

PUBLICATIONES ARCHIVI HUNGARIAE NATIONALIS
II.

FONTES
60.

A MAGYAR NEMZETI LEVÉLTÁR ORSZÁGOS LEVÉLTÁRÁNAK KIADVÁNYAI
II.

FORRÁSKIADVÁNYOK
60.

CODEX DIPLOMATICUS TRANSSYLVANIAE

Diplomata, epistolae
et alia instrumenta litteraria
res Transsylvanas illustrantia

V.

1373–1389

Manuscriptis
SIGISMUNDI JAKÓ
adhibitis et completis
critice digesserunt
GEYSA HEGYI
ANDREAS W. KOVÁCS

Bölcsészettudományi
Kutatóközpont
Történettudományi
Intézet

ELKH | Eötvös Loránd
Kutatói Hálózat

ARCHIVUM NATIONALE HUNGARIE
INSTITUTUM HISTORICUM
SEDIS CENTRALIS STUDIORUM PHILOSOPHICORUM

BUDAPESTINI MMXXI

ERDÉLYI OKMÁNYTÁR

Oklevelek, levelek
és más írásos emlékek
Erdély történetéhez

V.

1373–1389

JAKÓ ZSIGMOND

kéziratát szerkesztette és kiegészítette

HEGYI GÉZA

W. KOVÁCS ANDRÁS

Bölcsészettudományi
Kutatóközpont
Történettudományi
Intézet

ELKH | Eötvös Loránd
Kutatói Hálózat

MAGYAR NEMZETI LEVÉLTÁR ORSZÁGOS LEVÉLTÁRA
BTK TÖRTÉNETTUDOMÁNYI INTÉZET

BUDAPEST, 2021

Készült
a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal K 119430. sz.,
Erdélyi Okmánytár V. (1373–1389) c. pályázata,
a Magyar Tudományos Akadémia Domus Hungarica Ösztöndíjprogramja,
a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára és az Erdélyi Múzeum-Egyesület
támogatásával

NEMZETI KUTATÁSI, FEJLESZTÉSI
ÉS INNOVÁCIÓS HIVATAL

Lektorálta
RÁCZ GYÖRGY

A térképet tervezte
HEGYI GÉZA

A számítógépes térképkészítés
NAGY BÉLA
munkája

ISSN 0073–4055
ISBN 978–963–631–298–5

© Jakó Zsigmond örököse, 2021
© Hegyi Géza, 2021
© W. Kovács András, 2021
© Magyar Nemzeti Levéltár, 2021
© BTK Történettudományi Intézet, 2021

Kiadja a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára
és a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézet,
Eötvös Loránd Kutatási Hálózat

Felelős kiadó: Szabó Csaba, Balogh Balázs
Nyomdai munka: Kódex Könyvgyártó Kft.
Felelős vezető: Marosi Attila

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ.....	7
FORRÁSOK ÉS RÖVIDÍTÉSEK.....	9
Általános rövidítések.....	11
A felhasznált könyvészeti források.....	13
A felhasznált kéziratok (levéltári és kéziratári) források őrzőhelyei és azok rövidítései.....	33
OKLEVÉLKIVONATOK (1–1044. sz.).....	39
Függelék.....	387
MUTATÓK.....	391
Név-és tárgymutató.....	393
A DL-számok mutatója.....	583
A DF-számok mutatója.....	585

ELŐSZÓ

A Jakó Zsigmond (1916–2008) által közel negyed évszázada útjára indított *Erdélyi okmánytár* eddig megjelent négy kötetében csaknem négyezer regeszta látott napvilágot a tartomány múltjára vonatkozóan az 1023–1372 közti évekből. Kötetünk újabb 1049 kivonattal a vállalkozás immár maga mögött tudhatja az Anjou-kor erdélyi forrásanyagának kiadását, hozzákezdve a Zsigmond király nevével fémjelzett időszak feltárásához. Az I. Lajos uralkodásának utolsó évtizedét, Mária és II. Károly zűrzavaros éveit, illetve Zsigmond trónralépésének időszakát felölelő tizenhét esztendő mozgalmassága jól tükröződik a most közölt forrásanyag sokszínűségében. Az oklevelek zömét kitevő birtok- és peres ügyek mellett szép számmal találunk itt köztörténeti eseményekre reflektáló magánleveleket és narrációkat, az egyházi javadalmak adományozását és a románok közötti katolikus térítési kísérleteket dokumentáló pápai bullákat, vámügyekkel kapcsolatos rendelkezéseket, de a kiadvány tartalmazza a legkorábbi erdélyi céhszabályzatot, valamint az első hiteleshelyi és városi jegyzőkönyvekből fennmaradt töredékeket is.

Jelen kötet törzsanyagát továbbra is a Jakó Zsigmond által készített, de kéziratban maradt regeszták teszik ki. Ezek közül az 1373–1380. évkör anyagát Hegyi Géza, az 1381–1389. éveket W. Kovács András gondozta a IV. kötetben részletesen ismertetett szerkesztési elvek figyelembevételével. Regesztázási szempontjaink azóta csupán csekély mértékben módosultak (pl. mostantól feltüntetjük, ha az adott oklevél arengát tartalmaz).

A Jakó-kéziratot ez alkalommal is a kötet évkörébe tartozó további szövegekkel egészítettük ki; ezek képezik az itt közölt anyag több mint harmadát (364 regeszta). Megnövekedett arányuk részben annak köszönhető, hogy a forráskiadványok, a levéltári segédletek és a forrásanyag mind előrehaladottabb digitalizálása a gyűjtést nagymértékben elősegítette. A legfontosabb hozadéka mégis annak volt, hogy a munkánkat támogató pályázat (NKFIH K 119430. sz.) jóvoltából 2017-ben, 2018-ban és 2021-ben egy-egy hónapig, 2019-ben pedig két hétig alkalmunk nyílt kutatásokat folytatni a Vatikáni Apostoli Levéltárban és Könyvtárban, valamint az Amerikai Egyesült Államok, Franciaország és Németország római intézeteinek könyvtárában. Itteni tevékenységünk eredményeként e kötet kézírata mintegy kéttucatnyi kiadatlan (ill. a magyar és román kutatás számára ismeretlen) szöveggel, továbbá a közlésből ismertek mai jelzeteivel gazdagodott.

Kiegészítésünk többi része továbbra is a MNL OL Mohács előtti gyűjteményének jellegzetesen nem erdélyi fondjaiból, kisebb romániai levéltáraknak a Diplomatikai Fényképgyűjteményben nem szereplő állagaiból vagy külföldi intézmények állományából (pl. a boroszlói egyetem könyvtára vagy a francia királyság központi levéltára) származik. Szép számmal emeltünk be kézíratos hagyományozódásból – elsősorban Kemény József és Cornides Dániel, alkalmanként 18–19. századi jezsuita vagy szász forrásgyűjtők hagyatékából – származó szövegeket is, amennyiben eredetijük vagy középkori, kora újkori átírásuk ma már nem lelhető fel. A román történettudomány erdélyi forráskorpuszának (*Documenta Romaniae Historica C.*) 2020-as impresszummal megjelent XVII. kötetéhez kéziratunk lezártág nem volt hozzáférésünk.

A saját gyűjtésünk nyomán bekerült anyagra – a vatikáni regisztrumbejegyzéseket kivéve – most is érvényes, hogy javarészt érintőlegesen vonatkozik Erdélyre. Ezért többségükről csak a helyi vonatkozásokra összpontosító, egymondatos regesztát készítettünk (az ilyenek végén * jel szerepel). A gyűjtési elvek tekintetében a IV. kötetben lefektetett irányvonalakat követtük, azzal az eltéréssel, hogy – lektorunk tanácsára – lemondunk a Tótsolymosi Apród János küküllői és Szepesi János dobokai főesperes magyarországi tevékenységét dokumentáló nagyszámú oklevél regesztázásáról, ezeknek csupán listáját közöljük a kötet függelékében. Saját kivonatainkat minden esetben H. G. vagy K. A. monogrammal jelöltük.

Az index címszavait W. Kovács András gyűjtötte ki; ezeket Hegyi Géza ellenőrizte és kiegészítette, beszámolásukat és összevonásukat pedig közösen végeztük. A DL- és DF-számok mutatója Hegyi Géza munkája.

Hagyománnyá vált, hogy az *Erdélyi okmánytár* köteteinek mellékleteként egyúttal egy-egy, a közölt forrásanyag és a szakirodalom alapján készített, részletes tematikus térkép is napvilágot lát a korabeli Erdélyről. Nem titkolt célunk, hogy ezáltal vessük meg az alapját a tartomány középkori történetét részletesen bemutató majdani atlasznak. Az Árpád-korból ismert helységek és közigazgatási beosztás (I. kötet), a 14. század eleji plébániahálózat és egyházi közigazgatás (II.), valamint az 1341. évi birtokviszonyok (IV.) után most a politika- és hadtörténeti megközelítés került sorra. I. Lajos király erdélyi útjait, illetve a havasalföldi, moldvai, vidini és halicsi hadi eseményeket bemutató, Hegyi Géza által tervezett négy szelvény ezúttal is Nagy Béla munkáját dicséri.

Végezetül – vállalva annak ódiumát, hogy akaratlanul is megfélemedkezünk valakiről – szeretnénk köszönetet mondani mindazon személyeknek, akik munkánkat támogatták. Mindenekelőtt Jakó Klárának, aki immár nemcsak az édesapja hagyatéka iránt érzett erkölcsi felelősségtől indítatva, hanem az említett NKFIH pályázat vezetőjeként is egyengette a kötet megjelenésének útját. Rácz György, lektori észrevételei és tanácsai mellett, elősegítette a külföldi intézményekben őrzött források hasonmásának beszerzését, továbbá a MNL OL őrizetében levő oklevelek eredetiben történő tanulmányozását. Molnár Antal közvetítő szerepvállalása nagyban hozzájárult vatikáni útjaink eredményességéhez. A Magyar Medievalisztikai Kutatócsoport tagjai (B. Halász Éva, C. Tóth Norbert, Lakatos Bálint, Mikó Gábor), továbbá az Erdélyi Múzeum-Egyesület Kutatóintézetének munkatársai (Bogdándi Zsolt, Fejér Tamás, Gálfy Emőke, Pakó László, Szász Anikó) számos órát áldoztak arra, hogy problémás olvasatok kibetűzése, egyes szófordulatok értelmezése és forráskritikai megállapítások terén tanácsaikkal lássanak el. Alkalmilag, a fentiekhez hasonló módon járultak hozzá munkánk sikeréhez Bandi András, Csiba Balázs, Csukovits Enikő, Adinel Dincă, Fedeles Tamás, Flóra Ágnes, Kiss Gergely, Kuffart Hajnalka, Lövei Pál, Novák Ádám, Ősz Sándor Előd, Thomas Şindilariu és mások. Birtalan István és Györgydeák Raymond egyetemi hallgatók, továbbá Fejér Tamás kollégánk a latin szövegbetétek összeolvasásánál segédkeztek. Az Erdélyi Múzeum-Egyesületnek és a Bölcsészettudományi Központ Történettudományi Intézetének köszönjük, hogy biztosították a kutatás intézményi hátterét!

Róma, 2021. június 9.

Hegyi Géza – W. Kovács András

FORRÁSOK ÉS RÖVIDÍTÉSEK

ÁLTALÁNOS RÖVIDÍTÉSEK

E jegyzék egyaránt tartalmazza az oklevélkivonatokban, azok apparátusában, valamint a könyvészeti és a kéziratok források jegyzékében használt általános rövidítések feloldásait.

a. = ante	cs = család, -i
abb. = abbas (és alakjai)	d. = dies (és alakjai)
Ad vinc. Petri ap. = Ad vincula Petri apostoli	(d) = dictus
Ái, ái = átirat, átírva	Decoll. Ioh. Bapt. = Decollatio Iohannis
AlbTr = Alba Transsilvana	Baptistae
an. = annus, -i (regni/pontificatus)	dioc. = diocesis
Annunt. = Annuntiatio (Virginis, Mariae)	Divis. apost. = Divisio apostolorum
ap. = apostolus (és alakjai)	dom. = dominica dies (és alakjai)
Appar. Mich. arch. = Apparitio Michaelis	Dom. = Dominus (és alakjai)
archangeli	Ed., ed. = Edidit, ediderunt, editor, editores
Ascens. Dom. = Ascensio Domini (és alakjai)	ep. = episcopus (és alakjai)
Assumpt. = Assumptio (Virginis, Mariae)	Epiph. Dom. = Epiphania Domini (és alakjai)
Bd. = Band	ev. = evangelista (és alakjai), evangélikus
Bp, bp-i = Budapest, budapesti	Exalt. s. cr. = Exaltatio sanctae crucis
Buc. = Bucureşti	f. = feria (és alakjai)
cap. = capsza	Fab. et Seb. mart. = Fabiani et Sebastiani
Cathedr. Petri ap. = Cathedre Petri apostoli	martirum (festum)
(festum)	fasc. = fasciculus
Chr. = Christus (és alakjai)	fol. = folia, folio
Cinerum = dies Cinerum	(fr.) = frater
Circumcis. Dom. = Circumcisio Domini	(fr. c.) = frater carnalis
Circumdederunt = dominica Circumdederunt (és alakjai)	(fr. p.) = frater patruelis
Concept. Virg. = Conceptio Virginis (virginis Mariae)	(fr. u.) = frater uterinus
Concus. ovarum = Concussio ovarum (festum)	Ft = Forint
conf. = confessor (és alakjai)	hrsg = herausgegeben
Conv. Pauli ap. = Conversio Pauli apostoli	Id. = Idus (és alakjai)
coord. = coordonator	ifj. = ifjú, ifjabb
Corp. Chr. = Corporis Christi (festum)	Ind. = Indictio (és alakjai)
cr. = crux (és alakjai)	Innoc. mart. = Innocentium martirum (festum)
crast. = crastinus dies (és alakjai)	Inv. s. cr. = Inventio sanctae crucis
cttus = comitatus (és alakjai)	Invocavit = dominica Invocavit (és alakjai)
	Ioh. a. port. Lat. = Iohannis ante portam
	Latinam (festum)

- Ioh. Bapt. = Iohannis Baptistae (festum:
Decollatio, Nativitas)
Iudica = dominica Iudica (és alakjai)
IV. temp. = Quattuor tempora (és alakjai)
Kal. = Kalenda (és alakjai)
kiad. = kiadja, -ják, kiadó, kiadók
klny = különlenyomat
Kv = Kolozsvár
Lad., lad. = ladula
Lad. reg. = Ladislai regis (festum: Elevatio)
Letare = dominica Laetare (és alakjai)
lt = levéltár
(m) = magnificus
Marie Magd. = Mariae Magdalenae (festum)
mart. = martir (és alakjai)
Med. quadrag. = Medium quadragesimae
Mich. arch. = Michaelis archangeli (festum)
Misericordia = dominica Misericordia
mlt = magánlevéltár(a)
Ms., mss. = manuscriptum, -pta
MTA = Magyar Tudományos Akadémia, Bp
mv = mezőváros
mvhelyi = marosvásárhelyi
Nat. = Nativitas (Domini, Mariae, Iohannis
Baptistae, Virginis)
Non. = Nonae (és alakjai)
Nr., nr. = numerus, numero, Nummer
oct. = octava (és alakjai)
Oculi = dominica Oculi mei (és alakjai)
Omn. sanct. = Omnium sanctorum (festum)
p. = post (keltezésben)
pag. = pagina
Penth. = Pentecoste
Phil. et Iac. ap. = Philippi et Iacobi aposto-
lorum (festum)
pr. = proximus (és alakjai)
(pr) = providus (és alakjai)
proph. = propheta (és alakjai)
protomart. = protomartir (és alakjai)
Purif. = Purificatio (Virginis, Mariae)
quind. = quindena (és alakjai)
r = recto
Ramispalmarum = dominica Ramispalma-
rum (és alakjai)
red. = redactor, redactia
- ref. = református
reg. = regis, regine
reg. Lad. = regis Ladislai (festum: Elevatio)
reg. Steph. = regis Stephani (festum)
Reminiscere = dominica Reminiscere
Resur. Dom. = Resurrectio Domini (és
alakjai)
Rogationum = dies Rogationum (és alakjai)
S. = Sanctus (és alakjai)
sab. = sabbatum (és alakjai)
s. a. r. = sajtó alá rendezte
sc. = scilicet
(s. c.) = soror carnalis (és alakjai)
scr. = scrinium (és alakjai)s.
Sim. et Iude ap. = Simonis et Iude aposto-
lorum (festum)
Steph. protomart. = Stephanis protomarti-
ris (festum)
Steph. reg. = Stephani regis (festum)
Strenarum = Strenarum dies (újév)
(s. u.) = soror uterina (és alakjai)
sz. = szám
szerk. = szerkeszti(k), szerkesztő(k)
Szt. = Szent
tom. = tomus
Trinitatis = dominica Trinitatis (és alakjai)
Urk. = Urkunden (oklevélsorozat a Szász
Nemzet és Szeben város Levéltárában)
Uv. = ultraviola (ibolyántúli) fényvel olva-
sott szöveg
v = verso, város
vid. = videlicet
vig. = vigilia (és alakjai)
Virg., virg. = Virginis (Marie) (Annuntia-
tio, Assumptio, Conceptio, Nativitas,
Purificatio és alakjai), virgo
vm = vármegye
vol. = volumen, volum
vö. = vesd össze
XI. mil. virg. = undecim milium virginum
(festum)
† = meghalt
◊ = recte (a helyesbítés jele)
; () = téves keltezés; rövid regeszta

A FELHASZNÁLT KÖNYVÉSZETI FORRÁSOK

Jegyzékünk a rövidítéseknél elsősorban a magyar szakirodalom gyakorlatához igazodott és az abban bevett megoldásokkal élt, de lehetőség és szükség szerint figyelembe vette mind a román, mind pedig a szász történetírásban használt rövidítéseket is.

Ennek megfelelően vagy a mű címéből, vagy a szerzője nevéből alakított rövidítéseket tartalmaz. A rövidítések kialakításánál arra törekedtünk, hogy az erdélyi középkor szakirodalmában valamelyes jártassággal rendelkező kutatók e jegyzékben való keresgélés nélkül is rájöhessenek, mely műre vonatkozik az utalás. Általában a használatot, de különösképpen a nem magyar olvasók munkáját kívántuk megkönnyíteni azzal, hogy jegyzékünkben az oklevéltárak közreadóinak, szerkesztőinek, kiadóinak nevére szintén utaltunk.

A rövidítések feloldásánál – a jelen sorozat gyakorlata szerint – a könyvtári címleírási szabványt követtük. A folyóiratok, időszaki kiadványok vagy gyűjteményes kötetek adatai alatt – a kötet és oldalszám jelölésével – közöltük az idézett tanulmány szerzőjének nevét, munkájának címét, az egyes szerzők nevével pedig utaltunk a folyóirat vagy gyűjtemény megfelelő helyére.

Jegyzékünkben tehát a kutatók együtt megtalálják az e kötetben érintett összes oklevélközlésnek pontos könyvészeti adatait. Ezek megszerzése egyébként a különböző országokbeli történészek számára, tekintettel az erdélyi kutatásban különösen érdekelt három nemzet egyoldalú könyvtárfejlesztésére, szinte megoldhatatlan nehézségeket róna az egyes kutatókra.

Abraham: Powstanie = Abraham, Władysław: Powstanie organizacyi Kościoła łacińskiego na Rusi. I. Lwów 1904.

Áldásy Antal *lásd még* TTár 1894–1895; ZOkm VII/2.

Áldásy: Egyházzakadás = Áldásy Antal: A nyugoti nagy egyházzakadás története VI. Orbán haláláig. 1378–1389. Bp. 1896.

Almási Tibor *lásd* AOkl XI–XIV, XVIII.

Amlacher, Albert *lásd* HunyadmÉvk 11/1900; VerArch 15/1879–1880.

AMN = Acta Musei Napocensis. Anuarul Muzeului de Istorie Cluj. I–. Cluj 1964–.

17/1981. 151–161: Pop, Ioan Aurel: Realități feudale în Transilvania în veacul XIV.

Andea, Avram *lásd* Scris și societate.

Andea: Scriere și societate = Andea, Susana: Scriere și societate: de la magister la litteratus. In: Scris și societate 29–45.

Andea, Susana *lásd még* DocRomHist C, XIII–XVI; Scris și societate.

AnInstIstCluj = Anuarul Institutului de Istorie Cluj. [1971/1974-től: Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie Cluj-Napoca; 2003/2007-től: Anuarul Institutului de Istorie „George Barițiu” din Cluj-Napoca.] I–. Cluj-Napoca–Buc. 1958–.

12/1969. 7–35: Pall, Francisc: Români din părțile sătmărene (ținutul Medieș) în lumina unor documente din 1377.

58/2019. Suppl. 183–189: Ștefan, Alexandru: Contextul și cronologia schimbării sigiliului conventual al abației benedic-

- tine de la Cluj-Mănăştur la finele secolului al XIV-lea.
- AnInstIstIaşi = Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol”. [1990-től: Anuarul Institutului de Istorie „A. D. Xenopol”] I–. Iași 1964–.
- 23/1986. 571–582: Papacostea, Șerban: Domni români și regi angevini: înfruntarea finală.
- AOkI = Anjou-kori oklevéltár. Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia 1301–1387. Szerk. Kristó Gyula – Blazovich László – Géczi Lajos – Almási Tibor – Kőfalvi Tamás – Tóth Ildikó – Makk Ferenc – Piti Ferenc – Sebők Ferenc – Teiszler Éva – B. Halász Éva – Rábai Krisztina – Papp Róbert. I–XV (1301–1331), XVII–XXXVIII (1333–1354), XL (1356), XLII (1358), XLVI–L (1362–1366). Bp–Szeged 1990–2020.
- Arch. f. Kunde öst. Gesch. = Archiv für Kunde österreichischer Geschichts-Quellen. I–XXXIII. Wien 1848–1865. [Folytatása: Archiv für österreichische Geschichte. XXXIV–CXV. Wien 1865–1940.]
- 5/1850. 321–381: Teutsch, Georg Daniel: Beiträge zur Geschichte Siebenbürgens unter König Ludwig I. 1342–1382.
- ArchMot = Marek, Miloš: Archivum familiae Motešický. Stredoveké listiny z archívu rodiny Motešickovcov. Trnava 2010. (Fontes rerum Slovacarum II.)
- ArhIstRom = Arhiva Istorică a României. Serie nouă. I–III. Buc. 2004–2007.
- I/2004, nr. 2. 1–28: Diaconescu, Marius: Documente din arhiva conventului din Cluj-Mănăştur referitoare la comitatul Dăbăca (Cista comitatus Doboka) (1376–1399).
- II/2005, nr. 1. 1–49: Diaconescu, Marius: Documente din arhiva conventului din Cluj-Mănăştur referitoare la comitatul Cluj (Cista comitatus Colosiensis) (1376–1399).
- Arion: Mircea cel Bătrân = Arion, Dinu C.: Din hrisoavele lui Mircea cel Bătrân 1386–1418. Studiu de Istorie a Dreptului Român. Buc. 1930.
- Árpádia = Árpádia. Honi történetek zsebkönyve. Szerk. Kovacsóczy Mihály. Kassa 1833, 1835, 1838.
- 3/1835. 1–82: Kemény József: Erdélynek a’ mohácsi ütközet előtt való befolyása a’ magyarországi törvényhozásba és e’béli hajdoni függéséről.
- ArsHung = Ars Hungarica. Az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Művészet-történeti Intézet folyóirata. I–. Bp 1973–.
- 41/2015. 117–133: Engel Pál–Lövei Pál: A magyar királyi és az osztrák hercegi család 1380. évi házassági szerződésének két sokpeces oklevele.
- Árva Vince *lásd* Pálosok élete.
- Auner, Carol *lásd* RevCat 2/1913, 3/1914.
- BalassaLt = A Balassa család levéltára 1193–1526. Fekete Nagy Antal kézirata a-lapján s. a. r. és szerk. Borsa Iván. Bp 1990. (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 18.)
- Balia: Erdély törvényei = Balia Sámuel, felsőszilvási, ifj.: Erdély ország közönséges nemzeti törvényneinek első része. A törvényszerző hatalomról. Kolosvárt 1791.
- Bálint István János *lásd* Örök Szilágy.
- Balogh Elemér *lásd* Bónis: Szentszéki regeszták.
- Banatica = Banatica. Muzeul de Istorie al Județului Caraș-Severin. I–. Reșița 1971–.
- 5/1979. 264–275: Feneșan, Costin: Districtul românesc Mehădia la sfârșitul secolului al XIV-lea.
- BánfOkI = Oklevéltár a Tomaj nemzetségbeli losonczi Bánffy család történetéhez. Szerk. Varjú Elemér–Iványi Béla. I–II (1214–1526). Bp 1908–1928. (A Tomaj nemzetségbeli losonczi Bánffy család története.)
- Barabás: Hamis = Barabás Samu: Két hamis oklevél. In: Emlékkönyv a Székely Nem-

- zeti Múzeum ötvenéves jubileumára. Szerk. Csutak Vilmos. Sepsiszentgyörgy 1929. 44–51.
- Barabás Samu *lásd még* SzOkl VIII; TelOkl; ZOkm VII/1.
- Bărbulescu, Petre *lásd* Relațiile internaționale. Bariț/Barițiu, Gheorghe *lásd* Foaie pt. minte 16–17/1853–1854; Transilvania.
- Bártfai Szabó László *lásd még* CsOkl; Turul 42/1928.
- Bártfai Szabó: Pest megye = Bártfai Szabó László: Pest megye történetének okleveles emlékei 1002–1599-ig. Bp 1938.
- Batthyány Ignác *lásd* LegEccl.
- Baumann, Ferdinand *lásd* Mühlbacher Programm 1868.
- Beke Antal *lásd* ErdKLT; KmLt; TTár 1887, 1889–1896, 1896–1898.
- Békefi: Káptalani iskolák = Békefi Remig: A káptalani iskolák története Magyarországon 1540-ig. Bp 1910.
- Békefi: Népoktatás = Békefi Remig: A népoktatás története Magyarországon 1540-ig. Bp 1906.
- Belu, Sabin *lásd* DocRomHist C, X–XII.
- Benedek Gyula *lásd még* Jász-Nagykun-Szolnok; Zounok 6/1991, 9/1994.
- Benedek: Kunszentmárton = Benedek Gyula: Kunszentmárton város oklevelei és fontosabb iratai 1333–1737. Szolnok 2002. (Documentatio Historica VII.)
- Benedek: Szolnok = Benedek Gyula: Oklevelek és iratok Szolnok város történetéből 1075–1685. Szolnok 2007. (Documentatio Historica X.)
- Benkő: Milkovia = Benkő, Josephus: Milkovia sive antiqui episcopatus Milkovensium ... explanatio. I–II. Viennae 1781.
- Berger: Regesten = Berger, Albert: Urkunden-Regesten aus dem Archiv der Stadt Bistritz in Siebenbürgen, 1203–1570. Aus dem Nachlass hrsg. von Ernst Wagner. (Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens. Bd. 11/I–II.) Köln–Wien 1986.
- B. Halász Éva *lásd* AOKl XXXVII–XXXVIII; ErdődyLt.
- Biás: Marosvásárhely = A marosvásárhelyi oklevélkiállítás tárgymutatója. Összeállította Biás István. [Marosvásárhely] 1944. (Székelyföldi művészeti év 1943/1944.)
- Binder Pál *lásd* Céhes élet.
- Bistritzer Programm = Programm des evangelischen Gymnasiums zu Bistritz in Siebenbürgen. Kronstadt–Bistritz–Hermannstadt 1852–1944.
1893. 3–58; Berger, Albert: Urkunden-Regesten aus dem alten Bistritzer Archive von 1203 bis 1490. *Lásd* Berger: Regesten.
- Blazovich László *lásd* AOKl VII–VIII, X, XXI.
- Bogdan: Români = Bogdan, Nicolae: Români în secolul al XV-lea. Buc. 1941.
- Bónis: Szentszéki regeszták = Bónis György: Szentszéki regeszták. Iratok a szentszéki bíráskodás történetéhez a középkori Magyarországon. A szerző kéziratát gondozta és szerkesztette Balogh Elemér. Bp 1997. (Jogtörténeti Tár I/1.)
- Borcia, Lucian *lásd* Contribuțiuni.
- Borsa (= Janits) Iván *lásd* BalassaLt; RegArp II/2–4; ZsOkl III–IX.
- Bossányi Árpád *lásd* RegSuppl.
- Botka Tivadar *lásd* Sz 9/1875.
- BpRég = Budapest Régiségei. I–. Bp 1889–. 15/1950. 239–299; Pataki Vidor: A budai vár középkori helyrajza.
- BpTOkl = Monumenta diplomatica civitatis Budapest. Budapest történetének okleveles emlékei. I (1148–1301). Csánky (!) Dezső gyűjtését kiegészítette és sajtó alá rendezte Gárdonyi Albert. III/1–3 (1382–1439). Összeállította Kumorovitz L. Bernát. Bp 1936–1988.
- Bremond, Antonin *lásd* BullOpraed
- Bruckner: Beleuchtung = Bruckner, Wilhelm: Beleuchtung der dem hohen Abgeordneten-hause in Pest überreichten Denk-Schrift der angeblich zum Königs-Boden gehörigen Gemeinden der sogenannten Filialstühle

- Szelistye und Talmatsch, wegen Regelung ihrer staatsrechtlichen Verhältnisse. Hermannstadt 1869.
- BullOPraed = Bullarium Ordinis ff. [= Fratrum] Praedicatorum. Opera Thomae Ripoll magistri generalis, editum ... ab Antonino Bremond, provinciae Tolosanae ordinis memorati alumno. I–VIII. Romae 1729–1740.
- BullPol = Bullarium Poloniae. Litteras apostolicas aliaque monumenta Poloniae Vaticana continens. Ed. Irena Sułkowska-Kuraś–Stanisław Kuraś. I–VII (1000–1471). Romae–Lublina 1982–2006.
- Bunea: Ierarchia = Bunea, Augustin: Ierarchia Românilor din Ardeal și Ungaria. Blaș 1904.
- Bunyitay = Bunyitay Vince: A váradi püspökség története. I–III. Nagyvárád 1883–1884.
- Bunyitay: Statutum = A váradi káptalan legrégibb statutumai. Közrebocsátja Bunyitay Vince. Nagyvárád 1886.
- Burlacu, Ioana *lásd* Marturii.
- Cameralia = Cameralia documenta pontificia de regnis Sacrae Coronae Hungariae (1297–1536). Feltárta, szerkesztette és közreadja Lukcsics József–Tusor Péter–Fedeles Tamás. I–II. Bp–Róma 2014. (Collectanea Vaticana Hungariae, classis I., vol. 9–10.)
- Câmpulung-Muşcel = Pânuță, Gheorghe – Trâmbaciu, Ștefan: Documente și inscripții privind istoria orașului Câmpulung-Muşcel. I–V. Buc. 1999–2001.
- CDEccViln = Codex diplomaticus ecclesiae cathedralis necnon dioeceseos Vilmensis. Kodeks dyplomatyczny katedry e diecezji wileńskiej. I/1–3 (1387–1507). Ks. Jan Fiłajek–Władysław Semkowicz. Kraków 1932–1948. (Wydawnictwa Komisji Historycznej Polskiej Akademii Umiejętności 81.)
- CDHung = Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. Studio et opera Georgii Fejér. Tom. I–XI. Budae 1829–1844.
- CDPol = Codex diplomaticus regni Poloniae et magni ducatus Lituaniae. Nunc primum ex archivis publicis eruta ac in lucem protracta exhibentur [a Mathia Dogiel]. I, IV–V. Vilnae 1758–1764.
- CDTrans = Codex diplomaticus Transsylvaniae. Diplomata, epistolae et alia instrumenta litteraria res Transsylvanas illustrantia. Erdélyi okmánytár. Oklevelek, levelek és más írásos emlékek Erdély történetéhez. Szerk. Jakó Zsigmond–W. Kovács András–Hegyí Géza. I–IV (1023–1372). Bp 1997–2014. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai. II: Forráskiadványok 26, 40, 47, 53.)
- Céhes élet = A céhes élet Erdélyben. Válogatta, bevezetéssel és jegyzetekkel ellátta Kovács Géza és Binder Pál. Bukarest 1981.
- CercIst = Cercetări Istorice. Buletinul seminarului de istoria românilor al Universității din Iași. [1943-tól: Studii și cercetări istorice. Buletinul Institutului de Istorie Națională.] I–XX. Iași 1925–1947. 10–12/1934–1936, nr. 1. 3–61: Minea, I-lie: Din istoria unui cnezat ardelean.
- Certamen = Certamen. Előadások a Magyar Tudomány Napján az Erdélyi Múzeum-Egyesület I. szaksztyáiban. I–. Kv 2013–. II/2015. 194–216: W. Kovács András: A Wass család cegei levéltára. Lappangó középkori oklevelek a nagyszebeni Brukenthal-gyűjteményben. Levéltártörténeti adatok). III/2016. 253–260: W. Kovács András: A kolozsvári Szent Erzsébet-ispotály levéltárának középkori oklevelei.
- Cihodaru, Constantin *lásd* DocRomHist D, I. Ciociltan, Alexandru *lásd* RevIstSN 17/2006.
- Codrescu, Theodor *lásd* Uricariul.
- Columna = Columna lui Traianu. I–X. Bucuresci 1870–1885. 3/1872. 100–101: Wenzel, Gustavu(!): Documente. Unu actu despre catolicii din Campu Lungu sub Mircea cellu Mare.

- 5/1874. 12–18: Haşdeu, [Bogdan Petriceicu]: *Noue cercetări asupra ducatului de Amlaşu și banatului de Severinu.*
- 5/1874. 125–135: Haşdeu, [Bogdan Petriceicu]: *Trei lune peste muntii. Dare de seama despre o excursiune ştiinţifică în Transilvania.*
- Constantinescu, Radu *lásd* DocMitrBan; Handel und Gewerbe.
- Contribuţiuni = Contribuţiuni istorice privitoare la trecutul românilor de pe pământul crăiesc. Ed. Ilarion Puşcariu – Ioan de Preda – Lucian Borcia – Ioan Lupaş – Ion Mateiu – Silviu Dragomir. Sibiu 1913.
- ConvLit = Convorbiri Literare. I–LXXVII. Iaşi–Buc. 1867–1944.
- 38/1904. 413–416: Iorga, Nicolae: *Comunicări mărunte.*
- Costăchescu = Documentele moldoveneşti înainte de Ştefan cel Mare. Publicate de Mihai Costăchescu. I–II (1374–1458). Iaşi 1931–1932.
- Crestomaţie = Crestomaţie pentru studiul istoriei statului şi dreptului R[epublicii] P[opulare] R[omîne]. Întocmită de Ştefan Pascu şi Vladimir Hanga. I–III. Buc. 1955–1963.
- C. Tóth: *Lelesz-Statutoriae* = C. Tóth Norbert: *A leleszi konvent Statutoriae sorozatának 1387–1410 közötti oklevelei.* (Pótlás a Zsigmondkori Oklevéltár I–II. kötetéhez). Nyíregyháza 2006. (A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltár Kiadványai II. Közlemények 36.)
- C. Tóth Norbert *lásd még* Engel–C. Tóth: *Itineraria*; NyJAMÉ 47/2005; Szabolcs vm II; Szatmár vm; Turul 91/2018; ZsOkI VIII–XIV.
- C. Tóth: *Szász vajda* = C. Tóth Norbert: *Szász vajda utódainak felemelkedése és bukása. A család vázlatos története 1365–1424 között.* In: *Szilágyság és Wesselényi* 135–166.
- Czerny: *St. Florian* = Czerny, Albin: *Die Handschriften der Stiftsbibliothek St. Florian.* Geordnet und beschreiben von Albin Czerny. Linz 1871.
- Csallner = *Quellenbuch zur vaterländischen Geschichte.* Bearb. von Robert Csallner. Hermannstadt 1905.
- Csanád Béla *lásd* Pálosok élete.
- Csánki = Csánki Dezső: *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában.* I–III, V. Bp 1890–1913. (Hunyadiak kora Magyarországon VI–VIII, IXc.)
- Csánki Dezső *lásd még* BpTOKI I.
- CsOkI = *Oklevéltár a gróf Csáky család történetéhez.* Kiad. Bártfai Szabó László. I/1–2. Bp 1919. (A körösszegi és adorjáni gr. Csáky család története. I. Oklevéltár.)
- Csonka Ferenc *lásd* Pálosok élete.
- Dani János *lásd* DocRomHist C, X–XIII.
- Daniłowicz, Ignacy *lásd* Skarbiec diplomatów.
- DDKiZ = *Dzieje Dobroczynności Krajowej i Zagranicznej z wiadomościami ku wydoskonaleniu jej służącemi.* I–V. Wilno 1820–1824.
- 3/1822. 869–886: *Bulla papieža Urbana VI o pierwiasutowem ustanowienie biskupstwa w Wilnie z aktem jey wykonania przez Dobrogosta biskup poznańskiego.*
- Deák Farkas *lásd* HOKI.
- Densuşianu, Nicolae *lásd* Hurmuzaki.
- Diaconescu, Marius *lásd* ArhIstRom I/2004, II/2005; MedTrans II/1998.
- Dincă, Adinel *lásd még* DocRomHist C, XV–XVI; *Scris şi societate.*
- Dincă: *Documente ale episcopilor* = Dincă, Adinel: *Documente şi scrisori ale episcopilor Transilvaniei (secolele XIII–XVI).* In: *Scris şi societate* 47–108.
- DIR C = *Documente privind istoria României.* C. Transilvania. Veacul XI–XIII. vol. I–II (1075–1300). Veacul XIV. vol. I–IV (1301–1350). Red. Mihail Roller. Buc. 1951–1955.
- DocArtPaul = *Documenta artis Paulinorum.* A magyar rendtartomány kolostorai. Gyűjtötte: Gyéressy Béla. Szerk. ifj. Entz

- Géza–Henszlmann Lilla–Sármány Ilona–Tóth Melinda. I–III. Bp 1975–1978. (A MTA Művészettörténeti kutató csoportjának forráskiadványai 10, 13–14.)
- DocMitrBan = Suciu, Ioan–Dimitrie–Constantinescu, Radu: Documente privitoare la Mitropolia Banatului. I–II. Timișoara 1980.
- DocRomHist C = Documenta Romaniae Historica. C. Transilvania. X–XVI (1351–1385). Sub red. Ștefan Pascu. Întocmit de Sabin Belu – Ioan Dani – Aurel Răduțiu – Viorica Pervain – Konrad G. Gündisch – Marionela Wolf – Adrian Rusu – Susana Andea – Lidia Gross – Adinel Dincă. Buc. 1977–2014 (a DIR C sorozat változtatott című folytatása).
- DocRomHist D = Documenta Romaniae Historica. D. Relații între țările române. I (1222–1456). Ed. Ștefan Pascu – Constantin Ciohodaru – Konrad G. Gündisch – Damaschin Mioc – Viorica Pervain. Buc. 1977.
- DocVal = Documenta historiam Valachorum in Hungaria illustrantia usque ad annum 1400 p. Christum. Ed. Antonius Fekete Nagy et Ladislaus Makkai. Budapestini 1941. (Études sur l'Europe Centre-Orientale. Ostmitteleuropäische Bibliothek 29.)
- Dogiel, Mathias *lásd* CDPol.
- Dörner: Broos = Dörner, Anton E[ilhart]: Urkunden und Chroniken über die Geschichte der Stadt und des Stuhls Broos. I. 1200–1541. Cluj-Napoca 2002.
- Dörner: Orăștie = Dörner, Anton E[ilhart]: Documente și cronici privind istoria orașului și scaunului Orăștie. I (1200–1541). Cluj-Napoca 2003.
- Dóry Ferenc *lásd* ZOKm XI.
- Dragomir, Silviu *lásd* Contribuțiuni.
- Dumitru-Snagov = Dumitru-Snagov, Ion: Monumenta Romaniae Vaticana. Manuscrise, documente, hărți. Catalogul expoziției istorice de la Muzeul Național Cotroceni. [Buc.] 1996.
- Eder: Observationes = Eder, Josephus Carolus: Observationes criticae et pragmaticae ad historiam Transsilvaniae sub regibus Arpadianae et mixtae propaginis. Cibinii 1803.
- EM = Erdélyi Múzeum. Az Erdélyi Múzeum-Egylet Bölcsélet-, Nyelv- és Történettudományi Szakosztályának kiadványa. I–. Kv 1874–1881, 1892–1917, 1930–1947, 1991–. 48/1943. 107–109: Jakó Zsigmond: A kolozsvári Szent Erzsébet Aggház levéltára.
- EMOkI = Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata (1232–1540). Bp 1889. (KIny. a TTár 1889–1890. évfolyamából.)
- Engel: Archontológia = Engel Pál: Magyarország világi archontológiája 1301–1457. I–II. Bp 1996. (História Könyvtár: Kronológiák, adattárak 5.)
- Engel–C. Tóth: Itineraria = Itineraria regum et reginarum (1382–1438). Királyok és királynék itineráriumai (1382–1438). Zsigmond király és császár (1382–1437) itineráriumát készítette Engel Pál. Kiegészítette, szerkesztette és mutatóval ellátta C. Tóth Norbert. Mária királynő (1382–1395) és Borbála királyné (1405–1438), Zsigmond király és császár feleségei, valamint Erzsébet (1382–1386) királyné, I. Lajos király özvegye itineráriumait készítette, szerkesztette és mutatókkal ellátta C. Tóth Norbert. Bp 2005. (Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam 1.)
- Engel: Genealógia = Engel Pál: Középkori magyar genealógia. In: Uő: Magyar középkori adattár. [Bp.] 2001. [CD-ROM]
- Engel: Geschichte = Engel, Johann Christian von: Geschichte des ungarischen Reichs und seiner Nebenländer. I–IV. Halle, 1797–1804.
- Engel: Királyitineráriumok = Engel Pál: Királyitineráriumok (1324–1382, 1387–1437). Bp 1995 (kézirat).
- Engel Pál *lásd még* ArsHung 41/2015.
- Entz Géza, ifj. *lásd* DocArtPaul.

- ErdIrodSzle = Erdélyi Irodalmi Szemle. I–VI. Kv 1924–1929.
2/1925. 182–183: Karácsonyi János: Az argyasi püspökség.
- ErdKlt = Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt. Bp 1889–1895. (Klny a TTár megfelelő évfolyamaiból.)
- ErdödyLt = B. Halász Éva – Piti Ferenc: Az Erdödy család bécsi levéltárának középkori oklevélregesztái 1001–1387. Bp–Szeged 2019.
- Erler: Liber cancellariae = Der Liber cancellariae apostolicae vom Jahre 1380 und der Stilus palatii abbreviatus Dietrichs von Neiheim. Hrsg. von Georg Erler. Leipzig 1888.
- Értekezödés = Értekezödés az erdélyi nemeszász nemzet eredetéről és némely törzsköcs polgári jogairól. Nagy-Enyed 1846.
- Eubel: Bullarium = Bullarium Franciscanum sive Romanorum pontificum constitutiones, epistolae, diplomata tribus ordinibus Minorum, Clarissarum, Poenitentium a seraphico patriarcha Sancto Francisco institutis ab eorum originibus ad nostra usque tempora concessa. A Conrado Eubel digesta. V–VII (1303–1431). Romae 1898–1914.
- Fábián: Arad vm = Arad vármegye leírása históriai, geographiai és statistikai tekintetben. I. Históriai leírás. Kiad. Fábián Gábor. Buda 1835.
- Fabritius = Fabritius, Karl: Urkundenbuch zur Geschichte des Kisder Kapitels vor der Reformation. Hermannstadt 1875.
- Fallenbüchl: Ágostonrendiek = Fallenbüchl Ferenc: Az ágostonrendiek Magyarországon. Bp. 1943. (A Szent István Akadémia II. Történelem-, Jog- és Társadalomtudományi Osztályának Értekezése III. 3.)
- Fedeles: Petrus Stephani = Fedeles Tamás: „Petrus Stephani collector apostolicus”. In: Magyarország és a római Szentszék. II. Szerk. Tusor Péter – Szovák Kornél – Fedeles Tamás. Bp–Róma 2017. (Collectanea Vaticana Hungariae I/15.) 31–87.
- Fedeles Tamás *lásd még* Cameralia.
- Fejér György *lásd* CDHung.
- Fejérpataky László *lásd* MonVatHung I/1.
- Fekete Nagy Antal *lásd* BalassaLt; DocVal; Turul 41/1927.
- Feneşan, Costin *lásd* Banatica 5/1979; Handel und Gewerbe.
- Fiřajek, Jan *lásd* CDEccIvIlm I.
- Firnhaber, Friedrich *lásd* TFirnh.
- Foaie pt. minte = Foaie pentru minte, inimă ři literatură. Sub red. lui G. Baricz – I. Muresianu. I–XXVIII. Brashov, 1838–1865. 16/1853. 323–326, 327–330, 335–336; 17/1854. 1–2, 5–6, 9–10, 13–14, 17–18, 21–22, 25–26, 29–30, 33–35, 57–59, 61–63, 70–71, 73–75, 81–82, 85–86, 97–98, 101, 109–110: [Bariř, Gheorghe:] Documente vechi pentru istoria nationala Transsilvana.
- Fraknoi Vilmos *lásd* MonVatHung I/3–4.
- Fugariu, Florea *lásd* řincai.
- Gal, Ionel *lásd* Marturii.
- Gál László, hilibi *lásd* NemzTárs 1832. I–II.
- Gárdonyi Albert *lásd* BpTOKl I.
- Géczi Lajos *lásd* AOkl VII, IX–X, XXI.
- Géresi Kálmán *lásd* KárOkl.
- Gesta = Gesta. Miskolci történész folyóirat. I–. Miskolc 1997–. 7/2007. 1. sz. 22–45: Süttő Szilárd: Okmányi kalászat a bécsi Erdödy-levéltárból. (Késő Anjou-kori és egyéb oklevelek, 1244–1400).
- Ghibu, Adriana *lásd* Handel und Gewerbe.
- Gierend = Gierend, Johann Andreas: Notitiae castellanatus de Tholmach ex diplomatus potissimum Hungariae regum et Transsilv[aniae] principum erutae. Hermannstadt 1832.
- Gheorghe, Gheorghe *lásd* Relařiile internařionale.
- Gräser, Daniel *lásd* Verfassungszustand.
- Grimm: Verwaltung = Grimm, J[osef] A[ndreas]: Die politische Verwaltung im Groß-

- fürstenthum Siebenbürgen. Ein Hilfsbuch für den politischen Verwaltungsdienst. I–III. Hermannstadt 1856–1857.
- Gross, Lidia *lásd* DocRomHist C, XIV–XVI. Grundverfassungen = Die Grundverfassungen der Sachsen in Siebenbürgen und ihre Schicksale. Ein Beitrag zur Geschichte der Deutschen ausser Deutschland. Offenbach 1792/Hermannstadt 1839.
- Gunjača, Stjepan *lásd* Smičiklas XVII.
- Gündisch, Gustav *lásd* Siebg. Vierteljahrsschrift 58/1935; Ub IV–VII.
- Gündisch, Herta *lásd* Ub VII.
- Gündisch, Konrad G. *lásd* DocRomHist C, X–XI, XIII; DocRomHist D, I; Ub VII.
- Gyéressy Béla *lásd* DocArtPaul.
- Gyöngyösi: Vitae fratrum = Gyöngyösi, Gregorius: Vitae fratrum eremitarum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitae. Ed. Franciscus L. Hervay. Bp 1988. (Bibliotheca Scriptorum Medii Recentisque Aevorum. Series nova, tomus XI.)
- GyulaOkl = Gyula város oklevéltára (1313–1380). Szerk. Veress Endre. Bp 1938.
- Halász Éva *lásd* B. Halász Éva
- Halichias, Cristina *lásd* Handel und Gewerbe.
- Halichias: Latina diplomatică = Halichias, Ana-Cristina: Latina diplomatică în Țările Române (secolele XIII–XVI). Studiu lingvistic și documente comentate. Buc. 2014.
- Handel und Gewerbe = Handel und Gewerbe in Hermannstadt und in den Sieben Stühlen 1224–1579. Comerț și meșteșuguri în Sibiu și în cele șapte scaune 1224–1579. Hrsg. von Monica Vlaicu unter Mitarbeit von Radu Constantinescu, Adriana Ghibu, Costin Feneșan, Cristina Halichias und Liliana Popa. Hermannstadt/Sibiu–Heidelberg 2003. (Quellen zur Geschichte der Stadt Hermannstadt II.)
- Hanga, Vladimir *lásd* Crestomație.
- Hașdeu, Bogdan Petriceicu *lásd* Columna 5/1874.
- Hașdeu: Branul = Hașdeu, Titus N.: Branul. Poartă în Carpați. Buc. 1979.
- Hayez = Grégoire XI. (1370–1378). Lettres communes. Analysées d’après les registres dits d’Avignon et du Vatican par Anne-Marie Hayez, avec la collaboration de Janine Mathieu et de Marie-France Yvan. I–III. Paris 1992–1993. (Bibliothèque des Écoles Françaises d’Athènes et de Rome. 3e Serie VIbis: Lettres communes des papes du XIVe siècle.) (Az 1371 utáni anyag csak kéziratban, ill. elektronikus adatbázisban érhető el!)
- Hayez, Anne-Marie *lásd még* Laurent–Hayez V–VIII.
- Hayez, Michel *lásd* Laurent–Hayez II–IX.
- Hegyí: Szilágyság birtokviszonyai = Hegyi Géza: A Szilágyság birtokviszonyai a középkorban. In: Szilágyság és Wesselényi 45–134.
- Hegyí–W. Kovács: Alvajdák azonosítása = Hegyi Géza–W. Kovács András: Néhány erdélyi alvajda azonosításáról. In: Testimonio litterarum. Tanulmányok Jakó Zsigmond tiszteletére. Szerk. Dáné Veronka–Lupescuné Makó Mária–Sipos Gábor. Kv 2016. 151–168.
- Hegyí Géza *lásd még* CDTrans III–IV; Szilágyság és Wesselényi; Turul 92/2020.
- Henszlmann Lilla *lásd* DocArtPaul.
- Hermann, Georg von *lásd* SbgPrBlätter I/1805; SbgQuartSch 7/1801.
- Hervay L. Ferenc *lásd* Gyöngyösi: Vitae fratrum.
- HOKl = Hazai oklevéltár 1234–1536. Codex diplomaticus patriae. Szerk. Nagy Imre–Deák Farkas–Nagy Gyula. Bp 1879.
- HOKm = Hazai okmánytár. Codex diplomaticus patrius Hungaricus. Kiad. Nagy Imre – Paur Iván – Ráth Károly – Véghely Dezső – Ipolyi Arnold. I–VIII. Győr–Bp 1865–1891.
- Holban: Cronica = Holban, Maria: Din cronica relațiilor româno-ungare în secolele XIII–XIV. (Institutul de Istorie „Nicolae Iorga”. Biblioteca istorică LVII.) Buc. 1981.
- Holban, Maria *lásd még* RRR 4/1965.

- Holban–Sacerdoțeanu: Facsimile = Holban, Maria–Sacerdoțeanu, Aurelian: Culegere de facsimile. Seria latină. Fasc. I. (Nr. 1–25). Buc. 1942.
- Holub József *lásd* Turul 41/1927.
- Horvát István *lásd* TudGyűjt 19/1835.
- HunyadmÉvk = Hunyadmegyei Történelmi és Régészeti Társulat Évkönyve. I–XXII. Bp–Arad–Kv–Déva, 1882–1913. 1/1880–1881. (Bp 1882.) 52–78: Sólyom-Fekete Ferencz: A magyarság és az oláh incolatus Hunyadban. 11/1900. 153–176: Amlacher Albert: Adalékok a Makray-család származásához. (A család 1577-iki ítéletlevele nyomán.)
- Hurmuzaki = Documente privitoare la istoria românilor, culese de Eudoxiu Hurmuzaki și însoțite de note și variante de Nicolae Densușianu. I–II. Buc. 1887–1897. Acte și scrisori din arhivele orașelor ardelene (Bistrița, Brașov, Sibiu). Publicate de N[icolae] Iorga. XV/1. Buc. 1911.
- InvCrac = Inventarium omnium et singulorum privilegiorum, litterarum, diplomatum, scripturarum et monumentorum quaecunque in archivio regni in arce Cracoviensi continentur. [Ed. Erasmus Rykaczewski]. Lutetia Parisiorum–Berolini et Posnaniae 1862.
- Ionașcu, Ion *lásd* Relațiile internaționale.
- Iorga: Scrisori și inscripții = Iorga, Nicolae: Scrisori și inscripții ardelene și maramureșene. I. Buc. 1906. (Studii și documente cu privire la istoria românilor XII.)
- Iorga, Nicolae *lásd még* ConvLit 38/1904; Hurmuzaki XV/1; RevIst 6/1920.
- Ipolyi (=Stummer) Arnold *lásd* HOkm IV–VII.
- Iványi Béla *lásd még* BánfOkl II; MáriássyLt.
- Iványi: Gyömrő = A római szent birodalmi széki gróf Teleki család gyömrői levéltára. (Archivum Gyömröense gentis comitum Teleki de Szék.) Írta és összeállította Iványi Béla. Szeged 1931.
- Jakab Elek *lásd* KvOkl.
- Jakó–Manolescu 1971 = Jakó Zsigmond–Radu Manolescu: Scrierea latină în evul mediu. Buc. 1971.
- Jakó–Manolescu 1987 = Jakó Zsigmond–Manolescu, Radu: A latin írás története. Bp 1987.
- Jakó: Sigilografia = Jakó, Sigismund: Sigilografia cu referire la Transilvania până la sfârșitul sec. al XV-lea. In: Documente privind istoria României. Introducere. Vol. II. Buc. 1956. 561–619.
- Jakó Zsigmond *lásd még* CDTrans I–IV; EM 48/1943; KmJkv I–II; LtKözl 55/1984; ThLt.
- Jász-Nagykun-Szolnok = Benedek Gyula – Zádorné Zsoldos Mária: Jász-Nagykun-Szolnok megyei oklevelek 1075–1526. Szolnok 1998. (Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltár Közleményei 3.)
- KálLt = A nagykálói Kállay család levéltára. (Az oklevelek és egyéb iratok kivonatai.) Szerk. Szentpétery Imre. I–II (1224–1386). Bp 1943. (A Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság kiadványai 1–2. sz.)
- Kammerer Ernő *lásd* ZOkm VII–XI.
- Karácsonyi János *lásd még* ErdIrodSzle 2/1925; KatSzle 19/1905; TTár 1908.
- KárOkl = Codex diplomaticus comitum Károlyi de Nagy-Károly. A nagykarolyi gróf Károlyi család oklevéltára. S. a. r. Géresi Kálmán. I–V (1253–1707). Bp 1882–1897.
- Károlyi Árpád *lásd* Sz 11/1877.
- Katona = Historia critica regum Hungariae. Ex fide domesticorum et exterorum scriptorum concinnata a Stephano Katona. I–XLII. Pestini–Budae–Posonii et Cassovia–Colotzae 1779–1817.
- KatSzle = Katolikus Szemle. Évnegyedes folyóirat. Kiadja a Szt. István-Társulat. I–LVIII. Bp 1887–1949. 19/1905. 557–562: Karácsonyi János: Az argyasi (argesi, ardsisi) püspökség.
- Kemény: Notitia = Kemény, Josephus: Notitia historico-diplomatica archivi et literarium capituli Albensis Transsilvaniae. I–II. Cibinii 1836.

- Kemény József *lásd* Árpádia 3/1838; Kurz: Magazin 2/1846–1847; ÚMMúz 4/1854.
- Kis Bálint *lásd* Turul 12/1894.
- Klusch: Olăritul = Klusch, Horst: Documente privind olăritul la Sibiu între secolele XIV–XIX. Dokumente über das Hermannstädter Töpferhandwerk (14–19. Jahrhundert). In: Studii și comunicări. II. Vol. îngrijit de Ilie Moise. Sibiu 1980. 212–245.
- KmJkv = A kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvei (1289–1556). Kivonatokban közlése és a bevezető tanulmányt írta Jakó Zsigmond. I–II. Bp 1990. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai: II. Forráskiadványok 17.)
- KmLt = Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára. Bp 1898. (Klly a TTár 1896–1898. évfolyamából).
- Kolanović, Josip *lásd* Smičiklas Suppl. I.
- K[olozsvári] Papp Miklós *lásd* TörtLapok 1/1874.
- Kordé = Kordé Zoltán (kiad.): A középkori székelység. Krónikák és oklevelek a középkori székelyekről. Csíkszereda 2001.
- Korrespondenzblatt = Korrespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. I–LIII. Hermannstadt 1878–1930. 1/1878. 45–53, 68–71; Zimmermann, Franz: Über die Herausgabe von Urkunden. 5/1882: 13–17; Loserth, J[ohann]–T[eutsch], G[eorg] D[aniel]: Zwei urkundliche Aktensücke des XIV. Jahrhunderts für Sächsisch-Regen. 17/1894. 29–31, 46–47; Müller, G[eorg] E[duard]: Barcsai'sches Archiv.
- Kostrenčić, Marko *lásd* Smičiklas I, XIII–XVI.
- Kovács Géza *lásd* Céhes élet.
- Kovács András *lásd* W. Kovács András Kovacsóczy Mihály *lásd* Árpádia.
- Kovács Sándor *lásd* V. Kovács Sándor Kőfalvi Tamás *lásd* AOkl XIV.
- Kristó Gyula *lásd* AOkl I–VI, XVII, XIX.
- Kumrovitz L. Bernát *lásd* BpTOKl III/1–3; Sz 117/1983.
- Kuraš, Stanisław *lásd* BullPol.
- Kurz: Magazin = Kurz, Anton (hrsg.): Magazin für Geschichte, Literatur und alle Denk- und Merkwürdigkeiten Siebenbürgens. I–II. Kronstadt, 1844–1847. 2/1846–1847. 286–339; Kemény, Joseph: Über die ehemaligen Knesen und Knesiate der Walachen in Siebenbürgen. KvOkl = Oklevéltár Kolozsvár történetéhez. Összegyűjtötte és szerk. Jakab Elek. I–II. Buda–Bp 1870–1888.
- Lakatos Bálint *lásd* ZsOkl XII–XIV.
- Laszowski, Emilij *lásd* Smičiklas XIII.
- Laurent–Hayez = Urbain V. (1362–1370). Lettres communes. Analyses d'après les registres dits d'Avignon et du Vatican par M[arie]-H[yacinthe] Laurent, Michel et Anne-Marie Hayez, avec la collaboration de Janine Mathieu et de Marie-France Yvan. I–XII. Paris 1954–1989. (Bibliothèque des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome. 3e Serie V.^{bis}; Lettres communes des papes du XIVe siècle.)
- Laurian, August Treboniu *lásd* Magazin pt. Dacia 1/1845.
- Lázár Miklós *lásd* Turul 3/1885.
- LegEccl = Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium, opera et studio Ignatii comitis de Batthyán episcopi Transilvaniae collectae et illustratae. I–III. Albae Carolinae–Claudiopoli 1785–1827.
- Loserth, Johann *lásd* Korrespondenzblatt 5/1882; MVGDB 22/1883.
- Lövei Pál *lásd* ArsHung 41/2015.
- LtKözl = Levéltári Közlemények. A Magyar Országos Levéltár folyóirata. I–. Bp 1923–. 3/1925. 100–191; 5/1927. 136–209; 6/1928. 87–203; 7/1929. 278–311; 8/1930. 65–111; 9/1931. 284–315; 10/1932. 92–123, 256–286; 11/1933. 58–92, 12/1934. 111–154; 13/1935. 233–265; Mályusz Elemér: A horvátországi és szlavóniai középkori pálos kolostorok oklevelei az Országos Levéltárban. 55/1984. 111–139; Jakó Zsigmond: A kolozsmonostori apátság hamis oklevelei.

- 59/1988. 197–216: Mályusz Elemér: Gróf Kemény József oklevélhamisítványai.
- LtSzle = Levéltári Szemle. A Magyar Levéltárosok Egyesülete és a Magyar Országos Levéltár negyedéves folyóirata. I–. Bp 1951–.
- 52/2002. 4. sz. 28–39: Süttő Szilárd: Adalékok a 14–15. századi magyar világi archontológiához, különösen az 1384–1387. évekhez.
- Lukács: Documente false = Lukács Antal: Documente false și interpolate privind Țara Făgărașului în secolele XIII–XV. In: Miscellanea in honorem Radu Manolescu emerito. Ed. Zoe Petre – Stelian Brezeanu. Buc. 1996. 97–106.
- Lukacsics József *lásd* Cameralia.
- Lukacsics Pál *lásd* ZOKm XII.
- Lukinich: Bethlen = Lukinich Imre: A bethleni gróf Bethlen család története. Bp [1927].
- Lupaș, Ioan *lásd* Contribuțiuni.
- Magazinu pt. Dacia = Magazinul istoric pentru Dacia. I–V. București 1845–1847.
- 1/1845. 327–342: L[aurian], A[ugust] T[reboniu]: Acte diplomatice.
- Magina, Livia *lásd* Scris și societate.
- Magyari Károly *lásd* TTár 1907.
- Majláth Béla *lásd* Turul 8/1890.
- Makk Ferenc *lásd* AOkl XIX.
- Makkai László *lásd* még DocVal.
- Makkai: Okl = Makkai László: Kiadatlan oklevelek Kolozsvár középkori történetéhez. Kv 1947.
- Makkai–Mezey: Levelek = Makkai László – Mezey László: Árpád-kori és Anjou-kori levelek. XI–XIV. század. Bp 1960. (Nemzeti Könyvtár: Levelestár.)
- Mályusz Elemér *lásd* LtKözl 5–13/1925–1935, 59/1988; ZsOkl I–VII.
- Manolescu, Radu *lásd* Jakó–Manolescu 1971; Jakó–Manolescu 1987.
- Marek, Miloš *lásd* ArchMot.
- MáriássyLt = Iványi Béla: A márkusfalvi Máriássy család levéltára 1243–1803. Lőcse 1917. (Közlemények Szepes vármegyé múltjából IX. = A Szepes megyei Történelmi Társulat Évkönyvei XVII.)
- Marienburg: Geographie = Marienburg, Lucas Joseph: Geographie des Grossfürstenthums Siebenbürgen. I–II. Hermannstadt 1813.
- Marienburg, Lukas Joseph *lásd* még Sbg-QuartSch 7/1801.
- Márki: Mária = Márki Sándor: Mária, Magyarország királynéja 1370–1395. Bp 1885. (Magyar Történelmi Életrajzok.)
- Marturii = Marturii (!) ale trecutului. Album de documente. Coord. Ionel Gal. Întocmit de Maria Soveja, Ioana Burlacu, Ioan Opriș. Buc. 1981.
- Mateiu, Ion *lásd* Contribuțiuni.
- Mathieu, Janine *lásd* Hayez; Laurent–Hayez III–IX.
- Mediascher Programm = Programm des ev. Gymnasiums A. B. zu Mediasch und der damit verbundenen Lehranstalten für das Schuljahr 1869/1870. Hermannstadt, 1870. 1870. 1–63; Theil, Rudolf: Die Erbgrafen der zwei Stühle.
- MedTrans = Mediaevalia Transilvanica. I–VIII. Satu Mare 1997–2004.
- II/1998, nr. 1. 5–43: Diaconescu, Marius: The Political Relations between Wallachia and the Hungarian Kingdom during the Reign of the Anjou Kings.
- MemProvAug = Schier, Xystus – Rosnak, Martinus: Memoria provinciae Hungariae Augustiniana antiquae. Graecii 1778.
- Mezey László *lásd* Makkai–Mezey: Levelek.
- MHHExtera = Monumenta Hungariae Historica. IV. Acta Extera. I–III. Bp 1874–1878. *Lásd* Wenzel: DiplEml.
- Mihăilă = Mihăilă, G[heorghe]: Dicționar al limbii române vechi (sfârșitul sec. X–începutul sec. XVI). Buc. 1974.
- Mihályi = Diplome maramureșene din secolul XIV și XV. Adunate și comentate prin Ioan Mihályi de Apșa. Maramureș–Sziget 1900. (Egyidejűleg magyar címlappal és apparátussal is megjelent!)
- Mikó Gábor *lásd* ZsOkl XIII–XIV.

- Minea, Ilie *lásd* CercIst 10–12/1934–1936.
- Mioc, Damaschin *lásd* DocRomHist D, I.
- MIÖG = Mitteilungen des Institutes für Österreichische Geschichtsforschung. I–Innsbruck–Wien 1880–.
- 8/1887. 65–83: Zimmermann, Franz: Königin Ludwig I. Urkunde von 1380. über das Asylrecht der Marienburger Kirche.
- Moldovanu, Ștefan *lásd* Transilvania 4–7/1871–1874.
- Mollat = Lettres secrètes et curiales du pape Grégoire XI (1370–1378) intéressant les pays autres que la France. Publiées ou analysées d'après les registres du Vatican par G. Mollat. Paris 1962–1965. (Bibliothèque des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome. 3e Serie 7.)
- MonVatHung = Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Vatikáni magyar okirattár. I/1. Rationes collectorum pontificiorum in Hungaria. Pápai tizedszedők számadásai 1281–1375. (Fejérvataky László bevezető tanulmányával.) Bp 1887. I/3–4. Bullae Bonifacii IX. p. m. IX. Bonifác pápa bullái 1389–1404. (Fraknoi Vilmos bevezető tanulmányával.) Bp 1888–1889.
- MonVatSlov = Monumenta Vaticana Slovaciae. Tom. II/1–. Registra supplicationum ex actis pontificum Romanorum res gestas Slovacas illustrantia (1342–1415). Ed. Vladimír Rábik. Trnavae–Romae 2009.
- Motogna, Victor *lásd* RevIst 18/1932.
- MTTár = Magyar Történelmi Tár. A történeti kútfők ismeretének előmozdítására kiadja a Magyar Tudományos Akadémia Történelmi Bizottmánya. I–XXVIII. Pest–Bp 1855–1934.
- IV (1857). 91–182: Wenzel Gusztáv: Budai regesták. B. Buda az anjoui királyok korában.
- XXIII (1877). 31–82: Óváry Lipót: A Nagy Lajos és V. Károly francia király között tervezett szövetségre vonatkozó oklevelek (1374–1376).
- Mureșanu, Ioan *lásd* Foaie pt. minte.
- Mühlbacher Programm = Programm des evangelischen Untergymnasiums und der damit verbundenen Lehranstalten in Mühlbach. Hermannstadt 1856–1917.
1868. 3–33: Baumann, Ferdinand: Die Erbgrafen des Unterwalds.
- Müller, Friedrich *lásd* Schässburger Programm 1856.
- Müller, Georg Eduard *lásd* Korrespondenzblatt 17/1894; Ub II–III; VerArch 24/1893.
- MVGDB = Mitteilungen des Vereines für Geschichte der Deutschen in Böhmen. I–LXXVI. Prag 1862–1938.
- 22/1883. 89–103: Loserth, Johann: Urkundliche Beiträge zur Geschichte Böhmens im XIV. und XV. Jahrhundert.
- Nagy Gyula, Tasnádi *lásd* HOKI.
- Nagy Imre *lásd* HOKI; HOKm I–VIII; Turul 1/1883; ZOKm I–VI.
- Nagy Iván *lásd* ZOKm I–IV.
- Neagoe, Manole *lásd* Șincai.
- NemzTárs = Nemzeti Társalkodó. Kiad. Kiszántói Pethe Ferenc. Kv 1830–1844.
1832. I. 381–384, 395–400, 406–415, II. 9–16: G[ál] L[ászló]: Kállai Ferencz úrnak a székelylekről írt munkájára tett megjegyzések.
- Neumann Tibor *lásd* Szatmár vm; ZsOKI XI.
- Nussbächer: DiplRegnen = Nussbächer, Gernot: Diplomatarium Regnense 1228–1585. Contribuții pentru un corpus de documente privind istoria orașului Reghin. In: Reghinul cultural. Studii și articole. V. Coord. Grigore Ploșteanu – Marin Șara. Reghin 2001. 15–85.
- Nussbächer, Gernot *lásd még* Ub VII.
- Nyers: Nádor = Nyers Lajos: A nádor bírói és oklevéladó működése a XIV. században (1307–1386). Kecskemét 1934. (Palaestra Calasanciana 4.)
- NyJAMÉ = A Nyíregyházi Jós András Múzeum Évkönyve. I–. Nyíregyháza 1958–.
- 42/2000. 113–122: Piti Ferenc: Szabolcs, Szatmár és Bereg megyék 1342–1382

- között kiadott oklevelei a Vay család berkeszi levéltárában.
- 47/2005. 235–343; 48/2006. 323–442: C. Tóth Norbert: A leleszi konvent országos levéltárában lévő Acta anni sorozat oklevelei. (Pótlás a Zsigmondkori oklevéltár I. ill. II. kötetéhez.)
- 52/2010. 387–606: Piti Ferenc: A Vay család berkeszi levéltárának 1342–1382 közötti oklevelei.
- Opriș, Ioan *lásd* Marturii.
- Orbán: Torda = Orbán Balázs: Torda város és környéke. Bp. 1889.
- Óváry Lipót *lásd* MTTár XXIII (1877); TTár 1888.
- Örök Szilágy = Örök Szilágy. Aeterna Sylvania. Szerk. Bálint István János. Bp. 2009.
- Pall: Diplomatica latină = Pall, Francisc: Diplomatica latină din Transilvania medievală. Ed. Ionuț Costea. Cluj-Napoca 2005.
- Pall, Francisc *lásd még* AnInstIstCluj 12/1969.
- Pálosok élete = I. Remete Szent Pál remete testvéreinek élete. Ford. Árva Vince – Csanád Béla – Csonka Ferenc. Bevezető tanulmány: V. Kovács Sándor. Pilisszántó 1998. (Varia Paulina III.)
- Papacostea: Geneza statului = Papacostea, Șerban: Geneza statului în evul mediu românesc. Studii critice. Cluj-Napoca 1988.
- Papacostea, Șerban *lásd még* AnInstIstIst 23/1986.
- Papp Miklós, K[olozsvári] *lásd* TörtLapok 1/1874.
- Papp Róbert *lásd* AOKl XLII.
- Pânuță, Gheorghe *lásd* Câmpulung-Mușcel.
- Pascu, Ștefan *lásd* Crestomație; DocRomHist C, X–XIII; DocRomHist D, I.
- Pataki Vidor *lásd* BpRég 15/1950.
- Paur Iván *lásd* HOKm I–III.
- PerényiLt = A Perényi család levéltára 1222–1526. Közzéteszi Tringli István. Bp. 2008. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II: Forráskiadványok 44.)
- Pervain, Viorica *lásd* DocRomHist C, X–XV; DocRomHist D, I.
- Pesty: Krassó = Krassó vármegye története. Írta Pesty Frigyes. III–IV. (Oklevéltár, 1230–1738.) Bp 1882–1883.
- Pesty: Szörényi bánág = Pesty Frigyes: A szörényi bánág és Szörény vármegye története. III. (Oklevéltár I.) Bp 1878.
- Petrichevich = A Petrichevich család történetének regesztái. Első rész. II. kötet. 1069–1942. Írta báró Petrichevich Horváth Emil. (A Mogorovich nemzetségbeli Petrichevich család története és oklevéltára.) Pécs 1942.
- Petri: Szilágy = Petri Mór: Szilágy vármegye monographiája. I–VI. Zilah 1901–1904.
- Petrovay György *lásd* TTár 1909.
- Piti Ferenc *lásd* AOKl XVIII, XX, XXII–XXIV, XXVI–XXX, XLVI–L; ErdődyLt; NyJAMÉ 42/2000, 52/2010; Szabolcs vm I; Szatmár vm; SzSzBSzle 36/2001.
- Pop, Ioan Aurel *lásd* AMN 17/1981.
- Popa: Iancu Corvin = Popa, Teodor: Iancu Corvin de Hunedoara. Hunedoara 1928.
- Popa, Liliana *lásd* Handel und Gewerbe.
- Poștăriță, Emilia *lásd* RevArh 64/1987.
- Potthast = Regesta pontificum Romanorum inde ab a. post Christum natum MCXCVIII ad a. MCCCIV. Ed. Augustus Potthast. I–II. Berolini 1874–1875.
- Pray: Specimen = Pray, Georgius: Specimen hierarchiae Hungaricae complectens seriem chronologicam archiepiscoporum et episcoporum Hungariae cum rudi diocesium delineatione. I–II. Posonii et Cassovia 1776–1779.
- Preda, Ioan de *lásd* Contribuțiuni.
- Pușcariu: Fragmente = [Pușcariu, Ioan:] Fragmente istorice despre boierii din Țara Făgărașului. I–IV. Sibiu 1904–1907.
- Pușcariu, Ilarion *lásd* Contribuțiuni.
- Quellen zur Geschichte der Stadt Hermannstadt *lásd* Handel und Gewerbe; Rechnungen Hermannstadt.
- Rábai Krisztina *lásd* AOKl XL.

- Rábik: Diplomatarium = Rábik, Vladimír: Diplomatarium Sancto-Adalbertinum. Stredoveké listiny v Literárnom archíve Spolku sv[ätého] Vojtecha (1181) 1214–1543. [Martin] 2008.
- Rábik: Oklevelek = Rábik, Vladimír: Középkori oklevelek a Nagyszombati Szent Adalbert Egyesület Levéltárában (1181) 1214–1543. Szeged 2010. (Capitulum VII.)
- Rábik, Vladimír *lásd még* MonVatSlov II/1.
- Răduțiu, Aurel *lásd* DocRomHist C, X–XIV.
- Rady, Martin *lásd* SEER 71/1993.
- Ráth Károly *lásd* HOKm I–IV.
- Raynaldus = Raynaldus, Odoricus: Annales ecclesiastici ab anno MCXCVIII quo desinit card[inalis] Caes[ar] Baronius usque ad annum MDXXXIV continuati. XIII–XXII. Coloniae Agripinae 1691–1694.
- Rechnungen Hermannstadt = Rechnungen aus dem Archiv der Stadt Hermannstadt und der Sächsischen Nation. I. Hermannstadt 1880. (Quellen zur Geschichte Siebenbürgens aus Sächsischen Archiven. I. Abteilung: Rechnungen I.)
- RegArp = Regesta regum stirpis Arpadianae critico-diplomatica. Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke. Ed. Emericus Szentpétery et Iván Borsa. I–II (1001–1301) Bp 1923–1987. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai. II: Forráskiadványok 9, 13.)
- RegSuppl = Bossányi Árpád: Regesta supplicationum. A pápai kérvénykönyvek magyar vonatkozású okmányai. Avignoni korszak. I–II (1342–1366, 1378). Bp 1916–1917.
- Relațiile internaționale = Relațiile internaționale ale României în documente (1368–1900). Culegere selectivă de tratate, acorduri și alte acte cu caracter internațional. Întocmită de Ion Ionașcu – Petre Bărbulescu – Gheorghe Gheorghe. Buc. 1971.
- Rendić-Miočević, Duje *lásd* Smičiklas XVIII.
- Reschner: De praediis = Reschner, Martinus: De praediis praedialibusque Andreani commentatio. Cibinii 1824.
- Reschner, Martin *lásd még* VerArch I/1845, 3/1859.
- RevArh = Revista arhivelor. I–. Buc. 1924–. 64/1987, nr. 3. 239–257: Poștăriță, Emilia: Permanență și continuitate în vatra strămoșească.
- RevCat = Revista Catolică. I–V. Buc. 1912–1916. 2/1913. 47–62: Auner, C[arol]: Episcopia catolică a Severinului. 3/1914. 439–451: Auner, C[arol]: Episcopia catolică a Argeșului.
- RevIst = Revista Istorică. Dări de seamă, documente și notițe. Publicată de N[icolae] Iorga cu concursul mai multor specialiști. I–XXXII. Vălenii de Munte–Buc. 1915–1946. 6/1920. 193–201: Iorga, Nicolae: Romîni în câteva noi izvoare apusene. 18/1932. 241–255: Motogna, Victor: Contribuții la istoria Romînilor (!) în veacul al XIV-lea și al XV-lea. (O nouă colecție de documente.)
- RevIstSN = Revista istorică. Fondator N[icolae] Iorga. Serie nouă. I–. Buc. 1990–. 17/2006, nr. 5–6. 5–18: Ciocîltan, Alexandru: Biserica și organizarea bisericească a sașilor din Câmpulung-Muscel în secolele XIII–XVI.
- Ripoll, Tomás *lásd* BullOPraed
- Roller, Mihail *lásd* DIR C.
- Rosnak, Martinus *lásd* MemProvAug.
- Rösler, Rudolf *lásd* VerArch 38/1912.
- RRH = Revue roumaine d'histoire. I–. Buc. 1962–. 4/1965. 901–923: Holban, Maria: Variations historiques sur le problème des cnèzes de Transylvanie.
- Rusu, Adrian Andrei *lásd* DocRomHist C, XIII.
- Rykaczewski, Erazm *lásd* InvCrac.
- Sacerdoțeanu, Aurelian *lásd* Holban–Sacerdoțeanu: Facsimile.
- Šamšalović, Miljen *lásd* Smičiklas I, XVI.

- Sármány Ilona *lásd* DocArtPaul.
- SbgPrBlätter = Siebenbürgische Provinzialblätter. I–V. Hermannstadt 1805–1824.
1/1805. 23–54: Hermann, Georg von: Ueber die Gerichtsbarkeit der ersten Cronstädter.
- SbgQuartSch = Siebenbürgische Quartalschrift. I–VII. Hermannstadt 1790–1801.
7/1801. 225–243: Marienburg, Lucas Joseph: Historische Merkwürdigkeiten aus Burzenland.
7/1801. 247–255, 285–298: [Hermann, Georg von?]: Verhältniss der Stadt Cronstadt gegen die umliegenden Dörfer.
7/1801. 298–320: Hermann, Georg von: Vom Entstehen der Stadt Cronstadt.
- Schässburger Programm = Programm des evangelischen Gymnasiums in Schässburg.... Kronstadt–Wien–Hermannstadt–Schässburg 1852–1941.
1856. 1–65: Müller, Friedrich: Geschichte der siebenbürgischen Hospitälér bis zum Jahre 1625.
- Schier, Xystus *lásd* MemProvAug.
- Schlözer = Schlözer, August Ludwig von: Kritische Sammlungen zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen. I–III. Göttingen 1795–1797.
- Scris și societate = Andea, Susana – Andea, Avram – Dincă, Adinel – Magina, Livia: Scris și societate în Transilvania secolelor XIII–XVII. Writing and Society in Transylvania 13th–17th Centuries. Cluj-Napoca–Gatineau 2013. (Institutul de Istorie “G. Barițiu” din Cluj-Napoca: Medievalia II.)
- Sebők Ferenc *lásd* AOKl XXV, XXXI–XXXIII, XXXVI.
- SEER = Slavonic and East European Review. I–. London 1922–.
71/1993. 102–125: Rady, Martin: The Forgeries of Baron József Kemény.
- Seivert G.: Akten u. Daten = Seivert, Gustav: Akten und Daten über die gesetzliche Stellung und der Wirkungskreis der sächsischen Nations-Universität ... Hermannstadt 1870.
- Seiwert, Gustav *lásd még* VerArch 10/1872, 11/1874, 12/1875.
- Semkowicz, Władysław *lásd* CDEccIvIlN I.
- Sidorowicz, Jan *lásd* Skarbiec diplomatów.
- Siebg. Vierteljahrsschrift = Siebenbürgische Vierteljahrsschrift (a Korrespondenzblatt folytatása). LIV–LXIV. Hermannstadt 1931–1941.
58/1935. 99–111: Gündisch, Gustav: Waldhüttener Urkundenfälschungen.
- Șincai = Șincai, Gheorghe: Hronica românilor. Tom I–III. Ediție îngrijită și studiu asupra limbii de Florea Fugariu. Prefață și note de Manole Neagoe. Buc. 1967–1969. (Opere I–III).
- Sirotković, Hodimir *lásd* Smičiklas Suppl. I–II.
- Skarbiec diplomatów = Skarbiec diplomatów papieżkich, cesarskich, krolewskich, książęcych. Uchwał narodowych, postanowień różnych władz i urzędów posługujących do krytycznego wyjaśnienia dziejów Litwy, Rusi Litewskiej i ościennych im krajów. I–II. Zebrał i w treści opisał Ignacy Daniłowicz. Wydal Jan Sidorowicz. Wilno 1860–1862.
- Smičiklas = Codex diplomaticus regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Diplomaticki zbornik kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije ... Collegerunt et digesserunt T[a-deus] Smičiklas – Marko Kostrenčić – Emilije Laszowski – Jakov Stipišić – Miljen Šamšalović – Stjepan Gunjača – Duje Rendić-Miočević – Hodimir Sirotković – Josip Kolanović. I–XVIII (743–1399) + Suppl. I–II (1020–1309). Zagrabiae 1904–2002.
- Sólyom-Fekete Ferencz *lásd* HunyadmÉvk 1/1880–1881.
- Soveja, Maria *lásd* Marturii.
- Ștefan, Alexandru *lásd* AnInstIstCluj 58/2019. Suppl.
- Stipišić, Jakov *lásd* Smičiklas I, XVI.
- Stummer Arnold *lásd* Ipolyi Arnold.
- Suciu, Ioan Dimitrie *lásd* DocMitrBan.

- Sułkowska-Kuraš, Irena *lásd* BullPol.
- Süttő: Anjou = Süttő Szilárd: Az Anjou-Magyarország alkonya. Magyarország politikai története Nagy Lajostól Zsigmondig, az 1384-1387. évi belviszályok okmánytárával. I–II. Szeged 2003 (Belvedere-monográfiák 2.)
- Süttő Szilárd *lásd még* Gesta 7/2007; LtSzele 52/2002.
- Sz = Századok. A Magyar Történelmi Társulat Közlönye. I–. Bp 1867–.
- 9/1875. 547–556: Botka Tivadar: Adalékok az Erdődy Bakócz-család elsőkori elágazásához.
- 11/1877. 18–26: Károlyi Árpád: Adalék Mária és Zsigmond eljegyzésének történetéhez.
- 21/1887. Pótfüzet 71–87: Szabó Károly: Jelentés a nagyercsei gróf Toldalagi család radnótfáji levéltáráról.
- 34/1900. 577–615: Thallóczy Lajos: Nagy Lajos és a bulgár bánság.
- 117/1983. 919–982: Kumorovitz L. Bernát: I. Lajos királyunk 1375. évi havasalföldi hadjárata (és „török”) háborúja.
- Szabó Károly *lásd* EMOKl; Sz 21/1887; SzOkl I–IV; TTár 1889–1890.
- Szabolcs vm = Piti Ferenc – C. Tóth Norbert: Szabolcs vármegye hatóságának oklevelei. I–II. (1284–1526). Szeged–Nyíregyháza–Bp 2003–2004.
- Szádeczky: Iparfejlődés = Szádeczky Lajos: Iparfejlődés és a czéhek története Magyarországon. Okirattárral (1307–1848). Czéhek lajstroma. A czéhirodalom és ipartörténet könyvészete. I–II. Bp 1913. (Az Országos Iparegyesület báró Kornfeld Zsigmond-Könyvtára 6–7.)
- Szádeczky Lajos *lásd még* SzOkl IV–VII.
- Szatmár vm = Piti Ferenc – Neumann Tibor – C. Tóth Norbert: Szatmár vármegye hatóságának oklevelei. Diplomele autorității comitatului Sătmar. Documents of the authorities of Szatmár County. (1284–1524). (A nyíregyházi Józsa András Múzeum kiadványai 65.) Nyíregyháza 2010.
- Szentpétery Imre *lásd* KálLt I–II; RegArp I–II/1.
- Szeredai: Notitia = Szeredai, Antonius: Notitia veteris et novi capituli Albensis Transilvaniae. Albae Carolinae 1791.
- Szeredai: Series = Szeredai, Antonius: Series antiquorum et recentiorum episcoporum Transilvaniae. Albae Carolinae 1790.
- Szilágyság és Wesselényi = A Szilágyság és a Wesselényi család (14–17. század). Szerk. Hegyi Géza–W. Kovács András. Kv 2012. (Erdélyi Tudományos Füzetek 277.)
- SzOkl = Székely oklevéltár. Szerk. Szabó Károly – Szádeczky Lajos – Barabás Samu. I–VIII. Kv–Bp 1872–1934.
- SzSzBSzele = Szabolcs-Szatmár-Beregi Szemle. I–. Nyíregyháza 1966–.
- 36/2001. 121–133: Piti Ferenc: Szabolcs, Szatmár és Bereg megyékre vonatkozó nádori oklevelek a Vay család berkeszi levéltárában (1373–1382).
- Tasnádi Nagy Gyula *lásd* HOKl.
- Täutu: Fontes = Fontes. Series III. Vol. XII: Acta Gregorii P.P. XI (1370–1378). Vol. XIII/1: Acta Urbani P.P. VI (1378–1389), Bonifacii P.P. IX (1389–1404), Innocentii P.P. VII (1404–1406) et Gregorii P.P. XII (1406–1415). Vol. XIII/2: Acta Pseudopontificum Clementis VII (1378–1394), Benedicti XIII (1394–1417), Alexandri V (1409–1410) et Johannis XXIII (1406–1415). E regestis Avinionensibus, Vaticanis, Lateranis et Supplicationum aliisque fontibus collegit notis aliisque subsidiis adornavit Aloysius L. Täutu. (Pontificia commissio ad redigendum C[odicem] I[uris] C[anonici] O[rientalis].) Romae 1966–1971.
- Täutu: Țara Oașului = Täutu, Aloisiu L.: Vecheimea românilor din Țara Oașului. Cinci documente papale. Roma 1966–1967. [Klny. a Buna Vestire c. folyóirat 1966–1967. évfolyamából.]

- Tęgowski: Bodzanta = Tęgowski, Jan: Postawa polityczna arcybiskupa gnieźnieńskiego Bodzanty w czasie bezkrólewia po śmierci Ludwika Węgieskiego. In: Genealogia: rola związków rodzinnych i rodowych w życiu publicznym w Polsce średniowiecznej na tle porównawczym. Red. Radziwiński, Andrzej – Wroniszewski, Jan. Toruń 1996. 131–151.
- Teiszler Éva *lásd* AOKl XXXIV–XXV.
- Teleki: Hunyadiak = Teleki József: A Hunyadiak kora Magyarországon. I–XII. Pest 1852–1857.
- TelOkl = Codex diplomaticus sacri Romani imperii comitum familiae Teleki de Szék. A római szent birodalmi gróf széki Teleki család oklevéltára. Szerk. Barabás Samu. I–II (1206–1526). Bp 1895.
- Temesváry = Temesváry János: Erdély középkori püspökei. Cluj–Kv 1922.
- Teutsch, Friedrich *lásd* VerArch 13/1876, 17/1883.
- Teutsch, Georg Daniel *lásd* Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850; Korrespondenzblatt 5/1882; TFirnh; VerArch I/1843, 10/1872, 12/1875.
- Teutsch: Zehntrecht = Teutsch, Georg Daniel: Das Zehntrecht der ev. Landeskirche A. B. in Siebenbürgen. Schässburg 1858.
- TFirnh = Teutsch, Georg Daniel – Firnhaber, Friedrich: Urkundenbuch zur Geschichte Siebenbürgens. Erster Theil, erhaltend Urkunden und Regesten bis zum Ausgang des Arpadischen Mannstammes (1301). Wien 1857. (Fontes Rerum Austriacum. II. Abteilung, Bd. XV.)
- Thallóczy Lajos *lásd* Sz 34/1900.
- Theil, Rudolf *lásd még* Mediascher Programm 1870; VerArch 21/1887.
- Theil–Werner = Theil, Rudolf – Werner, Karl: Urkundenbuch zur Geschichte des Mediascher Kapitels bis zur Reformation. Hermannstadt 1870.
- Theiner: MonHung = Vetera monumenta historica Hungariam sacram illustrantia, maximam partem nondum edita ex tabulariis Vaticanis deprompta, collecta ac serie chronologica disposita ab Augustino Theiner. I–II. Romae 1859–1860.
- Theiner: MonSlav = Vetera monumenta Slavorum meridionalium historiam illustrantia, maximam partem nondum edita ex tabulariis Vaticanis deprompta, collecta ac serie chronologica disposita ab Augustino Theiner. I–II. Romae–Zagrabiae, 1863–1875.
- ThLt = A torockószentgyörgyi Thorotzkay család levéltára. Ismerteti Jakó Zsigmond és Valentiny Antal. Kv 1944. (Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára I.)
- Tkalčić: MonCivZagr = Monumenta historica liberae regiae civitatis Zagrabiae. Povjestni spomenici slob[odnog] kralj[evskog] grada Zagreba. Ed. Joannes Bapt[ista] Tkalčić. I–XI. Zagrabiae 1889–1905.
- Tóth Ildikó *lásd* AOKl XV.
- Tóth Melinda *lásd* DocArtPaul.
- Tóth Norbert *lásd* C. Tóth Norbert.
- Török: Primás = Török János: Magyarország primása. Közjogi és történeti vázlat. I–II. Pest 1859.
- TörtLapok = Történeti Lapok. Szerk. K. Papp Miklós. I–III. Kv 1874–1876. 1/1874. 409–411, 424–426, 439–441, 456–458, 470–472, 489–491, 504–506, 519–521, 537–538, 553–555, 568–570, 585–587, 600–602, 616–618, 634–636, 647–649, 663–665, 682–684, 694–698: K. Papp Miklós: Deés város levéltára.
- Trâmbaciu, Ștefan *lásd* Câmpulung-Mușcel.
- Transilvania = Transilvania. Foia asociațiunei Transilvane pentru literatura Română și cultura poporului Român. Red. Gheorghe Barițiu. I–LXXVII. Brașovia–Sibiu 1868–1946. 4/1871. 18–21, 28–30, 41–44, 55–56, 66–68, 79–81, 93–96, 117–120, 128–130, 139–141, 151–153, 163–166, 178–181, 193–195, 216–218, 238–240, 253–255, 266–268, 277–278, 287–289. — 5/1872. 30–33, 41–44, 54–56, 66–68,

- 80–82, 92–93, 103–105, 112–116, 127–128, 150–152, 162–164, 171–174, 183–185, 197–200, 211–213, 220–223, 232–235, 245–248, 271–272, 282–283; 6/1873. 5–8, 30–33, 39–45, 55–57, 64–68, 78–82, 90–93, 100–102, 114–116, 126–129, 141–144, 149–152, 162–165, 175–178, 201–204, 211–212, 222–224, 237–240, 262–264, 279–280, 290–292; 7/1874. 6–9, 18–21, 28–31, 40–43, 56–59, 71–74, 83–86, 94–97, 109–111, 119–123, 128–131, 143–147: Moldovanu, Ștefanu: Colecțiune de diplome din diplomatiul comitelui Iosifu Kemény care privescu mai alesu pe romani (valachi).
- Tringli István *lásd* PerényiLt.
- TTár = Történelmi Tár. Évnegyedes folyóirat. Kiadja a Magyar Történelmi Társulat közvetítése mellett a MTA Történelmi Bizottsága. Bp 1878–1911.
1887. 617–624: Beke Antal: Kolosvár város okmánytárához.
1888. 450–470: Óváry Lipót: Regesták a Magyar Tudom[ányos] Akadémia kéziratárában létező s olaszországi levéltárakban másolt magyar történelmi vonatkozású oklevelekből.
1889. 523–554, 728–752; 1890. 102–129, 328–359: Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata.
1889. 555–587, 753–772, 1890. 130–154, 360–366; 1891. 109–138; 1892. 493–512, 635–650; 1893. 93–108, 291–306, 459–473, 617–630; 1895. 230–259, 409–432, 630–652; 1896. 44–62: Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt.
1894. 15–28, 1895. 58–89, 260–288: Áldásy Antal: Regesták a vatikáni levéltárból (1343–1370, 1417–1431).
1896. 483–504, 718–736; 1897. 339–360, 496–512, 733–748; 1898. 151–166, 343–356, 532–555, 653–669: Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára.
1907. 80–120: Magyar Károly: Regesták Alsófehérvármegye levéltárából.
1908. 24–49: Karácsonyi János: Pótlások a hamis, hibáskeltű és keltezetlen oklevelek jegyzékéhez. (Új kiadása: Szeged 1988.)
1909. 1–27, 358–378, 509–529: Petrovay György: Oklevelek Máramaros vármegye történetéhez.
- TudGyűjt = Tudományos Gyűjtemény. I–XXV. Pest 1817–1841.
- 19/1835. 4. sz. 106–116: Horvát István: II-dik Ulászló magyar királynak 1502-dik évben a Thakaró ág számára költ öklevele.
- 19/1835. 9. sz. 124–125: Horvát István: Jelességek.
- Turul = Turul. A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság közlönye. I–. Bp 1883–1950, 1992–.
- 1/1883. 96–99: Nagy Imre: A Tomaj nemzetségbeli Losonczi család őseiről.
- 3/1885. 11–17: Lázár Miklós: A Kelneki család nemzedékrendje.
- 8/1890. 1–24, 54–63, 97–111, 200–207: Majláth Béla: Liptómegeyi törzsökös családok 1526. évig.
- 12/1894. 69–75, 138–145, 177–186: Kis Bálint: A Barcsai család.
- 41/1927. 19–22: Fekete Nagy Antal: Apród János kükküllei főesperes és családja történetéhez.
- 41/1927. 84–88: Holub József: Középkori fiúsítások.
- 42/1928. 71–72: Bártfai Szabó László: Adatok a Csáky-család leszármazásához.
- 91/2018. 8–30: C. Tóth Norbert: Erdődi Bakóc Tamás érsek rokonsága. (Rekonstrukciós kísérlet.)
- 92/2019. 69–94: Hegyi Géza: Az erdélyi káptalan Árpád- és Anjou-kori archontológiája (1199–1387).
- Tusor Péter *lásd* Cameralia.

- Ub = Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen. Hrsg. von Zimmermann, Franz – Werner, Carl – Müller, Georg – Gündisch, Gustav – Gündisch, Herta – Gündisch, Konrad – Nussbächer, Gernot. I–VII (1191–1486). Hermannstadt–Bukarest 1892–1991.
- ÚMMúz = Új Magyar Múzeum. Kiadta Toldy Ferenc. I–X. Pest 1851–1860.
- 4/1854. 119–132: Kemény József: Magyar hazákban létező oláhok hajdani vajdaságaikról.
- Uricariul = Codrescu, Theodor: Uricariul sau colecțiune de diferite acte care pot servi la istoria românilor. I–XXV. Iassi 1871–1895.
- Valentiny Antal *lásd* ThLt; WassLt.
- Varjú Elemér *lásd* BánfOkl I.
- Végh: Buda helyrajza = Végh András: Buda város középkori helyrajza. I–II. Bp 2006–2008. (Monumenta Historica Budapestiensia XV–XVI.)
- Véghely Dezső *lásd* HOKm I–VII; ZOKm I–IV.
- VerArch = Archiv des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. I–IV. Hermannstadt 1843–1851. Neue Folge. Hrsg. vom Vereins-Ausschuss. I–L. Hermannstadt 1853–1944.
- I/1843. 1. Heft. 21–66: Teutsch, G[eorg] D[aniel]: Beiträge zur Geschichte Siebenbürgens, vom Tode König Andreas III bis zum Jahre 1310.
- I/1845. 3. Heft. 71–134; 3/1859. 383–430: R[eschner], M[artin]: Kritische Beiträge zur Kirchengeschichte des Hermannstädter Capitels in Siebenbürgen vor der Reformation. I. Die Dechanten des Hermannstädter Capitels vor der Reformation. [A közlemény 1. része: SchullersArchiv I/2 (1841). 263–296.]
- 6/1863. 63–106: Wenrich, W[ilhelm]: Geschichtliche Vorbedingungen zur moldauischen Lehnsherrschaft an der Bistritz.
- 10/1872. 314–360: Seiwert, Gustav: Die Bruderschaft des heiligen Leichnams in Hermannstadt.
- 10/1872. 417–419: Teutsch, G[eorg] D[aniel]: Nachträge zur Abhandlung „Ueber die ältesten Schulanfänge und damit gleichzeitige Bildungszustände in Hermannstadt“.
- 11/1874. 323–410: Seiwert, Gustav: Das älteste Hermannstädter Kirchenbuch.
- 11/1874. 411–441: Seiwert, Gustav: Zwei Rechnungsfragmente.
- 12/1875. 189–256: Seiwert, Gustav: Chronologische Tafel der Hermannstädter Plebane, Oberamten und Notare.
- 12/1875. 368–372: Teutsch, G[eorg] D[aniel]: Ein Urkundlicher Beitrag zur ältesten sächsischen Schulgeschichte.
- 13/1876. 155–199: Teutsch, Friedrich: Zur Geschichte von Reps.
- 15/1879–1880. 162–228, 231–295, 415–585: Amlacher, Albert: Urkundenbuch zur Geschichte der Stadt und des Stuhles Broos bis zum Uebergang Siebenbürgens unter Erbfürsten aus dem Hause Oesterreich (1690).
- 17/1883. 526–591: Teutsch, Friedrich: Beiträge zur alten Geschichte des Schenker Stuhles und der Markgenossenschaft im Sachsenland.
- 19/1884. 99–125: Zimmermann, Franz: Handschriftliche Urkunden-Sammlungen siebenbürgischen Ursprungs und ihr Werth besonders für die Periode bis zur Schlacht bei Mohács (1526).
- 21/1887. 231–312: Theil, Rudolf: Geschichte der zwei Stühle Mediasch und Schelk bis zur Mitte des 15. Jahrhunderts.
- 24/1893. 583–622: Müller, Georg Eduard: Vatikanische Urkunden und Regesten zur Geschichte Siebenbürgens in den Jahren 1371–1377.
- 38/1912. 443–552: Rösler, Rudolf: Beitrag zur Geschichte des Zunftwesens. Älteres Zunftwesen in Hermannstadt bis zum Jahre 1526.
- Veress Endre *lásd* GyulaOkl.

- Verfassungszustand = [Gräser, Daniel:] Der Verfassungszustand der sächsischen Nation in Siebenbürgen nach ihren verschiedenen Verhältnissen betrachtet, und aus bewährten Urkunden bewiesen. Hermannstadt 1790.
- V. Kovács Sándor *lásd* Pálosok élete.
- Vlaicu, Monica *lásd* Handel und Gewerbe.
- Wadding = Wadding, Lucas: Annales minorum in quibus res omnes trium ordinum a Sancto Francisco institutorum ponderosius et ex fide afferuntur et praeclara quaeque monumenta ab oblivione vindicantur. I–VIII. Lugduni–Romae 1625–1654.
- Wagner: Quellen = Quellen zur Geschichte der siebenbürger Sachsen 1191–1975. Gesammelt und bearbeitet von Ernst Wagner. (Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens 1.) Köln–Wien 1976.
- Wagner, Ernst *lásd még* Berger: Regesten.
- WassLt = A Wass család cegei levéltára. Valentiny Antal oklevélkivonatait felhasználva bevezető tanulmányokkal és jegyzetekkel közlésezi W. Kovács András. Kv 2006. (Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára 3.)
- Wenrich, Wilhelm *lásd* VerArch 6/1863.
- Wenzel Gusztáv *lásd* Columna 3/1872; MTTár IV (1857).
- Wenzel: DiplEml = Magyar diplomáciai emlékek az Anjou-korból. I–III. Szerk. Wenzel Gusztáv. Bp 1874–1876. (MHH-Extera I–III.)
- Werner, Carl/Karl *lásd* Theil–Werner; Ub I–III.
- W. Kovács András *lásd* CDTrans II–IV; Certamen II/2015, III/2016; Hegyi–W. Kovács: Alvajdák azonosítása; Szilágyság–Wesselényi; WassLt.
- Wolf, Marionela *lásd* DocRomHist C, XII.
- Yvan, Marie-France *lásd* Hayez; Laurent–Hayez VI–IX.
- Zádorné Zsoldos Mária *lásd* Jász-Nagykun-Szolnok.
- Zimmermann, Franz *lásd* Korrespondenzblatt 1/1878; MIÖG 8/1887; Ub I–III; VerArch 19/1884.
- Zimmermann: Herausgabe = Zimmermann, Franz: Über die Herausgabe von Urkunden. Hermannstadt 1878.
- Zimmermann: Texte = Zimmermann, Franz: Texte zu den von dem Archivamt der Stadt Hermannstadt und der sächsischen Nation herausgegebenen „Photographien von Urkunden aus siebenbürgisch-sächsischen Archiven,“ Hermannstadt 1880.
- ZOkm = Codex diplomaticus domus senioris comitum Zichy de Zich et Vasonkeö. A zichi és vásonkeői gróf Zichy-család idősb ágának okmánytára. Szerk. Nagy Imre–Nagy Iván–Véghely Dezső–Kammerer Ernő–Döry Ferenc–Lukcsics Pál–Áldásy Antal–Barabás Samu. I–XII. Pest–Bp 1871–1931.
- Zounok = Zounok. A Jász-Nagykun-Szolnok megyei levéltár évkönyve. I–. 1986–. 6/1991. 283–329: Benedek Gyula: Oklevelek Külső-Szolnok vármegye XIV. századi történetéből. 9/1994. 247–297: Benedek Gyula: Mohács előtti oklevelek Külső-Szolnok vármegye történetéből (1330–1526).
- ZsOkl = Zsigmondkori oklevéltár. Szerk. Mályusz Elemér–Borsa Iván–C. Tóth Norbert–Neumann Tibor–Lakatos Bálint–Mikó Gábor. I–XIV (1387–1427). Bp 1951–2020. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II: Forráskiadványok 1, 3–4, 22, 25, 27, 32, 37, 39, 41, 43, 49, 52, 55, 59.)

A FELHASZNÁLT KÉZIRATOS (LEVÉLTÁRI ÉS KÉZIRATTÁRI) FORRÁSOK ŐRZŐHELYEI ÉS AZOK RÖVIDÍTÉSEI

E jegyzék a kötetben felhasznált levéltárak és kéziratári forrásgyűjtemények, azok őrzőhelyei és rövidítései felől nyújt tájékoztatást. A magyarországi középkori írásbeliség termékeként, annak keretei között létrejött levéltárakat és könyvtárakat a magyar szakirodalomban használt módon, történetileg kialakult magyar elnevezésük betűrendjében sorolja fel, de jelenlegi hivatalos nevüket is megadja annak az államnak a nyelvén, melynek területén most őrzik. Ugyancsak a magyar elnevezésből formáltuk a rövidítéseként használt betűszavakat is. A magyarországi középkori írásbeliség keretein kívül képződött levéltárakat, könyvtárakat és múzeumokat mai hivatalos nevük betűrendjében soroltuk be jegyzékünkbe.

AAV = Archivum Apostolicum Vaticanum

Acta Paulinorum (részint a MKA, részint a HrDA őrizetében)

AGAD = Archiwum Głównie Akt Dawnych, Warszawa

Alsófehér vm lt, Nagyenyed (elpusztult; egy része Török Bertalan gyűjteményébe került)

ANFr = Archives Nationales de France, Paris–Fontainebleau–Pierrefitt-sur-Seine

Antos cs lt (DL)

Apor cs lt (SSztGyNlt)

Archiv České Koruny (Národní archiv České republiky)

Archiv der evangelischen Landeskirche A. B. in Siebenbürgen, Hermannstadt *lásd* Erdélyi száz év. egyházkerület lt

Archiv der Honterusgemeinde, Kronstadt *lásd* Brassói száz év. egyházközség lt

Archív Spolku Sv. Vojtecha Trnava *lásd* Nagyszombati Szt. Adalbert Egyesület Lt

Archivum Secretum Vaticanum *lásd* AAV

Arhivele Naționale Bihor, Oradea *lásd* VárNlt

Arhivele Naționale Brașov, Brașov *lásd* BrNlt

Arhivele Naționale Cluj, Cluj-Napoca *lásd* KvNlt

Arhivele Naționale Covasna, Sfântu Gheorghe *lásd* SSztGyNlt

Arhivele Naționale Hunedoara, Deva *lásd* DvNlt

Arhivele Naționale Maramureș, Baia Mare *lásd* NBnyNlt

Arhivele Naționale Mureș, Târgu Mureș *lásd* MvNlt

Arhivele Naționale Sălaj, Zalău *lásd* ZiNlt

Arhivele Naționale Sibiu, Sibiu *lásd* SzNlt

AStVen = Archivio di Stato di Venezia

Balassa cs lt (DL)

Bánffy cs nemzetiégi lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban és a KvEkt-ban őrzött anyagában)

- Barabás Samu gyűjteménye (töredékek a SSztGyNLT-ban, mikrofilmek az elpusztult középkori oklevelekről az ENMLt-ban és a MNL OL-ban)
- Barcasági száz év. káptalan lt (Brassói száz év. egyházközség lt)
- Barcsai cs lt (Alsófehér vm lt)
- Bárczay cs lt (DL)
- Batthyaneum = Batthyaneum-könyvtár (Biblioteca documentară Batthyaneum), Gyulafehérvár (jelenleg a BukAkKt fiókintézménye)
- Batthyány cs körmendi lt (DL)
- BAugSFlor = Bibliothek des Augustiner-Chorherrenstiftes von Sankt Florian
- Béldi cs mezőméhesi lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
- Besztercebányai Állami Lt Körmöcbányai Fiókl (Štátny archív v Banskej Bystrici pobočka Kremnica)
- Besztercei száz év. gimnázium kt (elpusztult)
- Bethlen cs bethleni lt (DL)
- Bethlen cs, iktári, lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
- Biblioteca Academiei Române, Buc. *lásd* BukAkKt
- Biblioteca Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca, *lásd* KvAKt
- Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga”, Cluj-Napoca *lásd* KvEKt
- Biblioteca documentară Batthyaneum, Alba Iulia *lásd* Batthyaneum
- BNFr = Bibliothèque Nationale de France, Paris
- Bodoni cs lt elenchusa (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
- Boldogvárosi száz év. egyházközség lt (SzNLT)
- Bölöni cs lt (VárNLT)
- Brassó v lt (BrNLT)
- Brassói száz év. egyházközség lt (Archiv der Honterusgemeinde, Kronstadt)
- BrNLT = Román Nemzeti Lt Brassó Megyei Igazgatósága, Brassó (Arhivele Naționale Braşov)
- Brukenthal-gyűjtemény = A Brukenthal Múzeum kézirat- és oklevélgyűjteménye (SzNLT)
- BukAkKt = Bukaresti Akadémiai Könyvtár (Biblioteca Academiei Române, Buc.)
- BUWroc = Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu (régebb: Universitätsbibliothek Breslau)
- CamAp = Camera Apostolica (AAV)
- CodLat = Codices Latini (ELTE Kt, Kézirattár)
- Cornides Dániel Diplomatarium c. kéziratok forrásgyűjteménye. (Eredeti kötetei az MTAKt Kézirattárában, a Kovachich Márton György részére készült válogatás kötetei az OSzK Kézirattárában.)
- Csáky cs központi lt (DL)
- Dessewffy cs grófi lt (DL)
- Dessewffy cs margonyai lt (DL)
- Dés v lt (KvNLT)
- DF = Diplomatikai Fényképgyűjtemény (MNL OL)
- Diósadi ref. egyházközség lt (ZiNLT)
- DL = Diplomatikai Lt (MNL OL)
- Draskovich cs lt (HrDA)
- Državni arhiv u Zadru (= Zárjai Állami Lt)
- DvNLT = Román Nemzeti Lt Hunyad Megyei Igazgatósága, Déva (Arhivele Naționale Hunedoara, Deva)

- ELTE Kt = Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára, Bp
- ENMLt = Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára (a KvNLT és a KvEKt, valamint a KvAKt őrzésében)
- ENMLt Törzsgyűjtemény = Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának Törzsgyűjteménye (a KvNLT és a KvEKt őrzésében)
- Eperjesi Állami Lt (Štátny archiv v Prešove)
- Erdélyi káptalan hiteleshelyi lt (DL)
- Erdélyi káptalan mlt (a Batthyaneum őrzésében)
- Erdélyi szász ev. egyházközség lt (SzNLT)
- Erdődy cs galgóci lt (HHStA, egy kisebb töredéke a Szlovák Nemzeti Lt őrzésében)
- Erdődy cs vépi/monyorókeréki lt (MNL-VS)
- Esterházy cs hercegi ágának lt (DL)
- Esztergomi káptalan hiteleshelyi lt (Prímási Lt)
- Esztergomi káptalan mlt (Prímási Lt)
- Fekete Templom lt (a brassói szász ev. egyházközség lt-nak 1974-ben a BrNLT-ba átvitt része)
- FoLLat = Folia Latina (OSzK)
- Forgách cs lt (DL)
- Fronius-gyűjtemény = Michael Fronius oklevélgyűjteménye (Brassó v lt)
- Gyöngyösi: Inventarium = [Gyöngyösi, Gregorius:] Inventarium privilegiorum omnium et singularum domorum Ordinis Heremitarum Sancti Pauli Primi Heremitaie, kéziratos oklevélkiadványok (az ELTE Kt Kézirattárában, a CodLat 115. sz. alatt; DF 286489)
- Gyulay cs lt (a DF nyilvántartása szerint a Szlovák Nemzeti Lt-ban, jelenleg lappang)
- HHStA = Haus-, Hof- und Staatsarchiv, Wien
- HrDA = Hrvatski državni arhiv (= Horvát Állami Lt), Zagreb
- Huszi: Registrum = Huszi, Andreas: Registrum litterarum ... familiae comitum ... Wass de Czege concementium in archivo ... eiusdem familiae conservatorium. Császári 1754. Ms. (Wass cs lt)
- Irsay cs lt (DL)
- Kállay cs lt (DL)
- Kaprinai István kéziratos forrásgyűjteménye (ELTE Kt, Kézirattár)
- Kapy cs lt (DL)
- Károlyi cs lt (DL)
- Kéler Gottfried Analecta Historica c. kéziratos másolatgyűjteménye (OSzK)
- Kemény cs csombordi lt (a KvNLT-ban)
- Kemény cs malomfalvi lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
- Kemény: DiplApp = Kemény, Josephus: Diplomatarii Transsilvanici Appendix, kéziratos másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKt-ban őrzött anyagában)
- Kemény: DiplSuppl = Kemény Josephus: Diplomatarii Transsilvanici Supplementum, kéziratos másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKt-ban őrzött anyagában)
- Kemény: DiplTr = Kemény, Josephus: Diplomatarium Transsilvanicum, kéziratos másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKt-ban őrzött anyagában)
- Kemény József gyűjteménye (az ENMLt-nak a KvNLT-ban, KvEKt-ban és a KvAKt-ban őrzött anyagában)
- Keresztényfalva község lt (BrNLT)
- Keresztényszigeti szász ev. egyházközség lt (SzNLT)
- Kisselyki szász ev. egyházközség lt (SzEvGyLt)

- Kisszeben v lt (Eperjesi Állami Lt)
 Klimó György gyűjteménye (Pécsi Püspöki Lt)
 Kolozsmonostori konvent hiteleshelyi lt (DL)
 Kolozsmonostori konvent mlt (a Bathyaneum őrzetében)
 Kolozsvári Református Kollégium Kt (KvAKt)
 Kolozsvári Szt. Erzsébet-ispotály lt (KvRómKatGylt)
 Kolozsvári szűcs céh lt (töredékei az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában, a Céhíratok között)
 Kolozsvár v lt (KvNLT)
 Kornis cs lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
 Kőhalmi száz év. egyházközség lt (SzNLT)
 Körmöcbánya v lt (Besztercebányai Állami Lt Körmöcbányai Fióktl)
 KvAKt = Kolozsvári Akadémiai Könyvtár (Biblioteca Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca)
 KvEKt = Kolozsvári Egyetemi Könyvtár (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga”, Cluj-Napoca)
 KvNLT = Román Nemzeti Lt Kolozs Megyei Igazgatósága, Kolozsvár (Arhivele Naționale Cluj, Cluj-Napoca)
 KvRómKatGylt = Gyulafehérvári Főegyházmezei Levéltár Kolozsvári Gyűjtőlevéltára
 Leleszi konvent hiteleshelyi lt (Szlovák Nemzeti Lt)
 LibReg = Libri regii (MKL)
 Lónyay cs lt (DL)
 Lukács cs, kövecsesi, lt (DL)
 Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteménye (DL)
 Maleczky Miklós gyűjteménye
 Mándy cs lt (DL)
 Mara cs lt (DL)
 Máriássy cs lt (DL)
 Máriássy cs márkusfalvi lt (DL)
 Marosvásárhely v lt (MvNLT)
 Márpodi száz év. egyházközség lt (SzNLT)
 Matskási cs lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
 Medgyesi száz év. egyházközség lt, Medgyes (az oklevelek egy része helyben, a többi a SzNLT őrzetében)
 Mednyánszky cs lt (DL)
 Mike Sándor gyűjteménye (az ENMLt-nak a KvAKt-ban, a KvEKt-ban és a KvNLT-ban őrzött anyagában)
 Mikó cs lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
 MKA = Magyar Kamara Archivuma (MNL OL)
 MKL = Magyar Kancelláriai Lt (MNL OL)
 MNL OL = Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Bp
 MNL-Vas = Magyar Nemzeti Levéltár Vas Megyei Levéltára, Szombathely
 Morgondai száz év. egyházközség lt (SzNLT)
 Motesiczky cs lt (DL)
 MTAkt = Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára, Bp

- MvNLt = Román Nemzeti Lt Maros Megyei Igazgatósága, Marosvásárhely (Arhivele Naționale Mureș, Târgu Mureș)
- Nagyapoldi száz év. egyházközség lt (SzNLt [a Szebeni száz év. egyházközség lt-ban!])
- Nagydemeter község lt (elpusztult)
- Nagyszombati Szt. Adalbert Egyesület Lt (Archív Spolku Sv. Vojtecha Trnava)
- Národní archiv České republiky, Praha
- NBnyNLt = Román Nemzeti Lt Máramaros Megyei Igazgatósága, Nagybánya (Arhivele Naționale Maramureș, Baia Mare)
- Nemes cs, hídvégi, lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
- Omlási száz év. egyházközség lt (részint a SzEvGylt, részint a SzNLt őrzetében)
- OSzK = Országos Széchényi Könyvtár, Bp
- Pécsi Püspöki Lt, Pécs
- Perényi cs lt (DL)
- Pray György kéziratos forrásgyűjteménye (ELTE Kt, Kézirattár)
- Prímási Lt, Esztergom
- QuartLat = Quarta Latina (OSzK)
- Radvánszky cs sajkákai lt (DL)
- Rákóczi–Aspremont cs lt (DL)
- Rednik cs, gyulafalvi, lt (NBnyNLt)
- RegAven = Registra Avenionensia (AAV)
- RegLat = Registra Lateranensia (AAV)
- RegSuppl = Registra Supplicationum (AAV)
- RegVat = Registra Vaticana (AAV)
- Reschner-gyűjtemény = Martin Reschner Diplomatarium c. kéziratos okmánytára (Brukenthal-gyűjtemény)
- Révay cs központi lt (Szlovák Nemzeti Lt)
- Rhédey cs lt (DL)
- Rogovói konvent levéltára (Državni arhiv u Zadru)
- Rosenfeld-gyűjtemény = Karl Ludwig Czekelius von Rosenfeld kéziratos gyűjteménye (SzNLt)
- Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményei *lásd* Tiszáninneri Református Egyházkerület lt
- Segesvári száz év. egyházközség lt (MvNLt)
- Slovenský národný archív, Bratislava *lásd* Szlovák Nemzeti Lt
- Sombory cs lt (DL)
- Soterius: Collectanea = Soterius, Georg: Collectanea ad historiam patriam pertinentiam, kéziratos másolatgyűjtemény (Brukenthal-gyűjtemény)
- SSztGyNLt = Román Nemzeti Lt Kovászna Megyei Igazgatósága, Sepsiszentgyörgy (Arhivele Naționale Covasna, Sfântu Gheorghe)
- Štátny archív v Banskej Bystrici pobočka Kremnica *lásd* Besztercebányai Állami Lt Kőrmöcbányai Fiókl
- Štátny archív v Prešove *lásd* Eperjesi Állami Lt
- Stenner-gyűjtemény = Friedrich Wilhelm Stenner gyűjteménye (Brassó v lt)
- Suky cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
- Szászkézdi száz év. egyházközség lt (elpusztult vagy lappang)
- Szász Nemzeti Lt (SzNLt)

- Szászsebes v lt (DvNlt, egyes oklevelek a BukAkKt őrzetében)
- Szeben v lt *lásd* Szász Nemzeti Lt
- Szepesi káptalan hiteleshelyi lt (Szlovák Nemzeti Lt)
- SzEvGyLt = Romániai Szász Evangélikus Egyház Gyűjtőlevéltára, Nagyszeben (Zentralarchiv der Evangelischen Kirche A. B. in Rumänien, Hermannstadt)
- Szirmay cs lt (DL)
- Szlovák Nemzeti Lt, Pozsony (Slovenský národný archív, Bratislava)
- SzNlt = Román Nemzeti Lt Szeben Megyei Igazgatósága, Nagyszeben (Arhivele Naționale Sibiu, Sibiu)
- Teleki cs gyömrői lt (DL)
- Teleki cs kendilónai lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
- Teleki cs mvhelyi lt (DL)
- Thorotzkay cs lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
- Tisza cs lt (DL)
- Tiszáninneri Református Egyházkerület Lt (Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményei)
- Toldalagi cs lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
- Török Bertalan gyűjteménye (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
- Trésor des Chartes (ANFr)
- Újhelyi cs lt (DL)
- Universitätsbibliothek Breslau *lásd* BUWroc
- Váci Püspöki és Káptalani Lt
- Vajdahunyadi román ortodox egyházközség lt (DvNlt)
- VárNlt = Román Nemzeti Lt Bihar Megyei Igazgatósága, Nagyvárad (Arhivele Naționale Bihor, Oradea)
- Vatikáni lt *lásd* AAV
- Vay cs berkeszi lt (1945-ben elpusztult, fényképek a DL-ben)
- Vécsey cs sárközújlaki lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
- Vurpódi szász ev. egyházközség lt (SzNlt)
- Wagner Károly Analecta Diplomatica c. kéziratos forrásgyűjteménye (OSzK)
- Wass cs lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
- Wesselényi cs bp-i lt (DL)
- Wesselényi cs drági lt-nak a Kolozsvári Református Kollégium Kt-ban letétbe helyezett töredéke (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
- Wesselényi cs zsbói lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban és a KvEkt-ban őrzött anyagában)
- Zbiór dokumentów pergaminowych (AGAD)
- Zentralarchiv der Evangelischen Kirche A. B. in Rumänien, Hermannstadt *lásd* SzEvGyLt
- Zichy cs nágoCSI lt (DL)
- Zichy cs zselyi lt (DL)
- Zilah v lt (ZilNlt)
- ZilNlt = Román Nemzeti Lt Szilágy Megyei Igazgatósága, Zilah (Arhivele Naționale Sălaj, Zalău)
- Zimmermann-gyűjtemény = Joseph Andreas Zimmermann kéziratos forrásgyűjteménye (SzNlt)

OKLEVÉLKIVONATOK

1. 1373. január 1. (in Torda, in Circumcis. Dom.) László erdélyi alvajda a Clusmonstra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Zumurduk-i Mihály fia: János, [Zumurduk]-i János fia: Miklós, Dengeleg-i János, Iklod-i Beke fia: László vagy Baduk-i Miklós vezesse vissza Kend-i Simon bán fia: Tamás fia: István magistert, aki Balad-nak a testvére (germanus), az idegen kézen lévő Babuch/Bo-buch nevű Kulus vármegyei birtokába.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1373. január 10-i jelentésébe (3. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253466). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 318–319 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 150. sz.

2. 1373. január 1. (in Circumcis. Dom.) A Kulusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy László erdélyi alvajda ítéletlevele és felkérése (CDTrans IV. 1041. sz.) alapján Chamafaya-i Toth (d) János alvajdai ember, János frater pap konventi kiküldött jelenlétében, [1372.] december 11-én (sab. p. Nicolai conf.) és a következő napokon beiktatta Zyluas-i Sandur fiait: Balázt és Sandrint néhai [Zyluas-i Sumbur] fia: Petew Zyluas, Eurmenes, Septer, Kekys és Apathy birtokbeli, fél márka híján 57 márkára becsült részeibe, valamint a nagyapjukat (avum): Gyula-t illető más részekbe, miután elhatárolta azokat a többiek jószágától. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Zylvas, Ewrmenyes, Septer, Kekes, Apathy.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 26984. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 319–320 (román fordításban is).

3. 1373. január 10. (V. d. Epiph. Dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi alvajdának. 1373. január 1-jén kelt kérésére (1. sz.) Dengeleg-i János alvajdai ember, János frater pap konventi tanúbizonyosság jelenlétében, január 6-án (in Epiph. Dom.) megkísérelte Balad testvére (germanus): István magistert bevezetni Babuch birtokába, de Bothus (d) János magister ennek ellene mondott, amiért őt január 20-ra (quind. Epiph. Dom.) megidézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Nobili viro et honesto Ladislao vicevoyuode Transsilvano, amico eorum honorando, pro magistro Stephano germano Balad, contra magistrum Iohannem dictum Bothus de Solumkeu, super facto contradictorie inhibitionis recaptivationis Bobuch vocate, ad quindenas festi Epiphaniarum Domini, citatoria.* — *Uo., egykorú rájegyzés: Pro actore Iohannes Sartor cum nostris, propter prioritatem ad octavas Cynerum [március 9.].*

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, Kemény József gyűjteménye (DF 253466). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 322–324 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 151. sz.

4. 1373. január 20. (in Vyssegrad, VIII. d. oct. Epiph. Dom.) István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán azt a pert, amelyet a Demeter fia: Egyed által, a Lelez-i konvent ügyvédvalló levelével képviselt Moogh-i Miklós fia: András folytat Orbou birtok ügyében Zarwad-i László fia: László ellen, és amelynek következő tárgyalását testvére: Imre volt vajda perhalasztó és bírói oklevelei január 13-ra (in oct. Epiph. Dom.) tűztek ki (vö. CDTrans IV. 1033. sz.), a felek akaratából május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) napolja el. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Andrea filio Nicolai de Moogh, contra Ladislaum*

filium Ladislai de Zorwad, ad octavas festi beati Georgii martiris, prorogatoria. — *Uo., egykorú rájegyzés:* Pro a(ctore) personaliter (?), i(n causam atractus) similiter, ad <octavas> Mychaelis [október 6.], propter absentiam baronum. (H. G.)

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, Gyulay cs lt (DF 274384).

5. 1373. február 1. (in Visegrad, XX. d. oct. Epiph. Dom.) Zwdar Péter comes országbíró bizonyítja, hogy abban a perben, melyet Bathor-i Bereck fia: János fia: László indított Horuath-i Gergely fia: János és testvére: László ellen Mátyás fia: néhai Miklós Horuathy/Horuath nevű, [I.] Lajos király által magvaszakadt ember jószágaként [a felperesnek adományozott] birtoka miatt, Gergely fia: János a maga védelmében bemutatta [I.] Károly király 1340. május 24-i pátens oklevelét (CDTrans III. 17. sz.), és ez alapján az országbíró az említett birtokot örökjogon Gergely fia: Lászlónak és utódainak ítélte.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1422. november 24-i oklevelében, mely 1873-ban Gyurits Antal tulajdonában volt, de további sorsa, esetleges őrzési helye ismeretlen. A leírás szerint privilegiális alakban volt kiállítva. □ Közlés: HOKm V. 214–215. □ Regeszta: ZsOkI IX. 1185. sz.

6. 1373. február 1. (in Wissegrad, XX. d. oct. Epiph. Dom.) István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán jóváhagyólag, privilegiális alakban átírja János volt erdélyi alvajda 1372. március 17-i (CDTrans IV. 975. sz.) és a Kulusmonostora-i konvent 1372. augusztus 12-i pátens oklevelét (CDTrans IV. 1024. sz.), melyeket a főpapokkal, bárókkal és nemesekkel együtt január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) tartott ítélőszékén Wyfalw-i Christian fia: Nikolaus mutatott be Pokafalua birtok felébe való ellentmondás nélküli beiktatásáról.

Ái I. Lajos király 1373. február 6-i oklevelében (7. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253562). A leírás szerint privilegiális alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 397–398. — DocRomHist C, XIV. 326–327 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 152. sz.

7. 1373. február 6. (VIII. Id. Februarii, an. XXXIII.[!]) [I.] Lajos király új, kettős függőpecsétje alatt jóváhagyólag átírja István erdélyi vajdának és Zolnuk-i ispánnak a Fehér vármegyei (in ctu Albensi) Pokafalua birtokkal kapcsolatos 1373. február 1-jei privilégiumát (6. sz.), melyet Wyfalw-i Christian fia: Nikolaus mutatott be előtte. — Az oklevél Bálint magister, esztergomi (Strigoniensis) olvasókanonok, egyházjogi doktor, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Tamás esztergomi, István frater kalocsai (Collocensis), Vgulin Spalato-i és Illés raguzai (Wagusiensis [!]) érsek; Mihály egri (Aagriensis), Demeter erdélyi, István Zagrab-i, Vilmos pécsi (Quinqueecclesiensis), Kálmán győri (Jauriensis), László Wesprim-i, János Vach-i, Domokos Chanad-i, Péter boszniai (Boznensis), Domokos frater Nitria-i, István szerémi (Syrimiensis), Miklós knini (Theleniensis), Demeter Nona-i, Miklós traui (Trauguriensis), István lesinai (Farensis), Máté sebenicói (Sybiniensis), Mihály Scardyna-i, Jakab makarskai (Makarensis) és Portiua zenggi (Seniensis) püspök, a Warad-i és a Corbauia-i püspöki szék betöltetlen; István [o: Imre] nádor, István erdélyi vajda, Péter országbíró, János tárnokmester, Károly durazzói (Dura-tii) herceg, Dalmácia és Horvátország (Croatie) bánja, Miklós Machow-i bán, Zeech-i

Miklós Sclauonia bánja, János pohárnok-, Pál étékfogó-, János ajtónálló-, István lovászmester, Heer (d) Mihály Poson-i ispán. — *Arenga*.

Ái Steinau-i Peter [fia:] Urban közjegyző 1446. szeptember 20-i oklevelében, Kemény József gyűjteménye (DF 253562). A leírás szerint kettős függőpecséttel volt megerősítve. □ Közlés: Ub II. 398–399. — DocRomHist C, XIV. 328–330 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKI 153. sz.

8. 1373. február 17. (in Sancto Emerico, f. V. p. Walentini mart.) László erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyágát, kinek jelenlétében Anduriasfolua-i Hodnogh (d) Ws fiai: György és Tamás, Korogh-i Márk vagy Dengelegh-i János vegye vissza Kend-i Simon bán fia: Tamás fia: István magister idegenek kezén lévő Gyakus/Gakus nevű Kykylleu vármegyei jószágát, és mások birtokától elkülönítve iktassa azt nevezett István magisternek.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1373. február 24-i jelentésébe (9. sz.), DL 41892. □ Közlés: Ub II. 400. — DocRomHist C, XIV. 330–331 (román fordításban is).

9. 1373. február 24. (in Mathie ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi alvajdához. 1373. február 17-i kérésére (8. sz.) Ws fia: Tamás alvajdai ember, kiküldöttjük: János frater tanúbizonyága mellett, február 19-én (sab. a. Cathedr. Petri) Gyakus birtokot a szomszédok jelenlétében visszavette, és mások jussától elkülönítve Tamás fia: István magisternek iktatta anélkül, hogy bárki is ellene mondott volna, noha a kiküldöttek három napon keresztül várahoztak a helyszínen.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, DL 41892. □ Közlés: Ub II. 400–401. — DocRomHist C, XIV. 331–332 (román fordításban is). □ Pecsét hasonmása: Ub II. 658 (VII/25. sz.).

10. 1373. március 13. (in Jaurino, dom. Reminiscere) Tamás fia: János királyi ajtónállómester, győri (Jauriensis) ispán a saját örökjogú jószágaiban és a méltóságával járó birtokokon lévő vámosoknak és helyetteseiknek. Az erdélyrészi szebeni (de Cibinio) polgároknak székéren Bécsbe (ad Wienam) vitt vagy onnan hozott áruit mind a budai, mind pedig a székesfehérvári útvonalon (per viam Budensem vel per Albam Regalem) úgy vámolják el, amint a budai kereskedők portékáját szokták, és ne zaklassák őket, hanem segítsék elő biztonságos közlekedésüket. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Super tributo usque Jaurinum.*

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett gyűrűspecst nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/28 (DF 244593). □ Közlés: CDHung IX/4. 554. — Hurmuzaki I/2. 212–213 (mindkettő töredékesen). — Ub II. 401. — DocRomHist C, XIV. 332–333. — Handel und Gewerbe 62–63 (utóbbi kettő román fordításban is). □ Regeszta: MTTár IV (1857). 150 (Wenzel G.).

11. 1373. március 15. (in Wissegrad, f. III. p. Reminiscere) I. Lajos király, Seudeur Michael és Beech-i (d) Nikolaus szebeni (de Cybinio) polgárok (seniores cives) kérésére, az ottani polgárok és hospesek részére privilegialis alakban átírja saját 1372. szeptember 3-i, titkospecsétje alatt kelt pátens oklevelét (CDTrans IV. 1031. sz.). — *A szöveg élén, jobbról, és a pecsét alatt: Relatio dominorum Emerici palatini et Stephani woyuode.* —

Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Ad Wiennam possint mercari nostri mercatores (Urk. I/29). / Mercatores possint transire Wienam per quamcunque viam volunt (uo. I/30).

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/29 (DF 244594). — Azonos kézzel írt másodpéldánya, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, uo. I/30 (DF 244595). — Ái az erdélyi káptalan 1397. július 8-i oklevelében, uo. I/71 (DF 244636). — Ái Zsigmond király 1406. április 7-i oklevelében, uo. II/92 (DF 244736). — Ái I. Ferdinánd király 1552. március 20-i oklevelében, uo. IV/621. □ Közlés: CDHung IX/4. 501. — Ub II. 402. — DocRomHist C, XIV. 333–335 (román fordításban is).

12. 1373. március 15. (f. III. p. Reminiscere) [Az erdélyi káptalan] László magister erdélyi alvajdának. Kérésére elvégezte a tanúvallatást ama panasza, miszerint Balaad testvére (germanus): István úgy vezettette be magát Gyakus birtokba (vö. 9. sz.), hogy a vajdai ember mellett tanúskodó Clusmonstra-i frater megváltoztatta öltözékét, orozva lépett a birtok területére, és nem tett említést a visszavételről.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1399. május 1-jei oklevelében, DL 8393. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub III. 240.

13. 1373. március 16. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Cynerum) László erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Kendhyda-i Balad testvére (fr.): István magister március 9-én (in oct. Cynerum) megállapodott Zentywan/Zentyuan-i György fia: Péterrel és Ernye-i Imre fia: Lászlóval abban, hogy Gyakus birtok miatti perüket május 1-jén (VIII. d. Georgii mart.) Fehérvár városában (in civitatem Albensem) maguk választotta három-három fogott bíró döntésére bízzák, akik – az erdélyi káptalan tanúbizonyosságának jelenlétében – kötelesek ítéletet hozni, nem távozhattván el enélkül a helyszínről (de loco predicto absque finali decisione ipsius cause recedere deberent nullo modo). Az ügyre vonatkozó, de a fogott bírácoknak be nem mutatott okleveleket eleve érvénytelennek nyilvánítja. A távolmaradó vagy a döntést el nem fogadó fél – a bírói részt nem számítva – 50 márka büntetésen maradjon, és időközben egyik fél se adóztassa, fosztogassa, pusztítsa a birtokot. Május 8-ra (ad VIII. d. oct. Georgii) a káptalan tegyen neki jelentést a döntőbíráskodás lefolyásáról.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1373. május 2-i jelentésébe (33. sz.), DL 30708 és 30709. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 335–337 (román fordításban is).

14. 1373. március 17. (in Vissegrad, f. V. a. Oculi) [I.] Lajos király Heem fia: Benedek magister Temes-i ispán feleségéhez, valamint Benedek testvéreihez: Péter és Miklós magisterekhez. Engedélyezzék, hogy Sarachen magister kiküldöttje Orsua-n tartózkodva megakadályozza a havasalföldi (Transalpinus) só behozatalát a királyságba, és ha meg tudnak vele egyezni, az Orsua-i vámot is adják bérbe Sarachen magisternek. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Nobili domine, consorti magistri Benedicti filii Heem, comitis Temesiensis, item magistris Petro et Nicolao fratribus eiusdem magistri Benedicti.* — *A pecsét alatt, egykorú kéz írásával: Relatio magistri Francisci phisici.* (H. G.)

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 52208. □ Közlés: Pesty: Szörényi bánág III. 6. — Hurmuzaki I/2. 213. — DocRomHist D, I. 106. — DocRomHist C, XIV. 335 (utóbbi kettő román fordításban is, valamennyi március 16-ra keltezte). □ Regesza: KállLt II. 1699. sz.

15. 1373. március 17. (in Vissegrad, f. V. p. Reminiscere) Imre nádor és István vajda Benedek bánhoz. Atyjukfia (fr.): Dénes vajda fia: István leveleiből értesültek irányukban tanúsított állandó atyafiságos jóindulatáról, melyet köszönnek. Ők is mindent megtesznek az ő tisztességének öregbítésére (ad promotionem honoris vestri et fratrum vestrorum). A király és az ő levelükből tájékozódhatott az övéi lecserélésére rendelt emberek és csapatok felől. Talán a király is írta, hogy visszatérésekor Istiria-n keresztüljőve, ami kárt lehet, a király akaratának megfelelően mindenfelé okozzon (tempore reversionis vestre per Istiriam veniendo, quicquid dampni vel nocummenti per totam Istiriam possetis, faceretis). Egyébként vigye végbe, amit érdekükben kezdett (ceterum quicquid honoris vel boni consilii nobis fecistis, usque finem facere velitis). — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Magnifico viro domino Benedicto bano, fratri nostro karissimo.*

Eredeti, papíron, zárlatán kisebb pecsét töredékével, melynek körirata: +S EMRIC[I WOYVODE TRA]NSSILVAN[I], DL 41896. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 337–338 (román fordításban is, hasonmással). □ 1373. március 22-én Lackfi Imre nádor ismét hasonló tartalmú köszönőlevelet írt Himfi Benedeknek (DL 47881. — Sz 34/1900. 613–614. [Thallóczy L.] — DocRomHist C, XIV. 343–344).

16. 1373. március 18. (in Wysegrad, f. VI. a. Oculi) [I.] Lajos király megengedi az erdélyrészi szebeni (de Cybinio) polgároknak és szászoknak (Saxones), hogy viaszt önthesenek, azt a város pecsétje vagy védjegye alatt (sub impressione sigilli seu signi eiusdem civitatis) az országban bárhol, de különösképpen Székesfehérváron (in Albam Regalem) külföldi kereskedőknek is eladhassák, illetve ha ez itt nem sikerülne nekik, Bécsig (in Vyennam) elmehessenek vele. — *A szöveg élén, jobbról, és a pecsét alatt: Relatio Stephani woyuode, presente Temes et Ladislao familiaribus suis.* — *Hátlapján, egykorú kéz írásával: Super cera diffundenda et sigillanda.* — *Uo., XV. századi kéz írásával: Littera pro fusione cere facienda.*

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/31 (DF 244596). □ Közlés: Katona X. 561–562 (kihagyásokkal). — Schlözer I. 36 (részlet). — CDHung IX/4. 500–501. — Hurmuzaki I/2. 211. — Ub II. 402–403. — DocRomHist C, XIV. 338–339. — Handel und Gewerbe 63–64 (utóbbi kettő román fordításban is).

17. 1373. március 19. (in Vissegrad, sab. a. Oculi) [I.] Lajos király Deseu fia: László magister székely ispánnak. A Brassou-i szászokat ne háborgassa a városuk területén fekvő erdők használatában, amíg az ügy elintézésével megbízott István erdélyi vajda személyesen oda nem megy, hogy jogszerűen intézkedjen. — *A szöveg élén, jobbról és a pecsét alatt: Relatio magistri Simonis notarii domine regine.* — *Hátlapján, XIV. század végi, XV. század eleji kéz írásával: Privilegium de libertate silve.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Brassó v Lt, Privilegia, nr. 8 (DF 246811). □ Közlés: SbgQuartSch 7/1801. 306 (Hermann, G. von, részlet). — Schlözer I. 37 (részlet). — CDHung IX/4. 499. — Ub II. 403–404. — DocRomHist C, XIV. 342–343 (román fordításban is). □ Regesza: SzOkI I. 76–77.

18. [1373]. március 19. (Avinione, XIV. Kal. Aprilis, an. III.) [XI. Gergely pápa] az erdélyi püspökhöz, az erdélyi egyházmegyei Colus-i monostor apátjához és az erdélyi egyházból a Kikuleu-i főespereshez. Delegált bírákként járjanak el a Warad-i prépost és a

káptalan panasza ügyében, miszerint a Warad-i egyházmegye területén szedett tizedek őket jog szerint megillető negyedrészt, az ottani Siplac falu felét és a Warad városára vonatkozó joghatóságukat (ius exercendi omnimodam iurisdictionem ... ac merum et mixtum imperium) néhai Demeter Warad-i püspök elfoglalta, majd halála után a pápa által megerősített utóda: Domokos frater is jogtalanul elfoglalva tartja. (*H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 189, fol. 16^v–17^r (DF 290112). □ Közlés: VerArch 24/1893. 594–595 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XIV. 339–342 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 27237. sz.

19. 1373. március 20. (in Wyssegrad, in Oculi) [I.] Lajos király az egri káptalanhoz. Udvari lovagjai (aule nostre milites): Zantou-i Peteu fiai: János és István magisterek kérésére keressék elő és átíratban adják ki az apja: [I.] Károly király és az ő adományából bírt Zantou, Ziluas, Kegie, Amach (Zonuk vm), Vmbud, Dw, Sydan és Mierk (Zathmar vm) birtokok határára vonatkozóan a levéltárakban (sacristia seu conservatium) található okleveleket. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo ecclesie Agriensis, pro magistris Iohanne et Stephano filiis Peteu de Zantou, requisitoria. (H. G.)

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét nyomával, DL 6102.

20. 1373. március 20. (in Oculi) [I.] Lajos király megparancsolja László erdélyi alvajdának, hogy [Zyluas-i Miklós fia:] Tamást és feleségét: Zyluas-i Sumbur fia: Gyula leányát: Katalint vegye védelmébe Zyluas-i Gyula fia: Sandur fiacskáival: Balázssal és Sandurral, illetve gyámjukkal: [Szentgyörgyi] János fia: Istvánnal szemben, akik kivetették őket a feleség leányegyedeként kapott birtokukból, és jobbágyaikat is kifosztották minden javaikból.

Tartalmi ái Derencsényi László erdélyi alvajda 1373. május 8-i oklevelében (35. sz.), DL 27434. A leírás szerint pápens alakban, felségpecsét alatt kelt. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 382, 385 (román fordításban is).

21. 1373. március 21. (in Wissegrad, f. II. p. Oculi) [I.] Lajos király a hadjárataiban nyújtott szolgálatai jutalmául, valamint Imre nádor és István erdélyi vajda kérésére új adomány címén familiarisuknak: Symen-i Mihály [o: László] fia: Wbul-nak és atyjafiának (fr.): Mihálynak adományozza Perked-et (Zabolch vm). — *A szöveg élén, jobb felől, és a pecsét alatt*: Relatio Emerici palatini et Stephani wayvode. (*H. G.)

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 52209. □ Regeszta: KálLt II. 1700. sz. — DocRomHist C, XIV. 343. □ Ugyanezen a napon kelt a király beiktatást elrendelő parancsa is (DL 52210. — KálLt II. 1701. sz. — DocRomHist C, XIV. 343).

22. [1373]. március 23. (Bude, in Med. quadrag.) [I.] Lajos király Benedek magister volt bán, Temes-i ispán feleségéhez. Küldjön elegendő gabonát (fruges) Orsua királyi vár ellátására. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Nobili domine, consorti magistri Benedicti condam bani, comitis Temesiensis. — *A pecsét alatt, egykorú kéz írásával*: Relatio palatini. (H. G.)

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét nyomával, DL 47951. Évi keltezése azon alapszik, hogy Himfi Benedek 1371–1375 között viselte volt (bolgár) banként a temesi ispánságot (vö. Engel: Archontológia I. 203), és az 1372-ben újjáépült orsovai vár (vö. CDTrans IV. 1007. sz.) szerepe 1373–1374-ben, a magyar-havaselvei viszony mind feszültebbé válásával értékelődött fel (14. és 98. sz.). Ezen belül Himfi Benedek 1372 végétől 1373

nyaráig Itáliában tartózkodott Padova urának, Carrarai Ferencnek a megsegítésére küldött magyar sereg egyik vezéréként (DocRomHist C, XIV. 321, 324, 325, 337). Ez indokolja, hogy az uralkodó nem vele, hanem feleségével és fivéreivel levelezett az Orsovát érintő ügyekben (14. és 27. sz.). □ Közlés: Sz 34/1900. 614 (Thallóczy L.). — DocRomHist C, XIV. 352 (román fordításban is).

23. [1373]. március 23. (Avinione, X. Kal. Aprilis, an. III.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis), kalocsai (Collocensis), gnieznoi (Gnesnensis), zárai (Iadrensis), Spalato-i és Ragusa-i érsekekhez és suffraganeusaikhoz, beleértve az exempt boroszlói (Wratislavensis) püspököt is. [I.] Lajos magyar király – követei (ambaxiatores): Cato [fia:] Wratislaus/Vratislaus erdélyi prépost, egyházi jogi doktor és Miklós Wng-i ispán útján – tájékoztatta, hogy a május kezdetétől számított egy éven belül hadjáratot akar indítani a kereszt jele alatt a hitetlen törökök (Turchi) ellen, akik az utóbbi 20 hónapban a bizánci császárság (Romania), Bulgária és Szerbia (Rascia) jelentős részét elpusztították, és úgy hírlik, hogy Magyarországot is le akarják rohanni a szomszédos tatárokkal (Tartari) szövetkezve. Hirdessenek tehát keresztes hadjáratot Magyar- és Lengyelország, valamint Dalmácia területén, kinyilvánítva, hogy annak kihirdetői és hallgatóságuk, továbbá azok, akik adományukkal vagy tanácsukkal segítik, részleges, a hat hónapnál hosszabb időre hadba vonulók pedig teljes búcsúban részesülnek. Utóbbiakat a harcok idejére mentesíti a rendkívüli adók alól, javaikat oltalma alá veszi. A hadjárat akadályozóit közönsétsék ki, földjeiket vessék egyházi tilalom alá. Helyezzenek el minden templomban egy-egy fatörzsből kivájt perselyt három lakattal lezárva, melyek egyik kulcsa a püspöknél, másik a helyi papnál, harmadik pedig egy megbízható laikusnál legyen, kiknek hozzájárulása nélkül az uralkodó se férhessen a pénzhez. Hetente tartsanak misét a résztvevők lelki üdvéért. A királyt arra ösztönzi, hogy a törököket a Constantinopolis és az Agiopelagi-szigetek között fekvő, Szt. György karjának is nevezett tengerszorosokig üldözze. A bulla csak három évig érvényes. — *Arenga.* (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 265, fol. 30^v–32^v és vol. 244 E, fol. 163^v–167^r, nr. 402. □ Közlés: Raynaldus XVI. 515–516 (kivonatossan). — Theiner: MonHung II. 135–137. — Hurmuzaki I/2. 200–204. □ Regesza: TTár 1895. 74 (176. sz., Áldásy A., tévesen 1355. március 23-ra keltezte). — Mollat 1610. sz. — Täutu: Fontes XII. 124–125. — DocRomHist C, X. 304 (1355. március 23-i dátummal), XIV. 344–345. □ I. Lajos király követeit a fenti ügyben e napon kelt többi bulla is említi – vö. DocRomHist C, XIV. 345–351.

24. [1373]. március 26. (Avinione, VII. Kal. Aprilis, an. III.) [XI. Gergely pápa] azt az erdélyi kanonokságot és prebendát, amely Pál választott és a pápa által előléptetett knini (Tininiensis) püspök felszentelésével fog megürülni (kivéve, ha időközben Pál elhalálozna), [I.] Lajos magyar király követének (ambaxiator): Cato Wratislaus erdélyi prépostnak, egyházi jogi doktornak rezerválja, tekintet nélkül arra, hogy ez prépostsága mellett még egy-egy kanonoki javadalommal is rendelkezik az esztergomi (Strigoniensis), illetve az egri (Agriensis) egyházban. — Beiktatásával a Warad-i egyház éneklő-, ör- vagy olvasókanonokját bizza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 190, fol. 149^v–150^r (DF 290134). □ Közlés: VerArch 24/1893. 596 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XIV. 352–353 (román fordításban is, mindkettő kivonatossan). □ Regesza: Ub II. 404. — Hayez 25081. sz.

25. 1373. március 29. (Bude, f. III. p. Letare) [I.] Lajos király Tamás fia: János magister királyi ajtónállómester, győri (Jawriensis) és komáromi (Kamariensis) ispán kérésére, tekintettel ennek hú szolgálataira, eddig született és ezután születendő leányait teljhatalmával élve fiúsítja, és apjuk minden birtokában törvényes örökösökké teszi, figyelmen kívül hagyva az ország ezzel ellentétes szokásját. — *A pecsét alatt, egykorú kéz írásával*: Ad litteratorium mandatum domini regis. (H. G.)

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Forgách cs lt: DL 58595. — Ái Mária királynő 1383. január 11-i privilégiumában (710. sz.), Lónyay cs lt: DL 84300 és Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260939). Az oklevelet szilágysági vonatkozásai (vö. CDTrans IV. 1040. sz.) miatt vettük fel gyűjtésünkbe. □ Közlés: CDHung IX/4. 489–490. — BánfOkI I. 315–316. □ Regeszta: Turul 41/1927. 86 (Holub J.).

26. 1373. április 1. (Bude, f. VI. a. Iudica) [I.] Lajos király az ország összes bírói hatóságához, köztük a nádorhoz, az országbíróhoz, az erdélyi vajdához és helyetteseikhez, valamint a megyésispánokhoz és a szolgabírákhoz. Doboka-i László fia: Miklós Inokhaza birtokért folyó és egyéb pereit, a hamarosan meginduló hadjárat miatt (propter exercitum nostrum, quem Deo propicio in brevi sumus habituri) elrendelt általános halasztás értelmében, a hadoszólás tizenötödik napjáig függesszék fel, kivéve ha már végső szakaszba jutottak.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét töredékeivel, DL 27277. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 354–355 (román fordításban is).

27. [1373.] április 1. (Bude, f. VI. a. Iudica) [I.] Lajos, Magyarország és Lengyelország királya, Heem fia: Pál fia: Péter magisterhez, Orswa-i várnagyhoz. Megkapta levelét. Megparancsolja, hogy éberem figyelje az ország határait, és a hírekről mindig tudósítsa. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fideli nostro, dilecto magistro Petro filio Pauli filii Heem, castellano de Orswa. (K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét töredékével, Pécsi Püspöki Lt, Klimó György gyűjteménye (DF 285849). Keltezésére: Sz 34/1900. 600–601 (Thallóczy L.), 117/1983. 934 (Kumorovitz L. B.). □ Közlés: CDHung IX/5. 627–628 (1382. március 21-i téves dátummal). — Hurmuzaki I/2. 275 (tévesen 1382. március 21-re keltezve). — Makkai–Mezey: Levelek 278 (magyar fordításban, 1367. április 2-i hibás dátummal). — DocRomHist C, XIV. 353–354 (román fordításban is).

28. [1373]. április 5. (Avinione, Non. Aprilis, an. III.) [XI. Gergely pápa] azoknak, akik az erdélyi egyházmegyében fekvő és javításra szoruló Margita-i Szt. Margit parochialis egyházat a kijelölt ünnepeken és a védőszent napján meglátogatják, [egy év és 40 nap, azoknak pedig, akik az ünnepet követő héten keresik fel, 100 nap] búcsút engedélyez. A fenti megye 20 év után érvényét veszti. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 191, fol. 134^v (DF 290148). □ Közlés: VerArch 24/1893. 597 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XIV. 357–358 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 27661. sz.

29. [1373]. április 5. (Avinione, Non. Aprilis, an. III.) [XI. Gergely pápa] azoknak, akik az erdélyi egyházmegyében fekvő és javításra szoruló Hyduegh-i Szt. Miklós parochialis egyházat a kijelölt ünnepeken meglátogatják, [egy év és 40 nap, azoknak pedig,

akik az ünnepet követő héten keresik fel, 100 nap] búcsút engedélyez. A fenti kegy 20 év után érvényét veszti. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 191, fol. 134^v (DF 290148). □ Közlés: VerArch 24/1893. 597 (Müller, G. E., kivonatosan). — DocRomHist C, XIV. 358–359 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 404. — Hayez 27663. sz.

30. [1373. április 5.] (Avinione, Non. Aprilis, an. III.) [XI. Gergely pápa] engedélyezi az erdélyi egyházmegyei Hyduegh-i Demeter úrfinak (domicellus) és feleségének: Ilónának, [hogy szabadon megválasztott gyóntatójuk minden bűnük alól feloldozhassa őket haláluk óráján]. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 188, fol. 287^v (DF 290097). □ Regeszta: Täutu: Fontes XII. 127. — Hayez 23547. sz.

31. 137[3]. április 26. (Bude, in crast. Marci ev.) [I.] Lajos király István erdélyi vajdához vagy alvajdájához és Ben-i Bakos magisterhez. Balasfolua-i György fia: Péter leányát vezesse be az apja birtokaiból és birtokjogaiból őt megillető negyedbe, és mindaddig ottalmazza abban, ameddig ő Bakos-sal tárgyalhat ebben az ügyben. — *A pecsét alatt, egykorú kéz írásával*: [Relatio Em]erici palatini per Iohannem Tompa.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét töredékével, DL 28922.

32. 1373. május 1. (in oct. Georgii mart.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy a gyulafehérvári (de Alba) Szt. Lélek-egyház perjelnöje: Erzsébet és apáciai Demeter erdélyi püspök engedélyével kolostoruk építésére (pro labore et fabrica claustris eiusdem ecclesie) 36 Ft-ért eladták Petelaka nevű földjüket vagy birtokukat (Clus vm) Ws-i Jwanka fia: Jánosnak, minthogy azt az ő elődei hagyták végrendeletileg a kolostornak, és a reá vonatkozó okleveleket is visszaszolgáltatták. — *Méltóságsor*: Katho (d) László prépost, egyházbiztos, doktor, Tamás éneklő-, Péter ör-, László magister Segesd-i plébános [javítva Péter Clus-i főesperesről!], dékánkanonok.

Protocollum-bejegyzés, kettőbe hajtott hártyalap első oldalán, DL 29179. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 359–360 (román fordításban is).

33. 1373. május 2. (II. d. oct. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana László erdélyi alvajdához. 1373. március 16-i oklevelének (13. sz.) megfelelően Balad testvére (germanus): István magister – Teremi-i Ponya fia: Mihály magisterrel, Gyog/Gyogh-i András fia: Jánossal és Thatee/Thate-i Márton fia: Istvánnal együtt –, valamint ZenthIwan-i György fia: Péter és Ernye-i Imre fia: László – Jara-i László fia: László magisterrel, Turuzkou/Turuzko-i István fia: Elleussel és Myhalchfolwa/Myhalchfolua-i Bakou-val együtt – megjelent a káptalanban. Itt e hat fogott bíró, a kérésükre jelen lévő Demeter erdélyi püspökkel együtt, meghallgatta a felek érvelését, értelmezte bemutatott okleveleiket, majd visszavonulva, hosszas tárgyalás után Gyakus birtokot, mely Simon bán fia: néhai Mihályról bizonyos pénzösszeg fejében szállott György fia: Péterre és Imre fia: Lászlóra, fele-fele részben ítélte oda a pereskedőknek. Kötelezték azonban nevezett István magistert és testvéreit (fr. u.), akik közül Miklós jelen is volt, hogy a másik felet a neki jutott

részben saját költségén megoltalmazza a rokonok esetleges jogigényeivel szemben. Ha ezt elmulasztaná, saját felerészét is tartozzék átengedni nevezett Péternek és Lászlónak. Gyermektelen haláluk esetén a felek kölcsönösen öröklik egymás birtokrészét, István azonban köteles a Péter és László részének becsértékét kifizetni annak, akit ezek a végrendeletükben majd megneveznek.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, továbbá Huszti András kéziratos regesztájával, DL 30708. — Ái Derencsényi László erdélyi alvajda 1373. május 11-i oklevelében (38. sz.), DL 30709. — Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1399. május 1-jei oklevelében, DL 8393. □ Közlés: Ub III. 240 (tartalmi ái-ból). — DocRomHist C, XIV. 360–363 (román fordításban is).

34. [1373]. május 5. (Avinione, III. Non. Maii, an. III.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) és kalocsai (Collocensis) érseknek, valamint a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspöknek. Nem teljesítheti [I.] Lajos magyar királynak – aligha saját elhatározásából, inkább országa főpapjai és klerikusai sugallatára tett, és követei (ambaxiatores): előbb János jogtudós (legista), majd Cato [fia:] Vratislaus erdélyi prépost, egyházi jogi doktor és Miklós Wng-i ispán útján előterjesztett – kérését, miszerint a magyarországi egyházi jövedelmekre kivetett tizedet vonja vissza, mert akkor Németföldön (Alamannie), Csehországban (Boemie) és másutt is megtagadnák annak fizetését. Ha az uralkodó mégis akadályozná az adó behajtását, érvénytelenítsék a törökök (Turchi) ellen meghirdetett keresztes hadjáratra vonatkozó pápai okleveleket és kegyeket (vö. 23. sz.). (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 269, fol. 43^v. □ Regesztá: Mollat 1769. sz. □ 1373. május 4-én a pápa I. Lajos királynak is megírta, hogy nem függesztheti fel az egyházi jövedelmekre kivetett tized behajtását (RegVat, vol. 269, fol. 42^v. — Mollat 1744. sz.).

35. 1373. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) László erdélyi alvajda Kulus vármegye szolgabíráihoz. Zyluas-i Miklós fia: Tamás május 1-jén (in oct. Georgii mart.) előtte és az ország nemesei előtt felmutatta [I. Lajos] király 1373. március 20-i pátens parancslevelét (20. sz.), mely nagyobb pecsétje alatt kelt, és kérte, hogy szólítsák fel [Zyluas-i] Sandur fiacskáit: Balázst és Sandur-t, valamint gyámjukat: [Szentgyörgyi] János fia: Istvánt, hogy neki és feleségének szolgáltassanak teljes elégtételt.

Ái Kolozs vármegye 1373. június 15-i oklevelében (45. sz.), DL 27434. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 382–383, 384–385 (román fordításban is).

36. [1373]. május 10. (Avinione, VI. Id. Maii, an. III.) [XI. Gergely pápa] értesíti [I.] Lajos magyar királyt, hogy azon kívül, amiről másik levelében fog írni, követei (ambaxiator): Cato [fia:] Vratislaus erdélyi prépost és Miklós Wng-i ispán még valamit előterjesztettek a nevében, melyre a válaszat ugyanők élőszóban fogják átadni. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 244 D, fol. 127^r, nr. 286 és vol. 269, fol. 44^r. □ Közlés: VerArch 24/1893. 598 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XIV. 366 (román fordításban is). □ Regesztá: TTár 1895. 75 (181. sz., Áldásy A., hibásan 1355. május 10-re keltezte). — Mollat 1774. sz. — DocRomHist C, X. 311 (hibásan 1355. május 10-re keltezte).

37. [1373]. május 10. (Avinione, VI. Id. Maii, an. III.) [XI. Gergely pápa] [I.] Lajos magyar király kérésére engedélyezi, hogy ennek kancellárja (!): János bán [fia:] Bálint esztergomi (Strigoniensis) olvasókanonok, egyházi doktori öt éven át [egyidejűleg] beszédhesse említett méltósága, továbbá esztergomi, Vesprim-i, erdélyi vagy Warad-i kano-noksága és prebendája jövedelmeit, még ha közben az uralkodó szolgálata vagy az okle-véladás köti is le, illetve ha a fenti egyházak egyikében vagy a pápai udvarban tartózkodik is. Jelen oklevél érvényét veszti, amennyiben másik hasonló pápai vagy megyéspüspöki engedélyt nyer. — A fenti kiváltság védelmezésével a Vesprim-i egyházmegyei óbudai (de Veteribaudi (!)) Szt. Péter-egyház prépostját, valamint az ottani éneklő- és órka-nonokot bizza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 188, fol. 269^{r-v} (DF 290094). □ Regeszta: Hayez 26285. sz.

38. 1373. május 11. (in Sancto Emerico, IV. d. VIII. d. oct. Georgii [mart.]) László erdélyi alvajda a felek kérésére átírja az erdélyi káptalan 1373. május 2-i jelentését (33. sz.) a [Kendhyda-i Balad testvére: István magister felperes, valamint] Zenthyan-i [György fia: Péter] és Ernye-i Imre fia: László alperesek Gyakus miatti perében hozott egyezségről, és bizonyítja, hogy a felek előtte is kötelezték magukat annak tökéletes betartására.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30709. Az oklevél jobb, felső fele vízfoltok miatt olvashatatlan. — Tartalmi áí az erdélyi káptalan 1399. május 1-jei oklevelében, DL 8393. □ Közlés: Ub III. 240 (tartalmi áí-ból). — DocRomHist C, XIV. 368–369 (román fordításban is, május 15-i dátummal).

39. [1373]. május 15. (Avienone (!), Id. Maii, an. III.) [XI. Gergely pápa] engedélyezi a csanádi (Cenadiensis) egyházmegyei Theseuld-i [Szúz] Mária-egyház papjának (rector parochialis ecclesie): az áldozópapi (presbiteratus) renden levő Balázs [fia:] Jánosnak, hogy parókiáját két évig megtarthassa, majd azt egy szinekúra egyházi javadalomra cserélve élete végéig megmaradjon a kisebb rendeken, nehogy a klérus gyalázatára koldulni kényszerüljön amiatt, hogy – miután az egyházközsége alá tartozó egyik faluban nemrég katolikus hitre tért szakadárokat keresztelt (aliquos cismaticos de novo ad fidem catholicam conversos baptizaras) – hazaújtán összeférhetetlen emberek (iniquitatis filii) támadtak rá, és levágták a mutatóujjat a feje védelmére felemelt bal kezéről (indicem manus tue sinistre, quem super caput pro ipsius capitis defensione posueras, amputarunt). (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 191, fol. 242^v (DF 290154) □ Regeszta: Hayez 27828. sz.

40. [1373]. május 15. (Avinione, Id. Maii, an. III.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) érsekhez és az erdélyi püspökhöz. Tudakolják meg azok nevét, akik egyházmegyéjükből a töröknek (Turchi) nevezett hitetlen szaracénoknak (Sarraceni) és a szakadár románoknak (Walchis!) istentelen nyereségvágyból fegyvereket vagy fémet adnak el, vagy szállítanak a keresztények vesztére, majd közösiítsék ki őket, hiszen az ilyenekre a pápák is nyilvános átkot mondanak minden nagycsütörtökön a palotájukból. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 265, fol. 51^r. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 139. — Hurmuzaki I/2. 207. — Täutu: Fontes XII. 131. — DocRomHist C, XIV. 366–367 (román fordításban is). □ Regeszta: Mol-lat 1798. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1373. sz.

41. 1373. május 16. (Cassovie, f. II. a. Rogationum) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy teljhatalmával élve elengedte annak a május 1-jén (oct. Georgii mart.) kifizetendő 59 márka bírságnak a kétharmadát, melyben Chahol-i Sebestyén magister udvari lovagot (aule nostre miles) Zarwad-i László fia: Miklós ellenében az országbíró előtt elmarasztalták. Mindez nem érinti azonban az ellenfélnek járó részt. — *A szöveg élén és a pecsét alatt, egykorú kéz írásával: Commissio domini regis.* (H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján felségpecsét nyomával, Kapy cs lt: DL 64086.

42. [1373.] május 16. (Avinione, XVII. Kal. Iunii, an. III.) [XI. Gergely pápa] a Cenad-i püspöki székhelyre áthelyezett Miklós helyére Pál papot, az erdélyi (!) egyházmegyei szebeni (Cibiniensis) egyház prépostját nevezi ki knini (Tiniensis) püspökké. — Döntéséről értesíti a knini egyház káptalanát és vazallusait, a város és az egyházmegye papságát (clerus) és népét, a Spalato-i érseket, valamint [I.] Lajos magyar királyt. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 190, fol. 60^v–61^r. □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 286. — Ub II. 404–405. — DocRomHist C, XIV. 369–370 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 29195. sz.

43. [1373.] május 17. (Avinione, XVI. Kal. Iunii, an. III.) [XI. Gergely pápa] az egri (Agriensis) egyházban méltóságot rezervál, lelkipásztorkodással vagy anélkül, Buza-i Péter [fia:] Miklós egri kanonoknak, aki jártas a szabad művészetekben, és jelenleg egyházzogot tanul (in artibus peritus et in iure canonico scholaris), tekintet nélkül arra, hogy pápai adományként ugyanott várománnyal (canonicatus sub expectationis prebende), az erdélyi egyházban pedig prebendával és kanonoksággal rendelkezik. — Beiktatásával az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyei [esztergom]-előhegyi (de Promonterio [!]) [Szt.] Tamás-egyház és a Wesprim-i egyházmegyei óbudai (de Veteribuda) Szt. Péter-egyház prépostját, illetve az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 190, fol. 503^v (DF 290139). □ Regeszta: Hayez 26152. sz. □ Búza Miklós 1373. május 1-jén kapta egri kanonokságát XI. Gergely pápától, prebenda rezerválása mellet (uo., vol. 189, fol. 87^v–88^r [DF 290117] — Hayez 28982. sz.).

44. [1373. június 10.] (apud Pontemsorgie, Avinionensis dioc., IV. Id. Iunii, an. III.) [XI. Gergely pápa] az [I.] Lajos magyar király által Itáliába küldött hadsereg (gentes armigerarum) főkapitányához: István vajdához, valamint kapitányaihoz: Imre vajda erdélyi lovaghoz és Zudor Péter szlavón (Sclavonie) bánhoz és lovaghoz. Adjanak hitelt itáliai követi (nuntii): Jakab otrantói (Ydrontinus) érsek és Guillelmus urbinói (Urbina-tensis) püspök szavainak. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 269, fol. 176^v–177^r. □ Közlés: VerArch 24/1893. 598 (tévesen június 2-ra keltezve). — DocRomHist C, XIV. 373–374 (román fordításban is, hiányos címzéssel). □ Regeszta: Mollat 1885. sz.

45. 1373. június 15. (f. IV. p. Trinitatis) Kulus vármegye szolgabírái jelentik László erdélyi alvajdának, hogy 1373. május 8-i parancsára (35. sz.) június 7-én (f. III. p. Penth.) megintették [Zyluas-i] Sandur fiacskáit: Balázst és Sandurt, valamint gyámjukat: [Szent-

györgyi] János fia: Istvánt, akik azt felelték, hogy Septer-en kiadták volna a [Miklós fia:] Tamás feleségének járó leánynegyedet, de Ziluas-on erre nem hajlandók.

Tartalmi ái Derencsényi László erdélyi alvajda 1373. július 8-i oklevelében (50. sz.), DL 27434. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 382–383, 384–385 (román fordításban is).

46. 1373. június 24. (in Nat. Ioh. Bapt.) A Kulusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Patha-i Bako/Bakou fiai: Balázs és János Patha-n (Clus vm) lévő birtokrészük harmadát tartozékaival együtt átadták Margit nevű nővérüknek (s. u.): Miklós fia: Péter feleségének és sógoruknak (sororio) visszavonhatatlan örök tulajdonként. Ha a két adományozó utód nélkül halna meg, akkor a kezükben maradt kétharmadrész is Péterre és feleségére száll; ha viszont az utóbbiak halnának meg gyermektelenül, a most kapott Patha-i részirtok visszaszáll az adományozókra.

Eredeti, hártján, függőpecsét zsinórával, DL 41907. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 376–377 (román fordításban is, hasonmással).

47. 1373. június 30. (in Vissegrad, II. d. Petri et Pauli ap.) Imre nádor [a leleszi egyház konventjéhez]. Idézzék meg Bagus-i Nagy (Magnus) Simon fiait: Pétert és Andrást Zantow-i Petew fia: István ellenében. A nádori emberek között említve Pele-i István. (*H. G.)

Eredeti, vízfoltoktól nagyobbrészt olvashatatlan, málladozó papíron, zárópecsét töredékével, a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Acta Bercsényiana, fasc. 1, nr. 20 (DF 283935).

48. [1373]. július 1. (Avinione, Kal. Iulii, an. III.) [XI. Gergely pápa] a boszniai ferences helytartóság (vicariatus) vikáriusához és az ottani szerzetesekhez. Kérésükre hat új – templommal, toronnyal, haranggal és temetővel ellátott – rendház építését engedélyezi Magyarország határvidékén (in metis Ungarie) Sebest (!) körül, Havasalföldön (maior Wlachia), Bosznia határa mentén Alsan-ban és Carbavia-ban, valamint más – akár katolikus, akár szakadár egyházmegyék területén fekvő – várakban és falvakban, mivel a megyéspüspök által ide küldött néhány plébános (plebani et rectores ecclesiarum) csak a katolikus híveket látja el, míg a szakadár románok (Wlachi) körében, akik nagyszámú állatállományukat legeltetve mezőn, sátrokban laknak (in pascuis et tentoriis habitant, animalia, quibus habundant, pascendo), csak a ferencesek prédikálnak és térítenek. Nem lehet akadály VIII. Bonifác pápa azon rendelkezése, mely a koldulórendek minden új alapítását külön pápai engedélyhez köti; a helyi plébániák jogai azonban nem sérülhetnek. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 265, fol. 60^v–61^r. □ Közlés: CDHung IX/4. 510–511 (töredékesen). — Theiner: MonHung II. 140. — Hurmuzaki I/2. 207–208 (mindhárom tévesen június 1-re keltezte). — Eubel: Bullarium VI. 509–510. — Täutu: Fontes XII. 154–157. — DocMitrBan 78–79 (töredékesen, román fordításban is). — DocRomHist C, XIV. 379–381 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 247–248. — Mollat 1956. sz.

49. [1373. július 1.–szeptember 15. között] László erdélyi alvajda bizonyítja, hogy 1373. július 1-én (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) Péter magister Clus-i főesperesnek az erdélyi egyház káptalana nevében a [Clusmonustra-i konventnek] [I.] Lajos királyhoz szóló, 1372. július 4-i jelentése (CDTrans IV. 1017. sz.) alapján előtte előadott keresetére Miklós fiai: István és Péter, valamint Jakab fia: Miklós, Jklod-i nemesek, kijelentették, hogy

ők a határjárás ellen csak azért tiltakoztak, mert a káptalan ezáltal az ők Jklod-hoz tartozó földjük legnagyobb részét Pysky-hez akarta foglalni. Elrendeli tehát, hogy az alperesek szeptember 15-én (ad oct. Nat. Virg.) mutassák be Iklod-ra vonatkozó okleveleiket, hogy ezek ismeretében szolgáltatthasson igazságot az ügyben.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1377. augusztus 29-i oklevelében (332. sz.), DL 29434. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 310–311, 312–313 (román fordításban is).

50. 1373. július 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Nat. Ioh. Bapt.) László erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. Miklós fia: Tamás július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) a Kulus vármegyei szolgabírák 1373. június 15-i jelentése (45. sz.) alapján kérte előtte Sandur fiacskáitól: a tizenegy éves Balázstól és a nála fiatalabb Sandurtól, valamint gyámjuktól: Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) János fia: István magistertől a feleségének: Zyluas-i Sumbur fia: Gyula leányának: Katalinnak járó leánynegyed kiadását. Az alperesek szerint, minthogy nagyapjuknak (avus): Sumbur fia: Gyulának hat leánya közül egyedül csak Katalin ment birtoktalan emberhez (homini ignobili et impossessionato) feleségül, csupán az atyai örökség negyedrészének hatodát követelheti, de hajlandóknak nyilatkoztak a felpereseknek Septer-en egyenértékű részt adni az eddig birtokaik központjában (in possessione ipsorum principaliori), Ziluas-on használt jószág és Gyula kúriája helyett. Mivel a leánynegyedet valóban nem a birtokközpontban, hanem bárhol másutt, ahol akarják, szokás kiadni, a konvent küldje ki tanúbizonyosságait, akiknek jelenlétében a kijelölt alvajdai emberek közül egy-egy augusztus 22-től (VIII. d. Assumpt. Virg.) kezdődően Ziluas, Eurmenes, Septer, Kekys és Apaty birtokot előbb ossza fel Sumbur két fiának: Gyula-nak és Peteu-nek megfelelően, két részre; ezután Gyula feleségének negyedét ossza el hat egyenlő részre, és ezekből egy részt Septer-en, lehetőleg egy helyen (in uno loco, vel si in uno loco bono fieri nequiret, extunc in pluribus locis in aliis possessionariis iuribus eorundem) adjon ki Miklós fia: Tamásnak és feleségének. Minderről szeptember 15-ig (ad oct. Nat. Virg.) tegyenek neki jelentést. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Tamás fia: Miklós és Katalin részéről: Farago-i Looch (d) Jakab, Pokatelke-i Eles (d) János, Zentyuan-i Vruz (d) Mihály vagy Macra-i (d) Péter Cege-i nemes; az alperes Sandur és Balázs részéről: Lona-i Demeter, Wereseghaz-i Zeles (d) Miklós, Mooch-i Myske fia: István vagy Vlues-i Toluay (d) László. — *Hátlapján, azonos kéz írásával, alig olvashatóan:* Religiosis viris et honestis, conventui ecclesie beate Marie virginis de Clusmonustra, amicis suis honorandis, pro Thoma filio Nicolai et nobili domina Katherina, consorte sua, filia videlicet Gyule de Ziluas, super possessionaria divisione et statutione interius declarata, octavo die festi Assumptionis Virginis gloriose per vestros et nostros homines fienda, cuius series ad octavas festi Nativitatis Virginis gloriose per vos amicabiliter rescribenda.

Eredeti, vízfoltos papíron, zárópecsét nyomával, DL 27434. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 382–387 (román fordításban is).

51. 1373. július 8. (in Sancto Emrico, VIII. d. oct. Ioh. Bapt.) László erdélyi alvajda Buda-i György magisternek Kyde-i Gergely fia: János, valamint Veres (Rufus) János és Tyburch-i László fia: Péter magisterek feleségei elleni perét, melynek tárgyalását előző

halasztólevelében július 1-jére (in oct. Ioh. Bapt.) tűzte ki, a felek akaratából szeptember 15-re (ad oct. Nat. Virg.) elnapolja, hogy kiegyezhessenek egymással. Az alpereseket az említett László fia: Péter képviselte az alvajda oklevelével. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Iohanne filio Gregorii de Kyde ac nobilibus dominabus interius declaratis, contra magistrum Georgium de Buda, ad octavas festi Nativitatis Virginis gloriose, prorogatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73744. □ Közlés: TelOkl I. 175. — DocRom-Hist C, XIV. 381–382 (román fordításban is).

52. [1373]. július 10. (Avinione, VI. Id. Iulii, an. III.) [XI. Gergely pápa] feljogosítja az erdélyi egyházmegyei Sceben-i egyház prépostját arra, hogy egy olyan egyházi javadalmat, amely az erdélyi püspök adományozási joga alá tartozik, de nem kanonokság és prebenda a székesegyházban, és amelynek jövedelme nem haladja meg a 25, illetve a 18 márkát (attól függően, hogy lelkipásztorkodással jár-e vagy sem), Erzsébet magyar anyakirályné kérésére káplánjának: Miklós [fia:] János erdélyi egyházmegyei áldozópapnak (presbiter) adományozzon, ha a kedvezményezett vagy ügyvédje hajlandó azt elfogadni az üresedés tudomásulvétele utáni egy hónapon belül. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 189, fol. 287^r (DF 290129). □ Közlés: VerArch 24/1893. 599 (Müller, G. E.). — Ub II. 405–406. — DocRomHist C, XIV. 387–388 (román fordításban is, mindhárom kivonatolva). □ Regeszta: Hayez 25789. sz.

53. [1373.] július 11. (Avinione, V. Id. Iulii, an. III.) [XI. Gergely pápa] István erdélyi vajdához. A kapitánysága alatt álló seregből senkit se engedjen az egyház ellenségei: Milánói (de Mediolano) Bernabo és testvére: Galeaz szolgálatába állni, sőt, ha lehet, minden hozzájuk csatlakozó magyart (Ungaros) hívjon vissza. A levelet kézbesítő Surchuch-i Tamás fehérvári (Albensis) ferences őrszerzetesnek mindenben adjon hitelt. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 269, fol. 64^r. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 599–600. — Mollat 1985. sz. — DocRomHist C, XIV. 389. □ Ugyanezen a napon a pápa I. Lajos királynak, ill. az idősebb és az ifjabb Erzsébet királynének is írt ez ügyben (AAV, RegVat, vol. 69, fol. 63^v. — Mollat 1983–1984. sz.).

54. [1373]. augusztus 11. (Agrie, in nocte, II. d. Laurentii mart.) Miklós magister, Imre nádor különleges jegyzője (specialis notarius) apósának: László fia: Istvánnak és feleségének. Jó egészségben van, és zavartalan a kapcsolata a nádorral, valamint annak testvéreivel és házanépével. Szeretné viszontlátni a címzetteket, de fontos és szakadatlan munkája miatt csak szeptember 29. körül (usque Mich. arch.) mehet hozzájuk. Küldjék utána Demeter fiát: Jánost és egy másik értelmes (sagax) ifjút oda, ahol ura tartózkodik, hogy megtudhassa tőlük, hol találja használati tárgyait Lippán (ubi utensilia nostra in Lippa possint reinveniri). Adják át üdvözlését komájának (compater): Miklós magisternek, valamint leányuknak. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Nobili viro magistro Stephano filio Ladislai socero ac domine consorti eiusdem, [...] suis predilectis. (H. G.)

Eredeti, vízfoltos papíron, zárópecsét nyomával, DL 47882. Mivel Lackfi Imre 1372 októbere és 1375 áprilisa között töltötte be a nádori tisztséget (Engel: Archontológia I. 4), keltezésül csak az 1373. vagy az 1374. év jöhet számításba. A nádor jegyzőjének egri jelenléte összefüggésbe hozható azzal, hogy a királyi udvar 1373. augusztus 11.–szeptember 26. között Diósgyőr környékén, majd október 1–4. között Kassán tartózkodott

a lengyel küldöttekkel való találkozás céljából (Engel: Királyitineráriumok 41). Október 2–4-én maga a nádor is kimutatható Kassán (DL 105779; DF 219712); ellenben a következő év nyarán a Dunántúlon tartott közgyűléseket (DL 6226–6228, 66176, 41951, 48824, 91810, 41953; DF 266181). □ Közlés: Nyers: Nádor 76 (1372–1375 közé keltezve). □ Regeszta: DocRomHist C, XIV. 395.

55. 1373. [augusztus 20.?] (in [Steph.?] reg.) A Warad-i egyház káptalana előtt Ordou-i Zoward fiai: János, László, Dávid és Tamás – György fiai: György, János és Benedek, valamint Magfalua-i János fia: László nevében is – tiltják János fia: Jánost, az említett László apját, hogy Kyraly birtokbeli részüket Kulche-i Dénes fia: András magister kezére pénzért hatalmasul átjáltssa. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Iohanne, Ladizlao, David et Thoma filiis Zouard, item Georgio, Iohanne et Benedicto filiis Georgii ac Ladizlao filio Iohannis, contra ipsum Iohannem et Andream filium Dyonisii, super possessio-naria alienatione, prohibitoria. (H. G.)

Eredeti, szakadozott papíron, mandorla alakú zárópecsét nyomával, Újhelyi cs lt: DL 38190. A szent királyok közül azért döntöttünk István mellett, mert Lászlónak két ünnepe is volt, melyeket általában előtaggal (Depos- itio, Elevatio) különböztettek meg egymástól, de ez a hosszabb dátumformula már nem fért volna el a kiszakadt részen. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 390–391 (román fordításban is, július 13-i hibás keltezéssel).

56. 1373. szeptember 1. (in Diosgwr, in Egidii conf.) [I.] Lajos király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Miklós Cenad-i püspök és testvérének: Rudolfnak a fia: Mathias panaszt emelt előtte, hogy – noha a király, bárói tanácsából, megsemmisítette Brascho-i Wynandi Jakab feleségének: Noel/Neel-nek a fiúsítását, és ennek apja: a magtalanul elhunyt Brascho-i László birtokrészeit saját és a káptalan embere útján a panaszo-soknak iktattatta – nevezett Jakab és felesége nem mentek ki e birtokokból, sőt Mathias nevű unokaöccsüket és famulusukat (nepotem et famulum eorum) elfogták, lovaikat és egyéb holmiját elszedték. jobbagyaikon pedig egyéb hatalmaskodásokat követtek el, Wynandi Jakab azzal védekezett, hogy fiúsítólevélben bízva, addig nem akart kimenni a bir-tokokból, amíg a királlyal nem beszélhetett. A bizonyítás során a püspök felmutatta a ki-rály oklevelét a magtalanul elhunyt Miklós fia: Miklós összes birtokának adományozásá-ról és a király egy másik oklevelét, melyben az említett néhai Sánta (Claudus) László leá-nyának: Noel-nek a fiúsítását érvénytelenítette, mivel nevezett Miklós, kivel másodfokú rokonságban állott, akkor még élt, és mert lányoknak negyedfokú rokonság alatti fiúsítá-sát általánosan visszavonta (eo quod dicta gratia vivente ipso Nicolao, cum quo in secun-da linea generationis erat constituta et nosque omnes gratias perfectionis in filium quibus-vis filiabus factas infra quartam lineam generationis generaliter revocaveramus). A főpa-pok és bárók tanácsából tehát a fiúsításról szóló oklevelet Jakabtól elvétette és elégettette (prout ius requirebat, igne fecimus concremari), a szóban forgó birtokokat visszaítélte a püspöknek és unokaöccsének: Mathiasnak azzal a megkötéssel, hogy e birtokból Noel-nek és unokanővéreinek (patruelium sororum eiusdem) kötelesek kiadni a törvényesen já-ró részt. A káptalan tehát küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja: Ro-sintal-i Salomon, illetve Thicus-i Lukás [fia:] Peter, továbbá Heuholum-i Andreas vagy Foniefolua-i Christian fiai: Nikolaus és Peter a nevezett püspököt és Rudolf fia: Mathias-t vezesse be néhai Miklós fia: Miklós, illetve néhai Sánta László birtokaiba, azaz Bodula, Dominicusfolua, Lylendorf és Zezyna felébe, továbbá Turcz, Tuchan és Zirna felének a

felébe. Ha valaki valami jogot formálna a fenti jószágokhoz, Wynandi Jakab feleségén kívül, kinek örök hallgatást parancsol, keresse azt bírói úton. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane. — A pecsét alatt, egykorú kéz írásával: Relatio Georg[ii] Bubek [et] N[i]colai de Zeech.*

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecstet nyomával, DL 30710. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 398–401 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 407.

57. 137[3]. szeptember 1. (in Egidii abb.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-kolostor konventje bizonyítja, hogy miután László erdélyi alvajda ítélete és felkérése alapján Farago-i L[ooc]h (d) Jakab alvajdai ember, János frater konventi kiküldött jelenlétében, augusztus 22-én (in oct. Assumpt. Virg.) néhai Sumbur fia: Gyula Zyluas, Eurmenes, Septer, Kekus és Apaty birtokbeli részeit körülhatárolta és megbecsülte, Zyluas-i Sandrin/Sandur fiai: Balázs és Sandur – némi vitát követően – Kezy-i János fia: András feleségének: Margitnak (akinek az apja az említett Gyula volt) a leánynegyedet nem a szokásjognak megfelelően, vagyis pénzben adták ki, hanem apja Septer-i birtokának, azaz a falu negyedének harmadát engedték át neki telekhelyül (pro locis sessionalibus) keletre a templom felől, szavatosság vállalása mellett, de fenntartották maguknak a jogot, hogy a templomot jobbágyaikkal együtt látogathassák (in predicta ecclesia ... divina officia communiter audire valeant atque possint cum eorum iobagionibus).

Eredeti, hártván, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29180. Az évi keltezés utolsó, kiszakadt számjegyének pótlása azon alapszik, hogy Derencsényi László alvajda 1373. július 8-i ítélete értelmében Faragói Looch (d) Jakab alvajdai ember épp e napon kellett Gyula másik leánya: Katalin részére is kiszakítsa a leánynegyedet a fenti birtokokból (50. sz.). A két nővér feltehetően párhuzamosan nyújtotta be a keresetét Sandur fiai ellen. Az alvajda neve eleve csak 1373–1375 közötti keltezést enged meg, 1377-re pedig a Szilvási családnak már magva szakadt fiágon (277. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 401–403 (román fordításban is).

58. [1373.] szeptember 4. (apud Villamnovam Avinionensis dioc., II. Non. Septembris, an. III.) [XI. Gergely pápa] a Cenad-i püspökhöz. Az erdélyi egyházmegyében fekvő és lelkipásztorokodással járó szebeni (Scybiniensis) prépostságot, mely a knini (Tiniensis) püspöknek megválasztott Pál felszentelésével fog megüresedni, [I.] Lajos magyar király kérésére káplánjának: Szebeni Martin egyházbírói baccalaureusnak, az esztergomi egyházmegyei nagycsúri (de Magnohorreo) egyház plébánosának (rector, plebanus nuncupatus) rezerválja, kivéve ha időközben Pál elhalálozna. Ennek felszentelése után vezesse be Martint a prépostságba, aki ezután le kell mondjon a fenti plébániáról. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 272, fol. 186^{r-v}. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 600 (Müller, G. E.). — Ub II. 407 (mindkettő tévesen szept. 3-ra keltezve). — Hayez 26249. sz. — DocRomHist C, XIV. 404.

59. 1373. [szeptember 22.?] (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. [Nat. Virg.]) [László] erdélyi [alvaj]da [a kolozsmonostori konventhez]. Korábbi perhalasztó oklevele értelmében Miklós magister Zonuk-i [főesperes és több kanonoktársa] a konvent ügyvédvalló oklevelével a felperes erdélyi káptalan nevében megjelentek előtte, és a konvent 1372. június 5-i jelentése (CDTrans IV. 1012. sz.) alapján kérték, hogy Orbou és Enyud nevű birto-

kuk határát illető perükben az alperes István fiai: [Elleus, Miklós és László magisterek], valamint Akus fiai: András és Miklós Torozko-i nemesek ellenében szolgáltatson nekik igazságot. Minthogy az ítélőszékén résztvevő nemeseknek és neki is szükségesnek látszott a vitás határ bejárása, küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében a felek megbízottai november 8-án (VIII. d. Omn. sanct.) Imre volt erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, jelenleg Magyarország nádora múlt évi bírói döntésének (decretalis sententia) megfelelően, [III.] András király [1299. október 19-i] privilégiuma (CDTrans I. 589/1. sz.) alapján a határjárást elvégezhessek. Ha a régi határjelek jól látszanak, újítsa meg azokat, és a feleket vezesse be saját jogos birtokukba. Ha azonban a határjelek bizonytalanok, vagy ha a Torozkou-i nemesek ellentmondának, az ő útmutatásuk szerint is járja meg a határt. Az esetleg vitásnak maradó területet királyi mértékkel felmérve vagy szemre megbecsülve, november 18-ig (ad oct. Martini conf.) közölje vele a konvent azt is, hogy melyik fél mutatta a hitelesebbnek látszó határjeleket. — *Kijelölt alvajdai emberek*: A káptalan részére: Machkas-i Miklós deák alvajdai jegyző, Chestue-i Fodor (d) István, Thate-i Márton fia: István; a Torozko-i nemesek részére: Turek-i Bakoch magister, Tur-i János, Zarkad-i László fia: László, Mihalchfolua-i Bako, Szentkirályi (de Sancto Rege) Donch. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: [...] reambulationis, metarum erectionis ac estimationis, octavo die festi Omnium sanctorum per vestros et nostros homines fiende, cuius series ad octavas festi beati Martini confessoris per vos nobis sunt rescribende.

Eredeti, papíron, melynek felső része megcsönkült, zárópecsét töredékével, DL 30398. Napi keltezése azon alapszik, hogy az alvajda szentimrei ítélőszékén a november 8. előtti legközelebbi ülészakot ebben az évben Kisasszony napjának nyolcadán (szeptember 15.) kezdték (vö. 49–51. sz., lásd még CDTrans IV. 132, 317, 692, 764–766, 987, 996–997, 1010, V. 606, 981. sz.). Nem zárható ki azonban a Szt. Mihály-naptól számított október 13-i dátum sem (vö. uo. IV. 60, 207, 331–332, 349, 416, 499, 540–541, 552, 636, 638, 886, 889, 992, V. 207, 379–380, 394, 405, 407, 548, 753, 762, 814, 866. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 414–422 (román fordításban is, szeptember vége–november eleje közé keltezve).

60. 1373. szeptember 22. (in Kulus, f. V. p. Mathei ap.) János fia: Gergely magister Kulus-i ispán, valamint a vármegye szolgabírái: Pathay-i Imre fia: János és Mochy-i Miske fia: István bizonyítják, hogy Desmer-i János fiai: Micola és László 40 Ft kifizetésével teljes elégtételt szolgáltatottak Zomosfalua-i Miklós fiainak: Jánosnak és Andrásnak abban a perükben, melyet az utóbbiak apja által az alperesek apjának: Jánosnak megőrzésre átadott bunda (mastruca) miatt folytattak egymással.

Eredeti, papírszeletkén, hátlapján három befüggesztett pecsét töredékeivel, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257795). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 414 (román fordításban is, tévesen szeptember 28-ra keltezve).

61. 1373. szeptember 25. (in Wissegrad, dom. a. Mich. arch.) [I.] Lajos király az erdélyföldi Torozkw-i Elleus fia: István fiai: Elleus, Miklós, Ellek (!) és László magisterek sokszori hű szolgálataiért nekik, valamint unokatestvéreiknek (fr. p.): Akus fiai: Andrásnak és Miklósnak, továbbá Gergely fia: Andrásnak és utódaiknak összes birtokukon örök időkre szóló pallosjogot adományoz az ott tetten ért tolvajok, latrok, gyűjtogatók, illetve bármiféle gonosztevők elfogására, elítélésére, megbüntetésére és kivégzésére, aminthogy

ebben a kegyben már korábban is részesítette őket titkospecsétje alatt kiállított előbbi, [1366. május 15-i] oklevelében (CDTrans IV. 454. sz.).

Ái I. Lajos király 1373. november 2-i oklevelében (68. sz.), Thorotzkay cs lt (DF 257870). A leírás szerint pá-tens alakban, az új felségpecsét alatt volt kibocsátva. □ Közlés: CDHung IX/4. 490–491. — Hurmuzaki I/2. 210. — Ub II. 407–408. — DocRomHist C, XIV. 410–411 (román fordításban is). □ Regeszta: ThLt 14. sz.

62. [1373.] szeptember 26. (apud Villamnovam Avinionensis dioc., VI. Kal. Octobris, an. III.) [XI. Gergely pápa] a Cenad-i püspökhöz. Az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyében fekvő nagycsúri plébániát (plebania de Magnohorreo), mely Scibin-i Martin-nak az erdélyi (!) egyházmegyei Scibin-i egyház prépostjává való kinevezése (vö. 58. sz.) miatt nemsokára meg fog ürülni, [I.] Lajos magyar király kérésére adja Kirchpert-i Johann királyi káplánnak, az esztergomi egyházmegyei Wessodia plébánosának (rector parochialis ecclesie), aki azonban ezt követően le kell, hogy mondjon a Wessodia-i plébániáról. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 190, fol. 332^{r-v} (DF 290136). □ Közlés: VerArch 24/1893. 600–601 (Müller, G. E.). — Ub II. 408–409. — DocRomHist C, XIV. 411–412 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 25441. sz.

63. [1373.] szeptember 26. (apud Villamnovam Avinionensis dioc., VI. Kal. Octobris, an. III.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyében fekvő Wessodia parochialis egyházát, mely Kirchpert-i Johann-nak az ugyanazon egyházmegyében fekvő nagycsúri egyház (parochialis ecclesie plebania nuncupata de Magnohorreo) élére való kinevezése (62. sz.) miatt fog megürülni, [I.] Lajos magyar király kérésére káplánjának: Ardesch-i Michael-nek, az erdélyi egyházmegyei Mártonfalva (de Villamartini) plébánosának (rector parochialis ecclesie) rezerválja, kivéve ha időközben Johann elhalálozna. A mártonfalvi plébániáról azonban Martin-nak le kell mondania. — Beiktatásával a Cenad-i püspököt, az esztergomi egyházmegyei kerci (de Candela) Szűz Mária-monostor apátját vagy az avignoni Szt. Péter-egyház dékánját bízta meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 190, fol. 340^r (DF 290137). □ Közlés: VerArch 24/1893. 601–602 (Müller, G. E.). — Ub II. 409–410. — DocRomHist C, XIV. 412–413 (román fordításban is). □ Regeszta: Tautu: Fontes XII. 169–170. — Hayez 25442. sz.

64. [1373.] október 11. (Avinione, V. Id. Octobris, an. III.) [XI. Gergely pápa] István [fia:] Péter egri (Agriensis) kanonoknak és pápai küldötteknek (nuntius). Egyházi fenytéket is alkalmazva hajtsa be bizonyos magyar- és lengyelországi püspököktől, apátoktól, konventektől, társaskáptalanoktól és más egyházi személyektől, valamint ögrófoktól, hercegektől és nemesektől azt az évi cenzust, amellyel ezek – a pápai regisztrumok szerint – a római egyháznak különféle okokból tartoznak, de kifizetését már hosszú ideje elmulasztották. — A cenzusfizető egyházak között említve a német lovagoknak az erdélyi püspökség területén, a havasokon túl, a Barcaságban fekvő új rendháza (nova domus Theutonicorum in Borza ultra montes nivium), mely egy márka aranyat kell, hogy adjon. (*H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 265, fol. 164^{r-v} és vol. 276, fol. 150^v–151^v. □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 289. — Hurmuzaki I/2. 209–210. — Ub II. 410–411. □ Regeszta: Mollat 2232. sz. — DocRomHist C, XIV. 422.

65. 1373. október 25. (in Wissegrad, f. III. a. Sym. et Iude ap.) [I.] Lajos [király] Demeter erdélyi püspökhöz. A Cluswar-iak által hozzá küldött bíró, esküdt polgárok és hospesek panaszára megtiltja, hogy tőlük a püspökség Fenes nevű birtokán lévő szőlők után, kiváltságaik ellenére hegyvámot (tributum montanum) kezdjen szedetni, és utasítja, hogy az ezen a címen elvett három vég posztót (tribus peciis pannis) szolgáltatassa nekik vissza. Az oklevelet elolvasása után vissza kell adni felmutatójának, és ha újból bemutatják a királyi kancellárián, nagyobb pecsétje alatt is ki fogja bocsátani.

Ái a kolozsmonostori konvent 1373. november 14-i oklevelében (70. sz.), Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. V, nr. 1 (DF 281205). A leírás szerint pátens alakban, titkospecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: KvOkl I. 72–73. — Ub II. 411–412. — DocRomHist C, XIV. 423–424 (román fordításban is).

66. 1373. október 28. (in Vyssegrad, in Sym. et Iude ap.) [I.] Lajos király a Lelez-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Pele-i István, [Pele]-i Lőrinc fia: másik István vagy Chan-i Miklós és Lőrinc kijelölt királyi emberek egyike vezesse be Albes-i László fia: Márton az őt zálogjogon megillető Zeplak (Byhor vm) és Ip (Karazna vm) birtokokba. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fidelibus suis conventui de Lelez, pro Martino filio Ladislai de Albes, statutoria. — *Az előlap alsó szélén, fordított irányban, egykorú kéz írásával:* [Homo regius?] Nicolaus de Peley (!), noster Thomas, die dominico post Nicolai confessoris [1373. december 11.] ad faciem Ip, quam statuissent absque prohibitione, demum ad Zeplak accessissent, ibi Emericus filius Iohannis prohibuit, citatus ad octavas diei Strenarum [1374. január 8.]. (H. G.)

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét töredékével, a leleszi konvent hiteleshelyi It-ban, Statutoriae, litt. A, nr. 29 (DF 210950).

67. 1373. október 31. (Cybinio, in vig. Omn. sanct.) Az erdélyrészi hét [szász] szék új pecsétje alatt [átírja és] megerősíti saját 1365. augusztus 19-i privilégiumát (CDTrans IV. 388. sz.). (H. G.)

Eredeti, hártán, letöredezett szélű függőpecséttel, DL 41626. Az oklevél 1887-ben még a kisselyki szász ev. egyházközség It-ban volt, de 1897-ben már csak a Rosenfeld- és Reschner-gyűjteménybeli másolatait ismerték, mígnem az eredeti 1915-ben ismét felbukkant a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményében. □ Közlés: Ub II. 412. — DocRomHist C, XIV. 425 (román fordításban is).

68. 1373. november 2. (IV. Non. Novembris, an. XXXII.) [I.] Lajos király, udvari lovagja: Torozkw-i Elleus fia: István fia: Miklós magister kérésére, új kettős pecsétje alatt, privilegiális oklevélben megerősítve átírja pallosjog adományozásáról új nagyobbik pecsétje alatt 1373. szeptember 25-én kiadott pátens oklevelét (61. sz.). — Az oklevél Bálint esztergomi (Strigoniensis) olvasókanonok, egyházi jogi doktor, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Tamás esztergomi, István frater kalocsai (Colocensis), Wgulin Spalato-i, Domokos zárai (Jadrensis), Wgo Ragusa-i érsek; Mihály egri (Agriensis), Kálmán győri (Jauriensis), Domokos Warad-i, Demeter erdélyi, Vilmos pécsi (Quinqueecclesiensis), István Zagrab-i, Miklós Chanad-i, Domokos nyitrai (Nitriensis), Péter boszniai (Boznensis), László Wesprim-i, István szerémi (Syrimiensis), Pál knini (Tininiensis), Demeter Nona-i, István lesinai (Farensis), Grisogon trauai (Traguriensis), Péter Corbauia-i,

Mihály Scardona-i, Portiua zenggi (Senniensis) püspök; Károly Durazzo (Duraci), Dalmácia és Horvátország hercege, Imre nádor, István erdélyi vajda, Jakab comes országbíró, János tárnokmester, Zudar Péter Sclauonia és Miklós Machou bánja, Zudar György pohárnok-, Pál étekfogó-, János ajtónálló-, István lovászmester, Mihály Poson-i ispán. — *Arenga*. — *A plica szélén, egykorú kéz írásával*: Ad propriam commissionem regine. Sigillatum est presentibus Ladislao episcopo Wesprimiensi [et magistro Georgio Bebek]. — *Hátlapján*: Perlecta.

Eredeti, hártýán, rongált függőpecséttel, Thorotzkay cs lt (DF 257870). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 426–428 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 412. — ThLt 15. sz.

69. 1373. november 6. (in Vissegrad, dom. p. Omn. sanct.) [I.] Lajos király a Lelez-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Kemer-i Gergely, Kyda-i Imre vagy Péter fia: László tartson vizsgálatot Chahol-i János fiainak: Sebestyénnek és Jánosnak ama panaszára, hogy Dénes fia: András magister Vylak-i officialisának: Lukácsnak a fiai: János és Péter június 27. táján (circa Lad. reg.) Panit/Panith nevű falujuk nyáját (gregem eiusdem ville) erőszakkal elhajtatták, a következő alkalommal pedig ugyanonnan 100 válogatott disznójukat (porcos seu scrophas eligendo) elvitték. Amikor pedig Sartoric fiát: Miklóst az állatok visszaszerzése végett hozzájuk küldték, azt bilincsbe verve fogságba vetették, 60 Ft-ot érő lovát pedig elvették.

Belefolgalva a leleszi konvent 1374. január 17-i oklevelébe (80. sz.), DL 41928. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 428–429 (román fordításban is).

70. 1373. november 14. (f. II. p. Martini) A Clusmonostra-i Szűz Mária-egyház konventje, Hazinschart (d) Nykus Cluswar-i polgárnak a város nevében előadott kérésére, átírja [I.] Lajos király kisebbik pecsétje alatt kelt, 1373. október 25-i pátens rendeletét (65. sz.) Demeter erdélyi püspökhöz, amelyben megtiltja neki, hogy a Cluswar-i polgároknak és hospeseknek Fenes püspöki birtokon lévő szőlői után hegyvámot szedessen. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Ut tributum de vineis non exigatur, transumptum.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. V, nr. 1 (DF 281205). □ Közlés: KvOkI I. 72–73. — Ub II. 412–413. — DocRomHist C, XIV. 429–430 (román fordításban is).

71. [1373. november 18. előtt] [I.] Lajos király a Warad-i káptalanhoz. Egy éves hatállyal álljon Ottó frater Clusmonustra-i apát vagy ügyvédje rendelkezésére, szükség esetén bármikor kiküldve tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Solumkew-i Bothus (d) János magister, Anduriashaza-i László fia: István, Tur-i János, Baduk-i Zegew (d) Jakab fia: István vagy Sard-i Péter deák fia: László kijelölt királyi emberek egyike idézéseket, vizsgálatokat, tiltásokat vagy határjárásokat tarthat az apát részére. (H. G.)

Tartalmilag belefolgalva a váradi káptalan 1373. november 18-i jelentésébe (72. sz.), a kolozsmonostori konvent ml-t-ban, LXXVI/28 (DF 275192). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 431, 432 (román fordításban is).

72. 1373. november 18. (VIII. d. Martini conf.) A Warad-i egyház káptalana [I.] Lajos királyhoz. Ottó Clusmonustra-i apátnak adott annualis levele (71. sz.) értelmében Baduk-i Zegew (d) Jakab fia: István királyi ember, János karbeli pap, káptalani kiküldött tanúbi-

zonysága mellett, Clus vármegyében vizsgálatot tartott, és a következőket állapította meg: Demeter erdélyi püspök Fenes-i várnagya: Gerend-i Miklós magister három évvel ezelőtt ősszel Petru és Dan fia: Nicolae kenézeket más Gurbo-i románokkal (Olachi) együtt éjnek idején az apát Baach nevű birtokának a határára küldte, és onnan egy jobbágyot a püspök Gurbo nevű birtokára hurcultatott, négy ökrét, szekérét elvéve tőle. Szeptember 29. körül (circa Mich. arch.) Bálint és Wtas-i (d) Miklós, a püspök Ture-i officialisai felfegyverzett cinkosaikkal az apát Egeres és Onthtelke nevű birtokainak a határain belül lévő erdőben megtámadták Bugartelke-i jobbágyainak az asszonyait és leányait, lovaikkal legázolták őket, egyeseket meztelenre vetkőztettek, más jobbágyokat összeverték, egyet közülük nyíllal halálosan megsebesítettek, disznóikat Tyre-be hajtották, és nyolc igen jó disznót nem is adtak vissza. Ezen kívül a nevezett officialisok Tyre-ben jogtalanul vámot kezdtek szedni, ami Demeter püspököt megelőzően sohasem volt szokásban. Itt az apát egyik jobbágyának a szekéréről egy hordó (tunella) bort erőszakkal elvettek, négy ökrét pedig a Gyalo-i püspöki udvarházba (curia) hajtották. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: De spoliatione cuiusdam iobagonis pertinentis ad monasterium.*

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban, LXXVI/28 (DF 275192). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 431–433 (román fordításban is). □ Regeszta: KmlT 53. sz. — DocVal 250–251.

73. 1373. december 6. (in Nicolai conf.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Blastelke-i István fia: Antal, minthogy fiúutódja nincsen, Blastelke és Poustelke birtokbeli részeinek a háromnegyedét (tres partes) átadta egyetlen leányának (filie sue unice): Ilonának, aki birtoktalan emberhez: Mihályhoz, Miklós magister Zonuk-i főesperes, erdélyi kanonok testvéréhez ment férjhez, azzal a kikötéssel, hogy ha később mégis fiú- vagy leánygyermek születne, Ilona tartozzék azzal megosztzni.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 29711. — Másodpéldánya vízfoltos hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30711. □ Közlés: DocRomHist C, XIII. 849–850 (tévesen 1370. december 6-ra keltezve), XIV. 433–434 (mindkettő román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 413.

74. [1373. december 7.–1375. április 22. között] István [fia:] Péter magyar- és lengyelországi pápai adószedő (collector) elszámolásának erdélyi vonatkozásai:

PÁPAI TIZEDBŐL BEFOLYLT ÖSSZEGEK

Erdélyi [egyházmegye]: Az erdélyi püspök saját nevében 850, klérusa nevében 1545 Ft-ot fizetett. Összesen: 2395 arany Ft.

[ANNATÁK]

Az V. Orbán pápa alatt és XI. Gergely pápaságának első két évében megürült [és eladományozott] javadalmak lajstromát az adószedő 1372 végén kapta kézhez a pápai kamarástól és kincstartótól:

Esztergomi (Strigoniensis) egyházmegye: [1366]. március 12. (IV. Id. Martii, an. IV.): Brassói (de Corona) Nikolausnak a Brascho-i Nikolaus knini (Tiniensis) választott püspök felszentelésével megürült Brascho-i plébánia, és Brascho-i Peter [fia:] Nikolaus esz-

tergomi egyházmegyei klerikusnak a Wibenbach-i (!) plébánia (vö. CDTrans IV. 414–415. sz.). / Eljárás folyik ellenük, és kiközösítették őket, de a király révén bírják a javadalmat. — [1366]. július 10. (VI. Id. Iulii, an. IV.): Tövisi (de Spinis) Miklós [fia:] Miklós erdélyi egyházmegyei papnak (presbiter) a Bego [fia:] Péter lemondásával megürült esztergomi kanonokság és prebenda. / Meghalt a pápai udvarban a bulla kiállítása előtt. — [1368]. április 13. (Id. Aprilis, an. VI.): Kelemen [fia:] Mihály esztergomi egyházmegyei papnak a pápai udvarban elhunyt Tövisi Miklós esztergomi kanonoksága és prebendája; lemond a Zalia-i plébániáról (Strigoniensis dioc.). / Nem foglalta el, meg sem jelent a bullával. — [1368]. május 30. (III. Kal. Iunii, an. VI.): János [fia:] Miklós erdélyi egyházmegyei klerikusnak a Nugigerul [fia:] Miklós halálával megürült esztergomi kanonokság és prebenda; lemond az esztergom-előhegyi (de Promontorio) Szt. Tamás-egyház prebendájáról (Strigoniensis dioc.) (vö. Laurent–Hayez VII. 21085. sz.). / 20 arany Ft-ot fizetett. — [1372]. március 29. (IV. Kal. Aprilis, an. I. [o: II.]): Péter [fia:] József Veszprim-i egyházmegyei papnak a Kato (d) László erdélyi préposttá kinevezésével megürült Demes-i prépostság (vö. CDTrans IV. 977. és 1014. sz.). / Nem nyerte el, mert a király akadályozza; pereskedik. — [1373. szeptember 4.]: Martin volt nagycsúri (de Magno Orreo) plébánosnak a Pál knini püspök kinevezésével megürült szebeni (Sibiniensis) prépostság; lemond a plébániáról (vö. 58. sz.). / A magyar király kérésére a pápa elengedte neki a féljövedelem kifizetését, most mégis eljárás folyik ellene. — [1373]. szeptember 10. (IV. Id. Septembris, an. III.): Egri (de Agria) Tamás [fia:] Kelemen klerikusnak az erdélyi egyházmegyei Tuissi Tamás esztergomi kanonokká kinevezésével az esztergomi egyházmegyében megürült szenttamási (?) (Aquensis) kanonokság és prebenda. / Még nem értesült e kegyről. — [1373]. szeptember 26. (VI. Kal. Octobris, an. III.): Kuchperg-i Johann esztergomi egyházmegyei papnak a Szebeni (de Scibinio) Martin szebeni préposttá (Strigoniensis dioc.) kinevezésével megürült nagycsúri (in Magno Orreo) plébánia; lemond a Wessodia-i plébániáról (uo.) (vö. 62. sz.). / Elfoglalta; eljárás folyik ellene. — [1373]. október 12. (IV. Id. Octobris, an. III.): Miklós [fia:] István erdélyi egyházmegyei papnak a Fehérvári (Albensis) Tamás egri (Agriensis) kanonoki kinevezésével megürült esztergomi kanonokság és prebenda. / Még nem jelentkezett a káptalannál.

Győri (Jauriensis) egyházmegye: [1368]. május 30. (III. Kal. Iunii, an. VI.): János [fia:] János erdélyi egyházmegyei papnak megyéspüspöki adományból kapott győri prépostsága, ami lelkipásztorkodással járó méltóság, [pápai] megerősítést nyer. / Esküszik, hogy nem kért megerősítést, mert cserével szerezte.

Egri (Agriensis) egyházmegye: [1373]. május 4. (IV. Non. Maii, an. III.): Buzia-i (!) Péter [fia:] Miklósnak váromány (canonicatus sub expectatione prebende) az egri egyházban (vö. Hayez 28982. sz.). / Kanonokságot, prebendát és főesperességet kapott, de utóbbi miatt vitája van a királlyal. — [1373]. május 17. (XVI. Kal. Iunii, an. III.): Buza-i Péter [fia:] Miklósnak az egri egyházban megürülő méltóság (vö. 43. sz.). / Mint fent.

Vach-i egyházmegye: [1363]. szeptember 6. (VIII. Id. Septembris, an. I.): Simon [fia:] Tamásnak Vach-i és Simon [fia:] Simonnak erdélyi kanonokság és prebenda (vö. CDTrans IV. 206. sz.). / Nem jelentek meg, nem is tud senki e kegyről.

Veszprim-i egyházmegye: [1372]. március 29. (IV. Kal. Aprilis, an. III. [o: II.]): Péter [fia:] József Veszprim-i egyházmegyei papnak a Cato [fia:] László erdélyi préposttá és

kanonokká történt kinevezésével megürült Demes-i prépostság (vö. CDTrans IV. 977. és 1014. sz.). / Nem nyerte el, mert a király akadályozza; sok éve pereskedik (lásd fent).

Székesfehérvár (de Albaregali): [1372]. december 20. (XIII. Kal. Ianuarii, an. II.): Pál [fia:] Bertalan erdélyi egyházmegyei klerikusnak székesfehérvári (Vesprimiensis dioc.) váromány (vö. Hayez 19067. sz.). / Még nem nyerte el.

A Vesprimi-i egyházmegyei óbudai (de Veteri Buda) Szt. Péter-társaskáptalan: [1373]. január 27. (VI. Kal. Februarii, an. III.): Pál [fia:] Bertalan erdélyi egyházmegyei klerikusnak óbudai váromány. / Még nem nyerte el.

Varad-i egyházmegye: [1374]. január 14. (XIX. Kal. Februarii, an. IV.): György [fia:] Gergely erdélyi egyházmegyei klerikusnak a megyéspüspöki adományból kapott Varad-i kanonoksága és prebendája, illetve Kuleser-i főesperessége [pápai] megerősítést nyer (vö. 78. sz.). / A kiszámított 40 Ft-ból 12 Ft-ot fizetett ki.

Kalocsai (Colocensis) egyházmegye: [1367]. szeptember 24. (VI. Kal. Octobris, an. V.): Imre Zannar-i (!) főesperesnek az erdélyi egyházból a László Nitra-i püspök felszentelésével megürült kalocsai kanonokság, prebenda és prépostság; lemond a főesperességről (vö. Laurent–Hayez VI. 19514. sz.). / Oklevelekkel igazolta, hogy a [Caucina-i] Arnold által számított 100 Ft-ból kifizetett 60-at. — [1374]. július 10. (VI. Id. Iulii, an. IV.): Péternek, a [római] Via Lata-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusának pápai elhatározásból a Vilmos bíboros halálával megürült Titul-i prépostság és az erdélyi egyházban főesperesség (vö. 99. sz.). / Nem nyerte el, mert a király akadályozza.

Serim-i (!) egyházmegye: [1371]. szeptember 30. (pridie Kal. Octobris, an. I.): Pál [fia:] Bálint erdélyi egyházmegyei papnak szerémi (Sirmiensis) kanonokság és prebenda, ami Carachin [fia:] Miklósnak a pápai udvarban bekövetkezett halálával ürült meg. / Féljövedelem címén 10 Ft-ot fizetett.

Cenad-i egyházmegye: [1369]. február 22. (VIII. Kal. Martii, an. VII.): Javadalomcsere révén Zudar Imre kalocsai (Colocensis) prépostnak Cenad-i, néhai János [fia:] István Orod-i örkanonoknak erdélyi (AlbTr) kanonokság és prebenda (vö. Laurent–Hayez VIII. 23235. sz.). / Nepos (d) János nyerte el, aki 12 Ft-ot fizetett Imrének féljövedelem címén.

Erdélyi egyházmegye: [1366]. március 3. (V. Non. Martii, an. IV.): András [fia:] László [pápai] megerősítést nyer a megyéspüspöki adományból kapott Seges-i plébániában (parrochialis ecclesia), jóllehet nem szenteltette magát pappá (vö. CDTrans IV. 413. sz.). / 1369. március 9-i nyugta szerint Albiartz-i P[éter]nek fizetett. — [1366]. december 1. (Kal. Decembris, an. V.): János [fia:] Jakab egri egyházmegyei papnak a János [fia:] István ügyvédje: Boda Fülöp lemondása folytán megürült erdélyi (AlbTr) kanonokság és prebenda. / 30 arany Ft-ot fizetett. — [1367]. október 5. (III. Non. Octobris, an. V.): Birthalin-i Peter [fia:] Nikolaus [pápai] megerősítést nyer a királyi prezentáció nyomán, megyéspüspöki adományból kapott Birthalin-i plébániában, melyért Nikolaus [fia:] Nikolausszal pereskedett ennek haláláig a pápai udvarban (vö. Laurent–Hayez VI. 19079. sz.). / Nyugtával igazolta, hogy 40 Ft-ot fizetett Albiartz-i P[éter]nek féljövedelem címén. — [1368]. február 6. (VIII. Id. Februarii, an. VI.): András [fia:] László erdélyi egyházmegyei papnak a Nikolaus Braso-i dékán (Strigoniensis dioc.) knini (Tiniensis) püspökké szentelésével megürült erdélyi kanonokság és prebenda (vö. Laurent–Hayez VII. 22660. sz.). / Nyugtával igazolta, hogy két részletben 30 Ft-ot fizetett Albiartz-i P[éter]nek. — [1368]. május 30. (III. Kal. Iunii, an. VI.): Mihály [fia:] Tamás erdélyi egyházmegyei papnak a

Peter Sebus-i plébános halálával megürült erdélyi kanonokság és prebenda (vö. Laurent-Hayez VII. 21086. sz.) / 30 Ft-ot fizetett féljövedelem címén. — [1368]. augusztus 31. (pridie Kal. Septembris, an. VI.): Lippa-i János [fia:] István Cenad-i egyházmegyei papnak a Sudor Imre kalocsai préposttá való kinevezésével megürült Zathmar-i főesperesség (lelkipásztorkodással) az erdélyi egyházban; lemond az Orod-i örkanonokságról. / Nem foglalta el, meg sem jelent, állítólag meghalt. — [1371. március 20.]: Máté [fia:] Tamás erdélyi egyházmegyei papnak váromány és méltóság az erdélyi egyházban (vö. CDTrans IV. 914. sz.) / Elfoglalta, de meghalt; utódja kell fizessen. — [1371]. augusztus 27. (VI. Kal. Septembris, an. I.): Cluswar-i néhai Jakab [fia:] Bálint erdélyi (AlbTr) egyházmegyei klerikusnak erdélyi (Albensis) váromány (vö. Hayez III. 14378. sz.) / Még nem foglalta el. — [1371]. január 28. (V. Kal. Februarii, an. I.): Cartalath-i Konrad erdélyi egyházmegyei klerikusnak megyéspüspöki adományból [ugyanaz?]. / Még nem foglalta el. — [1371]. október 15. (Id. Octobris, an. I.): Toot (d) Tamásnak a néhai Chibak Miklós [fia:] László Chenad-i préposti kinevezésével megürült Torda-i főesperesség az erdélyi egyházban; lemond a Huniad-i főesperességről. / Elfoglalta. — [1371]. október 15.: Veres (Rufus) Jakabnak a Toot (d) Tamás Torda-i főesperessé történt kinevezésével megürült Huniad-i főesperesség az erdélyi egyházban. / 20 Ft-ot fizetett féljövedelem címén. — [1372]. március 29. (IV. Kal. Aprilis, an. II.): Cato (d) Lászlónak a megyéspüspöki adományból kapott erdélyi prépostsága, kanonoksága és prebendája [papai] megerősített nyer (vö. CDTrans IV. 977. sz.) / A kiszámított 200 Ft-ból 50 arany Ft-ot fizetett ki. — [1372. augusztus 30.]: Péter [fia:] Lászlónak méltóság az erdélyi egyházban (vö. CDTrans IV. 1030. sz.) / Még nem foglalta el. — [1372]. szeptember 19. (XIII. Kal. Octobris, an. II.): Cluswar-i Jakab [fia:] Bálintnak váromány az erdélyi (Albensis) egyházban (vö. CDTrans IV. 1036. sz.) / Lásd előbb is. — [1372]. szeptember 19.: Thomas Hanbach-i plébánosnak (rector ecclesie parrochialis) (Strigoniensis dioc.) váromány az erdélyi egyházban. / Még nem foglalta el. — [1373]. május 4. (IV. Non. Maii, an. III.): Zonke Bontonus Zothmar-i főesperesnek váromány az erdélyi egyházban. / Meghalt, mielőtt elfoglalhatta volna. — [1373]. július 10. (VI. Id. Iulii, an. III.): Miklós [fia:] Jánosnak váromány az erdélyi egyházban (vö. 52. sz.) / Még nem foglalta el. — [1373]. szeptember 26. (VI. Kal. Octobris, an. III.): Ardesch-i Michael-nek, az erdélyi egyházmegyei mártonfalvi (de villa Martini) plébánosnak a Brassow-i [o: Wessodia-i] plébánia, amint megürül (vö. 63. sz.) / Elfoglalta. — [1374]. január 14. (XIX. Kal. Februarii, an. IV.): Szentdemeteri (de Sancto Demetrio) Pál [fia:] Mihálynak váromány az erdélyi egyházban (vö. 79. sz.) / Még nem foglalta el. — [1374. szeptember 10.]: Miklós [fia:] Gergelynek a Lippa-i János [fia:] István halálával megürült erdélyi kanonokság és prebenda (vö. 103. sz.) / A káptalan tagjai szerint István nem volt kanonok. — [1374]. szeptember 18. (XIV. Kal. Octobris, an. IV.): Lussoneto-i Jánosnak a Máté [fia:] Tamás halálával megürült erdélyi kanonokság, prebenda és éneklőkanonokság (vö. 104. sz.) / Elfoglalta.

[1371]. október 18. (XV. Kal. Novembris): Demeter erdélyi püspök felhatalmazást kapott három kanonokság és prebenda, két méltóság, valamint öt beneficium adományozására (lelkipásztorkodással vagy anélkül) alkalmas személyek számára (vö. CDTrans IV. 947–949. sz.). Ezzel élve Tohot (!) (d) Tamásnak adta a Doboka-i főesperességet, ügy-

védjének: Jakabnak pedig egy erdélyi kanonokságot és prebendát. Előbbi 80, utóbbi 30 Ft-ot fizetett az adószedőnek. (*H. G.)

Regiztrumbejegyzések, AAV, CamAp, Collectoriae, vol. 182, fol. 48^v, 56^r–58^r, 59^{r-v}, 63^r, 68^v, 72^r, 74^r, 76^r, 77^v, 90^r, 92^{r-v}, 93^v, 96^r, 98^r–100^r. Keltezésük azon alapszik, hogy István fia: Péter először 1373. december 7. és 1374. március 12., másodszer pedig 1374. november 3. és 1375. április 22. között járta végig a magyarországi székes- és társaskáptalanokat részint a pápai tized, részint a pápa által adományozott javadalmak annatai behajtása végett (MonVatHung I/1. 461, 462). Vö. Fedeles: Petrus Stephani 47–51. □ Közlés: MonVatHung I/1. 457, 464–467, 469–470, 481, 484, 487, 490, 492, 510–513, 515–520. — Ub II. 413–416 (részletek). — DocRomHist C, XIV. 291–317 (részletek, román fordításban is, mindhárom 1373–1375 közé keltezve).

75. 1374. január 13. (Bude, in oct. Epiph.) [I.] Lajos király – Miklós Chanad-i püspök közbenjárására – Brasso/Brassov polgárainak és hospeseinek a viasz olvasztását és öntését illetően a szebeni (Cybinienses) polgárok által élvezett kiváltságokat adja (vö. 16. sz.). Megengedi nekik, hogy viaszukat jelvényükkel ellátva (signo ipsorum consueto modum impressionis consignent) az ország egész területén, tehát Buda városában is, újraöntés nélkül árusíthassák. Az oklevelet legközelebb nagypecsétje alatt is kész kibocsátani.

Ái Zsigmond király 1395. március 7-i oklevelében, Brassó v It, Privilegia, nr. 22 (DF 246826). A leírás szerint pápens alakban, titkospecsét alatt volt kibocsátva. □ Közlés: CDHung IX/4. 565–566. — Hurmuzaki I/2. 218. — Ub II. 416–417. — DocRomHist C, XIV. 435–436 (román fordításban is). □ Regeszta: MTTár IV (1857). 150 (Wenzel G.).

76. 1374. január 13. (Bude, in oct. Epiph.) [I.] Lajos király Leschkirch szék véneihez és szászaihoz (senioribus et Saxonibus). Engedelmeskedjenek Magyar-i Salomonnak és Henric fia: Hedric-nek, kiket bíráiknak nevezett ki, és a kellő időben adják meg nekik az említett tisztséggel járó jövedelmeket (proventus et emolumenta). (H. G.)

Eredetije ismeretlen, szövegét 1850-ben Joseph Andreas Zimmermann (†1897) egyszerű másolata alapján közölték, mely állítólag egy, a SzNLT-ban található másolat alapján készült. □ Közlés: Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850. 372 (Teutsch, G. D.). — Ub II. 417. — DocRomHist C, XIV. 436–437 (román fordításban is).

77. 1374. január 14. (in Wysegrad, sab. p. oct. Epiph. Dom.) Scepus-i Jakab comes országbíró bizonyítja, hogy miután Bubeek György magister királynéi tárnokmester és Tamás fia: János királyi ajtónállómester egymás elleni perükben alávetették magukat az ő és a jelen levő bárók döntésének (ordinatio), úgy rendelkezett, hogy János magister február 22. táján (versus oct. Cynerum) Karazna vármegye alispánja és szolgabírái előtt szolgáltatassa vissza a felperesnek azt a 16 ökröt és az általuk húzott, 2000 sókockával terhelt két szekeret (duos currus duobus milibus salium oneratos), melyet a János Walkow nevű várához tartozó Nogfalu-i emberek foglaltak le jogtalanul. György ellenben megígérte, hogy az említett időpontban az országbíró színe elé állítja famulusát: Miklós fia: Istvánt, és elégtételt ad az alperesnek a hatalmaskodást kiváltó sérelemért. (H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecséttel, szepesi káptalan hiteleshelyi lt, scr. 11, fasc. 1, nr. 19 (DF 263326).

78. [1374]. január 14. (Avinione, XIX. Kal. Februarii, an. IV.) [XI. Gergely pápa] az erdélyi püspökhöz. Vezesse be György [fia:] Gergely erdélyi egyházmegyei klerikust a

Kuleser-i főesperességbe, illetve a vele kánonilag összekapcsolt Warad-i kanonokságba és prebendába, melyeket az előző főesperesnek: Pongrác [fia:] Gáspárnak a pápai kúrián kívüli lemondása után néhai Demeter Warad-i püspök adományozott neki ordináriusi hatalmával élve, utólag azonban Gergely – attól tartva, hogy azokat a pápa másnak rezerválta vagy a Lateran-i zsinat végzése (statuta) alapján pápai rendelkezés alá tartoznak – megerősítését kérte az egyházfőtől. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 192, fol. 134^{r-v} (DF 290997). □ Közlés: VerArch 24/1893. 602–603 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XIV. 437–439 (román fordításban is). □ Regesztza: Hayez 32469. sz. □ Ugyanezen a napon a pápa Balázs fia: György marosontúli főesperes beiktatásával is megbízta az erdélyi püspököt (DF 290999. — DocRomHist C, XIV. 439–440. — Hayez 32472. sz.).

79. [1374]. január 14. (Avinione, XIX. Kal. Februarii, an. IV.) [XI. Gergely pápa] apostoli teljhatalmával élve Szentdemeteri (de Sancto Demetrio) Pál [fia:] Mihálynak kanonokságot adományoz és prebendát rezervál az erdélyi egyházban. — Beiktatásával az erdélyi egyházmegyei Clus-i Szűz Mária-monostor apátját, az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját vagy az erdélyi officialist bízza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 194, fol. 657^{r-v} (DF 290994). □ Közlés: VerArch 24/1893. 604–605 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XIV. 440–441 (román fordításban is, mindkettő töredékesen). □ Regesztza: Hayez 34718. sz.

80. 1374. január 17. (III. f. p. oct. Epiph. Dom.) A Lelez-i Szt. Kereszt-egyház prépostja: János és konventje [I.] Lajos királynak. 1373. november 6-i parancsára (69. sz.) Tarnuk-i Péter fia: László királyi ember, tanúbizonyosságuk: Antal frater pap jelenlétében, Zathmar vármegyében nemesek és nemtelenek körében tanúvallatást tartva megállapította, hogy Lukács fiai: János és Péter valóban úgy jártak el, amint ezt Chahol-i Nagy (Mag-nus) János fiai: Sebestyén és János panaszukban állították. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Domino regi, pro Sebastiano et Iohanne filiis Iohannis de Chahol, contra filios Luca (!) de Vylak, inquisitoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 41928. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 442–443 (román fordításban is).

81. 1374. január 21. (in Gyalo, in Agnetis virg.) Demeter erdélyi püspök familiarisainak: Nadasd-i László fiainak: Péternek és Istvánnak, továbbá Tyburch-i Veres (Rufus) Jánosnak, valamint feleségeiknek egy évre megengedi, hogy püspököknek fenntartott esetekben (in casibus episcopalibus a iure nobis reservatis) tetszésük szerint, ahányszor akarják, gyóntatóul szerzetest vagy világi papot választhassanak maguknak, aki feloldozhatja őket.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett gyűrűspecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73745. □ Közlés: Tel-OkI I. 176. — DocRomHist C, XIV. 443–444 (román fordításban is).

82. 137[4?]. február 17. (in Vissegrad, f. [VI.] p. Cynerum) [I.] Lajos király az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a királyi emberek egyike Ottó frater Kolosmonustra-i apát és egyháza Maryatelek nevű (Kolos vm) birtokát határolja körül, és iktassa azt a részükre. — *Kijelölt királyi emberek*: Egyed fia: László és testvére: Mihály, Popfalua-i Lőrinc fia: Miklós, [Reud?]-i László. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*.

val: Fidelibus suis capitulo ecclesie Transilvane, pro religioso viro fratre Ottone abbate de Kolosmonostora, reambulatoria et statutoria.

Eredeti, nedvességtől erősen rongált papíron, melynek szövege csak ultraviola fénynél volt kiolvasható, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 29038. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 475–477 (román fordításban is, hibás olvasatokkal, tévesen 1360. február 20–21-re keltezve).

83. 1374. február 20. (Bude, f. II. p. Invocavit) [I.] Lajos király Bubek György magisternek, helyetteseinek, officialisainak és Bach-i vámosainak. A Bach-i vámot nem azért adta neki, hogy a Coloswar-i polgároktól és hospesektől is szedje, ezért amit tőlük eddig behajtott, szolgáltatassa vissza. Utasította az erdélyi vajdát, hogy a Coloswar-iaikat védje meg, ha vámot követelnének tőlük Bach-on. — *A pecsét alatt:* Relatio Ladislai familiaris voyuode. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával:* Lodowici regis, ut de Bacz tributum non exigant. — *Uo. a XVI. század végétől, Diósi Gergely írásával:* Bachy vamrol jo lewel.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét tördékeivel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 3 (DF 281133). — Ái Zsigmond király 1391. április 28-án kelt oklevelében, uo., nr. 15 (DF 281145) és nr. 17 (DF 281147). — Ái a kolozsmonostori requisitorok 1592. január 13-i oklevelében, uo., nr. 4 (DF 281134). □ Közlés: KvOkl I. 73–74. — Ub II. 417–418. — DocRomHist C, XIV. 445–446 (román fordításban is).

84. 1374. március 22. (Bude, f. IV. p. Iudica) [I.] Lajos király Leschkirch szék véneihez, bíráihoz, illetve az ottani szászokhoz (Saxones) és minden lakóhoz. Köszönőlevelükre megerősíti, hogy Salomon comest és Altzena-i Heidenric comest bíráiknak nevezte ki (vö. 76. sz.), ezért nekik mindenben engedelmeskedni tartoznak. Az oklevél visszaadandó felmutatójának. — Utasítja Sebus-i Andreas comest és Szebeni (de Cibinio) Johann bírót, valamint a Leschkirchen-i székbírói tisztet ellátó officialisaikat is, hogy a továbbiakban ne avatkozzanak bele [a szék igazgatásába]. (H. G.)

Eredetije ismeretlen, szövegét 1850-ben Joseph Andreas Zimmermann (†1897) egyszerű másolata alapján közölték, mely állítólag egy, a SzNLT-ban található másolat alapján készült. □ Közlés: Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850. 372–373 (Deutsch, G. D., tévesen március 23-ra keltezve). — Ub II. 426. — DocRomHist C, XIV. 447–448 (román fordításban is).

85. 1374. március 24. (in Wysegrad, X. d. oct. Med. quadrag.) Scepus-i Jakab comes országbíró bizonyítja, hogy Chahul-i János fia: Sebestyénnek Imre nádor levelével megbízott ügyvédje: Domokos fia: Péter március 15-én (in oct. Med. quadrag.) előtte kifizette Zoruad-i László fia: Miklósnak azt az 50 garasával számított 50 márkát (singulas earum cum quinquaginta grossis computando) és a hat márka királyi bírság harmadát, amelyekben urát elmarasztalták bizonyos döntés be nem tartásáért.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Kemény József gyűjteménye (DF 253467). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 448–449 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkl 155. sz. (hibásan március 31-re keltezve).

*1374. március 29. I. Lajos király tartalmi átiratban fennmaradt átiró oklevele (DL 31060) valójában 1370. március 29-én kelt (CDTrans IV. 818. sz.).

86. 13[74?]. [május 1–7. között] [Demeter erdélyi püspök] ítéletlevele. Általános helynöke: János magister, Kykulleu-i főesperes, [erdélyi] kanonok előtt a János deák, fehervári (de Alba) polgár és püspöki jobbágy által az erdélyi káptalan ügyvédvalló oklevelével képviselt [Almakerek-i] Gegus fia: János magister pert kezdett a Fudor (d) Miklós által képviselt [Kelnek-i] Nikolaus fia: Salomon comes és unokaöccsei (fr. p.): [néhai Michael fiai: Ladislaus és Michael] ellen azon a címen, hogy Lyen nevű dédanyja (abavia, mater scilicet avie) [a Kelnekiek] ősenek (precessor): néhai Cyl comes-nek volt a leánya, így apjának a nemesek birtokai között fekvő [...], Demeterpa]taka nevű örökjogú (hereditariis) birtokaiból törvényes leánynegyed, [...] vásárolt (emptitiis) jószágaiból [a fiúkével?] egyenlő hányad, a [Kelnek?, ...] és Szászorbó (Orbo Saxonica) királyi falvak területén található örökségekből (de hereditatibus in villis regalibus sitis ..., videlicet curiis, terris arabilibus [...]) pedig szász szokás (more Saxonico) szerint járó rész illette volna meg. Mivel az alperesek tagadták, hogy Lyen valóban Cyl comes leánya volt, János vikárius állítása bizonyítására kötelezte Gegus fia: Jánost, aki [1373?]. december 7-én (in oct. Andree ap.) elő is állította tanúit. Ezeket a vikárius egyenként, a peres feleket eltávolítva (partibus a sede iudiciaria remotis, eosdem testes divisim in secreto), eskü alatt [hallgatta ki, és vallomásaikat] pecsétje alatt [jegyzőkönyvbe foglalta?], majd a tárgyalást [1374?]. május 1-jére (oct. Georgii mart.) elnapolta. Ekkor a püspök, aki említett helynöke és a káptalan más tagjai társaságában személyesen bíraskodott, [a bizonyítékok] figyelmes [megvizsgálása után végleg?] mentesítette Salomon comest [és rokonait] a felperes keresete alól. — Egy hozomány átadása kapcsán említve még Wynch. — *Arenga*. — *Hátlapján, a bal szélén, XV. századi írással*: Pro quodam comite Salomone. — *Uo., középen, XVI. századi kéz írásával*: Expeditorie Salomonis super quartal[i]ciis]. — Spring, Rouendorf, Rengerkir, Drasso, Rochkyr, Kyssebes, [Gerge]sdorf, Demeterpatata, Byrbo, Vingarkirk, Benczencz, Henningfalua, Kwt, Kelnek, Peterfalua.

Eredeti, hártýán, függőpecsétje a hártya egy darabjával együtt leszakadt, az oklevél bal fele teljesen hiányzik, az erdélyi káptalan ml-t-ban, I/59 (DF 277235). Keltezése azon alapszik, hogy Almakeréki János 1372. május 1-jéig még azon a címen követelt leánynegyedet a Kelnekiektől, hogy említett dédanyja Chyl testvére volt (CDTrans IV. 1001. sz.), 1374. május 7-én viszont már a fenti perben hozott végleges döntés ellen tiltakozott, és fellebbezett a kalocsai érsekhez (89–90. sz.). Oklevelünk alighanem épp e végső ítéletlevéllel azonosítható: erre utal anyaga, megpecsételése és formulái, illetve a *sententiam d[i]finitivam?*-ként kiegészíthető szókapcsolat a záró részben. 1373 májusára csak abban az esetben keltezhetnénk, ha bizonyossá válna, hogy a felperest az oklevél kiállításakor is János deák képviselte, mivel egy évvel később már mások voltak az ügyvédei. □ Regeszta: ErdKlt 1021. sz. (tévesen 1308–1322 közöttre keltezve). — DocRomHist C, XIV. 453–454.

87. 1374. május 2. (Varadini, II. d. Phil. et Iac. ap.) [I.] Lajos király az erdélyi fehervári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja: Selky-i Thomas, Herepey-i Pál fia: Péter és Bálint fia: Miklós vagy Balastelky-i We-rus (d) György vezesse be Balaastelek-i István fia: néhai Antal leányát: Ilonát/Klárát (!) Balaasteleke és Poosteleke (Kykulleu vm) birtokbeli részeibe, és az esetleges ellentmondásokat idézze az erdélyi vajda színe elé. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis

capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro nobili puella [Ele]na vocata, filia condam Anthonii filii Stephani de Poostelex (!), introductoria et statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 29712. — Befoglalva az erdélyi káptalan 1374. május 18-i jelentésébe (91. sz.), DL 30712. □ Közlés: Ub II. 426–427. — DocRomHist C, XIV. 454–455 (román fordításban is).

88. 1374. május 6. (Albe, VI. d. oct. Georgii mart.) János magister Kykullew-i főesperes, Demeter erdélyi püspök lelkiekben általános helynöke bizonyítja, hogy Jara-i István fia: Gergely Zynd-i birtokrészének a felét a május 1-jén (in oct. Georgii mart.) előtte lefolyt tárgyaláson rokoni szeretetből átengedte Buda-i István feleségének: néhai Polky-i Jakab leányának: Klárának, akit férje képviselt a Clusmonustra-i konvent ügyvédvalló levele alapján, jóllehet a fogott bírák által létrehozott korábbi megegyezésük értelmében a néhai Jara-i Bonch-ról reá szállott birtokrészből Klára anyjának és nagyanyjának: Ilunchnak, az említett Bonch feleségének járó leánynegyed, hitbér és jegyajándék címén 38 Ft-ot tartozott volna neki fizetni.

Eredeti, hártýán, hátlapján mandorla alakú befűggesztett pecsét nyomával, DL 28583. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 456–457 (román fordításban is).

89. 1374. május 7. (dom. a. Ascens. Dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Almakerek-i Gegus fia: János magister famulusai és ügyvédjei: Beden-i Lőrinc és Nogfalu-i Gergely óvást jelentettek be az ellen, hogy Demeter erdélyi püspök és helynöke végleges ítéletet hozzon megbízójuknak Kelnek-i Salomon és testvérei ellen szépnyja (protava): Chel leánya: Len leánynegyede miatt indított perében, minthogy a harmadik tanúkihallgatáskor, május 1-jén (in oct. Georgii) mind a püspök, mind pedig a helynöke a Kelnek-iek javára elfogultaknak mutatkozott. A Kelnek-iek ugyanis tagadták János magister megfelelő rokonsági fokát és Len asszonytól való leszármazását.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel és Huszti András regesztájával, DL 6206. □ Közlés: Ub II. 428–429. — DocRomHist C, XIV. 459–460 (román fordításban is).

90. 1374. május 7. (dom. a. Ascens. Dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Almakerek-i Gegus fia: János magister famulusa és ügyvédje: Nogfalu-i (d) Gergely tiltakozva bejelenti, hogy ura a Kelnek-i Salomon és más atyjafiai ellen szépnyja (protava): Chel leánya: Leen leánynegyedéért Demeter erdélyi püspök és helynöke előtt indított keresetét István kalocsai (Colochyensis) érsek és kanonokjai elé viszi át, mivel Demeter püspököt és helynökét nem tekintheti pártatlan bírának, miután nem engedték meg neki, hogy május 1-jén (in oct. Georgii) harmadszor is tanúkkal bizonyíthassa a Kelnek-i nemesekkel való rokonságát, amit azok tagadnak.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával és Huszti András regesztájával, DL 37558. □ Közlés: Turul 3/1885. 14–15 (Lázár M., töredékesen). — Ub II. 427–428. — DocRomHist C, XIV. 458–459 (román fordításban is). □ Regesztá: Bónis: Szentszéki regeszták 1381. sz.

91. 1374. május 18. (in oct. Ascens. Dom.) Az erdélyi káptalan István erdélyi vajdához. [I.] Lajos király 1374. május 2-i parancsára (87. sz.) Herepee-i Pál fia: Péter királyi ember, Miklós káptalani kiküldöttek, a székesegyházi Krisztus Teste-oltár igazgatójának (rector) a tanúbizonyossága mellett, május 9-én (f. III. a. Ascens. Dom.) [Balastelke-i István fia: néhai Antal leányát: Ilonát] a királyi kegy alapján ellentmondás nélkül bevezette Balastelke és Poustelke birtokbeli részeibe. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Magnifico viro Stephano woyuode Transsiluano, pro nobili puella Elena vocata filia quondam Anthonii filii Stephani de Balastelke, introductoria et statutoria.

Eredeti, hártján, zárópecsét nyomával, DL 30712. □ Közlés: Ub II. 429–430. — DocRomHist C, XIV. 461–462 (román fordításban is).

92. 1374. május 24. (in L[ip]pa, f. IV. p. Penth.) [I.] Lajos király, báróinak meghallgatása után, beleegyezik abba, hogy [Be]thlen-i [János fia:] Gergely a jogszokás ellenére (non obstante consuetudinaria lege regni) özvegy édesanyjának élete végéig használatra átengedje örökös jószágaiból Bethlen, Keresd és Bese birtok felét a hozzájuk tartozó hegyvámossal és malmokkal együtt (cum tributo montis et molendinis), mivel az asszonynak megszülött fián kívül senkije sincsen, ki öreg korában gondját viselhetné. A fenti jószágokból János egyetlen rokona sem üzheti ki őt.

Eredeti, víztől rongált, szakadozott, csonka hártján, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, DL 28092. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 464–465 (román fordításban is).

93. 1374. június 16. (f. VI. p. Barnabe ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy mivel Zenthiwan-i György fia: Péter magister súlyos betegsége miatt személyesen nem jelenhetett meg előtte, kérésére kiküldte hozzá Mihály magister kanonokot, akinek, továbbá Nikolaus Ermenes-i és Stephan szentiváni (de Sancto Iohanne) papnak (ecclesie rector), Zarkad-i László fia: Lászlónak, Thorozkou-i István fiainak: Elleus-nek, Miklósnak és Lászlónak, Syle-i Istvánnak, Batizhaza-i Lőrinc fia: Mihálynak, Zeukeffalwa-i Domokos fia: Imrének, Reud-i Deseu fia: Jánosnak, Egres-i Miklósnak, Chapou-i Gergelynek, Machkas-i Veres (Rufus) Miklósnak és Pathay-i János fia: Lászlónak a jelenlétében Péter magister Ebesffalwa őt illető felerészét, az ottani malom és víz használatának kivételével, elcserélte a vele azonos rokonsági fokon osztozó unokatestvérének (fr. p.): Ebesffalwa-i Imre fia: Lászlónak a tulajdonában lévő Jedych nevű birtok felével. László kötelezte magát, hogy az említett malom gátját Ebesffalwa-i jobbágyaival karbantartatja, az egyéb szükséges javítások költségeit pedig Péter magisterrel közösen viseli.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét maradványaival, DL 6225. □ Közlés: Ub II. 431. — DocRomHist C, XIV. 468–470 (román fordításban is).

94. 1374. június 16. (f. VI. p. Barnabe ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Ebesfalua-i Imre fia: László magister az akadályoztatása miatti kérésére hozzá kiküldött Mihály magister kanonok tanúbizonyosság előtt, valamint Nikolaus Eurmenes-i és Stephan szentiváni (de Sancto Iohanne) papok (ecclesiarum rectores), továbbá Zarkad-i László fia: László, Turuzkou-i István fiai: Elleus, Miklós és László, Syle-i István, Batizhaza-i Lőrinc fia: Mihály, Zeukeffalwa-i Domokos fia: Imre, Reud-i Deseu fia: János, Eg-

res-i Miklós, Chapou-i Gergely, Machkas-i Veres (Rufus) Miklós és Pathay-i János fia: László jelenlétében Erney nevű Kykelleu vármegyei birtokát, jelenlevő unokatestvére (fr. p.): Zenthyan-i György fia: Péter beleegyezésével, örökre átengedi anyjának: Berthlm-i Peter comes leányának: Elena-nak hitbére és jegyajándéka címén, valamint ama 100 márka finom ezüst fejében, amelyet égető szükségeiben anyjának a házassága idején magával hozott ládabeli holmijából (de rebus scrinialibus) elköltött, felhatalmazva őt arra is, hogy halála esetére arra hagyhassa e jószágot, akire akarja, de azzal a megkötéssel, hogy elhunyt után Zenthyan-i György fia: Péter, illetve utódja, vagy akit inkább illetne, törvénytelenesen megállapított becsértékén magához válthassa attól, akire anyja hagyta.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel és Huszti András regesztájával, egykor a Kornis cs lt Cseffei-anyagában, jelenleg Mike Sándor gyűjteményében (DF 253587). □ Közlés: Ub II. 430–431. — DocRomHist C, XIV. 467–468 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 156. sz. (tévesen június 17-re keltezte).

95. 1374. június 29. (Waradini, in Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Teryen-i Pál fia: István, Peterd-i Veres (Rufus) Domokos, Bors-i Mihály vagy Alazy-i Domokos és András kijelölt királyi emberek egyike vezesse be, ha ellentmondás nem történik, Detruh-i Sándor fia: Pétert és fiát: Lászlót Detruh birtokbeli részeikbe, amelyekben – állításuk szerint – az uralkodó fiúsította rokonuk (patruelis): Sol fia: László leányait (vö. CDTrans IV. 109. sz.). (H. G.)

Belefoglalva a váradi káptalan 1374. augusztus 19-i jelentésébe (101. sz.), Kállay cs lt: DL 52229. □ Regeszta: Kállt II. 1719. sz. — DocRomHist C, XIV. 470.

96. 1374. július 3. (in Wysegrad, III. d. oct. Nat. Ioh. Bapt.) Imre nádor néhai Konian bán fiainak: Frank és Miklós magistereknek Lyburche-i Demeter fia: János elleni perét október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) halasztja. Oklevelét, pecsétje hiányában (sigillis nostris absentibus), testvére: István erdélyi vajda pecsétjével erősíti meg. (*H. G.)

Eredeti, papíron, zárlatán a vajda nagyobb pecsétjének töredékével, melynek körirata: [+S] S[TEPHANI WOY-VO]DE TRANS[I]LV[ANI], DL 41948. □ Regeszta: DocRomHist C, XIV. 470. □ A nádor 1374. június 6-án (DF 282205), illetve augusztus 17-én (DL 77592 — ZOKm III. 577–578; DL 77597 — ZOKm III. 582–583) kelt oklevelei megerősítéséhez is Lackfi István erdélyi vajda pecsétjét vette igénybe.

97. 1374. július 4. (f. III. p. Petri et Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy a Kykullew vármegyei Zenthmartun-i Péter fia: Mark Korogh-i vásárolt birtokrészt, valamint Zenthmartun-i részének a Kyskykullew folyó melletti mostani lakóházától nyugatra eső negyedét (a curia sua, in qua nunc habitaret, versus occidentem, simulcum eadem curia circa fluvium Kyskykullew adiacente) leánynegyed címén (iure nature et regni consuetudine exposscente), Zenthmartun-i részbirtoka további három részét pedig leányai elhunyt anyjának: Margit asszonynak a hitbére és jegyajándéka címén, valamint ama 50 márka fejében, amelyet anyjuk ládabeli holmijából (de rebus scrinialibus) vérdíjként (pro homicidio) kifizetett, örökjogon leányainak: Ilonának és Dorottyának adta. Kikötötte azonban, hogy ha még születnének gyermekei, két leánya azokkal is osztozni tartozik. Ha leányainak nem maradna utódja, e birtokrészek nővére (s. u.) gyermekeire: De-

meter fia: Jánosra, illetve, ha ő is magtalanul hunyna el, az erdélyi káptalanra szálljanak az ő és szülei lelki üdvé érdekében.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30713. — Ái Báthori Zsigmond erdélyi vajda 1585. március 27-i oklevelében, az erdélyi káptalan hiteleshelyi lt (MNL OL F4), Cista com. Küküllő, fasc. 1, nr. 3. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 471–472 (román fordításban is).

98. [1374]. július 6. (in Zolio, in oct. Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király levele Heem fia: Pál fia: Benedek magister volt bánnak, Temes-i ispánnak. Havasalföldéből (de terra Transalpina) ide, Zólyomba érkeztek bizonyos, Layko vajda elől menekülő románok (quidam Volachi): Laysta-i Voyna fia: Dragmer fia: Stoykan, néhai Neeg comes testvére (germanus): Danchul, Raduzlu fia: Woyk és Layko vajda specialis familiarisa: Selibor, akiket eddig nem engedett színe elé. Mindent fivéreire hagyva siessen hozzá, és tájékoztassa, mit válaszoljon, és mit adjon nekik, ha majd fogadja őket, vagy inkább, számítva a vajda neheztelésére, fogassa le őket. Az hírlík, hogy Layk vajda Nykapol-ban van, és szövetségre lépett a törökökkel (Turki). Erről szerezzen biztos értesüléseket. Idős nőrokonát – miként már jelezte – kész udvarába fogadni, ha ő is ezt kívánja. Kocsit (currum pendentem) fog a hölgy után küldeni, amint megtudja, hogy hová kell azt irányítania. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fideli nostro dilecto, magistro Benedicto filio Pauli filii Heem condam bano, comiti Temesiensi.

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét nyomával, DL 47883. Az oklevelet Himfi Benedek bolgár bánsága (1366–1367, 1368–1369) után viselt temesi ispánsága (1371–1375) keltezi. Ezen belül 1372-ben még felhőtlen volt a viszony a magyar király és Vladislav Vlaicu havasalföldi vajda között (CDTrans IV. 1018. sz.), 1373-ban viszont már feszültségek mutatkoztak (14. sz.), mígnem 1375 nyarán Lajos már hadjáratot vezetett a román fejedelemségbe (vö. Sz 117/1983. 919–982 [Kumorovitz L. B.]). A két közbenső időpont közül egyértelműen 1374 júliusával mellett szól az, hogy ekkor a királyi titkospecsétet Zólyom környékén használták (DL 77578, DF 238909 DL 41949, 50275, DF 209549, DL 87486), míg egy évvel korábban egész nyáron Visegrádon volt (DL 70557, 41906, DF 290212, DL 41849). □ Közlés: Sz 34/1900. 614–615 (Thallóczy L.). — DocRomHist D, I. 107–108 (román fordításban is). — Sz 117/1983. 974–975 (Kumorovitz L. B.). — DocRomHist C, XIV. 472–473 (román fordításban is). □ Regesza: DocVal 251.

99. [1374. július 10.] (apud Orgonum, Avinionensis dioc., VI. Id. Iulii, an. IV.) [XI. Gergely pápa] a kalocsai (Colocensis) egyházmegyei titeli (Titulensis) egyház prépostságát és az erdélyi egyházban levő fehervári (Albensis) főesperességet, melyek Guillermus-nak, a [római] Szt. Kelemen-egyház bíboros papjának a pápai udvarban bekövetkezett halálával ürültek meg, saját elhatározásából a [római] Via lata-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusának: Péternek adományozza bíborosi tisztsége és más javadalmi megtarthatása mellett, mivel előzőleg már az apostoli széknél megürülő méltóságot rezervált számára. Nem lehet akadály, ha az említett prépostság és főesperesség a nagyobb méltóságok közé tartozik, lelkipásztorkodással jár, vagy ha választással tölthető be. — Beiktatásával a milánói (Mediolanensis) érseket, a kalocsai (Colocensis) egyházmegyei bélakúti (Bellofontis) monostor apátját és az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyei szebeni (Cybiniensis) egyház dékánját bízta meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 194, fol. 223^v–224^r (DF 290984). □ Regesza: Hayez 31240. sz.

100. 1374. augusztus 4. (Albe, IV. d. oct. Iacobi ap.) János magister Kykullew-i főesperes, Demeter erdélyi püspöknek a lelkiekben általános helynöke azt az ügyet, amelyet Péter fia: János – testvére: Dávid és Bugath-i Péter fia: Imre főesperesi levéllel meghatalmazott ügyvédjeként is – augusztus 1-jén (in oct. Iacobi ap.) indított Zenthegyd-i néhai Vos (d) Miklós fiai: István és Pál, Vos (d) László fia: Leuk[us], Was (!d) Desew fia: László, valamint Chege-i Veres (Rufus) Péter fiai: László, András és Miklós ellen, akiket a Clusmonustra-i konvent ügyvédvalló levele alapján Mathe fia: János képviselt, a felek akaratából október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) halasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Stephano et Paulo filiis quondam Nicolai dicti Vos <de Sancto Egydio> ac aliis nobilibus intrascriptis, contra Iohannem filium Petri ac David fratrem eiusdem et Emericum filium Petri de Bugath, ad octavas festi beati Michaelis archangeli, prorogatoria.

Eredeti, papíron, mandorla alakú zárópecsét töredékeivel, melynek körirata: S IO[H]IS [A]RCH[ID D K]IKVL-LEV, Wass cs lt (DF 252823). Hátlapján Huszti András kézírásával levéltári jelzet. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 475–476 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 164. sz.

101. 1374. augusztus 19. (sab. p. Assumpt. Marie virg.) A Warad-i egyház káptalana [I.] Lajos királynak. 1374. június 29-i parancsára (95. sz.) kiküldte tanúbizonyosságul Péter karbeli klerikust, kinek jelenlétében Teryen-i Pál fia: István királyi ember augusztus 17-én (f. V. pr. preterita) be akarta vezetni Sándor fia: Pétert és fiát: Lászlót Detruh birtokbeli részeikbe, de András fia: János fia: Miklós – Detruh-i Sol fia: László három leánya, valamint férjeik: Zylagzeg-i János, Panyala-i Péter fia: János és Zudaro-i Domokos fia: László nevében – ettől eltiltotta, ezért az asszonyokat szeptember 15-re (oct. Nat. Marie virg.) a felperesek ellenében az uralkodó színe elé idézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Domino regio, pro nobilibus dominabus filiabus Ladizlai filii Sol, consortibus scilicet Iohannis de Scilagzeg, Iohannis filii Petri de Panyala et Ladizlai filii Dominici de Zudaro, contra Petrum filium Alexandri et Ladizlaum filium eiusdem, par litterarum, ad octavas festi Nativitatis beate Marie virginis, evocatoria. (H. G.)

Eredeti, papíron, mandorla alakú zárópecsét töredékével, melynek körirata: [+S MIN CAPLI WADIEN] E[C-C]JE AD CA[VSAS], Kállay cs lt: DL 52229. □ Regeszta: KálLt II. 1719. sz. — DocRomHist C, XIV. 478.

*1374. szeptember 2. I. Lajos király átíró privilégiuma (DL 6170) valójában 1370. szeptember 2-án kelt (CDTrans IV. 884. sz.).

*1374. szeptember 5. I. Lajos király privilégiuma Talmács (Lanchkron) vár építéséről (DF 244600) valójában 1370. szeptember 2-án kelt (CDTrans IV. 885. sz.).

! **102.** 1374. szeptember 7. (f. V. a. Exalt. s. cr.) A ClusMonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Veneche-i János fia: Chewgh (d) Péter az erdélyrészi Hévíz (de Calidis Aquis) területén, az ottani puszta Szt. Háromság-konvent halastava mellett fekvő, három királyi ekealja nagyságú földjét budai (Budensis) súlyú fél márka tiszta ezüstért örökjogon átengedte testvéreinek (fr. couterinus): Dosbka-i (!) Lászlónak. (H. G.)

Eredetije ismeretlen, XIX. századi másolata Kemény József kéziratok okmánytárában (DiplSuppl II. 169) található, aki a szöveget állítólag Benkő József közvetítésével ismerte. Az oklevél Kemény-féle hamisítványnak te-

kinthető az alábbi okokból: 1. Filiációja gyanús, hiszen az eredeti hiányzik, és Kemény máskor is hivatkozott Benkő másolataira, hogy hamisítványait leplezze (vö. *LtKözl* 59/1988. 210–211 [Mályusz E.]). 2. Szövegezése elnagyolt (mintegy kivonat benyomását kelti), formulái hiányosak. 3. A *couterinus* szó a hazai oklevéladásban nagyon ritkán fordul elő (a konvent kiadványaiban egyszer sem). 4. Keltezése furcsa: egyszerűbb lett volna Kissasszony napjához viszonyítani, mint az egy héttel később, ugyancsak csütörtökre eső Szt. Kereszt-ünnephez. 5. A kolozsmonostori konvent vonzáskörzete ekkor még nem terjedt ki a Marostól délre (legfeljebb ha az erdélyi káptalan is érintett volt az ügyben). 6. Nincs hiteles adatunk sem Venicei/Dobokai János és fia, sem pedig az olthévízi Szt. Háromság-konvent létre. Kemény valószínűleg épp ez utóbbi „dokumentálására” koholta a szöveget (felhasználva az 1372. július 15-i hiteles oklevelet [CDTrans IV 1018. sz.]), talán abból a célból, hogy az azonos patrocíniumú budafelhévi johannita rendházra vonatkozó források egy részét ide vonhassa. Vö. Pall: *Diplomatica latină* 195 [840. jegyzet]; Lukács: *Documente false* 98–99. □ Közlés: *Transilvania* 5/1872. 68 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 222–223. — Pușcariu: *Fragmente* IV. 35–36. □ Regeszta: Lukács: *Documente false* 104. — *DocRomHist* C, XIV. 601 (tévesen december 7-re keltezte).

103. [1374]. szeptember 10. (apud Pontemorgie, Avinionensis dioc., IV. Id. Septembris, an. IV.) [XI. Gergely pápa] Miklós [fia:] Gergelynek adja azt az erdélyi kanonokságot és prebendát, amely Lyppa-i János [fia:] néhai Istvánnak Párizs (Parisius) felé mentében, a pápai kúrián kívül bekövetkezett halálával ürült meg, minthogy annak adományozási jogát még István életében, [1374]. május 8-án (VIII. Id. Maii) magának rezerválta. A javadalom elfoglalása után azonban a Zagrab-i kanonokság és prebenda adományozásáról Miklós részére kibocsátott oklevele érvénytelenné válik. — Miklós beiktatásával az erdélyi egyházmegyei Cluswar-i monostor apátját, a Warad-i Szűz Mária-társaskáptalan prépostját vagy az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 194, fol. 412^{r-v} (DF 290987). □ Közlés: *VerArch* 24/1893. 605–606 (Müller, G. E.). — *DocRomHist* C, XIV. 482–483 (román fordításban is, mindkettő kivonatosan és szeptember 6–11. közé keltezte). □ Regeszta: Hayez 31494. sz.

104. [1374]. szeptember 18. (Avinione, XIV. Kal. Octobris, an. IV.) [XI. Gergely pápa] Máté [fia:] Tamásnak a pápai udvarban bekövetkezett halálával az erdélyi egyházban megürült kanonokságot, prebendát és éneklőkanonokságot Lusseneto-i Jánosnak adományozza, mivel ez néhai Vilmost, a [római] Szt. Kelemen-egyház bíboros papját (presbiter) több mint hét évig, a pápai kamarát pedig Magyarországon és Lengyelországban három évig hűséggel szolgálta, és a pápa már előzőleg a kanonokságot, prebendát és méltóságot rezervált számára. Nem lehet akadály, ha az említett éneklőkanonokság lelkipásztorkodással jár, kivéve ha nem választással szokták betölteni. A kalocsai (Colocensis) egyházmegyei Bach-i egyházban bírt kanonokságáról és prebendájáról, illetve Zegued-i főesperességről azonban a fenti javadalmak kézhezvétele után le kell mondania. — Beiktatásával a kalocsai érseket, a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspököt vagy az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 273, fol. 320^v–321^r. □ Regeszta: *VerArch* 24/1893. 607 (Müller, G. E.). — *DocRomHist* C, XIV. 485–486. — Hayez 34650. sz.

105. 1374. szeptember 23. (Cybinio, sab. IV. temp. pr. Mathei) Muelnbach-i Andreas, Szebeni (de Cybinio) Janus, Schenck-i Henning comesek királybírák, Rukbas-i Nikolaus comes, Nunnenklueppel (d) Michael polgármester és Schoeder (d) Michael szebeni pol-

gárok, Waras-i Michael comes, valamint az erdélyrészi hét [szász] szék esküdt vénei kéri-rik [I.] Lajos király írásos parancsát, hogy az ő nevében példásan szigorú ítéletet hozhas-sanak a Mergental-iak határán hatalmaskodó, a vetéseket pusztító nagysinki (de Magno Schenk) és Hundertbuechel-i lakosok ellen.

Eredeti, hártýán, töredezett szélú függőpecséttel, melynek körirata: +S CIBINIENSIS PROVINCIE AD RETI-N[ENDAM CORO]NAM, a morgondai szász ev. egyházközség lt-ban, Nr. 2 (DF 292159). □ Közlés: Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850. 375–376 (Teutsch, G. D., tévesen február 25-re keltezve). — Ub II. 432. — Jakó–Manolescu 1971. Album 7 (6/b. sz.). — Jakó–Manolescu 1987. 6/B. sz. (mindkettő hasonmással). — DocRom-Hist C, XIV. 486–487 (román fordításban is). □ Regeszta: VerArch 15/1879. 179–180 (Amlacher, A.) és 17/1883. 541 (Teutsch, Fr.). — Dörmer: Broos 46. sz. — Dörmer: Orăștie 47. sz.

106. [1374. szeptember 23.–november 25. körül] Schenk szék királybírája és székbírá-ja, valamint az ottani és más székbeli vének bizonyítják, hogy a jakabfalvi (de villa Jaco-bi) lakosok a lessesiektől (homines de Pulchro monte, que villa vulgariter dicitur Schon-berg) 400 Ft-ért megvásároltak egy darab földet, mely után egy adózó háztartás (domus numeralis) évi királyi censusának fizetését is vállalták. Ha azonban a [jakabfalvi] adóegy-ségek száma királyi parancsra megváltozna, ezt az egyet nem kell már hozzá számítani. Henningus comes királybíró a Schenk és Segesvár (castri Scheks) széki vénekkel körüllo-vagolva megállapította a megvásárolt föld határait. — *A határjárás szövege:* Item primus cumulu[s et] terminus, quod vulgariter dicitur Hathartbuchel, est iuxta arundinem, que vulgariter dicitur roer, pisci[ne] comitum de villa Jacobi et de Pulchro monte. Et tunc equaliter extendit se et meatum habet ad cacumen seu verticem montis, ad territorium il-lorum hominum de Centum cumulis, que villa vulgariter dicitur Hundirtbucheln. Et tunc de isto cumulo territorii, id est de isto monte, monstat et meatum habet, ubi equitavimus usque ad pratum, quod vulgariter appellant Heuwaz. Et tunc ulterius de isto cumulo terri-torii, quod vulgariter dicitur Hathartpochel, monstat et meatum habet ex una parte per pratum usque ad alium finem, tunc vero iste cumulus territorii ostendit ultra et meatum habet usque ad rivulum, qui dicitur materna lingua Aschornsifin, ubi etiam cumulus terri-torii. Et tunc iste rivulus monstat ulterius et meatum habet iuxta agros circumiacentes us-que ad territorium illorum hominum de villa Prepositi, et ibi finitur seu terminatur. — Az oklevelet Schenk szék pecsétjével erősítették meg. — *Arenga.*

Ái Sink szék 1390. július 6-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Urk. IV/778. Hozzávetőleges keltezése azon alap-szik, hogy Henning sinki királybíró ekkoriban említik (105. és 114. sz.). Az oklevelet a Szász Universitas a XVI. század folyamán érvénytelenítette. □ Közlés: Ub II. 432–433. — DocRomHist C, XIV. 487–489 (román fordításban is).

107. 137[4?]. október 9. (Albe, IV. d. oct. Mich. arch.) János magister Kykullew-i fő-esperes, Demeter erdélyi püspöknek a lelkiekben általános helynöke azt az ügyet, amelyet előző halasztó oklevele (100. sz.) értelmében Péter fia: János – a Clusmonustra-i konvent ügyvédvalló levele alapján testvére: Dávid nevében is –, továbbá a távolmaradt Bugath-i Péter fia: Imre október 6-án (in oct. Mich. arch.) kellett volna indítsanak Szentegyedi (de Sancto Egidio) néhai Wos (d) Miklós fiai: István és Pál, valamint Desew fia: László ellen, akiket a Clusmonostra-i konvent ügyvédvalló levele alapján Mathe fia: Mihály képviselt, továbbá a szintén távolmaradt László fia: Leukus, valamint Chege-i Veres (Rufus) Péter

fiai: László, András és Miklós ellen, a királyi hadjáratra való hivatkozással (propter exercitum domini nostri regis) [1375?]. január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) elhalasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Stephano et Paulo filiis Nicolai dicti Vos de Sancto Egidio ac Ladislao filio Desew de Chege, contra Iohannem filium Petri et David fratrem suum de Bogath, ad octavas festi Epiphaniarum Domini, prorogatoria.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett, mandorla alakú pecsét töredékeivel, továbbá Huszti András kéziratot regesztájával és levéltári jelzetével, Wass cs lt (DF 252824). Megjegyzendő, hogy az oklevelet írója, bizonyára az új határidőre gondolva, elírásból 1375-re keletkezett. Az ügygel kapcsolatos egyéb oklevelek (100. és 121. sz.) alapján azonban e szöveg keltét ennek ellenére 1374-re kell tenni. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 490–491 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 165. sz.

108. 1374. október 13. (in Vyssegrad, VIII. d. oct. Mich. arch.) Scepus-i Jakab comes országbíró Pribel-i Donch fia: Miklósnak és feleségének Ztergaar-i Miklós fia: Balázs ellen kezdett perét a király írásos parancsára október 6-ról (in oct. Mich. arch.) [1375]. április 4-re (ad oct. d. Med. quadrag.) halasztja, mivel Balázs hadjáratba készül László Opu-lia-i herceggel a moldvaiak ellen (unacum domino Ladizlao duce Opuliensi ad exercitum contra Molduanenses habitum esset profecturus). (*H. G.)

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, Balassa cs lt: DL 65783. □ Közlés: Sz 117/1983. 975 (Kumorovitz L. B.). □ Regeszta: BalassaLt 148. sz.

109. [1374]. október 13. (Avinione, III. Id. Octobris, an. IV.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) és a kalocsai (Collocensis) érsekhez. Értesült arról, hogy a Magyarország határvidékén, a tatárok felé (circa metas regni Ungarie, versus Tartaros) lakó, románnak (Wlachones) nevezett és a görögök szakadár rítusa szerint (secundum ritum et scisma Grecorum) élő nép egy részét [I.] Lajos magyar király az igaz keresztény hitre térítette, ám ezek a kisszámú és őket csak időnként felkereső magyar papokkal (sacerdotes Ungari) a nyelvi és szokásbeli különbségek (diversitate liguarum aut morum) miatt nincsenek megelégedve. Ezért saját papokra és nyelvüket beszélő, tanult katolikus püspökre volna szükségük, aki az igaz hitet csupán szeretetteljes ösztönzéssel is tovább terjesztheti a körükben, hiszen egyszerű emberekről (simplices homines) van szó. A király tanácsát is kikérve tudakozódjanak az ügyben, majd saját pecsétjükkel ellátott levélben tájékoztassák őt a felállítandó püspökség anyagi alapjai, valamint lehetséges székhelye, határai és felettes metropolitája felől. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 266, fol. 55^v. □ Közlés: Wadding IV. 189. — CDHung IX/4. 587–588. — Hurmuzaki I/2. 220–221. — Eubel: Bullarium VI. 539. — DocRomHist C, XIV. 492–493 (román fordításban is). □ Regeszta: Mollat 2912. sz.

110. [1374]. október 13. (Avinione, III. Id. Octobris, an. IV.) [XI. Gergely pápa] [I.] Lajos magyar királyhoz. Úgy hallotta, hogy országa határvidékén, a tatárok felé (versus Tartaros) lakó és a görögök szakadár rítusa szerint (secundum ritum et scisma Grecorum) élő románság (multitudo nationis Wlachonum) egy része az ő buzgólkodása nyomán az igaz keresztény hitre tért, és a többi is hajlandó lenne az áttérésre, ha a Szentszék külön főpapról gondoskodna számukra, mivel a magyar papokkal (sacerdotes Ungari) nincsenek

megelégedve. Támogatását kéri tehát az esztergomi (Strigoniensis) és a kalocsai (Collocensis) érsek részére, akiket azzal bízott meg, hogy tudakozódjanak az ügyben, majd saját vagy közjegyzői oklevélben közöljék vele mindazt, amit megtudnak (vö. 109. sz.). (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 270, fol. 61^v–62^r. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 152. — Hurmuzaki I/2. 216–217. — Täutu: Fontes XII. 223. — DocRomHist C, XIV. 493–495 (román fordításban is). □ Regeszta: TTár 1895. 88 (261. sz., Áldásy A., tévesen 1356. október 12-re keltezte). — DocVal 254. — Mollat 2909. sz. — CDTrans III. 857. sz. (hibásan 1356. október 12-re keltezte).

111. [1374]. október 13. (Avinione, III. Id. Octobris, an. IV.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) és a kalocsai (Collocensis) érsekhez. Úgy értesült, hogy a Magyarország határainál, a tatárok felé (versus Tartaros) lakó és a görögök szakadár rítusa szerint (secundum ritum et scisma Grecorum) élő románság (multitudo nationis Wlachonum) egy része [I.] Lajos magyar király közreműködésével az igaz keresztény hitre tért, és a többi is hajlandó lenne az áttérésre, ha a Szentszék külön főpapról gondoskodna számukra, mivel a magyar papokkal (sacerdotes Ungari) nincsenek megelégedve. Mivel azt is hallotta, hogy Spaletó-i Antal frater ferences szerzetes alkalmas lenne püspöknek, hiszen beszéli a románok nyelvét, sikerrel prédikált közöttük, és sokukat megkeresztelte, tudakozódjanak – egybek mellett (vö. 109. sz.) – ez ügyben is, majd levélben tájékoztassák őt. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 266, fol. 55^v–56^r. □ Közlés: Wadding IV. 189–190. — CDHung IX/4. 589–590. — Theiner: MonHung II. 152–153. — Hurmuzaki I/2. 217. — Eubel: Bullarium VI. 539–540. — Täutu: Fontes XII. 224–225. — RevArh 64/1987. nr. 3. 243–244 (Poštarića, E.). — DocRomHist C, XIV. 495–496 (utóbbi kettő román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 254–255. — Mollat 2913. sz.

112. [1374. október 31.–1376. január 25. között] A Warad-i káptalan statútumának erdélyi vonatkozásai:

I/13. A káptalan birtokai között említik Kaluzthelek/Kalazthelek falut a hozzá tartozó Adryanthelek és Zathmathelek földekkel (Karazna vm). Ezek tizede azonban az erdélyi püspököt illeti.

I/25. A testület szedi be a Zylah-i, valamint a Sceged-i vám harmadát, míg kétharmaduk a helyi püspöké. Egyházuk elbitorolt jussaként tartják számon a Scalach falubeli vámot, valamint a Warad-i püspökkel közösen kapott Thorda-i sóbányát.

I/39. A székesegyházban, Szűz Mária kisebb oltára mellett fekvő Szt. Erzsébet-oltárt László Opulia-i herceg, volt nádor alapította oda eltemetett felesége, Alexandru havasalföldi vajda leánya lelki üdvéért, de aztán elrendelte áthelyezését a Szt. Demeter-kápolna melletti új kápolnába. (*H. G.)

Eredeti, hártakódex, mely 1557 körül Váradról Jászóra és került ott 1615-ben még megvolt, de 1886 előtt nyoma veszett. — 1510 körül készült, öt különböző kéztől származó, befejezetlen másolata egykorú kolligátumban, Batthyaneum, VI/80, Mss, fol. 70^v, 73^v–74^r, 79^r–v. — Ái (csak a I/13–21. rubrikák) a jászói konvent 1615. július 29-i oklevelében, a székesi káptalan hiteleshelyi lt. Introductoria div. ctuum, scr. 7, fasc. 1, nr. 40. □ Keltezése azon alapszik, hogy említi Bebek Domokos várad-i püspök 1374. október 31-i halálát (I/3: DocRomHist C, XIV. 690), de utódját, a pápa által 1374. december 18-án kinevezett, ám I. Lajos király által csak 1375. november 1. után elismert Cudar Imrét (Temesváry 220–223) már nem. Utóbbi először 1376. január 25-én szerepel várad-i püspökként hazai forrásban (Engel: Archontológia I. 76). □ Közlés: LegEccI III. 232–233, 238, 246 (1370. évi

hibás keltezéssel), 357, 363, 370 (keltezetlenül). — CDHung IX/4. 609–610 (részletek, 1374-re keltezve). — Bunyitay: Statutum 36, 38, 57, 73–74. — DocVal 255–257 (részlet, 1374-re keltezve, nem erdélyi) — DocRomHist C, XIV. 698, 705, 713, 748, 755, 764 (román fordításban is, 1374–1375 közé keltezve). — Örök Szilágy 85–86 (részlet, magyar fordításban).

113. 1374. november 11. (in Martini conf.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Barcsa-i Zumrach/Zumbrach fiai: László és János ígéretet tettek arra, hogy amennyiben sikerül visszazerezniük rokonuk: Vincz-i Rhener comes Olarchis és Drazma birtokbeli részeit, melyeket jelenleg István erdélyi vajda tart hatalmasul elfoglalva, akkor birtokban fogják kiadni az említett Rhener leányainak: Lien-nek és Elis-nek, Herbord, illetve Ladislaus alvinci (de Vincz inferiori) polgárok feleségeinek az őket onnan megillető leánynegyedet. A két asszony azonban ezen kívül semmit sem követelhet apjuk fenti örökségéből. (H. G.)

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában, MTAkt, Kéziratár, tom. II, pag. 235–236, ill. OSzK, FolLat nr. 2220, tom. II, pag. 167. □ Közlés: CDHung IX/4. 616–617. — DocRomHist C, XIV. 502–503 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 255.

114. 1374. november 25. (Cybinio, d. Katherine virg.) Mulbach-i Andreas comes, Szebeni (de Cybinio) Yanusch comes, Schonk-i Henynkus comes királybírák, Nunnencleppel Michael polgármester és Schoder Michael polgár Szebenből, Rukbas-i Nikolaus comes, Lueschkyrg-i Daniel comes, Stephan Rusmark-i, Blas Michael Waras-i, Arnold segesvári (de castro Sches) villicusok, Burperg-i Andreas comes, Veresmarti (de Rufo Monte) Nikolaus comes, Dalheim-i Georg comes és az erdélyrészi hét [szász] szék vénei a Lueschkyrg város és Megerpot lakói között régóta peres malomhelyet (fundus molendini) – Schenk-i Hemynkg comes, Kozd-i Nikolaus comes, Lobendyk-i Hak Anton, Dalheim-i Georg comes, Stolczenberg-i Dornink Stephan és a villicusaik helyszíni szemléje alapján – 20 helyi súlyú finom ezüstmárka bírság terhe alatt a Megerpot-iak örökjogú tulajdonának nyilvánítják. Erről Gerlach Peter és Greb Nikolaus fiai: Wasmutt és Gerlach kérésére állítják ki ezt a privilégiumot, melyet függőpecsétjükkel erősítenek meg.

Eredeti, hártvány, hártaycsíkra függesztett, kissé megcsonkult pecséttel, melynek körirata: +S C[IBINIEN]SIS PROVINCE AD RETINENDAM CORONAM, a márpodói szász ev. egyházközség lt-ban, Nr. 1 (DF 292155). — Egyszerű másolat, papíron, Joannes RhyBus Coronensis szebeni jegyző (1556–1562) kézírásával, Szász Nemzeti Lt, Urk. 1/32 (DF 244597). □ Közlés: VerArch 13/1876. 189–190 (Teutsch, Fr.). — Ub II. 434. — DocRomHist C, XIV. 503–505 (román fordításban is). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 163. — CDHung IX/4. 653. — VerArch 15/1879. 180 (Amlacher, A.). — Dörner: Broos 47. sz. — Dömer: Oraştie 48. sz.

115. 13[74]. december 14. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Andree) [László erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház] konventjéhez. Amikor a felperes erdélyi káptalan képviselőjében [... főesperesek és László] Segusd-i plébános, dékánkanonok, az alperes Turuzkou-i nemesek részéről pedig – István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ügyvédvalló levelével felszerelve, fivérei: Miklós és András nevében is – István fia: [Lá]szló magister és Akus fia: Miklós, az ő korábbi halasztólevele értelmében, december 7-én (in oct. Andree) megjelentek ítélszéke előtt, a dékán és a főesperesek, felmutatva a konventnek Imre volt erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz, Magyarország jelenlegi nádorához

intézett, három éve, [1372]. június 5-én kelt jelentését (CDTrans IV. 1012. sz.), kérték, hogy hozzon ítéletet a Turuzkou-i nemesek ellen. Minthogy azonban ehhez, nemesi ülnökeivel együtt, szükségesnek látta az Orbou/Orbo, Enyed és Thurozkou/Torozko közötti határjárás megismétlését, küldje ki tanúbizonyosságait, akiknek a jelenlétében az alvajdai emberek [1375.] április 29-én (VIII. d. Passce Dom.) és a következő napokon előbb a káptalan útmutatása szerint, a [III.] András király [1299. október 19-i] privilégiumában (CDTrans I. 589. sz.) leírt határjeleket követve elejétől végig járják be a határvonalat, és ha a jelek jól látszanak, Orbou és Enyed területét iktassák a káptalannak. Ha azonban a jelek nem látszanak világosan, vagy a Thurozkou-i nemesek ellentmondanak a határjárásnak, akkor az ő bemondásuk szerint is járják végig a határvonalat. A vitásnak maradó területet mérjék fel királyi mértékkel, vagy becsültessék fel. Minderről május 8-ra ([ad quind.] Georgii mart.) tegyen neki jelentést, közölve azt is, hogy melyik fél mutatta az igazabbnak látszó határjeleket. — *Kijelölt alvajdai emberek*: A káptalan részére: Hereppe-i Bálint fia: Miklós és Mihály magisterek, az alvajda szentimrei officialisai, Thate-i Márton fia: István, [Thate]-i János fia: István, Myhalchfolua-i Jakch fiai: Péter és László, Szentkirályi (de Sancto Rege) Myske fia: Jakab, Iklod-i Domokos, Lapad-i Bekun fia: Mihály; a Turuzkou-i nemesek részére: Zarkad-i László fiai: László és Tamás magisterek, Myhalchfolua-i Bako, Kopan-i Pál fia: Miklós, Egrus-i Fülöp fiai: Miklós és Fülöp. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Religiosis viris et h[onestis] conventui ecclesie beate Marie virginis de Clusmonustra, amicis [suis], pro honorabili capitulo ecclesie Transsiluane, contra nobiles de Turuz[kou], super facto possessionarie reambulationis, metarum erectiois et estimationis, [octavo] die festi Passce Domini per vestros et nostros homines faciendo, cuius series ad quind[enas] festi beati Georgii martiris per vos nobis est rescribenda. — *Uo., a bal alsó sarokban, egykorú kézzel*: Quia die et termino reportationis seriei eedem [partes non] aliquas litteras, nisi duo registra contra sese discordantes pre[sentaverunt], ideo ipsi registris presentibus litteris nostris inclusis delibe[rationem] eiusdem cause statu in eodem ad octavas Nativitatis beati [Iohannis] Baptiste [1375. július 1.] duximus prorogandam, pro a[ctore], etc.

Eredeti, papíron, kissé rongált állapotban, zárópecsét nyomával, DL 31105. Éves keltezése Lackfi Imre nádor (1372–1375) és István vajda (1372–1376) említésén (vö. Engel: Archontológia I. 4, 13), továbbá azon alapszik, hogy a szöveg szerint az 1372. június 5-i jelentés óta három év telt el, a pecsétnyom mérete pedig már nem Derecsényi László (1372–1373), hanem Nadabi László (1374–1376) alvajdára vall (vö: Hegyi–W. Kovács: Alvajdák azonosítása 159). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 508–516 (román fordításban is).

116. 1374. december 14. (in Sancto Emerico, in quind. Andree ap.) László erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, ki- nek jelenlétében Fratha-i Beke fia: Imre, Tholdalad-i Péter fia: János vagy Zentywan-i Miklós fiai: Gergely és János vezesse be Farago-i Miklós fia: Jakabot és Ábrahám fia: Istvánt az okleveleik szerint őket zálogjogon megillető Farago nevű Clus vármegyei rész-birtokukba és az ahhoz tartozó Echetelke, valamint Zenthmihaltelke nevű földekbe (terrarum usualium), egyidejűleg körül is határolva e birtokokat.

Bele foglalva a kolozsmonostori konvent 1375. január 6-i jelentésébe (120. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260666). □ Közlés: BánfOkl I. 325–326. — DocRomHist C, XIV. 505–507 (román fordításban is).

117. 1374. december 14. (in Sancto Emrico, in quind. Andree ap.) László erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja Tyburch-i Veres (Rufus) János fiait: Pétert és Györgyöt [1375]. február 9-re (ad oct. Purif. Virg.) Ottó Clusmonustra-i apát ellenében idézze színe elé. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Machkas-i Darabus (d) Mihály, Sard-i György, [Sard]-i Péter deák fia: László, Deaky-i Poch fia: Miklós fia: Domokos, Nadas-i Lőrinc, Zuchak-i Batur (d) András, Sard-i Tamás fia: György.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1375. február 14-i jelentésébe (126. sz.), a kolozsmonostori konvent mlt-ban, LXXVI/29 (DF 275193). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 507 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 54. sz.

118. 1374. december 19. (Bude, Vesprimiensis dioc., in palatio regali, XIX. d. Decembris) Aquila-i Plantagenest Jean évreux-i (Ebrouicensis) egyházmegyei klerikus és Hamo-i István [fia:] Mihály Buda-i kanonok, pápai és császári közjegyzők átírják az egyfelől [V.] Károly francia király másodszületett fia: Lajos, másfelől [I.] Lajos magyar és lengyel király elsőszületett leánya: Katalin között kötendő házasságra vonatkozó 1374. augusztus 10-i szerződést (Wenzel: DiplEml III. 77–85), és írásba foglalják annak kiegészítését. Az egyezményt eskü alatt megerősítette [az idősebb és az ifjabb Erzsébet] királyné, István kalocsai (Colocensis) érsek, István Zagrab-i, Demeter erdélyi, János Vass-i (!), Domokos Nitria-i, Bálint választott és megerősített pécsi (Quinqueecclesiensis) püspök, Imre nádor, Jakab országbíró, Simon és Zudar Péter Sclauonia-i, Zeech-i Miklós horvátországi (Croatia) és Dalmatia-i bán, János Poson-i ispán, királyi udvarmester, Chuz János Dalmatia-i, Gara-i Miklós Macho-i bán, István erdélyi vajda, György királynéi tárnokmester, Miklós fia: Miklós anyakirálynéi udvarmester és László székely ispán. (*H. G.)

Eredeti, hártván, két, egymás alá írt közjegyzői záradékkal és kézjeggyel, ANFr, Fonds publics de l’Ancient Régime, Trésor des Chartes, J 458, nr. 2. — Ái I. Lajos király 1374. december 24-i oklevelében, uo., nr. 3–4. □ Közlés: MTTár XXIII (1877). 37–44 (Óváry L.).

119. [1374.] A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt egyrésről Zenthyan-i Miklós fiai: János és Gergely, másrésről Zenthyan-i András fia: Mihály egyezséget kötnek, hogy Ponya fia: Mihály ellen biztosítsák magukat. Aki a megállapodást megszegi, a bírói részen kívül 50 márkát tartozik fizetni a másíknak. (H. G.)

Tartalmi említés a kolozsmonostori konvent 1375. szeptember 27-i oklevelében (164. sz.), Mike Sándor gyűjteménye (DF 253589). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 587 (román fordításban is).

120. 1375. január 6. (in Epiph. Dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi alvajdának. 1374. december 14-i kérésére (116. sz.) Tholdalad-i Péter fia: János alvajdai ember, János frater pap, hiteleshelyi kiküldött tanúbizonysága mellett, január 3-án (f. IV. p. Circumcis. Dom.) Faragow/Farago birtokot, valamint a hozzá tartozó Echetelek és Zenthmihaltelke földet, körülhatárolásuk után – Zebede fia: Mihály, továbbá Péter fiai: Miklós és András Farago-i nemesek jelenlétében – ellentmondás nél-

kül Miklós fia: Jakab és Abra fia: István tulajdonába adta, de azzal a megkötéssel, hogy összes haszonvételeit a többi közbirtokossal (cum suis compartionariis) együtt élvezzék.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260666). □ Közlés: BánfOkl I. 326–327. — DocRomHist C, XIV. 517–518 (román fordításban is).

*[1375. január 7.] A Hétszék oklevele a cerzi apátságnak eladott korlátelki birtokrészekről (Ub II. 435–436) valószínűleg inkább 137[7?]. [február 6. körül] kelt (245. sz.).

121. 1375. január 16. (Albe, IV. d. oct. Epiph. Dom.) János magister Kykullew-i főesperes, Demeter erdélyi püspöknek a lelkiekben általános helynöke azt az ügyet, amelyet Péter fia: János, a Clusmonustra-i konvent ügyvédvalló levelével testvére: Dávid nevében is, továbbá a távolmaradó és magát nem is képviseltető Bogath-i Péter fia: Imre előző halasztólevele (107. sz.) értelmében január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) kellett volna indítanak a Buzas (d) Mihály által a konvent ügyvédvalló levele alapján képviselt Szentegyedi (de Sancto Egidio) néhai Vos (d) Miklós fiai: István és Pál, valamint a Mathee fia: Mihály által szintén a konvent oklevele alapján képviselt Desew fia: László ellen, továbbá a távol levő László fia: Lewkus, valamint Chege-i Veres (Rufus) Péter fiai: László, András és Miklós ellen, elhalasztja június 17-re (ad oct. Penth.), mert Veres Péter fiai állítólag kiskorúak, és az érdekükben bemutatott királyi oklevél szerint ügyeik mindaddig halasztandók, amíg a törvényes kort el nem érik. Az új határnapon azonban Péter fiai bíróság elé állítandók életkoruk megállapítása céljából. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Stephano et Paulo filiis quondam Nicolai dicti Vos de Sancto Egidio ac Ladislao filio Desew <et aliis intrascriptis>, contra Iohannem filium Petri et David fratrem suum, ad octavas festi Penthecostes, prorogatoria.

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét töredékeivel, hátlapján Huszti András keze írásával levéltári jelzet és regesztá, Wass cs lt (DF 252825). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 519–520 (román fordításban is). □ Regesztá: WassLt 166. sz.

122. 1375. február 2. (in Purif. Virg.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje Doboka-i Vitez (d) László magister özvegyének (provida et honesta): Dorottyának, néhai Dávid Clusvar-i polgár leányának kérésére pátenis alakban átírja 1365. március 2-án kelt és általa bemutatott saját privilégiumát (CDTrans IV. 363. sz.).

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: [S] C[ON]VEN[TVS B]TE [VI]RGINIS D [C]JOLMON[T]VR[A], Teleki cs mvhelyi lt: DL 73746. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 523–524 (román fordításban is).

123. 1375. február 2. (in Purif. Virg.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Nema-i Gergely fia: Miklós Nema és Beke (in ctu Zonuk interiori) birtokbeli része negyedét leánynegyedként leányának: Dorottyának adja, kikötve, hogy abból esetleg ezután születendő leánytestvéreit is ki kell elégítenie.

Eredeti, hártýán, pecsételés nyoma nélkül, DL 27832. — XVII. századi egyszerű másolat, DL 28093. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 524–525 (román fordításban is).

124. 1375. február 2. (in Purif. Virg.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Ws-i Jwanka fia: János tiltja szomszédjait és különösen néhai Péter alvajda fiait Petetelke nevű földjének elfoglalásától, és hogy azt jobbágyaik útján tovább is használják.

Ái a kolozsmonostori konvent 1420. március 28-i oklevelében, DL 26867. A leírás szerint a konvent régi, [1383-ban] összetört pecsétjével volt ellátva. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 525–526 (román fordításban is).

*[1375. február 6. körül] A Hétszék oklevele a kerci apátságnak eladott korlátellki birtokrészekről (DocRomHist C, XIV. 526–528) valószínűleg inkább 137[7?]. [február 6. körül] kelt (245. sz.).

125. 1375. február 7. (in Vissegrad, f. IV. p. Dorothee virg.) Imre nádor a somogyi (Symigiensis) egyház konventjéhez. Idézzék meg Tul-i Mihály fia: Lászlót, Mathyus fia: Jánost és Kerekgardon-i Lukács fia: Jánost Reche-i Balázs fia: Mihály ellenében. (*H. G.)

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, melynek körirata: +[S E]ME[RICI RE]G[NII] H[V]NG[R] PA[LA]TI, Bethlen cs bethleni lt: DL 62733.

126. 1375. február 14. (in Valentini mart.) Az erdélyi [egyház] káptalana László alvajdához. 1374. december 14-i kérésére (117. sz.) Domokos alvajdai ember, Bálint karbeli pap (presbiter), káptalani kiküldött tanúbizonysága mellett, január 26-án (f. VI. a. Purif. Virg.) Tyburchteleky birtokon [Tyburchteleky-i] Veres (Rufus) János fiait: Pétert és Györgyöt Ottó Clusmonustra-i apát ellenében február 9-re (ad oct. Purif. Virg.) az alvajda elé megidézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Vicewoyvode Transsilvano, pro religioso viro domino fratre Ottone abbate de Clusmonustra, contra Petrum et Georgium filios Iohannis de Tyburchteleky, ad octavas festi Purificationis Virginis gloriose, evocatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, a kolozsmonostori konvent mlt-ban, LXXVI/29 (DF 275193). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 528–530 (román fordításban is). □ Regesztá: KmLt 55. sz.

127. 1375. február 17. (Bude, sab. a. Kathedr. Petri ap.) [I.] Lajos király a Warad-i káptalannak. Minthogy a mindkét szemére megvakult Warsolch-i Tamás fia: Miklóst birtokaival együtt oltalmába vette (vö. CDTrans IV. 335. sz.), küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Kechel-i Egyed fia: Mihály, János fia: János, másik János fia: László, Haraklian-i Terkes (d) András, Bilgesd-i Lőrinc fia: Gergely vagy Raton-i Bud (d) András királyi ember a vak Miklós ügyvédjének útmutatása szerint járja meg Zanoch és Warsolch nevű (Karasna vm) birtokainak határát. Ha valaki ennek ellene mondana, mutassa be az ide vonatkozó határjáró oklevelét, vagy a határjárást annak az útmutatása szerint is végezzék el. Ha Miklós e határt elfogadja, vezessék be a birtokba. Ha a szomszédokkal vitára kerülne sor, a vitás terület értékének megfelelő számú szomszéd esküje döntse el, hogy kit mi illet, Miklós azonban egymaga esküjével bizonyíthat. Az iktatást ezután minden további halogatás nélkül végezzék el Miklós javára, mert ügyét véglegesen lezárni kívánja. — Ha a szomszédok vonakodnának esküt tenni, a megye ispánja vagy alispánja, a királyi és a káptalani emberrel együtt, vezesse be Miklóst a vitatott föld birtokába.

Belefoglalva a váradi káptalan 1375. július 9-i jelentésébe (151. sz.), Török Bertalan gyűjteménye (DF 244529). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 530–532 (román fordításban is).

128. 1375. március 7. (in Wyssegrad, in Cinerum) [I.] Lajos király Vgrin fia: László magister erdélyi alvajdához vagy helyetteséhez (vicesgerenti). Balasteleke-i István fia: néhai Antal leányát: Ilonát, az erdélyi káptalan tanúbizonyosságának jelenlétében, lehetőleg személyesen vezesse be apjának Balasteleke és Ponsteleke (!) birtokbeli részei negyedébe, annak ellenére, hogy ő ezeket a birtokokat mint magvaszakadt ember jószágait már korábban László magisternek, a székelyek ispánjának és testvéreinek adományozta szolgálatai jutalmául. Ilona jegyese: Mihály ugyanis – aki Miklós magister Zonuk-i főesperesnek és erdélyi kanonoknak a testvére – az erdélyi káptalan privilégiumával (vö. 73. sz.) igazolta, hogy néhai apósa leendő felesége leánynegyede címén átadta neki Balasteleke birtokában lévő felerészéből a falu közepén folyó patak melletti, két házsoros utcát Gerard fia: Simon házáig, saját udvarházát, a Ffolbyk nevű erdőt, a halastó háromnegyedét és a szőlő negyedét (plateam iuxta rivulum per medium ipsius possessionis decurrentem cum dupplici ordine usque curiam Simonis filii Gerardi, eadem curia in eodem ordine inclusa, adiacentem, cum curia sua propria similiter in ipso ordine plathee habita, in qua personalem habuisset residentiam, ab aliis partibus excisam et sequestratam, ac quandam silvam suam in facie eiusdem possessionis Balasteleke existentem Ffolbyk vocatam, pro ut ipsa silva a vinea Nicolai dicti Zekul a plaga aquilonis se extendendo in longitudine et latitudine usque silvam Simonis et Michaelis filiorum Laurentii adiaceret, item tres partes cuiusdam piscine sue in facie eiusdem possessionis Balasteleke habite, necnon quartam partem vinearum suarum ubique in territorio ipsarum duarum possessionum habitarum), és kérte mindehhez az uralkodó jóváhagyását. Ezért ő – Demeter erdélyi püspöknek és Scepus-i Jakab comes országbírónak a közbenjárására – úgy döntött, hogy Ilona az apja által neki adott birtokokból, apjának a kúriájával együtt, a szomszédok jelenlétében történő becslés alapján annyit megtarthat magának, amennyit a leánynegyede kitesz. Mint-hogy az adományosok az elhunyt Antal özvegyét: Margitot kiűzték férje fenti birtokaiból, ismét vezesse be, és oltalmazza meg őt azokban mindaddig, amíg László magister és testvérei ki nem fizetik a neki onnan járó hitbért (dotalitium). Utóbbiak ellentmondására nem kell tekintettel lenni.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1375. április 29-i jelentésébe (133. sz.), DL 28923. A leírás szerint a király nagyobbik pecsétjével volt megerősítve. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 534–538 (román fordításban is).

129. 1375. március 11. (Thorde, in Invocavit) László erdélyi alvajda előtt Ottó Colusmonostra-i apát – konventje nevében is – tiltakozik amiatt, hogy Tamás fia: János magister Bokan-i közösségnek [o: ispánnak] Nagyfalw és Karazna nevű birtokaihoz tartozó magyar (Hungari) és román (Olachy) jobbágyai a Karazna-i officialis, villicus és vének bujtotgatására a fenti egyház Egeres nevű birtokára törtek, onnan sok marhát és más ingóságot elhurcoltak, a panasztevő több jobbágyát megverték, később pedig a birtok jelentős részét, azaz 10 telket (decem curias simulcum omnibus domibus et edificiiis in eisdem habitis) felégették, ezért Egeres nagyrészt elnéptelenedett. (H. G.)

Papírra írt, befüggesztett pecséttel megerősített eredetije egykor állítólag a kolozsmonostori konvent It Irregestrata részlegén volt, jelenleg azonban nem fellelhető. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplApp III. nr. 133). Bár az eredeti hiánya és az (állítólag) szokatlan szóhasználat miatt felmerült, hogy a szöveg Kemény hamisítványa (LtKözl 59/1988. 211–212 [Mályusz E.]; DocRomHist C, XIV. 539),

tartalmi érvek nem támogatják ezt az álláspontot: Nadabi László alvajda ekkori tordai oklevelezését hiteles adat bizonyítja (130. sz.), és megfelel a tényeknek Ottó kolozsmonostori apát (1361–1383), valamint [Gönyüi] Tamás fia: János bakonyi ispán (1360–1379; az itt értelmetlen *communitatis* szó nyilván a *comitis*-re javítandó!) említése is (KmJkv I. 95; Engel: Archontológia I. 102). Előbbi valóban birtokolta Egerest (CDTrans IV. 192, 194, 793, 989, V. 72. sz.), utóbbi pedig a Nagyfalut és Krasznát is magába foglaló valkői uradalmat (uo. IV. 1040. sz.), ahol magyar és román jobbágyságok éltek (uo. III. 73, 94. sz.). Gyanúra legfeljebb az adhat okot, hogy a két birtoktest viszonylag távol esett egymástól, a tiltakozást pedig nem követte a szokásos eltiltás. □ Közlés: Transilvania 5/1872. 68 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 225–226. — DocRomHist C, XIV. 538–539 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 258.

130. 1375. március 12. (Torde, f. II. p. Invocavit) László erdélyi alvajda előtt Gerend-i Miklós fia: Miklós magister és Tethreh-i Wrkund fia: [Jakab] fia: Mihály kötelezik magukat, hogy az Aránias folyó melletti Gyerustelke nevű (Torda vm), lakóitól elhagyott föld miatti perükkel és kölcsönös hatalmaskodásaikkal kapcsolatosan alvéteik magukat annak, amit a közösen választott két-két fogott bíró a következő vasárnapon, [március 18-án] meghallgatásuk és okleveleik átvizsgálása után a Clusmonustra-i konventben dönteni fog. Amelyik fél a saját fogott bírait nem hozná el, vagy később megsértené a megállapodást, a bírónak fizetendő hat márka bírságon és a másik félnek járó 50 márka büntetésen maradjon. Minderről a konvent május 1-jéig tegyen neki jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1375. május 3-i jelentésébe (134. sz.), DL 30133. — Tartalmi említés Temes János erdélyi alvajda 1379. szeptember 20-i oklevelében (480. sz.), DL 31087. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 539–541 (román fordításban is).

131. 1375. március 14. (f. IV. p. Gregorii pape) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Theremy-i Ponya fia: Mihály magister – törvényes korban lévő István nevű és a törvényes kort még el nem ért Gergely nevű fiával egyetértésben – a saját szolgálataival szerzett pénzen vásárolt Bochk nevű, lakóitól elhagyott birtokát, mely a Maros menti székelek területén (intra metas et limites Siculorum de iuxta Morisio) fekszik, szüleinek lelki üdvéért és Szűz Mária anyja: Anna iránt érzett különös tiszteletből a Maros melletti ZenthannaAzunfolua-i Szt. Anna tiszteletére emelt plébániatemplomnak és mindenkori papjának (rector) adományozta azzal a kikötéssel, hogy ha a birtok valamikor benépesülne, a helyi papok mértéktelen és jogtalan adók követelésével (per nimias et iniustas exactiones et collectas) el ne pusztítsák. — *Méltóságsor*: László egyházjogi doktor, prépost, az éneklőkanonokság betöltetlen, Péter örkanonok, László Segesd-i plébános dékánkanonok. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Bochk, Zentywan (!), Azunfalwa.

Eredeti, hártýán, függőpecsét bevágásaival, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/22 (DF 277400). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 541–543 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlT 678. sz.

132. 1375. április 14. (Brunne, d. XIV. Aprilis) Tamás esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán, Demeter erdélyi püspök, László Opulia-i, Velun-i és orosz (Russie) herceg, István erdélyi vajda, Scepes-i Jakab comes országbíró, Sandivog nagy-lengyelországi (Polonie) és Wisenburch-i Bartos Cuyavia-i kapitány szavatolják IV. Károly német-római császár, cseh király, Erzsébet császárné, Wenczeslaus cseh király és testvérei, vala-

mint János morva őrgróf és fiai előtt a császár fia: Zsigmond Brandenburg-i őrgróf és [I.] Lajos király leánya: Mária között kötendő házasságra vonatkozó szerződést. (*H. G.)

Eredeti, hártýán, hártýaszalagokra függesztett hét pecséttel, Archiv Ceské Koruny, Nr. 1175 (DF 287481). A pecsétek köriratai: 1. S THOME ARCHIEPI STGONIEN [L]OCIQ EIDEM COITIS PPETV. — 2. +S D DEMETR[II] EPI TR]ANSSILVANI. — 3. [S LADIS]LAI DVCIS OPOL WELV (?). — 4. Gemma, körirat nélkül. — 5. +S COITIS IACO D SCEP. — 6. [...]. — 7. +S BARTVS D WEZINBO. □ Közlés: Sz 11/1877. 24–25 (Károlyi Á.). — Márki: Mária 24–25 között (hasonmással). □ Regeszta: DocHistRom C, XIV. 543.

133. 1375. április 29. (in oct. Passce) Az erdélyi káptalan [I.] Lajos királyhoz. Nagyobbik pecsétjével megerősített 1375. március 7-i parancsára (128. sz.) László magister erdélyi alvajda helyettese (vicesgerente): Herepe-i Bálint fia: Miklós királyi ember, Miklós magister Karazna-i főesperes, erdélyi kanonok, káptalani kiküldött tanúbizonyosága mellett, április 11-én (f. IV. a. Ramispalmarum) megjelent Balasteleke-n és Ponsteleke-n, és László magister [székely ispán] jelenlétében bevezette István fia: Antal leányát: Ilonát, valamint férjét: Mihályt – akiket Miklós magister Zonok-i főesperes, erdélyi kanonok képviselt – a nekik járó leánynegyedbe, Antal udvarházával együtt, melyhez minden évben egy egész teleknek megfelelő szántóföld (terras arabiles uni integre curie sufficientes) járuljon. A többi haszonvétel, valamint a kegyúri jog közös marad. — *A birtokrész leírása:* Vicum simplicis ordinis in predicta possessione Balasteleke a via inter curiam Anthonii dicti Tatar, iobagionis magistri Bakouch, et curiam pretacti Anthonii filii Stephani patris dicte puelle existentis, qua ad ecclesiam itur, incipiendo versus Megyes usque finem inclusive, et eandem curiam patris eiusdem puelle, necnon silvam pro supradicta silva Ffelbyk vocata datam, scilicet a vinea Nicolai Lazar dicti, a parte ipsius possessionis Balasteleke inchoando et ascendendo per quoddam Berch et per idem Berch transeundo et gyrando versus meridiem, pervenit ad metas populorum de Megyes predicta, et dehinc ascendit ad verticem eiusdem Berch et de eadem vertice descendit per longum spatium ad unam viam magnam et antiquam supra fossatum existentem, transeuntem in Megyes predictam, item unam vineam duo iugera cum medio continentem, in latere predicti Berch situatam, et alias vineas inter vineas Iohannis Teuchlender dicti et vineam ecclesie de eadem Balasteleke adiacentes, ac mediam partem trium partium piscine infra metas eiusdem possessionis existentis.

Eredeti, hártýán, hártýáján befűggesztett pecsét nyomával, DL 28923. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 543–545 (román fordításban is).

134. 1375. május 3. (in Inv. s. cr.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi alvajdához. 1375. március 12-i oklevelének (130. sz.) megfelelően a felek és fogott bírák megjelentek a konventben, de az oklevelek elolvasása, népnnyelven való megmagyarázása után (visisque instrumentis partium prenotatarum ... de verbo ad verbum expositis et explanatis ipsis in loyca [!] lingua) alaposabb mérlegelés érdekében a döntést május 1-jére (ad Phil. et Iac. ap.) halasztották, és addig a felek összes okleveleiket a konvent levéltárában hagyták (usque dictum terminum in nostro conservatorio remanentibus). Ezen a terminuson aztán, az iratok újbóli áttanulmányozása után a fogott bírák úgy döntöttek, hogy Gerend-i Miklós fia: Miklós magister a néptelen (vacuam et habitatoribus

destitutam) Gyerustelke birtokot, az erdélyi káptalan privilégiumában (vö. CDTrans II. 1015. sz.) leírt határokkal, köteles visszaadni [Tethreh-i] Wrkund fia: Jakab fia: Mihály-nak és utódainak. Miklós magister ezzel kapcsolatos korábbi oklevelei érvényüket veszítik.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, DL 30133. — Tartalmi említés Temes János erdélyi alvajda 1379. szeptember 19-i oklevelében (479. sz.), DL 30135. — Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1379. szeptember 20-i oklevelében (480. sz.), DL 31087. Utóbbi tévesen a jelentésbe foglalt mandatum keltezését (1375. március 12.) tartalmazza, nyilvánvaló elírásból. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 546–548 (román fordításban is).

135. 1375. [május 3. után] A Clusmonstra-i egyház konventje Vgrin fia: László erdélyi alvajdának. Amikor az alvajdai kiküldött: Wilken fia: László, Péter pap tanúbizonyosága mellett, május 3-án (in Inv. s. cr.) Chepan, Nemeth és Sumkerek határjeleit meg akarta alapítani, a Ffata-i nemesek odaküldött famulusa előbb tudomásul vette, hogy a Rebre patakknak a Nogzamus folyóba ömlésétől keletre új határjeleket állítanak, de aztán a személyesen is megjelenő Ffata-i Michael fiai: Johann és Christian, továbbá [Ffata]-i Nikolaus fia: Hermann familiarisa: Balázs fia: Mátyás ezt megtiltották, amiért is őket [Nymige-i] László fia: Miklós ellenében június 17-re (ad oct. Penth.) az alvajda színe elé megidézte.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1380. január 28-i oklevelében (519. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73765. □ Közlés: TelOkI I. 192. — Ub II. 513–514. — DocRomHist C, XIV. 548–549, XV. 696, 701 (mindkettő román fordításban is).

136. [1375?]. [május 3. után] [Részlet a kolozsmonostori konventnek László erdélyi alvajdához intézett, az Enyed és Torockó közötti határ megállapításáról szóló jelentéséből.] Az erdélyi káptalan és a Thorozkow-i nemesek megbízottai az alvajda végső ítéletének (diffinitiva sententia) megfelelően május 2-án (II. d. oct. Georgii mart.) kezdték el a határjárást a következőképpen: Discreti viri procuratores eorum dominorum de capitulo ecclesie Transsiluane metas dicte possessionis Enyed vocate incipiendo <a quodam> loco, <ut dicebant>, Nagenyedfew vocato, ubi est quidam fons, in quo loco primam metam cum ipsis nobilibus de Thorozkow incipere et ibidem commetaneitatem seu vicinitatem cum ipsis nobilibus tenere asseruissent. Supra eundem fontem in vicinitate alpis Gyu-lahauasa vocate, quem etiam ipsi nobiles ita vocari affirmassent, transeundo et abinde descendendo et circumeundo, eo quod propter <montes> et rupes ac densitates silvarum directe procedere nequivissent, pervenissent ad quendam locum infra villam Wolachalem dictorum nobilium de Thorozkow Gerthyanus vocatam et circa finem ipsius ville, ubi quidam [Berch illic descenderet?], iidem domini de capitulo metas dicte possessionis ipsorum Enyed vocate per ipsum Berch transire et circa finem ipsius ville descendere demonstrassent tribus vel quatuor domibus iobagionum de ipsa villa ipsis dominis de capitulo remanentibus. Et abinde ulterius procedendo in vallem ad fluvium Thorozkow vocatum, qui fluit in fluvium Enyed, pervenissent, circa quem duas metas terreas fuisse affirmassent. Abinde transeundo inter septentrionem et aquilonem venissent ad tres metas terreas antiquas in dorso montis inter Zadkew et Mezkew existentis supra puteum positas, ubi ipsi domini dixissent, quod in presenti reambulatione et metarum ostensione de ipsis tribus metis utraque pars concordasset. Quibus sic peractis ipsi nobiles de Thorozkow in totali

processu et demonstratione metarum contradictionis obstaculo ipsis dominis de capitulo obviassent.

Tandem die sequenti, scilicet tertio die octavarum predictarum [május 3.] ad videndum demonstrationem et reambulationem metarum per ipsos nobiles de Thorozkow faciendam accessissent. Qui quidem nobiles hinc inde transeundo supra unum altum montem Nyarlow vocatum versus montem Pelys ascendissent, ubi iidem nobiles dixissent, quod infra ipsum montem locus Nyagenyedfew (!) vocatus existeret. Et ab ipso loco meta inter ipsos et dominos de capitulo ecclesie Transsiluane supra eundem montem, quem Berch esse dixissent, ascendendo per ipsum Berch infra transirent versus predictam villam Nyrmezew vocatam. Ubi iidem domini de capitulo ipsis nobilibus taliter respondissent, quod capitulum ecclesie Transsiluane in pacifica possessione seu dominio ipsius terre seu montis, ubi [iidem] pert[ranssiss]ent, semper et ab antiquo citra centum annos fuissent et perstitissent, et ipsa terra non est, nec unquam fuisset inter ipsos vel alios litigiosa. Unde si ipsi nobiles ad reambulationem seu ostensionem metarum terre inter ipsos litigiose accederent, cum ipsis transire prompti essent et in tali processu ipsorum predictae terre nondum litigiose, ubi etiam non ipsi nobiles de Thorozkow, sed nobiles de Gyog vicini et commetanei ipsorum existerent, ulterius cum ipsis non transirent, sed ipsos non a reambulatione, sed a metarum erectione et statutione dicte terre prohiberent. Et sic ab eodem loco in discordia separati exitissent et ambe partes recessissent. — *Hátlapján, egykorú kézírásával*: Nobili viro et honesto Ladislao vicevoiuode. Magnifice.

Okleveles formákat nélkülöző, egyszerű feljegyzés a XIV. század végéről, DL 30674. A korábbi kiadásokban olvasható 1342–1343. évi keltezés azért nem fogadható el, mert az erdélyi káptalan és a Torockóiak 1369–1377 között pereskedtek Enyed határának ügyében (CDTrans IV. 782, 839, 953, 996, 1012, V. 59, 115, 320. sz.). Így a címet sem azonosítható Tolcsvai László alvajdával (1342–1344), hanem csak Derencsényi Lászlóval (1372–1373) vagy Nadabi Lászlóval (1374–1376) (vö: Hegyi–W. Kovács: Alvajdák azonosítása 157–161). A legvalószínűbb, hogy az alvajda 1374. december 14-i oklevele (115. sz.) képezte a fenti jelentés közvetlen előzményét, hiszen ez április 29-ét tűzte ki a határjárás időpontjával és május 8-ra kért választ a konventtől, mikor is – a hátlapi *signatura* szerint – csak a felek eltérő álláspontját rögzítő két feljegyzést (*registra*) mutattak be. □ Közlés: DocVal 94–97. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 81–82 (román fordításban, mindkettő hibásan 1342–1343-ra kelteve).

137. 1375. május 8. (in Sancto Emrico, VIII. d. oct. Georgii mart.) László erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Chege-i Deseu fia: László május 1-jén (in oct. Georgii mart.) tiltakozott előtte amiatt, hogy a Baluanus várához tartozó Vasarhel-i román lakosok (populi Olachales) április 22. körül (circa festum Pasce) az éjszaka csendjében hatalmasul rámentek az ő Zenthgothharth nevű birtokára, ott Jakab nevű familiarisának kerítését lerontva 40 birkáját bárányaikkal együtt ellopták. — *Hátlapján, azonos kézírásával*: Pro Ladislao filio Deseu de Chege, contra populos de Vasarshel (!), protestatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, hátlapján Huszti András kézírásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252826). □ Közlés: Transilvania 5/1872. 80 (Moldovanu, Şt.). — HOKl 302. — Hurmuzaki I/2. 227. — Şincai I. 522 (román fordításban). — DocRomHist C, XIV. 550–551 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 257 (tévésen március 8-ra kelteve). — WassLt 167. sz.

138. 1375. május 13. (in Themeswar, dom. p. <Appar.> Mich. arch.) [I.] Lajos király Kamarya-i Karachuny fia: Jakab fia: István magistert a szörényi bánóság visszaszerzésekor

(reobtentiois banatus nostri Zeurinuensis) tanúsított hű szolgálataiért a Somogwar-i vár jobbágyainak sorából az ország valódi nemesei közé emeli. (*H. G.)

Ái Pécsi Pál horvát-dalmát és szlávón bán 1406. február 9-i oklevelében, HrDA, Documenta mediaevalia varia, nr. 146 (DF 218641). Az oklevél keltezésének emendálására azért van szükség, mert szeptember második felében I. Lajos király már mindegyik pecsétje alatt Budáról, illetve Visegrádról oklevelezett (DF 201858, 219737, 238927), míg május 13-án valóban Temesvárot tartózkodott (vö. 139. sz.). □ Közlés: Smičiklas XV. 144–145 (szeptember 30-ra keltezeve).

139. 1375. május 19. (in Themeswar, sab. a. Urbani pape) [I.] Lajos király Szentgyörgyi János fia: János fia: Egyednek – apja, továbbá az idősebb János fiai: Miklós, László fia: János és Egyed fia: Dénes nevében is kifejtett – kérésére új pecsétje alatt, pátens alakban átírja saját 1353. március 31-i pátens oklevelét (CDTrans III. 708. sz.), mely az Uzsurában (!) ellopott régebbi pecsétjével volt megerősítve, és amely az István volt bán fia: Dénes, Georgyn-i (d) Péter fia: [János], valamint [Szentgyörgyi] János említett fiai közti egyezséget tartalmazta Jaara, Abafája és Zenthgeorgh birtokokról. (H. G.)

Ái Báthori Kristóf erdélyi vajda 1577. május 31-i oklevelében, mely 1900-ban a Makray cs felpfestesi lt-ban volt, jelenleg azonban nem fellelhető. □ Közlés: HunyadmÉvk 11/1900. 166–168 (Amlacher A., magyar fordításban). — DocRomHist C, XIV. 552–553 (román fordításban).

140. 1375. május 27. (dom. a. Rogationum et Ascens. Dom.) Miklós Milkouia-i püspök, Mihály egrí (Agriensis) püspök segédpüspöke a [kis]szebeni (in civitate Cibiniensi) Keresztelő Szt. János-egyház cintermében fekvő Szűz Mária-kápolna és a benne lévő három oltár felszenteléséről oklevelez. (*H. G.)

Eredetije 1834-ben Kisszeben v lt-ban volt, jelenleg nem fellelhető. □ Közlés: CDHung IX/5. 63–64. — Hurmuzaki I/2. 224. □ Regesza: DocRomHist C, XIV. 554.

141. 1375. május 28. (in Wysegrad, XXVIII. d. oct. Georgii mart.) Scepus-i Jakab comes országbíró bizonyítja, hogy Tuysed-i János fia: János [1374]. december 14-én (in quind. Andree ap.) a Warad-i káptalan előtt esküvel tisztázta magát Vgra-i Iwan fia: Lukács felesége: Darah-i Mihály fia: Chak leánya: Klára vádja alól, miszerint 1372. december 23-án (f. V. a. Nat. Dom.) részt vett Chak fia: Miklósnak, az asszony fivérének Wyfalu/Vysul faluban történt meggyilkolásában. (*H. G.)

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Teleki cs gyömrői lt: DL 86625. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 554–561 (román fordításban is). □ Regesza: Iványi: Gyömrő 44. sz.

142. [1375. május 31. előtt] Az erdélyi hét [szász] szék bizonyítja, hogy Peter comes özvegye Welkendorph falu negyedét 11 [...]ért, 17 márkáért és másfél fertőért, Rubanfalua-i Kysthomas fiai pedig ugyanazon falu negyedének felét 35 Ft-on zálogba vetették Sewer Peter [Segesuar-i polgárnak]. (H. G.)

Tartalmi említés I. Lajos király 1375. május 31-i oklevelében (143. sz.), a segesvári szász ev. egyházközség lt (DF 278454). □ Közlés: Ub III. 59.

143. 1375. május 31. (in Ersomlyo, in Asscens. Dom.) [I.] Lajos király Sewer (d) Peter Segesuar-i polgár kérésére megerősíti az erdélyi káptalan 1369. április 17-i (CDTrans IV. 731. sz.), valamint az erdélyi hét [szász] szék [1375. május 31. előtt kelt] oklevelébe (142. sz.) foglalt adásvételi, illetve zálogügyleteket, és megparancsolja az erdélyi püspököknek, hogy az ő képében védelmezze meg Peter-t a szóban forgó birtokrészekben. (H. G.)

Tartalmi ái Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1393. május 12-i ítéletlevelében, a segesvári szász ev. egyházközség lt (DF 278454). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub III. 58–59.

144. 1375. június 4. (f. II. p. Asscens. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana Galdthw-i Péter fia: Mihálynak a – felesége: néhai István leánya: Kalis nevében is előadott – kérésére pátens alakban átírja I. Lajos király nagyobb pecsétje alatt kibocsátott 1360. január 6-i pátens oklevelét (CDTrans IV. 6. sz.).

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kemény cs csombordi lt (DF 280949). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 561–562 (román fordításban is). □ Regeszta: TTár 1907. 90 (Magyar K.).

145. 1375. június 7. (in Hathczak, f. V. a. Penth.) [I.] Lajos király Karan-i officialisaihoz: Magas és Ladislau románokhoz (Volachi). Tiltsák el Radow és Neg románokat (Wolachi), illetve más nemeseket a Karan mezőváros (oppidum) határában fekvő bizonyos erdők és földek erőszakos használatától, mert azok a királyi joghoz tartoznak. (*H. G.)

Tartalmi ái Losonci Zsigmond orsovai, miháldi, sebesi és zsidóvári várnagy 1419. május 31-i oklevelében, a Matskási cs lt (DF 254977). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Pesty: Krassó III. 290–291. — Hurmuzaki I/2. 509. □ Regeszta: DocRomHist C, XIV. 562.

146. 1375. június 17. (in Alba Jule, in Trinitatis) [I.] Lajos király fiúsítja Valpher-i Chytuar (d) Lőrinc fia: Miklós udvari ifjú, Bodrog vármegyei nemes anyját és leányait. — *A pecsét alatt:* Commissio domini regis dominis episcopis Transsilvano et Quinqueeclesiensi facta. (*H. G.)

Eredeti, hártján, szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, az Esterházy cs hercegi ágának lt: DL 87490.

147. 1375. június 26. (in Cybinio, f. III. p. <Nat.> Ioh. Bapt.) [I.] Lajos király bizonyos Cassouia-i polgárok elrabolt javainak pénzbeli értéke felől tudakozódik. (*H. G.)

Belefoglalva Kassa város 1375. szeptember 21-i jelentésébe, Máriássy cs lt: DL 60359.

148. 1375. június 29. (in Cybinio, in Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király István erdélyi vajdának és helyetteseinek. Minthogy Olaherkes birtokot és a határába telepített Drasman falut új adományként visszaadta Somrakus fiainak: Lászlónak és Jánosnak, valamint Rener leányainak részint hűséges szolgálataikért, részint pedig az anyjuk és nagyanyjuk leánynegyede címén nagyapjuk: Alard fia: néhai Nikolaus szintén királyi kézbe került más birtokaiból járó részük fejében, az említett két birtoknak a vajda által Rener fia: néhai Re-

ner fiúсарj nélküli halála következtében a király javára lefoglalt felét minden kártétel és adóztatás nélkül tüstént adja vissza Sumrakus fiainak.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1375. július 14-i jelentésébe (152. sz.), Török Bertalan gyűjteménye (DF 244530). □ Közlés: Ub II. 436–437. — DocRomHist C, XIV. 563–564 (román fordításban is). □ Regeszta: Turul 12/1894. 70 (Kis B.). — Korrespondenzblatt 17/1894. 30 (6. sz., Müller, G. E.). — TTár 1907. 110–111 (Magyari K.). — DocVal 258–259.

149. 1375. június 29. (in Cybinio, in Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Somorakus fiai: László és János, valamint nővéreik érdekében István erdélyi vajdához és helyetteseihez intézett mellékelte levelét (148. sz.) alkalmas embere útján kézbesítse, és a címzettek válaszárol tegyen neki jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1375. július 14-i jelentésébe (152. sz.), Török Bertalan gyűjteménye (DF 244530). □ Közlés: Ub II. 436. — DocRomHist C, XIV. 564 (román fordításban is). □ Regeszta: Korrespondenzblatt 17/1894. 30 (5. sz., Müller, G. E.). — TTár 1907. 110 (Magyari K.).

150. 1375. július 1. (in Zazhalm, III. d. Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király a Lelez-i konventhez. Vezessék be [Stoyan (d)] Ioan-t Crich falu kenézségébe. (*H. G.)

Eredeti, cersavval kezelt papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Statutoriae, litt. S, nr. 218 (DF 212354). A részben olvashatatlaná vált szöveg a mellékelte újkori másolat alapján egészíthető ki. □ Közlés: DocVal 259–260. — DocRomHist C, XIV. 564–566 (román fordításban is).

151. 1375. július 9. (f. II. a. Margarethe virg.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy [I.] Lajos király 1375. február 17-i parancsára (127. sz.) János fia: László királyi ember, Lőrinc karbeli pap (presbiter) káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, július 2-án (f. II. p. reg. Lad.) [Warsolch-i] Vak (Cecus) Miklós Warsolch és Zanoch nevű birtokát, megbízottjának útmutatása szerint a következőképpen határolta körül: Primo a parte possessionis Baldum vocate in quadam silva inter arbores tilie, iuxta unam viam sub arbore kercii (!) unam metam erexissent. Hinc versus partem orientalem pergendo per arbores fagii (!) gradiendo ad unum monticulum ascendendo, iuxta unam viam Sahtusuth dictam duas metas veteres reperiendo, quarum unam a parte possessionis Warsolch vocate renovassent. Abhinc paulisper pergendo in latere cuiusdam monticuli Byrch dicti unam metam veterem reperiissent, iuxta quam secundum iuramentalem depositionem dicti Nicolai aliam novam erexissent. Hinc ad cacumen cuiusdam montis Warchery dicti ascendendo et ad declivium eiusdem vergendo, a parte possessionis Zanoch vocate in proclivitate ipsius montis unam metam erexissent. Abhinc descendentes ad possessionem Zanoch vocatam habitatoribus destitutam deveniendo, iuxta unam viam publicam duas metas veteres reperiissent, quarum unam renovassent, in qua quidem meta unum lapidem quadrangularem eximum comperissent. Demum declive procedentes ad unum rivulum devenissent et ab ipso rivulo quantum ad ictum unius sagitte in superiori parte dicti rivuli unam metam erexissent, ipsumque rivulum pro signo metali deputassent. Abhinc ad extremitatem ipsius rivuli pergentes cisa citra (!) duarum viarum unam metam erexissent, quarum quidem viarum una tendit, ut astruitur, versus possessionem Reche vocatam, reliqua vero versus possessionem Zilag vocatam. Hinc ipsum rivulum transsiliendo ad fluvium Koruska dictum

perrexissent, ipsumque fluvium transsilientes ad unum nemus vergendo, inter quoddam pratum et nemus antelatum iuxta dumum viminis unam metam erexissent. Hinc paulisper progredientes in uno colliculo vulgo Byrch dicto, a parte orientali, unam metam erexissent, et per eundem colliculum ulterius eundo unam metam cursualem reperissent, iuxta quam aliam erexissent. Dehinc directe gradiendo unam metam veterem eximiam reperiendo, secus ipsam aliam confodissent novam. Abhinc versus plagam orientalem incedentes ad unam arborem kercii eundo unam metam erexissent. Postremo in silva Altalsaldobag vocata reperissent unam metam, quam renovassent. Abhinc unam silvam fagii transsiliedo, iuxta unam viam Sahtusuth dictam duas metas reperissent, quarum unam renovassent. Et ibi eedem mete dicuntur terminari. — *Méltóságsor*: Pál prépost, Imre olvasó-, István ének-lő-, Jakab örkanonok, kanonokok. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Warsolch.

Eredeti, hártýán, függőpecsétje elveszett, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244529). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 566–569 (román fordításban is).

152. [1375]. július 14. (II. d. Margarethe virg.) Az erdélyi egyház káptalana [I.] Lajos királynak. 1375. június 29-én kelt parancsára (149. sz.) Gergely karbeli pap (presbiter) útján július 13-án (heri, vid. in Margarethe virg.) az erdélyi vajda helyettesei: Herepe-i Bálint fia: Miklós és Mihály famulusainak és Olaherkes-i viceofficialis-ainak: Wylak-i Lukács fia: Fábiánnak és Zenkyral-i Gergely fia: Pálnak a kezébe adta a király 1375. június 29-i parancsát (148. sz.), akik ennek elolvasása után visszaadták Somrak fiainak: Lászlónak és Jánosnak, valamint nővéreiknek Olaherkes és Drasman birtoknak a vajda által korábban elfoglalt felét.

Eredeti je hártýán, rongált állapotban, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, 1893-ig a Barcsai cs lt-ban, majd 1894–1907-ben Alsófehér vm lt-ban volt, jelenleg Török Bertalan gyűjteményében található (DF 244530). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 569–570 (román fordításban is). □ Regesztá: Turul 12/1894. 70 (Kis B.). — Korrespondenzblatt 17/1894. 30 (7. sz., Müller, G. E., tévesen július 21-re keltezve). — Ub II. 437 (tévesen július 20-ra keltezve). — TTár 1907. 111 (Magyar K.).

153. 1375. július 19. (f. V. p. Margarethe virg.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Szentmártoni (de Sancto Martino) Gergely fia: Jób újabb 12 Ft-ot vesz fel rokonától (cognatus): Pyspiky/Pyspyky (d) Mihálytól Myko-i (Doboka vm) birtokrészére, melyet ugyanekkora összegért már korábban elzalogosított neki a konvent oklevelével. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Miko in Dobocensi.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27435. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 570–571 (román fordításban is).

154. 1375. július 22. (in Marie Magd.) Miklós prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konventje bizonyítják, hogy László erdélyi prépost [1373] nagyböjtjében (in Quadragesima), mikor az avignoni udvarba (in curiam Avinionis) utazott, 200 arany Ft-ot kapott kölcsön rokonától (fr.): Katha-i Jánostól, melynek fejében Sarno birtokbeli részeit zálogba vetette Jánosnak és fiainak: Mochkus (d) Péternek, Lőrincnek és Gergelynek. Ezt a zálogügyletet most a prépost ügyvédje, az erdélyi káptalan oklevelével megje-

lenő Verbeche-i László fia: István, szavatosság vállalása mellett, megismétli, kikötve azonban, hogy ura bármikor visszaválthatja az említett jószágot a fenti összegért. (H. G.)

Eredeti, szélein elrongyolódott papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 41980.

155. [1375]. július 25. (in Sumbur, in Iacobi ap.) [I. Lajos] király Demeter erdélyi és János Wach/Vach-i püspöknek, valamint Zeech-i Miklós magisternek. Lachk fia: Miklós magister útján küldött tanácsuknak megfelelően, a szászoknak a királyi hadból való távozása miatt védettebb és biztosabb helyre vonul. Azt a helyet azonban most már védjék. Demeter püspök az általa őrzött királyi pecsétet János püspökkel küldje hozzá, aki csapatát hátrahagyva csak kevés emberrel jöjjön hozzá. Amelyikük a másik királyi seregről valami hírt hall, kölcsönösen tájékoztassa a többieket. — *A pecsét alatt*: Relatio magistri [Iohannis] Treu[te]. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus nostris dilectis venerabilibus in Christo patribus dominis Demetrio Transsiluano et Iohanni Wachiensis episcopis ac magistro Nicolao de Zeech.

Eredeti, papíron, gyűrűs zárópecsét töredékeivel, DL 6661. Keltezésének megindoklása: Sz 117/1983. 919–929 (Kumorovitz L. B.). Megjegyzendő, hogy Szepesi Jakab országbíró már 1375. május 8-án az uralkodó parancsára és a folyamatban levő királyi hadjáratra hivatkozva halasztja el Kenézi Szaniszló perét október 6-ra (ZOKm III. 603). □ Közlés: Sz 117/1983. 919–920, 976 (Kumorovitz L. B., magyar fordításban is). — AnInstIstIasi 23/1986. 576 (Papacostea, Ş.). — Papacostea: Geneza statului 121–122. — DocRomHist C, XIV. 573–574 (mindhárom román fordításban is).

156. [1375. július 26. előtt] [I.] Lajos király a Varad-i káptalanhoz. Egy éves hatállyal álljon Ottó frater Clusmonustra-i apát és konventje vagy ügyvédjük rendelkezésére, szükség esetén bármikor kiküldve tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Deaky-i Domokos, Sard-i László, Buda-i István fia: Péter, Dengelegh-i Mihály fia: Balázs vagy Dengelegh-i Balázs fia: János kijelölt királyi emberek egyike idézéseket, vizsgálatokat, tiltásokat vagy határjárásokat tarthat az apát javára. (H. G.)

Tartalmilag belefoglalva a váradi káptalan 1375. július 26-i jelentésébe (157. sz.), DL 26758. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 575, 576–577 (román fordításban is).

157. 1375. július 26. (f. V. p. Iacobi ap.) A Varad-i káptalan [I.] Lajos királyhoz. Egy évre szóló megbízó levele (156. sz.) értelmében Dengelegh-i Mihály fia: Balázs királyi ember, János karbeli pap hiteleshelyi kiküldött tanúbizonyossága mellett, nemesek, papok, nemtelenek és Clusvar-i polgárok körében vizsgálatot tartott, és megállapította, hogy Machkas-i Joseph fia: Miklós fia: András, testvérével: Balázssal teljes egyetértésben, május 1-jén (VIII. d. Georgii mart.) jobbágyaikkal elhajtatta [Ottó frater Clusmonustra-i] apát Kayanthou-i és Benny-e-i jobbágyainak a marháit, közülük hatot levágatott, a többit pedig csak 13 garasért adta vissza. Később felfegyverzett Machkas-i jobbágyaival újból megrohanta Benny-e-t, és ott Nagy (Magnus) Pált, az apát famulusát és ottani officialisát meg akarta ölni, de helyette csak a hátaslovát pusztította el nyíllövésekkel, s aztán Benny-e-t teljesen felperzseltette, amint azt a kiküldöttek saját szemükkel láthatták. Végül Mik-

lós említett fiai, jobbágyaiknak nyájait a Kayanthou-i határra hajtva, azokkal legázoltatták az apát ottani szénafüvét. — *Hátlapján, XV. század eleji kéz írásával: Kayantho et Bewnye.*

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú befűggesztett pecsét nyomával, DL 26758. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 575–578 (román fordításban is).

*[1375]. augusztus 1. Az erdélyi káptalan átíró oklevele (DL 30665, Ub II. 224) valójában 1365. augusztus 1-jén kelt (CDTrans IV. 383. sz.).

158. 1375. augusztus 12. ([in] Cluswar, III. d. Laurentii mart.) [I.] Lajos király István erdélyi vajdához vagy annak Baluanus-i és Chichow-i várnagyaikhoz. Miután a Deswar-i hospeseket, ezek elmondása szerint, éppen ők háborgatják azoknak a földeknek a birtokában, amelyeket – okleveleik megvizsgálása után – külön kiküldötte: László Wesprim-i püspök útján visszaadott nekik, a vita elrendezésére saját udvari káplánját (capellanus specialis): Péter Biztricya-i plébánost rendelte ki. Legyenek segítségére. Ugyanezt parancsolja az ezutáni vajdáknak és várnagyaiknak is. — *A pecsét alatt kancelláriai jegyzet. — Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Super terram Vizamus.*

Eredeti, rongált papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecséttel, melynek körirata: +S SECR LO[D]OVICI REG, Dés v lt (DF 253315). □ Közlés: Ub II. 437–438. — DocRomHist C, XIV. 578–579 (román fordításban is). □ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 424 (19. sz., K. Papp M.).

159. 1375. augusztus 14. (in Clusvar, in vig. Assumpt. Virg.) [I.] Lajos király – Demeter erdélyi püspök, királyi titkos kancellár panaszára – megtiltja az erdélyi vajdának, a nádornak, az országbírónak, a megyésispánoknak és szolgabíráknak, a városok és szabad falvak rectorainak, bíráinak és villicusainak, illetve az ország minden jogszolgáltatójának, hogy a püspök népei és jobbágyai, valamint birtoktalan serviensei felett bármiféle ügyben ítélkezzenek, őket megidézzék vagy javaikat lefoglalják, mert ez ellenkezik az egyház jogaival. Ha valakinek ellenük panasa volna, igazát a püspök vagy officialisai előtt keresse, és csak ezek hanyagsága esetén idéztesse őket (nem pedig az említett jobbágyokat) a király vagy a rendes bírák elé. (H. G.)

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Pray György gyűjteményében (tom. 51/1, fol. 4^rv). A szöveg 1812. évi másolata (DL 37216, pag. 5–6), illetve valamennyi későbbi kiadás Pray közlésén alapszik. — XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában, OSzK, FolLat nr. 2220, tom. VII. pag. 542. □ Közlés: Pray: Specimen II. 260–261. — Benkő: Milkovia II. 316–318. — Szeredai: Series 113–114. — Katona X. 590–592. — CDHung IX/5. 38–40, 164–165 (utóbbi tévesen 1377-re keltezve). — Hurmuzaki I/2. 223–224. — DocRomHist C, XIV. 579–581 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 438.

160. 1375. augusztus 27. (Albe, VI. d. oct. Assumpt. Virg.) János magister Kykelleu-i főesperesnek, Demeter erdélyi püspök vikáriusának az ítéletlevele. Miske nevű Bagou-i nemes fia: kisebbik Jakab a Gyogh-i nemesek: András alvajda fia: László magister és fia: Mihály, továbbá András fiai: János, Imre, Tamás és András, valamint Lukács fia: István ellen előtte indított keresetében, többszöri elnapolás után, 1371. augusztus 1-jén (oct. Iacobi ap.) előadta, hogy Mendzenth birtok, melyet a Gyogh-i nemesek foglalás útján tartanak kezükben, anyai utódlás jogán (iure materne successionis) reá szállott, és ezért kéri

azt magának bírói úton vissza. Miután az alperesek ügyvédjei haladékokat kértek a válaszdásra, az ügyet [1372.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) halasztotta (CDTrans IV. 939. sz.), majd e hatánapról András fia: László magister halála és egyéb okok miatt többszöri elnapolás után a per tárgyalása 1374. január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) maradt. Ekkor Lukács fia: István és András fia: Imre személyesen, András fia: János nevében Syolmos-i László ügyvéd, többi testvérük nevében pedig Kolchar (d) István ügyvéd azt válaszolta Myske fia: Jakab keresetére, hogy Mendzenth nekik nagyanyjuktól és szépanyjuktól (ab avo et prothavo) maradt örökjogú birtokuk, mely osztály útján jutott nekik, emberemlékezetet meghaladó idő óta elődeik és ők birtokolják békességben, Jakab nagyanyjának semmi része sem volt benne, következésképpen Jakabot sem illeti semmi sem belőle. Mivel azonban Jakab tanúkkal kívánta bizonyítani állításait, a pert [1374.] május 1-jére (ad oct. Georgii mart.), majd András fia: János közbejött halála miatt október 6-ra (ad oct. Mich. arch.), onnan pedig 1375. január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) halasztotta, de úgy, hogy írásba foglalta e három alkalommal Jakab által felvonultatott nemes és nemtelen tanúk eskü alatt tett vallomásait. Ezeket a felek akaratóból augusztus 22-én (oct. Assumpt. Virg.) a püspöknek és a káptalan tagjainak jelenlétében és közreműködésével megvizsgálva megállapíthatta, hogy Myske fia: Jakab e vallomásokkal nem tudja bizonyítani állításait. Ezért a püspök külön utasítására (ex specialique commissione) Mentzenth birtokot a Gyogh-i nemesek és utódaik tulajdonának ítéli, Myske fia: Jakabnak és utódainak pedig örök hallgatást parancsol. — *Arenga*. — *Háttapján, egykorú kéz írásával*: Adjudicatio super possessione Mendzenth.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, Draskovich cs lt: Archivum maius, fasc. 61, nr. 4 (DF 233401). — Tartalmi ái Nadabi László erdélyi alvajda 1413. október 27-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255292). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 581–585 (román fordításban is, tartalmi ái-ból). □ Regeszta: ZsOkI IV. 1225. sz.

161. [1375]. augusztus 27. (in Zeurino, IV. d. Bartholomei ap.) Miklós magister, István vajda protonotariususa, apósának: István magisternek és testvérének (fr.): Lászlónak, valamint jobbágyainak. Míg a király szolgálatában foglalatoskodik, gazdaságára legyen gondjuk, és jobbágyait nógassák kúriája építésére. Familiarisainak: Bese (d) Andrásnak és Zuchak-i Miklósnak hagyják meg, hogy a király szolgálatában vele együtt fáradozó Gergely házát, amiben tehetik, seğıtsék, és szántassanak neki, mert marháit eladta.

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecst nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 74431. Mivel id. Lackfi István erdélyi vajda (1344–1350) protonotariusát Demeternek hívták (AOkl XXX. 688. sz.; CDTrans III. 1128. sz.), és az ő idejéből nincs tudomásunk délkeleti irányú hadmozdulatról (ami a szőrényi kelethelyet indokolná), Miklós magister uraként egyedül a vajdai tisztséget 1372 ősze és 1376 tavasza között betöltő ifj. Lackfi István jöhet szóba (vö. Engel: Archontológia I. 13 – itt Miklós tévesen Lackfi Imre ítélőmestereként szerepel). Ezen belül I. Lajos királynak Garai Miklós macsói bán vezette serege csak 1375 tavaszán foglalta vissza Szőrény várát a havasalföldi vajdától (vö. 138, 197. sz.), támaszpontként használva azt a nyári hadmozdulatok során (Holban: Cronica 206–207; Sz 117/1983. 928, 942, 950, 966 [Kumorovitz L. B.]; MedTrans II/1998, nr. 1. 32–34 [Diaconescu, M.]). A levél írója alighanem Lackfi Imre nádor hasonnevű jegyzőjével (54. sz.) azonos, és csak ennek halála (1375. ápr.–jún.) után állt testvére, István vajda szolgálatába. Bese Andrásról 1364–1370-ből ismeretes adat (CDTrans IV. 256, 821, 825, 829. sz.). □ Közlés: TelOkI I. 75 (1344–1351-re keltezte). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 209–210 (román fordításban, 1344–1350-re keltezte).

162. [1375. szeptember 2.] (apud Villamnovam, Avinionensis dioc., IV. Non. Septembris, an. V.) [XI. Gergely pápa] a pécsi (Quinqueecclesiensis) egyházmegyei Batha-i Szt. Mihály-monostor apátjának és a Posega-i Szt. Péter-egyház prépostjának, továbbá a boszniai (Boznensis) egyház iskolamesterének (scolasticus). Yvan [fia:] Demeter Zagrab-i egyházmegyei klerikust vezessék be a kalocsai (Colocensis) egyházmegyei, a kalocsai egyházzal kánonilag egyesített Bach-i Szt. Pál-egyházban levő kanonokság és prebenda birtokába, melynek jövedelme – a közbecsü szerint – nem haladja meg a 38 arany Ft-ot, és amely azáltal ürült meg, hogy Lusseneto-i János az erdélyi egyházban pápai adományból kanonokságot és prebendát szerzett. Feltételül szabja meg, hogy a jelölt értse és beszélje a Bach-i lakosok nyelvét. A bulla kézhezvétele utáni egy hónapon belül Demeter köteles hazájába visszatérve elfoglalni új javadalmát. (H. G.)

Regiztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 199, fol. 505^v–506^v (DF 291064). □ Regeszta: Hayez 37213. sz.

163. 1375. [szeptember 27. előtt] [A kolozsmonostori konvent előtt?] egyfelől Szentiványi Mihály, másfelől Gergely és János elcserélik egymással SzentIvány-i birtokrészeiket. (Cambium inter Michaellem ab una ac Gregorium, Ioannem de Szent Iván ab altera partibus super portionibus suis in dicta Szent Iván in sese invicem translatis.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült lt-nak XVIII. századi elenchesében, 313. sz. alatt, ENMLt, Mss. Közlebbi keltezése az alábbi két oklevéllel (164–165. sz.) mutatott tartalmi összefüggésen alapszik.

164. 1375. szeptember 27. (in Cosme et Damiani mart.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt egyrészt Zenthyan-i Miklós fia: János, ügyvédvalló levéllel testvére (fr. u.): Gergely nevében is, másrészt Zenthyan-i András fia: Mihály érvénytelennek nyilvánítják a Ponya fia: Mihály elleni óvadékkal kapcsolatos múlt évi megállapodásukat, amely szerint az azt megszegő fél a másiknak 50 márkát tartozott volna fizetni, a bírói részen kívül (119. sz.), miután most új megállapodásra léptek egymással.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel és Huszti András regesztájával, egykor a Kornis cs lt Cseffei-anyagában, jelenleg Mike Sándor gyűjteményében (DF 253589). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 587–588 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 158. sz.

165. 1375. szeptember 27. (in Cosme et Damiani mart.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Zenthyan-i András fia: Mihály kötelezi magát, hogy [Zenthyan]-i Miklós fiait: Jánost és Gergelyt megvédi. Panya fia: Mihály keresetével szemben, minthogy korábbi megegyezésük alkalmával Miklós fia a kölcsönös jogvédelem kötelezettségével cserélték el Mihály Zenthyan-i részéért néhai Pál (?) fia: Péter ugyanilyen részét, azaz Zenthyan felét (vö. 163. sz.).

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával és Huszti András regesztájával, egykor a Kornis cs lt Cseffei-anyagában, jelenleg Mike Sándor gyűjteményében (DF 253588). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 588–589 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 157. sz.

*1375. szeptember 30. I. Lajos király Kamarjai Istvánt megnevesítő oklevele (DF 218641) valószínűleg inkább 1375. május 13-án kelt (138. sz.).

166. 1375. október 14. (dom. a. Galli conf.) A Warad-i egyház káptalana előtt Portelek-i Márton fia: Jakab felesége: Anich ügyvédjeiül vallja – mások mellett – Zenthkiral-i Miklóst, Chan-i Miklóst, Zudrou-i Péter deákot (litteratus), Veres (Rufus) Tamást és Lászlót. (*H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét töredékével, a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Acta anni, fasc. 9, an. 1375, nr. 7 (DF 219742). □ Regeszta: DocRomHist C, XIV. 589.

167. 1375. október 27. (in villa Barsa, in vig. Sim. et Iude ap.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán megparancsolja Balvanus-i várnagyainak: Miklósnak és Lászlónak, továbbá Zarkad-i László fia: Lászlónak, hogy Doboka-i Miklós fia: néhai János özvegyét és fiát: Jánost, akiket ugyanazon János fiának: néhai László magisternek az özvegye, valamint osztályos atyafiaik (fr. condivisionales): ugyanazon Miklós fiainak: Leukus-nek és Lászlónak a fiai folyamatosan zaklatnak bizonyos birtokrészek használatában, amelyek az említett László magisternek férfiörökös nélküli halálával szállottak reájuk, oltalmazzák meg minden birtokukban és birtokjogukban december 7-ig (usque oct. Andree ap.), mikor az ország nemeseivel együtt ítélni fog az említett örökség ügyében. (H. G.)

Papírra írt, hátlapján befüggesztett pecséttel megerősített eredetije egykor állítólag a kolozsmonostori konvent lt-nak Irregistrata részlegén volt, jelenleg azonban nem fellelhető. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplApp III. nr. 132). Bár az eredeti hiánya és Kemény közvetítő szerepe gyanúra adhatnának okot, a részletek ezt semmiben nem támasztják alá. Dobokai László magister valóban kevéssel előbb hunyt el (122. sz.), jószágait testvére: János fia: János örökölte (236, 244. sz.), és a távolabbi rokonság genealógiája is megfelel a valóságnak (vö. CDTrans IV. 133, 204, 374, 503, 572, 992, V. 26, 434, 1023. sz.). Szarkadi László 1372–1385 között gyakran szerepel vajdai emberként vagy fogott bíróként (uo. IV. 994, 996–997, V. 59, 93–94, 115, 209, 211, 321, 506, 834. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 592–594 (román fordításban is).

168. [1375]. november 7. (Avinione, VII. Id. Novembris, an. V.) [XI. Gergely pápa] a káplánjai sorába fogadja Buza-i Péter [fia:] Miklós magister Pankatha-i főesperest az eгри (Agriensis) egyházból. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 197, fol. 211^v (DF 291027). □ Regeszta: Hayez 40511. sz.

169. 1375. november 12. (in villa Moor, II. d. Martini conf.) Gwnyu-i Tamás fia: János győri (Jauriensis) ispán utasítja a királytól bírt és saját örökös vámhelyein lévő vámosságait (nostris tributariis loca tributorum regalium apud nos habitorem et nostra propria hereditaria tenentibus), hogy az erdélyrészi kereskedők áruit úgy vámolják el, mint ahogyan a budai (Budenses) kereskedőkeik szokták. Ezek ugyanis megígérték, hogy Budára menet és onnan jövet egyaránt a Kwch-on és Banhyda-n át vezető utat fogják használni.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett pecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/33 (DF 244598). □ Közlés: CDHung IX/5. 79–80. — Ub II. 438–439. — DocRomHist C, XIV. 594–595 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung IX/5. 82. — MTTár IV (1857). 151 (Wenzel G.).

170. 1375. november 28. (f. IV. a. Andree ap.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Thwreek-i Bakoch magister az ügyekben való hűséges fáradozásai jutalmául örökjogon Balastelke-i Veres (Rufus) Györgynek adja az [I.] Lajos királytól szolgálataival szerzett Balas-

telke és Powstelke birtokbeli részéből Balastelke Vewlch falu felőli oldalán a Veres György házával szomszédos egész kúriáját vagy két fél jobbágytelkét (unam curiam integram, seu duas medias curias iobagionibus aptas) a Nyres erdőbeli részének felével együtt, továbbá a Powstelke-i erdőből akkora darabot, mint amekkora az említett Nyrees erdőből átengedett rész.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával és Huszti András regesztájával, DL 29713. □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 596–597 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 439.

171. [1375]. december 4. (Avinione, II. Non. Decembris, an. V.) [XI. Gergely pápa] Suran-i Pál [fia:] Péter magister erdélyi kanonokot saját kérésre a pápai káplánok sorába fogadja. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 288, fol. 14^f. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 607 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XIV. 598. — Hayez 45458. sz.

172. 1375. december 6. (in Vissegrad, in Nicolai conf.) [I.] Lajos király Demeter erdélyi püspökhöz, továbbá az erdélyi részek nemeseihez, városaihoz és szabad falvaihoz, illetve ezek rectoraihoz és bíráihoz, officialisokhoz és helyetteseikhez, valamint minden rendű-rangú emberhez. A lakosság növelése céljából megengedte, hogy bárki jobbágya és bárhova való lakos – a szükséges engedély megszerzése, a földbér (terragium) kifizetése és más kötelezettségei teljesítése után – szabadon beköltözhessek Wyzakna-ra, Deesakna-ra, Zeekakna-ra, Torda-ra és Kolosakna-ra, aminthogy a vajda vagy bárki joghatósága alatt királyi jobbágyok is, a sóvágók kivételével, szintén szabadon átköltözhetnek bárki birtokára. Arra az esetre, ha jobbágyaikat nem engednék a sóaknákra, utasította István erdélyi vajdát, hogy az átköltözni óhajtókat, minden holmijukkal együtt, három márka bírság terhe alatt szállíttassa át. E személyekkel szembeni keresetét ki-ki a sókamaraispán és a helyi bírák vagy officialisaik előtt érvényesítheti. Rendelkezését a vásárokon és más nyilvános helyeken is hirdessék ki. — *Arenga.* — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt:* Relatio domini Iohannis episcopi Vacyensis. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Ut ad salifodinas jobagiones libere venire valeant.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Dés v lt (DF 253316). □ Közlés: Ub II. 439–440. — DocRomHist C, XIV. 598–600 (román fordításban is). □ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 424 (20. sz., K. Papp M.).

173. 1375. [december 18.?] (in Sancto Emerico, V. d. quind. [Andree ap.?.]) László erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyágát, kinek jelenlétében az egyik alvajdai ember idézze meg Ottó Clusmonustra-i apát ellenében Machkas-i Miklós fiait: Balázst és Andrást, valamint Zamusfolua-i [Miklós fia: Andrást] az ő színe elé. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Sard-i Péter deák fia: László, Deaky-i Domokos, [Ba]logh [...].

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1376. január 21-i megcsonkult jelentésébe (175. sz.), DL 28094. Mivel a töredékes dátumformula az [aposto]li szó mellett az [archange]li-re is végződhett, keltezőként – figyelembe véve még a szokásos alvajdai octavákat – szóba jöhet október 17. is. Ennek valószínűségét azonban csökkenti, hogy viszonylag távol esik az idézés időpontjától (1376. január 7.). □ Közlés: DocRomHist C, XIV. 595–596 (román fordításban is, november 17-i hibás keltezéssel).

174. 1375. A Varad-i egyház káptalana privilegiális alakban átírja az erdélyi (AlbTr) káptalan 1344. [σ: 1355.] évi oklevelét (CDTrans III. 207. sz.), mely Konth Miklós erdélyi vajda levélkerestető parancsára [Kayantho-ra és Mariathelke-re vonatkozó] okleveleket írt át. (H. G.)

Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 1c. A leírás szerint az eredetit vörös-sárga selyemfonalon függő pecsét alatt állították ki. □ Regeszta: KmJkv I. 186.

175. 1376. január 21. (II. d. quind. Epiph. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana László erdélyi alvajdához. 1375. [december 18-i] kérésére (173. sz.) Péter deák fia: László alvajdai ember, Domokos szentpáli pap (rectore ecclesie de Sancto Paulo) káptalani kiküldött jelenlétében, január 7-én (II. d. Epiph. Dom.) Machkas-on Miklós fiait: Balázst és Andrást, Zamusfolua-n pedig Miklós fia: Andrást február 9-re (oct. Purif. Virg.) megidézte Ottó frater Clusmonustra-i apát ellenében. — *Hátlapján, azonos kézzel:* Viceuoyuode Transsiluano, pro religioso viro domino fratre Otthone de Clusmonustra, contra Blasium et Andream filios Nicolai filii Joseph de Machkas et Andream filium Nicolai de Zamusfolua, ad octavas festi Purificationis Virginis gloriose, citoria. — *Uo., keresztben, egykorú kéz írásával:* Pro domino abbate de Clusmonustra Stephanus litteratus cum conventu, pro Blasio et Andrea filiis Nicolai Thomas dictus Thouth cum conventus eiusdem, de partium voluntate ad octavas beati Georgii prorogatur, pro Andrea filio Nicolai de Zamusfolua <törölve: contra eundem abbatem non venit>. — *Uo., más kézzel:* Michael cum eodem. Solvit idem.

Eredeti, papíron, melynek első harmada hiányzik, zárópecsét nyomával, DL 28094. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 4–6 (román fordításban is).

176. [1376.] január 23. (Avinione, X. Kal. Februarii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] Demeter erdélyi püspököt áthelyezi a Zagrab-i püspöki székbe, mely István püspöknek a pápai kúrián kívül bekövetkezett halálával ürrült meg, és melynek betöltési jogát már előzőleg magának tartotta fenn. A püspökség elfoglalása előtt azonban Demeter köteles letenni e bullához mellékelt szövegű hűségesküt a pécsi (Quinqueecclesiensis) és a Veszprém-i püspök előtt. — Döntéséről értesíti a Zagrab-i káptalant, Zagrab város és egyházmegyéje papságát (clerus) és népét, a Zagrab-i egyház vazallusait, továbbá a kalocsai (Colocensis) érseket és [I.] Lajos magyar királyt. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 289, fol. 56^v. □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 303. — Temesváry 189–190. □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 6. — Hayez 46177. sz. □ A pápa 1376. február 15-én értesítette a pécsi és a veszprémi püspököt a fentiekéről (uo. vol. 287, fol. 4^v és vol. 289, fol. 520^v, Hayez 43610. sz.).

177. 1376. február 2. (in Purif. Virg.) A Clusmonustur-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Suk-i Darabus (d) János felesége: Lea, aki Thusun-i néhai Bulgar (d) László leánya, előtte lemondott a férje birtokaiból és javaiból őt hitbér címén megillető minden jussáról, és hitvesi szeretetből átruházza azt saját férjére és utódaira.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Suky cs lt (DF 255202). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 7–8 (román fordításban is). □ Regeszta: Petrichevich I/2. 1835. sz.

178. 1376. február 4. (f. II. p. Purif. Virg.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Palfolua-i Jakab fia: István és testvére: Sandrin megosztottak Palfolua, Hodus, Seer és Erkud nevű birtokaikon azzal a megkötéssel, hogy a használati földeket (terras usuales), a szántóföldeket, az erdőket és a folyókat közös használatban hagyják. Az egyezséget megszegő fél 50 márka bírságon maradjon.

A birtokosztály leírása: Primo in possessione Palfolua vocata fundum curie prefato Stephano pro usu suo proprio commorandum a parte ecclesie in eadem possessione fundate assignassent cum uno fundo pro locatione iobagionis apto; prefatoque Sandrino a parte orientali infra fluvium Zamus dictum scilicet usque vicum duplicis ordinis artum fundum curie assignassent. Et unus vicus iuxta predictum fluvium Zamus versus partem orientalem protensus prefato Stephano provenisset; alter nempe vicus ex opposito dicti vici situs, in quo duo iobagiones habitarent, versus partem orientalem protensus prefato Sandrino cessisset et devenisset. Et duo fundi curie a parte finis ipsius vici existentes prelibato Stephano provenissent; prealegatoque Sandrino directo ordine similiter duo fundi curie provenissent. Duo autem fundi curie in s[eri]e unius vici habitatoribus destituti existentes prefato Stephano provenissent. Unus autem vicus sessionalis edificis destitutus, pro locatione iobagionum aptus, simplicis ordinis, a parte civitatis existens in ius et proprietatem dicti Stephani, alter enim vicus similiter sessionalis, vacuus et habitatoribus destitutus, pro locatione iobagionum aptus, a parte possessionis Ombod vocate situs usque finem protensus prefato Sandrino provenisset. A parte autem occidentali duo iobagiones in portionem prefati Sandrini cessissent; prefatoque Stephano similiter duo fundi curie provenissent. Qua[tuor] autem iobagiones prefato Sandrino missa sorte provenissent; duoque fundi curie prope fundum ipsius Stephani existentes eidem Stephano provenissent[ent].

Possessionem autem ipsorum Hodus vocatam divisioni applicassent hoc modo: quod septem iobagiones a domo Stephani inclusive prefato Sandrino cessisset; ex opposito autem ipsius vici duo iobagiones iuxta fluvium Humurod vocatum existentes prefato Stephano cessissent et devenissent. Duoque iobagiones in eodem vico commorantes prelibato Sandrino missa sorte provenissent; ultra fluvium autem Balkan vocatum duo ioba[giones], necnon a fine ipsius vici incipiens usque domum prefati Stephani quinque iobagiones directo ordine usque domum Stephani iobagionis ipso[rum in]clusive prefato Stephano cessisset. Iuxta locum autem sessionalem, penes fluvium Balkan dictum usque unum arborem protensum [similiter prefato] Stephano assignassent; et ab eadem arbore loca sessionali versus civitatem protensa in ius et proprietatem dicti Sandrini sorte super posita provenisset. Totidemque loca sessionalia in insula existentia prefato Stephano cessissent; ex oppositoque eorundem locorum sessionalium prefato Sandrino missa sorte provenisset.

Possessionem denique ipsorum Seer vocatam divisioni applicassent hoc modo: quod vicus simplicis ordinis a parte ecclesie Sancte Crucis in eadem possessione fundate incipiens a parte meridionali usque finem protensus simulcum locis sessionalibus in ius et proprietatem prefati Stephani cessisset et devenisset; alter enim vicus ex opposito eiusdem vici situs directo ordine usque finem protensus prefato Sandrino provenisset. Alterque vicus in eadem possessione situs abinde signo metali per ipsos limitato incipiens sessionalis a parte occidentali situs usque finem protensus anotato Sandrino, ex oppositoque eiusdem vici unus vicus sessionalis prefato Stephano provenisset.

Preterea possessionem ipsorum Erkud vocatam divisissent hoc modo: quod duos fundos curie a parte orientali prope ecclesiam in eadem possessione fundatam existentes prelibato Stephano assignassent; et iuxta eosdem fundos curie unum fundum predicto Sandrino missa sorte assignassent. Et unum fundum iuxta fundum dicti Sandrini situatum prefato Stephano assignassent; et ab ipso fundo exclusive incipiens usque fundum ultra pontem situatum vicus simplicis ordinis protensus prefato Sandrino pervenisset. Et ab eodem fundo incipiens vicus simplicis ordinis usque domum Dominici Magni inclusive directo ordine protensus similiter eidem Sandrino cessisset et devenisset; et a domo eiusdem Dominici exclusive similiter vicus simplicis ordinis versus possessionem Kusal vocatam protensus usque finem et ex opposito eiusdem vici alter vicus similiter simplicis ordinis usque pontem protensus cum una domo ultra pontem habi[ta] in ius et proprietatem prefati Stephani provenisset. Loca autem sessionalia versus possessionem Kusal protensa usque angulum orti Michaelis prefato Stephano, a parte autem montis loca sessionalia prefato Sandrino, a parte autem cuiusdam stagni loca sessionalia prefato Stephano provenissent. A parte possessionis Hodus loca sessionalia existentia prefato Sandrino, a parte vero dicti stagni ex opposito existentia prelibato Stephano provenissent. (H. G.)

Eredeti, hártján, hátlapján mandorla alakú befűggesztett pecsét nyomával, DL 41996. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 8–12 (román fordításban is, sok hibával).

179. 1376. [március 10. előtt] Demeter erdélyi püspök saját oklevelével a Gyulafehérvár (Alba) melletti romos (iam desolato) Szt. Erzsébet-monostornak adományozza néhai Miklós Ozd-i főesperes Burband-i szőlőjét. (H. G.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 53. Közlelbbi keltezése azon alapszik, hogy bár Demeter erdélyi püspököt XI. Gergely pápa már 1376. január 23-án zágrábi püspöknek nevezte ki (176. sz.), ennek híre csak egy-két hónap múlva jutott el az érintettekhez, hiszen a királyi privilégiumokban Demeter március 30-ig még erdélyi püspökként szerepel, a zágrábi széket pedig március 8-ig még üresedésben levőnek mondják (Engel: Archontológia I. 70, 79). A mi szempontunkból viszont az az irányadó, hogy március 10-re már a káptalan is tudomást szerzett az áthelyezésről (180. sz.). □ Közlés: DocArtPaul I. 177, 178 (magyar fordításban is).

180. 1376. március 10. (Albe, VI. d. oct. Cynerum) János magister, Kykullew-i főesperes, a püspöki szék betöltetlensége idejére az erdélyi egyház káptalana által állított lelkiekben általános helynök bizonyítja, hogy amikor az általa kiküldött Ferenc Bonchhyda-i és István Zyk-i pap (ecclesiarum rectores) március 5-én (in oct. Cynerum) megjelent a helyszínen, hogy több nemesi fogott bíró jelenlétében felbecsülje Wos (d) János fia: néhai Tamás birtokrészeit, melyekből előző oklevele értelmében Szentegyedi (de Sancto Egidio) Wos (d) István, Desew fia: László, László fia: Lewkus, László fia: László és Chege-i Veres (Rufus) Péter fia: Miklós köteles kiadni Bogath-i Péter fiainak: Jánosnak és Péternek elhunyt nővérük (s. u.): Sebe, az említett néhai János fia: Tamás felesége általa viszszaítélt hitbérét és jegyajándékát, a felek – akik közül Jánost testvére: Dávid képviselte a szükséges ügyvédvalló levéllel – a békesség kedvéért elálltak a birtok becsüjétől, és abban állapodtak meg, hogy az alperesek április 20-án (in oct. Passce), június 8-án (in oct. Penth.) és július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) három egyenlő részletben fizetendő összesen 64 Ft-tal (cum estimatione condigna) tesznek eleget kötelezettségüknek, kétszeres

büntetés terhe alatt. A békebírságot viszont mindkét fél tartozik neki leróni. — *Hátlapján, más egykorú kézzel*: Pro in causam attractis Michael Buzas procurator eorum legitimus, Georgio filio Iohannis nomine patris sui et David fratris eiusdem recipienti pro primo termino viginti unum florenos persolvit. Item nobiles de Chege tenentur nobis solvere unum florenum pro decima parte et sex florenos per centum denarios pro iudicio pacis in secundo termino solutionis.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: [S IOHI]S AR[C][HID] D KIK[V]LLEV, továbbá Huszti András kézírásával regesztta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252828). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 22–24 (román fordításban is, hasonmással). □ Regesztta: WassLt 168. sz.

181. 1376. március 20. (f. V. a. Letare) A Clusmonustur-i Szűz Mária-monostor konventje előtt M[o]nustur-i Jakab fia: Jakab Monustur, Bedech, Erdeufolua, Derehth[e], [B]ykol és Oláhmonostor (Monustur Olachalis) nevű birtokbeli részeit, a malmokkal és vámbeli résszel együtt, 20 arany Ft-ért hét évre zálogba adja Wasa[r]hel-i Gerew fia: Gerew-nek, kikötve, hogy azokat hét év után a fenti összeg kifizetésével bármikor visszaválthatja. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Impignoratitia. Monostor, Bedech, Erdeöfalwa, Bikal Olachale.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: [+S] CONVENTVS BTE VI[R]GINIS D COL'MONTVRA, DL 26985. □ Közlés: DocVal 263–264. — ArhIstRom II/2005, nr. 1. 4–5 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 24–26 (román fordításban is).

182. 1376. március 23. (in Letare) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Zyluas-i Dénes fia: Péter – testvére (fr. c.): Tamás beleegyezésével – az általa megölt Kecheth-i Balázs vérdíjaként fizetendő, 100 garasával számolt 50 márka fejében Zyluas (Doboka vm) birtokbeli részét zálogba adja Teuk-i Miklós fia: Tamásnak és Pál fia: Antalnak, valamint az általuk ügyvédvalló levél nélkül képviselt rokonainak: Kecheth-i Balázs fia: Gergelynek és János fia: Jánosnak. Tíz esztendő letelte után visszaválthatja birtokát. A gyilkossággal kapcsolatos iratokat érvényteleneknek nyilvánítják. A megállapodást áthágó fél perdöntő bajvíváson maradjon. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Zylwas de Doboka pro interfectione hominis usque ad 50 marcas impignorata.

Eredeti, hártván, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27436. — Ái a kolozsmonostori konvent 1408. március 9-i oklevelében, DL 27278. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 2–4 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 26–28 (román fordításban is).

183. [1376]. április 5. (Avinione, Non. Aprilis, an. VI.) [XI. Gergely pápa] az erdélyi egyházban levő Ozd-i főesperességet, melyet [1376]. január 25-én (VIII. Kal. Februarii) vont saját rendelkezése alá, és amely utóbb Simon [fia:] Miklósnak a pápai udvaron kívül bekövetkezett halálával ürült meg, Lussaneto-i Jánosnak adományozza, aki néhai Vilmost, a [római] Szt. Kelemen-egyház bíboros papját (presbiter) nyolc évig, a pápai kamarát pedig Magyarországon és Lengyelországban öt évig hűséggel szolgált. Nem lehet akadály, hogy ugyanott kanonoksággal és prebendával rendelkezik, de az éneklőkanonokságról le kell mondania. — Beiktatásával a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspököt, az er-

délyi egyházmegyei Clusewar-i (!) monostor apátját és az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízta meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 289, fol. 159^v–160^r. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 608–609 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 28. — Hayez 42252. sz.

184. 1376. április 24. (in Georgii mart.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje Gerend-i Miklós fia: Miklós magister kérésére privilegiális alakban átírja az erdélyi káptalan 1367. január 20-i, bizonyos birtokok iktatása ügyében néhai Péter erdélyi alvajdához intézett pátens jelentését (CDTrans IV. 575. sz.), minthogy az eredetét az utak viszontagságos volta miatt nem meri magával hordozni. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Concordia super possessione Kereztur <et Egerbeg>*.

Eredeti, hártján, függőpecsét bevágásaival, DL 28354. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 31–32 (román fordításban is).

185. [137]6. [április 29.] (III. f. p. Georgii mart.) [A váradi káptalan?] bizonyítja, hogy Bozyas-i Nakabor fia: Péter – [testvére: János], valamint rokona: Petheu fia: [Tamás] nevében is – tiltotta az ország fejedelmeit ([princip]es regni gubernaculam tenentes) az ő Halmas, Eleus, Detreh és [mindkét] Gemelchenus nevű birtokaik (Karazna vm) csere címén történő elidegenítésétől, Tamás fia: Jánost és Luchench-i Tamás fia: Dénest pedig azok elfoglalásától és használatától. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Petro et Iohanne filii Nakabor ac Thoma filio Petheu de Bozyas, contra Iohannem filium Thome et alios intranominatos, prohibitoria.* — *Uo., XVI. századi kéz írásával: Pro possessionibus Halmos, Ellyes, Detreh et utraque Gyemmelchenes. Anno 1386. (*H. G.)*

Eredeti, papíron, melynek baloldali harmada hiányzik, pecsételés nyoma nélkül, a diósadi ref. egyházközség lt, nr. 2. A hátlapi feljegyzésben szereplő dátum téves olvasat eredménye lehet, mert 1383. január 11-én Gönyői Tamás fia Jánost már néhaiként említik (BánfOkI I. 371), továbbá 1386-ban maga György napja is keddre esett. Az ügy összefügg azzal, hogy I. Lajos király 1372-ben Gönyői Jánosnak adományozta a valkói uradalmat (CDTrans IV. 1040. sz.), melyhez – a Borzásiai többszöri tiltakozása mellett is – régóta hozzá tartoztak a fent említett birtokok (uo. III. 73, 94. sz.). Losonci Dénes Gönyői fiúsított leányának férjeként (vö. uo. V. 710. sz.) volt érintett az ügyben. Az eltiltás biztosan egy hiteleshely előtt történt, ezek közül a váradi testület esett a legközelebb a fenti birtokokhoz.

*[1376. május 3. után] Az Enyed és Torockó határjárásáról készült feljegyzés (DL 30674) inkább 1375. május 3. utánra datálendő (136. sz.).

186. 1376. május 5. (Albe, V. d. oct. Georgii mart.) János magister Kykullew-i főesperes, a püspöki szék betöltetlensége idejére a káptalan által állított általános helynök, Lőrinc Chombord-i és Lukács Wyfalw-i papoknak. Myske fiait: idősebb Jakobot, ifjabb Jakobot, Myske-t, valamint Myske fia: István fia: Barnabást, Bagow-i nemeseket, június 8-ra (ad oct. Penth.) idézzék színe elé Fehérvárra (in Albam) Myske fia: néhai György özvegye: Ilona, jelenleg Nadas-i László fia: Péter felesége ellenében, és erről tegyenek neki írásban jelen-

tést. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Discretis viris dominis Laurentio de Chombord et Luce de Wyfalw ecclesiarum rectoribus. — *Uo., egykorú kézzel*: Non venerunt.

Eredeti, papíron, mandorla alakú zárópecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73747. □ Közlés: TelOkI I. 176–177. — DocRomHist C, XV. 37–38 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 444.

187. [1376.] május 5. (Avinione, III. Non. Maii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] Demeter helyére, akit távollétében a Zagrab-i püspöki székhelybe helyezett át, Gobellinust, az esztergomi egyházmegyei Kereszténysziget áldozópapi renden levő plébánosát (plebanum plebis Insule Cristiane, Strigoniensis diocesis, in presbyteratus ordine constitutum) nevezi ki erdélyi püspökké, mivel az áthelyezés útján megürült székesegyházak betöltési jogát már előzőleg magának tartotta fenn. — Döntéséről értesíti az erdélyi egyház káptalanát és vazallusait, az erdélyi egyházmegye és város papságát (clerus) és népét, a kalocsai (Colocensis) érseket, valamint [I.] Lajos magyar királyt. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 290, fol. 106^r–107^r. □ Közlés: Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850. 351 (Deutsch, G. D., töredékesen). — Theiner: MonSlav I. 310. — Ub II. 440–441. — Temesváry 202–203. — DocRomHist C, XV. 33–35 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 46117. sz.

188. [1376.] május 5. (Avinione, III. Non. Maii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] Gobellinus választott erdélyi püspökhöz. Miután e napon apostoli hatalmával élve kinevezte az erdélyi egyház élére (vö. 187. sz.), kérésére engedélyezi, hogy felszentelését bármelyik katolikus püspök elvégezhesse másik két vagy három püspöktársa közreműködésével, anélkül, hogy emiatt a kalocsai érsek metropolitai jogai sérülnének. Egyúttal azonban tegye le a bullához mellékelt szövegű hűségesküt is, és azt saját pecsétjével megerősített pápens oklevelébe foglalva, küldötte útján juttassa el a pápai udvarba. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 288, fol. 64^r. □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 310–311. — Ub II. 442. — Temesváry 203–204. — DocRomHist C, XV. 36–37 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 44683. sz.

189. [1376.] május 5. (Avinione, III. Non. Maii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] János helyére, akit távollétében a győri (Jauriensis) püspöki székhelybe helyezett át, – figyelembe véve a Wac-i káptalan tagjainak pápens oklevelükbe foglalt kérését is – Petert, az erdélyi egyházmegyei Bistercia-i Szt. Miklós-egyház áldozópapi renden levő plébánosát (rector parochialis ecclesie) nevezi ki Wach-i püspökké, mivel az áthelyezés útján megürült székesegyházak betöltési jogát már előzőleg magának tartotta fenn. — Döntéséről értesíti a Wach-i egyház káptalanát és vazallusait, a város és az egyházmegye papságát (clerus) és népét, [I.] Lajos magyar királyt, valamint az esztergomi (Strigoniensis) érseket. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 290, fol. 111^{r-v}. □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 312. — Ub II. 442–443. □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 37. — Hayez 46118. sz.

190. [1376.] május 7. (Avinione, Non. Maii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] az erdélyi egyházban azt a kanonokságot és prebendát, mely Péter választott Wac-i püspök felszentelésével fog megürülni, Hambach-i Thomas [fia:] Thomas egyházbírói baccalaureusnak rezerválja (kivéve ha időközben Péter elhalálozna). Nem jelent akadályt, hogy a kedvezményezett az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyei Hambach parochialis egyház plé-

bánosa (rector). — Beiktatásával a kerci (de Candelis) Szűz Mária-monostor apátját, az esztergomi egyházmegyei szentgyörgymezei (de Viridicampo) Szt. György-[egyház] prépostját vagy az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 290, fol. 405^v–406^f. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 609–610 (Müller, G. E.). — Ub II. 440. — DocRomHist C, XV. 33. (mindhárom tévesen május 1-jére keltezte). — Hayez 45984. sz.

191. 1376. május 8. (in Wysegrad, VIII. d. Georgii mart.) Lochonch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a Vesen-i Domokos fia: Miklós fia: László magister és a Gram-melléki Szt. Benedek-egyház apátja: Henrik közti pert az István volt erdélyi vajda perhalasztó levele által kitűzött május 1-jei (oct. Georgii mart.) terminusról október 6-ra (ad oct. Mych. arch.) halasztja. Oklevelét, pecsétje hiányában, Scepus-i Jakab comes országbíró pecsétjével erősíti meg. (*H. G.)

Eredeti, szakadt papíron, zárópecsét nyomával, az esztergomi káptalan hiteleshelyi lt-ban, cap. 18, fasc. 8, nr. 18 (DF 208841). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 42–43 (román fordításban is).

192. 1376. május 12. (in Vissegrad, XII. d. oct. Georgii mart.) Scepus-i Jakab comes országbíró Solymus-i Aprod (d) Miklós gyermekeinek: János Kykellew-i főesperesnek, Balázsnak és Klárának, valamint ez utóbbi fainak ítéli Gargou és Gebefalua rész-, Mylay, Harazth, Kwfwrbah egész- és Lynduo félbirtokokat. János főesperest [1376.] február 9-én (ad oct. Purif. Virg.) Demeter fia: Simon, május 1-jén (in oct. Georgii mart.) pedig testvére: Balázs képviselte, mindketten az erdélyi (AlbTr) káptalan ügyvédvalló levelével. (*H. G.)

Ái Garai Miklós nádor 1416. február 21-i oklevelében, Máriássy cs márkusfalvi lt: DL 74872. □ Regeszta: MáriássyLt 97. sz. — Turul 41/1927. 20 (12. sz., Fekete Nagy A.). — ZsOkI V. 1593. sz.

193. [1376. május 14.] Guilelius/Guilelmus (!) erdélyi püspök 1500 Ft servitium commune és további servitia consueta fizetésére kötelezi magát. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, CamAp, Obligationes, vol. 43, fol. 39^v. □ Közlés: Cameralia I. 85. sz.

194. [1376.] május 15. (Avinione, Id. Maii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] az erdélyi püspökhöz. Scharfneck-i (!) Johann lovag (miles) egyházzogot tanuló fia: Friedrich speyeri (Spirensis) egyházmegyei klerikus részére gondoskodjon kanonokságról és prebendáról a speyeri egyházban. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 290, fol. 473^r. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 610 (Müller, G. E.). — Ub II. 445. — DocRomHist C, XV. 43. — Hayez 45992. sz.

195. [1376.] május 19. (Avinione, XIV. Kal. Iunii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyében fekvő Kereszténysziget (Insula Cristiana) parochialis egyházát, mely az erdélyi püspököknek megválasztott Gobelinus felszentelése után fog megürülni, [I.] Lajos magyar király kérésére Thomas [fia:] Thomas egyházzogi baccalaureusnak, az esztergomi egyházmegyei Hanbach plébánosának (rector parochialis ecclesie) rezerválja (kivéve ha időközben Gobelinus elhalálozna), tekintet nélkül arra, hogy [1376. május 7-i] adománylevele (190. sz.) folytán Thomas egy kanonokság és prebenda

várományosa az erdélyi egyházban. A Hambach-i (!) plébániáról azonban le kell mondania. — Beiktatásával az esztergomi egyházmegyei kerci (de Candelis) Szűz Mária-monostor apátját, az esztergomi Szt. György-[egyház] prépostját vagy az avignoni Szt. Agri-cola-egyház dékánját bízta meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 200, fol. 182^{r-v} (DF 291067). □ Közlés: VerArch 24/1893. 610–611 (Müller, G. E.). — Ub II. 445. — DocRomHist C, XV. 44–45 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 42720. sz.

196. 1376. június 4. (f. IV. p. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Ryho-i Anth fia: Michael fia: Michael comes – testvére: Nikolaus fiai: [Mi]chael, Jo-[h]ann és [Andreas] nevében is – Demeterpataka-n lévő részüket, azaz a birtok háromnegyedét (tres partes) 400 Ft-ért és 50 bárányos juhért (oves cum agnellis) eladta Kelnik-i Daniel fia: Michael fia: Michael comesnek. Ebből a vevő 150 Ft-ot s a juhokat már meg is adta, július 25-én (in Iacobi ap.) pedig 125 Ft-ot, augusztus 24-én (in Bartholomei ap.) szintén 125 Ft-ot fog fizetni, melynek törlesztése után az eladók végleg előrikítik neki az említett jószágot a káptalan előtt, szavatosság vállalása mellett. — *Az oklevél alsó szélén, azonos kéz írásával: Cum triginta <duobus> grossis.*

Eredeti, papíron, rongált állapotban, pecsételést nyoma nélkül, DL 29182. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 46–48 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 446.

197. 1376. június 19. (in Wysegrad, in oct. Corp. Chr.) [I.] Lajos király – tekintettel a szerbek és bolgárok elleni hadjáratok, különösen Zeurin város és föld visszaserzése során (in exercitibus nostris adversus Rascenos et etiam contra Bulgaros motis, signanter vero in reoptentione civitatis et terre Zeuriniensis) szerzett érdemeikre – új adomány címen örökjogon hú románjainak (Olachi): Bayk fiainak: Surian-nak, Bogdan-nak, Dumitru-nak, Toma-nak és Blasiu-nak adja a Blasnicha folyó melletti Balasnicha birtokot (in districtu de Myhald), mely a Havasalföldre (Transalpine) szökő és az uralkodó ellenségéhez csatlakozó Lehach fia: Ladislau hűtlensége folytán háramlott a koronára. A jószágot a kerület többi román nemesének (nobiles Olachi) jogai szerint birtokolhatják. Az oklevelet legközelebb nagypecsétje alatt is kész kiállítani. (H. G.)

Ái Mária királynő 1386. február 10-i oklevelében, a vajdahunyadi román ortodox egyházközség lt-ban, nr. 1. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Popa: Iancu Corvin 178 (téves olvasatokkal). — Iorga: Scrisori și inscripții I. 275–276 (kihagyásokkal). — Bogdan: Români 225–226. — Holban-Sacerdoțeanu: Facsimile 5 (2. sz.; töredékesen). — DocRomHist D, I. 108–109. — Banatica 5/1979. 271–272 (Feneșan, C.). — DocRomHist C, XV. 54–55 (mindhárom román fordításban is). □ Regeszta: Columna 5/1874. 126 (Hașdeu, B. P.). — DocVal 265.

*1376. június 28. A váradi káptalan oklevele Péter erdélyi alvajda bocsárdi hatalmaskodásáról (DL 38757) helyesen 1346. június 28-án kelt (CDTrans III. 335. sz.).

198. 1376. június 29. (in Petri et Pauli ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Dragh-i Jakab comes – a konvent ügyvédvalló levele révén fiai: Miklós,

Péter és János nevében is – a Sumbur-on lévő vám őket illető felét 100 arany Ft-ért (flore nis in specie auris) elzálogosítja Mosdathlan (d) András comes Dees-i polgárnak, akit Ba duk-i Miklós képvisel, és megengedi neki, hogy a szabálytalanul közlekedőktől elkobzott holmik harmadrészét is magának tarthassa meg (quicquam de viatoribus indebite procedentibus recipere poterunt, de talibus rebus idem comes Andreas tertiam partem recipien di habeat potestatem).

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 26868. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 5 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 55–57 (román fordításban is).

199. 1376. június 30. (d. ultima Iunii) [A velencei szenátus] – levél és küldönc útján közölt kérésére – engedélyezi István erdélyi vajdának, aki 14 fős kíséretével a Szent Sír-hoz készül, hogy oda- és visszaúton Bejrútba (Barutum) tartó egyik gályájukon utazzon. Augusztus 15-re (d. XV. Augusti) legyen Velencében (Veneciis). (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AStVen, Senato, Deliberazioni, Misti, vol. XXXV, pag. 222. □ Közlés: Wenzel: DiplEml III. 130. — Hurmuzaki VIII. 1 (kihagyásokkal és hibákkal). — DocRomHist C, XV. 57–58 (román fordításban is). □ Megjegyzendő, hogy a fentiek ellenére Lackfi István volt vajda még augusztus 27-én is Csáktornyán tartózkodott (LtKözl 3/1925. 124 [Mályusz E.]). Zarándoklata mégsem hiúsult meg, hiszen a magyarországi johan niták előljáróinak 1377. február 22-én már tudomása volt arról, hogy szentföldi útja során megfordult Rodosz szigetén, és ott találkozott a rend nagymesterével (CDHung IX/5. 149–151).

200. [1376]. július 1. (apud Villamnovam, Avinionensis dioc., Kal. Iulii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] Miklós [fia:] Mátyás áldozópapnak (presbiter), az erdélyi egy házmegyei szentmártoni (de Sancto Martino) Szt. Márton parochialis egyház papjának (rector), a Warad-i püspök és káptalana vagy az egyes kanonokok adományozási jogkörébe tartozó egyházi javadalmat rezervál, amelynek jövedelme a tizedszedők nyilvántar tása szerint (secundum taxationem decime) nem haladja meg a 60, illetve a 40 arany Ft-ot (attól függően, hogy lelkipásztorkodással jár-e vagy sem). Ennek megszerzése után azon ban le kell mondania a fenti plébániáról. — Beiktatásával a Warad-i székeskáptalan és az ottani Szűz-Mária [társaskáptalan prépostját?] vagy az avignoni Szt. Agricola-egyház dé kánját bízta meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 289, fol. 443^r. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 611 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 58. — Hayez 42016. sz.

201. [1376]. július 1. (apud Villamnovam, Avinionensis dioc., Kal. Iulii, an. VI.) [XI. Gergely pápa] Balázs [fia:] Péter áldozópapnak (presbiter), az erdélyi egy házmegyei szentmiklósi (de Sancto Nicolao) Szt. Miklós parochialis egyház papjának (rector) a kalocsai (Colocensis) érsek és a kánonilag egyesített kalocsai és Bach-i káptalanok vagy az egyes kanonokok adományozási jogkörébe tartozó egyházi javadalmat rezervál, amely nem lehet kanonokság, és amelynek jövedelme a tizedszedők nyilvántartása szerint (secun dum taxationem decime) nem haladhatja meg a 60, illetve a 40 arany Ft-ot (attól függően, hogy lelkipásztorkodással jár-e vagy sem). Ennek megszerzése után azonban le kell monda-

nia a fenti plébániáról. — Beiktatásával a szerémi (Sirmiensis) püspököt, a Dombo-i monostor apátját vagy az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízta meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 289, fol. 451^r. □ Regeszta: VerArch 24/1893. 612 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 59. — Hayez 42018. sz.

202. 1376. július 8. (f. III. a. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Byrtholm-i Barthalius fia: Andreas – famulusa: Miklós fia: András útján – kifizette Huzioazou-i Cunrad fia: Johann comesnek, aki László volt erdélyi alvajda ügyvédvallólevelével testvérét: Nikolaus-t is képviselte, annak a 34 ezüst márkának a felét, mely összegben néhai Nikolaus comes és felesége a jelenleg Barthalius fia: Andreas kezén lévő Repafolua birtokot a káptalan másik oklevele szerint testvérének: említett Hozuiazou-i Cunrad comesnek, azaz Johann comes és Nikolaus apjának, valamint Munara-i Luch fia: Nikolaus-nak elzalogosította, és amely félösszeg miatt Cunrad fiai és Andreas az erdélyi alvajda előtt perlekedtek egymással. Johann comes és testvére: Nikolaus vállalták, hogy saját költségükön megvédik Barthalius fia: Andreast és utódait, ha valaki a jövőben a fenti összegért háborgatná.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30715. □ Közlés: Ub II. 446–447. — DocRomHist C, XV. 62–63 (román fordításban is).

*[1376–1391]. július 25. után László erdélyi vajda levele Dobokai Jánoshoz (DL 74423) közelebből [1391?]. július 29-re keltezhető.

203. 1376. július 27. (in Torda, dom. p. Iacobi ap.) Temes János erdélyi alvajda Erdélyország (regni Transsilvani) nemeseivel és véneivel (seniores) országos ügyben (pro quodam negotio regni) július 27-én Tordán tartott tanácskozásán elrendeli, hogy Zylkerek-i Jakab fia: János, a Clusmonustra-i konvent [1363. január 25-i] záloglevele (CDTrans IV. 186. sz.) értelmében, engedje vissza Zylkerek-i János fia: Balázsnak Zylkerek-i birtokrészét, ha ez a kiváltáshoz szükséges összeget augusztus 3-án (VIII. d. presentium) a konventben lefizette. Ha ezt nem tenné, büntetésként a zálogösszeget maradjon.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1376. augusztus 7-i oklevelébe (204. sz.), DL 27830. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 68–69 (román fordításban is).

204. 1376. augusztus 7. (V. d. dom. p. Ad vinc. Petri ap.) A Kulusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1376. július 27-i oklevelének (203. sz.) megfelelően Zylkerek-i Jakab fia: János augusztus 3-án (dom. p. Ad vinc. Petri ap.) megjelent a konventben, és hajlandónak mutatkozott visszaengedni Zylkerek-i Domokos fia: János fia: Balázs elzalogosított birtokát, ha a konvent általa felmutatott 1363. január 25-i privilégiumába (CDTrans IV. 186. sz.) foglalt megállapodás szerint fizet. Minthogy azonban Balázs állítása szerint Jánosnak ezzel a jószággal kapcsolatosan más záloglevele is van, és ő most azt is ki akarta fizetni, de János tagadta ilyen oklevél létét, és csak a bemutatott záloglevél szerint volt hajlandó eljárni, a felek dolgukvégezetlen távoztak, noha Balázs forintot, dénárt és posztót hozott magával a konventbe. — *Hátlapján, azonos kézírásával:* Nobili viro et honesto Iohanni vicevoyuode Transsilvano, amico eorum hono-

rando, pro Iohanne filio Iacobi de Zylkerek, contra Blasium filium Iohannis filii Dominici de eadem, super facto cuiusdam possessionarie portione redemptione modo intradecarato, in Sanctum Emericum ad iudicem. — *Uo., XV. századi kéz írásával: De possessione Zylkerek.*

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 27830. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 69–72 (román fordításban is).

205. 1376. augusztus 14. (d. XIV. Augusti) [A velencei szenátus] engedélyezi, hogy Bizáncba (Romania) küldött főkapitányuk egy adriai gályával (unam ex galeis nostris culphi) hozassa el Bejrútból (Baruto) Velencébe (Venecias) István erdélyi vajdát, aki a Szent Sír mellett a Synay-hegyi Szt. Katalin-[kolostort] is meg akarja látogatni, ezért nem érne el visszaindulásukkor az őt előzőleg Bejrútba vagy Alexandriába szállító hajókat. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AStVen, Senato, Deliberazioni, Misti, vol. XXXV, pag. 237. □ Közlés: Wenzel: DiplEml III. 134–135. — Hurmuzaki VIII. 1 (hibákkal). — DocRomHist C, XV. 72–73 (román fordításban is). □ 1376. szeptember 7-én a velencei államtanács további intézkedésekkel kedvezett a vajdának (DocRomHist C, XV. 74–75)

205/2. 1376. augusztus 16. (II. d. Assumpt. Virg.) Demeter Zagrab-i püspök és káptalana oklevélbe foglalják a novavesi (de Nova Villa) Keresztelő Szt. János-plébániaegyház és a zágrábhegyfoki (de promontorio nostro) pálos kolostor közti birtokcserét. A Blyzna predium határjárására kiküldött kanonokok között említik Jakab magistert, aki az erdélyi egyházban Torda-i főesperes, [Demeter püspöknek] pedig ideiglenes helynöke. (*H. G.)

Ái I. Lajos király 1378. június 26-i privilégiumában, Acta Paulinorum, Remete, fasc. 1, nr. 14. □ Közlés: Tkalčić: MonCivZagr I. 250–254. — Smičiklas XV. 220–224.

206. [1376]. augusztus 28. (Avinione, V. Kal. Septembris, an. VI.) [XI. Gergely pápa] a pamplonai (Pampilonensis) püspöknek, az erdélyi egyházmegyei Clusmonastora-i Szűz Mária-monostor apátjának és az erdélyi egyházbéli Thilegd-i főesperesnek. Pacha-i János [fia:] Egyed Vesprim-i egyházmegyei acolitust, aki Prágában szabad művészeteket tanul (in studio Pragensi, in artibus scholaris existit), vezessék be az erdélyi egyházban levő ama kanonokság és prebenda birtokába, mely Vilmosnak, a [római] Szt. Kelemen-egyház bíboros papjának a pápai udvarban bekövetkezett halálával ürült meg, és amelynek jövedelme – Egyed szerint – nem haladja meg a 60 arany Ft-ot. Feltételül szabja meg, hogy a jelölt értse és beszélje a helybeliek nyelvét (ydioma, quod habitatores et incole civitatis Transsilvanensis locuntur, intelligat et sciat loqui), továbbá hogy az esztergomi (Strigoniensis) vagy egy vele szomszédos egyháztartományban tartózkodjék. A bulla kézhezvétele utáni egy hónapon belül Egyed köteles a pápai udvarból hazájába visszatérni, különben kiközösítés alá esik, és egy évig nem részesülhet semmiféle javadalomban. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 290, fol. 319^{r-v}. □ Regeszta: Hayez 45865. sz.

207. [1376. augusztus 30.–október 6. között] Az erdélyi káptalan János erdélyi alvajdához. Amikor Gedeuch alvajdai ember és János karbeli pap (presbiter) hiteleshelyi kiküldött augusztus 30-án (sab. p. Decoll. Ioh. Bapt.) Hedruhfaya/Hedrihfaya-i Leukus/Lewkes testvérét (germanus): Pétert Zenthmyclos (Torda vm) birtok felébe be akarta

vezetni, Cykmantul-i Demeter fia: Lászlónak a felesége – az erdélyi káptalan előtt meghatalmazott ügyvédje: Kereleu/Kerelew-i Gál útján – tiltakozott. Emiatt az asszonyt október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) az alvajda elé megidéztek.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1377. február 9. és április 12. között kelt oklevelében (246. sz.), DL 28576, 10752 és 32214. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 316, 321–322 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 74.

208. 1376. szeptember 18. (f. V. p. Exalt. s. cr.) A Warad-i egyház káptalana előtt Dubuka-i László fia: Imre, szükségektől szorongattatva, a Dubuka vármegyei Almas-on lévő birtokrészét 32 garasával számított 60 Ft-on, a Dubuka-i birtokrészét hasonló módon számított 40 Ft-on zálogba adja Cheh (d) István magister Aduryan-i alvárnagynak.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett, mandorla alakú pecsét töredékeivel, melynek körirata: +S MIN CAPLI WADIEN ECCE AD CAVSAS, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73748. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 75–76 (román fordításban is).

209. 1376. október 7. (Alba Gyule, f. III. p. Francisci conf.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmonustra-i Szűz [Mária]-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Zarkad-i László fia: László magister, Zenthkyral-i Donch, Forro-i Miklós, Zarkad-i László fia: Tamás vagy Egrus-i Antal vezesse be Zenthyan-i Péter özvegyét a sógora: Ebesfolua-i Imre fia: László által az asszonyt illető jussok fejében élete végéig neki ígért Kund vagy Hondorph birtok egyikébe.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1376. október 23-i jelentésébe (211. sz.), Thorotzkay cs lt (DF 257871). □ Közlés: Ub II. 447. — DocRomHist C, XV. 78–79 (román fordításban is). □ Regeszta: ThLt 16. sz.

210. 1376. október 13. (in Sancto Emerico, in quind. Mich. arch.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a kijelölt alvajdai emberek egyike vezesse be [R]adus-i Jenew fia: Peter özvegyét: Miklós leánya: Margit asszonyt a Zenthyan-i György fia: Péter birtokaiból őt illető leánynegyedbe. — *Kijelölt alvajdai emberek:* László deák alvajdai jegyző (curie nostre notarius), Thate-i Márton fia: Péter, László, az alvajda szentimrei officialisa (officialis noster de Sancto Emerico), Abafolua-i Jakab fia: János, Zeukafolua-i Balázs fia: László, Capulna-i Benedek fia: István, Horuath (d) Péter és fia: Albert.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1376. november 2-i jelentésébe (212. sz.), DL 29714. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 80–81 (román fordításban is).

211. 1376. október 23. (f. V. a. Sym. et Jude ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. Jóllehet 1376. október 7-i kérése (209. sz.) szerint [Ebesfolua-i] Imre fia: László Kund birtokot sógornőjének: Zenthyan-i Péter özvegyének: Margitnak, aki Turuzkou-i Elleus fia: Istvánnak a leánya, elhunyt férje birtokából járó jussai fejében eredetileg csak élete tartamára szándékozott átengedni, mégis, az iktatására október 18-án (in Luce ev.) összegyűlt szomszédok rábeszélésének engedve, a helyszínen úgy döntött, hogy örökre átadja neki Kund-ot nyolc kúria és a szász szokás szerinti 12 és fél hold szántó föld kivételével (exceptis dumtaxat octo

curiis et duodecim iugeribus cum medio terrarum arabilium more Saxonico existentibus), melyet magának tart meg. Kikötötte azonban, hogy ha gyermekei születnének, e birtokot méltányos becsűjén visszaválthatja az özvegytől. Ennek megfelelően Zarkad-i László fia: László magister vajdai ember, György frater pap konventi tanúbizonyosság jelenlétében, Margit asszonyt és testvéreit: [Turuzkou-i] Miklós és László magistereket, három napi helyszíni várakozás után, ellentmondás nélkül bevezette Kund birtokába.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Thorotzkay cs lt (DF 257871). □ Közlés: Ub II. 447–448. — DocRomHist C, XV. 81–83 (román fordításban is). □ Regeszta: ThLt 17. sz.

212. 1376. november 2. (II. d. Omn. sanct.) Az erdélyi egyház káptalana János magister erdélyi alvajdának. Amikor 1376. október 13-i kérésére (210. sz.) László szentimrei (de Sancto Emerico) officialis alvajdai ember, János karbeli pap (presbiter), káptalani kiküldött tanúbizonyossága mellett, valamint Margit asszony veje (gener) és ügyvédje: Olfalu-i Bálint és Ebesfolua-i Imre fia: László famulusa és ügyvédje: Rauaz (d) Jakab társaságában október 27-én (in vig. Sim. et Iude ap.) megjelent Zenthuyuan-i György fia: Péter birtokán, hogy annak negyedébe [Radasi] Jenew fia: Peter özvegyét, az említett Margit asszonyt anyjának: Annych-nak, György fia: Péter nagyapja: néhai László nővérének (s. u.) leánynegyede címén beiktassa, Margit asszony fogott bírák közvetítésével úgy egyezett meg a jószágokat kezében tartó Ebesfolua-i Imre fia: Lászlóval, hogy ez Kwnd-on az alább leírt részt átengedi neki: Unam particulam possessionis sue Kwnd vocate, que prius fuisset possessio predicti Petri filii Georgii, a plaga septentrionali existentem, videlicet unum vicum duplicis ordinis a dicta plaga a fine incipiendo versus meridiem protensum a parte superiori seu orientis usque curiam Georgii filii Henningi exclusive, a parte vero inferiori seu occidentis usque ryvulum per medium eiusdem possessionis sive ville a parte orientis versus occidentem currentem et ab eodem ryvulo et circa ipsum ryvulum a preacta plaga vicum simplicis ordinis usque ubi ydem ryvulus cadit in alium ryvulum a parte meridionali in eadem villa ad septentrionem meantem, et ultra ipsum ryvulum ab occidente vicum simplicis ordinis inchoando a curia Petri, sponsi seu generi Iacobi inclusive versus septentrionem usque finem cum media parte loci molendini ibidem infra ipsam villam existenti et uno loco piscine a parte superiori eiusdem ville supra magnam piscinam habito, necnon tredecim iugeribus [terrarum ara]bilium, que ad curiam ipsius Ladislai filii Emerici in eadem villa habitam pertinuissent. A kiküldöttek Margit asszonyt ebbe a részbe ellentmondás nélkül be is iktatták. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* Super particulam Kund. — *Uo., XV-XVI. századi kéz írásával:* Super quarta puellari in Kwnd. Kykelleo.

Eredeti, hártján, pecsételés nyoma nélkül, DL 29714. — Tartalmi ái Szécsényi Frank erdélyi vajda 1395. január 7-i oklevelében, DL 8008 és Thorotzkay cs lt (DF 257869). □ Közlés: Ub III. 114–115 (tartalmi ái-ból). — DocRomHist C, XV. 84–86 (román fordításban is). □ Regeszta: ThLt 18. sz.

213. 1376. november 9. (in Cibinio, dom. a. Martini ep.) Az erdélyföldi hét [szász] szék vénei, bírái, konzuljai, polgárai és lakói, miután [I.] Lajos király újból engedélyezte az iparosok szervezeteit (fraternitatibus mechanicorum), Goebelinus erdélyi püspök és Scharpenek-i Johann Lanzcron-i várnagy királyi megbízottak javaslatára, a régi hibás szo-

kásokat eltörlik és új rendtartást állapítanak meg a szebeni (in Cibinio), segesvári (in Castroschez), Muelnbach-i és Waras-i mesterek testvéreletei részére.

[1.] Előírják, hogy december 25. és január 1. között (infra oct. Nat. Dom.) mindegyik testvérelet válasszon magának két-két céhmestert, akik örködnek a törvények betartása felett, és részt vesznek a polgárok és székbeliék minden kántorböjt (IV. tempora) után tartandó gyűlésén (colloquium), hogy a felmerülő panaszokat orvosolják. [2.] Minden iparos szabadon űzheti mesterségét, az ehhez szükséges dolgokat egyedül vagy másokkal társulva beszerezheti, otthon vagy a vásárban eladhatja termékét, szolgálát és inasokat (iuvenes) tarthat. [3.] Adósaiktól ne vegyenek zálogot és ne szervezzenek ellenük zárlatot, hanem követelésüket bírói úton juttassák érvényre. [4.] Két vagy több mesterséget senki se gyakorolhasson, 20 márka ezüst büntetés terhe alatt. [5.] Jövevény kézművestől ne kívánjanak hazájából hozandó igazolást, hanem az előírt díj határidőre történő megfizetése után vegyék fel a céhbe; aki pedig ekkor rossz hírért keltené a jelöltnek, büntetés terhe alatt köteles bizonyítani vádjait. [6.] A kihágásokért beszedett bírságokat gyertyára és a szegények temetésére fordítsák. [9–22.] Céhenként megállapítják a felvétel díját, mely a mészárosoknál (carnifices) 10, a tímároknál (cerdones) 8, a pékeknél (pistoires), fehérszűcsőknél (irhagyártók, albi pelliparii), vargáknál (sutores) és kovácsoknál (fabri) 6–6, a szűcsőknél (pellifices), késkészítőknél (cultellifices) és posztókészítőknél (lanifices) 4–4, a foltozó szabóknál (mantellarii) és kalaposoknál (pilleatores) 3–3, a kesztyűsőknél (cyrothecarii), takácsoknál (textores), kádároknál (doliatores), fazakasoknál (lutifiguli), íjgyártóknál (arcufices), szabóknál (sartor) és lakatgyártóknál (seratores) 2–2, a kötélverőknél (funifices) pedig 1 szebeni számítású (numeri Cibiniensis) Ft-ból, továbbá valamennyiüknél 2 font (tímároknál és kötélverőknél 4 font) viaszból, 2 (tímároknál négy) veder borból és egy lakomából áll. A fazakasok ezenkívül még egy gyertyát kell adjanak a Szt. Kereszt-oltárnál tartandó misékre. [7–8. Vö. 12, 16, 20, 22.] A céhbeli özvegyeket feleségül vevők és a fenti négy városban tanuló inasok ennek felével tartoznak a felvételkor, míg a céhbeliék fiai, leányai és özvegyei teljes jogú tagoknak számítanak. [9, 11–12, 14, 16.] A gyalázkodó mészáros és tímár egy-egy orto, a temetési hozzájárulást elhanyagoló mészáros három garas bírságot adjon; ugyanezekért a kihágásokért az irhagyártók egy-egy font viaszt, a kovácsok 11 dénárt, a szűcsők hat dénárt fizessenek.

[9.] A lopott marhát vásárló mészárost esetenként egy Ft-tal és az árusítástól négy hétre való eltiltással büntessék, a romlott vagy tisztátalan húst pedig a céhmesterek vessék a kutyáknak táplálékkul. [10.] Ha a pék nem fehér kenyeret sütné, egy Ft bírsággal sújtás, és az árusítástól nyolc napra tiltsák el. [11.] A tímárok, lopott marha bőre megvételének akadályozása végett, szarv nélküli bőrt ne vásároljanak, és a vételre csak a vásár napján, az első mise után kerülhet sor. 25 bórnel kevesebbet egyetlen helybeli vagy idegen kereskedő sem vehet. Ha rosszul kikészített bőroket szánnak eladásra, a céhmesterek kobozzák azt el. [14.] A kovácsok csak a frissen elvégzett patkolás kifizetéséig tarthatják vissza a lovat; a patkoláskor megnyilazott lovat kötelesek meggyógyítani, de a takarmányt a ló tulajdonosa fizesse meg nekik. [15.] A tükészítők (acufices), üstkészítők (caldarifices), kerékgyártók (currifices), övkészítők (cingulatores), kardművesek (gladiatores) és lakatosok (seratores) a kovácsokkal alkossanak egy céhet. [16.] Mókusbőrből 100, báránybőrből 50,

róka- és nyestbőrből 25 darabnál kevesebbet egyetlen kereskedő se vásárolhasson. A szűcsök mások prémjéből csak a prém tulajdonosa részére vállaljanak munkát, prémvásárlással idegen kereskedők részére ne foglalkozzanak; az üzérkedő szűcs évente két Ft büntetést fizessen Szt. Mihály oltára javára. Az oltár részére foglalják le a céhmesterek a régi prémmel hamisított új műveket is. [17.] A kesztyűsök fehér bőrt csak saját műhelyük szükségletére készíthessenek ki. [21.] Rossz minőségű és az előírtnál kisebb méretű posztót készítő takács portékáját és javait kobozzák el. [22.] A kádárok a hordóra tett abroncsért csak három dénárt számíthatnak fel. [23.] Ha később a fentiekkel ellentétes szabályokat léptetnének életbe, vagy a céhbe jelentkező felvételét 16 napon túl is akadályoznák, 20 szebeni súlyú finom ezüst márka büntetést fizessenek, melyből tíz márka a király Lanzcron nevű várát, tíz márka pedig a [szebeni] provincia összességét illeti.

Eredeti, hártýán, függőpecséttel, melynek körirata: +S CIBINIENSIS PROVINCIE AD RETINENDAM CONAM, Szász Nemzeti Lt. Urk. I/34 (DF 244599). — Ái Buda város 1494. május 23-i oklevelében, uo, Zunfturkunden, I/20 (DF 246207). — Ái az erdélyi káptalan 1495. július 7-i oklevelében, uo., I/22 (DF 246209). — Ái II. Ulászló király 1496. június 15-i oklevelében, uo., I/23 (DF 246210). □ Közlés: Verfassungszustand 107–108. — Schlözer I. 37–38 (mindkettő töredékesen). — Gierend 26 (töredékesen). — CDHung IX/5. 131–137. — Grimm: Verwaltung III. 5–8. — VerArch 15/1879. 180–185 (Amlacher, A.). — Hurmuzaki I/2. 232–235. — Ub II. 449–452. — Csallner 60–63 (német fordításban). — Szádeczky: Iparfejlesztés II. 7–13 (magyar fordításban). — Crestomație II. 187–191 (román fordításban). — Wagner: Quellen 53–59 (német fordításban). — Klusch: Oláritul 233–235 (német fordításban is, hasonmással). — Céhes élet 57–65 (magyar fordításban). — Handel und Gewerbe 64–70 (román fordításban is). — DocRomHist C, XV. 86–95 (román fordításban is). □ Regesza: VerArch 38/1912. 545 (3. sz., Rösler, R.). — Dörner: Broos 48. sz. — Dömer: Orăștie 49. sz. □ Hasonmás: Marturii 51. □ Pecset hasonmása: Ub II. 658 (VII/27. sz.).

214. 1376. november 13. (f. V. p. Martini conf.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Scenpal-i Barnabás fia: László fia: Barnabás – testvére: Tamás, továbbá Possar (d) Pál fia: István és Scenpal-i Chepan fia: Tamás fiai: Pál és Péter nevében is – tiltakozik az ellen, hogy apáik Wgra/Vgra birtokbeli részüket Eles (d) János fia: Mihálynak vagy bárki másnak elidegenítsék. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro B[arna]ba filio Ladislai filii Barnabe de Scenpal et aliis intranominatis, contra pretactum (?) Ladislaum filium Barnabe et alyos intrascriptos, super facto venditionis possessionarium portionum in possessione Vgra existentium, protestatoria et prohibitoria.

Eredeti, vízfoltos papíron, zárópecsét nyomával, DL 29715. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 95–96 (román fordításban is).

215. 1376. november 26. (VIII. d. Elyzabeth [vidue]) A Colosmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Wasarhel-i Gerew fia: János – Patha-i Imre fia: János, Dezmer-i Mycola testvére (germanus): László és István deák konventi jegyző közvetítésére – Clus vármegye ispánjának és szolgabírójának Apathyda-n tartott november 19-i (in Elyzabeth [vidue]) ítélszékén elállt a Monustur-i Jakab fia: Miklós ellen két, 58 Ft-ot érő lovának elvételeért indított keresetétől azzal a feltétellel, hogy nevezett Miklós alperes december 6-án (in Nicolai conf.) a kolozsmonostori konventben átadja neki annak az osztálylevélnek az átiratát, amely szerint Bedech birtok fele néhai Wasarhel-i Kemen ré-

szébe jutott. Ha ezt elmulasztaná, tartozzék a kárt megtéríteni; viszont Gerew fia: János, ha később új keresetet indítana a két ló miatt Miklós ellen, 58 Ft bírságon maradjon.

Ái a kolozsmonostori konvent 1513. április 28-i oklevelében, Mike Sándor gyűjteménye (DF 253617). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 98–100 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 160. sz.

216. [1376?]. [december 6. előtt] [A kolozsmonostori konvent előtt] Nadas-i Bezter (d) Mihály kötelezi magát, hogy Gergely nevű Zuon-i hospesnek december 6-án (in Nicolai conf.) a konventben átad két rőf kölni posztót (duas ulnas panni Koloniacalis) és 84 garast. A Mihály által neki eladott csődöröcsikót (unum poledrum masculum) pedig, bárhol is akadjon nyomára, Gergely megtarthatja magának. Ha Mihály nem fizetne vagy vonakodna a csikót neki engedni, Gergely elfogathatja jobbágyait.

Egykorú bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 119, nr. 3. Mivel a regisztrumtörvényen olvasható bejegyzések (216–218, 224–225, 227–231. sz.) nyilvánvalóan egymáshoz közeli időpontokban (ismeretlen év decemberében) keletkeztek, éves dátumuk megállapításánál a bennük szereplő információk együtt használhatók fel. Ezek közül Goblin püspök említése (231. sz.) biztosan 1376–1385 közé keltezi e bejegyzéseket (vö. Temesváry 202–209). Solyomkői Botos Jánost 1348–1383, Dezméri Mikolát 1360–1386, Szamosfalvi Kemény fia: Tamást 1368–1386 között említik a források (CDTrans III. 460, IV. 2, 724, V. 742, 866. sz.), ezért az ő itteni előfordulásuk nem visz közelebb a megoldáshoz. Monostori Jakab fiai közül azonban Miklósról csak 1376–1380 között, Jakabra pedig csak 1376-ból van adatunk (181, 215. sz.), utóbbi ráadásul már nem fordul elő a Szamosfalvi-rokonság minden élő férfi tagját felsoroló 1380. május 2-i oklevélben (546. sz.), így a keltezés 1376–1379 közé szűkíthető, mely évek közül a fenti okokból 1376 a legvalószínűbb. Budai Péter (1375) és Bezter Mihály (1377) ismert említései (156, 282. sz.) szintén ebbe az irányba mutatnak, csupán Szancsali István és Czufudi Mátyás 1387. évi előfordulása (903, 940. sz.) gyengíti a fenti datálást. (H. G.) □ Regeszta: KmJkv I. 4. sz. — DocRomHist C, XVI. 138 (mindkettő 1381?. december 6. előttre kelteztve).

217. [1376?]. [december 13. előtt] [A kolozsmonostori konvent írásba foglalja] azt az egyezséget, mely szerint [...] Szt. György-napkor (in Georgii) 31 garásával számolt 200 Ft-ot fizet a konvent előtt.

Egykorú bejegyzés töredéke a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 119, nr. 1. Keltezése a szomszédos bejegyzés (216. sz.) datálásán alapszik. □ Regeszta: KmJkv I. 5. sz. — DocRomHist C, XVI. 139 (mindkettő 1381?. december 13. előttre kelteztve).

218. [1376?]. [december 13. előtt] [A kolozsmonostori konvent bizonyítja], hogy Gyula-i Baranya-i János tartozik famulusát: Andrást december 13-án (VIII. d. Nicolai conf.) a konvent elé állítani, és mindkét fél köteles 11 márka terhe alatt elfogadni a fogott bírák döntését. A döntést el nem fogadó fél perét veszítse. — Solvit quattuor den[arios].

Egykorú bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 119, nr. 2. Éves keltezésére lásd 216. sz. □ Regeszta: KmJkv I. 6. sz. — DocRomHist C, XVI. 139–140 (mindkettő 1381?. december 13. előttre kelteztve).

219. 1376. december 13. (in Nempti, in Lucie virg.) János erdélyi alvajda a Clusmonustara-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Szentmiklósi (de Sancto Nicolao) Gergely, Lona-i Mihály, [Lona-i] Demeter fia: Miklós, Olnuk-i Barnabás, Rafael fia: Tamás, Zylkerék-i István vagy Gyrolth-i István tartson vizsgálatot afe-

lől, hogy vajon igaz-e Samsond-i Mártonnak az az állítása, miszerint, bár a Vizamus kerületben (in districtu) fekvő Kereztes birtok fele illeti női jogon (sexu muliebris titulo) feleségét: Ágotát, aki Zenthmiklos-i Mihály leánya, ő annak csak harmadát bírja, továbbá hogy a birtok másik felét saját költségén szerezte vissza idegenek kezéből.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1376. december 24-i jelentésébe (223. sz.), Mike Sándor gyűjteménye (DF 253590). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 100–101 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 161. sz.

220. 1376. december 15. (in Hothwan, f. II. p. Lucie virg.) [I.] Lajos király Szentágotai (de Sancta Agatha) Johann comes kérésére és az ország lakosainak hasznára Zenthagotha királyi falunak június 24-én (in Nat. Ioh. Bapt.) tartandó évi nagyvásárt engedélyez, és az oda igyekvő árusoknak szabad közlekedést és adásvételt engedélyez, védelme alá véve őket. Rendelkezését hirdessék ki a vásárokon és más nyilvános helyeken. (H. G.)

Ái Zsigmond király 1409. január 31-i oklevelében, melyet már a XIX. század végén is csak Martin Georg Hirlingnek (†1831) Joseph Andreas Zimmermann gyűjteményében (1810–1897) levő másolatából ismertek. A leírás szerint pátens alakban, titkospecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 452–453. — DocRomHist C, XV. 101–102 (román fordításban is).

221. 1376. december 15. (in Hothuon, III. d. Lucie virg.) [I.] Lajos király az erdélyrészi hét szék véneihez, bíráihoz és a szászok közösségéhez. Szentágotai (de Sancta Agatha) Johann és Heuholm-i Andreas comesek kérésére beleegyezését adja, hogy a Tompa (d) János által elfoglalt földet, Geublinus erdélyi püspök és Sorphnik-i Johann Landescron-i várnagy, valamint más fogott bírák jelenlétében, visszacsatolják Felapoldi faluhoz.

Belefoglalva a Hétszék 1377. január 30. után kelt oklevelébe (242. sz.), a nagyapoldi szász ev. egyházközség lt, nr. 2, 6, 7, 9. és DL 36548. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. — Tartalmi ái Goblinus erdélyi püspök 1378. március 7-i oklevelében (362. sz.), a nagyapoldi szász ev. egyházközség lt, nr. 3. □ Közlés: Ub II. 453. — DocRomHist C, XV. 102–103 (román fordításban is).

222. 1376. december 17. (f. IV. p. Lucie virg.) Az egri (Aagriensis) káptalan előtt Vt[h]es-i és Zenthuan-i Márton fia: Simon fiai: István és János az erdélyi részekben, a Wyzamos folyó mellett fekvő Zenthuan (Belzolnok vm) birtokbeli részüket, minthogy a távolság miatt hasznát nem vehetik és nem védhetik meg, vejüknek (gener): másik Simon fia: Jánosnak engedik át, hogy népesítse be (hospitibus decorandas), és használja, amíg vissza nem veszik. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Zentyhwan.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27833. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 104–105 (román fordításban is).

223. 1376. december 24. (IV. d. Thome ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdának. 1376. december 13-i kérésére (219. sz.) Lona-i Mihály vajdai ember, István deák konventi jegyző jelenlétében, a vizsgálatot nemesek és nemtelenek körében lefolytatva megállapította, hogy Kerezstus (!) birtoknak valóban a fele illeti Samsond-i Márton feleségét, de jelenleg csak annak harmadrészét birtokolja, to-

vábbá e birtok második felét a férj, becsü szerint, 100 garásával számított 13 márkáért idegenek kezéből váltotta vissza, végül pedig a per folytatására, a levelek díjára, a vajda és a konvent kiküldötteire 45 Ft-ot költött.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével és Huszti András regesztájával, egykor a Kornis cs lt Cseffei-anyagában, jelenleg Mike Sándor gyűjteményében (DF 253590). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 105–106 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 162. sz.

224. [1376?]. december [26.] (f. VI. p. Nat. Dom.) [A kolozsmonostori konvent előtt] megállapodást kötnek arról, hogy Buda-i Péter és Bana (d) András közötti hatalmaskodási ügy elintézését fogott bírákra bízzák.

Egykorú bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 119, nr. 4. Éves keltezésére lásd 216. sz. □ Regeszta: KmJkv I. 7. sz. — DocRomHist C, XVI. 140–141 (mindkettő 1381?. december 27-re keltezve).

225. [1376?. december 26. után] [A kolozsmonostori konvent előtt] Bothus (d) János magister beszámolt arról, hogy jobbágya: Mihály fia: János fia: László Fudurhaza-i hospes, [apja:] János segítségével, ottani jobbágyát: Kathana-i (d) Péter fiát: Simont megölte.

Egykorú, befejezetlen bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 119, nr. 5. Keltezése a szomszédos bejegyzés (216. sz.) datálásán alapszik. □ Regeszta: KmJkv I. 8. sz. — DocRomHist C, XVI. 140 (mindkettő 1381?. december 27. utánra keltezve).

226. 1376. december 29. (in Dyosgeur, in Thome mart.) [I.] Lajos király László erdélyi vajdához, valamint Bonchya-i és Zenthmiklos-i vámosaihoz. A Desakana-i hospesek és sóvágók részére a királyi városokba szállított élelmiszereket vámmentesen engedjék tovább, hogy a só fejtése ne ütközzön akadályokba, s csupán az árucikkeket vámolják el.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, Dés v lt (DF 253317). □ Közlés: Ub II. 453–454. — DocRomHist C, XV. 106–107 (román fordításban is). □ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 424 (21. sz., K. Papp M.).

227. [1376?]. [december vége] [A kolozsmonostori konvent előtt] Zamusfolua-i Kemen fia: Tamás kötelezi magát, hogy Herbortus nevű Clusuar-i hospesnek a konvent színe előtt vagy Clusuar-on [1377?]. január 1-jén (VIII. d. Nat. Dom.) 12 Ft-ot fizet. Ha pedig az időpontot elmulasztaná, [Herbortus] őt és jobbágyait bárhol megtalálhatja, és a fenti összeget a konvent előtt bírói eljárás nélkül megkaphatja. — Solvit quinque grossos.

Egykorú, elhalványult bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 120, nr. 3. Éves keltezésére lásd 216. sz. □ Regeszta: KmJkv I. 11. sz. — DocRomHist C, XVI. 143 (mindkettő 1381?. december végére keltezve).

228. [1376?]. [december vége] [A kolozsmonostori konvent előtt] Monustur-i Jakab fia: Miklós kötelezi magát, hogy [1377?]. január 1-jén (VIII. d. Nat. Dom.) Clus városá-

ban, Hench fia: Nikolaus házában Bartha Gyurfolua-i hospesnek hat Ft-ot és 25 garast fizet. — Solvit quattuor grossos.

Egykorú, elhalványult bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 120, nr. 4. Éves keltezésére lásd 216. sz. □ Regeszta: KmJkv I. 12. sz. — DocRomHist C, XVI. 143–144 (mindkettő 1381?. december végére keltezte).

229. [1376?]. [december vége] [A kolozsmonostori konvent előtt Dezmer-i Mykola] bevallást tesz arról, hogy [megegyezett ...] Benedekkel bizonyos román (Olachus) megölése ügyében, hogy a fogott bírák [1377?]. január 6-án (Epiph. Dom.) esedékes döntését mindkét fél elfogadja.

Egykorú, elmosódott és megcsönkült bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 120, nr. 1. Éves keltezésére lásd 216. sz. □ Regeszta: KmJkv I. 9. sz. — DocRomHist C, XVI. 142 (mindkettő 1381?. december végére keltezte).

230. [1376?]. [december vége] [A kolozsmonostori konvent előtt] Dezmer-i Mykola vállalja, hogy [1377?]. január 8-án (in quind. Nat. Dom.) a konvent előtt vagy Subak birtokon hat Ft-ot érő marhát fizet Monustura-i Jakab fia: Jakabnak, illetve elmulasztása esetén ennek kétszeresét.

Egykorú, elhalványult bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 120, nr. 2. Éves keltezésére lásd 216. sz. □ Regeszta: KmJkv I. 10. sz. — DocRomHist C, XVI. 143 (mindkettő 1381?. december végére keltezte).

231. [1376?]. [december vége] [A kolozsmonostori konvent előtt] Ch[y]phud-i Miklós fia: Mátyás, Zanchal-i [...], Egyed fia: Fel[...] – testvére: István nevében is, ügyvédvalló levél nélkül – bevallást tesznek Gublinus püspöknek 200 Ft értékű lopás (ratione cuiusdam [...]) subtractionis) miatti keresetében (?).

Egykorú, elmosódott és befejezetlen bejegyzés a kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvében, DL 36407, pag. 120, nr. 5. Éves keltezésére lásd 216. sz. □ Regeszta: KmJkv I. 13. sz. — DocRomHist C, XVI. 144 (mindkettő 1381?. december végére keltezte).

232. 1376. Az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalan bizonyítja, hogy Bagycz asszony a Zentkyral birtok határain belül fekvő GellyenErdeye nevű erdőben bírt részét [a Zekelha-za-i pálos kolostornak] adományozta. (H. G.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55. □ Közlés: DocArtPaul II. 448. — Kordé 280 (magyar fordításban).

233. 1376. [Hiteleshely előtt?] Szilkeréki Balázs minden birtokjogát, vagyis Szilvás, Hosdát és Moricz birtokbeli részeit leányának: Borbálának és vejének Berend-i N-nek vallja. (Fassio Blasii de Szilkerék super universis suis iuribus possessionariis, signanter portionibus in Szilvás, Hosdát et Moricz vocatis, pro Barbara filia ac genero suo de Berend cassis, facta.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchesében, 15. sz. alatt, ENMLt, Mss.

234. 137[7]. január 2. (II. d. Circumcis. Dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Moon-i Bartha fia: László – apja és ennek fiai, valamint Moon-i Illés fia: István és fiai nevében is – tiltakozott amiatt, hogy némely szomszédjuk, de különösképpen Kusal-i Jakch és fiai, valamint Jakab fia: Miklós akaratauk ellenére bitorolják Moon-i birtokuk haszonvételeit, jobbágyaikkal használtatják azokat, és ettől eltiltotta őket. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Stephano filio Bartha de [Moon], super facto modo intra declarato [in facto constituto] protestationis [facta, memorialis].

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Sombory cs lt: DL 65389. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 107–108 (román fordításban is).

235. 1377. január 18. (dom. a. Fab. et Seb. mart.) Az erdélyi egyház káptalana, Ffridricus szebeni (de Cybinio) polgár, Siffridus magister, a hét [szász] szék jegyzője (notarius), Vrhan (d) Nikolaus Heltha-i, Pezel (d) Mathias keresztnyiszigeti (de Insula Christiani) és Hylger (d) Stephan Hanbah-i villicusok, valamint Sebus-i Peter comes és Wechel Nikolaus ottani polgár által a hét szék szászainak nevében előterjesztett kérésre függőpecsétje alatt átírja [I.] Lajos király 1370. szeptember 2-án kelt oklevelét (CDTrans IV. 885. sz.), melyet ők mutattak be előtte. — *Méltóságsor:* László prépost egyházi jogi doktor, János éneklő-, Péter ör- és dékánkanonok. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* Transscriptum quod ad castrum non serviunt.

Eredeti, hártján, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata nagyrészt lekopott, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/35 (DF 244600). □ Közlés: Gierend 27–28. — Ub II. 454–455. — DocRomHist C, XV. 108–110 (román fordításban is).

236. 1377. január 21. (in Clusuar, in Agnetis virg.) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz [Mária]-egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a kijelölt alvajdai emberek egyike Doboka-i János fia: Jánost iktassa be elhunyt testvére: László lovag (militis) birtokrészeibe, és Suk-i Darabus (d) Mihályt tiltsa el néhai László lovag javainak eltékozlásától. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Manya-i László, Aba fia: Domokos, Zawa-i Márk fia: László, Kyde-i Gergely fia: János, Myko-i Péter.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1377. február 3-i jelentésébe (244. sz.), DL 27279. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 4 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 110–111. — Halichias: Latina diplomati-că 127–128 (mindkettő román fordításban is).

237. [1377. január 23–25. körül] (Rome, apud [S. Petrum, ..., an. VII.]) [XI. Gergely pápa] a [...] prépostságot, melyet [1376]-ban ([...], an. VI.) vont pápai rendelkezés alá, és amely ezt követően Miklósnak a pápai udvaron kívül bekövetkezett halálával ürült meg [az erdélyi egyházban?], a római Szt. Marcell-egyház bíboros [papjának: Jánosnak] adományozza, még ha az [a nagyobb méltóságok közé tartozik is, vagy] lelkipásztorkodással járna, vagy [ha választással szokás betölteni]. Nem jelenthetnek akadályt a kedvezményezett bíborosi tisztsége vagy egyéb méltóságai, sem az egyetemes zsinatok [és más pápai

rendeletek javadalomhalmozást tiltó] előírásai. — Beiktatásával a pamp[lonai (Pampilonensis) és a ... püspököt, valamint ... bizza meg]. (H. G.)

Megcsonkult, vízfoltos regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 203, fol. 72^v–73^r. Keltzése a környező bejegyzéseket dátumán alapszik. □ Regeszta: Hayez 49471. sz.

238. 1377. január 25. (in Conv. Pauli ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Manyk-i Albert – ügyvédvalló levél nélkül képviselt gyermekei: Antal és Anna nevében is – Moruch-on (Doboka vm) 35 Ft-ért örök áron eladott két kuriális egésztelket (duos fundos curiarum ad modum villacorum integros) rokonaiknak: néhai Nyres-i Domokos fiainak: Jánosnak és Istvánnak, valamint leányának: Dorottyának, akiket Dorottya férje: Buza-i (d) Miklós magister testvére (germanus): Pál képviselt. Albert a vételár kétszeres visszafizetésének terhe alatt szavatosságot vállalt az ügyletért. — *Hátlapján, a jobb szélén, XVI. századi kéz írásával: Moricz in Doboka.*

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27144. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 5 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 112–114 (román fordításban is).

*[1377–1391]. január 25. László erdélyi vajda és Miklós székely ispán levele Radnai Jakushoz (SzOkl I. 92–93) valójában [1382–1385]. január 25-én kelt (652. sz.).

239. 1377. január 26. (in Kene, f. II. p. Conv. Pauli ap.) Zolnuk vármegye alispánja: Kalanda-i András, valamint szolgabírái bizonyítják, hogy kiküldöttjük: Nirmon-i Domokos fia: László vizsgálattal igazolta Sarmassag-i Igaz (d) Miklós tiltakozva bejelentett panasztát, miszerint Sarmassag-i Kopaz (d) János fia: László [1376.] december 24-én (in vig. Nat. Dom.) hatalmasul elragadta Péter nevű jobbágya egy disznáját és két székér szénáját. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Nicolao dicto Igaz de Sarmassag, contra Ladislaum filium Iohannis dicti Kopaz de eadem, super receptionis bona iobagionis sui, per modum protestationis, affirmatoria. (H. G.)*

Eredeti, papíron, hátlapján három befűggesztett pecsét bevágásaival, Zichy cs zsélyi lt: DL 77661. □ Közlés: ZOkm IV. 6–7. — Zounuk 6/1991. 316–317 (Benedek Gy., magyar fordításban). — DocRomHist C, XV. 114–115 (román fordításban is). □ Regeszta: ZOkm VII/1. 241–242.

240. 1377. január 30. (f. VI. a. Purif. Virg.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Kellemes-i Miklós fia: István magister fiai eltiltották Zwdar Péter szlávón bánt és testvéreit, továbbá Rykaph fia: János fiát: Istvánt, Ida-i Tamás fiait és Bubek (d) György magistert anyai nagyapjuk: [Kaproncha-i] Ite fia: János Kaproncha, Trochan, Feultheukes, Alteukes, Gard, Bethler és Ladamoch nevű szerzett, vásárolt és fejváltság címén kapott birtokai elfoglalásától. (*H. G.)

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1417. február 21-i ítéletlevelében, Zichy cs nágocsi lt: DL 104766. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Regeszta: ZsOkl VI. 140. sz. — DocRomHist C, XV. 117.

241. [1377]. január 30. (Rome, apud S. Petrum, III. Kal. Februarii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] András [fia:] Jakabnak méltóságot rezervál az erdélyi egyházban, lelkipásztorodással vagy anélkül, tekintet nélkül arra, hogy ugyanott kanonoksággal és prebendával,

valamint a Torda-i főesperességgel rendelkezik. A méltóság megszerzése után azonban le kell mondania főesperességéről. — Beiktatásával a Viterbo-i és a Varad-i püspököt vagy az erdélyi egyházmegyei Cluswar-i monostor apátját bízta meg. (H. G.)

Regiztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 202, fol. 164^v (DF 291100). □ Közlés: VerArch 24/1893. 612–613 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 116–117 (román fordításban is, mindkettő kivonatosan). □ Regesza: Hayez 47881. sz.

242. 1377. [január 30. után] (Cibinii, dom. infra oct. Epiph. Dom.) Szebenvidék (provincia Cibiniensis) hét székének vénei, bírái, polgárai és lakosai szebeni közgyűlésükön (generalis congregatio) bizonyítják, hogy miután Purcberg-i Andreas comes, Ruezmarkt, Sebus és Waras szék bírása, valamint Szentágotai (de Valle Agnetis) Johann comes, Schenk szék bírása, a felapoldi (de Apoldia superior) lakosok nevében bemutatta [I.] Lajos király 1376. december 15-i pátens oklevelét (221. sz.), ennek értelmében, továbbá Geublinus [erdélyi] püspök és Scharpenek-i Johann Landescron-i várnagy tanácsára kiküldték Nagycsúri (de Magno Horreo) Adalbertet, aki a püspök apja, Szebeni (de Cibinio) Janus comes [szebeni] székbíró, az említett Purcberg-i Andreas comest, Alsópoldi (de Apoldia inferior) Mathias comest és Sifrid magistert, a provincia jegyzőjét, akik az erdélyi káptalan kiküldöttjének: Péter subcustosnak és Scharpenek-i Johann emberének: Bachritter (d) Johann Landescron-i alvárnagnak a társaságában 1377. január 28–30. között (f. IV–VI. a. Purif. Virg.) visszaiktatta a felapoldi lakosoknak a Titslar birtok lakóival vitás földjüket, melynek határait az alábbi módon járták meg: Primo incipiens in dorso montis illas duas villas interiacentis ab una meta, que separat territoria villarum Homlas, Titslar et Apoldie superioris et procedit versus meridiem in dorso eiusdem montis per terras arabiles, ubi novem mete terree successive in locis oportunitis de novo sunt erecte usque ad montem et rubetum, qui et quod est prope capellam beati Iudoci confessoris. Inde ascendit per illud rubetum ad verticem illius montis, ubi una meta est erecta. Deinde descendit ad feneta existentia in collo montis, ubi iuxta semitam una meta est erecta. Deinde secundum illam semitam transit illa feneta, et secundum viam Steinweg vocatam ad nemus ascendens secundum directum processum illius vie procedit usque ad montem magnum vulgo Huenisperg vocatum, sub quo erecta est una meta, a qua versus meridiem ascendit usque ad summitatem illius montis, et inde in dorso montis eiusdem aliquantum procedit versus occidentem et tunc descendit versus meridiem usque ad fluvium Swartzpach vocatum, ubi in pede montis meta lapidea et ultima est erecta ex latere predicti fluvii in loco quasi per ictum lapidis superiori ad illum locum, ubi alter fluvius Telscha vocatus ex transverso occurrens fluvium intrat premissum.

Eredeti, hártján, függőpecsét zsinórával, a nagyapoldi szász ev. egyházközség lt, nr. 2. — Ái a Hétszék előjáróinak 1424. május 4-i oklevelében, uo. nr. 6–7, 9., illetve DL 36548. Az oklevél 1377. január 11-i dátuma és a benne említett határjárás időpontja közti nyilvánvaló ellentmondás feloldása céljából a legtöbb kiadás, Goblinus erdélyi püspök 1378. március 7-i megerősítő oklevelét (362. sz.) is figyelembe véve, 1378-ra javítja a keltezés évét. Ez az emendáció azonban újabb nehézségeket szül: 1) Valószínűtlennek tűnik, hogy a kiküldöttek vagy a széki előjárók egy egész esztendőt vártak volna jelentésük bemutatásával, illetve írásba foglalásával. 2) Ismereink szerint a Hétszék közgyűléseinek időpontjai – akárcsak a vajdai kongregációké – semmiféle rendszerességet nem követtek (vö. CDTrans II. 1019, III. 109, 516, 1076, IV. 388, 912, V. 583, 648. sz.), így nehezen hihető, hogy az 1377. januári közgyűlést egy 1378. januári kövesse (mint ahogy ez utóbbira nincs is adatunk). A szó-

vegből sokkal inkább az következik, hogy az eljárás lefolytatói – a szokásnak megfelelően – ugyanazon gyűlésre tértek vissza, mint amely kiküldte őket. 3) Az 1378. március 7-i megerősítő oklevél Nagycsúri Adalbertet már néhaiként említi, itt viszont még a jelentéstevők között szerepel. Mindezek alapján elképzelhetőbbnek tartjuk, hogy az oklevél írója nem az évet, hanem a napi kelteztést vétette el, talán a közgyűlés kezdőpontját tüntetve fel az oklevél kiállításának dátuma helyett (vö. 245. sz.). (H. G.) □ Közlés: Ub II. 481–483. — Crestomație II. 266–267 (román fordításban, töredékesen). — DocRomHist C, XV. 357–361 (román fordításban is, mindhárom 1378. január 10-re keltezve). □ Regeszta: VerArch 15/1879. 185 (Amlacher, A., tévesen január 12-re keltezve). — Dörner: Broos 49. sz. — Dörner: Orăștie 50. sz. (mindkettő 1378. január 10-i keltezéssel).

*1377. február 2. A hátszegi, hunyadi, jófői stb. román kerületek oklevele a kalántelki malom elzálogosításáról (DL 29435) valójában 1387. február 2-án kelt (890. sz.).

243. 1377. február 3. (Bude, II. d. Purif. Virg.) [I.] Lajos király László erdélyi vajdához. A Thorda-i királyi polgárok és hospesek elpanaszolták, hogy a szokásaikat semmibe vevő, folyamatos ott-tartózkodása, valamint a neki fizetett megterhelő élelemadó (propter vestros iuges descensus et sedulas victualium vestrorum administrationes) miatt súlyos adósságba sodródtak (maximis pecuniariis solutionibus et gravibus debitis implicati et aggravati adeo haberentur), és végső szükség fenyegeti őket (ad penultime penurie anxietatem devenissent). Megparancsolja, hogy ezentúl tartsa tiszteletben a panaszosok kiváltóságait, a fenti károkért pedig adjon nekik elégtételt. (H. G.)

Ái Mátyás király 1467. március 20-i oklevelében, MKL, LibReg, vol. 3, pag. 59. A leírás szerint hátlapján befűggesztett felségpecsét alatt volt kiállítva.

244. 1377. február 3. (II. d. Purif. Virg.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1377. január 21-i kérésére (236. sz.) Myko-i Péter alvajdai ember, Jakab frater pap konventi kiküldött jelenlétében január 31-én (sab. a. Purif. Virg.) és az ezt követő napokon [Doboka-i] János fia: Jánost bevezette testvére: néhai László lovag (militis) Keykes, Romluth és Mykus nevű birtokába, és eliltotta Suk-i Darabus (d) Mihályt az elhunyt nála lévő ménésének eltékozlásától és elidegenítésétől.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27279. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 5–6 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 117–119 (román fordításban is).

245. 137[?]. [február 6. körül] (in Cibinio, in colloquio nostro generali, dom. p. Epiph. Dom. [...] Dorothee Virg.) Szeben vidék (provincia Cibiniensis) hét székének vénei, bírái, polgárai és lakói közgyűlésük alkalmával a ciszterci rend Kertz-i Szűz Mária-monostora perjelének: Gerlacus fraternek – János apát nevében is kifejtett – kérésére bizonyítják, hogy Velenbach-i Nikolaus fia: Nikolaus comes, Affrica-i Michael comes, Magria-i Salomon comes, Scharz-i Georg comes, Raboz-i Salomon comes és Schellenberg-i Simon comes fia: Peter/Simon a szüleiktől Korlátteknén (in villa Chonradi) reájuk maradt birtokrészeiket, mégpedig rendre nyolc és negyed, egyharmad híján kettő, [...], kettő és negyed, újabb kettő és negyed, illetve [...], összesen húsz telket (curias) eladtak János Kertz-i apátnak és monostorának. Az oklevelet privilegiális alakban, függőpecsétjük alatt bocsátják ki.

Eredeti, hártán, melynek jobb oldali negyede és függőpecsétje hiányzik, az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/34 (DF 277410). Az évszám utolsó, kiszakadt számjegyének helyreállításakor feltételeztük, hogy a dátumsorban ol-

vasható kettős napi keltezésből a csonkult második vonatkozik az oklevél kiállításának tényleges időpontjára, míg az első a közgyűlés kezdetét jelzi; márpedig a Hétszék ismert közgyűléseinek sorában 1377-ben adatolható olyan, amely a Vízkereszt utáni (ill. annak nyolcada előtti) vasárnaphoz kapcsolódik (vö. 242. sz. [a hozzá kapcsolódó kritikai jegyzettel!]). A felsorolt személyek közül Magaréi Salomon comest 1374-ben említik (76. és 84. sz.), míg János kerci apátot 1382-ben (659. sz.). (H. G.) □ Közlés: Ub II. 435–436 (1375. január 7., ill. február 6. körülre datálva). — DocRomHist C, XIV. 526–528 (román fordításban is, 1375. február 6. körüli keltezéssel). □ Regeszta: ErdKLT 682. sz.

246. [1377. február 9.–április 12. között] János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy korábbi perhalasztó oklevele értelmében Hedruhfaia-i Leukus testvére (germanus): Péter [1377.] február 9-én (in oct. Purif. Virg.) megjelent ítélszéke előtt, és Cykmantul-i Demeter fia: László felesége elleni keresete előadásaként felmutatta az erdélyi káptalan [1376. augusztus 30.–október 6. között kelt] jelentését (207. sz.). Az alperes asszony viszont – az erdélyi káptalan levelével megbízott ügyvédje: Keruleu-i Mihály útján – azzal indokolta az iktatás során bejelentett tiltakozását, hogy Zenthmyclos [vitás] fele oklevelekkel bizonyíthatóan őt illeti meg. Az alvajda ezek bemutatására határnapul május 1-jét (in oct. Georgii mart.) tűzte ki.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1377. április 12. és június 4. között kelt oklevelében (260. sz.), DL 28576, 10752 és 32214. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 316–317, 321–322 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 78 (tévesen 1376. október 6-ra keltezve).

247. 1377. február 16. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Purif. Virg.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy amikor Ottho frater Kulusmonstra-i apát február 9-én (in oct. Purif. Virg.), korábbi halasztólevele értelmében, megjelent előtte, és bemutatta Imre volt erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1372. április 13-i oklevelét (CDTrans IV. 991. sz.), valamint Lepas (d) János, Peteu fia: László és Ugrin fia: László korábbi alvajdák perhalasztó leveleit, minthogy időközben [Veres (Rufus) Jánosné: Margit, korábban néhai Deme felesége és Nadas-i László fia: Péterné: Katalin, az említett Deme leánya] elhalt, Kyde-i Gergely fia: János úgy nyilatkozott, hogy Tyburchtelek/Tyburchteleke-t elődei és ő is sajátjukként használták, amit oklevelekkel igazolhat. Ezek bemutatására végső időpontként május 1-jét (ad oct. Georgii mart.) tűzi ki, amikor is ítéletet hirdet az ügyben. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro religioso viro domino fratre Otthone abbate monasterii ecclesie beate Marie virginis de Kulusmonstra, contra Iohannem filium Gregorii de Kyde, super exhibendis instrumentis modo intra specificato, ad octavas festi beati Georgii martiris, prorogatoria. — *Uo., a jobb szélen, egykorú kéz írásával*: In octavis beati Iohannis Baptiste exhibuit. Ad Assumptionem.

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecset nyomával, DL 26982. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 5–7 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 121–124 (román fordításban is).

248. 1377. február 16. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Purif. Virg.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy azt a pert, melyet Chazar-i János fia: Domokos a Doboka vármegeyi szolgabírák idézőlevele értelmében február 9-én (in oct. Purif. Virg.) kívánt indítani Vos (d) László fiai: Miklós és János, valamint Szentegyedi (de Sancto Egidio) János fia: János ellen, akik közül László fiait a Kulusmonstra-i konvent ügyvédvalló levele alapján

Buzas (d) Mihály képviselte, míg a nevezett János a megjelenés elmulasztásával bírságot vont magára, előre lerovandó három márka bírság mellett elhalasztotta május 1-jére (ad oct. Georgii mart.), minthogy Mihály nevezett János alperes jelenléte nélkül nem volt hajlandó felelni a keresetre azzal az indoklással, hogy az ügy megbízóit közösen érinti. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Nicolao et Iohanne filiis Ladislai de Sancto Egidio, contra Dominicum filium Iohannis de Chazar, ad octavas festi beati Georgii martiris, pro-rogatoria.*

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecstét töredékeivel, hátlapján Huszti András kézírásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252827). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 124–126 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 169. sz.

249. 1377. február 22. (Zolii, in Reminiscere) [I.] Lajos király hűséges szolgálataiért Reche-i Balázs fia: Mihály magister lovagnak, valamint általa testvéreinek (fr. u.): Lőrincnek és Antalnak adja új adomány címén a Doboka vármegyei Kerezturn-on a királyt illető részt és a bármilyen jogcímen ezután a koronára háramló ottani részeket. Erről legközelebb nagyobbik pecsétjével megerősített oklevelet is állíttat ki számukra. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Kerestur.*

Eredeti, hártván, a szöveg alatt befüggesztett titkospecstét töredékeivel, Bethlen cs bethleni lt: DL 62735. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 126–127 (román fordításban is).

250. 1377. február 25. (II. d. Mathie ap.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Gald-i Chesthwe (d) Jakab fia: Domokos, akinek az anyja Gald-i Kechkees-i (d) Lászlónak a leánya, Gald-on lévő kúriáját, a rajta épült palotával és más épületekkel (cum palatio et aliis edificiiis in fa[cie eiu]sdem curie existentibus), valamint kerttel együtt elcserélte a férje: Thatee-i Márton fia: Péter által ügyvédvalló levél nélkül képviselt Gald-i Adorján fia: Péter leánya: Ilona asszonynak ugyanottani apai udvarházával és kertjével, kikötve azt, hogy ha ebben nem tudnák őt megvédeni, akkor tartozzanak Bukenzeg nevű birtokukból a kúria értékének megfelelően kártalanítani.

Eredeti, hártván, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával és Huszti András kéziratot regesztájával, DL 29183. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 128–129 (román fordításban is).

251. 1377. február 26. (in Sancto Emerico, f. V. a. Oculi) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Fahyd-i Jakab fia: Domokos Fahyd birtokbeli részét, délről haladva Lőrinc lakóházáig, átengedte leánytestvéreinek: Margitnak és Erzsébetnek. Ennek viszonzásaként ezek szabad rendelkezési jogot biztosítottak neki a Gald-on lévő régi palota (pallatium anticum) felett, melyet Domokos – Fahyd-i Peteu fia: Miklós és fia: István hozzájárulásával – mindjárt el is cserélt – a férje: Tathe-i Márton fia: Péter által ügyvédvalló levél nélkül képviselt – Gald-i Adorján fia: Péter leánya: Ilona asszonynak Gald-i apai kúriájával. Ha ebben nem tudnák őt megvédeni, akkor más birtokaikból tartoznak kártalanítani a kúria értékének megfelelően.

Eredeti, hártván, hátlapján befüggesztett gyűrűspecstét nyomával, DL 29184. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 130–132 (román fordításban is).

252. 1377. március 1. (dom. Oculi) A Szeben vidéki (provincia Cibiniensis) hét [szász] szék vénei, bírái, polgárai és vidéki közemberei (provinciales) a veresmarti (de Rufomonte) és a Purkberg-i lakosok között peres egész erdőt, ez utóbbiaknak a tisztásokon lévő kisebb-nagyobb szántóival együtt (agros inter partes predictae silve), a veresmartiaknak ítélik oda. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Ad villam Rufomonte. — *A szöveg alatt, XVI. századi kéz írásával:* Im jar 1559 am 22 tag May ist dieser pryeff von einem erbaren weysen ratt in der Hermanstadt krafftloß gemacht vnd verworffen, darumb das er wider den andern (ßo vom ganczen land ausgegeben) außgegangen ist. Joannes Rhyßus notarius Cibiniensis scripsit.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/36 (DF 244601). □ Közlés: Zimmermann: Herausgabe 14. — Zimmermann: Texte 6 (hasonmással). — Ub II. 455. — DocRomHist C, XV. 132–134 (román fordításban is). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 163.

253. 1377. március 12. (in Gregorii pape) A Warad-i káptalan jelentése [...]nak arról a birtokosztályról, melynek során a Sumpmal hegy oldalában (in latere montis Sumpmal) fekvő Kwketelke [Balyok-i] László fia: Miklós fiai: Péter, János és Denkhar[d] birtokába került. (H. G.)

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1424. március 8-i ítéletlevelében, Tisza cs lt: DL 86491. A leírás szerint pápens alakban volt kiállítva. — Uv.

254. 1377. március 26. (in Clusuar, f. V. a. Passce) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Szentpáli (de Sancto Paulo) Pál fia: Pál, Anduriashaza-i László fia: Mihály, Zuchak-i András, Zumurduk-i János fia: Domokos, István fia: Miklós, Gostragh-i László, Anduriashaza-i István, László fia: Péter vagy Buda-i György alvajdai emberként ossza fel a békeség érdekében Zuchak-on az erdőket, földeket és kaszálókat egyrésztől Zumurduk-i Egyed fia: Mihály és fia: János, valamint János fiai: Demeter és György, másrésztől Zuchak-i János fia: János, valamint Rauaz (dicti) Péter és Lukács között, mert korábbi osztályuk ezekre nem, csak a jobbágyaikra terjedt ki (inter iobagiones ipsorum divisionem absque silva, terris et fenilibus in eadem Zuchak habuissent).

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1377. április 12-i jelentésébe (259. sz.), ENMLt, Törzsgyűjtemény (DF 253665). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 136–137 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 163. sz.

*1377. április 1. [I.] Lajos király oklevele Zalasd visszaadásáról (DF 244531) helyesen 1377. december 31-én kelt (348. sz.).

255. 1377. április 5. (in Torda, VIII. d. Passce) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy midőn az ország nemeseivel és véneivel április 5-én Torda-n bizonyos igen fontos ügy miatt ülésezett (nobis unacum regni nobilibus ac senioribus ... pro quodam negotio valde arduo simul existentibus) Ellye-i Erne gyermekkorú fia (puer in tenera etate constitutus): János panaszt emelt László nevű testvére ellen, aki arra kényszerítette őt, hogy Folth-i örökjogú részbirtokát az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalanban elzalogosítsa Ellye-i Sán-

dor fia: Dénesnek. A nemesekkel és vénekkel együttesen megállapítja, hogy az ország jogszokása szerint birtokügyben gyermekfővel senki sem tehet jogérvényes bevallást.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett gyűrűspecstét töredékeivel, DL 42037. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 139–140 (román fordításban is).

256. [1377]. április 5. (Rome, apud S. Petrum, Non. Aprilis, an. VII.) [XI. Gergely pápa] a győri (Jauriensis) egyházmegyei Brevente-i [Ϸ: Debrete-i] Benedek comes kérésére engedélyezi, hogy a kérelmezőnek közvetlenül alávetett Hodes (!), Remete és Egerzeg csanádi (Cenadiensis) egyházmegyei falvak és tartozékaik határain belülről származó termények tizede (decime provenientes ex fructibus excrescentibus infra limites parrochiarum ecclesiarum predictarum) a Szűz Mária tiszteletére ott épített, de jövedelmekkel alig ellátott plébániatemplomokat illesse, jóllehet az ottani lakók, akik korábban szakadárok voltak, de tizenkét éve visszatértek a [katolikus] anyaszentegyház kebelére (dudum scismatici existebant, a duodecim annis citra ad gremium et unitatem sancte matris ecclesie per baptismatis regenerationem divinam spiritualis clementia fuerunt reversi), sem ezeknek, sem más egyházközségeknek nem szoktak tizedet fizetni. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 92^r (DF 291077). □ Regeszta: Hayez 48422. sz.

257. [1377. április 5.–május 7. között] [I.] Lajos király az erdélyi (Albensis) káptalanhoz. Az erdélyrészi nemesek és nemtelenek közössége számára külön rendeletére (de nostre maiestatis speciali mandato) bárói: Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zech-i Miklós horvátországi (regni Croacie) bán útján április 5-én (in oct. Pasce) Tordán kezdett közgyűlésén Lochunch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és néhai István bán fia: Dénes magister – [Lochunch-i] Tamás fia: Dénes és István fia: László magisterek jelenlétében – bemutatták néhai Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i zárt alakban kiállított és az erdélyi káptalan pecsétfője alatt visszazárt ítéletlevelét (CDTrans IV. 408. sz.), és kérték az abban foglaltak elvégzését, mivel ez annak idején bizonyos észszerű okokból elmaradt. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a kijelölt királyi emberek május 7-én (f. V. p. Phil. et Iac. ap.) hajtsák végre a [Mentew/Menteu-i] vár felbecslését és [a felek közös használatú földjein újonnan létesített] birtokok felosztását, nem véve figyelembe a felek vagy ügyvédjeik esetleges ellentmondását. (H. G.)

Tartalmi ái I. Lajos király 1377. május 30-i ítéletlevelében (301. sz.), Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 11, nr. 8 (D 260) és lad. 49, fasc. 7, nr. 10 (D 261). — Tartalmi említés I. Lajos király 1378. március 29. előtt kelt oklevelében (367. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). □ Közlés: BánfOkl I. 331–333. — DocRomHist C, XV. 233–234, 237–238 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdődyLt 574. sz.

258. [1377]. április 10. (Rome, apud S. Petrum, IV. Id. Aprilis, an. VII.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) érseknek és a magyarországi pápai nunciuskak: Bernát bolognai (Bononiensis) püspöknek. Szabadítsák ki a börtönből káplánját: Buza-i Péter fia: Miklós Panbota-i (!) főesperest, egri (Agriensis) egyházmegyei succollectort, akit Mihály egri püspök és tanácsosai: János prépost, Ebes Miklós Borsoua-i és György Para-i (!) [főesperes], valamint Kompul János és Lombus János egri kanonokok [1376]. november 24-én (XXIV. d. Novembris) mise közben kihurcoltak a székesegyházból, karddal és hu-

sággal bántalmazták, a püspök házában bilincsbe verték, kicsúfolták, majd saját házából a püspök emberei 3800 arany Ft-ot (amiből 3000-et a pápai kamara részére gyűjtött) elvitték, őt magát pedig két familiárisával együtt (akik közül egy már meg is halt) az egri egyházmegyei Hollocu-n egy toronyba zárták. A szentségtörőket közönségek ki, kihirdetve, hogy csak a megfelelő elégtétel után, a pápa előtt nyerhetnek feloldozást. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 90^{r-v} (DF 291077). □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 323–324. □ Regeszta: Hayez 48449. sz.

259. 1377. április 12. (XV. d. Passce) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdának. 1377. március 26-i kérésére (254. sz.) Pál fia: Pál alvajdai kiküldött, Antal frater pap (presbiter) konventi tanúbizonyosága jelenlétében, április 8-án (f. IV. p. oct. Passce) megkísérelte felosztani és elhatárolni Zuchak-on a szántóföldeket (in terris usualibus cultis et incultis campestribus) egyrésztől Egyed fia: Mihály és fia: János, valamint János fia: Demeter és György, másrésztől pedig Rauaz (dicti) Péter és Lukács, valamint János fia: János között, de Péter és Lukács ellene mondtak az osztálynak, amiért László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán rövidesen megtartandó Torda-i közgyűlésére idézte őket. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Magnifico viro et honesto domino Ladizlao voyuode Transsiluano et comiti de Zonuk, pro Michaele filio Egidii et Demetrio filio Iohannis de Zumurduk, contra Petrum et Lukasium dictos Rauaz de Zuchak, ad primam et futuram congregationem eiusdem domini woyuode proxime Thorde celebrandam, citatoria. — *Uo., más egykorú kézzel:* A(ctor) per(sonaliter), pro i(n causam attractis) procurator, ad <octavas> Assumptionis Virginis [augusztus 22.], s(olvit) in auro. — *Uo., más egykorú kézzel:* Ad octavas Assumptionis.

Eredeti, rongált papíron, zárópecsét töredékeivel, ENMLT, Törzsgyűjtemény (DF 253665). □ Közlés: DocRom-Hist C, XV. 143–145 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 164. sz. (tévesen április 11-re keltezve).

260. [1377. április 12.–június 4. között] László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmonostora-i konventhez. Jóllehet a Hedruhfa-i Leukus testvére (germanus): Péter által Zenthmyclos (Thorda vm) feléért Cykmantul-i Demeter fia: László felesége ellen indított perben János erdélyi alvajda [1377. február 9.–április 12. között kelt] oklevelével (246. sz.) május 1-jét (in oct. Georgii mart.) tűzte ki határnapul az alperes bizonyítékainak a bemutatására, erre László vajdának az erdélyrészi nemesek közössége és minden rendűrangú lakosok részére Demeter zágrábi (Zagrabyensis) püspökkel és Zeech-i Miklós horvátországi (Croatie) bánnal együtt Torda-n április 12-én (in quind. Passce) elkezdett közgyűlésén került sor. Itt Leukus testvére: Péter bemutatta az erdélyi káptalan 1336. február 28-i privilégiumát (CDTrans II. 879. = 880. sz.), melyből kiderült, hogy Zenthmyclos birtokot [Hedruhfa-i] Myke fia: János fiai: Tamás és Lőrinc zálogosították el 26 régi báni dénármárkáért Bertalan fia: Györgynek, akitől csere útján Baand-i Mihályhoz és apjához: Péterhez került, akik pedig a birtok felét visszabocsátották Myke fia: János fiainak, felét viszont megtartották maguknak, kölcsönös elővételi jog fenntartása mellett. Minthogy Demeter fia: Lászlóné is – akit az erdélyi (Albensis) káptalan ügyvédvalló levelével férje képviselt – csak ennek az oklevélnek egy másik példányával rendelkezett, László vajda

ennek alapján úgy döntött, hogy Péter felperes, aki Myke fia: János fia: Tamás fia, Zenthmyclos vitás felét becsértékén váltsa magához néhai Baand-i Mihály leányunokájától (nepte), vagyis az alperestől. Küldjék ki tehát tanúbizonyosságukat, kinek jelenlétében június 4-én (in oct. Corp. Chr.) különleges jegyzője (specialis notarius): Antal deák magister határolja körül Zenthmyclos birtokot, annak felerészét királyi mértékkel méresse ki, vagy fogott bírakkal becsültesse fel, és erről június 11-ig (ad VIII. d. oct. Corp. Chr.) tegyen neki jelentést.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1377. szeptember 2-i oklevelében (333. sz.), DL 28576, 10752, 28085 és 32214. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 316–319, 321–324 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 142–143.

261. 1377. [április 12. után] László erdélyi vajda bizonyítja, hogy közgyűlése (generalis congregatio) alkalmával az erdélyrészi nemesek tanúsították, miszerint KwpesBanya/KwpesthBanya régtől fogva a Thorozko-i nemesek birtoka.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1385. május 8-i oklevelében (834. sz.), DL 32505, 32506, ill. 37066, pag. 10. és Kemény József gyűjteménye (DF 253537). Keltezése azon alapszik, hogy Losonci László erdélyi vajda 1377-ben április 12-én nyitotta meg tordai közgyűlését (vö. 260, 264, 266., 268. sz.). (Az egyetlen adat, amely április 5-i kezdetre utal, hónapokkal későbbi, nem vajdai oklevélből származik [318. sz.], és alighanem annak tulajdonítható, hogy a kortársak emlékezetében a vajdai kongregáció hamar összemosódott Demeter zágrábi püspök és Szécsi Miklós horvát bán, királyi különmegbízottak ugyanott tartott, de már április 5-én elkezdett [vö. 257, 262–263, 277, 299. sz.] bírói gyűlésével). □ Közlés: Transilvania 5/1872. 114 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 289. — CercIst 10–12/1934–1936, nr. 1. 16 (Minea, I). — DocRomHist C, XV. 140–141 (román fordításban is, április 5. utáni keltezéssel), XVI. 618, 621 (román fordításban is).

262. 1377. április 19. (Torde, XV. d. oct. Pasche) [I.] Lajos király a Clusmonustra-i Szűz [Mária]-konventhez. Azon a közgyűlésen, amelyet bárói: [Demeter] Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvát (Croachie) bán az ő külön rendeletére (ex speciali nostre maiestatis edicto), igazságszolgáltatás céljából (pro unicuique iustitia exhibenda) kezdettek Torda-n 1377. április 5-én (in oct. Pasche) az erdélyrészi országlakók közössége számára, Teremy-i Ponya fia: Mihály magister panaszt emelt Zenthgyel/Zcengel-i János ellen amiatt, hogy 1375-ben, aratás idején (tempore messionis), az ő Bodonhoz tartozó Rakathyas nevű földjének egy darabjáról a learatott termést összehordatta és megégette, az ott tartózkodó jobbágyait megsebesítette, s mindezekkel 200 Ft kárt okozott neki. Zcengel-i János viszont azt állította, hogy ő csak Zakaltelke/Zakal nevű birtokának a határán fekvő Rakathyas/Rakatyas nevű földről hozatott el, az őt földesúri jogon illető (ratione domini ipsius terre) dézsma címén, 25 kepe (capetias) gabonát. A konvent küldje tehát ki tanúbizonyosságát, minthogy a bárók – László erdélyi vajdával, [ifjabb] Erzsébet királyné tárnokmesterével: Bebek (d) Györggyel, a szolgabírákkal és a közgyűlés esküdt ülnökeivel egyetértésben – úgy határoztak, hogy a két fél április 22-én (f. IV. pr.), Zantho-i Peteu fia: István királyi különmegbízott jelenlétében külön-külön mutassa ki a Bodon és Zakal közötti határt, a vitásnak maradt területet pedig királyi mértékkel mérjék fel vagy becsüljék meg. Tudják meg azt is, hogy a Rakatyas nevű földet Mihály Bodon-i

vagy pedig Zengel-i János Zakal-i jobbágyai használták régtől fogva, s hogy Zengyel-i János szedte-e onnan korábban a dézsmát.

Eredeti töredéke, papíron, melynek csak a közepéből maradt meg egy rész, pecsétje elveszett, DL 32233. — Befoglalva a kolozsmonostori konvent 1377. május 3-i jelentésébe (276. sz.), DL 28750. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 145–151 (román fordításban is).

263. 1377. április 20. (in Torda, XVI. d. oct. Pasce) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek és lakosok részére Demeter Zagrab-i püspök és Zeech/Zech-i Miklós horvát bán útján április 5-én (in oct. Pasce) Torda-n kezdett közgyűlésen (generallis congregatio) Tamás fia: Miklós bíró és Johann fia: Nikolaus, Cluswar/Coluswar-i polgárok kérésére a szolgabírák és a gyűlés esküdt ülnökei eskü alatt igazolták, hogy a vásárosoknak és kereskedőknek Cluswar-tól Hunyad/Hwniad/Huniad-ig és Almas-ig csupán Bach-on kellett portékáik után vámot fizetniük.

Ái Zsigmond király 1390. március 29-i oklevelében, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 16 (DF 281146). — Ái Zsigmond király 1409. július 15-i oklevelében, uo., nr. 28 (DF 281154). A leírások szerint az eredeti oklevél pápens alakban, felségpecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: CDHung IX/5. 161–162. — KvOkI I. 76–77. — Hurmuzaki I/2. 244. — Ub II. 455–456. — DocRomHist C, XV. 152–154 (román fordításban is).

264. 1377. április 20. (Torde, IX. d. quind. Passce) László [erdélyi] vajda [és Zonuk]-i ispán bizonyítja, hogy miután az erdélyi részek nemeseinek közössége és minden rendűrangú lakója részére a király megbízottjai: Demeter Zagrab-i püspök és Zeech-i Miklós horvát bán jelenlétében április 12-én (in quind. Passce Dom.) Torda-n kezdett közgyűlésen Popfalua-i Chorung (d) Péter fiai: István és Benedek azzal vádolták meg [Popfalua-i] Lőrinc fia: Jakabot, hogy három évvel korábban, [1375.] június 5-én (f. III. p. oct. Rogationum) Popfalua-n megölte atyjukfiát: Istvánt, de ezt semmivel sem bizonyították, elrendelte a bizonyító esküt, amit Jakab az előírt társakkal együtt április 20-án Torda-n, a vajdai ember előtt letett, s ezért őt mentesnek nyilvánította a fenti keresettől. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával: Non s(olvit).*

Eredeti, papíron, rongált állapotban, hátlapján befüggesztett pecsét töredékével, melynek körirata: +S LADI VO[IVODE] TRSIL[VANI ET] COITIS DE ZON[VK], Kemény es malomfalvi lt (DF 257796). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 154–156 (román fordításban is).

265. 1377. április 23. (in Torda, in Adalberti mart.) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy néhai Konya bán fia: Frank magister, Vas (Castriferrei) és Sopron vármegye ispánja, kiegyezett az ő Wnka és Toldalad-i Sykesd fia: Barnabás fia: János Toldalad nevű Torda vármegyei birtoka közötti határ miatt több erdélyrészi vajda előtt régóta folytatott perében, hogy ottani jobbágyaik békességben élhessenek. Az egyezés értelmében a királyi kiküldött, a Clusmonostra-i Szűz Mária-egyház konventjének tanúbizonysága előtt, május 1-jén (in Phil. et Iac. ap.) határjárást tart, a vitásnak maradó területet két egyenlő részre osztja, és egymástól határjelekkel elválasztva Vnka-hoz, illetve Toldalad-hoz csatolja. Barnabás fia: János viszonzásként elengedi mindazokat a bírságokat, amelyek ezzel az

ügygel kapcsolatosan néhai Konya bánt és Frankot terhelnék, továbbá érvénytelennek nyilvánítja az ellenük kiállított okleveleit.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával és Huszti András levéltári jelzetével, Toldalagi cs lt (DF 257482). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 156–158 (román fordításban is). □ Regeszta: Sz 21/1887. Pótfűzet, 77 (Szabó K.).

266. 1377. április 23. (Thorde, XII. d. quind. Pasche) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi részek nemesei és más rendű-rangú emberek számára a király megbízottjai: Demeter Zagrab-i püspök és Zeech-i Miklós horvát bán jelenlétében április 12-én (in quind. Pasche) Thorda-n kezdett közgyűlésén a hét vármegye szolgabírái és esküdt ülnökei eskü alatt igazolták Wasárhely-i Gyereu/Gyerew fia: Gyereu/Gyerew vádját, miszerint Hunyad-i Machal/Fachal (d) Péter, Veres (Rufus) János fia: Péter és Turchin/Thurchyn/Turchyn (d) Péter [1376]. április 24. táján (circa Georgii mart.) az ő Bedech/Bedeck nevű birtokáról ottani jobbágysai két ökrét latrok módjára (latrocinaliter) hatalmasul elvitték, majd egyik jobbágysát, a nyomukba eredő Bata kenézt megölték. (H. G.)

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában, MTAkt, Kéziratár, tom. I. pag. 285, ill. OSzK, Follat nr. 2220, tom. I. pag. 249–250. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplApp III. nr. 141–142), állítólag Huszti András másolata nyomán. □ Közlés: CDHung IX/5. 209–210. — Transilvania 5/1872. 81 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 247. — DocRomHist C, XV. 158–160 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 268 (tévesen április 24-re kelteztve).

267. 1377. április 26. (in Torda, dom. p. Georgii mart.) [I.] Lajos király a Clusmonstra-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Ceckmantel-i Jakab fia: János vagy Popfalua-i Imre vezesse vissza Darlaz-i néhai Simon bán fia: Miklós fiait: Istvánt és Tamást Babouch nevű Doboka vármegyei jószágukba, melyet Solyumkow-i Botus (d) János foglalással tart kezében, és határolják el azt a mások birtokjogától. Az elmentmondókat idézze a különleges parancsára bizonyos bárói útján Torda-n kezdett jelenlegi közgyűlése elé (in presentem nostram congregationem per certos nostros barraones (!) ex specialí nostre maiestatis edicto Torde celebrare commissam).

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1377. április 27-i jelentésébe (269. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253469), ill. Béli cs mezőmehesi lt (DF 257729). □ Közlés: Ub II. 456–457. — DocRomHist C, XV. 161–162 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 165. sz.

268. 1377. április 27. (Torde, XVI. d. quind. Passce) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanához. Az erdélyi részek nemessége és más rendű-rangú emberek számára Demeter Zagrab-i püspökkel és Zeech-i Miklós horvát bánnal együtt április 12-én (in quind. Passce) Torda-n kezdett közgyűlésén Brytonya-i Ladislau fia: Nicolae és Laurentiu fia: Luca bejelentették, hogy az ország törvényeinek megfelelően szeretnék birtokba venni [Brittonya-i] Roșu (Rufus) Ioan fia: Nicolae-tól Brittonya birtokon és tartozékain a nagyanyáikat: Brittonya-i Roșu (Rufus) Nicolae leányát: Fernia-t, Deme fia: Laurentiu özvegyét és Beke özvegyét leánynegyedként megillető részbirtokokat, amelyeken nagyapjuk: Lekembrath fia: néhai Toma is lakott, és ahol Toma halála után utódai, vagyis ők és atyjafiaik (fr. generationales) élnek, de már annyira megsokasodva,

hogy az említett jószág rész túl kicsi számukra. Minderre Oláh (Olachus/Volachus) Ztoyan, aki János [erdélyi] alvajda (viceuoyuode nostri) ügyvédvalló levelével képviselte Roşu Ioan fia: Nicolae-t, azt válaszolta, hogy az asszonyokat megillető leánynegyedet már megbízója elődei átengedték Toma-nak használatra (usualiter), és ezt egy kijelölt napon a jognak megfelelően, határjelekkel elválasztva, ő is kész kiadni a felpereseknek a vajdai ember és a káptalani tanúbizonyosság előtt. Az ügyvéd egyúttal a király megerősítő privilégiumával igazolta, hogy Bryttonya birtok háromnegyede valódi nemesség címén (sincere nobilitatis titulo), örökjogon az alperest illeti. A káptalan tehát küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Pestes-i Benedek, Barcha-i Sumrakus fia: János, Sauli-i János vagy Hosdath-i Imre fia: Domokos vajdai emberként június 5-én (f. VI. p. oct. Corp. Chr.) Bryttonya/Brythtonya birtokot és tartozékait ossza négy egyenlő részre, melyből egy negyedet nagyanyáik leánynegyede címén iktasson Nicolae-nak, Luca-nak és rokonaiknak, a maradék három részt pedig [Roşu Ioan fia:] Nicolae-nak. Minderről június 11-ig tegyen neki jelentést. (H. G.)

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1377. június 8-i jelentésébe (308. sz.), Révay cs központi lt, Div. fam., fasc. 1, nr. 14 (DF 260325). Az oklevél narrációjának szövege meglehetősen zavaros, ami részben kései (XVI. századi) áthagyományozásával magyarázható. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 162–166 (román fordításban is).

269. 1377. április 27. (f. II. p. Georgii mart.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje [I.] Lajos királynak. 1377. április 26-i parancsára (267. sz.) Cekmantel-i Jakab fia: János királyi ember, Bálint frater pap (presbiter) tanúbizonyossága mellett, április 27-én megkísérelte [Darlaz-i] István és Tamás visszavezetését Babouch birtokba, de ennek Solyumkow-i Botus (d) János nevében famulusa: Péter fia: György ellene mondott, amiért őt megidézte a különleges parancsára bizonyos bárói útján Torda-n kezdett jelenlegi közgyűlésére. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Domino regi, pro Stephano et Thoma filios Nicolai filii Symonis quondam bani de Darlaz, contra Iohannem dictum Botus de Solyumkew, evocatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253469). — XVII. századi egyszerű másolata, papíron, Béli cs mezőmehesi lt (DF 257729). □ Közlés: Ub II. 457–458. — DocRomHist C, XV. 166–168 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 166. sz. (tévesen április 30-ra keltezve).

270. 1377. április 28. (in Torda, f. III. p. Georgii mart.) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy a külön parancsa alapján Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvát bán által tartott közgyűlésén az erdélyrészi nemesek összessége által a jogszerűség biztosítására kirendelt (pro observanda iustitia deputati) esküdtek és ülnökök kérésére nevezett bárói néhai Salomon comes nekik bemutatott kiskorú fia: Johann teljhatalmú gyámjává a vele vérrokonságban álló Gyog-i Lukács fia: Istvánt jelölték ki.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73749. — Ái az erdélyi káptalan 1417. június 1-jei oklevelében, uo.: DL 73960. □ Közlés: TelOKl I. 177–178. — Ub II. 458–459. — DocRomHist C, XV. 168–169 (román fordításban is).

271. [1377. április 29.–május 13. között] [A kolozsmonostori konvent] [I.] Lajos királyhoz. Amikor Syle-i Tamás királyi ember, György frater pap (presbiter), konventi ki-

küldött jelenlétében, 13[7]7. április 29-én (f. IV. a. Phil. et Iac. ap.) parancsa szerint megkísérelte Beld-i Lukács deák bevezetését egy Beld-hez tartozó föld birtokába, az erdélyi káptalan nevében László prépost famulusa és ügyvédje: Nagy (Magnus) János ellentmondott, amiért a káptalant május 13-ra (ad quind. predicte diei recaptivationis) megidézte a Torda-n tartandó királyi közgyűlésre (ad congregationem regalem generalem per certos suos barones ex speciali sue regie maiestatis edicto tunc Torde celebrandam) az ellentmondás megindoklása végett.

Tartalmi ái Bebek Imre erdélyi vajda 1392. március 4-i oklevelében, DL 31060. □ Regeszta: ZsOkI I. 2414. sz.

272. 1377. április 30. (in Torda, f. V. a. Phil. et Iac. ap.) [I.] Lajos király a Clusuar-i Szt. Erzsébet-egyház ispotálymestere (magister domus hospitalis): Zaaz (d) Jakob kérésére átírja 1366. május 22-én titkospecsétje alatt kelt saját oklevelét (CDTrans IV. 466. sz.). — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Littere Ludovici regis super molendino hospitali dato. (H. G.)

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, a kolozsvári Szt. Erzsébet-ispotály lt, fasc. A, nr. 1. A levéltár 1943. évi ismertetése (EM 48/1943. 108) és ez alapján a későbbi kiadások (DocRomHist C, XIII. 124, XV. 170) az eredeti oklevelet elveszettnek gondolták, csupán egy 1734. évi másolatról tudtak. Korábbi közlésünkben (CDTrans IV. 466. sz.) tévesen állítottuk, hogy az oklevél Kolozsvári v lt-ből került az ispotály iratanyagába. □ Közlés: KvOkI I. 55–56 (tévesen április 27-re keltezve). — Ub II. 459. — DocRomHist C, XV. 169–170 (román fordításban is). □ Regeszta: Certamen III/2016. 256 (2. sz., W. Kovács A.).

273. 1377. április 30. (in Torda, f. V. a. Phil. et Iac. ap.) [I.] Lajos király előtt Regen-i Tamás fia: Dénes tiltja András fiait: Istvánt, Lőrincet és Mihályt ZentIuan birtok elidegejtésétől, néhai Konya bán fia: Frankot és másokat pedig annak megszerzésétől.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260667). □ Közlés: BánfOkI I. 330. — DocRomHist C, XV. 170–171 (román fordításban is).

274. 1377. május 1. (in Thorda, in Phil. et Iac. ap.) [I.] Lajos király a lakosság növelése céljából engedélyezi, hogy bármely szabad jogállású (conditio) személy szabadon beköltözhessen Kulusakna királyi városba (civitas), és ott az ő védelme alatt az érkezése napjától számított három évig mentességet (libertas) élvezzen. Utasítja ezért az ispánokat, várnagyokat, nemeseket és más rendű-rangú személyeket, hogy jobbágyaikat – a szükséges jóváhagyás (licentia) megszerzése, valamint a földbér (terragium) és tartozásaik kifizetése után – engedjék szabadon beköltözni Kulusakna-ra. Rendelkezését a vásárokon és más nyilvános helyeken is hirdessék ki. (H. G.)

Ái a kolozsmonostori requisitorok 1629. június 11-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 266682). A leírás szerint pátens alakban, hártán, hátlapján megpecsételve volt kiállítva. □ Közlés: KvOkI I. 79. — Hurmuzaki I/2. 245. — Ub II. 459–460. — DocRomHist C, XIV. 171–172 (román fordításban is).

275. 1377. május 3. (in Inv. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Brittonia-i Roşu (Rufus) Ioan fia: Nicolae – szegénysége miatt nem tudván másként fizetni – Brittonia birtokban és tartozékaiban levő részei felét átengedte, illetve eladta rokonának: Domsus-i Mozana fia: Stoyan-nak ama 400 arany Ft fejében, amellyel ő fenti elidegení-

tett részbirtokait és a reájuk vonatkozó okleveleket helyette visszaszerezte. Egyben kötelezte magát, hogy Stoyan-t és örökösait mindenkivel szemben megoltalmazza e felerészenben. — *Méltóságsor*: László prépost, egyházi doktor, János éneklő- és Péter őrkánok, a dékánág betöltetlen. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: De concessione Britonia vocate ipsi Sthoyan.

Eredeti, hártván, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata nagyjából lekopott, Mara cs lt: DL 74656.
□ Közlés: DocVal 268–269. — DocRomHist C, XV. 172–174 (román fordításban is).

276. 1377. május 3. (dom. p. Phil. et Iac. ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje [I.] Lajos királyhoz. 1377. április 19-i parancsára (262. sz.) Zantho-i Petu fia: István királyi ember, Antal frater pap (presbiter) konventi kiküldött jelenlétében, április 22-én (f. IV. [p. XV. d. oct. Pasche]) a helyszínen kihallgatta a szomszédokat a Bodon birtok és Zakalus (!) föld közötti Rakatyas nevű vitás föld felől, és előttük a Leurenchtelke nevű föld felőli közvetlen szomszédok: Kecheth-i Tamás, Miklós és Antal; az Adaz birtok felőli szomszédok: Zolum (d) Mátyás, Kelemen fia: Mihály és Zamy fia: Domokos; valamint Kapus-i Erdeu fia: Mihály, Delleu-i Kylian, végül Bogat-i Dávid és György – valamennyien a felperes tanúi – azt vallották, hogy a vitás föld mindig Ponya fia: Mihály magister Bodon nevű birtokához tartozott. Zengel-i János javára senki sem tanúskodott, mert a Sauly és Leurenchtelke felőli közvetlen szomszédai: Semyen és ennek testvére: Tamás – Kecheth-i Antal elmondása szerint – Torda-n vannak a királyi közgyűlésen. A határt a felek a következőképpen mutatták ki: Primo et principaliter ex plaga meridionali incipiendo in dorso cuiusdam montis Berch Kakukpoda nuncupatum (!), inde processissent ad plagam septentrionalem, ubi idem magister Michael filius Ponya dictum Berch inter predictas possessiones Bodon et Zakalus separare dixisset. Inde transeundo per quoddam pratum satis parvum, super quendam montem acutum similiter Berch, sub quo monte esset quedam vallis, qui mons seu Berch vocatur Nadaztoberche. Exinde venissent super quendam monticulum Holm vocatum, ubi idem magister Michael filius Ponya ipsum Holm inter possessiones eadem Bodon et Sauly vocatas separare et distinguere nominasset. Abhinc progrediendo ver[sus] plagam orientalem, perveniendo ad quendam monticulum Holm vocatum, in cuius cacumine vidissent quendam foveam, quem (!) iidem magister Michael et Iohannes metam Anthonii de Kecheth separantem possessionem Leurenchtelke ab eisdem. Inde transeundo ad quendam monticulum Holm vocatum, super quo esset una meta terrea, quam metam terream ambe partes dixissent, quod eadem meta pro predicto Anthonio separaret et distingueret cum eisdem. Exinde procedendo ad quendam Halm, super quo vidissent duas metas terreas, unam antiquam et aliam novam, quas dicte partes inter easdem possessiones Bodon et Zakalus et Leurenchtelke <contrariose> separare et distinguere fore asseruissent. Inde paululum progrediendo, pervenissent ad quendam monticulum Halm vocatum, in cuius vertice fuisset caverna, ubi dicte partes litigantes dixissent <similiter contrariose> metam separari a possessione Anthonii predicti ipsorum metam veram. Super ipsum [vertic]em [simi]liter transeundo venissent directe ad quendam (!) metam terream, ubi modo premissis ipsorum metam et predicti Anthonii <similiter contrariose> dixissent. Inde venissent supra quendam montem satis acutum, similiter ambe partes, videlicet magister Michael et Iohannes discordes dixissent <separare> a

nobilibus de dicta Kecheth. Inde parvum infra descendendo, ubi Iohannes metas predictae terre sue ostendere incepisset, perveniendo ad quandam viam magnam, qua via ad modum crucis tenderet, in qua Iohannes ostendisset quandam monticulum nomine sue mete, qui monticulus ipsis non constitisset, utrum signum metale haberetur (?) vel ne. Inde per eandem [viam] similiter tendendo pervenissent ad unum monticulum, quem ipse Iohannes pro meta sua nominasset, sed tamen ipsis non constitisset certitudo, si meta <inter partes distinguenda> ipse monticulus haberetur (?) vel ne <inter partes prenotatas. Deinde [venissent? circa] viam per modum crucis extendentem, ubi idem Iohannes metas sue terre predictae incepisset demonstrare>, et sic mete per partes ostense terminarentur. A felek között vitásnak maradt földet a küldöttek és más fogott bírák szemre (visu) kilenc márkát érő három ekealnyira becsülték. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Domino nostro regi, pro Michaele filio Ponya, contra Iohannem de Zengel, super possessionaria reambulatione, revisione, estimatione, metarum consignatione et communi inquisitione feria quarta proxime preterita modo interius expresso factis, ad presentem congregationem per barones vestros Torde celebratam, ad iudices, relatoria. — *Uo., egykorú kéz írásával*: Regii homines: Petrus filius Leukus de Hedruhfa, Petrus de Syle, Symion de Zengyel, Paulus, Kylianus de Delle pro parte actoris; item Georgius filius Ladislai <de> Bathhaz, Andreas et Petrus [...] filii Galli de Frata, ~~Petrus~~, Emericus filius Bocho de Gyurgfalua, Nicolaus dictus Zopus de Eurke pro parte Iohanni dicto Zengyl; feria secunda ante festum Nativitatis beati Iohannis Baptiste [június 22.], idem Mychael novi se nobilibus [...] sibi etc. existentibus, viro commetani (!). — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Bodon, Zakal, metalis.

Eredeti, papíron, a hátlapra is átterjedő szövegezéssel, zárópecsét nyomával, DL 28750. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 174–180 (román fordításban is).

277. 1377. május 4. (in Torda, f. II. p. Phil. et Iac. ap.) [I.] Lajos király a Clus-i Szűz [Mária]-egyház konventjéhez. Az erdélyrészi nemesek és minden rendű-rangú emberek részére külön rendelete alapján Torda-n április 5-én (in oct. Pasche) tartott közgyűlésén, melyen Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvát bán által kinek-kinek igazságot szolgáltatott, László fia: László felesége: néhai Ilona asszony leányának és Zyluas-i Sumbor fia: Pethew unokájának: Margitnak a nevében az előbbi László fia: István kérte nevezett néhai Pethew-nek Zyluas, Ermenus, Septer, Kekes és Apaty (Colos vm) birtokbeli részeiből, melyeket mint magtalanul elhalt ember jószágait Desew fia: László erdélyi vajda és Bubek György nyert királyi adományul, anyjának és nagyanyjának a leánynegyedét és hitbérét, amire az adományosok hajlandónak is mondták magukat. Küldje ki tehát tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Nadas-i Lőrinc, Patha-i Imre fia: János és Desew fia: János vagy Gyurgfalua-i Mihály fia: János királyi ember május 31-én (in quind. Pent.) a felsorolt birtokokat – István erdélyi vajda és Zolnok-i ispán ítéletlelénének megfelelően – négy egyenlő részre oszthassa és ezek közül egyet Margitnak iktathasson, nem véve figyelembe László vajda és György magister esetleges ellentmondását. Eljárásáról június 14-re (ad quind. dictarum quind.) teygen jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1377. június 11-i jelentésébe (309. sz.), DL 26986. □ Közlés: ArhIst-Rom II/2005, nr. 1. 7–8 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 181–183 (román fordításban is).

278. 1377. május 5. (in Thorda, f. III. a. Ascens. Dom.) [I.] Lajos király Nagy (Magnus) Benedek Thorda-i bírónak, valamint Ábrahám fiai: Bálint és Benedek, Simon fia: János és Ronda-i (d) Mihály esküdteknek az ottani királyi polgárok és hospesek nevében előadott kérésére átírja saját 13[5]9. december 21-i privilégiumát, mely Vzura földjén elveszett korábbi pecsétjével volt megerősítve (CDTrans III. 1108. sz.), és [I.] Károly királynak a ThordaAkna-iak kiváltságairól szóló privilégiumát foglalta magába. (H. G.)

Ái Zsigmond király 1393. október 6-i oklevelében, MKL, LibReg, vol. 3, pag. 65–69. A leírás szerint paténs alakban, királyi nagypecsét alatt volt kiállítva. □ Regeszta: Orbán: Torda 125.

279. 1377. május 5. (in Torda, f. III. a. Asscens. Dom.) [I.] Lajos király az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát Teremy-i Ponya fia: Mihálynak He[wi]z, Racus és Dobk (Kykellew vm) birtok felébe, valamint tartozékaiba való bevezetéséhez. — *Kijelölt királyi emberek*: Syle-i Péter, Scengel-i Simon és Tamás, másik Scengel-i (de alia Scengel) László és Lőrinc, Delley-i Kilyanus. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro Mychaele filio Ponya de Teremy, statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 29717. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 185–186 (román fordításban is).

280. [1377]. május 5. (Rome, apud S. Petrum, III. Non. Maii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] – Péternek, a [római] Via Lata-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusának a kérésére – apostoli teljhatalmából kanonokságot adományoz és prebendát rezervál az erdélyi egyházban Domokos [fia:] Retor (d) Lászlónak, a [szabad] művészetek baccalaureusának, tekintet nélkül arra, hogy a Vesprim-i egyházmegyei székesfehérvári (Albe Regalis) Szűz Mária-egyházban rendelkezik a Szt. Pál-oltárral, egy ottani kanonokságért és prebendáért pedig az apostoli szék előtt pereskedik. — Beiktatásával a Warad-i püspököt, az erdélyi egyházmegyei Clusmonistra-i (!) monostor apátját vagy az erdélyi prépostot bizza meg. — *A bejegyzés felett*: XX [grossis]. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 202, fol. 344^v–345^r (DF 291114). □ Közlés: VerArch 24/1893. 613–614 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 184–185 (román fordításban is, mindkettő kivonatolva). □ Regeszta: Hayez 49820. sz.

281. 1377. május 7. ([in] Torda, in Asscens. Dom.) [I.] Lajos király az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a kijelölt királyi emberek egyike Sugud-i Miklós fiait: Gergelyt és Lászlót vezesse be a Gald, Fahyd, [Sile és ...] (Fehér vm) birtokban őket öröklés jogán megillető részekbe, az esetleges ellentmondókat pedig idézze az ő, illetve az erdélyi vajda színe elé. — *Kijelölt királyi emberek*: Hedrehfa-i Leukus [fia:] Péter, [...] István, Chombord-i Bálint fia: Jakab. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsilu[ane], pro Gregorio et Ladislao filiis Nicolai de Sug[ud], statutoria. — *Uo., egykorú kézzel*: [...] feria tertia post fes[tum sancte] Trinitatis [május 26.], in possessione Sile, demum feria tertia iam (?) proxime preterita, in fa[ci]es [F]ahyd et Gald accedendo eosdem sine contradictione stauissent, [...] beate [...] priores filios [...] in feria [quarta] post festum predicti Anthonii

con(fessoris) [június 17.], citavit ad octavas Assumptionis [augusztus 22.]; Andreas [filius Andree] de Fahyd in persona Pauli [...].

Eredeti, papíron, melynek első harmadrésze hiányzik, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 30400. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 186–189 (román fordításban is).

282. 1377. május 7. (in Torda, in Ascens. Dom.) [I.] Lajos király a Clusmonustar-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a kijelölt királyi emberek egyike Wsy-i Jwanka fia: Jánost vezesse vissza Petelaka és Legen (Clus vm) nevű birtokába, melyeket néhai Péter alvajda fiai elfoglalva tartanak. Az ellentmondókat idézze az ő vagy a vajda színe elé. — *Kijelölt királyi emberek*: Zawa-i Márk fiai: László, Bangarth-i Mihály, Vereseghaz-i Bezter (d) Mihály.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1377. május 21-i jelentésébe (296. sz.), DL 26869. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 9 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 189–190 (román fordításban is).

283. [1377. május 7–30. között] [Az erdélyi (Albensis)] káptalan [I. Lajos királynak]. [1377. április 5.–május 7. között kelt] parancsára (257. sz.) kiküldte tanúbizonyosságul Antal papot (presbyter), a Szt. Kereszt-oltár igazgatóját (magister), kinek jelenlétében Teremy-i Ponya fia: Mihály a felperesek részére kiküldött királyi emberként május 7-én (f. V. p. Phil. et Iac. ap.) Dénes [erdélyi] vajda [1366. február 21-i] ítéletlevelének (CDTrans IV. 408. sz.) megfelelően megkísérelte Menteeu vár felbecslését és a birtokok felosztását, de míg az előbbit Tamás fia: Tamás magister fia: Dénes engedélyezte (feltéve, hogy a vár minden falát és épületét figyelembe veszik a becsünél), a másik alperes: [Lochunch-i] Tamás fia: István fia: László ettől őt, valamint Lochunch-i István fia: Dénes magistert és a kiküldötteket eltiltotta, és a személyes királyi jelenlét elé fellebbezett. A birtokosztálynak pedig mindkét alperes ellene mondott, kérve, hogy a szóban forgó jószágokra vonatkozó okleveleiket egy kijelölt időpontban mutathassák be a [királyt képviselő] báróknak, bár ennek elutasítása esetén is hajlandóknak mutatkoztak az ítélet elfogadására. László erdélyi vajda és testvérei nem jelentek meg, és nem is képviseltették magukat. (H. G.)

Tartalmi ái I. Lajos király 1377. május 30-i ítéletlevelében (301. sz.), Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 11, nr. 8 (D 260) és lad. 49, fasc. 7, nr. 10 (D 261). — Tartalmi ái I. Lajos király 1378. március 29. előtt kelt oklevelében (367. sz.), Bánffy cs nemzeti lt (DF 260680). □ Közlés: BánfOkI I. 333–334. — DocRomHist C, XV. 234–235, 238–239 (román fordításban is). □ Regesztá: ErdődyLt 574. sz.

284. 1377. május 9. (in Cluswar, sab. p. Assens. Dom.) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy Zenthmarton-i Péter fia: Mihály – maga és fia: János, valamint Gedew fia: Tamás, Gomboch-i Poncha fia: István és Myko-i Ágoston fia: János nevében is – tiltotta Zenthpetur-i Pethew fia: Pált Zenthpetur egész és Zyl részirtok elidegenítésétől, Drag-i Jakabot és fiait: Pétert, Miklóst, Jánost, továbbá Sombor-i Mihályt és Sombor-i Miklós fia: Jánost pedig annak megvásárlásától és elfoglalásától. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Non sol(vit). — *Uo., XVIII. századi kéz írásával*: Contradictio et prohibitio. Hodie nichil valet.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával és Huszti András regesztájával, Kornis cs lt (DF 257660). □ Közlés: Benedek: Kunszentmárton 17–18 (magyar fordításban, hasonmással). — DocRomHist C, XV. 195–196 (román fordításban is).

285. 1377. május 9. (in Cluswar, sab. p. Ascens. Dom.) [I.] Lajos király az erdélyi vajdához és alvajdához, ispánokhoz, várnagyokhoz, nemesekhez, papokhoz (ecclesiarum rectores) és az erdélyi részek más vámtulajdonosaihoz, különösképpen az erdélyi püspökhöz. A Cluswar/Cluswar-i királyi polgárok portékái után ne szedjenek vámot, minthogy ők Erdély területén, elődeitől kapott és előtte bemutatott régi kiváltságleveleik értelmében, teljes vámmentességet élveznek. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super universa tributa littera regis Lodovici. — *Uo., a XVI. század végéről, Diósi Gergely írásával*: Tashoz igen jo.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 7 (DF 281137). — Ái a kolozsmonostori konvent 1382. október 6-i oklevelében (693. sz.), uo., nr. 8 (DF 281138) és nr. 9 (DF 281139). — Ái a kolozsmonostori konvent 1384. január 25-i oklevelében (778. sz.), uo., nr. 10 (DF 281140). — Ái Zsigmond király 1391. március 30-i oklevelében, uo., nr. 14 (DF 281144). □ Közlés: KvOkl I. 80. — Hurmuzaki I/2. 245–246. — Ub II. 460–461. — DocRomHist C, XV. 192–194 (román fordításban is).

286. 1377. május 9. (in Kolusuar, III. d. Ascens. Dom.) [I.] Lajos király a Sebesuar-i várnagyhoz, alvárnagyához és helyetteseihez. Minthogy a Koluswar-i királyi polgárok és hospesek – elődeitől kapott és általa megerősített régi kiváltságaik értelmében – az erdélyi részekben nem fizetnek vámot, Hunyad faluban se vámostassa meg portékáikat. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super tributum ad Honiad, regis Lodowici.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 5 (DF 281135). □ Közlés: Ub II. 460. — DocRomHist C, XV. 194–195 (román fordításban is). □ Regeszta: KvOkl I. 84–85.

287. 1377. május 9. (in Clusuar, sab. p. Ascens. Dom.) [I.] Lajos király a Clusmonustura-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a kijelölt királyi emberek egyike Werueulgh-i János fiait: Balázst, Mátyást és Bálintot vezesse be Sciladzeg/Scylad és Beune (in ctu de Zolnuk interiori) birtokbeli részükbe, az ellentmondókat pedig idézze az ő vagy az erdélyi vajda színe elé. — *Kijelölt királyi emberek*: Mony-i Illés fia: István és Bartha fia: László, Verueulgh-i Miklós fia: János, Sarmasag-i Miklós fia: László és István. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis conventui de Clusmonustur, pro Blasio et Matia filiis Iohannis de Weruelgh, statutoria. — *Uo., egykorú kézzel*: Iohannes filius Petri, Thomas filius Godew, Ladislaus filius Stephani, Blasius filius Stephani, Matheus filius Stephani de eadem.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 27834. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 196–198 (román fordításban is).

288. [1377. május 12.] Nyugtatóvány arról, hogy Gebellin erdélyi püspök commune servituma részleteként 375 Ft-ot fizetett a [pápai] kamarának. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, CamAp, Solutiones, vol. 43, fol. 8^v. □ Közlés: Cameralia I. 484. sz.

289. [1377]. május 15. (Rome, Id. Maii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] engedélyezi Gobelinus erdélyi püspöknek, hogy szükség esetén közvetlenül napkelte előtt is misézhesen személyesen vagy egy alkalmas pap által. — *A bejegyzés felett: X [grossis].* (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 202, fol. 462^r (DF 291128). □ Közlés: VerArch 24/1893. 617–618 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 198–199 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 46904. sz.

290. [1377]. május 15. (Rome, apud S. Petrum, Id. Maii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] engedélyezi Gobelinus erdélyi püspöknek, hogy az általa kiválasztott négy alkalmas személy részére egy-egy kanonokságot adományozzon, továbbá egy-egy prebendát vagy két méltóságot rezerváljon az erdélyi egyházban, még ha ezek lelkipásztorkodással járnak is. Miután egy-egy ilyen javadalom megürül, gondoskodjon a kedvezményezettek vagy megbízottjaik beiktatásáról, ha ezek az üresedés tudomásulvétele utáni egy hónapon belül hajlandók elfogadni a javadalmat, és védelmezze is meg őket abban. Utódainak és a káptalan tagjainak tiltsa meg, hogy az érintett személyek nyilatkozata előtt e javadalmakról rendelkezzenek, még akkor is, ha a pápától általános mentességet szereznének a bullások befogadása ellen. Nem kell tekintettel lennie a kanonokok előzetesen megszabott számára, sem a helyi statútumokra és szokásokra. Választottjai elsőbbséget élveznek más városiakkal szemben, még ha ezek adománylevelet eszközöltek volna is ki a Szentszéktől vagy legátusaitól. Amelyik kedvezményezett teológiai, egyházi és polgári jogi vagy orvosi egyetemi fokozattal vagy magisteri címmel rendelkezik, két javadalmat is birtokolhat, kivéve ha mindkettő lelkipásztorkodással járna. Nevüket és kinevezésük napját közzölje a pápai kamarával vagy annak helyi adószedőjével (collector proventuum). (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 296^{r-v} (DF 291086). □ Közlés: VerArch 24/1893. 614–617 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 200–204 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 48679. sz.

291. [1377]. május 15. (Rome, apud S. Petrum, Id. Maii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] Gobelinus erdélyi püspök kérésére felszólítja az erdélyi officialist, hogy Domokos [fia:] Bálint erdélyi egyházmegyei klerikus részére – ha tud énekelni, lelkipásztorkodással, ha nem tud és nem is akar egy éven belül megtanulni, akkor anélkül – rezerváljon az erdélyi püspök vagy káptalan adományozási joga alá tartozó beneficiumot (de nem kanonokságot és prebendát), amelynek jövedelme a [pápai] tizedszedők nyilvántartása szerint (secundum taxatione decime) nem haladja meg első esetben a 25, második esetben a 18 márkát. — *A bejegyzés felett: XX [grossis].* (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 203, fol. 327^{r-v} (DF 291141). □ Közlés: VerArch 24/1893. 614 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 204–205 (román fordításban is, mindkettő kivonatosan). □ Regeszta: Hayez 47329. sz.

292. [1377]. május 15. (Rome, apud S. Petrum, Id. Maii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] az erdélyi officialishoz. Miklós [fia:] Sebestyén, az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyei Vedkerta/Vodkerta-i egyház plébánosa részére gondoskodjék kanonokságról az esztergomi egyházban. — *A bejegyzés felett: XX [grossis].* (*H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 202, fol. 362^v–363^r (DF 291118). □ Közlés: VerArch 24/1893. 617 (Müller, G. E., kivonatosan). □ Regeszta: Hayez 49827. sz.

293. 1377. május 18. (in Beztricia Transiluana, II. d. Penth.) [I.] Lajos király Zekul (d) Tamás fia: Miklós bíró és Lőrinc fia: László, Clusuar királyi város polgárai kérésére elrendeli, hogy a jövőben országa egész területén az összes egyházi és világi bíróságok érvényesként fogadják el azokat az ügyvédvalló leveleket, amelyeket Clusuar város saját polgárai és hospesei ügyeiben saját, három tornyot ábrázoló pecsétje alatt bocsát ki. — *Arenga*. — *Hátlapján, jobb felől, XV. századi kéz írásával*: Quod habent procuratoria rati-ficatione sigilli. Regis Lodowici. — *Uo., bal felől, XV–XVI. századi kézzel*: Littere Ludovici regis super procuratoribus constituendis. — *Uo., jobb felől, XVI. századi kéz írásával*: Quod libere sint ipsi civitatenses sigillis ipsorum extradare litteras procuratorias.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. P, nr. 9. — Ái a kolozsmonostori requisitorok 1635. március 12-i oklevélében, uo., fasc. P, nr. 14 (DF 281096). — Ái I. Rákóczi György erdélyi fejedelem 1635. március 24-i oklevélében, uo., fasc. P, nr. 13 (DF 290642). □ Közlés: VerArch I/1843. 1. Hef. 58 (Teutsch, G. D., részlet). — KvOkl I. 83. — Ub II. 461–462. — DocRomHist C, XV. 206–207 (román fordításban is). □ Regesztá: Berger: Regesten 42c. sz.

294. 1377. május 18. (in Beztricia Transiluana, II. d. Penth.) [I.] Lajos király Otho fraterhez, a Clusmonostura-i Szűz [Mária]-monostor apátjához. A Cluswar-i bírótól, esküdtektől, polgároktól és hospesektől az apátság birtokain levő szőlők után ne kezdjen hegyvámot (montis tributum) követelni, hanem érje be a régi kiváltságaik szerint eddig fizetett tizeddel. Az oklevél elolvasása után visszaadandó felmutatójának. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Abbati, quod de vineis non dent census.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. V, nr. 2 (DF 281206). □ Közlés: KvOkl I. 82–83. — Ub II. 462–463. — DocRomHist C, XV. 207–209 (román fordításban is). □ Regesztá: Berger: Regesten 42b. sz.

295. 1377. május 21. (in Zekulwasarhel, f. V. p. Penth.) [I.] Lajos király Sophornik magister Sebuswar-i várnagyhoz vagy alvárnagyához. Minthogy a Kuluswar-i királyi polgárok és hospesek – elődeitől kapott és általa megerősített régi kiváltságaik értelmében – az erdélyi részekben sehol sem fizetnek vámot, Hunyad faluban se vámostassa meg portékáikat. — *Hátlapján, egykorú kézzel*: Domino de Scharnek pro tributo Honyad.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. T, nr. 6 (DF 281136). □ Közlés: KvOkl I. 84. — Hurmuzaki I/2. 248. — Ub II. 463. — DocRomHist C, XV. 209–210 (román fordításban is).

296. 1377. május 21. (f. V. p. Penth.) A Clusmonostura-i Szűz Mária-monostor konventje [I.] Lajos királyhoz. 1377. május 7-i parancsára (282. sz.) Bangarth-i Mihály királyi ember, János frater pap (presbiter) hiteleshelyi kiküldött és a szomszédok jelenlétében, május 9-én (sab. p. Ioh. a. port. Lat.) megkísérelte Wsy-i Jwanka fia: János bevezetését Petelaka és Legen birtokába, de Geoch-i András Legen-i officialis ellentmondott urai: Waradia-i néhai Péter alvajda fiai: Miklós, János, Mihály, Torda és Péter nevében, amiért is őket május 23-ra (ad quind. sab. p. Ioh. a. port. Lat.) a király elé idézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Domino nostro regi, pro filiis quondam Petri vicewoyuode intra no-

minatis, contra Iohannem filium Iwanka de Wsy, ad quindenas diei sabbati proximi post festum beati Iohannis ante portam Latinam, par litterarum citatoriumum.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, DL 26869. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 9–10 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 210–212 (román fordításban is).

297. 1377. május 23. (in Foro Siculorum, in vig. Trinitatis) [I.] Lajos király Toldalag-i Barnabás fia: János kérésére átírja az erdélyi káptalan 12<6>8. évi privilégiumát (CDTrans I. 272. sz.). (H. G.)

Ái a kolozsmonostori konvent 1377. szeptember 23–28. között kelt oklevelében (337. sz.), DL 28706. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva.

298. 1377. május 23. (in Zekuluasarhel, sab. a. Trinitatis) [I.] Lajos király Zekul (d) Tamás fia: Miklós Koluswar királyi város bírójának a kérésére megtiltja az ország főpapjainak, báróinak, ispánjainak, várnagyainak, nemeseinek, officialisainak, valamint a városok és szabad falvak bírójának (rektoribus, iudicibus et villicis), hogy az úton lévő Koluswar-i polgárokat és hospeseket bárki is elfogja, vagy portékájukat feltartóztassa, és elrendeli, hogy keresetével mindenki a város bírójához forduljon, aki igazságot szolgáltat mindenkinek.

Ái a kolozsmonostori konvent 1382. szeptember 26-i oklevelében (691. sz.), Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. AA, nr. 1 (DF 280964). A leírás szerint pátens alakban, felségpecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: KvOkl I. 85–86. — Ub II. 464. — DocRomHist C, XV. 212–213 (román fordításban is).

299. 1377. május 24. (in Zekulwasarhel, in Trinitatis) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek és minden rendű lakosok részére Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvát bán útján Torda-n április 5-től (in oct. Pasce) tartott közgyűlésén (generalis congregatio) Tamás fia: Miklós Cluswar-i bírónak és Hassonsarch (d) Johann fia: Nikolaus polgárnak az ottani polgárok és hospesek összessége nevében kifejtett kérésére kiküldötte Zemlyn-i (!) Ramaz fia: Mihály deákot, a királyi udvar jegyzőjét és Solyumkw-i Bothus/Bothwos (d) Jánost, a gyűlés esküdt ülnökét, hogy újra járják ki Cluswar királyi város határát, minthogy az uralkodó egykori speciális kiküldöttjei: a néhai Benedek Pankata-i főesperes, királyi káplán és Pousa fia: István által [1366-ban (vö. CDTrans IV. 493. sz.)] végzett határjárásról a közbejött akadályok miatt akkor nem kaphattak oklevelet. A kiküldöttek április 24-én (in Georgii mart.) a néhai László Wesprim-i püspök által [1368. április 3-án (CDTrans IV. 676. sz.)] állított jelektől kezdve körülhatárolták a város egész területét.

A határjárás leírása: Primo in monte Flekhegy vocato inter plagas orientalem et meridionalem incepissent a quibusdam duabus metis primariis terreis olym per condam dominum Ladislaum episcopum Wesprimyensem erectis, que mete terras dicte civitatis nostre et possessionis Nicolai de Gerend Banabyk vocate ab invicem separarent. Abhinc paulisper ad plagam orientalem ad spatium scilicet iactus unius lapidis super eundem montem procedendo ad duas metas terreas pervenissent, terras dicte civitatis nostre et possessionis nobilium Reud vocate ab invicem separantes. Dehinc per ipsum montem parvum descendendo et directe ad eandem plagam orientalem tendendo venissent ad duas metas terreas,

et deinde magis per dictum montem descendendo et ad eandem plagam orientalem parvum pergendo penes unam viam, super qua de dicta possessione Reud itur ad civitatem nostram Cluswar predictam, venissent ad duas metas terreas. Abhinc dictam viam saliendo et paululum ad ipsam plagam orientalem pergirando ad duas metas terreas in latere unius montis erectas pervenissent, et dehinc per ipsum montem ascendendo et modicum ad eandem plagam orientalem transeundo venissent ad duas metas terreas, et deinde super ipsum montem adhuc ad eandem plagam orientalem pergirando ad tres metas terreas pervenissent, quarum una civitatem nostram predictam, alia eandem possessionem Reud et tertia possessionem nobilium Gyurgfalua vocatas ac terras earum sequestrarent et ab invicem separarent, ubi mete civitatis nostre predictae a parte eiusdem possessionis Rewd terminarentur.

Abhinc per ipsum montem per nemora modicum descendendo et ad eandem plagam orientalem tendendo penes unam viam, super qua de villa Ahton vocata itur ad civitatem nostram Cluswar predictam, ad unam metam terream cursualem pervenissent terras ipsius civitatis nostre et possessionis Gyurfalua (!) predictae ab invicem distinguentem. Deinde per eundem montem magis descendendo et ad dictam plagam orientalem per eadem nemora tendendo, penes predictam viam venissent ad unam metam terream cursualem, et dehinc per eundem montem adhuc descendendo et ad ipsam plagam orientalem pergendo penes unam magnam et publicam viam, super qua de dicta possessione Gyurgfalwa itur ad civitatem nostram Cluswar predictam, videlicet iuxta unum rivulum Potak vulgariter dictum, ad unam metam terream cursualem pervenissent. Abhinc dictam magnam viam saliendo et super aliam viam mediocrem, que de ipsa magna et publica via exiret, ad ipsam plagam orientalem transeundo penes eandem mediocrem viam venissent ad unam metam terream cursualem. Deinde per ipsum montem Flekhegy vocatum descendendo et ad memoratam plagam orientalem tendendo in fine ipsius montis venissent ad duas metas terreas. Dehinc ad eandem plagam orientalem parvum procedendo et ad unum montem ascendendo, in cuius cacumine ad duas metas terreas pervenissent, et abhinc de cacumine ipsius montis descendendo et parvum ad eandem plagam orientalem tendendo penes unam viam, super qua de monte Flekhegy memorato itur ad possessionem Zamusfalua vocatam, pervenissent ad tres metas terreas, quarum una civitatem nostram et alia possessionem Gyurgfalwa predictas, tertia vero possessionem nobilium Zamusfalua vocatam et territorium ac terras earundem distinguerent et separarent, ubi mete civitatis nostre predictae <a parte> eiusdem possessionis Gyurgfalua terminarentur.

Abhinc parvum descendendo et adhuc ad eandem plagam orientalem tendendo in eodem monte ad unam metam terream cursualem pervenissent. Dehinc declinando inter plagas orientalem et septentrionalem transeundo et per predictum montem infra descendendo in latere alterius montis ad unam metam terream cursualem pervenissent. Deinde inter easdem duas plagas transeundo et quandam vallem paludinosam pergirando penes unam viam, super qua de villa Patha vocata itur ad civitatem nostram Cluswar predictam, supra unum monticulum vulgariter Domb dictum ad duas metas terreas pervenissent. Post hoc per longum spatium ad plagam septentrionalem tendendo prope ipsam villam Zamusfalua inter duos monticulos ad duas metas terreas pervenissent. Abhinc ad eandem plagam septentrionalem per parvum spatium pergendo et quandam rivulum Wasarrew alio nomine Sospatak appellatum a piscina dicte civitatis nostre Cluswar effluentem transsaliendo

penes unam magnam viam, super qua de eadem civitate nostra Cluswar itur ad dictam possessionem Zamusfalua, ad duas metas terreas pervenissent, et deinde ad eandem plagam septentrionalem ad spatium iactus unius lapidis procedendo ex alia parte ipsius magne vie ad unam metam terream cursualem pervenissent. Dehinc per parvum spatium ad eandem plagam septentrionalem tendendo prope fluvium Zamus vocatum supra transsitum videlicet eiusdem fluvii ad duas metas terreas pervenissent, et abhinc per meatum ipsius fluvii in unam parvam insulam dicti fluvii intrando pervenissent ad unam metam terream cursualem, et deinde ad spatium emissionis unius sagitte ad eandem plagam septentrionalem in eadem insula procedendo ad unam aliam metam terream cursualem pervenissent. Dehinc de eadem insula exeundo prefatumque fluvium Zamus transeundo et ad ipsam plagam septentrionalem parvum tendendo sub quodam monte, in quo vinee essent plantate, ad unam metam terream pervenissent cursualem. Post hec ad eandem plagam septentrionalem tendendo et per ipsum montem ascendendo venissent ad duas metas terreas. Abhinc ad ipsam plagam septentrionalem in eodem monte per parvum spatium eundo ad unam metam terream cursualem pervenissent. Dehinc ad eandem plagam septentrionalem super ipsum montem transeundo et eundem montem paululum descendendo in quodam Berch venissent ad duas metas terreas, et deinde per ipsum montem adhuc parvum descendendo et ad eandem plagam septentrionalem tendendo ad unam metam terream cursualem pervenissent. Abhinc declinando ad plagam orientalem, flectendo prope quoddam magnum fossatum Bochtelekepataka vocatum ad unam metam terream cursualem pervenissent. Deinde in latere unius longe vallis a parte meridionali existentis ad eandem plagam orientalem per longum spatium transeundo super unum monticulum venissent ad unam metam terream cursualem, et dehinc ad eandem plagam orientalem tendendo in latere cuiusdam montis penes quamdam viam, super qua de ipsa civitate nostra Cluswar ad quamdam terram ipsius civitatis nostre Tarchahaza alio nomine Ondoteleke vocatam itur, ad duas metas terreas pervenissent, ubi mete civitatis nostre Cluswar predictae <a parte> eiusdem possessionis Zamusfalua terminarentur.

Preterea a dicta plaga orientali ad plagam meridionalem parvum declinando et ad spatium emissionis unius sagitte pergendo ad duas metas terreas pervenissent, quarum una ipsi civitati nostre Cluswar et alia possessioni nobilium Zenthmyklos vocate distinguerent atque separarent. Abhinc super unum Berch ad eandem plagam orientalem tendendo ad duas metas terreas pervenissent, et deinde super ipsum Berch per longum spatium eundo et ad eandem orientalem plagam tendendo in fine ipsius Berch venissent ad duas metas terreas. Dehinc per ipsum Berch descendendo et ad eandem orientalem plagam parvum procedendo in quadam terra usuali ad unam metam terream cursualem pervenissent. Abhinc similiter ad eandem plagam orientalem parvum eundo penes prefatum fluvium Zamus directe in opposito capelle Beate Virginis ultra ipsum fluvium Zamus in terra abbatis de Clusmonostora constructe ad duas metas terreas pervenissent terras civitatis nostre Cluswar et possessionis Zenthmyklos predictarum sequestrantes, ubi mete civitatis nostre Cluswar predictae <a parte> eiusdem possessionis Zenthmyklos terminarentur.

Postremo per ipsum fluvium Zamus vocatum per longum spatium iuxta cursum ipsius fluvii infra eundo et ipsum fluvium semper pro metis relinquendo ad unam metam terream, que prefatam terram ipsius civitatis nostre Cluswar Tharchahaza alio nomine Ondoteleke nuncupatam a parte possessionis nobilium Swk vocate distingueret, pervenissent.

Abhinc ad partem sinistram declinando et inter plagas septentrionalem et occidentalem ad unum montem per unum parvum fossatum modicum ascendendo in latere ipsius montis videlicet ex utraque parte ipsius fossati ad duas metas terreas pervenissent, et deinde per ipsum montem ascendendo et inter easdem duas plagas per bonum spatium eundo ad duas metas terreas pervenissent. Dehinc magis per ipsum montem inter easdem duas plagas ascendendo in eodem monte venissent ad unam metam terream cursualem. Abinde per ipsum montem inter easdem duas plagas magis ascendendo et in quodam magno Berch ad bonum spatium transeundo venissent ad unam metam terream cursualem. Post hec super ipsum Berch inter dictas duas plagas transeundo ad duas metas terreas pervenissent, ubi mete civitatis nostre predictae a parte possessionis nobilium Swk antedictae sequestrantes terminarentur.

Et abhinc directe ad plagam occidentalem per longum et magnum terrarum spatium transeundo, terrasque et territorium eiusdem civitatis nostre in commetaneitate possessionis Iohannis filii condam Symonis bani Feyrd vocate existentes propter absentiam ipsius Iohannis tunc irreambulatas relinquendo ad cacumen cuiusdam montis prope quoddam fossatum Teulgyspatak vocatum existentis ascendendo ad duas metas terreas in cacumine ipsius montis erectas, que ipsi civitati nostre et possessioni abbacie de Clusmonostora Kayantho vocate distinguerent, pervenissent. Deinde per ipsum montem descendendo et ad dictam plagam occidentalem tendendo super unum monticulum prope unam magnam vallem venissent ad unam metam terream cursualem. Dehinc ipsam vallem et quendam meatum <atque> vulgariter Patak dictum in ipsa valle habitum saliendo et ad eandem plagam occidentalem ad partem sinistram transeundo penes unum alium magnum meatum <atque> similiter Patak dictum, qui de nemore possessionis Kayantho predictae exiret, ad unam metam terream pervenissent cursualem. Abhinc per unum meatum et quendam montem inter plagas meridiionalem et occidentalem ascendendo ad unam magnam metam terream pervenissent, que predictis civitati nostre et possessioni abbacie Kayantho, necnon possessioni nobilium Papfalua vocate distingueret, ubi mete nostre civitatis predictae a parte eiusdem possessionis Kayantho sequestrantes terminarentur. In quibus metis dominus frater Otho abbas monasterii ecclesie Beate Virginis predictus contentus extitisset et easdem benivole consensisset.

Abhinc declinando directe ad plagam meridiionalem paulisper eundo ad duas metas terreas pervenissent terras civitatis nostre predictae et eiusdem possessionis Popfalua (!) ab invicem separantes. Deinde ad eandem plagam meridiionalem parvum pergendo ad duas metas terreas pervenissent. Dehinc ad parvum spatium ad eandem plagam meridiionalem in uno magno monticulo venissent ad unam magnam metam terream cursualem. Abinde similiter ad eandem meridiionalem plagam parvum tendendo ad unam aliam magnam metam terream venissent cursualem. Deinde adhuc ad eandem plagam meridiionalem similiter parvum eundo prope unum magnum meatum <aque> Patak dictum modo simili ad unam magnam metam terream cursualem pervenissent. Dehinc ad ipsam plagam meridiionalem paululum procedendo ad unam metam ligneam terris circumfusam Tulfahatar appellatam pervenissent. Abhinc ad plagam occidentalem parvum pergendo in latere cuiusdam montis prope unam magnam viam ad duas metas terreas pervenissent. Dehinc per ipsum montem descendendo et dictam magnam viam saliendo ac parvum ad plagam occidentalem tendendo venissent ad unam metam terream cursualem. Deinde per quendam

montem Andornukmaal vocatum descendendo et ad eandem plagam occidentalem parvum pergendo ad duas metas terreas pervenissent. Abhinc paululum ad dictam plagam occidentalem per prefatum montem Andornokmal recte in unum meatum aque Potak (!) dictum intrando sub quodam monte lapidoso Kwbanya dicto ad duas metas terreas pervenissent, ubi mete civitatis nostre predictae a parte eiusdem possessionis Popfalua seques-trantes terminarentur.

Amikor az apátságához tartozó Baach és Monostor felől akarták a határt kijelölni, Ottó apát nevében jegyzője és ügyvédje: István deák ellentmondott, akárcsak néhai Benedek főesperes és Pousa fia: István említett határjárása idején. Ezért a felek felkérésére május 10-én (dom. a. Penth.) maga Miklós bán szállt ki a helyszínre, és állapította meg az ott megjelent Ottó apát részére is elfogadható határvonalat a következőképpen:

Prima meta terre ipsius civitatis nostre et possessionum dicte abbacie Bach et Monostor vocatarum incipit iuxta rivulum Papfalvapataka vocatum, videlicet super premissis duabus metis ultimis sub dicto monte lapidoso Kubanya (!) dicto erectis, que mete terras civitatis nostre predictae a parte possessionis Popfalua sequestrarent et distinguerent, terra possessionis ipsius abbacie Bach vocate ibi a parte orientis dicti rivuli remanente. Deinde infra per cursum ipsius rivuli per magnum spatium eundo salit de eodem rivulo versus eandem plagam orientalem, ubi inter ipsum rivulum et quandam viam duas novas metas terreas erexissent. Abhinc per eandem viam versus dictam civitatem nostram Cluswar modo simili per bonum spatium tendendo venit ad fluvium Nadas, ubi in portu ipsius fluvii inter duas stratas duas metas terreas erexissent, ubi mete ipsius nostre civitatis et possessionis abbacie predictae Bach vocate terminarentur.

Et dehinc ipsum fluvium transsaliendo vertitur versus meridiem directe tendendo ad unum montem, ubi in cacumine ipsius montis supra vineas quadam magna via, super qua de villa Baach ad eandem Monostor itur, a parte occidentis remanente unam metam terre-am erexissent cursualem. Deinde per ipsum montem descendendo et versus eandem plagam meridionalem tendendo inter easdem vineas similiter unam metam terre-am cursualem erexissent. Dehinc iterum in planitie ad eandem plagam meridionalem tendendo unam metam terre-am erexissent cursualem, et abinde ad fluvium Zamus et ipsum fluvium transsaliendo et ad dictam meridionalem plagam tendendo prope ipsum fluvium duas metas terreas erexissent. Dehinc ad eandem meridionalem plagam tendendo retro quandam ortum unam metam terre-am erexissent. Deinde ad eandem meridionalem plagam tendendo et ad finem ville ipsius abbacie Monostor vocate veniendo inter unam publicam viam et parvum rivulum duas metas terreas erexissent. Dehinc ad ipsam plagam meridionalem supra ascendendo venit ad unum locum, ubi patibulum est erectum, cuius patibuli una statua nostre predictae civitati Cluswar et alia eidem possessioni Monostor pertineret. Abhinc supra per terras arabiles directe ad eandem plagam meridionalem tendendo inter easdem terras unam metam terre-am erexissent cursualem. Dehinc ad eandem meridionalem plagam tendendo in quodam Berch duas metas terreas erexissent. Abhinc supra vineam ipsius abbatis inter easdem vineam et terras arabiles ad eandem plagam meridionalem tendendo in uno angulo eiusdem vinee unam metam terre-am cursualem erexissent. Deinde inter vineas et terras arabiles ad eandem meridionalem plagam tendendo, in uno alio Berch unam metam terre-am erexissent. Abinde iterum in quodam alio Berch ad eandem meridionalem plagam pergendo duas metas terreas erexissent, et abhinc versus eandem

plagam meridionalem eundo venit ad unam viam graminosam in quodam nemore existentem, et per eandem viam ad quendam parvum rivulum, et eundem transeundo in latere cuiusdam montis unam metam terream erexissent cursualem, et deinde supra unam magnam viam ad eandem meridionalem plagam transeundo inter ipsam magnam viam et quodam nemus similiter unam metam terream erexissent cursualem. Dehinc ad unum Berch ad eandem meridionalem plagam supra tendendo et in nemore ad unum monticulum perveniendo duas metas terreas erexissent. Abhinc per ipsum monticulum descendendo et iterum ad alium monticulum per bonum spatium ascendendo in cacumine ipsius montis supra unam viam unam metam terream erexissent cursualem. Abhinc directe ad eandem plagam meridionalem tendendo et ipsam viam saliendo et iterum ad eandem viam perveniendo supra ipsam viam duas metas terreas erexissent. Postremo inter plagas meridionalem et occidentalem per dictam viam per bonum spatium pergendo venit ad tres ultimas metas terreas per eundem condam dominum Ladizlaum episcopum Wesprimiensem olim erectas, quarum una terras et territorium dicte civitatis nostre Cluswar, alia possessionis Banabyky et tertia possessionis dicte abbacie Monostor vocate predictarum ab invicem finaliter distinguerent atque sequestrarent. Et sic mete ipsius civitatis nostre Cluswar a parte possessionum prefate abbacie et eorundem nobilium, nemine penitus contradictore apparente, sed per omnia partibus et commetaneis predictis in facto omnium premissarum metarum benivole concordantibus terminarentur.

Az oklevélről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. M, nr. 56 (DF 281091). — Ái I. Lajos király 1378. július 14-i oklevelében (391. sz.), uo., nr. 57 (DF 281092). — Tartalmi ái Nadabi László erdélyi alvajda 1413. október 21-i oklevelében, uo., nr. 17 (DF 281078) és fasc. 1, nr. 48 (DF 281234), ill. kolozsmonostori konvent mlt (DF 275250). — Tartalmi ái Magyar Balázs erdélyi vajda 1473. szeptember 1-jei oklevelében, DL 28751 és 28752. — Tartalmi ái Bátori András erdélyi vajda 1553. április 3-i oklevelében, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. M, nr. 29 és Suky cs It. — A határjárás szövegének 1553. évi másolata: Kolozsvár v It, fasc. 1, nr. 227 (DF 281236). □ Közlés: KvOkI I. 86–93. — Ub II. 464–471. — DocRomHist C, XV. 214–227 (román fordításban is).

- ❗ **300.** 1377. május 28. (in Foro Siculorum, in Corp. Chr.) László erdélyi vajda ítéletle vele. Miután István deáknak, a Clusmonstra-i konvent jegyzőjének kérésére pátens alakban átírta néhai Salamon magister Torda-i főesperesnek, néhai András erdélyi püspök általános helynökének általa bemutatott 1356. május 6-i pátens oklevelét (CDTrans III. 835. sz.) annak követelésére, hogy Pancel (d) János ne halogassa tovább a Salamon főesperes fenti oklevelében vállaltak teljesítését, a közgyűlésén résztvevő szolgabírákkal és nemesekkel egyetértésben úgy döntött, hogy Gywla-i Mihály szentimrei (de Sancto Emerico) officialis, a káptalan tanúbizonyosságának jelenlétében, [1377]. december 28-án vagy [1378]. január 4-én (in oct. vel quind. Thome ap.) tisztázza, vajon Pancel (d) János kifizette-e a Chente (d) János leányainak Cheh birtokból járó leánynegyed, hitbért és jegyajándékot. Ha erről eredeti oklevelet mutatnak fel, minden további nélkül nyugtassák őket Chente (d) János leányának és unokáinak (!) keresetével szemben. De ha a fizetésről nem tudnak oklevelet felmutatni, és ezt csak pusztá szóval akarják bizonyítani, akkor Cheh birtokot osszák fel négy egyenlő részre, és egynegyedét leánynegyed címén örökösen adják Chente (d) János leányainak tulajdonába. Ha pedig a hitbér és jegyajándék fejében

vállalt 25 márkát nem fizetnék meg, egy másik negyedrészt zálogként kössenek le nekik mindaddig, amíg Pancel (d) János fiai azt vissza nem váltják.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1378. január 4. után kelt, tartalmi áiból ismert oklevelébe (353. sz.), DL 42694. □ Az oklevelet és a káptalan jelentését az oklevélhamisítóként elégetett István deák érintettsége okán 1399-ben, érvénytelennek nyilvánították (ZsOkI I. 5671. sz., vö. LtKözl 55/1984. 137 [Jakó Zs]), de ezen kívül még számos körülmény utal a hamisításra: 1. Szerkezete zavaros: bár első látásra a felperes által bemutatott oklevél nyomán hozott vajdai ítélet végrehajtását elrendelő mandátumnak tűnhet, valójában két különböző oklevéltípusból fércelték össze. A pátensek mondtott, helyesen keltezett és szabályos átiró formulával, valamint corroborációval ellátott átiró oklevél ugyanis váratlanul ítéletlevélbe vált át (és csak menet közben derül ki, hogy tulajdonképpen az erdélyi káptalanhoz címzett parancslevél). 2. A szövegezés zavarossága miatt homályban marad, hogy milyen folyamatban levő közgyűlésre („dicte nostre congregationis”) utal a szöveg, amelynek említése ráadásul az ismert tényeknek sem felel meg, hiszen a vajda április 12-én kezdett tordai közgyűlése április végére befejeződött (vö. 264, 266, 268. sz.), és nincs tudomásunk arról, hogy május 28-án Székelyvásárhelyen egy másikat tartott volna. 3. A szövegből nem derül ki, hogy István deák milyen minőségében íratta át az 1356. évi helynöki oklevelet és követeli annak végrehajtását (máshonnan tudjuk, hogy felesége az ott említett Szentmártoni Kalach leánya, vagyis Cente János unokája volt, vö. CDTrans IV. 817, 826, 849, V. 434, 671. sz.). 4. Ezzel függhet össze, hogy általában Cente János leányainak, egy helyen azonban leányának és leányunokáinak (!) a leánynegyederől esik szó. Efféle pontatlanság egy szabatos jogi szövegben elképzelhetetlen. 5. Gyulai Miklós szentimrei officialis neve csak itt és a káptalani jelentésben fordul elő, míg nem sokkal korábban (1376 végén) még egy bizonyos László töltötte be ezt a tisztséget (vö. 210, 212. sz.). 6. A hét hónappal későbbre (!) kiírt végrehajtás túl távolinak tűnik a korban szokásos, egy-két hónapon belül lezajló eljárásokhoz képest (vö. pl. 211–212, 223, 244, 259, 308. sz.). Mivel az 1356. évi oklevél eredetije fennmaradt, elképzelhető, hogy ezt 1377. május 28-án valóban átirták, de az átiró oklevelet a hamisító egy – talán az 1379 novemberében zajló közgyűlés (vö. 493–499. sz.) során kelt – vajdai ítéletlevél felhasználásával kibővítette, igaz, meglehetősen ügyetlenül. (H. G.) □ Közlés: DocRomHist C, XV. 227–231 (román fordításban is). □ Regeszta: ZsOkI I. 5671. sz.

301. 1377. május 30. (in Zekuluassarhel/Zekuluasarhel, sab. p. Corp. Chr.) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek és nemtelenek közössége számára bárói: Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvátországi (regni Croacie) bán útján április 5-én (in oct. Pasce) Torda-n kezdett közgyűlésén Lochunch-i Desew fia: László erdélyi vajda és néhai István bán fia: Dénes magister bemutatták néhai Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i ítéletlevelét (CDTrans IV. 408. sz.), és kérték az abban foglaltak végrehajtását, mivel ez annak idején bizonyos okokból elmaradt. Ezt ő [1377. április 5.–május 7. közötti mandátumával] el is rendelte (257. sz.), de az erdélyi káptalan [1377. május 7–30. között kelt] jelentéséből (283. sz.) kiderült, hogy [Lochunch-i] Tamás fia: István fia: László magister és Tamás fia: Dénes alperesek ellentmondásukkal, a felperesek közül pedig László vajda távolmaradásával megakadályozta a vár becsüjét és [az újonnan létesített] birtokok felosztását. Minthogy az alperesek azt állították, hogy [Dénes fia:] Tamás magister a Mentew/Menteuu nevű új várat annak falaival és kő-, illetve faépületeivel már az első birtokosztály után, testvérei segítsége nélkül, saját költségén építette, a felperesek szerint viszont minderre még az osztály előtt, közös földön és közös pénzzel került sor, de mindkét fél a másiktól várta álláspontja esküvel történő bizonyítását, kérésükre az ügyet az említett bárók október 6-ra (ad oct Mich. arch.) a királyi jelenlét elé helyezték át, ahol az uralkodó a főpapok és bárók bevonásával dönt afelől, hogy

mennyivel kell megbírságotni László vajdát távolmaradásáért, az alpereseket pedig ellentmondásukért, és hogy melyik félnek kell esküt tennie. Elrendelték továbbá, hogy az erdélyi fehervári (AlbTr) káptalan küldjön ki három, kanonokinál nagyobb méltóságú tanúbizonytságot, kiknek jelenlétében László vajda felperes részéről Kayla-i Wlkun fia: Ladislaus, Keregh-i Márk vagy Syle-i Péter, István bán fia: Dénes magister felperes részéről Zenthpal-i Barrabas fia: László, Toldalad-i Péter fia: János vagy Galazy László és Miklós, az alperesek részéről pedig Poka-i Elus/Ellus (d) János, Ws-i Juanka fia: János, Abafaya-i Péter fia: János vagy Teremy-i Ponya fia: Mihály királyi emberekként június 18-án (in quind. oct. Corp. Chr.) előbb az erdélyi káptalannak a felek vagy ügyvédek útján felmutatott [1319. december 4-i] privilegiális osztálylevele (CDTrans II. 342. sz.) alapján határolják körül az egyes ágaknak az első osztály során jutott jószágokat, majd az osztatlanul maradt erdélyrészi földeken és erdőkben a felek bármelyike által telepített népes vagy pusztá falvakat osszák három egyenlő részre, melyek közül egy részt iktassanak László vajdának, egy másikat István bán fia: Dénes magisternek. a harmadikat pedig Tamás fia: Dénes magisternek és István fia: Lászlónak, a többiek ellentmondását figyelmen kívül hagyva. Minderről a káptalan az említett október 6-i terminusra tegyen neki jelentést, hogy ez alapján az ügyben igazságot tehessen. (H. G.)

Eredeti, vízfoltos és csonka hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Erdődy cs galgócí lt, lad. 95, fasc. 11, nr. 8 (D 260). — Másodpéldánya, vízfoltos hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, uo., lad. 49, fasc. 7, nr. 10 (D 261). □ Közlés: BánfOkl I. 331–336. — DocRomHist C, XV. 233–241 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdődyLt 574. sz.

302. 1377. május 30. (in Scekuuasarhel, III. d. Corp. Chr.) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy Cozmateleke-i Jakab fia: János fia: András – Antal nevű fia nevében is – az elődeik által közösen birtokolt Cozmateleke-n (Clus vm) megosztozott unokatestvérével (fr. p.): Mihály fia: László fia: Mihállal – aki özvegy édesanyját és Péter, János, Kristóf nevű testvéreit is képviselte, noha ügyvédvalló levél nélkül – úgy, hogy a birtok keleti fele a telkekkel és halastóhellyel együtt László említett fiainak, a nyugati fele viszont szintén a telkekkel és halastóhellyel együtt Andrásnak meg fiának: Antálnak jutott, de a szántókat és szénafüveket továbbra is közös használatban hagyták. A felek személyazonosságát Teremy-i Ponya fia: Mihály, Balad testvére (germanus): István és Jara-i László fia: László igazolta. Az osztályt esetleg megszegő fél tíz pensával számított 50 dénármárkát fizessen felerészben az erdélyi vajdának, felerészben pedig az osztályt megtartó félnek. Ha egyik félnek magva szakadna, része a másik félre száll. — *A két rész közötti határ leírása:* Prima meta incipiretur in quadam fovea magna a parte meridionali, inde flecteretur et ven[iret in quendam] rivulum dictam villam Cozmateleke per medium intersecantem, et saliendo ipsum rivulum in eadem villa iret ad quendam metam terream in platea ipsius ville positam. Abhinc iret versus meridiem in radicem cuiusdam montis Eurhyg vocati inter duas metas terreas, quarum una a parte occidentis ipsis Andree et Anthonio filio suo, a parte vero orientis annotatis filiis Ladislai distinguerent atque separarent, silvam autem ipsorum actenus (!) inter ipsos comunem, in facie eiusdem possessionis existentem tali modo ab invicem distinxissent, quod per medium eiusdem silve per lignorum extirpationes quan-

dam viam fecissent, et in utraque extremitate ipsius vie ac etiam penes eandem viam in eadem silva quamplures metas terreas erexissent.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260668). □ Közlés: BánfOkI I. 336–338. — DocRomHist C, XV. 241–244 (román fordításban is).

- ! **303.** 1377. május 30. (in Diosgewr, III. d. Corp. Chr.) [I.] Lajos király László erdélyi vajdához. Gublinus erdélyi püspök és káptalana elpanaszolták, hogy román (Olachales) falvaikban és birtokaikon élő kenézeik a kenézség címén nekik ideiglenesen (temporaliter) átengedett földeket, réteket és erdőket a földesúri jog (ius terrestre) megrövidítésével kedvük szerint eladják vagy fiaiknak hagyják örökül, többi jobbágyaikat [a közlésben: román alattvalóikat (subditos Olachos)] pedig szokatlan új adókkal zaklatják, és ily vakmerő és csalárd módokon kivonják magukat a földesúr iránti kötelezettségeik alól (ab onere debite terrestralis subiectionis). Minthogy e terhek alól még azok sincsenek felmentve, akiket a királyi várakhoz tartozó román kerületekben (in districtibus Olachalibus) apáról fiúra meg szokott erősíteni kenézségükben, felhatalmazza (plenum vobis ... impertimur auctoritatis nostre rigorem), hogy – ha kell, a legkeményebb módszerekkel (arctioribus remediis) – szorítsa engedelmességre és régtől szokott szolgálatuk elvégzésére a püspök, a káptalan és mindenki más kenézeit, nehogy ellenszegülésük példája még nagyobb bajt eredményezzen. (H. G.)

Eredetije állítólag az erdélyi káptalan lt-ban volt, de jelenleg nem fellelhető. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplApp III. nr. 137), aki állítása szerint Fancsali Dániel erdélyi kanonok gyűjteményéből vette át a szöveget. □ Újkori hamisítvány, melyet Kemény az erdélyi román kenézségekre vonatkozó nézetei (vö. Kurz: Magazin 2/1846–1847. 286–339) alátámasztására koholt I. Lajos király 1377. június 1-jei hiteles parancsának (304. sz.) az ismeretében. A hamisítást a célzatosság és az eredeti oklevél hiánya mellett az oklevél szokatlan, újkori latinságú nyelvezete is bizonyítja. Kritikájára: Pall: Diplomatica latină 195 [840. jegyzet]; Holban: Cronica 221–224, 230–231; LtKözl 59/1988. 209 (Mályus E.); SEER 71/1993. 118 (Rady, M.). □ Közlés: Kurz: Magazin 2/1846–1847. 297–298 (Kemény, J.). — Transilvania 5/1872. 81–82 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/2. 241–242. — RRH 4/1965. 921–922 (Holban, M.). — Holban: Cronica 230. □ Regeszta: DocVal 270–271 (tévesen jún. 1-jére keltezte). — DocRomHist C, XV. 809.

- 304.** 1377. június 1. (in Dyosgeur, V. d. Corp. Chr.) [I.] Lajos király László erdélyi vajdához. Gewblinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspököt és káptalanát semmiféle újítással se háborgassa abban a régi szabadságukban, hogy jobbágyaik vagy románjaik (ex parte suorum iobagionum seu Olachorum) ügyeiben maguk bírászkodhatnak kizárólagosan.

Ái I. Lajos király 1377. június 16-i oklevelében (312. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban, II/23 (DF 277401). A leírás szerint pátens alakban, titkospecsét alatt bocsátották ki. □ Közlés: Szeredai: Series 116. — Szeredai: Notitia 55–56 (mindkettő kivonatosan). — CDHung IX/5. 148. — Ub II. 471. — DocRomHist C, XV. 244–245 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 196. sz. (tévesen július 1-jére keltezte). — DocVal 269–270.

- 305.** [1377. június 4–11. között] A Clusmonostora-i konvent László erdélyi vajdához és Zounuk-i ispánhoz. [1377. április 12.–június 4. között] kelt parancsára (260. sz.) Hemhaza-i Antal deák magister vajdai ember, Antal frater pap konventi kiküldött társaságában, június 4-én (in oct. Corp. Chr.), [Hedruhfaya-i] Leukus testvére (germanus): Péter felperes és az alperes férje: [Cykmantul-i] Demeter fia: László magister jelenlétében,

Zenthmyclos birtokot körülhatárolta, azt négy és fél ekealjnyira becsülte, de az ottani két-tornyú templomot elhagyatott állapotra miatt (*ecclesiam autem in facie eiusdem terre Zenthmyclos cum duabus turribus habitam propter eius desolationem*) nem értékelt fel.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1377. június 11. és augusztus 18. között kelt oklevelében (310. sz.), DL 28576, 10752 és 28085. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 319–320, 324–325 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 245.

306. [1377]. június 5. (Anagnie, Non. Iunii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] apostoli teljhatalmával élve kanonokságot adományoz és prebendát rezervál az erdélyi egyházban az áldozópapi (*presbyteratus*) renden levő Miklós [fia:] Istvánnak, a szabad művészetek *baccalaureus*ának, tekintet nélkül arra, hogy a megnevezett egyházban már rendelkezik a Crasna-i főesperességgel. — Beiktatásával az erdélyi egyházmegyei Colosmonastra-i Szűz Mária-monostor apátját, az erdélyi prépostot és a Gap-i (*Vapicensis*) egyház dékánját bízza meg. — *A bejegyzés felett*: XX [grossis]. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 202, fol. 348^r–349^r (DF 291115). □ Közlés: VerArch 24/1893. 618–619 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 245–246 (román fordításban is, mindkettő kivonatban). □ Regeszta: Hayez 49852. sz.

307. [1377]. június 5. (Anagnie, Non. Iunii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] az erdélyi préposthoz. Péter [fia:] András kalocsai (*Colocensis*) egyházmegyei klerikus részére gondoskodjék kanonokságról a Warad-i egyházban. — *A bejegyzés felett*: XX [grossis]. (*H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 202, fol. 362^r (DF 291118). □ Közlés: VerArch 24/1893. 619 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 247 (román fordításban is, mindkettő kivonatban). □ Regeszta: Hayez 49853. sz.

308. 1377. június 8. (f. II. p. oct. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1377. április 27-i kérésére (268. sz.) kiküldték tanúbizonysággul Andrást, a Szt. Máté-oltár igazgatóját (*rector*), kinek jelenlétében Pestes-i Benedek vajdai ember június 5-én (f. VI. p. oct. Corp. Chr.) körülhatárolta és négy egyenlő részre osztotta Bryttonya birtokot és tartozékait. Ezek közül az egyik negyedrészt, azaz Bryttonya falunak a Magyarországra tartó országúttól északra eső felét, Roşu (*Rufus*) Ioan fia: Nicolae nagyapjának a falu keleti végén, a Ryusoor folyón túl fekvő udvarháza kivételével (*mediam partem dicte possessionis sew ville Bryttonya citra via[m] publicam per medium eiusdem ville sew possessionis ad Hungariam transeuntem a parte septemtrionali existentem, excepta una curia in fine eiusdem ville ultra fluvium Ryusoor a parte orientis existenti, que fuisset curia avi predicti Nicolai filii Iohannis Rufi*), valamint Eluelyfalw román (*Olocalis*) falu egészét határjelekkel elválasztva Ladislau fia: Nicolae-nak, Laurentiu fia: Luca-nak és atyjafiaiknak (*fr. generacionales*) iktatta nagyanyáik leánynegyede címén, a maradék három rész, vagyis Bryttonya falunak az út másik oldalán fekvő fele az említett udvarházzal, továbbá Brazua, Bradath, Walee és Ohaba román (*Olachales*) falvak pedig Ioan fia: Nicolae-nak maradtak. — *A két osztályrészt elválasztó határ leírása*: Prima meta incipit in predicta villa Bryttonya in fine eiusdem a parte orientali circa fluvium Ryusoor vocatum, circa quem ex una parte unam metam et ab alia parte

aliam metam eregerunt. Dehinc per pretactam viam pupplicam (!) per medium eiusdem ville transeuntem versus occidentem vadit ad finem eiusdem ville ad unam metam de novo erectam. Abhinc ad eandem partem occidentis transit ad duas novas metas circa ipsam viam erectas; ibique ipsam viam versus alpes saliendo transit ad fluvium Draseon vocatum, et ipsum fluvium salit ad occidentem ad duas novas metas ibidem accumulatas. Deinde ad eundem occidentem ad duas novas metas. Dehinc ad eandem plagam ad duas novas metas. Deinde transit usque ad terram sew metas domini regis; ibique mete predictae quarte partis a parte alpium sew meridiei finiuntur. Mete autem eiusdem eandem quartam partem possessionariam a parte septentrionali distinguentes et separantes incipiunt a predictis primis duabus metis in fine sepedicte ville Bryttonya circa fluvium Ryusoor nuncupatum hinc et inde de novo erectis; et abhinc in eodem fluvio parvum descendit ad duas metas hinc et inde circa ipsum fluvium retro ipsam villam de novo erectas; et in eodem fluvio descendit ad fluvium Haczach vocatum; et ultra fluvium Haczak (!) transeundo vadit ad duas metas penes predictam villam Eluelyfalw de novo erectas. Deinde ascendendo ad montem ad plagam septemtrionalem vadit ad duas novas metas. Abhinc transeundo ultra vallem Borzaphathaka appellatum ascendit ad montem ad duas novas metas; et abhinc ad eandem plagam septemtrionalem magis ascendendo transit ad duas novas metas; et dehinc versus eandem plagam procedendo transit usque ad metas sew terras regales. Ibique mete memorate quarte partis possessionarie terminantur. (H. G.)

XVI. századi másolat, papíron, pecsételés nyoma nélkül, Révay cs központi lt, Div. fam., fasc. 1, nr. 14 (DF 260325). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 248–251 (román fordításban is).

309. 1377. június 11. (in Barnabe ap.) A Colosmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje [I.] Lajos királyhoz. 1377. május 4-i parancsára (277. sz.) Nadas-i Lőrinc királyi ember, György frater pap (presbiter) konventi kiküldött jelenlétében, Sombor fia: Pethew Zyluas, Ermenes, Septher, Kekes és Apaty birtokbeli jószágait négy részre akarta osztani, de végül László vajda és Bubek (d) György Septher felét, valamint Pethew-nek és testvéreinek: [Gyu]la-nak Kekes-en levő egész részét jószántukból átadták Pethew unokájának: Margitnak anyja és nagyanyja leánynegyede és hitbére fejében, István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán ítéletlevelének megfelelően.

Ái I. Lajos király 1382. szeptember 10-i oklevelében (687. sz.), DL 26986. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 10–11 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 251–253 (román fordításban is).

310. [1377. június 11.–augusztus 18. között] László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán a Clus-i konventhez. [1377. április 12.–június 4. között kelt] ítéletlevele (260. sz.) értelmében június 11-én (VIII. d. oct. Corp. Chr.) egyfelől [Hedruhfaya-i Tamás fia:] Péter, Leukus testvére (germanus), másfelől a feleségét vajdai ügyvédvalló levéllel képviselő [Cykmantul-i] Demeter fia: László bemutatták a Clusmonostora-i konvent [1377. június 4–11. közötti] jelentését (305. sz.) arról, hogy Zenthmyclos területét a vajda és a konvent kiküldöttje négy és fél ekealjnyira becsülték, de az ottani kéttornyú templomromot nem értékelték fel. Ezt követően a felek a vajda színe előtt a teljes birtok értékét 38 és fél márkában állapították meg, majd Tamás fia: Péter a birtok feléért 19 márkát és 100 dénárt lefi-

zetett Demeter fia: Lászlónének. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a vajdai ember vezesse be Tamás fia: Pétert Zenthmyclos birtok felébe, és erről augusztus 22-ig (ad oct. Assumpt. Virg.) tegyen neki jelentést.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1377. szeptember 2-i oklevelében (333. sz.), DL 28576, 10752 és 28085. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 319–320, 324–325 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 307–308 (augusztus 18. előttré keltezve).

311. 1377. június 15. (in Dewa, III. d. Anthonii conf.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a hűtlenségéért akasztófán kivégzett Kend kenézsége alól a királyra szállott két Kytid (Kytid inferiorem et superiorem) és Oklus nevű, jelenleg két kenézségben lévő román falvakat (villas Volakales) kenézségként (more et consuetudine kenezatus) a Stryg folyó kerületéből (districtus) való Zayk fia: Petru-nak és [unoka]testvérének (fr. [p.]): Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) Ladislau fia: Nicolae-nak adja hűséges szolgálatukért örökösen, minthogy Kend fiai Havasalföldéből (de partibus Transalpinis) továbbra is hűtlenségeket követnek el a király ellen. Ha ők e falvakban részt akarnának adni rokonaiknak is, ezt szabadon megtehessek.

Ái I. Lajos király 1377. június 18-i oklevelében (313. sz.), DL 30716. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: DocVal 271–272. — DocRomHist C, XV. 253–254 (román fordításban is).

312. 1377. június 16. (in Torda, f. III. p. Barnabe ap.) [I.] Lajos király, László erdélyi fehérvári (AlbTr) kanonoknak és dékánkanonoknak saját káptalana és püspöke: Geublinus nevében előterjesztett kérésére pátens alakban átírja titkospecsétje alatt 1377. június 1-jén kelt nyílt oklevelét (304. sz.).

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/23 (DF 277401). □ Közlés: Ub II. 472. — DocRomHist C, XV. 254–255 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Series 116. — Szeredai: Notitia 56. — ErdKLT 197. sz. (tévesen augusztus 25-re keltezve).

313. 1377. június 18. (in Cluswar, f. V. a. [Nat.] Ioh. Bapt.) [I.] Lajos király megerősítve átírja László erdélyi vajda 1377. június 15-én kelt pátens oklevelét (311. sz.) Felkytid, Alky[ti]d és Aklus nevű román falvak kenézségének (kenezatus villarum Olahalium) adományozásáról, melyet Zengewrg-i Ladislau fia: Nicolae mutatott be előtte Stirik folyó kerületéből (de distictu fluvii) való unokatestvére (fr. p.): Zayk fia: Petru nevében is.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, DL 30716. □ Közlés: DocVal 272–273. — DocRomHist C, XV. 258–260 (román fordításban is).

314. 1377. június 18. (in Cluswar, f. V. a. Nat. Ioh. Bapt.) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy kipróbált hívei: Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvát (Croacie) bán, akiket teljhatalmú megbízottjaiként az erdélyi részekbe küldött az ottaniak bizonyos cselekedeteinek megjobbítására, ügyeik elintézésére, a királyi birtokoknak az egyházak és a nemesek jószágaitól való elhatárolására, személyesen bejárták a Torda királyi város és Ohtun nemesi birtok közötti vitás területet, és azt a Torda-i polgároknak és hospeseknek iktatták. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *A hártýárás leírása*: Primo a parte occidentali in descensu cuiusdam monticuli secus viam de

dicta Torda versus possessionem Ohtun vocatam Agyagas dictam tendentem duas metas terreas antiquas reperissent, circa quas unam metam novam erexissent, quarum una distingueret possessionibus Chaan, alia Ohtun et tertia civitati nostre Torda predictis. Abhinc per eandem partem iuxta meatum Souspatak dictum versus orientem transeundo post sese contiguae quatuor metas cursuales reperissent. Abinde paulisper pergendo usque ad clausuram paludis Sosreth nuncupati, ex inferiori parte ipsius clausure unam metam terream invenissent, penes quam aliam metam novam elevassent. Abhinc ipsum Sospatak (!) transsaliendo ad partem meridionalem, ibidem circa eandem clausuram unam metam terream reperissent, penes quam aliam novam metam erexissent. Abhinc per modicum spatium quasi in radice montis ad orientem pergendo unam metam terream; deinde transeundo usque quendam puteum Chukkutha vocatum unam metam terream; deinde perveniendo ad quoddam parvum Berch prope paludem <rotundum> duas metas terreas; abhinc directe quasi inter orientem et meridiem modicum ad montem ascendendo post sese contiguae duas metas terreas; abhinc ulterius ascendendo ad Berch ipsius montis inter duas stratas magnas de dicta Torda ad salisfodinas de Colus tendentes duas metas terreas de novo erexissent. Deinde per easdem vias versus eandem Kolus (!) in modico spatio venissent ad unam metam terream. Adhuc ulterius perveniendo a dextra parte ipsarum viarum pervenissent ad unam metam terream. Abhinc aliquantulum per easdem vias procedendo a sinistra parte earundem unam metam terream invenissent. Deinde ulterius in modico spatio quasi declinando ad septemtrionem tres metas terreas invenissent, quarum una separat possessionibus Bos, alia Ohtun et tertia civitati nostre Tordensi prenotatis, et ibi mete inter dictas civitatem nostram Torda et inter possessiones nobilium <predictorum> terminarentur. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Pro meta a parte Ohton, Boos et civitatem Thordensem.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, DL 28753. — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 27-i oklevelében, DL 28754. — Ái Wesselényi Miklós ítélőmester 1568. szeptember 5-i oklevelében, Wass cs lt (DF 252903). □ Közlés: Kemény: Notitia I. 141–144. — Árpádia 3/1838. 71–72 (Kemény J., töredékesen). — CDHUNG X/3. 296–297 (töredékesen). — Transilvania 5/1872. 81 (Moldovanu, Őt., töredékesen). — Ub II. 472–473. — DocRomHist C, XV. 255–258 (román fordításban is).

315. 1377. június [18.?] (in Cluswar, f. [V. (?) a. Nat.] Ioh. Bapt.) [I. Lajos] király bizonyítja, hogy jóllehet a Hosdad nevű helyet [korábbi ítéletlevele értelmében?] a Thorda-i királyi polgárok (cives) eddig is használták, az erdélyrészi lakosság részére történő igazságszolgáltatás és a [királyi birtokoknak] az egyházak és a nemesek [jóságaitól való elhatárolása] végett kiküldött Demeter Zagrab-i püspök királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvát bán az Aranyos-menti székelyek (Siculos nostros de iuxta Aranyas) és az említett polgárok között [vitás?] földterület ügyében úgy határozott, hogy a Hasdad folyótól délre az Aranyas folyóig és a Hasdad-on túl nyugat felé a Jara-i nemesek határjeleig (ab ipsa Hasdad fluvio [usque fluvium Ara]nyas versus meridiem et ultra illam Hasdad ad plagam occi[dentalem usque] metas nobilium de Jara) eső földeket, erdőket és réteket a Thorda-i királyi népek birtokolják, amíg az uralkodó erről [külön nem rendelkezik?]. (H. G.)

Ái töredéke Zsigmond király 1405. [május 30-i?] oklevelében, DL 34801. A határleírás szövegét az újkori hátirat alapján egészítettük ki. Keltezésére és az ügy összefüggéseire vonatkozóan vö. 314. sz.

316. 1377. június 19. ([in Cluswar?, f.] VI. a. Nat. Ioh. Bapt.) [I.] Lajos [király] az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében B[akay?]-i János, Beuld-i [Lukács deák], Pesthus-i Cahauad fia: István vagy Zenthgyurgh-i Simon fia: Péter királyi emberként állapítsa meg Barcha-i [Somrakus fiai:] László és János Erkes nevű (in ctu Albensi), saját kezükben levő birtokának határait. Az esetleges el-
lentmondókat idézze az ő vagy az erdélyi vajda színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1377. július 8-i jelentésébe (323. sz.), DL 31107 és 32234. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 260–261 (román fordításban is, hiányosan, 1377. június 18–24. közé keltezte).

317. [1377]. június 22. (Anagnie, X. Kal. Iulii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] az áldozópapi (presbyteratus) renden levő Miklós [fia:] Istvánnak. Elmondása szerint Goblinus erdélyi püspök neki adományozta az erdélyi egyházban levő és lelkipásztorkodással járó Crasna-i főesperességet, mely Pál [fia:] néhai Miklósnak a pápai kúrián kívüli halálával ürült meg, és azt több mint egy éve háborítatlanul bírja. Mivel azonban kételkedett abban, hogy az említett főesperesség püspöki rendelkezés alá tartozott-e, kérte megerősítését a főesperességben, amit a pápa – tekintet nélkül arra, hogy ugyanott kanonokság és prebenda várományosa – meg is adott neki, hacsak az említett Pál [fia:] Miklós nem volt pápai familiaris vagy ezt a javadalmat nem rezerválta a Szentszék. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 512^v (DF 291093). □ Közlés: VerArch 24/1893. 620 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 262–263 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 47594. sz. (jún. 27-i keltezéssel).

318. 1377. június 24. (in Nat. Ioh. Bapt.) A Kulusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Pethlend-i Chumpo (d) András, fogott bírák útján, kiegyezett Pethlend-i Mihálynak az ő nővérétől (s. c.) született fiaival: Barnabással, Ábrahámmal, Lőrincsel, Lászlóval, és átadta nekik Pethlend-i birtokrészének harmadát azzal a kúriával együtt, melyet a megsemmisített oklevél alapján birtokolnak, és Thaduk földöt illető részének a felét (Torda vm) anyjuk leánynegyede fejében, illetve azért, mert László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak április 5-én (in oct. Passce) Torda-n kezdett közgyűlésén ezeknek kezéből oklevelüket kiragadta, szétvagdosta és lenyelte (potentialiter recepisset, dilaniasset et deglutisset). Az oklevelet privilegiális alakban, függőpecsétjük alatt állították ki. — *Arenga.* — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Chompol de Petled (!).

Eredeti, hártján, pecsételés nyoma nélkül, DL 28356. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 263–265 (román fordításban is).

319. 1377. június 25. (II. d. Nat. Ioh. Bapt.) Az erdélyi káptalan előtt Bogath/Bagath-i Péter/János fia: Dávid a Ludas birtokbeli részét, azaz a jószág harmadát, 32 garásával számított 32 Ft-ért 14 évre elzalogosítja Ewrke-i Zupus (d) Miklósnak és az általa képviselt Jara-i Torda fia: Jánosnak azzal a megkötéssel, hogy ha ez idő alatt nem védené meg őket a birtokban, a zálog összege megkétszereződjék. Ezen kívül, minthogy Ludas határán nincsen erdő, azok a jobbágyok, akiket Miklós és János e birtokrészre telepítene (populi seu iobagiones, quos prefati Nicolaus et Iohannes ad pretactam portionem possessio-

nariam causa commorandi adducerent), a visszaváltásig úgy használhatják Dávid Bogath/Bagath-i erdőit, mint ennek Bagath-i jobbágyai.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29186. — Másodpéldánya, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29185. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 268–269 (román fordításban is). □ Reszta: Ub II. 474.

320. 1377. június 28. (Cassouie, dom. a. Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király bizonyítja, hogy Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zeech-i Miklós horvátországi (Croacie) bán, akiket a királyi birtokoknak az egyháziak és a nemesek javaitól való elhatárolása és más dolgok eligazítása végett meghatalmazottaiként az erdélyi részekbe küldött, az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalan, Torozko-i István fiai: Miklós és László, valamint Akws fiai: András és Miklós kérésére az alábbi módon állapította meg, ellentmondás nélkül a káptalan Enyud nevű birtokát a Torozko-i nemesek jószágaitól elválasztó, hosszú idő óta per alatt álló határt: Primo a duabus metis in quodam Berch erectis possessiones nobilium Gyogy vocatam et ipsius capituli Enyud predictam ab invicem separantibus incipiendo et per ipsum Berch ad partem sinistram in vallem descendendo in fine ipsius Berch in loco videlicet, ubi quidam duo fluvii Tarkwpataka et Zarwazkwpataka vocati insimul caderent, et ex ipsis duobus fluvii unus fluvius Enyudpataka appellatus efficeretur, inter dictos duos fluvios Tarkwpataka et Zarwazkwpataka nuncupatos tres metas terreas erexissent, quarum una possessioni nobilium Gyogy, alia possessioni dicti capituli Enywd (!) et tertia possessioni nobilium Torozkow predictis separarent. Abhinc per ipsum fluvium Enywdpataka (!) vocatum descendendo et ipsum fluvium pro partium metis relinquendo et in quendam locum seu terram pascualem vulgariter Nyarlo dictum perveniendo et ibi dicto loco Nyarlo vocato integraliter a parte dextra prefato capitulo remanente et de ipso fluvio ibidem ad partem sinistram exeundo penes eundem fluvium in loco videlicet, ubi unus alter fluvius Gywlapataka vocatus in dictum fluvium Enyudpataka nominatum caderet, duas metas terreas erexissent. Deinde ipsum fluvium Gywlapataka vocatum transsaliendo et versus plagam aquilonarem videlicet inter plagas orientalem et septentrionalem ad spatium iactus unius lapidis super quendam semitam supra transeundo unam metam terream cursualem; dehinc ad plagam orientalem supra ascendendo in dorso cuiusdam montis ad dictum locum Nyarlo tendentis duas metas terreas; posthec ad eandem plagam orientalem paulisper eundo in latere cuiusdam montis unam metam terream cursualem; abhinc ad eandem plagam orientalem per bonum spatium eundo in planitie cuiusdam montis unam metam terream cursualem; tandem ad ipsam plagam orientalem parvum pergendo et quandam unam siccam vallem transsaliendo prope eandem vallem unam metam terream cursualem; abinde paululum ad dictam plagam orientalem supra procedendo in collo cuiusdam acuti montis dicto capitulo remanentis duas metas terreas erexissent, ad quas idem acutus mons distaret ad spatium unius sagitte emissionis. Abinde per ipsum collum in magnam vallem, in qua unus rywlus existeret, et que vallis gravem haberet descensum ad plagam septentrionalem infra tendendo et ipsum rywlum transsaliendo ac per eandem vallem supra ad dictam septentrionalem plagam ascendendo in alio collo alterius montis duas metas terreas; deinde ad quosdam tres petrinos seu lapideos montes, uno videlicet monte altiore dictis nobilibus de Torozko, aliis autem duobus residuis inferioribus seu mi-

noribus montibus dicto capitulo remanentibus, penes ipsos montes dicto capitulo remanentes ad dictam septentrionalem plagam tendendo pervenissent directe ad fluvium Torozko, ubi circa ipsum fluvium duas metas terreas; postremo ipsum fluvium transsaliendo et inter duos lapideos montes, videlicet inter montem Zaadkw ac alium montem, qui prope existit ad ipsum montem Zaadkw, supra ad plagam septentrionalem tendendo in Berch inter ipsos duos lapideos montes habito unam metam terream erexissent angularem. Ultimo abinde per idem Berch inter plagas septentrionalem et occidentalem declivo modo tendendo pervenissent ad tres metas terreas antiquas supra quendam puteum in dorso eiusdem Berch positas, quarum una capitulo predicto, alia episcopo Transsilvano et tertia nobilibus de Torozko separarent, quas de dictarum partium bona voluntate renovassent. Et sic mete possessionis ipsius capituli Enyed predictae ac possessionis nobilium Torozko annotatae terminantur. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani.

Ái I. Lajos király 1378. március 16-i oklevelében (364. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/24 (DF 278412) és DL 36549. A leírás szerint páten alakban, felségpecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: CDHung IX/5. 151–152 (a határjárás nélkül). — Ub II. 474–476. — DocRomHist C, XV. 269–273 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 679. sz.

321. 1377. június 28. (Cassouie, dom. a. Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király Torozko-i István fiai: Miklós és László kérésére hozzájárulását adja ahhoz, hogy nővérük (s. u.): Margit, aki Zenthluan-i György fia: Péter özvegye, a Kykulleu vármegyei Kund birtokot, melybe őt – a Clusmonustura-i Szűz [Mária]-egyház konventjének oklevele szerint – László erdélyi vajda speciális embere: Zarkad-i László fia: László, a konvent tanúbizonyosságának jelenlétében, férje unokatestvérének (fr. p.): Ebesfolua-i Imre fia: Lászlónak az egyetértésével, hitbére, jegyajándéka és ládabeli holmija fejében (pro dote et rebus suis paraphernalibus ac scrinialibus) 1376. október 18-án (in Luce ev.) ellentmondás nélkül bevettette (vö. 211. sz.), nekik ajándékozta, valamint hogy a nevezett Imre fia: László, szintén e konvent előtt, visszavonhatatlanul átengedte nekik Goganfolua határán, a Tamastelke nevű földön fekvő öt hold szőlőjét. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Thorotzkay cs lt (DF 257872). — Ái Mária királynő 1384. május 11-i oklevelében (797. sz.), uo. (DF 257873). □ Közlés: Ub II. 476–477. — DocRomHist C, XV. 274–275 (román fordításban is). □ Regeszta: ThLt 19. sz.

322. [1377]. július 1. (Anagnie, Kal. Iulii, an. VII.) [XI. Gergely pápa] Péter [fia:] László erdélyi kanonoknak. Elmondása szerint a neki méltóságot biztosító [1372. augusztus 30-i] pápai oklevél (CDTrans IV. 1030. sz.) alapján kinevezték az erdélyi egyházban levő és általa a törvényes időn belül elfogadott Ozd-i főesperességre, mely Simon [fia:] néhai Miklósnak a pápai kúrián kívüli halálával üresedett meg. Mivel azonban kételkedett abban, hogy az említett főesperesség azidőtájt apostoli rendelkezés alá tartozott-e, kérte megerősítését a főesperességben, amit a pápa – tekintet nélkül az erdélyi egyházban bírt kanonosságára és prebendájára – meg is adott neki, hacsak az említett Miklós nem volt pápai familiaris vagy ezt a javadalmat nem rezerválta a Szentszék. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 511^v (DF 291093). □ Közlés: VerArch 24/1893. 620–621 (Müller, G. E.). — DocRomHist C, XV. 276–277 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 47598. sz.

323. 1377. július 8. (in quind. Nat. Ioh. Bapt.) Az [erdélyi] egyház káptalana László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. [I.] Lajos király 1377. június 19-i parancsára (316. sz.) Beld-i [Lukács] deák, István Balastelke-i papnak (rector ecclesie), [Miklós magister Zonuk-i főesperes és erdélyi kanonok káplánjának] és a szomszédoknak, főként a Felkynyr-i, Olky[nyr-i és Zazerkes-i? lakosoknak] a jelenlétében, [Erkes birtokot] Felkynyr [felől] kezdve az alábbi módon határolta körül: Prima meta [inciperetur inter predictas possessiones Erkes (?) et Felkynyr (?) super quendam Berch] magno, [quem? Berch pro] communi meta inter easdem possessiones ass[igna]ssent et commisissent. Deinde in eodem Berch transiret usque [... in eodem?] Berch ad unam metam antiquam renovatam, [abhinc] versus aquilonem procedendo in campo seu ter[ris] arabilibus ad tres metas antiquas [inter easdem] possessiones [... Felkyn]yr et Erkes predictam separantes, circa quas duas metas erexissent. Abhinc [inter ...]bus currendo ad duas metas d[e novo] er[ect]as [... ad] metam antiquam, [que] esset in rubeto, penes quam unam metam accumulassent, ubi [inci]peret [tene]re metas cum possessione Zazerkes. [Ab]inde [...] procedendo ad partem aquilonis ad duas metas, circa quas duas metas erexissent. Abhinc ad duas metas, penes quas duas metas [de novo] erexissent?, [...] ad duas metas, circa quas duas metas accumulassent. Et demum cum abhinc ad locum Aruk vocatum et ab eodem loco Aruk ulterius procedere [et ...] voluissent, Henningus filius Henningi de Vinch et Hench villicus de eadem in personis civium et universorum hospitum de eadem Vinch ipsos [non a reambulatione]ne, sed a metarum erectione prohibuissent. Ezért a nevezett polgárokat és hospeseket augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.) a vajda színe elé idézte.

Eredeti, kettészakadt papíron, rongált állapotban, zárópecsét töredékeivel, melynek körirata: +S CAPITVLI ECCLESIE TRANSSIL[V]ANE. Az oklevél nagyobbik darabját a DL 31107, a jobb oldali harmadrészt a DL 32234 alatt őrzik! — Uv. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 265–267 (román fordításban is, hiányosan, június 24.–augusztus 1. közötti keltezéssel).

324. [1377]. július 25. (Anagnie, VIII. Kal. Augusti, an. VII.) XI. Gergely pápa engedélyezi a Magessalla-i vár ura: néhai Simon özvegyének: Katalinnak, hogy az uradalom dézsmájának háromnegyedét a várban fekvő, korábban elpusztult, de általa sok költséggel újjáépített Szt. Imre-egyháznak, valamint a várhoz tartozó falvakban építendő egyéb templomoknak adja. A Magessalla-i várat egykor a szakadárók kezéből foglalták el ősei és az akkori magyar király, akik az uradalom lakóit is a katolikus hitre vezették tévelygésükből; az ottani tizedet pedig hűbér gyanánt bírja (tenes in feudum), ahogy Béla és más magyar királyok, valamint ősei is bírták az egyház jóvoltából több mint 60 éve, még az egyetemes zsinat előtti időből. Nem lehet akadály a megyéspüspöki hozzájárulás hiánya, mivel a nevezett terület hovatarozása vitatott: az egri (Agriensis), erdélyi (Transilvanensis) és Warad-i püspök egyaránt a saját egyházmegyéjében fekvőnek állítja azt. — *A szövég alatt, egykorú kéz írásával:* XXX [grossis]. G(eraldus) Guidonis. — *A plicán, egykorú kézzel:* Gilbertus. — *Hátlapján, több egykorú kéz írásával:* R[egestrata]. [... decimarum ... ecclesie] Sancti Emerici de Meghes, etiam aliis ecclesiis ad ipsam pertinentibus, quod dictam tertiam partem decimalem (!) libere percipiant. (H. G.)

Eredeti, hártvány, selyemzsinóron függő ólombullával, DL 6452. — Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 313^{rv} (DF 291088). □ Közlés: Tăutu: Fontes XII. 435–437. — Tăutu: Țara Oașului 34–35. —

DocRomHist C, XV. 281–285 (román fordításban is). □ Regeszta: AnInstIstCluj 12/1969. 11 (Pall, Fr.). — Dumitru-Snagov 68. — Hayez 48906. sz.

325. [1377]. július 25. (Anagnie, VIII. Kal. Augusti, an. VII.) XI. Gergely pápa a kalocsai (Colocensis) érsekhez. A Magessalla-i vár ura: néhai Simon özvegyének: Katalinnak a kéréséből megtudta, hogy ősei és az akkori magyar király az említett várat egykor a szakadár románok kezéből (de manibus Vallacorum scismaticorum) foglalták el, akik aztán az uradalom lakóit tévelygésükből katolikus hitre vezették. Férje halála után az aszszony a várban fekvő, korábban elpusztult Szt. Imre-plébániatemplomot (parrochialis ecclesia) kegyes céllal újjáépíttette, és a környező falvakban is nagy költséggel templomokat emelt, illetve szándékszik emelni. Ezek papjaitól azonban mind az egri (Agriensis), mind az erdélyi, mind a Warad-i püspök kizárólagos engedelmességet követel, azt állítva, hogy az uradalom – mely Eger városától hat, Gyulafehérvártól (Transilvanensis civitas) nyolc, Warad-tól pedig kétnapi járóföldre esik – a saját egyházmegyéjükben fekszik. Mivel mindez veszélyezteti az ottani istentiszteletet és a lakosság lelki üdvét, megparancsolja a címzettnek, hogy az említett püspököket és más érintetteket összehívva – ha kell, egyházi fenyték alkalmazásával – derítse ki az igazságot. Amennyiben sehova sem tartozna, a kérdéses területet csatolja a legközelebbi, vagyis a Warad-i egyházmegyéhez, melynek püspöke a vizsgálat befejezéséig felügyelheti a helyi papságot, a két másik püspök esetleges jogainak sérelme nélkül. Nem lehet akadály sem VIII. Bonifác pápa ama határozata, miszerint a püspökök vagy kiküldött pápai bírák nem idézhetnek meg senkit az illető egyházmegyén kívülről (vagy azon túl legfeljebb egy napi járóföldről), sem az egyetemes zsinat és más pápák hasonló rendelkezései. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 328^v–329^r (DF 291089). □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 328–329. — Hurmuzaki I/2. 239–241. — Täutu: Fontes XII. 437–439. — Täutu: Țara Oaşului 35–37. — DocRomHist C, XV. 286–290 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 273. — AnInstIstCluj 12/1969. 9 (Pall, Fr.). — Dumitru-Snagov 68–69. — Bónis: Szentszéki regeszták 1407. sz. — Hayez 48907. sz. □ Ugyan-ezen a napon a pápa a magyarországi ferences rendet bízta meg a meggyesalji lakosok gyóntatásával (DL 6453, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 312^{r-v} [DF 291088] — DocRomHist C, XV. 290–293 — Hayez 48905. sz.).

*1377. augusztus 3. Az erdélyi káptalannak tulajdonított, tartalmi átírásból ismert oklevelet (DocRomHist C, XV. 293–294) valójában a titeli káptalan adta ki (vö. DL 29450).

326. [1377]. augusztus 5. (Anagnie, Non. Augusti, an. VII.) [XI. Gergely pápa] az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyei Barassou-i néhai Szes Mattheus fia: Thomas papnak (presbyter). Jakob [fia:] néhai Nikolaus plébánosnak (rector) a pápai udvaron kívül egykor bekövetkezett halála után régi szokás szerint az ottani tanács (consules) és község (universitas) őt prezentálta a brassói (de Corona) Szűz Mária parochialis egyház élére néhai Tamás akkori esztergomi érsek vikáriusa: Kovács (Faber) Miklós előtt, aki az érsektől nyert hatáskörével élve ki is nevezte őt, majd az érsek is megerősítette a plébániában. Most, miután – attól tartva, hogy azt a pápa másnak rezerválta vagy a Lateran-i zsinat végzései (statuta) alapján pápai rendelkezés alá tartoznak – a Szentszékhez fordult, a pá-

pától is megerősítést nyer, hacsak az említett Jakob [fia:] Nikolaus nem volt pápai familiaris, vagy a javadalom nem volt kifejezetten rezerválva. (H. G.)

Regiztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 526^v–527^r. □ Közlés: Theiner: MonSlav I. 329. — VerArch 24/1893. 621–622 (Müller, G. E.). — Ub II. 477–478. — DocRomHist C, XV. 294–296 (román fordításban is). □ Regeszta: Hayez 47616. sz.

327. [1377]. augusztus 6. (Anagnie, VIII. Id. Augusti, an. VII.) [XI. Gergely pápa] a Megessalla-i vár ura: néhai Simon özvegyének: Katalinnak a kérésére engedélyezi, hogy az említett várban fekvő, általa romjaiból újjáépített Szt. Imre-plébániatemplom, valamint az ősei és az akkori magyar király által egykor a szakadárok kezéből elfoglalt uradalom területén, a tévelygésükből katolikus hitre vezetett lakók számára nagy költséggel szintén az asszony által emelt templomok papjai öt évig ne legyenek kötelesek személyesen megjelenni a megyéspüspök zsinatán, hanem csupán két alkalmas személyt küldjenek a maguk képviselőjében, feltéve, hogy megfizetik a cathedraicumot és a püspöknek járó illetékeket. Az Eger városától hat, Gyulafehérvártól (Transilvanensis civitas) nyolc, Warad-tól pedig [két] napi járóföldre eső területről ugyanis mind az egri (A griensis), mind az erdélyi, mind a Warad-i püspök azt állítja, hogy a saját egyházmegyéjében fekszik, ezért mindegyik elvárja a maga zsinatára a helyi papokat, jelentős költséget és fáradságot okozva nekik, mivel útjuk során lakatlan helyeken kell áthaladniuk. (H. G.)

Regiztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 201, fol. 312^v–313^r (DF 291088). □ Közlés: Täutu: Fontes XII. 439–441. — Täutu: Țara Oașului 37–38. — DocRomHist C, XV. 299–302 (román fordításban is). □ Regeszta: AnInstIstCluj 12/1969. 11 (Pall, Fr.). — Dumitru-Snagov 69–70. — Hayez 48941. sz. □ Ugyanezen a napon a pápa a magyarországi ferences rendet bízta meg a meggyesalji lakosok gyóntatásával (DL 6454 és AAV, RegAven, vol. 201, fol. 329^v [DF 291089] — DocRomHist C, XV. 296–299 — Hayez 48942. sz.).

328. 1377. augusztus 8. ([in quind.] Iacobi ap.) A [kolozsmonostori] Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy a Gerend-i Miklós fia: Miklós magister [Banabi]ke és Beke fia: János, illetve Pál fia: Miklós felesége: Klára asszony Zenthmartun nevű birtoka között fekvő vitás föld miatti perben, a felek által a konventben kötött korábbi megállapodás értelmében választott négy-négy fogott bíró, a vajdai ember és a vajda kérésére kiküldött konventi tanúbizonyosság jelenlétében, augusztus 1-jén (VIII. d. Iacobi ap.) a helyszínen, meghallgatta mindkét fél érvelését, megvizsgálta okleveleiket, és ellenőrizte a határjeleket, majd úgy döntött, hogy ha Gerend-i Miklós augusztus 25-én (f. III. p. oct. Assumpt. Virg.) meztőláb, megoldott övvel, fejére földet téve szokásos módon megesküszik (prout moris est super terram iurare, videlicet nudis pedibus, resoluto cingulo ac terram super caput suum ponendo), hogy a vitás terület Banabyky/Banabiky határain belül fekszik, akkor új határjeleket állítva iktassák azt neki, tekintet nélkül Beke fia: János vagy az asszony esetleges ellentmondására. Ha viszont nem esküdne meg, akkor Miklós magister tiltakozását figyelmen kívül hagyva csatolják azt a földet Zenthmartun-hoz, és legyen a másik félé, akik közül Klárát férje: Pál fia: Miklós képviselte János erdélyi alvajda oklevele alapján. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Zentmarton, Baniabik in Thordensi.*

Eredeti, víztől erősen rongált, szakadozott papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, DL 28584. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 302–305 (román fordításban is).

*1377. augusztus 14. I. Lajos király oklevele az erdélyi püspöki népek immunitásáról (CDHung IX/5. 164–165) valójában 1375. augusztus 14-én kelt (159. sz.).

329. [1377. augusztus 18–21. között] A Clus-i konvent László erdélyi vajdához és Zounuk-i ispánhoz. [1377. június 11.–augusztus 18. között kelt] parancsára (310. sz.) Bordhaza-i Bord fia: János vajdai ember, György frater pap (presbiter) konventi kiküldött jelenlétében, augusztus 18-án (f. III. p. Assumpt. Virg.) Hedruhfaya-i Tamás fia: Pétert ellentmondás nélkül bevezette Zenthmyclos birtok felerészébe.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1377. szeptember 2-i oklevelében (333. sz.), DL 28576 és 10752. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 320, 325–326 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 308.

330. 1377. augusztus 23. (Albe, dom. a. Bartholomei ap.) László magister Ozd-i főesperesnek, Goblinus erdélyi püspök általános helynökének ítéletlevele. Amikor Miklós magister Zonuk-i főesperesnek és az erdélyi püspök Mezes-en túli helynökének korábbi oklevele értelmében augusztus 22-én (in oct. Assumpt. Virg.) egyrésztől Mayad-i Albert fia: Tamás személyesen, testvére: István pedig Tamás nevű ügyvédje útján, másrésztől Mayad-i Albert fia: Miklós özvegyének: Erzsébetnek a képviselője: Jakab fia: Miklós megjelentek előtte, az alperesek kijelentették, hogy készek Erzsébet asszony hitbérét és jegyajándékát kifizetni. Ezért úgy határozott, hogy október 13-án (in quind. Mich. arch.) a felek által választott négy-négy fogott bíró Albert fia: Miklós birtokait becsülje fel a helynöki kiküldött jelenlétében, aki erről november 8-án (in oct. Omn. sanct.) tegyen neki jelentést. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Thoma et Stephano filiis Alberti, contra dominam Elizabet relictam Nicolai eiusdem filii Alberti de Mayad, ad quindenas beati Michaelis archangeli, super facienda extimatione, memorialis.

Eredeti, papíron, mandorla alakú zárópecsét nyomával, Sombory es lt: DL 65390. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 308–310 (román fordításban is). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1408. sz.

331. 1377. augusztus 26. (in sacristia ecclesie nostre [sc. Agriensis], XXVI. d. Augusti, hora quasi VI.) Buza-i Miklós [fia:] Gergely erdélyi egyházmegyei klerikus, császári közjegyző megerősíti János prépost és az egri káptalan eskü alatt hozott határozatát beneficiális jövedelmeik és jogaik bárki elleni megvédelmzéséről. (*H. G.)

Eredeti, hártán, közjegyzői jellel és záradékkal, függőpecsétje kiszakadt, az egri káptalan mlt (DF 209939). □ Regeszta: ErdKlt 1036–1037. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1409. sz.

332. 1377. augusztus 29. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Assumpt. Virg.) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz [Mária]-egyház konventjéhez. 1373. július 1-én (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) az erdélyi káptalannak néhai László alvajda előtt a konvent 1372. július 4-i jelentése (CDTrans IV. 1017. sz.) alapján előadott keresetere Miklós fiai: István és Péter, valamint Jakab fia: Miklós, Jklod-i nemesek, kijelentették, hogy ők a határjárás ellen csak azért tiltakoztak, mert a káptalan ezáltal az ők Jklod-hoz tartozó földjük legnagyobb részét Pysky-hez akarta foglalni. Ekkor László alvajda az alperesek Jklod-ra vonatkozó okleveleinek bemutatását [1373. július 1.–szeptember 15. között kelt oklevelével] szeptember 15-re (ad oct. Nat. Virg.) tűzte ki (49. sz.). Az iratok bemutatása azonban erről az

időpontról előbb az említett László alvajdának, majd pedig, amikor az alvajdai tisztséget tőle elvették, és azt a király László vajdára, ő pedig Jánosra ruházta (ipso honore ipsius viceuoyuodatus alienato, per dominumque regem domino Ladislao woyuode, domino nostro, et ipso viceuoyuodatu per eundem nobis dato), az ő (ti. János alvajda) okleveleivel több ízben elhalasztódott, végül is [1377.] augusztus 22-re (ad oct. Assumpt. Virg.). Ekkor azonban az alperesek, akiket az említett István képviselt a káptalan ügyvédvalló levelével, László kanonoknak és dékánkanonoknak, a káptalan saját levelével felhatalmazott ügyvédjének a sürgetésére, korábbi állításukkal szemben beismerték, hogy nincsenek oklevelés bizonyítékaik, és ilyeneket nem is sikerült találniuk. Hogy tehát a határvitát eldönthesse, küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében a kijelölt alvajdai emberek közül egy-egy november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Pysky-t előbb néhai [III.] András király [1299. október 19-i] privilégiuma (CDTrans I. 589. sz.) és a káptalan útmutatása, majd pedig az Jklod-i nemesek álláspontja szerint határolja el Jklod felől, a két fél kimutatása között vitásnak maradó területet királyi mértékkel mérje fel vagy becsülje meg, és [1378.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) tegyen neki jelentést. — *Kijelölt alvajdai emberek:* A káptalan részére: [...] István, Erdel-i (d) János Bakay-i nemes, Lusad-i Domokos és Jakab, Beld-i Lukács deák magister; az Jklod-i nemesek részére: Sumrak fia: János, Kemend-i Mihály fia: János, Jdechfolua-i Demeter fia: János.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1377. november 26-i jelentésébe (347. sz.), DL 29434. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 310–316 (román fordításban is).

333. 1377. szeptember 2. (in Sancto Emerico, XII. d. oct. Assumpt. Virg.) László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán bizonyítja, hogy miután Hedruhfaia-i Leukus testvére (germanus): Péter február 9-én (in oct. Purif. Virg.) megjelent János alvajda ítélőszéke előtt, és Cykmantul-i Demeter fia: László felesége elleni keresete előadásaként felmutatta az erdélyi káptalan [1376. augusztus 30.–október 6. között kelt] jelentését (207. sz.), az alperes azzal indokolta tiltakozását, hogy Zenthmyclos (Thorda vm) vitás fele oklevelekkel bizonyíthatóan őt illeti meg. Bár az alvajda [1377. február 9.–április 12. között kelt] oklevelével ezek bemutatását [1377.] május 1-jére (in oct. Georgii mart.) tűzte ki (246. sz.), erre László vajdának Torda-n április 12-én (in quind. Passce) elkezdett közgyűlésén került sor. Itt az erdélyi káptalan 1336. február 28-i privilégiuma (CDTrans II. 879. = 880. sz.) alapján a vajda úgy döntött, hogy a felperes: Myke fia: János fia: Tamás fia: Péter Zenthmyclos vitás felét becsértékén váltsa magához Demeter fia: Lászlónétól. Mivel a vajda [1377. április 12.–június 4. között kelt] parancsára (260. sz.) a Clusmonostora-i konvent [1377. június 4–11. közötti] jelentésében (305. sz.) Zenthmyclos területét négy és fél ekealjnyira becsülték, a felek június 11-én (VIII. d. oct. Corp. Chr.) a vajda színe előtt a teljes birtok értékét 38 és fél márkában állapították meg. Miután Tamás fia: Péter a birtok feléért 19 márkát és 100 dénárt lefizetett Demeter fia: Lászlónénak, a vajda [1377. június 11.–augusztus 18. közötti] parancsával (310. sz.) utasította a Clus-i konventet az iktatás elvégzésére. A konvent ennek megtörténtéről szóló, [1377. augusztus 18–21. között kelt] jelentése (329. sz.) alapján a vajdai törvényszék Zenthmyclos felét örökösen Tamás fia: Péternek ítélte. — *Hátlapján, a bal sarokban és közepén, azonos kéz írásával:* [...] Demetrii,

[que] non ad tunc. Sanctus Spiritus cessit nobis gratia. — *Uo., XV. századi kéz írásával: Zenthmyk[los]. Senthmyklos in Thorda.*

Eredeti, hártýán, függőpecsétje leszakadt, DL 28576. — Tartalmi ái Temes János erdélyi vajda 1377. szeptember 2.–október 6. között kelt oklevelében (334. sz.), DL 28085 és 32214. — Ái a kolozsmonostori konvent 1420. április 24-i oklevelében, DL 10752. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 316–327 (román fordításban is).

334. 1377. [szeptember 2.–október 6. között] [Temes János erdélyi alvajda a kolozsmonostori konventhez.] Miután László erdélyi vajda [Hedruhfaya-i] Myke fia: János fia: Tamás fia: Péternek, Leukus testvéreinek [Cykmantul-i Demeter fia:] László magister felesége: Band-i Péter fia: Mihály unokája elleni keresetében (vö. 246. sz.) [az erdélyi káptalan] [1336]. február 28-i oklevele (CDTrans II. 879. = 880. sz.) alapján úgy határozott, hogy [a felperes] Zenthmiclos birtok felét visszaválthatja [annak becsértékén] az asszonytól (260. sz.), majd különleges jegyzője: [Hemhaza-i Antal] deák június 4-én (f. V. vid. in oct. [Corp. Chr.]) az egész birtokot négy és fél ekealjára becsülte, de az ottani puszta templom (ecclesia deserta) felértékelését a vajda elé halasztotta (305. sz.), [az alvajda] – [László magisternek] felesége [nevében előadott kérésére] – ennek becsértékét tíz pensával számolt [12?] és fél márkában, [felének becsüjét pedig] 6 márkában és [100 dénárban állapította meg] (?), [amit Leukus testvére: Péter] augusztus 22-én (in oct. Assumpt. [Virg.]) [le is rótt az alperesnek?]. [Küldje ki tehát tanúbizonyosságát], aki előtt Bordhaza-i Bord fia: János, Gedeuch vagy [...] október 6-án (in oct. Mich. arch.) [vezesse birtokba a felperest?], nem lévén tekintettel mások ellentmondására.

Eredeti, papíron, töredékek, DL 32214 és 28085. Tartalmának helyreállítása Losonci László erdélyi vajda 1377. szeptember 2-i oklevelén (333. sz.) alapszik. Ennek szövegezését a június 11-i perfüzsisig lényegében híven követi (eltekintve a kibocsátó eltérő személyéből adódó fogalmazási különbségektől), de az ezt követő 12 sornyi végső rendelkezés rekonstruálása a forrás töredékessége miatt rendkívül bizonytalan (elképzeltető az is, hogy keltezés némileg korábbra teendő). A templom külön felértékelésére valószínűleg azért került sort, mert ezt az alperesek egymaguk építették, és így ennek nemcsak a birtok teljes becsüjébe foglalt egyik felét, hanem a másikat is meg kellett tőlük váltani. Feltételeztük, hogy a templom becsértéke adta a két zálogösszeg (1336: 26 marka, 1377: 38,5 marka) különbözetét. (H. G.) □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 332 (október 6. előttre kelteзве).

335. 1377. szeptember 8. (ad castrum Valcz, in Nat. Virg.) [I.] Lajos király Martingfalva-i Balázs fia: Miklós Lypto vármegyei királyi jobbágyfiút katonai érdemeiért és János esztergomi (Strigoniensis) érsek kérésére a királyi zászló alatt harcoló országos nemesek sorába emeli. — *A narráció szövege:* In terra Bozorabiae supra rippam fluvii Danubii quondam contra Godon fratrem Layko de eadem fortissimum nostrum adversarium conflictum habuissimus, ubi ipse idem Nicolaus filius Blasii lethali vulnere ad brachium cum lancea fixus fuisset sauciatus, ac tandem post hoc, quando castrum nostrum Velzy contra Lythvanos inimicos nostros ac totius Christianitatis Domino adiuvente virili pugnae insistendo reoccupassemus, tunc ipse idem Nicolaus filius Blasii etiam cum effusione sanguinis sui, videlicet grandissimorum ictuum lapidum ac saggittarum laudabiliter nobis servivisset. (*H. G.)

Eredetije 1890-ben a Podhorányi cs lt-ban volt, jelenleg nem fellelhető. — Nyitra vármegye előljáróinak 1725. január 5-én készített hiteles másolata, a szepesi káptalan 1651. január 25-i átírata alapján, Szirmay cs lt: DL 67401. □ Közlés: RevIst 6/1920. 200 (Iorga, N., töredékesen). — Sz 117/1983. 929 (59. jegyz., Kumorovitz L. B., kivona-

tosan). □ Regesza: CDHung IX/5. 166. — Hurmuzaki I/2. 243 (mindkettő napi kelet nélkül). — Turul 8/1890. 62 (Majláth B.). — DocRomHist D, I. 109 (csak éves keltezéssel). — DocRomHist C, XV. 329–330.

336. 1377. szeptember 15. (in castro Kykelleu, in oct. Nat. Virg.) János erdélyi alvajda Fratha-i Beke fia: Imre kérésére privilegiális alakban átírja elődjének, néhai Leepes (d) János alvajdának általa bemutatott, 1370. január 20-án kelt privilégiumát (CDTrans IV. 803. sz.).

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, Suky cs lt (DF 255307). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 330–331 (román fordításban is). □ Regesza: Petrichevich I/2. 1836. sz.

337. 1377. szeptember [23–28. között] (f. [...] a. Mich. arch.) A [Colo]smonostora-i [Szűz Mária]-monostor konventje Toldalagh-i Barnabás fia: János kérésére privilegiális alakban átírja [I.] Lajos király 1377. május 23-i pátens oklevelét (297. sz.), mely az erdélyi káptalan [1268. évi] privilégiumát foglalja magában (CDTrans I. 272. sz.). (H. G.)

XVI. századi egyszerű másolat, szakadozott papíron, DL 28706.

338. 1377. szeptember 30. (Bude, in crast. Mych. arch.) [I.] Lajos király a Coluswar királyi város erdejében fekvő Felek román falut (villam Olachorum), ahova az út őrzése végett 20 románt (Olachi) telepített, az ezek részéről őt megillető juhötveneddel (quinquagesima ovium) együtt a városnak engedi át, hogy ennek jólétét előmozdítsa, továbbá hogy a kereskedők odaérkezését és eltávozását biztonságosabbá tegye. Megtiltja tehát az erdélyi vajdának és az ötvenedszedőknek (exactoribus quinquagesime), hogy a jövőben ötvenedet vagy más adót követeljenek az említett románoktól. — *A pecsét alatt és mellett*: Commissio domini regis. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super quinquagesima Olachorum, regis Lodovici, tertia. (H. G.)

Eredeti, hártján, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. D, nr. 4 (DF 280997). — Ái Zsigmond király 1409. július 15-i oklevelében, uo., fasc. V, nr. 13 (DF 281217). — Ái II. Ulászló király 1493. december 7-i oklevelében, uo., fasc. C, nr. 10–11 (DF 280982). □ Közlés: Engel: Geschichte III. 50–51. — CDHung IX/5. 160. — KvOkI I. 94–95. — Transilvania 5/1872. 80–81 (Moldovanu, Őt.). — Hurmuzaki I/2. 246, II/2. 340. — Ub II. 478. — DocRomHist C, XV. 331–332 (román fordításban is). □ Regesza: DocVal 274–275.

339. [1377–1389]. [október 1–5. között] (in castro Kykellew, sab. p. Mich. [arch.]) János erdélyi alvajda a Clusmonostora-i Szűz <Mária>-egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: [...-i] Miklós, Dalia-i Sandor fia: Nikolaus, Hozyotek-i Pál, Botizhaza-i András fia: László, [...] vagy Losaag-i András tartson vizsgálatot az erdélyi káptalan ama panaszára, hogy Jakab és Balázs Losaag-i nemesek hatalmaskodva le akarták tartóztatni az ő egyik [Pisky-i] jobbágyukat, de az véletlenül megölte Losaag-i Jakabot, Balázst pedig hasonlóképpen [megsebesítette?].

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent [1377–1382]. október 28. előtt kelt jelentésébe (342. sz.), DL 32276. Keltezése azon alapszik, hogy Temes János erdélyi alvajda 1376–1385, majd 1386–1389 között töltötte be hivatalát (vö. Engel: Archontológia I. 13), Lozsádi Jakab viszont 1377. augusztus 29-én még életben volt (332. sz. – Balázs 1378-ban és 1381-ben is említik [347. és 600. sz.]). A fenti időszakon belül az alvajda kimutathatóan 1377-ben és 1379-ben fordult meg szeptember végén vagy október elején Küküllőváron (336, 480, 489. sz.), de

1381 késő őszen is innen keltez (vö. 642. sz.). Közlebbi adatok hiányában még az 1382., 1384. vagy 1387–1389. évi keltezés is elképzelhető. Kizárható viszont – az itinerárium mellett datálási szempontokat is figyelembe véve – 1378, 1380, 1383 és 1386 (vö. 407, 570, 762. sz.), archontológiai okokból pedig 1385 is. (H. G.)

340. 1377. október 10. (Strigonii, d. X. Octobris) János esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán Thomas szebeni (Cybiniensis) dékánnak, Szebeni Johann-nak, Sebus-i Andreas comesnek, valamint a hét [szász] szék többi comesének, esküdteinek, véneinek és polgárainak. A vizitáció végett körükbe küldött Szt. György[-egyházi] prépost elleni panaszlevelükre annak esetleges jogtalan döntéseit semmiseknek nyilvánítja, és kéri, hogy Thomas dékán közölje, szerintük a bírságokból mennyi jár a prépostnak. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Venerabilibus nobilibus et prudentibus viris, dominis Thome decano Cybiniensi, [...] rectoribus ecclesiarum, Iohanni de Cybinio, Andree [comiti?] de Sebus et aliis comitibus et iuratis senioribus et civibus septem sedium partis Transilvane amicis humilimis. — *Uo., XV. századi kéz írásával:* Querele contra visitatores.

Eredeti, papíron, mandorla alakú zárópecsét töredékével, a szebeni szász ev. káptalan lt-ban (DF 291963). □ Közlés: VerArch I/1845. 3. Heft. 123 (Reschner, M.). — Ub II. 478–479. — DocRomHist C, XV. 333–334 (román fordításban is).

341. 1377. október 23. (f. VI. p. Luce ev.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Myke fia: Gedeuch Olfalw-i nemes, atyjafiainak (fr.): László fia: Demeternek és Barta fia: Demeternek a nevében is, tiltakozik amiatt, hogy amíg ő ebben az évben Aachenben (in Aquisgranum) járt zárándokúton, testvérei: Myke fent említett fiai: László és Bartha az osztozás-kor nekik közösen jutott Zenthmargita nevű birtokukat Olfalw-i András fia: Bálintnak engedték át. Testvéreit e birtok elidegenítésétől, nevezett Bálintot és mindenki mást pedig annak elfogadásától tiltja.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Toldalagi cs lt (DF 257483). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 334–335 (román fordításban is).

342. [1377–1389]. október [28. előtt] ([...] a. Sym. et Iude ap.) A Clusmonstra-i Szűz <Mária>-egyház konventje János magister erdélyi alvajdához. [1377–1389]. [október 1–5. között kelt] kérésére (339. sz.) Botizhaza-i András fia: László alvajdai ember, [...] pap (presbiter) konventi kiküldött jelenlétében, Pisky-n lefolytatva a vizsgálatot megállapította, hogy a nevezett [két Losaag-i nemes] a velük perben álló káptalani jobbágyot meg akarta ölni, az pedig védekezés közben véletlenül ölte meg Jakabot, és [sebesítette meg?] [Losaag-i] Balázst.

Eredeti, papíron, melynek jobboldali harmada elveszett, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 32276. Keltezésének indoklását lásd az ártir alvajdai mandátumnál. Az évkör további szűkítését sajnos az oklevél formai sajátosságai sem teszik lehetővé. A minimális méretbeli különbségek nem elégségesek annak eldöntésére, hogy a hátlapon látható pecsétnyom az 1383 nyaráig használt, 54 mm átmérőjű, vagy pedig a későbbi, 52 mm-es konventi pecsétől származik-e (vö. LtKözl 55/1984. 137 [Jakó Zs.]; AnInstIstCluj 58/2019. Suppl. 185–186 [Ștefan, Al.]). A szokatlan megfogalmazású *intitulatio* és *adresse* csak 1380-ban, ill. 1381-ben fordul elő ebben a formában (DF 277411, DL 30721); a *Clusmonstra* névalak viszont 1383/84-ben váltotta fel a korábban rendszeresen használt *Clusmonustra*-t a konvent saját kiadványaiban. (H. G.)

343. 1377. október 30. (Zolii, f. VI. a. Omn. sanct.) [I.] Lajos király, tekintettel Deberente-i Heem fia: Pál fia: Benedek magister volt Bulgaria-i bánnak az ország ügyeiben végzett fontos szolgálatai során, de különösképpen a havasalföldi hadjáratban (specialiter in expeditione nostra contra Olachos partis Transalpine dudum nobis infideles mota) szerzett érdemeire, valamint Péter magister nevű testvérének e hadban történt hősi halálára, neki és általa Miklós nevű testvérének (fr. u.), valamint az elesett Péter magister István nevű fiának adja új adomány címén a néhai Magyar (d) Pál magister magvaszakadtával a koronára szállott Noghermen, Kyshermen, Keethkuunfalu, Fyzestou, Lazlauhaza, Ozunloka és Zaydruglaza nevű Crassou vármegyei jószágokat. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *A szöveg élén jobbról és a pecsét alatt:* Commissio domini regis propria.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Perényi cs lt: DL 70665. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 337–339 (román fordításban is). □ Regeszta: PerényiLt 134. sz. □ Himfi Péternek a havasalföldi hadjáratban bekövetkezett halálát egy másik, e napon és helyen kelt, de titkospecséttel megerősített oklevél is említi (DocRomHist C, XV. 336–337).

344. 1377. november 11. (Zolii, d. Martini conf.) [I.] Lajos király Bozkuuth nevű (Kolos vm) lakóitól elhagyott, üres (vacuum et habitatoribus destitutum) királyi földet, melyet bizonyos nemesek titkon elbitoroltak, kérésére Petew fia: Miklós magisternek, a székelemek ispánjának adományozza hűségese szolgálataiért. — *A pecsét alatt:* Relatio comitis Iacobi iudicis curie.

Eredeti, hártján, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, DL 26987. □ Közlés: SzOkl I. 77–78. — ArhIstRom II/2005, nr. 1. 11–12 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 342–343 (román fordításban is).

345. 1377. november 19. (Zolii, in Elisabeth) [I.] Lajos király Brassou szék szász véneinek, bírának, esküdteinek és egész közösségének az alábbi kiváltságokat biztosítja a Tydricus kövén (in lapide Tydrici) tervezett új királyi vár saját költségükre történő felépítése, vagyis az ottani erdő kiirtása, helyének elegyengetése, kövek, habarcs, fa és egyéb építőanyagok odaszállítása, valamint kőművesek (muratores ac lapicide) és ácsok (carpentarii) alkalmazása fejében: 1) Woydemboh, Keresztényfalva (Nova civitas), Rasnow, Wlkan, Feketehalom (Cidinis), Mergenburb, Magyarós (villa Nucum), Veresmart (Ruffaripa), Heltwen, Hermány (Mons Mellis), Szentpéter (Mons Sancti Petri), Bringondorf, Tortalen falvak – mint eddig is – Brassó városához (civitas sacre Corone) tartozzanak; lakóik együttesen teljesítsék a királynak járó szolgálatokat. 2) E falvak lakói határaikat – beleértve erdeiket, vizeiket, vadászó- és halászhelyeiket, legelőiket, kaszálóikat, sőt a város területén fekvő Turchaw mezőt is – a korábbi szokás szerint közösen használhatják. 3) Ha Havasalfölde (terra Transalpina) a király kezébe kerül, a Reken (Ruffa arbor) melletti vámhelyet áthelyezi az épülő új vár mellé, a brassói és vidékebeli szászok vámját pedig mérsékelni fogja, addig is azonban csak Brassóban tartoznak vámfizetéssel. 4) A király által kinevezendő ispánok, bírák, valamint a Heltwen-i és az új vár várnagyai – akár németek (Theotonici), akár pedig magyarok (Hungari) vagy más nemzetbeliek legyenek is – a szászokat (Saxones) minden időben tartozzanak megvédeni kiváltságaikban. 5) A hozzájuk látogató királyi bírának reggelivel és ebéddel, valamint évente egy 20 Ft-ot érő

lóval tartoznak, és a bírságokból az ispánoknak járó részt is kötelesek megadni. Minderről legközelebb nagypecsétje alatt is hajlandó oklevelet adni. — *A pecsét alatt, azonos kézzel*: Commissio domini regis perfecta coram eo bis ac relatio domini Iohannis de Scharfínek. — *Uo., más kézzel*: Et nunc in anno M^o CCC^o LXXX°, in die sancti Michaelis [1380. szeptember 29.] renovata propter exceptionem, ut rex solum Teutonicum possit eis dare in castellanum.

Eredeti, hártýán, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, Brassó v lt, Privilegia, nr. 9 (DF 246812). — Ái Zsigmond király 1395. március 7-i oklevelében, uo., nr. 16 (DF 246820). □ Közlés: Katona X. 635–636. — Schlözer I. 38 (mindkettő töredékesen). — SbgQuartSch 7/1801. 239–240 (Marienburg, L. J., részlet), 253–254 (Hermann, G. von, hiányokkal). — SbgPrBlätter I/1805. 26, 37–38 (Hermann, G. von). — Grundverfassungen 21 (mindkettő kivonatosan). — Értekeződés 121–122 (részlet). — CDHung IX/5. 158–160. — Hurmuzaki I/2. 242–243. — Ub II. 479–481. — Puşcariu: Fragmente IV. 36–38. — Şincai I. 522–523 (román fordításban). — DocRomHist D, I. 110–112. — DocRomHist C, XV. 343–346 (mindkettő román fordításban is). □ Regeszta: Transilvania 5/1872. 92 (Moldovanu, Şt.). □ Hasonmás: Haşdeu: Branul 32–33.

346. 1377. november 20. (II. d. Elisabeth) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Chege-i Deseu/Desew fia: László Gerus-i (Clus vm) birtokrészét 32 szerezsen dénárú garassal számított (singulos florenos triginta duobus grossis denariorum Sarahenorum computando) 40 Ft-ért, szavatosság vállalása mellett, zálogba adja Miklós fia: István magister Baluanus-i várnagynak. Amennyiben István magister nem kívánna tovább kezén tartani a jószágot, az összeget – bírói úton visszanyert javak gyanánt (tanquam res in iudicio reopentitas) – László köteles neki visszafizetni.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, DL 26870. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 12–13 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 346–348 (román fordításban is).

347. 1377. november 26. (VIII. d. Elizabeth) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1377. augusztus 29-i kérésére (332. sz.) az erdélyi káptalan részére kiküldött Lusad-i Domokos alvajdai ember, Antal frater pap (presbiter), perjel konventi tanúbizonyosság jelenlétében, november 8-án (in oct. Omn. sanct.) a káptalan Pysky nevű, valamint István, Péter és Jakab fia: Miklós Jklod-i nemesek Jklod nevű birtoka között a káptalan oklevelei és a felek útmutatása alapján elvégzett határjárás során a vitásnak maradt földet fél ekealjnyira becsülte. — *Hátlapján, bal felől, egykorú kézzel*: Duo de dominis, unus maiori dignitate [...] simplici canonicatu prefulgens et alter canonicus iurabunt in festo beati Georgii martiris [1378.(?) április 24.] super terre particula coram [Iohanne] de Erdel vel Iohanne filio Sumrak, Iohanne filio Michaelis de Kemend, [törölve: Stephano filio Iohannis filii Demetrii de Jdechfolua pro parte], Dominico de Lossad pro parte capituli, item Dominicus (!) de Hasdath, Petheu filio Nicolai de eadem, Laurentio filio Iohannis de Lossad, Blasio filio Michaelis de eadem pro parte in causam attractorum, ad statum regularem due, in octavis eiusdem festi [május 1.], ad iudicem. — *Uo., jobb felől, ugyanazon kéz írásával*: De regio litteratorio mandato pro ipso domino episcopo allato ad octavas festi Epiphaniarum Domini, anno eiusdem M^o CCC^o LXX^{mo} nono [1379. január 13.] venturas duximus prorogandam.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, DL 29434. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 348–350 (román fordításban is).

348. 1377. december 31. (in Diosgyör, in Silvestri pape) [I.] Lajos király László erdélyi vajdának vagy alvajdájának. Jóllehet Almas-i Ladislau fia: Petru Zalasd nevű birtokát egyik királyi bányához kívánja csatolni, addig ne foglalják el tőle, amíg más birtokot vagy földet nem adtak neki cserébe Zalasd-ért, sőt ha már elfoglalták volna, adják vissza neki arra az időre, amíg a csere létre nem jön.

Ái az erdélyi káptalan 1486. június 5-i oklevelében, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244531). A leírás szerint papíron, pátens alakban volt kiállítva. □ Regeszta: Korrespondenzblatt 17/1894. 30 (8. sz., Müller, G. E.). — TTár 1907. 111 (Magyar K.). — DocVal 275. — DocRomHist C, XV. 352.

349. 1377. Crazna vármegye alispánja és szolgabírái bizonyítják, hogy Lechmer-i Pathoch/Pathowch fia: László tiltakozására, miszerint Balyok-i László fia: László, továbbá László fia: Miklós özvegye [Lechmer és Bwthmer] nevű birtokai között fekvő Sumpmal-i birtokára hatalmasul szláv (Sclavi) jobbágyokat telepítettek, kiküldték emberüket, aki a fenti helyszínen valóban szláv jobbágyokat talált, és a vármegyében tartott vizsgálattal igazolta a felperes panaszát. Ezért az alpereseket eltiltották az említett jobbágyok ott tartásától. (H. G.)

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1424. március 8-i ítéletlevelében, Tisza cs lt: DL 86491. Tulajdonképpen három különálló megyei oklevélről van szó, de ezek tartalma a szövegben nem határolható el egymástól. — Uv.

350. 1377. [Hiteleshely előtt?] SzentIván-i István – SzentIván-i János leányai: Erzsébet, Katalin és Klára nevében – tiltja SzentIván-i András fia: Mihályt SzentIván birtokbeli részei elidegenítésétől, elzalogosításától vagy elcserélésétől. (Contradictio Stephani de SzentIván in personis Elisabethae, Catharinae et Clarae filiarum Joannis de dicta SzentIván super abalienatione, impignoratione, permutatione portionis in SzentIván contra Michaelem filium Andreae de dicta SzentIván sub Ludivico rege facta).

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült lt-nak XVIII. századi elenchesében, 348. sz. alatt, ENMLt, Mss.

351. [1377–1380] Pethew fia: Miklós székely ispán [I.] Lajos királynak. Miután írott parancsára vizsgálatot tartott a nemesek és nemtelenek, főként pedig néhai Konya bán fiainak: Frank, Miklós és Simon magistereknek az officialisai és jobbágyai körében, megtudta, hogy az a földterület, amelyet a Bistriczia folyó áradás idején régi medréből (meatus seu cursus) kilépve Nempty királyi birtoktól el szokott választani Konya bán említett fiainak Orozfallu és Zereth nevű birtokai felé, régtől fogva Nempty-hez tartozik, és annak haszonvételeit mindig az ottani emberek élvezték, kivéve azt az egy évet, mikor a földdarab per tárgyát képezte. Ezért a szóban forgó területet ellentmondás nélkül visszaiktatta a Nempty-i királyi népeknek. (H. G.)

Keltezetlen tartalmi ái Zsigmond király 1414. július 30-i oklevelében, mely 1902-ben még a besztercei szász ev. gimnázium kt-ban volt, de jelenleg nem fellelhető. Keltezése Derencsényi Miklós székely ispán hivatalviselésén alapszik (vö. Engel: Archontológia I. 192). □ Közlés: Ub III. 623.

352. 1378. január 3. (in Gyosgeur, III. d. Circumcis. Dom.) [I.] Lajos király a főpapokhoz, bárókhoz, ispánokhoz, várnagyokhoz, nemesekhez, officialisokhoz, valamint a városok és szabad falvak rectoraihoz, bíráihoz és villicusaihoz. Szolgáltassanak igazságot Ba-

tor-i László fiai: Szaniszlónak és Györgynek, amennyiben ők vagy embereik a címzettek birtokán megtalálnák Cristen és Illés fia: Péter nevű jobbágyaikat, akik, noha jó emberek kezekedtek értük, rossz tanácsot követve az elmúlt évben elszöktek László fiaitól, majd Gyurtelke nevű birtokukon számos jobbágyuk házát felgyújtották. (H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 77688. □ Közlés: ZOKm IV. 33. □ Regeszta: ZOKm VII/1. 245.

! **353.** [1378. január 4. után] Az erdélyi káptalan János erdélyi alvajdának. Kérésére és László erdélyi vajda itt ártírt [1377. május 28-i] pátenis oklevele (300. sz.) értelmében Gywla-i Mihály szentimrei (de Sancto Emerico) officialis vajdai emberként, Péter Borsa-i pap (lector [!] ecclesie) tanúbizonyosága mellett, miután Pancel (d) János fiainak anyja – gyermekei nevében – kijelentette, hogy a Chente (d) János leányait illető leánynegyed kifizetését bizonyító oklevelük nincsen, és a hitbér, illetve jegyajándék fejében járó 25 márkát sem hajlandók kifizetni, január 4-én (in quind. Thome ap.) Cheh birtokot négy részre osztotta, és egy negyedet leánynegyedként örökösen, egy másik negyedet pedig a hitbér és jegyajándék fejében zálogként Chente (d) János leányutódainak iktatott (eandem possessionem Cheh in quatuor partes rectas et coequales divisissent, quarum unam partem rectam et coequalem, videlicet unam partem vici duplicis ordinis circa fluvium Lona per eandem villam currentem ex parte ville Dersew existentem a parte eiusdem fluvii habitam usque ad curiam Fabiani arcupari inclusive cum omnibus utilitatibus suis prenotatis dominabus filie et nepti predicti Iohannis dicti Chenthe pro predicta quarta filiali ipsarum statuissent perpetuo possidendam et habendam, salvo iure alieno; aliam vero quartam partem eiusdem possessionis, scilicet alteram partem eiusdem vici duplicis ordinis a parte silve adiacentem a predicta curia Fabiani arcupari versus predictam villam Dersew cedentem usque finem similiter cum omnibus utilitatibus suis pro prenotatis viginti quinque marcis titulo impignoracionis pro prenotatis dominabus statuissent et commisissent possidendam et habendam donec prenotati filii Iohannis dicti Pancel redimendi haberent facultatem).

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1395. június 3-i oklevelében, DL 42694. □ Az oklevél minden jel szerint 1380 körül készült hamisítvány. Az ártírt vajdai oklevénél (300. sz.) olvasható indoklás azzal egészíthető ki, hogy bár a vajda saját maga számára kérte a jelentést, azt mégis az alvajdának címezték, és emiatt ennek teljesen indokolhatatlan mandátumáról is említést kellett tenni. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 355–357 (román fordításban is). □ Regeszta: ZsOkI I. 5671. sz.

*1378. január 10. A hét szász szék oklevelét Felapold és Ecsellő határának kijelöléséről (Ub II. 481–483) 1377. január 30. utáni keltezéssel közöljük (242. sz.).

354. 1378. január 12. (f. III. p. Epiph. Dom.) A Warad-i egyház káptalana Lochonch-i néhai István bán fia: Dénes magister részére ártírja [II.] András király általa bemutatott 1228. évi adománylevelét (CDTrans I. 152. sz.). — *Méltóságosor*: János prépost, a római Szt. Marcell-egyház bíboros papja, Péter olvasó-, István éneklő- és Jakab örkanonok. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Zeplak per Andream regem Dionisio Lossoncy collata.

Eredeti, hártýán, függőpecsét zsinórjával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260669). Jóllehet a szerkezet és a megszövegezés szokatlansága (a dátum az oklevél elején, a promulgatio és a narratio között található, a megerősítés

pedig megelőzi az átírást) gyanút ébresztettek az oklevéllel szemben (vö. CDTrans I. 152. sz.), ezt eloszlatja az a tény, hogy ezekben az években a váradi káptalan átíró privilégiumainak a szerkezete rendszeresen elűt a megszokottól (1375: DL 6174; 1379: DL 84661; 1384: DF 277417, 277302; 1385: DL 38159). Noha Jean de la Grange bíboros a hazai forrásanyagban egyedül itt szerepel váradi prépostként, kézenfekvőnek tűnik, hogy e tisztségét Horváti Pál prépostnak (1374–1377) csanádi püspökké történő kinevezésével nyerte el, és hogy az 1378. évi nyugati egyházszakadás után őt, mint VII. Kelemen ellenpápa (1378–1394) hívét, a VI. Orbánhoz (1378–1389) hű I. Lajos király megfosztotta magyarországi javadalmaitól (ekkor lett utóda a váradi prépostságban az 1380 és 1383 között adatolható György). A méltóságsorban említett többi személy akadálytalanul illeszkedik be a dignitariusként sorozatába (vö. DocRomHist C, XIV. 567, XV. 65, 718, XVI. 39, 89, 203, 212, 249, 314, 401). □ Közlés: BánfOkI I. 338–339. — DocRomHist C, XV. 361–363 (román fordításban is).

355. [1378. január 13.–március 31. között] János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i konventnek. Minthogy a korábbi perhalasztó levele értelmében ítéltőlészékén megjelenő Egyed fia: Mihálynak és János fia: Demeternek [1378.] január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) előadott keresetére Zuchak-i Domokos fiai: Péter és az általa a konvent ügyvédvalló levelével képviselt Lukács, akik előzőleg már megosztottak velük a Zuchak-i jobbágytelkeken (in locis iobagionum sessionalibus) és a rajtuk lakó jobbágyokon, készen nyilatkoztak osztályt tartani ottani trágyázott és trágyázatlan szántóföldjeiken, erdőiken, kaszálóikon, legelőiken és egyéb haszonvételeiken (in terris arabilibus campestribus fimatis et infimatis, silvis, nemoribus, fenetis et pratis et aliis utilitatibus) is, küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja március 31-én (VIII. d. Med. quadrag.) ossza négy részre Zuchak határát, majd egyik negyedbe vezesse be az említett Mihályt és Demetert. Minderről május 1-jéig (ad oct. Georgii mart.) tegyenek neki jelentést.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1378. május 12-i oklevelében (380. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260670). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 409–410, 411 (román fordításban is).

356. 13[7]8. január 24. (IX. Kal. Februarii, an. XXXVII.) [I. Lajos] király, hűséges szolgálataik jutalmaként, Bubeek György királynéi tárnokmesternek és fiainak: Imrének [és Detrének] adományozza az erdélyi részekben [fekvő] és a koronára szállt [...te]leke, Nogoteluk, Hatén, Kylsescemesnye, Zalha, Palata, Lokson, Torokuasarhel, Wzwe és [Hu]zjumezeu, Chabanka, Felozuey, Vrochk, Chamateleke, Bezdegh, Wlch és Hagmas nevű birtokokat. — Az oklevél [Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár] keze által kelt. — *Méltóságsor*: [János esztergomi érsek és örökös ispán, István frater, a teológia magistere, kalocsai, Péter zárai], Wgulin [spalatói], Vgo Ragusa-i érsek; Imre egri (Agriensis), Demeter Zagrab-i, Gublinus erdélyi, [Bálint egyházjogi doktor pécsi, László váradi, Vilmos győri, Péter veszprémi, Pál csanádi], D[omokos] frater [boszniai], Péter Vach-i, János szerémi (Sirimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tyninyensis), Deme[ter nonai, Grisogon traui, Máté sebenicói, István lesinai, Jakab makarskai, Tamás korbáviai, Mihály] Scardona-i, [Portiua] zenggi (Senyensis) püspök; Gara-i Miklós [nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda, Scepus-i Jakab comes az ország] és a királyi városok [bírája], Zeech-i Miklós horvátországi, Zudar Péter szlavóniai és János Machow-i bán, [Zudar György pohárnok-, Zudar István ajtónálló-, Lyzko-i Pál étkefogó-, István lovászmester], a Posen-i ispánság betöltetlen. — *Arenga*. — *Hátlapján, XV. századi kézírásával*: Super possessione Tybatelky, Posahasa, Rigofezig. [Folytatólagosan, másik XV.

századi kézzel]: In pertinentia Gorbo scilicet in comitatu Zolnok interiori. — *Uo., alul, másik XV. századi kéz írásával*: 1378, Nono Kal(endas) F(eb)r(uarii), noua donatio.

Eredeti, hártván, melynek jobb fele a függőpecséttel együtt leszakadt és elveszett, DL 28066. A méltóságsor ki egészítése az 1378. január 26-i (CDHung IX/5. 251) és március 16-i (Ub II. 487–488) privilégiumok alapján történt. □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 365–366.

357. 1378. január 24. (Bude, dom. a. Conv. Pauli ap.) [I.] Lajos király az erdélyi vajdához és alvajdához. Nykus comes Clusuar-i polgár panaszából úgy értesült, hogy az erdélyi részek egyes vámhelyeinek tulajdonosai: ispánok, várnagyok, officialisok, nemesek, papok (ecclesiarum rectores), birtokos és más rendű-rangú emberek, illetve ezek vámosai és officialisai, különösképpen pedig az erdélyi püspök, a Clusuar-i királyi polgárok és hospesek áruai után – tőle és elődeitől nyert és privilegiális okleveleik bemutatásával igazolt régi kiváltságaik ellenére – vámot szednek. Akadályozzák ezt meg. — *A pecsét alatt*: Relatio Petri Zudor bani. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Wayuode, quod omnes ex torquere debeat, ut tributum non recipiant, grationalis regis Lodouici originalis.

Eredeti, hártván, hátlapján befüggesztett felségpecsét töredéke, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. T, nr. 11 (DF 281141). □ Közlés: KvOkI I. 95–96. — Ub II. 483–484. — DocRomHist C, XV. 364–365 (román fordításban is).

358. [1378]. január 27. (Rome, apud S. Petrum, VI. Kal. Februarii, an. VIII.) [XI. Gergely pápa] Suger (d) néhai Johann [fia:] Johann mainzi (Maguntinensis) egyházmegyei klerikus részére olyan beneficiumot rezervál, amely az erdélyi püspök, prépost, dékán vagy káptalan adományozási joga alá tartozik, de nem kanonokság és prebenda, és amelynek jövedelme – a [pápai] tizedszedők nyilvántartása szerint (secundum taxatione decime) – nem haladja meg a 25, illetve a 18 márkát (attól függően, hogy lelkipásztorkodással jár-e vagy sem). — Beiktatásával a viterbói (Viterbiensis) püspököt, az erdélyi egyházmegyei Colos-i Szűz Mária-monostor apátját és az erdélyi egyház prépostját bízta meg. — *A bejegyzés felett*: G[ratis] pro Deo. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 202, fol. 510^{r-v} (DF 291136). Jóllehet a szöveget a hetedik év okleveleit tartalmazó kötetbe írták, az *annus pontificatus*-ként itt világosan, betűkkel kiírva *octavo* olvasható. □ Regeszta: Hayez 47224. sz. (1377. január 27-i keltezéssel).

359. [1378]. január 30. (Rome, apud S. Petrum, III. Kal. Februarii, an. VIII.) [XI. Gergely pápa] engedélyezi Cereth-i Margareta-nak, Moldva (Walachia minor) úrnőjének, hogy szabadon megválaszthassa gyóntatóját, aki halála óráján minden megvallott bűne alól feloldozhatja, de csak azzal a feltétellel, hogy ő vagy utódai teljesítik a gyóntató által kirótt elégtételeket, továbbá ha a bulla kézhezvétele utáni első két évben péntekenként, a harmadik évben pedig minden szombaton vagy – amennyiben ezek kötelező böjti alkalmak – a hét bármely más napján böjtlőni fog. Akadályoztatása esetén a böjtlést a harmadik év után is pótolhatja. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegVat, vol. 287, fol. 215^{r-v}. □ Közlés: Täutu: Fontes XII. 493–494. □ Regeszta: Mollat 3911. sz. — Hayez 50319. sz.

360. 1378. február 1. (vig. Purif. Marie virg.) Brassó (Corona/Brasso) város plébánosa és dékánja: Nikolaus, Mihály magister királyi familiaris, Scarphennek-i úr alvárnagya: Gottfried, valamint Brassow provincia bírái, esküdtjei, villicusai és lakói eligazítják a város és Hiltwin véneinek és lakóinak a Mergenburg-iakkal támadt ellentéteit. A korábbi sérelmeket semmisnek tekintik; a Mergenburg-i vásártartás ügyét sem szabad felhánytorgatni. Hiltwin falunak a Mergenburg-i határon lévő szántói után annyi bért kell fizetni, mint eddig, de a királynak járó taxába a Hiltwin-iek ezután holdankénti két dukátot adjanak. Ha mindennek eleget tesznek, a tőlük vett zálogokról a Mergenburg-iak tartoznak elszámolni és az esetleg elveszett zálogokért jóvátételt adni a károsultaknak.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, egykor Földvár mv It-ban, jelenleg a Fekete Templom It-ban, IV. E. nr. 122 (DF 278678). □ Közlés: Ub II. 484–485. — DocRomHist C, XV. 367–369 (román fordításban is).

361. [1378]. február 10. (Rome, apud S. Petrum, IV. Id. Februarii, an. VIII.) [XI. Gergely pápa] azt a kanonokságot és prebendát, illetve éneklőkanonokságot, melyeket [1377]. augusztus 1-jén (Kal. Augusti, an. VII.) vont pápai rendelkezés alá, és amelyek ezt követően Lesaneto-i Jánosnak a pápai udvaron kívül bekövetkezett halálával ürültek meg az erdélyi egyházban, a [római] Szt. Marcell-egyház bíboros papjának: Jánosnak adományozza, még ha a szóban forgó éneklőkanonokság a nagyobb méltóságok közé tartozik is, vagy lelkipásztorkodással járna, vagy ha választással szokás is betölteni. Nem jelenthet akadályt a kedvezményezett bíborosi tisztsége vagy egyéb méltóságai, sem az egyetemes zsinatok és más pápai rendeletek [javadalomhalmazást tiltó] előírásai. — Bekiktatásával a pamplonai (Pampilonensis) és castrói (Castrensis) püspököt, valamint az erdélyi officialist bízza meg. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 204, fol. 238^r–239^r. □ Regeszta: Hayez 50237. sz.

362. 1378. március 7. (Albe, dom. Invocavit) Goblinus erdélyi püspök függőpecsétje alatt kelt privilégiális oklevéllel bizonyítja, hogy – [I.] Lajos királynak a szebenvidéki (Cibiniensis) hét szék vezetőihez intézett [1376. december 15-i] írásos parancsa (221. sz.) értelmében – az általa kiküldött Peter Cracow-i plébános, püspöki speciális káplán, valamint a Scharphennek-i Johann Landezcron-i várnagyot képviselő Bachritter (d) Johann alvárnagy 1377. január 28–30. között (IV–VI. f. a. Purif. virg. Marie) körülhatárolták, majd visszaiktatták a felapoldiaknak (Apoldia superior) a tőlük Tumpa (d) János által jogtalanul elfoglalt földet (vö. 242. sz.). — *A határjárás szövege*: Mete autem et termini predictae terre inter Apoldiam superiorem et villam Tytzlar hoc ordine distingwntur et procedunt. Incipientes in dorso montis iam dictas duas villas interiacentis ab una meta antiqua, que separat territoria villarum Homlas, Tytzlar et Apoldie superioris, inde procedunt versus meridiem per dorsum eiusdem montis, per terras arabiles, ubi in locis opportunis novem mete de novo sunt erecte usque montem et rubetum prope capellam beati Iudoci existentes. Inde ascendunt per idem rubetum ad verticem eiusdem montis, ubi una meta est erecta. Inde descendunt ad feneta in dorso montis existentia, ubi iuxta semitam una meta est erecta. Inde procedunt secundum viam Steynweg vocatam ascendendo ad nemus, et secundum processum illius vie procedunt usque montem magnum Huenysperg vocatum,

sub quo una meta est erecta. Inde ascendunt versus meridiem usque ad dorsum eiusdem montis, in dorso vero montis illius procedunt aliquantum versus occidentem et tunc versus meridiem descendunt usque ad fluvium Swartzbach vocatum, ubi in pede montis meta lapidea est erecta, in loco videlicet superiori, quasi per ictum lapidis loco illo, ubi alter fluvius Telscha vocatus ex transverso occurens predictum fluvium intrat. Et sic predictae mete terminantur. — *A hét szék által kiküldött tanúk:* Adalbert, a püspök azóta elhunyt apja; Burgperg-i Andreas comes, Szebeni (de Cibinio) Johann comes, Alsóapoldi (de Apoldia inferiori) Mathias comes, Sifridus magister, a hét szék akkori jegyzője. — *Hátlapján, XVII. századi kéz írásával:* Hattertbrieff zwischen den Hamleschern, Tetschlern und oberst Apoldnern. Anno 1378.

Eredeti, hártýán, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata: S [GOBELLINI DEI GRA] EPI ECCE ALB[EN] TRANSSILVANE, eredetileg a nagyapoldi szász ev. egyházközség lt-ban (nr. 3), jelenleg a SzEvGylt gyűjteményében, Urk. 610–A–23. □ Közlés: Ub II. 485–486. — DocRomHist C, XV. 372–375 (román fordításban is).

363. 1378. március 10. (Bude, f. IV. p. Invocavit) [I.] Lajos király a főpapok és bárók tanácsából elrendeli, hogy – amíg más, végleges megoldást nem talál – az erdélyi sókamara mindenkori ispánjai a király terhére (nostram ad rationem) pünkösdkor (in Penth.) és augusztus 20-án (in Steph. reg.) két egyenlő részletben fizetendő évi 200 arany Ft-tal (ad numerum florenorum aureorum) kártalanítsák Gerend-i Miklós fia: Miklós magistert és utódait, amiért az Aranyas folyón lévő több örökjogú malma a királyi sóval terhelt hajók szakadatlan közlekedése miatt elpusztult (molendina hereditaria ... propter continuos transitus navium salibus nostris regalibus oneratarum abolita, ymo prorsus destructa haberentur).

Ái Zsigmond király 1391. április 29-i oklevelében, DL 31108. — Ái Mátyás király 1475. május 16-i oklevelében, DL 22482. A leírás szerint pátens alakban állították ki, hátlapján felségpecséttel megerősítve. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 375–376 (román fordításban is).

364. 1378. március 16. (XVII. Kal. Aprilis, an. XXXVII.) [I.] Lajos király – káplánja: János magister Kykellew-i főesperes és erdélyi kanonok által az erdélyi káptalan nevében kifejtett kérésre – privilegiális alakban átírja nagypecsétje alatt kelt 1377. június 28-i pátens oklevelét (320. sz.) a káptalan Enyed nevű birtokának (in ctu Albensi) körülhatárolásáról és határjeleinek megújításáról. — Az oklevél Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár keze által kelt. — *Méltóságosor:* János esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán, István frater, a teológia (sacre pagine) magistere, kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulyyn Spalato-i, Vgo Ragusa-i érsek; Imre egri (Agriensis), Demeter Zagrab-i, Gwbulinus erdélyi, Bálint egyházbjogi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), László Warad-i, Gyllermus győri (Jauriensis), Péter Wesprim-i, Pál Chanad-i, Domokos frater boszniai (Boznensis), Péter Wac-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tyniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon traui (Traugusyensis [!]), Máté sebenicói (Sybinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Tamás Corbauia-i, Mihály Scardona-i, Portiua zenggi (Seniensis) püspök; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírāja, László erdélyi vajda, Scepus-i Jakab comes az ország és a királyi

városok bírása, Zeech-i Miklós Horvátország (Croacia), Zudor Péter egész Sclauonia, János Machow bánja, Zwdor György pohárnok-, Zwdor István ajtónálló-, Lyzko-i Pál étékfogó-, István lovászmester, a Poson-i ispánság honorja betöltetlen. — *Arenga*. — *Hátlapján, egykorú kéz íráásával*: Pro capitulo ecclesie Transsilvane. — *Folytatólagosan, egykorú kéz íráásával*: Super metis Enyd inter episcopum ac nobiles de Torozko et Dyog.

Eredeti, megcsonkult hártán, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/24 (DF 278412). — Ái a gyulaféhvári requisitorok 1652. május 4-i oklevelében, DL 36549. □ Közlés: CDHung IX/5. 252–253. — Ub II. 487–488. — DocRomHist C, XV. 378–381 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 680. sz.

365. 1378. március 16. (in Wyssegrad, f. III. p. Reminiscere) [I.] Lajos király a főpapokhoz, bárókhoz, ispánokhoz, várnagyokhoz, nemesekhez, officialisokhoz és ezek, valamint saját vámosaihoz, továbbá a városok és szabad falvak rectoraihoz, bíráihoz és villicusaihoz. Feketew (d) Miklós és Ramchogul (d) Johann szebeni (de civitate nostra Cybiniensi) polgárok panaszára megtiltja, hogy az ottani polgároknak és kereskedőknek a királyhoz és a királynéhoz áru nélkül utazó küldötteitől vámhelyeiken bármiféle vámot követeljenek. — *Hátlapján, XV. századi kéz íráásával*: Nunctii missi ad dominum regem non solvant theolonium (!).

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/37 (DF 244602). □ Közlés: Korrespondenzblatt 1/1878. 70–71 (Zimmermann, F.). — Zimmermann: Herausgabe 15. — Ub II. 488–489. — Handel und Gewerbe 71–72 (román fordításban is). — DocRomHist C, XV. 381–382 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung IX/5. 266.

366. 1378. március 24. (in Clusvar, in Med. quadrag.) János erdélyi alvajda Clus vármegye szolgabíráihoz. Egyedül vagy kettesben tartsanak vizsgálatot Ottó frater Clusmonustra-i apát panaszára, amely szerint – amint hallotta – Gublinus erdélyi püspök a király előtt a Fenes püspöki és Monustor apátsági birtok közötti határjelek lerontásával vádolta meg őt, holott ő ebben teljesen ártatlan.

Belefoglalva Kolozs vármegye szolgabírának 1378. április 7-i jelentésébe (370. sz.), DL 28755. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 385–386 (román fordításban is).

367. 1378. [március 29. előtt] [I.] Lajos király a Sagh-i konventnek. Lochonch-i István fia: Dénes magister elmondta, hogy az uralkodó által Erdélybe küldött Demeter Zagrab-i püspök, királyi kancellár és Zech-i Miklós horvát bán utasítására (257. sz.), néhai Dénes erdélyi vajda [1366. február 21-i] ítéletlevele (CDTrans IV. 408. sz.) értelmében 1377. május 7-én (f. V. p. Phil. et Iac. ap.) megkísérelték az erdélyrészi Mento/Metew (!) vár felbecsülését és felosztását ő és László erdélyi vajda mint felperesek, illetve Lochuch-i (!) Tamás fiai: Tamás és István magisterek mint alperesek között, de – ahogy erről az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalan [1377. május 7.–május 30. között kelt] jelentése beszámol – László vajda végül távol maradt, István fia: Dénes magistert pedig a fentiekől Lochonch-i Tamás fia: István magister fia: László és a becsüt engedélyező, de az osztálynak ellene szegülő Tamás fia: Tamás magister fia: Dénes oklevelekre hivatkozva eltiltotta (283. sz.).

Küldje ki tehát tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja idézze színe elé István magister fia: László magistert és Tamás fia: Dénest ellentmondásuk megindoklása végett.

Tartalmi ái Szepesi Jakab országbíró 1378. november 8. és december 6. között kelt oklevelében (410. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). A leírás szerint felségpecsét alatt állították ki, feltehetően a Vízkereszt nyolcadán (január 13.) kezdett terminuson. □ Közlés: BánfOkI I. 351–353. — DocRomHist C, XV. 791–793, 796–798 (román fordításban is).

368. 1378. [március 29.–május 1. között] [A Sagh-i konvent I. Lajos királynak. 1378. március 29. előtt kelt] parancsára (367. sz.) Cheh-i Péter királyi ember, Antal frater hiteleshelyi kiküldött tanúbizonysága mellett, március 29-én (f. II. p. Letare) [Lochonch-i István magister fia:] Lászlót és Tamás fia: Dénest Ruchen (?) nevű birtokukon május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) a királyi jelenlét elé idézte István fia: Dénes magister ellen.

Tartalmi ái Szepesi Jakab országbíró 1378. november 8. és december 6. között kelt oklevelében (410. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). □ Közlés: BánfOkI I. 353–354. — DocRomHist C, XV. 793, 798 (román fordításban is).

369. [1378. március 31.–május 1. között] [A Clusmonustra-i konvent János erdélyi alvajdának. 1378. január 13.–március 31. között kelt] kérésére (355. sz.) kiküldték tanúbizonyságul György frater papot, egyházuk őrserzetését, kinek jelenlétében Anduriashaza-i László fia: István alvajdai ember március 31-én (in VIII. d. Med. quadrag.) Zuchak birtok külterületét négy részre osztva, az egyik negyedét [Egyed fia:] Mihálynak és [János fia:] Demeternek akarta iktatni, de Domokos fiai: Péter és Lukács megtagadták az osztozkodást a püspöki birtokok felé eső, használt földjeik mintegy harmadát kitevő, jobb minőségű, Kethlabfeuld nevű földben (in quadam particula terre ipsorum a parte possessionum episcopalium, ut visu considerare potuissent, quasi in tertia parte terrarum usualium eorum meliori et utiliori Kethlabfeuld vocata), azzal az indoklással, hogy azt apjuk nagyanyjukkal közösen szerezte. Egyidejűleg kérték, hogy május 1-jén (ad oct. Georgii mart.) az erdélyrészi nemesek döntsenek afelől, hogy e darab földön is osztozniuk kell-e a fellepe-resekkel, vagy sem. (H. G.)

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1378. május 12-i oklevelében (380. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260670). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 410, 411–412 (román fordításban is).

370. 1378. április 7. (in Fohyd, f. IV. a. Ramispalmarum) Pata-i Imre fia: János és Tot-haza-i Tamás fia: Benedek Clus vármegyei szolgabírák János erdélyi alvajdához. 1378. március 24-i parancsára (366. sz.) megvizsgálták a Fenes és Monustor közötti határt, s mind a helyszínen, mind pedig március 28-án (in Letare) Torda-n, ahol László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, valamint maga az alvajda is az erdélyrészi nemesekkel gyűlést tartott az ország égetően sürgős ügyeinek megvitatására (pro quodam arduo negotio regni discutiendo congregationem habuissetis), úgy értesültek, hogy Goblinus püspöknek a király előtt emelt panaszával ellentétben a bevádolt apát már csak azért sem ronthatta le a

határjeleket, mert a püspök Fenes és az apát Monustor nevű birtoka között a határ a Gorbopataka vize. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Pro Ottone abbate de Kolosmonostra.*

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett pecsét nyomával, DL 28755. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 391–392 (román fordításban is).

371. 1378. [április 21.] (in Vissegrad, f. IV. p. R[esur. Dom.]) [I.] Lajos király Bebek György királynéi tárnokmester közbenjárására és Tate-i [Márton fia: István] kérésére ennek feleségét: Ursulát, aki Berthholm-i Peter fia: néhai Bartha[leu]s leánya, fiúsítja anyai nagyapja: néhai Kisenyedi (de Enydino m[inori]) Michael erdélyrészi jószágaiban, mégpedig kisenyedi (in Enydino) részeiben és Kyszekes birtokában (in ctu Albensi).

Tartalmi ái I. Lajos király 1381. május 12-i oklevelében (611. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban, I/131 (DF 277306, pag. 1, nr. 1). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. — Uv. — A keltezési formula kiegészítése a fenti fiúsítással összefüggő 1378. április 22-i mandátum (372. sz.) alapján történt, tekintetbe véve azt is, hogy az év megnevezésénél használt szószerkezet (*anno eiusdem*) értelmében a napi keletet valamelyik Krisztus-ünnephez viszonyíthatták. □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

372. 1378. április 22. (in Vissegrad, f. V. p. Pasche) [I.] Lajos király az erdélyi egyház káptalanához. Minthogy Tate-i Márton fia: István feleségének: Byrthhalm-i Peter comes fia: néhai Barthaleus leányának: Ursulának megengedte, hogy anyai nagyapja: néhai Kisenyedi (de Engedyno min[ori]) Michael birtokait fiúként törvényesen örökölhessen (vö. 371. sz.), küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja vezesse be őt nevezett Michael erdélyrészi jószágába, mégpedig enyedi (in dicta Engedyno) részeibe és Kyzzekes (in ctu Albensi) nevű birtokába. — *Kijelölt királyi emberek: Nadaz-i Miklós fia: János, Gald-i Miklós fia: Péter, Zugod-i Miklós fia: László, Forrow-i Péter fiai: M[jiklós] és Mihály, Myhalchfalua-i Jakab fiai: Péter és László.* — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Fidelibus suis capitulo ecclesie Transiluanensis, pro nobili domina Ursula vocata filia condam Barthaleus filii comitis Petri de Byrthhalm, consorte Stephani filii Martini de Tate, statutoria.* — *Uo., egykorú feljegyzés töredéke: [...]* unam et u[...].

Eredeti, papíron, mely jobb oldalán megcsontult, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 30401. □ Közlés: Ub II. 489–490. — DocRomHist C, XV. 393–395 (román fordításban is).

373. 1378. április 22. (in Wissegrad, f. V. p. Pasce) [I.] Lajos király az erdélyi egyházban lévő Doboka-i főesperességet – megüresedése esetére – kegyúri joga alapján, a megyéspüspök beleegyezését is bírva, Scepus-i Jakab királyi országbíró (comes curie) ifjú fiának (iuvenis): János klerikusnak, esztergomi (Strigoniensis) kanonoknak adományozza apja érdemeiért, és felszólítja az erdélyi püspököket, hogy haláleset vagy előlépés bekövetkeztével minden újabb felszólítás nélkül iktassa be őt e főesperességbe. — *A pecsét alatt: Commissio domini regis propria.*

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét töredékeivel, Bączay cs lt: DL 83357. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 395–396 (román fordításban is).

374. 1378. április 24. (in Vysegrad/Wysegrad, in Georgii mart.) [I.] Lajos király Meggyes/Megyes-i Móric fia néhai Simon bán özvegyének – fiai: János és István nevében tett –

ama panaszára, hogy Bator-i Bereck fia: János fia: néhai László fiai: Szaniszló és György anyjuk: az említett Móric leánya: [Anna] leánynegyedét kívánják az apai és nagyanyjukról (ava): Miklós erdélyi vajda feleségéről reájuk szállott jószágokból, örökös hallgatásra kötelezi az említett Szaniszlót és Györgyöt, valamint nővéreiket: Gradych-i Budizlow/Bodizlo/Bodyzlo fia: Miklós feleségét, Cypher-i Desew fia: Mihály özvegyét, Debrecen-i Pál fia: Gergely feleségét, és megparancsolja a nádornak, országbírónak és minden más egyházi és világi bírónak, hogy ebben a keresetben ne ítélkezzenek. A felek közötti korábbi egyezségről a panaszosok által bemutatott [1351. december 6-i] királyi privilegiális oklevélből (CDTrans III. 629. sz.) ugyanis meggyőződött, hogy Simon bán a Karazna folyó melletti Somlyo vára, a hozzá tartozó Somlyo, Perechun/Perechen, Chehy, Gyurgteleke, Hyduegh és vámja, valamint az erdélyrészi Fehér vármegyében (in ctu Albensi), a Morus folyó mellett fekvő Mykloslaka átengedésével már korábban kielégítette őket.

Ái Zsigmond király 1393. augusztus 29-i oklevelében, DL 6522, 30099 és 31053. — Tartalmi említés Zsigmond király 1390. március 11-i, tartalmi ái-ból ismert oklevelében, DL 29992, 30099 és 31053. — Tartalmi ái Bebek Imre országbíró 1390. április 9-i oklevelében, DL 29992 és 30099. — Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelében, DL 31053. A leírások szerint pátens alakban, felségpecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 396–399 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung IX/5. 262–263, X/4. 850–851.

375. 1378. április 29. (in Hothuon, f. V. p. oct. Pasce) [I.] Lajos király visszavonja a magtalanul elhunyt Kykulleu vármegyei Zenthuan-i György fia: néhai Péter birtokaiból másoknak tett adományait és azt az ország szokásjogával ellentétes rendelkezését, hogy ezekből és Ebesfolua-i Imre fia: Imre fia: László jószágából a leánynegyedet ne pénzben, hanem birtokban adják ki. Hívei tájékoztatásából ugyanis meggyőződött arról, hogy az említett László nagyapja (avus) testvére (fr. u.) volt Péter apjának: Györgynek, és ezért az elhunyt minden birtoka jogszerűen unokatestvérét (fr. p.): Lászlót illeti, aki tartozik abból a leánynegyedet kifizetni. — *A pecsét alatt*: Com[missio propia domini reg]is (?).

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét töredékével, melynek körirata: [S] SECR L[OD]O-[V]ICI R[E]G, DL 6524. — Ái az erdélyi káptalan 1378. május 21-i oklevelében (382. sz.), az erdélyi káptalan mt-ban, II/25 (DF 277402). □ Közlés: Ub II. 490. — DocRomHist C, XV. 401–402 (román fordításban is).

376. 1378. április 29. (in Hothuon, f. V. p. Georgii mart.) [I.] Lajos király a Kykulleu vármegyei Ebesfalua-i Imre fia: Imre fia: László kérésére jóváhagyja az erdélyi káptalan oklevelébe foglalt korábbi adományt, miszerint ZenthIwan-i György fia: néhai Péter famulusa: Péter fia: Miklós urától egy ZenthIwan-i telket (sessio), Lászlótól pedig két ottani malom jövedelmének a harmadát kapta. (H. G.)

Ái Mária királynő 1383. február 13-i oklevelében (720. sz.), a kőhalmi szász ev. egyházközség lt, nr. 1. A leírás szerint pátens alakban, titkospecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 491. — DocRomHist C, XV. 402–404 (román fordításban is).

377. 1378. május 1. (in Sancto Emerico, in oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Sard-i Sandor fia: Sandor, illetve Felek-i Karachun fia: Lőrinc, Heuesfalua-i Jakab fia: László vagy Sard-i Sandrin (?) fia: László vezesse vissza Heuesfalua-i Miklós fia: Jánost

és Mihály fia: Miklóst néhai Henneng őket anyjuk jussán megillető Heuesfalua-i birtokrészebe. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Amicis suis honorandis, capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro Iohanne et Nicolao de Heuesfalua, recaptivatoria et statutoria. — *Uo., egykorú kéz írásával*: Thomas et Janus filii Nicolai de eadem contradixerunt.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 30717. Hátlapján regeszta Huszti András kézírásával. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 404–406 (román fordításban is).

378. 1378. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda Nadas-i László fia: Péternek a Klus-i konvent idézőlevele alapján május 1-jén (in oct. Georgii mart.) az ügyvivő (assumptor termini) által képviselt Felnadas-i Miklós fia: János ellen indítandó perét más korábbi ügyben való elfoglaltság címén (ratione prioritatis termini) október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) elnapolja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Petro filio Ladislai de Nadas, contra Iohannem filium Nicolai de Felnadas, ad octavas festi beati Michaelis archangeli, prorogatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73750. □ Közlés: TelOKl I. 178. — DocRomHist C, XV. 407–408 (román fordításban is).

379. 1378. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda Deyche-i János fia: Péternek és András fia: Gálnak korábbi levele alapján május 1-jére (in oct. Georgii mart.) halasztott perét Dezmer-i László ellen, akit alvajdai ügyvédválló levéllel testvére: Mykola képviselt, a felek akaratából újra elhalasztja október 6-ra (ad oct. Mich. arch.). — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Ladislao fratre Mykola de Dezmer, contra Petrum et Gallum de Deyche, ad octavas festi beati Michaelis archangeli, prorogatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257797). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 408 (román fordításban is).

380. 1378. május 12. (in Sancto Emerico, XII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i egyház konventjének. Jóllehet [1378. január 13.–március 31. között kelt] oklevelének (355. sz.) bizonyosága szerint Zuchak-i Domokos fiai: Péter és Lukács vállalták a birtokosztályt, a konvent [1378. március 31.–május 1. között kelt] jelentéséből megtudta, hogy az általa március 31-re (VIII. d. Med. quadrag.) elrendelt Zuchak-i osztály során megtagadták az Egyed fia: Mihállyal és János fia: Demeterrel való osztozkodást a Kethlabfeuld nevezetű, jobb minőségű földjükben. Noha Domokos fiai egyidejűleg azt is kérték, hogy május 1-jén (ad oct. Georgii mart.) az erdélyrészi nemesek döntsenek e darab föld sorsa felől (369. sz.), a kitűzött időpontban nem jelentek meg, hanem inkább vállalták a hat márka bírság megfizetését. Küldje tehát ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Szentpáli (de Sancto Paulo) Pál fia: Pál, illetve Zumurduk-i Domokos vagy Zuchak-i Batur (d) András október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) idézze színe elé Zuchak-i Domokos fiait: Pétert és Lukácsot, hogy megindokolják, miért nem tettek eleget bírói döntésének.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1378. július 25-i jelentésébe (394. sz.), Bánffy cs nemzetiégi lt (DF 260670). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 409–413 (román fordításban is).

381. [1378–1379]. [május 19–27. körül] ([...] Asscens. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana a szász hospesek birtokadásvételi ügyében függőpecsétje alatt oklevelezve említi [...] Apold-i plébánost és Kyzd-i dékánt, [Nikolaus?] fia: Christian, Sarus-i Johann comes fiát: [...], Dalya-i [Bartha]liust, Johann fia: Salomont, bizonyos néhai Ladislaust és a 300 Ft-nyi vételárat. — *Méltóságsor*: [László prépost,] egyházjogi [doktor], Benedek éneklő-, [Péter örkanonok, ... dékánkanonok].

Egykorú másolat töredéke, papíron, melynek csak baloldali harmada maradt meg, DL 32225. A keltezés azon alapszik, hogy az erdélyi éneklőkanonokok sorában csak 1352–1354, illetve 1378–1379 között találunk Benedek nevűt, de csak a másodikkal együtt szerepel a méltóságsorokban egyetemi fokozattal rendelkező prépost László egyházjogi doktor (1372–1388) személyében (vö. 415, 438, 482. sz.).

382. 1378. május 21. (f. VI. a. Rogationum) Az erdélyi káptalan Imre fia: László Ebesfalua-i nemes kérésére átírja [I.] Lajos király 1378. április 29-i, titkospecséttel ellátott, pápens oklevelét (375. sz.).

Eredeti, vízfolttól olvashatatlan hártán, rongált állapotban, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/25 (DF 277402). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 438–439 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 1042. sz.

383. 1378. május 24. (in Vissegrad, III. d. Elene regine) [I.] Lajos király a Colus-i egyház konventjéhez. Kereztur-i Miklós fia: Mátyást vezesse be néhai Demeter fia: Péter Kereztur-i (Zonuk vm) birtokrészébe. — *A kijelölt királyi emberek*: Mony-i László, Nogduba-i Chyser (d) Miklós, Nyrmony-i Imre fia: László. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis, conventui ecclesie de Colus, pro Mathia filio Nicolai de Kereztur, introductoria. — *Uo., egykorú kézzel*: Feria tertia, ut in aliis litteris, Georgius filius Jakch de Kusal, Nicolaus filius Demetrii de eadem Kerethur (!) contradixissent, quos ad octavas beati Iacobi [augusztus 1.] citassent. Non par.

Eredeti, papíron, zárlatán középpecsét nyomával, DL 26565. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 439–441 (román fordításban is).

384. 1378. [május 30.] ([dom.] p. Ascens. Dom.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy amikor [I. Lajos király 1378. április 22-i parancsára (372. sz.)] a királyi és káptalani ember kiszállt a helyszínre, [Enyd-i] Michael [fia: Johann] – hajadon leányai: Margarete és Vendruth nevében – ellene mondott annak, hogy [Tate-i István feleségét:] Ursulát beiktassák az említett néhai Enyd-i Michael Kisenid nevű birtokába, amiért a király elé megidéztek őket.

Tartalmi ái László erdélyi alvajda 1391. július 8-i ítéletlevelében, az erdélyi káptalan mlt-ban, I/131 (DF 277306, pag. 1, nr. 1). A leírás szerint pápens alakban volt kiállítva. — Uv. □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

385. 1378. június 7. (in Sarmasag, f. II. a. Barnabe ap.) Zolnok vármegye ispánja: László fia: András, valamint szolgabírái bizonyítják, hogy Chumpaz-i Miklós fia: Márton megyei ember (testimonium provincie) e napon pecsétjükkel visszatérve elmondta, hogy Od-i Chete fia: Mihály fia: Gergely öt Machala faluba vitte, és ott Imre fia: Balázst és fiát: Jánost, Balázs fia: Miklóst, Balázs fia: Mihályt, András fia: Miklóst, valamint a többi

Od-i és Machala-i nemest eltiltotta Machala negyedrésze tartozékainak a használatától, továbbá Od negyedrésztől és Cherechere (!) birtoktól, mivel oklevelei szerint ezek Gerelyt illetik meg. (H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján három befüggesztett pecsét töredékeivel, Zichy cs zselői lt: DL 77709. □ Közlés: ZOkm IV. 55. — DocRomHist C, XV. 444–445 (román fordításban is). □ Regeszta: ZOkm VII/1. 248.

386. 1378. június 20. (in castro Regech, dom. p. Corp. Chr.) [I.] Lajos király az erdélyrészi hét szék és Clusvar szász (Saxones) polgárainak és kereskedőinek Fofenhenu (d) Peter, valamint Friedrich és Stephan szebeni (de Cybinio) polgárok útján előterjesztett panaszára – a Cassa-i kereskedőket képviselő Bogul János és Nagy (Magnus) Péter meghallgatása után – úgy dönt, hogy a kassai és egyéb Erdélyen kívüli (alii ab ista parte silve existentes) kereskedők, az évi nagyvásárok kivételével, csak Clusuar, Biztricia, Gyulaférvár (Alba), Egentin, Torda, Szeben piacát kereshetik fel áruikkal, ahol szövetüket árulhatják végben, de rőffel mérve nem (cum peeciis et non cum ulnis). Kifejezetten tilos számukra Szebenen túlmenve a hét székben körben járva, valamint a bányatelepeken és a búcsúkon árulni. Ezzel szemben a székelyek vásárait és falvait (fora et villas Siculorum) látogathatják portékáikkal. Minderről legközelebb nagypecsétje alatt is hajlandó oklevelet adni. — *A pecsét alatt:* Propria commissio domini [reg]is. — *Hátlapján, XV. századi kézírásával:* Contra Casschovienses.

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/38 (DF 244603). — Ái Zsigmond király 1405. november 10-i oklevelében, uo. II/86 (DF 244730). — Ái Zsigmond király 1413. április 9-i oklevelében, uo. II/12 (DF 244658). □ Közlés: CDHung IX/5. 264–265. — Hurmuzaki I/2. 265. — Ub II. 491–492. — Handel und Gewerbe 72–73 (román fordításban is). — DocRomHist C, XV. 447–449 (román fordításban is). □ Regeszta: Transilvania 5/1872. 92 (Moldovanu, Şt.).

387. 1378. június 29. (in Valazut, III. f. p. Ioh. Bapt.) István magister Doboka-i ispán, valamint szolgabírái: Machkas-i Darabus Mihály és Bongarth-i Mihály bizonyítják, hogy Chege-i Desev fia: László magister Valazut-on előttük másodmagával letette az esküt arról, hogy testvére: János ártatlan Fermenes-i Mihály négy ökre ellopásának ügyében.

Eredeti, hártán, hátlapján három befüggesztett pecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252829). □ Közlés: HOKl 311 (téves olvasatokkal). — DocRomHist C, XV. 449–450 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 171. sz.

388. [1378]. július 1. (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy [Kysenid-i] Michael fia: Johann leányai: Margarete, Katharina és Vendruth nem jelentek meg és nem is képviseltették magukat a [Tate-i István magister felesége:] Ursula asszony elleni keresetük tárgyalásán.

Tartalmi ái László erdélyi alvajda 1391. július 8-i ítéletlevelében, az erdélyi káptalan ml-t-ban, I/131 (DF 277306, pag. 1, nr. 1). — Uv. □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

389. 1378. július 1. (in Tasnad, in oct. Nat. Ioh. Bapt.) Illés Wytha-i plébános, Miklós magister erdélyi kanonok, Zolnok-i főesperes és Meszesen-túli (ex ista parte Me[zes]) vikárius helyettese bizonyítja, hogy Márton fia: Péter fiai: Demeter és Balázs, továbbá ugyanezen Márton fia: László [fia:] Benedek Deshaza-i nemesek, a békesség kedvéért a

Márton fiai: [Péter] és László nővérének: Erzsébetnek Deshaza-n járó leánynegyedet kiadták Illés fia: Jakab számára, aki Erzsébet leányától: Margittól született.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1424. június 19-i ítéletlevelében, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105483. A leírás szerint pápens alakban volt kiállítva. □ Regeszta: ZsOkI XI. 723. sz.

390. 1378. július 14. (II. Id. Iulii, an. XXXVII.) [I.] Lajos király Cluswar királyi város polgárainak és hospeseinek Miklós ottani plébános és Tamás fia: Miklós bíró által bemutatott kérésére megerősíti és privilégiális alakban átírja saját 1370. április 26-i, új nagypecsétje alatt kelt pápensét (CDTrans IV. 834. sz.). — Az oklevél Demeter Zagrab-i püspök, királyi alkancellár (!) keze által kelt. — *Méltóságsor*: István frater, a teológia (sacra pagina) magistere, kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i, Vgo raguzai (Ragusensis) érsek; Imre egri (Agriensis), Demeter Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházi doktori pécsi (Quinqueecclesiensis), László Warad-i, Gillermus győri (Jauriensis), Péter Wessprim-i, Pál Chanad-i, Domokos frater boszniai (Boznensis), Péter Wach-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tyniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon trau (Trauguriensis [!]), Máté sebenicói (Sybinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Tamás Carbauia-i (!), Portiua zenggi (Seniensis) püspök, az esztergomi (Strigoniensis) szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírója, László erdélyi vajda, Scepus-i Jakab comes, az ország és a királyi városok bírója, Zeech-i Miklós Dalmácia és Horvátország (Croatia), Zudor Péter egész Sclauonia, János Machou bánja, Zudor György pohárnok-, Zudor István ajtónálló-, Lizkow-i Pál étékfogó-, István lovászmester, a Poson-i ispánság honorja betöltetlen. — *Arenga*. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Civium de Clusuar, super emptione possessionum.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. P, nr. 16 (DF 281098). □ Közlés: KvOkI I. 67–69. — Ub II. 496–497. — DocRomHist C, XV. 450–453 (román fordításban is).

391. 1378. július 14. (II. Id. Iulii, an. XXXVII.) [I.] Lajos király Cluswar királyi város polgárainak és hospeseinek Miklós ottani plébános és Tamás fia: Miklós bíró által bemutatott kérésére, privilégiális alakban átírja saját 1377. május 24-i, új nagypecsétjével ellátott pápens levelét (299. sz.) Cluswar határának kijárásáról. — Az oklevél Demeter Zagrab-i püspök, királyi alkancellár (!) keze által kelt. — *Méltóságsor*: István frater, a teológia magistere, kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i, Vgo raguzai (Ragusensis [!]) érsek; Imre egri (Agriensis), Demeter Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházi doktori pécsi (Quinqueecclesiensis), László Warad-i, Gillermus győri (Jauriensis), Péter Wessprim-i, Pál Chanad-i, Domokos frater boszniai (Boznensis), Péter Vac-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tyniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon trau (Trauguriensis [!]), Máté sebenicói (Sybinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Macarensis), Tamás Carbauia-i (!), Portiua zenggi (Seniensis) püspök, az esztergomi (Strigoniensis) szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírója, László erdélyi vajda, Scepus-i Jakab comes az ország és a királyi városok bírója, Zeech-i Miklós Dalmácia és Horvátország (Croatia), Zudor Péter

egész Sclauonia, János Machou bánja, Zudor György pohárnok-, Zudor István ajtónálló-, Lizkow-i Pál étékfogó-, István lovászmester, a Poson-i ispánság honorja betöltetlen. — *Arenga*. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super omnibus metis circumiacentibus.

Eredeti, hártmány, függőpecsét töredékével, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. M, nr. 57 (DF 281092). — Ái a kolozsmonostori konvent 1446. évi, tartalmi említésből ismert oklevelében, uo., fasc. 1, nr. 47 (DF 283646). — Tartalmi említés Báthori Kristóf erdélyi vajda 1578. március 15-i oklevelében, uo. fasc. 1, nr. 46 (DF 283645) és nr. 49 (DF 283647). □ Közlés: KvOkI I. 86–94. — Ub II. 492–494. — DocRomHist C, XV. 453–456 (román fordításban is).

392. 1378. július 14. (II. Id. Iulii, an. XXXVII.) [I.] Lajos király, Coloswar királyi város polgárainak és hospeseinek Miklós ottani plebános és Tamás fia: Miklós bíró által bemutatott kérésére, minthogy régi kiváltságleveleik elvesztek, az eddigi gyakorlat alapján privilegiális oklevélben szabályozza Coloswar adófizetését. November 11. táján (circa Martini conf.) 52 budai (Budensis) súlyú finom ezüst márkát fizetnek a királyi kamarának. Azokban az esztendőben, amikor a király egynél több hadjáratot vezet, 200 arany Ft-ot adnak neki vagy az erdélyi vajdának. Utóbbinak descensus címén évente csak egyszer tartoznak élelmet (victualia) adni. Ez azonban nem érintheti az eddigi vajdai bíraskodási gyakorlatot. — Az oklevél Demeter Zagrab-i püspök, királyi alkancellár (!) keze által kelt. — *Méltóságsor*: István frater, a teológia magistere, kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i, Vgo raguzai (Raugusiensis [!]) érsek; Imre egri (Agriensis), Demeter Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházjogi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), László királyi orvos (physicus) Warad-i, Gyllermus győri (Jauriensis), Péter Wessprim-i, Pál Chanad-i, Domokos frater boszniai (Boznensis), Péter Wach-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tyniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon trau (Trauguriensis [!]), Máté sebenicói (Sybinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Tamás Carbaui-i (!), Mihály Scardona-i, Portiua zenggi (Seniensis) püspök, az esztergomi (Strigoniensis) szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda, Scepus-i Jakab comes az ország és a királyi városok bírása, Zeech-i Miklós Dalmácia és Horvátország (Croacia), Zudor Péter egész Sclauonia, János Machou bánja, Zudor György pohárnok-, Zudor István ajtónálló-, Lizkow-i Pál étékfogó-, István lovászmester, a Poson-i ispánság honorja betöltetlen. — *Arenga*. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super censu exercituáli.

Eredeti, hártmány, függőpecsét töredékével, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. C, nr. 4 (DF 280976). — Ái a kolozsmonostori konvent 1382. szeptember 26-i oklevelében (692. sz.), uo., nr. 5 (DF 280977). — Ái az erdélyi káptalan 1384. január 25-i oklevelében (779. sz.), uo., nr. 6 (DF 280978). — Ái Zsigmond király 1391. március 30-i oklevelében, uo., nr. 7 (DF 280979) és nr. 11 (DF 280982). □ Közlés: Engel: Geschichte III. 48–49. — CDHung IX/5. 257–260. — KvOkI I. 96–98. — Hurmuzaki I/2. 249–250, II/2. 337–339. — Ub II. 494–495. — DocRomHist C, XV. 456–460 (román fordításban is).

393. 1378. július 20. (in Bonchhyda, in Elie proph.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Illés Tamasfolua-i nemes egykor Szentkirályi (quondam de Sancto Rege) Bolgar László fia: Miklós nevében tiltotta Simon fiai: Semien és Tamás, Toth János és fia: Fe-

renc, valamint Lőrinc fia: Miklós Tusum-i nemeseket nevezett László fia: Miklós részbir-
tokainak további bitorlásától és használatától.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett gyűrűspecséttel, melynek körirata: +SIGILLVM IOHNNIS, Teleki cs
mvhelyi lt: DL 73751. □ Közlés: TelOkI I. 178–179. — DocRomHist C, XV. 460–461 (román fordításban is).

394. 1378. július 25. (in Iacobi ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje
János erdélyi alvajdának. 1378. május 12-i kérésére (380. sz.) Zuchak-i Batur (d) András
alvajdai ember, György Baach-i pap (rector ecclesie), a konvent káplánja, hiteleshelyi ta-
núbizonyosság jelenlétében, június 29-én (in Petri et Pauli ap.) Zuchak-i részbir-
tokukon megidézte Zuchak-i Domokos fiait: Pétert és Lukácsot október 6-ra (oct. Mich. arch.) E-
gyed fia: Mihály és János fia: Demeter ellenében. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* No-
bili viro et honesto Iohanni viceuoyuode Transsiluano, amico eorum honorando, pro Mi-
chaele filio Egidii et Demetrio filio Iohannis de Zumurduk, contra Petrum et Lucasium fi-
lios Dominici de Zuchak, ad octavas festi beati Michaelis archangeli, evocatoria. — *Uo.,
a bal szélen, egykorú kézzel:* Partes causas ad exhibendum instrumentorum cum iudicio
trium marcarum ad Epiphanie (?). S(olvit) una.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, Bánffy cs nemzeti lt (DF 260670). □ Közlés: DocRomHist C, XV.
463–464 (román fordításban is).

395. 1378. augusztus 8. (in Vissegrad, VIII. d. oct. Iacobi ap.) Scepus-i Jakab comes,
az ország és a királyi városok bírása az uralkodó parancsa nyomán november 18-ra (ad
oct. Martini conf.) halasztja a Katou (d) László erdélyi prépost és Zalona-i Loránd fia: Ist-
ván közötti pert, mely a Zalona, Martoni és Dobodel birtokok harmadának iktatásakor be-
jelentett ellentmondás miatt indult. A prépostot Kata-i János képviselte. (*H. G.)

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 42097. □ Regesztza: DocRomHist C, XV. 465. □ Az egri káptalan
1377. április 20-i jelentése már említi László erdélyi prépostnak a Szallonai és Szini család elleni, folyamatban
levő perét (DL 42045).

396. 1378. augusztus 8. (in civitate Brassow, dom. a. Laurentii mart.) Scharpenek ura:
Johann Brassow-i ispán és Lanczkrona-i várnagy, valamint a Brassow-i tanácsosok (con-
sules), esküdt polgárok és vének bizonyítják, hogy [I.] Lajos király parancsára közös aka-
rattal kiküldtek Brassow provinciába 15 provinciabelit az adóegységek (domus numera-
les) megállapítására, hogy az egyes városok vagy falvak ennek megfelelően járuljanak
hozzá a királyi adóhoz (census regalis) és minden más illetékhez és szolgálathoz. A kikül-
döttek eskü alatt kijelentették, hogy Keresztényfalvára (Noua civitas) egy nyolcad híján
három és fél adóegységet (in toto minus I quartali IIII domum habere debeat numeralem)
kell számítani. — *A bal hártvaszalagon, azonos kézzel:* Domini. — *A jobb hártvaszala-
gon, azonos kézzel:* Civium. — *A plicán, azonos kéz írásával:* Noua civitas. (H. G.)

Eredeti, hártván, két függőpecsét hártvaszalagjaival, Keresztényfalva község lt, Nr. 2. □ Közlés: Ub II. 497–
498. — DocRomHist C, XV. 465–467 (román fordításban is).

397. 1378. augusztus 15. (Torde, in Assumpt. Virg.) János erdélyi alvajda a Clusmo-
nustra-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Pethlend-i István fia:

András, Komyathzeg-i Imre, Szentmártoni (de Sancto Martino) Pál fia: Miklós, Chan-i Antal vagy Kopan-i Jakab Anduriashaza (Clus vm) birtokot ossza két részre, és az egyik részbe vezesse be Pethlend-i János fia: Lászlót, a másikat Anduriashaza-i László fiainak: Istvánnak és Péternek hagyva. Ha utóbbiak ellentmondának, idézze őket színe elé.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1378. október 4-i jelentésébe (405. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73756. □ Közlés: TelOkl I. 182. — DocRomHist C, XV. 467–468 (román fordításban is).

398. 1378. augusztus 20. (in Lypche, in reg. Steph.) [I.] Lajos király hűséges szolgálataikért Balk román vajdának (wayuoda Olachorum) és lovagnak, illetve fivérének: Drag-nak, Zathmar-i és Maramorus-i ispánoknak – és általuk testvérüknek (germanus): Ioan udvari ifjúnak (aule sue iuveni) – adományozza a honorként már eddig is kezükön levő Kwar királyi várat (Zolnok vm) és tartozékait úgy, ahogy azt korábban Imre nádornak és István vajdának adta volt, kivéve Erdewd kerületet (districtus), amelyet megtart magának. Az adományt csak akkor vonhatja vissza, ha előbb megfelelő ruténiai (in regno Ruscie) birtokkal kárpótolja őket, vagy ha megkapják a Moldaui-i vajdaságot. (H. G.)

Tartalmi ái Bátori István országbíró 1492. március 25-i oklevelében, Rákóczi-Aspremont cs lt: DL 72092. A leírás szerint hártján, pátens alakban, a király titkospecsétje alatt volt kiállítva. □ Közlés: DocVal 279–280. — DocRomHist C, XV. 468–469 (román fordításban is).

399. 1378. augusztus 20. (in Lypczew, in Steph. reg.) [I.] Lajos király a Kolosmonostora-i egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Thywadarfalwa-i Weres Benedek, G[ac]hal-i Tamás, Thelky-i Zolthan János vagy Almas-i László királyi emberként iktassa néhai Zaz vajda fiainak: Dragh magister Maramoros-i ispánnak és Oláh (Wolahus) Ioan magisternek Nyalab királyi várat (Vgocha vm) és tartozékait, melyeket másik oklevelével örökjogon nekik adományozott hűséges szolgálataikért. (H. G.)

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1378. november 2-i jelentésébe (408. sz.), DL 26566. Hamisítvány az 1480-as évekből, amit a jelentés fonákságai mellett (l. ott) az alábbiak is alátámasztanak: 1. Ugocsa megyében nem a kolozsmonostori, hanem a leleszi konvent volt az illetékes hiteleshely. 2. A felsorolt királyi emberek közül Tivadarfalvi Veres Benedeket 1465–1497, Telki/Csépei Zoltán Jánost 1476–1505, Almási Lászlót pedig 1478–1497 között említik. 3. A kedvezményezettek között nem említik a legnagyobb testvért, Balk vajdát, jóllehet 1402-ben bekövetkezett haláláig minden adományt vele közösen szereztek; így szerepel az ugyanezen a napon kelt, de Kővárra vonatkozó adománylevélben is (398. sz.), mely feltehetően a hamis parancslevél kiindulópontjául szolgált. Vö. C. Tóth: Szász vajda 150–161. □ Közlés: DocVal 280–281. — DocRomHist C, XV. 469–471 (román fordításban is). □ Regesztá: DocVal 279.

400. 1378. augusztus 25. (in Clus, f. IV. p. Bartholomei ap.) Iwanka fia: János, Clus vármegye ispánja, valamint Patha-i Imre fia: János és Tothaza-i Tamás fia: Benedek ottani szolgabírák bizonyítják, hogy Péter és Lukács Zuchak-i nemesek előttük tiltakoztak ama állítás miatt, mintha ők akár a helyszínen, akár a megye székén ellentmondással vagy tiltakozással akadályozták volna Nadas-i László fia: Istvánt az általuk neki elzalogosított Zuchak-i szántóföldek és kaszálók használatában.

Eredeti, papíron, hátlapján két befüggesztett pecsét nyomával és egy ötszögű harmadik töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73752. □ Közlés: TelOkl I. 179. — DocRomHist C, XV. 471–472 (román fordításban is).

401. 1378. szeptember 15. (in Clus, f. IV. p. Exalt. s. cr.) Wsy-i Iwanka fia: János, Clus vármegye ispánja, valamint Patha-i Imre fia: János és Thothaza-i Tamás fia: Benedek ottani szolgabírák előtt Nadas-i László fiai: István és Mihály, testvérük: Péter nevében is, tiltják szomszédaikat, de különösen a Mera-i és Korog-i népeket, illetve embereket Maccus nevű erdejük használatától.

Eredeti, papíron, hátlapján egy befüggesztett pecsét nyomával és másik kettő (köztük egy ötszögű) töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73755. □ Közlés: TelOkI I. 180. — DocRomHist C, XV. 475–476 (román fordításban is).

402. 1378. szeptember 15. (in Clus, f. IV. p. Exalt. s. cr.) Iwanka fia: János, Clus vármegye ispánja, valamint Patha-i Imre fia: János és Tothaza-i Tamás fia: Benedek ottani szolgabírák előtt Nada[s]-i László fiai: István és Mihály, testvérük: Péter nevében is, tiltják Walkov-i Pál fia: Miklós deák magistert attól, hogy a Nadas folyón, Tyburch felől, malmot építsen magának, mert az az ő malmuknak nagy kárára lenne, sőt elpusztulását is okozhatná.

Eredeti, papíron, hátlapján három befüggesztett pecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73753. □ Közlés: TelOkI I. 180–181. — DocRomHist C, XV. 476–477 (román fordításban is).

403. 1378. szeptember 15. (in Clus, f. IV. p. Exalt. s. cr.) Vsy-i Iwanka fia: János, Clus vármegye ispánja, valamint Patha-i Imre fia: János és Thothaza-i Tamás [fia:] Benedek ottani szolgabírák azt a pert, amelyet Patha-i Deseu fia: János felesége indított Nada[s]-i László fia: István ellen ama gyűrű miatt, amelyet az asszony István elhunyt testvérenek: László fia: Lászlónak zálogosított el, október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) az ország nemesei elé utalják, mert Lászlónak több testvére és leszármazottja lévén ők nem illetékesek ítélni az ügyben. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Stephano filio Ladislai de Nadas, contra dominam consortem Iohannis filii Deseu de Patha, ad octavas sancti Michaelis archangeli, modo interius expresso fienda.

Eredeti, papíron, hátlapján három befüggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73754. □ Közlés: TelOkI I. 181. — DocRomHist C, XV. 477–478 (román fordításban is).

404. 1378. szeptember 15. (in oct. Nat. Virg.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Worsolch/Warsolch-i Tamás fia: Miklós és fia: Mihály – atyjukfia: Worsolch/Warsolch-i Balázs fia: János nevében is kötelezettséget vállalva –, minthogy Worsolch/Warsolch nevű birtokukat Miklós vaksága és Mihály fiatal kora következtében nem tudják megvédeni a szomszédok és gonosztevők (malefactorum) támadásaitól, az alábbi egyezségekre léptek Kusal-i Tamás fia: Jakch magisterrel és általa fiaival: Györggyel, Istvánnal, Andrással és Dénessel. Worsolch/Warsolch-ot – Miklós saját kúriáinak, malmainak, valamint a molnárok kúriáinak kivételével, de jobbágyostól – egyesítik Jakch magisterék Morth nevű birtokával, hogy megvédhessék a támadásoktól és benépesíthessék (populis et iobagionibus decorare). Jakch és fiai december 25-ig (usque Nat. Dom.) 100 arany Ft-ot és 27 garasával számított 25 Ft-ot fizetnek Miklósnak, és lakás céljaira átengedik neki Kusal-on a fürdővel átellenben fekvő két egymás melletti kúriát (duas curias iuxta sese in opposito balnei) elegendő tartozékokkal és minden census nélkül. Jakch magister és fiai a védelmük alá helyezett Worsolch/Warsolch, valamint Morth birtok minden haszonvételé-

nek, censusának és collectájának felét tartozik Miklósnak és fiának: Mihálynak átadni. Ha Mihály, elérve a felnőtt kort (in adulta etate constitutus), vagy Balázs fia: János e meg-
 egyezést felbontja, és Worsolch/Warsolch-ot újra birtokba kívánja venni, a kapott 125 Ft
 (premissa rationis) visszafizetése után ezt megteheti. Ha Miklós Warad városába vagy
 máshová akarna távozni, Jakch magister és fiai tartozzanak őt javaival együtt saját szeke-
 reikkel elköltöztetni. Miklós és fia: Mihály kötelesek részt vállalni a Worsolch/Warsolch
 miatti perek költségeinek hordozásában azok befejezéséig. A fenti egyezséget megszegő
 fél az azt megtartó féllel szemben hatalom-bajvesztésen maradjon. — *Az első példány*
 (DF 254801) hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Super Warsolcz unacum molendino.
 — *A másodpéldány* (DF 257704) hátlapján, XVI. századi kézzel: Varsolcz.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett, mandorla alakú pecsét nyomával, Wesselényi cs zsbói lt
 (DF 254801). — Másodpéldánya, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Mikó cs lt (DF 257704). □
 Közlés: DocRomHist C, XV. 479–482 (román fordításban is).

405. 1378. október 4. (in Francissci conf.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor
 konventje János erdélyi alvajdának. Amikor 1378. augusztus 15-i kérésére (397. sz.)
 Pethlend-i István fia: András alvajdai ember, János frater pap (presbiter) tanúbizonysága
 mellett, szeptember 29-én (in Mich. arch.) Anduriashaza-t két részre osztani és egyik felét
 [Pethlend-i] Lászlónak iktatni akarta, az Oragh/Orath nevű föld felosztásának [Andurias-
 haza-i] László fia: István – Mera-i Jakab deák fia: Péter nevében is – ellene mondott, míg
 testvére: Mihály – Péter nevű testvérük nevében is – az ottani malom felosztását akadá-
 lyozta meg ellentmondásával, amiért is az ellentmondókat október 6-ra (oct. Mich. arch.)
 színe elé idézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Nobili viro et honesto Iohanni vice-*
uoyuode Transsiluano, amico eorum, pro Stephano et Petro filiis Ladislai de Anduriasha-
za ac Petro filio Iacobi litterati de Mera, contra Ladislaum dictum Borz de Pethlend, ad
octavas festi beati Michaelis archangeli, par litterarum citatoriarum.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73756. □ Közlés: TelOkI I. 182–183. —
 DocRomHist C, XV. 485–487 (román fordításban is).

406. 1378. október 9. (in Wyssegrad, XXV. d. oct. Nat. Virg.) Scepus-i Jakab comes,
 az ország- és a királyi városok bírāja bizonyítja, hogy korábbi perhalasztó oklevele értel-
 mében L[oc]ho[nc]h-i István fia: Dénes magisternek a Warad-i káptalan levelével megha-
 talmazott ügyvédje: János fia: Pál szeptember 15-től kezdve (ab oct. Nat. Virg.) 24 napon
 át várákozott előtte [Lochonch-i] Tamás fia: István magister fia: Lászlóra és másik Tamás
 fia: Dénes magisterre, hogy megindokolják a Saagh-i konvent idéző levelébe (368. sz.)
 foglalt eljárásukat, de ők nem jelentek meg. Ezért elmarasztalja őket. — *Hátlapján, azo-*
nos kéz írásával: Pro magistro Dyonisio filio Stephani de Lochunch, contra Ladislaum fi-
lium magistri Stephani filii Thome ac magistrum Dyonisium filium alterius Thome de ea-
dem, iudicialis. — *Uo., más egykorú kezek írásával: Neugradiensis. S(olvit) II. (H. G.)*

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260671). — Tartalmi említés Szepesi Ja-
 kab országbíró 1378. november 8. és december 6. között kelt oklevelében (410. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt
 (DF 260680). □ Közlés: BánOkI I. 340–341. □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 495–496.

407. 1378. október 13. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Mich. arch.) János erdélyi alvajda azt a pert, amelyet Nadas-i László fia: Péter előző halasztólevele (vö. 378. sz.) értelmében október 6-án (in oct. Mich. arch.) kívánt előtte indítani Feladas-i Miklós fia: János ellen, mindkét fél akaratából, kiegyezésük érdekében, [1379.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) elhalasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Petro filio Ladislai de Nadas, contra Iohannem filium Nicolai de Feladas, ad octavas Epiphaniarum Domini proxime affuturas, [prorogatoria]. — *Uo., egykorú kézzel:* Pro a(ctore) Stephanus Ladislai <cum?> conventus, ne prorogatur (?).

Eredeti, rongált papíron, kifakult írással, zárópecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73781. Keltezéséhez vö. az alvajda 1378. május 8-i oklevelével (378. sz.). □ Közlés: TelOkl I. 215 (tévesen 1388-ra keltezve). □ Regezsza: ZsOkl I. 767. sz. (szintén tévesen 1388-ra keltezve).

408. 1378. november 2. (f. III. p. Demetrii [mart.]) A Kolosmonostora-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy [I.] Lajos király 1378. augusztus 20-i parancsára (399. sz.) kiküldték tanúbizonyiságul János frater papot, kinek jelenlétében Thywadarfalwa-i Weres Benedek királyi ember szeptember 26-án (dom. a. Mich. arch.) Nyalab várát és a hozzá tartozó Kyralhaza, Werewcze, Zazfalw és Ardo magyar (Hungaricales), illetve Kyr[wa], Charnathew, Komlyos, Zephegh, Thwrch és Batarch román (Wolahales) falvakat, valamint a Tisza (Ticia) Zewlewsrew nevű révjét királyi adomány címén ellentmondás nélkül Dragh és Ioan magistereknak iktatta. (H. G.)

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, DL 26566. Az 1480-as években készült hamisítvány, amit – a mandátumnál elmondottak mellett (vö. 399. sz.) – az alábbi tények bizonyítanak: 1. Az oklevél írása, akárcsak a *Kolosmonostora* névalak a XV. század második felére mutat. 2. A jelentés szövegében a *promulgatio* megelőzi az *intitulatiot*, ami teljesen elüt a kolozsmonostori konvent oklevelezési szokásaitól; az iktatási formula is hibás; a keltezés pedig ebben a formában valószínűtlen. 3. Turc a középkorban végig a Csarnavodaiak birtoka volt, Nyalab tartozékként egyedül abban a perben említik, amelyet Drágfi Bertalan 1472-ben indított a várért és az uradalomért a Perényiek ellen, de utóbb (1489) ő is beismerte tévedését. Ez az 1506-ig elhúzódó pereskedés adott okot a hamis iktatólevél elkészítésére, melynek annyi alapja mégis volt, hogy 1400–1405 körül Nyalábot és tartozékait valamilyen jogon tényleg Szász vajda utódai birtokolták (bár jogaikat alátámasztó okleveleket már 1405-ben sem tudtak bemutatni). Vö. C. Tóth: Szász vajda 150–161. □ Közlés: DocVal 280–282. — DocRomHist C, XV. 497–499 (román fordításban is).

409. 1378. november 7. (Torde, dom. a. Martini conf.) János erdélyi alvajda azt a pert, amelyet Datus-i Bolgar (d) László fia: Miklós – a konvent előtt meghatalmazott ügyvédje: Thamasfolua-i György fia: Illés útján, korábbi levele értelmében – november 7-én bizonyos ménesbeli lovak miatt akart kezdeni Darabus nevű Suk-i nemes ellen, a felek akaratából [1379.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) elhalasztja, azzal a megszorítással, hogy az akkor távol maradó felet pervesztesnek nyilvánítja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Nicolao filio Ladislai Bolgar dicti de Datus, contra Darabus de Suk, ad octavas Epiphaniarum Domini nunc affuturas, prorogatoria. — *Uo., egykorú kézzel:* Pro a(ctore) Elias filius Georgii, pro i(n causam attractus) non venit, unde tribus sub gravamina (!) contendere (?) vel (?), quod si non, extunc ... ex parte Darabus deponere tenebitur.

Eredeti, papíron, teljesen kifakult írással, zárópecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73757. — Uv. □ Közlés: TelOkl I. 184. — DocRomHist C, XV. 499–500 (román fordításban is).

410. [1378. november 8.–december 6. között] [Scepus-i] Jakab comes országbíró a Sagh-i konventhez. [1378.] november 8-án (in oct. Omn. sanct.) kezdett ítélőszékén Lochonch-i István fia: Dénes magisternek a Warad-i káptalan levelével meghatalmazott ügyvédje: János fia: Pál négy 1378-ben kelt oklevéllel, ti. [I. Lajos] király idéző levelével, a Sagh-i konvent jelentésével, valamint Jakab országbíró perhalasztó és bírságoló oklevelével bizonyította, hogy amikor 1377. május 7-én (f. V. p. Phil. et Iac. ap.) az erdélyi Mento/Metew (!) várat az említett István fia: Dénes és László erdélyi vajda, illetve Lochuch-i (!) Tamás fiai: Tamás és István magisterek között megkísérelték felbecsülni és felosztani, Lochonch-i Tamás fia: István magister fia: László és Tamás fia: Tamás magister fia: Dénes ennek ellene mondott (283. sz.). Bár a tiltakozókat az uralkodó parancsára (367. sz.) a konvent [1378. március 29. után kelt] jelentése szerint május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) megidéztek (368. sz.), azok az országbíró által szeptember 15-re (ad oct. Nat. Virg.) halasztott terminuson sem jelentek meg (vö. 406. sz.). Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a királyi ember – az ország szokásának megfelelően – újból idézze meg az említett Lászlót és Tamás fia: Dénest ellentmondásuk megindoklására István fia: Dénes magister ellenében [1379.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) a király elé. Minderről az uralkodónak tegyenek jelentést. (H. G.)

Tartalmi ái Szepesi Jakab országbíró 1379. február 11-i oklevelében (431. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). □ Közlés: BánfOkI I. 351–355. — DocRomHist C, XV. 791–793, 796–798 (román fordításban is).

411. [1378. november 9–19. között] János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Ottó [Colosmonosthra-i] apát, amikor a Thybwrczthelke/Tyburghelke birtokba való iktatásának ellentmondó [Kyde-i] Gergely fia: János ellen korábban Lapes (d) János volt alvajda előtt kezdett, most pedig öelötte (ti. Temes János alvajda előtt) folytatódó perében az oklevelek bemutatására került sor, bemutatta az erdélyi káptalan 1285. június 28-án kelt privilégiumát (CDTrans I. 412. sz.) annak bizonyítására, hogy Thybwrczthelke az apátság Mariathelke/Maryatelke és Kayantho/Kayantow nevű birtokának határában fekszik. Küldje ki azért tanúbizonyosságát, kinek a jelenlétében megbízottja november 19-én (f. VI. p. oct. Martini conf.) járja meg a fenti oklevél szerint Kayantho és Mariathelke határát, a helyszínen világosan tisztázza, hogy Thyburghelke egészen vagy részben ezen belül fekszik-e, és erről december 7-re (ad oct. Andree ap.) tegyen neki jelentést, hogy megalapozott ítéletet hozhasson az ügyben.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1378. december 14-i oklevelében (423. sz.), DL 38708 és 28735. — Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 2. A leírás szerint az eredetit zárt alakban, hártán állították ki. Keltezése azon alapszik, hogy a felek az alvajda 1378. november 9-i tordai ítélőszékén mutatták be Tiburthelkével kapcsolatos okleveleiket (vö. 414. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 663–664, 669–670 (román fordításban is). □ Regeszta: KmJkv I. 187.

412. 1378. november 18. (in Sancto Emerico, in oct. Martini conf.) János [erdélyi alvajda] az erdélyi [egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében] Bolya-i [Akus fia: Tamás], illetve [Hydeguiz-i Miklós fia:] Dénes vagy Balasteleke-i Pál fia: Péter és [Balasteleke-i] György a káptalan privilégiuma értelmében vezesse be Vizakana-i [Niko-

laus fia: Johann feleségét], aki [Segusuar-i] Henning fia: néhai Michaelnek [a leánya], Kund [birtokába], Hondorph felébe, [Goganfalua, Ebesfalua és Gyakus] negyedrészébe.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1379. január 22-i jelentésébe (428. sz.), DL 6575. □ Közlés: CDHung IX/5. 305–306. — Ub II. 498–499. — Şincai I. 524–525 (román fordításban). — DocRomHist C, XV. 502–503 (román fordításban is).

413. [1378. november 19.–december 7. között] Az erdélyi egyház káptalana János erdélyi alvajdához. [1378. november 9–19. között kelt] kérésére (411. sz.) kiküldte tanúbizonyságul László magister kanonokot, akinek jelenlétében Miklós fia: János alvajdai ember november 19-én (f. VI. p. oct. Martini conf.) az erdélyi káptalan [1285. június 28-i] privilégiuma (CDTrans I. 412. sz.) szerint körüljárta Mariathelke és Kayantho határát, megállapítva, hogy Thyburchthelke birtok teljes egészében ezen belül fekszik.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1378. december 14-i oklevelében (423. sz.), DL 38708 és 28735. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 664, 670 (román fordításban is).

414. 1378. november 20. (XII. d. f. III. a. Martini conf.) [János] erdélyi [alvajda] az [Ottó] Clusmonstra-i apát által Tiburch birtokért Kyde-i Gergely fia: János ellen folytatott pert végleges eldöntés végett László erdélyi vajda [és Zonuk-i ispán] legközelebbi közgyűlésére (generalis congregatio) halasztja, miután az alperes – korábbi perhalasztó levele értelmében – november 9-én (f. III. a. Martini conf.) Torda-n tartott ítélszékén bemutatva okleveleit, de ezek közül egyeseken vakarást (rasure et cancellatione) találtak, másokban nem szerepelt Tiburch birtoknak a neve, illetve miután az alperes kijelentette, hogy több oklevéllel nem rendelkezik, és kötelezte magát, hogy ha ezután állna elő újabb oklevelekkel, azok előre is semmisnek tekintendők. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro domino fratre Ottone abbate de Clusmonstra, contra Iohannem filium Gregorii de Kyde, super facto modo interius declarato, ad primam et futuram congregationem magnifici viri domini Ladislai wayvode Transsilvani et comitis de Zonuk prorogatoria pariter et obligatoria.

Eredeti, papíron, melynek harmadrésze hiányzik, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban, LXXVI/30 (DF 275194). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 505–507 (román fordításban is). □ Regesztá: KmLt 56. sz.

415. 1378. november 22. (in Cecilie virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Ebesfalua-i Imre fia: László a Prod faluban, Segusuar-i Salamon comes „negyedes” (quartalis) kúriájának tőszomszédságában fekvő szintén „negyedes” telkét (fundus), illetve kúriáját, a Patak nevű folyón lévő malom negyedével és a határban lévő 18 hold szántóföldjével együtt – szülei és saját lelki üdve biztosítása céljából – a Segusuar-i domonkosok Szűz Mária-kolostorának adományozta, megtiltva, hogy ezeket az ingatlanokat a szerzetesek valaha is elidegeníthessék. — *Méltóságsor:* László prépost, egyházi doktor, Benedek éneklőkanonok, de nem kanonok (cantore canonico non existente), Péter örkanonok, László Igen-i plébános dékánkanonok.

Fogalmazvány, hártán, pecsételés nyoma nélkül, hátlapján az 1379. április 17-i oklevél (438. sz.) szövegével, valamint Huszti András keze által írt regesztával és levéltári jelzettel, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/26

(DF 277403). □ Közlés: Fabritius 22. — Ub II. 499. — DocRomHist C, XV. 513–515 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKlT 198. sz.

416. [1378.] november 22. (Fundis, X. Kal. Decembris, an. I.) János salernói (Salernitanus) érsek kérelmezi [VII. Kelemen pápától], hogy az erdélyi egyházban azt a kanonokságot, prebendát és a Tilegd-i főesperességet, melyek Dalia-i (d) Jánosnak a pápai udvaron kívül történt halála folytán ürültek meg, adományozza az ifjabb magyar királyné káplánjának: Miklós [fia:] János erdélyi egyházmegyei papnak (presbiter), aki a korábban elnyert Deva-i Szt. Márton-plébániáról (parrochialis ecclesia) kész lemondani. — *A szöveg alatt, más egykorú kéz írásával: Fiat. G. Sine alia lectione. Fiat. G. (H. G.)*

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegSuppl, vol. 51, fol. 27^r. □ Közlés: RegSuppl II. 437. sz. — Täutu: Fontes XIII/2. 6–7. — DocRomHist C, XV. 507–508 (román fordításban is). — MonVatSlov II/1. 292–293.

417. [1378.] november 22. (Fundis, X. Kal. Decembris, an. I.) [János salernói érsek kérelmezi VII. Kelemen pápától], hogy gondoskodjék várományról vagy méltóságról az erdélyi egyházban vagy egyházmegyében az ifjabb magyar királyné káplánja: Miklós [fia:] János erdélyi egyházmegyei pap részére, aki a korábban elnyert Deva-i Szt. Márton-plébániáról kész lemondani. — [A pápa jóváhagyja a kérést.] (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegSuppl, vol. 51, fol. 27^r. □ Közlés: RegSuppl II. 438. sz. — Täutu: Fontes XIII/2. 7. — DocRomHist C, XV. 508–509 (román fordításban is). — MonVatSlov II/1. 293.

418. [1378.] november 22. (Fundis, X. Kal. Decembris, an. I.) [János salernói érsek kérelmezi VII. Kelemen pápától], hogy az erdélyi egyházban az Ozd-i főesperességet, mely Salamon testvérének (germanus): Miklósnak a pápai udvaron kívül bekövetkezett halálával ürült meg, de a [IV.] Lateran-i zsinat végzése értelmében pápai rendelkezés alá esik, adományozza az ifjabb magyar királyné káplánjának: Miklós [fia:] János erdélyi egyházmegyei papnak, aki a korábban elnyert Deva-i Szt. Márton-plébániáról (parrochialis ecclesia) kész lemondani. Nem jelenthet akadályt az sem, hogy az említett javadalomban – szimónia útján – Veres (d) László már bevezettette magát. — [A pápa jóváhagyja a kérést.] (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegSuppl, vol. 51, fol. 27^r. □ Közlés: RegSuppl II. 439. sz. — Täutu: Fontes XIII/2. 7. — DocRomHist C, XV. 509–510 (román fordításban is). — MonVatSlov II/1. 293–294.

419. [1378.] november 22. (Fundis, X. Kal. Decembris, an. I.) [János salernói érsek kérelmezi VII. Kelemen pápától], hogy az erdélyi egyházban azt a kanonokságot, prebendát és a Doboka-i főesperességet, melyek Artista (d) Tamás állítólagos eretneksége miatt ürültek meg, adományozza Cantor [fia:] István Crasna-i főesperesnek az erdélyi egyházból. — [A pápa jóváhagyja a kérést.] (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegSuppl, vol. 51, fol. 27^r. □ Közlés: RegSuppl II. 440. sz. — Täutu: Fontes XIII/2. 7. — DocRomHist C, XV. 510 (román fordításban is). □ Regesza: Bónis: Szentszéki regeszták 1421. sz.

420. [1378.] november 22. (Fundis, X. Kal. Decembris, an. I.) [János salernói érsek kérelmezi VII. Kelemen pápától], hogy gondoskodjék várományról az erdélyi egyházban

István [fia:] János erdélyi egyházmegyei pap (presbiter) részére. — [A pápa jóváhagyja a kérést.] (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegSuppl, vol. 51, fol. 27^r. □ Közlés: RegSuppl II. 441. sz. — Täutu: Fontes XIII/2. 7. — DocRomHist C, XV. 510–511 (román fordításban is).

421. 1378. december 6. (in Vissegrad, in Nicolai conf.) [I.] Lajos király Goublinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspökhöz és az ottani káptalanhoz, valamint a Doboka-i főesperesség és a <vele összekapcsolt> erdélyi kanonokság joghatósága alatt élő esperesekhez (vicearchydiaconis), papokhoz (sacerdotibus parochyalibus et rectoribus ecclesiarum) és minden más rendű-rangú emberhez. Amíg erre kijelölt emberét az apostoli szék meg nem erősíti (provisio) az említett főesperességben, illetve kanonokságban és prebendában, melyek a Chanad-i püspökké kinevezett Tamás távozásával ürültek meg, ezek minden haszonvételét hiánytalanul és ellenkezés nélkül adják át e parancsát felmutató familiárisának: Katha-i János magisternek vagy officialisainak, mivel őt rendelte a fenti javadalmak kormányzására (protectionem, gubernationem et perceptionem bonorum). — *A pecsét alatt: Commissio [domini regis propria].* (H. G.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét töredékével, Bárczay cs lt: DL 83360. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 515–516 (román fordításban is).

422. [1378. december 6.–1379. január 13. között] A Sagh-i konvent [I.] Lajos királyhoz. [Scepus-i Jakab comes országbíró 1378. november 8.–december 6. között kelt] kérésére (410. sz.) Thatmai-i (!) Bochou fia: Péter királyi ember, János frater pap tanúbizonyossága mellett, István fia: Lászlót és Tamás fia: Dénest december 6-án (in Nicolai conf.) Lochunch nevű birtokukon [1379.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) az országbíró elé idézte István fia: Dénés magister ellenében.

Tartalmi ái Szepesi Jakab országbíró 1379. február 11-i oklevelében (431. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). □ Közlés: BánfOkI I. 355. — DocRomHist C, XV. 793–794, 798–799 (román fordításban is).

423. [1378.] december 14. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Andree ap.) János erdélyi alvajda ítéletlevele. Miután Ottó [Colosmonosthra-i] apát a Thybwrczthelke/Tyburchtelke birtok ügyében [Kyde-i] Gergely fia: János ellen korábban Lapes (d) János volt alvajda előtt kezdett, most pedig őelőtte folytatódó perében bemutatta az erdélyi káptalan 1285. június 28-án kelt privilégiumát (CDTrans I. 412. sz.) annak bizonyítására, hogy Thybwrczthelke az apátság Mariathelke/Maryatelke és Kayantho/Kayanthow nevű birtokának határában fekszik, ő [1378. november 9–19. között] felkérte az erdélyi káptalant, hogy az apát állítását a helyszínen ellenőrizze (411. sz.). Amikor azonban a káptalan ezt megerősítő, [1378. november 19.–december 7. között kelt] jelentése (413. sz.) alapján a birtokot vissza akarta ítélni Ottó apátnak, az alperes Gergely fia: János őt részrehajló (suspectus) bírónak nyilvánította, és kérte, hogy az ügyet a főpapok és bárók döntésére terjessze fel a királyi udvarba. Ezért ő a pert [1379.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) felterjeszti a királyi udvarba.

Tartalmi ái Szepesi Jakab országbíró 1379. július 1.–augusztus 22. között kelt oklevelében (466. sz.), DL 38708 és 28735. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 663–664, 669–671 (román fordításban is). □ Regesztá: DocRomHist C, XV. 518.

424. 1378. december 23. (f. V. a. Nat. Dom.) A Warad-i egyház káptalana előtt Warsolch-i Tamás fia: Miklós és fia: Mihály nyugtatja Jakch fia: György magistert annak a 100 arany Ft-nak a kifizetése felől, amelyet korábbi megállapodásuk (404. sz.) értelmében Warsolch felének a záloga címén Jakch magister és fiai: István, András, Dénes és György december 25-ig (usque Nat. Dom.) nekik adni tartoztak. Ezzel egyidejűleg megerősítik a kérdéses birtokok zálogba adását. — *Hátlapján, kétszer, XV., illetve XVI. századi kéz írásával: Super possessione Varsolc/Warsolcz.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett, mandorla alakú pecsét nyomával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254802). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 519–520 (román fordításban is).

425. 1378. Az erdélyi (Albensis) káptalan bizonyítja, hogy Gerew Miklós fia: László és rokonai (consanguinei) Bergenye székely faluban (villa Siculorum) egy szőlőhelyet és a tövében fekvő telket (fundus curie) bizonyos szántóföldekkel és kaszálókkal együtt [a Zekelhaza-i pálos kolostornak] adományoztak. (H. G.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55. □ Közlés: DocArtPaul II. 447. — Kordé 280 (magyar fordításban).

426. 1379. január 6. (in Clusuar, in Epiph. Dom.) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Baach-i (d) Mihály, Zumurduk-i Miklós, Anduriashaza-i László fia: István, [Gez]tragh-i László vagy Buda-i György vezesse be Zumurduk-i János fia: Györgyöt abba a Machkas-i birtokrészbe, amelyet néhai Darabus (d) Mihály bizonyos kihágásai miatt ő foglalt le, de visszaengedett jogs tulajdonosának.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1379. február 2-i jelentésébe (430. sz.), Rhédey cs lt: DL 60987. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 522–524 (román fordításban is).

427. 1379. január 6. (in Epiph. Dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Popfolua-i Lőrinc fia: Jakab Zenthandurias nevű birtoka (Clusvm) felét, saját udvarháza (curia) kivételével, 40 arany Ft-on elzálogosította Veech-i néhai István bán fia: Dénes magisternek, kinek a birtok másik felét már korábban zálogba vetette a konvent oklevelével. Amennyiben Dénes benépesíti a birtokrészt, az odatelepült hospesek a visszaváltás után egy hónapig szabadon eltávozhatnak. (H. G.)

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 11, nr. 10 (D 263). □ Regesztza: ErdődyLt 580. sz.

428. 1379. január 22. (sab. p. Fab. et Seb. mart.) [Az erdélyi egyház] káp[talana] János magister erdélyi alvajdának. 1378. november 18-i kérésére (412. sz.) B[alasteleke]-i György [alvajdai ember, Péter] karbeli [klerikus káptalani] kiküldött jelenlétében, [január 17-én (f. II. a. Fab. et Seb. mart.)] megkísérelte Viz[akana]-i Nikolaus fia: Johann feleségének, Henning fia: néhai Michael [leányának] iktatását [K]und birtokba, Hondorph felébe, továbbá [Ebesfalua, Goganfalua és Gyakus] negyedrészébe, de [Ebesfalua-i Imre] fia: László mindegyik kísérletnek ellentmondott, amiért is február 9-re (ad oct. Purif. Virg.)

az alvajda színe elé megidézte. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* [...] primo tempore pro Iohanne fili<o> Nicolai [de Vizaca]nya, contra Ladislaum filium Emerici [de Ebes]folua, partium voluntatis (!) [ad octavas sancti] Georgii martiris (1379. május 1.) prorogata.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét töredékeivel, DL 6575. — Uv. □ Közlés: CDHung IX/5. 347–348. — Ub II. 500. — DocRomHist C, XV. 525–527 (román fordításban is).

429. 1379. január 31. (in castro Kukullu, f. II. a. Purif. Marie) János erdélyi alvajda előtt Monyaro-i Tamás fia: Dénes magister Capurd-i Rouaz (d) Miklóst Capurd nevű birtoka elidegenítésétől, Bebek György magistert és fiait pedig annak megvásárlásától vagy zálogbavételétől tiltja a közelebbi szomszédság jogán.

Eredeti, papíron, hátlapján gyűrűspecséttel, melynek körirata lekopott, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260672). □ Közlés: BánfOkI I. 341–342. — DocRomHist C, XV. 527 (román fordításban is). □ Pecsét hasonmása: Jakó: Sigilografia VI/7. sz.

430. 1379. február 2. (in Purif. Virg.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdának. 1379. január 6-i kérésére (426. sz.) Anduriashaza-i László fia: István alvajdai kiküldött január 13-án (VIII. d. Epiph. Dom.), György frater pap (presbiter) örszerzetes jelenlétében, Machkas birtok negyedrészenek elkülönített felébe, azaz Feyerd felől hat jobbágytelekbe (curias iobagionum), ellentmondás nélkül bevezette János fia: Györgyöt.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Rhédey cs lt: DL 60987. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 534–535 (román fordításban is).

431. 1379. február 11. (XXX. d. oct. Epiph. Dom.) [Scepus-i] Jakab comes országbíró a Sagh-i konventhez. Miután [1378.] november 8-án (in oct. Omn. sanct.) kezdett ítélőszékén Lochonch-i István fia: Dénes magister megbízottja oklevelek bemutatásával ismertette az erdélyi Mento/Metew vár becsüjével és felosztásával kapcsolatos ügy fejleményeit, [1378. november 8.–december 6. között kelt] oklevelével elrendelte [Lochunch-i Tamás fia: István magister fia:] László és Tamás fia: Dénes másodszeri megidézését [1379.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) a panasztevő ellenében (410. sz.). A kijelölt terminuson [Lochonch-i] István fia: Dénes magisternek a Bach-i káptalan levelével meghatalmazott ügyvédje: János fia: Pál bemutatta előtte a [Sagh-i] konvent [1378. december 6.–1379. január 13. között kelt] jelentését (422. sz.), de hiába várakozott a törvény által megszabott ideig, az alperesek nem jelentek meg, ezért az országbíró elmarasztalta őket. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a királyi ember – a jogi előírásoknak megfelelően – harmadszor is idézze meg István fia: Lászlót és Tamás fia: Dénest ellentmondásuk megindoklására és a 12 márka bírság kifizetésére István fia: Dénes magister ellenében [1379.] augusztus 1-re (ad oct. Iacobi ap.) a király elé. Minderről az uralkodónak tye genek jelentést. (H. G.)

Tartalmi ái Szepesi Jakab országbíró 1379. augusztus 31-i oklevelében (472. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). □ Közlés: BánfOkI I. 350–356. — DocRomHist C, XV. 791–794, 796–799 (román fordításban is).

432. 1379. március 12. (sab. a. Oculi) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Kewrus-i Miklós fiai: László és Mátyás, távol levő testvérük (fr. c.): György nevében is, Genethe nevű birtokuk telkeinek (sessionum) a felét, de egyéb haszonvételek nélkül, örökre viszszaengedték rokonaiknak: Abran-i Tivadar fia: István fiainak: Lászlónak és Györgynek. Ennek viszonzásául ez utóbbiak az első ajándékozásnak megfelelően Kyspachal birtoknak a Hozywazow folyó felőli felét adták véglegesen, a Hozywazow folyón lévő malomhellyel és minden egyéb tartozékával együtt, Kewrus-i Miklós fentebb említett fiainak.

Tartalmi ái Perényi Péter országbíró 1418. november 16-i oklevelében, Wesselényi cs zsisói lt (DF 254848). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 538–540 (román fordításban is). □ Regeszta: ZsOkI VI. 2543. sz.

433. 1379. március 20. (in Letare) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Regun-i Tamás fia: Dénes magister, Toutheur-i Sebeuk fia: Mihály útján, tiltakozik amiatt, hogy Popfolua-i Lőrinc fia: Jakab Zenthandurias nevű birtokát Dénes magisternek, a bán fiának, Rauaz (d) Miklós Kopur nevű birtokát Bebek György magisternek, Fyzkuth-i János fiai pedig Fyzkuth felét Thouth (d) Jánosnak idegenítse el, mert azok megszerzése a közelebbi szomszédság jogán őt illeti meg.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260674). □ Közlés: BánfOkI I. 342–343. — DocRomHist C, XV. 540–541 (román fordításban is).

434. 1379. március 23. (in Sancto Emerico, in oct. Med. quadrag.) János erdélyi alvajda a Clusemonustra-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyágát, kinek jelenlétében a kijelölt alvajdai emberek egyike Zengel-i István deákot és feleségét: Szentmártoni (de Sancto Martino) néhai Kalach leányát: Erzsébetet vezesse be Zenthmarton-i Gergely fia: Jób Zenthmarton birtokbeli részének a felébe, amelyet az mint Kalach egykori birtokát a konvent oklevele alapján visszaadott nekik. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Chamafaya-i Thouth (d) János, Aky-i [c: Deaky-i] Domokos, Zengel-i László fia: János, Doboka-i László fia: Egyed, Myko-i Mihály.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1379. május 29-i jelentésébe (451. sz.), DL 28507. Kétes hitelű, kritikáját lásd a jelentésnél. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 541–543 (román fordításban is).

435. 1379. március 30. (in Wysegrad, VIII. d. oct. Med. quadrag.) Lochonch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán tanúsítja, hogy Kallo-i István fia: Istvánnak előző levelével március 23-ra (in oct. Med. quadrag.) kitűzött perét [Kallo-i] Demeter fia: János ellen, a felperes Warad-i káptalanban megbízott ügyvédjének: Márton fia: Jakabnak, valamint az alperes Lelez-i konventben meghatalmazott képviselőjének: Miklós fia: Demeternek közös megegyezéséből, június 5-re (ad oct. Penth.) halasztotta. Oklevelét, saját pecsétnyomója távollétében, Scepus-i Jakab comes országbíró pecsétjével erősíti meg. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Stephano filio Stephani de Kallo, contra Iohannem filium Demetrii de eadem, ad octavas festi Penthecostes, prorogatoria. — *Uo., más*

egykorú kezek írásával: Pro a(ctore) Paulus Iohannis cum Varadiensis. Zabuch s(olvit). Iohannes non venit. S(olvit) III II.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 52280. □ Regeszta: KálLt II. 1774. sz. (hibásan március 23-ra keltezte). — DocRomHist C, XV. 543–544, 917 (hasonmással is).

436. 1379. április 1. (in Wysegrad, f. VI. a. Ramispalmarum) [I.] Lajos király az erdélyi (AlbTr) káptalanhoz. Septer-i Pouch fia: Demeter fia: László részére adjon másolatot a levéltárában (sacristia seu conservatorium) Septer és ScenthAndreas birtokra vonatkozóan található oklevelekről, ha azok őt törvényesen megilletik.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1379. május 31-i oklevelébe (453. sz.), DL 27138. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 13 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 544–545 (román fordításban is).

437. [1379. április 7.–május 1. között] A Lelez-i konvent [I. Lajos] királynak. Scepus-i Jakab comes országbíró kérésére kiküldték tanúbizonyosságul Tamás frater papot (presbiter), kinek jelenlétében Pylis/Pelis-i Péter királyi ember 1379. április 7-én (f. V. p. Ramispalmarum) Megges birtok felét tartozékaival együtt [Bator-i László fia:] Szaniszló magisternek akarta iktatni, de Simon egykori bán fiai: János és István magisterek – famulusuk és officialisuk útján – ettől eltiltották, amiért is őket Szaniszló ellenében május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) a királyi jelenlét elé idézték. (H. G.)

Tartalmi ái Szécsi Miklós országbíró 1381. május 12-i oklevelében (612. sz.), DL 29992, 30026 és 30099. — Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelében, DL 31053. □ Közlés: CDHung IX/5. 360–362, X/4. 842–843. □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 545.

438. 1379. április 17. (in oct. Passce) Az erdélyi egyház káptalana előtt György fia: György fia: László Vezeug-i nemes Vezeug felét kitevő birtokrészét – kúriája és az ennek szomszédságában lévő négy jobbágytelek (curia), valamint ezek tartozékainak kivételével – 186 arany Ft-on, szavatosság vállalása mellett, zálogba adja rokonának: Bugreph (d) Nikolaus Berthalm-i polgárnak (civis) vagy hospesnek, visszaváltási jogot biztosítva nagybátyjai (fr. p.): Vezeug-i György fiai: Tamás és Butus/Bothus számára is, akik beleegyezésüket adták e zálogügylethez. — *Méltóságsor*: László prépost, egyházjogi doktor, Benedek éneklőkanonok, de nem kanonok (cantore canonico non existente), Péter örkanonok, László Igen-i plébános, dékánkanonok.

Fogalmazvány, melyet keresztülhúzásokkal érvénytelenítettek, az 1378. november 22-i oklevél (415. sz.) hátlapján, hártján, pecsételés nyoma nélkül, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/26 (DF 277403). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 547–549 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 198. sz. (jegyzetben). — Ub II. 500–501.

439. [1379. május 1. előtt] Lochonch-i Desew fia: László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében az Albeus-i László fia: Márton felperes és Chatar-i Pethew fia: Imre [alperes] közötti perben hozott végleges ítéletének megfelelően az Albeus és Chatar birtokok közötti, két ekealjnyira becsült, vitás föld ügyében május 1-jén (in oct. Georgii mart.) eskütétel döntsön. (H. G.)

Tartalmi említés a várad-i káptalan 1379. május 5-i jelentésében (445. sz.), Dessewffy cs grófi lt: DL 74678. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 558, 559 (román fordításban is).

440. 1379. május 1. (in Diosgeur, in Phil. et Iac. ap.) [I.] Lajos király az erdélyrészi hét szék véneinek, bírának, esküdtjeinek és szászainak. A királybírák, szokásaiknak megfelelően, a mezőn gyűjtsék össze a nép véneit, esküdtjeit, tehetősebbjeit (potiores) a köznép egy részével együtt (adiuncta parte communis populi) tanácskozásra (colloquium). Ott az általa kiküldendő főpapok és bárók jelenlétében olvassák fel kiváltságleveleiket, majd határozataikkal együtt, követeik útján (cum paucitate nuntiorum vestrorum) hozzák ezeket tudomására, mert a rosszhiszemű híresztelésekkel ellentétben nem korábbi szabadságaik megrontására készül, hanem hajlandó régi privilégiumaiknak a jogszokásaikkal ellenkező rendelkezéseit javukra módosítani. — *A pecsét alatt*: Relatio domini Iohannis [de] Sor[phni]k. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Promittit rectificationem privilegiorum et libertatum.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét töredékével, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/39 (DF 244604). □ Közlés: Verfassungszustand 92–94. — Schlözer I. 38–39. — CDHung IX/5. 314–315. — Seivert G.: Akten u. Daten 2–3. — Transilvania 5/1872. 92–93 (Moldovanu, Șt.). — Zimmermann: Texte 7–8 (hasonmással). — Hurmuzaki I/2. 266. — Ub II. 501–502. — DocRomHist C, XV. 550–552 (román fordításban is). □ Regesza: Kemény: Notitia I. 164.

441. 1379. május 1. (in Sancto Emerico, in oct. Georgii mart.) [János erdélyi alvajda] az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Alfalu-i András fia: Bálintnak iktassák vissza Chergud-hoz tartozó ősi földjét, melyet Ponia fia: Mihály erőszakosan elfoglalt. — *Kijelölt alvajdai emberek*: Fazakas-i Gergely, Pochfolua-i Mihály fia: János, Somogon-i Jakab fia: Mihály, [Somogon-i] Pál. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Honorabilibus viris, capituli ecclesie Transsiluane, dominis et amicis suis honorandis, pro Vallentino (!) filio Andree de Alfalu, recaptivatoria. — *Uo., a bal szélen, egykorú kézzel*: Iohannes filius Michaelis, feria quarta prox(ima) nunc preterita [1379. május 4.], Iohannes dictus Zeuke in persona Michaelis filii Ponya contradixit.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 29187. Az oklevél kibocsátójának neve kimaradt a szövegből, de a keltezés helye alapján feltételezhető, hogy az alvajda volt a kibocsátó. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 552–553 (román fordításban is).

442. 1379. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) Az erdélyi egyház káptalana Dyog-i Lukács fia: István magisternek Kelnuk-i néhai Salomon comes fia: Johann nevében előterjesztett kérésére átírja [I.] Károly király 1313. június 22-i privilégiumát (CDTrans II. 210. sz.).

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73634. □ Közlés: TelOkI I. 184–185. — Ub II. 502. — DocRomHist C, XV. 553–554 (román fordításban is).

443. 1379. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) Az erdélyi egyház káptalana Dyog-i Lukács fia: István magisternek Kelnuk-i néhai Salomon comes fia: Johann nevében előterjesztett kérésére átírja saját, 1355. november 7-én kelt oklevelét (CDTrans III. 815. sz.). — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super venditione quarte partis possessionis Rengenkerh.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 4557. □ Közlés: Ub II. 502–503. — DocRomHist C, XV. 554–555 (román fordításban is).

444. 1379. május 4. (in Zentywan, II. d. Inv. s. cr.) László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán bizonyítja, hogy Regen-i Tamás fia: Dénes magister, a közvetlen szomszédság jogán, tiltotta Fyzkuth-i János fia: Tamást, hogy Fyzkuth birtokot Tot (d) Jánosnak elzalogosítsa, vagy más módon elidegenítse.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260675). □ Közlés: BánfOkl I. 343–344. — DocRomHist C, XV. 556 (román fordításban is).

445. 1379. május 5. (f. V. p. Inv. s. cr.) A Warad-i egyház káptalana Lochonch-i Desew fia: László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. [1379. május 1. előtt kelt] kérésére (439. sz.) kiküldték tanúbizonyiságul János karbéli papot, a [Warad-i székes]egyház sekrestyéjében található Szt. Erzsébet-oltár igazgatóját (rector), kinek és Olazy-i Beke fia: András vajdai embernek a jelenlétében Albeus-i László fia: Márton május 1-jén (in oct. Georgii mart.) társaival együtt, övét megoldva és mezítláb kész volt letenni a helyszínen a vajda ítéletében előírt földesküt, végül azonban a jelenlevő nemes férfiak közbenjárására a felek kibékültek, és fogott bírák útmutatása alapján megosztották egymás között a vitás földdarabot. Az említett ítéletlevelet pecsétfüvel visszazárva (capite sigilli nostri reclusis) jelentésükkel együtt visszaküldik a vajdának. — *A kiküldöttek által hozott feljegyzésben (in registro) leírt új határ:* Prima meta inciperet prope quendam monticulum Cherhalum dictum, a parte orientali in duabus metis terreis, quarum una prefate possessioni Albeus distingueret et alia annotate Chatar separaret. Abhinc tendendo ad partem meridionalem veniret ad unam arborem ilicis magnam, ubi etiam due mete terree de novo erecte haberentur. A quibus vergendo ad eandem partem meridionalem in una via erbosa due mete terree de novo erecte; deinde ad eandem plagam in una alia via una meta terrea communis et cursualis erecta extitisset, et ab eadem in fine cuiusdam iugeris a parte possessionis Albeus due mete terree cumulate; postremoque procedendo paululum similiter ad eandem plagam meridionalem inter quosdam duas vias bine mete terree cursuales erecte extitissent. A quibus directe in modico spatio ad meridiem versus silvam Herch procedendo inter quosdam terras arabiles iuxta viam una meta terrea cursualis cumulata; a qua procedendo ad partem septemtrionalem in gremio dicte silve Herch in uno loco spatioso sive amplo due mete terree; et ab eisdem procedendo paululum versus eandem partem septemtrionalem in fine unius iugeris similiter in latere dicte silve Herch una meta cursualis; et ab eadem eundo iuxta eandem silvam versus partem septemtrionalem iuxta viam et unam arborem ilicis due mete terree elevate haberentur. A quibus similiter iuxta silvam predictam versus dictam plagam circa unam viam due mete cursuales; postremoque deducendo a dicta silva versus partem occidentalem in medio unius iugeris una meta terrea; et dehinc iuxta fluvium Fyzygh dictum due et ultime mete terree dictas possessiones ab invicem distingentes erecte fuissent et haberentur. Ibique finis seu terminus dictarum metarum per ipsas partes modo quo supra limitatarum terminarentur. (H. G.)

Eredeti, hártýán, befűggesztett, mandorla alakú pecsét nyomával, Dessewffy cs grófi lt: DL 74678. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 557–560 (román fordításban is). □ Regesztá: CDHung IX/5. 82 (tévesen 1375-re keltezve).

446. 1379. május 8. (in Diosgewr, dom. p. Inv. s. cr.) [I.] Lajos király Goblinus erdélyi püspökhöz. Miután Tamás fia: Miklós comes és Johann fia: Nikolaus comes panaszából

értesült, hogy ő és tizedszedői a Coluswar-i királyi hospesektől és polgároktól fölöttébb megterhelő módon és szokatlan helyen kívánják behajtani a tizedet, ezt megtiltja neki és utódainak. Az oklevél visszaadandó felmutatójának. — *A szöveg alatt azonos kéz írásával, de kihúzva*: Relatio domini Demetrii et Petri bani. — *A szöveg élén és a pecsét alatt*: Commissio domini regis propria. — *Hátlapján, XV. századi kezek írásával*: Ut decimas contra consuetudinem non recipiant. Littera domini Lodovici regis. — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Ne inconsuetas et locis <in> inconsuetis decimas extorqueant.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét helyével, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. DDD, nr. 1 (DF 281021). □ Közlés: KvOkI I. 99. — Ub II. 503. — DocRomHist C, XV. 562–564 (román fordításban is).

447. 1379. május 8. (in Diosgewr, dom. p. Inv. s. cr.) [I.] Lajos király Goblinus erdélyi püspökhöz, illetve officialisaihoz. A Coluswar-i polgárok és hospesek követeinek: Tamás fia: Miklós és Johann fia: Nikolaus comeseknek a panaszára megtiltja a címzettnek és utódainak, hogy a kolozsváriak portékáját – püspökelődeitől is eltérően – vámmal terhelje, különösképpen Bach falutól Almas-ig és Hunyad-ig, minthogy őket, a tőle és a korábbi magyar királyoktól kapott régi kiváltságaik értelmében, az erdélyi részeken teljes vámmentesség illeti meg. Az oklevél visszaadandó felmutatójának. — *A szöveg alatt, kiva-karva*: Relatio domini Demetrii archiepiscopi Strigoniensis et Petri bani. — *A szöveg élén és a pecsét alatt*: Commissio domini regis. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Rex Lodovicus episcopo, ut tributum non recipiat in Bacz, Almasth et Hunyod.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét helyével, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. Diversa, nr. 1 (DF 281259). □ Közlés: Ub II. 504. — DocRomHist C, XV. 561–562 (román fordításban is).

448. 1379. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda azt a pert, melyet Bethlend-i János fia: László – felesége, valamint fiai: Jakab és Péter által képviselve – előző halasztólevele értelmében május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kívánt kezdeni Andreashaza-i László fiai: a személyesen megjelent István, illetve az általa a konvent ügyvédvalló levelével képviselt Péter és Mihály ellen, a felek akaratóból László erdélyi vajda Torda-n tartandó mostani közgyűlésére elhalasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Iacobo et Petro fil[i]s Ladislai de Bethlend, contra Stephanum, Petrum et Michaelem filios Ladislai de Andreashaza, ad presentem congregationem generalem magnifici [viri] Ladislai voyuode Torde celebrandam, prorogatoria.

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrspecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73758. □ Közlés: TelOkI I. 185. — DocRomHist C, XV. 564–565 (román fordításban is).

449. 1379. május 9. (in Sancto Emerico, [IX.] d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda Suk-i Darabus (d) Jánost elmarasztalja [Thusun-i László] árvájával: Miklóssal szemben, hacsak elfogadható mentséggel nem szolgál, amiért május 1-jén (ab oct. G[eorgii] mart.) a Clusmonustra-i konvent idézőlevele értelmében nem jelent meg előtte, noha a nevezett felperes és gyámja: Thamasfolua-i [György] fia: Illés magister [nyolc napon]

át várakozott reá. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: [Pro Nicolao filio Ladislai] dicti Bolgar, [contra Iohannem] dictum [Darabus de Su]k, iudicialis.

Eredeti, papíron, nedvességtől kifakult írással, zárlatán gyűrűspeccét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73759. □ Közlés: TelOkI I. 186. — DocRomHist C, XV. 565 (román fordításban is).

450. 137[9]. [május 14. előtt] (in Zenthyuan, [V.?] d. [...]) László erdélyi vajda és [Zonuk]-i ispán a Clusmonustra-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Miklós fia: Miklós Bonch[yda]-i officialis, Suk-i [Mihály] vagy Turuch-i Jakab járja be és újítsa meg Bonchyda falunak Olpreth birtok felőli határát, melynek jeleit [Keserew] (d) Péter lerombolta.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1379. május 29-i jelentésébe (452. sz.), Mednyánszky cs lt: DL 64723. □ Közlés: CDHung IX/5. 340. — DocRomHist C, XV. 568–569 (román fordításban is, május 29. előtti keltezéssel).

? **451.** 1379. május 29. (in Penth.) A Clusemonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1379. március 23-i kérésére (434. sz.) Zengel-i László fia: János alvajdai ember, György frater szerpap (diaconus) konventi kiküldött tanúbizonysága mellett, május 14-én (sab. a. Ascens. Dom.) Gergely fia: Jób jelenlétében [Zengel-i] István deákot és feleségét bevezette Zenthmarton birtok negyedrészének a felébe.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 28507. Az oklevél formai szempontból kifogástalan, mivel írása és sajátos névhasználata (*Clusemonustra*) megegyezik az 1379. június 4/11-i privilégiumával (454. sz.); a pecsétnyom átmérője (kb. 55 mm) is megfelel a konvent által használt pecsétnek. Tartalmilag viszont gyanúra ad okot, hogy az oklevélhamisításért elítélt Szengyeli István deák kolozsmonostori jegyző érdekében készült (vö. LtKözl 55/1984. 135–137 [Jakó Zs.]), illetve hogy a korszak forrásaiban csak olyan György nevű konventi kiküldött fordul elő, aki nem szerpap, hanem áldozópap és őrszerzetes volt, és május 14-én a 20 kilométerrel odébb fekvő Igricin és Salgón végzett határjárását (452. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 569–570 (román fordításban is).

452. 1379. május 29. ([in Penth.]) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1379. [május 14. előtt kelt] kérésére (450. sz.) [Miklós] fia: [Miklós Bonchyda-i officialis] május 14-én (sab. a. [Ascens. Dom.]), György frater pap (presbiter) őrszerzetes tanúbizonysága mellett, az alábbi módon jelölte ki a Bonchyda faluhoz tartozó királyi [földnek Olpreth] birtok felől [lerombolt és] széthányt határjeleit: [...] inter possessiones regalem Igrichy vocatam et Felseu[te]juk nuncupatam, ubi [rivulus ... nuncupatus ad rivulum Orbo]patak vocatum cadit ex plaga occidentali [... cuiusdam Berch lo]cum pro meta signassent inter predictas possessiones separantem. Deinde in dorso eiusdem B[erch versus eandem plagam occiden]talem ad bonum spatium tendendo et ascendendo [... quosdam arbores] illicum locum pro meta signassent. Adhuc in eodem Berch ulterius progrediendo ad b[onum spatium versus eandem] plagam unam metam antiquam invenissent, que s[eparat inter predictas] possessiones Igrichy et Felseuteuk ac Kublus, possessionem magistri Iohannis dicti Bothus, [penes quam] aliam novam metam erexissent. Deinde reflectendo versus pla[gam septemtrional]em procedendo unam antiquam metam renovassent, et ibi convicinaretur dicta terra regalis cum pos-

s[essione nobilium] de Olpreth. Deinde in predicto Berch versus eandem plagam ad bonum spatium tendendo pervenit[r] ad unum Domb, super quo unam metam cursualem erexissent. Abhinc per idem [Berch] versus plagam orientalem transeundo unam metam destructam renovassent. Deinde versus eandem plagam in eodem Berch progrediendo circa unam antiquam metam aliam novam metam erexissent. Abhinc versus eandem plagam orientalem tendendo per idem Berch in uno loco Babolnanaka nominato unam metam destructam et deportatam renovassent, que separaret inter predictas possessiones regalem et Olpreth. Deinde ad predictum montem Babolna ascendendo in eius cacumine unam metam terream fodissent. Deinde descendendo versus eandem plagam orientalem unam metam terream cumulassent. Abhinc ulterius versus eandem plagam in eodem Berch in quodam loco lapidoso unam metam erexissent. Deinde ad eandem partem orientalem per unam semitam ad bonum spatium eundo, penes eandem semitam unam metam erexissent. Abhinc ulterius ad unum parvum campum Tyuissesmezeu vocatum transeundo pervenitur ad unam magnam viam Soh[tu]suth vocatam, et in eadem via versus possessionem Solgo longum spatium eundo ex parte septemtrionali ipsius vie unam metam terream erexissent. Inde per eandem viam ulterius tendendo pervenitur ad terras arabiles. Exeundo de eadem via versus plagam septemtrionalem super unum Berch unam metam terream cumulassent separantem inter predictas possessiones Solgo regalem et Olpreth nobilium de eadem. Abhinc in eodem Berch eundo supra dictam possessionem Solgo unam metam terream erexissent. Deinde in eodem Berch versus orientem extra dictam viam a parte septemtrionali plaga ascendendo ad unum montem penes unam viam Zakadath vocatam a parte occidentali unam antiquam metam invenissent, penes quam aliam novam metam erexissent, que due mete predictam terram regalem separarent a predicta possessione Olpreth et villa Gyekenés. Deinde in eodem Berch eundo unam metam terream fecissent. Deinde in eodem Berch versus orientem unam antiquam metam invenissent. Inde ulterius eundo flectitur versus plagam meridionalem saliendo unam viam descendendo [in quendam vajllem unam metam antiquam invenissent, penes quam aliam novam metam erexissent, <que separarent dictam terram regalem de possessione Zylkerek>. Deinde ulterius descendendo [v]ersus [unum] rivulum Keuespatak vocatum unam met[am] reperissent. Dehinc descend[en]do versus plagam occidentalem, saliendo predictum rivulum et circa eundem rivulum descendendo [inter eundem rivulum et Keue]spatak et Memespataka (!), ubi in[vicem adiunguntur, inter eosdem ri]vulos unam metam erexissent, que separaret predictam terram regalem a possessione [Zylkerek et ibi finiuntur] mete.

A fenti határjárásnak azonban Miklós [fia: András], Kysfalud-i Miklós fia: Tamás és Clusuar-i (d) Péter – uraik: [János és fiai: Gerech és] Miklós, [János] fiai: Péter és Pál, e Péter fiai: [István és László], e Pál fiai: Pál és Demeter [magisterek, Olpreth-i nemesek] nevében –, továbbá [Zy]lkerek-i [Jakab fia: János], Márton fia: [István] – a maguk, valamint János fia: Balázs és Gyebarth/Gebrath fia: T[amás] személyében – ellene mondtak. Ezért a fenti személyeket a vajda Torda-n tartandó legközelebbi [közgyűlésére meg is idézte] a Bonchyda-i villicus ellen. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Magnifico viro et honesto domino Ladislao voyuode Transsilua]no et comiti de Zonuk, [amico eorum honorando, pro ...] iuratis et civibus de B[on]ch[yda, contra magistros Gerech et Nicolaus?]

fil[ios] I[ohan]nis de Olpreth [et alios intrascriptos ...] in h[...] metarum terrarum [r]ega-
[lium Igrichy et Solgo, ad congregationem] generalem [eius]dem domini voyuode [proxi-
me Torde celebran]dam, ci[tatoria].

Eredeti, papíron, erősen rongált, szakadozott és hiányos állapotban, reagenssel való kezelés következtében telje-
sen elsötétedett részekkel, hátlapján zárópecsét és caput sigilli töredékével, Mednyánszky cs lt: DL 64723. A
mára már olvashatatlanná vált szavak egy részét Fejér György kiadása alapján pótoltuk. □ Közlés: CDHung
IX/5. 340–344. — DocRomHist C, XV. 571–575 (román fordításban is).

453. 1379. május 31. (f. III. p. Penth.) Az erdélyi káptalan [I.] Lajos király 1379. ápri-
lis 1-jén kelt zárt parancsára (436. sz.) levéltárából (in conservatorio) előkeresi, és Pouch
fia: Demeter fia: László részére átírja Septer-re vonatkozó, 1340. július 11-i saját privilé-
giumát (CDTrans III. 24. sz.).

Eredeti, hártván, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27138. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 13–
14 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 576–577 (román fordításban is).

454. 1379. június [4. vagy 11.] (sab. [...] Corp. Chr.) A Clusemonustra-i Szűz Mária-
monostor konventje Illés fia: István Mon-i nemes részére privilegiális alakban átírja az er-
délyi káptalan 1318. október 14-i privilégiumát (CDTrans II. 311. sz.). (H. G.)

Eredeti, hártván, függőpecsétje a keltezés egy részével együtt kiszakadt és elveszett, a nagyszombati Szt. Adal-
bert Egyesület Lt (DF 285668). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 577–578 (román fordításban is). — Rábik: Dip-
lomatarium 119–120. — Rábik: Oklevelek 53 (mindkettő június 11-re keltezte).

455. 1379. június 5. (Torde, in Trinitatis) János erdélyi alvajda azt a pert, amelyet e-
lőbbi halasztóoklevele értelmében Chazar-i János fia: Domokos László erdélyi vajdának a
mai napon Torda-n kezdődő közgyűlésén kellett volna indítsa Miklós fia: István, László
fia: Leukus, Deuseu fia: László, László fia: János, László fia: Miklós és Veres (Rufus)
Péter fia: Miklós szentgyeydi (de Sancto Egidio) nemesek ellen, akiket a Kolusmunustu-
ra-i konvent ügyvédvallólevelével Buzas (d) Mihály képviselt, mivel a közgyűlést [a vaj-
da] a kitűzött időpontban nem tarthatta meg (quia ipsam congregationem termino prefixo
celebrare non potuit), augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.) elhalasztja. — *Hátlapján, azo-
nos kéz írásával:* Pro nobilibus Vos dictys de Sancto Egidio interius nominatis, contra Do-
minicum filium Iohannis de Chazar, ad octavas festi beati Iacobi apostoli, prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett gyűrűspecsét nyomával, valamint Huszti András keze által írt regesztá-
val és levéltári jelzettel, Wass cs lt (DF 252830). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 578–579 (román fordításban
is). □ Regesza: WassLt 172. sz.

456. 1379. június 9. (in Torda, in Corp. Chr.) [László] erdélyi vajda és [Zonuk-i ispán]
a [Klusmonustra-i] Szűz Mária-egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek
jelenlétében az egyik vajdai ember Faragou-i Mátyás fia: Balázst vezesse be nagyapjának
(avus): Zacul-i Paznan-nak Zacul birtokbeli részébe. — *Kijelölt vajdai emberek:* Wrufza-
ya-i Domokos, Faragou-i Nagy (Magnus) Tamás, Bala-i Balázs, Toldalad-i Barnabás fia:

János. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Amicis suis honorandis, conventui ecclesie Beate Virginis de Klusmonostra, pro Blasio filio Mathie de Faragou, statutoria.*

Eredeti, málladozó, vízfoltos papíron, zárópecsét töredékével, melynek körirata: +S LADI [VOIVODE TRSILVANI ET COITIS DE ZONVK], DL 28925. — Uv. □ Közlés: CDHung IX/5. 359 (töredékesen). — DocRomHist C, XV. 581–582 (román fordításban is).

457. 1379. június 11. (sab. p. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Monyuro-u-i Tamás fia: Tamás fia: Dénes magister – famulusa: Pál fia: János útján – a közvetlen szomszédság jogán tiltotta Kapur-i Rauaz (d) Miklóst attól, hogy Kapur nevű birtokát Bebek (d) György tárnokmesternek eladja vagy más módon elidegenítse.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecséttel, melynek körirata: +S CAPITVLI ECCLES[IE] TRANSSILV[ANE], Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260676). □ Közlés: BánfOkI I. 344–345. — DocRomHist C, XV. 585–586 (román fordításban is).

458. 1379. június 11. (sab. p. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Munyuro-u-i Tamás fia: Tamás fia: Dénes magister – famulusa: Pál fia: János útján – a közvetlen szomszédság jogán tiltotta Fyzkuth-i János fia: Tamást és rokonait, hogy Fyzkuth birtokot Bethlem-i János fia: Gergelynek és Wz-i Iuanka fia: Jánosnak elidegenítsék.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecséttel, melynek körirata: [+S] CAPITVLI ECCLESIE T[RAN]S-SILVAN[IE], Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260677). □ Közlés: BánfOkI I. 345–346. — DocRomHist C, XV. 586–587 (román fordításban is).

459. 1379. június 15. (f. IV. p. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana András fia: Imre felgyógyi (de Gyog superior) nemesnek Kelnuk-i Michael fia: Michael Anna nevű hajadon leánya és e Michael fia: Michael testvére: Ladislaus szintén Anna nevű leánya képviselőben előterjesztett kérésére pátens alakban átírja saját 1291-ben kelt és a nevezettek által bemutatott privilégiumát (CDTrans I. 495. sz.).

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73760. □ Közlés: TelOkI I. 186–187. — Ub II. 504–505. — DocRomHist C, XV. 587–588 (román fordításban is).

460. 1379. június 15. (f. IV. p. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana Kelnuk-i Michael fia: Michael leánykájának: Annának és említett Michael fia: Michael testvére: Ladislaus leánykájának: szintén Annának András fia: Imre felgyógyi (de Gyog superior) nemes útján előterjesztett kérésére pátens alakban átírja saját 1311. május 7-i privilégiumát (CDTrans II. 184. sz.). — *Hátlapján, XV. századi kézzel: Dys gehoert vf Myttersgrund. — Uo., XVI. századi kéz írásával: Super Demeterpathaka.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 1773. □ Közlés: Ub II. 505–506. — DocRomHist C, XV. 588–589 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 464.

*[1379]. június 17. VI. Orbán pápa boszniai, szerbiai és havasalföldi ferences rendházak alapítására vonatkozó engedélyét (Hurmuzaki I/2. 268–269) valójában a XI. Gergely adta ki, és 1372. június 16-án kelt (Theiner: MonHung II. 116).

461. 1379. június 23. (Wyssegrad, f. V., in vig. Ioh. Bapt.) [I.] Lajos király a Tate faluban lakó Miklós fiainak: Péternek és Absolonnak. Anyjuk leánygyedét ne követeljék Goblinus erdélyi püspöktől és egyházától néhai Gumbas-i Domokos Apahyda, Gumbas, Chumbord és Kereg nevű falvaiból, minthogy ezt elmulasztották kérni elődeitől: András, Domokos és Demeter püspöktől, és ezáltal talán joguk is elévült már. Egyben meghagyja a vajdáknak, alvajdáknak és az ország minden bírójának, hogy a Péternek és Absolonnak parancsolt örök hallgatás ellenében e leánygyed ügyében ne cselekedjenek. — *A szöveg alatt:* Relatio comitis Iacobi. — *Hátlapján, XV. századi kézzel:* Ne per aliquos possit peti quarta filialis de possessionibus videlicet Apahyda, Gubas (!), Chombord et Keres (!).

Eredeti, hártván, a szöveg alatt papírfelzetes, befűggesztett titkospecséttel, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/30 (DF 277406). □ Közlés: Szeredai: Series 117. — CDHung IX/5. 318–319. — Hurmuzaki I/2. 267. — DocRomHist C, XV. 592–594 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 201. sz.

462. 1379. június 23. (Wyssegrad, in vig. Ioh. Bapt.) [I.] Lajos király Kendhyda-i Baalad testvérének (germanus): Istvánnak. Ne háborgassa Goblinus erdélyi püspököt és egyházát a kezében levő Lepad birtokból és tartozékaiból járó leánygyedért, minthogy azt elődeitől: András, Domokos és Demeter püspököktől elmulasztotta kérni, és emiatt követelése talán el is évült. Lepad egy Mikus nevű embernek volt a birtoka, és Tamás erdélyi vajda adományozta az erdélyi egyháznak. Ha tehát valami követelése lenne e birtokból, azt ne a püspökségen, hanem az adományozó jogutódjain keresse. Az ügyben általa elrendelt örökös hallgatás ellenére a vajdák, alvajdák, valamint az ország egyéb bírái ne merészeljenek keresetnek helyt adni. Az oklevél visszaadandó felmutatójának.

Eredeti, hártván, a szöveg alatt papírfelzetes, befűggesztett titkospecséttel, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/31 (DF 277407). □ Közlés: Szeredai: Series 118. — CDHung IX/5. 320–321. — Hurmuzaki I/2. 267–268. — DocRomHist C, XV. 594–595 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlt 202. sz.

463. 1379. június 26. (dom. p. Nat. Ioh. Bapt.) Az erdélyi egyház káptalana pátens alakban átírja [I.] Lajos király 1366. július 15-én, titkospecsétje alatt kiadott pátens oklevelét (CDTrans IV. 512. sz.), melyet Draag-i Jakab fia: János mutatott be előtte apja, valamint Péter és Miklós nevű atyjafiai nevében is.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: +S C[A]PITVLI ECCLE[SI]E TR[A]NSSILV[AN]JE, Károlyi cs lt: DL 98628. □ Közlés: KárOkl I. 361–362. — DocRomHist C, XV. 596–597 (román fordításban is).

464. 1379. június 28. (IV. Kal. Iulii, an. XXXVIII.) [I.] Lajos király Bothaza-i László fia: Györgynek – unokatestvérei (fr. p.): Frata-i Gál fiai: András, Péter, Kristóf és István nevében is bemutatott – kérésére jóváhagyja és privilegiális alakban átírja a Clusmonostora-i Szűz [Mária]-egyház konventjének bizonyos erdő hatodrészeről szóló és általuk bemutatott 1350. július 7-i privilégiumát (CDTrans III. 568. sz.). — Az oklevél Demeter kancellárnak, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház kormányzójának keze által kelt. — *Méltóságsor:* Demeter bíboros esztergomi gubernátor, István frater jeruzsálemi (Jerolimitanus) pátriárka, a kalocsai és bácsi (Colocensis et Bachyensis) egyesített egyház adminisztrátora, a teológia magistere,

Péter zárai (Jadrensis), [Wgulin] Spalato-i, Ugo raguzai (Ragusiensis) érsek; Imre egrí (Agriensis), Pál Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházjogi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), László [királyi] orvos Warad-i, Vilmos frater győri (Jauriensis), Benedek Westprem-i, Tamás Chanad-i, Domokos frater boszniai (Boznensis), Péter Wac-i, János szerémi (Sirmiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tininiensis), Demeter Nona-i, Grisogon traui (Traguriensis), Máté sebenicói (Sibinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Mihály Scardona-i, Tamás Corbauia-i és Portiua zenggi (Seniensis) püspök; Gara-i Miklós nádor, a kunok bírása, László erdélyi vajda, Scepus-i Jakab comes országbíró, Zeech-i Miklós Dalmácia és Horvátország, Zudor Péter Szlavónia, János Machou bánja, Temlinus tárnok-, Zudor György pohárnok-, [Zudor] István ajtónálló-, Lizkou-i Pál étékfogó-, István lovászmester, Heem fia: Pál fia: Benedek Poson-i ispán. — *Arenga*.

Eredeti, hártán, rongált állapotban, függőpecsétje leszakadt, Suky cs lt (DF 255276). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 597–600 (román fordításban is).

465. 1379. június 28. (in Vissegrad, XXIV. d. oct. Penth.) Lochunch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán tanúsítja, hogy előző levele értelmében Kallo-i István fia: István képviselőben a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével június 5-én (ab oct. Penth.) megjelent előtte János fia: Pál, és a törvény előírásának megfelelően 23 napon át várakozott [Kallo-i] Demeter fia: Jánosra, aki azonban nem jött el, sőt megbízottat sem küldött birtokügyükben való nyilatkozattételre. Ezért megbírságolja őt, ha távolmaradását nem indokolja meg kellően. Oklevelét, saját pecsétje távollétében, Scepus-i Jakab comes országbíró pecsétjével erősíti meg. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Stephano filio Stephani de Kallou, contra Iohannem filium Demetrii de eadem, iudicialis. — *Uo., egykorú kéz írásával*: Zaboch.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, Kállay cs lt: DL 52293. □ Regeszta: KálLt II. 1787. sz. — DocRomHist C, XV. 600.

466. [1379. július 1.–augusztus 22. között] Scepus-i Jakab comes országbíró az erdélyi (AlbTr) egyház káptalanához. László erdélyi vajda felterjesztésére Ottó Clusmonosthra-i apát július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) megjelent előtte, és Kyde-i Gergely fia: János ellenében bemutatta neki János erdélyi alvajda 1378. december 14-i ítéletlevelét (423. sz.). Minthogy azonban az erdélyi káptalan abban foglalt, [1378. november 19.–december 7. között kelt] jelentése (413. sz.) nem tartalmazza Mariathelke és Kayantho határjeleinek leírását, nagyobb tisztséget viselő kanonokokat küldjön ki tanúbizonysággul mindkét fél számára, akiknek jelenlétében a királyi emberek augusztus 22-én (in oct. Assumpt. Virg.) az apát vagy ügyvédje által bemutatott oklevél szerint újra járják meg a két birtok határát, és az egyes határjeleket is sorolják fel. Ha az oklevélben szereplő határjelek a helyszínen fellelhetők és magukba zárják Thyburczthelke-t is, továbbá ha az alperes ennek nem mond ellent, az apátot vezessék be a birtokba. Ha azonban az oklevélben leírt határjelek a helyszínen jószerével nem ismerhetők fel, és az alperes nem fogadja el a határjárását, akkor övele is mutattassák ki a határ vonalát, a két fél között vitásnak maradt területet királyi

mértékkal mérjék fel, vagy szemre becsüljék meg, fogott bírákkal állapíttassák meg az értékét, és minderről a Thorda-n tartandó legközelebbi vajdai közgyűlésre tegyenek jelentést.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1379. november 19-i oklevelében (496. sz.), DL 38708 és 28735. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 663–665, 669–672 (román fordításban is).

467. 1379. július 2. (IV. d. Petri et Pauli ap.) A budai (Budensis) egyház káptalana Tere[my]-i Ponya fia: Mihály magister, valamint fiai: [...és László] kérésére privilegiális alakban átírja [I.] Károly király 1317. február 20-i pápens oklevelét (CDTrans II. 267. sz.).

Ái az erdélyi káptalan 1421. január 22-i oklevelében, DL 28572. A leírás szerint privilegiális alakban állították ki. □ Közlés: SzOkl IV. 7. — DocRomHist C, XV. 602–603 (román fordításban is).

468. 1379. július 4. (f. II. p. Petri et Pauli ap.) A Warad-i egyház káptalana előtt Doboka-i János fia: János erdélyi nemes az erdélyi részekben, az Egrehg folyó mellett lévő Budizhaza és Myhalpotoka (más néven Warmezew) nevű, de jelenleg lakótól elhagyott örökjogú birtokát, szavatosság vállalása mellett, Buubeek/Bubeek György királynéi tárnokmesternek, Lypto-i ispánnak zálogba köti le ama 32 garasával, garasát négy szerezsen dénárral számított (pro quolibet floreno triginta duos grossos, singulum vero grossum singulis quatuor denariis Sarachenalibus numerando) 300 Ft-ért, amelyet tőle kölcsön kapott.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett, mandorla alakú pecsét töredékeivel, DL 27280. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 6–7 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 603–605 (román fordításban is).

469. 1379. július 15. (in Wyssegrad, in Divis. apost.) [I.] Lajos király László erdélyi vajdához vagy alvajdájához. Minthogy a Clusmonosthora-i Szűz Mária-egyház apátjának: Ottó fraternek Gergely fia: János ellen Thybwrcztheleke birtok miatt indított perét már többször is elhalasztották, az erdélyi nemesség részére hirdetendő legközelebbi közgyűlésükön hozzanak benne végső ítéletet, s akkor se halasszák tovább a pert, ha később ő maga adna ki ilyen értelmű oklevelet.

Ái Losonci László erdélyi vajda 1379. november 19-i oklevelében (496. sz.), DL 38708 és 28735. A leírás szerint pápens alakban volt kiállítva. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 606–607 (román fordításban is).

470. 1379. augusztus 16. (in Jeneu, f. III. p. Assumpt. Marie virg.) István magister Doboka-i ispán, valamint szolgabírái: Fermenés-i Mihály és Kege-i Péter bizonyítják, hogy Zyluas-i Leukus ítéletük alapján e napon előttük harmadmagával esküt tartozik tenni a templomban Vsy-i Yuanka fia: János ellenében arról, hogy nem tört előre megfontolt szándékkal annak Palathka nevű birtokára, két ottani jobbágnak öt lovát nem vitte el, hanem teljesen ártatlan ebben a keresetben. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Leukus de Syluas, contra Iohannem filium Yuanka de Vsy, iuramentalis.*

Eredeti, papíron, hátlapján három befűggesztett pecsét töredékeivel, valamint Huszti András keze által írt regesztával és levéltári jelzettel, Wass cs lt (DF 252831). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 610–611 (román fordításban is). □ Regesztá: WassLt 173. sz.

471. [1379. augusztus 22. után] Az erdélyi egyház káptalana László erdélyi vajdához. Scepus-i Jakab comes országbíró [1379. július 1.–augusztus 22. között kelt] kérésére (466. sz.) az [Ottó Colosmonosthra-i] apát részére kiküldött Gerend-i Miklós fia: Miklós mellé Egyed magister kanonokot, a Gergely fia: János alperes részére kiküldött Nadas-i László fia: István mellé pedig Mihály magister kanonokot rendelve tanúbizonyoságként, ezek augusztus 22-én (in oct. Assumpt. Virg.) és a következő napokon az apátnál lévő [1285. június 28-i] káptalani oklevél (CDTrans I. 412. sz.) szerint és az ő vezetése mellett az alábbi módon járták ki Mariathelke/Maryatelke és Kayantho/Kayanthou birtok határát: Primo inceperunt a parte meridionali in quodam monticulo parvo, ubi esset meta perforata. Inde saliendo ultra unam viam ad unum Berch, ubi due mete terree haberentur. Abhinc in eodem Berch paulum procedendo pervenissent ad locum Mariathelekkfew vocatum, et in latere cuiusdam silve unam metam cursualem reperissent. Deinde transferendo versus aquilonem per unum nemus venissent ad quendam locum Kyralkwthaffew et Mariathelekkfew, et inter ipsarum loca Kyralkwthaffew et Mariathelekkfew in uno rubeto esset una meta terrea. Ulterius ultra procedendo, ultra unam viam, qua venitur de Zenthmyhalt-heleke et transiret in Beerch versus aquilonem super Kyralkwthaffew predictum, et in ipso Beerch unam metam terream invenissent. Dehinc per idem Beerch transeundo venissent ad quendam locum Rawazlywk vocatum, ubi unam metam cursualem reperissent. Exinde declinando infra per eandem plagam aquilonis venissent ad quendam terram paludosam Darwastho vocatam, penes quam tres metas antiquas reperissent, que distinguerent possessiones Mariathelke pertinentem monasterio predicto et possessiones Zomordok et Budathelke vocatas, quas quidem tres metas nobiles de predicta Zomordok et Bwdathelke veras et iustas ipsarum possessionum Mariathelke et Zomordok et Bwdathelke fore affirmasset. Post hec transeundo ipsam paludem Darwastho vocatam, directe venissent ad unam magnam viam, que vocatur via regis, in qua via procedendo per bonum spatium versus plagam meridionalem et in fine cuiusdam Beerch ascendendo circa eandem vi[a]m a parte superiori unam metam cursualem reperissent. Deinde [p]rocedendo in eodem Berch ascendissent quendam montem Fashalom nuncupatum, ubi duas metas antiquas invenissent, que distinguerent inter possessiones Mariathelke et Bwdathelke prenotatas. Abhinc girando versus partem orientalem in eodem Beerch ascendendo quendam monticulum Halom vocatum et ibi unam metam cursualem invenissent declinando ad unam vallem versus orientem, in qua valle a parte septentrionali in quadam planitie tres metas antiquas reperissent, quarum una bene apparet et alie due non bene apparent, quarum unam videlicet bene apparentem prefatus Iohannes filius Gregorii veram metam fore affirmasset, sed alias duas non bene apparentes dicens quod non essent mete; tamen omnes commetanei affirmasset ipsas esse veras et iustas metas distingentes inter possessiones Bwdathelke, Dyos et Kayantho prenotatas. Deinde directe procedendo ad plagam orientalem transiret ad unam viam, que via iret ad Gyows, circa quam viam essent due mete, quas nobiles de eadem Gyows esse veras metas possessionum Kayantho et Gyows affirmasset. Inde progrediendo circa quendam rivulum Aranyasdalthaka vocatum ascendissent quendam montem longum Zebedey vocatum, in cuius vertice due mete antique existerent, et in eodem monte versus orientem transeundo venissent ad duas metas, quarum una a parte septentrionis possessionem Gyows et alia a plaga meridionali possessionem Kayantho distinguerent et separarent. Adhuc versus eandem plagam orientis procedendo et saliendo

unam viam similiter duas metas invenissent, quarum una bene apparet, que iterum distinguerent possessiones Gyows et Kayantho supradictas, necnon terram possessionis predicti domini abbatis Bewnye vocatam. Ulterius procedendo in eodem monte Zebedei contra partem orientalem per bonum spatium prope unam viam, qua venitur de predicta possessione Kayantho ad Machkas circa unam arborem ilicis in nemore duas metas reperissent, quas omnes commetanei affirmassent et dixissent esse veras metas distingentes et separantes iamdictas possessiones Kayantho et Machkas, quasquidem metas supradicti nobiles de Zomordok, Bwdathelke, Gyows et Machkas prenotatas veras et iustas metas ipsarum possessionum domini abbatis scilicet Mariathelke et Kayantho esse et semper fuisse dixissent et affirmassent. Et eodem mete includerent possessionem Thyburchtheleke prenotatam. Ostensiones vero et demonstrationes metarum per predictum Iohannem filium Gregorii facte iudicio ipsorum et omnium nobilium, qui in ipsa reambulatione fuissent, minime valuissent, quia non secundum seriem predictarum litterarum ipsius capituli prout superius in litteris ipsius comitis Iacobi contineretur processisset sew ostendisset, sed hinc inde procedendo vacillasset. A fenti határjárásnak a vele elégedetlen alperes: [Gergely fia:] János ellene is mondott.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1379. november 19-i oklevelében (496. sz.), DL 38708 és 28735. A határjárás első fele (a Máriatelke–Szomordok–Budatelke hármashatárig) megegyezik az 1367. október 13-i *reambulatio*val (CDTrans IV. 639. sz.), teljes szövegének kissé áttízlizált változatát pedig az 1283. augusztus 3-i hamis oklevél (uo. I. 400. sz.) tartalmazza. Utóbbi tehát az 1379. évi jelentés felhasználásával koholták 1410 körül (vö. LtKözl 55/1984. 116–118 [Jakó Zs.]), talán azért, mivel a határjárás alapjául szolgáló 1285. évi oklevél időközben elkallódott. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 665–667, 672–674 (román fordításban is).

472. [1379]. augusztus 31. (in Vissegrad, V. d. oct. Steph. reg.) Scepus-i Jakab comes országbíró a Sagh-i konventhez. [1379.] augusztus 27-én (in oct. Steph. reg.) kezdett ítélszékén Lochonch-i István fia: Dénes magisternek a Warad-i káptalan levelével meghatalmazott ügyvédje: János fia: Pál bemutatta előtte az országbíró [1379]. február 11-i oklevelét (431. sz.), és elmondta, hogy megbízója – egyéb elfoglaltságai miatt – nem ért rá foganatosítani az abban augusztus 1-re (ad oct. Iacobi ap.) elrendelt idézést. Küldje ki tehát tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Thomay-i Meleg (d) János, Galsa-i István, Kuachy-i Salamon fia: János, Cheh-i Péter vagy Piry-i Bálint fia: István királyi emberként idézze meg [Lochunch-i] István fia: Lászlót és Tamás fia: Dénest ellentmondásuk megindoklására és a 12 márka bírság kifizetésére István fia: Dénes magister ellenében október 13-ra (ad quind. Mich. arch.) a király elé. Minderről az uralkodónak tegyenek jelentést. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával: Amicis suis reverendis conventui ecclesie de Sagh. (H. G.)*

Fogalmazvány, melyet áthúzásokkal és kiegészítésekkel I. Lajos király 1380. november 13-i ítéletlevelévé (581. sz.) alakítottak át, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). □ Közlés: BánfOkl I. 350–357. — DocRomHist C, XV. 791–794, 796–799 (román fordításban is).

473. 1379. augusztus 31. (in castro Kykulleu, in vig. Egidii conf.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Gerend-i Miklós magister kérésére levéltárukából (sacristia) keressék elő és írják át azt az oklevelet, mely a kérelmező Zengiral és Espanlaka

nevű birtokai között elhelyezkedő Gerestelke nevű jószágára (Torda vm) vonatkozik, és Péter fia: néhai Miklós vallomását tartalmazza. (H. G.)

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1379. szeptember 24-i oklevelébe (482. sz.), a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Acta anni, fasc. 12, an. 1379, nr. 39 (DF 219863). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 614 (román fordításban is).

474. 1379. szeptember 1. (in Dyosgeur, f. V. p. Decoll. Ioh. Bapt.) Demeter, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, szentszéki legátus, az esztergomi (Strigonien-sis) érsekség kormányzója (gubernator), ottani örökös ispán és királyi főkancellár Nikolaus földvári (de Castro Marie) plébánosnak és Brassou-i dékánnak. Papjainak panaszára elrendeli, hogy káptalani ülést és bírói széket ne másol, hanem csakis a Brassou városbeli plébániatemplomban tartson, a brassói káptalan és közösség (universitas) pecsétjét ne egymaga, hanem többek kulcsával elzárva őrizze, jelentéktelen ügyekben ne éljen egyházi tilalommal (interdictum), és ne világi bírótársakkal ítélkezzék. Ellenkezése esetére a szebenvidéki (Cibiniensibus) nagydisznódi (Helena) és feleki (Africa) plébánost (ecclesiarum rectoribus et plebanis) utasította, hogy fenti rendelkezéseinek – ha kell, egyházi fenytékkal (ecclesiasticam per censuram) is – szerezzenek érvényt. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Quod iud(ici)um spiri(tua)lem d(ebetur) celebrare in ecc(l)e(sia) B[rassouien-si?].*

Eredeti, papíron, a szöveg alatt gyűrűspecsét töredékei, Brassó v lt, Fronius-gyűjtemény, I/1 (DF 246445). — Tartalmi említés a brassói káptalan 1380. október 20-i oklevelében (576. sz.), a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 9 (DF 286548). □ Közlés: Marienburg: Geographie II. 338–339. — Ub II. 506–507. — DocRomHist C, XV. 614–617 (román fordításban is).

475. 1379. szeptember 2. (in Gyosgewr, V. d. Decoll. Ioh. Bapt.) [I.] Lajos király László erdélyi vajdához vagy, távolléte esetén, János alvajdához. Tethreh-i Vrkun (d) Mihály panaszt emelt előtte, miszerint amikor ő nem sokkal ezelőtt sószállítással foglalkozó tordai királyi hospeseknek (quibuslibet hospitibus nostris de Torda, delatoribus scilicet salium nostrorum regalium) Kerestelke/Gerestelke nevű birtokán szénafüvet (prata seu fenilia) adott el, Gerend-i Miklós magister és társai hatalmasul reájuk rontottak, a hospesektől és kaszásaiktól (falcatores) 22 ökröt, négy szekeret és 30 kaszát (falcastra) elvettek, és mindezeket Torda vármegye ispánjának, valamint szolgabíráinak kezébe szolgáltatták azaz az ürüggyel, hogy az a terület, ahonnan ezeket elvitték, Gerend-i Miklós tulajdona. Tűzzön tehát ki rövid terminust, amikor is a helyszínen vizsgálja meg a felek okleveleit, ezek alapján haladéktalanul szolgáltatson igazságot, a vitás földet pedig iktassa jogos tulajdonosának. Ha a föld a Mihályénak bizonyul, Miklós mindent, amit onnan elvitt, köteles visszaszolgáltatni.

Belefoglalva Temes János erdélyi alvajda 1379. szeptember 20-i oklevelébe (480. sz.), DL 31087. A leírás szerint titkospecsét alatt kelt. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 619–620 (román fordításban is).

! **476.** 1379. szeptember 2. (f. VI. p. Decoll. Ioh. Bapt.) Domokos prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-konvent bizonyítja, hogy Bathor-i Bereck fia: János fia: néhai László magister leánya: Anna, aki Gorbwa-i Bondizlo fia: Miklós magisternek a felesége, és leányuk: Katalin, aki Lyzko-i Andrásnak a felesége, testvéri szeretetből és bizonyos összeg ellené-

ben lemondottak unokatestvéreik (fr. p.): Bathor-i Szaniszló és György magisterek, valamint e Szaniszló fia: István javára minden jussukról, ami őket a nevezettek Bathor és Eched (Zathmar vm), Nyreghaz, Polch, Feyrtho, Thimar és Rakamaz (Zabolch vm), továbbá Somlyo, Perechen, Chehy, Gywlakutha, Gergethelethe (!), Kerestheleke, Badachon és Hydweg (Karozna vm), végül az erdélyi Mykloslaka (in Albensi ctu) nevű birtokaiban és bárhol Magyarország egész területén bármi címen megilleti, egyben nyugtázták is a pénz teljes kifizetését.

Eredeti, hártýán, függőpecsét töredékeivel, Teleki cs kendilónai lt (DF 257940). Az oklevél hamisítvány, mely a somlyói Bátoriak és a fent említett Anna nőági leszármazottai (a kusalyi Jakcsok, majd a bélteki Drágfiak és a ruszkai Dobók) között 1430-ban kezdett, de még 1519-ben is tartó pereskedés (vö. CDHung X/7. 732–739; DL 31096, 29778–9, 15535, 15640; PerényiLt 516. sz.) idején keletkezett. Ezt az alábbi körülmények bizonyítják: 1. Noha készítői eredetinek akarták feltüntetni, írása XV. század végi–XVI. század eleji kézre vall. 2. Genealógiai adatai pontatlanok, hiszen az itt említett személyek némelyike (Liszkói Andrásné Katalin, Bátori Szaniszló fia: István) csak az 1390-es évektől tűnik fel a forrásokban; Szaniszló és György pedig nem unokatestvérei, hanem édestestvérei voltak Annának (Engel: Genealógia: Gútkeled nem 1. Rakamazi ág 4. tábla: Bátori [somlyói]; ill. uo. Korbáviai grófok). 3. Kerestelek, Gyulakuta és Badacson 1379-ben még nem szerepelnek a somlyói uradalom tartozékai között (vö. 374. sz.): előbbi valószínűleg a XV. század elején népesült be ismét (vö. ZsOkI IX. 990. sz.; CDHung X/7. 733), Gyulakutát csak később, a század közepén alapították, Badacsont pedig szintén ekkortájt sikerült megszerezni a Szerjeiektől (vö. Hegyi: Szilágyság birtokviszonyai 84 [220. jegyz.]). 4. Nem nevesíti a Bátoriak által fizetett összeget, ami pedig egy örökérvényű iratban elvárható lenne. 5. Az 1393. május 5-re keltezett (de alighanem a XV. század derekán, a fenti a per során koholt), hasonló tartalmú egyezségével (DL 7861 = 30747) szerint a Korbáviainénak és leányának korábban átadott összegről a leleszi konvent által kiállított oklevél ekkor már (ill. még) nem állott Bátori Szaniszló és fia rendelkezésére. A hamisítvány elkészítése e hiány pótlását szolgálhatta. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 620–622 (román fordításban is).

477. 1379. szeptember 3. (in Gyosgewr, III. d. Egidii abb.) [I.] Lajos király elengedi mindazokat a bírságokat, amelyekkel László erdélyi vajda, Külső-Szolnok vármegye (cttus de Zolnok exteriori) alispánja, a nádor és az országbíró Zenkyral-i Imre fiai: János és Domokos, Zakach-i Jakab fia: István és Damanhyda-i Miklós fia: Miklós ellenében sújtotta Zenkyral-i Jakab fia: Miklóst és testvérét (fr. u.): Simont, amíg ezek Belz várában urukkal: Drag-gal, e vár őrzőjével (conservator) együtt, királyi szolgálatban foglalatokodtak, és utasítja az ország valamennyi egyházi és világi bíróját, hogy a nevezetteket ezekért ne háborgassák.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét töredékével és Huszti András regesztájával, DL 30718. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 623–624 (román fordításban is).

478. 1379. szeptember 4. (in Gyosgewr, dom. a. Nat. Virg.) [I.] Lajos király a Dragh-i Miklós fia: Jakab magister és rokonai, valamint a Tamás fia: Miklós bíró és Johann fia: Nikolaus által képviselt Koloswar-i királyi polgárok, hospesek és kereskedők közötti vámvitát, melyben a kolozsváriak [I.] Károly király [1316. augusztus 19-i] kiváltságlevelével (CDTrans II. 263. sz.) bizonyították teljes vámmentességüket az erdélyi részeken, a Dragh-i nemesek pedig bemutatták [I.] Károly király más privilégiumát és néhai Dénes erdélyi vajda ítéletlevelét arról, hogy birtokaikon vámmal rendelkeznek, és azt gyakorolták is, főpapaival és báróival tanácskozva úgy igazítja el, hogy a Koloswar-i kereskedők – a vármegyéből, kerületekből és az ország más részeiből hozzájuk csatlakozó társaikat

kivéve – a jövőben a Dragh-i nemesek vámhelyein félvámot adjanak. — *A kolozsváriak részére megszabott tarifák*: Egy hordó (tunella) bor után 10, egy szekér viza (usones) után kilenc szerecsen (Sarachenicales) dénár; egy szekér másféle hal után hat, egy szekér sajt (casei) után négy garas (a fenti dénárokbán számolva); egy lóért vagy ökörért egy, hat disznóért vagy szalonnáért két szerecsen dénár; egy vég vékonyabb (subtilior) posztóért két, a vastagabbért egy garas; egy vég szürkeposztóért (pannus griseus vulgariter zefer dictus) egy dénár; egy, mindenféle áruval megrakott mázsaszekérért (magnus currus ligatus cuiusvis rerum generibus oneratus vulgariter masa dictus) szerecsen dénárokbán számolt 16 garas; egy bundáért (pelicius) egy dénár. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Super compositione tributii nobilium de Dragh, littera domini Lodovici regis.

Eredeti, hártján, hátlapján felségpecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 12 (DF 281142). — Ái a kolozsmonostori konvent 1402. december 31-i oklevelében, uo., nr. 18 (DF 281148). □ Közlés: KvOKI I. 99–101. — Hurmuzaki I/2. 269–270. — Ub II. 507–509. — DocRomHist C, XV. 624–627 (román fordításban is).

479. 1379. szeptember 19. (in possessione Zenkyral, f. II. p. Exalt. s. cr.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy amikor a király írásos parancsára szeptember 18-án (dom. p. Exalt. s. cr.) megjelent Gerustelke (Torda vm) színén, hogy ott tegyen igazságot Gerend-i Miklós magister és Tetrui Vrkun (d) Mihály között, ez utóbbi sok nemes jelenlétében felmutatta előtte: 1) az erdélyi (AlbTr) káptalan [1338. december 10-i] privilégiumát, amely szerint Gerend-i Péter fia: Miklós comes Gerustelke földet ugyanazzal a határral, mint ahogyan néhai Vrkun János bírta, visszaadta Vrkun (d) Jakabnak (CDTrans II. 1015. sz.); 2) a Clusmonustra-i konvent [1375. május 3-i] kötelezőlevelét, amely szerint Gerend-i Miklós magister, az említett Péter fia: Miklós comeshez hasonlóan, Gerustelke birtokot visszaengedte Vrkun Mihálynak (134. sz.). Ezzel szemben Gerend-i Miklós magister semmiféle írásos bizonyítékot sem tudott felmutatni. Minthogy azonban a megjelentek között a tőzsomszédok nem voltak jelen, úgy döntött, hogy Vrkun (d) Mihály október 6-án (VIII. d. Mich. arch.) Zenkyral birtok felső részén, az első határjelnél esküdjön meg egy Jara-ból, Chan-ból, Zengel-ből vagy Bogath-ról való szomszédjával együtt, hogy a vitás terület régtől fogva ősi birtoka. Eskütársul nem választhatja Chan-i György fia: Gergelyt, aki ellen Miklós magister emelt kifogást, sem István fia: Istvánt, akinek kirekesztését maga Mihály kérte. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Super Geresthelke iuramentalis divisio ex parte mete. — *Uo., XVIII. századi kéz írásával*: Ezeket centuriazni kell, mivel többire (?) metalisok.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett gyűrűspecsét töredékével, DL 30135. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 628–630 (román fordításban is, hasonmással).

480. 1379. szeptember 20. ([in] Kykyllewar, f. III. p. Exalt. s. cr.) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i konventhez. [I.] Lajos király 1379. szeptember 2-án, titkospecsétje alatt kelt parancsára (475. sz.) a feleket és a szomszédokat szeptember 18-ra (dom. p. Exalt. s. cr.) rövid terminusra a Gerestelke nevű vitás föld színére idézte okleveleik bemutatása végett. Itt Vrkun (d) Mihály az erdélyi káptalan 1338. december 10-i privilégiumával (CDTrans II. 1015. sz.) és a konvent 1375. március 12-i [o: május 3-i] pátens kötelezőlevelével (134. sz.) bebizonyította Gerestelke-hez való jogát. Amikor azonban a vitás

területet körül akarta határolni, Gerend-i Miklós magister mindjárt az első határjelnél el-
lentmondott, ugyan nem oklevelek alapján, hanem csak szavakkal (asserens solum ver-
bum, sed nullo evidenti documento comprobando), azt állítván, hogy az sohasem volt Ge-
restelke igazi határa, majd pedig Gerestelke közepén, az Aranyos felőli oldalon egy darab
földet, melyet Espanlaka-nak nevezett, sajátjaként visszavett (in medium ipsius terre Ge-
restelke accedendo, ex parte fluvii Aranyas quandam particulam terre sui iuris Espanlaka
nominando recaptivavit), és kilátásba helyezte, hogy az erre a darabra vonatkozó okleve-
leit későbbi időpontban bemutatja. Ő azonban a vele lévő nemesekkel együtt úgy döntött,
hogy Miklós magister az összes elvett holmit adja vissza a [tordai] hospeseknek, a földda-
rab visszavétele miatt pedig patvarzkodáson maradjon, Mihály pedig október 6-án (VIII. d.
Mich. arch.) Zenthmarton-i Beke fia: János alvajdai embernek és a konvent tanúbizonyosá-
gának a jelenlétében, Chan-i György fia: Gergely kivételével bármelyik szomszédjával e-
gyüttesen tegye le a szokásos módon (vagyis mezítláb, övüket megoldva és fejük fölé föl-
det tartva) az esküt, hogy a vitatott határjel Gerestelke igazi határát jelzi. Minderről októ-
ber 13-ra (VIII. d. oct. predictarum) tegyenek neki jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1379. október 11-i jelentésébe (486. sz.), DL 31087. □ Közlés:
DocRomHist C, XV. 631–635 (román fordításban is).

481. [1379. szeptember 21.–október 13. között] A Sagh-i konvent [I.] Lajos királynak.
[Scepus-i Jakab comes országbíró 1379. augusztus 31-i kérésére (472. sz.)] Chehy-i Péter
királyi ember, Péter frater pap (presbiter) tanúbizonyosága mellett, [1379]. szeptember 21-
én (in Mathei ap. et ev.) megidézte Tamás fia: István magister fia: Lászlót és másik Ta-
más fia: Dénest október 13-ra (ad quind. Mich. arch.) István fia: Dénes ellenében, hogy
ellentmondásuk okáról számot adjanak, és a rájuk kirótt 12 márka bírságot az országbíró-
nak és a felperesnek megfizessék.

Tartalmi ái I. Lajos király 1380. november 13-i oklevelében (581. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). □
Közlés: BánfOkl I. 357. — DocRomHist C, XV. 795, 800 (román fordításban is).

482. 1379. szeptember 24. (sab. p. Mathei ev.) Az erdélyi egyház káptalana János er-
délyi alvajda 1379. augusztus 31-i kérésére (473. sz.) levéltárából (sacristia seu conserva-
torium) előkeresi és Gerend-i Miklós magister részére függőpecsétje alatt átírja Gerestel-
ke/Gerustelege birtokra vonatkozó saját 1338. december 9-i privilégiumát (AOkl XXII.
595. sz.). — *Méltóságsor*: László prépost, egyházzogi doktor, Benedek éneklőkanonok,
de nem kanonok (cantore canonico non existente), Péter örkanonok, Péter Clus-i főesper-
es, dékánkanonok. — *Hátlapján, XV. századi kézzel*: Super terra Gerustelege. (H. G.)

Eredeti, hártján, függőpecsét zsinórával, a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Acta anni, fasc. 12, an. 1379, nr.
39 (DF 219863). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 635–637 (román fordításban is).

483. 1379. szeptember 27. (in Jeneu, III. f. a. Mich. arch.) István magister Doboka-i is-
pán, valamint szolgabírái: Fermenes-i Mihály és Kege-i Péter bizonyítják, hogy a Vos (d)
István tiltakozása nyomán vele együtt a helyszínre kiküldött Kege-i Péter szolgabíró vizsgá-
lata során igazoltnak találta a panaszosnak azt az állítását, miszerint Yuan fia: Petru, Mona
(d) Mihai, Cristian fia: Nicolae, Toma kenéz és Gheorghe cel Mare (Magnus) nevű Zekul-

ay-i románok (Olachii) hatalmasul rárontottak Nyres-i Baldi (d) Jakab házára, és onnan vakmerően elvitték azt a 300 birkát, nyolc tömlő sajtot (octo cutes caseorum vulgo themleu vocatas), tíz tehenet, négy disznót és egy lovat, amelyeket ő jogos bírság gyanánt (pro iusto birsagio) vett el Benedict nevű román jobbágyától, és megőrzés végett hagyott nevezett Bal-di (d) Jakabnál. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával: Super furtis octo tumleu.*

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett pecsét töredékeivel és egy harmadik nyomával, valamint Huszti András regesztájával és levéltári jelzetével, Wass cs lt (DF 252840). □ Közlés: AMN 17/1981. 160–161 (Pop. I. A.). — DocRomHist C, XV. 637–638 (román fordításban is, hasonmással). □ Regesza: DocVal 285 (napi kelet nélkül). — WassLt 174. sz.

484. 1379. október 10. (in villa Kene, XII. d. Mich. arch.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Zonuk vármegyei nemesek közössége számára Kene faluban szeptember 29-én (f. V. vid. in Mich. arch.) kezdett közgyűlésén Porteluk-i Márton fia: Jakab kérésére, az általa képviselt Pereche-i Benedek fiai: István és János jogainak érvényesítése céljából pá-tens alakban átírja [I.] Lajos király nagyobb pecsétje alatt kelt 1368. március 24-i pá-tens ok-levelét (CDTrans IV. 666. sz.), melyet Kerezthwr-i Zeuke fia: Lőrinc mutatott be előtte. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával: S(olvit) i(n causam attractus) XII q(rossos) (H. G.)*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kopács János gyűjteménye (DF 292451).

485. 1379. október 10. (prope villam Kene, XII. d. Mich. arch.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy a Zonuk vármegyei nemesek közössége számára Kene fa-lu közelében szeptember 29-én (f. V. vid. in Mich. arch.) kezdett közgyűlésén Tiuissed-i István fia: Jakab deák előadta, hogy amikor ő, bizonyos Tiuissed-i és Megyes-i birtokrésze kiváltásáért 62 Ft-tal adósa lévén Zuna-i János fiainak: Lászlónak és Miklósnak, a Chahol-lal szomszédos Megyes nevű birtokát zálogba kívánta vetni, hogy tartozását kifizethesse, Chahol-i Sebestyén magister tiltakozott az ellen, hogy birtokát másnak zálogo-sítsa el, és vállalta, hogy a 62 Ft-ot a fizetési határnap előtt rendelkezésre bocsátja. Ígé-re-tét azonban nem váltotta be, és ezért végül is Jakab deákot a királyi udvarban tartozása kétszeresében marasztalták el Zuna-i János fiaival szemben. Említett kötelezettségvállalá-sa értelmében tehát Jakab deák a 62 Ft kétszeresét követelte Sebestyén magistertől. Mint-hogy azonban Sebestyén teljesen ártatlannak állította magát a felperes keresetében, arra kötelezte őket, hogy október 8-án (sab. vid. IX. [Ϛ: X.!] d. congregationis) kiküldötte előtt egymaga esküvel erősítse meg ezt az állítását. Miután Sebestyén magister az esküt szabá-lyosan letette, felmenti őt a felperes keresete alól. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával: S(olvit) B. XX q(uatu)or d(enarios). S(olvit) i(n causam attractus) XII q(rossos).*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253470). □ Köz-lés: DocRomHist C, XV. 639–641 (román fordításban is). □ Regesza: EMOKl 167. sz.

486. 1379. október 11. (f. III. a. Galli conf.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1379. szeptember 20-i kérésére (480. sz.) Zenthmar-ton-i Beke fia: János alvajdai ember, István deák magisternek, a konvent jegyzőjének a tanúbizonyossága mellett, az alvajda által előírt időpontban, azaz október 6-án (VIII. d. Mich. arch.) a Gerestelke nevű vitás földet Vrkun (d) Mihálynak iktatta, miután Chan-i

András fia: Miklóssal együtt a szokott módon, tehát meztláb, övüket megoldva és fejük fölé földet tartva (discalciatis pedibus, cingulis resolutis et terram super capitibus eorum positis) a legelső határjelnél megesküdött, hogy a vitás terület neki ősi birtoka, és a kérdéses határjel is mindenkor Gerestelke-hez tartozott. — *A vitás föld határának leírása*: In fine possessionis Zenthkyral in uno Dumb ipsam primam metam renovassent, et inde versus possessionem Polyan ad bonum spatium tendendo, in uno Holum unam metam de novo erexissent. Abhinc versus eandem possessionem Polian progrediendo, similiter in uno Holum unam metam erexissent. Deinde flectitur versus plagam septentrionalem quendam fluvium Saruspatak vocatum saliendo in uno Holum unam metam novam erexissent. Inde directe perveniret ad fluvium Aranyas et sic terminaretur. — *Hátlapján, egykorú kezek írásával*: Magister Nicolaus de Gerend [in ...] marcis et Mychael dictus Vrku[n ...] in L marcis iudici et similiter in L marcis parti adverse convicti sunt. Item idem Michael in sex marcis pro dehonestatione est convictus. — *Uo., a jobb szélén, XV. századi kéz írásával*: Littera adiudicationis super metarum Geres, contra nobiles de Gerend.

Eredeti, papíron, rongált állapotban, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, DL 31087. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 642–644 (román fordításban is).

487. 1379. október 13. (III. Id. Octobris, an. XXXVIII.) [I.] Lajos király Fewlduar/Feulduar/Feuldwar véneinek, polgárainak, népeinek és szászainak (Saxones) csütörtökönként (singulis ebdomadis f. V.) tartandó hetivásárt engedélyez, és az említett napon oda utazó erdélyrészi, székely vagy Brassouia-i kereskedőknek, polgároknak és más rendű embereknek, valamint áruiknak szabad közlekedést biztosít. Rendelkezését hirdessék ki a vásárokon és más nyilvános helyeken. — Az oklevél Demeter kancellárnak, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának (presbiter), az esztergomi (Strigoniensis) egyház kormányzójának (gubernator) és ottani örökös ispánnak a keze által kelt. — *Méltóságsor*: Demeter esztergomi kormányzó, István frater jeruzsálemi (Jerosolimitanus) pátriárka, a kalocsai és bácsi (Colocensis et Bachiensis) egyesített egyház adminisztrátora, a teológia magistere, Péter zárai (Jadrensis), Wgulin Spalato-i, Wgo raguzai (Ragusiensis) érsek; Imre egri (Agriensis), Pál Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházjogi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), László királyi orvos (phisicus) Warad-i, Gwyllermus frater győri (Jauriensis), Benedek Vessprim-i, Tamás Chanad-i, Domokos frater boszniai (Boznensis), Péter Wach-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tininiensis), Demeter Nona-i, Grysogon traui (Traguriensis), Máté sebenicói (Sibinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Tamás Corbaui-i, Mihály Scardona-i püspök, a zenggi (Seniensis) szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor, a kunok bírása, László erdélyi vajda, Scepus-i Jakab comes országbíró, Zeech-i Miklós Horvátország (Croacia) és Dalmácia, Zudor Péter egész Sclauonia, János Machow bánja, Temlinus tárnok-, György pohárnok-, Zudor István ajtónálló-, Lyzko-i Pál étékfogó-, István lovászmester, Heem fia: Pál fia: Benedek Poson-i ispán.

Eredeti, hártýán, feltűnően gondos kivitelezésű iniciáléján Brassó város címerére utaló korona, rongált függőpecséttel, egykor Földvár mv lt-ban, jelenleg a brassói szász ev. egyházközség lt-ban, IV. E. nr. 79 (DF 278664). — Ái Zsigmond király 1427. május 25-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Nova collectio posterior, Urk. V/1838. □ Közlés: Ub II. 509–510. — DocRomHist C, XV. 644–647 (román fordításban is).

488. 1379. október 26. (Zolii, in Demetrii mart.) [I.] Lajos király a Pechwarad-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Gyula-i Miklós fiai: Mihály és Jakab vagy Bodmeyr-i Bakou fia: Péter szólítsa fel Wg-i Loránd fia: Pétert, hogy szolgál-tassa vissza Reche-i Balázs fia: Mihály magister lovagnak a Kereztur és Feullok nevű birtokára vonatkozó, nála lévő okleveleit. Ha ezt továbbra is visszautasítaná, és ezzel Mihály magister pereinek vitelét veszélyeztetné, idézze őt színe elé. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Fidelibus suis conventui Pechwaradiensi.*

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62736.

489. 1379. október 30. (in Kykulleuar, dom. a. Omn. sanct.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Thethreh-i Vrkun Mihály, bár Eurke birtok felét bírói úton visszaszerezte, miután Eurke-i Zopus (d) Miklós fogott bírakkal, továbbá az erdélyi káptalan [1318. október 14-i] (CDTrans II. 312. sz.) és a Colusmonostra-i konvent privilegiális oklevelével világossá tette előtte, hogy Eurke-t Gerend-i Péter fia: Miklós, valamint fiai: Jakab és Miklós ajándékozták Zopus (d) Miklós szintén Zopus (d) Miklós nevű apjának, és ehhez az ő apja: Vrkun Jakab szintén beleegyezését adta, előtte kijelentette, miszerint sem ő, sem utódai nem kívánják ellentmondásukkal tovább akadályozni Zopus (d) Miklós Eurke-i birtoklását. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Iuris alieni.*

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: [+S] IOH[NIS] V[ICEVOY]-VOD, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73761. □ Közlés: TelOkl I. 187–188 (pecsétképpel). — DocRomHist C, XV. 647–648 (román fordításban is).

490. 1379. november 9. (II. d. oct. Omn. sanct.) Az erdélyi káptalan előtt Chyfid-i Balázs fia: János özvegye: Bezter fia: Domokos leánya: Anna asszony Galfolua (Kykulleu vm) birtokbeli részét 31 garásával számolt 40 Ft-ért elzalogosítja vejének (gener): Bula-i Akus fia: Tamásnak, akit famulusa: Lőrinc fia: Mihály képvisel. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Inpignoratoria super Galfalwa, Thome filio Akus de Bolya.*

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29718. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 649–650 (román fordításban is).

491. 1379. november 11. (in Martini conf.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Regun-i Tamás fia: Dénes magister – István fia: László és a többi atyjafiai nevében is – tiltja Abafaya-i Péter fia: Jánost és jobbágyait, valamint bárki mást Regun és Beng birtok elfoglalásától, illetve használatától.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, Erdődy cs galgóci lt (DF 278298). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 650–651 (román fordításban is). □ Regesza: ErdődyLt F58. sz.

492. 1379. november 15. (Zolii, III. d. Briccii conf.) [I.] Lajos király Schenk szék véneihez, bíráihoz, esküdteihez és szászaihoz (Saxonibus). Szentágotai (de Villa Agnehis) Johann comesnek az ottani szászok összessége nevében kifejtett panaszára, miszerint a címzettek egy részének nincsen ingyére a Szentágotának [1376. december 15-én] adott vásártartási engedély (220. sz.), tudatja velük, hogy nem fogja azt visszavonni, ezért ne is

járuljanak eléje ebben az ügyben, és ne akadályozzák annak érvényesülését. Megígéri azonban, hogy a továbbiakban nem engedélyez jogaikat sértő vásárokat [a szék területén]. Az oklevél, elolvasása után, visszaadandó felmutatójának. (H. G.)

Ái Zsigmond király 1409. január 31-i oklevelében, melyet már a XIX. század végén is csak Martin Georg Hirlingnek (†1831) Joseph Andreas Zimmermann gyűjteményében (1810–1897) levő másolatából ismertek. A leírás szerint pátens alakban, titkospecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 510–511. — DocRomHist C, XV. 651–652 (román fordításban is).

493. 1379. november 15. (Torde, VIII. d. oct. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonok-i ispán az alperes vajdai oklevéllel megbízott ügyvédjének: [Ziluus?] Jánosnak a kérésére az ország szokása szerint (eo gravamine, quo de regni conveniret consuetudine), azaz három márka bírság ellenében újból elhalasztja a következő év május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) a Klusmon[ostra]-i apát: Ottó frater által Teremy birtokban való beiktatásának megakadályozása miatt Teremy-i Ponya fia: Mihály magister ellen indított pert, melyet előzőleg János alvajda halasztott volt az erdélyrészi nemesek közössége és minden rendű-rangú ember részére november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Torda-n kezdődött közgyűlésére. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro religioso viro domino fratre Ottone [abate] de Klusmonostrā, contra magistrum Mychaelem filium Ponya de Teremy, ad octavas festi beati Georgii martiris, prorogatoria.* — *Uo., egykorú kéz írásával: Nichil s(olvit) B.*

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 28927. — Uv. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 653–654 (román fordításban is).

494. 1379. november 17. (Torde, X. d. oct. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonok-i ispán az erdélyrészi nemesek közössége és minden rendű-rangú lakosok részére a november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Torda-n kezdett közgyűlése (generalis congregatio) alkalmával István volt erdélyi vajda 1348. május 12-i pátens oklevelét (CDTrans III. 463. sz.) privilegiális alakban átírja a személyesen megjelent Fratha-i Beke fia: Imre és a férje által képviselt Zupus (d) Miklósné: Erzsébet számára, aki Fratha-i Ws fia: Miklós leánya.

Eredeti, hártán, függőpecsét töredékével, hátlapján Huszti András keze által írt regeszta és levéltári jelzet, DL 37078. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 657–658 (román fordításban is).

495. 1379. november 17. (Torde, X. d. oct. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonok-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek közössége és minden rendű-rangú lakosok részére november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Torda-n kezdett közgyűlésén (generalis congregatio) Zengel-i István deáknak Zenthmarton-i [Jób fia:] néhai Gergely fia: Jób nevében előadott kérésére János budai (Budensis) préposttal, Tylegd-i Miklós fia: Miklós magisterrel, valamint a szolgabírákkal, az esküdt ülnökökkel és a jelen levő nemesekkel együtt úgy döntött, hogy Myko-i Ágoston fia: János, Bako (d) Péter, Imre és a Clusmonustra-i konvent ügyvédvalló levelével általuk képviselt Balázs fia: Mihály, továbbá Zylagzeg-i János [1380]. január 20-án (in quind. Epiph. Dom.) Szentimrén (in Sancto Emerico) előtte vagy az alvajda előtt a 72 garásával számolt 12 márka ezüst zálogösszeg

viisszafizetése után Myko birtoknak az erdélyi káptalan 1338. február 9-i pátens oklevelé alapján kezükben tartott felerészét kötelesek visszaadni Gergely fia: Jónak, illetve törvényes képviselőjének.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 26378. — Tartalmi említés Temes János erdélyi alvajda 1380. május 8-i parancslevelében (549. sz.), Cornides Dániel kéziratos Diplomatariuma, OSzK, FoLat nr. 2220, tom. VII. pag. 532. □ Közlés: DocRomHist C, X V. 654–657 (román fordításban is, hasonmással).

496. 1379. november 19. (Thorde, XII. d. oct. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. Az erdélyrészi nemesek közössége és minden rendű-rangú személyek részére november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Thorda-n kezdett közgyűlésén Ottó frater, a Colosmonosthra-i Szűz Mária-egyház apátja, Kyde-i Gergely fia: János elleni perében bemutatta Scepus-i Jakab comes országbírónak [1379. július 1.–augusztus 22. között] az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalanhoz intézett kérését (466. sz.) és a káptalan [1379. augusztus 22. után] arra tett jelentését (471. sz.), legvégül pedig [I.] Lajos király 1379. július 15-i pátens oklevelét (469. sz.). Minthogy Mariathelke/Maryatelke és Kayantho/Kayanthow határjárása során Ottó apát az erdélyi káptalan [1285. június 28-i] oklevelé (CDTrans I. 412. sz.) alapján egyértelműen megnevezte a határjeleket, míg Gergely fia: János egyet sem tudott mutatni, így vitatott hovatartozású föld nem maradt, a király említett parancsa értelmében pedig az ítélethozatal ez ügyben tovább nem halasztható, az erdélyrészi hét vármegye szolgabíráival, esküdtjeivel és nemeseivel együtt úgy döntött, hogy az apát az általa megnevezett határjelek valamelyikére december 7-én (II. d. Nicolai conf.) a szomszédok, az alperes vagy ügyvédje és Cykmand-i Jakab fia: János vajdai ember, valamint a káptalan tanúbizonyosága jelenlétében, egyedül csak saját személyében tegyen esküt. Ennek megtörténte után az apátot és monostorát, ellenkező esetben viszont Gergely fia: Jánost vezessék be Thyburcztheleke/Tyburchtelke birtokába, tekintet nélkül a másik fél tiltakozására, és erről nyolc napon belül tegyenek neki jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1379. december 13-i jelentésébe (507. sz.), DL 38708. — Tartalmi ái Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1393. szeptember 26-i oklevelében, DL 28735. — Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 2. A leírás szerint az eredetit privilegialis alakban, vöröszöld selyemfonálon függő pecsét alatt állították ki. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 662–675 (román fordításban is). □ Regesztza: CDHung IX/5. 366. — KmJkv I. 187. — DocRomHist C, XV. 649 (mindhárom november 8-i téves keltezéssel).

497. 1379. november 19. (Torde, XII. d. oct. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonok-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek és minden rendű-rangú emberek számára Torda-n november 8-án (in oct. Omn. sanct.) kezdett közgyűlésén Péter főesperes az erdélyi káptalannak saját oklevelével megbízott ügyvédjeként, az alvajda perhasztó oklevele alapján azt állította, hogy Ikod-i István, Péter és Miklós a múlt esztendőben április 27-én (IV. d. Georgii mart.) Pysky nevű birtokuknak [Ikod] felőli (a parte dicte ville) határjeleit hatalmasul elrontották, és ennek bizonyítására felmutatta a Klusmonostri-i konvent vallatólevelét. Minthogy azonban az alperesek mindezt tagadták, és a felperes sem mutatott fel egyéb okmányt, úgy rendelkezik, hogy az Ikod-i nemesek

[1380]. január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) Szentimrén (in Sancto Emerico) színe előtt négy-négy, azaz összesen 12 társsal esküdjének meg a keresetben való ártatlanságukról.

Eredeti, szakadozott, vízfoltos papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, melynek körirata: +[S] LADI VO[IVODE TRSILVANI ET COITIS DE ZON]VK, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/32 (DF 277408). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 661–662 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 681. sz.

498. 1379. november 19. (Torde, XII. d. oct. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesség közössége és minden rendű-rangú emberek számára Torda-n november 8-án (in oct. Omn. sanct.) kezdett közgyűlésén Sauoly-i László fia: Lukács kijelentette, hogy [1380]. május 1-jén (in oct. Georgii mart.), a fogott bírák döntésének megfelelően, Kuchard/Kochard vagy Saly/Sauely nevű egészbirtoka nyolcadát szavatosság vállalása mellett átengedi Zochwa-i Péter fia: Miklós fia: Miklósnak – aki János magister alvajda ügyvédvalló levele alapján Péter fia: Pál fia: Jakabot is képviseli – Chapou birtok ama negyedének feléért, amely negyeddal az említett Miklóst nagyapjának (avus): Péternek Raaf nevű fia megöléséért kártalanította, de amelynek felét utóbb mások elperelték Miklóstól. Ha ezt a kijelölt határidőre nem hajtáná végre, az említett negyedrészt felének kétszeresében marasztalják el Miklós ellen. A Colosmonostora-i konvent tehát küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a vajdai emberek egyike Miklóst örökjogon vezesse be a kárpótlásként átengedett birtokba, tekintet nélkül mások ellentmondására, és minderről nyolc napon belül tegyen neki jelentést. — *A kijelölt vajdai emberek:* Wgra-i Chepany fia: Tamás, Estfanhaza-i Miklós fia: Dávid, Zenthpaal-i László fia: Tamás, Delle-i Pál fia: Kelyanus. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* S(olvit) B. XXⁱⁱ IIII. — *Uo., XV. századi kézzel:* De Kochard in Kekelleo.

Eredeti, hártýán, hátlapján pecsét nyomával, DL 27630. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 658–660 (román fordításban is).

499. 1379. november 23. (Torde, XVI. d. oct. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. Az erdélyrészi nemesek egyeteme és minden rendű-rangú lakosok részére Torda-n november 8-án (in oct. Omn. sanct.) kezdett közgyűlésén Valkow-i Miklós deák magister azzal vádolta unokatestvérét (fr. p.): Ffornas-i György fia: Miklóst, hogy Ffornas-on lakó jobbágyait állandó gyalázkodással, szidalmakkal és fenyegetésekkel zavarja. Ezek miatt Jakab nevű jobbágya el is szökött a faluból, amivel 100 Ft kárt okozott neki. György fia: Miklós ártatlannak mondotta magát a keresetben. Minthogy Miklós magister semmiféle világos bizonyítékkal nem támasztotta alá keresetét, elrendeli, hogy György fia: Miklós [1380]. január 13-án (VIII. d. Epiph. Dom.) a Closmonstra-i konventben másodmagával esküdjön meg arra, hogy Miklós magister keresetében teljesen ártatlan, amiről január 20-ra (ad VIII. d.) tegyenek neki jelentést. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Super iuramento. Pro Nicolao filio Georgii de Ffornas, contra magistrum Nicolaum litteratum de Valkow, per eundem Nicolaum filium Georgii octavo die festi Epiphaniarum domini coram conventu de Closmonstra modo intrascripto deponendo, cuius series ad octavam diei eorundem octavarum nobis est reportanda. — *Uo., egykorú kézzel:* S(olvit) i(n causam attractus).

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, DL 42136. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 676–677 (román fordításban is).

500. 1379. november 27. (Torde, dom. a. Andree ap.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Hedrehfaya-i Leukus fia: Péter határolja körül Telegd-i Tamás fia: Péter magister Belenuk nevű (in ctu Albensi) birtokát. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Amicis suis reverendis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro magistro Petro filio Thome filii Laurentii de Telegd, reambulatoria. — *Uo., egykorú kézzel:* Non intro (?). — *Uo., bal szélen, egykorú rájegyzés:* [Omnibus metis] possessionis Belenik, [ubi sunt commet]aneii nobiles de Gyog, [fuit contradictio, fac]ta per dictos nobiles [de Gyog; et pro pa]rte Cracho, ubi mete [dicte possessionis] incipiunt supra quendam [lapidem, qui dicitur] Vellakew; deinde descen[dendo ad caput] cuiusdam fluvii Tiburpataka [... et circ]a ipsum descendit [... venit ad] quendam [monticulum? O]rbohalm dictum, [ubi vero?] commetanei nobiles [reambulatio]ni non contradixerunt.

Eredeti, rongált papíron, zárópecsét nyomával, DL 31109. Az utóbb részben leragasztott hátírat helyreállítása az eredeti mellett őrzött 1796. évi hiteles átirat felhasználásával történt. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 677–679 (román fordításban is).

501. 1379. november 28. (Torde, II. f. a. Andree ap.) Fermentes-i Mihály és Kege-i Péter, Doboka vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy Chege-i Deseu fia: László vállalta elöltük, miszerint [1380]. január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) két Ft-ot kifizet Zenthegyed-i Domokos fia: Lászlónak azzal a megkötéssel, hogy a határnap be nem tartása esetén három Ft-ot köteles fizetni.

Eredeti, papíron, hátlapján egy befüggesztett pecsét töredékével és egy másik nyomával, valamint Huszti András regesztájával és levéltári jelzetével, Wass cs It (DF 252832). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 679–680 (román fordításban is). □ Regesztza: WassLt 175. sz.

502. 1379. november 30. (Torde, in Andree ap.) János erdélyi alvajda azt a pert, amelyet előző halasztólevele értelmében Dathus-i Bolgar László fia: Miklós László erdélyi vajda november 8-án (in oct. Omn. sanct.) [Torda-n] kezdett közgyűlésén kívánt megindítani Suuk-i Darabus ellen, [1380.] május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) elhalasztja azzal a megkötéssel, hogy a felek kötelesek elfogadni, amit az általuk választandó négy fogott bíró dönt, illetve az ezt megtagadó felet az alvajda tartozik rászorítani az elégtételadásra. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Nicolao filio Ladislai dicti [Bol]gar de Dathus, contra D[ara]bus de Suuk, ad octavas festi beati Georgii martyris proxime affuturas, in factis interius expressis, prorogatoria. — *Uo., közel egykorú rájegyzés:* Partes feria sexta proxima post festum sancte Trinitatis [1380. május 25.] et coram conventu, sex proborum bonorum virorum, quidquid iudem, et si aliqua pars non veniret aut non acceptaret, tunc eadem contra alteram partem convinceretur eo facto, ad quod partes se sponte obligarunt.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi It: DL 73762. □ Közlés: TelOkl I. 188–189. — DocRomHist C, XV. 680–682 (román fordításban is).

503. 1379. [december 1. vagy 22.] (in Chepel, f. V. p. <Andree/Thome> ap.) Erzsébet királyné Zabolch vármegye ispánjához vagy alispánjához és szolgabíráihoz. Tartsanak vizsgálatot Loranthaza-i Loránd fia: András fia: Gergely panaszára, miszerint amikor ap-

ja: András [1379]. november 16-án (f. IV. p. Martini conf.) négy ökre nyomát követve a királyné Eteel/Ethel nevű falujába ért, őt néhány ottani lakos avagy hospes, a többiek egyetértésével, megölte. (H. G.)

Belefogalva Szabolcs vármegye hatóságának [1380]. január 7-i jelentésébe (513. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96538. A keltezésben szereplő apostol neve tollban maradt (titulusát viszont tévedésből kétszer írták le); pótlása az alapján történt, hogy november 16. és január 7. közötti időszakra három apostol (András, Tamás, János) ünnepe esik, de utóbbinak inkább *evangelista* címét szokták feltüntetni, és a neki megfelelő december 29-i keltezés is túl közel esne a jelentés dátumához. □ Regeszta: NyJAMÉ 42/2000. 120 (Piti F., tévesen december 23-ra keltezte). — Szabolcs vm I. 693. sz. (december 22-re keltezte). — NyJAMÉ 52/2010. 524 (385. sz., Piti F., december 23-i hibás keltezéssel).

504. 1379. december 4. (Bude, in claustro Steph. protomart. ordinis eremitarum S. Augustini, habitationis nostre) István frater, a Szentírás magistere, jeruzsálemi (Iherusalemitanus) patriarcha, a kalocsai és bácsi (Colocensis et Bachyensis) egyesített egyházmegegyék örökös adminisztrátora, apostoli legátus és királyi kancellár Rodolfus frater Segyzvar-i [domonkos] perjel kérésére függőpecsétje alatt megerősítve átírja János pápai legátus 1372. május 9-i, függőpecsétes kiváltságlevelét (CDTrans IV. 1003. sz.). — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Littera roborationis et confirmationis privilegiorum ordinis nostri etc. Etiam mandatur omnibus rectoribus et plebanis sub excommunicationis pena ne aliquem ex fratribus nostris impedire valeant neque debeant etc. (H. G.)

Eredeti, hártján, függőpecsét töredékével, ENMLt, Törzsgyűjtemény (DF 253666). □ Közlés: CDHung IX/5. 333–336 (kihagyásokkal). □ Regeszta: EMOKl 168. sz.

505. 1379. december 4. (Bude, in claustro Steph. protomart. ordinis eremitarum S. Augustini, habitationis nostre) István frater, a Szentírás magistere, jeruzsálemi (Iherusalemitanus) patriarcha, a kalocsai és bácsi (Colocensis et Bachyensis) egyesített egyházmegegyék örökös adminisztrátora, apostoli legátus és királyi kancellár Rodolfus frater Segygsdwar-i [domonkos] perjel kérésére függőpecsétje alatt megerősítve átírja János pápai legátus 1372. május 10-i függőpecsétes kiváltságlevelét (CDTrans IV. 1004. sz.). — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Littera cuiusdam legati de quibusdam articulis et privilegiorum nostrorum confirmatione.

Eredeti, rongált hártján, függőpecsétje kiszakadt, az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/33 (DF 277409). □ Közlés: Ub II. 511–512. — DocRomHist C, XV. 682–683 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 1038. sz.

506. 13[7]9. december 7. (VIII. d. Andree ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Anduriashaza-i László fiai: István és Péter – a konvent ügyvédvalló oklevelével testvérük: Mihály nevében is – kötelezik magukat arra, hogy rokonuk: András fia: néhai Nagy (Magnus) Miklós Anduriashaza-i részének a felét [1380]. január 8-án (dom. p. Strennarum), a konventi kiküldött jelenlétében, átengedik Pethlend-i néhai Borz (d) László özvegyének: Klárának és általa képviselt fiainak: Péternek és Jakabnak. Ugyanakkor, 50 márka bírság terhe alatt, alávetik magukat a fenti napon Zarkad-i László

fia: László és Twruzkou-i István fia: Miklós magisterek vagy – ezek elfoglaltsága esetén – más nemes fogott bírák által egyéb vitás birtokügyeikben hozandó döntésnek.

Eredeti, papíron, rongált állapotban, befűggesztett pecsét nyomával, DL 26759. Keltezése szakadás következtében hiányos. — Tartalmi említés a kolozsmonostori konvent 1380. január 13-i oklevelében (515. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73763. Keltezésére vö. TelOkl I. 183, 185, 200. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 14–15 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 683–685 (román fordításban is, hasonmással).

507. 1379. december 13. (f. III. p. Nicolai conf.) Az erdélyi egyház káptalana László erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. 1379. november 19-i ítéletlevele (496. sz.) értelmében Cykmand-i Jakab fia: János vajdai kiküldött – László magister kanonok, hiteleshelyi tanúbizonyság, valamint a szomszédok jelenlétében – december 7-én (II. d. Nicolai conf.), miután a Clwsmonosthora-i Szűz Mária-egyház apátja: Ottó a Zebedey nevű hegyen, csak saját személyében, letette az esküt arra, hogy az általa megjelölt határjelek igazak, és Thywrcztheleke az apátságnak Kayanthoew (!) és Mariatheleke területén fekvő régi birtoka, az apátot és monostorát beiktatta Thywrcztheleke birtokába, Kayanthow és Mariatheleke határát pedig a következőképpen állapította meg: Primo enim a tribus metis inter possessiones Mariatheleke, Zomordok et Buda nuncupatarum distingentibus in latere cuiusdam montis supra piscinam Darwastho vocatam existentibus, quarum duas renovassent et alias metas ex parte Zomordok non renovassent pro eo, quia iidem nobiles de predicta Zomordok in nullo contradictores in cursibus metarum extitissent. Deinde ulterius procedendo [vers]us partem meridionalem in latere eiusdem montis duas metas terreas transeundo per bonum spatium duas metas novas erexissent, quarum una separat [eid]em possessioni Mariatheleke et alia possessioni Bwda. Abhinc ulterius transeundo se[cu]s quandam viam magnam regalem, qua transitur ad villam Korogy [unam metam renova]ssent et aliam novam erexissent, quarum una [a] parte meridiei possessio[ni]bus Mariatheleke et Kayanthow, alia vero separat a parte septemtrionali posses[sioni] Bu]da. Abhinc deinde ascendendo super unam Byrch versus montem Fashalom vocatum per modicum spatium unam metam cursualem de novo erexissent. Abhinc [vero tran]seundo super montem Fashalom predictum unam metam renovassent et aliam de novo erexissent. Abhinc descendendo ad iactum unius lapidis circa quendam monticulum Halom vocatum unam metam renovassent et aliam de novo erexissent. Abhinc ulterius eundo et saliendo de vero cursu metarum, quod propter bonum pacis et concordie tranquillitatem, quam idem dominus abbas gerit apud magistrum Georgium de Bwda commetaneum suum dimittentes tres veras metas in valle in terris arabilibus in quodam Berch procedendo magis ad meridiem, quam ad orientem per longum spatium tres metas de novo erexissent. Super quibus tribus metis de novo erectis religiosus vir frater Georgius custos in persona conventus eiusdem ecclesie beate Virginis de Clusmonosthora contradictor extitisset. Abhinc divertendo versus plagam orientalem descendendo in quodam monticulo duas metas renovassent, quarum omni premissarum metarum a parte possessionum Kayanthow et Mariatheleke una separat eisdem possessionibus Mariatheleke et Kayanthow a parte meridionali, alia vero a parte septemtrionali distingit possessionibus Bwda et Gyows. Dehinc descendendo ad rivulum Aranyasdalthaka vocatum, ibique circa eundem rivulum unam metam terream renovassent. Et de predicto rivulo sursum ad montem Zebedey ascenden-

do et super eundem montem Zebedey octo metas versus plagam orientalem post se se sequentes per modica spatia renovassent; et ibi cursus metarum terminantur.

Ái az erdélyi káptalan 1380. május 16-i oklevelében (551. sz.), DL 38708. — Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 2. A leírás szerint az eredetit pátens alakban, hátlapján megpecsételt hártýán állították ki. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 685–688 (román fordításban is). □ Regesztá: CDHung IX/5. 365–366. — KmJkv I. 187.

508. 1379. december 24. (in vig. Nat. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana Felgyógyi (de Gyog superiori) András fia: Imre által nővérének: Luciának, Kelnuk-i Michael fia: néhai Michael özvegyének és leányának: Annának a nevében előadott kérésére pátens alakban átírja saját 1329. július 27-i privilégiumát (CDTrans II. 657. sz.). — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Dys gehoert vf Wyngartky[rch].

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30620. □ Regesztá: Ub II. 512. — DocRomHist C, XV. 688–689.

509. 1379. Az erdélyi káptalan jelenti [I.] Lajos királynak, hogy a SzentÍvány-i Erzsébet és Katalin részére [tartott vizsgálat igazolta a vádat, miszerint] László erdélyi vajda megrohanta és felszántatta gabonaföldjeiket, szőlőhelyeiket beültette, rétjeiket és kaszálóikat pedig elpusztította. Ez utóbbi kihágástól a vajdát az uralkodó nevében eltiltották. (Relatoriae capituli Albensis ad Lodovicum regem Hungariae pro partibus Elisabethae et Catharinae de SzentÍvány super invasione et peraratione frugum earundem ac illarum loco vinearum plantatione pratorumque et foenilium destructione per Ladislaum vajvodam Transsilvaniae patris eiusdemque vajvodae ab ulteriori huiusmodi excessu nomine regio facta prohibitione.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchusában, 186. sz. alatt, ENMLt, Mss.

510. 1379. Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Therenye-i Ponya fia: Mihály a Zekelffalwa határain belül, Kysbese völgy felső részén (in capite vallis) levő erdejét és az említett völgy bejáratánál (in introitu), a Besepathaka folyó melletti síkságon fekvő szántóföldet BodaMezeye réttel [a Zekelhaza-i pálos kolostornak] adományozta. (H. G.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55. □ Közlés: DocArtPaul II. 447. — Kordé 279 (magyar fordításban).

511. 1379. A Varad-i egyház káptalana privilegiális alakban átírja az erdélyi (AlbTr) káptalan [1283. augusztus 3-i,] kerek pecsét alatt kelt, zárt oklevelét (CDTrans I. 400. sz.), melyben a testület jelentést tett [IV.] László királynak Mariathelke és Kayantho határainak megjárásáról. (H. G.)

Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 1c. A leírás szerint az eredetit vörös selyemfonalon függő pecsét alatt állították ki. □ Az átírt oklevél hamisítvány, melynek elkészítését Jakó Zsigmond 1406 és 1414 közé tette (LtKözl 55/1984. 116–118; CDTrans I. 398. és 400. sz.), de az 1379. évi átírás léte inkább a korábbi, 1370-es évekbeli hamisítási hullámhoz kapcsolja. Valószínűbb ugyanis, hogy a koholmánnyal sikerült megtéveszteni a váradi káptalant, és ezáltal hozzájutni a hön óhajtott hiteles átíráshoz,

mintsem hogy az illetékesek vállalták volna egy kevésbé ismert, de időben-térben nem túl távoli (így könnyebben ellenőrizhető) oklevelezési gyakorlat utánzásának kockázatát. □ Regeszta: KmJkv I. 186.

512. 1379. A KolosMonostra-i konvent előtt Abafája-i János, SzentIván-i Gergely és János, Ördög István és Szabó Lőrinc megegyeznek, hogy a László erdélyi vajda elleni perüket, melyet a feleségeik jogán bírt SzentIván-i jószágrészeik ügyében indítottak, kölcsönös egyetértésben folytatják, és a költségeket közösen állják. (Compositionales inter Joannem de Abafája, Gregorium et Joannem de SzentIván, Stephanum Ördög et Laurentium Sartorem, tamquam in possessione SzentIván iure uxorio possessores, super mutuo consensu et conferendis communibus expensis agitanda et procuranda causa ipsorum contra Ladislaum vajvodam Transsilvaniae intuitu occupationis portionum eorundem in dicta SzentIván habitatum factae promovenda coram conventu de KolosMonostra celebratae.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchusában, 404. sz. alatt, ENMLt, Mss.

513. [1380]. január 7. (in Kallo, sab. p. Epiph. Dom.) Gergely fia: Miklós magister Zabolch-i ispán és szolgabírái Erzsébet királynénak. 1379. [december 1-jei vagy 22-i] parancsára (503. sz.) kiküldték maguk közül Ramachahaza-i Mihályt és Pazon-i Leukus fia: Miklóst, akik Zolnuk vármegyében a nemesek, közrendűek és más emberek körében vizsgálatot tartva megállapították, hogy Mihály fia: János albíró (viceiudex), Nagy (Magnus) Pál fia: Miklós, Lőrinc fia: Mihály, Kozma fia: Miklós, Beca (d) Tamás, Ágoston és Bálint, Fehér (Albus) Tamás, Nagy (Magnus) Kosa és András fia: Mihály Ethel-i hospesek – az ottani hospesek közösségének belegegyezésével – ok nélkül meggyilkolták [Loranthaza-i Andrást]. (H. G.)

Vízfoltos eredetije egykor a Vay cs 1945-ben elpusztult berkeszi lt-ban volt, fényképe: DL 96538. Dátumformulája évi keltezéséként a királynéi parancs évére utal, amit nyilvánvalóan javítani kellett, hiszen időközben egy új esztendő kezdődött. □ Regeszta: NyJAMÉ 42/2000. 120 (Piti F.). — Szabolcs vm I. 694. sz. — NyJAMÉ 52/2010. 524 (386. sz., Piti F.).

514. 1380. január 12. (f. V. p. Epiph. Dom.) Az erdélyi káptalan előtt Chekmantol-i Demeter fia: László – unokatestvéreinek (fr. p.): néhai Simon bán fia: Jakab fiainak: Bálintnak, Jánosnak, Márknak, ugyancsak Simon bán fia: Miklós fiainak: Istvánnak, Tamásnak, Lászlónak, Almas-i Mihály fia: Péter fia: Jánosnak és Somogyon-i Mihály fia: Jakab fiainak: Lászlónak, Mihálynak, Pálnak és Mátyásnak a nevében is – tiltakozik amiatt, hogy unokatestvéreik: szintén Simon bán fia: Tamás fiai: Balad és István az őket közösen illető és évente 200 arany Ft-ot jövedelmező Gereche és Bekchehel nevű birtokukat (Zala vm), tartozékaikkal együtt, 20 év óta elfoglalva tartják, és egyedül használják.

Eredeti, szakadozott papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, a kolozsmonostori konvent mlt-ban, LXXVI/31 (DF 275195). Megjegyzendő, hogy 1380. május 3-án Tamás fia: Balad Gerecei előnévvel kérte a zalavári konventtől Zsámboki Miklós nádor 1342. december 22-i ítéletlevelének átírását (DL 3537). □ Közlés: Ub II. 512–513. — DocRomHist C, XV. 689–690 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 57. sz.

515. 1380. január 13. (VIII. d. Epiph. Dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy bár [1379. december 7-i] oklevele értelmében néhai Nagy

(Magnus) Miklós Anduriashaza-i részbirtokát január 8-án (dom. p. Strennarum) egyrésztől Anduriashaza-i László fia: István, másrésztől Pethlend-i néhai Borz (d) László özvegye: Klára asszony, valamint fiacskái Péter és Jakab között kétfelé kellett volna osztani (506. sz.), nevezett László fia: István erre nem volt hajlandó, mert az Anduriashaza-hoz tartozó Orad nevű föld felét saját költségén perelte vissza idegenektől, és ott a Nadas folyón szintén saját pénzén építtetett malmot. Ezért a fogott bírák úgy döntöttek, hogy László fia: István április 24-én (in Georgii mart.) eskü alatt jelentse ki, hogy az Orath visszaszerzésére és a malomépítésre tett költségei ezek jövedelméből eddig nem térültek meg, Borz (d) László fiai: Péter és Jakab pedig ezt követően fizessék ki neki költségei felét. Pénzének visszatérítése után azonban Anduriashaza-i László fia: István Orath földjének negyedét és a malomnak felét minden halogatás nélkül adja át Borz (d) László fiainak. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés*: Relicta Ladislai dicti Borz de Pethlend ad iuramentum Stephani filii Ladislai de Andreahaza neque venit, neque misit.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73763. □ Közlés: TelOkl I. 189–190. — DocRomHist C, XV. 690–692 (román fordításban is).

516. 1380. január 24. (in Jeneu, III. f. p. Vincentii mart.) Fermentes-i Mihály és Sombor-i Petheu fia: Pál, Doboka vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy László erdélyi vajda protonotariusának: Gál magisternek a famulusa: Szabó (Sartor) Péter azt a perét, amelyt megsebesítése és dolgainak elvétele miatt Deseu fia: László ellen elöttük folytat, önként jelenlegi állapotában hagyta.

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett pecsét töredékeivel, továbbá Huszti András regesztájával és levéltári jelzetével, Wass cs lt (DF 252833 = 252853, tévedésből kétszer besorolva a DF-be). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 692–693 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 176. sz.

517. 1380. január 27. (in Wysegrad, f. VI. p. Conv. Pauli ap.) Erzsébet ifjabb királyné a Colosmonostra-i konventhez. Zentyuan-i Miklós fiait: Gergelyt és Jánost, fiaikkal együtt, valamint ez utóbbi hajadon leányát: Erzsébetet vezesse vissza Zentyuan-i birtokába, melytől László erdélyi vajda hűtlenség vádjával megfosztotta őket, minthogy a királynéval, az anyakirálynéval és az ország báróival együtt megállapította ártatlanságukat. — *Kijelölt királyi emberek*: Abafa-i Péter fia: János, Toldalad-i Péter fia: János, Reud-i György fia: János, Cheg-i Pál fia: János, Peukteleke-i Mátvás. — *Az oklevél élén*: Relatio comitis Iacobi de Scepes.

Eredeti, papíron, szöveg alá nyomott gyűrűspecstét nyomával, DL 27437. — Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1380. [január 27. után kelt] jelentésébe (518. sz.), Bodoni cs lt. □ Közlés: SzOkl V. 2–3. — ArhIstRom I/2004, nr. 2. 7–8 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 693–694 (román fordításban is, hasonmással).

518. 1380. [január 27. után] A KolosMonostra-i Szűz Mária-konvent jelenti [I.] Lajos királynak, hogy SzentIván birtokot visszaiktatták SzentIván-i Gergelynek, Jánosnak és Erzsébetnek, akiket László [erdélyi] vajda [előzőleg] hűtlenségben marasztalt el, de Erzsébet ifjabb királyné [utóbb] ártatlannak nyilvánította őket (vö. 517. sz.). (Relatoriae conventus beatae Mariae virginis de KolosMonostra super restauratione possessionis SzentIván pro partibus Gregorii et Joannis ac Elisabethae de SzentIván per Ladislaum

vajvodam de nota infidelitatis culpatis et notatis, sed per Elisabetham iuniorem reginam Hungariae pro innocentibus agnitis et declaratis ad Ludovicum regem rescriptae.)

Bejegyzés a Bodoni cs megszemmisült levéltárának XVIII. századi elenchesében, 375. sz. alatt, ENMLt, Mss. Közlelbi keltezése az eredetiben fennmaradt és itt említett királynei mandátum (517. sz.) dátuma alapján történt.

519. 1380. január 28. (Bude, XVI. d. oct. Epiph. Dom.) Lochonch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Az erdélyrészi nemesek és minden rendű-rangú emberek összessége számára [1379.] november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Torda-n kezdett közgyűlésén Nymige-i László fia: Miklós, János alvajda halasztólevelének megfelelően, bemutatta a Clusmonostra-i konvent [1375. május 3. utáni kelt] határjáró oklevelét (135. sz.), és az abban foglalt ellentmondás megindoklását kérte. Erre Ffatha-i Michael fia: Johann, minthogy testvére: Christian súlyosan megbetegedett, [Ffata-i Nikolaus fia:] Hermann pedig időközben meghalt, azt válaszolta, hogy Chepan, Nemeth és Sumkerek határjárása ellen azért tiltakoztak, mert Nymige-i László fia: Miklós ennek ürügyén az ő Ffata nevű birtokukból azt a nagy darabot is saját jószágához kívánta csatolni, mely a felperes apjával: Lászlóval való megegyezésük alapján vált Ffata részévé. E kijelentés bizonyosságként bemutatta az erdélyi káptalan 1356. június 13-i privilégiumát (CDTrans III. 837. sz.). A felperes: Nymige-i László fia: Miklós elismerte ugyan az apja és az alperes: Michael fia: Johann között létrejött fentebbi egyezséget és osztályt, melynek során a Chepan és Ffata között fekvő, vitatott hovatarozású föld kétharmadát Ffata-hoz, egyharmadát pedig Chepan-hoz csatolták, de kijelentette, hogy e jogügyletnél nem volt jelen, és beleegyezését sem adta hozzá, majd 1365-ből és 1366-ból három-három oklevelet is felmutatott, ti. hármát a káptalantól, kettőt a konventtől és egyet Domokos (!) alvajdától, amelyekkel testvérei nevében is tiltotta apját és Michael fia: Johann alperest a fenti egyezségtől és osztálytól. Minthogy pedig az alperes szerint a felperes nem vonhatja vissza az apjával létrejött korábbi egyezséget, és a király döntésére fellebbezett, a pert [1380.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) a főpapok és bárók színe elé terjesztette.

Ekkor az ezekkel együtt tartott ítélőszékén a felperes [Nymige-i] Miklós személyesen megjelent, míg az alperes Ffata-i Johann-t Mihály fia: István képviselte ügyvédvalló levél alapján. Miután a kérdéses birtokok határáról, a már bemutatott és vitatott értékűn kívül a feleknek nem voltak más okleveleik, az ítélőszékén résztvevő főpapokkal, bárókkal és nemesekkel együtt úgy döntött, hogy a felperes részéről kirendelt Zentheged-i Vos (d) István, Kayla-i Wlkeyn fia: Ladislaus, Iklod-i Benedek fia: Benedek, Zenthmiklos-i Miklós fia: László vagy [Zenthmiklos-i] Iuanka fia: Simon, illetve az alperes részéről kirendelt Markhaza-i Gál fiai: Péter és András, Zylkerek-i Jakab fia: János, [Zylkerek-i] Gebarth fia: Tamás, Ews-i Iuanka fia: János, Sombor-i Peteu fia: Pál és Manyuk-i Albert, az e kérésére kiküldendő káptalani tanúbizonyosságok jelenlétében, április 26-án (III. d. Georgii mart.) és az ezt követő napokon előbb a felperes, majd pedig az alperes útmutatása szerint jelöljék ki a felperes Chepan, Nemeth és Sumkerek nevű birtokának az alperes Ffata nevű birtoka felőli határát. A két fél között vitásnak maradó területet mérjék fel vagy szemre becsüljék meg, értékét állapítsák meg, a szomszédok körében tartandó köztudományvétel útján tisztázzák, hogy a vitás föld régtől fogva a felperes vagy az alperes említett birtoká-

hoz tartozott-e, majd minderről május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) tegyen neki jelentést. — Az oklevelet, saját pecsétnyomójának távolléte miatt, Scepus-i Jakab országbíró pecsétjével erősíti meg.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1380. május 6-i jelentésébe (547. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73765. □ Közlés: TelOkI I. 191–198. — Ub II. 513–519. — DocRomHist C, XV. 695–707 (román fordításban is).

520. 1380. február 2. (Zolii, in Purif. Virg.) [I.] Lajos király az erdélyi részekben fekvő és rendelkezése alá tartozó Inokahaza/Inakahaza birtokot vagy birtokrészt (Doboka vm) új adomány címén örökjogon hű lovagjának (miles): Peteu fia: Miklós magisternek, a székelyek ispánjának adományozza. Az oklevelet legközelebb nagypecsétje alatt is kész kiállítani. — *A pecsét alatt*: Commissio domini regis [propria].

Eredeti, hártján, a szöveg alatt titkospecsét nyomával, DL 27438. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 8 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 707–708 (román fordításban is).

521. 1380. február 3. (in Blasii mart.) A Wach-i egyház káptalana bizonyítja, hogy a Pest vármegyei Sambok-i Simon fia: Miklós fia: Péter, kinek személyazonosságát Katha-i [...] és Bodon-i Chuda fia: László igazolták, az őt örökjogon megillető Sambok, Senth egud és Maglod birtokbeli részeit és Kelekteleke nevű prediumát ([Pest vm]) legközelebbi rokonság címén végleg átengedte Chengrad vármegyében lakó [...] János deáknak és utódainak, aki a maga részéről az erdélyrészi Aran, Tamaspataka és Toti birtokokban levő részjóságait és birtokjogait adta cserébe, tartozékaikkal együtt, Miklós fia: Péternek és utódainak, kölcsönös szavatosság vállalása mellett. Ha valamelyikük utódok nélkül halálozna el, birtokait a másik fél örökölje. Az oklevelet János deák részére privilegiális alakban és chirographálva, Péter részére viszont pátens alakban állították ki. (H. G.)

Eredeti, hártján, melynek jobb oldali harmada elveszett, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 26567. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 708–710 (román fordításban is).

522. 1380. február 12. (Zolii, in Invocavit) [I.] Lajos magyar és lengyel király – Erzsébet anyakirálynéval és feleségével: másik Erzsébet királynéval együtt – kötelezi magát, hogy amikor leánya: Hedvig be fogja tölteni 12. életévét, át fogja őt adni [III.] Lipót osztrák herceg fiának: Vilmosnak, kihez előzőleg már feleségül adta, és akivel Demeter esztergomi (Strigoniensis) érsek a Hainburg-i plébániatemplomban össze is eskette. Vállalja továbbá, hogy három éven belül 200.000 arany Ft-ot fizet hitbér címén. — Az egyezséget szavatoló magyar és lengyel előkelők között említik Geublinus erdélyi püspököt, László erdélyi vajdát és Miklós székely ispánt. (*H. G.)

Eredeti, hártján, 35 függőpecséttel és három hártyszalagjával, HHStA, Familienurkunden, nr. 238/2 (DF 258368). — Német nyelvű változata, hártján, 32 függőpecséttel és hétnek a szalagjával, uo., nr. 238/1 (DF 258367). □ Az erdélyi vonatkozású pecsétek köriratai: 10. S GOBELLINI DEI GRA EPI ECCE [ALB]EN TRANSSILVANE. — 19. +S LADI VAYVODE TRANSILVAI. — 23. S NICOLA[I ...] CO SICVLOR. □ Közlés: CDHung IX/5. 376–380, IX/7. 622–626 (mindkettő a latin nyelvű változatot, hibákkal). □ A pecsétek rajza és leírása: ArsHung 41/2015. 118–119, 124–133 (Engel P.–Lövei P.).

523. 1380. február 13. (f. II. a. Valentini mart.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy D[arlasz]-i néhai Simon bán fia: Miklós fia: István, testvérei: Tamás és László nevében is, tiltakozott előtte amiatt, hogy néhai nagybátyjuk (patruelis): Simon bán fia: Mihály Babuch és Summa [birtokbeli] részeit, melyek e jószágok felét teszik ki, zálogba adta Solyumku-i Botus (d) Miklósnak, akinek fia: Botus (d) János jelenleg is használja ezeket, noha zálogbavételükre vagy megvásárlásukra nekik mindenki másnál több joguk van, és egyben tiltotta Botus (d) Jánost a további használattól.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: +S [C]APIT[V]LI ECCLESIE TRANSS[IL]VANE, Kemény József gyűjteménye (DF 253471). □ Közlés: Ub II. 519. — DocRomHist C, XV. 711–712 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 169. sz.

524. 1380. február 14. (Zolii, f. III. p. Invocavit) [I.] Lajos király László erdélyi vajdának és alvajdájának. Kallou-i Vbul magister jelentéséből értesült, miszerint a mostani Wissegrad-i királyi bírói széken részt vevő főpapok és bárók oklevelek alapján megállapították, hogy a magtalanul elhunyt Kelnuk-i Michael erdélyrészi nemes birtokai azonos módon illetik a férfit és a női leszármazottakat, és ezért úgy döntöttek, hogy azokból Michael unokatestvére (fr. p.): Kelnuk-i Salomon fia is részesülhet. Ennek értelmében néhai Michael másik unokatestvérének: Kelnuk-i Daniel fia: néhai Michaelnek a leányait és fiainak a leányait, köztük említett Vbul magister feleségét szintén megilletik e jószágok, minthogy ugyanabból a törzsből származnak, mint a nevezett Salomon fia. Daniel fia: néhai Michael leányait tehát ugyanúgy részesítsék néhai Kelnuk-i Michael birtokaiból, miként Salomon említett fiát. — *A pecsét alatt*: Relatio Ladislai woyuode Transsiluani.

Eredeti, hártýán, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, DL 6679. □ Közlés: Turul 3/1885. 15–16 (Lázár M.). — Ub II. 520. — DocRomHist C, XV. 712–714 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 476.

525. 1380. március 15. (XV. d. Martii) Koluswar legkorábbi jegyzőkönyvének (liber civitatis) töredéke, melyet a város plébánosának: Miklósnak a tanácsából Zekel (d) Tamás fia: Miklós comes bíró, valamint Hasenschart (d) Nikolaus, Seydlinus [fia:] Georg, Lutschmann, az óvári egyház gondnoka (in castro protunc vitricus ecclesie), Jakab ispótálmester, Bruestell (d) Hermann, Nemes (d) Heinrich, Fenescher (d) Johann, Weydel (d) Michael és más esküdtpolgárok nyitottak meg az egész lakosság beleegyezésével abból a célból, hogy e kötetbe hiteles formában bevezessék a városban és környékén lakók körében felmerülő ügyek elintézését. — *Arenga*.

Eredeti, egyetlen papírív mindkét lapján, DL 42145, fol. 1^r. □ Közlés: Jakó–Manolescu 1971. Album 12 (13. sz.). — Jakó–Manolescu 1987. 11/A. sz. (mindkettő hasonmással). □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 715.

526. [1380. március 15.–1388. között] [Kolozsvár város tanácsa bizonyítja, hogy] az általuk fej- és jószágvesztésre ítélt Krug (d) Nikolaus kibékülésük ellenére <ismét> megverte Gancz (d) Ladislaust és gyalázatosan bánt vele, ezért Bistricia város esküdtei is fő-

benjáró ítélettel sujtották. Ha később újból vétene a döntés ellen, a büntetést minden további nélkül végrehajtják. (K. A.)

Bejegyzés Kolozsvár város 1380. március 15-én kezdett (vö. 525. sz.) városkönyvében, DL 42145, fol. 1^v. A városkönyv legkorábbi bejegyzései minden bizonnyal csak hiányosan maradtak fenn, mert ezt a bejegyzést egy 1388. évi keltezésű követi (988. sz.).

527. [1380. március 18. előtt] [I.] Lajos király a Warad-i káptalanhoz. Kyde-i Gergely fia: János elpanaszolta, hogy bár elégedetlen volt azzal a döntéssel, amelyet László erdélyi vajda [1379. november 8-án kezdett] közgyűlésén az általa bemutatott oklevelek figyelembe vétele nélkül hozott a Been/Benye, másként Tyburchteleke nevű birtokért folyó perben, a vajda mégis végleges ítéletlevelet állított ki Ottó Colosmonostora-i apát és konventje javára (vö. 496. sz.). Ezért ő jogorvoslatként engedélyezi számára, hogy az ítéletet az ország főpapjai, valamint bárói vizsgálják felül. Küldje ki tehát tanúbizonyságát, aki-nek a jelenlétében megbízottja szólítsa fel László erdélyi vajdát, hogy Gergely fia: János visszatartott okleveleit saját pecsétje alatt, megbízható embere útján április 1-jére (ad oct. Passche Dom.) küldje fel a királyi udvarba, Ottó frater Kolosmonustora-i apátot pedig utasítsa, hogy szintén ugyanekkor mutassa be a királyi különös jelenlét előtt Benye birtokra vonatkozó összes oklevelét, különösképpen azokat, amelyek László vajda Gergely fia: János elleni ítéletét tartalmazzák.

Belefoglalva a váradi káptalan 1380. március 20.–április 1. között kelt oklevelébe (529. sz.), DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 285–286, 291–292 (román fordításban is).

528. 1380. március 18. (in Ramispalmarum) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Doboka-i Miklós fia: János fia: János erdélyi nemes az erdélyi részekben, a Mezeshegység melletti Egreh-i jószág részét, vagyis a birtok és az ottani vám felét, az ahhoz tartozó falvak kivételével, 32 garásával, garasát négy szerezcsen dénárral számított 200 Ft-ért (pro quolibet floreno triginta duos grossos, singulum vero grossum singulis quatuor denariis Sarachenalibus numerando), szavatosságot vállalva, elzalogosította Zambo Miklós magisternek, a király kincstartójának és sókamaraispánnak (comes salium), megengedvén neki, hogy ott malmot építhessen, és a puszta helyekre falut telepítsen (in locis desertis villam locare), a visszaváltáskor történő kártalanítása biztosítása mellett. — *Méltóságsor*: György prépost, Péter olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok, kanonokok.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, DL 27281. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 9–10 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 717–719 (román fordításban is, hasonmással).

529. [1380. március 20.–április 1. között] A Warad-i káptalan [I.] Lajos királyhoz. [1380. március 18. előtt kelt] parancsára (527. sz.) Machkaas-i Miklós fia: Balázs királyi ember, István karbeli klerikus káptalani kiküldött jelenlétében, március 18-án (in Ramispalmarum) Ottó frater apátot a Kolosmonustora-i monostorban, március 20-án (f. III. p. Ramispalmarum) pedig László erdélyi vajdát felszólította, hogy a kért okleveleket április

1-jén (ad oct. Pasche) mutassák be a különös királyi jelenlét előtt. A vajda kijelentette, hogy Gergely fia: János okleveleit az ítélethozatal után az apátnak adta át.

Tartalmi ái Mária királynő 1383. január 24-i oklevelében (716. sz.), DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 285–286, 291–293 (román fordításban is).

530. 1380. április 1. (in oct. Passce) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy György fia: Mihály Balasteleke-i nemes Miklós magister Zonuk-i főesperest, kanonokot és testvérének (fr. u.): Istvánnak általa képviselt fiait: Miklóst és Lőrincet, minthogy Balasteleke visszaszerzésében nagy összeggel segítettek, osztályostársaivá fogadta e birtokrészében. A felek valamelyikének elhalálózása esetén osztályrészét a többiek örököljék.

Eredeti, hártván, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával és Huszti András regesztájával, DL 29719. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 722–723 (román fordításban is). □ Regesza: Ub II. 521.

531. [1380. április 1.–július 1. között] [I.] Lajos király az erdélyi egyház káptalanához. A Warad-i káptalan [1380. március 20.–április 1. között kelt] idézőlevele (529. sz.) értelmében 1380. április 1-jén (in oct. Passche) a különös királyi [jelenlét] bírósága előtt megjelent Kyde-i Gergely fia: János felperes és Ottó frater Kolosmonustora-i apát alperes, de nem tudott nekik igazságot szolgáltatni Benye másként Tyburchteleke [ügyében újrakezdett perükben], mivel – amint az a Warad-i káptalan fenti okleveléből is kiderült – László erdélyi vajda a felperestől elvette a vitás birtokra vonatkozó okleveleit, és azokat nem az uralkodónak, hanem az apátnak adta át. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a királyi ember idézze meg a vajdát az említett oklevelek bemutatása végett július 1-jére (ad oct. Nat. Ioh. Bapt.), mikorra a fenti ügyet halasztotta. Az idézésről szóló jelentést is e terminusra küldjék. (H. G.)

Tartalmi ái Mária királynő 1383. január 24-i oklevelében (716. sz.), DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 285–287, 291–293 (román fordításban is).

532. 1380. április 13. (in Birbou, f. VI. p. quind. Passce) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki a felek mindegyike számára tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében néhai Péter alvajda fia: Torda, Karachunfolua-i Miklós, Forrou-i Miklós, Mehus-i Gereu fia: László, Beld-i Lukács deák, Tathe-i Márton fiai: István és Péter, Gyog-i Lukács fia: István vagy Mihalchfolua-i Bakou a szomszédok jelenlétében ossza fel a Kelnuk-i Daniel fia: néhai Michael birtokaiból leányainak: Klara-nak, Bagych-nak, Anych-nak és Magdalena-nak, Diznoyow-i Péter fia: János feleségének: Anna-nak, valamint fiai: Michael leányának: másik Anna-nak és Ladislaus leányának: harmadik Anna-nak jutott jószágokat, majd mindenkit iktasson be a neki jutott részekbe.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1380. április 23-i jelentésébe (537. sz.), DL 6694. □ Közlés: Ub II. 521. — DocRomHist C, XV. 724–725 (román fordításban is). □ Regesza: CDHung XI. 476.

533. [1380. április 15. előtt] [I.] Lajos király a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Zamlym-i Ramaz fia: Mihály magister kúriai jegyző speciális királyi emberként [1380]. április 15-én (in quind. oct. Passce Dom.) hajtsa végre az egyfelől Cheghen-i László fia: néhai Tamás özvegye és fiai: [Simon és Miklós], másfelől

pedig a Darouch-i királyi népek és jobbágyok között vitatott föld ügyében hozott ítéletét, [vagyis – ha a felek ki nem egyeznek – külön-külön útmutatásuk alapján határolja körül az említett földdarabot, figyelmen kívül hagyva a IV. Béla király privilégiumában leírt határjeleket, a vitásnak maradt területet királyi mértékkel mérje meg vagy szemre becsülje fel, végül pedig adassa vissza a Daroch-i lakosokkal az özvegy elhajtott ökreit]. (H. G.)

Tartalmi említés a váradi káptalan 1380. április 24-i jelentésében (541. sz.), DL 30719. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 740–744 (román fordításban is).

534. 1380. április 15. (in Alba Gyule, VIII. d. quind. Pasce) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy jóllehet a király különleges írásos parancsára Kelnuk-i néhai Michael javait neki kellett volna felosztania egyrészlől nevezett Michael unokatestvére (fr. p.): Salomon fia: Johann, másrészlől nevezett Michael nővérei: Daniel fia: néhai Michael leányai: Klara, Bagych, Anych és Magdalena, továbbá nevezett Michael leánya: Anna és Kelnuk-i Ladislaus leánya: másik Anna között, mégis ezek az ő engedélyével, fogott bírák útján maguk kiegyeztek, és egyrészlől Salomon fia: Johann, testvérel (fr. u.) és jogvédőjével (conservator): Lukács fia: Istvánnal együtt, másrészlől Klara, Bagych, Anych és Magdalena nevében Wbul magister és fia: György, továbbá Dyznoyow-i Péter fia: János felesége: Anna, nevezett Michael leánya: másik Anna, végül néhai Kelnek-i Ladislaus leánya: harmadik Anna az alábbi osztályt jelentette be előtte. Salomon fia: Johann a női leszármazottaknak néhai Michael birtokaiból leánynegyed és egyéb jussok címén átengedi Wingarth és Kuth egészbirtokot, Veruseghaz, Gergurfaya és Benchench felet, Rengunkirh harmadát, minthogy ezeket egykor néhai Michael nagyapja és apja vásárolta, néhai Michael ősi birtokaiból pedig leánynegyedként Hennungfalua és Birbou negyedét, valamint Sprend (!) és Drassou néhai Michael kezén volt felének negyedrészt. Ennek fejében Wbul magister és a női leszármazottak a többi birtokban nem háborgatják Salomon fia: Johann-t. Fenntartják azonban jogukat azokra a vásárolt jószágokra vonatkozóan, amelyeket Salomon fia: Johann netán nem adott volna ki, minthogy ezeknek a női leszármazottakra kell szállniuk. — *Hátlapján, XV. századi kézzel*: Divisionalis.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 6696. □ Közlés: Turul 3/1885. 16 (töredék, Lázár M.) — Ub II. 522–523. — DocRomHist C, XV. 725–728 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 475–476.

535. 1380. április 21. (Bude, sab. a. Georgii mart.) [I.] Lajos király Petew fia: Miklós magister székely ispánnak. A Bistricia-i kerületben fekvő Demether-i és Therpen-i királyi népek avagy jobbágyok panaszára, miszerint a kerület bizonyos nemesi szántóföldjeik jelentős részét a királyi jog sérelmére elfoglalva tartják és használják, előidézve ezáltal az említett birtokok pusztulását (desolatio), e királyi jószágokat – a szomszédok, különösen az említett nemesek összehívása és ott bemutatandó okleveleik megvizsgálása után – határolja el a nemesi birtokoktól, és iktassa vissza az említett királyi népeknek és jobbágyoknak. Az oklevél elolvasása után visszaadandó felmutatójának. (H. G.)

Ái I. Ulászló király 1443. március 6-i oklevelében, mely 1897-ben Nagydemeter község lt-ban (nr. 14) volt, de jelenleg nem fellelhető. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 523–524. — DocRomHist C, XV. 730–732 (román fordításban is). □ Regeszta: Berger: Regesten 43. sz.

536. 1380. április 22. (in Buda, dom. a. Georgii mart.) Demeter, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) érsekség kormányzója (gubernator) és királyi főkancellár a neki közvetlenül alárendelt szebeni (Cibiniensis) kerület dékánjának és plébánosainak a kérésére felhatalmazza a Varad-i püspököt és segédpüspökét (suffraganeus), hogy az említett kerület klerikusait – amennyiben nem áll fenn valamilyen kánoni akadály – a papi rendek bármelyikében részeltessék, továbbá ottani oltárokat, imaházakat (oratoria), templomokat, kápolnákat és temetőket szenteljenek fel vagy újra, valahányszor csak a dékán és a plébánosok ezt kérik fogják. Az oklevél elolvasása után visszaadandó felmutatójának. — *A váradi püspök ellenjegyzése a szöveg alatt:* Paratus sum obedire mandatis vestris, et illud idem faciat vicarius et suffraganeus meus ad requisitionem domini Thome decani Cibiniensis, licentiati in iure canonico. (H. G.)

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Georg Soterius kéziratosságyűjteményében (Collectanea III. 70). □ Közlés: VerArch I/1845. 3. Hef. 124–125 (Reschner, M.). — Ub II. 524–525. — DocRomHist C, XIV. 732–733 (román fordításban is).

537. 1380. április 23. (f. II. a. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1380. április 13-i kérésére (532. sz.) Torda vajdai ember és Egyed magister kanonok, hiteleshelyi tanúbizonyosság, továbbá Kallou-i Vbul magister – felesége: [Kelnuk-i] Daniel fia: néhai Michael leánya: Magdalena, valamint ennek testvérei: Bagych és Anych, illetve Ladislaus leánykája: Anna ügyvédjeként –, néhai Péter alvajda fia: János – Diznoyow-i Péter fia: János özvegyének: Daniel fia: néhai Michael leánya: Anna-nak ügyvédjeként –, végül Felgyógyi (de Gyog superiori) András fia: Imre – a többször említett Daniel fia: néhai Michael fia: Michael leánykájának: Anna-nak képviselőjeként – a [Kelnuk-i] Daniel fia: néhai Michael birtokaiból a női leszármazottaknak jutott részeket hatfelé osztotta. Ennek során kinek-kinek jutott Birbou-n két és fél jobbágykúria, Spreng-en másfél jobbágykúria, Drassow-n egy háztartás (mansio), Henngfolua-n Vbul feleségének két jobbágy és három lakatlan háztartás, a többieknek pedig egy jobbágy és három lakatlan háztartás, Vingarth-on, a lakatlan telkeken (sessio) kívül, egy személyükhöz méltó, alkalmas udvarház (curia) és nyolc jobbágykúria, Kuth-on hat jobbágykúria, Geregerfaya-n két és fél kúria, Veresegehaz-án két kúria, Rengerkyrh-en másfél kúria, végül Benchench-en három és fél kúria. A szántóföldeket, réteket, erdőket, vizeket továbbra is közös használatban hagyták. Az említett ügyvédek megbízóik nevében kötelezettséget vállaltak arra, hogy a fenti osztályt a felek közül tíz évig senki sem vonja vissza. — *Hátlapján, XV. századi kézzel:* Dys yst dy delwng Spreng.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 6694. □ Közlés: Mühlbacher Programm 1868. 17 (Baumann, F., részlet). — Ub II. 525–526. — DocRomHist C, XV. 733–737 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 476.

538. 1380. április 24. (in Georgii mart.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje Szamosfalva-i Miklós fia: Geubel (d) András kérésére privilegiális alakban átírja saját 1343. május 1-jei pátens oklevelét (CDTrans III. 131. sz.). (H. G.)

Ái Vingárti Geréb Péter erdélyi vajda 1478. július 10-i oklevelében, Kemény cs malomfalvi lt (DF 252678) és DL 36938, pag. 177–178. A leírás szerint privilegiális alakban volt kiállítva.

539. 138[0?]. április 24. (in Georgii mart.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Zamusfolua-i Miklós fia: Gebel (d) András a Zenthmiklos nevű birtokához tartozó Szamos menti földjét egészen Wondotelek-ig (prope duarum metarum dictorum civium sub quodam Berch ab uno lapide magno incipiendo circa fluvium Zamus infra tendendo usque metas terre dictorum civium Wondotelek vocate), a konvent jószágrezsének és birtokjogainak sérelme nélkül, 32 garásával számított 20 Ft-ért három esztendőre elzálogosítja a Clusuar-i polgároknak és hospeseknek, akiket Miklós comes bíró képviselt, azzal a megszorítással, hogy ha akkor nem váltanak ki, a föld végérvényesen a polgároké maradjon. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Zenthmyklos.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 28756. A keltezés événél a tizeseket jelző számjegy után a papír már 1838. előtt kiszakadt, így kérdéses, hogy az oklevél 1380-ra vagy az azt követő évekre datálандó-e. Az előbbi mellett szól, hogy 1380. április 24-én Szamosfalvi Gebel András oklevelet íratott át a konvent előtt (538. sz.). Miklós kolozsvári bíró 1377–1385 között szerepel a forrásokban (263, 293, 298–299, 390–392, 478, 525, 539, 638, 691–693, 777–779, 853. sz.). □ Közlés: Makkai: Okl 10–11. — DocRomHist C, XV. 738–740 (román fordításban is).

540. 1380. április 24. (in Georgii mart.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Septer-i Ponch fia: Demeter fia: László a Septer-en (Clus vm) anyai jusson bírt részét 200 arany Ft-ban (in specie auri) 12 évre elzálogosítja sógorának és nővérének (sororio et sorori): Septer-i Andrásnak és feleségének: Zyluas-i Sumbur fia: néhai Gyula leányának: Margitnak azzal a megkötéssel, hogy a 12 év elteltével bármikor visszaválthatja, és ha időközben gyermektelenül elhalna, elzálogosított birtoka, a saját és anyja: Ilona asszony lelki üdvéért, maradjon végleg az övéké.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29190. — Ái az erdélyi káptalan 1383. október 12-i oklevelében (764. sz.), DL 29189. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 737–738 (román fordításban is).

541. 1380. április 24. (in Georgii mart.) A Warad-i egyház káptalana [I.] Lajos királynak. [1380. április 15. előtt kelt] bírói oklevele (533. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyságul kanonoktársukat: János magister Homruk-i főesperest, kinek jelenlétében Zamlým-i Ramaz fia: Mihály magister kúriai jegyző, speciális királyi kiküldött április 15-én (in quind. oct. Passce Dom.) – minthogy a feleknek nem sikerült egyetértésre jutniuk – [Cheghen-i László fia: néhai] Tamás özvegye és árvái ügyvédjének útmutatása alapján az alábbi módon határozta körül az – előbbieik szerint Eldech-nek, a Darouch-i királyi hospesek szerint viszont Rubyn-nak nevezett és Darouch-hoz tartozó – vitás földet, az uralkodó ítélete értelmében figyelmen kívül hagyva a [IV.] Béla király privilégiumában leírt határjeleket: Primo <et> principaliter procurator ipsius domine et suorum orphanorum unum locum in terris arabilibus tumesscentem paratum per dictos populos de Darouch eisdem populis contradicentibus ostendissent, asserentes eum [fu]isse metam. Abhinc inter orientem et plagam meridionalem parvum procedendo, unum alium locum similiter quasi tumositatem in latere cuiusdam parve vallis similiter in terris arabilibus ass[er]endo metam demonstrassent. Abhinc autem ad eandem partem in di[c]tis arabilibus terris procedendo, prope viam, que ducit de Nogfalu in Darouch, saliendo unum alveum, similiter unam metam terream ostendissent. Abhinc eundo penes quendam parvum alveum Rubyneer nuncupatum annotati procuratores prelibate nobilis domine quedam duo signa m[et]alia de-

monstrassent. Deinde autem eundo versus orientem et fluvium Crasna vocatum transeundo iuxta ipsum fluvium duas metas terreas, quarum una erat de [n]ovo abolita et terris herbosis velata, ostendissent, asserentes, quod dicte due mete separarent dicte terre Eldech et possessionem vestre celsitudinis Darouch prenotate.

Az özvegy és árvái Nogfalu nevű birtoka és Darouch közötti határt az itteni királyi népek és jobbágyok a következőképpen mutatták ki: Primo procedendo inter ipsas possessiones a parte occidentali per bonum spatium ad orientem unum metale signum videlicet locum eminentem prescripti populi [oste]ndissent asserendo esse metam distinguentem predictis possessionibus Nogfala (!) et Darouch. Deinde ad eundem orientem directe eundo, quendam alium locum per tumositate[m te]rre elevatum penes viam, que ducit in villam Myhalfolua in bono spatio predicti populi demonstrassent. Abhinc autem tendendo recta zona similiter ad orientem et ipsam terram litigiosam includendo similiter unum locum eminentem videlicet tumositatem terre ostendissent asserendo fuisse et esse metam. Abhinc autem semper ad dictum orientem pergendo et ipsam terram litigiosam includendo pervenientes ad fluvium Nogeer alio nomine Carazna dictum in rippa ipsius Nogeer unum signum metale prescripti populi de Darouch demonstrassent asserentes esse ultimam et antiquam metam in privilegio dicti domini Bele regis contentam ipsos non aliter, sed angulariter solum in ipso loco contingentem. A két fél között vitásnak maradt területet, minthogy királyi mértékkel felmérni nem sikerült, fogott bírák bevonásával másfél ekealjnyira becsülték. A Darouch-i lakosok tíz ökröt, a király parancsának megfelelően, visszaadtak az özvegynek és jobbágyainak, négyet azonban további rendelkezéséig maguknál tartottak saját levágott négy ökrük fejében. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Domino regi, pro nobili domina relicta ac Symone et Nicolao filiis Thome filii Ladislai de Ch ghen, contra populos de Darouch, super demonstratione metarum intrascriptarum, ad octavas festi beati Georgii martiris, relatoria. (H. G.)

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét töredékével, DL 30719. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 740–744 (román fordításban is).

542. 1380. május 1. (in Sancto Emerico, in oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda Thuson-i [Bolgar] (d) László fia: Miklósnak Such-i Darabus elleni perét, melyet [1379. november 30-án] kiegyezésük érdekében május 1-jére Szentimrere az ország nemesei elé utalt (502. sz.), most a felek kérésére hat fogott bírónak május 25-én (f. VI. p. Trinitatis) a Clusmonstra-i konventben hozandó döntése végett elhalasztja azzal a megkötéssel, hogy amelyik fél akkor nem jelenik meg, vagy nem hozza el fogott bíráit, illetve a döntést egészében vagy bizonyos részében nem fogadja el, az peresztesnek minősül.

Eredeti, papíron, teljesen kifakult írással, hátlapján befüggesztett gyűrűspecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73764. □ Közlés: TelOKl I. 190–191. — DocRomHist C, XV. 744–745 (román fordításban is).

543. [1380. május 1.–szeptember 15. között] Gara-i Miklós nádor 1380. május 1-jei (ad oct. Georgii mart.) ítélszékén szeptember 15-re (in oct. Nat. Virg.) halasztja [Abad-i] Loránd fia: Sebestyénnek Desew fiai: László erdélyi vajda, Dénes, Miklós és Mihály, il-

letve István fia: György Losonch-i nemesek elleni keresete tárgyalását. Az alpereseket a vajda prothonotarius: Gál magister képviselte. (*H. G.)

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1409. június 11-i ítéletlevelében, DL 42999 és Erdődy cs galgóci lt, lad. 97, fasc. 14, nr. 1. □ Közlés: BánfOkI. 514–515. □ Regeszta: Turul 1/1883. 96 (Nagy I.). — ErdődyLt 587. sz.

544. [1380. május 1.–október 8. között] Lochonch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán [a Warad-i káptalanhoz]. A Zonuk vármegyei nemesek közössége számára Kene faluban 1379. szeptember 29-én (f. V. vid. in Mich. arch.) kezdett közgyűlésén Od-i Mihály fia: Gergely azt állította, hogy [Che]thechery nevű birtok az ő örökös jószágá, de azt Machala-i Imre fia: Balázs és András fia: Miklós ismeretlen jogcímen most elfoglalva tartja. Az ügyet ekkor a felek akaratából [1380]. május 1-re (ad oct. Georgii mart.) a királyi udvarba, saját színe elé halasztotta. Minthogy a kitűzött terminuson Gergellyel szemben Baláznak és Miklósnak a Warad-i káptalan levelével megbízott ügyvédje: Illés fia: István azt állította, hogy Chethechery föld sohasem volt a felperesé és elődeié, hanem régtől fogva ügyfelei Machala nevű ősi birtokához tartozott, és körülhatárolása után ismét oda kell csatolni, a felek beleegyezésével vizsgálatot rendelt el az igazság kiderítésére. Felkéri azért a káptalan, hogy küldje ki tanúbizonyosságait mindkét fél számára, kiknek társaságában a kijelölt vajdai emberek közül egy-egy október 8-án (III. d. oct. Mich. arch.) a felek vagy ügyvédjeik jelenlétében tudakolja meg a szomszédoktól, hogy Chethechery birtok Gergelyt vagy pedig az alpereseket illeti-e meg, majd pedig e vitás földet királyi mértékkel mérje fel, vagy fogott bírákkal szemre becsültesse meg. Minderről október 13-ig (VIII. d. oct. [Mich. arch.]) tegyenek neki jelentést, mely a vallomástevőknek és birtokuknak a nevét is tartalmazza. (H. G.)

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1380. október 22-i oklevelében (578. sz.), DL 28099. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 40–41, 44–45 (román fordításban is).

545. [1380. május 1.–október 8. között] László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a Warad-i káptalannak. A [Zol]nuk vármegyei nemesek összessége számára [1379.] szeptember 29-én (f. V., vid. in Mich. arch.) Kene faluban tartott közgyűlésén Od-i Mihály fia: Gergely azt állította, hogy Chethech[er]y nevű ősi birtokát Machala-i Imre fia: Balázs és András fia: Miklós maguknak foglalták el és ők használják. Ugyanakkor azt is kijelentette, hogy vissza akarja szerezni a személyesen jelen levő Baláztól és Miklóstól azt a Machala-i részbirtokot is, melyet az említett Balázs és András, Miklós apja, a felperes Gergely apjának: Mihálynak adtak át anyja: Ilona, Machala-i Jób leánya negyedeként az erdélyi káptalan oklevelével. Az ügyet akkor a felek akaratából [1380.] május 1-jére (ad [oct.] Georgii mart.) a királyi udvarban tartandó ítélőszékére halasztotta. E határnapon Mihály fia: Gergely, az alperesek [Warad-i] káptalani levéllel megbízott ügyvédjének: Illés fia: Istvánnak a jelenlétében bemutatta az erdélyi káptalan 1348. március 14-i privilégiumát (CDTrans III. 446. sz.). Ennek alapján ő a Jób Machala-i részéből járó leánynegyedet Mihály fia: Gergely felperesnek ítélte oda. Felkéri tehát a káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a kijelölt vajdai emberek egyike október 8-án (III. d. oct. Mich. arch.) Jób Machala-i birtokrészének negyedét a bemutatott privilégium alapján határolja el mások jószágaitól és iktassa Gergely felperesnek, figyelmen kívül hagyva

Miklós és Balázs alperesek ellentmondását. Minderről október 13-ra (ad VIII. d. oct. Mich. arch.) írásban tegyenek neki jelentést.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1380. [október 22-i?] oklevelében (579. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105762. Ott megindokolt keltezését alátámasztja az is, hogy László vajda (Külső)-Szolnok vármegyei közgyűléséről csupán 1379-ből van tudomásunk (484–485, 544. sz.), ez pedig valóban csütörtöki napra eső Szt. Mihály-napon kezdődött. — Uv.

546. 1380. május 2. (II. d. oct. Georgii mart.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele értelmében Wasarhely-i Gereu fiai: János, Gereu, Gergely és László, Zomosfalva-i Kemén László és Tamás, valamint Munustur-i Jakab fia: Miklós május 1-jén (in oct. Georgii mart.) tizenegyedmagukkal (azaz mindegyikük egy-egy nemes társaságában) esküt téve tisztázták magukat Walkou-i Miklós fia: Miklós és Thamasfalu-i György fia: Illés vádja alól, miszerint [1379]. augusztus 13-án (sab. a. Assumpt. Virg.) a felperesek SzentMihálytelke nevű birtokáról az ottani jobbágyok minden gabonáját (universas fruges et blada) két nap alatt 62 szekéren hatalmasul saját Berend nevű birtokukra vitték. (H. G.)

Eredetije ismeretlen, 1720. évi hiteles másolata: DL 36946, fol. 14^r. — XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában, MTAKt, Kézirattár, tom. I. pag. 285–286, ill. OSzK, FoLLat nr. 2220, tom. I. pag. 250–251. □ Közlés: CDHung IX/5. 423–424. — Şincai I. 526–527 (román fordításban). — DocRomHist C, XV. 745–746 (román fordításban is).

547. 1380. május 6. (dom. p. Ascens. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1380. január 28-i kérésének (519. sz.) megfelelően a felperes részéről Vos (d) István, László magister kanonok tanúbizonysága mellett, az alperes részéről pedig Zylkerek-i Jakab fia: János, Mihály magister kanonok tanúbizonysága mellett, április 26-án (III. d. Georgii mart.) és az ezt követő napokon előbb a felperes, majd pedig az alperes útmutatása szerint kijelölte a felperes Chepan, Nemeth és Sumkerek nevű birtokának az alperes Ffata nevű birtoka felőli határát. Ezt követően a vitásnak maradt pontokról a tíz fogott bíró elkezdte ugyan a tárgyalást, de véleményük annyira eltért egymástól, hogy végül is dolgukvégezetlenül távoztak el a hely színéről. — *Hátlapján, több XVI. századi kéz írásával: Metarum deambulatio (!) in finibus Chepan. De erectione novarum metarum. VilagosBerek.*

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73765. □ Közlés: TelOkI I. 191–199. — Ub II. 527. — DocRomHist C, XV. 747–748 (román fordításban is).

548. 1380. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda azt a pert, amelyet Pethlend-i László fiai: Péter és Miklós, László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán halasztólevele értelmében, május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kívántak indítani előtte Andreashaza-i László fiai: István, Mihály és Péter ellen, a nagy királyi hadjárat miatt (propter validum exercitum domini regis) október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) elhalasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Stephano, Petro et Michaele filiis Ladislai*

de Andreashaza, contra Petrum et Nicolaum filios Ladislai de Pethlend, ad octavas beati Michaelis archangeli, prorogatoria.

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecset nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73766. □ Közlés: TelOkI I. 199–200. — DocRomHist C, XV. 748–749 (román fordításban is).

549. 1380. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i egyház konventjéhez. László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán [1379. november 17-i] ítéletlevele (495. sz.) és az alvajda perhalasztó levele értelmében Zenthmarthon-i Gergely fia: Jób – ügyvédje: Zengel-i István deák (litteratus) útján – május 1-jén (in oct. Georgii mart.) 72 garasával számított 12 márka ezüstön visszaváltotta Myke-i (!) Ágoston fia: Jánostól, Babo (!d) Pétertől, Balázs fia: Mihálytól és Kis (Parvus) Imrétől, valamint Zylagzeg-i Péter fia: Jánostól Myke (!) birtok felét, melyet még apja: Gergely zálogosított el Myko-i néhai Ágostonnak az erdélyi káptalan [1338. február 9-i] oklevelével. Küldjék ki tehát tanúbizonyságukat, kinek jelenlétében Szentmártoni (de Sancto Martino) Beke fia: János, Dengeleg-i Péter, Chamafaya-i Thouth (d) János, Corpad-i Kuntul (!) fia: György vagy [Corpadi] Demeter kijelölt alvajda emberek egyike, telekosztályt tartva (facta prius divisione in locis sessionalibus suis), iktassa Gergely fia: Jóbnak Myke felét, tekintet nélkül a korábbi zálogbirtokosok esetleges ellentmondására. A Jób részébe eső jobbágyokkal közöljék, hogy a szokott földbér és más adósságaik megfizetése után szabadon elköltözhetnek (iustis terragiis et aliis debitis eorum persolutis se transferendi liberam habeant facultatem). (H. G.)

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomariumában, OSzK, FolLat nr. 2220, tom. VII. pag. 532. □ Közlés: CDHung IX/5. 446–448. — Šincai I. 525–526 (román fordításban).

550. 1380. május 14. (Bude, II. d. Penth.) [I.] Lajos király az erdélyi vajdához, alvajdához és a Kwhalm-i várnagyokhoz. Bwn falunak régtől fogva az erdélyi káptalanhoz tartozó és főesperesi negyed címén (ratione quarte archidiaconalis) János Kykullew-i főesperesnek járó tizedét illetően tartsák magukat az ezzel kapcsolatosan titkospecsétje alatt kiadott korábbi [1357. január 26-i?] okleveléhez (CDTrans III. 882. sz.), és ne merészeljenek annak ellenében beavatkozni a dézsma dolgába.

Ái a kolozsmonostori konvent 1380. július 5-i oklevelében (558. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban, II/35 (DF 277411). A leírás szerint pátens alakban, felségpecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: Szeredai: Notitia 56–57. — CDHung IX/5. 383–384. — Ub II. 528. — DocRomHist C, XV. 749–750 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 203. sz.

551. 1380. május 16. (f. IV. p. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana Ottó Clusmonosthra-i apát és konventje részére privilegiális alakban átírja saját 1379. december 13-i pátens oklevelét (507. sz.), melyet Jakab frater Clwsmonosthra-i szerzetes mutatott be előtte. — *Méltóságosor*: László egyházjogi doktor prépost, az éneklőkanonokság betöltetlen, Péter örkanonok, Péter Clus-i főesperes dékánkanonok.

Ái Kolozsvár város előljáróinak 1559. július 14-i oklevelében, DL 38708. — Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 2. A leírás szerint az eredetit vörös selyemfonalon

függő pecsét alatt, hártján állították ki. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 752–753 (román fordításban is). □ Regesza: CDHung IX/5. 420. — KmJkv I. 187.

552. 1380. május 16. (f. IV. p. Penth.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Ws-i Juanka fia: János magister kérésére átírja saját 1359. június 16-án kelt és Albert fia: Mihály, valamint ugyanazon Albert fia: Miklós fiai ellen Legen birtok eladásával kapcsolatos tiltakozásáról szóló zárt oklevelét (CDTrans III. 1075. sz.).

Ái a kolozsmonostori konvent 1420. március 28-i oklevelében, DL 26861. A leírás szerint a konvent régi, [1383-ban] összetört pecsétjével volt ellátva. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 15–16 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 751–752 (román fordításban is).

553. 1380. június 19. (in Kemlek, f. III. a. Nat. Ioh. Bapt.) [I.] Lajos király Feuldwar másként Marienburg mezővárosnak a plébániatemplomát övező fal által körülvárt területre menedékjogot adományoz, hogy az oda menekülő levelesítettek, száműzöttek, szökevények, gyilkosok és más üldözöttek ott szabadon és büntetlenül tartózkodhassanak. Ezt tegyék közhírré a vásárokon. Később nagypecsétje alatt is állít ki erről oklevelet.

Egyszerű másolat a XV–XVI. század fordulójáról, hártján, Brassó v It, Stenner-gyűjtemény, I/3 (DF 246367). □ Közlés: MIÖG 8/1887. 67–68 (Zimmermann, F.). — Ub II. 528–529. — DocRomHist C, XV. 755–756 (román fordításban is).

554. 1380. június 21. (XXI. d. Iunii) Johann comes Szeben (Cybiniensis) szék királyi és székbírája, Szeben város polgármestere: Suelezener Johann és villicusa: Huezen Stephan, Dalhely-ről Georg comes és Cecilia [fia:] Peter villicus, Heltha-ról Kyczelman Johann villicus és Oeychin Nikolaus, Keresztényszigetéről (de Magna Insula) Nikolaus mézszáros (carnifex) és Eufemia fia: Cristil villicus, Kiscsúrról (de Parvo Horreo) Erwin Johann és Nikolaus villicus, Stollzenberg-ről Thomas villicus és Hoekerlink Kirstianus, Nagycsúrról (de Magno Horreo) Czhoecue Nikolaus villicus, [Goblinus] erdélyi püspök testvére: Heyncze és Ouenberger Heyczmannus, Hanebach-ról Gross (Magnus) Peter [fia:] Thomas és Bauerus Stephan, Újfaluból (de Nova villa) Nikolaus comes, Sannen Nikolaus és Georg kovács (faber), Castenholcz-ról Michael comes, Kirstianus szabó (sartor), Szentersébetről (de villa Humperti) Stolzenberger Cristel és Cluegel Clesel villicus, Schellenberg-ről Egydius villicus és Helwicus, Fenyőfalváról (de Insula Gyrhardi) Georg villicus és Sannen fia: Czhenne, Felekről (de Affrica) Theye Heyncze villicus és Jekyl szabó, Czecktat-ról Clesil magister ecclesie és Michael rector ecclesie, Kistoronyról (de villa Epponis) Mergeman Clos villicus és Herbord [fia:] Clesil, Oroszcúrról (de villa Ruthenica) Manshercze villicus Szeben szék pecsétje alatt bizonyítják, hogy bár fogott bírák közbenjárására a veresmartiak (de Ruffomonte) átengedték a bizonyítás lehetőségét a Burkperg-ieknek egy bizonyos földdarab, a Gundolf-féle puszta malomhely és a hozzá tartozó vízfolyás miatt támadt vitájukban, mikor Burkperg/Burberg-i Andreas comes 16 falujabeli, nyolc Stolzenberg-i, hat nagycsúri és három Hanebach-i emberrel együtt, lovaikról leszállva kész volt igazukat földbe szúrt kardra való esküvéssel is bizonyítani, ezt a veresmartiak mégsem fogadták el. Ezért, miután a Burkperg-iek a schoene elnevezésű bírságot is letették, az előljárók nekik ítélték a vitatott malomhelyet és vizesárkot, valamint mezőket (in agris a piscina usque ad fundum seu situationem eiusdem molendini de-

serti, item superius, superiorem fossam, liberam viam usque ad locum predicti molendini, item superius prato Michaelis Regis inclusum territorium trans arundinem, sicut agri ipsorum tendunt usque ad viam, que transit ad Novam villam). Utóbb azonban az ügyet a békesség kedvéért [Goblinus] erdélyi püspök elé terjesztették, aki – a feleket képviselő Burkperg-i Andreas comes és Veresmarti Nikolaus comes, továbbá a szék követői: Huzen Stephan szebeni villicus és Nikolaus keresztényszigeti mészáros, valamint György magister lovag (miles), püspöki udvarbíró jelenlétében – úgy határozott, hogy a vitatott malomhely Andreas comes földjének egy darabjával együtt maradjon a veresmartiaké, a Burkperg-iek viszont halastavuk alatt építhessenek maguknak új malmot.

Eredeti, hártýán, függőpecsét töredékeivel, a vurpódi százv. egyházközség lt-ban, nr. 1. □ Közlés: Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850. 371 (Teutsch, G. D.). — VerArch 12/1875. 225 (Seiwert, G.). — Ub II. 529–531. — DocRomHist C, XV. 756–760 (román fordításban is).

555. 1380. június 29. (in Petri et Pauli ap.) Az erdélyi káptalan átírja [I.] Lajos király 1366. június 24-i oklevelét (CDTrans IV. 488. sz.).

Tartalmi ái Dengelegi Pongrác és Vízaknai Miklós erdélyi alvajdák 1442. október 15-i oklevelében, DL 44336. A leírás szerint privilegialis alakban volt kiállítva.

556. 1380. július 1. (VIII. d. Nat. Ioh. Bapt.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Patha-i Bako fia: Balázs Gyurgfolua-nak a Patha felé eső végén, az egysoros alsó utcában fekvő örökjogú kúriáját vagy telkét (quandam curiam suam seu fundum ... in ordine simplici vici inferiori, in fine eiusdem possessionis, a parte possessionis predictae Patha habitam et adiacentem), a hozzá tartozó erdők kivételével, 50 dénárft-ért elzálogosítja rokonainak: Somogun-i (d) Miklós fiai: László és Miklós Karachunfolua-i nemeseknek azzal a megszorítással, hogy ha nem saját pénzével váltaná ki, akkor a tőkepénz (pecunia capitalis) kétszeresét fizesse, és az esetleges újabb építmények becsértékét tartozzék megtéríteni vagy belenyugodni azok elszállításába (ipsa edificia per ipsos operanda quocunque voluerint alias removendi et deducendi securam habeant facultatem). A kúriát Gyurgfolua-i Mihály fia: János, Henke (d) László és atyjafiaik is csak a fenti zálogösszeg lefizetése esetén válthatják magukhoz. Balázs vállalta azt is, hogy mindenkitől, különösen pedig testvérétől (fr. c.): Jánostól megvédelmezi Miklós fiait az említett udvarház birtokában.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 26760. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 16–17 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XV. 760–762 (román fordításban is).

557. [1380. július 1.–szeptember 20. között] [I.] Lajos király az erdélyi egyház káptalanához. [Benye másként Tyburchteleke ügyében 1380.] július 1-jén (in oct. [Nat. Ioh. Bapt.]) megjelent előtte [Kyde-i] Gergely fia: János, aki kijelentette, hogy [a király 1380. április 1.–július 1. között kelt oklevelének (531. sz.) megfelelően] megtörtént [László erdélyi] vajda perbehívása. Mivel azonban Ottó Kolosmonostora-i apát távolmaradt, a Gergely fia: János és László vajda közti (!) ügyet október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) halasztotta. Küldje ki azért tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a királyi ember idézze meg az apá-

tot okleveleinek bemutatása végezt a fenti terminusra, és ugyanekkorra készítse el az idézésről szóló jelentését is. (H. G.)

Tartalmi ái Mária királynő 1383. január 24-i oklevelében (716. sz.), DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 287–288, 293–294 (román fordításban is).

558. 1380. július 5. (f. V. p. Petri et Pauli ap.) A Clusmonstra-i Szűz [Mária]-egyház konventje László erdélyi prépost famulusának: Chokas-i Sebestyén fia: Jánosnak a kérésére az erdélyi káptalan részére átírja [I.] Lajos király 1380. május 14-én, nagyobbik pecsétje alatt kelt pátens oklevelét (550. sz.). — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Super Bun, pro decimis.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával és Huszti András regesztájával, az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/35 (DF 277411). □ Közlés: Ub II. 531. — DocRomHist C, XV. 762–763 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKlt 204. sz.

559. 1380. július 9. (in Zolnuk, f. II. a. Margarete virg.) Gál magister Zolnuk-i alispán és szolgabírái bizonyítják, hogy e napon Nogrew-i Rechend fia: Pál a fenti Gál ellenében letette az előírt esküt arról, hogy famulusa tolvaj voltáról nem volt tudomása. (H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett pecsét töredékével és egy harmadik nyomával, DL 98076. □ Közlés: Benedek: Szolnok 34–35 (magyar fordításban, hasonmással, tévesen július 12-re keltezve). □ Gál deák szolnoki alispánt már az 1380. május 12-i királyi mandátum és a budai káptalan július 11-i jelentése is említi királyi biztosként Szolnok határjárásánál (DF 259539. — HOKm VII. 416–417).

560. 1380. július 20. (VIII. d. Margarethe virg.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Lochonch-i néhai Desew fia: László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kötelezi magát, hogy ha a királytól sikerül visszaszereznie Balastelke és Pochtelke ama részeit, amelyeket jelenleg néhai Bakoch fiai bitorolnak, akkor Miklós Zonuk-i főesperesnek és testvéreinek: Mihálynak, valamint unokaöccseinek (patrueles): Miklósnak, Lőrincnek és Mihálynak Pochtelke-n átenged hat jobbágytelket, a néhai Megyes-i Nikolaus comes leányának erdejével szomszédos erdőből egy darabot és a nagy halastó nyolcadrészét, továbbá megvédi Miklós főesperes testvéreit a királytól kapott Balastelke birtokában, valamint abban a két fél kúriában (in duabus mediis curiis) és az ezekhez tartozó szántók meg két erdő birtokában, amelyeket Bakoch magister Veres (Rufus) Györgynek ajándékozott. Ha ígéretét nem tartaná meg, egyéb birtokaiból is tartozik kielégíteni Miklós főespereseket. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Balastelke, Pochtelke in Kwekeolleö.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27631. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 767–768 (román fordításban is). □ Regesza: Ub II. 532.

561. [1380–1400]. augusztus [10. körül] ([...] Laurentii mart.) [A váradi? egyház] káptalana bizonyítja, hogy [...]i [...] fia: [...] – fiai: [...] nevében is – eltította [...] és Domokos ugyanottani nemeseket [...] birtok Kusal[-i Jakch fiai?:] G[yörgy?], [...] részére történő elidegenítésétől. (H. G.)

Eredeti töredéke, vízfoltos papíron, DL 32231. A hozzátetölleges évi keltezt a MNL OL nyilvántartása nyomán adtuk meg.

562. 1380. augusztus 18. (in castro Kykullew, sab. a. Steph. reg.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Deua-i Tamás gyermekeit: Antalt és Erzsébetet vezessék be anyjuk leánynegyede címén a Zenthandreas-i nemesek Zenthandreas birtokbeli részének negyedébe. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Balázs fia: László, Harom-i Barnabás fia: Demeter, Zenthemruh-i Santha László és Orrus Benedek.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1380. szeptember 6-i jelentésébe (563. sz.), DL 29721. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 771–772 (román fordításban is).

563. 1380. szeptember 6. (f. [V.] a. Nat. Virg.) Az erdélyi egyház káptalana János magister erdélyi alvajdának. 1380. augusztus 18-i kérésére (562. sz.) Barnabás fia: Demeter alvajdai ember, Péter karbeli pap (presbiter) káptalani kiküldött jelenlétében, augusztus 20-tól (in reg. Steph.) számított három napon át a Zenthandreas-i nemesek birtokrészen tartózkodva Dewa-i Tamás gyermekeinek: Antalnak és Erzsébetnek iktatott anyjuk leánynegyede címén Zenthandreas-on, a falu végén, az Oegreg nevű hely körül egy jobbágy számára elegendő, épületek nélküli telekhelyet, a hozzá tartozó szántókkal, rétekkal és haszonvételekkel együtt (unum locum sessionalem uni iobagioni congruentem, in fine eiusdem ville circa quendam locum Oegreg vocatum habitum, edificii omnino carentem, cum terris arabilibus, pratis et aliis quibuslibet utilitatibus quovis nominis vocabulo vocitatis ad eundem locum debentibus).

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29721. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 772–773 (román fordításban is).

564. 1380. szeptember 8. (in Nat. Virg.) A Warad-i [káptalan] előtt egyrésztől Kusal-i Tamás fia: Jakch magister és fia: György magister – Jakch többi fia: [István, András], Dénes és Dávid nevében is –, másrésztől pedig Kerezturn-i Miklós fia: Demeter – fiai: Antal és Miklós nevében is – kijelentik, hogy bár néhai Demeter fia: Péter Kerezturn-i birtokrészen, melyet a király Jakch magisternek adományozott (vö. CDTrans IV. 530. sz.), fogott bírák közvetítésével korábban már megosztottak egymással (vö. uo. IV. 685. sz.), de részeit eddig nem különítették el határjelekkel. Most a falunak a [Batyz]haza felől lefutó és keleten egy patakba torkolló árok (mehatus pluvialis aque) által határolt felét [Demeter] és fiai, míg a falu plébániatemploma felé nyúló északi felét [Jakch magister és fiai] birtokának nyilvánították, de a szántóföldeket (terre usuales), erdőket és kaszálókat továbbra is közös használatban hagyták. Aki a másikat e birtok miatt perrel támadná meg, saját részét köteles legyen átengedni a békességben maradt félnek. Ha Demeter fia: Péter birtokai közül az idegenek kezéből sikerülne még valamit visszaszerezniük, azt is tartozának két részre osztani, a költségekkel együtt. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Sequestratio possessionis Kerezthur. — *Uo., másik XVI. századi kézzel:* Kerezturnak sequester kezhez adasa.

Eredeti, rongált és nedvességtől foltos papíron, csonkult állapotban, hátlapján mandorla alakú, befűggesztett pecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105453. — Uv. □ Regesza: DocRomHist C, XV. 773–774.

565. 1380. szeptember 9. (Bude, II. d. Nat. Virg.) [I.] Lajos király a Zilagh provinciában és máshol, az erdélyi földek határán kívül (extra terminos terrarum Transsiluanarum) vámhelyeket birtokló ispánokhoz, várnagyokhoz, nemesekhez és officialisokhoz. Coloswar királyi város polgárainak és hospeseinek szekereiről és portékáiból ne merészeljenek a szokásos vámon felül kenyeret és bort is követelni, hanem a vám dénárookban történő le-rovása után engedjék őket szabadon áthaladni és visszatérni. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával:* Ad partes Zilagy, ut tributum in panem et vinum non recipiant.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. T, nr. 13 (DF 281143). □ Közlés: KvOkI I. 101–102. — Hurmuzaki I/2. 271–272. — Ub II. 532–533. — DocRomHist C, XV. 774–775 (román fordításban is).

566. 1380. szeptember 12. (in castro nostro Lygeth, f. IV. a. Exalt. s. cr.) [I.] Lajos király, hű szolgálatai jutalmaként, maga részéről is a Hathzak-i vártartománybeli románok kenézének (kenezius Olachorum de districtu castris Hathzak): Nyres-i Mosyna fia: Stoyanak és utódainak adományozza örökösen a Hunyad-i kerületben, a [Chernyswara patak] mellett fekvő Polonycza és a Hathzak-i kerületben, a Charnauzy folyó mellett elterülő Bobochmezeu nevű, lakótól régen elhagyott földet, melyeket László erdélyi vajda már oklevéllel neki adott, mert ígéretet tett ezek benépesítésére (ne eedem in desertis constitute vacue ulterius perman[ant], sed potius inhabitantium copia decorentur ... eas populare promisit). Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *A pecsét alatt:* Commissio domini [regis] propria.

Eredeti, hártján, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, DL 42162. □ Közlés: HunyadmÉvk 1/1880–1881. 63–64 (Sólyom-Fekete F.). — Popa: Iancu Corvin 176. — Bogdan: Români 223–224. — DocRomHist C, XV. 776–777 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 285–286.

567. 1380. szeptember 18. (Bude, f. III. p. Exalt. s. cr.) [I.] Lajos király az ország összes egyházi és világi bíráinak. Az ő szolgálatában Itáliában tartózkodó Losonch-i István fia: István, továbbá testvérei (fr. u.): László, György és Albert, valamint unokatestvérük (fr. p.): Tamás fia: Dénes minden perét bírságolás nélkül halasszák [1381]. január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.), mivel perközösségük miatt (propter cause ipsorum unionem) István nélkül azokat nem tudják megfelelőképpen folytatni.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Erdődy cs galgóci It, lad. 96, fasc. 11, nr. 8 (D 267). □ Közlés: BánfOkI I. 349. □ Regeszta: DocRomHist C, XV. 777. — ErdődyLt 591. sz.

568. [1380. szeptember 20.–október 6. között] Az erdélyi káptalan [I.] Lajos királyhoz. [1380. július 1.–szeptember 20. között kelt] parancsára (557. sz.) Bodak-i István fia: Péter királyi ember, András pap Zenthmichalteleke-i pap (rector ecclesie) káptalani kiküldött jelenlétében, [Ottó Colusmonostora-i] apátot szeptember 20-án (in vig. Mathei ap.) Kyde-i Gergely fia: János ellenében megidézte október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) a királyi jelenlet elé, hogy okleveleit bemutassa.

Tartalmi ái Mária királynő 1383. január 24-i oklevelében (716. sz.), DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 288, 294 (román fordításban is).

569. 1380. október 4. (in Francisci conf.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Zenthyan-i Miklós fia: Gergely, fiaival: Györggyel és Jakabbal egyetértésben, a korábbi záloglevelekben foglalt összegekkel együtt összesen 100 Ft-on, forintját 32 garassal számolva, elzálogosította Zenthyan-on (Torda vm) lévő örökjogú birtokrésze negyedét néhai Konya bán fia: Miklós magisternek, kikötve, hogy azt bármikor visszaválthatja a fenti összegért. Egyidejűleg érvénytelennek nyilvánította az óbudai (de Veteri Buda) és egri (Agriensis) káptalan ezzel a jószággal kapcsolatos korábbi zálogleveleit.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260679). □ Közlés: DocRomHist C, XV. 778–779 (román fordításban is).

570. 1380. október 6. (in Sancto Emerico, in oct. Mich. arch.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Vsy-i Joanka fia: János fogott bírák és különösen Myhalchfolwa-i Bako magister kérésére Myhalchfolwa-i része birtokbavételét elhalasztotta [1381.] április 24-ig (usque Georgii mart.), de azzal a feltétellel, hogy ha addig nem jönne létre köztük megegyezés, szabadon érvényesíthesse jogait.

Ái az erdélyi káptalan 1389. augusztus 9-i oklevelében (1025. sz.), DL 42424. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 780 (román fordításban is).

571. [1380. október 6.–1381. május 1. között] [I.] Lajos király bizonyítja, hogy [a Benye másként Tyburchteleke birtokért folyó perben] az erdélyi egyház káptalanának [1380. szeptember 20.–október 6. között kelt] idézőlevele (568. sz.) értelmében [1380]. október 6-án (oct. Mich. arch.) megjelent előtte [Kyde-i] Gergely fia: János, és azt követelte [László erdélyi] vajdától, valamint [Ottó] Colusmonostora-i apáttól, akit a konvent ügyvédvalló oklevelével György frater őrszerzetes képviselt, hogy adják elő a vajda [1379. november 8-i] közgyűlésén általa bemutatott, de a vajda által lefoglalt és most az apátnál levő okleveleit, továbbá a vajda Tyburchteleke-re vonatkozó [1379. november 19-i] ítéletlevelét (496. sz.). A vajda protonotariusus és oklevelével megbízott ügyvédje: Gál deák magister elismerte, hogy a felperes oklevelei a vajdánál vannak, de kijelentette, hogy az erdélyi nemesek kiváltsága szerint a vajda előtt felmutatott okleveleket, az utak viszonyosságait és a hegyek között leselkedő veszélyeket elkerülendő, nem kötelesek az udvarba újból eredetiben felküldeni (quod libertate nobilium prefate partis Transsiluane requirente nobiles eiusdem partis aliquales litteras originales coram woyuoda ipsorum pro tempore cons[tituto] exhibitas, quarum vigore aliqua adi[udicatio vel sententia produceretur], propter viarum dis[crimina vel et] homines male[factores in silvis] et alpebus [degentes ... in curia domini regis in specie presentare et exhibere non tenerentur]). Minthogy azonban ez nem érvényes azon oklevelekre, amelyek szükségesek a fellebbezés elbírálásához, és amelyek biztonságos személy, vagyis a vajda kezén vannak, aki kockázat nélkül eljuttathatja az udvarba (tamen in casu dum aliq[ui]e partes in ventilatione litis ipsarum aliq[ui]e instrumenta litteralia coram iudice eorum ordinario exhiberent et mediantibus huiusmodi instrumentis in causa eorum adiudicatio fieret ac eadem instrumenta per iudicem eorum ordinarium reservarentur, alteriusque huiusmodi partium in tali adiudicatione et sententia non contentarentur, extunc huiusmodi munimenta litteralia iuxta regni nostri consuetudi-

nem coram ipso domino rege et suis baronibus ad clariorem et evidentio-rem declarationem talis litis in dicta curia eiusdem domini regis exhiberi debere cernerentur, eedem etiam littere erga tales manus securas, videlicet dicti domini woyuode haberentur, quas idem dominus woyuoda hic in curia sue regie maiestatis sine formidine posset afferre), a király és bárói úgy döntöttek, hogy László vajda vagy törvényes megbízottja a felperes lefoglalt iratait, Ottó apát pedig az ítéletlevelet [1381]. május 1-jén (in oct. Georgii mart.) mutassák be a különös királyi jelenlét előtt. (H. G.)

Tartalmi ái Mária királynő 1383. január 24-i oklevelében (716. sz.), DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 288–289, 294–295 (román fordításban is).

572. [1380. október 8–13. között] A Warad-i káptalan László erdélyi vajdának. [1380. május 1.–október 8. között kelt] kérése (544. sz.) értelmében [Od-i] Gergely felperes részéről Sandu[r]haza-i [Sándor fia:] Mi[klós] vajdai ember és László karbeli prebendarius, káptalani tanúbizonyság, [Machala-i] Balázs és Miklós alperesek részéről pedig Od-i Guth fia: László vajdai és Lőrinc karbeli pap, káptalani kiküldött október 8-án (III. d. oct. Mich. arch.) a szomszédok körében a vizsgálatot lefolytatta, és – bár a tanúk különbözőképpen vallottak afelől, hogy Chethechery föld a felperest illeti-e vagy pedig Machala határain belül fekszik – megtudta, hogy a Chethechery nevű földet és erdőt, melyet szemre egy ekealjnyira becsültek, az alperesek a felperes Gergely apjától szereztek. — *Tanúskodó szomszédok és vidékbeli nemesek:* A felperes részére: Sar[masag]-i János fiai: Egyed és István, O[d]-i Mihály fia: [Miklós?, ...], [Od]-i István fia: Mihály, Doba-i Dubo (d) Miklós, Ferminus-i Benedek, Doba-i Chethe fia: Miklós, Od-i Kakas fia: Illés, Od-i Mihály [fia:] János, Doba-i Be[ke] fia: [...], P[ál?] fia: László, Chug-i Imre fia: [...]; az alperesek részére: Od-i Miklós fia: László, Sampson-i Miklós fia: László, Kusal-i Jakch magister, Od-i János fia: Bechu, Baxa-i Miklós fia: László, Harkyan-i János fia: Tamás, [H]arkyan-i Guth fia: Tamás, Od-i Miklós fia: László, Od-i Pál fia: Antal, Baxa-i Bernolth fia: Miklós, Miklós fia: János, Doba-i Egyed, Chompaz-i István és Márton, Chama fia: Tamás, István fia: László, Ferminus-i György fia: Kelemen, Miklós fia: István, Ferminus-i László fia: Balázs, Pál fia: Bereck, Vgrunhaza-i László, Veruel[g]-i János fiai: Bálint, Balázs és Mátyás, Imre fia: Simon, Sandurhaza-i Péter, Benedek, János, Péter és Bálint, László fia: János, [...]i András fia: Imre.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1380. október 22-i oklevelében (578. sz.), DL 28099 és diósadi ref. egyházközség lt, nr. 3. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 41–43, 45–47 (román fordításban is).

573. [1380. október 8–13. között] [A Warad-i káptalan László erdélyi vajdának. 1380. május 1.–október 8. között kelt] bírói parancsára (545. sz.) megkísérelték bevezetni [Od-i Mihály fia: Gergelyt dédapja: Jób Machala birtokbeli részének negyedébe], de ezt [Machala-i] Balázs és Miklós alperesek tiltakozásukkal megakadályozták. (H. G.)

Tartalmi említés Losonci László erdélyi vajda 1380. [október 22-i?] oklevelében (579. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105762.

574. 1380. október 13. (sab. a. Luce ev.) Az erdélyi egyház káptalana Betlehem-i János fia: Gergely kérésére privilegiális alakban, függőpecsétje alatt átírja a kérelmező által

bemutatott 1358. október 9-i saját pápens oklevelét (CDTrans III. 1049. sz.). — *Méltóság-sor*: László prépost egyházi dokor, az éneklőkanonokság betöltetlen, Péter ör-, Péter Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata: S CAPITVLI ECCLESIE TRANSSILVA-NE, Bethlen cs bethleni lt: DL 62737. □ Közlés: DocRomHist C, XV. 783–784 (román fordításban is).

575. 1380. október 13. (in quind. Mich. arch.) Domokos prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konventje bizonyítja, hogy korábbi kötelezőlevele értelmében október 6-án (in oct. Mich. arch.) Nempti-i Zouchyk fia: Jakab, mint [felperes], és Pele-i Miklós fia: István, Tamás frater pap (presbiter) [tanúbizonyosság] jelenlétében, Pele birtok felének kezükön lévő telkeit (in locis sessionalibus) kötéllel (cum funiculo) hat egyenlő részre osztották, és Miklós fia: Istvánnak iktatták örökös tulajdonként nagyapja: néhai Gyuge általa kimutatott hatodrészenek felét, nagyapja kúriájával és a haszonvételek harmadával együtt. A többi telek viszont Jakabnak és atyjafiainak maradt örökösen. Az Istvánnak jutott rész határjeleit, a felek és a kiküldött beszámolója szerint, így állapították meg: [Primo incipit penes] caput unius fontis a parte [orientali], ubi meta nova est erecta. Inde [currit infra plagam] septentrionalem [serv]ando ad rivulum Ch[erbwch?]pataka appellatum, de quo [currit] in latere [ipsi]us rivuli ad [plagam occidentalem, ubi meta terrea de nov]o est erecta. Inde dec[linando ad] meridiem ad arbores [fructiferas], in cuius latitudine est [meta terrea erecta. Et ibi cursus met]alis, que portionem predicti Stephani a portione Iacobi [et fratrum suorum sequestrat], terminatur. Egyidejűleg a felek korábbi egyezségeiket és az ügyben kelt tanúvallatásokat, peres iratokat kölcsönösen érvénytelennek nyilvánították. Minderről később privilégiumot is kész kiállítani. — *Hátlapján egykorú rájegyzés*: In duobus florenis.

Eredeti, erősen megkopott és kifakult írású hártán, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: [S CON]VEN[TV]S DE LEL[ES], Mátyás cs lt: DL 105212. — Uv.

576. 1380. október 20. (sab. a. XI. mil. virg.) A Brassow-i káptalan papjai (ecclesiarum rectores), a korábbi nézeteltérések és jogtalanságok megszüntetése érdekében, kötelezik magukat, hogy híveiknek, azaz Brassow vidék (provincia) bírónak, esküdteinek, véneinek, polgárainak és minden más lakosának igazságot szolgáltatnak papjaik esetleges visszaélései esetén, a király és a bíboros úr parancsainak ellenszegülő nyughatatlankodókkal szemben velük közösen eljárnak, káptalani gyűlést – a János Buda-i prépost vizitációja alkalmával a bíborostól kiközösítés terhe alatt kapott [1379. szeptember 1-jei] írásbeli utasításnak megfelelően (474. sz.) – csakis Brassow városába hívnak össze. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: De statutis capituli et civium ad iudicium ecclesiasticum.

Eredeti, hártán, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata: +S CAPITVLI DE BRASSCHOW, a barcsági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 9 (DF 286548). — Ái Thoscha Nikolaus közjegyző 1447. június 7-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Nova collectio posterior, Urk. V/1844. □ Közlés: Benkő: Milkovia I. 140–141. — Katona X. 668–669. — CDHung IX/5. 424–425 (az előbbivel együtt töredékesen). — Ub II. 533–534. — DocRomHist C, XV. 784–786 (román fordításban is). □ Pecsét hasonmása: Ub II. 655 (III/11. sz.).

577. 1380. október 20. (sab. a. XI. mil. virg.) Brassow város és vidéke (provincia) bírái, esküdtjei (iurati consules), villicusai, vénei és polgárai kötelezik magukat papjaikkal (rectores ecclesiarum) szembeni engedelmességre egyházi ügyekben, a tized és más papi jövedelmek (obventiones) megfizetésére, az egyházi végzéseknek esetleg ellenszegülők megfegyelmezésére, miután azok megígérték, hogy mindenki ügyében igazságosan fognak eljárni (vö. 576. sz.). — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával:* Littere compositionis civium cum capitulo.

Eredeti, hártmány, függőpecséttel, melynek körirata: +S CIVIVM ET PROVINCIALIVM DE BRASCHO, a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 8/1 (DF 286547). — A XV. század második felében készült, szintén hártmánya írt, egyszerű, pecsételetlen másolat, uo. nr. 8/2 (DF 286547). □ Közlés: Ub II. 534–535. — DocRom-Hist C, XV. 786–788 (román fordításban is). □ Pecsét hasonmása: Ub II. 657 (V/20. sz.).

578. 1380. október [22.] (in Vissegrad, X. d. [VIII. d. oct. Mich. arch.]) Lochonch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán [a Warad-i káptalanhoz]. Az Od-i Mihály fia: Gergely által [Che]thechery nevű birtokának állítólagos bitorlása miatt Machala-i Imre fia: Balázs és András fia: Miklós ellen indított pert előbb a felek akaratából [1380. május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) a királyi udvarba, saját színe elé halasztotta, majd mivel e terminuson az alperesek ügyvédje azt állította, hogy Chethechery föld sohasem volt a felperesé és elődeié, hanem régtől fogva ügyfelei Machala nevű ősi birtokához tartozott, [1380. május 1.–október 8. között kelt oklevelével] vizsgálatot rendelt el az igazság kiderítésére (544. sz.). A Warad-i káptalannak erről szóló [1380. október 8–13. között után kelt] jelentését (572. sz.) október 13-án (VIII. d. oct. Mich. arch.) Mihály fia: Gergely személyesen, Balázs és Miklós nevében pedig – a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével felhatalmazva – a fenti Balázs fia: János mutatta be előtte, melyből megtudta, hogy az alperesek javára több szomszéd vallott, mint Gergely részére, a vitás földet pedig egy ekealjnyira becsülték. Küldje ki tehát tanúbizonyosságait kiknek jelenlétében a vajdai emberek [1381.] április 20-án (sab. p. Passce) állapítsák meg Chethechery határjeleit, majd az alperesek egyike harmadmagával, köztük egy korábban is tanúskodó szomszédal együtt, megoldott övvel, mezítláb, feje fölé földet tartva tegyen esküt a helyszínen, hogy a vitás föld Machala-hoz tartozik, mert ellenkező esetben a felperesnek ítéli azt. Minderről az esküt tevők nevével együtt május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) tegyenek neki jelentést. — *Kijelölt vajdai emberek:* [...], Machala-i Zoldus [...], Baxa-i Dul László, Harchan-i (!) Guth fia: László, [...], Sarmasag-i János fia: [István?, ...], [Sarmasag-i] János fia: Egyed, [...] István fia: István, [...]. (H. G.)

Eredeti töredéke, papíron, diósadi ref. egyházközség lt, nr. 3. — Tartalmi említés a várad-i káptalan 1381. április 25-i jelentésében (599. sz.), DL 28099. — Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1381. május 1. után kelt oklevelében (602. sz.), uo. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 38, 39, 40–42, 44–47 (román fordításban is, a tartalmi említés, illetve tartalmi ái alapján).

579. 1380. [október 22.(?)] László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a Warad-i káptalannak. Azt a pert, melyet Od-i Mihály fia: Gergely indított Machala-i Imre fia: Balázs és András fia: Miklós ellen, hogy visszaszerezze azt a Machala-i részbirtokot, melyet az említett Balázs és András, Miklós apja, a felperes Gergely apjának: Mihálynak adtak át anyja: Ilona, Machala-i Jób leánya negyedeként, előbb a felek akaratából [1380.] május 1-jé-

re (ad [oct.] Georgii mart.) a királyi udvarban tartandó ítélőszékére halasztotta, majd miután e határnapon Mihály fia: Gergely az erdélyi káptalan 1348. március 14-i privilégiumával (CDTrans III. 446. sz.) igazolta jogigényét, felkérte a Warad-i káptalant, hogy október 8-án (III. d. oct. Mich. arch.) Jób Machala-i birtokrészének negyedét iktassák a felperesnek (545. sz.). Október 13-án (ad VIII. d. oct. Mich. arch.) Gergely felperes és Balázs alperes fia: János – a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével, apja és András fia: Miklós képviselőjében – bemutatták a káptalan [1380. október 8–13. között kelt] jelentését, melyből kiderült, hogy az iktatást a kitűzött időpontban Balázs és Miklós alperesek tiltakozása miatt nem végezheték el (573. sz.). Minthogy tiltakozásuknak nem tudták megfelelő indoklását adni, az alpereseket törvénytelen akadályozás miatt három marka bírsággal sújtotta. Felkéri tehát a káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében [...] László, [...], vagy Sarmasagh-i János] fia: Egyed vajdai emberként [1381. április 20-án (sab. p. Passce)] újból kísérelje meg az iktatást. [Minderről május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) tegyenek neki jelentést]. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Amicis suis reverendis capitulo ecclesie Waradiensis, pro Gregorio filio Mychaelis de Od, contra Blasium filium Emerici et Nicolaum filium Andree de Machala, super possessionaria statutione sabbato proximo post festum Passce Domini [per] regium et vestrum homines modo interius expresso <fienda> et ad octavas festi beati Georgii martiris, ad iudicem. — Uo., egykorú rájegyzés töredékei: [...]* de Sarmasagh vel Egidius filius Iohannis de eadem aut Ladislaus filius [...] Ladislaus de dicta Sarmasagh an Nicolaus filius Sandor de Sandorhaza [...] an Iohannes filius eiusdem Benedicti pro parte actoris. Item Ladislaus filius [...] Iohannis filii Gud de Od aut Blasius de Veruelg [...] Ladislaus filius Dominici de Baxa sin Emericus de Menye, [...] de dict]a Harkyan pro parte ipsorum in causam attractorum, [statutio debetur feria? ...] festi Nativitatis beate Virginis [1381. szeptember 8.] et ad octavas sancti Michaelis [1381. október 6.] ad iudicem. — *Alatta, XVI. századi rájegyzés: 1380. Andreas et Blasius filii Emerici de Od. Item Michael filius Chete.*

Eredeti, töredék, öt darabra szakadt, nedvességtől rongált papíron, az oklevél alsó néhány sora hiányzik, Wesse-lényi cs bp-i lt: DL 105762. Keltezése a hátlapon olvasható XVI. századi datáláson és a DL 28099 adatain alapszik (vö. 544, 572, 578. sz.), mellyel nemcsak a peres felek és – részben – a tárgy azonossága kapcsolja össze, de a két szöveg jelentős mértékű egyezése is.

580. 1380. november 12. (in Zenthuan, f. II. p. Martini conf.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Regun-i Tamás fia: Dénes magister, István fiai: László és György magisterek és általuk atyjukfiai a maguk részéről is a Clusmonostra-i Szűz Mária-monostornak adományozzák a Regun közelében lévő Apaty birtokot (Torda vm), amelyet nagyapjuk (avus): néhai Dénes fia: néhai Tamás magister saját lelki üdvéért hagyott az apátnak és a barátoknak. Ha ők vagy utódaik nem tartanak tiszteletben elhatározásukat, Regun-ból hasonló nagyságú birtokot tartozzanak Apaty-hoz csatolni.

Eredeti, hártván, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban, LXXVI/32 (DF 275196). — Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 6. □ Közlés: Ub II. 535–536. — DocRomHist C, XV. 789–791 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 58. sz. — KmJkv I. 190–191.

581. 1380. november 13. (in Vysegrad, XXXIX. d. oct. Mich. arch.) [I.] Lajos király a Sagh-i egyház konventjének. Scepus-i Jakab comes országbíró [1379.] augusztus 27-i (in oct. Steph. reg.) ítéletszékén Lochonch-i István fia: Dénes magister ügyvédje útján bemutatta az országbíró [1379.] február 11-i oklevelét, mely szerint ennek [1378.] november 8-i (in oct. Omn. sanct.) ítéletszékén a király és a Sagh-i konvent egy-egy, továbbá az országbíró két, 1378-ban kelt oklevelével bizonyította, hogy amikor 1377. május 7-én (f. V. p. Phil. et Iac. ap.) az Erdélybe küldött Demeter zágrábi püspök, királyi kancellár és Zech-i Miklós horvát bán utasítására (257. sz.) néhai Dénes erdélyi vajda [1366. február 21-i] ítéletlevele (CDTrans IV. 408. sz.) értelmében az erdélyi Mento/Metew (!) várnak az említett István fia: Dénes és a távol levő László erdélyi vajda, valamint Lochuch-i (!) Tamás fiai: Tamás és István magisterek közötti felbecsülését és felosztását megkísérelték, az erdélyi (AlbTr) káptalan [1377. május 7–30. között kelt] jelentése szerint Lochonch-i Tamás fia: István magister fia: László és Tamás fia: Tamás fia: Dénes magister ettől eltiltotta István fia: Dénes magistert (283. sz.), és bár a tiltakozókat a király parancsára (367. sz.) a konvent [1378. március 29. után kelt] jelentése szerint május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) megidéztek (368. sz.), azok a szeptember 15-re (ad oct. Nat. Virg.) halasztott terminuson sem jelentek meg (406. sz.). Jóllehet az országbíró [1378. november 8.–december 6. közötti] utasítása (410. sz.) értelmében december 6-án (in Nicolai conf.) ismét megidéztek őket (422. sz.) [1379.] január 13-ra, akkor sem jelentek meg a tárgyaláson, 12 márka bírsággal megterhelve magukat (431. sz.). Minthogy a felperes egyéb elfoglaltsága miatt elmulasztotta az augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.) szóló harmadik idézést, Jakab országbíró 1379. augusztus 31-i oklevelével október 13-ra (ad quind. Mich. arch.) újból megidézttette őket (472. sz.). Erről a terminusról az országbíró [1380]. október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) halasztotta az ügyet, a 12 márka kétszeresét és a bírónak, valamint az ellenfélnek járó három márka bírság megfizetését is követelve [az alperesektől].

Ekkor István fia: Dénes magisternek a nádor oklevelével meghatalmazott ügyvédje: Lőrinc fia: János bemutatta a konvent [1379. szeptember 21.–október 13. között kelt] idézőlevelét (481. sz.) a király előtt, mivel Jakab comes időközben bekövetkezett halálával az országbírói tisztség megüresedett, és ítéletet kért, mert az alperesek ez alkalommal sem jelentek meg a bíróság előtt. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Zeplak-i Bachow fia: Péter, Thomay-i Tamás fia: János, Galsa-i László fia: István, Bala-i Leukus fia: Márk, Kuachy-i István, Valko-i Antal fia: János vagy Kyak-i János a végleges ítélet meghozatala előtt a vidék három piacán való kikiáltás útján utoljára idézze meg István fia: Lászlót és Tamás fia: Dénest [1380.] december 7-re (ad oct. Andree ap.), hogy ellentmondásukat megindokolják és az összesen 33 márka bírságot kifizessék. Az oklevelet az ügyek gyorsabb intézése érdekében Demeter bíboros, esztergomi (Strigoniensis) [érsek], királyi kancellár pecsétjével erősítette meg. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fidelibus suis conventui ecclesie de Sagh, pro magistro Dionisio filio Stephani bani de Lochonch, contra Ladislaum filium Stephani et Dionisium filium Thome de eadem, ad octavas festi beati Andree apostoli, proclamatoria. — *Uo., egykorú kéz írásával:* Conventui Saxardien-si; homo Iohannes filius Thome de Thomay, Petrus filius Bachou de eadem, Stephanus de

Galsa, Petrus de Cheh, Stephanus filius Valentini de Pyr, Thomas filius Nicolai de eadem Pyr, proclama verit ad Cynerum [1381. február 27.].

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260680). Szövegét Szepesi Jakab 1379. augusztus 31-i oklevelének (472. sz.) átfogalmazásával alakították ki (vö. BánfOkl I. 349–350), egyedülálló szemléltetését nyújtva annak a gyakorlatnak, ahogy az ítéletlevelek magukba olvasztják a korábbi perszakaszokhoz tartozó bírói oklevelek tartalmát. □ Közlés: BánfOkl I. 349–359. — DocRomHist C, XV. 791–803 (román fordításban is).

582. 1380. november 13. (in Harynna, in Bricitii conf.) László Ozd-i főesperes és vikárius Miklós magisternek. Mivel levelét Vos (d) Miklós fia: István magisternek csak november 7-én (f. IV. a. Martini conf.) kézbesítették, és így nem készülhetett fel a fizetésre, a vele lévő nemesekkel egyetértésben új határnapként az első részletre január 13-át (oct. Epiph. Dom.), a másodikra pedig február 16-át (quind. Purif. Virg.) állapította meg számára. Minthogy a papok nem értenek a birtokok becsléséhez, nem is szoktak ilyesmit végezni, hanem csupán tanúbizonyiságként vannak jelen, január 20-ig (usque oct. oct. Epiph. Dom.) István magisterrel közösen hozzanak tisztos nemeseket, akik értékeljék fel Vos (d) Miklós fia: Pál birtokrészeit, és erről közüjük valaki élőszóban, vagy közösen írásban tegyenek neki jelentést. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Stephano filio Nicolai nobile de Sancto Egidio, amico suo, super solutione viginti quinque marcarum, ad octavas Epiphaniarum Domini et ad quindenas festi Purificationis, memorialis.

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét nyomával, továbbá Huszti András regesztájával és levéltári jelzetével, Wass cs lt (DF 252841). □ Közlés: Jakó–Manolescu 1971. Album 12–13 (14. sz.). — Jakó–Manolescu 1987. 11/B. sz. (mindkettő hasonmással). — DocRomHist C, XV. 803–805 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 178. sz.

583. 1380. november 21. (Cybinii, in congregatione generali, f. IV. p. Elyzabeth) Az erdélyrészi hét szék véneinek [és] lakóinak összessége (universitas) a hét szék pecsétje alatt bizonyítja, hogy Szebenben (in Cybinio) tartott gyűlésük (generalis colloquium) alkalmából Mergenburg-i Salomon comes bejelentette a Brassói (de Corona) Jakab comes és az ottani lakosok összessége közötti viszályban beállott kedvező fordulatot, de előre is elhárította magáról, valamint Mergenburg szék (!) lakóiról e viszály esetleges hátrányos következményeit.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, egykor Földvár mv lt-ban, jelenleg a Fekete Templom lt-ban, IV. E. nr. 123 (DF 278679). □ Közlés: Zimmermann: Texte 8. — Ub II. 536. — DocRomHist C, XV. 805–806 (román fordításban is).

584. 1380. Az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalan bizonyítja, hogy [Therenye-i Ponyha fia:] Mihály a Zekelffalwa székely falu (villa Siculorum) határában, a Maros (Moryzius) folyó belső árján (in fossato interiori), a remeték Bodamezeve nevű rétje mellett fekvő malomhelyet [a Zekelhaza-i pálos kolostornak] adományozza. (H. G.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55. □ Közlés: DocArtPaul II. 447. — Kordé 279 (magyar fordításban).

585. [1380. körül] A [szebeni] városgazda (villicus) számadásainak töredéke, melyben – egyebek mellett – szó esik ácsról (carpentarius), habarcs (morter, cymentum) zab, szemét (myst), homok (sant) és víz (wazzer) szállításáról; cölöpök (eesten), gerendák (trauf, stangen, wandruden), deszkák, szegek (negel) és téglá (czigel) vásárlásáról; számszeríjak tegezseiről (duo pharetra ad balistas), a románok (Walachi) adójáról, hídról (bruek), malomkő (moelsteyn) és malomkerék (moelreder) vásárlásáról, torony építéséről, molnárról (mollener, molendinator), malmokról (mollen), puskaművesekről (buechseynmeister), kőművesekről (muereren), a Talmács (Thomachs) melletti toronyról. — *Említett személyek:* Budener Simon, Ferlinus, Phaffenhennil Peter, Lokydel, Oppiz, Moellner Ladislaus, Gref Johann, Czigler Cleysel, Sleppecheynkel Peter, Schewder Cleysel, Sporrer Knybel, Newmeister Paul íródeák (scriptor).

Eredeti, 12 lapot számláló, fraktur alakú papírfüzet hat lapján, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/79 (DF 244644). Keltezését valószínűsíti, hogy Phaffenhennil Peter 1372–1386, Gref Johann (Yanusch comes) pedig 1365–1382 között fordul elő az okleveles anyagban (Ub II. 228, 358, 373, 376, 388, 394, 432, 434, 479, 482, 486, 492, 529, 553, 604). Vö. Rechnungen Hermannstadt XVI–XVII. □ Közlés: VerArch 11/1874. 415–424 (Seiwert, G., jegyzetekkel). — Rechnungen Hermannstadt I. 1–2.

*1381. január 2. Kolozs megye ítéletlevele Nádasi Péter Székelyföldre szökött jobbágiai ügyében (SzOkl IV. 7–8) valójában 1381. szeptember 11-én kelt (633. sz.).

586. 1381. január 16. (Albe, IV. d. oct. Epiph. Dom.) László magister, Ozd-i főesperes, Goblinus erdélyi püspök általános helynöke bizonyítja, hogy ítéletének megfelelően Szentgyedyi (de Sancto Egidio) Vos (d) Miklós fia: István magister május 8-án (in quind. Georgii mart.) néhai testvére: Vos (d) Pál özvegyével, jelenleg Valko-i Pál fia: Miklós deák magister feleségével szemben előtte egymagában esküt kell tegyen arra vonatkozóan, hogy mennyi volt a költsége a meggyilkolt férj és testvére vérdíjának megszerzésére. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro magistro Stephano filio Nicolai dicti Vos de Sancto Egidio, contra dominam consortem magistri Nicolai litterati de Valko, ad quindenas beati Georgii martiris, iuramentalis.

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét töredékével, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs Lt (DF 252835). — Tartalmi említés László erdélyi vikárius 1381. május 9-i oklevelében (608. sz.), uo. (DF 252838). □ Közlés: DocRomHist C, XVI 3–4 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 179. sz.

587. 1381. január 25. (in Conv. Pauli ap.) A Clusemonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Gyurgfalua-i Petew fia: Miklós, mivel állandó pereskedése miatti szegénységében nem tudja testvérenek (s. c): Ilonának, Kakas-i Székely (Syculi) Jakab feleségének a leánynegyedét pénzben kifizetni, Gywrgfalua-i (Clus vm) apai birtokrészének negyedét, a telkekből és azok haszonvételeiből, valamint a művelés alatt álló földekből (terre usuales) egyaránt, örökre átengedi nevezett Ilonának és sógorának (sororio): Jakabnak. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Quarta puellaris.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi Lt (DF 260681). □ DocRom-Hist C, XVI. 6–7 (román fordításban is).

588. 1381. február 4. (in Clusuar, f. II. p. Purif. Virg.) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i egyház konventjéhez. A Cluswar-i polgárok részére április 14-ig (usque Passce) végezze el az általuk kérendő vizsgálatokat, és foglalja írásba tiltakozásaikat. — *Kijelölt vajdai emberek:* Gyurgfolua-i Mihály fia: János, Patha-i Imre fia: János, Beke fia: János, Nadas-i László fia: Mihály, Buda-i György.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1381. április 3-i jelentésébe (595. sz.), Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. M, nr. 13. (DF 281074). □ Közlés: Ub II. 536–537. — DocRomHist C, XVI. 7–8 (román fordításban is).

589. 1381. március 13. (Torde, f. IV. p. Gregorii pape) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Tartson vizsgálatot Ottho Clusmonustra-i apát ama panaszára, hogy Suk-i Darabus (dicti) Miklós és János az ő Apathyda nevű birtokának a határán fekvő Holthzamus nevű halastavát megrohanták, az őrt (custodem ipsius piscine) elűzték, és sok halat kifogtak belőle. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Sard-i László, Zuchak-i János fia: János, Patha-i Imre fia: János, Korpad-i Kuncul fia: György.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1381. május 9-i jelentésébe (609. sz.), DL 28928. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 15 (román fordításban is).

590. 1381. március 15. (Torde, f. VI. p. Gregorii pape) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i konventnek Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Chan-i Antal, Zenthmiklos-i László vagy Tamás vagy Deuecher-i András idézze a színe elé Fatha-i Michael fia: Johannt [Nemege-i] László fia: Miklós ellenében.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1381. április 16-i jelentésébe (598. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73767. □ Közlés: TelOkI I. 200. — DocRomHist C, XVI. 17–18 (román fordításban is).

591. 1381. március 17. (Zolii, in Oculi) [I.] Lajos király a Lelez-i konventhez. Tartson vizsgálatot Balc vajda és testvére: Drag Maromor[o]s-i és Zathmar-i ispánoknak Bech nevű birtokok kapcsán előadott panasza ügyében. A kijelölt királyi emberek között említik Zenthkyral-i Jakab fiait: Miklóst és Simont. (*K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét töredékével, a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Acta anni, fasc. 14, an. 1381, nr. 28. (DF 219946). □ Közlés: DocVal 291–292. — DocRomHist C, XVI. 19–20 (román fordításban is). □ Regesztá: CDHung IX/5. 556.

592. 1381. március 25. (in castro Kykulleu, in Annunt. Marie virg.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Kapulna-i Benedek fia: István, Kapulna-i László vagy Somogyon-i Jakab fia: László vezesse be néhai ZenthIwan-i Péter fiát: Miklóst azon ZenthIwan-i telek, malmok és föld birtokába, melyet apja kapott szolgálatai jutalmaként urától: Ebesfalua-i Imre fia: Lászlótól. — *A birtokrész leírása:* Unam sessionem seu curiam in eadem Zenth Iwan a quodam fossato inter domum Petri Feyer et domum suam habito de eadem ZenthIwan exeunte versus possessionem Kund a parte dextra extensam, cum tertia parte duorum molendinorum in fluvio piscine eiusdem ZenthIwan, [cum] duabus terris supra domum suam, item duabus terris supra quoddam Berch Tamastelke vocatum, item quatuor terris ad puteum Pechkuth venientibus, item supra molendinum altum quatuor terris, item duabus terris ad viam ad

Lapusligeth venientem, item duabus terris a parte Lapusligeth, item sex terris in Jerkumuel[*gw*] a parte sinistra supra viam, item tribus terris ad Karachunkykuulgw cum pede venientibus, item quatuor terris supra quendam rivulum Rurkumuelgpataka in septentrionali, item duabus terris fenilibus, quarum finis ad meridiem ducitur, que forent ultra Garath a parte Handruh, item quatuor terris supra puteum Te[*rgwku*]th a parte dextera in eadem ZenthIwan supra viam, item novem terris ad Kethnirpataka veniente, quarum tres sunt in uno loco, quatuor in alio et due earum similiter in tertio loco, item duabus terris in Espanuelgw existentibus, item duabus terris in Engudal arabilibus, ita videlicet, quantum in silvis eorum iidem Nicolaus vel sui posteri uti possent, ... cum utilitatibus vinearum. Miklós marháí, a szászokéival (Saxonum) közösen, szabadon használhatják a legelőket. (K. A.)

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1381. május 12-i jelentésébe (613. sz.), a kóhalmi szász ev. egyházközség lt-ban, nr. 1. □ Közlés: Ub II. 537–538. — DocRomHist C, XVI. 24–26 (román fordításban is).

593. 1381. március 28. (Bude, f. V. p. Letare) [I.] Lajos király Albeus-i Márton fia: Miklós Byhor megyei nemes kérésére és urának: János báró Machou-i bánnak a közbenjárására Corlath nevű lakatlan földet (Zolnuk *vm*), mely néhai Philpus fia: Egyed halálával a királyra kellett volna háramoljon, de amelyet Egyed már életében elzalogosított Zeepalak-i Gergely fia: Leukus-nak és testvéreinek, akik pedig azt tovább zalogosították Madaraz-i János fia: László fia: Lászlónak és fiainak, új adomány címen az említett Miklós-nak és apjának: Mártonnak, meg testvéreinek: Dávidnak, Istvánnak és Lőrincnek adományozza, és kilátásba helyezi, hogy adományát nagyobb pecsétje alatt is oklevélbe foglalja. — *A pecsét alatt*: Propria commissio domini regis et relatio eiusdem Iohannis bani. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Super possessione Korlath donacio regia.

Eredeti, hártván, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Vécsey cs sárközüjlaki lt (DF 254269). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 26–28 (román fordításban is).

594. 1381. április 1. (in castro Kykulieu, f. II. a. Ramispalmarum) János erdélyi alvajda a Kolusmonustra-i egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja: Gyrgfolua-i Mihály fia: János és Henke László vagy Karachonfolua-i Miklós szólítsa fel néhai Péter fiát: Dávidot és testvére: János fiait: Györgyöt és Istvánt, Bogath-i nemeseket, hogy Zenthiacabelke-i birtokrészüket, azaz a birtok kétharmadát, melyet korábban Péter fia: Dávid és János az erdélyi káptalan előtt Moch-i Myske nagyobbik fiának: Jakabnak zalogosítottak el, vagy váltsák végre vissza, vagy pedig engedélyezték Jakab fia: Istvánnak, hogy azt elzalogosíthassa másnak, minthogy a birtokba fektetett pénzre szüksége van.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1381. április 8-i jelentésébe (596. sz.), DL 30721. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 28–30 (román fordításban is).

594/2. 1381. április 1. (Rome, apud S. Petrum, Kal. Aprilis, an. III.) [VI.] Orbán pápa felhatalmazza a domonkos rend főnökét (magister), hogy ő vagy területileg illetékes helynöke (vicarius) a XI. Gergely pápa által kinevezett néhai Iohannes de Gallo domonkos professzor helyére három alkalmas személyt tegyen meg inkvizitorrá az eretnekségek felderítése végett: egyet Örményországba (Armenia) és Grúziába (Georgia), egyet Görögor-

szágba (Grecia) és Tatárországba (Tartaria), egyet pedig Ruténiába (Ruscia), Havasalföldre (Valachia maior) és Moldvába (Valachia minor). Ezeket a megadott esküszöveg alapján eskesse fel a pápa hűségére. (H. G.)

Eredetije a XVIII. században a lwówi domonkos konvent lt-ban volt. — Tartalmi említés IX. Bonifác pápa 1389. december 8-i, hasonló témájú bullájában, uo. (BullOPraed II. 310–311). □ Közlés: BullOPraed II. 299.

595. 1381. április 3. (f. IV. p. Iudica) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1381. február 4-i kérésére (588. sz.) Gyurgfolua-i Mihály fia: János alvajdai ember és István deák konventi jegyző március 31-én (in Iudica) részt vettek a Clusuar és Mycola/Mycoka (!) testvére (germanus): László, Kemen fia: Tamás, Miklós fia: Geubul (d) András és rokonaik Zamusfolua nevű birtoka közötti határ megálapításában. A Kemen fia: László szőlője alatti határjel lerombolásának ügyét fogott bírákra hagyták, mivel nem tudtak abban megegyezni, hogy azt egy hospes vagy a Zamusfolua-i nemesek vitték-e végbe; a Bochtelkepathaka menti határvonalban megegyeztek, de az észak felé eső hegy oldalában a nemesek megtagadták a határjárás folytatását, amiért is a polgárok őket a királyi földek jogtalan használatától eltiltották. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super erectione metarum versus villam Zamusfalu.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. M, nr. 13. (DF 281074). □ Közlés: Ub II. 538–539. — DocRomHist C, XVI. 30–32 (román fordításban is).

596. 1381. április [8]. ([f. II.] p. Ramispalmarum) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje János magister erdélyi alvajdához. 1381. április 1-jei kérésére (594. sz.) Mihály fia: János vajdai ember, Márton frater pap (presbyter) konventi kiküldött jelenlétében, az előző nap, április 7-én (in Ramispalmarum) Bagath-i Dávidot és János fiait: Györgyöt és Istvánt felszólította, hogy Zenthiacabelke-i birtokrészüket, azaz a birtok kétharmad részét, amelyet az erdélyi káptalan előtt Dávid és János zálogosítottak el [Moch-i] Myske nagyobbik fiának: Jakabnak, vagy váltsák vissza Jakab fiától: Istvántól, vagy pedig engedélyezzék neki, hogy másnak elzálogosíthassa. Mínt hogy a tulajdonos Bagath-i nemeseknek nem volt pénzük a visszaváltásra, beleegyeztek, hogy István e birtokot az eddigi összegben bárkinek elzálogosíthassa, László erdélyi vajda, Miklós fia: János magister [Dewa?]-i várnagy és Chan-i György fia: Gergely kivételével. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Super possessione Zenthiacabelke.

Eredeti, rongált hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30721. A keltezés egy része kiszakadt, de a szövegben szerepel az, hogy az április 7-i idézés az oklevél kiállítását megelőző napon történt. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 34–35 (román fordításban is).

597. 1381. április 15. (Bude, II. d. Passce Dom.) [I.] Lajos király Vas és Zala vármegyei birtokokat adományoz Mezewlak-i László fia: Zambow Miklós magister főkincstartónak és rokonainak. — *A szöveg élén és a pecsét alatt*: Relatio Ladizlai woywode Transsiluani. (*H. G.)

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, DL 6771. □ Regesztá: DocRomHist C, XVI. 36.

598. 1381. április 16. (f. III. p. Pasce) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdának. 1381. március 15-i kérésének (590. sz.) megfelelően Deuecher-i András alvajdai ember, Péter frater pap (presbyter) tanúbizonyossága mellett, április 9-én (f. VI. p. Ramispalmarum) Fatha-i Michael fia: Johannt Chege-i birtokrészén május 1-jére (oct. Georgii mart.) Nemege-i László fia: Miklós ellenében színe elé megidézte. — *Hátlapján, azonos kézzel:* Nobili viro et honesto Iohanni vicevoyoode Transsilvano, pro Nicolao filio Ladislai de Nemege, contra Iohannem filium Mychaelis de Fatha, ad octavas festi beati Georgii martiris, evocatoria. — *Uo., egykorú kézzel:* Fratri Petro tenetur XII grossos.

Eredeti, szakadozott papíron, zárópecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73767. □ Közlés: TelOkl I. 200–201. — DocRomHist C, XVI. 36–38 (román fordításban is).

599. 1381. április 25. (in Marci ev.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Od-i Imre fia: Balázs, Lochonch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán [1380. október 22-i] ítéletlevele (578. sz.) értelmében, április 20-án (sab. p. Pasce) a helyszínen, Sampsun-i Miklós fia: László szomszéd birtokos, továbbá Veruelg-i János fia: Balázs és Sarmasagh-i János fia: Egyed, az alperes, illetve a felperes részére kiküldött vajdai emberek, valamint Lajos és Lukács, a székesegyházi Szűz Mária nagyobbik oltár, illetve a Szt. Ilona-oltár papjainak (presbyteris), káptalani kiküldött jelenlétében, megoldott övvel, mezítláb és fejére földet téve megesküdt, hogy a Chethechery nevű, egy ekealjnyira becsült föld sohasem volt Od-i Mihály fia: Gergelyé, és sohasem volt különválasztva Machala birtoktól. Ennek értelmében a vitás földet Imre fia: Balázsnak és András fia: Miklósnak iktatta. — *Méltóságsor:* [György prépost], Péter olvasó-, István éneklő-, Jakab őrkanonok.

Ái Losonci László erdélyi vajda 1381. május 1. után kelt oklevelében (602. sz.), DL 28099. A méltóságsor kiegészítése a váradi káptalan 1380. március 18-i (528. sz.) és 1381. július 17-i (DocRomHist C, XVI. 88–90) oklevelei alapján történt. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 38–40 (román fordításban is).

600. 1381. május 1. (in Sancto Emerico, in oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát Pestus-i István fia: Dénesnek és Balázs fia: Mihálynak Olpestus-i zálogos birtokrészükbe való bevezetésükhöz. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Lusad-i Balázs, Bos-i Gergely, Rakusd-i Bálint, Rakusd-i Kilian fia: Balázs. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Honorabilibus viris, capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro Dionisio filio Stephani et Michaele filio Blasii de Pestus, introductoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 29436. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 56–57 (román fordításban is).

601. 1381. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt a Clus vármegyei Fyzkuth-i János fiai: Tamás és Benedek Fyzkuth nevű vásárolt és a testvérek között egyenlően felosztott birtokuk egy részét átengedik nővérüknek (s. c.): Annának és férjének: Wrufzaya-i Istvánnak, illetve utódaiknak. — *Arenga.*

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, DL 26871. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 17–18 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 57–58 (román fordításban is).

602. 1381. [május 1. után] Lochonch-i Deseu fia: László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. A Zonuk vármegyei nemesek közössége számára Kene faluban 1379. szeptember 29-én (f. V., vid. in Mich. arch.) tartott közgyűlésén Od-i Mihály fia: Gergely azt állította, hogy a Chethechery nevű föld az ő örökös birtoka, de Machala-i András fia: Miklós és Imre fia: Balázs ismeretlen jogcímen most elfoglalva tartja. Az ügyet ekkor a felek akaratából [1380]. május 1-re (ad oct. Georgii mart.) a királyi udvarba, saját színe elé halasztotta. Minthogy ekkor Od-i Gergellyel szemben Balázsnak és Miklósnak az ügyvédje azt állította, hogy Chethechery föld sohasem volt a felperesé, hanem régtől fogva ügyfelei Machala nevű birtokához tartozott, [1380. május 1.–október 8. között kelt] oklevelével a felek beleegyezésével vizsgálatot rendelt el az igazság kiderítésére (544. sz.). A Warad-i káptalannak erről szóló [1380. október 8–13. között után kelt] jelentése szerint az alperesek javára több szomszéd vallott, mind Gergely részére (572. sz.), ezért 1380. október [22-i] oklevelével úgy rendelkezett, hogy [1381.] április 20-án (sab. p. Passce) az alperesek egyike esküdjön meg, hogy a Chethechery nevű vitás föld Machala nevű birtokukhoz tartozik, a vajdai emberek pedig állapítsák meg annak határjeleit (578. sz.). Miuután Od-i Balázs fia: János, apjának a Warad-i káptalan oklevelével megbízott ügyvédjeként, illetve András fia: Miklós május 1-jén (in oct. Georgii mart.) bemutatta a káptalan 1381. április 25-i oklevelét az eskü letételéről (599. sz.), a Chethechery nevű földet az alperesnek ítéli, hogy Machala részeként ezután is birtokolhassák.

Eredeti, megcsontult, lyukacsos, igen rossz állapotban levő hártván, a szöveg egy része a keltezéssel és a feltehetően hátlapi, befűggesztett pecséttel együtt kiszakadt, DL 28099. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 40–48 (román fordításban is, április 25. utáni keltezéssel).

603. [1381. május 1.–október 6. között] [I.] Lajos király bizonyítja, hogy [a Benye másként Tyburchteleke birtokért folyó perben 1380. október 6.–1381. május 1. között kelt perhalasztó levele (571. sz.) értelmében] [1381]. május 1-jén (oct. Georgii mart.) megjelent előtte egyfelől [Kyde-i] Gergely fia: János, másfelől [Ottó kolozsmonostori] apát, továbbá László [erdélyi] vajda ügyvédjeként [prothonotariusus]: Gál magister. Utóbbi egy szelencében (in quadam picside [!]) néhány kiváltságlevelet, pátenst, zárt oklevelet és periratot mutatott be a király előtt, amelyekről Gergely fia: János elismerte, hogy a per során ezeket adta László vajda kezébe, és az apát is hajlandó volt Tyburchteleke-vel kapcsolatos okleveleit előterjeszteni, mégis a király a bárói bírósárok távolléte miatt (propter baronum suorum cum ipso adiudicantium absentiam) az ítélethozatalt [1381.] október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) a különös királyi jelenlét elé halasztotta, és János okleveleit Demeter bíboros, kancellár pecsétjének fejével (sub capite sigilli) lezárva ugyanabban a szelencében visszaadta Gál magister prothonotariusnak.

Tartalmi ái Mária királynő 1383. január 24-i oklevelében (716. sz.), DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 289–290, 295–296 (román fordításban is).

604. 1381. május 7. (in Chepel, II. d. Ioh. a. port. Lat.) Erzsébet királyné férjéhez, [I. Lajos] királyhoz. Parancsára kiküldte saját káplánját: János esztergomi (Strigoniensis) prépostot, hogy ellenőrizze a Lochonch-i nemesek Lochonch nevű birtokának határait vonatkozó és megőrzés végett Esztergomban, a Szűz Mária-kolostorban letétbe helyezett

okleveleit, ő azonban a levéltárban (in conservatorio) csak a jelen okleveléhez mellékelt okleveleket és a ládát (cistam sive scrinium) lezáró pecsétet találta meg. A szerzetesek elmondása szerint ugyanis Lochonch-i Tamás fia: Dénes magister és László erdélyi vajda egyik famulusa minap a kolostorba jőve, több oklevelet elvittek, és a ládát a maguk pecsétjeivel zárták vissza, ezért nem tudni, hogy voltak-e ott határjáró oklevelek. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Domino regi, domino et consorti nostro carissimo.* (K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűpecsét töredékével, Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 11, nr. 3 (D 269). □ Közlés: BánfOkI. 359–360. □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 58–59. — ErdődyLt 593. sz.

605. 1381. május 7. (Albe, f. III. p. Inv. s. cr.) László magister Ozd-i főesperesnek, Goblinus erdélyi püspök általános helynökének ítéletlevele. Miután a férje által képviselt Zopus (d) Miklósné és Noway-i Miklós fia: László a kitűzött három terminuson sem tudták oklevelekkel bizonyítani azt az állításukat, hogy Fratha Ws fia: Miklósnak vásárolt birtoka lett volna, úgy döntött, hogy Gál fiai: András, Péter, Kristóf és István, valamint László fia: György Fratha-i nemesek a leánynegyedet a felperesek részére nem birtokban, hanem pénzben kötelesek kiadni.

Ái a kolozsmonostori konvent 1441. augusztus 17-i oklevelében, DL 30722. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 59–60 (román fordításban is).

606. 1381. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda a per kezdete előtt leteendő hat márka bírság ellenében megengedi, hogy Thamasfolua-i György fia: Illés azokat az okleveleit, amelyeket előző halasztólevele értelmében május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kellett volna bemutatni a Fizkuth-i János fia: Tamással folytatott birtokperében, szeptember 15-én (in oct. Nat. Virg.) mutassa be előtte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Elya filio Georgii de Thamasfolua, contra Thomam filium Iohannis de Fizkuth, super exhibendis instrumentis cum iudicio sex marcarum ante litis ingressum deponendis, ad octavas Nativitatis Virginis gloriose, prorogatoria.*

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, DL 42186. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 63–64 (román fordításban is).

607. 1381. május 8. (in quind. Georgii mart.) Az erdélyi káptalan, levéltárából (sacristia) előkeresve, privilegiális alakban átírja saját 1313. április 27-i kiváltságlevelét (CDTrans II. 207. sz.).

Tartalmi ái Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1392. május 12-i oklevelében, DL 27137. □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 64.

608. 1381. május 9. (Albe, II. d. Appar. Mich. arch.) László magister Ozd-i főesperes, Goblinus erdélyi püspök általános helynöke bizonyítja, hogy [1381. január 16-i] ítéletlevele értelmében (586. sz.) Szentgyedyi (de Sancto Egidio) Vos (d) Miklós fia: István magister május 8-án (in quind. Georgii mart.) néhai testvére: Vos (d) Pál özvegye, most pedig Valko-i Miklós deák magister felesége ellenében egymaga letette az esküt arra vonatkozóan, hogy Vos (d) Pál vérdíjának megszerzésére 90 Ft-ot költött. Ennek alapján, bírói

hatalmánál fogva István magistert Miklós deák magister említett feleségével szemben eme összeg harmadrésze alól mentesnek nyilvánítja.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú, befűggesztett pecsét töredékeivel, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass es lt (DF 252838). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 66–67 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 180. sz. □ Hasonmás: Andea: Scriere și societate 33. — Dincă: Documente ale episcopilor 83.

609. 1381. május 9. (f. V. p. Ioh. a. port. Lat.) Az erdélyi egyház káptalana János erdélyi alvajdához. 1381. március 13-i kérésére (589. sz.) Korpad-i Kuncul fia: György alvajdai ember, László Fenes-i pap (rector ecclesie), káptalani megbízott jelenlétében, kihallgatta Apathyda nemes és minden rendű-rangú szomszédjait, és mindenben igaznak találta a [kolozsmonostori] apátnak ama panaszát, hogy Suk-i Darabus (dicti) János és Miklós bőjt idején (in Quadragesima) Apathyda-ra jöve az ő Holthzamus nevű halastavát erőszakkal lehalászták. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Apathyda Colosiensis.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 28928. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 64–66 (román fordításban is).

610. [1381]. május 9. (VII. Id. Maii, an. IV.) [VI.] Orbán pápa a havasalföldi (in Walachia maiori) Argos nevű helyet városi rangra emeli (erexit ... in civitatem), ott <[I.] Lajos magyar király kérésére> székesegyházat (ecclesia cathedralem) alapít, és püspöknek Antal [fia:] Miklós domonkos szerzetest nevez ki. Az argyasinak (Argensis) nevezett püspökség a kalocsai (Colocensis) egyháztartományhoz (provincia) tartozik. (K. A.)

Egykorú bejegyzés a pápai kancellária számára Dietrich von Nieheim által összeállított formulariumban, BNFr, CodLat 4169, fol. 13^v. — Cseles Márton (1641–1709) jezsuita szerzetes római gyűjtése alapján készült XVIII. századi másolat Kaprinai István gyűjteményében (Ser. A, tom. XII, pag. 91), némileg bővebb szövegezéssel. A <> közé tett rész innen származik. □ Értelmezéséhez lásd még KatSzle 19/1905. 557–562 (Karácsonyi J.); RevCat 3/1914. 439–451 (Auner, C.). □ Közlés: Erlér: Liber cancellariae 26 (1. jegyz.). — Abraham: Powstanie 282 (jegyzetben, tévesen május 12-re keltezve). — ConvLit 38/1904. 415 (Iorga, N.). — Bunea: Ierarchia 305–306 (mindkettő 1380. május 9-i, hibás dátummal). — KatSzle 19/1905. 558, 559 (Karácsonyi J., mindkét szövegváltozatot, tévesen 1382. május 9-re javított keltezéssel). — Tăutu: Fontes XIII/1. 37 (6. jegyz.).

611. 1381. május 12. (IV. Id. Maii, an. XL) [I.] Lajos király privilegiális alakban megerősítve átírja saját 1378. április 21-i pátens oklevelét (371. sz.).

Tartalmi ái László erdélyi alvajda 1391. július 8-i ítéletlevelében, az erdélyi káptalan ml-t-ban, I/131 (DF 277306, pag. 1, nr. 1). — Uv. □ Regeszta: ErdKLt 1033. sz.

612. 138[1]. május 12. (XII. d. oct. Georgii mart.) Zeech-i Miklós comes országbíró bizonyítja, hogy Bator-i László fia: Szaniszló magister – [I. Lajos] király perhalasztó oklevele értelmében – május 1-jén (in oct. Georgii mart.) megjelent előtte, és néhai Simon bán fiai: János és István elleni keresetének kifejtéseként bemutatta a Lelez-i konvent [1379. április 7.–május 1. között kelt] jelentését a Megges birtok felének iktatásakor történt ellentmondásról és idézésről (437. sz.). Minthogy az alpereseknek a királyné oklevelével megbízott ügyvédje: Hagymas (d) Miklós szerint Megges és tartozékai érvényes ok-

levelek alapján urait illetik, e bizonyítékok bemutatására október 6-át (in oct. Mich. arch.) tűzte ki terminusul.

Tartalmi ái Szécsi Miklós országbíró 1382. február 3-i oklevelében (653. sz.), DL 30026. — Tartalmi ái Bebek Imre országbíró 1390. április 9-i oklevelében, DL 29992 és 30099. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 157–159 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 67–68.

613. 1381. május 12. (dom. p. quind. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana János erdélyi alvajdához. 1381. március 25-i kérésére (592. sz.) kiküldte tanúbizonyosságul András papot (presbyter), a székesegyház Szt. Kozma- és Damján-oltárának igazgatóját (rector), kinek jelenlétében Kapulna-i Benedek fia: István alvajdai ember május 9-én (f. V. p. Appar. Mich. arch.) egy ZenthIwan-i telket vagy kúriát, mely ZenthIwan-i Péter fia: Miklós és Feyer Péter háza közötti, Kund birtok felé tartó ároktól jobbra található, a ZenthIwan-i halastó patakján épült kétkerekű malom harmadrészével és negyvennyolc hold szántófölddel együtt ura beleegyezésével örökjogon Imre fia: László magister famulusának: a nevezett ZenthIwan-i Péter fiának: Miklósnak iktatta ellentmondás nélkül, miközben három napon át a helyszínen várakozott. Miklós és utódai szabadon használhatják a ZenthIwan faluhoz tartozó erdőket, és a többiek módjára a szőlők terméséből is részesüljenek, marháik pedig a szászokéval (Saxonum) együtt legelhetnek a közös legelőkön. (K. A.)

Ái Mária királynő 1383. február 13-i oklevelében (720. sz.), a kőhalmi száz év. egyházközség lt-ban, nr. 1. □ Közlés: Ub II. 539–540. — DocRomHist C, XVI. 68–69 (román fordításban is).

614. 1381. május 18. (in Klusuar, sab. a. Rogationum) László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a Sebes királyi várhoz tartozó Mergeri nevű lakatlan helyet (quendam locum desertum), amennyiben adományozási joga alá tartozik (in quantum nostre collationi dinoscitur pertinere), minden tartozékával együtt, a királynak tett szolgálatai jutalmául örökjogon a Sebes királyi vár tartozékairól való Bere fia: Ladislau román vajdának (vayuode Olahali)/kenéznek (kenezyo) adományozza úgy, hogy ez oda falut telepítsen, és onnan utódaival együtt a királyt, valamint őt és hivatali utódait szolgálja. (K. A.)

Ái Lackfi István erdélyi vajda 1386. március 8-i oklevelében (860. sz.), Barabás Samu gyűjteményének elpusztult középkori okleveleiről készült mikrofilmen (DF 291366). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva.

615. 1381. június 9. (VIII. d. Penth.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Tetreh-i Vrkund (d) Mihály fogott bírák útján kibékült Gerend-i Miklós fia: Miklós magisterrel a köztük és jobbágyaik között támadt viszályokban, kivéve a birtokok miatti pereiket, úgy hogy Miklós magisternek János erdélyi alvajda színe előtt Mihály által végrehajtott foglyul ejtéséért (pro recaptivatione ipsius magistri Nicolai in presentia nobilis viri Iohannis vicewaiuode Transsilvani per eundem Michaellem facta) tíz pensával számolt 50 márkát fizet, kétszeres büntetés terhe alatt, szeptember 15-én (in oct. Nat. Virg.) és [1382.] január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) 16 és fél márkás, május 1-jén (in oct. Georgii mart.) pedig 17 márkás részletben. Amelyik fél nem szolgáltatott igazságot a jobbágyoknak, vagy akinek a jobbágyai újragezdi a viszálykodást, 100 márkát fizessen.

Közel egykorú másolat, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30723. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 75–77 (román fordításban is).

616. 1381. június 25. (II. d. Nat. Ioh. Bapt.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Corpad-i Illés fia: Mihály fia: János – ügyvédvalló levél nélkül testvérei: László és Péter nevében is és értük felelőséget vállalva – Corpad-i teljes birtokrészüket, erdőkkel, szántóföldekkel és rétekkel együtt, a jobbágytelkek kivételével (videlicet universas silvas, terras arabiles et prata eorum, exceptis locorum sessionalium ipsorum) 32 garasával számított 12 Ft-on elzalogosítja Corpad-i János fia: Bogar (d) Lászlónak, kötelezván magát arra, hogy a visszaváltásig mindenkiel szemben megvédi őt.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Suky cs lt (DF 255289). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 80–81 (román fordításban is).

617. 1381. június 28. (f. VI. p. Nat. Ioh. Bapt.) Az egri (Agriensis) káptalan bizonyítja, hogy [Lochonch-i] Dénes magister a reá szállott vásárolt és zálogos birtokait, a Tyzalok-i (Heuesywar vm) jószágrészt, Ders birtok határában levő Waskuar [?] és Kengeltho nevű [halastavakat], Scenthandras erdélyrészi (in partibus Transsilvanis) birtokot az ott alapított [egyházzal?], Buda városban levő telkeit és szőlőit különös szeretetből feleségének: Annának adta úgy, hogy gyermektelen halála esetén azok reá visszaszálljanak. (K. A.)

Tartalmi ái Jolsvai Lesták nádor 1394. április 24-i oklevelében, Balassa cs lt: DL 65821. A leírás szerint patens alakban volt kiállítva. □ Közlés: BánfOkI I. 456. □ Regeszta: BalassaLt 167. sz.

618. 1381. július 1. (VIII. d. Nat. Ioh. Bapt.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Ziluas-i Dénes fia: Tamás a saját és testvérei Deaky (in ctu Zonuk interi-ori) birtokbeli teljes részét, melyet a Kecheh-i (!) nemesektől szereztek vissza, 32 garasával számított 13 Ft-ért elzalogosítja Deaky-i Poch fiai: Miklós fia: Domokosnak és Lukács fia: Balázsnak, és kötelezi magát arra, hogy a visszaváltásig mindenkiel szemben megvédi őket. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Deaky Zol(nok) In(teriori?)*.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27835. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 81–82 (román fordításban is).

619. 1381. július 3. (in villa Gradna, V. d. Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király az erdélyrészi hét szász szék, továbbá Meggyes és Selk szék szászainak és előjáróinak. Minthogy Ebesfolua-i Imre fia: Lászlónak Ebesfolua és más ehhez tartozó birtokát bizonyos okokból maga kezébe vette, Meggyes és Selk székekhez csatolta, a hét székből, valamint Meggyes és Selk székből küldjenek ki négy-négy megbízottat, akik a Goblinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspök által kijelölendő időpontban számítsák e birtokokat Meggyes és Selk adóköteles házaikhoz (ad domos numerales), és róják a szék szokásainak megfelelően. Minderről tegyenek neki jelentést, hogy e rendelkezését nagypecsétjével is megerősíthesse. — *A szöveg alá nyomott pecsét helyén: Commissio domini regis propria et relatio domini Goblini episcopi Transsilvani.*

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, DL 6803. □ Közlés: Katona X. 696–697. — CDHung IX/5. 464–465. — Ub II. 540–541. — DocRomHist C, XVI. 82–84 (román fordításban is). □ Regeszta: Transilvania 5/1872. 103 (Moldovanu, Șt.).

620. 1381. július 3. (in villa Gradna, V. d. Petri et Pauli ap.) [I.] Lajos király Ebesfolua bíráihoz, esküdtjeihez, népeihez és hospeseihez. Goblinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspök tanácsára és Ebesfolua-i Imre fia: László kérésére, valamint bizonyos más okokból is, Ebesfolua-t a hozzá tartozó más falvakkal együtt Meggyes és Selk szász székek közösségéhez csatolta, hogy ezután azok kiváltságai, szokásai szerint éljenek és adózzanak. A Meggyes és Selk széki szászok tehát tekintsék e falvak lakóit jogos társaiknak, és részletessék őket szabadságaikban. Ezt az oklevelet mindig tartsák maguknál. — *A szöveg alá nyomott pecsét alatt:* Commissio domini regis propria et relatio domini Geublini episcopi Transsilvani.

Eredeti, hártýán, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, DL 6804. □ Közlés: CDHung IX/5. 465–466. — Ub II. 541–542. — DocRomHist C, XVI. 84–85 (román fordításban is). □ Regesztza: Transilvania 5/1872. 103 (Moldovanu, Şt.).

621. 1381. július 13. (in Margarethe virg.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Egyed szűcs (pellifex) és Máté fia: Péter Cluswar-i polgárok (concives) és hospesek kérésére átírja a Cluswar/Kluswar-i bíró, esküdtek és a polgárok összessége 1369. március 24-i, függőpecséttel megerősített oklevelét a szűcsök és tímárok (pellipariorum et pellificium) kiváltságairól (CDTrans IV. 728. sz.). (K. A.)

Eredetije hártýán, függőpecséttel, egykor valószínűleg a kolozsvári szűcs céh lt-ban volt, jelenleg nem fellelhető. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplApp III. nr. 179). Jakab Elek a fenti átírás kérelmezőiként Kyrmicher Andreas, Czypser Thomas és Wngrischer Jakob kolozsvári polgárokat nevezi meg (KvOkl I. 64–65 [jegyzetben]). Ez azonban biztosan nem állja meg a helyét, mert a fenti személyeket 1500. december 1-jén említik (KmJkv II. 3159. sz.), mikor a szűcs céh 1479. december 13-i szabályzatát (uo. I. 2287. sz.) íratják át a konventtel (vö. KvOkl I. 264 is). Lehetséges, hogy Jakab Elek épp az 1500. évi átírással keverte össze az 1381. évit; de ha mégsem, akkor is legfeljebb ennek 1500 körüli újabb átírásáról lehet szó. □ Közlés: Ub II. 542. — DocRomHist C, XVI. 85–86 (román fordításban is).

622. 1381. július 16. (in Zolio, II. d. Divis. apost.) [I.] Lajos király a Schenk széki szászok (Saxonibus) bírának, véneinek, esküdtjeinek és közösségének. Mindenben engedelmeskedjenek megbízottjainak: Goblinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspöknek és Sarphnik-i Johann Landescron-i királyi várnagynak, mert a Szentágotán (in villa Agnetis) tartandó vásár, a szék pecsétjének őrzése és a széki ítélőszék elköltöztetése ügyét egyaránt reájuk bízta. (K. A.)

Ái Zsigmond király 1409. január 31-i oklevelében, melyet már a XIX. század végén is csak Martin Georg Hirlingnek (†1831) Joseph Andreas Zimmermann gyűjteményében (1810–1897) levő másolatából ismertek (vö. VerArch 19/1884. 116). A leírás szerint az oklevél pátens alakban volt kiállítva, és a titkospecséttel erősítették meg. □ Közlés: Ub II. 543. — DocRomHist C, XIII. 87 (román fordításban is).

623. 1381. július 17. (Zolii, III. d. Divis. apost.) [I.] Lajos király a Schenk széki szászok (Saxonibus) bírának, véneinek, esküdtjeinek és közösségének. Noha közülük többen arra buzdították, hogy a szentágotai (villa Sancte Agnethis) vásárra vonatkozó parancsát vonja vissza, elrendeli, hogy azt továbbra is az említett faluban tartsák, és a további-

akban ne merészeljenek emiatt panaszkodni, mert a nevezett vásár a vidék hasznát szolgálja (pro honore dicte provincie institutum). (K. A.)

Ái Zsigmond király 1409. január 31-i oklevelében, melyet már a XIX. század végén is csak Martin Georg Hirlingnek (†1831) Joseph Andreas Zimmermann gyűjteményében (1810–1897) levő másolatából ismertek (vö. VerArch 19/1884. 116). A leírás szerint az oklevél pátens alakban volt kiállítva, és a titkospecséttel erősítették meg. □ Közlés: Ub II. 543–544. — DocRomHist C, XIII. 87–88 (román fordításban is).

624. 1381. július 18. (f. V. a. Marie Magd.) A Clusemonostor-i Szűz Mára-monostor konventje bizonyítja, hogy Patha-i Imre fia: János a konvent és Theuk/Teuk-i Balázs fia: Gergely László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán levelével meghatalmazott ügyvéd az alábbi bevallást tette uraiknak: Regun-i István fiai: László, Albert, illetve István és György magistereknek öröklött birtokaikban végbevitt osztozkodásról. László magisternek jutott Regun felének keletre eső negyede, Magarregun fele a malmokkal, de kúria nélkül, Repafualua(!)/Repafalua birtok, Oruzfalu nyugatra eső negyede, Zarwasmezeu és Zenthmyhaltelke fele (ez utóbbi halastóval), valamint Lapus felének negyede. István kapta Regun felének délre eső, erdő felőli negyedét, Zazdysnoyou felét az ottani malmokkal és malomhelyekkel együtt, Oruzfalu Menorou/Monorou felőli negyedét az apjuk kúriájával együtt, Geleden felét egy kúria kivételével, Telek birtokot, Zunugzegh és Kozarwar felét a malmokkal együtt, Lapus felének negyedét és Sayo-n egy fél malmot. György részébe került Regun felének László és Albert része közé eső negyede, Oruzfalu erdő felőli negyede, Sayou fele a háromkerekű malmokkal, Orman harmada, Geleden-en egy kúria, Lapus felének negyede, Oruzmezeu fele, valamint Burkuth és Semiesennew birtok. Albert tulajdonna lett Regun felének Zentyhwan felőli negyede, egy kúria Magarregun-ben, Sayou fele két és fél malommal, Oruzfalu negyede, Lapus nyolcadrésze, Zeuchud falu és a Zenthmarton-i egész birtokrész. A magtalanul elhalt testvér része a túlélőkre száll. Az osztályt megszegő felet a perkezdés előtt lefizetendő 100 márkával büntetik. — *Hátlapján, XV. századi kézzel: Potius divisionalis. — XVI. századi kéz írásával: Super possessionibus Regeniensibus: Regen, MagyarRegen, Repafalwa, Orozfalw, Szarwasmezew, Zenthmihaltelke cum piscinis, Lapus, Zazdiznoyo, Menorou, Geleden, Telek, Zwnyogzeg, Kozarwar, Sayo, Orozmezew, Bwrkut, Semesenneo, Zewchewd, ZentMarton.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 28357. — Megcsonkult másodpéldánya, szakadozott papíron, befűggesztett pecsét bevágásaival, DL 28585. □ Közlés: BánfOkl I. 361–363. — DocRomHist C, XVI. 90–93 (román fordításban is).

625. 1381. [július 20. előtt] [I.] Lajos király parancsa László erdélyi vajdához. Szent-Iván-i István feleségének: Erzsébetnek SzentIván birtokban okozott kártételekért János budai prépost és Bubak [= Bubal] Mihály királyi kiküldött jelenlétében szolgáltatasson igazságot. (Mandatum Ludovici regis ad Ladislaum vajvodam Transsilvaniae super eo, ut de et super damnis et iniuriis per eundem Elisabethae, Stephani de SzentIván consorti, in dicta possessione SzentIván illatis in praesentia honorabilis Iohannis praepositi ecclesiae

Budensis et Michaelis Bubak hominum regionum sufficiens iuris et iustitiae complementum exhibeat.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchesében, 199. sz. alatt, ENMLt, Mss. A bejegyzést közelebbről János budai prépost és Bubal Mihály magister királyi küldöttek bírói tevékenységének 1381. július 20-i említése (626. sz.) keltezi.

626. 1381. július 20. (in Kluswar, sab. a. Marie Magd.) János Buda-i prépost, királyi káplán, akit az uralkodó Bubal Mihály magister udvari lovaggal együtt azért küldött az erdélyi részekre, hogy László vajda, Zonuk-i ispán és az itteni nemesek között felmerült ellentéteket, valamint a királyi hospesek és a nemesek közötti határvitákat eligazítsa, bizonyítja, hogy az ügyek elintézése után, visszatérőben, utójára Kluswar-on ítélőszéket tartott, és a felek felkérésére László vajdával, Bothus (d) János, Balad testvére (germanus): István és Thathe-i Márton fia: István magisterekkal, más vénekkal és nemesekkel együttesen végzett helyszíni szemle során ellentmondás nélkül eldöntötte a Kemen fiai: László és Tamás, valamint Mykola testvére (germanus): László Zamusfalua-i nemesek és a Kluswar város között a Zamosfalua-i határ feletti vitát, mely azóta tartott, hogy Demeter, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja (presbyter), akkori Zagrab-i püspök és Zeech-i Miklós comes országbíró, akkori horvát bán, királyi külön kiküldötként [1377. május 24-én] megállapította a város határait (vö. 299. sz.). — *Határleírás*: Primo de quibusdam duabus metis terreis ascendendo quoddam Berch supra vineas ad partem septentrionalem pervenimus ad unam metam terream et antiquam secus quandam viam existentem, quam renovando ad eandem plagam septentrionalem descendendo, duas metas novas cursuales ereximus. Post sese paululum se extendentes pervenimus ad unam metam terream et antiquam declivo modo ad plagam orientalem iuxta quoddam magnum fossatum Bochtelkepotaka apellatum, quam simili modo renovando; deinde ad eandem plagam orientalem directo modo procedendo in latere vallis seu fossati prenotati novem metas novas cursuales consequenter post sese distantis quasi ictu unius sagitte vel paulo plus erigendo; ad unam metam antiquam terream in fine cuiusdam monticuli secus unum Capus vulgariter dictum, in quo Capus una via seu strata publica pertransiebat, pervenimus, ubi mete ipsius terre litigiose ac spatium dictarum metam terminantur.

Eredeti, hártán, vörös selyemzsinóron mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata: +S IOHANNIS PREPOSITI ECCLESIE BVDENSIS, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. M, nr. 12 (DF 281073). □ Közlés: Ub II. 544–546. — DocRomHist C, XVI. 93–96 (román fordításban is). □ Pecset hasonmása: Jakó: Sigilografia VI/2. sz.

627. 1381. [július 20. körül] János Buda-i prépost és Bubal Mihály királyi kiküldöttek az erdélyi főrangúak és nemesek Torda-i közgyűlésén kibocsátott ítéletlevele SzentIván birtok ügyében. SzentIván-i István, aki Erzsébet nevű feleségét képviselve elpanaszolta, hogy SzentIván nevű birtokát László erdélyi vajda hatalmaskodva elfoglalta, peres úton keresse igazát, mivel a jószágot a vajda csere jogán magáénak vallja. (Sententionales seu adiudicatoriae commissariorum regionum Joannis praepositi ecclesiae Budensis et magistri Michaelis Bubal in generali congregatione magnatum et nobilium Transsilvaniae Torde celebrata emanatae pro parte Ladislai vajvodae Transsilvaniae super facto possessionis SzentIván contra Stephanum de SzentIván in persona consortis sue Elisabeth vocatae dic-

tam possessionem per prefatum vajvodam via facti ac potentiose occupatam fuisse quere-lose exponentem, dictoque vajvoda cambii titulo eandem a se possideri requirente, ex eo-que actore intuitu consequendae expositae suae legalis competentiae predictaeque possessionis rehabendae ad viam iuris longum videlicet litis processum iudicialiter relegato.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchusában, 424. sz. alatt, ENMLt, Mss. A bejegyzést közelebbről az keltezi, hogy János budai prépost és Bupal Mihály magister királyi küldöttek kolozsvári itélkezésére 1381. július 20-ról van adat (626. sz.).

628. 1381. július 25. (in Iacobi ap.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Gewch-i Wamus (d) András visszaengedi Nadas-on azt a birtokrészt Nadas-i Lőrinc fia: Domokosnak, melyet még néhai apja zálogosított volt el neki 96 Ft-ért, miután az a felesége ládabeli pénzével (cum propria pecunia scriniali ... consortis sue) kifizette a zálogösszeget. András a zálogosításra vonatkozó okleveleket semmisnek nyilvánítja.

Eredeti, papíron, rongált állapotban, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 26761. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 18–19 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 96–97 (román fordításban is).

629. 1381. július 29. (in Zolnuk, f. II. p. Iacobi ap.) Gál magister, Zolnuk vármegye alispánja és szolgabírái előtt Jakab fia: János felesége nyugtatja Chekekathaya/Chekekatha-i Jakab fia: Márton fiát: Mihályt és Jakabot a Chekekatha birtokból és más jószágrészekből neki járó hitbér és jegyajándék teljes megfizetése felől, melyért még László erdélyi vajda közgyűlésén fogta perbe őket. (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett pecsét töredékével, Körmöcbánya v lt (DF 250222). □ Közlés: Benedek: Szolnok 36–37. — Zounuk 9/1994. 258 (Benedek Gy., magyar fordításban). □ Regesza: DocRomHist C, XVI. 99.

630. 1381. augusztus 8. (in Semchte, f. V. a. Laurentii mart.) [I.] Lajos király Dezmer-i János fiaihoz: Mykla-hoz (!) és Lászlóhoz, valamint Zamusfalua-i Kemen fia: Tamáshoz. Október 6-án (ad oct. Mich. arch.) jelenjenek meg a királyné előtt, bárhol is legyen akkor, és a Cluswar-i polgárok és hospesek panaszára adjanak számot arról, hogy miért nem engedelmeskednek János Buda-i prépost és László erdélyi vajda ítéletének.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1381. augusztus 27-i jelentésébe (631. sz.), Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. Diversa, nr. 21 (DF 281269). □ Közlés: Ub II. 546. — DocRomHist C, XVI. 102–103 (román fordításban is).

631. 1381. augusztus 27. (f. III. p. Bartholomei ap.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje [I.] Lajos királyhoz. A Dezmer-i János fiaihoz: Mykola/Mykla-hoz és Lászlóhoz, valamint Zamusfalua-i Kemen fia: Tamáshoz szóló 1381. augusztus 8-i parancsát (630. sz.) István deák konventi jegyző augusztus 22-én (VIII. d. Assumpt. Virg.) Dezmer-en és Zamusfalua-n közölte a címzetekkel, akik azt válaszolták, hogy amint János Buda-i prépost és László erdélyi vajda bírói széke előtt is megjelentek, készek október 6-án (in oct. Mich. arch.) a királyné vagy – az erdélyi nemesség szabadságának megfelelően – László vajda előtt a Cluswar-i polgárok és hospesek ellenében megjelenni.

Ái I. Lajos király 1381. október 11-i oklevelében (638. sz.), Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. Diversa, nr. 21. (DF 281269). □ Közlés: Ub II. 546–547. — DocRomHist C, XVI. 105–106 (román fordításban is).

632. 1381. szeptember 5. (f. V. a. Nat. Virg.) Domokos, a Lelez-i Szt. Kereszt-egyház prépostja és konventje bizonyítja, hogy Buthka-i Miklós fia: Miklós 38 garással számolt 30 Ft-on lekötötte Gaua-i jószág részét Zaruad-i Miklós fiának: Mihálynak. (*K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Dessewffy cs margonyai lt: DL 66836.

633. 1381. szeptember 11. (in Apathyda, f. IV. p. Nat. Virg.) Turuch-i Jakab, Clus vármegye ispánja, valamint Patha-i Imre fia: János és Tothaza-i Tamás fiai: Benedek ottani szolgabírák bizonyítják, miszerint Nadas-i László fia: Péter tiltakozott előttük amiatt, hogy Jakab, Bálint és Gáspár nevű három, titkon eltávozott, de a székelyek földjén (in terra Sicularum) Vasarhel-en megtalált és a hadnagy (maior exercitus) embere, valamint a székbíró (iudex terrestris) segítségével elfogatott jobbágya felől a székelyek vénei úgy határozta, hogy november 1-ig (usque Omn. sanct.) kötelesek visszatérni hozzá, de azután oda mehetnek lakni, ahova akarnak. Ha viszont most nem térnek vissza, urukkal szemben szökött jobbágyként marasztalják el őket.

Eredeti, papíron, hátlapján három befűggesztett pecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73768. □ Közlés: SzOkI IV. 7–8 (hibásan január 2-ra keltezve). — TelOkI I. 201–202. — DocRomHist C, XVI. 108–109 (román fordításban is).

633/2. 1381. szeptember 14. (prope villam Karaz, XIII. d. f. II. a. Nat. Virg.) Gara-i Miklós nádor bizonyítja, hogy Zakaczy-i Jakab fia: István királyi ember, valamint a fehérvári káptalan és a nádor kiküldöttjei szeptember 13-án (f. VI., vid. XII. d.) megkísérelték körülhatárolni Lochonch-i Desseu fia: Mihály Zenthmarton, Mandok, Palcha és Surk nevű birtokait, de Warada-i János fia: Domokos magister ettől őket eltiltotta. (*H. G.)

Eredeti papíron, zárópecsét töredékével, 1908-ban az Erdődy cs galgóci lt-ban volt (lad. 97, fasc. 13, nr. 6), de jelenleg nem fellelhető. □ Közlés: BánfOkI I. 364–366. □ Regeszta: ErdődyLt 599. sz.

634. 1381. szeptember 15. (Strigonii, in oct. Nat. Virg.) Demeter, a római Négy Koronás Szent-egyházának bíboros papja (presbyter), pápai legátus, az esztergomi (Strigonien-sis) egyház örökös gubernátora, királyi főkancellár azt a Myrozlou-i kúriát és nagy szőlőt, valamint Woladhaza-i malmot, amelyeket erdélyi püspöksége idején Myrozlou-i István fia: János nevű tizedsedőjtől (decimator) tartozása fejében lefoglaltatott, visszaadja az erdélyi káptalannak, miután megtudta, hogy azok a testület tulajdonai. Ezt az oklevelet a káptalannak a fehérvári (de Alba) Szt. István első vértanúról elnevezett kolostor perjele: Bálint frater útján előterjesztett kérésére állította ki. Az oklevelet a használatban levő gyűrűspecsétjével erősíti meg.

Eredeti, hártán, a szöveg alatt papírfelzetes gyűrűspecséttel, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/36 (DF 277412). □ Közlés: Szeredai: Series 115. — Szeredai: Notitia 57–58. — CDHung IX/5. 497–498, 498–499. — DocRom-Hist C, XVI. 109–110 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 205. sz.

*1381. szeptember 16. Olivér alországbíró ítéletlevele a tasnádi határvita ügyében (CDHung IX/5. 549–550) valójában 1281. szeptember 16-án kelt (CDTrans I. 387. sz.).

635. 1381. szeptember 30. (II. d. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy a Hagmaszew-i (de districtu de [Leta?]) kenéz: Zlaw – testvérei: Naan és Petru, valamint néhai Gugutha kiskorú fiai nevében is, ügyvédvalló levél nélkül – fogott bírák útján kiegyezett Kendeth fia: Nicolae comes káptalani kenézzel, aki Gugutha szolgáját: Zanislaus-t megölte, amikor ez vonakodott bíróság előtt számot adni arról a jó lováról, amelyet havason orvul lenyilazott.

Eredeti, megcsonkult hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/37 (DF 277413). □ Közlés: TTár 1887. 623 (Beke A., szeptember 29-i hibás keltezéssel). — DocRomHist C, XVI. 113–114 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKLT 345. sz. (tévesen 1481. szeptember 30-ra keltezve) és 1040. sz. — DocVal 294 (szeptember 29-i hibás keltezéssel).

636. 1381. október 2. (in Chenger, f. IV. p. Mich. arch.) Simon magister, kanonok, Gobellinus erdélyi püspök Meszesen túli (ex ista parte Mezes) általános helynöke bizonyítja, hogy a nádor és a kunok ispánja (!) által Zatmar megye nemesi részére Chengeren tartott közgyűlésen Jakab fiai: Sandrinus és Bajnok (Pugil d) István Palfalua-i nemesek, édestestvérek (fr. u.), kijelentették előtte, hogy Imre fia: Mihály e közgyűlésen készpénzzel visszaváltotta tőlük Hodus falunak azt a részét, amelyet felesége: Hodus-i Miklós leánya: Klára 400 dénárral számolt hat márkáért elzálogosított volt nekik.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Vécsey cs sárközújlaki lt (DF 254270). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 114–115 (román fordításban is).

637. 1381. október 7. (II. d. oct. Mich. arch.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Zeech-i Miklós országbíró ítélete szerint október 6-án (in oct. Mich. arch.) Chahol-i Sebestyén harmadmagával megesküdött, hogy négy évvel ezelőtt nem fosztotta ki a nyílt úton Poche-i Péter fia: Mátyás jobbágyait: Mátyást és László szücsöt, és nem vette el ezek 12 ökrét és két szekényi abrakját. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro magistro Sebastiano de Chahol, contra Mathiam filium Petri de Poche, super depositione iuramenti intrascripti, expeditoria. (K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét töredékével, Kapy cs lt: DL 64101. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 123 (román fordításban is).

638. 1381. október 11. (in villa Harsan, VI. d. oct. Mich. arch.) [I.] Lajos király Dezmer-i János fiait: Mykola-t és Lászlót, valamint Zamusfalua-i Kemen fia: Tamást – amennyiben nem igazolják magukat – a Cluswar-i polgárok és hospesek ellenében elmarasztalja, mert a Clusmonstra-i konvent 1381. augusztus 27-i válaszlevele szerinti idézésre (631. sz.) október 6-án (in oct. Mich. arch.) nem jelentek meg előtte, illetve a királyné, a főpapok és a bárók előtt, noha Tamás fia: Miklós Cluswar-i bíró és Georg ottani polgár a város ügyvédvalló levelével a többi polgár és hospes nevében az előírt ideig ott várta őket. — *Hátlapján, a pecsét alatt, azonos kéz írásával:* Pro civibus et hospitibus nostris de Cluswar, contra nobiles de Dezmer et de Zamusfalua intra scriptis, iudicialis. — *Uo., XV. századi kéz írásával:* Cimatoria ad curiam eorum de Zamuswal (!).

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. Diversa, nr. 21 (DF 281269). □ Közlés: Ub II. 547–548. — DocRomHist C, XVI. 124–125 (román fordításban is).

639. 1381. október 21. (prope Waradinum, VIII. d. f. II. a. Galli conf.) Gara-i Miklós nádor és a kunok bírása bizonyítja, hogy a Byhor és Karazna vármegyei nemesség számára október 14-én (f. II. a. Galli conf.) Warad közelében kezdett közgyűlésén Dengeleg-i Bertalan felperes és Reche-i Balázs fiai: Antal és Mihály alperesek megegyeztek abban, hogy perükben négy-négy fogott bírót választanak, és amit e nyolc nemes november 18-án (in oct. Martini conf.) Somlyoku (!) faluban, Dubicha (!) vármegye egyik szolgabírájának jelenlétében dönt, azt mindkét fél tíz dénármárka büntetés terhe alatt köteles elfogadni.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62738. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 126–128 (román fordításban is). □ Gara-i Miklós nádor 1381. október 17-én (ErdődyLt 600. sz.) és október 19-én (DL 89503. — DocRomHist C, XVI. 125–126) is a fenti közgyűlésen oklevelezt, míg korábban, 1381. szeptember 11-én ezt a fórumot jelölte ki bizonyos oklevelek bemutatásának helyszínéül (DL 52388. — KálLi II. 1885. sz. — DocRomHist C, XVI. 107–108).

640. 1381. november 2. (sab. p. Omn. sanct.) Az esztergomi (Strigoniensis) egyház káptalana Lochunch-i Dénes fia: néhai István bán fia: Dénes magister és ugyancsak Lochunch-i Dénes fia: Desew fia: Mihály magister kérésére átírja [III.] András király 1292. március 27-én kelt és általuk bemutatott privilégiumát (CDTrans I. 504. sz.).

Eredeti, hártán, függőpecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260682). □ Közlés: BánfOkl I. 366–367. — DocRomHist C, XVI. 130–131 (román fordításban is).

641. 1381. november 2. (sab. p. Omn. sanct.) Az esztergomi (Strigoniensis) egyház káptalana Lochunch-i Dénes fia: néhai István bán fia: Dénes magister és ugyancsak Lochunch-i Dénes fia: Desew fia: Mihály magister kérésére átírja [III.] András király 1292. március 27-én kelt és általuk bemutatott privilégiumát (CDTrans I. 503. sz.).

Eredeti, hártán, függőpecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260683). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 132–133 (román fordításban is). □ Regeszta: BánfOkl I. 367.

642. 1381. november 23. (in castro Kykulw, in Clementis pape) János erdélyi alvajda a Kolusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. Tekee (d) Mihály feleségét: néhai Mykehaza-i Myke leányát: Erzsébetet iktassa be (statuat) Mykehaza más néven Juank birtokban (in ctu Zonuk interiori) levő részébe. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Ikold-i Gergely, Tewk-i Márton fia: János, Iskelew-i Vrduk Benedek, Pál fia: András. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Amicis suis, conventui de Kolusmonostra, pro nobili domina Elizabeth vocata consorte Mychaelis dicti Tekee, filia videlicet condam Myke de Mykehaza, statutoria. — *Uo., egykorú kézzel:* Homo waiwode Iohannes filius Martini de Teuk, noster homo Emericus prior, Ladizlaum filium Mike de Tottur ad octavas Epifania[rum] (!) Domini [1382. január 13.] in die sancti Siluestri pape [december 31.] citassent. — *Uo., más, szintén egykorú kézzel:* Item domina consors Mychaelis dicti Theke, Elizabeth, Melchior filio (?) suo, Iohanne dicto Bothws, Benedicto Vrduk, Gregorio filio Beke, Iohanne filio Martini et Iohanne clerico de Keblus, Michaeli filio Georgii, fecit procuratores (?).

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecst nyomával, DL 27836. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 133–135 (román fordításban is).

643. 1381. december 28. (in Innoc. <mart.>) Az erdélyi egyház káptalan előtt Kelnek-i Michael fia: néhai Ladislaus leánya: Anna asszony arra az esetre, hogy gyermektelenül halna meg, minden ingó és ingatlan vagyonát férjére: Miklós fia: János magister volt Dewa-i várnagyra hagyja, és szabad kezet ad neki az idegeneknél levő jussai visszaszerzésére is. — *A szöveg alatt, XVI. századi kéz írásával:* Anna filia Ladizlai fili Michaelis delnek [ɔ: de Kelnek] omnia sua bona fassa marito suo, magistro Joanni filio Nicolai fili (!) condam castellani de Dewa.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30402. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 141–142 (román fordításban is).

644. 1381. László [erdélyi] vajda ítéletlevele. SzentIván-i Szabó (Sartor) Lőrinc az általa 100 Ft költséggel épített SzentIván-i malmot addig birtokolhatja, amíg kiadásai felét meg nem térítik, ezt követően azonban a malom felét köteles átadni SzentIván-i Jánosnak. (Sententia Ladislai vajvodae pro parte Laurentii Sartoris de SzentIván super retinendo et possidendo uno molendino in territorio possessionis SzentIván habito, ac per eundem centum flor. expensis constructo usque ad depositionem medietatis expensae summae usurpando, deposita vero prescriptae summae medietate, Johanni de SzentIván in medietate cedendo et remittendo.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchusában, 219. sz. alatt, ENMLt, Mss.

645. 1381. [Hiteleshely előtt?] SzentIván-i Urdug István – fiai: János, Kelemen, Péter és Balázs nevében – utóbbiak anyját egy SzentIván-i telek vagy kúriahely elidegenítésétől [L.] Lajos király uralkodása idején eltiltotta. (Contradictio Stephani Urdug de SzentIván in personis Joannis, Clementis, Petri et Blasii filiorum suorum super abalienatione unius sessionis seu fundi curie in possessione SzentIván contra genetricem praefatorum sub Ludovico rege.)

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchusában, 248. sz. alatt, ENMLt, Mss.

646. 1381. [Hiteleshely előtt?] Császár-i Lőrinc fia: István Császár-i részbirtokát tartozékaival együtt, egy kúria kivételével, 50 Ft-on zálogba veti sógorának: Kozmatelke-i Andrásnak. (Stephanus, filius Laurentii de Császár, totalem portionem suam in possessione Császár dicte habitam, unica curia excepta, cum omnibus appertinentiis suis Andreae de Kozmatelke, genero suo pro 50 Flor. pignori obligavit). (K. A.)

Eredetije egykor a Wass cs lt-ban (régi jelzete: fasc. XLV/3), jelenleg nem fellelhető. — Latin nyelvű kivonata a család levéltárának Huszti András által készített elenchusában (Huszti: Registrum pag. 126). □ Regeszta: WassLt 181. sz.

647. 1381. Az erdélyi fehérvári (Albensis) káptalan bizonyítja, hogy István Azzonffalwa-i pap (rector ecclesie) Zekelwasarhel-i szőlőjét [a Zekelhaza-i pálos kolostornak] adományozta. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55. □ Közlés: DocArtPaul II. 448. — Kordé 280 (magyar fordításban).

648. 1382. január 3. (Cybinii, f. VI. p. Circumcis. Dom.) Az erdélyrészi hét [szász] szék provincialisainak összessége közgyűlésükön igazolja, hogy Szentágotai (de valle Agnetis) Johann comes a Lessesi (de Pulchro monte) Michael comes által felesége ősi jussaként a lessesi egyik malomban neki átengedett negyedrészt cserébe adta a lessesi lakosok közösségének a Vetendorf nevű föld egy részéért azzal a feltétellel, hogy a lessesiek e föld birtoklásában, eladásában, elcserelésében, bármilyen hasznosításában, fiaira és utódaira való átörökítésben szabad rendelkezést biztosítanak Johann comesnek. Erről a cseréről Veresmarti (de Ruffo monte) Lorenz comes és Schellenberk-i Stephan comes idején a hét szék függőpecsétes privilégiumot is kiállított.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, melynek körirata: +S CIBINIENSIS PROVINCIE AD RETINENDAM CORONAM, DL 6881. □ Közlés: Ub II. 548–549. — DocRomHist C, XVI. 149–150 (román fordításban is).

648/2. 1382. január 5. (Zagrabie, II. d. sab. a. Epiph. Dom.) Lindwa-i István és János Sclauonia-i bánok a remetei (de promontorio Zagrabienisi) pálos kolostor és Grachan-i Marko közti perben ítéleznek. A bírótársak között említik Katho erdélyi fehérvári (AlbTr) prépostot. (*H. G.)

Ái Zsigmond király 1405. augusztus 26-i privilégiumában, Acta Paulinorum, Remete, fasc. 2, nr. 1 (DL 34350). □ Közlés: Smičiklas XVI. 250–253. □ Regeszta: LtKözl 5/1927. 137–138 (Mályusz E.).

649. 1382. január 16. (IV. d. oct. Epiph. Dom.) Az erdélyi egyház káptalan bizonyítja, hogy egyrésztől Dalya-i Barthalius fia: Peter comes és az előbbi Barthalius fia: Jakob fia: Bartha, továbbá az említett Barthalius testvére: Andreas comes fiai: Moha-i Andreas pap (presbyter) és Georg comes, testvéreik: (fr. u.): Erdew és Michael terhét is magukra vállalva ügyvédvallól levél nélkül, másrésztől Zenthagata-i Gyzelberth fia: Johann comes fogott bírák útján úgy egyeztek ki Dalya-i Peter fia: néhai Stephannak Moha birtok harmadát kivevő része miatti perükben, hogy e fogott bírák néhai Stephan Moha-i birtokát előbb négy egyenlő részre osztják, és ezekből egy negyedet Gyzelberth fia: Johann comesnek engednek át. Ezután a fennmaradt háromnegyedet ismét kettőbe osztják és az egyik fele-részt Dalya-i Peter comes, valamint Moha-i Georg comes kapja meg említett testvéreivel együttesen, a másik fele rész pedig szintén Gyzelbert fia: Johann comesnek jut. Ez utóbbit Peter és Georg comes saját költségén tartozik megvédeni rokonságuk esetleges keresetével szemben. — *Méltóságsor*: László prépost, egyházi jogi doktor, László éneklő-, Péter őr-, Péter Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, Apor cs lt (DF 278743). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 151–152 (román fordításban is).

650. 1382. január 19. (Thordae, dom. p. Anthonii conf.) László erdélyi vajda és Szolnok-i ispán bizonyítja, hogy az ország ügyei intézésére a nemesség tekintélyesebbjeivel Thorda-n január 19-én tartott értekezletén (una cum senioribus ac nobilibus regni pro quodam negotio regni arduo expediendo) a vizsgálat során a nemesek eskü alatt azt vallották, hogy a Hidvég-i János fia: Beche/Bekhe és László fia: István, valamint árvájuk (!): László fia: János fia: János nevében Cekmantulh/Tsekmantulh-i Jakab fia: János által előadott panasz, miszerint Hidvég-i Petsenye [o: Pethenye] fia: Mihály és hat (!) famulusa:

Gatsal György fia: Miklós, Tatar (d) Gergely, Péter testvére: Miklós, Lukács testvére: Jakab február 16-án (II. d. Valentini mart.) az árvaságra jutott János apját: László fiát: Jánost és egy famulusát egy Hidvég-i jobbágyának házában megölte, mindenben megfelel az igazságnak. (K. A.)

XVIII. századi egyszerű másolat, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257858) és hidvégi Nemes cs lt (DF 257895). Az oklevél hitelesnek tekinthető, mert a felsorolt familiárisok nevéől eltekintve minden adatát tartalmazza az ügygel kapcsolatban ugyanekkor kelt hiteles oklevél (vö. 651. sz.).

651. 1382. január 19. (Torde, dom. p. Anthonii conf.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az ország ügyei intézésére a nemesség tekintélyesebbjeivel Torda-n január 19-én tartott értekezletén (una cum senioribus ac proceribus regni pro quodam colloquio seu negotio regni expediendo) Hydueg-i János fia: Beche és László fia: István, továbbá a kiskorú Hydueg-i László fia: János fia: János nevében Chekmantul-i Jakab fia: János, miután a fehérvári (Albensis) káptalan és a vajda vizsgálati oklevelével (650. sz.) bizonyították keresetüket, fogott bírák segítségével a következő feltételek mellett békéltek meg az értekezleten elfogatott Hydueg-i Benedek fia: Miklóssal, aki részes volt az említett gyermek apjának egy jobbágy házában történt megölésében (eundem Nicolaum non principalem interfectorem seu homicidam ... sed participem): váltságul 100 garással számolt 50 márkát fizet, s ennek fejében Hydueg-i birtokrészét mindaddig leköti, amíg azt saját és nem a mások pénzén visszaválthatja; nem lakhat, de még lováról sem szállhat le Hidueg-en; ha pereskedni kezdene velük, vagy büntársával: Pethenye fia: Mihálllyal cimborálna, halállal bűnhődjék; bárhol is legyenek, szállásukra be sem mehet, sőt ha a felperesek vetődnének az ő szállására, kötelek körükből eltávozni.

Eredeti je hártján, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, 1897-ben Alsófehér vm lt-ban, 1934-ben pedig Török Bertalan gyűjteményében volt, jelenlegi őrzési helye ismeretlen. □ Közlés: Ub II. 549–550. — SzOkl VIII. 34–36. — DocRomHist C, XVI. 153–154 (román fordításban is).

652. [1382–1385.] január 25. (in Zentywan, in Conv. Pauli ap.) László erdélyi vajda és Miklós székely ispán Rodna-i Jakus-nak [o: Nikus-nak]. Rodna-i officialisuktól: Desew fia: László magistertől értesültek, hogy a megölt ember vérdíját, utasításuk ellenére, vonakodik kifizetni. Haladéktalanul tegyen eleget kötelezettségének, hogy László magister többé ne háborgassa őket ezzel az üggyel. További halogatása esetére utasították Bistricia bíráját és esküdtjeit, hogy ottani örökségeiből elégítsék ki László magistert. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Provido viro Jakus (!) de Rodna, pro magistro Ladislao officiale de eadem, preceptoría. — *Uo., egykorú írással*: Sic etiam de intra nominare debet Nykus.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252834 = 252854, tévedésből kétszer besorolva a DF-be). Az oklevél keltezéséből hiányzik az év megjelölése. Keltezése Losonci László erdélyi vajda (1376–1385, 1386–1392) és testvére, Miklós székely ispán (1382–1385) egyidejű hivatalviselése alapján történt (vö. Engel: Archontológia I. 13, 192–193). (K. A.) □ Közlés: Transilvania 4/1871. 287 (Moldovanu, Őt., tévesen 1366 körülre keltezve). — SzOkl I. 92–93 (1377–1391 közötti keltezéssel). — DocRomHist C, XVI. 147–149 (román fordításban is). □ Regeszta: ZsOkl I. 367. sz. (1377–1391 közötti keltezéssel). — WassLt 191. sz.

653. 1382. február 3. (in Vysegrad, II. d. XXI. d. oct. Epiph. Dom.) Zeech-i Miklós comes országbíró, Poson-i ispán a Warad-i egyház káptalanához. Február 2-án (XXI. d. oct. Epiph. Dom.) kezdett ítélőszékén Bator-i Szaniszló magister felperes káptalani ügyvédvalló levéllel megbízott ügyvédje: Bodor (d) Miklós, ura nevében felmutatta az ő [1381]. május 12-i oklevelét, mellyel néhai Simon bán fiait: Jánost és Istvánt október 6-ra megidézttette, hogy a Megges birtok és tartozékai felerészének iktatásánál történt ellentmondásokról számot adjanak (612. sz.). Mivel azonban Szaniszló akkor nem jelenhetett meg, küldje ki tanúbizonyságát az alpereseknek május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) a királyi jelenlétre történő megidézéshez. — *Kijelölt királyi emberek:* Bigez-i Demeter, Raton-i Imre és István, Ikold-i Pál, Figud-i Miklós és Péter, Pilis-i Péter, Pomaz-i Dénes. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Amicis suis [reverendis], capitulo ecclesie Waradiensis, pro magistro Stanizlao filio Ladislai de Bator, contra filios condam Symonis bani, ad octavas festi Georgii martiris, evocatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, melynek körirata: +S COITIS NICOL[AI DE ZEECH IVDICIS CV]RIE REGIE, DL 30026. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 156–160 (román fordításban is).

654. 1382. február 7. (in castro Kykellew, II. d. Dorothee virg.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Mihalczfalw-i (!) Bako, Ludas-i Miklós vagy Farkasthelke-i Miklós határolja körül Goblinus erdélyi püspök testvéreinek Corlathtelke nevű vásárolt birtokát, majd iktassa azt a püspök testvéreinek: Leo nagycsúri (de Magno Horreo) plébánosnak, Heinrichnak és Christianak, Georg felesége: Katharinának, a még hajadon Dorotheának, továbbá Margarete nevű nővére Stolczemberg-i Hennegh-től született hajadon leányának: Katharinának.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1382. február 28-i jelentésébe (657. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260936), Szász Nemzeti Lt, Urk. IV/1446 és a márpodi szász ev. egyházköztség lt, nr. 13–14. □ Közlés: Ub II. 550–551. — DocRomHist C, XVI. 161–162 (román fordításban is).

655. 1382. február 19. (in Zentywan, in Cinerum) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán előtt Simon fia: János és felesége Lya, aki Zentywan-i Simon leánya, jóllehet a Zentywan határában a Zamus-on épült malmukat saját költségükön hoztatták rendbe, mégis szeretetből Lya asszony testvérének (fr. p. [!]): Zentywan-i Simon fia: Istvánnak egy esztendőre visszaengedik a malomból őt illető részt azzal a feltétellel, hogy kifizeti a javítás költségeiből e részre eső hányadot, valamint a három márka bírságot. Ha ezt elmulasztaná, az összeg kétszeresen maradjon Jánossal és feleségével szemben.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, melynek körirata: +S L[ADI VAYVODE TR]ANSILVAI, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257798). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 163–164 (román fordításban is).

656. 1382. február 19. (in castro Kykullew, in Cinerum) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát néhai Bakay-i Chepan leánya: Ilónának Bakay birtok felerésze őt illető negyedébe való beiktatásához. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Boncha fia: István, Estuanhaza-i Dávid, Fenes-i Bartha.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1382. április 29-i jelentésébe (666. sz.), DL 29437. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 164–165 (román fordításban is).

657. 1382. február 28. (f. VI. p. *Invocavit*) Az erdélyi egyház káptalana János erdélyi alvajdának. 1382. február 7-i kérésére (654. sz.) Myhalczfalwa-i Bako, Péter Karko-i plébános hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében, február 23-án (in *Invocavit*) Corlathtelke határát kijárta, és a birtokot ellentmondás nélkül Goblinus püspök testvéreinek és nővéreinek iktatta. — *A határjárás szövege*: *Prima meta incipit a parte territorii ville Hofeld, que est versus septentrionem, ubi iuxta unam <metam> antiquam aliam metam de novo erexerunt, et inde procedit versus meridiem per directum usque ad quoddam fossatum, iuxta quod a parte septentrionis similiter nova meta de novo est erecta. Inde ulterius procedit ultra dictum fossatum versus meridiem ascendendo quasi usque ad medium silve super quendam montem parvum, ubi tertiam metam terream de novo accumularunt. Inde transit per silvam quendam usque ad verticem montis, ubi extra silvam quarta meta est erecta, que separat territoria ville Conradi predictae et ville domini abbatis de Kercz. Inde progreditur versus orientem descendendo in dorso montis, ubi successive erecte sunt de novo septem mete usque ultra viam, que ducit in Kercz, usque ad rivulum, ubi est erecta nova meta, que separat et distinguit territoria ville Conradi, ville Kercz et Noue ville. Inde egreditur et transit versus septentrionem ascendendo per dorsum montis usque ad locum arboris, que dicitur tyliia pulchra, ubi sunt due mete antique. Ulterius transit per dorsum montis quasi ad distantiam longitudinis quattuor iugerum, ubi in nemore est antiqua meta, iuxta quam due nove mete sunt erecte, que separant territoria ville Conradi, Hofeld et Vlebach. Inde <descendit> versus occidentem versus primam metam directe per vallem, ubi successive sunt erecte novem nove mete, que separant et distinguunt territoria ville Conradi et Hofeld predictarum. Et sic mete predictae ville terminantur.*

Ái az erdélyi káptalan 1382. július 9-i oklevelében (679. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260936), Szász Nemzeti Lt, Urk. IV/1446 és a márpodí szász ev. egyházközség lt, nr. 13–14. □ Közlés: Ub II. 551–552. — DocRomHist C, XVI. 166–168 (román fordításban is).

! **658.** 1382. március 1. (in d. quatuor temporum, quo cantatur officium Intret) Gergely frater szörényi és havasalföldi (Severini necnon partium Transalpinarum) püspök a hoszszúmezői (in Longo Campo) Szűz Mária-kolostorban az ottani gvárdián által levélben bemutatott Crispatac-i Bálint fia: János klerikust, aki addig acolitusként szolgált (tunc in ordine acolicatus existentem), alszerpappá (subdiaconus) szenteli. (K. A.)

Eredetije egykor állítólag Cornides Dániel gyűjteményében (nr. 6) volt a mai Teleki Tékában, jelenleg nem feltehető. Valamennyi kiadás, illetve jelenleg ismert kéziratos másolat (Kemény: DiplSuppl II. 226) végső soron Cornidesnek 1776. december 18-i levelére vezethető vissza, melyben megküldte Pray Györgynek az oklevél szövegét (ELTE Kt, G 117, nr. 277). □ Hamis, mert: 1.) az említések ellenére az eredetije ismeretlen; 2) a hoszszúmezői (Câmpulung Muscel) 14. századi domonkos kolostor védőszentje Szt. Erzsébet volt, a jóval később alapított ferences kolostoré pedig Szt. György; 3.) Gergely püspök csak fenntartásokkal azonosítható az 1399-ben elhunyt szörényi főpappal (MonVatHung I/4. 135), Havasalföldön pedig ekkor már az az Antal fia: Miklós volt az illetékes megyéspüspök, akit VI. Orbán pápa 1381. május 9-én nevezett ki a frissen megalapított argyasi egyházmegye élére (610. sz.). Vö. RevCat 2/1913. 53–57 (Auner, C.); ErdIrodSzele 2/1925. 182–183 (Karácsonyi J.); RevIstSN 17/2006, nr. 5–6. 10 (Ciocâltan, Al.). □ Közlés: CDHung IX/5. 600. — TudGyűjt 19/1835. 4. sz. 116 (Horvát I.). — Transilvania 5/1872. 103–104 (Moldovanu, Şt.). — Columna 3/1872. 100–101 (román fordításban is, Wenzel G.). — SzOkl I. 78. — Hurmuzaki I/2. 276. — DocRomHist D, I. 112–113 (román fordításban is). — Câmpulung-Muscel 137–138. □ Regeszta: Pesty: Szörényi bánság III. 9. — Békefi: Káptalani iskolák 385 (1382. február 28-i téves keltezéssel). — DocRomHist C, XVI. 668 (hamisnak minősítve).

*1382. március 2. A váradi káptalan jelentése a tasnádi határvíta ügyében (DF 257542; CDHung IX/5. 614–617) valójában 1282. február 22-én kelt (CDTrans I. 390. sz.).

659. 1382. március 7. (Cybinio, f. VI. a. Oculi) Az erdélyrészi Szeben-vidék (provincia Cybiniensis) hét székének bírái, vénei, polgárai és közembereinek összessége (provincialium universitas) bizonyítják, hogy [I.] Lajos király írásos parancsára kiküldték Szeben-i Yanusch, Burgberg-i Andreas, Veresmarti (de Ruffomonte) Nikolaus, Szentágotai (de Sancta Agatha) Johann comeseket és királybírákat, továbbá Dalheim-i Georg comest, Szeben város villicusát: Fychyn Nikolaust, Servatius fia: Johann ottani polgárt, Heyne Helta-i villicust, Tuosentschon Hencz keresztényszigeti (de Insula Christiana) villicust, Stolczenberg-ről Lok Hennynget és Heynczmann comes fia: Petert, Nagycsúrról (de Magno Horreo) Stephan fia: Heyncz-et, Wernher Opendorph-i villicust és Stolczenberger Cristil szenterzsébeti (de villa Lumperti) villicust, akik február 23-án (in Invocavit) Goblinus erdélyi püspök testvéreinek: Leo nagycsúri plébánosnak és [Nagycsúri] Henrycnek, továbbá a püspök, illetve fivérei és nővérei embereinek: Peter Cracow-i plébánosnak, Mihálcfalvi (de villa Michalcz) Boko magisternek és Egerbyga-i Georg comesnek, valamint János Kercz-i apátnak és más szomszédoknak a jelenlétében ellentmondás nélkül az alábbi módon állapították meg a püspök és testvérei Korlátelke (villa Chonradi) nevű birtokának határait: Primo incipientes a parte territorii ville Hofeld, que est versus septentrionem, ubi iuxta antiquam metam nova est erecta. Et inde procedunt versus meridiem per directum usque quendam fossatum, iuxta quem a parte septentrionis nova meta est erecta. Inde ulterius procedunt ultra dictum fossatum, versus meridiem ascendendo quasi usque medium silve super quendam montem parvum, ubi erecta este tertia meta. Inde procedunt per silvam quasi usque verticem montis, ubi extra silvam quarta meta est erecta, que separat territoria ville Conradi et domini abbatis de Kercz. Sunde vero procedunt versus orientem descendendo in dorso montis, ubi successive erecte sunt septem mete usque ultra viam, que ducit in Kercz usque ad rivulum, ubi erecta est nova meta, que separat tria territoria, scilicet ville Conradi, ville Kercz et Nove ville. Inde procedunt versus septentrionem ascendendo per dorsum montis usque ad locum arboris, que dicitur tylia pulchra, ubi sunt due mete antique. Ulterius procedunt per dorsum montis quasi ad distantiam longitudinis quatuor iugerum, ubi in nemore est antiqua meta, iuxta quam due nove mete sunt erecte, que separant territoria ville Conradi et Hofeld et Vlenbach. Inde vero descendunt versus occidentem versus primam metam directe per vallem, ubi successive erecte sunt novem nove mete, que separant territoria ville Conradi et Hofeld. Et sic mete predictae terminantur. A falu lakói (communes populi) továbbra is használhatják a provincia közös erdőit, és megmaradnak a hét szék közösségében (in consuetudinem septem sedium). Ezért évente Szt. Márton napján (circa Martini conf.) fél fertó szebeni súlyú ezüstöt tartoznak fizetni a hét széknek. — *Arenga*.

Ái az erdélyi káptalan 1382. július 9-i oklevelében (680. sz.), Szász Nemzeti Lt, Urk. I/48 (DF 244613) és márpodi szász ev. egyházközség lt, nr. 2 (DF 292156). A leírás szerint privilegialis alakban volt kiállítva. □ Közlés: Reschner: De praediis 50–51. — Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850. 335 (Deutsch, G. D., töredékesen). — Ub II. 552–554. — DocRomHist C, XVI. 170–174 (román fordításban is).

660. 1382. március 14. (in villa Pyspuky, f. VI. a. Letare) [I.] Lajos király megtiltja a külföldi kereskedőknek, hogy árujukat Szebenből (de civitate nostra Cybiniensi) Havasalföldre (ad partes Transalpinas) vigyék tovább, és hogy Szebenben a vásárokon kívül (in foris nundinarum) kicsiben is (cum minuto pondere divisim) áruljanak borsot, safrányt, illetve egyéb fűszereket. E rendelet ellen ezután is vétőktől az erre felhatalmazott erdélyi püspök: Geublinus koboztassa el a portékáikat. — *A pecsét alatt:* [Relatio] G(eublina) ep(iscopi) Albensis. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával:* Contra extraneos hospites.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/40 (DF 244605).
 □ Közlés: Pray: Specimen II. 261–262. — Szeredai: Series 119–120. — Katona X. 713–714. — CDHung IX/5. 571–573. — Hurmuzaki I/2. 274–275, XV/1. 2–3. — Ub II. 555. — DocRomHist D, I. 113–114. — Handel und Gewerbe 74–75. — DocRomHist C, XVI. 174–176 (utóbbi három román fordításban is).

*1382. március 21. I. Lajos király levele Himfi Péter orsovai várnagyhoz (CDHung IX/5. 627–628) valójában 1373. április 1-jén kelt (27. sz.).

661. 1382. március 26. (Bude, VIII. d. oct. Medii quadrag.) [I.] Lajos király a Lelez-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságait, kiknek jelenlétében Miklós Patak-i plébános és Zanto-i Petheu fia: János magister speciális királyi emberekként állapítsák meg, hogy Kallo-i Wbul magister Zalka-i jobbágyai Vydeleke föld vagy pedig Zalka területén olték meg Kusal-i Jakch magister fia: András magister Beregh-i ispán és Bach-i officialis famulusát: Werulgh-i (d) Istvánt. (*K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 52408. — Tartalmi említés a leleszi konvent 1382. május 3-i jelentésében, DL 52412. □ Regesza: KálLt II. 1904. sz. — DocRomHist C, XVI. 178–179. □ A fenti konfliktussal kapcsolatosan 1382. március 31-én Erzsébet királyné is megidézte a Kállaiakat Jakcs mási fia: György beregi ispán ellenében (DL 52410. — KálLt II. 1906. sz.).

662. [1382. április 10. előtt] János erdélyi alvajda a Clusmonostrai-egyház konventjéhez. [Thethreh-i Pál fia: Wrkund fia: János fia:] Jakab fia: Mihály azzal a panasszal élt előtte, hogy Fygud-i László fiai: Miklós, Mihály és Benedek, továbbá Gerend-i Miklós fiai: László, Miklós és Zsigmond, valamint Gerend-i Péter fia: Miklós az ő Cheked, Erke, Egerbeg, Peterlaka, Zakalaszweg, Theleky, Zenthkyral-nak mondott Farkad, Alsólóna (Lona inferior), Gerend, Zenthmarthon, Hadrew, Kerezthwr, Zenthgywrg, Sauli, Zakalostelky, Bare és Fügedvölgy (valle Fygud) nevű birtokokban, valamint a Hadrew-i vámban levő részeit jogtalanul elfoglalva tartják. Küldje tehát ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja a fentebb nevezetteket idézze a színe elé.

Tartalmilag belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1382. április 10. után kelt jelentésébe (663. sz.), DL 30151.

663. [1382. április 10.–május 1. között] [A kolozsmonostori konvent] János erdélyi alvajdának. [1382. április 10. előtt kelt] kérésére (662. sz.) Bogathi Imre alvajdai ember, István deák konventi jegyző tanúbizonyossága mellett, 1382. április 10-én (f. V. p. Passce Dom.) Gerend-i Miklós fiait: Miklóst, Lászlót és Zsigmondot, valamint Péter fiát: Mik-

lóst Zenthkyral nevű birtokukon, Fygud-i Miklóst, Mihályt és Benedeket pedig Fygud-on május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) Wrkund (d) Mihály ellenében a színe elé megidézte.

Tartalmi ái Dobokai János és Sztrigyi Péter erdélyi alvajdák 1407. május 8-i oklevelében, DL 30151.

664. 13[8]2. április 15. (f. III. p. oct. Passce) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Chyfwd-i Balázs fia: János leánya: Orsolya, Bolya-i Akws fia: Tamás felesége kérésére kiküldték kanonoktársukat: Mihály magistert, aki azt tudta meg, hogy a nevezett Orsolya az őt és általa mindkét nemű utódait anyai jogon vagyis anyja leánynegyedeként (iure materno seu ratione quarte filialis domine matris sue), a természetes jog és a szokásjog szerint megillető Galfalwa-i jószág részét haszonvételeivel együtt Gergely Bolya-i pap (rector ecclesie), valamint ugyanazon Akws fia: Mihály, Rawas-i Mihály és Haranglab-i Antal előtt örökjogon rokonainak: Haranglab-i Pál fia: Mihály fiainak: Jakabnak és Györgynek 31 garasával számolt 150 Ft-ért eladta, és kötelezte magát, hogy a vásárlókat a birtoklásban mindenkivel, de főleg a saját gyermekeivel szemben megvédelmezi. A jószág részre vonatkozó okleveleit semmisnek nyilvánítja. Ha gyermekei a jószág részért pert indítanak, a per megkezdése előtt a másik félnek a fenti 150 Ft-on kívül 50 garasával számolt további 50 márkát fizessenek. (K. A.)

Ái héderfáji Barlabási Lénárt erdélyi alvajda 1507. december 15-i oklevelében, DL 27626. A leírás szerint a hártýára írt oklevél pátnes alakban volt kiállítva. A keltezésből kimaradt tízes helyi érték megállapítása az alapján történ, hogy Csfudí János özvegye 1379. november 9-én adta el Gálfalva felét vejének: Bolyai Tamásnak (490. sz.), míg az erdélyi káptalan 1382. április 24-i oklevele már említi a fenti adásvételt (665. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 179–181 (román fordításban is).

665. 1382. április 24. (in Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Haranglab-i Pál fia: Mihály fia: Jakab, aki ügyvédvalló levél nélkül testvérét: Györgyöt is képviselte, Keurus-i Peter fiairól reájuk szállott Sarus (Kykullew vm) birtokbeli részüket, amelyben négy jobbágytelek és rajtuk most négy jobbágy van (in qua portione quattuor curie seu loca sessionalia iobagionibus congruentia existerent et in eisdem curiis quattuor iobagiones nunc commorarentur), az erdőt kivéve, minden haszonvételeivel együtt átengedik rokonuknak (cognate): Balya-i Akus fia: Tamás feleségének: Chyfod-i Balázs fia: János leányának: Orsolyának és gyermekeinek. Az átadott részben lakó jobbágyok számára a jövőben is saját jobbágyaikkal egyenlő használat jogot biztosítanak a Sarus határán levő erdőikben. Ha Mihály fiai: Jakab és György gyermektelenül halnának meg, akkor a Galfolua-n levő birtokrészük is, amelyet 31 garasával számolt 150 Ft-ért vásároltak Orsolyától (vö. 664. sz.), az összeg megfizetése nélkül szálljon vissza Orsolyára. Aki közülük, vagy örökösök közül Orsolyát e jószágok birtoklásában zavarná, 50 garasával számolt 50 márka bírságban maradjon.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29722. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 181–183 (román fordításban is).

666. 1382. április 29. (f. III. a. Phil. et Iac. ap.) Az erdélyi egyház káptalana János erdélyi alvajdához. 1382. február 19-i kérésének (656. sz.) megfelelően [Estuanhaza-i] Dávid alvajdai ember, János Benchench-i pap (rector ecclesie), káptalani kiküldött jelenlété-

ben, április 19-én (sab. a. Georgii mart.) megkísérelte bevezetni Chepan leánya: Ilonát Bakay birtok [felének] negyedrészébe, de Bakay-i Tamás fia: Jakab fiainak: Mátyásnak és Miklósnek a famulusa és officialisa: Sceles (d) Péter urainak, Bakay-i Pál fia: János pedig a saját nevében ellentmondott az iktatásnak. Május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) azonban csak az előbbieket idézte meg, mert az utóbbival Ilona asszony már úgysis perben áll.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29437. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 184–186 (román fordításban is).

667. 1382. május 1. (in Sancto Emerico, in oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Goblinus erdélyi püspök fivérei és nővérei Corlathtelke nevű birtokának határjárásáról szóló jelentését privilegiális alakban írja át.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1382. július 9-i oklevelébe (679. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260936) és a márpodi szász ev. egyházközség lt, nr. 13–14. □ Közlés: Ub II. 555–556. — DocRomHist C, XVI. 187 (román fordításban is).

668. 1382. május 4. (IV. d. oct. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana Sumkerek-i Geleth fia: László fia: Miklós kérésére privilegiális alakban átírja Dénes erdélyi vajda és Zunuk-i ispán 1364. július 16-án, kisebbik pecsétje alatt kelt pátens oklevelét (CDTrans IV. 304. sz.). — *Méltóságsor*: László prépost egyházzjogi doktor, László éneklő-, Péter örkanonok, a dékánság betöltetlen. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Super Brethe et Zekerberethe, 1382. Compositio Ladislai filii Gelethy cum quibusdam fratribus ratione divisionis lineae consanguinitatis in transsumpto litterarum capituli Albensis, vigore cuius possessiones Berethe et Zekerberethe alias fratribus impignorata vel vendite Ladislao Gelethy filio et suis fratribus iure perpetuo resignate sunt. — Contractus nobilium de WyragosBerek. — *Uo., XIX. századi írással*: E leszakadt pecsétet visszakötötte B(arabás) Samu.

Eredeti, hártján, mandorla alakú függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73769. — Ái a kolozsmonostori konvent 1414. június 19-i oklevelében, uo.: DL 73938. □ Közlés: TelOkl I. 202–203. — DocRomHist C, XVI. 192–193 (román fordításban is).

669. 1382. május 5. (V. d. oct. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana Sumkerek-i Gelet fia: László fia: Miklós kérésére pátens alakban átírja saját 1364. szeptember 15-én kelt pátens oklevelét (CDTrans IV. 322. sz.). — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Statutoria bonorum Zekerberethe, Brethe et Egrews.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73770. □ Közlés: TelOkl I. 203. — DocRomHist C, XVI. 193–194 (román fordításban is).

670. [1382–1385]. május 6. (in Sancto Georgio, in Ioh. a. port. Lat.) István fia: Miklós levele Miklós székely ispánhoz. Testvére (fr.): László százszorosan meg szolgálja, amit a címzettől kapott, <hiszen> eddig is mindenét szolgálatára fordította, és most sem háborogná, ha az ügyet elláthatná. Bár ő többet birtokol, mint László, a mostani ügyben (pre-

sens negotium) a vajda pénze nélkül ő sem lenne képes eljárni. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Magnifico et potenti viro domino Nicolao comiti Siculorum, domino suo detur.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, hátlapján Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252836). A keltezésből hiányzó évszám hozzávetőleges megállapítása azon alapul, hogy [Losonci] Miklós ezekben az években viselte a székely ispánságot (Engel: Archontológia I. 193). A kelethely, az írás és a pecsét egyezése folytán István fia: Miklós azonosítható az [1384?]. március 29-i levél írójával (790. sz.), és így feltehetően az 1384. évi dobokai ispánnal is (vö. 818. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 515–516 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 189. sz. (mindkettő 1384. május 6-ra keltezve).

- ? **671.** 1382. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda a Clusmonstra-i egyház konventjéhez. Zengel-i István deákot és feleségét: Erzsébetet, valamint Hedrehfaya-i Leukus testvére (germani): Péter feleségét: Margitot, a Zyl nemzetségbeli néhai Zenthmarton-i Kalach leányait, akiket férjeik alvajdai és konventi ügyvédvalló levelekkel képviseltek, vezesse be azokba a Myko-i birtokjogokba, jobbágyokkal és telekhelyekkel együtt (cum iobagionibus et locis sessionalibus), amelyeket Myko-i Balázs fia: Mihály, Bako (d) Péter, valamint Myko-i Ágoston fia: János és Kis (Parvus) Imre képviselőiben: Dragh-i Bartha – elállva korábbi ellentmondásuktól – fogott bírák közbelépésére, a felmutatott oklevelek alapján május 1-jén (in oct. Georgii mart.) visszaengedtek nekik, és július 1-ig (ad oct. Nat. Ioh. Bapt.) tegyen neki jelentést. — *Kijelölt alvajdai emberek*: Zenthmihaltelke-i Nagy (Magnus) László, Zengel-i László fia: János, Dengeleg-i Péter, Thoth (d) János vagy fia: Tamás, Chamafaya-i Pál fia: János.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1382. június 23-i jelentésébe (676. sz.), DL 27439. Mivel az oklevél Szengyeli István deák kolozsmonostori konventi jegyző birtokszerzéseihez kapcsolható, kétes hitelűnek tekinthető. Vö. LtKözl 55/1984. 136 (Jakó Zs.). □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 10–11 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 196–198 (román fordításban is, kétes hitelűnek minősítve).

- 672.** 1382. május 12. (in Vissegrad, XII. d. oct. Georgii mart.) Gara-i Miklós nádor felkéri a Jazou-i egyház konventjét Karaz birtok határainak újbóli megjárására Peren-i Pál magister részére. [1381]. szeptember 15-én (dom. vid. XIV. d. f. II. a. Nat. Virg.), mikor a fehérvári káptalan és a nádor kiküldöttjeinek a társaságában Zakachy-i Jakab fia: István királyi ember egyszer már megkísérelte körülhatárolni a birtokot, Chaztolch-i János fia: László ellene mondott. (*H. G.)

Eredeti papíron, zárópecséttel, egykor a Vay cs 1945-ben elpusztult berkeszi lt-ban volt, fényképe: DL 96575. □ Regeszta: SzSzBSzle 36/2001. 131–132 (Piti F.). — NyJAMÉ 52/2010. 536–537 (429. sz., Piti F.).

- 673.** [1382]. június 1. (V[ara]dini, in [Trinita]tis) [I.] Lajos király Goblinus erdélyi püspök kérésére a fiúörökös nélkül elhunyt Zibin-i M[ichael] fia: Johann leányait: [Margarete-t, Katharina-t és Vendruth-ot] fiúsítja apjuknak a koronára szállott birtokrészeiben.

Ái az erdélyi káptalan [1382]. október 6-i, tartalmi ái-ból ismert oklevelében (694. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban, I/131 (DF 277306, pag. 1, nr. 1.). — Ái Mária királynő 1383. február 6-i, tartalmi ái-ból ismert oklevelében (718. sz.), uo. A leírás szerint pápens alakban volt kiállítva. — Uv. — Keltezése azon alapszik, hogy Michael fia: Johann-t utoljára 1378. május 30-án említik az élők sorában (384. sz.), míg I. Lajos király 1382. szeptember 10-én hunyt el, és a két időpont között az uralkodó csak az 1382. május 25.–június 1. időszakban keltezett Váradról, ill. környékéről (DL 63086, 39482). □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

674. 1382. június 7. (sab. p. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy a Hunyad vármegyei Zentkyral-i Mihály fia: László Zentkyral birtokbeli részéből egy telek helyet, ahol egy jobbágy megtelepedhet (unum locum sessionalem, in quo unus iobagio residere posset), 20 hold szántóval és három hold réttel együtt, 31 garasával számolt 16 Ft-ért elzálogosított Alsószentimrei (de Zentemreh inferiori) Santa Lászlónak, akit famulusa: Kis (Parvus) Miklós képviselt a hiteleshely előtt. — *Hátlapján, XVI. századi kézírásával: Zentkyral.*

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29438. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 207–208 (román fordításban is).

*1382. június 15. László erdélyi vajda oklevele a Hídvégiek ügyében tartott vallatásról (DF 257895) helyesen 1382. január 19-én kelt (650. sz.).

675. 1382. június 15. (dom. p. Barnabe ap.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy néhai Szebeni (de Cybinio) Corradus comes özvegye: Katharina Zekes falu (in ctu Albensi) negyedrészt Gublinus erdélyi püspöknek és testvéreinek adta azért, hogy férje halála után ügyében közbenjárt a királynál. — *Hátlapján, XVI. századi kézírásával: Zekes in Albensi.*

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban, LXXVI/33 (DF 275197). □ Közlés: Ub II. 556–557. — DocRomHist C, XVI. 209–210 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 59. sz. □ Pecsét hasonmása: Ub II. 658 (VII/26. sz.).

676. 1382. június 23. (in vig. Nat. Ioh. Bapt.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1382. május 8-i kérésére (671. sz.) Dengelegh-i Péter alvajdai ember, György frater pap (conventualis presbyter) konventi kiküldött jelenlétében, június 4-én (f. IV. a. Barnabe ap.) István deákot és a [Zyl nemzetség] nőtagjait – Myko-i Kis (Parvus) Imre, Bako (d) Péter, Ágoston fia: János és Balázs fia: Mihály beleegyezésével – bevezette oklevelekkel bizonyított Myko-i birtokjogaikba.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, DL 27439. Mivel az oklevél Szengyeli István deák kolozsmonostori konventi jegyző birtokszerzéseéhez kapcsolható, kétes hitelűnek tekinthető. Vö. LtKözl 55/1984. 136 (Jakó Zs.). □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 11–12 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 212–214 (román fordításban is, kétes hitelűnek minősítve).

677. 1382. július 1. (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) Péter Warad-i olvasókanonok, László Warad-i püspök halála folytán a káptalan által kinevezett általános helynök bizonyítja, hogy bírói engedélyével Ramachahaza-i Balug (d) János leánya: Klára férje és ügyvédje: Sarmasag-i János fia: István rokoni szeretetből és felesége engedélyével beszüntette azt a pert, amelyet Gara-i Miklós nádor előtt már elkezdett (in lite usque ad contestationem litis processerit) Kyraly-i Zouard fia: János magister ellenében ennek birtokaiból a feleségét illető hitbérért és jegyajándékáért, és őt minden kerestétől mentesnek nyilvánítja. (K. A.)

Eredeti, hártýán, hátlapján mandorla alakú befűggesztett pecsét nyomával, Újhelyi cs It: DL 38195. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 216–218 (román fordításban is).

678. 1382. július 4. (Albe, IV. d. oct. Nat. Ioh. Bapt.) László magister Ozd-i főesperes, Goblinus erdélyi püspök általános helynöke bizonyítja, hogy Dyog-i Lukács fia: István magister már július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) teljesen kifizette azt a 40 garasával számolt 150 Ft-ot, amely összeget a korábbi egyezséglevele értelmében az István magister gyámsága alatt álló Kissebesi (de Sebes minori) Salomon fia: Johann július 1-jén és október 6-án (in oct. Mich. arch.) kellett volna kifizessen a nagysebesi (de Sebes maiori) plébánosnak: Michaelnek az apja: Salomon által Konch nevű Sebes-i polgárnak elzálogosított, majd Konch által végrendeletileg a Sebes-i Szt. Jakab-kápolnára hagyott Zengewrg-hatara elnevezésű föld visszaváltása címén.

Eredeti, hártýán, hátlapján mandorla alakú, befüggesztett pecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73771.

□ Közlés: TelOKl I. 204. — Ub II. 557. — DocRomHist C, XVI. 218–219 (román fordításban is).

679. 1382. július 9. (f. IV. a. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana János magister erdélyi alvajda 1382. május 1-jei kérésére (667. sz.) Leo nagycsúri (de Magno horreo) plébános és testvérei részére átírja saját 1382. február 28-i jelentését (657. sz.) Corlathtelke határjárásáról. — *Méltóságsor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör, Péter Clus-i főesperes dékánkanonok.

XV. századi egyszerű másolat, papíron, pecsételés nyoma nélkül, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260936). — Ái a gyulafehérvári requisitorok 1580. március 23-i és május 15-i okleveleiben, a márpodí szász ev. egyházközség lt, nr. 13–14. — Ái a gyulafehérvári requisitorok 1598. július 4-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Urk. IV/1446. □ Közlés: Ub II. 558–559. — DocRomHist C, XVI. 221–222 (román fordításban is).

680. 1382. július 9. (f. IV. a. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana Goblinus erdélyi püspök testvérei: Leo nagycsúri (de Magno Horreo) plébános, Emerich és Christian, valamint nővérei: Egerbeg-i Georgné: Katharina, Dorothea, továbbá néhai Margarete nővérüknek Swlchumberg-i Henningtől született hajadon leánya: Katharina kérésére átírja a hét szász szék 1382. március 7-én kelt oklevelét (659. sz.). — *Méltóságsor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter örkanonok, Péter Clus-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártýán, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata nagyrészt lekopott, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/48 (DF 244613). — XVI. századi egyszerű másolat, papíron, a márpodí szász ev. egyházközség lt, nr. 2 (DF 292156). □ Közlés: Ub II. 558. — DocRomHist C, XVI. 219–221 (román fordításban is). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 164 (1386. évi hibás keltezéssel).

681. 1382. július 11. (in Zolii, f. VI. a. Margarethe virg.) [I.] Lajos király utasítja a nádort, az országbírókat és helyetteseiket, illetve az ország más egyházi és világi bírúit, hogy Gara-i Miklós nádor familiarisának: Ugrolch-i István fia: Lőrincnek, valamint az ő gyámsága alá tartozó Ebedech-i István fia: Lázárnak és Barabcha-i László fia: Jakabnak minden perét halasszák október 6-ára (ad oct. Mich. arch.), mivel Lőrinc ura mellett a Havasalföld elleni királyi hadjáratban vesz részt (cum eodem palatino, domino suo ad presentem exercitum nostrum ultra partes Transalpinas proficiscitur). — *A pecsét alatt*: Relatio palatini. (H. G.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét töredékével, Motesiczky cs lt: DL 62534. □ Közlés: Sz 117/1983. 978 (Kumorovitz L. B.). — ArchMot 137.

682. 1382. július 20. (Zolii, dom. a. Marie Magd.) [I.] Lajos király a magvaszakadt Mehser (d) István bárhol található birtokait Jakch fia: György magister udvari lovagnak és testvéreinek: Istvánnak, Andrásnak, Dénesnek, Dávidnak adományozza, kivéve a királyi udvarnokok és tárnokok falvaiban (in possessionibus nostris udvarnicalibus et tavarnicalibus) levő birtokrészeket, amelyeket magának tart meg. — *Az oklevél élén, jobb felől és a pecsét alatt: Commissio domine regine.*

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, a Wesselényi cs drági lt-nak a Kolozsvári Református Kollégium Kt-ban letétbe helyezett töredékében (DF 261188). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 222–224 (román fordításban is). □ Mária királynő 1383. január 24-i ítéletleveléből kiderül, hogy Messer István birtokai Somogy megyében feküdtek, és hogy a Jakcsok birtokbavezetése ellenállásba ütközött (DL 859).

683. [1382. július 25. (Szt. Jakab apostol napján)] [I.] Lajos király bizonyítja, hogy „az reghy Jakcz mester”-nek, „az my udvaronk notariusus”-nak fiai: György magister és István, a királyné udvarának ifjai és hadnagyai, András királyi főkincstartó, Dénes királyi komornyik hosszas pereskedés után fogott bírák útján kiegyeztek Iren-i László fia: Tamással, valamint atyafiaival: Miklóssal és Bálinttal, János fia: János magisterrel, Wyd/Vyd fiaival: Lászlóval, Andrással és Jánossal a Keozep Zolnok vármegyei Kerezthwr-on levő részjóságukat adva nekik cserébe bizonyos Kvsaly-i birtokrészükért. Ha László fiai Kerezthwr-t el akarnák adni, ezt csak Jakcsiaknak tehessék.

XVI. századi, egyszerű, magyar fordítás, nedvességtől málló, rongált papírív három lapján, Bánffy cs nemzeti lt, 132. sz. A jelenleg már megcsonkult szöveg keltezését Petri: Szilágy V. 648–649, 660. őrizte meg. Megjegyzendő, hogy az oklevél minden kétséget kizáróan a Wesselényi cs zsisbí lt-nak része, és tévedésből került mostani helyére.

684. 1382. augusztus 6. (IV. f. a. Laurentii mart.) Domokos, a Lelez-i Szt. Kereszt-egyház prépostja és konventje jelentik Gara-i Miklós nádornak, hogy Lochonch-i Deseu fia: Mihály magister Zenthmarton, Manduk, Palcha nevű birtokainak határjárását Kisvараda-i János fia: Domokos magister ellentmondása meghiúsította. Az eljárás során Mihály magistert László vajda prothonotariusus: Gál magister képviselte. (*K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán pecsét töredéke és caput sigilli, Bánffy cs nemzeti lt (DF 260685). □ Közlés: BánfOkl I. 368–370. □ Ugyanezen a napon Gál magister protonotarius Mihály magister nevében tiltakozást is bejelentett a leleszi konvent előtt (DF 260684. — BánfOkl I. 367–368. — DocRomHist C, XVI. 226–227).

685. 1382. augusztus 19. (f. III. p. Assumpt. Virg.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Syle-i Zeuke (d) Miklós fia: István Gald-on levő részét, mely a birtok ötödének a fele, 32 garasával számolt 50 Ft-ét elzalogosította Felgyógyi (de Gyog superiori) Lukács fia: Istvánnak azzal a megkötéssel, hogy azt csakis készpénzzel válthatja vissza, de becsűn nem. Kötelezte magát arra is, hogy ha a zálogost e birtokban nem tudná megvédeni, akkor a zálogösszeg visszafizetéséig más jószágaiból enged át neki ezzel egyenlő értékűt.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29194. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 233–234 (román fordításban is).

686. 1382. szeptember 9. (in Zentywan, II. d. Nat. Marie virg.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Vos (d) Miklós, Zeles (d) Miklós vagy Sombur-i Pethew fia: Pál tartson vallatást Regen-i Tamás fia: Dénes magister ama panaszára, hogy Abafaya-i Péter fia: János köztük per alatt levő földet, tiltakozása ellenére, több év óta hatalmasul használ, és jelenleg is felszántatott. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Discretis viris capitulo ecclesie Transsiluane, pro magistro Dionisio filio Thome de Regen, inquisitoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, melynek körirata: +S LADI [VOYVODE T]RA[N]SILV[AI], Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260686). □ Közlés: BánfOkI I. 370–371. — DocRomHist C, XVI. 239–240 (román fordításban is).

687. 1382. szeptember 10. (in Sempthe, III. d. Nat. Virg.) [I.] Lajos király Forro-i Péter fia: Mihály kérésére átírja és jóváhagyja a Colosmonostra-i Szűz Mária-monostor konventjének 1377. június 11-i pátens alakban kiállított jelentését (309. sz.) Zyluas-i Sombor fiai: Petew és Gyula Kekes-i egész részének és Septher felének Nadas-i László fia: László felesége: néhai Ilona asszony leánya: Margit javára történt iktatásáról. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Septer, Kekes et alie quadam in Colos, Szylvas, Eormenies, Apathi.

Eredeti, vízfoltos, rongált hátyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, DL 26986. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 19 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 240–241 (román fordításban is).

688. [1382. szeptember 11.–1384. december] Lodhunk-i László lovag, Erzsébet magyar királyné szentszéki követe (ambassiator et nuncius) kéri [VI. Orbán pápa engedélyét], hogy az erdélyi egyházmegyében fekvő Regen nevű falujában a Szűz Mária-templomot (parochialis ecclesia), megszüntetve plébánia-jellegét, a hozzá tartozó temetővel (cimiterium) és harangtoronnyal együtt az ágostonos remetéknek adhassa, kiknek rendházat épített, és azt egy perjel és hat szerzetes részére élelemmel látta el. Egyidejűleg az ottani Szt. György-kápolnát, melyet ugyancsak bőségesen ellátott, emelje plébánia rangjára, de annak kegyuraságát és a pap bemutatásának (presentandi rectorem) jogát hagyja meg Lászlónak és utódainak. (H. G.)

Egyszerű másolat a Compendium artis rhetoricae c. kódexbe kötött formulariumban, BUWroc, Cod. IV. Q 87, fol. 224^{r-v}. Keltezésének indoklását lásd a következő regesztánál (689. sz.). □ Közlés: Korrespondenzblatt 5/1882. 14–15 (Loserth, J.–Teutsch, G. D., 1382. évi keltezéssel). — Ub II. 563–564 (1382–1387 közötti keltezéssel). — DocRomHist C, XVI. 144–147 (román fordításban is, 1382–1386. július 25. közötti keltezéssel). □ Regesztá: BánfOkI I. 414. — Nussbächer: DiplRegnen 32 (1382. [május 9. u.]–1387 közötti keltezéssel).

689. [1382. szeptember 11.–1384. december] [Lodhunk-i László lovag, Erzsébet magyar királyné szentszéki követe] kéri [VI. Orbán pápa engedélyét], hogy az [erdélyi] egyházmegyében fekvő Regan és Saye Vlby falvak vonatkozásában – ahol a terménytized (decime fructuum) teljes egészében a helyi plébánosokat (parochialis presbyter) illeti, akik a megyéspüspököknek csupán bizonyos hányadot (certam quotam) fizetnek – eleve ér-

vénytelenítsen minden olyan egyházi tilalmat, mellyel a püspök, részesedésének késleltetése miatt, a nevezett falvakat és plébániáikat sújtja. (H. G.)

Egyszerű másolat a Compendium artis rhetoricae c. kódexbe kötött formulariumban, BUWroc, Cod. IV. Q 87, fol. 224^v. Keltezése azon alapszik, hogy a leánya gyámjaként ügyködő Erzsébet anyakirályné 1382. szeptember 11. és 1386. július 25. között gyakorolta a tényleges hatalmat az országban. (A szöveg környezetében olvasható többi – olasz, német, osztrák, cseh, lengyel és magyar tárgyú – supplicatio is nagyjából erre az időszakra keltezhető.) A kérvényező – egyszerű lovagi címe és fent említett birtokai alapján – nem Losonci (Dezsőfi) László erdélyi vajdával (1376–1385, 1386–1392), hanem másodunokaöccsével, Losonci István fia Lászlóval azonosítható, aki azonban 1384/85 fordulójától már (vág)besztercei ispán volt (majd 1386 nyarán temesi ispán és szőrényi bán lett, vö. Engel: Archontológia I. 280, 32, 203), és ekkoriban folyamatosan kimutatható részint szolgálati helyén, részint a királyi udvarban (Süttő: Anjou II. 279, 334, 367, 567–568. sz.; DL 105385; BánfOkI I. 376). Az 1384 utáni datálás ellen szól az is, hogy VI. Orbán pápát 1385 első felében II. (Kis) Károly nápolyi király blokádkád alatt tartotta Nocérában (Áldásy: Egyházszakadás 471–483), miközben ebben az évben a magyar királyi udvar – Mária királynő és Lajos orléansi herceg tervezett házassága folyamányaként – inkább az avignoni ellenpápa, VII. Kelemen felé tájékozódott (Süttő: Anjou I. 91, 136–138, vö. CDTrans V. 835, 838, 845. sz.). Losonci követsége közelebről talán 1383 nyarára tehető, mivel a formularium egy másik bejegyzése alapján biztosan tudjuk, hogy Erzsébet királyné ekkor VI. Orbánhoz fordult a lengyelországi hatalmi válság ügyében (MVGDB 22/1883. 102–103 [Loserth, J.]. – vö. Tęgowski: Bodzanta; Süttő: Anjou I. 67–72). □ Közlés: Korrespondenzblatt 5/1882. 15 (Loserth, J.–Teutsch, G. D., 1382. évi keltezéssel). — Ub II. 564 (1382–1387 közötti keltezéssel). — DocRomHist C, XVI. 145, 146 (román fordításban is, 1382–1386. július 25. közötti keltezéssel). □ Regeszta: BánfOkI I. 414. — Nussbächer: DiplRegnen 32 (1382. [május 9. u.]–1387 közötti keltezéssel).

690. 1382. szeptember 26. (f. VI. a. Mich. arch.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Tamás fia: Miklós comes, Walther comes unokája (nepos): Georg és Nemisch (d) Heinric Kuluswar-i esküdt polgárok kérésére átírja [I.] Lajos király 1364. szeptember 15-i, nagyobb pecsétjével megerősített válaszdó (rescriptionalis) oklevelét (CDTrans IV. 321. sz.) a város kiváltságairól. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Transumptum litterarum regis Caroli ne civitas ad congregationes quovismodo compelli possint, necnon ut malefactores iudicandi habeat facultatem. (K. A.)

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. J, nr. 3 (DF 281032). □ Közlés: Ub II. 560. — DocRomHist C, XVI. 245–246 (román fordításban is).

691. 1382. szeptember 26. (f. VI. a. Mich. arch.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Tamás fia: Miklós comes Kuluswar-i bíró, valamint esküdt polgárai: Seydel (d) Georg és Nemisch (d) Heinrich kérésére átírja [I.] Lajos király 1377. május 23-i, nagyobb pecséttel megerősített pátens oklevelét (298. sz.). — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Preceptoría regis Lodovici, ut res non arestarentur alibi.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. AA, nr. 1 (DF 280964). □ Közlés: KvOkI I. 85–86. — Ub II. 559–560. — DocRomHist C, XVI. 247–248 (román fordításban is).

692. 1382. szeptember 26. (f. VI. a. Mich. arch.) A Klusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Tamás fia: Miklós comes Kuluswar-i bíró, valamint esküdt polgárai: Seydel (d) Georg és Nemisch (d) Heinrich kérésére átírja [I.] Lajos király 1378. július 14-i, kettőspecséttel megerősített kiváltságlevelét (392. sz.) [a város adózásáról]. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Transumptum conventus super quibusdam libertatibus civi-

tatis Coloswar per dominum Lodovicum regem concessis super solutione LII marcarum, item pro exercituali semel, expeditione wayuode semel, annuatim victualia exigere.

Eredeti, hártýán, zöld selyemzsinóron függő pecséttel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. C, nr. 5 (DF 280977). □ Közlés: Ub II. 560–561. — DocRomHist C, XVI. 248–249 (román fordításban is). □ Pecsét hasonmása: Jakó: Sigilografia V/4. sz.

693. 1382. október 6. (in oct. Mich. arch.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Miklós comes Koloswar-i bíró, valamint esküdöt polgárai: Sydel (d) Georg és Nemisch (d) Heinrich kérésére átírja [I.] Lajos király 1377. május 9-i pátens oklevelét (285. sz.) [a város erdélyi vámmentességéről]. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Transsumptum conventus, ut tributa non exigantur, qua (?) in partibus Transsilvanis dirigitur (?)*, Lodovici regis.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 9 (DF 281139). — Ái a kolozsmonostori konvent 1392. március 30-i oklevelében, uo., fasc. T, nr. 8 (DF 281138). □ Közlés: Ub II. 561. — DocRomHist C, XVI. 255–257 (román fordításban is).

694. 13[82]. október 6. (in oct. Mich. arch.) Az erdélyi (Albensis) káptalan átírja [I.] Lajos király [1382. június 1-jei] fiúsító oklevelét (673. sz.). (H. G.)

Tartalmi ái László erdélyi alvajda 1391. július 8-i ítéletlevelében, az erdélyi káptalan mlt-ban, I/131 (DF 277306, pag. 1, nr. 1.). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. — Uv. — A szakadozott és vízfoltos szövegből úgy tűnik, hogy az átírt oklevél éves keltezése megegyezik az átíróéval (*a[anno] in [eo]idem*); ez indoklja az évszám kiegészítését. □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

695. 1382. október 22. (Nitrie, II. d. XI. mil. virg.) Erzsébet királyné mindenkinek megtiltja, hogy szebeni (de Zibinio) polgárokat és kereskedőket János Sumplow-i hamisító (falsarii) bebörtönzése és javainak néhai [I.] Lajos király parancsára Johann szebeni bíró által történt lefoglalása miatt bárki is bebörtönözze, és személyükben perbe fogja. — *A pecsét alatt: Relatio dominorum Nicolai palatini et Nicolai de Zeech.*

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett gyűrűspecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/41 (DF 244606). □ Közlés: Eder: Observationes 56 (töredék). — Katona XI. 14–15. — CDHung X/1. 44–45. — Ub II. 562. — DocRomHist C, XVI. 259–260 (román fordításban is).

696. 1382. október 29. (Bude, in domo habitationis nostre, XXIX. d. Octobris) Deme-ter, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzója, pápai legátus közli a zárai (Jadrensis) és sebenicói (Sibini-censis) bencés monostorok apátjaival [VI.] Orbán pápa 1382. június 23-i oklevelét (Smičiklas XVI. 291–292). A tanúk között szerepel Katho erdélyi prépost egyházjogi doktor, illetve János Kykullew-i főesperes az erdélyi egyházmegyéből. (*K. A.)

Eredeti, hártýán, függőpecsét bevágásaival, a szöveg alatt Szentiványi Miklós fia: Péter zágrábi egyházmegyei klerikus, pápai felhatalmazású közjegyző hitelesítő záradékával, a rogovói konvent lt-ban (DF 286754). □ Közlés: Smičiklas XVI. 324–326. □ Regeszta: Süttö: Anjou II. 8 (14. sz.).

697. 1382. november 3. (in Wyssegrad, III. d. Omn. sanct.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Baba-i Egyed fia: Jakab Ponth-i [Ϸ: Pouch-i], Iwankatelky-i és Zenthpether-i birtokrészeit (in ctu de Zonuk exteriori) Nagrew-i Pál fia: János feleségének: Margitnak és ugyanazon Pál fia: Miklós jegyesének: Klárának engedte át. (*K. A.)

Ái II. Ulászló király 1504. május 16-i oklevelében, Irsay cs lt: DL 86484. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Bártfai Szabó: Pest megye 530. — Zounuk 6/1991. 319–320 (Benedek Gy.). — Benedek: Kunszentmárton 22–23 (mindkettő hiányos és téves magyar fordításban). □ Regesza: Jász-Nagykun-Szolnok 48. — DocRomHist C, XVI. 260–261.

698. 1382. november 8. (Albe, in oct. Omn. sanct.) László magister Ozd-i főesperes, Goblinus erdélyi püspök általános helynöke bizonyítja, hogy Saltorph-i János fia: János egyezés útján teljesen kifizette Ludas-i György fia: Miklóst apja: nevezett János feleségének: Myhalch leánya: Margitnak a hitbére és jegyajándéka felől. Ezért említett Miklós kötelezte magát, hogy bárkinek a fentiekkel kapcsolatos keresetével szemben saját költségén megvédi János fia: Jánost.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett, mandorla alakú pecsét nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62739. □ Közlés: Ub II. 562–563. — DocRomHist C, XVI. 262–263 (román fordításban is).

699. 1382. november 9. (in Vyssegrad, dom. a. Martini conf.) Zeech-i Miklós comes országbíró felkéri a Lelez-i egyház konventjét, hogy tartson vizsgálatot az Abahaza birtokon elkövetett hatalmaskodás ügyében. A kijelölt királyi emberek között említik Baldon-i Mihályt. (*H. G.)

Belefolgalva a leleszi konvent 1382. november 23-i jelentésébe, mely szerint a vizsgálatot maga Báldoni folytatta le, Kállay cs lt: DL 52436. □ Regesza: KállLt II. 1933. sz. — DocRomHist C, XVI. 263–264.

700. 1382. december 5. (f. VI. a. Nicolai conf.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Bala-i Péter fia: Balázs felesége: Annus asszony, aki Zegyen fia: Péter leánya, Bala (Torda vm) felének felét, azaz az egész birtok negyedét 45 ezüst márkáért és 50 márkáért örökre eladta legközelebbi szomszédjának: Kayla-i Velkwn fia: Ladislaus magisternek, és átadta neki az arra vonatkozó jogleveleit is. — *Méltóságsor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör-, Péter Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártján, mandorla alakú függőpecséttel, iktári Bethlen cs lt (DF 255011). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 264–266 (román fordításban is).

701. 1382. december [8–12]. (in Barcha, f. pr. [!] p. Nicolai conf.) Miklós fia: János magister Deua-i várnagy és Hunyad-i ispán, valamint szolgabírái bizonyítják, hogy a megye többi nemeseivel december 8-án tartott ítélőszékük előtt szolgabíróvársaik: Chanad fia: István és Barabás fia: Demeter kijelentették, hogy amikor Tureg birtokra küldték ki őket bizonyos tanúvallatás végett, Ilye-i Dénes magister Galond-on lakó román jobbágya: Vasile és testvérei előttük azzal fenyegetőztek, hogy ha addig élnek is, de előbb a Gyogh-i

officialis: Vrduq János magister házát és kúriáját, majd a Gyogh-i jobbágyok és királyi népek házait felégetik, ha csak időközben Vrduq Jánost nem sikerül megölniük.

Eredeti, papíron, hátlapján egy nagyobb és két kisebb befüggesztett gyűrűspecstű töredékével, DL 42244.

702. 1382. december 21. (Bude, in Thome ap.) Erzsébet királyné, néhai férjének [1382. július 20-i] adománylevele (682. sz.) alapján, szolgálatai jutalmaként új adomány címen Jakch fia: György magister udvari lovagnak és Bereg-i ispánnak, valamint testvéreinek: Istvánnak, Andrásnak, Dénesnek és Dávidnak adja néhai Messer (d) István és néhány napot élt utószülött fia: Bereck bárhol található összes birtokát, melyek ezeknek a magszakadása folytán királyi adományozás alá tartoznak, kivéve a királyi udvarnokok és tárnokok falvaiban levő birtokrészeket, melyek a királynak maradnak (exceptis tamen possessionariis portionibus eorundem in possessionibus regiis wduarnicalibus et taurnicalibus existentibus, quas pro regia maestate remanere volumus). — *A szöveg élén jobb felől és a pecsét alatt:* Propria commissio domine regine per palatinum facta.

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befüggesztett, papírfelzetes gyűrűspecstű töredékével, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254804). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 267–269 (román fordításban is). □ Pecsét hasonmása: Jakó: Sigilografia II/5. sz.

703. 1382. Desew fia: Miklós, a székelyek három nemének ispánja bizonyítja, hogy Samsond-i Székely (Siculus) Márton fia: Márton a Zenthkyral határában levő, Hegthethew nevű erdejét [a Zekelhaza-i pálos kolostornak] adományozta. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55 (kétszer). □ Közlés: DocArtPaul II. 447, 448. — Kordé 279, 280 (magyar fordításban).

704. 1382. Az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalana bizonyítja, hogy Barthalyws fia: Antal, Bartha Domokos és Bakw fia: Miklós [a Zekelhaza-i pálos kolostornak] adományozzák a Zekelffalwa határában, a Morws folyó árkanál (in fossato) épített és Ponya fia: Mihály magistertől más malmokért cserébe kapott <kétkerekű?> malmuk azon jövedelmét, amely szombatonként a végzsolozsma idejétől a következő vasárnap első miséjéig (sabbati ab hora completorii usque ad horam prime misse diei dominice immediate sequentis) keletkezik, ahogy ezt egykor Mihálynak is adták. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55. Véltetően ugyanezre az oklevélre vonatkozik az a szűkszavú említés is, melyet ugyanebben az évben egy kétkerekű malom adományozásáról állított ki a káptalan, uo. □ Közlés: DocArtPaul II. 447, 448. — Kordé 280 (magyar fordításban).

*1382. A kolozsmonostori konvent jelentése Piski káptalani birtok határjárásáról (ErdKlt 683. sz.) valójában 1372. július 4-én kelt (CDTrans IV. 1017. sz.).

705. 1382. A Warad-i káptalan előtt Antal [pálos] vikárius tiltakozott az ellen, hogy Mindzenth-i Cybak fiai elűzték a kegyuraságuk alatt álló Pathlan-i remeteség (heremitorium) lakóit, sőt Rechke falu vásárán (forum) ki is hirdették, hogy Feketetho-ig minden

szerzetest fogságba vetnek, akit csak kézre tudnak keríteni. Erről a rendeletről (edictum) a pálosok a románoktól (ex Wallachis) értesültek. (K. A.)

Feljegyzés Gyöngyösi Gergely pálos rendfőnök (1520–1522) Vitae fratrum eremitarum S. Pauli c. munkájában (cap. XXV). Eszerint eredetijét a [Várad és Fugyivásárhely közötti] Szt. Jeromos-egyházban őrizték. Gyöngyösi tévesen lokalizálta a patlani kolostort a Bánffyhunyadtól egy mérföldre fekvő (mára elnéptelenedett) Remete faluban, mivel ez mindvégig a sebesvári uradalomhoz tartozott, míg a mindszei Cibakok a bihari Céceke környékén birtokoltak Feketetőhöz legközelebb. □ Közlés: DocArtPaul II. 159. — Gyöngyösi: Vitae fratrum 78. — Pálosok élete 67–68 (magyar fordításban).

706. 1382. [Hiteleshely előtt?] Dezső fia: László ügyvédekett vall. (Ladislai filii Deso procuratoria constitutio). (K. A.)

Eredetije egykor a Wass cs lt-ban (régi jelzete: fasc. XXXVIII/58), jelenleg nem fellelhető. — Latin nyelvű kivonata a család levéltárának Huszti András által készített elenchusában (Huszti: Registrum pag. 105). □ Regeszta: WassLt 182. sz.

707. 1383. január 1. (Bude, in Circumcis. Dom.) Mária királynő, anyjának: Erzsébet királynénak, valamint az ország főpapjainak és báróinak tanácsára, Hadad, Nadasd, Bagdan és Korond (Zathmar/Zonuk vm) királyi birtokot, tartozékaikkal és a Hadad-i vámmal együtt, Kusol-i néhai Jakch magister fiainak: György lovagnak, Bereg és Maromoros ispánjának, András főkincstartónak, Istvánnak, Dénesnek, valamint testvérüknek (fr. u.): Dávidnak – magistereknek – adományozza új adomány címen, részint gyermekkoruktól fogva vérük ontásával teljesített hű szolgálataik jutalmául, részint pedig mert az [I.] Lajos király adományából bírt Tule (Bars vm), Pogoran és Deche (Nyitra vm) nevű falvaikat a Leua-i királyi várhoz való csatolás végett visszaadták. — *A pecsét alatt*: Relatio domini [Nicolai de Gara palatini?].

Eredeti, hártán, díszes iniciáléval, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Wesselényi cs zsigódi lt (DF 254808). — Ái Mária királynő 1383. május 27-i oklevelében (749. sz.), uo. (DF 254829). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 269–272 (román fordításban is).

708. 1383. január 1. (Bude, in Circumcis. Dom.) Mária királynő a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a királynő kúriájából külön e célból kirendelt Sebesyuar/Sebeswar-i János fia: János magister udvari lovag új adomány címen vezesse be Kusol-i Jakch fia: György udvari lovagot, Beregh/Bereg és Maramaros/Maromoros ispánját, valamint testvéreit (fr. u.): András főkincstartót, Istvánt, Dénest és Dávidot a nekik adott Hadag/Hodad/Hadad, Nadasd, Korond és Bagdan nevű (Zonok/Zonuk vm) birtokaikba.

Belefoglalva a váradi káptalan 1383. február 20-i oklevelébe (723. sz.), Wesselényi cs zsigódi lt (DF 254806. és 254829). A leírás szerint a királynő nagypecsétjével volt megerősítve. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 272–273 (román fordításban is).

709. 1383. január 8. (in ZenthJuan, f. V. p. Epiph. Dom.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmonostra-i konventhez. Farkas fia: Miklós magister Monyoros (Doboka vm) nevű birtokának Nempty/Nemiti királyi falu felőli határát állapítsa meg, és az el-

lentmondókat idézze a király vagy a királyné elé. — *Kijelölt vajdai emberek*: Mykehaza-i Damján fia: Péter, Petewrhaza-i Ábrahám, Ews-i Juanka fia: János, Manyk-i Albert. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Religiosis viris conventui de Clusmonstra, pro Nicolao filio Farkasii de S[esarm?]a, reambulato[ria]. — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Monyoros de Doboka.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 27282. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 2. 12–13 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 274–275 (román fordításban is). □ Regeszta Transilvania 5/1872. 105 (Moldovanu, Șt.).

710. 1383. január 11. (III. Id. Ianuarii, an. II.) Mária királynő, minthogy [I.] Lajos király fiú örökös nélküli halála után a trón reaszállott, Erzsébet anyakirálynéval, a főpapokkal és a bárókkal egyetértésben, Lossonczi Dénes fia: <Tamás fia:> Tamás fia: Dénes magister királynői udvari ifjúnak (aule nostre iuvenis) – Gheneo-i Tamás fia: néhai János magister leányai: Anna, aki az ő felesége, és a gyermek: Apollónia nevében előadott – kérésére, apjának és neki magának teljesített szolgálatai jutalmául privilegiális alakban átírja [I.] Lajos király 1373. március 29-i pátens oklevelét (25. sz.), mellyel az említett leányokat az apjuk jószágaiban fiúsította. — Az oklevél Demeternek, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház kormányzójának, ottani örökös ispánnak, királynői kancellárnak a keze által kelt. — *Méltóságsor*: Demeter esztergomi örökös kormányzó, Lajos kalocsai (Colocensis), Vgulin Spalato-i, Vgo Ragusa-i érsek; Imre egri (Agriensis), Pál Zagrab-i, [Gublinus] erdélyi, Bálint egyházi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), János Warad-i, Gwyllelmus győri (Jauriensis), Benedek Bezprim-i, János [C]han[a]d-i, György boszniai (Boznensis), Péter Vac-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tinniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon trau (Draguriensis [!]), Máté sebenicói (Sibinicensis), István lesinai (Farenensis), Jakab makarskai (Macarensis), Mihály Scardona-i és Tamás zenggi (Seniensis) püspök, a Corbauia-i püspöki szék betöltetlen; Ghara-i (!) Miklós nádor és a kunok bírāja, László erdélyi vajda és Zonuk[-i] ispán, Zeec-i Miklós comes országbíró, Lindwa-i István Szlavónia, Phylpous fia: István Mako-i [o: Machow], Bebek (d) Imre Dalmácia és Horvátország bánjai, Zambo (d) Miklós tárnok-, Forgacy (!d) Balázs pohárnok-, Telegd-i Miklós fia: Miklós ajtónálló-, Vesen-i Miklós fia: László étekfogó-, néhai Dénes vajda fia: István lovászmester, az előbbi Zambo (d) Miklós Poson-i ispán. — *Arenga*. (K. A.)

Ái Zsigmond király 1406. április 15-i oklevelében, amely XVI. század eleji egyszerű másolatként maradt fenn, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260939). — XVI. századi másolat, papíron, Lónyay cs lt: DL 84300. □ Közlés: BánfOkl I. 371–373. □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 275.

711. 1383. január 13. (in Insula Christiani, in oct. Epiph. Dom.) Wychin (d) Nikolaus, Szeben város (civitas Cybiniensis) villicusa, Kraus (dictus Crispus) Johann Helta villicusa és Tawsintschon (d) Heyczmann, továbbá Szeben szék (sedis Cybiniensis) villicusainak és véneinek összessége írásba foglalja Scharffenek-i Johann – Szeben város és szék pecsétje alatt – a Szeben szék fálvai körül lakó románokkal Goblinus erdélyi püspök tanácsára kötött békeegyezményt. [1.] Fladmerus és a vár alatt lakó többi románok, valamint a keresztényszigetiek (Insulani) által elkövetett fosztogatásokat, gyűjtogatásokat, gyilkosságokat, melyeknek többek között Drossa asszony és rokona, Dobrin havasalföldi román is

áldozatul esett, kölcsönösen megbocsátják egymásnak. [2.] A románok engedély nélkül nem legeltethetik állataikat a szászok (Theutonicorum) területein. [3.] A románok kötelezték magukat a Tolmacz és Szelistye (ad Magnam villam Walachikalem) közötti havasok őrzésére. [4.] Kötelezték magukat arra is, hogy nem adnak menedéket gyújtogató, gyilkos és kártevő, embereknek; ha valaki ezt mégis megtenné, a bűnössel együtt égessék meg. [5.] Aki közülük gyújtogatással fenyegetőzött, gyújtogató, lopott vagy fosztogató, és ezt hét tanú bizonyítja, égessék meg. [6.] A románok nem hordanak magukkal íjat, hacsak a szükség és a haszonvetetőség meg nem kívánja. E megállapodás tanúi: 1.) a vár románjai közül: Fladmir, Schuka, Petril, Schereban, Neg cel Mare (Magnus), Schereb, Rodbansch, Toma, Oldamar, Straw, Bansch Negru (Niger); 2.) a város részéről: Kende Knez, Lud, Neg cel Bogat (Dives), Radul Negru (Niger), Daud, Stanbescht, Drewgysch, Dragmer Bobusch; 3.) a Helta-i comitissa részéről: Theodir, Juba, Cristian Phaff és fia: Radul; 4.) Helta közönsége részéről: Gros Schramchet, Clos és testvére.

Eredeti, hártván, három függőpecsét kenderzsinórával, a keresztényszigeti szász ev. egyházközség lt, nr. 1 (DF 292139). □ Közlés: CDHung X/1. 132–134. — Értekezés 118–121. — Bruckner: Beleuchtung 26–27. — Transilvania 5/1872. 104 (Moldovanu, St.). — Hurmuzaki I/2. 280–281. — Ub II. 564–566. — Contribuțiuni 196–197. — Jakó–Manolescu 1971. Album 12–13 (14. sz., hasonmással). — Mihăilă 324 (töredék, 1388. január 13-i hibás keltezéssel). — Jakó–Manolescu 1987. 13. sz. (hasonmással). — DocRomHist D, I. 114–116. — Crestomație II. 218–220. — DocRomHist C, XVI. 276–278 (utóbbi három román fordításban is). □ Regeszta: NenzTárs 1832. I. 395–396 (Gál L.). — DocVal 301–302.

712. [1383. január 13.–március 25. között] [János magister erdélyi alvajda a Clusmonstra-i egyház konventjéhez]. Minthogy Wrkund (d) Mihály felperes [Fygud-i] László fiai: Miklós, Mihály és Benedek, továbbá Gerend-i Miklós fiai: Miklós, László és Zsigmond, valamint Gerend-i Péter fia: Miklós elleni perének (vö. 662. sz.), általa [1382.] május 1-jéről (ab oct. Georgii mart.) (vö. 663. sz.) 1383. január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) halasztott tárgyalásán Gerend-i Miklós Miklós és Zsigmond nevű fiai nem jelentek meg, bírsággal sújtotta őket, és az ügy egysége miatt (propter unionem cause) a tárgyalást május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) elnapolta. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja a nevezetteket idézze a színe elé a fenti terminusra.

Tartalmi ái Dobokai János és Sztrigyi Péter erdélyi alvajdák 1407. május 8-i oklevelében, DL 30151.

713. 1383. január 18. (in Cluswar, dom. a. Fab. et Seb. mart.) László erdélyi vajda és Zolnok-i ispán a Clusmonstra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Ws-i Iuanka fia: János részére írja át a levéltárában őrzött másodpéldányról Legen, Petelaka birtokra és tartozékaira vonatkozó oklevelét, mert eredetije elveszett.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1383. január 20-i oklevelébe (715. sz.), DL 26858. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 20 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 281–282 (román fordításban is). □ Regeszta: KmJkv I. 14. sz.

714. 1383. január 20. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Epiph. Dom.) János erdélyi alvajda azt a pert, amelyet Oruzfaya-i István, aki az alvajda ügyvédvalló levelével feleséget: Annát képviselte, bizonyos Fyzkuth-i birtokba való iktatás tiltása miatt a Clusmonos-

tra-i konvent idézőlevele alapján január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) akart indítani Fyzkuth-i János fia: Antal ellen, május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) elhalasztja, minthogy Antal alperes az ügy bonyolultsága következtében (propter arduitatem cause) jelenleg nem tud felelni a keresetre. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro nobili domina consorte Stephani de Oruzfaya Anna vocata, contra Anthonium filium Iohannis de Fyzkuth, ad octavas beati Georgii martiris, prorogatoria. — *Uo., egykorú rájegyzés*: Anthonius non venit, iudicialiter est convictus.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73772. □ Közlés: TelOkI I. 205. — DocRom-Hist C, XVI. 282–283 (román fordításban is).

715. 1383. január 20. (in Fab. et Seb. mart.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi vajda és Zolnok-i ispán 1383. január 18-i parancsára (713. sz.) Luanka fia: János részére függőpecsétje alatt átírja a levéltárában őrzött regisztrumaiban Legen és Petelaka birtokokra vonatkozóan talált (in sacristia seu conservatorio ecclesie nostre in registris diligenter requirentes) 1334. október 28-i privilégiumát (CDTrans II. 830. sz.).

Ái a kolozsmonostori konvent 1420. március 28-i oklevelében, DL 26858. A leírás szerint privilegiális alakban volt kiállítva. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 20–21 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 284–285 (román fordításban is). □ Regeszta: KmJkv I. 15. sz.

716. 1383. január 24. (Bude, XIII. d. oct. Epiph. Dom.) Mária királynő bizonyítja, hogy Kyde-i Gergely fia: János 1380. április 1-jén (in oct. Pasche) a Warad-i káptalan [1380. március 20.–április 1. között kelt] perbehívólevelének (529. sz.) megfelelően megjelent [I.] Lajos király különös [jelenléti] bírósága előtt, de nem tudtak neki igazságot szolgáltatni Ottó frater Kolosmonustora-i apát ellenében a Benye/Byen, másként Tyburchteleke nevű birtokért királyi engedéllyel (vö. 527. sz.) újakezdett perben, mivel az ügy korábbi bírāja: László erdélyi vajda nem juttatta el az uralkodóhoz a felperesnek a vitás birtokra vonatkozó, általa lefoglalt okleveleit. Ekkor a király az erdélyi káptalan útján a vajdát július 1-jére (ad oct. Nat. Joh.) megidéztette (531. sz.), majd az apát távolmaradása miatt a pert október 6-ra (ad oct. Mich.) halasztotta (557. sz.). Ezen a terminuson az apát az erdélyi káptalan [1380. szeptember 20.–október 6. között kelt] idézőlevele (568. sz.) értelmében képviseltette ugyan magát, de a vajda protonotariususa és ügyvédje: Gál deák magister ezúttal sem mutatta be a felperes okleveleit, az erdélyi nemesek ama kiváltságára hivatkozva, hogy a vajda előtt felmutatott okleveleket nem kötelesek az udvarba újból eredetiben felküldeni. Mindezek ellenére a király és bárói László vajdát a lefoglalt iratok, Ottó apátot pedig a [vajdai] ítéletlevél bemutatására kötelezték (571. sz.), ami a kijelölt időpontban: [1381]. május 1-jén (in oct. Georgii) meg is történt, ekkor azonban a király a bárói bírótársak távolléte miatt az ítélethozatalt [1381]. október 6-ra (ad oct. Mich.) halasztotta (603. sz.). Időközben Lajos király meghalt, és a felek kölcsönös megegyezéssel az ügy tárgyalását a királynő perhalasztó oklevelével 1383. január 13-ra (in oct. Epiph. Dom.) tették át, amikor a különös jelenléti bíróságán megjelent egyfelől Gergely fia: János, másfelől Ottó apát, harmadrészt pedig ura képviselőjében Gál magister vajdai protonotarius. Itt a királynő visszaadatta Gergely fia: Jánosnak a Gál magister által előtte, valamint főpapjai és bárói előtt újból bemutatott, [Demeter] bíboros, [kancel-

lár] pecsétjével lezárt szelencében (in quadam pixside [!]) levő okleveleit, és Ottó apát is beterjesztette László erdélyi vajda [1379. november 19-i] ítéletlevelét (496. sz.) és az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalan [1380. május 16-i] privilegiális határjáró oklevelét (551. sz.) eredetiben, a per más iratait pedig a káptalan átírásában. Minthogy azonban Gergely fia: János nem érte be az átíratokkal, hanem az eredetieket is látni kívánta, a királynő kötelezi az apátot, hogy május 1-jén (in oct. Georgii mart.), három márka bírság terhe alatt, eredetiben mutassa be jobbizonyítékait, különösképpen Jakab comes országbíró [1379. július 1.–augusztus 22. között kelt] ítéletlevelét (466. sz.) és az erdélyi káptalan [1379. augusztus 22. utáni?] jelentését (471. sz.). — Az ügy gyorsabb intézése érdekében ezt a levelét a királynő Demeter esztergomi (Strigoniensis) bíboros (!), kancellár pecsétjével erősíti meg. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro religioso viro, domino fratre Ottone abbate de [K]olosmonustra, contra Iohannem filium Gregorii de Kyde, super [produ]cendis instrumentis, cum iudicio trium marcarum per ipsum dominum a[bbatem?] deponendo, ad octavas festi beati Georgii martiris, prorogatoria. — *Uo., XVII. századi kéz írásával*: Elegy levelek mind varmegyebeol.

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét nyomával, DL 28757. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 285–298 (román fordításban is).

717. 1383. január 31. (Bude, sab. a. Purif. Virg.) Mária királynő a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Sebesuar/Sebeswar-i János fia: János, Bagos-i Péter, Kemer-i György fia: János vagy Mayad-i Albert fia: István határolja körül néhai Kusal-i Jakch magister fiának: György magister udvari lovagnak, Beregh/Bereg-i és Maramoris/Maromoros-i ispánnak Hadad, Nadas, Bagdan és Korond nevű Zonuk vármegyei birtokát.

Belefoglalva a várad-i káptalan 1383. február 20-i oklevelébe (724. sz.), Wesselényi cs zsbói lt (DF 254807 és 254829). A leírás szerint a királynő nagypecsétjével volt megerősítve. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 299–300 (román fordításban is).

718. 1383. február 6. (Bude, in D[orothee] virg.) Mária királynő megerősíti [I.] Lajos király [1382. június 1-jei] oklevelét [Kisenid-i] Michael fia: néhai Johann leányainak fiúsításáról (673. sz.).

Tartalmi ái László erdélyi alvajda 1391. július 8-i ítéletlevelében, az erdélyi káptalan ml-t-ban, I/131 (DF 277306, pag. 1, nr. 1). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. — Uv. □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

719. 1383. február 9. (in Kene, f. II. p. Invocavit) Gál magister, Zolnok vármegye ispánja és szolgabírái bizonyítják, hogy pecsétjükkel kiküldték Tamás Mochola-i nemest Sarmasag-ra, aki előtt január 14-én (f. IV. a. Circumdederunt) Sarmasag-i Igaz (d) Miklós fia: János egy fogságba vetett útonálló, azaz román ember (latrone videlicet homine Olako) részéről [Sarmasag]-i János fiának: Egyednek igazságot akart szolgáltatni, utóbbi azonban nem jött el és nem is képviseltette magát. (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján egy ép és két töredékes befüggesztett pecséttel, Zichy cs zsélyi lt: DL 77871. □ Közlés: ZOkm IV. 252. — Holban: Cronica 295. — Zounuk 6/1991. 320–321 (Benedek Gy.). — Örök Szilágy 86

(utóbbi kettő magyar fordításban). — DocRomHist C, XVI. 303–304 (román fordításban is). □ Regeszta: ZOkm VII/1. 273. — DocVal 303.

720. 1383. február 13. (Bude, f. VI. a. Reminiscere) Mária királynő, minthogy [I.] Lajos király fiú örökös nélküli halála után a trón reászállott, Erzsébet anyakirálynéval, a főpapokkal és a bárókkal egyetértésben az erdélyrészi Kykulleu vármegyei ZenthIwan-i Péter fia: Miklós kérésére megerősítve átírja [I.] Lajos király 1378. április 29-i, titkospecséttel megerősített pátens oklevelét, mellyel jóváhagyta azt, hogy [az erdélyi káptalan előtt] ZenthIwan-i György fia: Péter egy telket tartozékaival együtt, [Ebesfalua-i] Imre fia: László pedig két ZenthIwan-i malom jövedelmének harmadát adományozták a kérelmező famulusának: <a fenti> Péter fia: Miklósnak (376. sz.), továbbá az erdélyi káptalan 1381. május 12-i pátens oklevelét, a nevezett famulusnak ezekben történt bevezetéséről (613. sz.). — *A szöveg élén és a pecsét alatt: Relatio domini Gublini episcopi Transsiluani. — Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Super una sessione in possessione Zyentyhywan. (K. A.)*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, a kőhalmi száz év. egyházközség lt, nr. 1. □ Közlés: Ub II. 566–567. — DocRomHist C, XVI. 304–306 (román fordításban is).

*1383. február 13. Erzsébet királyné kereskedelmi kiváltsága a szebeniek részére (Hurmuzaki I/2. 284) valójában 1384. március 3-án kelt (787. sz.).

721. 1383. február 15. (in Reminiscere) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy egyrészt-ről Genethe-i Tivadar fia: István fia: György, Czazna-i vármegyei nemes, másrésztől néhai Deda-i Domokos leánya: Erzsébet, aki Pachal-i Farkas (d) István felesége, a nevezett Erzsébet anyjának, az említett Tivadar szintén Erzsébet nevű leányának járó negyedrészt miatt az erdélyi püspök Mezes-en inneni általános helynöke előtt hosszasan folytatott perükben úgy egyeztek ki egymással, hogy István fia: György Genethe-n a Szt. Márton-templom szentélyétől kezdődően egy forrásból a falon hosszában keresztülfolyó patakig nyugat felé elterülő részt, Kyspachal-on pedig nevezett Erzsébet asszony és férje: István lakóházától kezdődően a Fyzespatak-ig nyugat felé terjedő részt (duas particulas possessionum in dictis possessionibus Pachal et Genethe habitas, unam scilicet incipientem a sanctuario ecclesie beati Martini confessoris in dicta Genethe constructe in locis sessionum inclusive usque quendam rivulum de quodam fonte progredientem et ipsam villam Genethe in longitudinem percurrentem cum ortis versus plagam occidentalem protensam, et aliam particulam in prelibata possessione Kyspachal habitam a curia seu domo ipsius nobilis domine Elizabet et Stephani mariti eiusdem, in qua residentiam personalem habuissent, eadem curia cum suis terminis inclusa versus occidentem in locis sessionum usque fluvium Fyzespatak nuncupatum adiacentem) a telkekkel és minden haszonvételükkel együtt átadta Erzsébetnek és férjének a fenti leánynegyed teljes kifizetéseként.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1412. június 9-i oklevelében, a nagyszombati Szt. Adalbert Egyesület Lt (DF 285692), Wesselényi cs zsisbói lt (DF 254848) és Csáky cs központi lt: DL 71463. A leírás szerint privilegialis alakban volt kiállítva. □ Közlés: CsOkl I. 290–291. — Rábik: Diplomatarium 120–121. — Rábik: Oklevelek 53–54. — DocRomHist C, XVI. 307–308 (román fordításban is).

722. 1383. február 20. (X. Kal. Martii, an. II.) Mária királynő, minthogy [I.] Lajos király fiú örökös nélküli halála után a trón reászállott, Erzsébet anyakirálynéval, a főpapokkal és a bárókkal egyetértésben Thomas szebeni (Cibiniensis) dékán és keresztényszigeti (Insule Maioris) plébános, szebeni Szász (Saxonis) Jakob, Alcznow-i Emmerich, boldogvárosi (de Felici Loco) Daniel fia: Tylmann, Sebus-i Johann fia: Johann, Waras-i Muser Nikolaus, segesvári (de castro Sez) Stenhuser Arnold, Apolidia-i (!) Johann comes kérésére, az erdélyrészi hét szék szászai számára átírja [I.] Lajos király 1366. június 20-i megerősítését (CDTrans IV. 486. sz.) [I.] Károly királytól 1317. május 25-én nyert kiváltságlevelükről (CDTrans II. 273. sz.). — Az oklevél Demeternek, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház kormányzójának, ottani örökös ispánnak, királyi kancellárnak a keze által kelt. — *Méltóságsor*: Demeter esztergomi örökös kormányzó, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin spalatói (Spalatensis), Vgo Ragusa-i érsek; Imre egri (Agriensis), Pál Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházjogi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), János Warad-i, Guilermus győri (Jauriensis), Benedek Wesprim-i, János Chanad-i, György boszniai (Boznensis), Péter Wac-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tyniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon traui (Traguriensis), Máté sebenicói (Sibinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Mihály Scardona-i és Tamás zenggi (Seniensis) püspök, a Corbauia-i püspöki szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírója, László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Zeech-i Miklós comes országbíró, Lyndwa-i István Szlavónia, Phylpus fia: István Machow, Bubeek (d) Imre Dalmácia és Horvátország bánjai, Zambo (d) Miklós tárnok-, Forgach (d) Balázs pohárnok-, Telegd-i Miklós fia: Miklós ajtónálló-, Wesen-i Miklós fia: László étékfogó-, néhai Dénes vajda fia: István lovászmester, az előbbi Zambo (d) Miklós Poson-i ispán. — *Arenga*. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Correcta et collata. De(metrius). — *Uo.*, XV. századi *kéz írásával*: Confirmatio Marie regine super libertatibus privilegiorum.

Eredeti, hártýán, függő kettőspeccsével, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/42 (DF 244607). — Ái Zsigmond király 1387. június 4-i oklevelében (907. sz.), uo., Urk. I/53 (DF 244618), II/53 (DF 244698), II/73 (DF 244718), II/87 (DF 244731), II/426 (DF 245070), II/427 (DF 245071), II/430 (DF 245074), II/438 (DF 245082), II/545 (DF 245188), IV/625, IV/1206 és IV/1394, ENMLt, Törzsgyűjtemény (DF 253785), Brassó v lt, Privilegia, nr. 214 (DF 247041), Beszterce v lt (DF 247417), Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 70 (DF 281188) és nr. 55 (DF 281179), a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 178 (DF 286664). □ Közlés: Eder: Observationes 56 (töredék). — CDHung X/1. 288–289 (töredékesen és hibás, 1386. évi keltezéssel). — VerArch I/1845. 3. Heft. 125–128, 129 (Reschner, M.; utóbbi töredék, 1386. évi hibás keltezéssel). — Teleki: Hunyadiak XII. 292–299. — Ub II. 567–570. — DocRomHist C, XVI. 308–312 (román fordításban is). □ Regesza: Kemény: Notitia I. 164. — VerArch 15/1879. 185. (Amlacher, A.). — Süttő: Anjou II. 11–12 (20. sz.). — Dörmer: Broos 51. sz. — Dörmer: Orăștie 52. sz.

723. 1383. február 20. (f. VI. a. Oculi) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Mária királynő 1383. január 1-jén, kerek nagyobb pecsétje alatt kelt és Kusal-i Jakch magister fia: György magister lovag, Beregi és Maramoris-i ispán által testvérei (fr. c): András főkincestartó, István, Dénes és Dávid magisterek nevében is bemutatott parancsa (708. sz.) értelmében Sebesuar-i János fia: János magister, a királyi udvar lovagja, a királynő speciális kiküldöttje, András magisternek, a székesegyházi Szt. András-kápolna

igazgatójának, Szűz Mária kisebbik egyháza kanonokjának a tanúbizonyosága mellett, január 18-án (in dom. Septuagesime) a fentebb nevezetteket új adomány címen bevezette Hodad, Nadasd, Bagdan és Korond/Corond (Zonuk vm) birtokába. Jóllehet a kiküldöttek négy napon át a helyszínen várakoztak, ellentmondó nem jelentkezett. Ezt a privilégiumot a káptalan az érdekeltek kérésére a királynőhöz intézett jelentésen kívül állította ki. — *Méltóságsor*: György prépost, Péter olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok. — *Hátlapján, egykorú kéz mára csaknem teljesen lekopott írásával*: Super p[ossessionibus Hodod et] Nadas[d et] pertinentiis [ad easdem] spectantibus, [statutoria]. — *Uo., XVI. századi kézzel*: Statutoria possessionum Hadad, Nadasd, Korond et Bagdand. — *Uo., XVII. századi kézzel*: Nagy Laios kirali eozevgyenek (!) Maria kiralyne azzonnak donatioianak iktatasa az Varadi kaptalanok által Jakch mester fiaynak, ki Kusalt birta, Hadad, Nadasd, Korond es Bogdand neweo falukrol es joszagrol.

Eredeti, vízfoltos hártján, függőpecséttel, melynek körirata: +S MAI [CAP]LI [W]A[RA]DIEN ECCE AD PVILEGIA, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254806). — Ái Mária királynő 1383. május 27-i oklevelében (749. sz.), uo. (DF 254829). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 313–315 (román fordításban is).

724. 1383. február 20. (f. VI. a. Oculi) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Mária királynő 1383. január 31-i, nagyobb kerek pecsétjével megerősített parancsára (717. sz.) Sebesuar-i János fia: János magister udvari lovag, királyi ember, András magister karbeli pap (presbyter), a székesegyházi Szt. András-kápolna igazgatója és Szűz Mária kisebb egyházának kanonokja, káptalani tanúbizonyosság jelenlétében február 12-én (f. V. p. Invocavit) és a reá következő napokban Hodad, Nadasd, Bogdan és Korond határát néhány Kusal-i Jakch magister fia: György magister lovag, Beregh-i és Maramoris-i ispán részére a következőképpen járta ki: Primo inciperet iuxta fluvium Korond vocatum, ubi duas metas terreas iuxta eundem fluvium sub monte in loco, qui dicitur Farkasor, de novo erexissent. Et ab eisdem duabus metis versus orientem in latere eiusdem montis Farkasor procedendo et divertendo versus septentrionalem plagam inter regales possessiones Dobra et Erdewdalya nuncupatas, in latere montis unam metam terream a parte predictarum possessionum Hodad, Nadasd, Bogdan et Korond de novo erexissent. Dehinc ab eadem nova meta procedendo et saliendo unam vallem Zarazazow, penes eandem unam metam terream de novo erexissent. Et abhinc directe transeundo in latere montis in bono spatio unam metam terream elevassent. Et ab eadem procedendo et fluvium Terebes ad sinistram partem relinquendo in latere eiusdem montis aliam metam terream novam et ab eadem similiter in latere montis procedendo versus orientem iuxta viam, que duceret de dicta Dobra in predicta Bagdan, similiter unam metam terream novam cumulassent. Et in eadem via procedendo versus plagam orientalem transiret, deserendo ipsam viam ad partem dextram venientes ad caput fluvii Terebes, ibidem iuxta caput eiusdem in vertice montis Terebesfew vocati aliam metam terream magnam de novo erexissent. A qua meta procedendo supra caput fluvii Olus ad quemdam locum seu caput fluvii Fereng nuncupati unam metam terream similiter novam cumulassent. Et ab eadem meta procedendo versus montem Babchamagasa duas metas terreas iuxta sese, unam a parte ville Olachalis Babcha nuncupate et aliam a parte prenominate possessionis Bagdan erexissent. Et ab eisdem metis ascendentes ad [sump]mitatem dicti montis Babchamagasa procedendo directe versus ori-

entem, in colle eiusdem montis vulgo Berch nuncupati unam metam terream cursualem novam elevassent. A qua procedendo veniret in eadem plaga et monte ad locum Sykebabchamagasa dictum, ubi duas metas terreas novas, unam a parte prenominate possessionis Nadasd et aliam a parte ville Olachalis regalis Babcha vocate cumulassent. Et ab eodem loco seu metis descenderet similiter ad orientem ad vallem seu fluvium Nyresag, ubi in capite eiusdem fluvii seu vallis similiter unam metam terream erexissent. Et in meatu eiusdem fluvii transeundo veniret in fluvium Kysbeltekpataka, et in ipso fluvio Kysbeltek transeundo versus orientem caderet in longo spatio ad alium fluvium Apaszauzepataka, et in eodem fluvio Apaszauzepataka transeundo sursum in recto meatu supra caput eiusdem fluvii unam metam terream de novo elevassent. Et abhinc transeundo veniret ad unum montem vulgo Zazhalom nuncupatum, ubi inter certos monticulos parvos duas metas terreas angulares iuxta sese cumulassent. Et abhinc procedendo similiter versus predictam plagam orientalem in vertice seu colle eiusdem montis saliendo unam viam magnam ducentem in villam Wylak unam metam terream de novo erexissent. Et ab eadem meta eundo veniret semper in verticem montis in montem Zaruadbiky nuncupatum, ubi unam metam terream de novo cumulassent. Et in eodem vertice transeundo usque ad extremitatem <eiusdem> descenderet in fluvium Kemenpataka appellatum, ubi duas metas terreas angulares de novo erexissent. A quibus quidem duabus metis, deserendo prelibatam possessionem Erdewdalya, transiret ad metas possessionum castris regalis Kuar vocati, et inciperet in meatu eiusdem fluvii supra usque ad caput eiusdem, ubi unam metam terream novam cumulassent. Et ab eadem meta seu capite ipsius fluvii Kemenpataka transiret in quadam valle ad locum Tokagteu dictum, ubi unam novam metam terream elevassent. Et ab eadem ascenderet versus meridionalem plagam ad verticem seu collem montis vulgo Darochkereke nuncupati, ubi erecta una nova meta terrea descendentes versus dictam plagam meridionalem in vallem Tyuessesag, iuxta eam a parte orientali similiter unam metam terream novam erexissent. Et ab eadem meta seu valle ascenderet ad montem Ileligete vocatum, ubi dimissis metis possessionum dicti castris Keuar, attingentes metas possessionis L[e]le vocate, duas metas terreas novas et communes erigentes, procedendo in bono spatio versus meridionalem plagam alias duas metas terreas similiter novas et angulares et ab eisdem in vertice ipsius montis versus meridiem procedendo etiam duas metas terreas novas et communes cumulassent. A quibusquidem duabus metis procedendo versus caput cuiusdam fluvii Huzulya unam metam terream iuxta viam in terris arabilibus elevassent, et aliam iuxta caput dicti fluvii erigentes in meatu ipsius fluvii usque finem descendentes in fine eiusdem duas metas terreas, ubi idem fluvius quoddam pratum intraret, duas metas terreas novas et communes elevassent. Et ab eisdem duabus metis saliendo ipsum pratum versus meridiem in extremitate p[rati eiusdem] similiter unam metam terream cumulassent. A qua meta procedendo paululum intraret in fluvium Meduespataka, in meatu eiusdem sursum non multum pergendo duas metas terreas novas iuxta ipsum fluvium ab occidentali parte elevassent. Et ab eisdem duabus metis intrando ibidem in quendam alveum Zarrazpatak nuncupatum in meatu ipsius transeundo ad caput eiusdem unam metam terream similiter novam cumulassent. Dehinc procedendo versus meridionalem plagam, duas metas terreas cursuales post sese de novo erexissent. Et ab eisdem ascendendo ad montem vulgo Berch dictum, penes unam publicam viam duas metas terreas novas et communes erigentes, venientes in colle eiusdem montis versus meridiem ad tres

metas terreas antiquas, quarum una prescripte possessioni Hodad, alia possessioni Kusal predicte et tertia Erked ab antiquo separassent, unam metam terream memorate possessioni Lele distingentem seu separantem de novo, nemine contradictore apparente, erexissent. Ibique cursus metarum predictarum possessionum Hodad, Nadasd, Bagdan et Korond a parte possessionum prescriptarum terminantur. — *Méltóságosor*: György prépost, Péter olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Metales super possessione Hodod et pertinentiarum eiusdem.

Eredeti, alul chirographált hártýán, függőpecsétje az oklevél két alsó sorának egy-egy részével együtt leszakadt, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254807). — Ái Mária királynő 1383. május 27-i oklevelében (749. sz.), uo. (DF 254829). — Egyszerű másolat a XVI. század végéről (amely azonban csak a határleírást tartalmazza), papíron, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105550. — Egyszerű, magyar fordítás a XVI. század végéről (csak a határleírást tartalmazza), papíron, uo.: DL 105455. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 316–322 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 316.

725. 1383. február 23. (Bude, f. II. p. Oculi) Mária királynő az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát László erdélyrészi vajdának bevezetéséhez Zakal birtokon (Torda vm) levő részébe. — *Kijelölt királyi emberek*: Pouka-i Elus (d) János, Kendhyd-i Balad testvére (germanus): István, Kuzepfaluw-i András fia: Bálint, Kuchmanthal-i Jakab fia: János. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo Transsilvanensi, pro viro magnifico domino Ladislao woyuoda partis Transsiluane, introductoria et statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 30403. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 322–323 (román fordításban is).

726. 1383. február 23. (Bude, f. II. p. Oculi) Mária királynő az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát kinek jelenlétében Pouka-i Elus (d) János, Kendhyd-i Balad testvére (germanus): István, Kuzepfaluw-i András fia: Bálint, Chukmanthal-i Jakab fia: János vezesse be László erdélyrészi vajdát Kykelleu vármegyében, a Kykulleu folyó mellett fekvő Kornylteleke és Chedeuteleke birtokokba, melyek őt király adomány címén illetik. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo Transsilvanensi, pro viro magnifico domino Ladislao woyuoda partis Transsiluane, introductoria et statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 30726.

727. [1383?]. február 24. (Bude, in Mathie [ap.]) Mária királynő [az erdélyi káptalanhoz]. Küldje ki tanúbizonyosságát Bethlen-i János fia: Gergelynek az általa neki adományozott Bozyas birtokba való beiktatásához. — *Kijelölt királyi emberek*: Veres[eghaz-i] Zyleus (d) Miklós, Sombor-i Pethew fia: Pál, [...]i Miklós fia: László. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo Transsilvanensi, pro Gregorio filio Iohannis de Bethlen, introductoria et statutoria.

Eredeti, papíron, melynek utolsó harmada hiányzik, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 29443. A keltezést az indokolja, hogy Mária királynő uralkodása alatt a felségpecsét az évnek ebben az időszakában 1383–1384-ben és 1386-ban volt Budán (vö. 725–726, 728. sz., ill. Süttő: Anjou I. 222, 234, 246). 1386. január 15-én viszont Bethleni János II. Károly királytól kapott jelentős birtokadományt (857. sz.), és nem valószínű, hogy Mária királynő riválisa kiiktatása után néhány nappal máris kegyeibe fogadta volna annak egyik hívét. Az 1383. évi kel-

tezés mellett szól, hogy a megcsonkult oklevél írás- és szóhasználat (pl. az erdélyi káptalan címzése) tekintetében inkább az 1383. február 23-i, erdélyi tárgyú oklevelekkel (725–726. sz.) egyezik, mintsem az 1384. február 14-iekkel (785–786. sz.).

728. 1383. március 8. (Bude, in Iudica) Mária királynő Zeech-i Miklós országbírónak adományozza néhai Buldre (d) Mihály Buda-i polgárnak az ottani domonkos kolostor melletti telkét, amelyet [I.] Lajos király alatt foglaltak le a kincstár részére, mivel Mihály nem tudta kiegyenlíteni az erdélyi sókamaraispánsága idején az uralkodóval szemben felgyűlt adósságait (eidem genitori nostro in magnis pecuniarum quantitibus et florenorum sumpmis ratione conductionis et conservationis comitatus camare salium partium Transilvanarum et aliorum honorum ipsius genitoris nostri debitor fore remansisset). (*K. A.)

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Batthyány cs körmendi lt: DL 100189. □ Közlés: BpTOKl III/1. 2 (kivonatosan). □ Regesza: BpRég 15/1950. 288 (36. jegyz., Pataki V.). — Végh: Buda helyrajza II. 38 (74. sz.). — DocRomHist C, XVI. 328–329.

*1383. március 12. Mária királynő oklevele Zilah újbóli adományozásáról az erdélyi püspökség részére (CDHung X/1. 70–72) valójában 1384. március 31-én kelt (792. sz.).

729. 1383. március 17. (in Kykyllew, f. III. p. Ramispalmarum) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi fehérvári egyház (AlbTr) káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében Seguswar-i Michael fia: Salomon magistert vezessék vissza Zoltan nevű (Kykellew vm) birtokába, melyet [I.] Lajos király más jószágával együtt korábban elvett tőle, de most Mária királynő visszaadott neki. — *Kijelölt vajdai emberek*: Chekmantwl-i Demeter fia: László, Chekmantwl-i Jakab fiai: János és Bálint, Korog-i Márk, Leukus testvére (germanus): Péter, Capulna-i Benedek fia: István. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Discretis viris amicis suis honorandis capitulo Albensis ecclesie Transsilvane, pro magistro Salamone de Seguswar, statutoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, melynek körirata: +S [LADI VAYVO]D[E TR]ANSILVAI, DL 29723. □ Közlés: Ub II. 570–571. — DocRomHist C, XVI. 331–333 (román fordításban is).

730. 1383. március 22. (Bude, in Resur. Chr.) Mária királynő a Lelez-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja örökjogon (perpetue possidentum) vezesse be Balk vajda Zathmar-i ispánt és testvéreit: Dragh-ot és Jánost a tetszése tartamára nekik adott (nostro beneplacito perdurante collati) Aranyas királyi vár és tartozékai (in districtu de Zilagy) birtokába. — *Kijelölt királyi emberek*: Watar-i Lőrinc, Sasvar-i Domokos. (K. A.)

Belefoglalva a leleszi konvent 1383. április 30-i oklevelébe (744. sz.), Cornides Dániel kéziratos Diplomatariuma, MTAKt, Kézirattár, tom. I. pag. 315–316, ill. OSzK, FolLat nr. 2220, tom. II. pag. 296. □ Közlés: Katona XI. 34 (töredékesen). — CDHung X/1. 69 (töredék), 88 (töredék, magyar fordításban), 99–100. — Foaie pt. minte 16/1853. 334. (Bariț, G.). — ÚMMúz 4/1854. 122–124 (Kemény J.). — Transilvania 5/1872. 113 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 279. — Șincai I. 528 (román fordításban). — Örök Szilágy 87 (magyar fordításban). — DocRomHist C, XVI. 333–334 (román fordításban is, kétes hitelűnek minősítve).

731. 1383. március 24. (Bude, f. III. p. Pasche) Mária királynő a Colusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventjéhez. László erdélyi vajdát vezesse be a magvaszakadt [Demeter?] fia: Lászlónak még néhai [I.] Lajos király által új adomány címén neki adott Septer-i (Kolos vm) birtokrészébe. — *Kijelölt királyi emberek:* Poka-i Eles (d) János, Toldalad-i Barnabás, Kerezthwr-i Imre fia: János. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fidelibus suis conventui monasterii [beate Marie] virginis de Colusmonostra, pro viro mag-nifico domino Ladislao vayuoda Transsylvano, statutoria.

Eredeti, rongált papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 26988. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 21 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 334–336 (román fordításban is).

732. [1383. március 25.–május 1. között] [A kolozsmonostori konvent] János erdélyi alvajdának. [1383. január 13. után kelt] kérésére (712. sz.) Bogath-i Imre alvajdai ember és István deák konventi kiküldött március 25-én (f. IV. p. Passce Dom.) Gerend-i Miklós fiait: Miklóst és Zsigmondot Banabiky nevű birtokukon Thethreh-i Wrkund (d) Mihály ellenében május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) színe elé perbe idézték.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1383. november 8. utáni oklevelében (767. sz.), DL 30151.

733. 1383. március 26. (Bude, [f.] V. p. Annunt. Virg.) Mária királynő a Lelez-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Samson-i István, Rathon-i Simon fia: András, Rathon-i István fia: Imre vagy Kauas-i Demeter fia: András királyi emberként tartson vizsgálatot Cha[hol]-i Sebestyén magister ama panaszára, miszerint Reche-i Balázs fia: Antal [1382]. október 5-én (dom. p. Mich. arch.) fegyveresen a panaszos Panyth nevű birtokára jött, és ott megsebesítette Péter nevű familiarisát, ottani officialisát, majd október 7-én (f. III. p. Mich. arch.) hatalmasul elhajtotta onnan Sebestyén magister disznóit, végül pedig [1383]. január 1-jén (f. V. p. Nat. Dom.) három ottani jobbágyát is foglyul ejtette, és Balk vajda Zathmar-i ispán kezére adta, aki azonban ártatlanoknak találta és szabadon bocsátotta őket. A fentiek megtudakozása után idézzék meg Balázs fia: Antalt Sebestyén magister ellenében a királyi jelenlét elé. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fidelibus suis conventui de Leleez, pro magistro Sebastiano de Chahol, inquisitoria et citatoria. (H. G.)

Eredeti, szakadozott papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, leleszi konvent hiteleshelyi lt, Acta anni, fasc. 15, an. 1383, nr. 18 (DF 219991).

734. [1383. március 26.?] Mária királynő a Lelez-i konventnek. Chahol-i Sebestyén magister nevében panaszt emeltek amiatt, hogy Reche-i Ictor fia: Dénes három évvel korábban (in anno cuius nunc tertia instaret revolutio) fegyveres kézzel rátört a panaszos Panyth nevű birtokára, és György nevű ottani jobbágyát megölte, majd [1382.] július 25. körül (circa Iacobi ap.) András nevű szintén Panyth-i jobbágyának 40 kepe (capetias) gabonáját, az elmúlt nagybőjt idején (in Quadragesima) pedig a ménesből hat hároméves csikóját erővel elvitte. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Samson-i István, Ra-

ton-i Simon fia: András vagy Kauas-i Demeter fia: András tartson vizsgálatot e panaszok ügyében.

Belefolgalva a leleszi konvent 1383. április 28-i jelentésébe (743. sz.), DL 47866. Az átírás során a dátumsort kifejejtették. Keltezésünk azon alapszik, hogy az oklevél nagyfokú tartalmi rokonságot mutat a királynő 1383. március 26-i, ugyancsak a leleszi konventhez intézett mandátumával (733. sz.): azonos a panasztevő személye, az érintett birtok és a királyi emberek névsora, sőt az ellenfél is mindkét esetben a Récesei család tagjai közül került ki, csupán a hatalmaskodás részletei különböznek.

735. 1383. március 27. (VI. Kal. Aprilis, an. II.) Mária királynő, minthogy [I.] Lajos király fiú örökös nélküli halála után a trón reászállott, Erzsébet anyakirálynéval, a főpappokkal és a bárókkal egyetértésben a Medgyes, Seelk és Sachselk széki szászok (Saxones) kérésére, melyet Thomas szebeni (Cybiniensis) dékán, Andreas Waltudya/Valtudya-i plébános, Eceli (de villa Echelini) Peter fia: Arnold és Waltudya-i Nikolaus fia: Andreas adott elő, megerősítve átírja [I.] Lajos király új pecsétjével megerősített, 1369. július 29-i kiváltságlevelét (CDTrans IV. 754. sz.). — Az oklevél Demeternek, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház kormányzójának, ottani örökös ispánnak, királyi kancellárnak a keze által kelt. — *Méltóságosor*: Demeter esztergomi örökös kormányzó, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Wgulin Spalato-i, Wgo Ragusa-i érsek; Imre egri (Agriensis), Pál Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházjogi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), János Varad-i, Guillelmus győri (Jauriensis), Benedek Wesprim-i, János Chanad-i, György boszniai (Boznensis), Péter Wac-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tininiensis), Demeter Nona-i, Grisogon trauai (Traguriensis), Máté sebenicói (Sybinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Mihály Scardona-i és Tamás zenggi (Seniensis) püspök, a Carbauia-i püspöki szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírója, László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, Zeech-i Miklós comes országbíró, Lyndwa-i István egész Szlavónia, Bubek (d) Imre Dalmácia és Horvátország, Philipus fia: István Machow bánjai, Zambou (d) Miklós tárnok-, Forgach (d) Balázs pohárnok-, Telegd-i Miklós fia: Miklós ajtónálló-, Wesen-i Miklós fia: László étékfogó-, néhai Dénes vajda fia: István lovászmester, a fenti Zambou (d) Miklós Poson-i ispán. — *Arenga.* (K. A.)

Eredeti, hártján, rongált függőpecséttel, a medgyesi szász ev. egyházközség lt, nr. 8 (DF 285584). — Ái Zsigmond király 1387. június 6-i oklevelében (912. sz.), uo., nr. 17–18. □ Közlés: Ub II. 571–572. — DocRomHist C, XVI. 336–339 (román fordításban is).

736. 1383. március 28. (Bude, sab. p. Annunt. [Virg.]) Mária királynő a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében kiküldötte tartson vizsgálatot Chahol-i Sebestyén magister ama panaszára, miszerint az elmúlt március 29-én (dom. p. Passce Dom.!) az éj leple alatt Beulch-i Kis (Parvus) Zudar (d) Péter magister feleségének: Klárának Zalka-i officialisa, villicusa és név szerint felsorolt jobbágysai fegyveres kézzel a panaszos Zalka-i jószág részére rontottak, ahol több jobbágyát és azok családtagjait megölték. Az oklevél a nagypecsét alatt kelt. — *Kijelölt királyi emberek*: Maday-i

Miklós, Kauas-i Demeter fia: András, Sampson-i János fia: István, Harklyan-i János fia: Tamás, Rathon-i István fia: Imre, Rathon-i Simon fia: András. (*K. A.)

Belefoglalva a váradi káptalan 1383. május 3-i oklevelébe, mely szerint a Sámsoni István királyi ember által Bihar vármegyében tartott vizsgálat igazolta a vádakát, Kemény József gyűjteménye (DF 253474). A parancslevélben olvasható dátumok közti nyilvánvaló ellentmondás (ti. hogy az oklevél kibocsátása megelőzte a tárgyat képező hatalmaskodást) legvalószínűbben úgy oldható fel, ha feltételezzük, hogy a hatalmaskodás időpontját az átírás során elírták, és arra valójában a húsvét előtti vasárnapon, március 22-én került sor. □ Közlés: DocRom-Hist C, XVI. 339–341 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 173. sz. (március 29-i téves keltezéssel).

737. 1383. március 29. (Bude, dom. p. Annunt. Virg.) Mária királynő parancsa országa összes, de különösképpen Owar harmincadosaihoz és vámosaihoz. Szeben (de Cybinio) és más erdélyrészi királyi városok kereskedőitől a törvényes harmincadon és a vámon felül ne követeljenek semmit. Ezek szekereit csak akkor kutathatják át és áruikat – [I.] Lajos király [1372. szeptember 3-i?], titkospecsét alatt kelt parancslevele (CDTrans IV. 1031. sz.) értelmében – csak akkor csomagoltathatják ki, ha előzőleg, régi szokás szerint egy arany márkát letettek a szekérbe arra az esetre, ha az átkutatás során letagadott és eldugott portéka nem kerülne elő. Az esetleges dugáru viszont a vámosokat illeti. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt*: Relatio domini Nicolai de Gara palatini. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Littera Marie regine ut marca auri impendant. — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Contra tributarios in Owar.

Eredeti, hártýán, hátlapján befüggesztett felségpecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/43 (DF 244608). — Ái Zsigmond király 1387. június 5-i oklevelében (909. sz.), uo., Urk. I/51 (DF 244616), II/19 (DF 244664) és II/93 (DF 244737). □ Közlés: CDHung X/8. 116–118. — Hurmuzaki I/2. 282. — Ub II. 573. — Handel und Gewerbe 75–77. — DocRomHist C, XVI. 341–342 (utóbbi kettő román fordításban is).

738. 1383. március 30. (Torda, in Concus. ovorum) Zenmarton-i Beke fia: János és Indal-i Gál, Torda vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy Sauli-i Semian testvére (germanus): Tamás nem szolgáltatott igazságot Fábían fia: Pál nevű Lekenche-i jobbágya részéről Zennpal-i László fia: Tamás magister Székely (Siculus) Albram (!) nevű jobbágyának, akitől nevezett Pál ellopta nyolc Ft-ot érő két lovát, és 70 garas értékű egyéb holmiját is eldugta.

Eredeti, papíron, hátlapján két befüggesztett pecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73774. □ Közlés: TelOKl I. 208. — DocRomHist C, XVI. 342–343 (román fordításban is).

739. 1383. április 8. (in castro Kikulew, f. IV. p. Misericordia) János erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Estuanhaza-i Kelemen fia: Péter vagy Sylw-i Miklós fia: István vezesse vissza Darlazz-i Simon bán fia: néhai Miklós fia: Istvánt Babuch birtoknak Bothus János kezében levő felébe.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1383. április 23-i jelentésébe (742. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253473). □ Közlés: Ub II. 574. — DocRomHist C, XVI. 346–347 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 174. sz. (hibásan április 5-re keltezve).

740. 1383. április 17. (Bude, f. VI. p. quind. oct. Passce) Mária királynő a Kolosmonostora-i Szűz [Mária]-konventnek. Gyznoyo-i János fia: Jánost és Echellew-i Tompa (d) Jánost június 3-ra (XXV. d. Penth.) idézze a színe elé ama okleveleiknek a főpapak és bárók előtti bemutatása végett, amelyek alapján ellentmondottak annak, hogy Gublinus erdélyi püspök és testvérei (fr. u.): Leo erdélyi főesperes, Henchman, Christian, Katharina, Dorothea és unokahúga (nepti): Stholchonberch-i Margarete leánya: a hajadon Katharina bevezettségük magukat a hű szolgálataikért új adomány címén általa nekik adományozott Omlas királyi birtokba, amely Erdély földjén (in terra nostra Transsilvana), Szeben (Cybi-niensem) és Zeredahel szék között fekszik, valamint a hozzá tartozó négy román (Olachalis) falu: Gorozdorph (Galusdorph-fal együtt), Graphondroph (!), Budinbach és Cripzbach birtokába. — *Kijelölt királyi emberek:* Myhalchfalua-i Bacho magister, Gyod-i Lukács fia: István, Farkasteleke-i Miklós, Thate-i Márton fia: Péter, Fahid-i Kis (Parvus) Simon. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fidelibus suis conventui beate Virginis de Kolosmonustora, pro venerabili in Christo patre domino Goblino episcopo Transsiluanensi et aliis intrascriptis, evocatoria.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 28931. — Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1383. május 5-i jelentésébe (745. sz.), DL 30728. □ Közlés: Ub II. 574–576. — DocRomHist C, XVI. 348–350 (román fordításban is). □ Regesztá: DocVal 309 (tévesen április 10-re keltezte), 309–310.

741. 1383. április 17. (in Buda, XXXI. d. quind. oct. Med. quadrag.) Gara-i Miklós nádor felkéri a Warad-i káptalant, hogy három vásáron történő kikiáltással idézzék meg Chamakaz-i Márton fia: Györgyöt az Erdel-i (d) Miklós által képviselt Karul-i Simon fia: Mihály és Marhard fia: András ellenében, a Wada-i András fia: Lászlótól zálogba vett birtokok ügyében. A kijelölt nádori emberek között említve Kauas-i György, Jakab, Péter és Miklós, illetve Mentzhenth-i István és másik István. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* Pro Ladislao filio Simonis cum Lelez, in (causam attractus) personaliter. Conventui de Lelez; pro a(ctore) homo Ladislaus et Dionisius filii Ladislai de Zaruad, Petrus vel Iohannes de Rohud, Nicolaus et Stephanus de Domanhyda, Iacobus et Petrus de Kauas, Iacobus de Vray, Stephanus <et> Ladislaus de Mendzenth; pro i(n causam attracto) Bartholomeus filius Deers de Sulymus, Nicolaus filius suus, Nicolaus filius Gregorii de Ibran, Petrus vel Iohannes de Kezey, Stephanus de Tykud, Dominicus filius Pauli de Kenche, Iohannes de Bere, in octavis diei Medii quadragesime [1384. március 23.] ad faciem, in octavis Passce [április 17.] ad iudicem. (*H. G.)

Eredeti, szakadozott papíron, zárlatán nyolcszögű pecsét nyomával, Károlyi cs lt: DL 98645. — Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1384. február 1-jei oklevelében (783. sz.), uo.: DL 98650. □ Közlés: KárOkI I. 402–406. — DocRomHist C, XVI. 350–358 (román fordításban is).

742. 1383. április 23. (in Adalberti conf.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdának. 1383. április 8-i kérésére (739. sz.) Sylew-i Miklós fia: István alvajdai ember, Miklós frater pap (presbyter) konventi tanúbizonyosság jelenlétében, április 9-én (f. V. p. quind. Passce) megkísérelte Darlas-i Miklós fia: Istvánt bevezetni Babuch birtok felébe, de ennek Solumkeu-i Bothus (d) János magister ellene mondott, amiért őt május 8-ra (quind. Georgii mart.) az alvajda színe elé megidézte. — *Hátlapján,*

azonos kéz írásával: Nobili viro et honesto Iohanni vicevayoude Transsilvano, pro Stephano filio condam Nicolai filii Symonis bani de Darlaz (!), contra magistrum Iohannem dictum Bothus de Solumkeu, super contradictione inhibitionis statutionis medietatis possessionis Babuch vocate, ad quindenas festi beati Georgii martiris, citatoria. — *Uo., egykorú kéz írásával:* Actor personaliter (?) [...] ad octavas beati Iohannis Baptiste. — *Uo., XVI. századi kéz írásával:* Pro Stephano filio Nicolai filio Simonis bani.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, melynek körirata: +S CONVENTVS BTE VIRGINIS D COLMONTVRA, Kemény József gyűjteménye (DF 253473). □ Közlés: Ub II. 576. — DocRomHist C, XVI. 358–359 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 175. sz.

743. [1383?]. április 28. (f. III. a. Inv. s. cr.) Domokos prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konventje Mária királynőnek. [1383. március 26-án?] kelt parancsára (734. sz.) Kauas-i András királyi ember, István deák konventi kiküldött jelenlétében, Karazna vármegyében és főleg Panyth szomszédai körében lefolytatta a vizsgálatot, és a Chahol-i Sebestyén magister nevében előadott panaszokat igaznak találta, csupán a Dénes által elvitt kepek számát nem sikerült megállapítania. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Domine Marie regine, pro magistro Sebastiano de Chahol, contra Dyonisium filium Ictor de Reche, inquisitoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, DL 47866. A királynő uralkodása 1383–1386 közé keltezi az oklevelet; ezen belül azonban 1384-ben a Szent Kereszt megtalálásának ünnepe maga is keddre esett, 1386-ban pedig a jelentés dátuma május 1. lenne, amit alighanem sokkal inkább a szokásos módon, Szt. György nyolcadaként jelöltek volna, így e két esztendő aligha jöhet számításba. A fennmaradó lehetőségek közül a mandátum tartalmi összefüggései alapján az 1383. évi dátum látszik valószínűbbnek (vö. 733. sz.), bár az 1385. május 2-i keltezés sem elképzelhetetlen. (H. G.)

744. 1383. április 30. (in Ascens. Dom.) Domokos, a Lelez-i Szt. Kereszt-egyház prépostja és konventje bizonyítják, hogy Mária királynő 1383. március 22-i parancsára (730. sz.) kiküldték tanúbizonyságul János frater papot (presbyter), kinek jelenlétében Sasvar-i Domokos királyi ember április 19-én (dom. a. Georgii mart.) és az azt követő napokon Balk vajdát és testvéreit bevezette Aranyas vár és tartozékai birtokába, és azokat az adománylevélnek megfelelően nekik iktatta. (K. A.)

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában, MTAKT, Kéziratár, tom. I. pag. 315–316, ill. OSzK, FoLat nr. 2220, tom. II. pag. 296–297. □ Közlés: CDHung X/1. 99–101. — Foaie pt. minte 16/1853. 334 (Barîț, G.). — ÚMMúz 4/1854. 122–124 (Kemény J.). — Transilvania 5/1872. 113–114 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 279. — Șincai I. 528–529 (román fordításban). — DocRomHist C, XVI. 361–362 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 310–311.

745. 1383. május 5. (f. III. p. Inv. s. cr.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-konvent Mária királynőnek. 1383. április 17-i parancsára (740. sz.) Lukács fia: István magister királyi ember, Miklós frater perjel konventi kiküldött tanúbizonysága mellett, május 2-án (sab. a. Inv. s. cr.) Gyznoyow-i János fia: Jánost Wingarth, Tompa (d) Jánost pedig Kisenyed (E-nyd minori) nevű birtokán június 3-ra (ad XXV. d. Penth.) Goblinus erdélyi püspök, valamint fivérei és nővérei ellenében a királynő színe elé idézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Excellentissime principisse domine Marie Dei gratia illustri regine Hungarie,

Dalmatie, Croatie etc., pro venerabili in Christo patre domino Goblino episcopo Transsilvano et fratribus suis intrapositis, contra nobiles viros Iohannem filium Iohannis de Gyznoyo (!) et Iohannem Tompa dictum, ad vigesimum quintum diem festi Penthecostes sine crastinatione diei, evocatoria. — *Uo., egykorú kezek írásával*: Pro actore dominus Briccius archidiaconus de Zathmar. — Albensis. — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Omlas in districtu Cybiniensi.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 30728. □ Közlés: DocVal 311–312. — DocRomHist C, XVI. 364–365 (román fordításban is).

746. 1383. május 6. (in Ioh. a. port. Lat.) A Colusmonstra-i konvent átírja Imre erdélyi vajda 1372. április 19-i ítéletlevelét (CDTrans IV. 996. sz.).

Tartalmi ái Bebek Imre erdélyi vajda 1392. március 4-i oklevelében, DL 31060. A leírás szerint az oklevél pá tens alakban volt kiállítva. □ Regeszta: ZsOkl I. 2414. sz. — DocRomHist C, XVI. 365–366.

747. 1383. május 20. (in vig. Corp. Chr.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-konvent bizonyítja, hogy Gyznoyo-i Péter fia: János fia: János Alamor-i nemes – ügyvédvalló levél nélkül nővéreinek (soror): Péter volt erdélyi alvajda fia: János feleségének: Margitnak a nevében, az erdélyi káptalan ügyvédvalló levelével pedig özvegy édesanyjuk (genitrix): Anna asszony nevében is –, továbbá Anna asszonynak a fenti ügyvédvalló levellel megbízott familiárisai: Alamor-i Ermyn (d) Johann és Gyznoyo-i Michael fia: Johann Omlas és Nadhfalu birtokot, valamint az ezekhez tartozó egyéb jószágokat visszaadták Goblinus erdélyi püspöknek és testvéreinek: Leo erdélyi főesperesnek, Heinczman-nak, Christian-nak, Katharinának és a hajadon Dorotheának, valamint a püspök unokahúgának (nepti): a leánysorban levő Katharinának. Egyidejűleg lemondtak a fenti birtokokra vonatkozó mindenféle jogukról, érvénytelennek jelentve ki ezekkel kapcsolatos okleveleiket.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/39 (DF 277415). □ Közlés: Ub II. 577–578. — DocRomHist C, XVI. 370–372 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 206. sz. — DocVal 312–313.

748. 1383. május 24. (in Wysegrad, XXIV. d. oct. Georgii mart.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Warad-i káptalanhoz. Amikor Sebees-i János fia: János királyi ember András karbeli pap (presbyter), káptalani tanúbizonyosság jelenlétében február 12-én (f. V. p. Invocavit) a Mária királynő [1383. január 31-i] parancsára (717. sz.) végzett határjárás során néhai Kusal-i Jakch magister fia: György magister, a királynői udvar lovagja és Beregh ispánja Hudad, Nadasd, Bagdan és Korund/Kurund nevű (Zonuk vm) birtokát már részben körülhatárolta ellentmondás nélkül (vö. 724. sz.), és Erked meg Zeer felől is határjeleket akart állítani, előbb Erked-i Jakab fia: Sandur, majd pedig, amikor egy másik helyen a Masapatak-on áthaladva a Kuespatak felé a határjeleket kívánta megállapítani (cum in alio loco saliendo quendam fluvium Masapatak versus alium fluvium Kuespatak nuncupatum procedentes metas limitare voluissent), János fia: Egyed és Kopaz János fia: László ellentmondottak. Március 4-én (ad oct. Med. quadrag.) azonban János fia: László az idézésre nem jelent meg a királynő előtt, amiért is az ügyet – László megbírságolása után – május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) halasztották el. Ekkor a György magister fel-

perest a Warad-i káptalan ügyvédvalló oklevelével képviselő ügyvédjének: Miklós fia: Demeternek a felszólítására az alperesek ügyvédjei: János fia: Tamás és János fia: István, akik ugyancsak a Warad-i káptalan ügyvédvalló leveleivel jelentek meg, megbízóik elmentmondását azzal indokolták, hogy György magister a határjárás során Sandurnak Erked és Zeer nevű, illetve Egyednek Sarmasagh nevű ősi birtokából nagy darabot saját, fentebb említett birtokaihoz akart csatolni. Minthogy pedig a határról egyik félnek sincsenek oklevelei, a káptalan szeptember 15-én (in oct. Nat. Virg.) a felperes megbízottjai: Sams[o]n-i László, Sandurhaza-i Miklós, Baxa-i Domokos fia: Péter és másik Baxa-i Domokos fia: László, Veruelgh-i Miklós fia: Péter, illetve az alperesek megbízottjai: Wynemty-i Lőrinc fia: Sandur, Meud-i (!) Miklós fia: László, Sarmasagh-i István, Rathun-i Pál fia: István, Rathun-i Egyed, Rathun-i Chuntus (d) Pál, Iph-i János fia: István, Miklós fia: András, Harkyan-i János fia: Tamás és Od-i Balázs fia: János jelenlétében mindkét fél útmutatása szerint járják meg a szóban forgó falvak határát. Ezután az esetleg vitásnak maradt területeket mérjék fel királyi mértékkel, vagy becsüljék meg szemre, és október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) jelentsék neki azt is, hogy melyik fél mutatta ki a valószínűbb határjeleket, illetve hogy a vitás terület kinek a birtokában van jelenleg. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* [Amicis sui]s reverendis capitulo ecclesie Waradiensis, pro magistro Georgio filio Jakch de [Kus]al, contra Sandur filium Iacobi de Erked et Egidium filium alterius Iohannis de Sarmasagh, super quadam possessionaria reambulatione, demonstratione, metarum erectione, consignatione, statutione, estimatione et revisione per nostros et vestros homines in octavis festi Nativitatis beate Virginis modo interius expresso faciendis et ad octavas festi beati Michaelis archangeli ad iudicem.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254805). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 373–379 (román fordításban is).

749. 1383. május 27. (VI. Kal. Iunii, an. II.) Mária királynő főkincstartójának: néhai Kusal-i Jakch magister fia: András magisternek – testvérei (fr. u.): György magister udvari lovag, Beregi ispán, továbbá István, Dénes és Dávid nevében is előadott – kérésére, Erzsébet anyakirályné, valamint a főpapok és bárók tanácsára, privilégium formájában átírja saját 1383. január 1-jei, nagyobb pecsétje alatt kelt pátensét, amellyel a nevezetteknek adományozta Hadad-ot és az ottani vámot, valamint Nadasd, Bagdan és Korond (Zonuk vm) birtokokat (707. sz.) és a Warad-i káptalan 1383. február 20-án kelt két privilégiumát az iktatásról (723. sz.) és e jószágok határának kijárásáról (724. sz.). — Az oklevél Demeternek, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház kormányzójának, ottani örökös ispánnak, királyi kancellárnak a keze által kelt. — *Méltóságosor:* Demeter esztergomi örökös kormányzó, Lajos kalocsai (Collocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i, Vgo raguzai (Ragusensis) érsek; Imre egri (Agriensis), Pál Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházjogi doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), János Warad-i, Vilmos győri (Jauriensis), Benedek Wesprim-i, János Chanad-i, György boszniai (Boznensis), Péter Vac-i, János szerémi (Sirimiensis), Domokos frater nyitrai (Nitriensis), Pál knini (Tinniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon traui (Traguriensis), Máté sebenicói (Sibinicensis), István lesinai (Farensis), Jakab makarskai (Makarensis), Mihály Scardona-i és Tamás zenggi (Seniensis) püspök, a Corbauia-i püspöki szék

betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Zeech-i Miklós comes országbíró, Lindwa-i István egész Szlavónia, néhai István bán fia: István Dalmácia és Horvátország, Philpus fia: István Machow bánja, Zambo (d) Miklós tárnok-, Forgach (d) Balázs pohárnok-, Telegd-i Miklós fia: Miklós ajtónálló-, Wesen-i Miklós fia: László étekfogó-, néhai Dénes vajda fia: István lovászmester, a fentebbi Zambo (d) Miklós Poson-i ispán. — *Arenga*.

Ái Zsigmond király 1406. március 17-i oklevelében, Wesselényi cs zsisbói lt (DF 254829). □ Közlés: DocRom-Hist C, XVI. 379–383 (román fordításban is).

750. 1383. június 1. (Bude, in Nicomedis mart.) Mária királynő a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát kinek jelenlétében megbízottja Goblinus/Gublinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspököt és testvéreit (fr. u.): Leo erdélyi főesperest, Henchmannust, Christian-t, Katharinát, Dorotheát és ezek unokahúgát (nepti): Katharinát vezesse be a hű szolgálataikért általa egy másik oklevelével új adomány címen nekik adományozott Omlas nevű királyi birtokba, amely Erdély földjén (in terra nostra Transsilvana), Szeben (Cybiniensis) és Zeredahel székek között fekszik, valamint a hozzá tartozó négy román (Olachalis) falu: Grozdorph, más néven Galusdorph, Graphyndorph, Budynbah és Cripzbah birtokába. — *Kijelölt királyi emberek*: Tathe-i Márton fia: Péter, Myhalchfalua-i Bako, Ludas-i Miklós, Gyugh-i Lukács fia: István. (K. A.)

Bele foglalta a váradi káptalan 1383. július 22-i oklevelébe (754. sz.), egykor az omlási száz ev. egyházközség lt-ban (nr. 1), ma a SzEvGylt gyűjteményében, Urk. 610–A–19. □ Közlés: Pray: Specimen II. 262. — Katona XI. 50–51. — Szeredai: Series 120–121. — CDHung X/1. 68–69. — Hurmuzaki I/2. 278. — Ub II. 578–579. — Şincal I. 529–530 (román fordításban). — DocRomHist C, XVI. 383–384 (román fordításban is). □ Regeszta: Transilvania 5/1872. 113 (Moldovanu, Şt.).

751. 1383. június 11. (Bude, in Barnabe ap.) Mária királynő az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében vezessék be új adomány címén László erdélyrészi vajdát Chanad és Zederyes (Torda vm) birtokába, melyeket Teremi-i Ponya fia: Mihály magistertől szerzett cserébe a királynőtől Kykulleu folyó mellett adományul nyert Vduarhel nevű (Kykulleu vm) birtokért. — *Kijelölt királyi emberek*: Kend-i István és testvére (galvanus!): Balad, Cekmanthor-i Demeter fia: László, Hedrehfaya-i Leukus fia: Péter, Corugy-i Márk, Capolna-i Benedek fia: István. — *Háttalján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo Transsilvanensi, pro viro magnifico domino Ladislao vayuoda partis terre nostre Transsilvane, introductoria et statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 30136. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 385–386 (román fordításban is).

752. 1383. június 19. (Bude, f. VI. p. Viti et Modesti mart.) Mária királynő a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát kinek jelenlétében megbízottja Goblinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspök és testvérei (fr. u.): Leo erdélyi főesperes, Henchmann, Christian, Katharina, Dorothea és ezek unokahúga (neptis): a hajadon Katharina kérésére járja meg az Erdély földjén (in terra nostra Transsilvana), Szeben (Cybiniensis) és Zeredahel székek között fekvő Omlas nevű birtokuk valamint a hozzá tartozó négy román (Olacha-

lis) falu: Grozdorph, más néven Galusdorph, Graphyndorph és Budynbach határait, és a kérelmezőket hagyja azok birtokában. — *Kijelölt királyi emberek*: Gyogh-i Lukács fia: István, Myhalchfalua-i Bako vagy fia: András, Tathe-i Márton fiai: István és Péter, Ludas-i Miklós. (K. A.)

Belefoglalva a váradi káptalan 1383. július 22-i oklevelébe (755. sz.), egykor az omlási szász ev. egyházközség lt-ban (nr. 1), ma a SzEvGylt gyűjteményében, Urk. 610–A–19. □ Közlés: Ub II. 579–580. — DocRomHist C, XVI. 386–388 (román fordításban is).

753. 1383. június 23. (in Zentywan, in vig. Nat. Ioh. Bapt.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán megparancsolja alvajdjának: Jánosnak vagy bírói helyettesének (in adiudicatu vices vestras gerentibus), hogy Chege-i Wos (d) László fia: Leukus július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) az alvajda előtt tárgyalandó pereit ugyanabban az állapotban és bírságolás nélkül halassza el október 6-ra (ad oct. Mich. arch.), mivel általa Leukus királynői szolgálatban jár el (per nos in negotio ac servitio reginali existit occupatus). (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, egykor a Wass cs lt-ban (fasc. XXXVIII/59), jelenleg a Brukenthal-gyűjteményben, RS, nr. 570. □ Közlés: Balia: Erdély törvényei 170–171. — CDHung X/1. 129. — DocRomHist C, XVI. 390–391 (román fordításban is). □ Regeszta: Sincsei I. 531. — WassLt 183. sz. — Certamen II/2015. 203 (5. sz., W. Kovács A.).

753/2. 1383. június 25. (Bude, II. d. Nat. Ioh. Bapt.) Gara-i Miklós nádor előtt Katha-i János – fiai: Péter és Lőrinc, testvére (fr. u.): Katho erdélyi prépost, valamint másodunkaöccsei (fr. p.): Zalona-i Loránd fia: István fiai nevében – tiltja az említett Istvánt Posoga vármegyei birtokai elidegenítésétől. (*H. G.)

Eredeti, szakadozott papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 42259. □ Miklós fiai: Kátai János és Katho prépost közös peres ügyeik kapcsán a jászói konvent 1382. március 29-i (DL 38931) és a nádor 1382. június 20-i oklevelében (DL 6930) is szerepelnek.

754. 1383. július 22. (in Marie Magd.) A Warad-i egyház káptalana Mária királynőhöz. 1383. június 1-jei parancsára (750. sz.) kanonoktársuk: Posega-i János magister tanúbizonyossága mellett Dyogh-i Lukács fia: István július 11-én (sab. a. Margarethe virg.) bevezette Gublinus/Goblinus erdélyi püspököt és testvéreit (fr. u.): Leo erdélyi fehérvári főesperest (archydiaconum Albensem in predicta ecclesia Transsiluana cathedralem), Henchmann és Christian magistereket, Katharinát, Dorotheát és ezek unokahúgát (nep-tem): a gyermek Katharinát Omlas királyi birtokba, amely Erdély földjén (in terra vestra Transsiluana), Szeben (Cybiniensem) és Zeredahel királyi székek között fekszik, valamint a hozzá tartozó négy román (Olachalis) falu: Grozdorph, más néven Galusdorph, Graphyndorph, Budynbach és Cripzbach birtokába. (K. A.)

Ái Mária királynő 1383. augusztus 23-i oklevelében (759. sz.), egykor az omlási szász ev. egyházközség lt-ban (nr. 1), most a SzEvGylt gyűjteményében, Urk. 610–A–19. A leírás azerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 580–581. — DocRomHist C, XVI. 396–398 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 313–314.

755. 1383. július 22. (in Marie Magd.) A Warad-i egyház káptalana Mária királynőhöz. 1383. június 19-i parancsára (752. sz.) Gyog-i Lukács fia: István magister királyi

ember, kanonoktársuk: Posega-i János magister és a káptalani kiküldött jelenlétében, július 15-én (in Divis. apost.) és a következő napokon Omlas birtokot és a hozzá tartozó négy román (Olachalium) falut ellentmondás nélkül Gublinus [erdélyi] püspöknek, valamint fivéreinek és nővéreinek iktatta. — *A birtokok határainak leírása a kiküldöttek feljegyzése (registrum) alapján:* Primo enim inciperet inter predictam possessionem Omlas et Appoldiam superiorem, duas antiquas metas in colle montis vulgo Berch dicto secus viam que transit versus septentrionem ab occidente reperientes novam iuxta eas erexissent. Et ab eisdem in dicta via versus septentrionem transeundo iuxta eandem viam in latere dicti colliis unam cursualem metam novam et procedendo ulterius penes eandem viam aliam novam metam erexissent. Abhinc relinquendo dictam viam ad dexteram et procedendo in latere predicti montis unam novam metam erigentes et divertentes ad occidentem aliam metam terream penes antiquam, que distinguit inter Omlas, Appoldiam superiorem et Appoldiam inferiorem, cumulassent. Et deinde transeundo a parte dicte inferioris Appoldie versus orientem saliendo unam viam a parte inferiori eiusdem unam novam metam et abhinc descendendo versus eundem orientem unam novam metam secus veterem posuissent. Et dehinc modicum descendendo circa viam publicam caderet in quendam rivulum, et in meatu eiusdem descenderet in alium rivulum Helsiph vulgariter Wrdugpataka vocatum, ubi unam novam metam terream erexissent. Et ab eadem versus septentrionem gradiendo iuxta eundem rivulum usque ad fluvium Omlas dictum unam novam metam distinguentem inter Omlas et inferiorem Appoldiam predictas et Fyrsthyndorph. Inde ascendendo versus orientem secus dictum fluvium Omlas a parte septentrionali unam metam terream distinguentem inter easdem Omlas et Fyrsthyndorph, que terra est Mathye, et de eadem Appoldia ulterius ascendendo versus septentrionem super unum monticulum unam metam iuxta veterem, et abhinc ascendendo magis et transiando viam publicam in parte superiori super alium monticulum aliam metam cumulassent. Dehinc autem eundo versus septentrionem prope iuxta tres antiquas metas unam novam confodissent. Inde autem versus eandem plagam ascenderet ad verticem montis iuxta duas antiquas metas inter Omlas, Appoldiam inferiorem et Fyrsthyndorph unam novam metam, et ab eadem eundo per bonum spatium in eodem monte aliam cursualem metam, et ab eadem procedendo in colle eiusdem montis ad unum monticulum in eodem unam novam metam, et ulterius vergendo ad orientem in vertice eiusdem montis unam metam penes antiquam, et dehinc modicum descendendo in eadem plaga et obmittendo viam ad partem dextram unam metam cursualem, et ab eadem magis infra aliam novam metam iuxta veterem erexissent. Et ulterius versus orientem unam metam novam, et ab eadem descendendo quasi super monticulum iuxta parvam vallem unam metam, et deinde magis descendendo aliam metam, et ab eadem ultra unum fluvium siccum unam metam, et ab eadem descendendo ad rivulum Wecherd dictum ultra et penes eundem unam metam, et ab eadem ascendendo in valle ad orientem in rivulo sicco, et ulterius in vertice montis similiter novam metam, et ab eadem scandendo ad cacumen eiusdem montis, quod dicitur Pinkesthalm, que distingueret inter easdem Omlas, Appoldiam inferiorem et Schaporcha, et ab eodem versus meridiem in vertice ipsius montis procedendo duas metas cursuales post sese erexissent. Abhinc procedendo in nemore super unum monticulum unam metam, inde ascendendo in eodem ne-

more versus meridiem in vertice montis metam novam, et ab eadem descendendo in eadem plaga similiter unam metam, et ab eadem ascendendo ad monticulum Nykusberk alio nomine Mycloshege similiter unam metam erexissent. Et ulterius procedendo versus meridiem in vertice eiusdem montis in silva unam metam, et ab eadem in eadem plaga in quodam nemore aliam metam novam confodissent. Deinde autem descendendo in valle et per unam viam divertendo quasi ad orientem in ascensu montis alterius unam metam et inde magis supra aliam metam in dictis nemoribus erexissent. Abhinc eundo in vertice eiusdem montis in nemore unam metam secus veterem distinguentem inter Omlas, Chaporcha et Chirnauoda confodissent. Abhinc eundo a parte eiusdem Chirnauoda versus meridiem prope viam unam metam, et ab eadem in eodem nemore et plaga aliam metam, et tandem ultra unum Berch similiter unam metam novam renovassent iuxta antiquam. Et deinde descendendo ad partem quasi meridiei penes dictam viam unam metam, et ab eadem iuxta eandem viam eundo inter occidentem et meridiem prope unam metam novam et tandem similiter non procul aliam metam erexissent. A qua verteretur ad meridiem in parvo spatio penes viam predictam duas metas novas, quarum unam pro parte possessionis Omlas in circuitu arboris querci et aliam a parte ville Feketheuыз vocate cumulassent, que mete distinguunt inter Chirnauoda, Nogfalu et Feketheuыз. Inde descenderet quasi ad occidentem iemale (!) in latere montis unam metam, et dehinc veniendo ad rivulum Kyschyuad dictum et transeundo eundem prope in campo duas metas terreas, quarum una possessionem Nogfalu et alia Feketheuыз separarent, erexissent. Abhinc in eadem plaga ultra meatum aque Cirwod Olahorum iuxta unam antiquam metam aliam novam, et ab eadem eundo per bonum spatium quasi ad meridiem secus viam iuxta aliam metam antiquam similiter novam metam, et ab eadem in modico spatio etiam novam metam iuxta veterem, et dehinc in eadem plaga usque fluvium Feketheuыз, penes quem iuxta semitam Olahorum duas metas novas separantes predictis possessionibus Nogfalu et Feketheuыз confodissent. Et abhinc transeundo eundem fluvium ad fossatum bovum alio nomine Tysgrab, per quod eundo ad semitam Olahorum unam metam cursualem et ab eadem ascendendo montem quasi ad meridiem aliam metam secus veterem, et ab eadem descendendo per unum Berch iuxta aliam antiquam metam novam, et ab eadem descendendo ad collum monticuli, sub quo unam metam cursualem posuissent. Inde ascendendo ad pedem montis ultra fluvium Budenbach duas novas metas unam a parte prescripte ville Cripzbah et aliam pro parte ville Feketheuыз et Varalya erexissent. Et abhinc ascendendo ad alpes mete inter Cripzbah, Feketheuыз et Waralya terminantur. — *Méltóságosor*: György prépost, Péter olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok. (K. A.)

Ái Mária királynő 1383. augusztus 23-i oklevelében (759. sz.), egykor az omlási szász ev. egyházközség lt-ban (nr. 1), jelenleg a SzEvGylt gyűjteményében, Urk. 610–A–19. A leírás szerint privilegialis alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 581–583. — DocRomHist C, XVI. 398–404 (román fordításban is). □ Regesza: DocVal 314–315.

756. 1383. augusztus 1. (in Dyosgewr, in Petri ad vinc.) Erzsébet királyné a Lelez-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyságát azoknak a nemeseknek a megidézéséhez, akik megakadályozták, hogy Mihály Tytul-i prépostnak, a királyi és királynéi udvar sáfárának

(dispensator) és kamarahaszna-ispánnak az officiális: Tyuissed-i Jakab deák Gemse birtokon (Zabolch vm) az adót kirója. (*K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecsét nyomával, leleszi konvent hiteleshelyi lt, Acta anni, fasc. 15, an. 1383, nr. 12 (DF 219985). — Belefoglalva a leleszi konvent 1383. augusztus 8-i jelentésébe, Kállay cs lt: DL 52455.

□ Regesztza: KállLt II. 1952. sz. — Süttő: Anjou II. 23–24 (39. sz.).

757. 1383. augusztus 8. (in castro Kukullw, sab. a. Laurentii mart.) János erdélyi alvajda <a Kolusmonostra-i konventhez>. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja: Kelemen fia: Péter tudakozza meg az igazságot Darlaz-i Istvánnak előtte tett ama panaszáról, hogy [Es]kelew-i Vrduk (d) Benedek felfegyverzett cinkosaival együtt megrohanta Babuch nevű birtokát, hogy őt megölje, és onnan tíz ökrét, valamint három szekekrét, melyek közül kettő terménnyel volt megrakva, elrabolta.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1383. szeptember 10-i jelentésébe (760. sz.), Béli cs mezőmehesi lt (DF 257730). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 409–410 (román fordításban is).

758. 1383. augusztus 15. (in castro Kykulleu, in Assumpt. Marie) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja: Zochua-i Miklós vagy Racusd-i Kylian fia: Balázs fia: László vezesse be Deua-i és Leta-i várnagyait: Miklós fiait: Istvánt és János Radnolth-i birtokukba. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Honorabilibus viris capitulo ecclesie Transsilvane, pro magistris Stephano et Iohanne filiis Nicolai, castellanis nostris de Deva et de Leta, introductoria pariter et statutoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 30729. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 410–411 (román fordításban is).

759. 1383. augusztus 23. (X. Kal. Septembris, an. II.) Mária királynő, minthogy [I.] Lajos király fiú örökös nélküli halála után a trón reászallott, Erzsébet anyakirálynéval egyetértésben, Goblinus/Gublinus erdélyi püspök – fivérei, nővérei és unokahúguk (nep-tis) nevében is előadott – kérésére, melyet az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyházból való János Kykellew-i és Bereck Zathmar-i főesperesek adtak elő, és tekintettel a kérelmező által [I.] Lajos királynak, majd pedig neki magának teljesített szolgálataira, a főpapok és a bárók egyhangú ajánlására privilegiális alakban, függőpecsétje alatt átírja a Warad-i káptalan 1383. július 22-én kelt két oklevelét: egy pátensét Omlas és az ahhoz tartozó falvak iktatásáról (754. sz.) és egy privilégiumát ugyanazok határjárásáról (755. sz.). — Az oklevél Demeternek, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzójának, ottani örökös ispánnak, királyi kancellárnak a keze által kelt. — *Méltóságsor:* Demeter esztergomi örökös kormányzó, Lajos kalocsai (Collocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i, Vgo raguzai (Ragusiensis) érsek; Imre egri (Agriensis), Pál Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházbírói doktor pécsi (Quinqueecclesiensis), János Warad-i, Vilmos győri (Jauriensis), Benedek Wesprim-i, János Chanad-i, György boszniai (Boznensis), Péter Wac-i, János szerémi (Sirimiensis), Domokos frater nyitrai (Nytriensis), Pál knini (Tyniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon trauai (Traguriensis), Máté sebenicói (Sibinicensis), István lesinai (Pharensis), Jakab ma-

karskai (Makarensis), Mihály Scardona-i és Tamás zenggi (Seniensis) püspök, a Corba-
uia-i püspöki szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírása, László erdélyi vaj-
da és Zonuk-i ispán, Zeech-i Miklós comes országbíró, Lyndwa-i István egész Szlavónia,
Phylpus fia: István Machow, István Dalmácia és Horvátország bánja, Zambo (d) Miklós
tárnok-, Forgach (d) Balázs pohárnok-, Telegd-i Miklós fia: Miklós ajtónálló-, Wesen-
i Miklós fia: László étekfogó-, néhai Dénes vajda fia: István lovászmester, a fentebbi Zam-
bo (d) Miklós Poson-i ispán. — *Arenga*. (K. A.)

Ái a váradi káptalan 1385. október 8-i oklevelében (850. sz.), egykor az omlási szász ev. egyházközség lt-ban
(nr. 1), ma a SzEvGylt gyűjteményében, Urk. 610–A–19. □ Közlés: Ub II. 583–585. — DocRomHist C, XVI.
421–425 (román fordításban is).

760. 1383. szeptember 10. (f. V. p. Nat. Marie) A Kulusmonostra-i Szűz [Mária]-kon-
vent János erdélyi alvajdának. 1383. augusztus 8-i kérésére (757. sz.) Kelemen fia: Péter
alvajdai ember, Antal frater konventi tanúbizonyság jelenlétében, szeptember 9-én (f. IV.
p. Nat. Marie) Babuch birtok szomszédai körében végzett vizsgálata során megállapította,
hogy Vrduk Benedek valóban meg akarta ölni a panaszos Istvánt, és tényleg hatalmas-
kodva elvett tőle tíz ökröt és három szekeret 80 Ft értékben.

Eredeti, papíron, erősen rongált, szakadozott állapotban, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, Béldi cs
mezőmehesi lt (DF 257730). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 425–426 (román fordításban is).

761. 138[3]. szeptember 29. (Bude, in [Mich.] arch.[?]) Mária királynő a Lelez-i [egy-
ház] konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Sarmasag-i István,
Ody-i János fia: Tamás, Men[d]zent[h]-i Tamás fia: Péter, Rezege-i [Pál] fia: Péter, [Zu-
na-i (?) Jakab], Pele-i Mátyás, Zaruad-i (?) Miklós, H[athuan]-i János vagy B[aldon?]-i
Beke fia: János királyi emberként tartson vizsgálatot Tyuissed-i [István] fia: Jakab deák
panaszára, miszerint Kallou-i István fia: István a múlt évben elfoglalta az ő Medyes nevű
(Zathmar vm) örökjogú lakatlan földje [negyed?] részét, és oda jobbágyokat telepített. —
*Hátlapján, azonos kéz írásával: Fidelibus [suis] conventui ecclesie de Lelez, pro [Iacobo]
litterato filio Stephani de Ty[uissed], [in]quisitoria.* (H. G.)

Eredeti, vízfoltos, szakadozott papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, leleszi konvent hiteleshelyi lt, Acta an-
ni, fasc. 15, an. 1383, nr. 19 (DF 219992).

762. 1383. október 6. (in Sancto Emerico, in oct. Mich. arch.) János erdélyi alvajda az
erdélyi fehérvári egyház (AlbTr) káptalanához. Jóllehet Thethreh-i Vrkun (d) Mihály ok-
tóber 6-án (in oct. Mich. arch.) ítélőszékén Tordha (!) vármegye szolgabíráinak oklevelé-
vel igazolta, hogy korábbi halasztólevelének rendelkezése szerint Figud-i László fiait:
Mihályt, Miklóst és Benedeket, valamint Gerend-i Miklós fia: Zsigmondot az alvajda elé
megidéztette, mégis küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja az idézést
megismételtesse, mert a szokásjog szerint birtokügyben senkit sem lehet szolgabírói ok-
levéllel perbe idézni (iuxta regni consuetudinem in facto possessionario mediantibus litte-
ris aliquorum iudicum nobilium non incumbit evocari vel citari). — *Kijelölt alvajdai em-*

berek: Bogold-i (!) Veres (Rufus) Imre és György, Chan-i Thorda fia: János, Nouah-i János fia: Péter.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1383. október 31-i jelentésébe (765. sz.), DL 30404. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 428–429 (román fordításban is).

763. 1383. október 12. (in Thasnad, f. II. p. oct. Mich. arch.) Simon magister erdélyi kanonok, Goblin [erdélyi] püspök [Meszesen-túli] helynöke, nemes és nemtelen ülnöktársaival ítélkezvén, bizonyítja, hogy Vurian/Burian (d) Péter Erked-i nemes özvegye: Anna és ennek leánya (filia uterina): Jakab fia: Miklós magister Kussal-i nemes felesége: Ilona bírói széke előtt folytatott ügyükben, többszöri [halasztást] követően, végső [egyezségre] jutottak. Ennek megfelelően a felek kérésére oklevelével kiküldte Balázs Kussal-i papot (rector ecclesie), aki írásban számolt be az osztályról, miszerint Anna asszony Erked általa bírt, Kussal felőli egyharmadából (in fine eiusdem ville a parte Kussal penes quendam rivulum per medium Erked transientem a parte deincipiendo ad quendam domum brasicarum vulgo vero Azalos haz vocatam) három telket (sessio) – melyek mellé, a birtokrész határain belül, újabbakat lehet telepíteni – tartozékaikkal együtt ellentmondás nélkül Iloának és utódainak adományozta. (H. G.)

Ái az erdélyi káptalan 1406. május 19-i oklevelében, Wesselényi cs zsisói lt, V/17. A leírás szerint privilegiális alakban, függőpecsét alatt volt kiállítva. Az oklevél szövege – talán az irnok gyakorlatlansága miatt, esetleg az átírás hibájából – az érthetlenségig zavaros.

764. 1383. október 12. (f. II. a. Galli conf.) Az erdélyi egyház káptalana Septher-i János fia: András és felesége: néhai Sombor fia: Gula leánya: Margit kérésére pátens alakban átírja a Clusmonstra-i konvent 1380. április 24-i pátens oklevelét (540. sz.).

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29189. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 430–431 (román fordításban is).

765. 1383. október 31. (Albe, sab. a. Omn. sanct.) Az erdélyrészi káptalan János erdélyi alvajdához. 1383. október 6-i kérésére (762. sz.) Bogath-i Imre alvajdai ember, László diakónus (in ordine diaconatus constitutus) káptalani kiküldött jelenlétében, október 29-én (f. V. p. Sim. et Iude ap.) Zenthkiralfalua-n és Figeed-en perbe idézte Gerend-i Miklós fia: Zsigmondot és Figeed-i László fiait: Mihályt, Miklóst és Benedeket november 8-ra (oct. Omn. sanct.) Detrehfalua-i Vrkun (d) Mihály ellenében.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30404. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 431–432 (román fordításban is).

766. 1383. november 8. (in Sancto Emerico, in oct. Omn. sanct.) János erdélyi alvajda az erdélyi fehervári egyház (AlbTr) káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát Zenthmiklos-i Leukus testvérének (germanus): Péternek Lakuray/Lakwrya nevű (Thorda vm) birtokába való iktatáshoz. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Spanlaka-i Bolug (d) Miklós, Vidrazeg-i Tamás, Bálint és Gergely, Boord-i László. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Hono

rabilibus viris capitulo ecclesie Albensis Transsilvane, pro Petro germano Leukus de Zenthmiklos, recaptivatoria simul et prohibitoria. — *Uo., XVI. századi kéz írásával: Lakwrya.*

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, DL 30137. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 433–434 (román fordításban is).

767. [1383. november 8.–december 22. között] János erdélyi alvajda az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Tethreh-i Wrkund (d) Mihály keresetének (662. sz.) [május 1-jétől] általa 1383. november 8-ra (ad oct. Omn. sanct.) halasztott tárgyalásán, miután a felperes bemutatta a kolozsmonostori konvent [1383. március 25.–május 1. között kelt] idéző levelét (732. sz.), a távol maradt Gerend-i Miklós fiai: László, Miklós és Zsigmond, valamint Péter fia: Miklós alpereseket bírsággal sújtotta. Minthogy pedig Fy-gud-i László fiainak: Mihálynak, Miklósnak és Benedeknek az ügyvédje: György fia: Illés azzal tért ki a válaszába elől, hogy az ügy egysége miatt (propter unionem cause) a többi alperes távollétében nem felelhet, a tárgyalást [1384.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) elnapolja. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja idézze meg Wrkund (d) Mihály felperes ellenében az említett Gerend-i nemeseket a fenti terminusra.

Tartalmi ái Dobokai János és Sztrigyi Péter erdélyi alvajdák 1407. május 8-i oklevelében, DL 30151.

768. 1383. november 23. (in Clementis pape) A győri (Jauriensis) egyház káptalana kanonoktársuk: Kathl-i néhai Veres (Rufus) Péter magister fia: András magister és testvére (fr. u.): Miklós magister kérésére privilegiális alakban átírja a Closmonostra-i Szűz Mária-monostor konventjének általuk bemutatott 1372. május 24-i pátens oklevelét (CDTrans IV. 1008. sz.), melynek eredetijét nem akarják kitenni az utak viszontagságainak. — *Méltóságosor:* Loránd prépost, Dénes olvasó-, János éneklő-, István őrkanonok.

Eredeti, hártýán, függőpecsét töredékeivel, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs It (DF 252897). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 434–436 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 184. sz.

769. [1383. december 22.–1384. január 13. között] Az erdélyi (Albensis) egyház káptalana János erdélyi alvajdának. [1383. november 8.–december 22. között kelt] kérésére (767. sz.) Bogath-i Imre alvajdai ember és Kelemen hiteleshelyi kiküldött december 22-én (f. III. a. Nat. Chr.) Hadrew-i Péter fia: Miklós, valamint [Gerend-i Miklós fiai:] László, Miklós és Zsigmond alpereseket Zenthmarthon nevű birtokukon [1384. január 13-ra] (ad oct. Epiph. Dom.) Wrkund (d) Mihály felperes ellenében színe elé megidéztek.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1384. június 5. után kelt oklevelében (808. sz.), DL 30151.

770. 1383. Losuncz-i Dezső bán fia: László missilis levele Szentegyed-i Lewkus-höz. (Ladislai filii Dionisii Bani de Losuncz litere missiles, ad Lewkus de SzentEgyed directe). (K. A.)

Eredetije egykor a Wass cs It-ban (régí jelzete: fasc. XXXVIII/60), jelenleg nem fellelhető. — Latin nyelvű kivonata a család levéltárának Huszti András által készített elenchusában (Huszti: Registrum pag. 105). □ Regeszta: WassLt 185. sz.

771. 1384. január 2. (II. d. Circumcis. Dom.) A Varad-i egyház káptalana előtt a Bel-só-Szolnok vármegyei (de ctu de Zolnok interiori) Ad-i Mihály fia: Gergely kijelenti, hogy Kusaly-i Jakcz magister fiai: György és István magisterek addig használhatják Moczolia birtokbeli részeit, a falu keleti végén maga számára fenntartott egyetlen telek kivételével, amíg vissza nem fizeti nekik a szükségére tőlük kölcsön kért 20 Ft-ot, melyet 100 dénárjával számítottak.

Egyszerű másolat a XVI. század végéről, papíron, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105456. □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 438.

772. 1384. január 13. (in Posegawar, in oct. Epiph. Dom.) Mária királynő a Warad-i egyház káptalanához. Gublinus erdélyi püspök részére írja át a püspökség [Kerest]wr és I[zthy]en nevű birtokára vonatkozóan levéltárában található okleveleket.

Belefoglalva a váradi káptalan 1384. január 25-i okleveleibe (780–781. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban, II/41 (DF 277417) és I/127 (DF 277302). A leírás szerint pátens alakban, a királynő nagypecsétje alatt volt kiállítva. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 439 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 208. és 684. sz. — Süttő: Anjou II. 30–31 (52. sz.).

773. 1384. január 13. (in Sancto Emerico, in oct. Epiph. Dom.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Oruzfaya-i István felesége: Anna asszony előtte tiltotta testvérét (fr. u.): Fyzkuth-i János fia: Antalt attól, hogy Ffyzkuth-i részirtokukat Bethlem-i Gergely magisternek vagy bárki másnak eladja, elzalogosítsa, vagy bármi módon elidegenítse.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett gyűrűspecséttel, melynek körirata: [+SI]G[I]LLUM IOHNS, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73775. □ Közlés: TelOkI I. 209. — DocRomHist C, XVI. 442 (román fordításban is).

774. 1384. január 13. (in Sancto Emerico, in oct. Epiph. Dom.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Az erdélyi nemesek részvételével tartott ítélőszékén Péter Bakay-i nemes felesége: Ilona, aki néhai Bakay-i Chepan leánya, több oklevél bemutatásával igazolta, hogy Rapolth-i Jakab fiai: Mathyas és Miklós, valamint Bakay-i Pál fia: János Bakay birtok felének negyedrésze miatt a jelen oktaván megjelenni tartoztak volna, de ezt elmulasztották. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Gomboch-i Boncha fia: István vagy Estphanhaza-i Lőrinc fia: Miklós alvajdai ember idézze a színe elé a fent nevezettek. A bemutatott levelek között a káptalannak az alvajdához írt három visszafoglaló jelentése és több perhalasztó oklevél is volt. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Honorabilibus viris capitulo ecclesie Albensis Transsilvane, pro nobili domina consorte Petri nobilis de Bakay, evocatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/40 (DF 277416). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 440–442 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 207. sz.

775. 1384. január 13. (in oct. Epiph. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Mathias comes Kysengned-i (!) gyermektelen, özvegy nemes ember, halála esetére Krisztust tette meg örökösévé, és a jelenlegi lakóhelyén, Alsóapoldon (in Appoldia inferiori) levő, Tamás apostol tiszteletére emelt templom karbantartására hagyta Firsstendorff nevű lakatlan zálogos földjét, vagy visszaváltás esetén annak zálogösszegét. E birtokot

Michael fia: Johann 26 Ft-on és 24 régi báni dénármárkán, minden báni [dénár] három [kis] dénárt számítva (marcis antiquorum banalium quemlibet bannalem tribus denariis computando), vetette zálogba a káptalan előtt Mathias comesnél. — *Méltóságosor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör- és dékánkanonok.

XV. századi másolat, papíron, Szász Nemzeti Lt, Nova collectio posterior, Urk. V/1831-1. — XV. századi hibás másolat, papíron, uo., Urk. I/44 (DF 244609). □ Közlés: Ub II. 585–586. — DocRomHist C, XVI. 443–445 (román fordításban is). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 164.

776. 1384. január 19. (in Posogawar, f. III. p. oct. Epiph. Dom.) Mária királynő a [I.] Lajos királynak, majd neki teljesített hű szolgálataiért, különösképpen pedig Zeuryn királyi várnak az ellenség támadásaival szembeni megvédelmezéséért új adomány címén Chernareka-i Miklós fiának: Márton magisternek és testvéreinek adja a szlavóniai Iwanoch/Iwanouch és Athyna birtokokat avagy földeket (in ctu Crysensi). (*K. A.)

Ái Mária királynő 1384. március 30-i oklevelébe, DL 7063. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 32 (55. sz.).

777. 1384. január 25. (in Conv. Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana, kanonoktársuk: Bálint Cluswar-i plébános, Tamás fia: Miklós bíró és Hernicus (!) városi jegyző kérésére, nyílt (!) alakban átírja [I.] Lajos király 1364. szeptember 15-i pátens oklevelét (CDTrans IV. 321. sz.). — *Méltóságosor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör- és dékánkanonok. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Item quod habeamus iudicare nobiles et ignobiles. — *Uo., másik egykorú kéz írásával*: Transcriptum capituli super privilegio Lodovici regis. — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Malefactores ut Coloswarienses nisi prius coram iudice Coloswariense nullibi iudicari possint, et silva Fekete-Erdew libere uti valeant.

Eredeti, hártýán, mandorla alakú függőpecséttel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. J, nr. 7 (DF 281036). □ Közlés: Ub II. 587–588. — DocRomHist C, XVI. 446–448 (román fordításban is).

778. 1384. január 25. (in Conv. Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana, kanonoktársuk: Bálint Clusuar-i plébános, Tamás fia: Miklós bíró és Hernicus (!) városi jegyző kérésére, privilegiális alakban átírja [I.] Lajos király 1377. május 9-én kelt, pátens oklevelét (285. sz.). — *Méltóságosor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör- és dékánkanonok. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Ut in partibus Transiluanis tributum non solvant.

Eredeti, hártýán, mandorla alakú függőpecséttel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 10 (DF 281140). □ Közlés: Ub II. 588. — DocRomHist C, XVI. 448–449 (román fordításban is).

779. 1384. január 25. (in Conv. Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana, kanonoktársuk: Bálint Clusuar-i plébános, Tamás fia: Miklós bíró és Hernicus (!) városi jegyző kérésére, privilegiális alakban átírja [I.] Lajos király 1378. július 14-én kelt kiváltságlevelét (392. sz.). — *Méltóságosor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör- és

dékánkanonok. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Transcriptum capituli Albensis de casuali amissione litterarum civitatis super libertatibus eiusdem.

Eredeti, hártván, mandorla alakú függőpecséttel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. C, nr. 6 (DF 280978). □ Közlés: Ub II. 586–587. — DocRomHist C, XVI. 445–446 (román fordításban is). □ Pecset hasonmása: Jakó: Sigillografia V/2. sz.

780. 1384. január 25. (in Conv. Pauli ap.) A Warad-i egyház káptalana Mária királynő 1384. január 13-i, pátens alakban kiállított és a nagyobbik kerek pecsétjével megerősített parancsára (772. sz.), melyet Gublinus erdélyi püspök famulusa és ügyvédje: Ecely Peter fia: Arnold mutatott be, átírja saját [1339. szeptember 15.–1342. május 1. között kelt] kiváltságlevelét Kerestwr és Izthyen (!) birtok adásvételéről (CDTrans II. 1048. sz.), a sekrestyéjükben őrzött eredeti alapján.

Eredeti, megcsontult hártván, melynek függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban, II/41 (DF 277417). Az átíró oklevél záradékát a jegyző szándékosan elhagyta. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 450–451 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 211. sz. (1384. évi keltezéssel).

781. 1384. január 25. (in Conv. Pauli ap.) A Warad-i egyház káptalana Mária királynő 1384. január 13-i parancsára (772. sz.), melyet Gublinus erdélyi püspök famulusa és ügyvédje: Ecely Péter fia: Arnold mutatott be, átírja saját 1344. június 1-jei kiváltságlevelét Kerestwr (!) és Izthyen birtok eladásáról (CDTrans III. 203. sz.), a sekrestyéjükben őrzött eredeti alapján.

Eredeti, hártván, függőpecsétje leszakadt, az az erdélyi káptalan mlt-ban, I/127 (DF 277302). A keretoklevél záradékát a jegyző szándékosan elhagyta, a váradi hiteleshely akkori oklevelezési szokásának megfelelően. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 451–452 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 685. sz.

782. 1384. január 28. (in Vissegrad, XVI. d. oct. Epiph. Dom.) Losonci László erdélyi vajda és Szonuk-i ispán bizonyítja, hogy a korábbi perhalasztó oklevele értelmében január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) előtte megjelenő Od-i Balázs fia: János ama pénz felének megfizetését követelte [Od-i] Mihály fia: Gergelytől, amelyet arra költött, hogy a Gergely nagyapái (avi): Jób és Elek által eladott Mochola birtokot bírói úton visszaszerezze, hiszen a birtokból az őt illető rész már most Gergely kezén van. Az alperes szerint azonban semmit sem kell fizetnie, mivel Jób és Elek Jánosnak is ősei és nagyapái, és János apja: Balázs az ő Mochola-i birtokrészét a visszaszerzés után leánynegyed címén (pro iure quartali) nagyanyjának (aviae suae): Ilonának, az említett néhai Jób leányának engedte át. Minthogy ezt a felperes is elismerte, a vajda a jelenlevő nemesek egyetértésével mentesítette keresete alól Balázs fia: Jánost (!) [o: Mihály fia: Gergely]. (H. G.)

1804. évi hiteles másolat, papíron, Marosvásárhely v lt, Varia, nr. 1. □ Regeszta: Biás: Marosvásárhely 5 (1. sz., tévesen január 13-ra keltezve).

783. 1384. február 1. (in Wissegrad, XX. d. oct. Epiph. Dom.) Gara-i Miklós nádor a Karol-i Simon fia: Mihály és Marhard fia: András által bizonyos zálogba vett birtokok miatt Chamachaz-i Márton fia: György ellen indított pert (vö. 741. sz.) Wada-i András fia: László megidézése végett április 17-re (ad oct. Passce) halasztja. — *Hátlapján, egy-*

korú kéz írásával: Iacobus, <Petrus> filius Iohannis de Kauas, Michael filius Iohannis dicti Bere de Bere, Iacobus, <Vallentinus> filius Matheas (!) de Mendzenth, Georgius filius Iohannis de eadem, ad <octavas> M(ichaelis) [1384. október 6.]. (*H. G.)

Eredeti, szakadozott, számos javítást tartalmazó papíron, zárópecsét nyomával, Károlyi cs lt: DL 98650. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 454–467 (román fordításban is). □ A felek egy másik perében ugyancsak 1384. február 1-jén kelt oklevél hátlapi feljegyzése is említi Mendzenth-i Mátyás fiait: Bálintot és Jakabot, valamint Zar-uad-i Lászlót kijelölt nádori emberként (DL 98649, DocRomHist C, XVI. 467–476).

784. 1384. február 13. (Bude, sab. a. Valentini mart.) Mária királynő a nagybányai (de Rivulo dominarum) és a felsőbányai (de Medio monte) polgárok és hospesek panaszára megparancsolja Balk vajdának és Zathmar-i ispánnak, illetve testvéreinek: Drag-nak és Jánosnak, hogy ne akadályozzák a panaszosokat abban, hogy a Feketeerdő (Silva nigra) nevű királyi erdőben bányáik szükségletére (pro montanis sui necessaria) fát vágjanak és szenet égessenek (carbones concremari). Megparancsolja azt is, hogy a bányákban dolgozókat (laboratores montanarum) ne üldözzék el az erdőből. (K. A.)

Tartalmi ái II. Ulászló király 1503. november 16-i oklevelében, Rákóczi-Aspremont cs lt: DL 72092. □ Közlés: CDHung X/8. 139. — Hurmuzaki I/2. 285. — DocVal 316–317. — DocRomHist C, XVI. 481–482 (román fordításban is). □ Regesza: Süttő: Anjou II. 39 (70. sz.).

785. 1384. február 14. (Bude, in Valentini mart.) Mária királynő Koloswar város bírójához, esküdtjeihez, polgáraihoz és királyi hospeseihez. Megtiltja, hogy László frater Kolosmonostora-i apát jobbágyai és birtoktalan familiarisai felett bíraskodjanak, őket elfogják, javaikat lefoglalják. Ha az apát vagy officialisai a panaszosoknak nem szolgáltatnának igazságot, akkor őket idézzék perbe az ő színe elé vagy az illetékes bírák elé. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Privilegium regine Marie de colonis iudicatione.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban, LXXVI/34 (DF 275198). □ Közlés: Ub II. 589. — DocRomHist C, XVI. 482–483 (román fordításban is). □ Regesza: KmLt 60. sz. — Süttő: Anjou II. 41 (74. sz.).

786. 1384. február 14. (Bude, in Valentini mart.) Mária királynő az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát László erdélyi vajdának (voyuoda terre nostre partis Transsilvane) és Zonuk-i ispánnak Zyluas (Torda vm) birtokába királyi adomány címén történő beiktatásához. — *Kijelölt királyi emberek:* Bugath-i György, István és Imre, Cykmantel-i János, Tetreh-i Jakab fia: Mihály, Herepe-i Péter. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro mag-nifico viro domino Ladislao voyuoda terre nostre Transsiluane et comite de Zonuk, intro-ductoria et statutoria.

Eredeti, rongált papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 30138. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 483–485 (román fordításban is). □ Regesza: Süttő: Anjou II. 40–41 (73. sz.).

787. 1384. március 3. (in Sancto Demetrio, f. V. p. Invocavit) Erzsébet királyné, speciális káplánjának: Thomas szebeni (Cybiniensis) dékánnak és Jakobnak, Szeben királyi város bírójának kérésére megtiltja az idegen kereskedőknek, hogy Szebenben és a jogha-

tósága alatti területen áruljanak, vagy pedig árujukat tovább vigyék Havasalföldre (ad partes Transalpinas). Ez utóbbi esetben a bíró koboza el az ilyenek portékáit, és a királyi kamara céljaira szolgáltatassa be László erdélyi vajdának, illetve mindenkori utódainak. A vajda, valahányszor kéri a szebeniek, állítsa meg az idegen kereskedőket. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt*: Relatio domini Nicolai palatini. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Quod extranei non possint exercere mer(cimoni)a cum Transalpinis.

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befűggesztett gyűrűspecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/45 (DF 244610). — Ái Zsigmond király 1387. június 5-i oklevelében (910. sz.), uo., Urk. I/52 (DF 244617). — Ái Zsigmond király 1412. március 23-i oklevelében, uo., Urk. II/200 (DF 244842). □ Közlés: Eder: Observationes 57 (töredék). — CDHung X/1. 145. — VerArch I/1845. 3. Hef. 128–129 (Reschner, M.). — Teleki: Hunyadiak X. 609. — Hurmuzaki I/2. 284 (1383. évi hibás keltezéssel). — Ub II. 589–590. — DocRomHist D, I. 117. — Handel und Gewerbe 77–78. — DocRomHist C, XVI. 485–486 (utóbbi három román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 43–44 (78. sz.).

788. 1384. március 7. (in castro Kikullev, f. II. p. Reminiscere) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Leukus testvére (germanus): Balázs, Capolna-i Benedek fia: István vagy Korogh-i Márk alvajdai emberként vezesse be Zeplak-i Simon feleségét: Margit asszonyt, aki Zenpal-i István fiának: Pálnak a leánya, Zeplak birtok felének a negyedébe, mely László volt vikárius levele nében értelmében leánynegyed címén őt illeti. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Honorable viris, capitulo ecclesie Transsiluane, dominis et amicis suis, pro nobili domina consorte Symonis de Zeplak, introductoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 30730. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 488–489 (román fordításban is).

789. 1384. március 12. (Strigonii, in Gregorii pape) Mária királynő az erdélyrészi [Fehér] vármegye (cttus [Alb]ensis partis T[ranss]ilua[ne]) ispánjának vagy alispánjának és szolgabíráinak. Gublinus erdélyi püspök és káptalana ama panaszára, miszerint tizedszedőiknek a vármegye nemesei és a tizedfizetésre kötelezett egyéb személyek közül sokan megtagadják a régóta szokásos tizedek kiszolgáltatását, elrendeli, hogy a makacszkodókat erővel és a szokott bírsággal szorítsák rá a jelen és a két megelőző évi tized megfizetésére (predictas decimas [eorundem] episcopi et capituli annorum videlicet tertii, preteriti et presentis [veras] et iustas ac ab antiquo consuetas per quos[libet? no]biles ac alterius status dicti comitatus homines, qui decimis tenentur cum eisdem, dictis episcopo et capitulo vel eorum decimatoribus extradare [et persolvere?] faciatis plene et [int]egre). — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: [Super?] solutione decimarum.

Eredeti, erősen rongált, megcsontult hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, DL 28104. — Uv. □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 45–46 (81. sz.).

790. [1384?]. [március 29.] (in Sancto Georgio, f. III. p. Iudica) István fia: Miklós Vas (dictis) Istvánnak, Lászlónak és Leukus-nek. Tudomásukra hozza, hogy atyjafia (fr.): Péter fia: Miklós a vajdának és neki olyan parancsot hozott a királynőtől, hogy Miklóst és testvérét (fr.): Andrást, birtokaikkal együtt védelmébe vette, és oltalmazásukat a vajdára

és őreá bízta; a nevezetteket tehát ne háborgassák birtokjogaikban, mert a királynői parancs ellenére ő nem tehet semmit sem. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Nobilibus viri et honestis Stephano et Ladislao ac Leukus presentetur Vas dictis.*

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, hátlapján Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252837). A szöveg az év megjelölését nem tartalmazza, de a királynő említése miatt mindenképpen 1383–1386 közé keltezhető. A királynőtől kapott megbízás arra utal, hogy a kibocsátó valamilyen hivatalt viselt, így vélhetőleg azonos az 1384. augusztus 16-án említett (818. sz.) hasonló nevű dobokai ispánnal. (A tisztség megnevezésének elmaradása esetünkben feltehetően csak a kötetlenebb formáknak tulajdonítható.) Valószínűleg ennek alapján tüntette fel a családi levéltár XVIII. századi rendezője, Huszti András az oklevél hátlapján az 1384. évet.

□ Közlés: DocRomHist C, XVI. 494–495 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 186–187. sz.

791. 1384. március 30. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Med. quadrag.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Péter volt alvajda fia: Péter, akinek Vos (d) Leukus elleni perében március 23-án (in oct. Med. quadrag.) felperesként meg kellett volna jelennie előtte, ezt elmulasztotta, és nem is képviseltette magát. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Leukus Vos dicto contra Petrum filium Petri condam vicevyouode, obmissionalis.*

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, hátlapján Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252842). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 496–497 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 188. sz.

792. 1384. március 31. (Bude, f. V. a. Ramispalmarum) Mária királynő, Gublinus erdélyi fehérvári (AlbTr) püspök kérésére – Demeter bíboros, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzója, királyi kancellár, korábban szintén erdélyi fehérvári püspök nyilatkozata alapján, valamint Erzsébet anyakirálynő, a főpapok és bárók egyetértésével – a Mezes hegység alatti Zylah birtokot, melyet az erdélyi püspökök régóta békességben birtokoltak és most is bírnak, Szt. Mihály arkangyal iránti tiszteletből is, újra az erdélyi püspökségnek adományozza, nehogy kára származzék abból, hogy vonatkozó okleveleit elidegenítették. — *A szöveg élén jobb felől és a pecsét alatt: Relatio domini Valentini episcopi Quinqueecclesien-sis.* — *Hátlapján, közel egykorú írással: Confirmatio Marie regine super Zilah.*

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/42 (DF 277418). — Ái II. Ulászló király 1498. május 13-i oklevelében, uo., III/109 (DF 277633). □ Közlés: Szeredai: Series 122–123. — CDHung X/1. 70–72 (1383. évi hibás keltezéssel), X/8. 133–135. — Örök Szilágy 88 (magyar fordításban, 1384. április 1-jei hibás keltezéssel). — DocRomHist C, XVI. 497–500 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 209. sz. (tévesen április 1-jére keltezve) és 686. sz. — Süttő: Anjou II. 53–54 (97. sz.).

793. 1384. április 7. (in Cena Dom.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Vg-ra-i Konya fia: Dániel a szükségében neki adott 40 arany Ft fejében rokonainak: Aykay (d) Péter fia: Lászlónak, az erdélyi egyházbeli Vzd-i főesperesnek és János fia: László deáknak, Wasary-i nemesnek engedte át a nagyanyja (avia): néhai Ilona, Aykay Péter leánya leányegyedéből őt illető részt. Egyben kötelezettséget vállalt arra, hogy László főesperest és László deákat ezzel kapcsolatosan saját költségén megoltalmazza a többi atyafival és rokonnal szemben.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Bölöni cs lt (DF 278517). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 502–503 (román fordításban is).

794. 1384. április 13. (Bude, f. IV. p. Passce) Mária királynő, minthogy [I.] Lajos király fiú örökös nélküli halála után a trón reá szállott, néhai Kusal-i Jakch magister fiainak: András magister főkincstartónak, György magister udvari lovagnak és Beregh-i ispánnak, valamint Istvánnak és Dénesnek – testvérük (fr. u.): Dávid nevében is előterjesztett – kérésére a Belső-Szolnok vármegyei (in ctu de Zonuk interiori) fekvő Kusal nevű birtokukra, ahol Szűz Mária tiszteletére emelt templom áll, az áldozócsüörtököt (Ascens. Dom.) közvetlenül megelőző és azt követő négy-négy napra évi nagyvásárt (nundinas, congregationem seu forum annuum) engedélyez, mely a mágnások, nemesek, megyés ispánok és szolgabírák joghatóságától mentesen a Buda-n szokásos sokadalom szabadsága szerint (iuxta modum, morem et libertatem nundinarum seu fori annualis Bude celebrari consuetum) működhet. E vásárokat a kereskedők különleges védelme alatt (sub nostra protectione et tutela speciali) szabadon látogathatják portékáikkal, és ott zavartalanul adhatnak-vehetnek. Ezt a vásárokon és nyilvános helyeken hirdessék ki. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Annuentia nundine in Kusal ante festum Ascensionis Domini.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105457. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 504–506 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 60–61 (109. sz.).

795. 1384. május 2. (II. d. oct. Georgii mart.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Gara-i Miklós nádor ítéletlevele és saját korábbi halasztólevelük értelmében május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kanonoktársuk: Gergely Kuleser-i főesperes káptalani kiküldött előtt Chahol-i János fiai: Sebestyén magister és János magukkal együtt száz nemesel megesküdték Barthawelg-i István fiai: András és Pál ellenében, hogy a nevezett Istvánt Barthawelg-ről hatalmaskodva nem hurcoltatták el románokkal (Olahos) és jobbágyaikkal Chahol-ra, kertjét, házát és kúriáját nem égettették fel, ezek fáinak és gyümölcsfáinak kivágásában, gyümölcsök leszedésében, szántóik felszántásában és bevetésében, szénájuk legeltetésében ártatlanok, Barthawelg birtokot nem foglaltatták el, és oda nem telepítettek jobbágyokat. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro magistro Sebastiano et Iohanne filiis Iohannis de Chahol, contra Andream et Paulum de Barthawelg, super depositione iuramenti intrascripti, memorialis. (K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét töredékeivel, melynek körirata: [S MIN CAPLI WADI]E[N ECC]E AD CAVSAS, Kapy cs lt: DL 64103. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 510–512 (román fordításban is).

796. 1384. május 4. (f. IV. p. Inv. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Bord fia: Miklós Bord-i nemes a Sauli falu felé eső szőlő melletti Keseles nevű erdejének felét 31 garasával számolt 25 Ft-ban elzálogosította Miklós fia: János magister Deua-i várnagnak, akit a káptalan előtt famulusa: Zolchwa-i Miklós fia: Miklós képviselt. Ha János magister a kiváltáskor nem akarná az erdőt visszaadni, perkezdés előtt 25 Ft-ot fizessen Miklósnak, a bírói részen kívül. Ha Bord fia: Miklós nem biztosítaná az erdő zavartalan birtoklását, vagy nem tudná a teljes zálogösszeget visszafizetni, másik erdejéből tartozik megfelelő nagyságú részt átengedni János magisternek és utódainak.

Eredeti, rongált hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30731. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 512–514 (román fordításban is).

*[1384?]. május 6. István fia: Miklós levele Miklós székely ispánhoz (WassLt 189. sz.) az [1382–1385]. május 6-i keltezés alatt szerepel (670. sz.).

797. 1384. május 11. (V. Id. Maii, an. III.) Mária királynő, minthogy apja: [I.] Lajos király fiúörökös nélküli halála után a trón reászállott, Torozkou-i István fiai: Miklós és László kérésére, Erzsébet anyakirálynő beleegyezésével, a főpapok és bárók tanácsára privilegiális alakban átírja és megerősíti Lajos király 1377. június 28-án, új nagyobb pecsétje alatt kelt pápens oklevelét (321. sz.), melynek értelmében a kérelmezők nővére (s. u.): ZenthIwan-i György fia: Péter özvegye: Margit a Kykulleu vármegyei Kund nevű birtokát, Ebesfolua-i Imre fia: László, a nevezett Péter rokona (frater) pedig a Goganfalua határában fekvő Tamastelke nevű földön öt hold szőlőjét nekik ajándékozta. — Az oklevél Demeternek, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzójának, ottani örökös ispánnak, királyi kancellárnak a keze által kelt. — *Méltóságsor*: Demeter bíboros, az esztergomi egyház örökös kormányzója, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i, Péter raguzai (Ragusiensis) érsek; Imre egri (Agriensis), Pál Zagrab-i, Gublinus erdélyi, Bálint egyházi doktori pécsi (Quinqueecclesiensis), János Warad-i, Vilmos győri (Jauriensis), Benedek Wesprim-i, János Chanad-i, György boszniai (Boznensis), Péter Wac-i, János szerémi (Syrimiensis), Domokos frater nyitrai (Nytriensis), Pál knini (Tyniniensis), Demeter Nona-i, Grisogon traui (Traguriensis), Máté sebenicoi (Sibinicensis), Benuenuto lesinai (Pharensis), Jakab makarskai (Makarensis), Mihály Scardona-i és Tamás zenggi (Seniensis) püspök, a Corbauia-i püspöki szék betöltetlen; Gara-i Miklós nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Zeech-i Miklós comes országbíró, Lyndua-i István Szlavónia, Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) Templin Dalmácia és Horvátország, Phylpus fia: István Machow bánja, Zambou (d) Miklós tárnok-, Forgach (d) Balázs pohárnok-, Telegd-i Miklós fia: Miklós ajtónálló-, Wesen-i Miklós fia: László étekgó-, néhai Dénes vajda fia: István lovászmester, az előbbi Zambo (d) Miklós Posen-i ispán. — *Arenga*. — *Hátlapján, egykorú kezek írásával*: Correcta et collata D(emetrius). Domini Turozkou. — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Donacio Marie regine simul cum consensu ac iure re[gio] factam (!).

Eredeti, hártján, rongált függőpecséttel, Thorotzkay cs lt (DF 257873). □ Közlés: Ub II. 590–592. — DocRomHist C, XVI. 518–521 (román fordításban is). □ Regeszta: ThLt 20. sz. — Süttő: Anjou II. 73 (129. sz.).

798. 1384. [május 11. körül] Mária királynő KwpesthBanya/KwpesBanya birtokot új adomány címen Thorozko-i István fiainak: Miklós és László magistereknek, továbbá unokatestvéreinek (fr. p.): Akws fiainak: Andrásnak és Miklósnak adományozza hűséges szolgálataik jutalmaként, de főként nevezett Miklós és László testvérének (fr. u.): Eleknek [I.] Lajos király Layk havasalföldi vajda elleni hadjáratában történt hősi haláláért.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1385. május 8-i oklevelében (834. sz.), DL 32505–32506, ill. 37066, pag. 17–18. és Kemény József gyűjteménye (DF 253537). Napi keltezését az indokolja, hogy az adományozás írásba foglalására vélhetően ugyanakkor került sor, mint amikor Mária királynő Torockói Miklós és László kérésére 1384. május 11-én oklevelet írt át (797. sz.). □ Közlés: Transilvania 5/1872. 114 (Moldovanu, Št.). — Hurmuzaki I/2. 288–289. — CercIst 10–12/1934–1936, nr. 1. 15–16 (Minea, I.). — DocRomHist C, XVI. 436–437 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 74 (131. sz.).

799. 1384. [május 11. körül] Mária királynő elrendeli a Thorozko-i nemesek bevezetését KwpesthBanya birtokába.

Tartalmi említés az erdélyi káptalan 1385. május 8-i oklevelében (834. sz.), DL 32505–32506, ill. 37066, pag. 18. és Kemény József gyűjteménye (DF 253537). Hozzávetőleges napi keltezésének indoklását lásd az előző oklevélnél (798. sz.). □ Közlés: Transilvania 5/1872. 114 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 289. — CercIst 10–12/1934–1936, nr. 1. 16 (Minea, I.). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 74–75 (132. sz.).

800. 1384. május 14. (sab. a. Ascens. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Salomon néhai Kelnek-i comes fia: a törvényes korú Johann Kyssebes-i nemes, aki ifjúkorában mindkét szülőjére árva maradt, előtte elismerte, hogy Dyogh-i Lukács fiával: István magisterrel szemben, aki néhai [I.] Lajos király különleges kegyéből (vö. 270. sz.) kiskorúsága idején gyámja volt, semmilyen követelése nincs. István magister őt felkarolva és felnevelve táplálta, a szüleitől reá maradt birtokokat, ingó és ingatlan javakat, azaz ménesbeli lovait, juhait, disznóit, ezüst edényeit, ékszerekkel és drágakövekkel díszített asszonyi öltözékeit, ládabeli dolgait, továbbá más házi eszközöket (thesaurorum, vasorum argenteorum, vestimentorum muliebrium, monilibus et gemmis pretiosis deauratorum, ac aliarum rerum scrinialium et utensilium domus) megőrizte és neki visszaadta. István magister a Johannt illető javakból Benchench birtok felét 40 arany Ft-ért, a jelenleg lakatlan Zenthgergtelek földet pedig 30 arany Ft-ért kiváltotta; Peterfalwa faluban 150 arany Ft-ért egy malmot építtetett; gyámfia adósságai címén Szebenben (in civitate Cybiniensi) 52 és fél Ft-ot, azokért a bírságokért pedig, melyekkel még gyámsága előtt Johann a vajdának és az erdélyi részek más bírúinak adósa maradt, száz dénárral számított 640 Ft-ot fizetett. — *Méltóságsor*: László prépost egyházzogi doktor, László éneklő-, Péter ór- és dékánanonok. (K. A.)

Ái az erdélyi káptalan 1417. június 1-jei oklevelében, DL 9722. A leírás szerint privilegiális alakban volt kiállítva. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 522–524 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 592.

801. 1384. május 18. (Bude, in vig. Ascens. Dom.) Mária királynő az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát Kend-i Tamás fia: Istvánnak és fiának: Jánosnak Babahalma nevű (Kykulle vm) birtokukba való bevezetéséhez, és erről a vajdának szokott módon tegyen jelentést. — *Kijelölt királyi emberek*: Galsa-i László, Kwsepfalu-i Benedek fia: István, Pousfalu-i Gergely fia: Pál, Dom[b]ou-i Buken fia: Miklós. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro Stephano filio Thome de Kend et Iohanne filio eiusdem, introductoria et statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán felségpecsét nyomával, DL 29724. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 525–527 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 77 (136. sz.).

802. 1384. május 18. (Bude, in vig. Ascens. [Dom.]) Erzsébet királyné a Warad-i egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Gech-i Miklós, Mykola-i Gergely vagy Wolcechaza-i János közül az egyik vizsgálja ki Cegen-i Tamás fia: Simon panaszát, miszerint Cegen-i és Nogfalu-i földjét, erdejét és kaszálóját a királynő Darouch-i jobbágysai hatalmasul elfoglalták. Ha a panasz igaznak bizonyul, a királyi ember szólítsa

fel Darouch-i jobbágyokat a jószágrészek visszaadására, ha pedig ezt nem tennék meg, idézze őket a királyi jelenlet elé. (K. A.)

Belefoglalva a váradi káptalan 1384. július 1-jei jelentésébe (812. sz.), DL 30732. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 524–525 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 76 (135. sz.).

803. 1384. május 20. (XIII. Kal. Iunii) Mária királynő a [kolozsmonostori] konventnek új pecsét [használatát engedélyezi]. — Az oklevél Demeternek, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papjának, az esztergomi (Strigoniensis) egyház kormányzójának, [királyi kancellárnak] a keze által kelt. (K. A.)

Kivonat a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 8. A leírás szerint az eredeti kiváltságlevélként, függőpecséttel megerősítve volt kiállítva. □ Regeszta: KmJkv I. 192. — Süttő: Anjou II. 78 (139. sz.).

804. 1(3)84. május 22. (dom. p. Ascens. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy kanonoktársuk: László magister Ozd-i főesperes zálogos, valamint pénzen vásárolt vagy szolgálataival szerzett összes birtokát, rokonai szeretete jeléül, Wasary-i János nevű testvére (fr. u.) fiának: Lászlónak, valamint örökösének adta örökre, de azzal a megkötéssel, hogy ő maga a zálogos jószágából saját lelki üdvösségére vagy más személyeknek is adományozhat, illetve saját szükségeire is fordíthat.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Bölöni cs lt (DF 278520). Éves keltezését az oklevélben szereplő 1484-ről az íráskép alapján nyilvánvaló hibaként javítani kellett 1384-re. Az itt említett László 1377–1390 között volt ózdi főesperes (Turul 92/2020. 78 [Hegyí G.]), Vásári János fiát: Lászlót pedig 1384–1397 között említik (Engel: Genealógia: Vásári [2] [Ajkai]). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 527–528 (román fordításban is).

805. 1384. május 26. (Budae, f. V. a. Penth.) Erzsébet királyné megparancsolja László erdélyi vajdának, hogy a Varad-i káptalan ezen oklevéllel kirendelt tanúbizonyosága jelenlétében, az ő nevében határolja körül Dan fiai: Ioan, Petru, Mica, Ștefan és Ladislau, illetve Ilie fia: Bothos Chucha, Nagbermen és KysBermen nevű birtokait, elválasztva azokat Solomku és Sebusvár várak birtokaitól. Minderről a káptalan írjon jelentést. (K. A.)

Eredetije állítólag a Bánffy cs lt-ban volt, de ott jelenleg nem található. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratosa okmánytárában (DiplSuppl II. 229). Gyanús hitelességű, amit az eredeti hiánya és Kemény közvetítő szerepe mellett az is alátámaszt, hogy Csucsát és a két Börményt csak jóval később, a XV. század második felében említik először (Csánki V. 334, 343). Adatai viszont nem ütköznek a hiteles forrásokból származó tényekkel; a csucsai román nemesek 1460-ig valóban örökjogon bírták a három települést (KmJkv I. 1493–1493. sz.; BánfOkl II. 25–27); és az sem példátlan, hogy parancslevelüket az uralkodók nem közvetlenül a hiteleshelyhez, hanem az illetékes világi eljáróhoz intézzék (CDTrans III. 534, 1060, IV. 503, 506, 509, 537, 810, V. 128. sz.; TelOkl I. 355–359; SzOkl VIII. 42–45). □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 668–669.

806. 1384. május 28. (in vig. Penth.) A Warad-i egyház káptalana László erdélyi fehérvári (AlbTr) éneklókanonok kérésére Gubilnus (!) erdélyi püspök és káptalana részére átírja [L.] Lajos király 1366. július 8-i pátens oklevelét az erdélyi püspökök és káptalanuk javára eddig tett birtokadományokról és hagyatékokról (CDTrans IV. 498. sz.), amely a szöveg alatt vörös viaszba nyomott titkospecséttel volt megerősítve. — *Méltóságosor*: Cy-

kow István prépost, Péter olvasó-, Bereck éneklő-, Jakab örkanonok. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Quod nobiles possent legare <possessiones> ecclesie.

Eredeti, hártján, függőpecsétje a hártya egy részével együtt leszakadt, az erdélyi káptalan ml-t-ban, I/192 (DF 277369). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 528–530 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlT 687–688. sz.

807. 1384. június 5. (Torde, in Trinitatis) János erdélyi alvajda Szűz Mária Clusmonstra-i konventjének. Az erdélyrészi nemesekkel együtt e napon Torda-n az ország fontos ügyeiben intézkedve (pro quodam arduo negotio regni disponendo), Clus vármegye szolgabíráinak válaszlevelével megjelent előtte egyrészről Almas-i László fia: Jakab, másrészről pedig Gyereu fia: Gyereu. E levélből kiderült, hogy a szolgabírák és más nemesek által tartott helyszíni szemle alkalmával a két fél közti per tárgyát alkotó földet Almas-i Jakab Zomordoktelke-nek nevezi, Gyereu pedig Kyptelke-nek, és mindketten saját ősi birtokuknak tekintik. A felek által választott fogott bírák végül úgy határoztak, hogy Almas-i Jakab lévén a felperes, június 24-én (in Ioh. Bapt.) saját rendjén való öt nemes-sel, akik közül kettő tőszomszéd legyen, a helyszínen a szokott módon esküdjön meg arra, hogy a vitás terület az ő tulajdona és az volt korábban is. Küldje ki megbízottját, aki Nadas-i Lőrinc fia: Domokos, Péter fia: Péter, László fia: Mihály, Geztragh-i János, László és András, továbbá Mihály fia: János és Henke László Gyurghfalua-i nemesek egyikének társaságában tanúskodják az eskütétel szabályosságáról, és ennek megtörténte után László fia: Jakabot vezessék be a vitás föld birtokába, kijelölve annak határait.

Bele foglalta a kolozsmonostori konvent 1384. július 5-i jelentésébe (813. sz.), Sombory cs lt: DL 65391. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 539–541 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 86–87 (154. sz.).

808. 1384. [június 5. után] János erdélyi alvajda Wrkund (d) Mihály keresetének (vö. 662. sz.) [1384. január 13-ról] általa 1384. június 5-re (ad oct. Penth.) halasztott tárgyalásán, miután a felperes bemutatta az erdélyi káptalan [1383. december 22.–1384. január 13. között kelt] idéző levelét (769. sz.), Gerend-i Miklós fiait: Lászlót, Miklóst és Zsigmondot, valamint Péter fia: Miklóst, továbbá Fygud-i László fiait: Mihályt, Miklóst és Benedeket, alpereseket, bírsággal sújta, amiért nem jelentek meg előtte Wrkund (d) Mihály ellenében.

Tartalmi említés Dobokai János és Sztrigyi Péter erdélyi alvajdák 1407. május 8-i oklevelében, DL 30151.

809. 1384. június 8. (Bude, in vig. Corp. Chr.) Bebek György magister királynői tárnokmester és fiai: Detre és Imre, György testvére (fr. u.): néhai <István> comes fiai: László és Ferenc, továbbá néhai Konya comes fiai: Frank, Miklós és Simon, valamint László erdélyi vajda és testvérei (fr. c. et u.) az Erdélyben (in regno Transsilvano) lakó nemesekhez. Minthogy a királynő és Magyarország (regni Hungarie) ügyei miatt nem lehetnek közöttük, hogy a kilenced beszédését velük közösen elrendeljék (ut vobiscum exactionem nonarum simul ordinare potuissimus), úgy döntöttek, hogy be fogják hajtani a kilencedet saját jobbágyaiktól. A címzettek is intézkedjenek a kilenced beszédéséről a maguk jobbágyai között, aki pedig ezt – magukat is beleértve – elmulasztaná, bírsággal sújtásák. (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján egy befüggesztett pecsét töredékével és kettőnek nyomával, melyek közül az egyik hatszögű, Erdődy cs vépi lt (DF 262348). □ Közlés: Süttő: Anjou II. 89–90 (160. sz.).

*1384. június 30. Garai Miklós nádor levele Losonci Lászlóhoz (BánfOkl I. 374–375) valószínűleg inkább 1385. június 30-án kelt (839. sz.).

810. 1384. július 1. (VIII. d. Nat. Ioh. Bapt.) Erzsébet királyné az erdélyrészi nemeseknek. László erdélyi vajda leveléből értesült arról, hogy neki és gyermekeinek hűségesen kívánnak szolgálni. Ezt köszöni és kéri, hogy továbbra is maradjanak meg a néhai [I.] Lajos király idejében tapasztalt, szokott hűségükben, mert alkalmas helyen és időben nem fog elfelejtkezni szolgálataikról.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett gyűrűspecsté nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62740. □ Közlés: Süttő: Anjou II. 102–103 (183. sz.). □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 552.

811. 1384. július 1. (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Salomon fia: Johann Kyssebus-i nemes, miután birtokait, valamint egyéb ingatlan és ingó javait Lukács fia: István magister Dyog-i nemes, akit gyermeksege idejére [I.] Lajos király tett gyámjává [1377. április 28-i] írásos parancsával (270. sz.), a törvényes kor elérése után kezébe adta, most ugyanezeket saját elhatározásából és Goblinus erdélyi püspök akaratából ismét Lukács fia: István magisterre bízta oltalmazás és gyarapítás végett, mert ő erre elégtelen. Egyben megfogadja, hogy javai kormányzásával kapcsolatosan István magister vagy utódai ellen sohasem indít keresetet. — *Hátlapján, egykorú rájegyzés:* Pro pargame-no (!) nostro nil solvit.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73776. □ Közlés: TelOkl I. 209–210. — Ub II. 592–593. — DocRomHist C, XVI. 550–552 (román fordításban is).

812. 1384. július 1. (VIII. d. Nat. Ioh. Bapt.) A Warad-i egyház káptalana Mária királynőhöz. 1384. május 18-i parancsára (802. sz.) kiküldte tanúbizonyosságul László karbeli klerikust, kinek jelenlétében Wolcich-i János királyi ember június 29-én (f. IV. in Petri et Pauli ap.) Zathmar vármegyében vizsgálatot tartva igazolta, hogy királynő Darouch-i jobbágysai mindazt elkövették, amit Tamás fia: Simon elpanaszolt. Ezért a Darouch-i jobbágyokat, a bírót és az esküdteket augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.) a királynő színe elé idézte, hogy ekkor okleveleikkel együtt jelenjenek meg Tamás fia: Simon ellenében. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Domine Marie regine, pro Symone filio Thome de Nogfalu, contra hospites de Darouch, super occupatione terre, silve et feneti, inquisitoria et ad octavas festi beati Iacobi apostoli evocatoria. — *Uo., egykorú kéz írásával:* Pro actore Iohannes filius Iacobi, cum Varadiensis, ad preceptum reginalis ad M[edi]i quadrag. [1385. március 8.]. Due. Solvit. (K. A.)

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét nyomával, DL 30732. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 548–550 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 76 (135. sz.).

813. 1384. július 5. (f. III. p. Petri et Pauli ap.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdához. 1384. június 5-i kérésére (807. sz.) kiküldte Antal frater papot (sacerdos), kinek tanúbizonyága mellett és Geztragh-i János alvajdai ember

jelenlétében László fia: Jakab június 2-án (in Ioh. Bapt.) a szokásos módon megesküdött, hogy a vitás föld mindig az ő örökjogú tulajdona volt. Ezért az alvajdai ember, más fogott bírakkal együtt, a Zomordoktelek nevű földet Jakabnak iktatta az alábbi új határjelek között: Prima meta incipit a parte septentrionali super quendam montem, ubi unam metam terream erexissent, que distingit mete et terre magistri Michaelis de Sombor, que Madarasayfey vocatur, et terre filiorum Gyereu Kyntelke vocate, que est terra usualis Zenthkyral vocate. Abhinc versus meridionalem descendendo ad Haryssasaypataka a parte meridionali unam metam terream cursualem erexissent. Deinde directe infra procedendo apud eandem Haryssasaypataka similiter unam metam terream erexissent cursualem. Deinde vero parvum procedendo, ubi via Pyspwkutha rivulum Zenthkyralpataka transiret similiter unam metam terream cursualem erexissent. Abinde vero versus meridionalem ad montem ascendendo, ubi inter arbores similiter unam metam terream erexissent. Deinde versus meridionalem supra eandem directe ascendendo inter virgultas similiter unam metam terream erexissent. Deinde ad eandem partem meridionalem parvum ascendendo super unum monticulum inter arbores et virgultas similiter unam metam terream erexissent. Deinde ulterius super unum Beerch ascendendo inter Kyntelke et Zomordok super collum eiusdem Berch similiter unam metam terream erexissent. Deinde supra eundem montem ascendendo in cacumine ipsius montis supra Bozolnukpataka existentem similiter unam metam terream erexissent, que distingit terre magistri Georgii Bebek Lebzopataka (?) vocate, ubi terminantur mete, et abhinc vadit ad primam metam. Minthogy Gyereu az iktatásnak ellentmondott arra hivatkozva, hogy Jakab nem tőzsomszédokkal együttesen tette le az esküt, az ügyet eldöntésre felterjesztik az ország nemesei elé. Jakab eskütársai Horuathy-i Jakab fia: Gergely, Zuthor-i Zele (d) László, Tamasfalua-i Pál fia: László, Tamasfalua-i Miklós fia: László és Reche-i Iktor fia: László voltak.

Ái Szécsényi Frank erdélyi vajda 1394. december 30-i ítéletlevelében, Sombory cs It: DL 65391. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 552–555 (román fordításban is).

814. 1384. július 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Ioh. Bapt.) János erdélyi alvajda Mihály fia: János és az őt a Clusmonstra-i konvent ügyvédvallólevele alapján képviselő Henke László györgyfalvi (de villa Georgii) nemeseknek Dezmyr-i János fiai: Mykola és László, valamint Zomusfolua-i Kemyn fiai: Tamás és László elleni, korábban általa július 1-jére (in oct. Ioh. Bapt.) halasztott perében a felek akaratából október 6-ig (ad oct. Mich. arch.) újabb halasztást engedélyez. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Mykola et Ladislao filiis Io[hannis] de Dezmyr, Thoma et Ladislao filiis Ke[myn], contra Iohannem filium Michaelis, Ladislaum Henke, ad octavas beati Mychaelis archangeli, prorog[atoria].

Eredeti, papírszeletkén, zárópecsét töredékével, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257799). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 555–556 (román fordításban is).

815. 1384. július 18. (f. II. a. Marie Magd.) A Colusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Gerold-i J[ános] leánya: Annos, akit János erdélyi alvajda ügyvédvalló levelével férje: Nema-i Gergely fia: Miklós képvisel, Donchhaza birtokbeli részét 32 gara-

sával számolt 70 Ft-ért elzalogosítja Thomasfolua-i György fia: Illésnek úgy, hogy azt ugyanennyi készpénzzel válthatja majd vissza.

Eredeti, málladozó papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, melynek körirata: [+S CONVENTVS BETE] M [VIRGI]NIS [DJE COLOSMONAT, DL 29196. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 556–557 (román fordításban is).

816. 1384. augusztus 4. (f. V. p. Ad vinc. Petri ap.) A Colusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Machy-i Jakab fia: István Bald birtokon (Kolus vm) levő részét 40 arany Ft-on tíz évre zálogba adja Noua-i Fülöp fia: Jánosnak és fiának: Péternek, és kötelezi magát, hogy őket a jószágrészt használatában mindenkivel szemben saját költségén megvédelmezi, ha pedig erre nem lenne képes, akkor vagy a zálogösszeget fizeti vissza, vagy pedig máshol fekvő ugyanakkora jószág részét engedi át nekik.

Eredeti, hártván, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 36410. □ Közlés: ArhIstRom II/2005, nr. 1. 22 (Diaconescu, M.). — DocRomHist C, XVI. 558–559 (román fordításban is).

817. 1384. augusztus 14. (in Temeswar, in vig. Assumpt. Marie) Erzsébet királyné Kallo-i Vbol-hoz. Ne csatlakozzon István egykori [erdélyi] vajda és szövetségesei szervezkedéséhez (ad colloqium <et consortium> notiorum rebellium nostrorum Stephani condam wayuode et colligatorum suorum), és ezt a parancsot adja tovább rokonainak és familiárisainak is, hiszen már elődei is hűségesek voltak a Szent Koronához, [I.] Lajos királyhoz és őhozzá. Hűsége nem marad hála nélkül. (K. A.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befűggesztett gyűrűspecsét töredékével, Pécsi Püspöki Lt, Klimó György gyűjteménye (DF 285852). □ Közlés: Katona XI. 77–78. — CDHung X/1. 144, 210–211 (utóbbi 1385. évi hibás keltezésel). — Süttő: Anjou II. 119 (214. sz.). □ Regeszta: DocRomHist C, XIII. 560. □ A királyné e napon Zágráb város előjáróihoz is küldött a fentivel azonos tartalmú levelet (DF 230639; Süttő: Anjou II. 118–119 [213. sz.]).

818. 1384. augusztus 16. (in Bonchyda, f. III. p. Assumpt. Marie) István fia: Miklós magister, Doboka vármegye ispánja, valamint szolgabírái: Olnuk-i Barrabas és Markhaza-i Gál fia: Péter bizonyítják, hogy Domokos fia: István és Iwanka fia: András, feleségének: Klárának a megye ügyvédvallólevelével meghatalmazott képviselőjeként, a Nyres-i birtokrészükkel kapcsolatos perüket, a megye korábbi kötelezőlevele alapján előttük szeptember 11-re (ad dom. p. Nat. Marie) halasztották, és Nyres-en kívánják folytatni.

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett pecsét töredékével és egy harmadik nyomával, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs Lt (DF 252839). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 560–561 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 190. sz.

*1384. augusztus 24. Demeter bíboros, pápai legátus átiró oklevele (DL 7053) valójában 1384. december 21-én kelt (824. sz.).

*1384. szeptember 17. Demeter bíboros, pápai legátus szebeni búcsúengedélye (DF 291983; Ub II. 593–594) valószínűleg inkább 1384. december 17-én kelt (822. sz.).

819. 1384. október 4. (in Francisci conf.) Az erdélyi egyház káptalana, kiküldöttje: János Tyre-i pap (rector ecclesie) bevallása alapján, bizonyítja, hogy Zuchaak-i Domokos fiai: Lukács és Péter annak az 50 márkának a fejében, amelyet a káptalan előtt kötött korábbi megegyezésük alapján Zomordok-i János fiai: Demeternek és Miklósnak megölt testvérük (fr. u.): György vérdíja címén [1385?]. január 13-án (in oct. Epiph. Dom.), május 1-jén (in oct. Georgii mart.) és szeptember 15-én (in oct. Nat. Virg.) tartoztak volna fizetni, fogott bírák előtti újabb megegyezésük értelmében a fizetés megtörténtéig való használatra átengedték a [Zuchaak-i határban] Gyalow felé elterülő két darab szántóföldjük felét (quasdam medietates duarum terrarum pedaliū arabiliū vulgo Labfeuld vocatarum versus Gyalow habitas), melyeknek másik felét Zuchaak-i Kotus János örökjogon birtokolja, minden hozzájuk tartozó haszonvételeikkel együtt, a Nadas melletti kaszálójuk felét és egy jobbágytelket szintén Zuchaak-on Rauas (d) Péter kúriája mellett. Kötelezték magukat, hogy amennyiben a két lábföld nem tenne ki 100 holdat (si predicte medietates duarum terrarum pedaliū premissarum se ad centum jugera terrarum arabiliū non extenderet), akkor azokat egyéb Zuchaak-i szántóikból kiegészítik. Lukács és Péter vállalták azt is, hogy az átengedett birtokrészeiket nem becsértékén, hanem csak az említett összeg kifizetésével válthatják vissza, továbbá azt is, hogy ha az egyezséget megszegnék, fejvesztésen (in detroncatione capitū seu sententia capitali) maradjanak.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, DL 29197. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 564–567 (román fordításban is).

820. [1384]. december 6. (in Torda, in Nicolai conf.) Demeter bíboros, esztergomi <kormányzó> a szebeni (Cibiniensis) káptalan tagjaihoz. Jávahagyta Nikolaus Affrica-i plébánosnak, Thomas halálát követően, dékánjukká való megválasztását. — *Hátlapján, aazonos kéz írásával:* Honorabilibus et discretis viris dominis de capitulo ecclesie Cibiniensis, Demetrius Strigoniensis cardinalis. — *Uo., jobb felől, egykorú kéz írásával:* Confirmatio decani. — *Uo., másik egykorú kéz írásával:* Confirmatio domini Nicolai de Affrica decani Cibiniensis per dominum Demetrium cardinalem et archiepiscopum Strigoniensis facta.

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecst nyomával, a szebeni szász ev. káptalan lt-ban (DF 291964). Tollban maradt éves keltezését az indokolja, hogy Demeter érsek ebben az évben járt Erdélyben (vö. 821–824, 829. sz.), és az elhunyt Thomas dékánt utóljára 1384. március 3-án említik az élők sorában (787. sz.). □ Közlés: VerArch I/1845. 3. Hef. 130 (Reschner, M.; 1386. évi hibás keltezéssel). — Ub II. 594. — DocRomHist C, XVI. 569–570 (román fordításban is). □ Regesza: Süttő: Anjou II. 144–145 (262. sz.).

821. 1384. december 17. (in Zebulusarhel [!], XVII. d. Decembris) Demeter, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzója, a Szentszék magyarországi legátusa bizonyítja, hogy az esztergomi joghatóság alá tartozó szebeni (in Cybinio) Szűz Mária-egyházban azok számára, akik az Oltáriszentségről elnevezett testvérület csütörtökönkénti (f. V.) miséin részt vesznek, egy éves és 100 napos búcsút engedélyez. — *Arenga.* (K. A.)

Ái Steinaui Urban közjegyző 1460. október 2-i oklevelében, a szebeni szász ev. káptalan lt-ban (DF 291983). A leírás szerint pátens alakban kiállított oklevelet mandorla alakú pecséttel erősítették meg. □ Közlés: VerArch

10/1872. 329–330 (Seiwert, G). — Ub II. 594–595. — DocRomHist C, XVI. 571–573 (román fordításban is). □ Regesza: Süttő: Anjou II. 150 (270. sz.).

822. 1384. <december> 17. (in Zebulusarhel [!], XVII. d. Septembris [o: Decembris]) Demeter, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzója, a Szentszék magyarországi legátusa mindazoknak, akik az esztergomi joghatóság alá tartozó szebeni (Cybiniensis) Szűz Mária-templomban az Oltáriszentségről nevezett testvérülettel (per fraternitatem ... sacramenti corporis et sanguinis Christi) és a helyi klérussal együtt szombatonként vecsernyekor Salve regina-t énekelnek, egy évi és 100 napi búcsút engedélyez. — *Arenga.* (K. A.)

Ái Steinaui Urban közjegyző 1460. október 2-i oklevelében, a szebeni szász ev. káptalan lt-ban (DF 291983). A leírás szerint pápens alakban kiállított oklevelet mandorla alakú pecséttel erősítették meg. Az oklevélben szereplő 1384. szeptember 17-i dátum az átírás során ejtett hiba lehet, mert Demeter érsek december 17–21. között tartózkodott Székelyvásárhelyen (821, 823–824. sz. – vö. Süttő: Anjou II. 128). □ Közlés: VerArch 10/1872. 329 (Seiwert, G.). — Ub II. 593–594. — Süttő: Anjou II. 127–128 (230. sz.). — DocRomHist C, XVI. 562–563 (román fordításban is, mindhárom szeptember 17-i keltezéssel).

823. 1384. december 20. (in Zekulusarhel, in vig. Thome ap.) Demeter, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzója, a Szentszék magyarországi legátusa Brassouia-vidék ispánjainak, bírának, esküdteinek és közösségének. Az egyházak hasznára adott javak felhasználása felől ne a gondnokok (vitrici) vagy más laikusok döntsenek a plébános megkérdezése nélkül, hanem éppen az ő tanácsa szerint használják fel azokat az egyház szükségleteinek megfelelően, és a gondnok is neki adjon számot gazdálkodásáról. — *Hátlapján, XV. századi kézírásával:* Littera quod ullum testamentum debet d(est)inari (?) ad usum ecclesie sub consensu plebani.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét töredékével, melynek körirata: [S] DEMETRII TT SCORVM QVATVO[R] CORONA[TOR] PRESBRI CARDINAL, a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 11 (DF 286550). □ Közlés: Ub II. 595–596. — DocRomHist C, XVI. 573–575 (román fordításban is). □ Regesza: Bónis: Szentszéki regeszták 1485. sz. — Süttő: Anjou II. 151–152. (273. sz.).

824. 1384. december 21. (in Zekulusarh[el], in Thome ap.) Demeter, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzója, a Szentszék magyarországi legátusa Thomas Brassouia-i dékán, Corona-i, Stephan Rossnaw-i és Franz Fuldwar-i plébánosnak a Brassou-i vidéki (districtus) plébánosok nevében előterjesztett kérésére átírja [I.] Lajos király 1361. január 28-i kiváltságlevelét (CDTrans IV. 95. sz.) és ennek plicáján olvasható 1364. május 30-án kelt záradékát (CDTrans IV. 288. sz.) a Miklós esztergomi érsek, kancellár által Wzura földjén elvesztett királyi pecsét alatt kelt oklevelek kötelező újrapecsételéséről. — *Arenga.* — *Az eredeti hátlapján, egykorú kézírásával:* Roboratio litterarum Lodovici regis, ut plebani capituli Brassouiensis levant integras decimas. Transumpta sub eodem tenore verborum. — *A má-*

solat hátlapján, XV. századi kéz írásával: Copia privilegiorum super decimis Lodowici conformata.

Eredeti, hártýán, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata: [S] DEMETR[I]I TT [S]CORVM QVA-TVOIR CORJONA[TOR] PRESBRI CARDINAL, a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 10/1 (DF 286549). — Hártýára írt, XV. századi pecsételetlen, egyszerű másolata, uo., nr. 10/2 (DF 286549). □ Kétséggkívíul a fenti oklevéllel azonos Demeter bíborosnak ugyanezen dátum alatt és azonos szövegezéssel, de I. Lajos király 1344. július 27-i rendelkezésének (CDTrans III. 213. sz.) átírójaként közölt oklevele (Benkő: Milkovia I. 128–130), mivel – a keretoklevél állításaiival ellentétben – az 1344. évi királyi oklevél nem privilégium volt, hanem pátenis, és nem is látták el az 1363. évi ozorai pecsétlopást megemlítő záradékkal, amint ezt 1395. március 15-i és 16-i hiteles átírásai is tanúsítják (vö. Ub III. 143, 144). □ Közlés: Benkő: Milkovia I. 128–130 (tévesen az 1344. július 27-i oklevél átírásaként). — Katona XI. 86–87. — LegEccl III. 279–281. — CDHung X/1. 157–158. — Grundverfassungen 1839. 43. — Teutsch: Zehntrecht 125–126. — Ub II. 596–598. — DocRomHist C, XVI. 575–577 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 152 (274. sz.). — DocRomHist C, XVI. 577 (az 1344. július 27-i oklevél átírójaként). □ Pecsét hasonmása: Ub II. 655–656 (IV/15. sz.).

825. 1384. Goblinus (népiesen Gewbel) erdélyi püspök Gyulafehérvár mellett (prope Albam) Szűz Máriának szentelt pálos kolostort alapít, melynek elkülönített földeket, malomrészeket, dézsmákat és ingóságokat adományoz az erdélyi (de Alba) káptalan egyetértésével. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 53. Ugyanő rendtörténeti munkájában (Gyöngyösi: Vitae fratrum 79) a kolostort szentmihálykövinek (de Zentmihalkeue) nevezi. □ Regeszta: CDHung X/8. 148. — DocArtPaul I. 177, 178 (magyar fordításban is). — DocRomHist C, XVI. 438.

*1384. A váradi káptalan csonka privilégiuma Keresztúr adományozásáról (CDHung X/8. 146–147) valójában 1339. szeptember 15.–1342. május 1. között kelt (CDTrans II. 1048. sz.).

826. 1385. január 12. (in Dewa, f. V. p. Epiph. Dom.) László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán Martin [szebeni?] bírót és embereit felmenti egy román útonálló (quidam Wolahus ... in via more latrociniis stans) január 6. utáni (infra festum Epiph. Dom.) megölésének következményei alól.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/46 (DF 244611). □ Közlés: CDHung X/1. 260–261. — Zimmermann: Texte 8 (hasonmással). — Hurmuzaki I/2. 294. — Ub II. 598. — Holban: Cronica 296. — DocRomHist C, XVI. 580–581 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 319.

827. 1385. január 12. (V. d. oct. Strennarum) András magister egri (Agriensis) és Scopus-i kanonok, egri vikárius Ibran-i Miklós fia: Pál özvegyének: Klárának a hitbére és jegyajándéka ügyében oklevelez. Az asszonyt a Lelez-i konvent ügyvédvalló levelével Zuna-i János fia: János képviselte. (*K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett, zöld viaszba nyomott mandorla alakú pecsét nyomával, Dessewffy cs margonyai lt: DL 66838. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1486. sz.

828. 1385. január 20. (in Wyssegrad, VIII. d. oct. Epiph. Dom.) Gara-i Miklós nádor elhalasztja a Karol-i, Chamakaz-i, Wethes-i és Bagos-i nemesek közötti pert, melyben Chamakaz-i Márton fia: Györgyöt Zuna-i János képviselte. (*H. G.)

Eredeti, papíron, zöld viaszba nyomott nyolcszögű zárópecséttel, melynek körirata: S MAGISTRI BAKO, Károlyi cs lt: DL 98652. □ Közlés: KárOkl I. 417. — DocRomHist C, XVI. 582–584 (román fordításban is).

829. 1385. április 21. (in Zekulwasarhel, f. VI. a. Georgii mart.) Demeter, a [római] Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja, az esztergomi (Strigoniensis) egyház örökös kormányzója, a Szentszék magyar- és lengyelországi legátusa az esztergomi egyházmegyei Brassóban (in Corona) Szűz Mária tiszteletére nagy költséggel épülő plébániatemplom javára adakozó hívőknek egyévi és száz napi búcsút engedélyez. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* Annum et centum dies indulgentiarum a domino Demetrio cardinali, Strigoniensis archiepiscopo et sedis apostolice legatus. — *Arenga.*

Eredeti, hártýán, mandorla alakú, töredezett függőpecséttel, a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 12 (DF 286551). □ Közlés: Ub II. 598–599. — DocRomHist C, XVI. 603–604 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttö: Anjou II. 201–202 (356. sz.).

830. 1385. május 2. (f. III. p. Phil. et Iac. ap.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Fyzkwth-i János fia: Antal Fyzkwth-i részbirtoka felső negyedét 170 arany Ft-on zálogba adta Patha-i Desew fia: Miklósnak azzal a kikötéssel, hogy ugyanezen összeggel Benedek nevű testvére is bármikor visszaválthassa. Addig azonban saját költségén oltalmazni tartozik a zálogba vevőt mindenki keresetével szemben.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73777. □ Közlés: TelOkl I. 210–211. — DocRomHist C, XVI. 606–607 (román fordításban is).

831. 1385. május 4. (II. d. Inv. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Miklós magister Zonuk-i főesperes és testvére (fr. u.): György fia: Mihály, valamint szintén testvérük (fr. u.): néhai István fiai: Miklós és Lőrinc, minthogy nyugodtabb, több hasznot hajtó és számukra alkalmasabb helyen akarnak maguknak örökséget vásárolni (hereditates in loco quietiori, utiliori et magis pro ipsis apto intenderent comparare), Balasteleke (Kykellew vm) birtokbeli egész részüket 1000 Ft-ért örökjogon eladták Desew fia: László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak, aki a vételárat finom ezüstben a káptalan előtt már ki is fizette. A birtokra vonatkozó okleveleiket az eladók a káptalan színe előtt a vajda saját ügyvédvalló levélével megbízott képviselőjének: Tathee-i Márton fia: Péternek a kezébe adták, azokat pedig, amelyeket maguknál feledtek volna, semmieseknek nyilvánították.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával és Huszti András regesztájával, DL 29725. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 607–609 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 599. — Süttö: Anjou II. 212–213 (377. sz.).

832. 1385. május 6. (in Kallo, sab. a. Rogationum) Zabolch vármegye hatósága vizsgálattal igazolja, hogy Miklós magister székely ispán Zentmarton-i három jobbágya Ezenen hatalmaskodott. (*H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján négy befűggesztett pecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 77915. □ Közlés: ZOkm IV. 304–305. □ Regeszta: Szabolcs vm I. 723. sz. — DocRomHist C, XVI. 609.

833. 1385. május 7. (dom. p. Inv. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Bogach-i Arnold fiai: Salomon comes és Daniel, testvérük (fr. u.): Johann nevében is, a Kykellew vármegyei Kornthelky/Kornethelky felét, melyet korábban László erdélyi vajdának és Zolnok-i ispánnak adtak zálogba 150 Ft-on, a vajda beleegyezésével Lukács fia: István magister Gyogh-i nemesnek és feleségének: Katharinának, aki nekik nővérük (soror), valamint az ő fiaiknak: Gyogh-i Lászlónak és Jánosnak zálogosították el 32 garasával számított 150 Ft-ban (florenum quemlibet triginta duobus grossis computando) azzal a megszorítással, hogy azt az ország szokása szerinti becsértékén (in sua estimatione) nem válthatják vissza, de készpénzzel akár részletekben is visszaszerezhetik. Ha Lukács fia: István a neki elzálogosított birtokfelén malmot építene, annak költségeit Salamon, Daniel és Johann a kiváltáskor kötelesek teljes egészében a becsértékén (secundum estimationem) megtéríteni. A kiváltás után Arnold említett fiai minden pereskedés nélkül kötelesek kiadni Lukács fia: István magisternek és feleségének: Katharina-nak Kornethelkyből azt a részt, mely Katalint Torozko-i Illés fia: György özvegyeként a természetes jog szerint (iure nature) és az ország jogszukása szerint megilleti. — *Méltóságsor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör- és dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1428. július 24-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 74035. □ Közlés: TelOkI I. 211–213. — DocRomHist C, XVI. 609–612 (román fordításban is).

834. 1385. május 8. (VIII. d. oct. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy a Lwpsa (Thorda vm) birtokért egyrészt István fiai: Miklós és László magisterek, valamint Akws fiai: András és Miklós Thorozko-i nemesek, másrésztől Lwpsa-i Kendeth fia: Nicolae között folyó perben László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán által május 1-jére (in oct. Georgii mart.) elrendelt döntőbizottság, a felek egyetértésével, május 8-án (ad VIII. d. oct. Georgii mart.) Gyulafehérváron (Albe) összeült, mégpedig a Thorozko-i nemesek részéről Zarkad-i László fia: László magister, Thathee/Thather-i Márton fia: István, Lukács fia: István, László fia: Mihály és András fia: András Gyogh-i nemesek, Kendhyda-i Balad testvére (germanus): István, Illye-i Sándor fia: Dénes és Beeld-i Lukács deák, Kendeth fia: Nicolae részéről pedig a fentiek közül Zarkad-i László fia: László magister, János (!) fia: István, Gyogh/Gyog-i Lukács fia: István és László fia: Mihály, továbbá László erdélyi prépost, Péter örkanonok, László Ozd-i és János Kykellew-i főesperes, a káptalan kanonokjai megvizsgálták [I.] Károly király 1315. évi, korábbi függőpecsétjével megerősített (CDTrans II. 259. sz.) és Mária királynő 1384. [május 11. körül kelt] adománylevelét (798. sz.), Imre erdélyi vajda 1370. évi (CDTrans IV. 899. sz.), László erdélyi vajda 1377. [április 12. után kelt] (261. sz.), a Colosmonstra-i konvent 1370. évi (CDTrans IV. 900. sz.), Mária királynő 1384. [május körül kelt] (799. sz.) és a Buda-i káptalan szintén 1370. évi oklevelét (CDTrans IV. 901. sz.), amelyeket Thorozko-i

István fia: Miklós, továbbá [I.] Lajos király 1366. április 24-i, titkospecséttel megerősített (uo. IV. 430. sz.) és 1367. február 22-i, függőpecsétetes oklevelét (uo. IV. 586. sz.), amelyeket Kendeth fia: Nicolae mutatott be Lwpsa-hoz való joga bizonyítására. A Thorozko-i nemeseknek azonban nem volt olyan oklevelük, amelyikből kiderült volna, hogy Lwpsa az ő KwpesthBanya nevű birtokuk határán belül fekszik-e vagy sem, és ezért nem volt megállapítható az [I.] Lajos király által Kendeth fia: Nicolae javára tett birtokadomány érvényessége. Ezért a fogott bírák semmiféle határozatot sem hozhattak.

Ái Mátyás király 1487. április 10-i oklevelében, DL 32505–32506, ill. DL 37066, pag. 16–19 és Kemény József gyűjteménye (DF 253537). A leírás szerint pátens alakban, hártán volt kiállítva. □ Közlés: Transilvania 5/1872. 114–115 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 288–290. — CercIst 10–12/1934–1936. 1. sz. 15–17 (Minea, I.). — DocRomHist C, XVI. 617–623 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 320–321.

835. [1385]. május 31. (Avinione, II. Kal. Iunii, an. VII.) [VII.] Kelemen pápa a ferences rend magyarországi főnökének (ministro fratrum ordine minorum provincie Vngarie). Folytassák a kun részeken, illetve a Magyarország határain belüli más pogány népek között (in partibus Comanie et aliarum plurium nationum infidelium infra fines regni Vngarie constitutis) a korábban elkezdett és eddig is sikeres térítést. Ehhez küldje ki a rend néhány testvérét, akik tanítsák ezeket a népeket és a már áttérteket erősítsék meg hitükben. — *A szöveg alatt, jobb oldalt: De curia.* (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 242, fol. 123^r.

836. 1385. június 4. (Wienne, d. IV. Iunii) Bertalan frater teológiai tanár, Szt. Ágoston remetéinek rendfőnöke (prior generalis) értesíti a Prukka-i és Marhecca-i konventek perjeleit, hogy Torda-i Mátyás magyar tartományfőnök (provincialis) engedélyezte, hogy szerzeteseik Magyarország területén is alamizsnát gyűjtsenek. (*H. G.)

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú, befűggesztett pecsét nyomával, az esztergomi káptalan ml-t-ban (DF 238363). □ Közlés: MemProvAug 34. — Katona XI. 91–92. — CDHung X/1. 258–259. — Fallenbüchl: Ágostonrendiek 32 (jegyzetben). □ Regeszta: DocRomHist C, XVI. 624.

837. 1385. június 14. (in castro Kikullu, II. d. Anthonii conf.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Zochua-i Miklós vagy Bala-i Miklós fia: János vezesse be Radnolth-i János fia: Miklós unokaöccseit, illetve unokahúgát (neptes): Domborow-i Lászlót, Zomurduk-i Pétert és Korog-i Máté fia: János özvegyét: Scolasticát Radnolth-i birtokrészükbe. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Amicis suis capitulo ecclesie Transsiluane, pro nobilibus interius nominatis, statutoria.* — *Uo., egykorú kéz írásával: Ad octavas beati Iacobi [augusztus 1.].* — *Uo., másik egykorú kéz írásával: Domina Margaretha, filia videlicet Mychaelis Bordi, consors Mychaelis de Karulew (!).*

Eredeti, papíron, zárlatán gyűrűspecséttel, DL 30733. — Belefoglalva az erdélyi káptalan 1385. július 4-i jelentésébe (840. sz.), DL 30734. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 629–630 (román fordításban is).

838. 1385. június 27. (in Brigne, d. XXVII. Iunii) György Corbavia-i gróf (comes), Mária magyar királynő tanácsosa és franciaországi követe (ambaxiator in regnum Fran-

cie), László erdélyi vajdával, János Veglia-i gróffal együtt tájékoztatják [Antonio Venier velencei dózsét] arról, hogy mivel Mária az ország beleegyezésével elfogadta férjéül Franciaország királyának fivérét: Lajos herceget, ők útban vannak, hogy utóbbit Magyarországra hozzák, és nemsokára Padua-ba érnek. (K. A.)

Egykorú másolat a velencei államkönyvekben, AStVen, Liber Secretorum, pag. 110. □ Közlés: Wenzel: Dipl-Eml III. 582. □ Regeszta: TTár 1888. 463 (Óváry L.). — DocRomHist C, XVI. 635.

839. 1384. [c: 1385.] június 30. (in Sancta Agatha, II. d. Petri et Pauli ap.) Gara-i Miklós nádor rokonához: Lassoncz-i István fia: Lászlóhoz. A királynő akarata szerint összes csapatával és familiárisával induljon a hadjáratba. Ha a címzett óhajtja, a királynő – addig is míg jelentősebb javakat adhat – az egyik várát neki adományozza, ahol majd feleségét is hagyhatja. Tudassa a királynővel szándékát. — *Hátlapján*: Nobili viro et magnifico Ladislao filio Stephani de Lassoncz, fratri nostro. (K. A.)

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Kéler Gottfried *Analecta Historica* c. kéziratos gyűjteményében (OSzK, FolLat nr. 2293/3, tom. IV, pag. 545), valamint – hiányosan és 1388-ra keltezve – Kaprinai István gyűjteményében (Ser. B, tom. 3, pag. 142). □ Az évszám emendálását az indokolja, hogy Garai, aki folyamatosan a királynők mellett tartózkodott, 1384-ben ebben az időszakban velük együtt Budán volt (Süttő: Anjou II. 147, 179–180. sz.; DL 56926, 69261, 269), 1385 júniusában viszont Szlavóniából visszatérőben áthaladhatott Sárszentágotán, annál is inkább, mert június 27-én Erzsébet királyné is a közeli Székesfehérvárról oklevelezett (Süttő: Anjou II. 410, 438. sz. – vö. Engel–C. Tóth: *Itineraria* 36–37, 162–163). Ez esetben a levélben említett hadjárat nem a Havasalföld elleni fellépésre vonatkozik, hanem a morva betörés elleni védekezésre (vö. Süttő: Anjou I. 50–52, 94–97), ami az ekkor már a vágbesztercei kerület élén álló Losonci szerepét (és *magnificus* címet) is érthetőbbé teszi (vö. Engel: *Archontológia* I. 280). Az eredetileg általában rövidítve írt *quarto* és a *quinto* felcserélése az újkori másolatokban gyakori jelenség. (H. G.) □ Közlés: CDHung X/1. 182 (1384. évi keltezéssel), 480 (csonkán, 1388. évi keltezéssel). — BánfOkl I. 374–375. — Süttő: Anjou II. 102 (182. sz.). — DocRomHist C, XVI. 547–548 (román fordításban is, mindhárom 1384-re keltezve).

840. 1385. július 4. (f. III. [p.] Petri et Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana János magister erdélyi alvajdához. 1385. június 14-i kérésére (837. sz.) Miklós fia: János Bala-i nemes alvajdai emberként, László karbeli klerikus, káptalani kiküldött jelenlétében, július 1-jén (sab. p. Petri et Pauli ap.) Radnolth-i János fia: Miklós unokaöccseit (nepotes): Domborow-i Lászlót és Zomurduk-i Pétert, valamint unokahúgát: Korog-i Máté fia: János özvegyét: Scolasticát ellentmondás nélkül bevezette Radnolth-i birtokrészükbe. — *Hátlapján*, XVI. századi kéz írásával: Radnolth statutio, a(nn)o 1385.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30734. A keltezésből hiányzó szó kiegészítése az alapján történt, hogy a jelentés írásba foglalására csak az iktatás utáni időpontban történhetett. □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 635–637 (román fordításban is).

841. 1385. július 5. (f. IV. p. Petri et Pauli ap.) A Scepus-i Szt. Márton-egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Stephkfalua-i Jakab comes országbíró fia: János magister Doboka-i főesperes famulusa és ügyvédje: Roskowan-i Chank fia: Barow ura nevében eltiltotta Rethy-i Hylbrandus fia: Martin-t attól, hogy a Rethy birtokhoz tartozó Chakanvelgy-i jószággré-

szét a káptalan oklevelével Koloswar-i Perechsythew (d) Miklós fiának: Kys (d) Jánosnak és unokatestvérének (fr. p.): Barthalyus fiának: Anton-nak 126 Ft-ért elzalogosítsa. (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Bárczay cs lt: DL 83409.

842. 1385. július 9. (Bude, dom. a. Margarethe virg.) Mária királynő a főpapokhoz, bárókhoz, ispánokhoz, várnagyokhoz, nemesekhez, officialisokhoz, valamint a városok és szabad falvak bíráihoz és villicusaihoz. Minthogy az ország régi szokásai értelmében minden nemes és birtokos embernek jogában áll a jobbágyai, birtoktalan famulusai vagy a birtokán jobbágyok módján élők felett ítélni a tolvajlás, rablás és más közzvétségek kivételével (exceptis dumtaxat furto, latrocinio et aliis publicis criminalibus), Zakachi-i Jakab fia: István Zakachi-ban (Zonuk vm.) lakó jobbágyait és birtoktalan famulusait ne kényszerítsék a saját bírói székük elé, ezek javait ne foglalják le, hanem keresetükkel az említett Jakab fia: Istvánhoz, illetve officialisához forduljanak. — *Arenga*.

Eredeti, hártván, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét töredékével, Bölöni cs lt (DF 282810). □ Közlés: Sütő: Anjou II. 239–240 (428. sz.). — DocRomHist C, XVI. 637–638 (román fordításban is).

843. 1385. július 16. (dom. p. Divis. apost.) Az erdélyi egyház káptalana Nyres-i Mუსyna fia: Stoyan, továbbá Roşu (Rufus) Ioan fia: Nicolae és Ladislau fia: másik Nicolae Britonya-i nemesek kérésére átírja [I.] Lajos király általuk bemutatott, 1360. január 1-jén kelt oklevelét, amely a nagyobb pecséttel volt megerősítve (CDTrans IV. 1. sz.). — *Méltóságsor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter őr- [és dékánkanonok]. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: De Britonie restitutione loquitur.

Eredeti, hártván, mandorla alakú, megcsonkult függőpecséttel, Mara cs lt: DL 74657. □ Közlés: DocVal 321–322. — DocRomHist C, XVI. 638–639 (román fordításban is).

*1385. augusztus 14. Erzsébet királyné levele Kállai Ubulhoz (DL 7163; DF 283075; CDHung X/1. 210–211) helyesen 1384. augusztus 14-én kelt (817. sz.).

844. 1385. augusztus 19. (in castro Kykellew, in vig. Steph. reg.) János erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Pál Clusmonstra-i apát panaszára tiltsa el Gergely fia: János, László fia: Péter és Veres (Rufus) János Tyburch-i nemeseket Benye föld dézsmájának elhordásától és a föld elfoglalásától. — *Kijelölt alvajdai emberek*: Patha-i György, Zuchak-i Kathus (d) János, Zuchak-i Bathor András.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1385. szeptember 5-i jelentésébe (846. sz.), a kolozsmonostori konvent ml-tban, LXXVI/35 (DF 275199). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 640–641 (román fordításban is). □ Regeszta: KmL 61. sz.

845. [1385]. augusztus 26. (apud Castrum Novum, Avinionensis dioc., VII. Kal. Septembris, an. VII.) [VII.] Kelemen pápa a magyarországi (regni Ungarie) László erdélyi vajdához. Mivel elmondása szerint kész szolgálni őt és a római egyházat, évi 3000 arany

Ft jövedelmet (pensionem annuam) utal ki számára a pápai kamara terhére. — *A bejegyzés jobb oldalán:* De curia. (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegAven, vol. 242, fol. 154^r (DF 291192).

846. 1385. szeptember 5. (f. III. a. Nat. Virg.) Az erdélyi káptalan János magister alvajdához. 1385. augusztus 19-i kérésére (844. sz.) Patha-i György alvajdai ember, Bálint Cluswar-i plébános, erdélyi kanonok káplánja: Miklós pap (presbyter) hiteleshelyi kiküldött tanúbizonysága mellett, szeptember 25-én (f. VI. p. Bartholomei ap.) Tyburch-on Gergely fia: János, Veres (Rufus) János és László fia: Péter nemeseknél megtalálta Pál [kolozsmonostori] apát gabonatedét (fruges decimales), majd eltiltotta őket Benye föld bitorlásától, illetve a dézsma elhordásától.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban, LXXVI/35 (DF 275199). □ Közlés: DocRomHist C, XVI. 641–642 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 62. sz.

847. 1385. szeptember 9. (in Vissegrad, sab. p. Nat. Marie) Losunch-i István fiai: László és Albert magisterek bizonyítják, hogy a Maros folyó mellett fekvő (prope fluvium Morussii situatis) Ormaany-i és Vrvzfalu-i örökjogú jószágrészeiket elcserélték rokonuk (fr.): Tamás fia: Dénes (m) Maskfalu-i és Lehota-i jószágrészeire 25 nehéz súlyú dénármarca kötés mellett. (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján zöld viaszba nyomott pajzs alakú pecséttel, melynek körirata: SIGILVM LADILAI FILII STEFANI, Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 6, nr. 16 (D 276). □ Közlés: BánfOkI I. 376–377. — DocRomHist C, XVI. 642–643 (román fordításban is). □ Regeszta: Gesta 7/2007. 1. sz. 39 (31. sz., Süttő Sz.). — ErdődyLt 617. sz.

848. 1385. szeptember 17. (Bude, dom. p. Exalt. s. cr.) Mária királynő Zeech-i Miklós nádorhoz vagy helyetteseihez. Lossoncz-i bán fia: Dénes magisternek István fia: Péter Demes-i prépost elleni perében az oklevelek bemutatását bírságolás nélkül halassza el október 6-áról (in oct. Michaelis arch.) [1386]. március 14-re (ad oct. Cynerum), mivel Dénes okleveleit unokatestvérével (fr. p.): László [erdélyi] vajdával közös letétben őrzi (apud manus communes reposita), és egyedül nem kaphatja kézhez ezeket, László vajda pedig a tengeren túl (in partibus ultra marilinis [!]) van a király szolgálatában. (*K. A.)

Ái Pálóci László országbíró 1454. június 9-i oklevelében, Váci Püspöki és Káptalani Lt (DF 280246). □ Közlés: Süttő: Anjou II. 261–262 (462. sz.).

849. 1385. október 1. (Bude, III. d. Mich. arch.) Erzsébet királyné – Mária királynő, a főpapok és bárók beleegyezésével – Zathmar és Maramoros megyék ispánjai: néhai Zaz vajda fiai: Draag és János magisterek, valamint általuk képviselt testvérük (fr. u.) és ispántársuk: Balk kérésére új adomány címén nekik adományozza Beltuk, Hyrip, Erdeud, Erdeudzada (Zathmar/Maramoros vm) királyi birtokokat az Erdeud-i és Erdeudzada-i vármokkal együtt, az [I.] Lajos királynak és neki magának teljesített hűséges szolgálataik jutalmául és különösen amiatt, hogy közülük Drag Mária koronázásának évében megvédte Ruténiát a litvánok támadásával szemben, ő maga az arcán megsebesült, a litvánok zászlóját pedig és egyik elfogott hadvezérüket a királynő elé vitte (in tuitione et defensione

regni nostri Russcye, quod per insultus Lithvanorum fidei orthodoxe inimicorum et nostre maiestatis emulorum specialium creberimos anno serenissime principis, domine Marie regine dictorum regnorum, nate nostre carissime, coronationis primo plerumque turbabatur, ubi idem Draag debitum sue fidelitatis ostendens regio sacro dyademati ac nobis tam laudabiliter tamque fideliter studuit complacere, et habitis mutuis congressibus Deo sibi suffragante vexillum eorundem Lithvanorum cum quodam eorum capitaneo nostre specietenus apportare et presentare curavit maiestati, ubi idem Draag superatis ipsis Lithvanis in faciem eiusdem pro augmento honoris nostri gravia vulnera cunctis speciem eius intuentibus nota a dictis Lithvanis in se recipere minime formidavit). — *A pecsét alatt*: Relatio [domin]i [Nicolai] de [Zeech? p]alatinii. — *Hátlapján, XV. század végi kéz írásával*: Donatio Erdewdalya Elizabeth regine. — *Uo., XVI. századi kéz írásával*: Donatio Belthek, Hyrypp, Erdewd et ErdewdZada pro Dragh et Balk. (K. A.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt keresztbe szétkent viaszba nyomott gyűrűspecséttel, nagyszombati Szt. Adalbert Egyesület Lt (DF 285686). □ Közlés: Süttő: Anjou II. 265 (468. sz.). — Rábik: Diplomatarium 121–123. — Rábik: Oklevelek 54–56. — DocRomHist C, XVI. 646–649 (román fordításban is). □ Ugyanezen oklevelet némileg eltérő szöveggel 1386. február 16-én Mária királynő is kiadta, uo. (DF 285679). □ Közlés: Rábik: Diplomatarium 123–125. — Rábik: Oklevelek 56–58.

850. 1385. október 8. (dom. p. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana Goblinus erdélyi püspöknek káplánja: Peter Seguswar/Segeswar-i plébános útján előadott kérésére privilegiális alakban átírja Mária királynő 1383. augusztus 23-i privilégiumát (759. sz.). — *Méltóságsor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör- és dékánkanonok. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Transscriptum litterarum super possessione Omlas et suis pertinentiis serenissimi regis Lodouici et eiusdem filie Marie dat[is Transsilvanensi? episco]po Goblino et suis fratribus. (K. A.)

Eredeti, hártýán, függőpecséte elveszett, egykor az omlási száz év. egyházköztség lt-ban (nr. 1), ma a SzEvGylt gyűjteményében, Urk. 610–A–19. □ Közlés: Ub II. 599–600. — DocRomHist C, XVI. 649–651 (román fordításban is).

851. 138[5]. október 13. (Bude, VIII. d. oct. Mich. arch.) Zeech-i Miklós nádor és a kunok bírja az Abad-i Sebestyén fia: Péter és Lochonch-i Tamás fia: Dénes közötti pert október 6-ról (in oct. Mich. arch.) [1386]. május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) halasztja, mivel a bemutatott királynői parancs (vö. 848. sz.) szerint Dénes unokatestvére (fr. p.): László egykori erdélyi vajda Franciaországban teljesít szolgálatot (Ladislaus condam voyuoda Transsilvanus in servi[tii]s specialibus in regno Francie esset occupatus), Dénes pedig a per egysége miatt nem tud válaszolni. (*K. A.)

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 38834. Az éves keltezés utolsó, lekopott számjegyének megállapítását az tette lehetővé, hogy Losonci László erdélyi vajda franciaországi útját 1385 nyarán és őszén több forrás is említi (838, 845, 848. sz.). □ Közlés: Süttő: Anjou II. 262 (463. sz., 1385. szeptember 17-i keltezéssel). □ Regesza: DocRomHist C, XVI. 652.

852. 1385. október 25. (in Nogfalu, f. IV. a. Demetrii mart.) Lusunch-i Tamás fia: Dénes magister Zolium-i ispán levele a Regen-i, valamint az erdélyi részekben levő román

(Olachys) és rutén (Oroz) jobbágyaihoz. A collecta dolgában hozzájuk küldött famulusának: Veres (Rufus) Jánosnak mindenben adjanak hitelt.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260688). □ Közlés: BánfOkI I. 377. — RevIst 18/1932. 7–9. sz. 247 (Motogna, V.). — DocRomHist C, XVI. 658 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 322.

853. 1385. november 17. (Bude, f. VI. p. Briccii conf.) Mária királynő Miklós Koloswar-i bíró és Nemes (d) Hench polgár kérésére, [I.] Lajos király iránti hűségesküre emlékezve, megígéri, hogy városukat megtartja az előző királyoktól nyert összes kiváltságaiiban. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Preceptoría Marie regine ut (!) in libertatibus conservacione.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. P, nr. 18 (DF 281099). □ Közlés: KvOkI I. 102. — Ub II. 600–601 (kisebb hibákkal). — DocRomHist C, XVI. 660–662 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 287–288 (505. sz.).

854. 1385. november 25. (Bude, in Katherine virg.) Mária királynő a székelyek ispánjának és alispánjának. A Burcya-i szászok nevében Vrdugh (d) István, Martin, Sood (d) Stephan, Gretel (d) Nikolaus Brassou-i polgárok által előterjesztett panaszra, Erzsébet anyakirálynéval egyetértésben, megtiltja a címzeteknek, hogy a brassóiakat a régi magyar királyoktól és különösképpen [I.] Lajos királytól nyert kiváltságaik ellenére különböző újításokkal, gyakori szállásadóval (descensus), élelmiszerek követelésével és törvényszékeiken szokatlan ítéletekkel terheljék, minthogy a szászok szabadságait sértetlenül tiszteletben kell tartaniuk. Az oklevél annak elolvasása után maradjon a szászoknál.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Brassó v lt, Privilegia, nr. 10 (DF 246813). □ Közlés: SbgPrBlätter I/1805. 44–45 (Hermann, G. v). — CDHung X/1. 222–223 (töredékesen). — SzOkI I. 79–80. — Hurmuzaki I/2. 287. — Ub II. 601–602. — DocRomHist C, XVI. 662–664 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 291–292 (514. sz.).

855. 1385. december 21. (Bude, in Thome ap.) Mária királynő a Warad-i egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Zakach-i Jakab fia: István, Mayad-i Albert fia: István, Sampson-i Sampson fia: István, Kemer-i György fia: János vagy Boz-yas-i Napagor fia: Péter új adomány címen vezesse be a kincstartóit és lovagjait: néhai Kusal-i Jakch magister fiait: György magistert és Andrást, továbbá testvéreiket: Istvánt, Dénest és Dávidot az [1361. február 2-án] apja: [I.] Lajos király által (CDTrans IV. 99. sz.), majd őáltala is nekik adományozott Mezes hegységbeli Mezesapath nevű (Zonuk vm) apátsági monostor, annak kegyúri joga (ius patronatus), valamint az ahhoz tartozó Nyrsed, Maygrad, Warteleke, Kerykapatak, Beryd és Monusturpatak nevű jószágok birtokába.

Belefogalva a váradi káptalan 1386. március 23-i jelentésébe (861. sz.), Wesselényi cs zsbói lt (DF 254809). — Tartalmi említés a váradi káptalan 1386. március 23-i másik jelentésében (862. sz.), uo. (DF 254810). □ Közlés: Bunyitay I. 250–251 (kivonatossan). — DocRomHist C, XVI. 666–667 (román fordításban is). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 307 (540. sz.).

856. 1386. január 14. (Torde, dom. p. oct. Epiph. Dom.) Franch István erdélyi alvajda Clus vármegye szolgabíráinak. Tartsanak helyszíni vizsgálatot Szentegyedi (de Sancto Egidio) Vos (d) István ama panaszára, hogy amikor atyjafiai (fratres): Desew fia: László és Leukus Ryua-i birtokrészeit zálogba adták Erke-i Zupus (d) Miklósnak és Bothhaza-i László fia: Györgynek, ezek az ő ottani részeit is önkényesen használatba vették, és ezzel 100 Ft kárt okoztak neki.

Belefoglalva Kolozs vármegye hatóságának 1386. február 7-i jelentésébe (859. sz.), Wass cs Lt (DF 252843). □ Közlés: HOkI 314. □ Regeszta: WassLt 192. sz.

857. 1386. január 15. (Bude, XV. d. Januarii, VIII. Ind.) [II.] Károly király az erdélyi fehérvári egyház (ecclesia Albensis partis Transsilvane) káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Thathe-i István, Orozfa-i István, Silkerek-i Gebard [fia:] Tamás vagy Nema-i Péter fia: Mihály vezesse be Bethleem-i János fia: Gergely magistert, valamint Almakereku-i (!) János fiait: Péter és László magistereket a kisebbik pecsétje alatt kiállított másik oklevelével új adomány címén fele-fele részben nekik adományozott Ench, Borgo, Epinauoh nevű Doboka vármegyei birtokaikba, továbbá az ezekhez tartozó Biztricia városbeli házakba és jogokba. Oklevelét a kispecséttel erősíti meg. — *A szöveg alatt középén:* De mandato domini Iohannis bani. — *Lentebb, jobb felől:* Magistri Gregorii filii Iohannis de Bethleem, Petri et Ladislai filiorum Iohannis de Almakereku, quod statuantur in dominium quarundam possessionum eis concessarum.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt, jobb felől befűggesztett titkospecsét töredékével, melynek körirata: +S K [REGIS] HVNGARIE [DALMACIE JERUSA]LEM SICILIE ETC, Bethlen cs bethleni lt: DL 62741. □ Közlés: Katona XI. 136–138. — CDHung X/1. 273–274. — Ub II. 602–603. — Šincai I. 532–533 (román fordításban). □ Regeszta: VerArch 6/1863. 68 (jegyzetben, W. Wenrich). — Süttő: Anjou II. 313 (551. sz.). □ Hasonmás: Lukinich: Bethlen 10. □ Pecsét leírása: TudGyűjt 19/1835. 9. sz. 124 (Cornides D. levele nyomán Horvát I.).

858. 1386. január 19. (Bude, f. VI. a. Fab. et Seb. mart.) [II.] Károly király [István] báróhoz, erdélyi vajdához. Minthogy Pyske[nch]-i Miklós fia: János lovag – testvére: István nevében is – adományt kért maguknak az erdélyi részekben a Hunyadi kerületben (districtus) levő Grinyed (?) nevű királyi birtokból, melynek területén jelenleg ugyan csak hat jobbágytelek van, de tízet is lehetne rajta kialakítani (in cuius superficie sex dumtaxat sessiones existerent de presenti, decem tamen mansiones jobbagonales fieri et non plures), teygen jelentést a birtok helyzetéről, hogy azt örökjogon a kérelmezőknek adományozhassa. — *Jobb felől, a szöveg alatt:* G. de Saar. — *A pecsét alatt:* Relatio domini Iohannis bani.

Eredeti, szakadozott papíron, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, DL 29439. □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 313–314 (552. sz.).

859. 1386. február 7. (in Apathyda, f. IV. p. Dortothee virg.) Patha-i Imre fia: János és Fratha-i Beke fia: Imre, Clus vármegye szolgabírái Franch István erdélyi alvajdának. 1386. január 14-i kérésére (856. sz.) Beke fia: Imre elvégezte a vizsgálatot és megállapí-

totta, hogy Berkenes-i Zupu[s] Miklós, Fratha-i Gál fia: Péter és Bothhaza-i László fia: György jobbágyai Vos (d) István Ryua-i részeit mint elzálogosított birtokot használták.

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett pecsét töredékeivel, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252843). □ Közlés: HOkl 314–315. □ Regeszta: WassLt 193. sz.

860. 1386. március 8. (in Kukelleuar, II. d. Cinerum) István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán Bere fia: Oláh (Olachus/Volahus) Ladislau kérésére átírja és vajdai hatalmánál fogva megerősíti László egykori erdélyi vajda 1381. május 18-i paténs oklevelét (614. sz.). (K. A.)

Ái Zsigmond király 1391. május 8-i oklevelében, Barabás Samu gyűjteményének elpusztult középkori okleveléről készült mikrofilmen (DF 291366). A leírás szerint paténs alakban volt kiállítva.

*1386. március 21. Mária királynő hamis oklevelét a kézdi-, orbai- és sepsiszéki határörök kiváltságairól (SzOkl VIII. 411–417) lásd 1386. július 11-i keltezés alatt (874. sz.).

861. 1386. március 23. (f. VI. a. Oculi) A Warad-i egyház káptalana Mária királynőnek. 1385. december 21-i parancsára (855. sz.) Zakachy-i Jakab fia: István királyi ember, Pál karbeli pap (presbyter), a Szt. György-oltár igazgatója (rector), káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, március 9-én (f. II. p. Reminiscere) néhai Jakch magister fiait: György és András magistereket, lovagokat, Istvánt, Dénest és Dávidot új adomány címén bevezette <Mezesapath nevű> apátsági monostor és kegyúri joga, valamint a monostorhoz tartozó Nyrsed, Maygrad, Warteleke, Kerykapataka, Monostorpatak és Beryd falu vagy jószág birtokába. — *Hátlapján, XIV. századi másik kézzel: Super statutione monasterii sancte Margarete de monte Mezes et possessionum ad idem pertinentium. — Uo., XVI. századi kéz írásával: Littere statutorie Marie regine super monasterio abbatiali in monte Mezes, Mezesapath vocato (?).*

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú befűggesztett pecsét nyomával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254809). Az oklevélből az apátság neve kimaradt. Minden bizonnyal ezzel függ össze a jelentésnek privilegium formájában történő – talán utólagos – kiállítása (862. sz.). (K. A.)

862. 1386. március 23. (f. VI. a. Oculi) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Mária királynő [1385. december 21-i] parancsára (855. sz.) Zakachy-i Jakab fia: István királyi ember, Pál karbeli pap (presbyter), a székesegyházi Szt. György-oltár igazgatója (rector), káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, néhai Kusal-i Jakch magister fiait: György és András magistereket, a királynő lovagjait és kincstartóit, valamint Istvánt, Dénest és Dávidot március 19-én (f. II. p. Reminiscere) új adomány címén ellentmondás nélkül bevezette a Mezes hegységben (Zonuk vm) épült Mezesapath nevű apátsági monostor (monasterium abbatiale) és kegyúri jogának (iuris patronatus), valamint a hozzá tartozó Nyrsed, Maygrad, Warteleke, Kerykapataka, Beryd és Monosturpatak nevű Zonuk vármegyei falvaknak vagy jószágoknak a birtokába. — *Méltóságsor: Cyko István prépost, Mihály olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok. — Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Statutoria super monasterio. In Kussal. — Uo., XVII. századi kézzel: Az kusali clastrumba valo iktatas.*

Eredeti, nedvességtől rongált, felül chirographált hártán, függőpecsét zsinórával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254810).

863. [1386]. [április 6.] (Bude, f. VI. p. Letare) Mária királynő a Lelez-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyságait, kinek jelenlétében Gachal-i János fiai: Bertalan vagy Tamás, Saswar-i Gál fia: Domokos, Fanchka-i Domokos, Gyakfalua-i Ábrahám fia: Lőrinc, Bathar-i Lőrinc, Beych-i Konya vagy Zenthkyral-i [...] királyi emberként vezesse be néhai [Zaaz] fiait: Balk vajda, Drag és János magistereket, Zathmar-i és Maramoris-i ispánokat Erdedalya birtokba (Zathmar vm) és ennek Erdeud, Beltuk, Homorod, [...], Azuag, másik Azyuagh, Byko, Valazuth, Dobra, Bal[othafalua?, ...] nevű tartozékaiba, melyeket nekik adományozott. — *Hátlapján, azonos kézzel:* Fidelibus suis conventui de Lelez, pro m[agis-]tri[s] B[al]k wayvoda, Drag et Iohanne filiis condam Zaa[z w]ayuode, statu[toria]. (K. A.)

Eredeti, erősen rongált papíron, zárlatán titkospecsét nyomával, a leleszi konvent hiteleshelyi lt, Acta Bercsényiana, fasc. 2, nr. 22 (DF 283976). Az oklevél keltezése mára lekopott, de a korábbi közlésekben – Fejérpataky László másolata nyomán – szereplő 1394-es dátum már csak azért sem fogadható el, mert Szász vajda fia: [Oláh] János 1390 júniusában elhalálozott (vö. C. Tóth: Szász vajda 138). Az év megállapítása azon alapszik, hogy Erzsébet anyakirályné 1385. október 1-jén, Mária királynő pedig 1386. február 16-án adományozta Balk-nak és testvéreinek az erdői uradalmat (vö. 849. sz.), továbbá Oláh Jánost csak 1385. október 1.–1386. március 11. között említik szatmári ispánként (Szatmár vm 30; C. Tóth: Szász vajda 137, 143), és 1386 áprilisában valóban a királynő mellett, Budán tartózkodott (Engel–C. Tóth: Itineraria 38 [34. jegyz.]). □ Közlés: DocVal 473–475. □ Regeszta: ZsOkl I. 3352. sz. (mindkettő 1394. április 3-i kelettel).

864. 1386. április 11. (Bude, f. IV. p. Iudica) Mária királynő az erdélyi fehérvári egyház (AlbTr) káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát Zenthkyral-i Miklós fiai: Istvánnak és Jánosnak a Toty-i Imre magtalan halálával Toty-n (Hwnyad vm) és bárhol másutt a koronára szállott és új adomány címén neki adományozott birtokokba való bevezetéshez. — *Kijelölt királyi emberek:* Bakay-i János, Bakay-i János fia: László, Mihály fia: János. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsilvane, pro Stephano et Iohanne filiis Nicolai de Zenthkyral, statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét töredékével, DL 29440. □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 362–363 (639. sz.).

865. 1386. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) Az erdélyi káptalan előtt Sándor fia: Dénes magister Ilie-i nemes és általa ügyvédvalló oklevél nélkül képviselt fia: János megosztottnak Irineus fia: Lászlóval és ennek fiával: Kelemennel, akit apja ügyvédvalló oklevél nélkül képviselt, a gyermektelenül elhunyt Folth-i Gyurk fiai: András és Márton nevű unokatestvéreiktől és osztályos atyafiaiktól (fratres ipsorum patruales et condivisionales) a természetes jog és az ország jogszokása szerint (iure nature et regni consuetudine) reájuk szállott birtokokon. László megkapta Folth-nak a Morus felé eső felét, melyet ő – néhai [I.] Lajos király és az erdélyi káptalan oklevelének bizonyosága szerint – korábban Dénes magisternek elzálogosított volt, valamint egész Nadasd-ot a hozzá tartozó, bármiként is nevezett román (Volachalibus) falvakkal együtt, és azt a Folth-i kuriális telket, a rajta levő kő- és faépületekkel együtt, amelyeket Dénes korábban 60 Ft-ért vásárolt volt tőle és Máté fiaitól. Dénes magister részébe Folth-nak a hegy felőli fele, egy lakatlan telek, a Buanpathaka melletti román falu, a korábbi osztozás alkalmával László apjának: Irineusnak jutott Ilie-i birtokrész és az ehhez tartozó román falvak jutottak, továbbá egy lakatlan telekhely (locus sessionalis) Folth-on, László ottani telke mellett. A felek a Folth-i telkeik

határát a hegy felől egy kövel jelölték meg. Minthogy azonban a Dénes magister része termékenyebb és értékesebb, ezért ő még 31 garasával számított 100 Ft-ot, 100 juhot bárányostul, 12 ökröt, 20 kocát, 8 tehenet borjastul, egy jó lovat, Folth-i vetéseinek felét, a Morus-on egy jó malmot adott még Lászlónak. Ha a felek bármelyike megszegné ezt az osztályt, 100 budai súlyú (ponderis Budensis) márka finom ezüstöt fizessen a másik félnek, illetve Dénes magister az Ilie-i részbirtokot is kötelesen legyen visszaengedni Lászlónak. — *Méltóságsor*: László prépost [egyházjogi doktor, László éneklő-], Péter ör- és dékánkanonok.

Eredeti, hártován, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata lekopott, Szász Nemzeti Lt, Letétbe helyezett nemesi iratok, nr. 17/2.

*[138]6. [május 1.] Ismeretlen hiteleshely oklevele a Borzásiak tiltakozásáról (Diósadi ref. egyházközség lt, nr. 2) helyesen inkább [137]6. [április 29-én] kelt (185. sz.).

866. 1386. május 8. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Georgii mart.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy egyfelől a Gerfalva-i (!) Szöke (d) László és az általa a Klusmonostra-i konvent ügyvédvalló levelével képviselt Mihály fia: János, másfelől ugyancsak a Klusmonostra-i konvent ügyvédvalló levelével Gebel András által képviselt Deszmér-i János fiai: Mikula és László, továbbá a Szamosfalva-i <Kemény> fiai: László és Tamás között a nevezett Gergőfalva-i (!) jószágrészek elfoglalása miatt indult pert, melyet a Klusmonostra-i konvent idéző- és István egykori alvajda perhalasztó oklevele szerint május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kellett volna előtte tárgyalni, ugyanabban az állapotában október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) halasztja. (K. A.)

Ái Mária Terézia 1750. október 6-i oklevelében, DL 36944, nr. 8. A leírás szerint az oklevél hátlapján a kültet egy része a régiség miatt olvashatatlaná vált, és csak ennyi volt kibetűzhető: Pro Nicolao et Ladislao filiis Ioannis de Deszmér. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplSuppl II. 237). Kemény megjegyzése szerint az oklevél eredetije a Kemény család levéltárában volt meg.

867. 1386. május 25. (d. Urbani pape) Szeben (Cibinii) város konzuljai, esküdt polgárai és vénei bizonyítják, hogy Phaffenhenyl (d) Peter tanácsstag és Mahler (Pictor) Nikolaus vitricus hiánytalanul elszámolt annak a szebeni súlyú kilenc és fél márka ezüstnek és a 32 garasával számolt 113 Ft-nak a felhasználásáról, amelyet Gublinus erdélyi püspök Martin szebeni prépost végrendeleti hagyatékából bocsátott a Szt. Lélek ispotály céljaira.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett pecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/47 (DF 244612). □ Közlés: CDHung X/1. 322–323. — VerArch 11/1874. 376–377 (Seiwert, G.). — Zimmermann: Texte 9 (hasonmással). — Schässburger Programm 1856. 17–18 (Müller, Fr.; töredékesen). — Ub II. 604. □ Regesza: Pray: Specimen II. 262–263. — Szeredai: Series 124–125.

868. [1386]. május 28. (d. Lune, XXVIII. Maii, an. [VIII.]) Imre (Hemerikus) erdélyi püspök – ügyvédje: Mihály fia: Pál Heves-i főesperes útján – a [Pápai] Kamara és a bíborosi testület előtt 1500 Ft servitium commune és öt servitia consueta fizetésére kötelezi

magát, melynek felét [1387.] április 7-én (in Rexur. Dom.), másik felét pedig [1388.] március 29-én (in simili festo anno revoluto) fogja törleszteni. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, CamAp, Obligationes, vol. 48, fol. 68^r. □ Közlés: Temesváry 229. — Cameralia I. 90. sz. □ Regeszta: CDHung X/1. 312.

869. 1386. június 1. (Bude, in crast. Ascens. Dom.) Zsigmond Brandenburg-i örgróf, a Római Szent Birodalom főkamárása Losonch-i Desew fia: László erdélyi vajda, továbbá bizonyos rokonai (fratres) és familiárisai elleni haragját félretéve, őket szeretetében visszafogadja, továbbá a szent királyoktól és különösen az [I.] Lajos királytól, valamint saját feleségétől: Mária királynőtől törvényesen elnyert birtokaiban megőrzi, mivel megígérték, hogy minden ellenségével szemben őhozzá és Máriához csatlakoznak. (K. A.)

Eredeti, hártmány, függőpecsétje elveszett, Erdődy cs galgóci lt, lad. 28, fasc. 12, nr. 2 (D 281). A korábbi közlés szerint az oklevél Zsigmond brandenburgi örgrófi függőpecsétjével volt megerősítve, mely egy lovast ábrázolt. Lehetőség, hogy antedatált: az archontológiai adatok és Zsigmond intitutiója alapján inkább 1386. szeptember közepe és november közepe között kelhetett. Vö. Ltszle 52/2002. 4. sz. 29 (Süttő Sz.); Süttő: Anjou I. 147–148, 158–159. □ Közlés: BánfOkl I. 385–386. □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 386–387 (685. sz.). — Gesta 7/2007. 1. sz. 41 (39. sz., Süttő Sz.). — ErdődyLt 628. sz.

870. 1386. [június 10. után] Imre erdélyi püspök megerősíti [Benedek Tylegd-i főesperes 1317. évi oklevelét (CDTrans II. 282. sz.)] és a [Keukeuleo folyón túl, Medies szék felől fekvő föld] tizedét a Waldhudia-i egyháznak hagyja. (K. A.)

Tartalmi ái Lépes György erdélyi püspök 1428. február 7-i oklevelében, melynek szövege csak a XVII. század végéről való, gondatlan kiállítású, egyszerű másolatból ismert, az erdélyi száz év. egyházkerület lt, Bischofsurkunden (DF 246244). A leírás szerint függőpecséttel volt megerősítve. Keltezését az indokolja, hogy az erdélyi püspöki szék 1386. június 10-ig üresedésben volt (Engel: Archontológia I. 70). Hamisított oklevelekkel feltételezhető kapcsolata miatt legalábbis gyanúsnak tekintendő – vö. Siebg. Vierteljahrsschrift 58/1935. 106–107 (Gündisch, G.). □ Közlés: Theil–Werner 33. — Ub IV. 327.

871. 1386. [június 10. után] Imre erdélyi püspök az általa felszentelt [Zenthmi halkeve-i pálos kolostornak] adományozza <Chanad falu> tizedjövételmeit. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 53. A szöveget Gyöngyösi a rendtörténeti munkája (Vitae fratrum 79, vö. DocArtPaul II. 433) alapján egészítettük ki. Keltezését az indokolja, hogy az erdélyi püspöki szék 1386. június 10-ig üresedésben volt (Engel: Archontológia I. 70). □ Regeszta: DocArtPaul I. 177, 178 (magyar fordításban is).

872. [1386]. június 25. (Bude, II. d. Ioh. Bapt.) Mária és Erzsébet királynők az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. [László erdélyi vajda és] Zolnuk-i ispán panaszt emelt előttük amiatt, hogy az erdélyrészi nemesek Dychewzenmarton nevű birtokát [és a hozzá tartozó falvakat] a királynők és maga László vajda akarata ellenére bizonyos személyek használják teljesen jogtalanul. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottjuk: Dyog-i Lukács fia: István vagy Draagh-i Jakab fia: Miklós iktassa vissza e

birtokot hűséges bárójuknak, a vajdának, és a bitorlókat szólítsa fel, hogy jogukat törvényes úton keressék.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1386. július 20-i jelentésébe (876. sz.), DL 30714. □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 399 (706. sz.).

873. 1386. július 10. (d. X. Iulii) [A velencei szenátus] engedélyezi, hogy néhai Dénes vajda fia: István lovászmester, István erdélyi vajda unokaöccse (nepos) a saját költségén egy gályát (unam galeam) szereltessen fel Velencében (in Venetiis), amivel Jeruzsálembé (in Jerusalem) zarándokoljon.

Regisztrumbejegyzés, ASVen, Senato, Deliberazioni, Misti, vol. XL, pag. 52. □ Közlés: Wenzel: DiplEml III. 613. □ Regeszta: TTár 1888. 463 (Óváry L., július 13-i hibás keltezéssel).

! **874.** 1386. július 11. (in portu Dravi Apathi nuncupato, in Benedicti abb.) Mária és Erzsébet királynők Torja-i Danch fia: Miklós, Orbai-i Mihalcz fia: Jakab és Sepsi-i Daczo fia: Tamás nemeseknek, a székelyek három nemzetsége határjáróinak (metarum reambulatorum Siculorum nostrorum trium generum) a kérésére az ország határainak őrzésében vérük hullatásával szerzett érdemeikért megerősítik a Kezdi-i, Orbai-i és Sepsi-i székelyek összességét (universorum Siculorum) a szent királyok idejétől fogva [I.] Lajos, Erdély királya (regis Transsylvaniae) haláláig határaik között élvezett kiváltságaikban, illetve különös királyi kegyként azt is megígérik, hogy határaikat a Dan vajda felőli Bozza folyótól egészen Moldva (terrae Moldaviae) felőli Hynds folyóig meg is fogják erősíteni. — *A szöveg alatt, XVII. századi kéz írásával:* Errol valo derek level Daczo Janos urámeknal vagy Donat Ferencznel vagion, onnat irtak ez part ki valamellyikebul. — *Hátlapján, XVII. századi kéz írásával:* Reghi hatarjaras levelnek pariaja Moldova es Havasalfolde felol. 1386. anni. (K. A.)

Eredetije ismeretlen, XVII. századi egyszerű másolata, papíron, Antos cs lt: DL 68751. Szt. Benedek másik ünnepevel (márc. 21.) szemben azért döntöttünk a július 11-i keltezés mellett, mert a Dráva-menti Apátirév kelet-hely csak így illeszthető be Mária királynő itineráriumába (Süttő: Anjou II. 402, 404; Engel–C. Tóth: Itineraria 164). □ Nyilvánvalóan hamis oklevél szokatlan nyelvezete miatt, és mert I. Lajos királyt Erdély királyának nevezik. Kritikáját lásd: SzOkl VIII. 411–417. — Bizonytalan hitelűnek tekinti Süttő: Anjou I. 106, II. 402. □ Közlés: Barabás: Hamis 46–47. — SzOkl VIII. 417–419 (mindkettő 1386. március 21-i keltezéssel). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 401–402 (711. sz.).

*1386. július 11. Az erdélyi káptalan átíró oklevele Korláttelke határjárásáról (Kemény: DiplSuppl II. 239) valójában 1382. július 9-én kelt (680. sz.).

875. 1386. július 15. (in Strigonio, dom. p. Margarete virg.) Mária királynő Magyarország főpapjainak, báróinak, ispánjainak, nemeseinek, szolgabíráinak, valamint a városok és szabad falvak bíráinak. A szebeni (de Cybinio) polgárok panaszából úgy értesült, hogy Gyppus-i Alexa bandavezér (capitaneus et ductor), Kápolnai (de Capella) Juga, Beles veje (gener), Kápolnai Stanislow, Chonka (d) Ioan fiai és Hunch-i Kynda fia, Hunch-i Hermann fia, Kápolnai Petru, Russ fia, Susdya-i Ştefan és testvére, Bulch-i Pheyges (dicti)

Grigore és Ioan, Waradia-i Macrus (!) fiai, Lochk fiainak: Pálnak és Miklósnak a jobbágyai; Susdya-i Todor; István vajda ama jobbágyai, akiknek bíróját Niger-nek hívják; Bekes (d) László jobbágyai, Rad fia: Godam, Brat veje (gener): Galaman, Chykus falubeli Lupch fia, Plychka-i Stan fia, Juga fia: Ilie, Ábrám fia: Miklós Chykus-on lakó jobbágyai, Chyle-i Petew famulusa: Pokol (d) Toma, Byles sógora (sororius), Bruna veje (gener): Stan, Feketekörösi (de Nigro Kreis) Kanig, Josaas-i Broda fia: Stan, István vajda Dyssnauis-on lakó jobbágya, Thewmus fia: Dénes, Beresmort-i Buda fia: Iwan, két magyar (Hungari) Chat-ról, Tót (Sclavus) Balázs Waradia-i hospes, Baka Myklos, Keczes fia: Dan, több más, név szerint nem ismert társukkal együtt a szebeni kereskedőket útközben megtámadták, nagy pénzeket érő áruiktól megfosztották, egyeseket közülük megöltek, másokat megsebesítettek vagy bántalmaztak. Ezért, ha a fenti útonállók közül valaki joghatóságuk alatt található, azokat ne vegyék oltalmukba, hanem a szebeniek megkeresésére halogatás nélkül ítélkezzenek, és a károsultaknak szolgálatosságot igazságot.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/49 (DF 244614). □ Közlés: Katona XI. 155–156. — CDHung X/1. 290–292. — Hurmuzaki I/2. 294–295. — Ub II. 604–605. □ Regeszta: DocVal 324–326. — Süttő: Anjou II. 402–403 (712. sz.).

876. [138]6. július 20. (f. VI. a. Marie Magd.) Az erdélyi egyház káptalana [Mária és Erzsébet királynőkhöz]. [1386]. június 25-i parancsuknak (872. sz.) megfelelően [Dyog-i] Lukács fia: István magister királyi ember, Péter Clus-i főesperes, erdélyi kanonok káptalani kiküldött jelenlétében, július 3-án (?) (f. III. [p. Visit. Marie?] virg.) Dychewzenmarton birtokot és tartozékait visszaiktatta László erdélyi vajdának, de Tolmach-i Mathias és [...] az erdélyrészi nemesek döntésére (ad deliberationem nobilium partis Transsilvane et iudicium et adiu[dicacionem ...]) [hivatkozva] ellentmondott az iktatásnak.

Eredeti, papíron, melynek bal oldali harmada leszakadt és elveszett, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30714. A keltezés évének csak utolsó eleme látszik, de ez kizárólag 1386-ra egészíthető ki, mert Erzsébet anyakirályné és a lánya: Mária királynő 1382–1386 között (elfogatásukig) gyakorolták a tényleges hatalmat az országban. (K. A.) □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 399 (706. sz.).

877. 1386. július 21. (sab. a. Marie Magd.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy amikor Dyog-i András fia: Imre kérésére András papot (presbyter), a Szt. András-oltár mesterét kiküldötte a gyengélkedő Gyog-i paphoz (sacerdos): Istvánhoz, ez többek előtt kijelentette, hogy Gyog-i András fia: János leánya: Ilona végrendelkezése során, akárcsak anyja: Katalin asszony, a hitbér és jegyajándék címén neki járó jussról unokatestvérei (fr. p): Imre, Tamás és András javára lemondott.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 28101. □ Közlés: CDHung X/1. 319–320. □ Regeszta: CDHung X/1. 324.

878. 1386. július 31. (f. III. a. Ad vinc. Petri ap.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Monostorusabran-i Tivadar fia: István fia: György, kinek személyazonosságát Lechmer-i Pathoch fia: László igazolta (de cuius notitia personali nos ... assecuravit), minthogy sem gyermekei sem osztályos atyafiai nincsenek, gyermektelen halála esetére

néhai Kusal-i Jakch magister fiait: György, István, András és Dávid magistereket tette meg örököseivé (in heredes adoptivos [!] sibi recepisset) összes birtokában, mégpedig a Karazna vármegyei Genethe és Kispacha (!) magyar (Hungaricales) és a két Deda román (Deda et alia Deda Olakales), illetve a Zonuk vármegyei Feleghaz és Cebe egész birtokokban, valamint Monostorusabram (Byhor vm) felében. — *Méltóságsor*: Cyko István prépost, János olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Privilegium super possessionibus Monostorusabram et aliis intrascriptis, [folytatólagosan, XVI. század kézzel] in quibus familiam Jakchiensem Georgius de Monostoros-Abram in veros heredes adoptavit. — *Uo., XVII. századi kézzel*: MonostorosAbramba való eoreokeosen való be vallasok az Jakchy familianak.

Eredeti, hártván, függőpecsét zsinórával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254811). — Ái Zsigmond király 1388. január 8-i oklevelében (946. sz.), uo. (DF 254813) és Wesselényi cs bp-i lt: DL 105466. — Ennek tartalmi ái Garai Miklós nádor 1412. június 9-i oklevelében, nagyszombati Szt. Adalbert Egyesület Lt (DF 285692), Wesselényi cs zsbói lt (DF 254848) és Csáky cs központi lt: DL 71463. □ Közlés: CsOkI I. 289. — Rábik: Diplomatarium 162–163. — Rábik: Oklevelek 59, 81, 86–87 (mindhárom a tartalmi ái-ból). □ Regeszta: ZsOkI I. 384. sz.

879. 1386. augusztus 4. (sab. a. Laurentii mart.) Az erdélyi egyház káptalana előtt László fia: István Tywr-i nemes Tyr birtokbeli részének saját lakóházától a Bithkapataka nevű helyig terjedő keleti darabját (particulam ... a domo seu curia sua, in qua personalem nunc faceret residentiam, usque quendam locum Bithkapataka vocatum a parte orientali) 31 garasával számított 72 Ft-on zálogba adja Farkastelke-i Miklós fia: Miklósnak azzal a megkötéssel, hogy azt csak ugyanilyen pénzzel adhatja vissza, de becsüvel nem.

Eredeti, hártván, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62742.

880. 1386. augusztus 19. (in Gyula, in vig. Steph. reg.) László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, megtekintve Lesnuk-i Iwan kenéz fiának: Debree-nek a király és a szent korona javára, továbbá az előző vajdáknak és neki teljesített hű szolgálatait, a két Lesnuk folyó közötti Boya nevű lakatlan nyárló helyet (locum estuale) a Byharas hegy vonulataig terjedően benépesítés végett örökre neki és utódainak adományozza úgy, hogy öt évig teljes mentességet élvez, ezután pedig a Dewa-i várkerület (districtus castris) többi kenézének és szabad falujának módja szerint április 24-én (in Georgii mart.) 100 dénár adót (collecta) köteles fizetni. Minderről a jelenvaló pátens oklevelet állítja ki. — *Hátlapján, XVII. századi kéz írásával*: Boyarol való Laszlo vajda levele.

Eredeti, hártván, a szöveg alatt befűggesztett pecsét nyomával, iktári Bethlen cs lt (DF 255012). □ Regeszta: Süttő: Anjou II. 407 (722. sz.).

881. 1386. szeptember 20. (in vig. Mathei ap. et ew.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Kelnek-i Salomon fia: Johann a káptalani tanúbizonyosságok: László magister éneklőkanonok és másik László magister kanonok, továbbá Thate-i Márton fia: István, Lukács Beld-i nemes, Dyog-i Lukács fia: István és felesége, valamint a [Johannak?] eljegyzett Katalin nevű leányuk (puella sibi subarrata), végül az említett Dyog-i nemesek

káplánja: Lukács pap (presbyter) jelenlétében tett végrendeletében különleges rokoni szeretetből és a részéről tapasztalt jótétemények viszonzásaként minden ingó vagyonát, tudniillik méneseit, juhait, ökreit, disznóit és egyéb állatait, ezüst edényeit, korsóit, kanalaikat, öveit, poharait és mindenféle házi eszközeit, továbbá a Zerdahel székben fekvő Zenthgerg földet és a Zyluas nevű föld másik darabját Dyog-i Lukács fia: István magisterre hagyta örökül.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73779. □ Közlés: Ub II. 606 (az eredetihez képest eltérő bevezető sorokkal). □ Regesza: TelOkI I. 215.

882. 1386. szeptember 20. (in vig. Mathei ap. et ew.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Kelnek-i Salamon fia: Johann a káptalani tanúbizonyságai: László magister éneklőkanonok és másik László magister kanonok, továbbá Thate-i Márton fia: István, Lukács Beld-i nemes, Dyog-i Lukács fia: István és felesége, valamint [a Johannak?] eljegyzett Katalin nevű leányuk (puella sibi subarrata), végül az említett Dyog-i nemesek káplánja: Lukács pap (presbyter) jelenlétében tett végrendeletében különleges rokoni szeretetből és a részéről tapasztalt jótétemények viszonzásaként minden ingó vagyonát, tudniillik méneseit, juhait, ökreit, disznóit és egyéb állatait, ezüst edényeit, korsóit, kanalaikat, öveit, poharait és mindenféle házi eszközeit Dyog-i Lukács fia: István magisterre hagyta örökül. — *Méltóságsor*: László prépost egyházjogi doktor, László éneklő-, Péter ör-, Péter Clus-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján, közel egykorú rájegyzés*: Super testamento condam Iohannis filii Salomonis.

Eredeti, hártýán, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata: +S CAPITVLI ECCLESIE TRANSSILVANE, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73780. □ Közlés: TelOkI I. 214–215. — Ub II. 606–607.

883. 1386. október 19. (f. VI. a. XI. mil. virg.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Pachal-i Miklós fia: László – testvérei: György és Mátyás, továbbá Pachal-i István fiai: Miklós, Benedek, Jakab és András nevében is – tiltakozott amiatt, hogy Monostorosabran-i István fia: György, gyermektelen halála esetére, [1386. július 31-én] minden birtokában Kusal-i Jakch magister fiait: György, István, András, Dénes és Dávid magistereket tette örököséivé (vö. 878. sz.), majd eltiltotta őt ettől. Jakch fiait pedig e jószágokba történtő bevezetésüktől.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1412. június 9-i oklevelében, a nagyszombati Szt. Adalbert Egyesület Lt (DF 285692), Wesselényi cs zsbói lt (DF 254848) és Csáky cs központi lt: DL 71463. A leírás szerint zárt alakban volt kiállítva. □ Közlés: CsOkI I. 291–292. — Rábik: Diplomatarium 164–165. — Rábik: Oklevelek 60.

884. 1386. december 2. (Waradini, in Adventus Dom.) Pécsi (de Quinqueecclesiis) János, a teológia magistere, argyasi (Argensis) püspök, János Warad-i püspök lelkiekben általános helynöke előtt Hydkez-i Jakab fia: Dávid a Warad-i Szt. Anna apácakolostor javára végrendelezik. (*K. A.)

Eredeti, hártýán, hátlapján mandorla alakú, befűggesztett pecsét nyomával, DL 7227. □ Pécsi János argyasi püspök 1386. december 11-én (DF 278469) és 1387. február 1-jén (DL 7235) is Váradon oklevelez ottani segédpüspökként.

885. 1386. Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy NaghZewles-i Cristlinus fia: Anton az egyház Saard-i birtokán fekvő vásárolt szőlőjét [a szentmihálykői pálos kolostornak] adományozta. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 53. □ Regeszta: DocArtPaul I. 178.

886. 1386. Johann szebeni (Cibiniensis) plébános bizonyítja, hogy Salomon fia: Johann egy péterfalvi (in villa Petri) malmot [a szentmihálykői pálos kolostornak] adományozott. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 53. □ Regeszta: DocArtPaul I. 178.

887. 1386. Bereck magister Zathmar-i főesperes [a szentmihálykői pálos kolostornak] ítéli [a már korábban nekik adományozott (vö. 886. sz.) péterfalvi] malmot. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 53. □ Regeszta: DocArtPaul I. 178.

*1386. Mária királynő átíró oklevele a hétszéki szászok részére (CDHung X/1. 288–289) valójában 1383. február 20-án kelt (722. sz.).

*1386. Demeter esztergomi érsek oklevele a szebeni dékánválasztás jóváhagyásáról (VerArch I/1845. 3. Heft. 130) valójában [1384]. december 6-án kelt (820. sz.).

888. 1387. január 11. (Cibinii, f. VI. infra oct. Epiph. Dom.) Szeben (Cibiniensis) szék bírái, esküdt polgárai és vidéki közembereinek (provincialium) vénei bizonyítják, hogy megbízottjaik: Jakob comes szebeni király- és székbíró (iudici regio et provinciali nostre sedis), Dalheim-i Georg comes, Fenyőfalvi (de Insula Gerhardi) Peter comes, Veresmarti (de Ruffomonte) Michael és Christian comesek helyszíni szemléje alapján az alábbi módon igazították el az Affrica és Czectat falu közössége (communitates) között a határ és az Alt folyón levő rév (transitus aque) és a folyón kívüli halászhelyek használata felett támadt viszályt: Primo, ubi aqua dicta Alt per rupturam litoris veras metas fluentas exivit, usque ad locum, ubi veras fluentas e converso intrat methas (!), ex utraque parte litoris huius aque Alt territorium et ipsa aqua cum omnibus utilitatibus et fructibus ad villam premissam Affrice perpet[ue] debet pertinere. Dehinc [vero] premissa aqua Alt veras methas fluentas e converso intrat descendendo usque ad territorium ville Insule Gerhardi omne territorium ab inferiori parte litoris ibidem situm cum universis utilitatibus pertinere perpetue debet ad communitatem ville Czectat. Piscinas vel piscaturas in ambobus distinctis territoriis extra aquam premissam Alt sitas et habitas ipsarum piscinarum et piscaturarum fructus seu utilitates due partes ad villam Czectat et tertia pars ad villam Affrice perpetuo et pleno iure debet pertinere, exceptis quibusdam piscinis vel piscaturis comitis

Henczmanni de dicta villa Affrica ibidem habitis, unde speciali privilegiali gaudeat libertate. Az oklevelet a szék függőpecsétjével erősítették meg.

Eredeti, hártmány, függőpecsét zsinórával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/50 (DF 244615). □ Közlés: Ub II. 607–608. □ Regesza: Kemény: Notitia I. 164.

889. 1387. január 20. (dom. p. Anthonii conf.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy egyrészt Weruelge-i János fia: Balázs – testvérei: György és Mátyás nevében is –, másrészt pedig Tamás fia: Miklós – felesége: Magdolna asszony, Weruelge-i Miklós fia: János leánya nevében is – a további erőszakoskodások elkerülése és a jó békesség érdekében, fogott bírák közvetítésével, úgy egyeztek ki egymással, hogy a megölt Miklós fia: Jánosnak az apjától kapott és a falu déli felén fekvő birtokát két részre osztották, melyből a nyugati fél Magdolna asszonynak, a Markalf fia: Miklós birtokával szomszédos keleti fél viszont János fia: Balásznak és testvéreinek jutott. A magtalanul maradó fél része a másik félre száll át. A másikat birtoklásában háborgató fél – a bírói részen felül – vérdíjat, azaz 50 márkát köteles fizetni. — *Arenga*.

Eredeti, hártmány, függőpecsétje elveszett, Wesselény cs bp-i lt: DL 105458.

890. 1387. február 2. (in D[e]wa, in Purif. virg. Marie) A Hachzak-i, Sztrigy-melléki (de fluvio Strig), Hunyad-i, Varmegy-i és Jwfiw-i kerület (districtus) bírái, esküdtjei, hospesei, kenézei és k[ar]ajnyuk-jai bizonyítják, hogy a Chalantheluch/Calantheluk faluban lakó kenéz és testvére (fr. u.) a Strig folyó melletti ottani malomhelyét a rajta épült malommal együtt 20 Ft-ért 16 esztendőre zálogba adta Miklós fia: János magister [Pys]kench-i nemesnek, Deua-i várnagynak.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett pecsét töredékével, hátlapján Huszti András írásával regesza, DL 29435. □ Közlés: DocVal 326–327.

891. 1387. március 1. (in Gelou, f. VI. a. Reminiscere) Imre erdélyi püspök megerősíti Gergely Verissa-i érsek és püspöktársainak a [Clusenburg-i Szt. Mihály templom] javára [1348. február 11.–1349. január 28. között] kiadott búcsúlevelét (CDTrans III. 441. sz.), továbbá Szt. Péter és Pál apostolok, illetve Szt. Mihály arkangyal iránti tiszteletből maga is 40 napi búcsút engedélyez.

Rájegyzés a megerősített oklevél szövege felett, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275200). □ Közlés: KvOkl I. 106. — Ub II. 608–609. — CDTrans III. 441. sz. □ Regesza: KmLt 63. sz.

892. 1387. március 3. (in Temuswar, in Reminiscere) Lochunch-i István fia: István Zeurin-i bán, Temus és Chanad megyék ispánja a Sayou-i villicusnak, esküdteknek és más jobbágyoknak. Megparancsolja, hogy káplánját: Bálintot fogadják el lelkipásztoruknak vagyis plébánosuknak (pastore animarum seu plebano), mert az ottani egyház papi hivatalát (rectoratus ecclesie) öneki adta. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Vestre committimus.* (K. A.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett gyűrűspecstét nyomával, Erdődy cs galgóci lt, lad. 28, fasc. 10, nr. 1 (D 284). □ Közlés: BánfOkl I. 389. □ Regesza: Gesta 7/2007. 1. sz. 44 (46. sz., Süttő Sz.). — ErdődyLt 637. sz.

893. [1387. március 31.–június 4. között] (in Schenk) Senk szék közössége (universitas) Zsigmond magyar királyhoz és brandenburgi örgrófhhoz. Kéri, hogy a jelen oklevelüket bemutató Tylmes comest hagyja meg az örökjogon reá szállott rukkori (in villa Ruackerei) jószággrészében, mert ő hathatós védelmezője az erdélyi határoknak (idem firma et fidelis custodia in hac fine terre Transsilvane existit). (K. A.)

Ái Mátyás király 1486. december 4-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Urk. II/439 (DF 245083), II/452 (DF 245096) és II/453 (DF 245097). Keltezését az indokolja, hogy Zsigmondot 1387. március 31-én koronázták magyar királlyá, és ezzel párhuzamosan csak 1387–1402 között viselte (önmagában) a Brandenburg örgőfja címet; Tylmes comes pedig feltehetően azonos azzal a Tilmann comes-szel, aki 1387. június 4-én mutatott be oklevelet az uralkodó előtt (907. sz.). □ Közlés: Ub II. 609. □ Regeszta: ZsOkl I. 2. sz.

894. [1387. március 31.–1392. március között] Zsigmond király Myhalczfolwa-i Bako leányát: Annát fiúsítja és örökössé teszi apja összes birtokában.

Tartalmi említés Szobi Bertalan alvajda 1393. május 10-i oklevelében, Bánffy cs nemzetségi Lt (DF 260695). A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Közlés: BánfOkl I. 446.

895. [1387. április 6. (in Sancto sab.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Almakerek-i Geges fia: János fia: Péter – János erdélyi alvajda kiküldöttje: Pál fia: Péter és Mihály karbeli klerikus káptalani tanúbizonyosság, továbbá Bethlen-i János fia: [Gergely], Sombor-i Mihály, Thathe-i Márton fiai: István és Péter, [...] fia: László, valamint Drag-i Jakab fiai: [Miklós, János?] és Péter jelenlétében – elhunyt testvére: Geges fia: János fia: László ezüst tálaikat, kanalaikat, korsóit, poharait, hét pár fegyverét (scutellas, coclearia, viteos, piccaria unia, septem paria armorum), annak az egynek kivételével, melyet testvére magával hordott, szekerét, lovait, nagy és kisebb állatait mind az özvegy tulajdonában hagyta, aki ennek viszonzásaként hitbére és jegyajándéka megfizetését elengedte Almakerek-i Péternek.

Eredeti, töredék hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 37195. Az oklevél első negyedrésze, az évi dátum legnagyobb részével együtt leszakadt. A keltezés azzal indokolható, hogy Geges fia: János fiát: Lászlót 1386. január 15-én említik utóljára az élők sorában (Engel: Genealógia, Becsegergely nem, 2. tábla: Apafi; vö. 857. sz.). Drági Jakab fiainak nevét az 1377. május 9-i okleveléből (284. sz.) pótoltuk.

896. 1387. április 14. (Bude, VIII. d. Pasche) Zsigmond király az [I.] Lajos királynak, majd pedig Erzsébet királynénak és neki magának tett szolgálataikért, a főpapok és bárók tanácsából is, új adomány címén örökjogon Karul-i Marhard fiának: Lászlónak és testvéreinek (fr. c): Andrásnak adja Nyr-i (d) Mihály és Benedek, illetve Chan-i Miklós fia: János Raka-i és Chan-i (Zolnuk vm) jószággrészeit, mivel ezek csatlakoztak a Pécs (Quinqueecclesiensis) várát és a városát felprédáló hűtlenekhez: Herwaty-i (!) Péter fiaihoz: mindkét Jánoshoz és Palisna-i János [vránai] keresztes (crucifer) [perjelhez], és ezáltal maguk is hűtlenségbe estek. — *Az oklevél jobb felső szélén és a pecsét alatt: Propria commissio domini regis ex deliberatione baronum.* (K. A.)

Eredeti, rongált és restaurált hártján, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Károlyi cs Lt: DL 98658. □ Közlés: KárOkl I. 422–424. □ Regeszta: ZsOkl I. 15. sz.

897. 1387. április 19. (Bude, f. VI. a. Georgii mart.) Zsigmond király kincstartóinak és Beregh-i ispánjainak: néhai Kusal-i Jakch magister fiainak: György, István és András magistereknek, s általuk testvérüknek (fr. c.): Dávidnak adja új adomány címén, a főpapok és bárók egyhangú hozzájárulásával, a Zolnuk vármegyében fekvő, jelenleg romokban levő, Aranyas nevű királyi várát és az ahhoz tartozó, főként magyar és román nyelvű népességű falvakat és kerületeket (castrum nostrum regale ... protunc desertum, in muro abolitum et disruptum, simulcum universis suis et singulis villis ac districtibus cuiuspiam ydiomaticis plebem, presertim Hungaros et Olahos incolas in se continentibus) a Mária királynő pápens oklevelében foglalt ígéretnek megfelelően és jutalmul az [I.] Lajos királynak, valamint Erzsébet és Mária királynőknek, majd pedig neki teljesített szolgálataikért, továbbá testvérüknek (fr. c): Dénesnek a haláláért, aki a minap a Gara-i kerületben a hűtlen János bánnal és János perjellel vívott hősie harcban elesett, amikor azok a királynőket elfogták, kincseiket elvették, több bárót, lovagot és tekintélyes nemeset pedig megöltek vagy fogságba vetettek (qui nuper in districtu de Gara in hostili valido conflictu et agressu utriusque Iohannis, condam bani scilicet <et> prioris, nostrorum infidelium, cum eorum fallerata et scelerata ingenti cetera adversus ipsas reginales maiestates, matrem scilicet et consortem nostras precaras, in detentione personarum et alienatione thesauri ipsarum non sine quorundam baronum, militum et potiorum procerum earundem decollatione, interemptione et detentione ac variarum rerum immense quantitate ablatione per ipsos nostros infideles protunc temerarie patratís et commissis, contra eosdem utrosque Iohannem et ipsorum armigeram choortem fidelitatis fervore instinctus et leonina audacia suffultus pro ipsarum dominarum suarum naturalium et potius nostri honoris valido incremento viriliter bellando et diutius cum eisdem strenua agilitate dimicando in area ipsius certaminis gladii ipsorum infidelium transfixus occubuit). Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani.

Ái Zsigmond király 1388. július 23-i oklevelében (974. sz.), Wesselényi cs zsiói lt (DF 254816, 254826, 254839). A leírás szerint pápens alakban, titkospecsét alatt bocsátották ki. □ Regeszta: ZsOkI I. 31. sz. — Süttő: Anjou II. 448 (795. sz.).

898. 1387. április 19. (Bude, f. VI. a. Georgii mart.) Zsigmond király a Warad-i egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Rosal-i Kun Lukács vagy Chahol-i Sebestyén új adomány címén vezesse be néhai Kusal-i Jakch magister fiait: György, István és András magistereket, királyi kincstartókat, valamint testvérüket (fr. c.): Dávidot a jelenleg romokban heverő Aranyas nevű, Zolnuk vármegyei királyi vár és az ahhoz tartozó, főként magyar és román nyelvű népességtől lakott falvak és kerületek birtokába (castrum regale Aranyas appellatum ... desertum et in muro abolitum et disruptum cum universis suis et singulis villis ac districtibus cuiuspiam ydiomaticis plebem, presertim Hungaros et Olahos incolas in se continentibus).

Belefoglalva a váradi káptalan 1387. május 13-i jelentésébe (901. sz.), Wesselényi cs zsiói lt (DF 254812). □ Regeszta: ZsOkI I. 31. sz.

899. 1387. április 19. (Bude, f. VI. a. Georgii mart.) Zsigmond király az [I.] Lajos királynak, Erzsébet királynénak, Mária királynőnek és őneki tett hűséges szolgálatai jutalmul Darouch királyi birtokot (Zathmar vm) minden tartozékával együtt új adomány cí-

mén örökjogon Told-i Miklós magisternek és lovagnak, illetve általa fiainak: Györgynek és Jánosnak adományozza. Minderről legközelebb privilegiumot is kész kiállítani. (K. A.)

Ái Zsigmond király 1388. február 19-i oklevelében (955. sz.), Csáky cs központi lt: DL 71421. A leírás szerint pápens alakban, titkospecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: CsOkl I. 154–156. □ Regeszta: ZsOkl I. 32. sz.

900. 1387. április 19. (Bude, f. VI. a. Georgii mart.) Zsigmond király a Warad-i egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát Told-i Miklós magisternek és fiainak: Györgynek és Jánosnak Darouch királyi birtokba (Zathmar vm) való bevezetéséhez, mert azt új adomány címén örökjogon nekik adta. — *Kijelölt királyi emberek*: Ugra-i Iwan fia: Lukács, Phizelei-i Gywla fia: Miklós, Solmoch-i János, Sap-i György. (K. A.)

Belefoglalva a váradi káptalan 1387. május 17-i jelentésébe (904. sz.), Csáky cs központi lt: DL 71421. □ Közlés: CsOkl I. 156–157. □ Regeszta: ZsOkl I. 33. sz.

*1387. május 6. I. Petru Mușat moldvai vajda lwówi hűbéresküje (Costăchescu II. 599–601) valójában 1387. szeptember 26-ára keltezendő (927. sz.).

901. 1387. május 13. (f. II. p. App. Mich. arch.) A Warad-i egyház káptalana Zsigmond királynak. 1387. április 19-i parancsára (898. sz.) Rosal-i Kun Lukács királyi ember, Egri (dictum de Agria) János magister kanonok, káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, néhai Kusal-i Jakch magister fiait: György, István András és Dávid magistereket május 7-én (f. III. a. App. Mich. arch.) új adomány címén ellentmondás nélkül bevezette Aranyas vár és tartozékai birtokába. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Littere relatorie super statutione castri Aranyas, [folytatólagosan, XVII. századi kézzel] villarum intranscriptarum.

Eredeti, hártján, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét nyomával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254812).

902. 1387. május 13 (f. II. p. App. Mich. arch.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Kechel-i Egyed fia: Mihály nádori kiküldött, Egri (dictus de Agria) János magister kanonok, káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, április 25-én (in Marci ev.) Warsowch birtokot István nádor ítéletlevelének megfelelően, új adomány címén Jakch fiainak: György, István és Dávid magistereknek iktatta, figyelmen kívül hagyva Bator-i Szaniszló magisternek, valamint Kechel-i Miklós fiainak: Lászlónak és Balázsnak az ellentmondását. — *Méltóságsor*: Cyko István prépost, János olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok. — *Hátlapján, XV. századi kézzel*: Privilegium capituli Waradiensis super statutione possessionis Warsolch.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244532).

903. 1387. május 15. (in vig. Ascens. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Dyog-i András fia: Imre – aki testvérét (fr.): Tamást is képviselte – visszaadták Zanchal-i Egyed fiainak: Istvánnak és Györgynek azt a Zanchal-i birtokrészt, amelyet János alvajda 60 Ft bírói becsün nekik (iuridice estimando) iktattatott azoknak a károknak, fosztogatásoknak és latorságoknak a jóvátételében, amelyeket említett István nekik és embereik-

nek okozott, azzal a kikötéssel, hogy ha akár György nekik vagy embereiknek újból ártalmára lenne, vagy kárt okozna, és azt tanúkkal vagy vallatólevéllel törvényesen bizonyíthatják (vivato testimonio vel per litteras inquisitorias probare possent secundum legitimos processus regni), a birtokrész visszaszáll rájuk. Imre és Tamás az ezzel az ügygel kapcsolatos okleveleiket érvényteleneknek jelentették ki, és kikötötték, hogy a szóbanforgó birtokrész becsüben nem, hanem csak az említett 60 Ft-tal váltható vissza (in estimatione redimere non possint, sed solutis ipsis sexaginta florenis facultatem habeant redimendi).

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260689).

904. 1387. május 17. (f. VI. p. Ascens. Dom.) A Warad-i egyház káptalana István nádornak. Zsigmond király 1387. április 19-i (900. sz.) parancsára kiküldte tanúbizonyosságát: János Homoruk-i főesperest, kanonoktársukat, kinek jelenlétében Ugra-i Iwan fia: Lukács királyi ember Told-i Miklós magistert, illetve fiait: Györgyöt és Jánost április 28-án (dom. a. Inv. s. cr.) ellentmondás nélkül bevezette Darouch birtokba. (K. A.)

Ái Zsigmond király 1388. február 19-i oklevelében (955. sz.), Csáky cs központi lt: DL 71421. A leírás szerint zárt alakban volt kiállítva. □ Közlés: CsOkI I. 156–157. □ Regeszta: ZsOkI I. 73. sz.

905. 1387. május 28. (in Gyula, f. III. p. Penth.) László erdélyi vajda és Zolnoch-i ispán, tekintettel az Orod-i Szt.-Márton-egyház káptalanának és prépostjának: Jánosnak a szegénységére, visszaadja nekik Mikelaca nevű birtokukat (Orod vm), amelyet bizonyos kártételek és ügyek miatt neki járó 2000 arany Ft fejében zálogosítottak el neki. Egy-szersmind semmisnek nyilvánítja a Warad-i káptalanban vagy bárhol másutt a zálogosítással kapcsolatosan kiállított okleveleit. — *Arenga.* — *Hátlapján egykorú kéz írásával:* Super Mykelaka.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29726. □ Közlés: Fábíán: Arad vm 247–248. □ Regeszta: GyulaOkI 2. — ZsOkI I. 81. sz.

906. 1387. június 3. (Bude, II. d. Trinitatis) Zsigmond király, a főpapok és a bárók egyhangú ajánlására, a Doboka vármegyei Bonchhyda nevű királyi falut, a hozzá tartozó magyar és román lakosságú falvakkal együtt (simul cum suis universis et singulis villis cuiuspiam idiomatis plebem, presertim Hungaros et Olahos incolas in se continentibus), új adomány címén Lossunch-i néhai Tamás fia: Dénes magister zolyomi (Zolyensis) ispánnak adja a fiatal korától fogva [I.] Lajos királynak valamint Erzsébet királynénak és Mária királynőnek tett hűséges szolgálatai jutalmául.

Ái Zsigmond király 1389. január 11-i oklevelében (995. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260690). A leírás szerint az oklevél pátens alakban, titkospecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: BánfOkI I. 396–398. □ Regeszta: DocVal 329. — ZsOkI I. 91. sz.

907. 1387. június 4. (Bude, III. d. Trinitatis) Zsigmond király, Peter Sebeswar-i (!) plébános, Szeben széki (sedis Cybiniensis) Jakob és Nikolaus comesek, Tyx-i Peter comes, Senk-i Tilmann comes, Olchwa-i Emerich comes, Ludas-i Nikolaus comes és Sebeswaras-i (!) Johann comes kérésére, a főpapokkal és a bárókkal egyetértésben, az erdélyrészi hét szász szék részére megújítva átírja Mária királynő kiváltságlevél formájában kiállí-

tott 1383. február 20-i megerősítését (722. sz.) [I.] Károly királytól nyert kiváltságlevelekről. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt*: Propria commissio domini regis. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Littere domini Sigismundi regis confirmationales privilegiorum Marie regine.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/53 (DF 244618). — Ái Zsigmond király 1406. február 26-i oklevelében, uo., Urk. II/73 (DF 244718), II/87 (DF 244731), II/430 (DF 245074), II/438 (DF 245082), II/545 (DF 245188), IV/625, IV/1206, IV/1394 és ENMLt, Törzsgyűjtemény (DF 253785). — Ái az erdélyi káptalan 1407. augusztus 23-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Urk. II/53 (DF 244698). — Ái az erdélyi káptalan tartalmi ái-ból ismert 1428. április 7-i oklevelében, uo., Urk. II/426 (DF 245070), II/427 (DF 245071), Brassó v lt, Privilegia, nr. 214 (DF 247041), Beszterce v lt (DF 247417), Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 70 (DF 281188) és nr. 55 (DF 281179), a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. nr. 178 (DF 286664). □ Közlés: Teleki: Hunyadiak XII. 291–300. — KvOkl I. 8 (tartalmi ái-ból). — Ub II. 609–611, VII. 173 (utóbbi tartalmi ái-ból). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 164. — ZsOkl I. 96. sz. — Dörmer: Broos 52. sz. — Dörmer: Orăștie 53. sz.

908. 1387. június 4. (Bude, f. III. a. Trinitatis) Zsigmond király az erdélyrészi fehervári (Albensis partis Transsilvane) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja Lochonch-i Tamás fia: Dénes magistert, zolyomi (Zolyensis) ispánt vezesse be Bonchhyda falu birtokába (Doboka vm), melyet minden haszonvételével és tartozékával együtt örökjogon annak adományozott. — *Kijelölt királyi emberek*: Sombor-i Mihály, Drag-i Jakab fia: Péter, Thelegd-i Kelemen fia: János, Kerezthur-i Imre fia: János. (K. A.)

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1387. július 6-i jelentésébe (917. sz.), Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 14. □ Közlés: BánfOkl I. 398–399. □ Regeszta: ZsOkl I. 95. sz.

909. 1387. június 5. (Bude, in vig. Corp. Chr.) Zsigmond király, Jakob szebeni (Cybiniensis) bírónak és Goldschmidt (Aurifaber) Johann esküdtpolgárnak a szebeni és más erdélyrészi királyi városok kereskedőinek nevében is előterjesztett kérésére megerősítve átírja Mária királynő 1383. március 29-én nagyobb pecsétje alatt kiadott pátens oklevelét (737. sz.), mely a jogtalan harmincad- és vámkövetelésekkel szemben védelmet biztosít a szebeni és egyéb erdélyrészi városokból való kereskedőknek. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *Az oklevél élén, jobb felől, és a pecsét alatt*: Relatio Stephani palatini. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Quod una marca auri debent impendere curru. — *Uo., XVI. század eleji kéz írásával*: Super disligationes presertim in Owar et ubique.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/51 (DF 244616). — Ái Zsigmond király 1406. április 7-i oklevelében, uo., Urk. II/19 (DF 244664) és II/93 (DF 244737). □ Közlés: Ub II. 611–612. □ Regeszta: CDHung X/1. 338. — ZsOkl I. 99. sz.

910. 1387. június 5. (Bude, in vig. Corp. Chr.) Zsigmond király, Jakob szebeni (Cybiniensis) bírónak és Goldschmidt (Aurifaber) Johann esküdtpolgárnak városuk polgárai és hospesei nevében előterjesztett kérésére, megerősítve átírja Erzsébet anyakirályné 1384. március 3-án kelt, gyűrűspecséttel megerősített pátens oklevelét (787. sz.), mely eltiltja az idegen kereskedőket a Szebenben való árulástól. Minderről legközelebb privilégiumot is

kész kiállítani. — *Az oklevél élén, jobb felől*: Relatio Stephani palatini. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Contra forenses mercatores.

Eredeti, hártván, a szöveg alatt papírfelzetes, befűggesztett titkospecséttel, melynek körirata: +S SIGISMVNDI REGIS HVNGARIE ET CETER, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/52 (DF 244617). □ Közlés: Ub II. 612–613. — DocRomHist D, I. 118–119 (román fordításban is). □ Regeszta: ZsOkI I. 100. sz.

911. 1387. június 5. (Albe Transsilvane, f. IV. a. Corp. Chr.) Imre erdélyi püspök nagypecsétje alatt megerősíti Katho (d) László erdélyi fehérvári (AlbTr) prépost, egyházjogi doktor (e) végrendeletét, aki öregségére való tekintettel a Magyarországon, megbízható embereknél letétbe helyezett javai felől az alábbiakat hagykozta. Dobo-i Egyed magister leányai közül Dorottyára egy ezüst tálát (unam pelvim argenteam), Mártára pedig egy ezüst kancsót (unum cantsum seu amphoram argenteam) testált. Kathei János feleségének szintén egy ezüst kancsót hagyott, míg fiainak és örököseinek az összes könyvét, melyek részben Szerecsen (Sarachenus) Jakab magisternél, részben másoknál vannak letéve, kikötve, hogy sem János, sem utódai nem adhatják el ezeket, hacsak nem olyanoknak, akik közülük vagy leszármazottaik közül egyházi pályára lépnek (nullo temporis in processu idem Iohannes vel dicti sui successores ac haeredes eosdem libros vel aliquem ex ipsis vendere seu alienare possit, nisi super tales, quis vel qui ex ipsis seu generationibus ipsorum clericali fungeretur honore et dignitate, dictos libros habere debeat et obtinere). Ők öröklik továbbá ezüst poharait és két ezüst tálját, melyeket sózáshoz használt (omnes ciphos argenteos una cum duabus scultellis argenteis pro salsa ordinatis), és amelyeket ide, az erdélyi részekbe küldetett. Mindaz, amivel mások tartoznak neki, ugyancsak Jánost illeti. — *Jelenlevő tanúk*: János frater, Szt. István vértanú fehérvári (de Alba) kolostorának perjele; Chyz-i Mihály, a fehérvári püspöki kúria ügyvivője (procurator); István, a püspök szentmihálykői (castrum Sancti Michaelis archangelii) várnagya. (K. A.)

Eredetije ismeretlen. — XVIII. századi másolata Wagner Károly Analecta Diplomatica c. gyűjteményében, tom. A (OSzK, QuartLat, vol. I), pag. 143–145. □ Regeszta: CDHung X/1. 376–377. — ZsOkI I. 103. sz.

912. 1387. június 6. (Bude, in Corp. Chr.) Zsigmond király Peter Seelk-i plébános és Medyes-i Johann által az erdélyi részek két székének szászai (Saxonum) nevében előadott kérésére, szolgálataikra való tekintettel, pátens alakú oklevelében átírja Mária királynő 1383. március 27-i kiváltságlevelét (735. sz.) az [I.] Károly király által [1318. január 20-i] privilégiumával a szászokoknak adott különféle kiváltságok (vö. CDTrans II. 285. sz.) megerősítéséről. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. (K. A.)

Ái az erdélyi káptalan 1428. április 8-i oklevelében, a medgyesi szász ev. egyházközség lt-ban, nr. 17. — Ái a kolozsmonostori konvent 1428. április 10-i oklevelében, uo., nr. 18. A leírás szerint pátens alakban, hártván, a király nagypecsétje alatt volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 613–614. □ Regeszta: Mediascher Programm 1870. 7 (Theil, R., töredékesen, jegyzetben). — ZsOkI I. 104. sz.

913. 1387. június 6. (Bude, in Corp. Chr.) István nádor és a kunok bírása előtt Kallo-i László fia: Ubol magister Beregh, Wgocha és Zabowch megyei vásárolt- és zálogbirtokait, ménesbeli lovait és egyéb holmijait magtalan halála esetén végrendeletileg feleségére: Kelnuk-i Michael leányára: Magdalena-ra hagyja. Az özvegy halála után vagy újbóli férj-

hezmenetele esetén a birtokok örökjogon Ubul testvére (fr. u.): Miklós deák magister leányának: Klárának, Buthka-i Kezegh (d) János feleségének maradjanak. (*K. A.)

Ái Jolsvai Lesták nádor 1393. október 22-i oklevelében, Dessewffy cs margonyai lt: DL 66879 és Károlyi cs lt: DL 108387. □ Közlés: KárOkl I. 426–427. □ Regeszta: ZsOkl I. 105. sz.

914. 1387. június 19. (in Zylah, f. IV. a. Nat. Ioh. Bapt.) Imre erdélyi püspök az erdélyi egyház Zylah nevű falujának lakosságának gyarapítása céljából megerősíti az ottani jobbágyokat az elődei által adott szabadságokban. (K. A.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt vörös viaszba nyomott gyűrűspecsét nyomával, Zilah v lt, Privilegia, nr. 2. □ Közlés: Pray: Specimen II. 263. — Szeredai: Series 125. — CDHung X/1. 376. — Örök Szilágy 91 (magyar fordításban). □ Regeszta: ZsOkl I. 120. sz.

915. 1387. június 26. (in descensu nostro campestri cis villam Kwkapronca, III. d. Nat. Ioh. Bapt.) Zsigmond király – a főpapak és bárók egyetértésével – Brasso-i Jakob comesnek, Schad Stephan ottani polgárnak, Zerden-i Nikolausnak és Torthlew-i Andreasnak a Brasso-i és a hozzá tartozó szász polgárok valamint hospesek nevében előadott kérésére megerősítve átírja [I.] Lajos király 1353. március 28-i kiváltságlevelét (CDTrans III. 706. sz.), mely az Vzura földjén ellopott pecsétje alatt kelt, és annak 1364. október 28-án az új kettőspecséttel történt újrapecsételését bizonyító szöveget (CDTrans IV. 340. sz.). Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt:* Propria commissio domini nostri regis. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* Antiquum privilegium de libertatibus omnibus ab antiquarum a regibus collatis.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Brassó v lt, Privilegia, nr. 12/b (DF 246816). — Ái Zsigmond király 1389. január 15-i oklevelében (998. sz.), uo., nr. 11 (DF 246814). □ Közlés: SbgQuartSch 7/1801. 255 (Hermann, G. von, töredékesen). — Ub II. 614–615. □ Regeszta: ZsOkl I. 127. sz.

916. 1387. június 28. (in vig. Petri et Pauli ap.) Az egri (Agriensis) káptalan előtt Serke-i Benedek fiainak: János volt oroszországi (terre Ruscie) vajdának és Desew magisternek famulusa és ügyvédje: Kutos-i Demeter – urai, valamint Ilswa-i Péter fia: Leustachius magisternek a nevében – tiltja Luchonch-i Desew fia: László vajdát és testvéreit (fratres) attól, hogy az urai jogos tulajdonát alkotó erdélyrészi Chycho várát és tartozékait Zsigmond királytól magának kérje örök adományul, vagy pedig elfoglalja és használja.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 7284. □ Közlés: BánfOkl I. 399–400. □ Regeszta: ZsOkl I. 128. sz.

*1387. július 2. János váradi püspök és Szántói János jelentése Zsigmond királyhoz (ZsOkl I. 132. sz.) valójában 1388. július 2-án kelt (970. sz.).

917. 1387. július 6. (in oct. Petri et Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana Zsigmond királyhoz. 1387. június 4-i parancsára (908. sz.) kiküldte kanonoktársukat: Péter magister Torda-i főesperest, kinek jelenlétében Drag-i Jakab fia: Péter királyi ember június 27-én (f. V. p. Nat. Ioh. Bapt.) Bonchyda birtokot (Doboka vm) haszonvételeivel és tartozékai-val együtt királyi adomány címén Lochonch-i Tamás fiának: Dénes zólyomi (de Zolio) is-

pánnak iktatta. Az iktatásnak ellentmondott Dénes fia: Tamás Ziluas-i nemes a Ziluas fe-lőli határnál, Erudek (!d) Benedek Eskelew-i nemes pedig a maga, továbbá Botus (d) Já-nos fia: Bertalan és Theke (d) Mihály fiai: Menyhért és Gáspár nevében is a Lewrinch-ryue nevű földet illetően, amiért őket a királyi ember Tamás fia: Dénes magister ellené-ben augusztus 22-re (ad oct. Assumpt. virg.) az uralkodó színe elé idézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Excellentissimo principi domino Sigismundo Dei gratia illustri regi Hungarie, Dalmatie, Croatie etc., pro magistro Dyonisio filio Thome de Lochonch comite de Zolio, contra Thomam filium Dyonisii de Ziluas, Benedictum dictum Erudek (!), Bar-tholomeum filium Iohannis dicti Botus, Melchior et Gaspar filios Mychaelis dicti Teke, ad octavas Assumptionis virginis gloriose, citatoria et statutoria. (K. A.)

Eredetije hátyán, zárópecsét töredékével, 1908-ban az Erdődy cs galgóci lt-ban volt (lad. 98, fasc. 7, nr. 14), de jelenleg nem fellelhető. □ Közlés: BánfOkI I. 401–403. □ Regesztza: ZsOkI I. 139. sz.

918. 1387. július 7. (Zagrabie, dom. p. oct. Petri et Pauli ap.) Mária királynő kincstár-nokainak és Beregd-i ispánjainak: néhai Kusal-i Jakch fiainak: György, István, András magistereknek és általuk testvérüknek (fr. c.): Dávidnak adja új adományként, Zsigmond király, a főpapok és a bárók egyhangú hozzájárulásával, a Zolnuk vármegyében fekvő Aranyas nevű, elpusztult királyi várat, a hozzá tartozó, főként magyar és román népessé-gű falvakkal és kerületekkel együtt (castrum nostrum Aranyas appellatum, in comitatu de Zolnuk situm, pronunc desertum et in muro abolitum et disruptum simulcum universis su-is singulis villis ac districtibus cuiuspiam ydyomatis plebem, presertim Hungaros et Ola-hos incolas in se continentibus) az [I.] Lajos királynak, majd pedig Erzsébet királynénak és neki magának tett szolgálataikért, valamint testvérüknek (fr. c): Dénesnek a haláláért, aki a minap a Gara-i kerületben János volt bán és János perjel által történt megtámadása-kor az ő védelmében vitézül harcolva, szeme láttára esett el (qui nuper in hostili valido conflictu et agressu utriusque Iohannis, condam bani scilicet et prioris nostrorum infideli-um, cum eorum fallerata et scelerata ingenti caterva adversus ipsius genitricis nostre et nostram maiestatem in detentione personarum nostrarum et alienatione thesauri reginalis, non sine quorundam baronum, militum et potiorum procerum nostrorum fidelium decol-latione, interemptione et detentione ac variarum rerum immense quantitatis ablatione per ipsos nostros infideles protunc temerarie perpetratis et commissis contra eosdem utrosque Iohannem et ipsorum armigeram choortem fidelitatis fervore instinctus et leonina audacia suffultus pro ipsius illustris genitricis nostre precare et nostri honoris valido incremento viriliter bellando et diutius cum eisdem strenua agilitate nobis limpide cernentibus dimi-cando, in area ipsius certaminis gladiis ipsorum infidelium transfixus occubuit). Minder-ről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani.

Ái Mária királynő 1388. július 23-i oklevelében (975. sz.), Wesselényi cs zsbói lt (DF 254817). A leírás szerint a királynő titkospecsétja alatt, pápens alakban volt kiállítva. □ Regesztza: ZsOkI I. 140. sz. — Süttő: Anjou II. 451–452 (800. sz.).

919. 1387. július 10. (Zagrabie, f. IV. a. Margarete virg.) Zsigmond király a fiúutód nélkül elhunyt Warsowch-i Mihály Warswch nevű Krasna vármegyei birtokát érdemei ju-talmaként, új adomány címén kincstartójának: Cusal-i Jakch fia: András magisternek és

általa testvéreinek (fr. c.): Györgynek, Istvánnak és Dávidnak adja. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt*: Relatio domini Stephani palatini. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Donatio domini S(igismundi) super possessione Warsolch.

Eredeti, hártýán, a szöveg alatt papírfelzetes, befűggesztett titkospecséttel, Mikó cs lt (DF 257705). □ Regeszta: ZsOkI I. 142. sz.

920. 1387. július 13. (in Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Cheniz-i István fia: Mihály – Ratolt-i Desew fiai: Benedek és János [o: Benedek fiai: Desew és János], valamint Péter fia: Hestadius (!) nevében – tiltakozott előtte az ellen, hogy Zsigmond király Chicho várát (Zolnuk vm) örökjogon László erdélyi vajdának és testvéreinek (fr. u.): Desew fia: Miklósnak adományozza, és tiltotta az utóbbiakat, hogy a magukat abba, valamint tartozékaiba bármilyen jogcímen bevezetessék. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Prohibitoria super castro Chychow.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecséttel, melynek körirata: +S CAPITVLI ECCLESIE TRANSSILVANE, DL 7285. □ Közlés: BánfOkI I. 405–406. □ Regeszta: ZsOkI I. 145. sz.

921. 1387. július 18. (in Meges, f. V. p. Divis. apost.) János erdélyi alvajda felkéri [az erdélyi káptalant], hogy a Pata birtokra vonatkozóan levéltárában található okleveleket írja át Corpad-i János fia: László részére.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1387. augusztus 1-jei oklevelébe (922. sz.), kövecsesi Lukács cs lt: DL 86581.

922. 1387. augusztus 1. (in oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana János erdélyi alvajda 1387. július 18-i kérésére (921. sz.) átírja saját 1344. június 3-i oklevelét (CDTrans III. 204. sz.) a levéltárában őrzött példányról.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, kövecsesi Lukács cs lt: DL 86581.

923. 1387. augusztus 7. (in Kaproncha, f. IV. a. Laurentii mart.) Zsigmond király László erdélyi vajdának és Zwdar Péter bánnak. Kalo-i Wgol (!) magister panaszából értesült, hogy feleségének: Magdalenának, Daniel fia: néhai Michael leányának az erdélyi részekben fekvő Spryng, Drasak, Barbw, Hennikfalua, Benchench, Wereshaz, Garfaia és Bingenkirch (!) nevű birtokát el akarták foglalni, illetve részben már el is foglalták, noha azokban [I.] Lajos király Magdalenát korábban fiúsította. Ezért okleveleiket magukkal hozva október 6-án (VIII. d. Mich. arch.) jelenjenek meg színe előtt ott, ahol éppen tartózkodik, mert a főpapokkal és a bárókkal együtt haladéktalanul igazságot szolgáltat az ügyben akkor is, ha távol maradnak. — *A szöveg élén, jobb felől, egykorú kézzel*: Conventui de Lelez. Deliberatio baronum.

Eredeti, szakadozott papíron, a szöveg alatt papírfelzetes, befűggesztett titkospecséttel, Kállay cs lt: DL 52555. Hátlapján közel egykorú fogalmazvány Pozsega vármegyei ügyben. □ Regeszta: ZsOkI I. 178. sz.

924. 1387. szeptember 7. (sab. a. Nat. Virg.) A Warad-i egyház káptalana Tyuissed-i István fia: Jakab deáknak Zenthkyral-i Jakab fia: Miklós nevében előadott kérésére átírja

a Péter és János prépostoknak és a Szt. István vértanú váradihegyfoki (de promontorio [Waradiensis]) monostora konventjének 1337. július 25-i (CDTrans II. 948. sz.) és 1343. július 28-i (CDTrans III. 155. sz.) pápens okleveleit.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett, mandorla alakú pecsét nyomával, Huszti András regesztájával, DL 30009.

925. 1387. szeptember 10. (Varadini, III. d. Nat. Virg.) István nádor a Lelez-i egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyosságát a Helmuch-i nemesek panaszána kivizsgálására, akik szerint Kyswalkya nevű birtokukat a Kaydanou-i, Ignech-i, Rakus-i és Munkach-i királyi népek és jobbágyok Jakch fiai: György és András magisterek Munkach-i alvárnagyának: György fia: Jánosnak és Mayad-i Albert fia: Istvánnak a parancsára június 28-án (f. VI. a. Petri et Pauli ap.) feldúlták. (*K. A.)

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Acta anni, fasc. 17, an. 1387, nr. 2 (DF 220041). □ Regeszta: NyJAMÉ 47/2005. 245 (16. sz., C. Tóth N.).

926. 1387. szeptember 11. (Varadini, f. IV. p. Nat. Marie virg.) Zsigmond király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát Viskench-i Miklós fiai: János és István magistereknek és lovagoknak a szolgálataik jutalmául új adományként nekik adott, nyolc telekből álló (octo mansiones populorum in se continentes), korábban a Deua-i királyi várhoz tartozó, de attól most különválasztott Alsokalantelek nevű (Hunyad vm) királyi birtokba való iktatáshoz. — *Kijelölt királyi emberek:* Salfalua-i Sal fia: László, Rapolth-i Jakab fia: Miklós, Zenthgyurg-i Mihály fia: János, Bathyzfalua-i Miklós fia: László, Pestes-i Miklós fia: Balázs. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Fidelibus suis, capitulo ecclesie Albensis Transsilvane, pro magistris Iohanne et Stephano filiis Nicolai de Viskench, statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét nyomával, DL 29442. □ Regeszta: ZsOkl I. 214. sz.

927. 1387. szeptember 26. (in Lemburga, in vig. Translat. Stanislai mart.) [I.] Petru moldvai (Muldauiensis) vajda saját elhatározásából és bojárjai tanácsára hűbéresküt (omagium) tesz [II.] Ulászló lengyel királynak és feleségének: Hedvig királynőnek, örökre alávetve nekik magát, népét, földjét és Oláhország (Valachia) várait. Minderre a keleti egyház szokása szerint esküt is tett Cyprianus Kyov-i metropolita előtt. (H. G.)

Eredeti, hártján, függőpecséttel, AGAD, Zbiór dokumentów pergaminowych, nr. 5334. □ Közlés: Uricariul XI. 1–2. — Hurmuzaki I/2. 295–296. — Costăchescu II. 599–601 (román fordításban is, tévesen május 6-ra keltezte). □ Regeszta: CDPol I/2. 597. — CDHung X/8. 218–219. — Skarbiec diplomatów I. 548. sz. — InvCrac 131–132. — Șincai I. 536. □ Ugyanezen a napon a moldvai bojárak is hűséget fogadtak a lengyel királyi párnak (Costăchescu II. 601–603, május 6-i hibás keltezéssel).

928. 1387. október 14. (in Dyosgewr/Gyosgewr, f. II. a. Luce ev.) Zsigmond király, a királynő által korábban Barla fia: Istvánnak adományozott Zceplak és Ino birtokot, melyek egykor a Zolnuk vármegyei Aranyas várához tartoztak, a máramarosi Barbfalua/Barbfalwa, Wrđugkalonfalua/Vrdugkalonfalwa, Kozo, Fulseunabsa/Felsewabsa, Kamarzanfalua/Kamarzanfalwa, Balathafalua/Balathafalwa, Diznopathaca/Dyznyopathaka, Wallya és Zalatina nevű román népességű, lakott prediumokért és földekért (quedam pre-

dia populosa et terras Olachorum incolis decoratas ... in districtu Maromorosyensi habita et existentes) cserébe magához váltva, ezeket Mária királynő, a főpapok és bárók egyetértésével új adomány címen kincstartóinak és Bereg vármegyei ispánjainak: néhai Kusal-i Jakch magister fiainak: György, István és András magistereknek, továbbá testvérüknek (fr. c.): Dávidnak adományozza, akik Aranyas várát már korábban elnyerték tőle a nagy veszedelmek idején teljesített hűséges szolgálataikért és a királynő védelmében a lázadóktól megölt testvérük (fr. c) haláláért. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. — *A szöveg élén, jobb felől, és a pecsét alatt:* Relatio domini Stephani palatini. — *Az első példány hátlapján, egykorú kéz írásával:* Super possessionibus Zeplak et Inow. — *Uo., XVI. századi kézzel:* Donatio possessionis (!) Zeplak et Ino. — *A második példány hátlapján, egykorú kéz írásával:* Donatio possessionum Zeplak et Ino vocatarum.

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105459. — Másodpéldánya, hártán, a szöveg alatt befüggesztett, papírfelzetes titkospecséttel, Révay cs központi lt, Div. fam., fasc. 3, nr. 15 (DF 260389). Ebből Válya és Sztatina neve hiányzik. □ Közlés: HOKm VII. 423–424 (hibásan október 7-re keltezve). □ Regeszta: DocVal 332–333 (hibásan október 7-re keltezve). — ZsOkI I. 257. sz.

929. 1387. október 16. (in Deua, f. IV. a. Luce ev.) Miklós fia: János magister Deua-i várnagy és Huniad-i ispán a jelenleg pusztán álló Cauapathaka és Aranas/Aranyas nevű két szabadfalut (villas liberas), saját kérésükre és hűséges szolgálataik jutalmaként, László [erdélyi] vajda nevében Almas-i Pop (d) Vasile fia: Ioannak, valamint Petru, Vasile és Musath nevű fiainak, továbbá utódaiknak adományozza örökre, ha évenként április 24-én (in Georgii mart.) 200 dénárt fizetnek.

Eredetije papíron, a szöveg alatt befüggesztett gyűrűspecsét töredékeivel, 1893-ig a Barcsay cs lt-ban, majd 1894–1907-ben Alsóféhér vm lt-ban volt, jelenleg Török Bertalan gyűjteményében található (DF 244533). □ Regeszta: Korrespondenzblatt 17/1894. 30 (Müller, G. E.). — TTár 1907. 111 (Magyari K.). — DocVal 333. — ZsOkI I. 260. sz.

930. 1387. október 25. (f. VI. a. Demetrii mart.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Papfalwa-i Lőrinc fia: Jakab ZenthAndryas nevű egészbirtokát (Kolus vm) apja ottani telke (fundus) kivételével, szavatosság vállalása mellett, 100 arany Ft-on és további 32 garással számolt 100 dénárforinton zálogba vetette Monyorow-i Tamás fia: Dénes magisternek, akit [familiarisai:] Iklod-i Beke fia: Benedek és Zyluas-i Was János képviseltek. Jakab vagy fiai és rokonai bármikor visszaválthatják a birtokot a fenti összeg kifizetésével, de csak a saját pénzükön. (H. G.)

Ái a kolozsmonostori konvent 1416. február 13-i oklevelében, DL 10159.

931. 1387. november 19. (Bude, in Elizabeth regine) Zsigmond király Vgucha vármegye nemessége részére oklevelet írt át. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt:* Relatio Drag comiti (!) Siculorum. (*H. G.)

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Újhelyi cs lt: DL 38167. □ Regeszta: ZsOkI I. 291. sz.

932. 1387. november 22. (Bude, in Cecilie virg.) Zsigmond király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát Pyskench-i Miklós fiai: Jánosnak és Istvánnak Tothy (Hunyod vm) birtokbeli részükbe való iktatáshoz. — *Kijelölt királyi emberek*: Rakosd-i Kylian fia: Balázs, Szentgyörgyi (de Sancto Georgi[o]) Mihály fia: János, Hasdad-i Nagy (Magnus) Mihály, B[a]ltyzfolua-i Miklós fia: László.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1388. február 8-i jelentésébe (952. sz.), DL 29441. A leírás szerint felségpecsét alatt volt kiállítva.

933. 1387. november 23. (Bude, in Clementis pape) Zsigmond király Sebes városának Cassa-i (d) András (pr) esküdt révén előadott kérésére megengedi az ottani polgároknak és szászoknak (Saxones), hogy városukat fallal vegyék körül, melynek alapozását már meg is kezdték. Megtiltja továbbá, hogy ezután minden évben július 25-ig (infra Iacobi ap.) bárki idegen bort hozzon a városba, ott tárolja vagy kimérje. Az ünnep letelte után azonban [az év végéig] bárki mérhet bort a városban. Minderről legközelebb privilégiumot is kész kiállítani. (K. A.)

Ái Zsigmond király 1388. november 23-i oklevelében (983. sz.), mely 1897-ben még Szászsebes v It-ban volt, jelenlegi őrzőhelye: BukAkKt, Documente istorice, DCCXXXIV/1. A leírás szerint pátens alakban, titkospecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: Transilvania 5/1872. 127 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 301–302. — Ub II. 615–616. □ Regesza: ZsOkI I. 296. sz.

934. 1387. november 23. (Bude, in Clementis pape) Zsigmond király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében vezessék be Kelnek-i Michael leányait: Magdalenát és Annát, Kelnek-i Gregor fiait: Nikolaust és Andreast, Kelnek-i Johann fiát: Johannt Birbom, Demeterpataka, Henningfolua/Zenthgyurgfolua, Vereseghaz, Gegerfaia/Goargfolua, Regerkyrch/Rengerkyrch, Benchench (in ctu AlbTr) birtokokba. — *Kijelölt királyi emberek*: Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) Mihály fia: János, Rakusd-i Kilián fia: Balázs, Rakusd-i Pál fia: Imre, Hasdad-i Nagy (Magnus d) Mihály.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1388. február 8-i jelentésébe (953. sz.), DL 29198. A leírás szerint az oklevél nagypecséttel volt megerősítve. □ Közlés: Ub II. 616–617. □ Regesza: ZsOkI I. 297. sz.

935. 1387. november 25. (Bude, in Katerine virg.) Zsigmond király – felesége: Mária királynő egyetértésével, valamint főpapjai és bárói tanácsára – új adomány címén Balk és Draag vajda székely ispánok nővére (s. u.) fiának: Oláh (Olachus) Iwan-nak és utódainak adja a Huzth királyi várhoz tartozó Izaa és Alsowapsa királyi birtokokat (Maramoros vm) Iwan hű szolgálataiért, valamint apjának: Dragomer-nak Vidin (sub Bodonio), fivérének (fr. u.): Thatamyr-nak pedig Belz falai alatt, néhai [I.] Lajos király hadjárataiban bekövetkezett haláláért. — *Arenga*. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt*: Relatio Ladislai wayuode Transsiluani. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Donatio Iza et Alsoapsa pro parte Dragomer. (H. G.)

Eredeti, hártýán, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, DL 7328. □ Közlés: Katona XI. 205–207. — CDHUNG X/1. 371–373. — Hurmuzaki I/2. 299. — Mihályi 87–89. — Șincai I. 535–536 (román fordítás-

ban). □ Regeszta: SzOkl I. 80–81. — DocVal 333–334. — ZsOkl I. 301. sz. □ László erdélyi vajdát egy 1387. november 13-án Visegrádon kelt oklevél is *relator*ként említi (DF 285853. — CDHung X/1. 337).

936. 1387. november 26. (Bude, II. d. Katherine virg.) Zsigmond király Imre erdélyi fehérvári (Albensis partis Transsilvane) püspökhöz. Minthogy Koloswar lakóit meg akarja tartani az [L.] Lajos király idejében élvezett kiváltságaiban, a polgárok felett sem ő, sem utódai nem bíraskodhatnak, kivéve az egyházi és örökösödési ügyeket. — *A pecsét alatt*: Deliberatio baronum. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával*: Ut episcopus non intronittat se de (!) causis civilibus.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v It, Privilegia, fasc. CC, nr. 1 (DF 280989). □ Közlés: KvOkl I. 103. — Ub II. 617–618. □ Regeszta: ZsOkl I. 304. sz.

937. 1387. november 29. (in vig. Andree ap.) A Buda-i egyház káptalana előtt Terenne-i Petew fia: Miklós fia: Péter, akinek személyazonosságát Bwryn-i Fanch fia: Pál fia: István magister igazolta, a király adományából bírt Bozkuth nevű, jelenleg lakatlan Kolus vármegyei jószágát 300 arany Ft-ért örökre eladja Bethlen-i Apa fia: János fia: Gergely magisternek, és kötelezettséget vállal arra, hogy saját költségén megvédi őt mindenki, de különösen az említett Petew fiai: László és János, valamint e László fia: Tamás keresetével szemben. — Az oklevél Miklós olvasókanonok keze által kelt. — *Méltóságsor*: András éneklő-, Mihály örkanonok, Miklós kanonok.

Eredeti, chirographált hártán, mandorla alakú függőpecséttel, melynek körirata: +SIGILLVM CAPITVLI BV-DENSIS, Bethlen cs bethleni It: DL 62743. □ Regeszta: ZsOkl I. 310. sz.

938. 1387. december 1. (Bude, II. d. Andree ap.) Zsigmond király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Dengeleg-i István, Hedrihfa-i (!) Balázs, Zomordok-i Péter vagy Kyde-i Imre vezesse be Bethlen-i Gergely magistert Bozkuth nevű vásárolt birtokába, és iktassa azt neki.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1388. január 24-i jelentésébe (951. sz.), Bethlen cs bethleni It: DL 62744. A leírás szerint az oklevél a nagypécsett alatt kelt.

939. 1387. december 3. (Bude, f. III. p. Andree ap.) Zsigmond király – a főpapak és bárók hozzájárulásával – Kendhyda-i Tamás fia: Istvánnak, Sebeni (de Cybinio) Saas (d) Jakobnak és Megees-i Nikolaus fia: Johann-nak adja új adományként ZenthJanusfalua és Wyfalu (in ctu Albensi partis Transsilvane) királyi falvakat. — *A szöveg élén, jobb felől, és a pecsét alatt*: Propria commissio domini regis. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Donatio super Vyfalw.

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, Brassó v It, Privilegia, nr. 12/a (DF 246815). — Ái Zsigmond király 1391. március 21-i oklevelében, a köhalmi szász ev. egyházközség It, nr. 2. □ Közlés: VerArch 21/1887. 273 (Theil, R.; töredékesen). — Ub II. 618–619. □ Regeszta: ZsOkl I. 322. sz.

940. 1387. december 3. (Bude, f. III. p. Andree ap.) Zsigmond király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében iktassák Kendhyda-i Tamás fia: Istvánnak, Sebeni (de Cybinio) Saas (d) Jakobnak és Megees-i

Nikolaus fia: Johann-nak az új adomány címén nekik adott ZenthInusfalua (!) és Wyfalu (in ctu Albensi dicte partis Transsilvane) királyi falvakat. — *Kijelölt királyi emberek*: Chyfold-i Mátyás, Akana-i Johann, Selk-i Thomas. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro Stephano filio Thome de Kendhyda, Iacobo Saas dicto de Cybinyo et Iohanne filio Nicolai de Megees, statutoria.

Eredeti, papíron, zárlatán titkospecsét töredékeivel, DL 29199. — Belefoglalva az erdélyi káptalan 1388. január 2-i jelentéseibe (944–945. sz.), DL 32290, Brassó v It, Privilegia, nr. 13 (DF 246817), és a kőhalmi száz év. egyházközség lt, nr. 2. □ Közlés: CDHung X/1. 354–355. — Ub II. 619–620. □ Regeszta: ZsOkI. 323. sz.

941. [138]7. december 31. (Bude, in Silvestri pape) Zsigmond király a Lelez-i egyház konventjéhez. Kusal-i néhai Jakch magister fiainak: Györgynek és Andrásnak – testvérük (fr. u.): István nevében is előadott – kérésére, miszerint be akarják magukat vezetetni a Sceplaa és Ino nevű birtokaikba (Zolnok vm), megparancsolja, hogy küldjék ki tanúbizonyságukat, kinek jelenlétében kiküldöttje az iktatást el tudja végezni. — *Kijelölt királyi emberek*: [Lele-i?] Kaplyln (dicti) László és Márk, az ugyanoda való Nagy (Magnus) László, Baxa-i Dueel László és Mihály, Duba-i [Máté] fia: Miklós, Kehel-i (!) András, Werulgh-i Nagy (Magnus) Miklós és Péter, Samson-i László, Zakachy-i Jakab fia: [István]. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Fidelibus suis conventui ecclesie de Lelez, pro Georgio, Andree et Stephano filiis condam Jakch de Kusal, introductoria et statutoria. (K. A.)

Eredeti, szakadozott papíron, zárlatán titkospecsét töredékével, a leleszi konvent hiteleshelyi lt-ban, Statutoriae, litt. J, nr. 98 (DF 211625). □ Regeszta: C. Tóth: Lelez Statutoriae 4. sz.

942. 1387. Mária királynő oklevele a Gerew Miklós fia: László és rokonai által [a Zelkelhaza-i pálos kolostornak] adományozott Bergenye-i jószágreszeokról. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 55. □ Közlés: DocArtPaul II. 447. — Kordé 280.

943. 1387. Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy [Goblinus volt] erdélyi püspök [a Zenthmihalkewe-i pálos kolostor 1384. évi] megalapításával (vö. 825. sz.) nem rövidítette meg a püspöki jövedelmeket (nullum fecit preiudicium mense episcopali, nec dampnum), mert [az oda adományozott javaknál] többet szerzett a saját fáradozásából és költségén püspökutódai és a káptalan tagjai számára. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 53. □ Regeszta: DocArtPaul I. 178.

*[1387–1410] Zsigmond király Sülye és Medvés birtokokra vonatkozó iktatóparancsát (DL 32256) közelebről 1405. április 15.–1411. február 6. közé kelteztük.

944. [1388]. január 2. (in oct. Steph. protomart.) Az erdélyi egyház káptalana Zsigmond királynak. [13]87. december 3-i parancsára (940. sz.) [Selk]-i Thomas királyi ember, László magister karbeli deák (literatum de choro nostro), hiteleshelyi kiküldött tanúbizonysága mellett, december 18-án (IV. f. a. Nat. Dom.) [Kendhyda]-i Tamás fia: Istvánt, Szebeni (de Cibinio) [Saas (d) Jakobot] és Megyes-i Nikolaus fia: Johannt be akarta

vezetni az új adományként nekik adott ZenthJanusfolua [és Wyfalua] birtokába, de Weresmort-i L[orenz] apja: Nikolaus nevében ellene mondott, akit ezért [1388]. március 11-re (ad oct. [Med. quadrag.]) megidéztek István, Jakob és Johann ellenében a királyi jelenlét elé. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Excellentissimo principi domino Sigismundo Dei gratia illustri regi Hungarie etc., pro Stephano filio Thome, Iacobo dicto Saas et Iohanne filio Nicolai de Megyes, contra Nicolaum de Weresmort, ad octavas Medii quadragesime, citatoria.

Fogalmazvány, papíron, melynek bal harmada leszakadt és elveszett, zárópecsét nyomával, DL 32290. A jelentés szövegét, mindjárt elkészülte után, az alsó szélre írt rájegyzéssel ellentmondás nélküli iktatásra módosították, és ennek megfelelően állították ki a végleges oklevelet (945. sz.). A megcsonkult szöveget ez utóbbi alapján egészítettük ki.

945. 1388. január 2. (in oct. Steph. protomart.) Az erdélyi egyház káptalana Zsigmond királynak. 1387. december 3-i parancsára (940. sz.) Schelk-i Thomas királyi ember, László magister karbeli deák (literatum de choro nostro), hiteleshelyi kiküldött tanúbizonyossága mellett, december 18-án (IV. f. a. Nat. Dom.) Kendhyda-i Tamás fia: Istvánt, Szebeni (de Cybinio) Saas (d) Jakobot és Megyes-i Nikolaus fia: Johannt ellentmondás nélkül bevezette az új adományként nekik adott Zenthianusfolua és Wyfolua birtokába. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Statutoria super Vyfalw 1388.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Brassó v lt, Privilegia, nr. 13 (DF 246817). — Ái Zsigmond király 1391. március 21-i oklevelében, a közhalmi szász ev. egyházköztség lt-ban, nr. 2. □ Közlés: CDHung X/1. 466–467. — Ub II. 620–621. □ Regeszta: ZsOkI I. 377. sz.

946. 1388. január 8. (Bude, f. IV. p. Epiph. Dom.) Zsigmond király néhai Kusal-i Jakch magister fia: András magister királyi kincstartó és Wereche-i ispánnak a maga és testvérei (fr. c): György, István és Dávid magistereknek a nevében előadott kérésére átírja a Warad-i káptalan 1386. július 31-i kiváltságlevelét (878. sz.) Monostorosabram-i Tivadar fia: István fia: Györgynek a Crazna vármegyei Genethe, Kispachal magyar (Hungaricales), a két Deda román (Deda et alia Deda Olakales), a Zonuk vármegyei Feleghaz és Cebe egészbirtokokkal, valamint a Bihar vármegyei Monostorosabram birtok felével kapcsolatos bevallásáról, és az abban foglaltakhoz, Mária királynő, továbbá a főpapok és bárók beleegyezésével királyi hozzájárulását adja. — *A szöveg élén jobb felől és a pecsét alatt*: Propria commissio domini regis. — *Hátlapján, XV. századi rájegyzés*: Consensus domini regis super possessionibus Monustorusabram et aliis introscriptis. — *Uo., XVII. századi kéz írásával*: Jakch mester fyajt Davidot, teöbit eoreökeosse tettek.

Eredeti, rongált hártýán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254813). — Ái Zsigmond király 1406. március 19-i oklevelében, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105466, amely tartalmi áiként Garai Miklós nádor 1412. június 9-i ítéletlevelében is fennmaradt, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254848), a nagyszombati Szt. Adalbert Egyesület lt (DF 285692) és a Csáky cs központi lt: DL 71463. □ Közlés: CsOkI I. 289. — Rábik: Diplomatarium 128–129, 162–163. — Rábik: Oklevelek 60–61, 81, 86 (mindhárom tartalmi áiból). □ Regeszta: ZsOkI I. 384. sz.

947. 1388. január 9. (in Zigeth, f. V. p. Epiph. Dom.) Drag magister székely ispán, Zotmar-i és Maramoros-i ispán bizonyítja, hogy Gyulafalva-i Dragus fia: Kozta kifizette a vérdíjat Vayk/Wayk fia: Dragusnak testvére: Zeu megöléséért. (*K. A.)

Eredetije hátyán, 1909-ben a gyulafalvi Rednik cs lt-ban volt, jelenleg nem fellelhető. □ Közlés: TTár 1909. 3–4 (Petrovay Gy.). □ Regesztá: DocVal 335. — ZsOkI I. 385. sz

948. 1388. január 12. (in castro Kukulu, dom. p. Epiph. Dom.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Herepe és Tordas (in cttu Albensi) birtok felét iktassa Somogyonh-i (!) Jakab fia: Pál feleségének: Klárának. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Benedek fia: Balázs, Somogyon-i Jakab fia: Mihály, Almas-i Péter fia: Jakab. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Amicis suis capitulo ecclesie Transilvane, pro nobili domina Clara dicta filia Pauli filii Petri de Herepe, recaptivatoria pariter et statutoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 29200. □ Közlés: Ub II. 621. □ Regesztá: ZsOkI I. 391. sz.

*1388. január. 13. Szeben város és szék egyezséglevele a környékbeli románokkal (Mihăilă 324) valójában 1383. január 13-án kelt (711. sz.).

949. [1388]. január 18. (d. Sabbati, XVIII. Ianuarii, an. [X.]) István választott egri (Agriensis) püspök – ügyvédje: Medyes-i Johann erdélyi egyházmegyei klerikus útján – 800 Ft [servitium] commune és öt servitia consueta, valamint elődje: Imre azonos nagyságú tartozása megfizetésére kötelezi magát, melynek felét [1388.] augusztus 15-én (in Assumpt. Marie virg.), másik felét pedig [1388.] december 25-én (in Nat. Dom.) fogja törleszteni. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, CamAp, Obligationes, vol. 48, fol. 98^r. □ Közlés: Cameralia I. 98. sz.

950. 1388. január 22. (in Apathyda, f. IV. p. Anthonii conf.) Iklod-i Beke fia: Gergely magister, Koluz vármegye ispánja, valamint szolgabírái: Patha-i Imre fia: János és Tothaza-i Tamás fia: Benedek bizonyítják, hogy Dezmer-i János fia: László tiltakozott előttük amiatt, hogy Joseph nevű Zobok-i jobbágyának két ökrét néhai Telegd-i Erzekedy (d) Tamás özvegyének birtokán utóbbi jobbágya ellopta, de néhai Tamás felesége nem szolgáltatott igazságot a kárvallottnak aki a két ökröt a tolvajnál megtalálta.

Eredeti, papírszeletkén, hátlapján három befűggesztett pecsét töredékeivel, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257800).

951. 1388. január 24. (VI. f. p. Fab. et Seb. mart.) Az erdélyi egyház káptalana Zsigmond királynak. 1387. december 1-jei parancsára (938. sz.) Zomordok-i Péter királyi ember, Miklós karbeli klerikus tanúbizonyossága mellett, január 19-én (dom. a. Fab. et Seb. mart.) Buzkuth birtokot ellentmondás nélkül Bethlen-i Gergely magisternek és utódainak iktatta, ezután pedig három napig várt az esetleges ellentmondókra.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Bethlen cs bethleni lt: DL 62744.

952. 1388. február 8. (sab. a. oct. Purif. Virg.) Az erdélyi egyház káptalana Zsigmond királyhoz. 1387. november 22-i, nagypecsétje alatt kelt parancsának (932. sz.) megfelelően [Rakosd-i] Kylian fia: Balázs királyi ember, Bereck Zathmar-i főesperes, kanonok, káptalani kiküldött tanúbizonysága mellett, január 29-én (f. IV. a. Purif. Virg.) megkísérelte Pyskench-i Miklós fiainak: Jánosnak és Istvánnak Thot[hy] birtokba való beiktatását, de Rapolth-i Jakab fiai: Mátyás és Miklós ellentmondottak, amiért őket március 11-re (ad oct. Med. quadrag.) a királyi jelenlét elé idézte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Excellentissimo principi domino Sigismundo, Dei gratia illustri regi Hungarie etc., pro Iohanne et Stephano filiis Nicolai de Pyskench, contra Mathyam et Nicolaum filios Iacobi de Rapoth (!) ad octavas Medii quadragesime, citatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, hátlapján Huszti András írásával regeszta, DL 29441.

953. 1388. február 8. (sab. a. oct. Purif. Virg.) Az erdélyi egyház káptalana Zsigmond királyhoz. 1387. november 23-i, nagypecsétjével megerősített parancsára (934. sz.) Kylian fia: Balázs királyi ember, Bereck Zathmar-i főesperes, kanonok káptalani kiküldött jelenlétében, február 7-én (f. VI. p. Purif. Virg.) megkísérelte ugyan Kelnek-i Michael leányai: Magdalena és Anna, [Kelnek-i] Gregor fiai: Nikolaus és Andreas, valamint [Kelnek-i] Johann fia: Johann birtokbavezetését, de András fiai: Imre és Tamás, László fia: Mihály és Lukács fia: István Gyog-i nemesek Benchench egész birtok, majd a következő napokon Rengelkyrch három része és egynegyedének fele, Gergerfaya fele és Vereseghaz-nak a folyók és Bolgarfalu felőli felerésze, továbbá Belenik-i Lászlóné: Lucia az összes birtokban levő részei iktatásának ellene mondtak, amiért március 11-re (ad oct. Med. quadrag.) a királyi jelenlét elé idézte őket. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Excellentissimo principi domino Sigismundo, Dei gratia illustri regi Hungarie etc., pro nobilibus dominabus Magdalena et Anna ac Nicolao et Andrea filiis Gregorii, necnon Iohanne filio Iohannis, contra Emericum et Thomam filios Andree, Michaellem filium Ladislai et Stephanum filium Luce, necnon dominam Luciam consortem Ladislai de Belenek, ad octavas Medii quadragesime, citatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, hátlapján Huszti András írásával regeszta, DL 29198. — Tartalmi említés Losonci László erdélyi vajda 1388. március 11. után kelt oklevelében (956. sz.), DL 7396. □ Közlés: Ub II. 621–623. □ Regeszta: ZsOkI I. 423. sz.

*1388. február 15. Az erdélyi káptalan oklevele Néma birtok egy részének átengedéséről (Kemény: DiplApp IV. 18) valójában 1288. február 15-én kelt (CDTrans I. 433. sz.).

954. 1388. február 18. (in Vyssegrad, XXX. d. quind. Epiph. Dom.) Bebek Imre comes országbíró ítéletlevele Palasth-i Rado fia: Miklós-nak az erdélyrészi Teke, Penthwk, Ida birtokba és tartozékaiba való iktatása elleni tiltakozásuk miatt Mihály egri (Agriensis) püspök és Zechen-i néhai Konya bán fiai: Frank, Miklós és Simon ellen indított perében. A pert még 1372. április 4-én (in oct. Passce) kezdték Imre vajdának az erdélyrészi nemesek egyeteme és minden rendű-rangú ember számára Torda-n tartott közgyűlésén, majd amikor őt a vajdai méltóságából elmozdították és e tisztséget a király Istvánnak adta, öelötte, később [I.] Lajos király, valamint főpapjai és bárói jelenlétében folytatták, amíg több-

szöri halasztás után Bubek Imre országbíró 1377. [o: 1387.] december 7-ét (oct. Andree ap.) tűzte ki végső határnapul. Ekkor azonban Mihály püspök és Konya bán fia: Miklós már nem volt az élők sorában. Ezen a terminuson Imre comestől engedélyt nyerve az egyezkedésre, egyrésztől Mihály fia: Simon fia: Rado fia: Miklós és fia: Mihály, Liberche-i Mihály fia: Tompus (d) Tamás fiai: János és Falkus, továbbá e János fia: Miklós és Falkus fia: Simon felperesek – ügyvédvalló oklevél nélkül a kiskorú Falkus fia: Miklós és János fia: Mihály nevében is –, másrésztől pedig a nevezett idősebb Mihály testvérének: Falkusnak (!) a fia: néhai Tamás vajda fia: néhai Konya bán fiai: Frank és Simon alperesek – a nevezett Frank magister ügyvédvalló oklevél nélkül a kiskorú fia: László nevében is – az alábbi birtokcserére léptek. A felperesek az erdélyi részekben fekvő Teke, H[erked], Penthwk, Ida, Ludweg, Bani, Aknay és a Zolnok vármegyei Thekerew és Fokorow birtokot átengedték az alpereseknek, akik viszont az erdélyrészi Kenthelek, Orozfallu, Sofallu, Arokalya, továbbá Zalothna birtokot, Negrad vármegyében néhai Lewstach fia: János szerzett birtokrészét Valth-on, Eghazasliberche-i ősi birtokrészzeit, Alsowliberche, Felsewparowcha birtokot, Demeter fia: János Parowcha nevű birtokát, Hartyan (?) birtokot adták cserébe a felpereseknek. Minthogy az országbíró kiküldöttei a Vac-i és az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalan tanúbizonyosságainak a jelenlétében az iktatást elvégezték, a birtokokat a felek örök tulajdonának nyilvánítja.

Tartalmi ái Zsigmond király 1428. július 6-i oklevelében, DL 30294. A leírás szerint privilegiális alakban volt kiállítva. A perben hozott ítélet évét Bebek Imre országbírói tisztségviselésének (1386–1392) és a keretoklevél keltezésének figyelembevételével javítottuk 1377-ről 1387-re. □ Közlés: Ub IV. 361–363. □ Regeszta: ZsOkI I. 439a. sz.

955. 1388. február 19. (XI. Kal. Martii, an. I.) Zsigmond király, felesége: Mária, továbbá a főpapok és a bárók beleegyezésével, Told-i Miklós magister lovagnak a fiai: György és János nevében is előadott kérésére megerősítve átírja saját, kisebbik pecsétjével megerősített 1387. április 19-i pápens oklevelét (899. sz.) Daroch birtok (Zathmar vm) adományozásáról és a Warad-i káptalan 1387. május 17-i zárt formában kiállított jelentését a megadományozottaknak a birtokba történt bevezetéséről (904. sz.). — Az oklevél János esztergomi (Strigoniensis) érsek, örökös ispán, királyi és királynői kancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Bálint, a római Szt. Szabina-egyház bíboros papja és a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspökség kormányzója, János esztergomi, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Ugulin Spalato-i érsek, a Ragusa-i szék betöltetlen; János Varad-i, Imre erdélyi, Cykow István egri (Agriensis), János Zagrab-i, János választott boszniai (Boznensis), János győri (Jauriensis), Demeter választott Veszprim-i, János szerémi (Syrimiensis), Péter Vach-i, János Chanad-i püspök, Gergely választott nyitrai (Nitriensis) püspök, a trauai (Traguriensis) szék betöltetlen, Pál knini (Tininiensis), Mihály Scardona-i, János Nona-i, Máté sebenicói (Sibinicensis), Miklós Korbauia-i, János zenggi (Seniensis) püspök; István nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda, Bubek Imre comes országbíró, Zambo Miklós tárnokmester, Lossonch-i László egész Szlavónia, Tamás fia: Dénes Dalmácia és Horvátország, Gara-i Miklós Machov bánja, Ilsva-i Lewstadius ajtonálló-, Chutnuk-i György étekfogó-, Peryn-i Miklós pohárnok-, István nádor lovász-

mester. — *Arenga*. — *Az oklevél élén, jobb felől: Propria commissio domini regis. — Hátlapján, gyakorú kéz írásával: Privilegium super Darocz.* (K. A.)

Eredeti, hártýán, függőpecsét töredékével, Csáky cs központi lt: DL 71421. □ Közlés: CsOkl I. 157–160. □ Regesza: ZsOkl I. 441. sz.

956. [1388. március 11.–április 20. között] László erdélyi vajda bizonyítja, hogy miután Benenyk-i Lászlóné: Lucia ellentmondott annak, hogy [Benench-i] Miklós fia: Jánosné: [Kelnek-i Ladislaus leányát:] Annát a király parancsára bevezessék Vingardth, Bybow (!), Hemnyghfalua (!), Spryng, Drasow, Benench, Wereseghaz, Rengenkyrh, Gergerfalua, Kuth és Demeterpathaka egész- és részbirtokokba, és emiatt Luciát az erdélyi káptalan március 11-re (ad oct. Med. quadrag.) a király színe elé idézte (vö. 953. sz.), [kuriális bíróként] ő úgy döntött, hogy az ügy egyházi bíróság elé tartozik, ezért az erdélyi püspök foglalkozzon vele.

Tartalmi ái Cudar Imre erdélyi püspök 1388. május 15-i ítéletlevelében (964. sz.), DL 7396. Eszerint a többször elhalasztott per következő ismert tárgyalási időpontja április 20. volt. □ Közlés: Ub II. 623–624. □ Regesza: CDHung XI. 477.

957. [1388.] március 12. (Perusii, IV. Id. Martii, an. X.) [VI.] Orbán pápa felhatalmazza Dobrogost Posnan-i püspököt, hogy Hedvig lengyel királynő és férje, a bálványok imadásából katolikus hitre tért és megkeresztelkedett [II.] Ulászló király kérésére tartson vizsgálatot, és – amennyiben a körülmények erre alkalmasnak bizonyulnak – a Wilna nevű népes helyet nyilvánítsa várossá (civitas), a király által a pogány litvánok (Litwani) ot-tani szentélye helyén emelt templomot pedig püspöki székesegyházzá, és annak élére helyezze át András Cereth-i püspököt. (*H. G.)

Ái Dobrogost z Nowego Dwóru poznańi püspök 1388. évi jelentésében, mely beszámol a megbízás végrehajtásáról (CDEccIvIln I. 24–26). Eredetije 1797-ben még a vilniusi káptalan lt-ban volt, de 1860-ban már csak újkori másolatait találták. □ Közlés: DDKiZ 3/1822. 871–880 (lengyel fordításban is). — CDEccIvIln I. 20–22. □ Regesza: Skarbiec diplomatów I. 551. sz. — BullPol III. 51. sz.

958. [1388. március 16.–május 1. között] A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje János magister erdélyi alvajdához. Boch-i Tatar László alvajdai és Hermann frater konventi kiküldött 1388. március 16-án (f. II. p. Iudica) [Zuchac-i Bese (d)] András fiát: Pétert be akarta vezetni Felseumachkas birtokába, de Alsoumachkas-i Miklós fia: Balázs nevében Zeremi (d) János, testvérei: István, Péter és András nevében pedig Chor-tyan Péter ellentmondott, amiért május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) János alvajda színe elé idézték őket.

Tartalmi említés Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1392. május 12-i oklevelében, DL 27137.

959. 1388. március 22. (in Ramispalmarum) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy István nádornak, a kunok bírójának ítéletlevele alapján Rathon-i Bertalan fia: János királyi ember, a káptalan kiküldöttjei: Egri (de Agria) János magister kanonok és Pál pap, a [várad] székesegyházban levő Szt. György-oltár magistere társaságában, március 11-én (in oct. Med. quadrag.) Magyarkecel északi részét Kecel-i János fia: Tamásnak, Egyed

fia: Mihálynak, másik János fia: Andrásnak, a déli felét pedig Kecel-i Miklós fiainak: Lászlónak és Balázsnak juttatta, az alábbi módon osztva két részre a birtokot: Prima meta ville ipsius Magyarkecel inciperet hoc ordine, videlicet in ecclesia beatorum Symonis et Iude apostolorum, quam divisissent in duas partes equales, et partem superiorem a plaga meridionali commisissent Ladislao et Blasio, et a plaga aquilonali commisissent dictis Michaeli, Andree et Thome. Inde ab eadem ecclesia flectendo ad partem orientalem, in orto Iohannis Siculi duas metas terreas novas, inde declinando versus partem aquilonalem ad unam plateam Zorusulcha vocatam, inter quasdam domos declinando ad quendam fluvium Korchka vocatum, iuxta quem fluvium a parte meridionali unam novam metam, deinde per cursum dicti fluvii in modico spatio versus quoddam molendinum in quadam insula parva unam metam terream, postmodum exeundo de ipsa insula a parte orientali ex opposito predictae mete unam aliam novam metam terream, abinde currendo versus partem orientalem iuxta curiam Pauli Chorba dicti unam novam metam terream, deinde directe transeundo ad ortum Clementis Chatow dicti, ubi duas metas terreas novas, quarum unam a parte meridionali, aliam vero a parte septentrionali similiter novam metam erexissent. Montes autem ipsius possessionis pro plantatione vinearum aptos taliter divisissent, quod a plaga aquilonali, prout supra, pars ipsius possessionis eiusdem Thome filio Iohannis, Michaeli filio Egidii et Andree filio Iohannis, a plaga vero meridionali prefatis Ladislao et Blasio filiis Nicolai cesserent in portionem. — *Méltóságosor*: Cyko István prépost, [János olvasó-, István éneklő-, Jakab órkanonok]. — *Hátlapján*, XVI. századi kéz írásával: Metalis MagyarKeczel.

Eredeti, hártán, melynek utolsó sora a függőpecséttel együtt kiszakadt, DL 30735. A méltóságosor hiányzó részeit a káptalan 1386. július 31-i (878. sz.), 1387. május 13-i (902. sz.) és 1388. július 11-i (972. sz.) és július 13-i (973. sz.) privilégiumai alapján pótoltuk. □ Regesztá: ZsOkl I. 473. sz.

960. 1388. április 8. (in Thasnad, IV. d. oct. Pasce Dom.) Simon Zolnuk-i főesperes, egri kanonok és Imre erdélyi püspöknek a Mezes innenső oldalán (ex ista parte Mezes) lelkiekben helynöke függőpecsétje alatt bizonyítja, hogy Erked-i Burian fia: Péter özvegye: Anna az ő levelével megidézte Zeer-i Jakab fiait: Istvánt és Sandrint, majd többszöri perhalasztást követően, [1387]. december 7-én (oct. Andree ap.) előadta panaszát, miszerint az alperesek erőszakkal kiűzték őt Erked birtok feléből, melyet pedig – Péter prépost és a váradyhegyfoki konvent oklevelével – apjuk: Jakab és testvére: Sándor (mindketten Gyllienus-i Scemes (d) Sándor fiai) leánynegyed címén, örökjogon adtak neki. Miután az alperesek kérésére az özvegy bemutatta az oklevelet, az ügyet [1388]. január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) tette át, amikor Jakab fia: István – a helynök ügyvédvalló levelével testvérét (fr.u): Sandrint is képviselve – kijelentette, hogy az említett konventi oklevél értelmében Erked szóban forgó felét Anna asszony és általa unokaöccsei (nepotes): Burian István fiai: István és Mihály (pr), valamint utódaik jogos birtokának ismerik el. (H. G.)

Ái az erdélyi káptalan 1406. május 19-i oklevelében, Wesselényi cs zsisób It, V/17. A leírás szerint privilégialis alakban, függőpecsét alatt volt kiállítva. Az özvegy által bemutatott oklevél valamikor 1326–1339 között kelt, mivel a váradyhegyfoki konvent hiteleshelyi tevékenységének 1353. évi megszűntetése előtt utójára ekkor állt Péter nevű prépost e monostor élén – vö. Bunyitay II. 397–399; AOkl XXIII. 244. sz.

961. 1388. április 12. (in quind. Resur. Dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Lepes János fia: András, magyarországi (de Hungaria) nemes és János fia: János Dyzneo-i nemes a birtokaikon az alábbi módon osztoztak meg. Alamor-t négy egyenlő részre osztották, amelyekből egyet-egyet, a keletre és a nyugatra fekvőt András és testvérei (cum fratribus) kapták, míg a maradék két részt János fia: János. Zekes birtokot két egyenlő részre osztották, melynek keleti fele és egy kúria a folyó túloldalán, János fia: János részében Andrásnak és testvéreinek jutott, a birtok nyugati fele pedig János fia: Jánosnak. A birtok jövedelmét és haszonvételeit közösen élvezik. A Zekes-i erdőt határjelekkel négy részre osztották, és ezekből kettő-kettő Andrásé és testvéreié, illetve János fia: Jánosé lett. Bármelyikük jobbagya szabadon elköltözhét egy másik fél jószág részére a földbérének (terragium) és adósságának (debitum) kifizetése után. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Divisio super Alamar.* (K. A.)

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 7381. □ Regeszta: CDHung XI. 477. — Ub II. 623. — ZsOkI I. 497. sz.

962. 1388. május 1. (in Wisegrad, in Phil. et Iac. ap.) Zsigmond király János Warad-i püspöknek és Zantho-i Pethew fia: János magisternek. Személyes megbízottjaiként, a Warad-i káptalan tanúbizonyosságának jelenlétében, július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) a helyszínen, a vidéki nemesek körében tartandó vizsgálattal tisztázzák Kusal-i néhai Jakch magister fia: György magister királyi kincstartónak a főpapok és bárók előtt – testvérei (fr. c.): András és István nevében is – előadott panaszát, miszerint Oláh (Olahus) Ioan, valamint testvérei: Balk és Draag vajdák, székely ispánok az ő Aranyas nevű puszta várúrhoz tartozó Muthus, Zelzeg, Gorozlo és Tharbacha nevű birtokukat Kuwar-i várúrhoz foglalták, más birtokaikat felprédálták, Welchek, Beushaza, Horuat és Olahnadasd nevű jószágaik szántóföldjeit pedig népeikkel szántatják és használtatják. Ha a vizsgálat e panaszokat igaznak mutatja, az elfoglalt birtokokat csatolják vissza Aranyas várához, a jogtalanul elvitt dolgokat pedig adassák vissza. Amennyiben valamelyik fél nem fogadná el döntésüket, a feleket idézzék az ő színe elé.

Belefoglalva a várad-i káptalan 1388. július 13-i oklevelébe (973. sz.), Wesselényi cs zsbói lt (DF 254815). — Tartalmi említés Cudar János várad-i püspök és Szántói Petőfi János 1388. július 2-i jelentésében (970. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105460. □ Regeszta: SzOkI I. 81. — Hurmuzaki I/2. 314. — ZsOkI I. 525. sz.

963. [1388. május 1. után] János magister erdélyi alvajda bizonyítja, hogy színe előtt [Zuchac-i Bese (d)] András fia: Péter ügyvédje: Bertalan deák május 1-jén (ad oct. Georgii mart.) és az azt követő napokon át várta [Alsoumachkas-i Miklós fiait:] Balázst, Istvánt, Pétert és Andrást, de azok nem jelentek meg előtte, hogy ellentmondásukat (vö. 958. sz.) megokolják.

Tartalmi említés Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1392. május 12-i oklevelében, DL 27137.

964. 1388. május 15. (Albe Gyule, VI. f. a. Penth.) Imre erdélyi püspök ítéletlevele a [Benench-i] Miklós fia: János magister felesége: Kelnek-i Ladislaus leánya: Anna és Benenyk/Bennyk-i Lászlóné: Lucia közötti örökösödési perben, melyet László erdélyi vajda tett át bírói széke elé [1388. március 11.–április 20. között kelt oklevelével (956.

sz.)). Többszöri halasztás után, az április 20-i (f. II. a. Georgii mart.) tárgyaláson Anna asszony ügyvédje: Rakus-i (!) Kylian fia: Balázs arra kért feleletet az erdélyi káptalan ügyvédvalló oklevelével a feleségét képviselő Benenyk-i Lászlótól, hogy Lucia asszony milyen jogcímen és milyen oklevelek alapján tartja kezében nagybátyjának (patruelis): Michael fia: néhai Michael-nak a részeit Vingardth, Byrbow, Hemnychfalua, Spring, Drasow, Benchench, Weresehaz, Rengenkyrh, Gergerfalua, Kuth és Demeterpataka birtokokban. A következő tárgyaláson Benenyk-i László erre azt válaszolta, hogy e jószágok feleségére első férjétől néhai Kelnek-i Michaeltól született elhunyt leánykájának: Annának a végrendelete alapján szálltak reá a természetes jog, vétel és öröklés útján (tam iure nature quam etiam titulo emptionis et successorio). Ekkor az ítélethozatalt május 15-re (ad f. VI. a. Penth.) halasztotta, amikor is ülnökeinek, a káptalan kanonokjainak tanácsából érvénytelennek nyilvánította Annának anyja javára tett végrendeletét. Azok a birtokrészek ugyanis Kelnek-i Daniel fia: néhai Michaelé voltak, aki egyaránt nagyapja volt Michael fia: Michael leánykájának: néhai Annának és néhai Kelnek-i Ladislaus leányának: Annának, következésképpen az elhunyt Michael birtokai, melyekben örökérvényű osztály nem volt, hanem csak időleges megosztás, mindkettőjüket egyenlő joggal illetik a természetes jog és az örökjog szerint (iure nature et successorio). Néhai Michael leánykája: Anna tehát a Kelnek-i Daniel fia: Michael jószágából reászállott részekből jogszerűen nem végrendelkezhetett saját anyja javára, és Ladislaus leányának: Annának a kárára. Ennek megfelelően a vitatott birtokokat bírósága utóbbinak ítéli azzal a megszorítással, hogy ha Michael fia: Michael és özvegye: Lucia a mondott birtokokon saját költségén új épületeket emelt, szállókat vagy bármi más örökséget vásárolt volna, ezeket, illetve fogott bírák útján megállapított becsértéküket Anna asszony köteles minden huzavona nélkül Luciának kiadni, mert ezek jogszerűen szálltak leányára: néhai Annára, és ezekről ő joggal végrendelkezhetett anyja javára. Ilyennek tekintendő a Vingardth-on telepített tizenkét hold szőlő és más vásárolt szőlőrészek, örökségek. Mínthogy ezzel az ítélettel nem volt elégedett mind a két fél, kérésük nyomán az ügyet a főpapok, mint az ország egyházi bírái elé terjeszti felülbírálás végett, július 1-jét (ad oct. Nat. Ioh. Bapt.) jelölve meg terminusnak a felek számára.

Belefoglalva Zsigmond király 1388. augusztus 5-i ítéletlevelébe (978. sz.), DL 7396. A leírás szerint pápens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 623–626. □ Regeszta: CDHung XI. 477. — ZsOkI I. 552. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1511. sz.

965. 1388. május 24. (Thorde, in Trinitatis) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Szekesfehérvári (de Alba Regali) Máté úgy egyezett ki Mikola testvérével (germanus): Lászlóval, aki 400 arany Ft-on a kezese (fideiussor) volt Tamás fiának: Dénesnek (m), hogy László 32 garásával számított 50 Ft-ot fizet Máténak. (K. A.)

Ái Mária Terézia 1750. október 6-i oklevelében, DL 36944, nr. 7. — XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplSuppl II. 241). Kemény megjegyzése szerint az oklevél eredetije a Kemény cs-ltban volt meg.

966. [1388]. június 4. vagy [1389]. június 24. (Gyue [!], in oct. Corp. Chr.) László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán megparancsolja az erdélyi részeken tartózkodó familiarisai-

nak, hogy mindenben engedelmeskedjenek rokona (fr.): Tamás fia: Dénes (m) utasításainak. (H. G.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt befüggesztett gyűrűspecsét töredékével, Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 4 (D 2111). Az évet a kiadások indoklás nélkül 1391-re teszik, ez azonban nem fogadható el, mivel ebben az esztendőben május utolsó napjaiban a vajda Gyulafehérvárot tartózkodott (ZsOkl I. 2057–2058. sz.). Keltezésünket az indokolja, hogy Losonci Tamás fia: Dénest leginkább horvát báni hivatalviselése (1387. okt.–1390. febr., lásd Engel: Archontológia I. 24) idején illették *magnificus* címmel (vö. BánfOkl I. 412, 416, 418), jóllehet családi iratokban olykor korábban is így címzik (vö. uo. 376). □ Közlés: BánfOkl I. 436 (1391. május 25-re keltezve). □ Regeszta: ZsOkl I. 2065. sz. (1391. június 1-jére keltezve).

967. 1388. június 12. (Strigonii, II. d. Barnabe ap.) Zsigmond király az erdélyi részek kereskedőinek és árus embereinek, különösen pedig Koloswar királyi város polgárainak biztosítja, hogy Magyarország összes vásárában szabadon kereskedhetnek mindenféle portékájukkal, de főként lovakkal. — *A szöveg élén jobb felől és pecsét alatt:* Relatio domini Stephani palatini.

Eredeti, hártván, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. M, nr. 1 (DF 281066). □ Közlés: KvOkl I. 103–104. — Ub II. 626. □ Regeszta: ZsOkl I. 597. sz.

968. 1388. június 15. (in Wisegrad, f. II. p. Anthonii conf.) Zsigmond király a Warad-i egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Zakachy-i Jakab fia: István, Vylak/Wylak-i Zuthak fia: János, Doba-i Máté fia: Miklós, Leele/Lele-i Nagy (Magnus) László, Baksa-i Dul László vagy Sandorhaz-i Pál fia: Miklós vezesse be új adomány címén Jakch fia: András magister királyi kincstartót és testvéreit: György, István és Dávid magistereket a Zowluk/Zolnuk vármegyei Aranyas vár, valamint a hozzá tartozó Aranyas, Vduarhel/Odwarhel/W[duar]hel, Wylak, Wychcha, Monow, Beowshaza, Horuathy/Horuati/Horwathy, Veulchek/Weulchek, Debren, Chiganvaya/Chyganwaya, Darochtheleke, Petyentheleke/Pethyentheleke, Zeeplak/Zeplak magyar (Hungaricalibus) és Poptheleke/Popthekeke (!), Kucho, Offerrmenes, Zybotheleke, Dragobarathhaza, Solumos, Nogheg, Damleen/Damlén, Nadaasd/Nadasd, Muthus, Inno/Imro (!), Zeelzeeg/Zelzeg, Naprad, Goruzlow/Gurozlow és Torbycha román (Volakalibus) falvak birtokába, megvizsgálva előbb, hogy a fenti falvak régtől fogva e várhoz tartoznak-e vagy sem.

Belefoglalva a váradi káptalan 1388. július 11-i jelentésébe (972. sz.), Wesselény cs zsbói lt (DF 254814, 254816, 254817, 254826, 254839). □ Regeszta: ZsOkl I. 599. sz.

969. 1388. június 19. (in Wysegrad, f. VI. p. Viti et Modesti mart.) Zsigmond király a Warad-i egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Petew fia: László, Ipy-i Zekul (d) Benedek vagy Pongrác fia: Péter vezesse be Losonch-i Tamás fia: Dénes dalmát-horvát bánt a Doboga (!) vármegyei Bonchhyda birtokába.

Belefoglalva a váradi káptalan 1388. július 30-i jelentésébe (977. sz.), Bánffy cs nemzeti lt (DF 260690). □ Közlés: BánfOkl I. 416. □ Regeszta: ZsOkl I. 610. sz.

*1388. június 22. Zsigmond király, ill. Mária királynő átíró oklevelei (DF 254816, ill. 254817) valójában 1388. július 23-án keltek (974–975. sz.).

969/2. 1388. június 26. (in domo habitationis dotis ecclesie parochialis s. Marie civitatis Brasschov, in stuba maiori, VI. Kal. Iulii, Ind. XL, Urbani VI. pape an. X., hora quasi XIII.) Heynczimann [fia:] Stephan, az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyei Rozsnyó (villa Rosarum) plébánosa, császári közjegyző, noha kezének remegése miatt az oklevelet egy másik közjegyző írta meg, saját aláírásával tanúsítja a többek jelenlétében megtett alábbi tiltakozását. Theodor, aki korábban Brassóban (in Corona) a tanító helyettese (scolarium succentor) volt, most pedig Nagybányán (in Rivulo dominarum) tanító (scolarium rector), kijelentette, hogy őt Tylo, aki a Byrthelwin-i egyházzal szerződésben áll (conventor), Péter nagybányai plébános, a bíró és a vének előtt azzal rágalmazta, hogy őt gyalázatos tettei miatt Brassó városból (de civitate Corona) elűzték úgy, hogy oda soha nem térhet vissza, és hogy részese volt egy imádságoskönyv (breviarii libri) ellopásának. Tudomást szerezve ezekről a rágalmakról, Theodor visszatért Brassóba, ahol nyolc napon át tudakolta, hogy őt vádolja-e bárki is valamilyen gazztettel, mert ő kész volna ezekre válaszolni. Minthogy senki sem vádolta semmivel, Tylo vádaskodásai alól tisztázta magát. Mindezt Vítus brassói viceplébános, Puncz Johann, Scherer (Rasoris) Mathias, Karge (d) Nikolaus akkori brassói káplánok és más megbízható emberek is megerősítették; ráadásul Thomas brassói (in Corona) plébános és Brasscho-i dékán, továbbá ennek az összes káplánja azt állította, hogy néhai Cseh (Bohemus) Pált gyanúsítják a breviárium ellopásával és hogy Theodor ebben ártatlan. Tylo kétszeri idézésre sem jelent meg. — *Jelen voltak:* Melchior brassói prédikátor, Johann frater a cisztercita (Cisterciensis) rend Szt. Katalinról elnevezett brassói kápolnájának rektora, Bartholomäus és Michael rozsnyói papok (presbyter), Jakob magister brassói jegyző (notarius), Benczko [fia:] Johann Kasschav-i polgár (concius), Schisdorf Johann, Lipnicz-i Klemens, Genowicz-i Nikolaus, Vinzenz egykori Bistricia-i tanító (rector scolarium). (K. A.)

Eredeti, hártýán, közjegyzői záradékkal, XIV. századi hártýakódexbe kötve, BAUGSFlor, Im Cimelienkasten aufgestellte Manuskripte, III/3. □ Közlés: VerArch 12/1875. 369–372 (Teutsch, G. D.). — Ub II. 626–628 (tévesen július 26-ra keltezve). □ Regeszta: Czerny: St. Florian 239. — VerArch 10/1872. 418 (Teutsch, G. D.). — Békefi: Népoktatás 231. — ZsOkl I. 667. sz. (mindkettő július 26-i téves dátummal). — Bónis: Szentszéki regeszták 1512. sz.

*1388. június 30. Gara-i Miklós nádor levele Losonci Istvánhoz (CDHung X/1. 480) valójában 1385. június 30-án kelt (839. sz.).

970. 1388. július 2. (in Wylak, II. d. oct. Nat. Ioh. Bapt.) János Warad-i püspök és Zantho-i Petew fia: János magister Zsigmond királynak. Az egyrészről Kusal-i Jakch magister fia: György magister királyi kincstartó és testvérei (fr. c.): András és István, másrészről Draag és Bolk vajdák, székely ispánok, továbbá Oláh (Olachus) Ioan között folyó birtokperben hozott bírói döntése alapján és [1388. május 1-jei] parancsára (962. sz.) július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. Bapt.) Wylak faluban az összegyűjtött szomszédok és vidékbeli nemesek, de főként a Draag és Bolk comesek, illetve Oláh Ioan birtoklása előtt Aranyas várát tisztségük címén (sub honoris titulo) kezükben tartó várnagyok körében lefolytatták az előírt vizsgálatot. Ezen Jakch magister fia: György magister, testvérei képviselőben is, részt vett, de Draag comes és Oláh Ioan, bár a közelben tartózkodtak, személyesen nem jelentek meg. Minthogy pedig az elhangzott vallomásokból kétségtelenül megállapít-

hatták, hogy Mutus, Zelzeg, Gorozlo és Tarbocha/Torbocha birtokok mindig Aranyas várához tartozott, felettük kizárólag az ottani várnagyok gyakoroltak joghatóságot, és csupán Bolk, Drag és Oláh Ioan foglalta erővel Kwar-hoz, e jószágokat – figyelmen kívül hagyva az alperesek ellentmondását – visszacsatolták Aranyas várához, és Jakch magister fia: Györgynek és testvéreinek iktatták. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával: Relatorie littere inquisitionis possessionum Muthus et Zelzeg et Gorozlo et Thwrbuca.*

Eredeti, hártán, a szöveg alatt egy vörös viaszba nyomott, mandorla alakú, befűggesztett püspöki és egy zöld viaszba nyomott gyűrűspecstét töredékeivel, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105460. □ Közlés: DocVal 336–338. □ Regesztza: SzOkl I. 81–82. — Hurmuzaki I/2. 315. — ZsOkl I. 132. sz. (1387. július 2-i hibás keltezéssel) és 631. sz.

971. 1388. július 3. (in villa Saag, f. VI. p. Petri et Pauli ap.) Mária királynő Paztoh-i Kakas (d) László magister fia: Miklós nemeshez, egri (Agriensis) egyházmegyei klerikus-hoz. Jelen oklevelével őt mutatja be a Zagrab-i püspöknek vagy a lelkiekben helynökének arra, hogy a Zagrab-i egyházmegyei Chazma-i Szt. Lélek-prépostságra – mely azáltal üril meg, hogy Bubek Detre [fia:] Miklóst a Katho halálával megüresedett erdélyi fehérvári (Albensis Transilvane) prépostságra prezentálta – kinevezzék, és bevezessék a prépostsághoz tartozó világi és a lelki jogokba, illetve jövedelmekbe. — *Az oklevél jobb felső sarkában és a pecsét alatt: Relatio m(agistri) Ladislai filii comitis, sicut in litteris domini regis Sigismundi. (K. A.)*

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befűggesztett, titkospecstét nyomával, Radvánszky cs sajkócazi lt: DL 89547. □ Regesztza: CDHung X/3. 71. — ZsOkl I. 633. sz.

972. 1388. július 11. (sab. a. Margarete virg.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Zsigmond király 1388. június 15-i parancsára (968. sz.) Zakachy-i Jakab fia: István királyi ember, Mihály kanonok, Szűz Mária kisebb káptalanának prépostja, káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, július 3-án (f. VI. p. oct. Nat. Ioh. Bapt.) és az ezt követő napon Aranyas várát, a felsorolt magyar (Hungaricales) és román (Volakales) falvakkal együtt, új adomány címén, ellentmondás nélkül [Kusal-i Jakch fia:] András, György, István és Dávid magistereknek iktatta, miután az odagyült Zowluk vármegyei nemesek és nemtelenek nagy sokasága körében tartott vizsgálat alapján megbizonyosodott, hogy e falvak régtől fogva e várhoz tartoztak. Jóllehet kiküldöttek több mint négy napon át a helyszínen váraoztak, ellentmondó nem jelentkezett. — *Méltóságsor: Maternus prépost, János olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok.* — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával: Hoc est privilegium super statutione castri Aranyos in comitatu Zolnuk existentis cum suis pertinentiis.*

Eredeti, chirographált hártán, díszes iniciáléval, függőpecstét töredékeivel, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254814). — Ai Mária királynő 1388. július 23-i oklevelében (975. sz.), uo. (DF 254817). — Ai Zsigmond király 1388. július 23-i oklevelében (974. sz.), uo. (DF 254816, 254826, 254839).

973. 1388. július 13.(?) ([in?] Margarete virg.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy János Warad-i püspök és Pethew fia: János magister királyi kiküldöttek, Mihály kanonok, a Szűz Mária-egyház kiskáptalanának prépostja, káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, Zsigmond király 1388. május 1-jei parancsának megfelelően (962. sz.) július 1-jén

(in oct. Nat. Ioh. Bapt.), noha csupán Jakch fia: György jelent meg testvérei képviselőtében is, Draag és Olah (Olahus) János viszont csak a közelben tartózkodott, az Vylak-ra összegyűjtött szomszédok és környékbeli nemesek körében a vizsgálatot lefolytatta, és mind Aranyas várának abból az időből való várnagya, amikor e várat Drag és Balk comes, valamint Olah János tisztsége fejében (sub honoris titulo) éveken át a kezében tartotta, mind pedig az összes többi tanú egybehangzóan úgy nyilatkozott, hogy Muthus, Zelzeg, Gorozlo és Tharbacha birtok, amíg Balk, Draag és János újabban el nem foglalták, sohasem tartozott Kuwar-hoz, hanem mindig Aranyas várához és kerületéhez (districtus) adózott, szolgált, és az itteni várnagyok igazgatása alatt állott. E vallomások alapján a négy birtokot a kiküldöttek Jakch magister fiainak ítélték és iktatták vissza. — A vizsgálat során az alábbi személyeket hallgatták ki: *Tőszomszédok*: Chumbor János, fia: Mihály magister, Zenthkyral-i Domokos fia: Bereck, Zenthkyral-i Miklós fia: János, Deeshaza-i Mihály fia: Péter, Sandorhaza-i Sandor fia: Péter, Sandorhaza-i István fia: Benedek, Offermenes-i Lőrinc fia: Beke, Mony-i Jakab fia: Miklós magister, Sandorhaza-i Pál fia: Miklós, Weruewlge-i Bálint fia: Péter, Zenthkyral-i Bálint fia: Imre, Leele-i Caplan Tamás fia: Benedek szomszéd, Kysdoba-i Gobarth fia: Demeter, Zenthkyral-i András fia: András szomszéd, Benye-i Mihály fia: Miklós, Deeshaza-i Illés fia: Jakab, Zylagzeg-i István fia: Balázs, Bernold-i János fia: Balázs, Kerezthur-i János fia: Antal, Kysdoba-i Bálint fia: András, Nyrmon-i Miklós fia: János, Fermenes-i Domokos fia: Benedek, Menywi Marchus fia: Tamás, Fermenes-i Pál fia: Bereck, Sandorhaza-i Imre fia: János, Kysdoba-i Tamás fia: Pál, Mony-i Barta fia: László, Menywi-i László fia: György, Zylagzeg-i Deseu fia: Tamás, Doba-i István fia: Mihály, Nyrmon-i János fia: Márk, Mony-i Bartha fia: Elek, Weruewlgh-i Tamás fia: Tamás, Kysdoba-i Mihály fia: János, Leele-i Tamás fia: László, Leele-i Tamás fia: Mihály, Kerezthur-i Zeuke Lőrinc, Mony-i Bartha fia: Damján, Weruewlgh-i Lukács fia: Miklós; egykori Aranyas-i várnagyok: Pelezke László fia: István, Kulche-i János fia: István és Vasarhel-i Gerew fia: Gerew magisterek. — *Zowlruk vármegyei comprovincialis nemesek*: Zeudemeter-i Syncha-i Péter magister, Zer-i Jakab fia: Sandor, Mayad-i Albert fia: István, Zuna-i Miklós, Zenthkyral-i Imre fia: János, Baxa-i Bernolthy Miklós, Sanson-i (!) Miklós fia: László, Sanson-i János fia: László, Baxa-i István fia: Pelbard, Akusmonostora-i István fia: István, Doba-i Tamás fia: Péter, András fia: Miklós, László fia: Balasius (!), Domokos fia: Máté és fia: Miklós, László fia: Jakab, Péter fia: Jakab, Cethe Miklós és fia: László, Chumpaz-i István fia: Péter, Harkylian-i (!) Lőrinc fia: Gergely, Od-i Marchus fia: Mihály, Zakachy-i Jakab fiai: István és Miklós, Ody-i László, Od-i Demeter, Baxa-i Dul László és Mihály, Baxa-i Fábián fia: István, Kuzepalak-i László fia: Jakab magister, Sandorhaza-i Benedek és Gergely. — *Crazna vármegyei comprovincialis nemesek*: Kemer-i György fia: János, Sudakwylak-i Miklós fiai: Jakab és János, Bozyas-i Napakor fia: Péter, Zech-i János és Péter fia: Lőrinc, Zech-i István fia: Miklós, Reche-i Balázs fia: Mihály magister és ennek testvére: Balázs, Reche-i János fiai: Mihály és László, Raton-i Pál fia: István, Gergely fia: Pál, Bodon-i Bálint, Reche-i Tar István fia: Mátyás, Od-i Mihály fia: Miklós. — *Zathmar vármegyei nemesek*: Werthes-i Pál fiai: Miklós és László magisterek, Atha-i Thyba-i Péter fia: János, Zahta-i Tamás fia: János, Kachal-i László fia: Miklós, Told-i Miklós magister és fia: György Daroch-ról, Bagus-i Péter, Solumus-i Ders fia: Bertalan, Gech-i Miklós, Daraz-i Máté, Wytcha-i Balázs, Zekerez-i István fia: Miklós, Thykud-i István, Mykola-i Domokos, Chuma-

kuz-i György fia: János, Charnauada-i Fülöp fia: Ferenc, Kachal-i Imre, Megges-i néhai Simon bán fia: István magister, Eng-i Péter, Vitka-i Domokos, Korog-i János, Gombas János. — *Zabolch vármegyéből*: Dénes fia: László. — *Kolus vármegyei comprovincialis nemese*k: Zenthmihaltheleke-i Miklós fia: László, Buda-i István fia: András, Mera-i Jakab fia: Bálint, Sudag-i László fia: János, Nadas-i Pál, Belend-i Péter. — *Méltóság*sor: Mater-nus prépost, János olvasó-, István éneklő-, Jakab örkanonok. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Communis inquisitio super facto possessionum Terbocha et Mutos facta.

Eredeti, chirographált hártán, függőpecsétje a keltezés egy részével együtt kiszakadt, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254815).

974. 1388. július 23. (X. Kal. Iulii [Ϟ: Augusti], an. II.) Zsigmond király kincstartójának: néhai Kusal-i Jakch magister fia: András magisternek, testvérei (fr. u.): György, István és Dávid magisterek nevében is előterjesztett kérésére – Mária királynő, a főpapok és bárók hozzájárulásával – megerősíti és átírja saját, 1387. április 19-én, kisebb titkospecsétje alatt kelt pátensét Aranyas vár (Zolnuk vm) és tartozékai adományozásáról (897. sz.), valamint a Warad-i káptalan 1388. július 11-i privilégiumát a nekik való iktatásról (972. sz.). — Az oklevél János megerősített esztergomi (Strigoniensis) érsek, örökös ispán, királyi és királynői kancellár keze által kelt. — *Méltóság*sor: Bálint, a római Szt. Szabina-egyház bíboros papja és a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspökség kormányzója, János esztergomi, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Wgulin Spalato-i érsek, a raguzai (Ragusiensis) szék betöltetlen; János Warad-i, Imre erdélyi, János Zagrab-i, Cykow István egri (Agriensis), János boszniai (Boznensis), Demeter Wesprim-i, János győri (Jauriensis), Péter Wach-i, János szerémi (Syrimiensis) püspök, Gergely választott nyitrai (Nitriensis), János Chanad-i püspök, a trauai (Traguriensis) szék betöltetlen, Pál knini (Tininiensis), Mihály Scardona-i, János Nona-i, Máté sebenicói (Sibinicensis), Miklós Corbauia-i, János zenggi (Seniensis) püspök; István nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Bubek Imre comes országbíró, Kanisa-i János fia: Miklós tárnokmester, Lossonch-i László egész Szlavónia, Tamás fia: Dénes Dalmácia és Horvátország, Gara-i Miklós Macho bánja, Ilswa-i Lewstasius ajtónálló-, Chuthnuk-i György étékfogó-, Peryn-i Miklós pohárnok-, fentebbi István nádor lovászmester. — *Aréna*. — *Hátlapján, XV. századi rájegyzés*: Privilegium super donatione castris Aranyas per dominum Sigismundum regem facta.

Eredeti, hártán, függőpecsét töredékeivel, az oklevél első sorát scriptura longiorral írták, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254816). Hátlapján Huszti András írásával levéltári jelzet. Az itt szereplő június 22-i keltezés javítását az átírt káptalani oklevél dátuma indokolja. — Ái Zsigmond király 1406. január 7-i oklevelében, uo. (DF 254826), mely tartalmi ái-ként Zsigmond király 1412. február 18-i ítéletlevelében is fennmaradt, uo. (DF 254839).

975. 1388. július 23. (X. Kal. Iulii [Ϟ: Augusti], an. II.) Mária királynő kincstárnokának: néhai Kusal-i Jakch magister fia: András magisternek, testvérei (fr. u.): György, István és Dávid magisterek nevében is előterjesztett kérésére, Zsigmond király, a főpapok és bárók egyetértésével, privilegiális alakban átírja és megerősíti saját 1387. július 7-i pátens oklevelét Aranyas vár (Zolnuk vm) és tartozékai adományozásáról (918. sz.), mely a szerencsés kiszabadulása után a tenger melléken vésetett, majd mostanság Budán rendeletére

megsemmisített korábbi kisebb pecsétje alatt kelt (nostram patentem sub priori minori sigillo nostro illico post felicem liberationem nostram cis partes maritimas sculpto et demum novissime ex nostro edicto hic Bude permactato), és a váradi káptalan 1388. július 11-i privilégiumát az abba történt beiktatásukról (972. sz.). — Az oklevél János megerősített esztergomi (Strigoniensis) érsek, örökös ispán, királyi és királynői kancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Bálint, a római Szt. Szabina-egyház bíboros papja és a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspökség kormányzója, János választott esztergomi, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Wgulin Spalato-i érsek, a raguzai (Ragusiensis) szék betöltetlen; János Warad-i, Imre erdélyi, János Zagrab-i, Cykow István egri (Agriensis), János boszniai (Boznensis), Demeter Wesprim-i, János győri (Jauriensis), Péter Wach-i, János szerémi (Syrimiensis) püspök, Gergely nyitrai (Nitriensis) választott püspök, János Chanad-i püspök, a traui (Traguriensis) szék betöltetlen, Pál knini (Tyniniensis), Mihály Scardona-i, János Nona-i, Máté sebenicói (Sibinicensis), Miklós Korbavia-i, János zenggi (Seniensis) püspök; István nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Bubek Imre comes országbíró, Kanysa-i János fia: Miklós királyi tárnokmester, Lossonch-i László Szlavónia, Tamás fia: Dénes Dalmácia és Horvátország, Gara-i Miklós Macho bánja, Bubek György [királynői] tárnok-, Bubek István comes fia: Ferenc ajtónálló-, Budula fia: János étekfogó-, Corbauia-i Karul pohárnok-, Olah (d) János lovászmester. — *Arenga*. — *Hátlapján, XV. századi kéz írásával*: Privilegium super donatione castri Aranyas per dominam Mariam reginam filiis Jakch facta.

Eredeti, hártán, függőpecsét töredékeivel, Wesselényi cs zsisbói lt (DF 254817). Az itt szereplő június 22-i keltezés javítását az átirat káptalani oklevél dátuma indokolja.

976. *1388. július 26. Heynczimann [fia:] Stephan rozsnyói plébános, közjegyző oklevele (Ub II. 626–628; ZsOkI I. 667. sz.) helyesen 1388. június 26-án kelt (969/2. sz.).

977. 1388. július 30. (f. V. a. Petri ap. ad vinc.) A Warad-i egyház káptalana Zsigmond királynak. 1388. június 19-i parancsára (969. sz.) Iph-i Zekel Benedek királyi ember, Mihály magister kanonok tanúbizonyossága mellett, Dénes bánt július 23-án (f. V. a. Jacobi ap.) ellentmondás nélkül bevezette Bonchhyda birtokába.

Ái Zsigmond király 1389. január 11-i oklevelében (995. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260690). A leírás szerint zárt alakban volt kiállítva és az átírás során elhasították vagy elvágták (per nos incisam). □ Közlés: BánfOkI I. 417. □ Regeszta: ZsOkI I. 670. sz.

978. 1388. augusztus 5. (Bude veteri, f. IV. p. Ad vinc. Petri ap.) Zsigmond király bizonyítja, hogy [Benenyk-i] András fia: László feleségének: Lucianak – az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalan oklevelével megbízott ügyvédje: Gyog-i András fia: Imre útján – és Benchench-i Miklós fia: János feleségének: Kelnek-i Michael fia: néhai Ladislaus leányának: Annának – László erdélyi vajda oklevelével meghatalmazott ügyvédje: Chygaberk-i János fia: István révén – előterjesztett kérésére az udvarában levő főpapokkal és jogi szakértőkkel (iuris peritorum) felülvizsgáltatta Imre erdélyi fehérvári (AlbTr) püspök

1388. május 15-i ítéletlevelét (964. sz.), és az ítéletet jogszerűnek találva, azt minden tekintetben helyben hagyta. — *Az oklevél jobb alsó szélén, egykorú kéz írásával*: Prelatorum.

Eredeti, hártván, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, DL 7396. □ Közlés: Ub II. 628–629. □ Regesza: CDHung XI. 477. — ZsOkI I. 681. sz.

979. 1388. augusztus 13. (Bude, f. V. p. Laurentii mart.) Zsigmond király a főpapoknak, báróknak, ispánoknak, nemeseknek, várnagyoknak és ezek vámosságainak. A szebeni (de Cybinio) polgárok panaszára megtiltja, hogy e kereskedők árut szállító szekereiből a 12 arany Ft-nál kevesebbet érő lovat is kifogják azzal az ürüggyel, hogy az országból tilos lovakat kivinni. Az ennél az összegnél többre becsült lovaik visszatartásáért viszont a vámosok 12–12 arany Ft-ot adjanak a kereskedőknek vagy kocsisaiknak. — *A szöveg élén, jobb felől*: Commissio propria domini regis. — *A pecsét alatt*: Commissio regis propria.

Eredeti, hártván, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/54 (DF 244619). □ Közlés: CDHung X/8. 250–251. — Hurmuzaki I/2. 310. — Ub II. 629–630. □ Regesza: ZsOkI I. 698. sz.

980. [1388. augusztus 27. előtt] János erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a kijelölt alvajdai emberek egyike vezesse be Ws-i Jwanka/Iwanka fia: Jánost és Oruzfaya-i István fia: Istvánt Kuzepuinch negyedrészébe.

Tartalmi említés Losonci László erdélyi vajda 1391. április 23-i oklevelében, DL 29203 és 42495.

981. 1388. [augusztus 27.–szeptember 15. között] Az erdélyi káptalan János alvajdához. Amikor [1388. augusztus 27. előtt kelt] kérésének (980. sz.) megfelelően Faragou/Faragow-i Gergely alvajdai ember, Péter pap (presbyter), a székesegyházi Mindszentek-oltár magistere, káptalani kiküldött jelenlétében augusztus 27-én (f. V. p. Bartholomei ap.) Ws-i Jwanka/Iwanka fia: Jánost és Oruzfaya-i István fia: Istvánt be akarta vezetni Kuzepuinch negyedrészébe, [Myhalchfalua/Myhalchfolua-i] Jaak fiai: Péter és László – testvéreiknek (fratrum): Lőrincnek és Istvánnak a nevében is – ellentmondtak, amiért őket szeptember 15-re (ad oct. Nat. virg.) az alvajda elé idézték.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1391. április 23-i oklevelében, DL 29203 és 42495.

*1388. október 13. János erdélyi alvajda perhalasztó oklevele (TelOkI I. 215; ZsOkI I. 767. sz.) helyesen 1378. október 13-án kelt (407. sz.).

982. 1388. [november 2–18. között] [A kolozsmonostori konvent János erdélyi alvajdához.] Amikor Szentegyedi (de Sancto Egidio) Vos Miklós alvajdai ember és Antal frater pap konventi kiküldött 1388. november 2-án (f. II. p. Omn. sanct.) megkísérelték Chege-i Lewkus bevezetését ZenthAndreas, Kayla, Chiger és Erche birtokok harmadrészébe, Velken fia: László ellentmondott az iktatásnak, amiért őt november 18-ra (ad oct. Martini conf.) megidéztek az alvajda elé.

Tartalmi ái Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1393. június 12-i oklevelében, DL 28508.

983. 1388. november 23. (IX. Kal. Decembris, an. II.) Zsigmond király Sebes városának Cassa-i (d) András (pr) ottani polgár révén előadott kérésére – Mária királynő, a főpapok és bárók hozzájárulásával – privilegiális alakban megerősítve átírja saját 1387. november 23-i, titkospecsétjével megerősített pátens oklevelét, amellyel azt a kiváltságot adta, hogy városukat fallal vegyék körül, és ott minden évben július 25-ig (infra Iacobi ap.) csak ők mérhessenek bort (933. sz.). — Az oklevél János esztergomi (Strigoniensis) érsek, örökös ispán, királyi és királynői kancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Bálint, a római Szt. Szabina-egyház bíboros papja és a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspökség kormányzója, János esztergomi, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i érsek, a raguzai (Ragusensis) szék betöltetlen; János Varad-i, Imre erdélyi, János Zagrab-i, János boszniai (Boznensis), Demeter Wesprim-i, Gergely választott nyitrai (Nitriensis), Chykw István egri (Agriensis), János győri (Jauriensis), Péter Vach-i, János szerémi (Sirimiensis) püspök, János Chanad-i püspök, a traui (Traguriensis) és a Scardona-i szék betöltetlen, Pál knini (Tininiensis), János Nona-i, Máté sebenicói (Sibinicensis), János kurzolai (Karchalensis), Miklós Corbauia-i, János zenggi (Seniensis) püspök; István nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, Bubek Imre comes országbíró, Losonch-i László egész Sclavonia, János volt vajda Zeurien, Tamás fia: Dénes Dalmácia és Horvátország, Gara-i Miklós Macho bánja, Kanisa-i Miklós tárnok-, Il-sua-i Leustach ajtónálló-, Chytnik-i György étékfogó-, Purn-i Miklós pohárnok-, a fenti István nádor lovászmester. — *Arenga*. (K. A.)

Eredetije hártján, függőpecséttel, 1897-ben még Szászsebes v lt-ban volt, jelenlegi őrzőhelye: BukAkKt, Documente istorice, DCCXXXIV/1. □ Közlés: Ub II. 630–632. □ Regeszta: ZsOkI I. 802. sz.

984. 1388. november 25. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Martini conf.) János erdélyi alvajda azt a pert, amelyet Chege-i Leukus a Kolosmonstra-i konvent idézőlevele értelmében november 18-án (in oct. Martini conf.) kellett volna előtte megindítson Zeng-egyud-i (!) Deseu fia: László ellen, és akinek megbízottja a határnap felvételére (termini receptor) jelen is volt, más perben való elfoglaltsága miatt (causa prioritatis termini) január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) elhalasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Leukus nobili de Chegee, contra Ladislaum filium Desew de Zenthegyud, ad octavas Epiphania-rum Domini, prorogatoria. — *Uo., egykorú írással*: Pro in (causam attracto) Stephanus filius Laurentii (?) cum nostris, a(ctor) per(sonalite)r in eadem.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252789). □ Regeszta: WassLt 195. sz.

985. 1388. november 29. (Bude, in vig. Andree ap.) Zsigmond király, Menyhért Koloswar-i bíró és esküdt polgára: Brustul (d) Hermann kérésére, megígéri, hogy a kolosvári polgárokat és hospeseket megtartja a régi magyar királyoktól és főként [I.] Lajostól, illetve Erzsébet és Mária királynőtől nyert mindenféle kiváltságukban és szabadságukban. — *A szöveg élén jobb felől és a pecsét alatt*: Propria commissio domini regis. — *Hátlap-*

ján, a jobb szélén, XV. századi kezek írásával: Ut in libertatibus pristinis conservari, regis Sigismundi. Promissio regis Sigismundi de conservatione (?) in libertatibus antiquis.

Eredeti, hártján, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. P, nr. 50 (DF 281125). □ Közlés: Ub II. 632. □ Regeszta: ZsOkl I. 809. sz.

986. 1388. december 8. (Bude, in Concept. Virg.) Zsigmond király zálogba adja Zudor Péter volt bánnak Boldokw királyi várat Wysol, Zerench falvakkal és más tartozékokkal (Wyuar vm). — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt: Relatio domini Ladislai woyuode Transsiluani. (*H. G.)*

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, DL 7454/1. □ Regeszta: ZsOkl I. 822. sz.

*1388. december 15. Zsigmond király átíró privilégiuma (Ub II. 633–634; ZsOkl I. 827. sz.) valójában 1389. január 15-én kelt (998. sz.).

987. 1388. (in Apahida, f. IV. p. [...]) Pata-i Imre fia: János és Totháza-i Tamás fia: Benedek, Kolos vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy Dezmer-i Mikola testvére (germanus): László előttük tiltakozott az ellen, hogy bizonyos Zobok-i jobbágya: Pál fia: Demeter, aki ellen ítélet született, a bírság megfizetése nélkül Bebek György magister Petri nevű birtokára szökött. Kérésére egyikük: Imre fia: János kiszállt Petri faluba, ahol László a jobbágya ügyében ítéletet kért, amit az ottani hospesek megtagadtak arra hivatkozva, hogy uruk: Bebek György abban a kiváltságban részesítette őket, hogy ha bármilyen rendű-rangú ember menne hozzájuk, azt senkinek sem kötelesek kiadni (talem libertatem ipsis concessisset, quod cuiuscunque conditionis homines in possessionem suam annotatam advenirent, nullum ex<tra>dare deberent et tenerentur). (K. A.)

XVIII. századi egyszerű másolat, DL 36946, fol. 15^{r-v}. A keltezés egy része hiányzik a másolatból.

988. 1388. [Kolozsvár város tanácsa] Finck Johannt leánya részéről hitszegőnek (periurus) nyilvánítja, akinek esküje és tanúbizonysága nem fogadható el. (K. A.)

Bejegyzés Kolozsvár város 1380. március 15-én elkezdett (vö. 525. sz.) városkönyvében, DL 42145, pag. 1^v.

989. [1388.?] [Kolozsvár város tanácsa] hitszegőnek (periurus) nyilvánítja Messerschmidt (Cultellifaber) Josephet. (K. A.)

Bejegyzés Kolozsvár város 1380. március 15-én elkezdett (vö. 525. sz.) városkönyvében, DL 42145, pag. 1^v. Keltezése azon alapszik, hogy ugyanaz a kéz írta, mint az előző bejegyzést.

990. [1388.?] [Kolozsvár város tanácsa] hitszegőnek nyilvánítja a saját pecsétjét és levelét megtagadó Ruker Thomast. (K. A.)

Bejegyzés Kolozsvár város 1380. március 15-én elkezdett (vö. 525. sz.) városkönyvében, DL 42145, pag. 1^v. Keltezése azon alapszik, hogy ugyanaz a kéz írta, mint az előző bejegyzést.

991. 1388. A nagyenyedi (de Enyed maiori) esküdtek bizonyítják, hogy István frater, a Fehérvár területén (in territorio Albensi) fekvő Szt. Anna és Szt. Erzsébet-kolostor perjele

Jazer Stephan özvegyétől: Styn asszonytól 64 arany Ft-ért megvásárolta az Enyedpatkaka vizén épült háromkerekű malmainak nyolcadrészét. (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 54. □ Regeszta: DocArtPaul I. 179.

992. 1388. Az erdélyi (AlbTr) káptalan átírja a nagyenyedi esküdtek 1388. évi oklevelét (991. sz.). (K. A.)

Latin nyelvű kivonat a pálos rend okleveleinek Gyöngyösi Gergely rendfőnök (1520–1522) által összeállított jegyzékében: Inventarium (DF 286489), pag. 54. □ Regeszta: DocArtPaul I. 179.

*[1388–1397.] Gergely Verissa-i érsek és püspöktársai búcsúengedélye (KmLt 63. sz.) valójában [1348. február 11.–1349. január 28. között] kelt (CDTrans III. 441. sz.).

993. [1388–1400] [Kolozsvár város tanácsa bizonyítja, hogy] Hartman (d) Stephant, aki Waymor (d) Thomas esküdtpolgár házában hímtagját elővéve (extracto membro pudibundo), többek jelenlétében szemérmetlenül szidalmazta a házigazdát és más esküdteket, majd Szűz Mária nevével káromkodva (dicendoque matrem omnium nostrum, quod nos scribere non licet) kardot rántott rá, Cristanus plébános és mások közbenjárására bocsánatban részesíti azzal a feltétellel, hogy visszaesése esetén büntetése végrehajtandó. (K. A.)

Bejegyzés Kolozsvár város 1380. március 15-én elkezdett (vö. 525. sz.) városkönyvében, DL 42145, pag. 1^v. Keltezése az előtte és utána következő bejegyzések dátumán alapszik. Megjegyzendő, hogy a források 1404–1416 között említik Cristanus plébánost (Ub III. 318, 322, 324, 326, 447-448, 593, 660, IV. 19), de elődeit 1385-ig visszamenőleg nem ismerjük.

994. 1389. január 6. (Bude, in Epiph. Dom.) Zsigmond király bizonyítja, hogy a főpapok, bárók és az előkelő nemesek (proceres) közbelépésére egyfelől Jakch fia: András magister királyi kincstartó és általa ügyvédvalló levél nélkül képviselt testvérei (fr. u.): György, István és Dávid magisterek, másfelől Olach (d) János magister királynői lovászmester – ügyvédvalló levél nélkül testvéreinek (fr. u.): Balk/Bolk és Dragh magistereknek, vajdáknak a nevében is – kibékültek egymással abban az elmérgesedett viszáljukban, amely azért támadt közöttük, mert az előbbieket azt állították, hogy Gorozlo, Torbicha, Serzegh és Mutus nevű négy román (Volachalium) falu a nekik adományozott Aranyas várához, míg utóbbiak úgy vélték, hogy az [I.] Lajos király által nekik adományozott Kwuar-hoz (!) tartozik. A megegyezés értelmében Serzegh és Gorozlo Jakch fiainak, Torbicha és Mutus viszont Dragh fiainak tulajdonába került, és a határvonalat állapították meg e birtokok között. A felek e két várral kapcsolatos okleveleiket, a királyi adománylevelek és iktatólevelek kivételével, érvénytelennek nyilvánították. — *Hátlapján, XV. századi kézírásával*: Mutus et Twrbicza.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, Wesselényi cs zsidói lt (DF 254818). □ Regeszta: SzOkI I. 82. — DocVal 342. — ZsOkI I. 865. sz.

995. 1389. január 11. (III. Id. Ianuarii, an II.) Zsigmond király – Mária királynővel, az ország főpapjaival és báróival egyetértésben – Losonch-i Tamás fia: Dénes báró, dalmát-

horvát bán részére privilegiális alakban átírja saját 1387. június 3-i, titkospecsétjével megerősített pátens oklevelét Bonchhyda (Doboka vm) adományozásáról (906. sz.) és a Warad-i káptalan 1388. július 30-i zárt alakban kiállított jelentését a beiktatásról (977. sz.). — Az oklevél János esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán, királyi és királynői kancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Bálint, a római Szt. Szabina-egyház bíboros papja, a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspökség kormányzója, János esztergomi, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Ugulin Spalato-i és András raguzai (Ragusiensis) érsek; János Warad-i, Imre erdélyi, János Zagrab-i, Cyko István egri (Agriensis), János boszniai (Boznensis), Demeter Wesprim-i, János győri (Jauriensis), Péter Wach-i, János szerémi (Syrimiensis) püspök, János Chanad-i, Gergely nyitrai (Nitriensis) választott püspök, a traui (Traguriensis) és Scardona-i szék betöltetlen, Pál knini (Tyniniensis), János Nona-i, Máté sebenicói (Sybenicensis), János kurzolai (Carthalensis), Miklós Car-bavia-i, János zenggi (Seniensis) püspök; István nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, Bubek Imre comes országbíró, Losonch-i László egész Szlavónia, Losonch-i Tamás fia: Dénes Dalmácia és Horvátország, Gara-i Miklós Machov bánja, Kanisa-i János fia: Miklós tárnok-, Ilsua-i Leuthac ajtónálló-, Chitnek-i György étekfőgő-, Peryn-i Miklós pohárnok-, István nádor lovászmester, Stibor Poson-i ispán. — *Arenga*. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával*: Statutoria ad Bo[nchyd]a.

Eredeti, hártván, függőpecsét töredékével, Bánffy cs nemzeti lt (DF 260690). □ Közlés: BánfOkI I. 418–420. □ Regesztá: ZsOkI I. 876. sz.

996. 1389. január 13. (in Sancto Emerico, in oct. Epiph. Dom.) János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy az ország erdélyi részeinek vénei és előkelői részvételével január 13-án Szentimrén (in Sancto Emerico) tartott ítélőszékén Komlod-i Poch fia: Jakab azt nyilatkozta, hogy Zuchua, másik Zochua és Pothsag birtokokban levő reászállott örökjogú jószágrészeit (Torda vm), azaz a felsorolt három birtok negyedrészt átadta Zyluas-i András magisternek rokonság okán (ratione lineae generationis et proximitatis) és azért is, mert azok örökség jogán (iure successorio et hereditario) utóbbit is illették. (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, a Tiszáninneri Református Egyházkerület lt-ban (DF 282861).

997. [1389. január 13. után] János [erdélyi] alvajda bizonyítja, hogy [Chege-i László fia:] Lewkus – keresete [1388.] november 18-ról (ab oct. Martini conf.) [1389.] január 13-ra (ad oct. Epiph. Dom.) halasztott tárgyalásán – hiába várakozott előtte a törvény által előírt ideig [Kayla-i] Velken fia: Ladislausra, [hogy ez megindokolja korábbi ellentmondását] (vö. 982. sz.). (H. G.)

Tartalmi említés Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1393. június 12-i oklevelében, DL 28508.

998. 1389. január 15. (XVIII. Kal. Ianuarii [o: Februarii], an. II.) Zsigmond király – Mária királynő, a főpapok és bárók egyetértésével – megerősítve átírja saját 1387. június 26-án, nagypecsétje alatt kelt pátens megerősítését (915. sz.) [I.] Lajos király [1353. március 28-i] okleveléről (vö. CDTrans III. 706. sz.), melyet Nikolaus fia: Johann Brassou-i villicus és a Brassou vidéki (districtus) Feldwar bírása: Michael mutatott be előtte a Bras-

sow-i szász (Saxonum) polgárok és hospesek nevében. — Az oklevél János esztergomi (Strigoniensis) érsek, örökös ispán, királyi és királynői kancellár keze által kelt. — *Méltóságosor*: Bálint, a római Szt. Szabina-egyház bíboros papja és a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspökség kormányzója, János esztergomi, Lajos kalocsai (Colocensis), Péter zárai (Jadrensis), Vgulin Spalato-i és András Ragusa-i érsek; János Warad-i, Imre erdélyi, János Zagrab-i, Cikow István egri (Agriensis), János boszniai (Boznensis), Demeter Vesp- rim-i, János győri (Jauriensis), Péter Vac-i, János szerémi (Sirimiensis) püspök, Gergely nyitrai (Nitriensis) választott püspök, János Chanad-i püspök, a trau (Traguriensis) és Scardona-i szék betöltetlen, Pál knini (Tinniniensis), János Nona-i, Máté sebenicói (Sibinicensis), Miklós Corbauia-i, János zenggi (Seniensis) püspök; István nádor és a kunok bírása, László erdélyi vajda és Zolnok-i ispán, Beubek Imre comes országbíró, Losonch-i László egész Szlavónia, Tamás fia: Dénes Dalmácia és Horvátország, Gara-i Miklós Machow bánja, Kanisa-i János fia: Miklós tárnok-, Ilswa-i Lewtasius ajtónálló-, Chitnek-i György étekgfő-, Pereni-i Miklós pohárnok-, István nádor lovászmester, Stiborch-i Stiborius Poson-i ispán. — *Arenga*.

Ái az erdélyi káptalan 1425. március 2-i oklevelében, Brassó v lt, Privilegia, nr. 11 (DF 246814). A leírás szerint privilegiális alakban, függőpecsét alatt volt kiállítva. Az oklevél keltezése a méltóságos adatai alapján és a 2. uralkodási évnél megfelelően helyesbítendő december 15-ről január 15-re (vö. Engel: Archontológia I. 550). A hibás dátumformula bizonyára egy, a római keltezési gyakorlatban járatlan írnokok tulajdonítható. □ Közlés: Ub II. 633–634. □ Regeszta: ZsOkI I. 827. sz. (mindkettő 1388. december 15-i hibás keltezéssel).

999. 1389. január 20. (Bude, in Fab. et Seb. mart.) Zsigmond király kötelezi magát, hogy Canisa-i János fia: Miklós tárnokmesternek a neki elzálogosított Porostyan (in ctu Soproniensi) királyi vár javítására fordítandó költségeit a vár visszaváltásakor megtéríti. — *A szöveg élén jobb felől és a pecsét alatt*: Relatio Ladislai vayuode. (*K. A.)

Eredeti, hártán, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, DL 7472. □ Regeszta: ZsOkI I. 888. sz.

1000. 1389. január 20. (in Sancto Emerico, VIII. d. oct. Epiph. Dom.) János erdélyi alvajda azt a birtokpert, amelyet Leukus Cege-i nemes a Colusmonstra-i konvent ügyvédvállólevele alapján Dyogh-i Lukács fia: István által képviselt Chege-i Desev fia: László ellen január 13-án (in oct. Epiph. Dom.) kellett volna előtte megindítson, jelenlegi állapotában március 10-re (ad oct. Cynenum) elhalasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Pro Ladislauo (!) filio Desev de Chege, contra Leukus nobilem de eadem, ad octavas diei Cinerum, prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, továbbá Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252790). □ Regeszta: WassLt 196. sz.

1001. 1389. január 27. (in Apathyda, f. IV. p. Conv. Pauli ap.) Beke fia: Gergely mágister Iklod-i nemes, Clus-i ispán, valamint Henke László és Mera-i Bálint ottani szolgabírák bizonyítják, hogy László fia: Mihály és István fia: Mihály eltították Borz (d) László fiait Andreashaza eladásától vagy elidegenítésétől és idegenek ottani befogadásától.

Eredeti, papíron, hátlapján két befüggesztett pecsét nyomával és egynek töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73782. □ Közlés: TelOkI I. 216. □ Regeszta: ZsOkI I. 902. sz.

1002. 1389. január 28. (in Kyshothwan, f. V. p. Conv. Pauli ap.) Mária királynő az országlakók hasznára Zeudemeter-i Péter fiai: István és Jakab, valamint Almus-i (!) Péter fiai: János és László Zeudemeter nevű (Zonuk vm) birtokára szerdai napon tartandó hetivásárt engedélyez, a vásárosok számára szabad jövést-menést biztosítva. E rendelkezését hirdessék ki a megyebeli piacokon. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt:* Relatio Iohannis filii Herryicy. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Zwdemeter super foro ebdomadali.

Eredeti, hártján, a szöveg alatt befűggesztett, papírfelzetes titkospecséttel, DL 30737. □ Regeszta: ZsOkI I. 903. sz. — Zounuk. 6/1991. 321–322 (Benedek Gy., magyar fordításban).

1003. 1389. február 2. (in Purif. Virg.) Domokos prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konventje oklevélbe foglalja Dragh székely ispán Bustahaza, Zaldobos, Hozyumezeu, Vaynokhaza, Taraz, Kystecheu, Nogytecheu és Talabor nevű birtokainak (Maromoris vm) határjárását. (*H. G.)

Eredeti, chirographált hártján, függőpecséttel, melynek körirata: [+]*S CONVE[NTV]S DE LELE[S]*, DL 7481. □ Közlés: TelOkI I. 216–222. — Mihályi 89–94. □ Regeszta: DocVal 342–344. — ZsOkI I. 917. sz.

1004. 1389. február 12. (in Wysegrad, f. VI. a. Valentini mart.) Zsigmond király felkéri a Lelez-i konventet, hogy tartson vizsgálatot Warada-i Domokos panasa ügyében, miszerint Bylgez-i János elvette egy ZenthGewrgy-i jobbágya két lovát. (*H. G.)

Belefoglalva a leleszi konvent április 23-i jelentésébe, Zichy cs zselýi lt: DL 78005. □ Közlés: ZOKm IV. 395. □ Regeszta: ZOKm VII/1. 293. — ZsOkI I. 926. sz. □ A fenti ügyben 1389. június 3-án is említik Bülgezdi Jánost (DL 78007. — ZOKm IV. 398. — ZsOkI I. 1042. sz.).

1005. 1389. [március 10.–április 3. között] János erdélyi alvajda bizonyítja, hogy március 10-én (in oct. Cinerum) Szentimrén (in Sancto Emerico) az erdélyrészi nemesekkel tartott ítélőszékén Thate-i Márton fia: Péter – testvérének (fr. u.): Istvánnak és unokatestvérének (fr. p.): János fia: Istvánnak a nevében is – bejelentette, hogy Kach nevű (in ctu Albensi) földért János fia: István és Herceg Péter fia: Veres (Rufus) Imre Bogaath-i nemesekkel folytatott perükben, bírói engedéllyel, fogott bírák útján kiegyeztek. Megállapodásuk értelmében a Kach határán a Morus-ra épített malom az utóbbiaknak jut a körülötte levő földdel együtt. Ennek határát így állapították meg: Quantum unus homo in arcu manuali, arte omni falsitate in hac parte abiecta, penes illud molendinum stando, penes fluvium Morus supra semel sagittare posset, et ubi illa sagitta in terram descenderet, ibi unam metam terream erigerent, et de eadem meta incipiens directe iret versus occidentalem sew possessionem Makotelke ad quandam arborem piri, ubi esset una antiqua meta. Et abhinc incipiendo iuxta cursus priorum antiquarum metarum transiret versus possessionem Ludas infra ad fluvium Morus, ubi mete terminarentur. Kach föld maga a Thate-i nemeseknek jutott. Mivel Bogaath-i János fia: György és Herceg Péter fia: Miklós nincsenek jelen, velük az erdélyi káptalan előtt az egyezséget április 3-án (sab. a. Iudica) jóvá kell hagyni 50 finom ezüstmárka bánatpénz terhe alatt.

Ái az erdélyi káptalan 1389. augusztus 25-i oklevelében (1026. sz.), DL 30738. A leírás szerint pátens alakban volt kiállítva. □ Regeszta: ZsOkI I. 950. sz.

1006. 1389. március 22. (in Kene, f. II. a. Annunt. virg. Marie) Gál magister Zolnuk-i alispán és a négy szolgabíró bizonyítják, hogy előttük Zodorow-i Mihály fiai: István és György tiltakoztak az ellen, hogy Zaruad-i jószág részüket Farkas (d) Miklós, László fiai: Leukus, Miklós és László, valamint András fia: Mihály Zaruad-i nemesek jogtalanul használják. Őket és a többi Zaruad-i nemest a jószág rész további használatától eltiltották. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Pro Stephano et Georgio filii Mychaelis de Zodorow, contra Nicolaum dictum Farkas ac Leukus et omnes alios intrascriptos de eadem, prohibitoria. — *Uo. egykorú kézzel solvit-jel.* (K. A.)

Eredeti, papíron, hátlapján egy befűggesztett pecsét töredékével és két másik nyomával, Maleczky Miklós gyűjteménye (DF 286490). □ Közlés: Zounuk 9/1994. 259 (Benedek Gy., magyar fordításban).

*1389. március 26. Zsigmond király tartalmi áiból ismert átiró oklevele (DL 30099 és DL 31053, CDHung X/4. 851) inkább [1390]. március 26-án kelt (vö. DL 29992).

1007. [1389. március 27.–május 1. között] [A kolozsmonostori konvent] László erdélyi vajdához. Nadas-i Domokos vajdai és Antal frater pap konventi kiküldött 1389. március 27-én (sab. a. Letare) [Zuchac-i Bese (d)] András fiát: Pétert be akarta vezetni Felseumachkas birtokába, a kezében levő négy kúria kivételével, de [Alsoumachkas-i] Miklós fia: Balázs nevében Bindel György, testvérei: Péter és István nevében pedig Lőrinc elmentmondott, amiért május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) a vajda színe elé idézték őket.

Tartalmi említés Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1392. május 12-i oklevelében, DL 27137.

1008. [13]89. [április 3. körül] (f. [...]) [Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy előtte Bogath-i János fiai: István és György, valamint [Herceg] Péter fiai: Miklós és Veres (Rufus) Imre a Kacz nevű földért régóta folyó perben fogott bírák segítségével úgy egyeztek ki Thate-i Márton fiaival: Istvánnal és Péterrel, hogy a Kacz határán a Morus folyóra épült malom, továbbá a körülötte levő föld, egy nyíllövésnyi távolságig, ahol határjelet emeltek (molendinum in fluvio Morus in facie eiusdem terre Kacz ordinatum cum quadam particula terre ex parte ipsius molendini, que sic distingitur, quod unus homo stando circa ipsum molendinum, quantum una sagitta posset semel sagittare, ubi illa sagitta in terram caderet, ibi unam metam terream erigerent), örökjogon a Bogath-i nemeseknek maradjon. A jószág rész határait a következőképpen járták be: Ab eadem meta incipiens directe vadit [versus occid]entalem seu possessionem Makotelke ad quandam arborem piri, ubi esset una antiqua meta. Abhinc incipiendo iuxta cursus pr[is]orum antiquarum metam transiret versus possessionem Ludas infra ad fluvium Morus, ubi mete terminarentur. Kach (!) föld viszont a nyíllövésrel kijelölt határjeltől kezdve, János erdélyi alvajda [1389. március 10.–április 3. között kelt] oklevelének (1005. sz.) megfelelően Thate-i Márton fiainak: Istvánnak és Péternek, továbbá [unokatestvérüknek] János fia: Istvánnak jutott. A Bogath-i nemesek kötelezték magukat, hogy előbbieket, valamint ezek örökösait az átadott jószág rész birtokában minden rokonukkal és különösen András <budai> [éneklő]kanokkal

szemben saját költségükön megvédelmezik. — *Méltóságosor*: János prépost, László éneklő-, [Péter ör-, ... dékánkanonok]. (K. A.)

Eredeti, lyukacsos hártván, melynek felső része hiányzik, keltezésének nagy része pedig a függőpecséttel együtt kiszakadt, hátlapján Huszti András kézírásával regesztta és hibás, 1489-es évmegjelölés, Szász Nemzeti Lt, Nova collectio posterior, Urk. V/1832. Az évszám első két számjegyét az íráskép és a méltóságosor alapján állapítottuk meg, míg a napi keltezést az indokolja, hogy János erdélyi alvajda itt is említett 1389. március 10. után kelt oklevele (1005. sz.) szerint az akkor még távolmaradt Bogáti János fia: György és Herceg Péter fia: Miklós április 3-án kellett az erdélyi káptalan előtt az egyezséget jóváhagyják. A méltóságosor kiegészítése az erdélyi káptalan [1389]. augusztus 25-i (1026. sz.) oklevele alapján történt. Arra, hogy Bogáti János fia: András budai éneklőkanonok (1374–1396) volt, lásd: Ub III. 22; MonVat I/1. 211, Cameralia I. 108, 509. sz.

1009. 1389. április 14. (in Themeswar, f. IV. p. Ramispalmarum) Zsigmond király Santhow-i Petew fiainak: Jánosnak és Istvánnak érdemeikért a Solnuk vármegyei Santhow nevű birtokukra az október 16-át közvetlenül megelőző és követő három-három napra (tribus diebus ante festum beati Sigismundi, quod occurrit in die festi beati Galli confessoris inchoandum et tribus diebus post ipsum festum beati Sigismundi terminandum singulis annis) évi nagyvásárt (nundinas seu forum annuale) engedélyez, kivéve azt az ország minden bárójának és ispánjának joghatósága alól. E vásárt a kereskedők az ő különleges védelme alatt (sub nostra protectione et tutela speciali) szabadon látogathatják portékáikkal, és ott zavartalanul adhatnak-vehetnek. Rendelkezését hirdessék ki a vásárokon és közhelyeken. Minderről legközelebb nagypecsétje alatt is kész oklevelet adni. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt*: Relatio magistri Francisci filii condam comitis Stephani Bubek. — *Hátlapján, XVII. századi kéz írásával*: Az Senth Gal napi sokadalomrwl valo.

Eredeti, hártván, a szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105461. □ Regesztta: Turul 42/1928. 72 (Bártfai Szabó L.). — ZsOkI I. 982. sz.

1010. [1389?]. április 20. (Orodini, III. d. Passce) [Zsigmond] király [Imre?] erdélyi fehérvári (AlbTr) [püspökhöz?] és Bubek Imre [országbíróhoz]. Járjanak el az [aradi] prépost és a káptalan ama panaszában, hogy Torda város királyi polgárai és hospesei Eghazsafalua nevű birtokukban háborgatják őket, és károkat okoznak nekik.

Eredeti, töredék, papíron, melynek csupán a középső harmada maradt meg, hátlapján befűggesztett felségpecsét nyomával, DL 32232. A keltezés alapja, hogy Zsigmond király Bebek Imre közszerelése idején (1379–1395) és az egyházfalvi per (ZsOkI I. 1994., 2043, 2057, 2264, 3651, 3784. sz.) körüli években ekkor tartózkodott hűsvétkor Arad környékén (Engel–C. Tóth: Itineraria 61).

1011. 1389. április 29. (in Zentyuan, in Petri mart.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmonostra-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Almas-i Tamás, Toldalag-i Barnabás fia: János, Faragow-i Péter fia: Miklós, Péter fia: András, vagy [Faragow]-i Loch (d) István iktassa udvarmesterének (curie nostre magistrum): Kerestwr-i Imre fiának: Jánosnak a Torda vármegyei Kerestwr öt örökjogon illető és kezei közt levő negyedrészt, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a színe elé.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1389. május 17-i jelentésébe (1013. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73783.

1012. 1389. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Jakab fia: László Heesfalwa-i nemes – testvére (fr. u.): Miklós és Kyzd-i Nikolaus fia: Johann nevében is – a Kyzd falu közepén keresztülfolyó patakra épült malmukat annak minden jövedelmével és hasznovételével együtt 31 garassal számolt 350 Ft-ért eladta Georg Kyzd-i plébánosnak, Kyzd kerület (districtus) dékánjának, aki az ottani hospesek közösségét (universitas) képviselte. Az eladók vállalták, hogy mindenféle keresettel szemben saját költségükön megoltalmazza a hospeseket és örököseiket. (K. A.)

Ái az erdélyi káptalan 1417. július 4-jei oklevelében, mely 1897-ben a százszéki száz év. egyházköztség lt-ban volt, de jelenlegi holléte ismeretlen. A leírás szerint patens alakban volt kiállítva. □ Közlés: Ub II. 634–635. □ Regeszta: ZsOkI I. 1005. sz.

1013. 1389. május 17. (f. II. p. Cantate) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1389. április 29-i kérésére (1011. sz.) Faragow-i Péter fia: Miklós vajdai ember, Miklós frater pap, perjel és őrszerzetes tanúbizonysága mellett, május 13-án (f. V. p. Ioh. a. port. Lat.) Imre fia: Jánost ellentmondás nélkül bevezette a Torda vármegyei Kerestwr birtok őt örökjogon illető és kezei közt levő negyedrészébe, miután három napon át várakozott a helyszínen.

Eredeti, hártýán, függőpecsét töredékével, melynek körirata: S CONVENTVS BETE M [VIRGINIS DE COLOSOMONAT], Teleki cs mvhelyi lt: DL 73783.

1014. 1389. május 19. (in Sancto Emerico, f. IV. a. Elene) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Haranglab-i Pál fia: Mihály fia: Györgyöt vezessék be Dezfolua/Desfolua birtok (Kykellev vm) ama felébe, amely jelenleg Keurus-i Peter fia: Martin és Georg, valamint Keurus-i Peter fia: Peter kezében van. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Zeuke-i Benedek fia: András, [Zeuke-i] László, Lapad-i Buken fia: Miklós. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Honorabilibus et discretis viris capitulo ecclesie Transsiluane, amicis suis honorandis, pro Georgio filio Michaelis, introductoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, hátlapján Huszti András írásával regeszta, DL 29730.

1015. 1389. május 19. (in Sancto Emerico, f. IV. a. Elene) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát Haranglab-i Mihály fia: Jakabnak a jelenleg Hechel-i Peter fiai: Martin és Georg, valamint [Hechel-i] Peter fia: Peter kezében levő Sarus (Kykellev vm) birtokbeli részeibe való bevezetéshez. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Sarus-i Péter, Sumugyon-i Pál és Mihály. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Honorabilibus et discretis viris capitulo ecclesie Transiluane pro Iacobo filio Michaelis de Haranglab.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 29731. □ Közlés: Ub II. 635–636. □ Regeszta: ZsOkI I. 1023. sz.

1016. 1389. június 4. (Waradyni, f. VI. a. Penth.) János Warad-i püspök parancslevele udvarbírójához, birtokai officialisaihoz, Warad város bíráihoz és esküdtjeihez. Bolug István özvegyének vagy fiának: Jakusnak a kérésére a szebeni (de Cybinio) polgárokat, hos-

peseket és kereskedőket személyük vagy portékájuk feltartóztatásával ne akadályozzák a zavartalan közlekedésben és foglalkozásuk gyakorlásában.

Eredeti, papíron, a szöveg alatt vörös viaszba nyomott, befűggesztett, nyolcszögű gyűrűspecstől töredékével, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/55 (DF 244620). □ Közlés: Ub II. 636. □ Regeszta: ZsOkI I. 1045. sz.

! **1017.** 1389. június 8. (Bude, f. III. p. Pent.) Zsigmond király László erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. Az erdélyi részek végeinek (in confiniis fere partium nostrarum Transilvanarum) vincellérei (vinicularum) és Magura hegy urai (dominorum montium Magura) elpanaszolták, hogy kiváltságaikat semmibe véve (spretis) a címzett официálisai és emberei bortized és hegyvám (decimarum ex vino reliquorumque tributorum monticularium) fizetésére akarja kényszeríteni őket. Minthogy a panaszosok által bemutatott kiváltságlevelek tanúsága szerint a korábbi királyok felmentették őket és elődeiket is ezen adónemek fizetése alól, a hegy és a szőlő pedig adómentes, megparancsolja a vajdának, hogy a panaszosoktól sem bortizedet, sem bármiféle más adót ne követeljen. (K. A.)

Eredetije ismeretlen, XIX. századi másolata Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplTrans II. 207). A leírás szerint az oklevél 1495. évi átiratban maradt fent az erdélyi kincstári lt-ban (f. 16, litt. K, nr. 6), ott azonban nem sikerült megtalálni. Az az eredeti hiánya, újkori nyelvezete és az erdélyi részek végeinek emlegetése miatt hamisnak tekinthető.

1018. 1389. június 9. (in Schenk maiori, f. IV. infra oct. Penth.) Schenk szék bírái, esküdtjei és vénei bizonyítják, hogy előttük Tylo comes és testvére (fr.): Ladislaus comes réteni (de villa Retherii) nemesek a Boldogváros (villa Felicis loci) felőli felső malom és a hozzá tartozó tó fele részét átadták a szék Boldogváros nevű faluja lakóinak, akik a tó és a malom másik felének a birtokosai, és akiket az esküdt véneik képviseltek. A boldogfalviak a réteni nemesek birtokán egy olyan malmot kell építsenek, melynek alapja (fundum) száz lépés (gressus) hosszú, mélysége pedig a tó közepén a víz lefolyása felé egy rőffel (in una ulna) kell több legyen mint amekkora Croecher Michael Zeigerstat-i ember. Egyik fél sem sértheti meg soha a másik jogait. — *Az egyezségnél jelen levő tanúk:* Nagysinkről (de Schenk maiori) Fridrich Peter, Gyrlach Johann, Nagysinki Vuelman Claaz újvárosi (de Noua civitate) comes, [Újvárosból] Leynczynk Georg, Barankuty-ról Stephan fia: Johann és Sculak Peter, Schars-ból Halperphaff, Rorbach-ból Hon Herman és Gotfredus kádár (doleator), Százhalmi (de Centum cumulis) Nikolaus fia és más bölcs férfiak. — Az oklevelet a szék pecsétjével erősítik meg. — *Arenga.* (K. A.)

XV. század végi másolat, mely 1897-ben a boldogvárosi szász ev. egyházközség lt-ban volt, jelenlegi holléte ismeretlen. — Ái Sinkszék 1483. január 25-i oklevelében, uo. A leírás szerint privilegialis alakban volt kiállítva. □ Közlés: Arch. f. Kunde öst. Gesch. 5/1850. 338 (Teutsch, G. D., töredék). — Ub II. 636–638.

1019. 1389. június 13. (in Sancto Emerico, in oct. Penth.) János erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát Nymiti-i István fiai: Jánosnak és Jakabnak az őket örökjogon illető Nymiti birtok negyedrészébe, valamint az ahhoz tartozó Kizkayan, Mezed és Alphaza nevű román (Volahalibus) falvakba történő beiktatásához. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Alsopestes-i Canad fia: István, Haro-i (d) Chuka Do-

mokos és fia: István, Farcas (d) Pál. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Amicis suis honorandis capitulo ecclesie Transsilvane, pro Iohanne et Iacobo filiis Stephani de Nymiti, introductoria.*

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 29732. □ Közlés: DocVal 358–359. □ Regeszta: ZsOkI I. 1057. sz.

1020. [1389. június 13. után] János magister erdélyi alvajda bizonyítja, hogy színe előtt [Zuchac-i Bese (d)] András fia: Péter ügyvédje: Bertalan deák a május 1-jéről (ab oct. Georgii mart.) június 13-ra (ad oct. Penth.) halasztott terminuson és az azt követő napokon át hiába várta [Alsoumachkas-i] Miklós fiait: Pétert és Istvánt, ők nem jelentek meg, [hogy ellentmondásukat (vö. 1007. sz.) megokolják]. (H. G.)

Tartalmi említés Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1392. május 12-i oklevelében, DL 27137.

1021. [1389. június 14.] (Rome, apud S. Petrum, Ind. XII, Urbani VI. an. XI., d. Lune, XIV. Iunii) [M(arinus), a római új Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa és a pápai kamara más tagjai előtt] Péter erdélyi püspök – ügyvédje: Fekete (Niger) Bertrand, a Cenad-i egyház Orod-i főesperese útján – 1500 Ft servitium commune és öt servitia consueta, valamint elődje adósságának [1389]. december 25-ig (in Nat. Dom.) történő kifizetésére kötelezi magát. — *Jobb felől: XIII card[inales].* (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, CamAp, Obligationes, vol. 48, fol. 119^v. □ Közlés: Temesváry 240. — Cameralia I. 100. sz. □ Regeszta: Pray: Specimen II. 263. — Szeredai: Series 126.

1022. 1389. június 16. (Albe, IV. d. oct. Penth.) László Ozd-i főesperes, a püspöki szék üresedésének idejére a káptalan által állított általános helynök azt a pert, amelyet előző halasztólevele értelmében Zegew-i Mihály fia: Miklós, felesége nevében június 13-án (in oct. Penth.) kezdett Chege-i Desew fia: László, László fia: Leukus és Scentheged-i Kovács (Faber) László ellen, akiket ügyvédvalló levél alapján Scentheged-i Jakab képviselt, a felek akaratából július 8-ra (ad quind. Ioh. Bapt.) halasztja. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Ladislao filio Desew, Lewkus filio Ladislai de Chege ac Ladislao Fabro de Scentheged, contra dominam consortem Nicolai filii Michaelis de Zegew, ad quindenas festi beati Iohannis Baptiste, prorogatoria.*

Eredeti, papíron, zárlatán mandorla alakú pecsét töredékeivel, hátlapján Huszti András írásával regeszta és levéltári jelzet, Wass cs lt (DF 252794). □ Regeszta: WassLt 197. sz.

1023. 1389. június 27. (in Bunchida, in reg. Lad.) János erdélyi alvajda a Clusmonostri-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Doboka-i Leukus fia: Miklós és Mihály, [Doboka-i] Erdük (d) Mihály vezesse be Mara-i Miklós fia: Tamást testvéreivel (fr. c.): Lászlóval, Istvánnal és nővérével (s. u.): a hajadon Margittal együtt néhai Aba fia: Domokos és András fia: János Eztyn-i birtokrészének harmadába, melyet Gergely Keleser-i főesperes, Imre erdélyi püspök általános helynöke előtt visszapereltek.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1389. július 17-i jelentésébe (1024. sz.), ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253667).

1024. 1389. július 17. (sab. p. Divis. apost.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje János erdélyi alvajdának. 1389. június 27-i kérésére (1023. sz.) Doboka-i Leukes fia: Miklós alvajdai megbízott, Bereck pap, a konvent Kayantow-i káplánja, hiteles-helyi tanúbizonyság jelenlétében július 13-án (f. III. sc. in Margarete virg.) néhai Aba fia: Domokos és András fia: János Eztyen-i birtokrészének harmadát Mara-i Miklós fiának: Tamásnak, Lászlónak, Istvánnak és hajadon testvérüknek (s. u.): Margitnak iktatta.

Eredeti, hártýán, függőpecséttel, melynek körirata: S CONVENTVS [BETE M VI]RGINIS DE COLOSMONAT, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253667).

1025. 1389. augusztus 9. (in vig. Laurentii mart.) Az erdélyi egyház káptalana Vsy-i Joanka fia: János kérésére átírja János magister erdélyi alvajda 1380. október 6-i pátens oklevelét (570. sz.).

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 42424.

1026. [1389]. augusztus 25. (f. IV. p. Bar[tholomei] ap.) Az erdélyi egyház káptalana Tate-i Márton fia: István kérésére privilegiális alakban átírja János erdélyi alvajda 1389. [március 10.–április 3. között kelt] pátens oklevelét (1005. sz.). — *Méltóságsor:* [János prépost], László éneklő-, Péter őr- és Péter [Torda-i (?) főesperes dékánkanonok]. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Super portione terre Kacz.

Eredeti, hártýán, melynek alján, a függőpecséttel együtt, több sor leszakadt, DL 30738. Az oklevél hátlapján szereplő 1379. év nyilvánvalóan téves, mert az átírt oklevél 1389. évben kelt, ugyanakkor 1390 tavaszától már nem Péter, hanem Mihály hunyadi főesperes a dékánkanonok (DL 30368). A méltóságsor kiegészítése az erdélyi káptalan [13]89. [április 3. körülre] keltezhető oklevele alapján történt, melyben már nem Bebek Miklós (1388), hanem Laki János (1389–1402) szerepel prépostként (1008. sz.). A dékánkanonok feltehetően azonos azzal a Szepesi Péterrel, aki 1367–1387 között kolozsi főesperesként hét ízben is betöltötte a tisztséget (Turul 92/2019. 83–84 [Hegyí G.]), majd 1387-ben a tordai főesperességben tűnt fel (917. sz.) és 1394–1395-ben e minőségében ismét dékán lett (Ub III. 107, 117; Pesty: Krassó III. 230, 231; TelOkI I. 253).

! **1027.** 1389. október 18. (in Szent-Ivan, in Luce ev.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az Erdeud nemzetségbeli Miklós magister fia: Bakacs (d) Tamás ügyvédül vallotta Pál fiát: Jánost abban a perben, melyet – fia: Péter és Bálint nevében is – Tamás fia: Regen Dénes magister ellen Antal ispán előtt folytatott. (K. A.)

Eredetije ismeretlen. Nyelvezete alapján újkori hamisítvány, mely talán az Erdődy család régiségét volt hivatott támogatni – vö. Sz 9/1875. 548–550 (Botka T.); TTár 1908. 34–35 (40. sz., Karácsonyí J.); Turul 91/2018. 8 (4. jgyz., C. Tóth N.). □ Közlés: CDHung X/1. 555. □ Regesztá: ZsOkI I. 1172. sz.

1028. 1389. október 30. (sab. a. Omn. sanct.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Buda-i György fia: Gergely és István nevében Nadasd-i Lőrinc fia: Domokos tiltakozott az ellen, hogy Kalyan-i Mannus Dyos birtok felét Wos (d) Istvánnak kötötte le, majd utóbbi rokonaival együtt eltiltott a jószág rész elfoglalásától. (K. A.)

Tartalmi áí Dobokai János és mártonfalvi Geréb János erdélyi alvajdák 1409. május 22-i oklevelében, DL 28069.

1029. 1389. november 3. (in Apathyda, f. IV. p. Omn. sanct.) Henke (d) László györgyfalvi (de villa Georgii) nemes és Bálint Mera-i nemes, Clus vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy István fia: Mihály és Chorung (d) Benedek a köztük tolvajlás miatt folyó perben fogott bírák útján kiegyeztek egymással.

Eredeti, papíron, hátlapján két befűggesztett gyűrűspecstét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73784. □ Közlés: TelOkI I. 222. □ Regeszta: ZsOkI I. 1185. sz.

1030. [1389]. november 10. (Rome, apud S. Petrum, IV. Id. Novembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa a Warad-i püspökhöz. Jak [fia:] Dávid erdélyi egyházmegyei klerikus számára, gondoskodjék kanonokságról az erdélyi egyházban, és rezerváljon neki ugyanott prebendát vagy méltóságot vagy ennek hiányában lelkipásztorkodással nem járó hivatalt. — *A szöveg alatt:* N(icolaus) de Ben(even)to. — XXIII. (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegLat, vol. 2, fol. 8^v–10^f. □ Közlés: MonVatHung I/3. 10–11. □ Regeszta: ZsOkI I. 1202. sz.

1031. [1389]. november 12. (Rome, apud S. Petrum, II. Id. Novembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa Wargel Theodorichnak, az erdélyi egyházmegyei Reychaw plébánosának (rector parochialis ecclesie), a szabad művészetek magisterének, aki Zsigmond magyar király követe és házi (commensalis) káplánja, méltóságot rezervál az erdélyi egyházban, lelkipásztorkodással vagy anélkül, tekintet nélkül arra, hogy plébániája mellett a Tartu-i és a Warmia-i egyházban várománnyal rendelkezik, továbbá a pápai palotában pert folytat egy erdélyi kanonokságért és prebendáért. A méltóság megszerzése után három évvel azonban le kell mondania a plébániáról. — Beiktatásával a Tuy-i (Tudensis) püspököt, a Vesprim-i egyházmegyei óbudai (Veterisbude) Szt. Péter-monostor prépostját és az erdélyi egyház Doboka-i főesperesét bízta meg. — *A szöveg alatt:* N(icolaus) de Ben(even)to. — XIII. — XVI. (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegLat, vol. 2, fol. 20^f–21^v.

1032. [1389]. november 13. (Rome, apud S. Petrum, Id. Novembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa Oyta-i Papen Heinrich-nek, a szabad művészetek magisterének erdélyi kanonokságot adományoz, továbbá prebendát vagy olyan méltóságot rezervál, amelynek a [pápai] tized alapján számított évi jövedelme nem haladhatja meg lelkipásztorkodással (cum cura) a 25, anélkül (sine cura) pedig a 18 ezüstmárkát. Nem jelenthet akadályt, hogy a kedvezményezett Warad-on a várbeli Szűz Mária-egyházban kanonoksággal és prebendával, ugyanott a székesegyházban a Keresztelő Szt. János-oltárral rendelkezik, egy-egy osnabrücki (Osnabrugensis) és Warad-i kanonokságért és prebendáért pedig pert folytat a pápai palotában. Osnabrücki javadalmáról azonban az erdélyi megszerzése után le kell mondania. — Beiktatásával a Tuy-i (Tudensis) és a Warad-i püspököt, valamint az erdélyi főesperest bízta meg. — *A szöveg alatt:* N(icolaus) de Ben(even)to. — XIII. — XVI. (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegLat, vol. 1, fol. 321^v–323^f. □ Közlés: MonVatHung I/3. 22–23. □ Regeszta: ZsOkI I. 1217. sz.

1033. [1389]. november 14. (Rome, apud S. Petrum, XVIII. Kal. Decembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa felsorolja a mindenkori esztergomi (Strigoniensis) érsek közvetlen joghatósága alatt álló bencés és premontrei monostorok, társaskáptalanok, plébániák és dékánások között a Kolosmonostora-i bencés monostort, a szebeni (Cibiniensis) prépostságot, a szebeni és Brasso-i dékánátust és az erdélyi, korábban argyasi egyházmegyében (in dicta Transsilvanensi, olim Argensi diocesi) más meg nem nevezett egyházközségeket és dékánásokat. (*)

Ái X. Leó pápa 1513. augusztus 4-i oklevelében, az esztergomi káptalan mlts, Acta radicalia, lad. 44, fasc. 6, nr. 8 (DF 237361) és Prímási Lt, Archivum ecclesiasticum vetus, nr. 72/1 (DF 278961). A keretoklevél tévesen tulajdonítja a bullát VIII. Bonifác pápának (1294–1303), mivel a szöveg hivatalban levő esztergomi érseként egy bizonyos Jánost említ, aki csakis a IX. Bonifác idején (1389–1404) tisztségben levő Kanizsai Jánossal (1387–1418) azonosítható. Vö. TTár 1908. 38–39 (20. sz., Karácsonyi J.). □ Közlés: CDHung VI/1. 350–353. — Török: Prímás II. 41. — Hurmuzaki I/1. 526–527 (mindhárom tévesen 1295-re keltezve). — Ub III. 253–255. □ Regesztá: TFirmh LXXVI–LXXVII. — Potthast II. 24218. sz. — Ub I. 200 (mindhárom 1295. november 14-i hibás keltezéssel). — ZsOkl I. 1221. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1522. sz.

1034. [1389]. november 15. (Rome, apud S. Petrum, XVII. Kal. Decembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa az erdélyi egyházmegyei Colosmonostora-i monostor apátjának. A passauai (Pataviensis) egyházmegyei Bécsben (Vienne) tanuló Zekeres-i Márton [fia:] Egyed erdélyi egyházmegyei klerikusnak rezerváljon a Warad-i püspök adományozási joga alá tartozó beneficiumot, amelynek a [pápai] tized alapján számított évi jövedelme nem haladja meg lelkipásztorkodással a 25, anélkül pedig a 18 ezüstmárkát. — *A szöveg alatt:* N(icolaus) de Ben(even)to. — XXII. — *A szöveg élén, bal felől:* Io(hannes) de Bonon(ia) quo ad correctio-nem. — Correctum a mandato N(icolai) de Ben(even)to. (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegLat, vol. 4, fol. 29^r–30^r. A szöveget eredetileg a váradi püspököknek címezték, a kedvezményezett előneveként pedig *de Foro Niculorum* (!) szerepelt, utóbb mindkettőt javították. □ Közlés: MonVatHung I/3. 48 (november 13-i hibás keltezéssel). □ Regesztá: ZsOkl I. 1231. sz.

1035. [1389]. november 16. (Rome, apud S. Petrum, XVI. Kal. Decembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyei Colusmonostora-i Szűz Mária-monostor apátjának. Bertalan [fia:] András erdélyi egyházmegyei áldozópap számára rezerváljon méltóságot vagy ennek hiányában lelkipásztorkodással nem járó hivatalt az erdélyi egyházban. — *A szöveg alatt:* N(icolaus) de Ben(even)to. — XXIII. (K. A.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, RegLat, vol. 2, fol. 38^r–39^v. □ Közlés: MonVatHung I/3. 31–32. □ Regesztá: ZsOkl I. 1235. sz.

1036. [1389.] november 16. (Rome, apud S. Petrum, XVI. Kal. Decembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa Miklós [fia:] János áldozópapnak Warad-i kanonokságot adományoz, tekintet nélkül arra, hogy rendelkezik az erdélyi egyházmegyei Deva plébániájával (parochialem ecclesiam), továbbá hogy per folytat a pápai palotában egy megürült erdélyi kanonokságért és prebendáért, az erdélyi egyházban szintén megürült Clus-i főesperesi méltóságot pedig már adományul kapta tőle. Utóbbi elfoglalása esetén azonban plébániájáról le kell mondania. — Beiktatásával a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István-monostor és a Warad-i vár-

beli kisebbik Szűz Mária-egyház prépostjait, valamint a khalkiszi (Nigropontensis) dékánt bízta meg. — *A szöveg alatt:* N(icolaus) de Ben(even)to. — XI. — XIII. (K. A.)

Regiztrumbejegyzés, AAV, RegLat, vol. 8, fol. 67^v–68^r. □ Közlés: MonVatHung I/3. 33. □ Regeszta: ZsOkI I. 1237. sz.

1037. [1389]. november 20. (Rome, apud S. Petrum, XII. Kal. Decembris, an. I.) [IX.] Bonifác pápa Stoltzeberg-i (!) Michael [fia:] Michael számára, aki személyesen jelent meg a pápai udvarban, várományt (canonicatus sub expectatione prebende) [adományoz] és méltóságot [rezervál] az erdélyi egyházban. (K. A.)

Tartalmi ái IX. Bonifác pápa 1401. augusztus 23-i oklevelében, AAV, RegLat, vol. 94, fol. 169^{r-v}. □ Közlés: MonVatHung I/4. 366. □ Regeszta: ZsOkI I. 1262. sz.

1038. 1389. november 30. (in Themeswar, in Andree ap.) Mária királynő a [Byhor] vármegyei Adryan nevű királynői várat a hozzá tartozó falvakkal és vámokkal (cum tributis), valamint egyéb haszonvételekkel együtt 2000 arany Ft-on zálogba adja kincstartóinak: Kwsal-i Jakch fiainak: György, István és András magistereknek. — *A szöveg élén, jobb felől és a pecsét alatt:* Commissio propria domine regine. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írásával:* Pro duorum milium florenis super Adoryan.

Eredeti, megcsonkult hártján, a szöveg alatt befüggesztett titkospecsét nyomával, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254819).

1039. 1389. december 9. (Albe, in crast. Concept. virg.) Péter erdélyi püspök, királyi kancellár Dénes volt bán fiának: Tamás magisternek (m), utóbbi feleségének és családjának egy évre engedélyezi, hogy utazásaik során egyházmegyéje területén arra alkalmas helyeken, gyertyák és más kegyszerek mellett misét mondassanak, kikötve azonban azt, hogy azon kiközösítettek nem vehetnek részt. (K. A.)

Eredeti, papíron, a szöveg alatt vörös viaszba nyomott, nyolcszögű gyűrűspecséttel, melynek közepében a püspök családnevére (Knol) utaló K betű látható, Erdődy cs galgóci lt, lad. 28, fasc. 10, nr. 3 (D 301). □ Közlés: BánfOkI I. 421–422. □ Regeszta: ZsOkI I. 1286. sz.

1040. 1389. december 10. (in Radom, f. VI. p. Concept. Virg.) Mircea (Mircius) havasalföldi (Transalpini) vajda követei: Maynus és Hericzsky Roman comesek, valamint Petru moldvai (Muldaviensis) vajda követe: Dragoyus lovászmester (marschalcus), bizonyítják, hogy Mircea vajda nevében örökérvényű és kölcsönös védelmi szövetséget kötöttek [II.] Ulászló lengyel királlyal a magyar király vagy alattvalói és mindenki más ellen. A felek megígérték, hogy az egyezségről nagyobb pecsétükkel megerősített oklevelet állítanak ki, melyet mindketten [1390.] március 9-ig vagy legkésőbb március 16-ig (ad Medium quadragesime ... aut octo dies post hoc) elküldenek Moldvába. (K. A.)

Eredetije 1758-ban még Krakkóban, a lengyel rendi állam archívumában, 1890-ben pedig az orosz külügyminisztérium moszkvai lt-ban volt; az innen Varsóba visszaszállított állagokban (AGAD, Zbiór dokumentów pergaminowych) viszont már 1932-ben sem volt fellelhető (vö. Costăchescu II. 599–607). □ Közlés: CDPol I/2. 597–598. — CDHung X/8. 297–299. — Magazin pt. Dacia I/1845. 329–331 (Laurian, A. T.). — Hurmuzaki

I/2. 315–316. — Arion: Mircea cel Bătrân IV. sz. — Crestomație II. 408–409. — Șincai I. 538–539. — Relațiile internaționale 83–84 (mindhárom román fordításban). □ Regeszta: InvCrac 132. — ZsOkI I. 1287. sz.

*1389. december 15. Zsigmond király átíró privilégiuma (DF 246814) valójában 1389. január 15-én kelt (998. sz.).

1041. [1389]. december 24. (Rome, apud S. Petrum, XXIV. Decembris, Ind. XII., Bonifacii IX. an. I.) Ferenc, [a bíborosi testület kamarása] bizonyítja, hogy Péter erdélyi püspök – Brendescheyd-i Jakob, az esztergomi Szt. György-[egyház] prépostja révén – római pénzben (monete Romane) 595 Ft-ot, 2 solidust és 3 dénárt fizetett commune servituma, 51 Ft-ot, 39 solidust és 2 dénárt pedig egy servitium minutum részleteként. A többire haladékat kapott [1390.] augusztus 15-ig (usque ad Assumpt. Marie virg.). — *A szöveg alatt:* Fl(orens) III, gr(ossos) III. (H. G.)

Regisztrumbejegyzés, AAV, CamAp, Solutiones, vol. 47, fol. 83^v, vol. 51, fol. 4^r és vol. 59, fol. 22^r. □ Közlés: Cameralia I. 496. sz. (kihagyásokkal).

1042. 1389. december 27. (in Themeswar, in Ioh. ap. et ev.) Mária királynő – Szt. Mihály arkangyal iránti tiszteletből, valamint Péter erdélyi püspök kérésére – felhatalmazza az erdélyi káptalant, hogy jobbágyaitól ugyanúgy behajthassa a kilencedet természetben vagy pénzben, amint ezt a királyi jobbágyoktól szedik, és megtiltja a vajdának, illetve alvajdának, hogy a kanonokokat ebben akadályozza. — *Hátlapján, XVI. századi kéz írással:* Negotium capituli, aliis non valet.

Eredeti, hártán, szöveg alatt befűggesztett titkospecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban, II/43 (DF 277419). □ Közlés: Szeredai: Notitia 58. — CDHung X/1. 529–530. — Transilvania 5/1872. 127 (Moldovanu, Șt.). — Hurmuzaki I/2. 316. — Ub II. 638. □ Regeszta: ErdKlt 212. sz. — ZsOkI I. 1294. sz.

1043. 1389. december 29. (in Apathyda, f. IV. p. Nat. Dom.) Beke fia: Gergely magister Iklod-i nemes, Clus vármegye ispánja, valamint szolgabírái: Henke László és Mera-i Bálint bizonyítják, hogy Darabas (d) Miklós Suk-i nemes előttük tiltotta a szentmiklósi (de Sancto Nicolao) hospeseket vizei halászatától és határjelei bolygatásától.

Eredeti, papírszeleten, hátlapján három befűggesztett gyűrűspecsét töredékével, Suky cs lt (DF 255239).

1044. 1389. A Cluswar-i bíró és az esküdtek elrendelik, hogy az ottani polgárok és hospesek a [kolozsmonostori] monostor területén fekvő szőlőikből borkilenced gyanánt fizessenek földbért (terragium) [az apátnak?]. (K. A.)

Kivonata a kolozsmonostori konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében, DL 36403, pag. 1b. A leírás szerint privilegiális alakban, zöld selyemfonálon függő pecsét alatt volt kiállítva. □ Közlés: KmJkv I. 184.

FÜGGELEK

Tótsolymosi Apród János küküllői (1354–1393) és Szepesi János dobokai (1378–1391) főesperes Erdélyen kívüli – magánjellegű vagy hivatali – tevékenységét számos oklevél adatozza. Ezek regesztáit, amennyiben nem volt egyéb erdélyi vonatkozásuk, nem vettük fel a kötetbe, mivel jelentős tömegük folytán az itt közölt anyag indokolatlanul tarkává vált volna, megterhelve magát a mutatót is. Hogy a kutatás mégis hasznosíthassa gyűjtésünk eredményét, lektorunk tanácsára külön táblázatban soroljuk fel ezeket a forrásokat.

JÁNOS KÜKÜLLŐI FŐESPERES MAGYARORSZÁGI EMLÍTÉSEI

<i>Keltezés</i>	<i>Kibocsátó</i>	<i>Tárgy</i>	<i>Jelzet</i>	<i>Közlés, regeszta</i>
1376. ápr. 25.	Szepesi kápt.	Birtokbavezetés (Görgő, Göbölfalva, Milaj, Haraszt, Kotterbach, Lendernó)	DL 63696. DL 74872. (ái)	MáriássyLt 96. sz.; Turul 41/1927. 20; ZsOkl V. 1593. sz.; DocRomHist C, XV. 32.
1377. jún. 16.	Szepesi kápt.	Leánynegyed kiadása (Görgő, Haraszt, Milaj, Lendernó, Kotterbach)	DL 74881. (ái)	MáriássyLt 98. sz.; Turul 41/1927. 20–21.
1378. jan. 13, Diósgyőr.	I. Lajos kir.	Birtokadomány (Kosztrosinfő/Rikalffalva, Mátéfalva/Béla)	DL 6497. DL 6498. (ái) DL 74871. (ái)	Sz 27/1893. 11; MáriássyLt 100. sz.; Turul 41/1927. 21; ZsOkl V. 1594. sz.; DocRomHist C, XV. 363.
1378. márc. 18.	I. Lajos kir.	Oklevél átírása (Milaj, Haraszt, Kotterbach, Lendernó)	DL 74870. (ái)	MáriássyLt 101. sz.; Turul 41/1927. 21; ZsOkl V. 1592. sz.
1378. júl. 1.	Szepesi kápt.	Birtok átengedése (Poga)	DL 6549.	Sz 43/1909. 424.

1379. jan. 28., Visegrád	Garai Mik- lós nádor	Ítélet birtokper- ben (Malcó)	DF 262763. (ái)	CDHung IX/5. 366; DocRomHist C, XV. 520.
1379. febr. 1., Visegrád	Szepesi Ja- kab ob.	Oklevél átírása (Mátéfalva)	DL 13485.	DocRomHist C, XV. 533.
1379. febr. 7., Esztergom	János esz- tergomi vik.	Perhalasztás	DF 208962.	DocRomHist C, XV. 535.
1379. márc. 21.	I. Lajos kir.	Oklevél átírása (Milaj)	DL 74839.	MáriássyLt 104. sz.
1379. jún. 6., Esztergom	János esz- tergomi vik.	Hitbér kifizetése	DL 87520.	DocRomHist C, XV. 580–581.
1379. szept. 1.	Szepesi kápt.	Leánynegyed kiadása (Görgő)	DL 74840.	MáriássyLt 105. sz.; Turul 41/1927. 21.
1380. jan. 14., Esztergom	János esz- tergomi vik.	Ítélezés leány- negyed ügyében	DF 273441. DL 107744 (ái)	–
1380. ápr. 25., Esztergom	János esz- tergomi vik.	Pap és hívek vi- táját rendezi	DL 83054.	Bónis: Szentszéki regeszták 1439. sz.
1380. máj. 4.	Szepesi kápt.	Birtokbavezetés (Mátéfalva)	Petróczy cs lt (DL –)	CDHung IX/5. 426–428.
1380. máj. 10.	Esztergomi kápt.	Kápolnajavada- lom átadása	Esztergomi kápt. mlt (?)	CDHung IX/5. 412.
1380. máj. 31., Visegrád	János esz- tergomi vik.	Nyugta	DF 233940.	–
1380. okt. 29., Visegrád	Garai Mik- lós nádor	Ítélezés birtok- perben	DF 277862.	CDHung IX/5. 435–444. — Sz 43/1909. 424; DocRomHist C, XV. 788–789.
[1381. máj. 1.– okt. 6.]	Szécsi Mik- lós ob.	Ítélezés birtok- ügyben.	DF 201036.	VeszprReg 779. sz.
1381. szept. 19. Esztergom	János esz- tergomi vik.	Idézési parancs	DL 96571.	NyJAMÉ 52/2010. 148.
1382. ápr. 28., Esztergom	János esz- tergomi vik.	Perbeli elma- rasztalás	DL 50223.	Turul 41/1927. 21; DocRomHist C, XVI. 184.
1382. máj. 7.	János esz- tergomi vik.	Perhalasztás	DL 56915.	HanvayLt 131. sz.; DocRomHist C, XVI. 194.

1382. máj. 16.	Szécsi Miklós ob.	Birtokper (Mátéfalva)	DF 212703. DF 262664.	–
1382. aug. 27.	Szepesi kápt.	Tiltakozás (Mátéfalva)	DL 39688.	LtKözl 8/1930. 225.
1382. szept. 2., Somogy	I. Lajos kir.	Oklevél átírása (Kosztrosinfő, Mátéfalva)	DL 6498. DL 74871. (ái)	Sz 27/1893. 11; MáriássyLt 109. sz.; Turul 41/1927. 21; ZsOkI V. 1594. sz.; DocRomHist C, XVI. 237.
1383. jan. 19., Esztergom	János esztergomi vik.	Tiltakozás	DL 96581.	DocRomHist C, XVI. 282.
1383. jan. 28., Visegrád	Szécsi Miklós ob.	Ítélet birtokperben (Kosztrosinfő, Rikalffalva, Szlop, Vereshegy)	DL 67404. DL 71745. (ái)	DocRomHist C, XVI. 298–299.
1383. febr. 18.	Budai kápt.	Jelentés határjárásról	DL 6986.	CDHung X/1. 103–107.
1383. máj. 23., Esztergom	János esztergomi vik.	Parancs felbecslésre	DL 77884.	ZOkm IV. 265 – 266; DocRomHist C, XVI. 373.
1383. júl. 7., Esztergom	János esztergomi vik.	Ítélekezés végrendeletről	DL 77882.	ZOkm IV. 262–263; Bónis: Szent-széki regeszták 1472. sz.; DocRomHist C, XVI. 393.
1383. nov. 16., Esztergom	János esztergomi vik.	Perbeli idézés	DL 77891.	ZOkm IV. 271–272.
1384. szept. 20. Esztergom	János esztergomi vik.	Perhalasztás	DL 7100	–
1385. máj. 7., Esztergom	János esztergomi vik.	Perhalasztás	DL 7149	–

JÁNOS DOBOKAI FŐESPERES MAGYARORSZÁGI EMLÍTÉSEI

<i>Keltezés</i>	<i>Kibocsátó</i>	<i>Tárgy</i>	<i>Jelzet</i>	<i>Közlés, regeszta</i>
1381. okt. 31., Diósgyőr	I. Lajos kir.	Per áthelyezése (Ósva)	DL 74841.	MáriássyLt 108. sz.; DocRomHist C, XVI. 129.
1382. aug. 16., Visegrád	Garai Miklós nádor	Ítélet birtokper- ben (Ósva)	DL 3059.	DocRomHist C, XVI. 232.
1382. okt. 6.	Szepesi kápt.	Tiltás (Dolyán)	DL 13468 (tái)	ZsOkI V. 1590. sz.
1385. máj. 8.	Szentgyörgyi Tamás ob.	Perhalasztás (–)	DL 52500.	KálLt II. 1998. sz.; Süttő: Anjou II. 215; DocRomHist C, XVI. 615–616.
1388. márc. 15.	Szepesi kápt.	Határjárás (Réti)	DL 60436.	CDHung X/1. 750–756; ZsOkI I. 466. sz.
1388. ápr. 16., Visegrád	Lackfi István nádor	Idézés (Musina vár)	DL 60438.	–
1389. máj. 26., Füred	Zsigmond kir.	Birtokadomány (Réti/Zsaluzsán)	DL 60448.	ZsOkI I. 1034. sz.

MUTATÓK

NÉV- ÉS TÁRGYMUTATÓ

A mutató tárgyszavainak kiválasztásakor és rendszerezésekor nagyrészt az előző kötetek gyakorlatát követtük. Ennek megfelelően a mutató tartalmazza a regesztákban előforduló összes hely- és személynevet, a legfontosabb tárgyi címszavakat és azokat az elvont fogalmakat, amelyek számot tarthatnak a történészek érdeklődésére. Az eligazodást könnyítettük utalások és gyűjtőfogalmak segítségével.

A *helységnevek* a történetileg kialakult magyar alakjukban, többnyire megkülönböztető előtag nélkül jelennek meg a mutatóban (pl. Gerendkeresztúr Keresztúr címszó alatt keresendő). A várak még akkor is külön tételként szerepelnek, ha névalakjuk egyébként megegyezik a váralján fekvő település nevével (így külön tüntettük fel a Déva várára és városára vonatkozó adatokat).

A történetileg kialakult helységnevet zárójelben, betűhíven, dőlt betűvel követik az oklevelekben előforduló különlegesebb változatok. Ezt követően a helységnek az 1913. évi *Helységnévtárban* szereplő, központi intézkedéssel kialakított magyar, majd a hagyományos román, illetve mai hivatalos nevét, valamint szász lakosságú falvak és nagyobb városok esetében ezek német elnevezését soroljuk fel. Ezután a középkori megye, illetve szék, a / jel után pedig az erdélyi településeknél a mai megyebeosztás, míg a Románián kívülieknél az illető ország feltüntetése következik. Végül a helység XVIII–XIX. századi státusát is jelöltük (helység, mezőváros vagy város). Elpusztult települések neve – ha nincs mai változata vagy olvasata – az oklevélben olvasható alakjában szerepel.

A hivatalos román és a hagyományos szász névalaktól, amennyiben az ábécérend szerint több tétellel előbb vagy hátrább foglal helyet, utalás vezet a hivatkozásokat felsoroló magyar névhez. A regesztákban szereplő betűhív változat csak abban az esetben jelenik meg utalószóként, ha nehezen lehet következtetni belőle a történeti névalakra.

A középkori Magyar Királyság határain kívül eső helységek – amennyiben nincs közhasználatú magyar nevük – szintén a történeti névforma alatt keresendők. Ez általában azonos a mai hivatalos elnevezéssel, de pl. a sziléziai és pomerániai helyneveket német (és nem mai lengyel) alakjukhoz soroltuk be, mert a magyar szakirodalomban többnyire ezek honosodtak meg. Esetenként a / jel előtt itt is szerepel a történeti régió (pl. Pfalz, Mazóvia stb.) neve.

A helységnévvel kapcsolatos adatokat a településre vonatkozó egyéb információk követik külön-külön tétélekként: lakosainak ismert névadatai betűrendben, tisztségviselőire (officialis, várnagy, plébános stb.), templomára, annak patrocíniumára, várára, malmára, vámjára stb. vonatkozó említések, továbbá a településhez kapcsolódó földrajzi nevek felsorolása. Ezután esetenként a helységről elnevezett család tagjai következnek, majd azok

az intézmények és közigazgatási egységek (egyházmegye, káptalan, vármegye), amelyek nevüket az illető helységről nyerték.

A kötetben szereplő *személyek neveit* – lehetőség szerint – *családokba* szerveztük, hiszen a birtoklás szempontjából (is) ezek jelentették a társadalom alapegységét. Ezt annál is könnyebben megtehettük, mivel a 14. század közepétől immár rendszeresen többé-kevésbé állandósult predikátummal említik a nemesi származású egyéneket. Az egyes családok előneve a megfelelő birtoknév után következik. Amennyiben ebből többfélé is használt az adott família, általában az Engel Pál *Középkori magyar genealógiájában* (CD-ROM, Bp. 2001) vagy Marius Diaconescu könyvében (*Nobilimea Structura nobilimii din Transilvania în epoca angevină*. Cluj-Napoca, 2013) található névváltozatot szerepeltetjük, ügyelve arra is, hogy biztosítsuk a folytonosságot a III–IV. kötet névrendszerével (kivéve ott, ahol az időközben tévesnek bizonyult: pl. a Szilvási család esetében, melyet korábban – Makkai László nyomán – Mányiki név alatt szerepeltettünk, pedig – mint kiderült – ez a falu nem is volt a birtokukban). Csak a XVI. század közepe után élt személyeknél, illetve családi levéltáraknál használjuk a hagyományos formában állandósult vezetéknevet (pl. I. Rákóczi György erdélyi fejedelem, Wass cs lt).

A kiterjedtebb családok (pl. Kelneki, Losonci, Vas) tagjait, az áttekinthetőség kedvéért, ágak szerinti bontásban soroljuk fel. Így járunk el még akkor is, ha ezen ágak birtokállománya már elkülönült, és önállósodásuk eltérő előnevekben is megnyilvánul, de egyes, közösen vitt peres ügyek és a közös ős gyakori említése még összekötik őket (mint pl. a Kendhidai-rokonság különféle ágait). Ahol azonban ezek a szálak már meglapultak, a korábbi ágakat önállósítottuk (pl. a Szamosfalvi-rokonság egyes ágai immár a Dezméri, Gyerőmonostori, Vásárhelyi címszavak alatt keresendők). A rokon familiákra viszont ezekben az esetekben is utalunk.

Az előnevet zárójelben a többi névváltozat követi, majd a cs (= család) betűjel után esetenként arra a nemzetségre utalunk, amelyből az illető család származik. Ezután következnek az ide tartozó személyek, keresztnévük betűrendjében (ha említik, a keresztnév mellett idézőjelben a ragadványnevet is feltüntettük).

Eltértünk a korábbi kötetek gyakorlatától abban, hogy az egyes keresztnévek (mint címszavak) alatt már nem tüntetünk fel minden személyt. A régi eljárás folytatása ugyanis a családnevek általánossá válása miatt immár fölöslegesen kettőzte volna meg az összes szereplőt. Csak azok az egyének szerepelnek keresztnévük rendjében (is), akiknek a származására az adott forrás nem utal. Akiket közülük más adatok segítségével sikerült azonosítani, azoknál csupán utalunk az illető családjára; regesztaszámok a családokba nem sorolható – főként papi és közrendű – egyéneknél szerepelnek. A neveket a rangjelző címre (magister, comes) való utalás, az apa és a leszármazottak, esetleg más rokonok nevének feltüntetése, végül az egyes esetekben betöltött szerep (pl. királyi ember, ügyvéd), majd a státus (birtokos vagy lakos).

Az azonos keresztnévűek sorozatában előbb a klérus tagjait, majd a laikusokat soroljuk fel, e két kategória ugyanis élesen elválik egymástól. Ezekben belül a sorrend kialakításában – a fentiek értelmében – immár nem a lakóhely vagy birtok neve játszotta a főszerepet, hanem a közvetlen felmenők és a gyermekek neve; csak ezek hiányában voltunk tekintettel a viselt funkcióra vagy működési területre (pl. vármegye).

A *fogalmi* szószerkezeteket általában a konkrétumhoz közel álló névszók (pl. bírászkodás, birtok, oklevél, pecsét) szerint rendeztük. Kivételek azonban adódnak, amennyiben úgy láttuk, hogy ez jobban szolgálja a felhasználást: így a „királyi birtok”, „királyi engedély”, „királyi udvar”, „királyi vár” fogalmak nem a „birtok”, „engedély”, „udvar”, „vár”, hanem a „királyi” kezdetű címszó-családban lelhetőek fel, hiszen itt a királyi méltóság szerepe a meghatározó. A mutató ésszerűsítése végett eltekintettünk az olyan általános címszavaktól, amelyeknél a regesztaszámok visszakeresése – tömeges előfordulásuk miatt – a kötet átlapozásával lenne egyenértékű (pl. okleveleknek a kibocsátók vagy pecsétnek a megpecsételés módja szerinti felsorolása), vagy amelyeket más címszavak hivatkozásai kiváltak (pl. aki a hiteleshelyi kiküldöttek neveire kíváncsi, némi többletfáradással összeszedheti ezeket az adott egyházi intézmény mint hiteleshely nevéénél).

A betűrend kialakításánál, a magyar szabályozásnak megfelelően, az idegen mellékjeles betűket a megfelelő latin betűkkel azonosnak tekintettük.

A hivatkozás regesztaszámokra történik.

Hegyi Géza – W. Kovács András

RÖVIDÍTÉSEK

a = apja
 A = Ausztria
 avd/avdi = alvajda/alvajdai
 avn = alvárnagy
 b = birtokos
 B-Naszód = Beszterce-Naszód
 B-Szolnok = Belső-Szolnok
 cs = család
 (d) = dictus
 e = előtt
 emb = ember
 eme = egyházmegye
 erd = erdélyi
 f = fia
 fam = familiarisa/famulusa
 fel = felesége
 fn = földrajzi név
 főesp = főesperes
 fr = frater
 Gyfv, gyfvi = Gyulafehérvár, -i
 h = helység
 H = Horvátország
 id. = idősebb
 ifj. = ifjabb
 isp = ispán
 jb = jobbágy
 k = körül
 kir = király, -i
 kir-néi = királynéi
 kk = kanonok

K-Szolnok = Külső-Szolnok
 L = Lengyelország
 L., l. = lásd
 lk(k) = lakos(ok)
 ln = leánya
 lt = levéltár
 m = megye
 M = Magyarország
 mgr = magister
 mlt = magánlevéltár
 mv = mezőváros
 nb = nembéli
 plb = plébános
 ppk = püspök
 prp = prépost
 sz = szék
 Sz = Szerbia
 szb = szolgabíró(ja)
 Szfv, szfvi = Székesfehérvár, -i
 Szl = Szlovákia
 Szlv = Szlovénia
 tv = testvér(e)
 U = Ukrajna
 ü = ügyvéd(je)
 v = város
 vd/vdi = vajda/vajdai
 vm = vármegye
 vn = várnagy
 † = meghalt
 ! = hamis oklevélben

A, Á

Aachen (*Aquisgranum*), Németország, v 341
Aba (Domokos a) l. Esztényi cs
Aba nemzetség l. Cente, Domoszlói, Visontai cs
Abád (*Abad*), Heves m/M, h, ma Abádszalók része 543, 851
—i cs (Tomaj nb): Loránd (Sebestyén a) 543; Péter (Sebestyén f) 851; Sebestyén (Loránd f, Péter a) 543, 851
Abádszalók l. Szalók
Abafája (*Abafaya*) – Abafaia/Apalina – Odendorf, Torda/Maros m, h 139, 301, 491, 512, 517, 686
—i (v. Görgényi) cs: János (Péter f) 139, 301, 491, 512, 517, 686; Péter (János a) 139, 301, 491, 517, 686
Abafolua l. Abosfalva
Abaháza (*Abahaza*), elnéptelenedett település Nyírcsaholy határában, Szatmár m/M 699
Abauj (*Wyuar*) vm, M és Szl 986
Abosfalva (*Abafolua*) – Abuş – Abtsdorf, Küküllő/Maros m, h 210
—i cs: Jakab (János a) 210; János (Jakab f) 210
—i (v. Pócsfalvi) cs: Gergely (Pál a) 801; Pál (Gergely f) 801
Ábrahám (Bálint és Benedek a), lk, Torda 278
abrak 637
Ábrány (*Abran, Monostorosabram*), Monostorosábrány, Érábrány – Abram, Bihar m, h 432, 878, 883, 946
—i cs l. Genyétei cs

Ábrány, Magasábrány, Vedresábrány – Abramuţ, Bihar m, h
—i cs: Egyed (Philpus f) 593; Philpus (Egyed a) 593
abroncs, hordóé 213
Abtsdorf l. Abosfalva
Abuş l. Abosfalva
Acâş l. Ákos
Aciliu l. Ecsellő
Aciua l. Balotafalva
acolitus 206, 658 (!)
Acquaviva, Giovanni, salernói érsek (1378–1382) 416–420
Acta Paulinorum 205/2, 648/2
ács (*carpentarius*) 345, 585
Ad (*Od, Ody*), Diósd – Dioşod, K-Szolnok/Szilágy m, h 385, 544–545, 572–573, 578–579, 599, 602, 748, 761, 771, 782, 973
—i cs: Antal (Pál f) 572; Chete (Mihály a) 385, 579; Demeter 973; Gergely (Mihály f) 385, 544–545, 572–573, 578–579, 599, 602, 771, 782; Illés (Kakas f) 572; István (Mihály a) 572; János (Mihály f) 572; Kakas (Illés a) 572; László (Miklós f) 572; László 973; Mihály (Chete f, Gergely a) 385, 544–545, 573, 578–579, 599, 602, 771, 782; Mihály (István f) 572; Mihály (János a) 572; Mihály (Miklós a) 572, 973; Miklós (László a) 572; Miklós (Mihály f) 572, 973; Pál (Antal a) 572
—i (v. Haraklyáni) cs: Bechu (János f) 572; Gud/Guth (János, László és Tamás a) 572, 578–579; János (Bechu a) 572; János (Gud f, Tamás a) 572,

- 579, 736, 748, 761; László (Guth f) 572, 578; Marchus (Mihály a) 973; Mihály (Marchus f) 973; Tamás (Guth f) 572; Tamás (János f) 572, 736, 748, 761
- Adi (v. Mocsolyai) cs: András (Imre f, Miklós a) 385, 544–545, 578–579, 599, 602; Balázs (Imre f, János a) 385, 544–545, 572–573, 578–579, 599, 602, 748, 782; Balázs (Mihály a) 385; Balázs (Miklós a) 385, 573; Elek 782; Ilona (Jób ln, Adi Chete fel) 545, 579, 782; Imre (András és Balázs a) 385, 544–545, 578–579, 599, 602; János (Balázs f) 385; 578–579, 602, 748, 782; Jób (Ilona a) 545, 573, 579, 782; Mihály (Balázs f) 385; Miklós (András f) 385, 544–545, 572–573, 578–579, 599, 602; Miklós (Balázs f) 385; Tamás 719
- Adalbert (Goblin ppk a) l. Nagycsúri Adalbert
- Adaz, elnéptelenedett település Mezögerebenes határában, Torda/Maros m 276
- i cs: Domokos (Zamy f) 276; Kelemen (Mihály a) 276; Mihály (Kelemen f) 276; „Sólyom” Mátyás 276; Zamy (Domokos a) 276
- adó l. még adószedés, élelemadó, földbér, hadiadó, hegyvám, juhötvened, királyi adó, szállásadás
- behajtása 64
- kirovásának akadályozása 756
- , földesúri (*collecta*) 13, 303 (!), 404, 852, 880, 929
- , joggalan 65, 70, 131, 148, 303 (!)
- , rendkívüli 23
- , románoké 585
- , szászoké 619, 659
- , városi 243
- adomány, kegyes l. birtok adományozása lelki üdvösségért
- , új l. új adomány
- adományozási jog l. jog, adományozási adómentesség 274, 294, 880, 1017 (!)
- Adorján (*Aduryan*) – Adorian, Bihar m, vár 208, 1038
- i avn: Cseh István mgr
- Adorjántelek (*Adryanthelek*), fn, Káloztelek 112
- adósság (*debitum*) átvállalása 678, 965
- behajtása 213, 634
- felhalmozódása 243
- öröklése 911
- törlesztése 202, 274, 485, 549, 728, 800, 868, 949, 961, 1021
- adószedés szabályozása 392, 396, 619–620, 659, 692, 809, 880, 929, 1042
- adószedő l. még ötvenedszedő
- , pápai l. pápai adószedő
- adózás, várhoz 973
- Affrica, Africa* l. Felek
- AGAD 927, 1040
- Aghireșu l. Egeres
- Agiopelagia* l. Égei-tenger
- Agmánd nemzetség l. Kecseti, Szentkirályi, Zsuki cs
- Agnetheln, Agnita l. Szentágota
- Ágoston, lk, Ete 513
- ágostonos kanonokrend 688, 836
- — tagjai: Bertalan fr rendfőnök, Tordai Mátyás
- ágostonos konvent: brucki, budai, gyfvi, marceggi, régeni, Sankt Florian-i
- Agria, -ensis* l. Eger, egri
- Agrișu de Jos l. Egres
- Agyagos (*Agyagas*), fn, Ajton, Torda 314
- Ahton* l. Ajton
- Aigle, l' (*Aquila*), Franciaország, h 118
- Aiton l. Ajton
- Ajkai (*Aykay, Aykay d*) cs (vásári): Ilona (Péter ln) 793; János (László deák a) 793, 804; László (János f) deák 793, 804; „Veres” László mgr (Péter f) erd kk, erd ppk-i helynök (1365–1368, 1377–1382, 1389–1390) ózdi főesp (1377–1390) 74, 322, 330, 418, 582, 586, 605, 608, 678, 698, 788, 793, 804, 834, 1022; Péter (Ilona és László a) 74, 322, 793

- Ajton (*Ahton, Ohtun*) – Aiton, Kolozs m, h 299, 314
 —i fn: Agyagos, *Chukkuthai*, Sospatak, Sósret
 ajtónállómester, királyi: Cudar István, Gönyüi János, Jolsvai Leusták, Telegdi Miklós
 —, királynéi: Bebek Ferenc
Akana l. Vizakna
 akasztófa (*patibulum*) 299, 311
Aklus l. Oklos
 Akna (*Aknay*), Mezőakna – Očnița, Kolozs/B-Naszód m, h 954
 Aknasugatag l. Sztatina
 Ákos (*Akusmonostora*), Ákosmonostora – Acâș, K-Szolnok/Szatmár m, h 973
 —i cs (Ákos nb): István (István a) 973; István (István f) 973
 Ákos nemzetség l. Ákosi, Álmosdi, Bebek, Csetneki, Illyei, Pocsaji, Szödemeteri, Torockói cs
Aky l. Deáky
 aláírás, közjegyzői 969/2
Alamannia l. Németország
 alamizna gyűjtésének engedélyezése 836
 Alamor (*Alamor, Alamar*) – Alamor – Mildenburg, Fehér/Szeben m, h 747, 961
 —i lk: „Örmény” János
 —i cs l. Mártonfalvi cs
 Alard (Nikolaus a) l. Vízaknai Alard
Alazy l. Olaszi
Alba,-ensis l. Fehér, Gyulafehérvár (-i), Székesfehérvár (-i)
 — *Gyule/Julia/Jule* l. Gyulafehérvár
 — *Regalis* l. Székesfehérvár, -i
 Albert (Mihály és Miklós a) l. Mindszenti Albert
 — („Horvát” Péter f), avdi emb, b, Küküllő vm 210
 Albiars (*Albiartz*), Pierre de, pápai adószedő (1369) 74
 Albis (*Albes, Albeus*) – Albiș, Bihar m, h 66, 439, 445, 593
 —i fn: Cserhalom, Füzegey, Herc
 —i cs: Dávid (Márton f) 593; István (Márton f) 593; László (Márton a) 66, 439; 445; Lőrinc (Márton f) 593; Márton (László f, Dávid, István, Lőrinc és Miklós a) 593, 66, 439, 445; Miklós (Márton f) 593
Alcina (*Alcznow, Altzena, Olchwa*) – Alțina – Altzen, Újegyház sz/Szeben m, h 84, 722, 907
 —i cs: Emmerich comes 907; Hedric/Heidenric comes (Henric f), újegyházi székbíró (1374) 76, 84; Henric (Hedric/Heidenric a) 76
 Alcsil l. Csil
 áldozópap l. pap, áldozó-
 Aleuș l. Elyüs
 Alexa, jb, Gyepes, bandavezér 875
 Alexandria (*Alexandria*) – el-Iszkanderijah, Egyiptom, v 205
 Alexandru, havasalföldi vd (1344/1352–1364) 112
 Alfalu (*Alfalu, Olfalu, Olfalw*), Mikefalva – Mica, Küküllő/Maros m, h 212, 341, 441
 —i cs l. Kápolnai cs
 Alfüged l. Füged
 alispán: fehérvári, krasznai, külső-szolnoki, szabolesi, székely
 alkancellár, királyi: Alsáni Bálint
 Alkenyér l. Kenyér
Alkytid l. Kitid
 állatok adásvétele 216, 244
 — elhajtása 69, 72, 129, 137, 157, 213, 215, 239, 470, 475, 483, 503, 533, 637, 733–734, 757, 760, 950, 1004
 — lefoglalása 77
 — legeltetése 48, 711
 — levágása 157
 — visszaadása 541
 Alma l. Almás
 Almakerék (*Almakerek, Almakereku*) – Malâncrav – Malmkrog, Fehér/Szeben m, h 86, 89–90, 857, 895
 —i cs (Becsegergely nb): Geges/Gegus (János mgr a) 86, 89–90, 895; János

- mgr (Geges/Gegus f, László mgr és Péter mgr a) 86, 89–90, 857, 895; László mgr (János f) 857, 895; Péter mgr (János f) 857, 895
- Almás (*Almas*), Alsóalmás, Keresztényalmás – Almașu Mic, Hunyad m, h 348, 929
- i cs l. Zalasdi cs
- , Fertősalmás – Ferteșolmaș, Ugocsa m/U, h 399 (!)
- i cs: László 399 (!)
- (*Almas*), Hídalmás – Hida, Doboka/Szilágy m, h 208
- (*Almas*), Küküllőalmás – Alma – Almaschken, Küküllő/Szeben m, h 514, 948
- i cs l. Kendhidai cs (Almási-ág)
- (*Almas*), Nagyalmás, Váralmás – Almașu, Kolozs/Szilágy m, mv 263, 447, 807
- i cs l. Kémeri cs
- (*Almas*), Pusztalmás – Almașul deșert/Merișor, Torda/Maros m, h 1011
- i cs: Tamás 1011
- Almástamási l. Tamásfalva
- Álmosd (*Almus*), Bihar m/M, h 1002
- i cs (Ákos nb): János (Péter f) 1002; László (Péter f) 1002; Péter (János és László a) 1002
- Alparét (*Olpreth*) – Olpret/Bobálna, B-Szolnok/Kolozs m, h 450, 452
- i cs l. Zsámboki cs
- Alpestes l. Pestes
- Alpháza (*Alphaza*), Szelistyora – Săliștioara, Hunyad m, h (bizonytalan azonosítás) 1019
- Alsán (*Alsan*), elnéptelenedett település Posavski Podgajci és Rajevo Selo között, H 48
- i cs (Szentemágocs nb): Bálint (János bán f) mgr, egyházjogi doktor, esztergomi olvasókk (1353–1373), veszprémi (1353–1373), esztergomi (1355–1374), erd (1373) és váradi kk (1373–1374), kir alkancellár (1373–1376), pécsi ppk/kormányzó (1374–1408), a római Szt. Szabina-egyház bíboros papja (1386–1408) 7, 37, 68, 118, 356, 364, 390–391, 392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 792, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998; János (Bálint a) macsói bán (1328–1334) 37
- Alsóalmás l. Almás
- Alsóapold l. Apold
- Alsóborgó l. Borgó
- Alsócsobánka l. Csobánka
- Alsócsóra l. Árkos
- Alsódetrehem l. Detrehem
- Alsóegres l. Egres
- Alsófehér vm lt 152, 651, 929
- Alsógáld l. Gáld
- Alsógyékényes l. Gyékényes
- Alsóhagymás l. Hagymás
- Alsóhomoród l. Homoród
- Alsójára l. Jára
- Alsójózsás l. Józsás
- Alsókajanel l. Kaján
- Alsokalantelek* l. Kalántelek
- Alsókarácsonfalva l. Karácsonyfalva
- Alsókecel l. Kecel
- Alsókékes l. Kékes
- Alsókitid l. Kitid
- Alsólendva l. Lindva
- Alsólóna l. Lóna
- Alsóorbó l. Orbó
- Alsópodsága l. Podsága
- Alsórákos l. Rákos
- Alsórépa l. Répafalva
- Alsószivágy l. Aszúágy
- Alsószolcsva l. Szolcsva
- Alsószöcs l. Szöcs
- Alsoumachkas* l. Macskás
- Alsowapsa* l. Apsa
- Alsowliberche* l. Libercse
- alszerpap (*subdiaconus*) szentelése 658 (!)
- Általszáldobágy (*silva Altalsaldobag*), erdő, fn, Varsolc 151
- Alteukes* l. Tökés
- Alțina l. Alcina
- Altsohl l. Zólyom

- Altzen l. Alcina
 Aluniș l. Kecset, Mentő, Monyoró, Széplak
 alvárnagy 208, 242, 286, 295, 360, 362, 925. L. még várnagy
 Alvinc l. Vinc
 Alzona l. Alcina
 Amac (*Amach*) – Amați, K-Szolnok/Szatmár m, h 19
 Ambud l. Ombod
 Amnaș l. Omlás
 Anagni (*Anagnia*), Olaszország, v 306–307, 317, 322, 324–327
 Andornokmál (*Andornukmaal*), fn, Kolozsvár 299
 András budai éneklők l. Bogáti András
 — mgr, egri és szepesi kk, egri ppki helynök l. Perjémesi András
 — erd ppk l. Szécsi András
 — pap, a gyfvi Szt. András-oltár igazgatója (1386) 877
 — pap, a gyfvi Szt. Kozma- és Damján-oltár igazgatója (1381) 613
 —, a gyfvi Szt. Máté-oltár igazgatója (1377) 308
 — raguzai érsek l. Durazzo, Andrea da
 — szentmihálytelki pap (1380) 568
 — szereti ppk l. Jastrzębiec Andrzej
 — váradi karbeli pap (1383) 748
 — mgr, a váradi Szt. András-kápolna igazgatója, Szűz Mária-társaskáptalan kk (1383) 723–724
 — (Bertalan f), pap, lk, erd eme 1035
 — (Péter f), klerikus, lk, kalocsai eme 307
 András (II.) király (1205–1235) 354
 — (III.) király (1290–1301) 59, 115, 332, 640–641
 —, fam 218
 —, jb, Panit 734
 — (Imre a), b, K-Szolnok vm 572
 — (János f), lk, Keszű l. Septéri András
 — (János a), b, Bihar v. K-Szolnok vm 101
 — (László plb a) 74
 — (László f) k-szolnoki isp l. Kalondai András
 — (Mihály a), lk, Ete 513
 — (Miklós a), b, K-Szolnok vm 101
 — (Miklós f), fam 202
 — (Pál f), b, B-Szolnok v. Doboka vm 642
 — (Péter f), b, Doboka vm l. Vas András
 Andrásfalva (*Anduriasfolua*), Nyáradandrásfalva – Sântandrei, Maros sz/m, h 8
 —i cs: György („Hadnagy” Ws f) 8; Tamás („Hadnagy” Ws f) 8–9; „Hadnagy” Ws (György és Tamás a) 8–9
 Andrásháza (*Andreashaza, Anduriashaza*) – Andrašhaza/Rădaia, Kolozs m, h 71, 254, 369, 397, 405, 426, 430, 448, 506, 515, 548, 1001
 —i fn: Orád
 —i malom 405, 515
 —i cs l. Nádasi cs
 Andreas váldhídi plb (1383–1399) 735
 Andreas, lk, Prázsmár 915
 — comes sebesi (?) királybíró, lk, Sebes l. Sebesi Andreas
 — comes, lk, Vurpód l. Vurpódi Andreas
 — (Nikolaus f), lk, Váldhíd 735
Anduriasfolua, -haza l. Andrásfalva, -háza
 Anich (Porteleki Márton fel) 166
 Anna (Erkedi „Burján” Péter fel) 763, 960
 — (Losonci Dénes mgr fel) 617
annata elengedése 74
 annualis l. oklevél, mandátum, egy évre
 Antal pap, a gyfvi Szt. Kereszt-oltár igazgatója (1377) 283
 — fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1377–1389), perjel (1377) 259, 276, 305, 347, 760, 813, 982, 1007
 — fr, pap, leleszi szerzetes (1374) 80
 — fr, pálos vikárius (1382) 705
 — fr, sági szerzetes (1378) 368
 Antal deák mgr, erd vdi különleges jegyző l. Himházi Antal
 — isp (1389) 1027 (!)
 — (Barthalyws f), lk, Székelyfalva 704
 — (Miklós fr ppk a) 610, 658 (!)
 Anton (Barthalyus f), lk, Kolozsvár 841
 — (Cristlinus f), lk, Nagyszöllős 885
 Antos cs lt 874

- Anttelke (*Onthtelke*), elnéptelenedett település Eger határában, Kolozs m 72
 apácázárda: gyulafehérvári
 Apácavizepataka (*Apaszauzezepataka*), fn, Hadad 724
 Apahida (*Apahyda*), Oláhapahida, Kisapahida – Pägida, Fehér m, h 461.
 — I. Apáthida
 Apalina I. Abafája
 Apanagyfalu I. Nagyfalu apát 64
 Apáthida (*Apahida, Apathyda*), Apahida – Apahida, Kolozs m, h 215, 299, 589, 609, 633, 859, 950, 987, 1001, 1029, 1043
 —i fn: Holtszamos
 — i Szűz Mária-kápolna 299
 Apáti (*Apathi*), Apátirév, elnéptelenedett település Karancs közelében, Baranya m/H 874 (!)
 — (*Apathy*), Dellőapáti – Apatiu, Doboka/B-Naszód m, h 2, 50, 57, 277, 309, 687
 — (*Apaty*), elnéptelenedett település Abafája határában, Torda/Maros m 580
 Apáti Miklós, kir kancellár (1356–1366), esztergomi érsek és örökös isp (1358–1366) 824
 Apold (*Apold*) – Apold – Trappold, Segesvár sz/Maros m, h 381
 —i plb 381
 — (*Apoldia inferior*), Alsóapold, Kisapold – Apoldu de Jos – Kleinpold, Szerdahely sz/Szeben m, h 242, 362, 755, 775
 —i fn: Fürstendorf, Höllseifen/Ördögpataka, Omlás, Pünkösdhalom
 —i Szt. Tamás-templom 775
 —i Mathias comes 242, 362, 755
 — (*Apoldia superior, Felapoldi*), Felapold, Nagypold – Apoldu de Sus – Grosspold, Szerdahely sz/Szeben m, h 221, 242, 362, 722, 755
 —i fn: Feketevíz, Hundberg/Hundsberg, Steinweg, Swartzbach, Telischen
 —i Szt. Jodok-kápolna 242, 362
 —i cs: Johann comes 722
 Apor cs lt 649
 apród, királyi (*aule iuvenis*) 146, 398, 683, 710
 Apsa (*Alsowapsa, Alsoapsa*), Alsóapsa – Gyibrova, Máramaros m/U, h 935
 — (*Fulseunabsa, Felsewabsa*), Felsőapsa – Verhnye Vogyane, Máramaros m/U, h 928
Aquensis I. szenttamási (?)
Aquila I. l’Aigle
Aquisgranum I. Aachen
 Arad (*Orod*) – Arad, Arad m, v 1010
 —i Szt. Márton-társaskáptalan 74, 905, 1010
 —i — — tagjai: prp 1010, János; örkk: Lippai István
 —i (*Orod*) főesperesség 1021
 —i főesp: Fekete Bertrand
 — (*Orod*) vm, R 905
 Arănieș I. Aranyos
 arany I. forint, márka
 Arany (*Aran*) – Uroi, Hunyad m, h 521
 —i (v. Bencenci, Piskinci) cs: István mgr (Miklós f) bálványosi vn (1377), dobokai isp (1378–1379), dévai és létai vn (1383), udvari lovag (1386) 346, 387, 470, 483, 758, 858, 864, 926, 932, 952; János mgr (Miklós f), dévai vn (1381–1390), hunyadi isp (1382–1391), létai vn (1383), udvari lovag (1386–1387) 596, 643, 701, 758, 796, 858, 864, 890, 926, 929, 932, 952, 956, 964, 978; Miklós (István és János a) 346, 596, 643, 758, 796, 858, 864, 890, 926, 929, 932, 952, 956, 964, 978
 Aranyos (*Aranias, Aranyas, Aranyos*) – Arieș, folyó 130, 315, 363, 480, 486
 — -menti székelyek 315
 Aranyos (*Aranas, Aranyas*) – Arănieș, Hunyad m, h 929
 — (*Aranyas*), elnéptelenedett település Kód határában, K-Szolnok/Szilágy m 968

- (*Aranyas*) – Cheud, K-Szolnok/Szilágy m, vár 730, 744, 897, 898, 901, 918, 928, 962, 968, 970, 972–975, 994
- — kerülete 897–898, 918, 973
- i vn: 970, 973. L. még Kölcsi István mgr, Peleskei István mgr, Szamosfalvi ifj. Gerew mgr
- Aranyosdálpataka (*Aranyasdalthaka*), fn, Kajántó 471, 507
- Aranyosgerend l. Gerend
- Aranyosgyéres l. Gyéres
- Aranyoslóna l. Lóna
- Aranyosmeggyes l. Meggyes
- aratás (*messio*) 262
- Arbegen l. Egerbegy
- Arcalia l. Árokalja
- Archid, Archiud l. Erked
- Arcupar* l. Íjgyártó
- Ardeova l. Erdőfalva
- Ardesch* l. Mardos
- Ardó (*Ardo*), Feketeardó – Csornotisziv, Ugocsa m/U, h 408 (!)
- (*Ordou*), Szöllősvégardó – Pidvinohragyiv, Ugocsa m/U, h 55
- i (v. Királyi) cs (Hontpázmány nb): Benedek (György f) 55; Dávid (Zoward f) 55; György (Zoward f, György, János és Benedek a) 55; György (György f) 55; János (György f) 55; János mgr (Zoward f) 55, 677; László (Zoward f) 55; Tamás (Zoward f) 55; Zouard/Zoward (György, János, László, Dávid és Tamás a) 55, 677. L. még Mátyfalvi cs
- Ardud l. Erdőd
- Ardusat l. Erdőszáda
- arenga 7–8, 23, 68, 86, 106, 160, 172, 293, 318, 356, 364, 390–392, 464, 487, 525, 601, 659, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 821–822, 824, 829, 842, 889, 905, 935, 955, 974–975, 983, 995, 998, 1018
- Argyas (*Argos*) – Curtea de Argeș, Havasalföld, v 610
- i (*Argensis*) egyházmegye 1033
- i püspökség 610, 658 (!), 884
- i ppk: Pécsi János, Miklós (Antal f)
- Arieș l. Aranyos
- Árkos (*Erkes, Olaherkes, Olarchis*), Oláhárkos, ma Alsócsóra – Săliște, Fehér m, h 113, 148, 152, 316
- i viceofficialis: Szentkirályi Pál, Újlaki Fábrián
- (*Erkes, Zazerkys*), Szászárkos, elpusztult település Balomir határában, Szászsebes sz/Fehér m, h 323
- i fn: Árok
- Armeni l. Székes
- Armenia* l. Örményország
- Arnold de Caucina l. Caussin, Arnaud de
- villicus, lk, Segesvár 114
- (Peter f), lk, Ecel 735
- árok (*fossatum, meatus*) 133, 299, 351, 564, 584, 592, 613, 626, 657, 659, 704, 755
- , vizes- 554
- Árok (*Aruk*), fn, Árkos 323
- Árokalja (*Arokalya*) – Arcalia – Kallesdorf, Doboka/B-Naszód m, h 954
- Artista (d) Tamás dobokai főesp l. Tót Tamás
- áru 10, 220, 226, 285–286, 295, 298, 386, 447, 478, 487, 565, 794, 875, 967, 979, 1009, 1016
- elkobzása 213, 660, 737, 787
- ellenőrzése 737
- kicsomagolása 737, 909
- minőségének védelme 213
- árumegállítási jog 660, 787, 910
- árusítás, kicsiben 660
- árvíz 351
- Așchileu Mare l. Esküllő
- Aschornseifen (*Aschornsifin*), fn, Lesses 106
- Asuaju de Jos/~ de Sus l. Aszúágy
- aszalóház (*Azalos haz*) 763
- Aszó l. Oszvaj
- Asszonylaka (*Ozunloka*), Mezősomlyó – Șemlacu Mare, Krassó/Temes m, h 343

Asszonypataka l. Nagybánya
 Aszúágy (*Azuag*), Alsószivágy – Asuaju de
 Jos, K-Szolnok/Máramaros m, h 863
 — (*Azyuagh*), Felsőszivágy – Asuaju de
 Sus, K-Szolnok/Máramaros m, h 863
 Atea l. Atya
 Ateiu l. Ete
 Ațel l. Ecel
 átok 40
 Atya (*Atha*) – Atea, Szatmár m, h 973
 —i (v. Zajtai) cs (Gútkeled nb): János
 (Tamás f) 973; Tamás (János a) 973;
 „Tiba” Péter (János a) 973; János
 („Tiba” Péter f) 973
 Atyina (*Athyna*) – Voćin, Kőrös m/H, mv
 776
 Aurel Vlaicu l. Bencenc
 Aurifaber l. Goldschmidt
 Ausztria 522
 —i herceg: III. Lipót
 Avignon (*Avinio*), Franciaország, v 18,
 21, 24, 28–30, 34, 36–37, 39–40, 42–
 43, 48, 52–53, 64, 78–79, 104, 109–
 111, 154, 168, 171, 176, 183, 187–
 190, 194–195, 206, 835
 —i Szt. Agricola-egyház dékánja 43, 79,
 103–104, 183, 190, 195, 200–201
 —i Szt. Péter-egyház dékánja 63
 —i (*Avinionensis*) egyházmegye 44, 58,
 62–63, 99, 103, 200–201, 845
 Avrig l. Felek
 Azunfalwa, *Azzonffalwa* l. Szentanna
 Azyuagh l. Aszúágy

B

Bába (*Baba*), elnéptelenedett település
 Cserkeszölő határában, K-Szolnok
 m/M 697
 —i cs: Egyed (Jakab a) 697; Jakab (Egyed
 f) 697; Klára (Nagyrévi Miklós je-
 gyese) 697; Margit (Nagyrévi János
 fel) 697

Bábahalma (*Babahalma*) – Bobohalma –
 Rupsdorf, Küküllő/Maros m, h 801
 Bábca (*Babcha*) – Babța, K-Szolnok/Szat-
 már m, h 724
 —i fn: Bábcamagasa, Sikebábcamagasa
 Bábcamagasa (*Babchamagasa*), fn, Báb-
 ca, Bogdánd 724
 Báboc (*Babuch*) – Băbuțiu, Doboka/Ko-
 lozs m, h 1, 3, 267, 269, 523, 739,
 742, 757, 760
 Bábolna (*Babolna*), fn, Igrici 452
 Bábolnanyaka (*Babolnanaka*), fn, Igrici
 452
 Babța l. Bábca
 Băcăinți l. Bakaj
 baccalaureus l. egyházbíró, szabad műv-
 szeteké
 Bachritter (d) Johann talmácsi alvn
 (1377–1378) 242, 362
 Bács (*Bach*) – Bač, Bács m/Sz, h
 —i érsek: Szigeti (Frankói) István fr
 —i káptalan 104, 162, 201
 —i — (hiteleshelyként) 431
 —i — tagjai: kk: Demeter (Yvan f), de
 Lussagnet Jean
 —i János egri prp (1364–1387) 258, 331
 — (*Baach*, *Bach*), Kisbács – Baciú,
 Kolozs m, h 72, 83, 263, 299, 394,
 426, 447
 —i pap: György
 —i vám 83, 263
 —i (d) Mihály avdi emb 426
 — (*Bach*), Révbács, Szabolcs m/M, ma
 Aranyosapáti része 661
 —i officialis: Kusalyi András mgr 661
 Badacson (*Badachon*), Szilágybadacsony
 – Bădăcin, Kraszna/Szilágy m, h 476
 Bádok (*Baduk*, *Bodak*) – Badoc/Bădești,
 Doboka/Kolozs m, h 1, 71–72, 198,
 568
 —i cs: István („Szegő” Jakab f, Péter a) 71–
 72, 568; „Szegő” Jakab (István a) 71–
 72; Péter (István f) 568; Miklós l, 198
 Badon l. Báldon
 Băgaciu l. Bogács

- Băgara I. Bogártelke
Bagath I. Bogát
Bagdan I. Bogdánd
 Bagó (*Bagou*), Magyarbagó – Băgău, Fehér m, h 160, 186
 —i cs I. Szentkirályi cs
 Bagos (*Bagos*, *Bagus*), Csengerbagos – Boghiș, Szatmár m, h 47, 717, 828, 973
 —i cs (Kaplyon nb): András („Nagy” Simon f) 47; Péter („Nagy” Simon f) 47, 717, 973; „Nagy” Simon (András és Péter a) 47
 Baia Mare I. Nagybánya
 Baia Sprie I. Felsőbánya
 Baierdorf I. Németi
 Băița I. Báni
 Bajnok (Pugil d) István I. Pálfalvi „Bajnok” István
 bajvívás I. párbaj
 Baka Miklós, lk, Arad vm 875
 Bakacs (d) Tamás I. Erdődi „Bakács” Tamás 1027 (!)
 Bakaj (*Bakay*), Bokajfalu – Băcăiți, Hunyad/Fehér m, h 316, 332, 656, 666, 774, 864
 —i officialis: Szeles Péter
 —i cs: Chepan (Ilona a) 656, 666, 774; Ilona (Chepan In, Bakaji Péter fel) 656, 666, 774; Jakab (Tamás f, Mátyás és Miklós a) 666; János (László a) 864; János (Mihály f) 864; János (Pál f) 666, 774; János 316, 864; „Erdélyi” János 332, 347; László (János f) 864; Mátyás (Jakab f) 666; Mihály (János a) 864; Miklós (Jakab f) 666; Pál (János a) 666, 774; Péter 774; Tamás (Jakab a) 666
 Bakó (*Babo d*) Péter I. Mikóci cs
 Bakoch mgr, b, Balázstelke I. Töreki cs
 Bakony (*Bokan*), kir erdőispánság Veszprém vm területén, M 129
 Baksa (*Baksa*, *Baxa*), Magyarbaksa – Bocșița, K-Szolnok/Szilágym, h 572, 578–579, 748, 941, 968, 973
 —i cs: Bernolth (Miklós a) 572; Domokos (László a) 579, 748; Domokos (Péter a) 748; Fábíán (István a) 973; István (Fábíán f) 973; István (Pelbard a) 973; János (Miklós f) 572; László (Domokos f) 579, 748; „Dúl” László 578, 941, 968, 973; László (Miklós f) 572; „Dúl” Mihály 941, 973; „Bernóti” Miklós (Bernolth f) 572, 973; Miklós (János a) 572; Miklós (László a) 572; Pelbard (István f) 973; Péter (Domokos f) 748
 Baksa nemzetség: Kellemesi, Laki cs
 Bakw (Miklós a), lk, Székelyfalva 704
 Bala (*Bala*) – Băla, Torda/Maros m, h 456, 700, 837, 840
 —i cs: Annus (Péter In, Balai Balázs fel) 700; Balázs (Péter f) 456, 700; János (Miklós f) 837, 840; Miklós (János a) 837; Miklós (János a) 840; Péter (Balázs a) 700; Péter (Zegyen f, Annus a) 700; Zegyen (Péter a) 700
 — (*Bala*), Tiszabala, Külső-Szolnok m/M, elnéptelenedett település Törökszentmiklós határában (?) 581
 —i cs: Leukus (Márk a) 581; Márk (Leukus f) 581
Balasnicha I. Bolosnica
 Balassa cs lt 108, 617
 Balatonberény I. Berény
 Balázs kusalyi pap (1383) 763
 Balázs (Benedek f), b, Fehér v. Küküllő vm 948
 — (Demeter f), ü 192
 — (István f), b, K-Szolnok vm I. Szilágyszegi cs
 — (János pap a) 39
 — (Leukus tv), b, Küküllő vm I. Héderfáji Balázs
 — (Mátyás a), lk, Fata 135
 — (Péter a), lk, erd eme 201
 Balázsfalva (*Balaszfolua*) – Blaj – Blasendorf, Küküllő/Fehér m, mv 31
 —i cs (Csufudi-ág): Balázs (János a) 490, 664–665; János (Balázs f, Orsolya a)

- 490, 664–665; Mátyás (Miklós f) 216, 231, 940; Miklós (Mátyás a) 231; Orsolya (János ln, Hidegvízi Tamás fel) 664–665
- Balázsfalvi cs (Türi-ág): István (László f) 879; László (István a) 879
- i cs l. még Ebesfalvi cs
- Balázstelke (*Balasteleke*, *Balastelky*) – Bläjel – Blasendorf, Küküllő/Szeben m, h 73, 87, 91, 128, 133, 170, 323, 412, 428, 530, 560, 831
- i fn: Felbükk, Nyíres
- i halastó 128
- i lkk: Lazar (d) Nikolaus, Michael (Lorenz f), Simon (Gerard f), Simon (Lorenz f), Székely Miklós, Tatár Antal, Teuchlender Johann
- i pap: István
- i templom 133
- i udvarház 128, 133, 170, 560
- i cs: Antal (István f, Ilona a) 73, 87, 91, 128, 133; „Veres” György 87, 170, 412, 428, 560; Ilona (Antal ln, Mihály fel) 73, 87, 91, 128, 133; István (Antal a) 73, 87, 91, 128, 133; Pál (Péter a) 412; Péter (Pál f) 412
- Balc l. Bályok
- Balc vd l. Bélteki Balk
- Báld (*Bald*) – Balda, Kolozs m, h 816
- i (*Baldi d*) Jakab, lk, Nyíres 483
- Báldon (*Baldum*, *Bodon*), Bádon – Badon, Kraszna/Szilágy m, h 151, 699, 761, 973
- i cs: Bálint 973; Beke (János a) 761; János (Beke f) 761; Mihály 699
- Bálint erd karbeli pap (1375) 126
- esztergomi olvasókk: Alsáni Bálint
- fr, gyfvi ágostonos perjel (1381) 634
- kir alkancellár, pécsi ppk l. Alsáni Bálint
- fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1377) 269
- kolozsvári plb l. Kolozsvári Bálint
- , Losonci István káplánja, sajiói plb (1387) 892
- (Domokos f) klerikus, erd eme 291
- (Pál f), pap, szerémi kk (1371–) 74
- Bálint, lk, Ete 513
- , jb, Nádas 633
- türei officiális (1373) 72
- (Ábrahám f), esküdt, lk, Torda 278
- Balk vd (Drag tv) l. Bélteki Balk
- Balkán (*Balkan*), fn, Hódos 178
- Balog (*Bolug*) István (Jakus a) 1016
- (*Balug d*) János l. Ramocsaházi cs
- (*Bolug d*) Miklós l. Ispánlaci cs
- [...], avdi emb 173
- Balog nemzetség l. Derencsényi, Szécsi cs
- Balogsemjén nemzetség l. Dománhidi, Kállói, Panyolai cs
- Balomir/Balomiru de Câmp l. Árkos
- Balotafalva (*Balothafalua*) – Aciua, Szatmár m, h 863
- (*Balathafalwa*), Szerfalva – Sârbi, Máramaros m, h 928
- bálványimádás 957
- Bálványos (*Baluanus*) – Unguraş, B-Szolnok/Kolozs m, vár 137, 158, 167, 346
- i vn 158. L. még Aranyi István mgr, László, Miklós, Szentgyörgyi László és Miklós mgr
- Balya* l. Bolya
- Bályok (*Balyok*) – Balc, Bihar m, h 253, 349
- i cs l. Szarvadi cs
- bán 265. L. még bulgáriai, dalmát-horvát, macsói, szlavón, szörényi
- Bana (d) András, b, Kolozs vm 224
- Bánca nemzetség l. Horváti cs
- Bánd (*Baand*), Mezőbánd – Band, Maros sz/m, h 260, 334
- i cs l. Teremi cs
- Bánffy cs nemzetségi lt 25, 116, 120, 257, 273, 283, 302, 354–355, 367–369, 380, 394, 406, 410, 422, 429, 431, 433, 444, 457–458, 472, 481, 569, 581, 587, 640–641, 654, 657, 667, 679, 683–684, 686, 710, 805 (!), 852, 894, 903, 906, 969, 977, 995
- Bánffyhunyad l. Hunyad
- Bangarth* l. Bongárd

- Bánhida (*Banhyda*), Nagybánhida, Komárom m/M, h 169
- Báni (*Bani*), Mezőbanyica, Szászbanyica – Băița, Kolozs/Maros m, h 954
- Bansch Negru, román, lk, Talmács k. 711
- bánya, királyi 348
- Bányabükk (*Banabike*, *Banabyky*) – Banabic/Vâlcele, Kolozs m, h 299, 328, 732
- bányász, bányászat 784
- bányatelep 386
- Barabás Samu (1855–1940), történetkutató 668
- — gyűjteménye 614, 860
- Baracska (*Barabcha*), Barsbaracska – Bardoňovo, Bars m/Szl, h 681
- i cs: Jakab (László f) 681; László (Jakab a) 681
- i — (Ugróci-ág): István (Lőrinc a) 681; Lőrinc (István f) 681
- Bărai l. Béré
- bárány 137, 196, 865
- Baranyai János l. Gyulai cs
- báránybőr 213
- Báránykút (*Barankutty*) – Bărcuț – Bekokten, Sink sz/Szeben m, h 1018
- i lkk: Johann (Stephan f), Sculak Peter
- Barbfalua* l. Bárdfalva
- Bărboși l. Szakál
- Barbw* l. Girbó
- Barcarozsnyó l. Rozsnyó
- Barcaság (*Borza*, *Burcya*,) – Țara Bârsei – Burzenland, tájegység és szász kerület 64, 854
- i rendház, német lovagrendé 64
- i szászok 854
- i (*Brassou*, *Brassouia*) dékánáság 74, 360, 474, 576, 824, 1033
- i dékán: Feketealmi Thomas; Keresztényfalvi Nikolaus; Nikolaus
- i szász ev. káptalan lt 474, 576–577, 722, 823–824, 829, 907
- Barcaszentpéter l. Szentpéter
- Bârcea Mare l. Barcsa
- Bărcuț l. Báránykút
- Bărczay cs lt 373, 421, 841
- Barcsa (*Barcha*), Nagybarcsa – Bârcea Mare, Hunyad m, h 113, 268, 316, 701
- i cs (Smaragd nb): János (Somorakus f) 113, 148–149, 152, 268, 316, 332, 347; László (Somorakus f) 113, 148–149, 152, 316; Somorakus/Sumrak/Zumbrach (László és János a) 113, 148–149, 152, 268, 316, 332, 347
- Barcsay cs lt 152, 929
- Bárdfalva (*Barbfalua*, *Barbfalwa*) – Berbești, Máramaros m, h 928
- Bardoňovo l. Baracska
- Báré (*Bare*) – Bărei/Bărai, Kolozs m, h 662
- Bárkalán nemzetség l. Szeri, Tiszai cs
- Barla (István a) 928
- Barlabási cs (héderfáji): Lénárt erd avd (1501–1525) 664
- barlang (*caverna*) 276
- Bârlea l. Olnok
- báró 6, 56, 77, 92, 257, 262, 267, 269–271, 276, 283, 298, 301, 352, 363, 365, 423, 440, 478, 517, 519, 524, 527, 571, 593, 603, 638, 707, 710, 716, 720, 722, 735, 740, 749, 759, 792, 797, 842, 849, 858, 875, 896, 897, 906–907, 915, 918, 923, 928, 935–936, 939, 946, 954, 955, 962, 974–975, 979, 983, 994–995, 998, 1009
- barom l. szarvasmarha
- Bars (*Bars*) vm, Szl 707
- Barsa* l. Borsa
- Barsbaracska l. Baracska
- Barta/Bartha, lk, Drág 671
- , hospes, lk, Györgyfalva 228
- Domokos, lk, Székelyfalva 704
- Bartavölgye (*Barthawelg*), elnéptelenedett település Tasnádbalázsháza határában, K-Szolnok/Szatmár m 795
- i cs: András (István f) 795; István (András és Pál a) 795; Pál (István f) 795
- Barthalyus (Anton a), lk, Kolozsvár 841
- Barthalyws (Antal a), lk, Székelyfalva 704
- Bartholomäus rozsnói pap (1388) 969/2

- Bartus kujáviai kapitány l. z Wazenborga
Bartosz
- Bata kenéz, j b, Bedecs 266
- Báta (*Batha*), Tolna m/M, mv 162
—i Szt. Mihály bencés monostor 162
- Batár (*Bathar, Watar*) – Bratove, Ugocsa
m/U, h 730, 863
—i Lőrinc 730, 863
- Batarcs (*Batarch*) – Bătarci, Ugocsa/Szat-
már m, h 408 (!)
- Bathhaz* l. Botháza
- Báthori cs l. Bátori cs
- Batizfalva (*Bathyzfalua, Batyzfolua*), Ba-
tiz – Batiz, Hunyad m, h 926, 932
—i cs l. Pestesi cs
- Batizháza (*Batizhaza*), Batiz – Botez, Fe-
hér m, h 93–94, 339, 342
—i cs: András (László a) 339, 342; László
(András f) avdi emb 339, 342; Lőrinc
(Mihály a) 93–94, 490; Mihály
(Lőrinc f) 93–94, 490
— (*Batyzhaza*), elnéptelenedett település
Szilágyfőkeresztúr határában, K-
Szolnok/Szilágy m 564
- Bátor (*Batur d*) András l. Szucsáki cs
- Bátor (*Bathor, Bator*), Nyirbátor, Szatmár
m/M, mv 5, 352, 374, 437, 476, 612,
653, 902
—i cs (Gútkeled nb): Bereck (János a) 5,
374, 476
—i — (ecsed-i-ág): András erd vd (1552–
1553) 299; István országbíró (1476–
1493) 398
—i — (somyói-ág): Anna (László ln, Kor-
báviai Miklós fel) 476 (!); György mgr
(László f) 352, 374, 476 (!); István
(Szaniszló mgr f) 476 (!); János (Be-
reck f, László a) 5, 374, 476 (!); Kris-
tóf erd vd (1576–1581) 139, 391;
László (János f, Szaniszló mgr,
György és Anna a) 5, 352, 374, 437,
476 (!), 612, 653; Szaniszló mgr
(László f, István a) 352, 374, 437,
476 (!), 612, 653, 902; Zsigmond erd
vd (1581–1588), fejedelem (1588–
1597, 1598–1599, 1601–1602) 97
- Batthyaneum 112
- Batthyány cs körmendi lt 728
- Bauerus Stephan, lk, Kakasfalva 554
- Baxa* l. Baksa
- Bayk (Blasiu, Bogdan, Dumitru, Surian és
Toma a) 197
- Bebek (Bebek/Bubeek) cs (Ákos nb): Det-
re (György mgr f, Miklós a) 356, 809,
971; Domokos csanádi ppk (1360–
1373), váradi ppk (1373–1374) 7, 18,
68, 112; Ferenc mgr (István comes f),
kirnői ajtónállómester (1388–1395)
809, 975, 1009; György mgr (István
comes tv, Imre és Detre a), lipói isp
(1359–1390), kirnői tárnokmester
(1359–1390) 56, 68, 77, 83, 118, 240,
262, 277, 309, 356, 371, 429, 433,
457, 468, 809, 975, 987; Imre comes
(György mgr f), dalmát-horvát bán
(1380–1383), országbíró (1386–
1392), erd vd (1392–1393) 271, 356,
374, 612, 710, 722, 735, 746, 809,
954–955, 974–975, 983, 995, 998,
1010; István comes (Ferenc mgr f,
György mgr tv, Ferenc és László a)
809, 975, 1009; László mgr (István
comes f) 809, 971; Miklós (Detre f),
császári prp (1387–1388), erd prp
(1388–1389) 971
- Beca (d) Tamás, lk, Ete 513
- Becheni l. Pele
- Beclean l. Bethlen
- Becs (*Bech, Beych*), Szamosbecs – Szat-
már m/M, h 591, 863
- Bécs (*Beech, Vienna, Wienna*) – Wien, A,
v 10–11, 16, 836, 1034
—i Nikolaus, lk, Szeben 11
- Becsegergely nemzetség l. Almakeréki,
Bethleni, Szécsi, Szekeresi, Virágos-
berki
- Becsehely (*Bekchehel*), Zala m/M, h 514
becsü 33, 57, 59, 94, 115, 128, 180, 211,
223, 257, 260, 262, 276, 283, 301,

- 305, 310, 330, 332–334, 347, 367, 410, 431, 439, 466, 519, 533, 541, 544, 556, 572, 578, 581–582, 685, 748, 819, 833, 879, 903, 964. L. még birtok felmérése
- becsületvesztés (*dehonestatio*) 486
- Bedecs (*Bedeck*, *Bedeck*) – Bedeciu, Bihar/Kolozs m, h 181, 215, 266
- i kenéz 266
- i lk: Bata
- Beden*, Bedendorf l. Bődön
- Been* l. Bönye
- Beer* l. Biri
- Bego (Péter a) 74
- Bejrút (*Barutum*), Libanon, v 199, 205
- Bekchehel* l. Becsehely
- Beke, b, Hunyad vm 268
- (János a), b, Szentmárton l. Harói cs
- Beke (*Beke*), elnéptelenedett település Néma határában, B-Szolnok/Kolozs m 123
- békekötés 869
- Bekes (d) László l. Endrédi cs
- Bekokten l. Báránykút
- Béla (IV.), király (1235–1270) 324, 533, 541
- Bélakút (*Bellofons*), Pétervárad – Petrovaradin, Szerém m/Sz, mv 99
- i cisztercita monostor apátja 99
- Béld (*Beeld*, *Beld*, *Beuld*), Marosbéld – Beldiu, Fehér m, h 271, 316, 323, 332, 532, 834, 881–882
- i Lukács mgr, deák 271, 316, 323, 332, 532, 834, 881–882
- Béldi cs mezőmehesi lt 267, 269, 757, 760
- Belend* l. Berend
- Belenik*, *Belenuk* l. Benedek
- Beles, jb, Kápolna 875
- Bellesdorf l. Jövedics
- Bellofons* l. Bélakút
- Belső-Szolnok (*Belzolnok*, *Zolnuk interior*) vm, R 123, 222, 287, 356, 618, 642, 771, 794, 920
- Béltek (*Beltuk*), Krasznabéltek – Beltiug – Bildegg, Szatmár m, mv 849, 863
- i cs: Balk/Bolk mgr/comes (Zaz vd f) udvari lovag, máramarosi román vd, szatmári isp (1378–1397), máramarosi isp (1373–1402), székely isp (1387–1390) 398–399, 591, 730, 733, 744, 784, 849, 863, 935, 962, 970, 973, 994; Drag/Draag mgr (Zaz vd f), máramarosi román vd, belzi várkapitány (1377–1382), szatmári isp (1378–1397), máramarosi isp (1378–1400), székely isp (1387–1390) 398–399 (!), 408 (!), 477, 591, 730, 784, 849, 863, 931, 935, 947, 962, 970, 973, 994, 1003; „Oláh” János mgr (Zaaz vd f), udvari ifjú, szatmári isp (1385–1386), máramarosi isp (1385–1390), kirnói lovászmester (1388–1390) 398–399 (!), 408 (!), 784, 849, 863, 962, 970, 973, 975, 994; Zaaz (Balk mgr, Drag mgr és „Oláh” János mgr a), moldvai vd (1365e) 408 (!), 863, 849, 399 (!). L. még Drágfi cs
- Belvárdgyula l. Gyula
- Belz (*Belz*, *Valcz*, *Velzy*) – Belz, Volhínia/U, vár 335, 477, 935
- i várkapitány: Bélteki Drag
- Ben* l. Bénye
- Bencenc (*Benchench*, *Benczencz*), Sótelke – Bintiņi/Aurel Vlaicu, Fehér/Hunyad m, h 86, 534, 537, 666, 800, 923, 934, 953, 956, 964, 978
- i pap: János
- i cs l. Aranyi cs
- bencés konvent 1033. L. még bátai, domboói, garamszentbenedeki, kolozsmonostori, meszesi, pécsváradi, sebenicói, somogyvári, zalavári, zárai
- Benczko (Johann a), lk, Kassa 969/2
- Benedek erd éneklők (1378–1379) 381, 415, 438, 482
- kir káplán, pankotai főesp (1355–1373) 299
- telegdi főesp l. Demjén nb Benedek
- veszprémi ppk l. Himházi Benedek
- Benedek, b, Kolozs vm 229

- Benedek (Ábrahám f), esküdt, Torda 278
 — (Balázs a), b, Fehér v. Küküllő vm 948
 — (János a), b, K-Szolnok vm 579
 — mgr („Heem f”, Pál f) l. Himfi cs
- Benedek (*Belenuk*, *Bennyk*), Borosbenedek – Benedic/Benic, Fehér m, h 500, 953, 956, 964, 978
 —i fn: Tiborpataka, Orbóhalom, Villakő
 —i cs: András (László a) 978; László (András f) 953, 956, 964, 978
- Benedict, jb 483
- Benic l. Benedek
- Benevento, Olaszország, v
 —, N(iccóló) da, a pápai kancellária registratora (1389–1403) 1030–1032, 1034–1036
- Bengert l. Bongárd
- Benk (*Beng*), elnéptelenedett település Vajdaszentivány és Régen között, Torda/Maros m 491
- Benkő József (1740–1814), lelkipásztor, történetíró 102 (!)
- Bennyk l. Benedek
- Benvenuto, lesinai ppk (1384–1412) 797
- Bénye (*Ben*), Magyarbénye – Biia – Binden, Küküllő/Fehér m, h 31
 —i cs l. Tőreki cs
 — (*Benye*), Bőnye, elnéptelenedett település Szilágyszeg mellett, K-Szolnok/Szilágym 973
 —i cs: Mihály (Miklós a) 973; Miklós (Mihály f) 973
- Bénye l. Bőnye
- Bennyk l. Benedek
- Beowshaza l. Bősháza
- bér 360
- Berbești l. Bárdfalva
- Berch/*Bercz* (= bérc) l. hegycsúcs
- Berchieșu l. Berkenyes
- Bere („Oláh” Ladislau a), lk, sebesvári uradalom 614, 860
- Bere (d) János l. Berei cs
- Bere (*Bere*) – Berea, Szatmár m, h 741, 783
 —i cs: „Bere” János (Mihály a) 741, 783; Mihály („Bere” János f) 783
- Bereck pap, kajántói káplán (1389) 1024
 — szatmári főesp (1383–1388), erd kk (1388) 745, 759, 887, 952–953
 — váradi éneklőkk (1384) 806
- Beréd (*Beryd*) – Brebi, K-Szolnok/Szilágym, h 855, 861–862
- Bereg (*Bereg*, *Beregd*, *Beregh*) vm, U és M 661, 702, 707–708, 717, 723–724, 748–749, 794, 897, 913, 918, 928
 —i isp: Kusalyi András mgr, György mgr és István mgr
- Beregrákos l. Rákos
- Berend (*Belend*, *Berend*), Nádasberend, Oláhberend – Berindu, Kolozs m, h 233, 546, 973
 —i cs 233; Péter 973
- Berény (*Bwryn*), Balatonberény, Somogym/M, h 937
 —i cs: „Fáncs” István mgr (Pál f) erd avd (1385–1386) 856, 859, 866, 937; Fanch (Pál a) 937; Pál (Fanch f, „Fáncs” István mgr a) 937
- Beresmort* l. Veresmart
- Berethalom (*Berthlm*, *Birthalin*, *Byrthelwin*) – Biertan – Birthälm, Medgyesz/Szeben m, mv 74, 94, 202, 371–372, 438, 969/2
 —i hospes 438
 —i lkk: Burgref Nikolaus
 —i plb: Berethalmi Nikolaus (Peter f), Nikolaus (Nikolaus f)
 —i polgárok 438
 —i cs: Andreas (Barthalius f) 202; Barthaleus (Peter comes f, Andreas és Ursula a) 371–372, 202; Elena (Peter comes ln, Ebesfalvi Imre fel) 94; Nikolaus (Peter f), berethalmi plb (1367) 74; Peter comes (Barthaleus, Elena és Nikolaus a) 74, 94, 371–372; Ursula (Tátéi István fel) 371–372, 384, 388
- Berettyódeda l. Déda
- Berettyószéplak l. Széplak
- Bergénye (*Bergenye*), Mezőbergenye – Bereghia/Berghia, Maros sz/m, h 425, 942

- Bergzabern, Pfalz/Németország, h
 —, Wilhelm von, pécsi ppk (1361–1374)
 7, 68
- Berindu l. Berend
- Berkenyes (*Berkenes*) – Berchieş/Berchieşu, Kolozs m, h 859
 —i cs l. Őrkei cs
- Bernabo, lk, Miláno l. Visconti, Bernabo
- Bernát bolognai ppk, pápai nuncius l.
 Bonnevalle Bernardo de
- Bernolthy Miklós l. Baksai cs
- Bernót (*Bernold*), elnéptelenedett település
 Világos határában, Zaránd/Arad m 973
 —i cs: Balázs (János f) 973; János (Balázs a) 973
- Bernstein l. Borostyánkő
- Bertalan fr, ágostonos rendfőnök 836
 — (Pál f), szfvi kk (1372–), budai kk (1373–) 74
- Bertalan deák, Szucsáki Péter ü 963, 1020
 — (András a), lk, erd eme 1035
 — (György a), b, Szentmiklós 260
- Berthalm, Berthlm* l. Berethalom
- Beryd* l. Beréd
- Berzence, Ipolyberzence – Breznička, Nógrád m/Szl, h
 —i cs (Kacsics nb): Demeter (János a) 96, 954; János (Demeter f) 96, 954. L. még Libercei cs
- Bese (*Bese d*) András, fam l. Szucsáki cs
- Bese (*Bese*) – Beşa/Stejărenii – Beschen-
 dorf/Peschendorf, Fehér/Maros m, h 92
- Besepataka (*Besepathaka*), fn, Székelyfal-
 va 510
- Beszterce (*Bistriczia*) – Bistrița – Bistritz,
 folyó 351
- Beszterce (*Beztricia Transilvana, Bister-
 cia, Biztricya*) – Bistrița – Bistritz/Nö-
 sen, Beszterce-vidék/B-Naszód m, v
 158, 189, 293–294, 386, 526, 652,
 857, 969/2
 — v lt 722, 907
 —i bíró 652
 —i esküdtek 526, 652
 —i plb: Péter (Vilmos f)
- i száz év. gimnázium kt 351
 —i Szt. Miklós-templom 189
 —i tanító: Vinzenz
 —i vásár 386
 —i (*Bistricia*) kerület 535
 —i — nemesei 535
 —, Vágbeszterce – Bystrica, Trencsén m/
 Szl, vár és kerület 689, 839
 —i kerület isp: Losonci László
 betegség 93, 519
- Bethlen (*Bethleem, Betlehem*) – Beclean,
 B-Szolnok/B-Naszód m, h 92, 458,
 574, 727, 773, 857, 895, 937, 938,
 951
 —i cs (Becsegergely nb): Apa (János a)
 937; Gergely mgr (János f), kolozsi
 isp (1373) 60, 92, 458, 574, 727, 773,
 857, 895, 937–938, 951; János (Apa
 f, Gergely mgr a) 60, 92, 458, 574,
 727, 857, 895, 937
- Bethlen cs bethleni lt 125, 249, 488, 574,
 639, 698, 810, 857, 879, 937–938,
 951
- Bethlen cs (iktári) lt 700, 880
- Bethlend* l. Petlend
- Bethlenkeresztúr l. Keresztúr
- Betlér (*Bethler*) – Betliar – Gömör m/Szl,
 h 240
- Beuld* l. Béld
- Beushaza* l. Bósháza
- Bezdéd (*Bezdegh*) – Bezed, B-Szol-
 nok/Szilágy m, h 356
- Bezter (Domokos a) l. Haranglábi cs
- Bezter (d) Mihály l. Nádasi, ill. Veresegy-
 házi cs
- bíboros 576, 868
 — diakónusok: új Szűz Mária-egyház:
 Bulcani Marino; Via Lata-i Szűz Má-
 ria-egyház: Vergne Pierre de
 — papok: Négy Koronás Szent-egyház:
 Demeter; Szt. Kelemen-egyház: Jugié
 Guillaume de la; Szt. Marcell-egyház:
 Grange Jean de la; Szt. Szabina-egy-
 ház: Alsáni Bálint
- Bica, Bicálatu l. Bikal

- Bicău I. Bikó
 Bidiu I. Bődön
 Biertan I. Berethalom
 Bigez I. Bülgezd
 Bihar (*Byhor*) vm, R és M 66, 593, 639, 736, 878, 946, 1038
 Biharos (*Byharas*), fn, Lesnyek 880
 Biharugra I. Ugra
 Biia I. Bénye
 Bikal (*Bykol, Bikal Olachalis*), Kalotabikal – Bica, Kolozs m, h 181
 Bikó (*Byko*), Pappbikó – Bicău, Szatmár m, h 863
 Bildegg I. Béltek
 Bilgesd, Bilghez I. Bülgezd
 bilincs 258
 Bindel György, Macskási Balázs ü 1007
 Binden I. Bénye
Bingenkirch I. Lengyelkék
 bíraskodás, alvajdai 49–51, 57, 59, 115, 117, 136, 173, 202–203, 246–248, 255, 332–334, 355, 378–380, 388, 407, 409, 411, 414, 423, 448–449, 455, 461–462, 469, 475, 479–480, 493, 502, 542, 548–549, 590, 606, 615, 662, 712, 714, 753, 762, 767, 774, 791, 808, 814, 866, 903, 963, 984, 996–997, 1000, 1005, 1020
 —, báni 648/2
 —, egyházi 374, 477, 567, 681, 956, 964
 —, fogott bírói I. fogott bírák
 —, földesúri 61, 159, 304, 719, 738, 785, 842, 950, 987
 —, királyi 56, 367, 478, 524, 527, 531, 533, 557, 571, 581, 603, 612, 638, 716, 745, 785, 923, 954, 970, 978. L. még királyi (különös) jelenlét
 —, királyi megbízottaké 17, 257, 262, 269, 271, 277, 301, 315, 581, 626–627, 630–631, 962, 970, 973, 1010
 —, királynéi 517
 —, megyei 26, 60, 159, 215, 352, 403, 470, 477, 516, 701, 818, 842, 875, 1027
 —, nádori 26, 159, 374, 477, 681, 543, 677, 795, 848, 902, 959
 —, —, királyi udvarban 47, 96, 125, 741, 783, 828, 851
 —, nemesek közösségéé 369, 380, 813
 —, országbírói 5, 26, 41, 77, 85, 108, 141, 159, 192, 374, 395, 406, 410, 431, 466, 472, 477, 581, 612, 637, 653, 681, 954. L. még királyi jelenlét
 —, pápai 74, 280, 1031–1032, 1036
 —, — kiküldötté 18, 325
 —, plébánosi 576–577, 969/2
 —, püspöki 81, 86, 89–90, 325, 870, 936, 956, 964
 —, püspöki helynöki 86, 88–90, 100, 107, 121, 160, 180, 186, 330, 582, 586, 605, 608, 677, 721, 763, 788, 827, 887, 960, 1022–1023
 —, püspöki vizitatori 340
 —, szász dékáni 360, 474
 —, — széki 105, 114, 252, 360, 554, 888
 —, székely ispáni 17, 854
 —, — széki 633
 —, vajdai 26, 159, 167, 265, 309–310, 323, 333–334, 392, 439, 461–462, 475, 477–478, 517–518, 529, 546, 625, 630–631, 644, 716, 800, 826, 834
 —, —, királyi udvarban 4, 6, 191, 435, 465, 519, 544–545, 578–579, 602, 748, 782, 956
 —, —, közgyűlésen 259–260, 264, 268, 300 (!), 333, 414, 448, 452, 455, 466, 469, 485, 493, 495–497, 499, 519, 527, 544–545, 571, 602, 629, 954
 —, városi 159, 213, 298, 352, 526, 785, 842, 875, 969/2, 988–990, 993
Birbom, Birbou I. Girbó
 birka I. juh
 Birnbaum I. Girbó
 bíró, al- 513
 —, egyházi 374, 477, 567, 681
 —, falusi 620, 812, 875, 875, 890, 998
 —, pápai I. pápai megbízott
 —, részrehajló 89–90, 423
 —, szász 213, 221, 242, 245, 252, 345, 360

- , városi 65, 159, 172, 263, 278, 293, 298–299, 352, 360, 365, 390–392, 440, 492, 576, 577, 621–623, 652, 659, 691–693, 695, 777–779, 785, 787, 823, 826, 842, 875, 888, 909–910, 985, 1016, 1044
- , világi 374, 477, 567, 681
- i engedély, egyezséghez 51, 954
- i rész 13, 41, 119, 130, 164, 345, 486, 581, 796, 889
- bírójárás 6, 59, 77, 86, 474, 480, 626, 648/2
- bírság (*birsagium*) 13, 119, 130, 164, 172, 178, 180, 213, 215, 248, 301–302, 340, 380, 394, 409–410, 431, 465, 472, 481, 483, 486, 493, 501, 506, 554, 567, 579, 581, 606, 624, 639, 655, 665, 712, 714, 716, 748, 753, 767, 789, 796, 808–809, 865, 889, 1005
- elengedése 41, 265, 477
- kifizetése 85, 615, 800
- —nek elmulasztása 987
- mellőzése 848
- , ispáni rész 345
- Birthalin*, BIRTHÄLM I. Berethalom
- birtok adásvétele 32–33, 106, 143, 196, 238, 245, 275, 284, 381, 390, 429, 443, 457, 475, 523, 552, 648, 664–665, 668, 700, 773, 780–782, 831, 865, 937, 991, 1012, 1018. L. még birtok, vásárolt; malom adásvétele
- adományozása 5, 19, 21, 56, 128, 170, 179, 185, 197, 249, 277, 343–344, 354, 356, 376, 398–399 (!), 415, 425, 462, 489, 510, 520, 560, 564, 566, 584, 592–593, 597, 647, 675, 678, 682, 702–704, 707–708, 720, 726–728, 731, 740, 750, 776, 786, 792, 798, 804, 806, 825, 834, 839, 849, 855, 857, 863–864, 885–887, 896–897, 900, 906, 908, 917–920, 926, 928, 935, 937, 939–940, 942–945, 955, 974–975, 994–995. L. még új adomány
- — lelki üdvösségért 23, 32, 97, 131, 540, 580, 823, 829, 867, 884
- —, honorként 730
- —, kenézi jogon 311, 614, 880, 929,
- —nak megerősítése 376, 869
- —nak visszavonása 56, 375, 398
- adományul kérése 858, 916
- átengedése 33, 46, 73, 88, 92, 94, 97, 102 (!), 123, 128, 209, 211–212, 222, 233, 251, 275, 318, 321, 338, 341, 374, 432, 476, 498, 506, 515, 534, 560, 587, 601, 617, 644, 649, 665, 685, 697, 763, 782, 793, 796–797, 804, 811, 819, 954, 960, 996
- —, használatra 268
- becsértéke I. becsü
- benépesítése 131, 222, 404, 427, 566
- egyesítése 404
- elfoglalása 8, 18, 20, 49, 113, 124, 148, 152, 160, 185, 221, 240, 267, 282, 284, 332, 344, 362, 393, 441, 491, 514, 519, 535, 544–545, 578, 602, 627, 662, 748, 761, 802, 812, 844, 846, 866, 916, 923, 962, 970, 973, 1010, 1014–1015
- elidegenítése 55, 185, 214, 273, 284, 303 (!), 350, 415, 433, 444, 457, 458, 561, 645, 753/2, 773, 1001
- elkobzása 517–518, 729
- elnéptelenedése 129, 535
- fekvésének tisztázása 411, 413, 423, 466, 471, 507
- felértékelése I. becsü
- felosztása I. birtokosztály
- használata 222, 247, 262, 315, 351, 648, 771, 777, 804, 819, 859, 888, 916, 1018
- —, jogtalanul 56, 124, 145, 185, 234, 349, 385, 393, 401, 491, 509, 514, 523, 535, 545, 595, 648/2, 686, 795, 856, 872, 962, 1006, 1043
- —, közösen 120, 178, 257, 302, 345, 404, 537, 564, 659, 665, 961
- —nak akadályozása 158, 167, 400, 462
- jövedelme 514

- birtok királyi kezelésbe vétele 619
- koronára szállása 148, 197, 249, 311, 343, 356, 593, 673, 702, 864
 - kölcsönös öröklése l. örökösödés, kölcsönös
 - körülhatárolása l. határjárás
 - központja 50
 - lefoglalása 348, 426, 634, 728
 - öröklése leányágon 25, 46, 73, 86, 128, 160, 219, 223, 233, 268, 277, 374, 377, 512, 524, 534, 537, 540, 648, 664, 913, 964
 - — oldalágon 375, 865
 - —, jogtalanul 303 (!)
 - örökül hagyása 878, 881, 883
 - pusztítása 13, 129, 157, 404, 509, 925, 962. L. még gyűjtogatás, kártétel, rablás
 - szász székhez csatolása 619–620
 - visszaadása 134, 148, 152, 158, 203–204, 242, 260, 351, 426, 432, 434, 479, 517–518, 634, 655, 668, 671, 707, 729, 747, 802, 811, 903, 905, 962, 970
 - visszafoglalása 480
 - visszaszállása 665
 - visszaszerzése 113, 12, 219, 275, 441, 530, 545, 564, 579, 643
 - —, bírói úton 56, 160, 489, 515, 560, 627, 782, 903
 - visszaváltása 94, 181–182, 203–204, 211, 223, 260, 300 (!), 310, 319, 333–334, 346, 427, 485, 495, 528, 540, 549, 569, 594, 596, 616, 618, 628, 636, 678, 685, 775, 796, 800, 815, 819, 830, 879, 903, 999
 - —nak elmulasztása 539
 - —nak szabályozása 556, 651, 833, 930
 - zálogosítása 142–143, 153–154, 181–182, 202, 204, 208, 255, 260, 300 (!), 319, 346, 350, 353, 400, 424, 427, 429, 438, 444, 468, 485, 490, 523, 528, 539–540, 549, 556, 569, 593–594, 596, 600, 616, 618, 628, 632, 636, 646, 651, 668, 674, 678, 685, 741, 773, 775, 783, 796, 815, 816, 830, 833, 841, 856, 859, 865, 879, 890, 905, 986, 999, 1028, 1038
 - , királyi l. királyi birtok
 - , lakatlan 130–131, 134, 151, 344, 468, 566, 593, 614, 761, 775, 800, 880, 929, 937
 - , osztatlan 341, 301, 514
 - , örökjogú 50, 86, 88, 92, 114, 160, 170, 197, 255, 268, 281, 333, 353, 441, 468, 479, 486, 498, 520–521, 534, 545, 569, 575, 602, 613, 624, 648, 730, 748, 761, 807, 813, 819, 831, 847, 893, 896, 908, 916, 929, 954, 960, 996, 1008, 1011, 1013, 1019
 - , szerzett 240, 369, 572, 804, 943, 954
 - , vásárolt 86, 97, 131, 240, 534, 601, 605, 617, 654, 804, 885, 913, 938, 964
 - , vitás, felmérése 59, 115, 127, 260, 262, 332, 466, 519, 533, 541, 544, 578, 748
 - , —, felosztása 265
 - , zálogos 66, 116, 617, 804, 913
 - ban való megvédés l. szavatosság vállalása
 - ból való kiüzés 128, 960
 - birtokbavezetés 1–2, 6, 8–9, 12, 31, 56, 59, 66, 82, 87, 91, 95, 101, 115–116, 120, 127–128, 133, 184, 207, 209–212, 236, 242, 244, 246, 267, 267, 269, 271, 277, 279, 281, 282, 287, 296, 301, 308, 310, 314, 321, 328–329, 333–334, 351, 353, 355, 362, 369, 372, 377, 383–384, 395, 397, 399 (!), 408 (!), 411–412, 426, 428, 430, 434, 437, 441, 451, 456, 466, 475, 486, 493, 496, 498, 507, 517–518, 532, 535, 545, 549, 562–563, 570, 573, 575, 579, 592, 599–600, 612–613, 642, 653–654, 657, 666, 671, 676, 682, 687, 708, 714, 720, 723, 725–727, 729–731, 739–740, 742, 744, 748–751, 754–755, 758–

- 759, 766, 786, 788, 799, 801, 807, 813, 837, 840, 855, 857, 861–864, 872, 876, 883, 898, 900–904, 908, 917, 920, 926, 932, 938, 941, 944–945, 948, 951–956, 958, 968, 969–970, 972–975, 977, 980–982, 995, 1007, 1011, 1013–1015, 1019, 1023–1024
- birtokcsere 93, 163, 165, 185, 205/2, 250–251, 260, 348, 350, 521, 627, 648, 683, 704, 751, 847, 928, 954
- birtokjog elévülése 461–462
- , kenézi 303 (!)
- birtokosztály 50, 73, 160, 178, 215, 253–254, 257, 259, 268, 277, 283, 300–302, 308–309, 341, 353, 355, 367, 369, 380, 397, 405, 410, 431, 445, 479, 515, 519, 532, 534, 537, 564, 575, 581, 601, 624, 649, 668, 763, 865, 889, 959, 961, 964, 994
- leírása 178, 212, 537, 624
- , telkenként 549
- birtoktalan/nemtelen személy 50, 73, 80, 157, 159–160, 223, 257, 301, 351, 763, 785, 842, 972
- Biscaria l. Dédács
- Bistercia*, Bistrița, Bistritz l. Beszterce
- Bitkapataka (*Bithkapataka*), fn, Túr 879
- Biușa l. Bősháza
- Bizánc (*Romania*) 205
- i császárság elpusztítása 23
- bizonyítás szóval 300. L. még eskütétel
- Bläjel, Blasendorf l. Balázstelke
- Blas Michael villicus, lk, Szászváros 114
- Blasiu (Bayk f), b, Bolosnica 197
- Blasnica* l. Bolosnica
- Blastelke* l. Balázstelke
- Blizna (*Blyzna*) – Bliznec, Zágráb m/H, h 205/2
- Bobálna l. Alparét
- Bobócsmező (*Bobochmezeu*), elnéptelenedett település Alsónyíresfalva környékén, Hunyad m 566
- Bobohalma l. Bábahalma
- Bobuch* l. Báboc
- Boc (*Boch*), elnéptelenedett település Szucság határában, Kolozs m 958
- i „Tatár” László 958
- Bocșita l. Baksa
- Boctelkepataka (*Bochtelkepathaka*), fn, Szamosfalva, Kolozsvár 299, 595, 626
- Bocsk (*Bochk*), elnéptelenedett település Mezőkölpény és Székelykövesd között, Maros sz/m 131
- Bod l. Botfalu
- Boda Fülöp, erd kk l. Kistárkányi cs
- Bodak* l. Bádok
- Bodamezeje (*Bodamezeje*), rét, fn, Székelyfalva 510, 584
- Bodia l. Bogya
- Bodmér (*Bwthmer*), Ottomány, elnéptelenedett település Somály és Kémer között, Kraszna/Szilágy m 349
- Bodmeyr* l. Budmér
- Bodola (*Bodula*) – Budila, Fehér/Brassó m, h 56
- i cs: „Sánta” László (Miklós és Noel/Neel a) 56; Miklós („Sánta” László f, Miklós a) 56; Miklós (Miklós f) 56; Noel/Neel („Sánta” László ln, Drági Jakab fel) 56. L. még Drági és Zsombori cs
- Bodon (*Bodon*) – Budiul de Câmpie/Papiu Ilarian, Torda/Maros m, h 262, 276
- i fn: Halom, Kakukkpád, Nádastóberce, Rakattyás
- i cs lt elenchusa 163, 233, 350, 509, 512, 517–518, 625, 627, 644–645
- Bodon* l. Báldon, Bodony, Vidin
- Bodonkút l. Buda
- Bodony (*Bodon*), Kétdodony, Nógrád m/M, h 521
- i (Kartal nb): Chuda (László a) 521; László (Chuda f) 521
- Bodor (*Bodor d*) Miklós, ü 653
- Bodrog (*Bodrog*) vm, M és Sz 146
- Bodula* l. Bodola
- Bodza (*Bozza*) – Buzău, folyó 874 (!)
- Boemia* l. Csehország

- Bogács (*Bogach*), Szászbogács – Băgaciu – Bogeschdorf, Medgyes sz/Maros m, h 833
- i cs: Arnold (Daniel, Johann és Salomon comes a) 833; Daniel (Arnold f) 833; Johann (Arnold f) 833; Katharina (Torockói György, majd Gyógyi István mgr fel) 833; Salomon comes (Arnold f) 833
- Bogár (*Bogar d*) László l. Korpádi cs
- Bogártelke (*Bugartelke*) – Băgara, Kolozs m, h 72
- Bogát (*Bagath, Bogold, Bugath*), Marosbogát – Bogata, Torda/Maros m, h 100, 107, 121, 180, 276, 319, 479, 594, 596, 663, 732, 762, 765, 769, 786, 1005, 1008
- i cs (Kökényesradnót nb): András (János f) budai prp (1368–1383), budai éneklők (1374–1396), kir káplán (1381) 495, 576, 625–627, 630–631, 937, 1008; Dávid (id. Péter f) 100, 107, 121, 180, 276, 319, 594, 596; György (János f) 180, 276, 594, 596, 762, 786, 1005, 1008; „Veres” Imre (ifj. „Herceg” Péter f) 100, 107, 121, 663, 732, 762, 765, 769, 786, 1005, 1008; István (János f) 594, 596, 786, 1005, 1008; János (id. Péter f, András, György és István a) 100, 107, 121, 180, 594, 596, 1005, 1008; Miklós („Herceg” Péter f) 1005, Miklós („Herceg” Péter f) 1008; id. Péter (Dávid, János, ifj. „Herceg” Péter és Sebe a) 100, 107, 121, 180, 319, 594; ifj. „Herceg” Péter (id. Péter f, „Veres” Imre és Miklós a) 100, 107, 121, 180, 1005, 1008; Sebe (id. Péter ln, Vas Tamás fel) 180
- Bogdan (Bayk f), b, Bolosnica 197
- Bogdánd (*Bagdan, Bogdan*) – Bogdand, K-Szolnok/Szatmár m, h 707–708, 717, 723–724, 748–749
- i fn: Bábcamagasa, *Fereng*, Kövespatak, Mázsapatak, Ónos
- Bogdány, Nyírbogdány, Szabolcs m/M, h
- i cs: Demeter (Egyed a) 4; Egyed (Demeter f) 4
- Bogeschdorf l. Bogács
- Boghiş l. Bagos
- Bogold l. Bogát
- Bogul János, lk, Kassa 386
- Bogya (*Budizhaza*), Szilágybogya – Bo-dia, Szilágy/Doboka m, h 468
- Bohemus Pál l. Cseh Pál
- Boiu l. Bós, Bún
- Boja (*Boya*), Bojabirz – Boia Bârzii, Hunyad m, h 880
- bojár, moldvai 927
- Bokajalfalu l. Bakaj
- Bokan l. Bakony
- Boldogkő (*Boldokw*), Abaúj m/M, vár 986
- Boldogváros (*Felix Locus, villa Felicis loci, Zeigerstat*) – Seliştat – Seligstadt, Nagysink sz/Brassó m, h 722, 1018
- i lkk: Croecher Michael, Daniel, Tylmann
- i százsz ev. egyházközség lt 1018
- bolgár bán l. bulgáriai bán
- Bolgarfalu l. Cserged
- Bologa l. Sebesvár
- Bologna, Olaszország, v
- , Giovanni da, a pápai kancellária abbreviatora (1389–1404) 1034
- i (*Bononiensis*) ppk: Bonneville Bernardo de
- Bolosnica (*Blasnichia*) – Bolvaşniţa, folyó 197
- Bolosnica (*Balasnicha*), Bolvásvölgy – Valea Bolvaşniţa, Szörényi bánság/Kraszó-Szörény m, h 197
- Bolug (d) l. Balog
- Bolya (*Balya, Bula*) – Buia, Fehér/Szeben m, h 412, 490, 664, 665
- i pap: Gergely
- i cs l. Hidegvízi cs
- Boncha (István a) l. Gambuci Boncha
- Bonchida (*Bonchhyda, Bunchida*) – Bon-tida, Doboka/Kolozs m, h 180, 226,

- 393, 450, 452, 818, 906, 908, 917, 969, 977, 995, 1023
 —i officialis: Miklós (Miklós f)
 —i pap: Ferenc
 —i polgárok 452
 —i vám 226
 —i villicus 452
 Boncnyíres l. Nyíres
 Bongárd (*Bangarth, Bongarth*), Szászbon-
 gárd – Bungardul Săseșc/Bungard –
 Bengert, Doboka/B-Naszód m, h 282,
 296, 387
 —i cs: Mihály dobokai szb (1378) 282,
 296, 387
 Bonifác (VIII.) pápa (1295–1303) 48,
 325, 1033
 — (IX.) pápa (1389–1404) 594/2, 1030–
 1037, 1041
 Bonnevalle, Bernardo de, bolognai ppk
 (1371–1378), pápai nuncius 258
 Bononia, Io. de l. Bologna Giovanni da
 Bonț l. Nyíres
 bor 72, 213, 478, 565
 — árusítása 933, 983
 Borbánd (*Burband*) – Bărăbanț, Fehér m,
 h 179
 Bord (*Boord, Bord, Bordhaza*) – Bord,
 Küküllő/Maros m, h 329, 334, 766,
 796
 —i fn: Keselyes
 —i szőlő 796
 —i (*Bordi*) cs: Bord (János és Miklós a)
 329, 334, 796; János (Bord f) 329,
 334; László 766; Margit (Mihály ln,
 Kerelői Mihály fel) 837; Mihály
 (Margit a) 837; Miklós (Bord f) 796
 Borgó (*Borgo*), Alsóborgó – Josenii Bâr-
 găului, Doboka/B-Naszód m, h 857
 borjú 865
 borkilenced l. kilenced, bor
 Borkút (*Burkuth, Bwrkut*) – Borcut, B-
 Szolnok/Máramaros m, h 624
 Borosbenedek l. Benedek
 Boroskrakkó l. Krakkó
 Borostyánkő (*Porostyan*) – Bernstein, Vas
 m/A, vár 999
 Boroszló (*Wratislavia*) – Wrocław – Bres-
 lau, Szilézia/L, v
 —i Egyetemi Kt 688–689
 —i püspök 23
 bors 660
 Bors (*Bors*) – Borș, Bihar m, h 95
 —i cs (Sártiványvecse nb): Mihály 95
 Borsa (*Barsa*), Kolozsborsa – Borșa, Do-
 boka/Kolozs m, h 167, 353
 —i pap: Péter
 Borsa nemzetség l. Iklódi, Kémeri cs
 borsovai (*Borsoua*) főesperesség 258
 —i főesp: Ebes Miklós
 Borválaszút l. Válaszút
 Borz (*Borz d*) László l. Petlendi cs
 Borza l. Barcaság
 Borzapataka (*Borzapathaka*), fn, Britonya
 308
 Borzás (*Bozyas*), Magyarborzás – Bozieș,
 Doboka/B-Naszód m, h 727
 — (*Bozyas*), Szilágyborzás – Bozieș,
 Kraszna/Szilágy m, h 185, 855, 973
 —i cs: János (Nakabor f) 185; Naka-
 bor/Napagor (Péter és János a) 185,
 855, 973; Péter (Nakabor/Napagor f)
 185, 855, 973; Petheu (Tamás a) 185;
 Tamás (Petheu f) 185
 Bós (*Bos*) – Boș, Hunyad m, h 600
 —i cs: Gergely 600
 — (*Bos, Boos*), Kolozsbós – Boiu, Kolozs
 m, h 314
 Bosoród, Boșorod l. Kitid
 Bosznia határvidéke 48
 —i ferences helytartóság 48
 —i (*Boznensis*) káptalan tagjai: iskola-
 mester 162
 —i ppk: Domokos, György, Liszkói Já-
 nos, Péter
 Boteni l. Botháza
 Botez l. Batizháza
 Botfalu (*Bringondorf*) – Bod – Bringen-
 dorf/Brenndorf, Brassó vidéke/m, h
 345

- Botháza (*Bathhaz, Bothaza, Bothhaza*) – Bodhaza/Boteni, Kolozs m, h 276, 464, 856, 859
- i (v. Frátai, Márkházi) cs: András (Gál f) 276, 464, 519, 605; György (László f) 276, 605; Gál (András, Kristóf, István és Péter a) 276, 464, 519, 605, 818, 859; György (László f) 464, 856, 859; István (Gál f) 464, 605; Kristóf (Gál f) 464, 605; László (György a) 276, 464, 605, 856, 859; Péter (Gál f) dobokai szb (1384, 1388k) 276, 464, 519, 605, 818, 859
- Botizhaza* l. Batizháza
- Botos (*Bothus/Bothwos/Botus d*) János és Miklós l. Sólyomkői cs
- Bozieş l. Borzás
- Bozkút (*Bozkuth*), elnéptelenedett település Mocs határában, Kolozs m 344, 951, 937–938
- Bozolnokpataka (*Bozolnukpataka*), fn, Szentkirály 813
- Bozorabiae terra* l. Havasalföld
- bozót, cserjés, szederjes (*dumus viminis, nemus, rubetum, virgultum*) 151, 242, 299, 323, 362, 471, 657, 659, 755, 813
- Bozyas*, Bozieş l. Borzás
- Bozza* l. Bodza
- Bő nemzetség l. Kürtösi cs
- Bőcs (*Beulch*), Nagy- és Kisbőcs, Borsod és Zemplén m/M, h 736
- i „Kiscudar” Péter mgr 736. L. még Cudar cs
- Bödön (*Beden*) – Bidiu – Bedendorf, Doboka/Doboka/B-Naszód m, h 89
- i lk: Lőrinc 89
- böjtölés 359
- Bökényszeg (*Bukenzeg*), elnéptelenedett település Táté határában, Fehér m 250
- Böldre (*Buldre d*) Mihály, erd sókamara-isp (1354–1361), lk, Buda 728
- Bölöni cs lt 793, 804, 842
- Bőnye (*Been, Benye, Byen, Beune, Bewnye*), elnéptelenedett település Kaján-tó határában, Kolozs m 157, 287, 471, 527, 531, 557, 571, 603, 716, 844, 846. L. még Tiburctelke
- i officialis: Nagy Pál
- bőr: bárány, mokus, nyest, róka, szarvasmarha 213
- Börmény (*KysBermen, Nagbermen*), Kis- és Nagybörmény, Börvény – Iegerişte/Vánători, Kolozs m, h 805 (!)
- Bősháza (*Beowshaza, Beushaza*) – Biusa, K-Szolnok/Szilágym, h 962, 968
- Bradath* l. Zajkány
- Bradu l. Fenyőfalva
- Bran l. Töröcsfalva, Töröcsvár
- Branca Ugolino, spalatói érsek (1349–1388, méltóságsorokban tévesen 1390-ig) 7, 68, 356, 364, 390, 391, 392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974, 975, 983, 995, 998
- Brâncoveneşti l. Vécs
- Brandenburg, Németország, örgrófság 132, 869, 893
- i örgróf l. Zsigmond kir
- Brassó (*Barassou, Brascho, Corona*) – Braşov – Kronstadt, Brassó vidéke/m, v 17, 56, 74, 75, 326, 345, 360, 396, 474, 487, 576–577, 583, 824, 829, 854, 915, 969/2, 998
- címere 487
- védjegye 75
- v lt 17, 75, 345, 474, 553, 722, 854, 907, 915, 939, 940, 945, 998
- i esküdtek 396
- i helyettes tanító: Theodor
- i hospesek 75, 915, 998
- i jegyző: Jakob mgr
- i káplánok: Karge (d) Nikolaus, Puncz Johann, Scherer Mathias
- i kereskedők 487
- i lkk: Gretel (d) Nikolaus, Johann (Nikolaus f) villicus, Martin, Ördög István, Schad/Sood (d) Stephan
- i plb: Brassói Nikolaus, Brassói Thomas (Szes Mattheus f), Feketealmi

- Thomas, Keresztényfalvi Nikolaus, Nikolaus, Nikolaus (Jakob f)
- i plébániatemplom 474
- i polgárok 75, 396, 487, 576–577, 854, 915, 998
- i prédikátor: Melchior
- i száz év. egyházközség lt 487
- i Szt. Katalin cisztercita kápolna 969/2
- i — — — rektora: Johann
- i Szűz Mária-templom 326, 829, 969/2
- i tanácsosok (*consules*) 326, 396
- i vám 345
- i viceplb: Vitus
- i villicus 998
- i (*de Brascho, de Corona*) cs: „Szes” Mattheus (Thomas pap a) 326; Nikolaus (Peter f), vidombáki plb (1366–) 74; Nikolaus vidombáki plb (–1366), brassói plb (1366–) 74; Peter (Nikolaus a) 74; Thomas (Szes Mattheus f), brassói plb (1375e/1377–) 326
- cs l. Bodolai, Drági és Zsombori cs
- (*Brassou, Brassow*) szék és vm, R 345, 360, 396, 576–577, 823, 998. L. még Barcaság
- — elöljárói 345, 360, 396, 576–577, 823
- — plébánosai 824
- — villicusai 577
- —i fn: Törzau
- —i isp 345. L. még Scharfeneck Johann
- —i szászok 17
- i (*Brasso*) dékáság l. barcasági
- Brat, jb, Csikós 875
- Bratislava l. Pozsony
- Bratove l. Batár
- Brázova (*Brazua*) – Breazova, Hunyad m, h 308
- Brebi l. Beréd
- Bredenscheid (*Bredenscheyd*), Vesztfália/Németország, h
- , von, cs: Jakob, esztergom-szentgyörgyi kisprp (1375–1392) 1041; Johann jogtudós, kir követ a Szentszéknél (1372) 34
- Brenndorf l. Botfalu
- Bréte (*Brethe*), Magyarberéte – Bretea, B-Szolnok/B-Naszód m, h 668–669
- (*Zekerberethe*), Szekérberéte, elnéptelenedett település Sajóudvarhely határában, B-Szolnok/B-Naszód m 668–669
- Brevente* l. Döbrönte
- Breznička l. Berzence
- Brigné (*Brigne*), Franciaország, h 838
- Bringendorf, *Bringondorf* l. Botfalu
- Britonya (*Britonya, Brytonya*), Várhely – Grădiște/Sarmisegetusa, Hunyad m, h 268, 275, 308, 843
- i fn: Borzapataka, *Draseon*, Hátszeg, Riușor
- i udvarház 308
- i (v. Hátszegi) cs: Fernia („Roșu” Nicolae ln, Laurențiu fel) 268; „Roșu” Ioan (Nicolae a) 268, 275, 308, 843; Ladislau (Toma f, Nicolae a) 268, 308, 843; Laurențiu (Toma f, Luca a) 268, 308; Lekembrath (Toma a) 268; Luca (Laurențiu f) 268; „Roșu” Nicolae (Fernia a) 268; Nicolae („Roșu” Ioan f) 268, 275, 308, 843; Nicolae (Ladislau f) 268, 308, 843; Toma (Lekembrath f, Ladislau és Laurențiu a?) 268
- Broda (Stan a), jb, Józás 875
- Bruck (*Prukka*), Bruck an der Leitha, Alsó-Ausztria/A, v 836
- i ágostonos konvent perjele 836
- Bruestell/Brustul (d) Hermann, esküdt, lk, Kolozsvár 525, 985
- Brukenthal, Samuel von (1721–1803), gyűjteménye 753
- Bruna, jb, Feketekörös 875
- Brünn (*Brunna*) – Brno, Csehország, v 132
- Buanpathaka* l. Búnpatata
- Bubal Mihály mgr, udvari lovag (1381) 625–627
- Bubek l. Bebek
- búcsú 23, 386
- búcsúengedély 28–29, 821–822, 829, 891
- Bud (d) András l. Rátoni cs
- Buda (Iwan a), lk, Veresmart 875

- Buda (*Buda*), Pilis m/M, v, ma Budapest része 10, 22, 25–27, 31, 75–76, 83–84, 118, 127, 138, 169, 243, 338, 357, 363, 504–505, 519, 535–536, 550, 565, 567, 593, 597, 617, 661, 696, 702, 707–708, 716–718, 720, 725–728, 730–731, 733, 736–737, 740–741, 750–752, 753/2, 784–786, 792, 794, 801–802, 805 (!), 809, 839, 842, 848–849, 851, 853–855, 857–858, 863–864, 869, 896–900, 906–910, 912–913, 931–936, 938–941, 946, 975, 978–979, 985–986, 994, 999, 1017 (!)
- v (oklevéladóként) 213
- i domonkos konvent 728
- i jog 10, 794
- i kereskedők 10, 169
- i lk: Böldre Mihály
- i lk: Miklós milkói ppk (1371–1375), egri segédppk (1375) 140
- i polgárok 728
- i sokadalom 794
- i súlyú márka l. márka, budai súlyú
- i Szt. István ágostonos konvent 504–505
- (*Buda, Bwdathelke*), Burjánosóbuda, Bodonkút – Buda Veche/Vechea, Kolozs m, h 51, 88, 156, 224, 254, 426, 471, 507, 588, 973, 1028
- i cs: András (István f) 973; Gergely (György f) 1028; György mgr (Gergely és István a) 51, 254, 426, 507, 588, 1028; István (György f, András és Péter a) 88, 156, 973, 1028; Péter (István f) 156, 216, 224
- (*Buda, Vetus Buda*), Óbuda, Pilis m/M, v, ma Budapest része
- i Szt. Péter-társaskáptalan 37, 74, 118, 495, 576, 625–627, 630–631, 1008, 1031
- i — (hiteleshelyként) 205/2, 467, 559, 569, 834, 937
- i — tagjai: prp: 37, 43, 1031, ill. Bogáti János; olvasókk: Udvardi Miklós; éneklókk: 37, ill. Bogáti András; örkk: 37, ill. Mihály; kk: Bertalan (Pál f), Hamo-i Mihály, Hatvani Miklós
- Budenberg (*Budenbach*), fn, Feketevíz, Kákova, Váralja 755. L. még Szibiel
- Budener Simon, lk, Szeben 585
- Budila l. Bodola
- Budinbach, Budynbach* l. Szibiel
- Budiul de Câmpie l. Bodon
- Budizhaza* l. Bogya
- Budkovce l. Butka
- Budmér (*Bodmeyr*), Kis- és Nagybudmér, Baranya m/M, h 488
- i cs: Bakou (Péter a) 488; Péter (Bakou f) 488
- Budula (János a) l. Korbáviai Budula
- Buglovce l. Göbölfalva
- Buia, *Bula* l. Bolya
- Bukaresti Akadémiai Kt 933, 983
- Bulcani, Marino, a római új Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa (1384–1394) 1021
- Bulcs (*Bulch*) – Bulci, Arad m, h 875
- i lkk: Phegyes (dicti) Grigore és Ioan
- Buldre (d) l. Böldre
- Bulgari* l. bolgárok, Nyírmon
- Bulgária (*Bulgaria*) 343
- elpusztítása 23
- i bán: Himfi Benedek
- i hadjárat (1365) 197, 935
- bulla l. oklevél, pápai; pecsét, pápai bullások 290
- Bún (*Bun, Bwn*), Nagybún – Boiu Mare/Boiu – Grossfreudendorf, Küküllő/Maros m, h 550, 558
- bunda (*mastruca, pelicius*) 60, 478
- Bungard l. Bongárd
- Búnpataka (*Buanpathaka*), fn, Folt 865
- Burberg, Burgberg, Burgperg* l. Vurpód
- Burgref (*Bugreph d*) Nikolaus, lk, Berethalom 438
- Burján (*Burian/Vurian d*) István és Péter l. Erkeci cs
- Burjánosóbuda l. Buda
- Burkperg, Burperg* l. Vurpód
- Burzenland l. Barcaság

Bustyaháza (*Bustahaza*) – Bustino, Máramaros m/U, h 1003

Butka (*Buthka*) – Budkovce, Zemplén m/Szl, h 632, 913

—i cs (Gútkeled nb): „Keszeg” János 913; Miklós (Miklós a) 632; Miklós (Miklós f) 632

Búza (*Buza, Buzia*) – Buza, Doboka/Kolozs m, h 43, 74, 168, 238, 258, 331

—i cs: Gergely (Miklós a), császári közjegyző (1377) 331; Miklós (Gergely a) 331; Miklós mgr (Péter f), erd kk (1372–1373), egri kk (1373–), pankotai főesp (1374–1394), pápai káplán, subcollector (1377) 43, 74, 168, 258; Miklós mgr (Pál tv) 238; Pál (Miklós tv, Nyíresi Dorottya férje) 238; Péter (Miklós mgr a) 43, 74, 168, 258

Búzás (*Buzas*) Mihály, Vas cs ü, lk, Doboka vm 121, 180, 248, 455

Buzău l. Bodza

Buzkuth l. Bozkút

bükkfa (*arbor fagi*) 151

Bülgezd (*Bigez, Bilgesd, Bylgez*), Bürgezd – Bilghez, Kraszna/Szilágy m, h 127, 653, 1004

—i cs: Demeter 653; Gergely (Lőrinc f) 127, 973; János 1004; Lőrinc (Gergely a) 127, 973

büntárs 651

Bwn l. Bún

Bwryn l. Berény

Bybow l. Girbó

Byen l. Bönye

Bykol l. Bikal

Byles, jb, Feketekörös 875

Byrbo, Byrbow l. Girbó

Byrthelwin l. Berethalom

C

Căianu l. Kályán

Caila l. Kajla

Căinelu de Jos l. Kaján

Calice, Pietro raguzai érsek (1370–1385) 797

Calida Aqua l. Hévíz

Călinești l. Kalinfalva

Câlnic l. Kelnek

Călvasăr l. Hidegvíz

Camăr l. Kémer

Câmpia Turzii l. Gyéres

Câmpulung la Tisa l. Hosszúmező

Cantor/Miklós (István főesp a) 419

Căoi l. Kávapatak

Caplan Tamás l. Lelei cs

Capurd l. Kapor

Capus, Căpușu de Câmpie l. Kapus

Carachin (Miklós a) 74

Carastelec l. Káloztelek

Cardaillac, Jean de, alexandriai patriarcha (1371–1390), pápai legátus (1372) 504–505

Carei l. Károly

Carniola l. Krajna

Carrarai Ferenc, Pádua ura (1345–1388) 22

Cartalath l. Prázsmár

Carthala l. Kurzola

Cașoț l. Hermány

Casotti, Niccolo, traui ppk (1362–1373) 7

Casschovia, Cassouia l. Kassa

Castenholz l. Hermány

Castro, Olaszország, v

—i (*Castrensis*) ppk 361

castrum Kukulu l. Küküllővár

— *Marie* l. Földvár

— *Novum* l. Châteauneuf-du-Pape

— *Sancti Michaelis* l. Szentmihálykö

— *Scheks/Sez, Castrumschez* l. Segesvár

cathedraticum l. székdíj

Cătina l. Katona

Cato László l. Kátai „Kátó” László

Căuaș l. Kávás

Caussin (*Caucina*), Arnaud de, pápai adószedő 74

Căvăran l. Karán

Căzma l. Csázma

Cean, Ceanu Mic l. Csán

- Cebe (*Cebe*), elnéptelenedett település Érszöllős határában, K-Szolnok/Bihar m 878, 946
 Cecilia (Peter anyja), lk, Dolmány 554
 Cécke (*Rechke*) – Țețchea, Bihar m, h 705
 —i vásár 705
Ceckmantel l. Cikmántor
 Cég (*Cege, Cheg*), Nagycég – Țagu, Kolozs/B-Naszód m, h 50, 517
 —i cs l. Makrai cs
 Cege (*Cege, Chege*) – Țaga, Doboka/Kolozs m, h 100, 107, 121, 137, 180, 346, 387, 501, 753, 982, 984, 997, 1000, 1022
 —i cs l. Vas cs
 Cégény (*Cegen, Cheghen*), Krasznacégény – Țeghea, K-Szolnok/Szatmár m, h 533, 541, 802
 —i cs: László (Tamás a) 533, 541; Miklós (Tamás f) 533, 541, 802, 812; Tamás (László f, Simon és Miklós a) 533, 541, 802, 812
 Cegőtelke (*Chege, Zegew*) – Țigău – Zagerndorf, Doboka/B-Naszód m, h 598, 1022
 —i cs: Mihály (Miklós a) 1022; Miklós (Mihály f) 1022
 céh 213, 621
 céhdíj 213
 Ceheiu l. Csehi
 céhgyűlés (*colloquium*) 213
 céh lakoma 213
 céhmester választása 213
 céhszabályzat 213, 621
 Cehu Silvaniei l. Cseh
Cekmanthor, Cekmantulh l. Cikmántor
Cenad, Cenade l. Csanád
 census regalis l. királyi adó
 Cente (*Chente d*) cs (Aba nb): János 300; 353
Centum cumuli l. Százhalom
 census l. pápai census
 Ceparı l. Csépan
 Cereth l. Szeret
 Cergău Mic, Cergid l. Cserged
- Cerna l. Csernavize
 Cernișoara l. Csernyésvára
 Cernota, Matteo, sebenicói ppk (1357–1388, méltóságsorokban tévesen 1392-ig) 7, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998
 Cesariu l. Császári
 Cetatea de Baltă l. Küküllővár
 Cethe Miklós l. Dobai cs
Chaan l. Csán
Chabanka l. Csobánka
Chahol, Chahul l. Csaholy
Chakanvelgy l. Csákányvölgy
Chalantheluch l. Kalántelek
Chamachaz, Chamakaz l. Csomaköz
Chamafaya l. Csomafája
Chamateleke l. Csomatelke
Chan l. Csán
Chaporcha l. Toporcsa
Charnathew l. Csarnató
Charnauada l. Csarnavoda
Charnauzy l. Csernavize
Chatar l. Csatár
 Châteauneuf-du-Pape (*Castrum Novum*), Franciaország, h 845
 Chatow l. Csató
Chazar l. Császári
Chaztolch l. Császlóc
Chedeuteleke l. Csüdötelve
Cheg l. Cég
Chege l. Cege
 Chegea l. Kegye
Cheghen l. Cégény
 Cheia l. Mészkö
Cheked l. Cikud
Chekekatha, Chekekathaya l. Káta
 Chendul Mic l. Kendhida
Chenyswara l. Csernyésvára
 Chepa l. Csepe
Chepan l. Csépan
Cherbwchpataka l. Cserbükkpataka
 Chereșa l. Kőrös
Chergud l. Cserged
Chernareka l. Csernareka

- Chesău l. Keszű
 Chesthwe (d) Jakab l. Gáldi cs
 Chestue l. Csesztve
 Cheud l. Aranyos
 Chewgh (d) Péter l. Dobokai cs
 Chicho, Chichow l. Csicsó
 Chiganvaya l. Vaja
 Chiger l. Csigér
 Chimindia l. Kéménd
 Chintelnic l. Kentelke
 Chinteni l. Kajántó
 Chioar l. Kővár
 Chiochiş l. Kékes
 Chirileu l. Kerelő
 Chirmauoda l. Csernavoda
 chirographum 521, 724, 862, 937, 972-973, 1003
 Chirpăr l. Kürpöd
 Chisău l. Keszű
 Chitid l. Kitid
 Chitnek l. Csetnek
 Chombord l. Csombord
 Chompaz l. Csompasz
 Chonka l. Csonka
 Chorba l. Csorba
 Chorţyan l. Csörtán
 Chorung (d) Benedek és Péter l. Papfalvi cs
 Chrast' nad Hornádóm l. Haraszt
 Christian/Kirstianus szabó, lk, Hermány 554
 — (Nikolaus a), lk, Újfalu 6–7
 — (Nikolaus és Peter a), lk, Fenyőfalva 56
 — (Nikolaus f), lk, Segesvár sz 381
 Chrťany l. Hartján
 Chucha l. Csucsá
 Chug l. Csög
 Chuka Domokos l. Harói cs
 Chukkutha, fn, Ajton, Torda 314
 Chukmanthal l. Cikmántor
 Chumakuz l. Csomaköz
 Chumbor János (Mihály mgr), b, K-Szolnok vm 973
 Chumbord l. Csombord
 Chumpaz l. Csompasz
 Chumpo l. Csompol
 Chuntus (d) Pál l. Rátoni cs
 Chutnuk l. Csetnek
 Chychow l. Csicsó
 Chyfold, Chyfuld l. Csufud
 Chyganwaya l. Vaja
 Chykw l. Cikó
 Chyle l. Csil
 Chyphud l. Csufud
 Chyser l. Csiszér
 Chytnik l. Csetnek
 Chytuar (d) Lőrinc l. Valferi cs
 Chyz l. Csíz
 Cibak (*Chibak*) cs (Hontpázmány nb):
 László (Miklós f), tordai főesp
 (1367–1371), csanádi prp (1371–1374) 74; Miklós (László a) 74
 Cibinium, Cybinium l. Szeben
 Ciceu l. Csicsó
 Cichişa l. Kékes
 Cidinis l. Feketehalom
 Ciffer (*Cypher*), Cifer, Fancsal – Cífer,
 Pozsony/Szl, h 374
 —i cs l. Elefánti cs
 Cig l. Csög
 Ciga Stjepan, lesinai ppk (1348–1384) 7,
 68, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710,
 722, 735, 749, 759
 Cigányi, Cigányvaja l. Vaja
 Cikmántor (*Cekmanthor*, *Cykmand*, *Kuch-*
manthal, *Tsekmantulh*) – Ţigmandru
 – Zuckmantel, Küküllő/Maros m, h
 207, 246, 260, 267, 269, 305, 310,
 333, 496, 507, 514, 650
 —i cs l. Kendhidai cs (Cikmántori-ág)
 Cikó (*Cyko/Cykw*) István váradi prp l.
 Pomázi cs
 Cikud (*Cheked*), Mezőceked – Ţicud/Va-
 lea Largă, Torda/Maros m, h 662
 Cil l. Csil
 cinterem 140
 Cipău l. Csapó
 Ciprián (*Cyprianus*) kijevei metropolita
 (1381–1382, 1390–1406) 927
 Cîrwod Olahorum l. Oláhcsírvád
 Cîsnădie l. Disznód, Nagydísznód
 Cisteiu de Mureş l. Csesztve

- cisztercita konvent: bélakúti, brassói, kerci
 Ciubanca, Ciubăncuța l. Csobánka
 Ciucea l. Csucsá
 Ciugudu de Jos l. Füged
 Ciumāfaia l. Csomafája
 Ciumbrud l. Csombord
 Ciumești l. Csomaköz
 Číž l. Csíz
 Claudus l. Sánta
 Clesil szakadati gondnok 554
 — (Herbord f), lk, Kistorony 554
 Cluegel Clesel szenterzsébeti villicus 554
 Cluj-Mănăștur l. Kolozsmonostor
 Cluj-Napoca l. Kolozsvár
 Clus l. Kolozs, Kolozsvár
 Clusenburg, Clusuar, Cluswar, Cluswara
 l. Kolozsvár
 Clusewar l. Kolozsmonostor
 Cojocna l. Kolozs
 collecta l. adó, földesúri
 collector l. adószedő, pápai
 Collocea l. Kalocsa
 Colus l. Kolozsmonostor
 comes 68, 77, 85, 98, 108, 132, 141, 191–
 192, 198, 256, 344, 356, 364, 390–
 392, 395, 406, 410, 422, 431, 435,
 437, 461, 464–466, 471–472, 479,
 481, 487, 492, 496, 517, 519, 581,
 612, 626, 635, 653, 699, 710, 716,
 722, 735, 749, 759, 797, 809, 841,
 954–955, 970, 973–975, 983, 995,
 998, 1009, 1040
 — (szász) 84, 86, 94, 105–106, 113–114,
 142, 196, 202, 220–221, 242, 245,
 270, 340, 357, 362, 372, 381, 415,
 442–443, 446–447, 554, 583, 648–
 649, 659, 675, 690–693, 722, 775,
 800, 833, 888, 893, 907, 915, 1018
 Comlăușa l. Komlós
 Comlod l. Komlód
 commissio l. kancelláriai jegyzet
 Comsești l. Komjászeg
 confraternitas l. testvérület
 Constantin Daicovicu l. Karán
 conventor 969/2
 Copăceni, Copand l. Koppánd
 Copru l. Kapor
 Corlath, -telke l. Korlát, -telke
 Corneni l. Szilkerék
 Cornești l. Kaszó
 Cornides Dániel (1732–1787) forrásgyűjtő
 — Diplomatariuma 113, 159, 266, 495,
 546, 549, 730, 744
 — gyűjteménye 658
 Corod, Coroi l. Kóród
 Coroisânmartin l. Szentmárton
 Corona l. Brassó
 Corrad l. Konrad
 Corugy, Coruşu l. Kóród
 Corund l. Korond
 Coșeiu l. Kusaly
 Cozma, Cozmateleke l. Kozmateleke
 cölöp (eesten) 585
 Cracho l. Krakó
 Crăciunelu de Jos, Crăciunești l. Kará-
 csonyfalva
 Craidorolț l. Daróc
 Crainimăt l. Németi
 Crasna l. Kraszna
 Creaca l. Karika
 Cricău l. Krakkó
 Cripzbah l. Kákova
 Criș l. Keresd
 Crișeni l. Vaja
 Crispatac l. Kőröspatak
 Cristanus kolozsvári plb (1404–1416) 993
 Criștelec l. Kerestelek
 Cristen, jb, Györtelek 352
 Cristian (Nicolae a), lk, Szekuláj 483
 — Phaff (Radu a), lk, Disznód k 711
 Cristian l. Keresztényfalva, Keresztény-
 sziget
 Cristil (Eufemia f), villicus, Keresztény-
 sziget 554
 Cristlinus (Anton a), lk, Szöllős 885
 Cristur-Crișeni, Cristur-Șieu l. Keresztúr
 Croecher Michael, lk, Boldogváros 1018
 Cruçișor l. Válaszút
 Cubleșu Someșan l. Köblös
 Cucurdea l. Kocsárd

Cuceu l. Kucsó

Cudar (*Zudar, Zudor, Zwdar*) cs: György pohárnokmester (1370–1371, 1372–1373, 1373–1382) 68, 356, 364, 390–392, 464, 487; Imre szatmári főesp (1363–1367), kalocsai prp és kk (1367–1371), erd kk (–1369), csanádi kk (1369–), váradi ppk (1374/1376–1377), egri ppk (1377–1384), imolai ppk (1384–1386), erd ppk (1386–1389) 74, 112, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 868, 870–871, 891, 911, 914, 936, 949, 955–956, 960, 964, 974–975, 978, 983, 995, 998, 1010, 1023; István kir ajtónállómester (1377–1379) 356, 364, 390–392, 464, 487; János váradi ppk (1382–1395) 710, 722, 735, 749, 759, 797, 884, 955, 962, 970, 973–975, 983, 995, 998, 1016; Péter comes, országbíró (1372–1373), szlavón bán (1368–1371, 1373–1381), udvari lovag, dalmát-horvát bán (1386) 5, 7, 44, 68, 118, 240, 356–357, 364, 464, 487, 390–392, 446–447, 923, 986; Simon 118

Cultellifaber l. Messerschmidt

Cund l. Kund

Cunța l. Székes

Curciu l. Kőrös

Curtea de Argeș l. Argyas

Curzola l. Kurzola

Cuștelnic l. Csüdötélke

Cut l. Kút

Cuzăplac l. Középlak

Cuzdrioara l. Kozárvár

Cybinium l. Seben

Cykmand, Cykmantul l. Cikmántor

Cyko, Cykow l. Cikó

Cypher l. Ciffer

Czectat, Czektat l. Szakadát

Czhenne (Sannen f), lk, Fenyőfalva 554

Czhoeue Nikolaus, villicus, Nagycsúr 554

Czigler l. Ziegler

Czypser l. Zipser

Cs

Csaholy (*Chahol, Chahul*), Nyírcsaholy, Szatmár m/M, h 41, 85, 485, 637, 733–734, 736, 743, 795, 898

—i cs (Káta nb): „Nagy” János (Sebestyén és János a) 69, 80, 85, 795; János (János f) 69, 80, 795; Klára (Bőcsi „Kiscudar” Péter fel) 736; Sebestyén mgr (János f), udvari lovag 41, 69, 80, 85, 485, 637, 733–734, 736, 743, 795, 898

Csák nemzetség l. Darai, Nadabi cs

Csákányvölgy (*Chakanvelgy*), fn, Rét 841

Csákgorbó l. Gorbó

Csáktornya – Čakovec, Zala m/H, h 199

Csáky cs központi lt 721, 878, 883, 899–900, 904, 946, 955

Csán (*Chan*), Mezőcsán – Ceanu Mare, Torda/Kolozs m, h 479–480, 486, 596, 762

—i cs l. Járai cs (Csáni-ág)

— (*Chan*), Tasnádcsány – Cean, K-Szolnok/Szatmár m, h 66, 166, 896

—i cs: „Nyíri” Benedek 896; János (Miklós f) 896; Lőrinc 66; „Nyíri” Mihály 896; Miklós (János a) 66, 166, 896

— (*Chan, Chaan*), Túrcsán, Pusztacsán – Ceanu Mic, Kolozs/Torda m, h 314, 397, 590

—i cs: Antal 397, 590

Csanád (*Chanad*), Erdőcsinád – Cinadia/Pădureni, Torda/Maros m, h 751

— (*Cenad*), Nagycsanád – Cenad – Tschanad, Csanád/Temes m, h

—i (*Cenadiensis*) eme 39, 42, 74, 256

—i káptalan 74, 1021

—i — tagjai: prp: Cibak László; kk: Cudar Imre, Lippai István, Nepos (d) János

—i ppk 58, 62–63. L. még Bebek Domokos, Horváti Pál, János, Keresztényfalvi Miklós, Smilo János, Tót Tamás

— (*Chanad*), Szászcsanád – Cenade – Scholten, Fehér m, h 871

— (*Chanad*) vm, M és R 892

- Csanád vm isp: Losonci István
 Csanád nemzetség l. Telegdi cs
 Csapó (*Chapou*), Maroscsapó – Cipău, Küküllő/Maros m, h 93–94, 498
 —i cs: Gergely 93–94
 Csarnató (*Charnathew*) – Csorna, Ugocsa m/U, h 408 (!)
 Csarnavoda (*Charnauada*), Csaroda, Bereg m/M, h 973
 —i (Káta nb) cs 408; Ferenc (Fülöp f) 973; Fülöp (Ferenc a) 973
 Császári (*Chazar*), Császártelke – Césariu, Doboka/Kolozs m, h, ma Vasaszentiván része 248, 455, 646
 —i cs: Domokos (János f) 248, 455; István (Lőrinc f) 646, 984; János (Domokos a) 248, 455; Lőrinc (István a) 646, 984
 Császlóc (*Chasztolch*) – Csaszlivci, Ung m/U, h 672
 —i cs: János (László a) 672; László (János f) 672; Mihály, váradi kk (1380–1411), váradi kisprp (1388–1411) 972–973
 Csát (*Chat*), azonosítatlan település Váradja környékén, Arad m 875
 Csatár (*Chatar*), elnéptelenedett település Albis közelében, Bihar m 439, 445
 —i fn: Cserhalom, Füzegy, Herc
 —i cs: Imre (Petew f) 439; Pethew (Imre a) 439
 Csató (*Chatow*) Kelemen, lk, Kecel 959
 Csatófalva l. Hundorf
 Csázma (*Chazma*) – Čazma, Kőrös m/H, mv
 —i Szt. Lélek-társaskáptalan 971
 —i — — tagjai: prp: Bebek Miklós, Pásztói Miklós
 Cseh Korona Lt 132
 Cseh (*Cheh d*) István mgr, adorjáni alvn (1376) 208
 — (*Bohemus*) Pál, lk, Brassó 969/2
 Cseh (*Cheh*), Páncélcseh – Panticeu, Doboka/Kolozs m, h 300 (!), 353
 —i fn: Lóna
 —i lk: Íjgyártó Fábrián
 —i udvarház 353
 Csehi (*Chehy*), Somlyócsehi – Ceheiu, Kraszna/Szilágy m, h 374, 476
 — (*Cheh*), elnéptelenedett település Pribel határában, Hont m/Szl 368, 472, 481, 581
 —i cs: Péter 368, 472, 481, 581
 Csehország (*Boemia*) 34, 132
 — királya: I. Károly, IV. Vencel
 Csekekáta l. Káta
 Cseles Márton (1641–1709), jezsuita szerzetes, forrásgyűjtő 610
 Csenger (*Chenger*), Szatmár m/M, h 636
 Csengerbagos l. Bagos
 Csengerújfalú l. Újfalú
 Csenyiz (*Cheniz*), elnéptelenedett település Feled határában, Gömör m/Szl 920
 —i cs: István (Mihály a) 920; Mihály (István f) 920
 Csépan (*Chepan*) – Cepan/Cepari – Tschippendorf, B-Szolnok/B-Naszód m, h 135, 519, 547
 Csepe – Chepa, Ugocsa m/U, h
 —i Zoltán János 399 (!)
 Csepel (*Chepel*), sziget, ispánság 503, 604
 Cserbükkpataka (*Cherbwchpataka*), fn, Pele 575
 Cserged (*Bolgarfalva*), Bolgárcserged, Kiscserged – Cergău Mic – Kleinschergied, Fehér m, h 953
 — (*Chergud*), Nagycserged – Cerghid, Küküllő/Maros m, h 441
 Cserhalom (*Cherhalum*), fn, Albis, Csatár 445
 Cserna (*Charnauzy*) – Cerna, folyó 566
 Csernaréka (*Chernareka*) – Ilovski Klokočevac, Kőrös m/M, h 776
 —i cs: Márton mgr (Miklós f) 776; Miklós (Márton mgr) 776
 Csernavoda (*Chirnauada*), Mág – Mag – Schardörfel, Fehér/Szeben m, h 755
 Csernisora (*Chernyswara*) – Cernișoara, patak 566

- Csesztve (*Chestue*), Magyarcsesztve – Cisteiul Unguresc/Cisteiu de Mureş, Fehér m, h 59
 —i (v. Csongvai) cs: „Fodor” István mgr 59
- Csetecseri (*Cherechere, Chethechery*), fn, Mocsolya 385, 544–545, 572, 578, 599, 602
- Csetnek (*Chitnek, Chutnuk, Chytnik*) – Štítník, Gömör m/Szl, mv 955, 974, 983, 995, 998
 —i (Ákos nb) cs: György, kir étekfogómester (1387–1396) 955, 974, 983, 995, 998
- Csicsó (*Chicho, Chychow*) – Ciceu, B-Szolnok/B-Naszód m, vár 158, 916, 920
 —i vn 158
- Csigaberek (*Chygaberk*), azonosítatlan település, Fehér vm (?) 978
 —i cs: István (János f) 978; János (István a) 978
- Csigér (*Chiger*), elnéptelenedett település Felsőbalázsfalva határában, Doboka/B-Naszód m 982
- csikó l. ló, csikó
- Csikós (*Chykus*), azonosítatlan település Keszend v. Maroskapronca környékén, Zaránd v. Arad vm 875
 —i lkk: Brat, Galaman, Godam (Rad f), Ilie (Juga f), Lupch
- Csil (*Chyle*), Alcsil – Cil, Zaránd/Arad m, h 875
 —i cs: Petew 875
- Csiszér (*Chyser d*) Miklós l. Dobai cs
- Csiz (*Chyz*) – Číž, Gömör m/Szl, h 911
 —i Mihály, a gyfvi ppki kúria ügyvivője (1387) 911
- Csobánka (*Chabanka*), Alsó- és Felsőcsobánka – Ciubanca és Ciubăncuța, B-Szolnok/Kolozs m, h 356
- Csókás (*Chokas*), közelebről azonosítatlan település 558
 —i cs: János (Sebestyén f) 558; Sebestyén (János a) 558
- Csolt nemzetség l. Gerlai cs
- Csoma fája (*Chamafaya*) – Ciumāfaia, Doboka/Kolozs m, h 2, 434, 549, 671
 —i cs: „Tót” János (Pál f) 2, 434, 549, 671; Pál (János a) 671; Tamás („Tót” János f) 671
- Csomaköz (*Chamachaz, Chumakuz*) – Ciomocoș/Ciumești, Szatmár m, h 741, 783, 828, 973
 —i cs (Kaplyon nb): György (Márton f, János a) 741, 783, 828, 973; János (György f) 973; Márton (György a) 741, 783, 828
- Csomalteke (*Chamateleke*), elnéptelenedett település Csernek környékén, Doboka/Szilágy m 356
- Csombord (*Chombord, Chumbord*) – Ciumbrud, Fehér m, h 186, 281, 461
 —i pap: Lőrinc
 —i cs: Bálint (Jakab a) 281; Jakab (Bálint f) 281
- Csompasz (*Chompaz, Chumpaz*), elnéptelenedett település Szilágygörcsön határában, K-Szolnok/Szilágy m 385, 572, 973
 —i cs: Chama (Tamás a) 572; István (László és Péter a) 572, 973; István 572; László (István f) 572; Márton (Miklós f) 385, 572; Miklós (Márton a) 385; Péter (István f) 973; Tamás (Chama f) 572
- Csompol (*Chumpo d*) András l. Petlendi cs
- Csongrád (*Chengrad*) vm, M és Sz 521
- Csonka (*Chonka d*) Ioan, jb, Honc 875
- Csonkatelep l. Máriatelke
- Csór nemzetség l. Gönyüi cs
- Csorba (*Chorba*) Pál, lk, Kecel 959
- Csorna l. Csarnató
- Csornotisziv l. Ardó
- Csortán (*Chortyan*) Péter, Alsómacskási cs ü 958
- csödörcsikó (*poledrum masculum*) 216. L. még csikó, ló
- Csög (*Chug*) – Cig, K-Szolnok/Szatmár m, h 572
 —i cs: Imre 572

Csucsá (*Chucha*) – Ciucea, Kolozs m, h 805 (!)

—i cs: Bothos (Ilie f) 805 (!); Dan (Ioan, Petru, Mica, Ștefan és Ladislau a) 805 (!); Ilie (Bothos a) 805 (!); Ioan (Dan f) 805 (!); Ladislau (Dan f) 805 (!); Mica (Dan f) 805 (!); Petru (Dan f) 805 (!); Ștefan (Dan f) 805 (!)

Csufud (*Chyfold, Chyfwd, Chyphud*) – Ciufud/Izvoarele – Ziffendorf, Fehér m, h 231, 490, 664–665, 940

—i cs l. Balázsfalvi cs

Csúz (*Chuz*) János dalmát-horvát bán (1357–1358) 118

Csüdötélke (*Chedeuteleke*) – Cuștelnic – Kothendorf, Küküllő/Maros m, h 726

D

Dăbăca l. Doboka

Dabjon l. Damlyon

Daczo (Tamás a), lk, Sepsi sz 874 (!)

Daczó cs: János 874 (!)

Daia l. Dálya, Dolmány

Daia Română l. Dálya

Daken l. Doboka

Dalheim, Dalhely, Dalheym l. Dolmány

Dalia, Dallendorf l. Dálya

Dalmácia 23

— hercege l. Durazzói Károly

—i bán l. dalmát-horvát bán

dalmát-horvát bán: Bebek Imre, Cudar Péter, Csúz János, Durazzói Károly, id. Lackfi István, ifj. Lackfi István, Losonci Dénes, Meggyesi Simon, Pécsi Pál, Szentgyörgyi Tamás/Templin, Szécsi Miklós

Dálya (*Dalia*), Oláhdálya – Daia Română – Dallendorf, Fehér m, h 339

—i cs: Nikolaus (Sandor f) 339; Sandor (Nikolaus a) 339

— (*Dalya*), Szászdálya – Daia Săsească/Daia – Denndorf, Segesvár sz/Maros m, h 381, 649

—i (v. Mohai) cs: Andreas comes (Barthalius tv, Andreas pap, Erdew, Georg comes és Michael a) 649; Andreas pap (Andreas comes f) 649; Bartha (Jakob f) 649; Barthalius (Andreas comes tv, Jakob és Peter comes a) 381, 649; Erdew (Andreas comes f) 649; Georg comes (Andreas comes f) 649; Jakob (Barthalius f, Bartha a) 649; Michael (Andreas comes f) 649; Peter comes (Barthalius f, Stephan a) 649; Stephan (Peter f) 649

— (*Dalia*), közelebről azonosíthatatlan település Erdélyben 416

—i János, erd kk, telegdi főesp (1363–1372) 416

Damanhyda l. Domahida

Dâmbău l. Dombó

Dâmbu Mare l. Szűnyogszeg

Damlyon (*Damleen, Damlen*), Dabjon – Domin, K-Szolnok/Szilágy m, h 968

Dan (I.) havasalföldi vd (1385–1386) 874(!)

— (Keczkes f), lk, Arad vm 875

— (Nicolae a), lk, Gorbó 72

Danch (Miklós a), lk, Torja 874 (!)

Danchul, lk, Havasalföld 98

Daniel comes, lk, Újgyház 114

— (Tylmann a), lk, Boldogváros 722

Danubius l. Duna

Dara (*Darah*), Szatmárdara – Dara, Szatmár m, h 141

—i cs (Csák nb): Chak (Mihály f, Miklós és Klára a) 141; Klára (Chak ln, Ugrai Lukács fel) 141; Mihály (Chak a) 141; Miklós (Chak f) 141

Darabos (*Darabas/Darabus d*) János, Mihály és Miklós l. Zsuki cs

— (*Darabus d*) Mihály l. Macskási cs

Daraz l. Daróc

Dardanellák l. Szt. György karja

Dârja l. Derzse

- Darlac (*Darlas, Darlaz*) – Dârlos – Durles, Küküllő/Szeben m, h 267, 269, 523, 739, 742, 757
 —i cs l. Kendhidai cs (Darlaci-ág)
- Daróc (*Daroch, Darouch*), Királydaróc – Craidorolt, K-Szolnok/Szatmár m, mv 533, 541, 802, 812, 899–900, 904, 955, 973
 —i bíró és esküdtek 812
 —i fn: Nagyér, Rubin, Rubinér
 —i hospesek 541, 812
 — (*Daraz*), Pusztadaróc – Darolt, Szatmár m, h 973
 —i cs: Máté 973
- Daróckereke (*Darochkereke*), fn, Hadad 724
- Daróctelke (*Darochtheleke*), elnéptelenedett település Szilágycseh határában, K-Szolnok/Szilágym 968
- Darvastó (*Darwastho*), fn, Máriatelke 471, 507
- Dătășeni l. Dátos
- Datk l. Doboka
- Dátos (*Dathus*), Marosdátos – Dateș/Dătășeni, Torda/Maros m, h 409, 502
 —i cs l. Tuzsoni cs (Dátosi-ág)
- Dávid (Jak f), erd kk l. Mihálcfalvi cs
- Dávid (Dorottya a), lk, Kolozsvár 122
 — (Jakab f), lk, Várad-Hídköz 884
- David/David, román, lk, Szeben sz 711
- Deaj l. Désfalva
- deák (*litteratus*) 59, 71, 86, 117, 166, 175, 210, 215, 223, 260, 271, 299–300, 305, 316, 323, 332, 334, 402, 405, 434, 451, 485–486, 495, 499, 521, 532, 549, 571, 586, 595, 608, 631, 663, 716, 732, 743, 756, 761, 793, 834, 924, 944–945, 963, 1020
- Deáki (*Aky, Deaky*), elnéptelenedett település Kodor határában, B-Szolnok/Kolozs m, h 117, 156, 173, 434, 618
 —i cs: Balázs (Lukács f) 618; Domokos (Miklós f) 117, 126, 156, 173, 434, 618; Lukács (Poch f, Balázs a) 618; Miklós (Poch f, Domokos a) 117, 618; Poch (Miklós és Lukács a) 117, 618
- Debrecen (*Debrechen*), Bihar/M, mv 374
 —i cs: Gergely (Pál f) 374; Pál (Gergely a) 374
- Debren (*Debren*) – Dobrin, K-Szolnok/Szilágym, h 968
- Debrente l. Döbrönte
- Décse (*Deche*), ma Décskelecsény/KI'acany része, Nyitra m/Szl 707
 — (*Deyche*), Marosdécse – Decea, Torda/Fehér m, h 379
 —i cs: András (Gál a) 379; Gál (András f) 379; János (Péter a) 379; Péter (János f) 379
- Déda (*Deda*), Berettyódéda – Ghida, Kraszna/Bihar m, h 721, 878, 946
 —i cs: Domokos (Erzsébet a) 721; Erzsébet (Domokos ln, Pacali „Farkas” István fel) 721
- Dédács (*Jdechfolua*), Idecsfalva – Biscaria, Hunyad m, h, ma Piski része 332, 347
 —i cs: Demeter (János a) 332, 347; István (János f) 347; János (Demeter f, István a) 332, 347
- Dedrádzéplak l. Széplak
- Dej l. Dés
- Deja l. Dësháza
- dékán, szász: barcasági, kézdi, szebeni
 —, szász, választásának jóváhagyása 820
- Deleni l. Indal
- Delenii l. Sáros
- Dellő (*Delle, Delleu, Delley*), Magyardellő – Dileul Unguresc/Dileu Nou, Torda/Maros m, h 276, 279, 498
 —i cs: Kelyanus/Kilyan (Pál f) 276, 279, 498; Pál (Kelyanus a) 276, 498
- Demandice l. Deménd
- Deme (Laurențiu a), b, Britonya 268
- Deménd – Demandice, Hont m/Szl, h
 —i László kir orvos (1364–1382), kalocsai prp (1364–1367), nyitrai ppk (1367–1371), veszprémi ppk (1373–1377), váradi ppk (1377–1382), 7, 68, 74, 158, 356, 364, 390–392, 464, 487, 677
- Demes l. Dömös

- Demeter bíboros, erd ppk (1368–1376), zágrábi ppk (1376–1378), kir főkan-cellár (1377–1386), esztergomi érsek/kormányzó és örökös isp, a római Négy Koronás Szent-egyház bíboros papja (1378–1387), pápai legátus (1379–1385) 7, 32–33, 65, 68, 70, 72, 74, 81, 86, 100, 107, 118, 121, 128, 132, 155, 172, 176, 88–90, 179, 187, 205/2, 257, 260–264, 266, 268, 270, 277, 299, 301, 314–315, 159–160, 320, 356, 364, 367, 390–392, 446–447, 461–462, 464, 474, 487, 522, 536, 581, 603, 626, 634, 696, 710, 716, 722, 735, 749, 759, 792, 797, 803, 820–824, 829
- fr, nonai ppk l. Matafaris Demetrio, de
- veszprémi ppk l. Jánoki Demeter
- (Yvan f), bácsi kk (1375–) 162
- Demeter vdi protonotarius (1346–1347) 161
- (Balázs és Simon a) 192
- (Barnabás f), hunyadi szb l. Harói cs
- (János a) 54
- (János a), b, Küküllő vm 97
- (János f) l. Szomordoki cs
- (Miklós f), Kállói János ü l. Márki cs
- (Miklós f), Kusalyi György ü l. Keresztúri cs
- (Pál f), jb, Zsobok 987
- Demeter (*Demether*), Nagydemeter – Dumitrea/Dumitra – Mettersdorf, Beszterce-vidék/B-Naszód m, h 535
- Demeterpataka (*Demeterpataka*, *Myttersgrund*) – Dumitra, Fehér m, h 86, 196, 460, 934, 956, 964
- Demjén nemzetség l. Lapádi cs
- nb Benedek telegdi főesp (1318–1333) 870
- Demsus (*Domsus*) – Demşuş/Densuş, Hunyad m, h 275
- i (v. Nyíresi) cs: Mosyna/Mozana/Musyna (Stoyan a) 275, 566, 843; Stoyan (Mosyna f) 275, 566, 843
- dénár 180, 204, 213, 218, 302, 310, 333–334, 409, 478, 485, 556, 565, 636, 639, 771, 775, 800, 847, 880, 929, 952, 1041
- , báni 260, 775
- , pensánsként számolt 302, 334, 615
- , szerecsen (*Sarachenalis*) 346, 468, 478, 528
- dénármárka l. márka, dénárban számolt
- Dénes győri olvasókk l. Hédervári Dénes
- Dénes mgr („bán” f) l. Losonci cs
- (László a), b, Szabolcs vm 973
- (Tamás f) l. Losonci cs
- (Thewmus f), jb, Veresmart 875
- Dengeleg (*Dengelegh*) – Dindeleag/Livada, B-Szolnok/Kolozs m, h 1, 3, 8, 156–157, 549, 671, 676, 938
- i cs: Balázs (János a) 156; Balázs (Mihály f) 156–157; István 938; János (Balázs f) 1, 3, 8, 156; Mihály (Balázs a) 156–157; Péter 549, 671, 676
- (*Dengeleg*), Érdengeleg – Dindileag/Dindeşti, Szatmár m, h 639
- i cs (Káta nb): Bertalan 639; Pongrác erd avd (1441–1444) 555
- Denndorf l. Dálya
- Densuş l. Demsus
- Derehthe* l. Derite
- Derencsény – Drienčany, Gömör m/Szl, h
- i (v. Terenyei) cs (Balog nb): János (Petew f) 937; László (Petew/Petew f, Tamás a) erd avd (1372–1373) 1–3, 6, 8–9, 12–13, 20, 33, 35, 38, 45, 49–51, 57, 59, 115, 136, 247, 332, 937, 969; Miklós mgr (Petew/Petew f, Péter a) székely isp (1377–1380), udvari lovag 344, 351, 520, 522, 535, 937; Péter (Miklós f) 937; Petew/Petew (János, László és Miklós mgr a) 247, 344, 351, 520, 535, 937, 969; Tamás (László f) 937
- Derite (*Derehthe*) – Dretea, Kolozs m, h 181
- Derzs (*Ders*), Tiszaderzs, Heves m/M, h 617
- i fn: Kengyeltő, *Waskuar*
- Derzse (*Dersew*), Magyarderzse – Dârjea/Dârja, Doboka/Kolozs m, h 353

- Dés (*Dees, Deswar*) – Dej – Desch, B-Szolnok/Kolozs m, mv 158, 198
 — v lt 158, 172, 226
 —i hospesek 158
 —i lk: Mosdatlan András
 —i polgárok 198
 Désakna (*Deesakna*) – Ocna Dejului, B-Szolnok/Kolozs m, mv 172, 226
 —i hospesek 226
 —i sóvágók 226
descensus l. szállásadás; tábor
 Desew (László mgr a) l. Vas Desew
 Dészfalva (*Dezfolua, Desfolua*) – Deaj, Küküllő/Maros m, h 1014
 Dëshháza (*Deeshaza, Deshaza*) – Deja, K-Szolnok/Szilágym, h 389, 973
 —i cs: Balázs (Péter f) 389; Benedek (László f) 389; Demeter (Péter f) 389; Erzsébet (Márton ln) 389; Illés (Jakab a) 389, 973; Jakab (Illés f) 389, 973; László (Márton f, Benedek a) 389; Márton (Erzsébet, László és Péter a) 389; Mihály (Péter a) 973; Péter (Márton f, Balázs és Demeter a) 389; Péter (Mihály f) 973
 Desmer l. Dezmér
 Dessewffy cs grófi lt 439, 445
 — cs margonyai lt 632, 827, 913
 deszka 585
 Detreh (*Detruh*), elnéptelenedett település Szalacs közelében, K-Szolnok/Bihar m 95, 101
 —i cs: László (Péter f) 95, 101; László (Sol f) 95, 101; Péter (Sándor f, László a) 95, 101; Sándor (Péter a) 95, 101; Sol (László a) 95, 101
 Detreháza (*Detreh*), Detrethem – Drighiu, Kraszna/Szilágym, h 185
 Detrethem (*Detrehfalua, Thethreh*), Alsó-detrethem – Tritul de Jos/Tritenii de Jos, Torda/Kolozs m, h 130, 134, 475, 479, 489, 615, 662, 732, 762, 765, 767, 786. L. még Detreháza
 —i cs (Tyukod nb): „Örkönd” Jakab („Örkönd” János f, „Örkönd” Mihály a) 130, 134, 479, 489, 662, 786; „Örkönd” János (Wrkund f, „Örkönd” Jakab a) 479, 662; „Örkönd” Mihály („Örkönd” Jakab f) 130, 134, 475, 479–480, 486, 489, 615, 662–663, 712, 732, 762, 765, 767, 769, 786, 808; Pál (Wrkund a) 662; Wrkund (Pál f, „Örkönd” János a) 134, 662
 Deuşu l. Diós
 Deutsch-Tekesch l. Tyúkos
 Déva (*Deua, Dewa*) – Deva – Diemrich, Hunyad m, mv 416–418, 562–563, 826, 890, 929, 1036
 —i plb: Újvárosi János
 —i Szt. Márton-plébánia 416–418
 —i cs: Antal (Tamás f) 562–563; Erzsébet (Tamás ln) 562–563; Tamás (Antal és Erzsébet a) 562–563
 — (*Deua, Dewa*) – Deva – Diemrich, Hunyad m, vár 311, 596, 643, 701, 758, 796, 880, 890, 926, 929
 —i kerület 880
 —i vn: Aranyi cs: István és János mgr
 Devecser (*Deuecher*), Kisdevecser – Divicioru Mic/Diviciorii Mici, Doboka/Kolozs m, h 590, 598
 —i cs: András 590, 598
Dezfolua l. Dészfalva
 Dezmér (*Desmer, Dezmer*) – Dezmir, Kolozs m, h 60, 215, 229–230, 379, 630–631, 638, 814, 866, 950, 987
 —i cs (Mikola nb): János (László és Mykola a) 60, 630–631, 638, 814, 866, 950; Mykola/Micola/Mykla (János f) 60, 215–216, 229–230, 379, 595, 626, 630–631, 638, 814, 866, 965, 987; László (János f) 60, 215, 379, 595, 626, 630–631, 638, 814, 866, 950, 965, 987. L. még Gyerőmonostori, Szamosfalvi, Vásárhelyi cs
 dézsma l. tized
 diakónus l. szerep
 Dicsőszentmárton l. Szentmárton
 Diewaldsdorf l. Héjjasfalva
 Dileu Nou l. Dellő

- Dindești l. Dengeleg
- Diód l. Gyógy
- Diós (*Dyos, Gyows*) – Deuș/Deușu, Kolozs m, h 471, 507, 1028
- i cs: Gergely, kolozsvári jegyző (1582–1596) 83, 285
- Diósad l. Ad
- diósadi ref. egyházközség lt 185, 572, 578
- Diósgyőr (*Diosgwr, Gyosgewr*), Borsod m/M, mv, ma Miskolc része 54, 56, 226, 303 (!), 304, 348, 352, 440, 446–447, 474–475, 477–478, 756, 928
- Diósmacska l. Macskás
- Dioșod l. Ad
- diplomácia l. követ, szövetségkötés
- Disznajó (*Zadzysnoyou*), Szászdisznajó, Alsórépa, Râpa de Jos – Gassne, Torda/Maros m, h 624. L. még Disznód
- i malom 624
- Disznajós (*Dyssnaius*), azonosítatlan település Váradja környékén, Arad vm 875
- disznó 69, 72, 239, 478, 483, 733, 800, 881–882. L. még koca
- Disznód (*Diznoyow, Dyzneo, Gyznoyow, Helena, Heltha*), Disznajó, Nagydisznód – Cîsnădie – Heltau, Szeben sz/m, h 235, 474, 532, 534, 537, 554, 659, 711, 740, 745, 747, 961
- i lkk: Cristian Phaff, Gros Schramchet, Heyne villicus, Johann (Michael f), Juba, Klaus, Kraus Johann villicus, Kyczelman Johann villicus, Oeychin Nikolaus, Radu, Teodor, Vrhan (d) Nikolaus villicus
- i plb 474
- i villicus 235, 554, 659, 711
- i cs l. Mártonfalvi cs
- Disznópataka (*Dyznyopathaka*) – Valea porcului/Valea Stejarului, Máramaros m, h 928
- Dives, román, lk, Szeben sz 711
- Diviciorii Mari/~ Mici l. Devecser
- Diznoyow* l. Disznód
- Dob (*Dwb*), Szamosdob – Doba, Szatmár m, h 19
- Doba (*Doba, Nogduba*), Nagydoba – Doba Mare, K-Szolnok/Szilágy m, h 383, 572, 941, 968, 973
- i cs: András (Miklós a) 973; Balasius (László f) 973; Beke 572; Chethe („Csete” Miklós a) 572; Domokos (Máté a) 973; Egyed 572; István (Mihály a) 973; Jakab (László f) 973; Jakab (Péter f) 973; László („Csete” Miklós f) 973; László (Balasius a) 973; László (Jakab a) 973; Máté (Domokos f, Miklós a) 941, 968, 973; Mihály (István f) 973; „Csete” Miklós (Chethe f, László a) 572, 973; „Csiszér” Miklós 383; „Dobó” Miklós 572; Miklós (András f) 973; Miklós (Máté f) 941, 968, 973; Péter (Jakab a) 973; Péter (Tamás f) 973; Tamás (Péter a) 973
- (*Kysdoba*), Kisdoba – Doba Mică, K-Szolnok/Szilágy m, h 973
- i cs: András (Bálint f) 973; Bálint (András a) 973; Demeter (Gobarth f) 973; Gobarth (Demeter a) 973; János (Mihály f) 973; Mihály (János a) 973; Pál (Tamás f) 973; Tamás (Pál a) 973
- Dobca, *Dobk* l. Doboka
- Dobó (*Dubo d*) Miklós l. Dobai cs
- Dobó (ruszkai) cs 476
- Dobó (*Dobo*), Tarcadobó – Dubovica, Sáros m/Szl, h 911
- i cs (Tekele nb): Dorottya (Egyed mgr ln) 911; Egyed mgr (Dorottya és Márta a) 911; Márta (Egyed mgr ln) 911
- Dobódél (*Dobodel*), ma Perkupa része, Torna m/M, h 395
- Doboka (*Dosbka, Dubuka*) – Dăbăca, Doboka/Kolozs m, h 26, 102 (!), 122, 167, 208, 236, 244, 434, 468, 528, 1023–1024
- i cs (Kökényesradnót nb): Egyed (László f) 434; Imre (László f) 208; János („Csög” Péter a) 102 (!); János, id. (Miklós f, ifj. János és László mgr a) 167, 236, 244, 468, 528; János, ifj.

- (id. János f) 167, 236, 244, 468, 528; János erd avd (1406–1409) 663, 767, 808, 1028; „Vitéz” László mgr (id. János f) udvari lovag 102, 122, 167, 236, 244; László (Miklós f, Egyed, Imre és Miklós a) 26, 167, 208, 434; Leukus (Miklós f, Mihály és Miklós a) 167, 1023–1024; „Ördög” Mihály 1023; Mihály (Leukus f) 1023; Miklós (id. János, Leukus és László a) 167, 528; Miklós (László f) 26; Miklós (Leukus f) 1023–1024; „Csög” Péter (János f) 102 (!)
- (*Dobk*), Datk – Dobca – Daken, Küküllő/Brassó m, h 279
- i (*Doboka*) főesperesség 74, 373, 419, 421, 841
- i — kormányzása 421
- i főesp 1031. L. még István (Cantor/Miklós f), Szepesi János, Tót Tamás
- (*Doboga, Dubicha*) vm, R 153, 182, 208, 238, 248–249, 267, 387, 470, 483, 501, 516, 520, 639, 709, 818, 857, 906, 908, 917, 969, 995
- — isp: Aranyi István mgr, Szentgyörgyi Miklós mgr
- — szolgabírái 248, 639. L. még Bongárdi Mihály, Botházi Péter, Fűrményesi Mihály, Kegyei Péter, Macskási „Darabos” Mihály, Olnoki Barnabás, Zsombori Pál
- Dobra (*Dobra*) – Dobra, Szatmár m, h 724, 863
- Dobrin, román, lk, Havasalföld 711
- Dobrin l. Debren
- Dobrogost l. z Nowy Dwór Dobrogost doktor l. egyházi jogi doktor
- Dolmány (*Dalheim, Dalhely*) – Daia – Thalheim, Szeben sz/m, h 114, 554, 659, 888
- i lkk: Georg comes, Peter (Cecilia f)
- i villicus 554
- Dománhida (*Damanhyda*), Domahida – Domohida/Domănești, Szatmár m, h 477, 741
- i cs (Balogsemjén nb): István 741; Miklós (Miklós a) 477; Miklós (Miklós f) 477, 741
- domb (*collum, monticulus, Dumb*) 151, 299, 314, 320, 445, 471, 486, 500, 507, 626, 724, 755
- Domb (*Domb*), fn, Igrici 452
- (*Domb*), fn, Kolozsvár 299
- Dombó (*Dombo*) – Rakovac, Szerém m/Sz, h
- i (bencés) monostor apátja 201
- (*Dombou*), Küküllődombó – Dâmbău, Küküllő/Maros m, h 801
- i cs l. Lapádi cs
- Dombró (*Domborow*) – Dumbrău/Dumbrava, Aranyos sz/Fehér m, h 837, 840
- i cs: László 837, 840
- Dominis, Crisogono de, trau ppk (1372–1403) 68, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797
- Domnin l. Damlyon
- Domokos fr, boszniai ppk (1376–1382) 356, 364, 390, 391–392, 464, 487
- csanádi ppk l. Bebek Domokos
- erd ppk l. Szécsi Domokos
- fr leleszi prp l. Pálóci Domokos
- fr nyitrai ppk l. Újhelyi Domokos
- szentpáli pap (1376) 175
- váradi ppk l. Bebek Domokos
- fr, zárai érsek (1369–1376) 68
- Domokos erd avd l. Macska Domokos
- , b, K-Szolnok vm 561
- (Aba f) l. Esztényi cs
- (Bálint a), lk, erd eme 291
- (Bezter f, Anna a) l. Haranglábi cs
- („Rétor” László erd kk a) 280
- (Péter a), lk, K-Szolnok v. Szatmár vm 85
- domonkos konvent: budai, hosszúmezői, lwóvi, segesvári
- szerzetesrend 594/2, 610
- — tagjai: rendfőnök és vicarius 594/2; szerzetesek: de Gallo Iohannes, Miklós (Antal f)

- Domonkosfalva (*Dominicusfolua*), talán a mai Tatrang – Tärlungeni, Brassó vidéke/m, h 56
- Domoszló, Heves m/M, h
- i cs: (Aba nb): Gergely (Miklós mgr a) 513; Miklós mgr (Gergely f), szabolcsi isp (1372–1382) 513
- Domsus* l. Demsus
- Donát Ferenc 874
- Donau l. Duna
- Donchhaza* l. Tancs
- Donnersmarkt l. Monora
- Dornink Stephan, lk, Szelindek 114
- Dorottya (Dávid ln, Dobokai „Vitez” László mgr fel), lk, Kolozsvár 122
- Dorozsma nemzetség l. Garai cs
- Dorozsmán (*Drasman, Drazma*), elnéptelenedett település Alsócsóra határában, Fehér vm 113, 148, 152
- Dorpat l. Tartu
- Dosbka* l. Doboka
- Doŝtat l. Hosszútelke
- Döbrönte (*Brevente, Debrente*), Debrente – Veszprém m/M, h és vár 256, 343
- i cs l. Himfi cs
- Dömös (*Demes*), Pilis m/M, h
- i Szt. Margit-társaskáptalan 74, 848
- i — — tagjai: prp: József (Péter f), Kátai „Kátó” László, Knoll Péter
- Drag mgr, székely isp l. Bélteki Drag
- Drág (*Drag, Draag, Draagh*) – Dragu, Doboka/Szilágy m, h 198, 284, 463, 478, 671, 872, 895, 908, 917
- i Bartha 671
- i (v. Brassói) cs: Wynandi Jakab comes/mgr (Miklós f, János, Miklós és Péter a) 56, 198, 284, 463, 478, 583, 872, 895, 908, 915, 917; János (Jakab f) 198, 284, 463, 895; Miklós (Jakab a) 478; Miklós (Jakab f) 198, 284, 872, 895; Péter (Jakab comes f) 198, 284, 463, 895, 908, 917. L. még Bodolai és Zsombori cs
- Drágabarátháza (*Dragobarathhaza*), elnéptelenedett település Zsibó határában, K-Szolnok/Szilágy m 968
- drágakő 800
- Drágfi (bélteki) cs 476; Bertalan 408
- Dragmer (Voyna f, Stoykan a), lk, Lovista 98
- Dragmer Bobusch, román, lk, Szeben sz 711
- Dragomer („Oláh” Iwan és Thatamyr a), lk, Máramaros vm 935
- Dragoyus moldvai lovászmester (1389), követ 1040
- Dragu l. Drág
- Dragus (Vayk f), b, Máramaros vm l. Kaszói cs
- Drasak* l. Drassó
- Draseon*, patak, fn, Britonya 308
- Draskovich cs lt 160
- Drasman* l. Dorozsmán
- Drassó (*Drasak, Drasow*) – Drașov – Trotschen, Fehér m, h 86, 534, 537, 923, 956, 964
- Dráva (*Drava*) – Drava – Drau, folyó 874 (!)
- Dreikirchen l. Tövis
- Dretea l. Derite
- Drewgysch, román, lk, Szeben sz 711
- Drighiu l. Detreháza
- Drossa asszony, lk, Szeben sz 711
- Dubicha* l. Doboka
- Dubovica l. Dobó
- Dubrovnik l. Raguza
- Dueel/Dul László és Mihály l. Baksai cs dukát 360
- Dumbrava l. Dombró, Vásárhely
- Dumbrăveni l. Ebesfalva
- Dumitra l. Demeter
- Dumitru (Bayk f), b, Bolosnica 197
- Duna (*Danubius*) – Dunărea – Donau, folyó 335
- Dunajec – Niedzica, Szepes m/L, vár
- i cs: János kir pohárnokmester (1373), pozsonyi isp, kir udvarmester (1374–1375) 7, 118
- Dunántúl 54
- Dunărea l. Duna

Durazzo (*Durazzo*) – Dürres, Albánia, v
 —i Károly herceg, dalmát-horvát bán I.
 III. (II.) Károly nápolyi/magyar kir
 —, Andrea da, raguzai érsek (1388–1393,
 méltóságsorokban tévesen 1432-ig)
 995, 998
 Durlés I. Darlac
 Dwb I. Dob
 Dychewzenmarton I. Szentmárton
 Dyog, Dyogh I. Gyógy
 Dyssnaius I. Disznajós
 Dyzneo, Dyznoyow I. Disznód

E, É

Ebedec (*Ebedech*) – Obyce, Bars m/Szl, h
 681
 —i cs: István (Lázár a) 681; Lázár (István
 f) 681
 Ebes Miklós borsovai főesp (1376–1382) 258
 Ebesfalva (*Ebesfalua*, *Ebesfolua*), Erzsé-
 betváros – Ibaşfalău/Dumbrăveni –
 Eppeschorf, Küküllő/Szeben m, h
 93–94, 209, 211–212, 321, 375–376,
 382, 412, 415, 428, 592, 619–620, 797
 —i bíró és esküdtek 620
 —i hospesek 620
 —i malom 93
 —i cs (Ernyei-ág): Imre, id. (ifj. Imre a)
 375–376; Imre, ifj. (id. Imre f, László
 mgr a) 13, 33, 38, 93–94, 209, 211–
 212, 321, 375–376, 382, 415, 428,
 592, 613, 619–620, 720, 797; László
 mgr (ifj. Imre f) 13, 33, 38, 93–94,
 209, 211–212, 321, 375–376, 382,
 415, 428, 592, 613, 619–620, 720, 797
 —i — (Szentiváni-ág): Annych (László
 tv) 212; György (László f, Péter mgr
 a) 13, 31, 33, 38, 93–94, 210, 212,
 321, 375–376, 720, 797; László (An-
 nych tv, György a) 212; Péter mgr
 (György f) 13, 31, 33, 38, 93–94,
 209–212, 321, 375–376, 720, 797

Ecel (*Ecel*, *Hechel*, *villa Echelini*) – Aţel
 – Hetzeldorf, Medgyes sz/Szeben m,
 h 735, 780–781, 1015
 —i (*Ecely*) cs I. Kőrösi cs
 Ecsed (*Eched*), Nagyecsed – Szatmár
 m/M, h 476
 Ecsellő (*Echellew*, *Titslar*, *Tytzlar*) – Aci-
 liu – Tetscheln, Fehér/Szeben m, h
 62, 242, 740
 —i cs: „Tompá” János 31, 221, 362, 740, 745
 Ecsetelek (*Echetelek*, *Echetelke*), fn, Fara-
 gó 116, 120
 edény, ezüst 800–882
 Égei-tenger (*Agiopelagia*) – Aigaío Péla-
 gos 23
 Egentin I. Enyed
 Eger (*Agria*, *Eger*), Heves m/M, v 54,
 325, 327, 331, 901–902
 —i eme 74, 258, 324–325, 327, 971
 —i —i pápai subcollector: Búzai Miklós
 —i káptalan 19, 24, 43, 74, 168, 222, 331,
 827, 960
 —i — (hiteleshelyként) 569, 617, 916
 —i — mlt 19, 331
 —i — tagjai: prp: Bácsi János; kk: Búzai
 Miklós, Székesfehérvári Tamás, Kom-
 pul János, Lombos János, Moutier Pi-
 erre de, Perjémesi András mgr, Simon
 —i lkk: János mgr, váradi kk (1373–
 1390) 901–902, 959; Kelemen (Ta-
 más f) szenttamási (?) kk (1373–) 74;
 Tamás (Kelemen a) 74
 —i ppk 324–325, 327. L. még Cudar Im-
 re, Pomázi „Cikó” István, Szécsényi
 Mihály
 —i — háza 258
 —i —i helynök: András
 —i székesegyház 258
 Egerbegy (*Egerbeg*), Aranyosegerbegy –
 Agârbiciu/Viişoara, Torda/Kolozs m,
 h 184, 662
 — (*Egerbeg*, *Egerbyga*), Szászegerbegy –
 Arbegen, Medgyes sz/Szeben m, h
 659, 680
 —i lk: Georg comes

- Egeres (*Egeres*) – Aghireșu, Kolozs m, mv 72, 129
- Egerszeg (*Egerzeg*), Érszeg – Ersig, Temes/Krassó-Szörény m, h 256
- i Szűz Mária-templom 256
- Eghazasliberche* l. Libercse
- Egregy (*Egreh*) – Agrij, folyó 468
- Egregy (*Oegreg*), fn, Szentandrás 563
- Egregy (*Egreh*), Magyaregregy, Alsóegregy – Unguraș/Românași, Doboka/Szilágy m, h 528
- i vám 528
- Egres (*Egrews*), Alsóegres – Agrișul/Agrișu de Jos, B-Szolnok/B-Naszód m, h 669
- (*Egres, Egrus*), Pusztaegres, Tordaegres – Șchiopi/Livada, Torda/Kolozs m, h 93–94, 115, 209
- i (v. Indali) cs: Antal 209; Fülöp (Fülöp és Miklós a) 115; Fülöp (Fülöp f) 115; Miklós (Fülöp f) 93–94, 115
- Egydius, villicus, lk, Sellenberk 554
- Egyed mgr, erd kk l. Pacsai Egyed
- Egyed szűcs, lk, Kolozsvár 621
- (Philpus f), b, Korlát l. Ábrányi cs egyetemi fokozat 290. L. még baccalaureus, doktor, licentiat, magister egyetemjárás 43, 194, 206, 1034
- egyezség, birtokok egyesítéséről 424
- , egyháziak és világiak között 576–577
- , fogott bírói l. fogott bíró
- , perbeli 13, 33, 38, 51, 77, 88, 119, 130, 139, 164, 215, 217, 224, 229, 265, 318, 328, 360, 374, 407, 445, 512, 519, 533–534, 542, 570, 595, 615, 635, 639, 649, 651, 677, 683, 698, 721, 763, 819, 889, 954, 965, 994, 1005, 1008, 1029
- , századok és románok között 711
- egyház l. még templom
- jogai 159, 331
- , keleti 927
- i birtok 314–315, 320
- i fenyíték (*censura*) 64, 325, 474
- i gondnok l. vitricus
- i gyűlés összehívása 576
- i javak kezelésének szabályozása 823
- i joghatóság 23, 324–327
- i jövedelem (*obventio*) 34, 331, 577
- i kiközösítés 23, 40, 74, 206, 258, 576, 1039
- i méltóság adományozása 74, 104, 361
- i — kérelmezése 417
- i — rezerválása 74, 99, 104, 241, 290, 322, 1030–1032, 1035, 1037
- i —ról való lemondás 74, 183
- i pálya választása 911
- i rend, kisebb 39
- i rendeletek végrehajtása 577
- i tilalom (*interdictum*) 23, 474, 689
- i visszaélések 576
- Egyházfalva (*Eghazasfalua*), ma Torda része, Torda/Kolozs m 1010
- egyházfegyelmi eljárás 577
- egyházjog 43, 194, 290
- i akadály 536
- i baccalaureus 58, 190, 195
- i doktor 7, 23–24, 32, 34, 37, 68, 235, 356, 364, 381, 390–392, 415, 438, 464, 482, 487, 551, 574, 649, 668, 679–680, 696, 700, 710, 722, 735, 749, 759, 775, 777–779, 797, 800, 833, 843, 850, 865, 882, 911. L. még Alsáni Bálint, Kátai „Kátó” László
- i licenciat 536
- egyházlátogatás 340, 576
- egyházmegye: argyasi, avignoni, csanádi, egri, erdélyi, esztergomi, Évreux-i, győri, kalocsai, knini, mainzi, passau-i, pécsi, speyeri, szerémi, váci, varadi, veszprémi, zágrábi
- alapítása 109–111, 610
- , katolikus 48
- , szakadár 48
- Ehrgang l. Ernye
- Eidau l. Ida
- Eisch l. Ós
- ekealja (földmérték) 102 (!), 276, 305, 310, 333, 334, 347, 439, 541, 572, 578, 599

- ékszer 800
Eldech l. Rubin
 Elefánt – Lefantovce, Nyitra m/Szl, h
 —i cs: Desew (Mihály a) 374; Mihály (Desew f) 374
 elégtétel l. kártérítés
 —, gyóntató által kirótt 359
 élelemadó (*victualia*) 243, 345, 392, 692, 854
 élelmiszer 226, 688
 Éles (*Elus/Ellus/Eles d*) János (Mihály a), b, Pókatele l. Pókai cs
 életkor megállapítása 121
 —, törvényes 811
Eleus l. Elyüs
 Elis (Renner/Rhener comes In, Ladislaus fel), lk, Vinc 113
 ellentmondás l. még eltiltás, tiltakozás
 — (birtokosztálynál) 283, 301
 — — indoklása 431
 — (határjárásnál) 115, 127, 136, 299, 323, 452, 466, 471, 480, 500, 507, 684, 709, 748
 — — hiánya 659, 748
 — — indoklása 519, 748
 — (iktatásnál) 59, 269, 271, 277, 296, 377, 383–384, 395, 400, 411, 428, 612, 653, 666, 682, 740, 742, 813, 876, 917, 944, 952–954, 956, 958, 981–982, 1007, 1011
 — — figyelmen kívül hagyása 128, 328, 334, 498, 545, 549, 902, 970, 496,
 — — hiánya 351, 613, 657, 723, 862, 901, 904, 951, 972, 977
 — — indoklása 246, 481, 963, 997, 1020
 — — visszavonása 671
 — (osztálynál) 259, 367, 405, 410
 — — indoklása 472
 — visszavonása 489
 előkelők (*proceres*) 994
 elővételi jog l. jog, elővételi
 eltiltás 55, 71, 101, 124, 135–136, 145, 156, 185, 214, 234, 236, 240, 244, 273, 283–284, 338, 341, 349–350, 367, 385, 393, 401–402, 429, 437, 444, 446, 457–458, 491, 509, 519, 523, 561, 581, 595, 633/2, 645, 714, 753/2, 773, 841, 844, 846, 883, 916, 920, 1001, 1006, 1028, 1043
Eluelyfalw, elnéptelenedett település Várhely határában, Hunyad vm 308
Elus, Ellus l. Éles
Ellye l. Illye
 Elyüs (*Eleus*) – Aleuş, Kraszna/Szilágy m, h 185
 emberölés 141, 157, 182, 225, 229, 264, 266, 339, 342–343, 498, 503, 513, 553, 586, 635, 650–652, 661, 701, 711, 734, 736, 757, 760, 826, 875, 889, 897, 918, 928, 947
 emberrablás 795
 Emmerich, lk, Alcina 722
 Encs (*Ench*), Szászencs – Ienciu/Enciu – Intsch, Doboka/B-Naszód m, h 857
 Endréd, Facsád – Fäget, Temes m, mv
 —i cs: „Bekes” László 875
 éneklés 822
Eng, azonosítatlan település, Szatmár vm 973
 —i cs: Péter 973
 engedély: bírói, búcsú-, földesúri, királyi, püspöki, pápai
Engedynum minor l. Enyed
 Engenthal (*Engudal*), fn, Szentiván 592
 Engeten l. Enyed
 ENMLt Törzsgyűjtemény 254, 259, 274, 504, 722, 907, 1023–1024
 Enyed (*Enyed*), fn, Enyed, Torockó 136
 Enyed (*Engedynum minor, Enyd minor, Kysengned*), Kisenyed – Sângätin – Kleinenyed, Fehér/Szeben m, h 371–372, 384, 388, 718, 745, 775
 —i (v. Szebeni) cs: Johann (Michael f, Margarete, Katharina és Vendruth a) 384, 388, 673, 718, 775; Katharina (Johann In) 388, 673; Mathias comes 775; Margarete (Johann In) 384, 388, 673; Michael (Johann a) 371–372, 384, 388, 673, 718, 775; Vendruth (Johann In) 384, 388, 673

- Enyed (*Egentin, Enyd, Enyed maior, Ennywd*), Nagyenyed – Aiud – Engenten/Strassburg, Fehér m, mv 59, 115, 136, 320, 364, 386, 991–992
- i esküdtek 991–992
- i fn: Enyed, Enyedpataka, Gyulahavasa, Gyulapataka, Nagyenyedfő, Nyárló, Nyárló, Pilis, Szádkő, Szarvaskőpataka, Tarkőpataka, Torockó Nagyenyed
- i lkk: Jazer Stephan, Styn
- Enyedpataka (*Enyedpatkaka, Ennywdpataka*), fn, Enyed, Torockó 320, 991
- Enyedszentkirály I. Szentkirály
- Epemező (*Epinauoh*) – Eppendorf, elnéptelenedett település, talán a későbbi Oroszborgó – Rusu Bârgăului – Reussen helyén, Beszterce sz/B-Naszód m 857
- építkezés 964
- építőanyag szállítása 345
- Eppeschdorf I. Ebesfalva
- épület elszállítása 556
- , fából/kőből készült 301, 865
- Érábrány I. Ábrány
- Ercea (*Erche*), Nagyercea – Ercea, Kolozs/Maros m, h 982
- Erdedalya I. Erdődalja
- Erdély, -i részek (*regnum Transsilvanum, terra Transsilvana, partes Transsilvane*) 10, 16, 61, 67, 102 (!), 105, 114, 142–143, 172, 203, 213, 221–222, 262, 268, 285–286, 295, 301, 314–315, 320, 340, 356–357, 367, 369, 371–372, 374, 386, 410, 431, 440, 447, 468, 476, 478, 487, 494–499, 519–521, 524, 528, 565, 581, 583, 617, 619, 626, 648, 659, 693, 720, 722, 726, 737, 740, 750, 752, 754, 789, 800, 807, 809, 852, 858, 872, 876, 907, 909, 911–912, 916, 923, 940, 954, 954, 966–967, 996, 1005
- határának védelme 893
- határvidéke 1017 (!)
- királya 874 (!)
- i alvajda 31, 148–149, 202, 285, 348, 357, 461–462, 469, 495, 524, 550, 1042. L. még Derencsényi László, Dobokai János, Geréb János, László, Lépés János, Temes János, Macska Domokos, Szobi Bertalan, Sztrigyi Péter, Temes János
- i — helyettese 128, 753. L. még Herepei Miklós
- i — jegyzője: László deák, Macskási Miklós
- i — leváltása, kinevezése 332
- i egyházmegye 18, 28–30, 40, 52, 58, 62, 74, 78, 99, 103, 183, 187, 189, 200–201, 206, 241, 291, 324–325, 327, 331, 358, 416–418, 420, 688–689, 696, 793–949, 1030–1031, 1033–1036, 1039
- i fehérvári káptalan I. erdélyi káptalan
- i fejedelem: Báthori Zsigmond, I. Rákóczi György
- i főesperesség I. fehérvári főesperesség
- i hét vármegye 266, 496
- i (*Albensis, Transsilvanensis*) káptalan 49, 97, 115, 136, 271, 303–304, 320, 332, 339, 342, 347, 364, 497, 550, 558, 634–635, 648/2, 753/2, 789, 806, 1042
- i — (hiteleshelyként) 11–13, 32–33, 38, 56, 73, 82, 86–87, 91, 93–94, 97, 113, 117, 126, 128, 131, 133–134, 143–144, 148–149, 152, 154, 170, 173–175, 184, 192, 196, 202, 207, 210, 212–214, 232, 235, 240, 246, 250, 255, 257, 260–261, 268, 270, 275, 279, 281, 283, 297, 300–301, 308, 316, 319, 323, 333–334, 337, 341, 348, 353, 367, 372, 375–377, 381–382, 384, 392, 411–413, 415, 423, 425, 428, 436, 438, 441–443, 453, 454, 457–460, 463, 466–467, 471, 473, 479–480, 482, 489–490, 495–497, 500, 507–511, 514, 519, 523, 530–532, 537, 540, 545, 547, 549, 551, 555, 557, 562–563, 568, 570–

- 571, 574, 579, 581, 584, 589, 592, 594, 596, 600, 607, 609, 613, 635, 643, 647, 649, 651, 654, 656–657, 659, 664–669, 673–674, 679–680, 685–686, 694, 700, 704, 716, 720, 725–727, 729, 747, 751, 758, 762–767, 769, 774–775, 777–779, 786, 788, 796, 798–801, 804, 808, 811, 819, 831, 833–834, 837, 840, 843, 844, 846, 850, 857, 864–865, 872, 876–877, 879, 881–882, 885, 895, 903, 907–908, 912, 917, 920–922, 926, 932, 934, 938, 940, 943–945, 948, 951–954, 956, 960–961, 964, 978, 980–981, 992, 998, 1005, 1008, 1012, 1014–1015, 1019, 1025–1026, 1028
- i — (testületként) 18, 37, 43, 52, 59, 74, 79, 86, 104, 160, 162, 179–180, 183, 186–187, 190, 195, 206, 237, 241, 280, 290–291, 306, 312, 317, 322, 358, 361, 373, 416–421, 636, 754, 759, 763, 825, 964, 971, 1022, 1030–1032, 1035–1037
- i — hiteleshelyi lt 97, 436, 453, 473, 482, 607, 921–922
- i — jegyzőkönyve l. regisztrum, erdélyi káptalané
- i — mlt 86, 131, 245, 304, 312, 320, 364, 371, 375, 382, 384, 388, 415, 438, 461–462, 497, 505, 550, 558, 611, 634–635, 673, 694, 718, 747, 772, 774, 780–781, 792, 806, 1042
- i — tagjai: prp: 280, 306–307, 358, ill. Bebek Miklós, Kátai „Kátó” László, Laki János; éneklők: Benedek, de la Grange Jean, de Lussagnet Jean, Szentkirályi László mgr, Tamás (Máté f); örkk: Péter; dékánk: 358, ill. László mgr (András f), Szepesi Péter; subcustos: Péter; kk: 24, 466, ill. Ajkai „Veres” László, Alsáni Bálint, Bereck, Cudar Imre, Dályai János, Gergely (Miklós f), Jakab, Jakab (János f), János (István f), Jugié Guil-
laume de la, Kakasfalvi Thomas, Keresztényfalvi Nikolaus, Kistárkányi „Boda” Fülöp, Kolozsvári Bálint, László (András f), László, László mgr, László mgr, Lippai István, Lussagnet Jean de, Mihálcfalvi Dávid, Mihály mgr, Miklós mgr, Miklós (Péter f), Pacsai Egyed mgr, Papen Heinrich, Peter (Vilmos f), Peter sebesi plb, Retor (d) László, Simon mgr, Surányi Péter mgr, Szelindeki Michael, Szentdemeteri Mihály, Székesfehérvári Jakab (András f), „Szöke” Bottonus, Szepesi Péter, Tamás (Máté f), Tamás (Mihály f), Thomas kakasfalvi plb, Tótsolymosi „Apród” János mgr, Tövisi Simon és Tamás, Újvárosi János; karbeli klerikusok: László mgr, László, Mihály, Miklós, Péter; karbeli papok: Bálint, Gergely, János, Péter
- i kincstári lt 1017
- i nemesség 172, 255, 257, 260–261, 263–264, 266, 268, 270, 277, 285, 299, 301, 369–370, 380, 468–469, 493–499, 519, 631, 774, 807, 872, 876, 954, 1005, 626–627, 650–651, 809–810
- i — kiváltságai 571, 716
- i officialis l. erdélyi ppk helynöke
- i országos ügyek 203, 807
- i püspök 18, 40, 52, 74, 78, 112, 143, 146, 194, 285, 290–291, 320, 324–325, 327, 347, 357–358, 369, 373, 689, 956. L. még Demeter, Knoll Péter, Lépes György, Nagycsúri Goblin, Szécsi András és Domokos
- i — familiárisa: Nádasi István és Péter
- i — (általános) helynöke (*officialis, vicarius*) 79, 89–90, 291–292, 361. L. még Ajkai „Veres” László, Rozsályi Gergely, Tótsolymosi „Apród” János mgr
- i — (Meszesen-túli) helynöke 721. L. még Illés vitkai plb, Miklós mgr szolnoki főesp, Simon mgr szolnoki főesp

- erdélyi püspök udvarbírája: György mgr
 — —i udvar ügyvivője: Csízi Mihály
 — püspökség (birtokosként) 64–65, 70, 72, 86, 159, 176, 180, 186–188, 461–462, 772, 792, 806, 943, 1022
 — részek I. Erdély
 — sókamara 728
 — — isp: 363. L. még Böldre Mihály
 — szász ev. egyházkerület lt 870
 — vajda 26, 83, 87, 152, 158–159, 265, 281–282, 285, 287, 302, 316, 323, 328, 334, 338, 357, 392, 461–462, 550, 670, 790, 800–801, 1042. L. még Báthori András, Kristóf és Zsigmond, Bebek Imre, Geréb Péter, ifj. Lackfi Dénes, id. Imre, ifj. és id. István, id. Losonci László, Magyar Balázs, Meggyesi Miklós, Raholcai „Kont” Miklós, Szécsényi Frank és Tamás
 — — helyettesei: Herepei Miklós és Mihály
 — — (speciális) jegyzője: Himházi Antal deák mgr
 — — joghatósága 172
 — — kinevezése/leváltása 954
 — — protonotarius: Gál deák mgr, Valkói Miklós mgr
 — — udvarmestere I. udvarmester, vajdai
 — vének (*seniores*) 203
 — vikárius I. erdélyi ppk helynöke
 Erdélyi (*de Erdel*) János I. Bakaji cs
 — Miklós, ü 741
 Érdengeleg I. Dengeleg
Erdeud, *Erdewd* I. Erdőd
Erdeudzada I. Erdőszáda
 erdő (*silva*) 72, 128, 133, 136, 145, 151, 170, 178, 252, 254, 301, 303, 315, 338, 345, 353, 355, 401, 445, 464, 471, 510, 537, 556, 560, 564, 571–572, 592, 613, 616, 624, 657, 659, 665, 703, 755, 777, 796, 802, 812, 961. L. még Általszoldobágy, Felbük, Hegytető, Herc, Várcesteri
 — használata 17, 319, 784. L. még birtok használata
 — irtása 345
 —, osztatlan 302, 659
 Erdőcsinád I. Csanád
 Erdőd (*Erdeud*) – Arded/Ardud, Máramaros/Szatmár m, h 849, 863
 —i (*Erdewd*) kerület I. Erdődalja
 —i vám 849
 —i cs (Erdőd nb): Bálint („Bakács” Tamás f) 1027 (!); Miklós mgr („Bakács” Tamás a) 1027 (!); Péter („Bakács” Tamás f) 1027 (!); „Bakács” Tamás (Miklós mgr f, Bálint és Péter a) 1027 (!)
 Erdőd (*Erdeud*) nemzetség 1027 (!)
 Erdődalja (*Erdedalya*, *Erdewdalya*), az erdői uradalom tartozékainak összefoglaló neve 398, 724, 849, 863
 Erdődy cs galgóci lt 257, 283, 301, 427, 491, 543, 567, 604, 633/2, 847, 869, 892, 908, 917, 966, 1039
 — — vépi lt 809
 Erdőfalva (*Erdeufolua*) – Ardeova, Kolozs m, h 181
 Erdőszáda (*Erdeudzada*) – Arduzat, Szatmár/Máramaros m, h 849
 —i vám 849
 Erdőszengyel I. Szengyel
 Erdővásárhely I. Vásárhely
 Erduk (d) Mihály I. Dobokai cs („Ördög”) eretnokség 419, 594/2
 Érhatvan I. Hatvan
 Eriu-Sâncrai I. Szentkirály
 Érkávás I. Kávás
Erke I. Örke
 Erked (*Herked*), Szászerved, Mezőerved – Archiud – Erkeken, Kolozs/B-Naszód m, h 954
 — (*Erked*, *Erkud*), Szilágyerved – Archid, K-Szolnok/Szilágy m, h 178, 724, 748, 763, 960
 —i lk: Mihály, Nagy Domokos
 —i templom 178
 —i cs: Burián (Péter a) 960; Ilona („Burján”) Péter In, Kusalyi Miklós fel 763; „Burján” István (István és Mi-

- hály a) 960; István („Burján” István f) 960; Mihály („Burján” István f) 960; „Burján” Péter (Burian f, Ilona a) 763, 960. L. még Pálfalvi cs
- Erkes l. Árkos
- Érkisfalva l. Nagyfalu
- Érkisszőlős l. Pacal
- Érkörös l. Kőrös
- Ermenes l. Örményes
- Ermény (*Noghermen, Kyshermen*), Nagy- és Kisermény, elnéptelenedett település Temesbökény és Klopodia között, Krassó/Temes m, h 343
- Ermy (d) l. Örmény
- Ernye (*Erney, Ernye*), Szászernye – Iernea Să-sească/Ernea – Ehrgang, Küküllő/Szeben m, h 13, 33, 38, 94
- i cs l. Ebesfalvi cs
- Érolaszi l. Olaszi
- érsek: esztergomi, gnieznoi, kalocsai, otrantói, raguzai, spalato, zárai
- Ersig l. Egerszeg
- Érsomlyó (*Ersomlyo*), Versec – Vršac – Vârșeț, Krassó m/Sz, mv 143
- Érszakácsi l. Szakácsi
- Érszeg l. Egerszeg
- Érszentkirály l. Szentkirály
- Érszodoró l. Szodoró
- Érszöllős l. Pacal
- értekezlet l. közgyűlés (tanácskozó)
- Erudek (d) Benedek l. Solyomkői cs
- Erwin Johann, lk, Kiscsúr 554
- Erzekedy (d) Tamás l. Telegdi cs
- Erzsébet, gyfvi perjelnö 32
- Erzsébet, id. (I. Károly fel), királyné (1320–1380) 52–53, 118, 503, 522
- , ifj. (I. Lajos fel), királyné (1353–1387) 53, 118, 262, 513, 517–518, 522, 604, 661, 688–689, 695, 702, 707, 710, 720, 722, 735, 749, 756, 759, 787, 792, 797, 802, 805 (!), 810, 817, 839, 849, 854, 863, 872, 874 (!), 876, 896–897, 899, 906, 910, 918, 985
- (IV. Károly császár fel) 132
- (Mojádi Miklós fel) 330
- Erzsébetváros l. Ebesfalva
- Escu l. Veck
- esküdt, falusi 620, 812, 890, 892
- , városi 294, 396, 525, 576–577, 621–623, 652, 690–693, 785, 823, 867, 888, 909–910, 933, 985, 991, 993, 1016, 1018, 1044
- , városi és szász széki 278, 345, 360, 440, 492, 526
- Esküllő (*Eskelew, Iskelew*), Nagy- és Kisküllő – Așchileu Mare/~ Mic, Doboka/Kolozs m, h 642, 757, 917
- i cs l. Solyomkői cs
- eskütárs 264, 479, 486, 497, 546, 554, 578, 637, 795, 807, 813
- eskütétel 988 l. még hűbér-, hűségeskü
- , alperesé, tisztázó 141, 264, 387, 470, 485, 497, 499, 546, 559, 637, 795
- , egyezmény megtartására 118
- , felperesé, bizonyító 86, 90, 127, 151, 160, 263, 266, 301, 347, 328, 396, 439, 445, 479–480, 486, 496, 507, 515, 554, 578, 586, 599, 602, 608, 807, 813
- szövege 594/2
- , földbe szúrt kardra 554
- , jövedelmek megvédelmzéséről 331
- Espanlaka* l. Ispánlaka
- esperes (*vicearchydiaconus*) 421
- Esponuelgw* l. Ispánvölgye
- Esterházy cs hercegi ágának lt 146
- Estphanhaza, Estuanhaza* l. Istvánháza
- Eszeny (*Ezen*) – Eszeny, Szabolcs m/U, h 832
- Esztyén (*Eztyen, Izthyen*) – Stoiana, Doboka/Kolozs m, h 772, 780–781, 1023–1024
- i cs: Aba (Domokos a) 236, 1023–1024; András (János a) 1023–1024; Domokos (Aba f) 236, 1023–1024; János (András f) 1023–1024
- Esztergály (*Zergaar*), Alsó- és Felsőesztergály – Strháre, Nógrád m/Szl, h 108
- i cs: Balázs (Miklós f) 108; Miklós (Balázs a) 108

Esztergom (*Strigonium*), Esztergom m/M,
 v 340, 604, 634, 789, 875, 967
 —i Szűz Mária ferences kolostor 604
 —i — — lt (*conservatorium*) 604
 —i (*Strigoniensis*) eme 40, 43, 58, 62–63,
 74, 99, 187, 190, 195, 206, 292, 326,
 696, 821–822, 829, 969/2, 1035
 —i érsekség 390–392
 —i — kormányzója: Demeter
 —i érsek 21, 34, 40, 109–111, 189, 258,
 1033. L. még Demeter, Kanizsai János,
 Giovanni de Surdis, Telegdi Tamás
 —i — joghatósága 1033
 —i — helynöke: Schmidt Nikolaus
 —i káptalan 24, 37, 74, 292, 373, 604
 —i — (hiteleshelyként) 640–641
 —i — hiteleshelyi lt 191
 —i — mlt 836, 1033
 —i — tagjai: prp: Kanizsai János; olvasó-
 kk: Alsáni Bálint; kk: Alsáni Bálint,
 István (Miklós f), Mihály (Kelemen
 f), Miklós (János f), Nugigerul Mik-
 lós, Péter (Bego f), Székesfehérvári
 Tamás, Szepesi János, Tövisi Miklós
 és Tamás
 —i Sz. György-egyház l. Szentgyörgymező
 —i Sz. Tamás-egyház l. Szenttamás
 —, vm, M és Szl
 — — örökös isp: Demeter, Kanizsai Já-
 nos, de Surdis Giovanni, Telegdi Ta-
 más
 Ete (*Eteel*, *Ethel*) – Eteiu/Ateiu, ma puszta
 Szilágypér határában, K-Szolnok/Szi-
 lágym 503, 513
 —i albíró 513
 —i hospesek 503, 513
 —i lkk: Ágoston, Bálint, Beca (d) Tamás,
 Fehér Tamás, János (Mihály f) albíró,
 Mihály (Lőrinc f), Mihály (András f),
 Miklós (Kozma f), Miklós (Nagy Pál
 f), Nagy Kosa
 étekgőmester, királyi: Csetneki György,
 Liskói Pál, Vezsenyi László
 —, kirnói: Korbáviai János

Eufemia (Cristil anyja), lk, Keresztényszi-
 get 554
 Eulenschl. Illenbák
 Eurhyg l. Örhegy
 Eurke l. Örke
 Eurmenes l. Örményes
 Évreaux, Franciaország, v
 —i (*Ebroicensis*) egyházmegye 118
 Ezen l. Eszeny
 Eztyen, Eztyn l. Esztény
 ezüst l. edény, kancsó, márka, pohár, tál
 —, finom 831

F

fa (*arbor*) 178, 659, 813. L. még bükkfa,
 gyümölcsfa, hársfa, tölgyfa
 — (építőanyag) 345
 — kivágása 302, 784, 795
 Fábán (Pál a), jb, Lekence 738
 Fachal/Machal (d) Péter, lk, Hunyad 266
 Facsád, Fäget l. Endrédi
 Fahíd (*Fahid*, *Fohyd*), elnéptelenedett te-
 lepülés Gáldtő határában, Fehér vm
 251, 281, 370, 740
 —i lk: Lőrinc
 —i cs l. Gáldi cs
 falu 48, 57, 136, 169, 212, 221, 242, 256,
 295, 308, 324, 338, 353, 362, 386,
 408 (!), 415, 425, 461, 484–485, 497,
 528, 619–620, 623, 633/2, 638, 688,
 875, 878, 897–898, 906, 914–915,
 918, 939, 968, 971–972, 986, 994,
 1019, 1038
 — telepítése 301, 614, 880
 —, puszta 301
 —, román l. román falu
 —, szabad 159, 172, 298, 352, 365, 842,
 880, 929
 —, székely l. székely falu
 familiaris 16, 21, 54, 81, 83, 98, 135, 137,
 161, 258, 317, 322, 326, 360, 421,

- 681, 733, 747, 785, 817, 839, 869, 930, 966. L. még famulus, serviens
— fizetése 670
- famulus 56, 77, 89–90, 135, 152, 157, 202, 212, 218, 269, 271, 376, 437, 457–458, 490, 516, 558–559, 604, 613, 650, 661, 666, 674, 720, 780–781, 796, 841–842, 852, 875, 916
- Fancsal I. Ciffer
- Fancsali Dániel (1769–1838) kéziratok gyűjteménye 303
- Fancsika (*Fanchka*) – Fancsikove, Ugocsa m/U, h 863
—i cs (Hontpázmány nb): Domokos 863
- Fântânele I. Kákova
- Fara*, -ensis I. Lesina
- Faragó (*Farago*, *Faragou*, *Faragow*) – Fărăgău, Kolozs/Maros m, h 50, 57, 116, 120, 456, 981, 1011, 1013
—i fn: Ecsetelek, Szentmihálytelke
—i cs: Ábrahám (István a) 116, 120; András (Péter f) 120, 1011; Balázs (Mátyás) 456; Gergely 981; István (Ábrahám f) 116, 120; „Lóc (*Loch*)” István 1011; Jakab (Miklós f) 116, 120; „Lóc (*Looch*)” Jakab 50, 57; Mátyás (Balázs a) 456; Mihály (Zebede f) 120; Miklós (Jakab a) 116, 120; Miklós (Péter f) 120, 1011, 1013; Péter (András és Miklós a) 120, 1011, 1013; „Nagy” Tamás 456; Zebede (Mihály a) 120
- Fărău I. Forró
- Farkad I. Szentkirály
- Farkas (d) István I. Pacali cs
— Miklós I. Szarvadi cs
— (*Farcas d*) Pál, b, Hunyad vm 1019
- Farkasorr (*Farkasor*), fn, Korond 724
- Farkastelke (*Farkasteleke*, *Farkasthelke*) – Lupu – Wolfendorf, Fehér m, h 654, 740, 879
—i cs: Miklós (Miklós a) 879; Miklós (Miklós f) 879; Miklós 654, 740
- Farnas (*Ffornas*) – Sfârș, Kolozs m, h 499
—i lk: Jakab
—i cs I. Tamásfalvi cs
- Fáshalom (*Fashalom*), fn, Máriatelke 471, 507
- Fata (*Fatha*, *Ffata*), elnéptelenedett település Nagydemeter határában, Doboka/B-Naszód m 135, 519, 547, 590, 598
—i cs: Christian (Michael f) 135, 519; Hermann (Nikolaus f) 135, 519; Johann (Michael f) 135, 519, 590, 598; Michael (Christian és Johann a) 135, 519, 590, 598; Nikolaus (Hermann a) 135, 519
- fazakas (*lutifigulus*) 213
- Fazakas (*Fazakas*), azonosítatlan település Magyarsáros környékén, Küküllő/Maros m 441
—i cs: Gergely 441
- Fedorove I. Tivadarfalva
- fegyver (*arma*) 72, 157, 733–734, 757, 895
— eladása pogányoknak 40
- Fehér (*Albus*) Tamás, lk, Ete 513
- Fehér (*Alba*, *Albensis partis Transsilvane*) vm, R 7, 281, 316, 364, 371–372, 374, 476, 500, 675, 789, 934, 939–940, 944, 948, 1005
— — isp/alisp 789
— — szolgabírái 789
- Fehérkút I. Pribel
- fehérszücs I. irhagyártó
- Fehérvár I. Gyulafehérvár, Székesfehérvár
- fej- és jószágvesztés I. ítélet, főbenjáró
- Fejér (*Feyer*) Péter, lk, Szentiván 592, 613
- Fejér György (1766–1851), egyetemi tanár, könyvtáros, történetíró 452
- Fejérd (*Feyerd*, *Feyrd*) – Feiurd/Feiurdeni, Kolozs m, h 299, 430
- Fejérpatak László (1857–1923), történész 863
- Fejértó (*Feyrtho*), Ófehértó, Szabolcs m/M, h 476
- fejváltság 240
- Fekete (*Niger*) Bertrand, aradi főesp (1381–1394) 1021
— (*Feketew d*) Miklós, lk, Szeben 365
- Fekete Templom It 360, 583

- Feketeardó l. Ardó
- Feketeerdő (*Silva nigra*), fn, Kővárvidék, Nagybánya 784
- (*FeketeErdew*), fn, Kolozsvár 777
- Feketehalom (*Cidinis, Zerden*) – Codlea – Zeiden, Brassó vidéke/m, mv 345, 915
- i lk: Nikolaus
- i Thomas, brassói plb (1384–1419), barcasági dékán (1384–1388) 824, 969/2
- Feketekörös (*Niger Kreis*), terület Belényes v. Széplak környékén, Bihar vm 875
- i lkk: Bruna, Byles, Kanig, Stan
- Feketető (*Feketetho*), Kőrösfeketető – Fecchetău/Negreni, Bihar/Kolozs m, h 705
- Feketevíz (*Feketheuыз, Swartzpach*) – Cernavoda – Schwarzwasser/Swartzbach, folyó 242, 362, 755
- Feketevíz (*Feketewыз, Feketheuыз*), Szecsél – Säcel – Schwarzwasser, Fehér/Szeben m, h 755
- i fn: Budenbach, Kiscsirvád, Ochsengrab, Oláhcsirvád
- Felbük (*Ffelbyk*), fn, Balázstelke 128, 133
- Feldioara l. Földvár
- Félegyház (*Feleghaz*), elnéptelenedett település Érszöllős határában, K-Szolnok/Bihar m 878, 946
- Felek (*Affrica, Africa, villa Affrice*) – Avrig – Frack, Szeben sz/m, h 245, 474, 554, 820, 888
- i lkk: Henczman comes, Jekyl szabó, Michael comes, Theye Heyncze
- i plb 474. L. még Nikolaus
- i rév 888
- i villicus 554
- (*Felek*), Erdőfelek – Feleacu, Kolozs m, h 338
- (*Felek*), Magyarfelek – Feleag, Fehér/Maros m, h 377
- i cs: Karachun (Lőrinc a) 377; Lőrinc (Karachun f) 377
- Felekhegy (*Flekehgy*), fn, Kolozsvár 299
- Felgyógy l. Gyógy
- Felix Locus* l. Boldogváros
- feljegyzés, határjáráskor (*registrum*) 115, 445, 755
- , hátlaon (*signatura*) 115, 247, 259, 407, 409, 428, 435, 441, 502, 579, 581, 714, 741–742, 745, 812, 837
- , német nyelvű 537
- Felkenyér, *Felkynyr* l. Kenyér
- Felkytid* l. Kitid
- Fellak (*Feullok*) – Feleac – Falk, Doboka/B-Szolnok m, h 488
- fellebbezés/-vitel, perbeli 86, 90, 283, 301, 403, 423, 519, 544–545, 571, 578–579, 602–603, 964, 978
- Felnadas* l. Nádas
- feloldozás, bűnök alól 30, 258, 359
- Feloszvaj, *Felozeuy* l. Oszvaj
- Felseumachkas* l. Macskás
- Felseuteuk* l. Tök
- Felsewabsa* l. Apsa
- Felsewparowcha* l. Paróca
- Felsőapold l. Apold
- Felsőbánya (*Medium mons*) – Baia Sprie – Mittelstadt, Szatmár/Máramaros m, h 784
- i hospesek és polgárok 784
- Felsőcsobánka l. Csobánka
- Felsőgyékényes l. Gyékényes
- Felsőkitid l. Kitid
- Felsőrépa l. Répafalva
- Felsőszivágy l. Aszúágy
- felszólítás, birtok kiváltására 594, 596
- fém eladása pogányoknak 40
- Fenes (*Fenes*), azonosítatlan település, Fehér v. Hunyad vm 656
- i cs: Bartha 656
- (*Fenes*), Szászfenes – Feneşul Săsesc/Floreşti, Kolozs m, h és vár 65, 70, 366, 370, 609
- i fn: Gorbópataka
- i pap: László
- i szőlők 65, 70
- (*Fenes*), Leányvár – Floreşti, Kolozs m, vár 72
- i vn: Gerendi Miklós

- Fenescher (d) Johann, esküdt, lk, Kolozsvár 525
- Fenyőfalva (*Foniefolua*, *Insula Gerhardi*)
– Bradu – Gierelsau, Szeben sz/m, h 56, 554, 888
- i lkk: Czhenne (Sannen f), Georg villicus, Nikolaus (Christian f), Peter comes (Christian f)
- i villicus 554
- Ferdinánd (I.), király (1526–1564) 111
- Ferenc, a bíborosi testület kamarása l. Renzio Francesco
- bonchidai pap (1376) 180
- mgr, kir orvos (1358k–1373k) 14
- ferences konvent: esztergomi, hosszúmezői, székesfehérvári
- rend 48, 325, 327, 835
- — tagjai: Spoletoi Antal
- vikárius: boszniai
- Fereng*, fn, Bogdánd 724
- Ferlinus, lk, Szeben 585
- Fermenes* l. Fűrmenyes
- Fertešolmaš l. Almás
- ferto (= ¼ márk) l. márk
- Fertősalmás l. Almás
- Fettendorf (*Vetendorf*), fn, Lesses 648
- Feultheukes* l. Tökés
- Fformas* l. Farnas
- Fil'akovské Kováče l. Kovácsi
- Finck Johann, lk, Kolozsvár 988
- Firminiš l. Fűrmenyes
- Firsstendorff*, *Firstendorph* l. Fürstendorf
- fiúsítás 25, 56, 95, 146, 371–372, 673, 694, 710, 718, 894, 923
- Fizeš l. Füzestő
- Fladmir, román, lk, Talmács k 711
- Flekhegy* l. Felekhegy
- Florești l. Fenes
- Fodor (*Fodor d*) István l. Csesztvei cs
- (*Fudor d*) Miklós, Kelneki cs ü 86
- Fodorháza (*Fudurhaza*), Magyarfodorháza
– Fodorea, Doboka/Kolozs m, h 225
- i hospesek 225
- i lkk: János (Mihály f), Katonai Simon, László (János f)
- Fófeld (*Hofeld*, *Hofold*), Hóföld – Fofeldea – Hochfeld, Újegyház sz/Szeben m, h 657, 659
- Fofenhenul (d) l. Pfaffenhenil
- fogalmazvány 415
- fogott bíró 13, 33, 88, 130, 134, 167, 180, 212, 218, 221, 224, 229, 260, 276, 318, 328, 330, 445, 466, 489, 498, 502, 506, 515, 534, 541–542, 544, 547, 554, 564, 570, 595, 615, 635, 639, 649, 651, 671, 683, 807, 813, 819, 834, 889, 964, 1005, 1008, 1029
- fogság 69, 98, 258, 339, 615, 651, 695, 705, 719, 733, 785, 849, 897, 918
- Fohyd* l. Fahíd
- Fokorú (*Fokorow*), elnéptelenedett település Besenyszög határában, K-Szolnok m/M 954
- Folt (*Folth*) – Folt, Hunyad m, h 255, 865
- i fn: Bünpataka
- i malom 865
- i cs l. Illyei cs
- folyó (*fluvium*) 178, 242, 299, 308, 311, 320, 362, 432, 445, 468, 486, 500, 510, 541, 724, 755, 847, 880, 959, 961. L. még Aranyos, Balkán, Beszterce, Bolosnica, Egregy, Feketevíz, Füzegy, Hátszeg, Hesdát, Homoród, Hosszúaszó, Kraszna, Lóna, Maros, Nádas, Riuser, Szamos
- medrének változása 351
- Fondi (*Fundum*), Olaszország, v 416–420
- Foniefolua* l. Fenyőfalva
- font (súlymérték) 213
- Forgách cs lt 25
- Forgács (*Forgach d*) cs: Balázs pohárnokmester (1382–1386) 710, 722, 735, 749, 759, 797
- forint 32, 60, 69, 88, 106, 142, 153, 180, 193, 196, 204, 215, 223, 227–228, 230–231, 238, 262, 288, 345–346, 381, 485, 499, 501, 575, 608, 628, 644, 646, 728, 738, 760, 775, 796, 831, 833, 841, 856, 865, 868, 890, 903, 949

- forint, arany 74, 154, 162, 181, 198, 200–201, 206, 258, 275, 363, 392, 404, 424, 427, 438, 514, 522, 540, 793, 800, 816, 830, 845, 905, 930, 937, 965, 979, 991, 1038
- , dénárban számolt 556, 771, 800, 930
- , garasban számolt 208, 217, 319, 404, 468, 490, 528, 539, 569, 616, 618, 632, 664–665, 674, 678, 685, 796, 815, 833, 865, 867, 879, 930, 965, 1012
- , római 1041
- , szebeni számítású 213
- formularium (pápai) 610, 688–689
- Fornádia, Fornădia l. Meszed
- forrás (*fons, puteus*) 136, 320, 575, 721
- Forró (*Forrou, Forrow*), Magyarforró – Fărău, Fehér m, h 209, 372, 532, 687
- i cs: Mihály (Péter f) 372, 687; Miklós (Péter f) 209, 372, 532; Péter (Miklós és Mihály a) 372, 687
- Forum Niculorum/Siculorum* l. Vásárhely
- főesperes 115. L. aradi, borsovai, dobokai, gyulafehérvári, hevesi, homorogi, hunyadi, kolozsi, köleséri, krasznai, küllői, ózdi, pankotai, patai, szatmári, szegedi, szolnoki, telegdi, tordai
- kinevezése 322
- i javadalom adományozása 74, 78, 99, 183, 317, 373, 1036
- i — kérelmezése 416, 418–419
- i — lefoglalása 421
- i — rezerválása 78
- i —ban való megerősítés 74, 78, 317, 322, 421
- i —ról való lemondás 74, 78, 104, 241
- főkapitány 44, 205. L. még kapitány
- föld, használatban levő (*terra usualis*) 116, 178, 259, 299, 369, 587, 813
- , lakatlan l. birtok, lakatlan
- földbér (*census, terragium*) 172, 274, 404, 549, 961, 1044
- földeskü l. eskütétel, bizonyító
- földesúri engedély, költözéshez (*licentia*) 172, 274
- jog (*ius terrestre*) 262, 303 (!)
- Földvár (*Castrum Marie, Feuldwar, Mergenborg*), Szászföldvár – Feldioara – Marienburg, Brassó vidéke/m, mv 345, 360, 474, 487, 553, 583, 824, 998
- mv lt 360, 487, 583
- i bíró 998
- i hetivásár 487
- i lkk: Michael bíró, Salamon comes
- i plb: Franz, Nikolaus
- i polgárok 487
- i szászok 487
- i vártemplom 553
- i vásár 360
- (*Mergenburg*), sz 583
- főpap 6, 34, 56, 298, 301, 352, 363, 365, 423, 440, 478, 519, 524, 527, 638, 707, 710, 716, 720, 722, 735, 740, 749, 759, 792, 797, 842, 849, 875, 896–897, 906–907, 915, 918, 923, 928, 935, 939, 946, 954–955, 962, 964, 974–975, 978–979, 983, 994–995, 998
- Frack l. Felek
- Franch István erd avd l. Berényi cs
- Francia Nemzeti Kt 610
- — Lt 118
- Franciaország 851
- királya 838. L. még V. Károly
- Frangepán cs: János vegliai zsupán (1361–1393), követ 838
- Frank mgr (Konya f) l. Szécsényi cs
- Frankói István l. Szigeti István
- Franz földvári plb (1384–1400) 824
- Fráta (*Frata, Fratha*), Magyarfráta – Frata, Kolozs m, h 116, 276, 336, 464, 494, 605, 859
- i (v. Berkenyesi) cs: Beke (Imre a) 116, 336, 494, 859; Erzsébet (Miklós ln, Örkei „Szopos” Miklós fel) 494; Imre (Beke f) kolozsi szb (1386) 116, 336, 494, 859; Miklós (Ws f, Erzsébet a) 494, 605; Ws (Miklós a) 494, 605. L. még Botházi cs
- Frauenbach l. Nagybánya

Freck I. Felek
 Fridrich Peter, lk, Sink 1018
 Friedrich/Ffridricus, lk, Szeben 235, 386
 Fronius, Michael (1727–1799), gyűjtéménye 474
 Fugyivásárhely I. Vásárhely
 Fuldwar I. Földvár
 Fulseunabsa I. Apsa
 Fundătura I. Jenő
 Fundum I. Fondi
 Futak, Ófutak – Stari Futog, Bács m/Sz, mv
 —i Demeter váradi ppk (1345–1372) 18, 78
 Füged (*Figeed, vallis Fygud*), Alfüged – Ciugudul de Jos, Torda/Fehér m, h 662–663, 712, 762, 765, 767, 808
 —i cs (Tyukod nb): Benedek (László f) 662–663, 712, 762, 765, 767, 808; László (Miklós, Mihály és Benedek a) 662, 712, 762, 765, 767, 808; Mihály (László f) 662–663, 712, 762, 765, 767, 808; Miklós (László f) 662–663, 712, 762, 765, 767, 808
 — (*Figud*), azonosítatlan település, Szatmár vm k. 653
 —i cs: Miklós 653; Péter 653
 Fülekkovácsi I. Kovácsi fürdő (*balneum*) 404
 Fűrmenyes (*Fermenes, Offermenes*), Ófűrmenyes – Firminiș, K-Szolnok/Szilágy m, h 387, 470, 483, 501, 516, 572, 968, 973
 —i cs: Balázs (László f) 572; Beke (Lőrinc f) 973; Benedek (Domokos f) 572, 973; Bereck (Pál f) 572, 973; Domokos (Benedek a) 973; György (Kelemen a) 572; István (Miklós f) 572; Kelemen (György f) 572; László (Balázs a) 572; Lőrinc (Beke a) 973; Mihály dobokai szb (1379–1380) 387, 470, 483, 501, 516; Miklós (István a) 572; Pál (Bereck a) 572, 973
 Fürstendorf (*Firsstendorff, Fyrsthyn-dorph*), elnéptelenedett település Alsóapold határában, Szerdahely sz/Szeben m 755, 775

fűszer 660
 Füzegy (*Fyzygh*), fn, Albis, Csátár 445
 Füzespatak (*Fyzespatak*), fn, Pacal 721
 Füzestó (*Fy zestou*), elnéptelenedett település Temesbökény és Ferend között, Krassó/Temes m 343
 Füzesszentpéter I. Szentpéter
 Fűzkút (*Fizkuth, Fyzkwth*) – Fiscut/Sălcuța, Kolozs/B-Naszód m, h 433–444, 458, 601, 606, 714, 773, 830
 —i cs: Anna (János ln, Oroszfáji István fel) 601, 714, 773; Antal (János f) 714, 773, 830; Benedek (János f) 601, 830; János (Anna, Antal, Benedek és Tamás a) 433, 444, 458, 601, 606, 714, 773, 830; Tamás (János f) 444, 458, 601, 606
 Fychyn I. Weichein
 Fygud I. Füged
 Fyrsthyndorph I. Fürstendorf
 Fyzkuth, Fyzkwth I. Fűzkút
 Fyzygh I. Füzegy

G

gabona 22, 262, 509, 546, 734, 846. L. még kepe, zab
 Gacsály (*Gachal, Kachal*), Szatmár m/M, h 399 (!), 863, 973
 —i cs (Gútkeled nb): Bertalan (János f) 863; Imre 973; János (Bertalan és Tamás a) 863; László (Miklós a) 973; Miklós (László f) 973; Tamás (János f) 399 (!), 863
 Gácslehota, Gácsliget I. Lehota
 Găinari/Poienița I. Korláttelke
 Gál deák mgr, erd vdi protonotarius (1380–1383, 1391), külső-szolnoki alisp (1380–1383, 1389) 516, 543, 559, 571, 603, 629, 684, 716, 719, 1006
 Galac (*Galaz*), Galacfalva – Galații Bistriței, Doboka/B-Naszód m, h 301
 —i cs: László 301; Miklós 301

- Galaman, jb, Csikós 875
- Gáld (*Gald*), Alsógáld, Magyargáld – Galda de Jos, Fehér m, h 250, 281, 372, 685
- i udvarház 250–251
- i (v. Fahídi) cs: Adorján (Péter a) 250–251; András (András a) 281; András (András f) 281; Domokos („Csesztve” Jakab f) 250–251; Erzsébet („Csesztve” Jakab ln) 251; Ilona (Péter ln, Tétéi Péter fel) 250–251; István (Miklós f) 251; „Csesztve” Jakab (Domokos, Erzsébet és Margit a) 250–251; „Kecs-kés” László 250; Margit („Csesztve” Jakab ln) 251; Miklós (Péter a) 372; Miklós (Peteu f, István a) 251; Péter (Adorján f, Ilona a) 250–251; Péter (Miklós f) 372; Peteu (Miklós a) 251; „Kis” Simon 740
- Gáldtő (*Galdthw*) – Galtiu, Fehér m, h 144
- i cs: Mihály (Péter f) 144; Péter (Mihály a) 144
- Galez, lk, Milánó l. Visconti, Galeazzo
- Galeş l. Gálos
- Gálfalva (*Galfalwa*, *Galfolua*), Vámosgálfalva – Ganfalău/Găneşti, Küküllő/ Maros m, h 490, 664–665
- Gallo, Iohannes de, fr, domonkos profesz-szor, inkvizitor 594/2
- Galond* l. Glod
- Gálos (*Galusdorph*), Szebengálos – Galeş – Gallusdorf/Galisch, Szeben sz/m, h 740, 750, 752, 754
- Galsa (*Galsa*), Ipolygalsa – Holiša, Nógrád m/Szl, h 472, 581, 801
- i cs: István (László f) 472, 581; László (István a) 581, 801
- gálya (*galea*) 199, 205, 873
- Gâmbaş l. Gombás
- Gambuc (*Gomboch*), Gombostelke – Gâmbuţ, Fehér/Maros m, h 284, 774
- i cs: Boncha/Poncha (István a) 284, 656, 774; István (Boncha/Poncha f) 284, 656, 774
- Gancz (d) Ladislaus, lk, Kolozsvár 526
- Găneşti l. Gálfalva
- Gap (*Vapicensis*), Franciaország, v 306
- i káptalan dékánja 306
- Gara (*Gara*, *Ghara*, *Sara*) – Gorjani, Val-kó m/H, mv 7, 356, 364, 390–392, 464, 487, 633/2, 639, 672, 677, 681, 684, 707, 710, 722, 735, 737, 741, 749, 753/2, 759, 783, 795, 797, 828, 839, 955, 974–975, 983, 995, 998
- i csata (1386) 897, 918
- i kerület 897, 918
- i cs (Dorozsma nb): Miklós, id., macsóiban (1359–1375), nádor és a kunok bírája (1375–1385) 7, 68, 118, 161, 356, 364, 390–392, 464, 487, 543, 633/2, 639, 672, 677, 681, 684, 695, 707, 710, 722, 735, 737, 741, 749, 753/2, 759, 783, 787, 795, 797, 828, 839; Miklós, ifj., macsóiban (1387–1390), nádor (1402–1433) 5, 192, 240, 253, 349, 374, 389, 437, 543, 721, 878, 883, 946, 955, 974–975, 983, 995, 998
- Garadna (*villa Gradna*), elnéptelenedett település Szendrő határában, Borsod m/M, h 619–620
- Garam (*Gram*) – Hron, folyó 191
- Garamszentbenedek (*Sanctus Benedictus*) – Hronský Beňadik, Bars/Szl, h 191
- i Szt. Benedek-monostor konventje 191
- i — — tagjai: apát: Henrik
- garas 85, 157, 182, 196, 208, 213, 216–217, 223, 227–228, 280–289, 291–292, 306–307, 319, 324, 404, 468, 484–485, 490, 495, 528, 539, 549, 569, 598, 616, 618, 632, 651, 664–665, 674, 678, 685, 738, 796, 815, 833, 865, 867, 879, 930, 965, 1012, 1041
- , dénárban számolt 346, 478
- Garat (*Garath*), fn, Szentiván 592
- Gârbou l. Gorbó
- Gârbova de Jos l. Orbó
- Gárd (*Gard*), elnéptelenedett település Pólyi mellett, Abaúj m/Szl 240

- Gárdony (*Kerekgardon*), Kerekgárdony, elnéptelenedett település Hám határában, Somogy m/M 125
- i cs: János (Lukács f) 125; Lukács (János a) 125
- Garfaia* l. Gergelyfája
- Gargou* l. Görgő
- Gáspár (Pongrác f) köleséri főesp és váradí kk (–1372e) 78
- Gáspár, jb, Nádas 633
- Gassne l. Disznajó
- gát, malomé l. malomgát
- Gatsal György (Miklós a), fam, Hídvég 650
- Gáva (*Gaua*), ma Gávavencsellő része, Szabolcs m/M, h 632
- Gebefalua* l. Göbőfalva
- Gebel/Geubel (d) l. Göböl
- Gebellin erd ppk l. Nagycsúri Goblin
- Géc (*Gech*), Nagyéc, ma Csengersima része, Szatmár m/M 802, 973
- i cs: Miklós 802, 973
- Gedeuch avdi emb, b, Alfalu l. Kápolnai cs
- Gedew (Tamás a) l. Szilágyszegi cs
- Geden* l. Gledény
- Geleth (László a) l. Virágosberki cs
- Gelou* l. Gyalu
- Gelyénes (*Gyllienus*), elnéptelenedett település Vetés és Szatmárnémeti között, Szatmár m 960
- i cs l. Pálfalvi cs
- Gellyénerdeje (*GellyenErdeye*), fn, Szentkirály 232
- Gemelchenus* l. Gyümölcsénes
- Gemzse (*Gemse*), Szabolcs m/M, h 756
- Genethe* l. Genyété
- Genowicz* l. Gernowitz
- Genyété (*Genethe*) – Ghenetea, Kraszna/Bihar m, h 432, 721, 878, 946
- i Szt. Márton-templom szentélye 721
- i (v. Ábrányi) cs: Erzsébet (Tivadar In, Dédai Domokos fel) 721; György (István f) 432, 721, 878, 883, 946; István (Tivadar f, György és László a) 432, 721, 878, 883, 946; László (István f) 432; Tivadar (István és Erzsébet a) 432, 721, 878, 946
- Geoch* l. Göc
- Georg kézdi plb és dékán (1389) 1012
- Georg comes, lk, Dolmány 114, 554, 659, 888
- comes, lk, Egerbegy 654, 659, 680
- , villicus, Fenyőfalva 554
- comes, lk, Sáros 245
- , kovács, lk, Újfalva 554
- (Henning f), lk, Kund 212
- (Seydlinus f), esküdt, lk, Kolozsvár l. Seydel (d) Georg
- Gepiş l. Gyepes
- Gerard (Simon a), jb, Balázstelke 128
- Geréb cs (mártonfalvi/vingárti; Kacsics nb): János erd avd (1408–1409) 740, 745, 747, 961, 1028; Péter erd vd (1477–1479) 538. L. még Mártonfalvi cs
- Gerecse (*Gereche*), Göröcse, elnéptelenedett település Becsehely határában, Zala vm 514
- i cs l. Kendi cs
- Gerend (*Gerend*), Aranyosgerend – Grind/Luncani, Torda/Kolozs m, h 72, 130, 134, 184, 299, 328, 363, 471, 473, 475, 479–480, 482, 489, 615, 662–663, 712, 732, 762, 765, 767, 769, 808
- i cs (Tyukod nb): Jakab (I. Miklós f) 489; László (III. Miklós f) 662–663, 712, 767, 769, 808; I. Miklós comes (Péter f, Jakab és II. Miklós a) 473, 479, 489; II. Miklós (I. Miklós f, III. Miklós mgr a) 130, 134, 184, 328, 363, 471, 489, 615; III. Miklós mgr (II. Miklós f, László, IV. Miklós és Zsigmond a) fenesi vn (1373) 72, 130, 134, 184, 299, 328, 363, 471, 473, 475, 479–480, 482, 486, 615, 662–663, 712, 732, 762, 765, 767, 769, 808; IV. Miklós (III. Miklós f) 662–663, 712, 732, 767, 769, 808; Péter (I. Miklós a) 473, 479, 489; Zsigmond (III. Miklós f) 662–663, 712, 732, 762, 765, 767, 769, 808

- Gerendi cs (Hadrévi-ág): Miklós (Péter f) 662–663, 712, 767, 769, 808; Péter (Miklós a) 662–663, 712, 767, 769, 808
- gerenda (*trauf, stangen, wandruden*) 585
- Gerendkeresztúr l. Keresztúr
- Gerendszentmárton l. Szentmárton
- Geres, Gerestelke* l. Gyéres
- Gerew l. Gyerő
- Gerew Miklós (László a) l. Méhesi cs
- Gerfalva* l. Györgyfalva
- Gergely (XI.) pápa (1370–1378) 18, 21, 24, 28–30, 34, 36–37, 39–40, 42–44, 48, 52–53, 58, 62–64, 74, 78–79, 99, 103–104, 109–111, 162, 168, 171, 176, 179, 183, 187–190, 194–195, 200–201, 206, 237, 241, 256, 258, 280, 289–292, 306–307, 317, 322, 324–327, 358–359, 361, 594/2
- bolyai pap (1382) 664
- erd karpap 152
- nyitrai ppk (1387–1392) 955, 974–975, 983, 995, 998
- fr, szörényi ppk (1382) 658 (!)
- verissai érsek (1349) 891
- (György f), váradi kk, köleséri főesp és erd ppki helynök l. Rozsályi Gergely
- (Miklós f), erd kk (1374–) 74
- (Miklós f), zágrábi kk (–1374), erd kk (1374–) 103
- Gergely, fam, ü, lk, Nagyfalva 89–90
- , lk, Valkó (?) 161
- , hospes, lk, Zovány 216
- mgr (János f), kolozsi isp l. Bethleni cs
- (Miklós mgr a) l. Domoszlói cs
- Gergelyfája (*Garfaia, Gergerfaya, Goargfolua, Gergesdorf*) – Ungureni/Ungurei – Gerghischdorf, Fehér m, h 86, 534, 537, 923, 934, 953, 956, 964
- Gergőfalva* l. Györgyfalva
- Gergthelethe* l. Győrtelek
- Gerkenhal (*Jerkumuelgw*), fn, Szentiván 592
- Gerla, Békés m/M, h
- i cs (Csolt nb): Ábrahám (Miklós a) 875; Miklós (Ábrahám f) 875
- Gerlach (Greb Nikolaus f), lk, Márpod 114
- Gerlach Peter, lk, Márpod 114
- Gerlacus fr, kerci perjel (1377) 245
- Gernowitz (*Genowicz*), Jarochniowitz – Jarohněvice, Csehország, h 969/2
- i lk: Nikolaus
- Gerold* l. Girolt
- Gerus, Gerustelke* l. Gyéres
- Gespreng l. Spring
- Gesztrágy (*Geztragh, Gostragh*) – Gästrade/Straja, Kolozs m, h 254, 426, 807, 813
- i cs: András 807; János 807, 813; László 254, 426, 807
- Geubul (d) András l. Szamosfalvi cs
- Gewbel erd ppk l. Nagycsúri Goblin
- Gewch* l. Göc
- Ghenetea l. Genyete
- Gheorghel cel Mare, lk, Szekuláj 483
- Gheorgheni l. Görgyfalva
- Gherman l. Ermény
- Ghida l. Déda
- Ghimbav l. Vidombák
- Ghiolț l. Göc
- Ghirbom l. Gírbó
- Ghiriș-Sâncraiu l. Szentkirály
- Ghirișu Român l. Gyéres
- Ghirolt l. Girolt
- Gierelsau l. Fenyőfalva
- Gilău l. Gyalu
- Gilbertus l. Tatinghem Gilbert de
- Gillermus győri ppk l. Vilmos
- Gírbó (*Barbw, Bírhom, Bírhou, Bybow*), Oláhgorbó – Ghirbom – Birnbaum, Fehér m, h 86, 532, 534, 537, 923, 934, 956, 964
- Girolt (*Gerold, Gyrolth*) – Ghirolt, B-Szolnok/Kolozs m, h 219, 815
- i cs: Annos (János ln, Némái Miklós fel) 815; István 219; János (Annos a) 815
- Giula l. Gyula
- Giulești l. Gyulafalva
- Giurtelecu Șimleului l. Győrtelek
- Gledény (*Geleden*) – Gledin, Kolozs/B-Naszód m, h 624
- Gligorești l. Szentmárton

- Glod (*Galond*) – Glod, Hunyad/Fehér m, h 701
 —i lk: Vasile
- Gniezno, Nagy-Lengyelország/L, v
 —i (*Gneznensis*) érsek 21
- Goargfolua* l. Gergelyfája
- Gobellinus erd ppk l. Nagycsüri Goblin
- Godam (Rad f), jb, Csikós 875
- Godew (Tamás a) l. Szilágyszegi cs
- Godon l. Radu
- Goebelinus erd ppk l. Nagycsüri Goblin
- Gógán (*Goganfalua*, *Goganfolua*) – Gogan – Gogeschdorf/Gugendorf, Küüllő/Maros m, h 321, 412, 428, 797
 —i fn: Tamástelke
- Goldschmidt (*Aurifaber*) Johann, esküdt, lk, Szeben 909–910
- Gombás (*Gombas*) János, b, Szatmár vm 973
- Gombás (*Gumbas*, *Gubas*), Marosgombás – Gâmbaş, Fehér m, h 461
 —i (v. Somkeréki) cs: Domokos 461
- Gomboch, Gombostelke l. Gambuc
- Gorbó (*Gorbo*), Csákgorbó – Ciachi-Gârbou/Gârbou, Doboka/Szilágy m, h 356
 — (*Gurbo*), Oláhgorbó, elnéptelenedett település Szászfenes határában, Kolozs vm 72
 —i kenéz 72
 —i lkk: Nicolae (Dan f), Petru
- Gorbómező l. Hosszúmező
- Gorbópataka (*Gorbopataka*), fn, Fenes, Kolozsmonostor 370
- Gorbwa* l. Korbávia
- Goreni l. Széplak
- Gorgau l. Görgő
- Goroszló (*Gorozlo*, *Gurozlow*), Nagygoroszló – Someș-Guruslău, K-Szolnok/Szilágy m, h 962, 968, 970, 973, 994
- Gorozdorph* l. Nagyfalu
- Gostragh* l. Gesztrágy
- Gotfredus kádár, lk, Nádpatak 1018
- Gottfried talmácsi alvn (1378) 360
- Göböl (*Gebel/Geubel d*) András l. Szamosfalvi cs
- Göbölfalva (*Gebefalua*) – Buglovce – Schreibersdorf, Szepes m/Szl, h 192
- Göc (*Geoch*, *Gewch*) – Ghiolț, Doboka/Kolozs m, h, ma Cege része 296, 628
 —i „Vámos” András, légeni officialis (1377) 296, 628
- Gönyű (*Gheneo*, *Gwnyu*), Győr m/M, h 169, 710
 —i cs (Csór nb): Anna (János ln, Losonci Dénes fel) 710; Apollónia (János ln) 710; János mgr (Tamás f, Anna és Apollónia a), bakonyi isp (1360–1379), kir ajtónállómester (1361–1374), győri és komáromi isp (1360–1379) 7, 10, 24, 68, 77, 129, 169, 710; Tamás (János mgr a) 10, 24, 77, 129, 169, 185, 710
- Görgény (*Georgyn*), Görgényszentimre – Gurghiu, Torda/Maros m, mv 139
 —i cs l. Abafáji cs
- Görgő (*Gargou*) – Harchov/Spišský Hrhov – Gorgau, Szepes m/Szl, h 192
- görög rítus l. szakadárók
- Görögország (*Grecia*) 594/2
- Grabendorf l. Vále
- Gračani (*Grachan*), Zággráb m/H, h 648/2
 —i cs: Marko 648/2
- Gradac (*Gradych*), Zággráb m/H, vár 374
 —i cs l. Korbáviai cs
- Grădiște l. Britonya
- Grânar l. Moha
- Grange, Jean de la, a Szt. Marcell-egyház bíborosa (1375–1394), váradi prp (1377–1378) 237, 354, 361
- Graphondroph* l. Vále
- Greb Nikolaus (Wasmutt és Gerlach a), lk, Márpod 114
- Gref Johann l. Szebeni Johann
- Gretel (d) Nikolaus, lk, Brassó 854
- Grindeni l. Keresztúr
- Grinyed*, elnéptelenedett település Vajdahunyad határában, Hunyad m, h 858
- Grisogonus traui ppk l. Dominis de Crisogono
- Gros Schramchet, lk, Disznód 711

Gross (*Magnus*) Peter (Thomas a), lk, Kakasfalva 554
 Grossalisch l. Szöllős
 Grossau l. Kereszténysziget
 Grossdorf l. Nagyfalva
 Grosser Somesch l. Szamos
 Grossfreudendorf l. Bún
 Grosslogdes/Grossludesch l. Ludas
 Grosspold l. Apold
 Grossschelken l. Selyk
 Grossscheuern l. Nagycsűr
 Grosswardein l. Várad
Grozdorph l. Nagyfalva
 Grúzia (*Georgia*) 594/2
 Gugendorf l. Gógán
 Gugutha, lk, Hagymásmező 635
 Guidonis, Geraldus, a pápai kancellária írnoka (1376–1404) 324
 Guilelius/Guilelmus erd ppk l. Nagycsűri Goblin 193
 Guillelmus urbinói ppk (1373–1379) 44
 Guillelmus bíboros, gyfvi főesp, titeli prp l. de la Jugié Guillaume
Gurdolf, fn, Veresmart 554
Gurbo l. Gorbó
 Gurghiu l. Görgény
Gurozlow l. Goroszló
 Gușterița l. Szentersébet
 Gútkeled nemzetség l. Atyai, Bástori, Butkai, Gacsályi, Kenézi, Rozsályi, Várdai cs
 Gyllermus győri ppk l. Vilmos
Gyllienus l. Gelyénes
Gyppus l. Gyepes
 Gyrlach Johann, lk, Sink 1018
Gyznoyo, *Gyznoyow* l. Disznód

Gy

Gyakfalva (*Gyakfalva*), Nevetlenfalva – Gyakove, Ugocsa m/U, h 863
 —i cs: Ábrahám (Lőrinc a) 863; Lőrinc (Ábrahám f) 863

Gyákos (*Gyakus*) – Giacoș/Giacăș – Jakobsdorf, Küküllő m, h 12–13, 33, 38, 412, 428
 gyalázkodás 213
 Gyalu (*Gelou*, *Gyalow*) – Gilău – Julmarkt, Kolozs m, mv 72, 81, 819, 891
 —i udvarház 72
 gyám 20, 35, 45, 50, 270, 449, 678, 681, 689, 800, 811
 Gyékényes (*Gyekenés*), Alsógyékényes – Jichișu de Jos, B-Szolnok/Kolozs m, h 452
 Gyepes (*Gyppus*), Oláhgyepes – Gepiș, Bihar m, h 875
 —i lk: Alexa
 Gyéres (*Geres*, *Gerusteleke*, *Kerestelke*), Aranyogyéres – Ghiriș/Câmpia Turzii, Torda/Kolozs m, h 130, 134, 473, 475, 479–480, 482, 486
 — (*Gerus*), Oláhgyéres, Mezőgyéres – Ghirișu Român, Kolozs m, h 346
 —i fn: Halom, Sárospatak
 Gyéresszentkirály l. Szentkirály
 Gyereu (Gyereu f) l. Szamosfalvi cs gyermek, árva 449, 541, 650, 800
 —, kiskorú 121, 131, 255, 270, 404, 522, 635, 651, 702, 710, 754, 800, 811, 954
 gyermektelenség 33, 46, 617, 643, 775, 865, 878, 883
 Gyerőmonostor (*Monustur*, *Munustur*), Magyargyerőmonostor – Mănășturul Unguresc/Mănăstireni, Bihar/Kolozs m, h 181, 215, 228, 230, 546
 —i cs (Mikola nb): Jakab, id. (Miklós és ifj. Jakab a) 181, 215–216, 228, 230, 546; Jakab, ifj. (id. Jakab f) 181, 216, 230; Miklós (id. Jakab f) 215–216, 228, 546. L. még Dezméri, Szamosfalvi, Vásárhelyi cs
 — (*Monustur Olachalis*), Oláhgyerőmonostor – Mănășturu Romănesc, Kolozs m, h 181
 Gyerővásárhely l. Vásárhelygyertya 213, 1039

- Gyertyános (*Gerthyanus*), Torockógyertyános – Vale/Vălișoara, Torda/Fehér m, h 136
- Gyerstelke I. Gyéres
- Gyibrova I. Apsa
- gyilkosság I. emberölés
- Gyógy (*Gyogh*), Algyógy – Geoagiu, Hunyad m, h 701
- i officialis: Ördög János
- i udvarház 701
- (*Dyog, Gyod, Gyog superior*), Felgyógy, Diód – Stremț, Fehér m, h 33, 136, 160, 270, 320, 364, 442–443, 459–460, 500, 508, 532, 537, 678, 685, 740, 750, 752, 754–755, 800, 811, 833–834, 872, 876, 877, 881–882, 903, 953, 978, 1000
- i káplán: Lukács pap
- i pap: István
- i cs (András-ág): II. András (III. András, I. László mgr és Lukács a) erd avd (1285k) 160; III. András (II. András avd f, IV. András, Imre, I. János, Lúcia és Tamás a) 33, 160, 459–460, 508, 537, 834, 877, 903, 953, 978; IV. András (III. András f), 160, 834, 877; Ilona (János ln) 877; Imre (III. András f) 160, 459, 460, 508, 537, 877, 903, 953, 978; István mgr (Lukács f, János, Katalin és III. László a) 160, 270, 532, 534, 678, 685, 740, 745, 750, 752, 754–755, 800, 811, 833–834, 872, 876, 881–882, 442–443, 953, 1000; I. János (III. András f, Ilona a) 33, 160, 877; II. János (István mgr f) 833; Katalin (István ln, Kelneki Johann fel) 881–882; I. László mgr (II. András avd f, Mihály a) 160, 834, 953; III. László (István mgr f) 833; Lukács (II. András avd f, István mgr a) 160, 270, 442–443, 532, 534, 678, 685, 740, 745, 750, 752, 754–755, 800, 811, 833–834, 872, 876, 881–882, 953, 1000; Lúcia (III. András ln, ifj. Kelneki Michael, majd Benedeki László fel) 508, 953, 956, 964, 978; Mihály (I. László mgr f) 160, 834, 953; Tamás (III. András f) 160, 877, 903, 953
- gyóntatás 30, 81, 327, 359
- Gyows I. Diós
- Gyöngyös, Heves m/M, mv
- i Gergely pálos rendfőnök (1520–1522) 179, 232, 425, 510, 584, 647, 703–704, 825, 871, 885–887, 942–943, 991–992
- Győr (*Jaurinum*), Győr m/M, v 10, 189
- i vám 10
- i (*Jauriensis*) egyházmegye 74, 256
- i káptalan 74
- i — (hiteleshelyként) 768
- i — tagjai: prp: János (János f); Salamonvári Loránd; olvasókk: Hédervári Miklós; éneklők: János; örkk: István; kk: Vas András mgr
- i (*Jauriensis*) püspökség 189
- i ppk: 74. L. még Hédervári János, Kálmán, Giovanni de Surdis, Vilmos
- (*Jawriensis*) vm 10, 25, 169
- — isp: Gönyűi János
- György bácsi pap (1378), kolozsmonostori konventi káplán 394
- boszniai ppk (1382–1387) 710, 722, 735, 749, 759, 797
- fr, pap, a kolozsmonostori őrszerzetes (1378–1380) 369, 430, 452, 507, 571
- fr, szerpap, kolozsmonostori szerzetes (1376–1382) 211, 271, 309, 329, 451, 676
- patai főesp (1371–1382) 258
- váradi prp (1380–1383) 354, 528, 599, 723, 724, 755
- György mgr, lovag, erd ppki udvarbíró (1380) 554
- kirnői tárnokmester I. Bebek cs
- , jb, Panit 734
- (Bertalan f), b, Szentmiklós 260
- (Gergely a), lk, erd eme I. Rozsályi cs
- (István, Mihály és Miklós mgr a) 530, 831
- (János a) I. Nagymihályi György

- György (Mihály a), b, Doboka vm 642
 — (Péter f), Sólomkői cs fam 269
- Györgyfalva (*Gerfalva*, *Gergőfalva*, *Gyrgfolua*, *Gyurghfalua*, *villa Georgii*) – Giurfaläu/Gheorghieni, Kolozs m, h 228, 276–277, 299, 556, 587–588, 594–595, 807, 814, 866, 1029
 —i hospes 228
 —i lk: Barta
 —i udvarház 556
 —i cs: „Henke” László kolozsi szb (1389–1391, 1393, 1398, 1402) 556, 594, 807, 814, 1001, 1029, 1043; Bocho (Imre a) 276; Ilona (Petew In, Kakasi „Székely” Jakab fel) 587; Imre (Bocho f) 276; János (Mihály f) 277, 556, 588, 594–596, 807, 814, 866; „Szöke” László 866; Mihály (János a) 277, 556, 588, 594–596, 807, 814, 866; Miklós (Petew f) 587; Petew (Miklós és Ilona a) 587
- Györtelek (*Gergthelethe*, *Gyurgteleke*), Somlyógyörtelek – Giurtelecu Şimleului, Kraszna/Szilágy m, h 352, 374, 476
 —i lkk: Cristen, Péter (Illés f)
- Gyugh l. Gyógy
- gyűjtogatás 61, 129, 157, 352, 701, 711, 795. L. még birtok pusztítása, kártétel, rablás
- Gyula (*Gyula*), Zaránd m/M, mv 880, 905, 966
 — (*Gyula*), Belvárdgyula, Baranya m/M, h 488
 —i cs: Jakab (Miklós f) 488; Mihály (Miklós f) 488; Miklós (Mihály és Jakab a) 488
 — (*Gyula*, *Gywla*), Kolozsgyula – Giula, Doboka/Kolozs m, h 218, 300 (!), 353 (!)
 —i cs: „Baranyai” János 218; Mihály szentimrei officális (1377–1378) 300 (!), 353 (!)
- Gyulafalva (*Gyulafalva*), Máragyulafalva – Giuleşti, Máramaros m, h 947
 —i cs: Dragus (Kozta a) 947; Kozta (Dragus f) 947
- Gyulafehérvár (*Alba*, *Alba Gyule/Julé*, *Alba Transsilvana*, *civitas Transsilvanensis*), Fehérvár – Alba Iulia – Weissenburg/Karlsburg, Fehér m, v 13, 32, 86, 88, 100, 107, 121, 146, 160, 179–180, 186, 206, 209, 325, 327, 330, 362, 386, 534, 586, 605, 608, 634, 678, 698, 765, 825, 834, 911, 964, 966, 991, 1022, 1039
 —i egyházmegye l. erdélyi egyházmegye
 —i főesperesség 99, 740, 754
 —i főesp 74, 1032. L. még Guillaume de la Jugié, Nagycsüri Leon, Pierre de Vergne
 —i káptalan l. erdélyi káptalan
 —i Krisztus Teste-oltár 91
 —i — — igazgatója: Miklós
 —i lk: János deák
 —i Mindszentek-oltár 981
 —i — — igazgatója: Péter
 —i polgárok 86
 —i requisitorok 364, 679
 —i Szt. András-oltár 877
 —i — — mestere: András pap
 —i Szt. Anna pálos kolostor 991
 —i — — perjele: István
 —i Szt. Erzsébet-monostor 179, 991
 —i Szt. István ágostonos konvent 634, 911
 —i — — tagjai: perjel: Bálint fr, János
 —i Szt. Kereszt-oltár 283
 —i — — igazgatója: Antal pap
 —i Szt. Kozma- és Damján-oltár 613
 —i — — igazgatója: András
 —i Szt. Lélek-apácakolostor 32
 —i — — tagjai: perjel: Erzsébet
 —i Szt. Máté-oltár 308
 —i — — igazgatója: András
 —i vásár 386
- Gyulahavasa (*Gyulahauasa*), fn, Enyed, Torockó 136
- Gyulakuta (*Gywlakutha*), elnéptelenedett település Somlyógyörtelek és Kraszna-hídvég között, Kraszna/Szilágy m 476

Gyulapataka (*Gywlapataka*), fn, Enyed, Torockó 320

Gyulay cs lt 4

Gyurfalua, *Gyurgfalua* l. Györgyfalva

Gyurits Antal (1819–1892) gyűjteménye 5

Gyurtelke l. Györtelek

gyűlés l. közgyűlés

Gyümölcsénes (*Gemelchenus*) – Giumel-ciş/Plopiş, Kraszna/Szilágy m, h 185

gyümölcsfa (*arbor fructifera*) 575, 795. L. még fa

gyűrű 403

Gywla l. Gyula

Gywrqfalua l. Györgyfalva

H

habarcs (*morter, cymentum*) 345, 585

háború, polgár- 896–897, 918

háborús pusztítás 15

Háczech l. Hátszeg

Hadad (*Hadad, Hodad, Hudad*) – Hodod, K-Szolnok/Szatmár m, h 707–708, 717, 723–724, 748–749

—i fn: Apácavizepataka, Hosszúalja, Ilylyeligete, Keménypataka, Medvéspataka, Szárazpatak, Szarvadbükke, Százhalom, Tógáttó, Tövissesség

—i vám 707, 749

Hadadnásasd l. Násasd

Hädäreni l. Hadrév

hadba vonulás 23, 108, 839

hadiadó 392

hadjárat: bulgáriai, havasalföldi, itáliai, litvánok elleni, moldvai, morva, szerbiai, törökök elleni

—, keresztes, meghirdetése 23, 34

—, királyi 21, 23, 26, 107, 197, 335, 343, 392, 548, 681, 798, 839, 935

—, vajdai 692

hadnagy (*maior exercitus*), székely 633

Hadnagy (*Hodnogh d*) Ws l. Andrásfalvi cs hadoszlás (1376) 26

Hadrév (*Hadrew*) – Hädäräu/Hädäreni, Torda/Maros m, h 662, 769

—i vám 662

—i cs l. Gerendi cs (Hadrévi-ág)

hadsereg lecserélése 15

—, királyi 44, 155

Hăghigh l. Hídvég

Hagymás (*Hagymas d*) Miklós, ü 612

Hagymás (*Hagmas*), Alsóhagymás – Hăşmaş, B-Szolnok/Szilágy m, h 356

Hagymásmező (*Hagmasmezew*), Tordahagymás – Hăşmaş/Plaiuri, Torda/Kolozs m, h 635

—i kenéz 635

—i lkk: Gugutha, Naan, Petru, Zlaw kenéz

Hahnenbach l. Kakasfalva

Hahót nemzetség l. Lindvai cs

Hainburg (*Hainburg*), Hainburg, A, v 522

—i templom 522

hajó (*navis*) 205, 363

Hak Anton, lk, Lemnek 114

hal 478. L. még viza

halastó (*piscina*) 102 (!), 106, 128, 133, 212, 299, 302, 507, 554, 560, 589, 592, 609, 613, 617, 624, 888

— öre l. ör, halastóé

halászhely 345, 888, 1043

Hälchiu l. Höltövény

hallgatás, örök 56, 160, 374, 461–462

Halmosd (*Halmas*) – Halmăşd, Kraszna/Szilágy m, h 185

halom (*cumulus*) 106

Halom (*Holm*), fn, Bodon, Szakál 276

— (*Holum*), fn, Gyéres 486

— (*Halom*), fn, Máriatelke 471, 507

Halperphaff, lk, Sáros 1018

Hamba, *Hambach* l. Kakasfalva

hamisító (*falsarius*) 695

Hamlesch l. Omlás

Hammersdorf l. Szentterzsébet

Hamo, azonosítatlan település 118

—i cs: István (Mihály a) 118; Mihály (István f) budai kk (1374–1407), pápai és császári közjegyző 118

Hanbach, *Hanebach* l. Kakasfalva

Handruh, fn, Szentiván 592

Haraklyán (*Harchan, Harkyan, Harkylan*), Haraklány – Hereclean, K-Szolnok/Szilágy m, h 127, 572, 578–579, 736, 748, 973

—i cs: „Terkes” András 127. L. még Adi cs háramlás, birtoké l. birtok koronára szállása harang 48

Harangláb (*Haranglab*) – Hărănglab, Küüllő/Maros m, h 664–665, 1014–1015

—i (v. Gálfalvi) cs (Nánabeszter nb): Anna (Domokos ln, Czufudi János fel) 490; Antal 664; Bezter (Domokos a) 490; Domokos (Bezter f, Anna a) 490; György (Mihály f) 664–665, 1014; Jakab (Mihály f) 664–665, 1015; Mihály (Pál f, György és Jakab a) 664–665, 1014–1015; Pál (Mihály a) 664–665, 1014

harangtorony 688

Haraszt (*Harazth*) – Chrast’ nad Hornádom, Szepes m/Szl 192

Hărău l. Haró

Harchan l. Haraklyán

Harina (*Harynna*) – Herina – Müntzdorf, Doboka/B-Szolnok m, h 582

Harkyan l. Haraklyán

Hărman l. Hermány

harmincad 737, 909

harmincadszedő 737. L. még Szerecsen Jakab mgr

Haró (*Haro, Harom*) – Hărău, Hunyad m, h 562, 1019

—i cs: Balázs (László a) 562; Barnabás (Demeter a) 562–563, 701; Demeter (Barnabás f), hunyadi szb (1382, 1390) 562–563, 701; „Csuka” Domokos (István a) 1019; István („Csuka” Domokos f) 1019; László (Balázs f) 562

—i cs (Szentmártoni-ág): Beke (János a) 328, 480, 486, 549, 588, 738; János (Beke f), tordai szb (1383) 328, 480, 486, 549, 588, 738

Harsány (*Harsan*), Nagyharsány, Baranya m/M, h 638

Hársasájpataka (*Haryssasaypataka*), fn, Szentkirály 813

hársfa (*arbor tilie, tylia*) 151, 657, 659

Hartman (d) Stephan, lk, Kolozsvár 993

Hartyán (*Hartyan*) – Chrt’any, Nógrád m/Szl, h 954

Hășdat, Hășdate, *Hasdath* l. Hosdát

Hasenschart (d) cs (kolozsvári lk): Johann (Nikolaus comes a) 263, 299, 446–447, 478; Nikolaus/Nykus comes (Johann f) 70, 263, 299, 357, 446–447, 478, 525

Hășmaș l. Hagymás

Hassonsarch (d) Johann l. Hasenschert cs hatalmaskodás 17, 20, 56, 69, 72, 77, 105, 129–130, 137, 157, 224, 239, 258, 262, 266, 470, 475, 483, 509, 526, 546, 589, 609, 615, 627, 637, 699, 733–734, 736, 743, 757, 760, 795, 802, 812, 832, 844, 925, 960, 962. L. még birtok elfoglalása/pusztítása

hatalom-bajvesztés 404

határ őrzése 874 (!)

határjárás 49, 57, 71, 82, 106, 120, 133, 135–136, 151, 156, 205/2, 242, 262, 265, 267, 299, 301, 305, 308, 314–316, 320, 323, 332, 362, 364, 370, 391, 411, 413, 450, 452, 479–480, 496, 500, 507, 511, 519, 535, 541, 544–545, 559, 578, 595, 602, 604, 626, 633/2, 654, 657, 659, 667, 672, 679, 684, 709, 716–717, 724, 748–749, 752, 755, 759, 805, 807, 994, 1003, 1008

— érvénytelenné nyilvánítása 471

—, a felek útmutatása alapján 59, 115, 127, 332, 347, 466, 471, 519, 533, 547

határjel 59, 106, 115, 133, 136, 151, 178, 242, 265, 268, 276, 299, 302, 308, 314, 320, 323, 328, 362, 445, 471, 479, 480, 486, 500, 507, 533, 539, 541, 575, 626, 657, 659, 724, 813, 865, 888, 959, 1005, 1008

- állítása 59, 115, 135, 151, 242, 299, 314, 320, 323, 328, 362, 445, 452, 486, 519, 575, 626, 657, 659, 724, 748, 755, 813, 959, 1005, 1008
- —nak megakadályozása 135–136
- azonosítása 466, 496, 602
- lerombolása 366, 370, 450, 452, 497, 595, 1043
- megújítása 364, 507, 59
- határleírás 106, 133, 136, 151, 242, 276, 299, 302, 308, 314, 320, 323, 362, 445, 452, 471, 486, 507, 541, 575, 626, 657, 659, 724, 755, 813, 888, 959, 1005, 1008
- hiánya 466
- határnap felvevője l. ügyvivő
- határvidék 27, 48, 109–111, 1017 (!)
- határvita 265, 320, 328, 332, 626
- Hățeg l. Hátszeg
- Hatény (*Haten*), elnéptelenedett település Semesnye körül, B-Szolnok/Szilágy m 356
- hátirat l. kancelláriai jegyzet, perbeli feljegyzés, solvit-jel
- , magyar nyelvű 83, 285, 479, 564, 668, 716, 723, 862, 874, 878, 880, 946, 1009
- , német nyelvű 252, 362, 460, 508, 537
- hatósági fellépés tizedszedésnél 789
- visszaélés 243
- Hátszeg (*Haczach*), folyó 308
- Hátszeg (*Hathczak*) – Hățeg, Hunyad m, mv 145
- (*Hathzak*) – Hățeg, Hunyad m, vár 566
- i kerület 566, 890
- i — kenézei 566
- Hattertbüchel (*Hathartbuchel*, *Hathartpochel*), fn, Jakabfalva 106
- Hatvan (*Hothuon*, *Hothwan*), Heves m/M, mv 220–221, 375–376
- i Miklós budai kk (1380–1421) 937
- (*Hathuan*), Érhatvan – Hotoan, K-Szolnok/Szatmár m, h 761
- i cs: János 761
- (*Kyshothwan*), Kishatvan, Pest m/M, mv, ma Hatvan része 1002
- havas (*alpis*) 64, 308, 571, 635
- őrzése 711
- Havasalföld (*maior Wlachia, partes Transalpine, terra Bozorabiae*) 14, 22, 48, 98, 112, 197, 311, 335, 343, 345, 594/2, 610, 658 (!), 660, 711, 787, 874 (!), 1040
- i hadjárat (1375, 1382, 1384) 138, 155, 335, 343; 681; 798, 839
- i lkk: Dobrin, Danchul (Neeg comes tv), Selibor, Stoykan (Dragmer f), Woyk (Raduzlu f)
- i só 14
- i vd 161. L. még I. Dan, Mircea cel Bătrân, I. Radu, I. Vladislav Vlaicu
- ház (*domus*) 129, 136, 178, 352, 483, 504–505, 592, 613, 650–651, 721, 795, 857, 959, 993
- házasságkötés 94, 118, 132, 522, 689, 838
- , birtoktalan személlyel 50, 73
- , özvegyeké 213, 913
- házhely l. telek
- Hazinschart (d) Nykus l. Hasenschart cs háztartás (*mansio*) 537
- , adózó (*domus numerales*) 106, 396, 619
- , lakatlan (*mansio vacua*) 537
- házsor 128. L. még utca
- Hechel l. Ecel
- Héder nemzetség l. Hédervári, Tamási cs
- Héderfája (*Hedrehfa*, *Hedruhfa*) – Idri-faia, Küküllő/Maros m, h 207, 246, 260, 276, 281, 305, 310, 329, 333–334, 500, 671, 751, 938
- i (v. Szentmiklósi) cs: Balázs (Leukus tv) 788, 938; János (Myke f, Lőrinc és Tamás a) 260, 333–334; Leukus/Lewkes (Tamás f, Péter a) 207, 246, 260, 276, 281, 305, 310, 333–334, 500, 671, 729, 751, 766, 788; Lőrinc (János f) 260; Myke (János a) 260, 333–334; Péter (Leukus f) 276, 281, 500, 751; Péter (Tamás f) 207, 246, 260, 305, 310, 329, 333–334, 671, 729, 766; Tamás (János f, Balázs, Leukus és Péter a) 260, 310, 329, 333–334

- Hédervár, Győr m/M, h
 —i cs (Héder nb): János győri ppk (1386–1415) 955, 974–975, 983, 995, 998; Miklós győri olvasókk (1382–1386) 768; Miklós (Miklós a) 118; Miklós (Miklós f), kirnéi tárnokmester (1360–1376) 118
- Hedric l. Heidenrich
- Hedvig (I. Lajos kir ln, II. Jagelló Ulászló fel), lengyel királynő (1384–1399) 522, 927, 957
- Heem l. Himfi cs
- Heer Mihály pozsonyi isp l. Köpcsényi cs hegy (*mons*) 106, 136, 178, 242, 253, 276, 299, 302, 308, 320, 362, 452, 471, 507, 595, 657, 659, 724, 755, 813, 865, 959. L. még Bábolna, Biharos, Daróckereke, Farkasorr, Fášalom, Gyulahavasa, Kakukypad, Mészkö, Nádistóbérce, Nyárló, Pilis, Somály, Szádkő, Szarvadbükke, Százhalom, Várcesteri, Zebedej
- hegycsúcs (*Berch, Byrch, cacumen*) 106, 133, 136, 151, 276, 299, 314, 320, 323, 452, 471, 507, 539, 592, 626, 657, 724, 724, 755, 813
- hegyhát (*vertex montis*) 242
- Hegytető (*Hegthethew*), fn, Szentkirály 703
- hegyvám (*montis tributum, tributum montanum*) 65, 70, 92, 294, 1017 (!)
- Hedric/Heidenric/Henric (Heidenrich f), székbíró, lk, Alcina l. Alcinai Hedric
- Heinrich/Henryc (Goblin ppk tv) l. Nagycsúri Heinrich
- /Hernicus kolozsvári jegyző (1384) 777–779
- Héjjasfalva (*Heesfalwa, Heuesfalua*) – Haşfalău/Vânători – Diewaldsdorf/Teufelsdorf, Fehér/Maros m, h 377, 1012
- i cs: Henneng 377; Jakab (László és Miklós a) 377, 1012; János/Janus (Miklós f) 377; László (Jakab f) 377, 1012; Mihály (Miklós a) 377; Miklós (Jakab f) 1012; Miklós (János a) 377; Miklós (Mihály f) 377; Miklós (Tamás és Janus a) 377; Tamás (Miklós f) 377
- Helena l. Disznód
- Helfenstein Lajos kalocsai érsek (1382–1391) 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998
- Helmec (*Helmuch*), Korláthelmec – Holmec, Ung m/U, h 925
- Helsdorf l. Höltövény
- Helsiph l. Höllseifen
- Helta, Heltha, Heltau l. Disznód
- Heltwen l. Höltövény
- Helwicus, lk, Sellenberk 554
- helybentartózkodási kötelezettség 206
- helynök, érseki: esztergomi
- , püspöki: erdélyi, egri, váradi, zágrábi
- Hemericus erd ppk l. Cudar Imre
- Hemhaza l. Himháza
- Hemnychfalua l. Henningfalva
- Hemynkg l. Henning
- Hench villicus, lk, Vinc
- (Nikolaus a), lk, Kolozsvár 228
- Henczman comes, lk, Felek 888
- Henig l. Henningfalva
- Henke (*Henke*) László l. Györgyfalvi cs
- Hennikfalua l. Henningfalva
- Henning/Hemyng/Henynk comes sinki királybíró (1374), lk, Sink 105–106, 114
- (Georg a) lk, Kund 212
- (Henning a), lk, Vinc 323
- (Henning f), lk, Vinc 323
- Henningfalva (*Hemnychfalua, Zenthgyurgfolua*), Szentgyörgyfalva – Henig – Rangeldorf/Henningsdorf, Fehér m, h 86, 534, 537, 923, 934, 956, 964
- Henric l. Heinrich
- Henrik garamszentbenedeki apát (1376) 191
- Herbord, hospes, lk, Kolozsvár 227
- (Clesil a), lk, Kistorony 554
- (Lien férje), lk, Alvinc 113
- Herc (*Herch*), fn, Albis, Csatár 445
- herceg 64
- Herceg Péter l. Bogáti cs
- Hereclean l. Haraklyán

- Herepe (*Herepe, Herepyl*), Magyarherepe – Herepea Ungurească/Herepea, Fehér/Maros m, h 87, 91, 115, 133, 152, 786, 948
 —i cs: Bálint (Miklós a) 87, 115, 133, 152; Klára (Pál ln, Kendhidai Pál fel) 948; Mihály mgr, szentimrei officialis (1374), erd vdi helyettes (1375) 115, 152; Miklós mgr (Bálint f), szentimrei officialis (1374), erd vdi helyettes (1375) 87, 115, 133, 152; Pál (Péter a) 87, 91, 895; Pál (Péter f, Klára a) 948; Péter (Pál f) 87, 91, 786, 948, 895
 Hericzky Roman comes, követ, lk, Havasalföld 1040
 Herina l. Harina
 Herked l. Erked
 Hermán nemzetség l. Lackfi, Németi, Pestesi, Szentgyörgyi cs
 Hermann fr, kolozsmonostori szerzetes (1388) 958
 Hermann, jb, Honc 875
 Hermannstadt l. Szeben
 Hermány (*Castenholcz*) – Çaşoĭ – Kasztenholz, Szeben sz/m, h 554
 — (*Mons Mellis*), Szászhermány – Härman – Honigberg, Brassó vidéke/m, h 345
 —i lkk: Kirstianus szabó, Michael comes
 Hernádmáté l. Mátéfalva
 Hernicus l. Heinrich
 Herr Mihály pozsonyi isp l. Köpcsényi cs
 Herwaty l. Horváti
 Hesdát (*Hasdad*) – Hășdate, folyó 315
 Hesdát (*Hosdad*), fn, Magyarpeterd 315
 Hétszék 235, 386, 619, 722, 907
 — (oklevéladóként) 67, 105, 114, 142–143, 213, 221, 242, 245, 252, 583, 648, 659, 680
 — elöljárói 105, 114, 213, 221, 242, 245, 252, 340, 362, 440, 583, 619, 659
 — jegyzője: Siffridus mgr
 — polgárai 340
 Hetzeldorf l. Ecel
 Heuesfalua l. Héjjasfalva
 Heuholm, Heuholm l. Vurpód
 Heuwiese (*Heuwaz*), fn, Jakabfalva 106
 Heves (*Heuesywar*) vm, M 617
 —i (*Heves*) főesperesség 868
 —i főesp: Pál (Mihály f) 868
 Hévíz, Budafelhévíz, Pilis m/M, ma Budapest része 102
 —i johannita rendház 102
 — (*Calida Aqua, Hewiz*), Olthévíz – Hoghiz – Warmbach, Fehér/Brassó m, h 102 (!), 279
 —i halastó 102 (!)
 —i Szt. Háromság-konvent 102 (!)
 Heyncz (Stephan f), lk, Nagycsűr 659
 Heynczimann (Stephan a) 969/2
 — comes (Peter a), lk, Szelindek 659
 Heyne disznódi villicus 659
 HHStA 522
 híd (*bruek, pons*) 178, 585
 Hida, Hídalmás l. Almás
 Hidegvíz (*Hydeguiz*) – Cälvasär – Kaltwasser, Fehér/Szeben m, h, ma Nagyselyk része 412
 —i (v. Bolyai) cs: Akus/Akws (Mihály és Tamás a) 412, 490, 664–665; Dénes (Miklós f) 412; Mihály (Akus f) 664; Miklós (Dénes a) 412; Tamás (Akus f) 412, 490, 664–665
 Hídköz (*Hydkez*), fn, Várad 884
 Hídvég (*Hydueg*) – Hăghigh, Fehér/Kovácszna m, h 29–30, 650–651
 —i Szt. Miklós templom 29
 —i cs: Beche/Bekhe (János f) 650–651; Benedek (Miklós a) 651; Demeter 30; István (László f) 650–651; János (Beche a) 650–651; János (János f) 650–651; János (László f, János a) 650–651; László (István a) 650–651; László (János a) 650–651; Mihály (Petye f) 650–651; Miklós (Benedek f) 651; Petheny (Mihály a) 650–651
 — (*Hyduegh, Hydweg*), Krasznahídvég – Hidig/Măeriște, Kraszna/Szilágy m, h 374, 476
 —i vám 374
 Hiltwin l. Höltövény

- Himfi cs: Benedek mgr/comes (Pál f) bolgár bán (1366–1367, 1368–1369), temesi isp (1368–1369, 1371–1375), pozsonyi isp (1379–1380) 14–15, 22, 98, 256, 343, 464, 487; Heem (Pál a) 27, 98, 343, 464, 487; István (Péter mgr f) 343; Miklós mgr (Heem „f”, Pál f) 14, 343; Pál (Heem f, Benedek mgr, Miklós mgr és Péter mgr a) 27, 98, 343, 464, 487; Péter mgr (Heem „f”, Pál f, István a) orsovai vn (1373) 14, 27, 343
- Himháza (*Hemhaza*), elnéptelenedett település Herend közelében, Veszprém m/M 305, 334
- i cs: Antal deák mgr, erd vdi speciális jegyző (1377) 260, 305, 334; Benedek veszprémi ppk (1379–1387) 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797
- hímtag (*membrum pudibundum*) 993
- Hindó (*Hynds*), patak, fn, Ojtozi-szoros 874
- híradás 27, 155, 583
- Hirip (*Hyrip*) – Hrip/Hirip, Szatmár m, h 849
- Hirling, Martin Georg (†1831) másolatai 220, 492, 622–623
- hírszerzés 98
- hit, katolikus l. katolikus hit
- hitbér (*dotallitium*) 88, 94, 97, 128, 180, 277, 300, 309, 321, 330, 353, 522, 677, 827
- elengedése 177, 877, 895
- kifizetése 582, 629, 698
- hiteleshelyi tanúbizonyság kiszállásának díja 598
- hitetlenek l. pogányok
- hitszegő (*periurus*) 988–990
- hittérítés l. katolikus hitre térés
- Hobicavárhely, Hobița-Grădiște l. Várhely
- Hochfeld l. Főfeld
- Hodes* l. Hódos
- Hodnogh* l. Hadnagy
- Hodod l. Hadad
- Hódos (*Hodes*), Krassóhódos – Hodoș, Temes m, h 256
- i Szűz Mária-templom 256
- (*Hodus*), elnéptelenedett település Amac mellett, Szatmár m 178, 636
- i fn: Balkán, Homoród
- i cs: Imre (Mihály a) 636; Klára (Miklós ln, Hódosi Mihály fel) 636; Mihály (Imre f) 636; Miklós (Klára a) 636
- Hoekerlink Kirstianus, lk, Szelindek 554
- Hofeld*, Hófeld l. Főfeld
- Hoghiz l. Hévíz
- Hohendorf l. Hundorf
- hold (*iugerum*, földmérték) 133, 211–212, 321, 360, 415, 445, 613, 657, 659, 674, 797, 819, 964
- Holiša l. Galsa
- Hollókő (*Hollocu*), Nógrád m/M, vár 258
- Holmec l. Helmec
- Holthzamus* l. Holtszamos
- Holtszamos (*Holthzamus*), fn, Apáthida 589, 609. L. még Szamos
- Homlas* l. Omlás
- homok (*sant*) 585
- Homoród (*Humurod*) – Homorod, folyó 178
- Homoród (*Homorod*), Alsóhomoród – Homorodu de Jos, Szatmár m, h 863
- homorogi (*Homoruk*, *Homruk*) főesperesség 541, 904
- főesp: János mgr
- Hon Herman, lk, Nádpatak 1018
- Honc (*Hunch*), Honctő – Gurahonț, Zaránd/Arad m, h 875
- i lkk: Csonka Ioan, Herman, Kynda
- Hondorph* l. Hundorf
- Honigberg l. Hermány
- honor 10, 169, 332, 364, 390–392, 398, 728, 730, 970, 973
- Hontpázmány nemzetség l. Ardói, Cibak, Fancsikai, Jánoki, Mátyfalvi, Mindszenti, Pásztói, Szentgyörgyi, Vajdai cs
- hordó (*tunella*, úrmérték) 72, 213, 478
- Horvát (*Horuath d*) Péter (Albert a) 210
- Horvát (*Horuath*), Krasznahorvát – Horoatu Crasnei, Kraszna/Szilágy m, h 5, 813
- i cs: Gergely (Jakab f, János és László a) 5, 813; Jakab (Gergely a) 813; Já-

- nos (Gergely f) 5; László (Gergely f) 5; Mátyás (Miklós a) 5; Miklós (Mátyás f) 5
- (*Horuat, Horwathy*), Oláhhorváth – Horovatul român/Horoatu Cehului, K-Szolnok/Szilágy m, h 962, 968
- Horvát Állami Lt 138
- Horváti (*Herwaty*) cs (Bánca nb): János, id. (Péter f) macsói bán (1375–1381, 1385–1386) 356, 364, 390–392, 464, 487, 593, 857–858, 896–897, 918; János, ifj. (Péter f) 896; Pál váradi prp (1374–1377), csanádi ppk (1376–1378), zágrábi ppk (1378–1386) 151, 354, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797; Péter (id. János, ifj. János és Pál a) 896
- Horvátország (*Croatia*) 257
- hercege I. Durazzói Károly
- i bán I. dalmát-horvát bán
- Hosdát (*Hasdad, Hasdath*) – Hășdat, Hunyad m, h 268, 347, 932, 934
- i cs: Domokos (Imre f) 268, 347; Imre (Domokos a) 268; „Nagy” Mihály 932, 934; Miklós (Petheu a) 347; Petheu (Miklós f) 347
- (*Hosdát*), Szamoshesdát – Hășdate, Doboka/Kolozs 233
- hospes 11, 65, 70, 75, 83, 158, 216, 222, 225–228, 243, 278, 286, 293–295, 298–299, 314, 323, 357, 381, 390–392, 427, 438, 446–447, 475, 478, 480, 503, 513, 539, 541, 565, 595, 620–621, 626, 630–631, 638, 784–785, 812, 890, 910, 915, 985, 987, 998, 1010, 1012, 1016, 1043–1044
- , külföldi 660
- Hosszúalja (*Huzulya*), fn, Hadad 724
- Hosszúaszó (*Hozywazow*), fn, Pacal 432
- Hosszúaszó (*Huzioazou*) – Husasău/Valea Lungă – Langenthal, Küküllő/Fehér m, h 202
- i cs: Cunrad (Nikolaus comes tv, Johann comes és Nikolaus a) 202; Johann comes (Cunrad f) 202; Nikolaus comes (Cunrad tv) 202; Nikolaus (Cunrad f) 202
- Hosszúmacskás I. Macskás
- Hosszúmező (*Longus Campus*) – Câmpulung-Muscel – Langenau, Havasalföld, v 658 (!)
- i Szt. Erzsébet domonkos kolostor 658
- i Szt. György ferences kolostor 658
- i Szűz Mária-kolostor 658 (!)
- i — — gvardiánja 658 (!)
- (*Hozyumezeu*) – Câmpulung la Tisa, Máramaros m, mv 1003
- (*Huzyumezeu*), Gorbómező – Husmezeu/Valea Lungă, B-Szolnok/Szilágy m, h 356
- Hosszútelke (*Hozyotelk*) – Doștat – Thorstadt, Fehér m, h 339
- i cs: Pál 339
- Hothuon, Hothwan*, Hotoan I. Hatvan
- Hóhalom I. Vurpód
- Höllseifen (*Helsiph, Wrdugpataka*) – Ördögpataka, fn, Alsóapold, Omlás 755
- Höltövény (*Heltwen, Hiltwin*) – Hälchiu – Heldorf, Brassóvidéke/m, h és vár 345, 360
- i vn 345
- Hronský Beňadik I. Garamszentbenedek
- Hudad* I. Hadad
- Huedin I. Hunyad
- Huenisperg, Huenysperg* I. Hundsberg
- Huezen Stephan szebeni villicus 554
- Hugó raguzai érsek I. Scuria, Ugo de
- Humurod* I. Homoród
- Hundertbücheln I. Százhalom
- Hundorf (*Hondorph*), Csatófalva – Hundorf/Viișoara – Hohendorf, Küküllő/Maros m, h 209, 412, 428
- Hundsberg (*Huenisperg, Huenysperg*), fn, Apold 242, 362
- Hunyad (*Hwniad, Huniad*), Bánffyhunyad – Huedin, Bihar/Kolozs m, mv 263, 266, 286, 295, 447, 705
- i lkk: Machal/Fachal (d) Péter, Péter („Veres” János f), Turchin (d) Péter
- i vám 286, 295

Hunyad, Vajdahunyad – Hunedoara, Hunyad m, mv

—i (*Huniad*) főesperesség 74

—i főesp: Székesfehérvári „Veres” Jakab, Tót Tamás

—i (*Hunyad*) kerület 566, 858, 890

— (*Huniad, Hunyad*) vm, R 674, 701, 864, 926, 929, 932

— — isp: Aranyi János mgr

— — szolgabírái: Pestesi István, Harói Demeter

hús adásvétele 213

husáng 258

Huszt (*Huzth*) – Huszt, Máramaros m/U, vár 935

Husztai András (†1755), jogtudós, levéltárrendező 33, 89–90, 94, 100, 107, 121, 137, 164–165, 170, 180, 223, 248, 250, 265–266, 284, 377, 415, 455, 470, 477, 483, 494, 501, 516, 530, 558, 582, 586, 608, 646, 652, 670, 706, 753, 768, 770, 790–791, 818, 831, 859, 890, 924, 952–953, 974, 984, 1000, 1008, 1014, 1022

Huzioazou l. Hosszúaszó

hübér (*feudum*) 324

hübéreskü (*omagium*) 927

húségeskü, egyházi 176, 188, 594/2

hütlenség 197, 311, 343, 517–518, 896–897, 918

Hydkez l. Hidköz

Hylger (d) Stephan, villicus, lk, Kakasfalva 235

Hynds l. Hindó

I, Í

Iara l. Jára

Ibrány (*Ibran*), Szabolcs m/M, h 741, 827

—i cs (Péc nb): Gergely (Miklós a) 741; Miklós (Gergely f, Pál a) 741, 827; Pál (Miklós f) 827

Iclod l. Iklód

Ida (*Ida*), Kolozsnagyida – Ida/Viile Tecii – Eidau, Kolozs/B-Naszód m, h 954

— (*Ida*), Nagyida – Vel’ká Ida, Abaúj/Szl, h 240

—i cs: Tamás 240

Ideczfalva l. Dédács

idézés 3, 47, 71, 87, 101, 117, 125–126, 135, 156, 159, 173, 175, 186, 207, 248, 259, 267, 269, 271, 281–282, 287, 296, 323, 325, 367–368, 378, 380, 383–384, 394, 405–406, 410, 422, 428, 431, 437, 449, 452, 472, 480, 488, 531, 557, 568, 571, 581, 590, 598, 612, 630–631, 638, 642, 653, 662–663, 666, 709, 712, 714, 716, 732–733, 740–742, 745, 756, 762, 765, 767, 769, 774, 783, 785, 802, 808, 812, 866, 917, 944, 952–953, 956, 958, 960, 962, 969/2, 981–982, 1007, 1011

—, pecséttel 385, 719

Idiciu l. Jövedics

Idrifaia l. Héderfája

Iegerište l. Börmény

Ielciu/Elciu l. Völcs

Iernut l. Radnót

Igaz (*Igaz d*) Miklós l. Sarmasági cs

Igen (*Igen*), Magyarigen – Ighiu – Kra-pundorf, Fehér m, mv 415, 438

—i plb: László

Ignéc (*Ignech*) – Znyacovo, Bereg m/U, h 925

Igrici (*Igrichy*), Kisigrice – Igričia, B-Szolnok/Kolozs m, h 451–452

—i fn: Bábolna, Bábolnanyaka, Domb, Lőrincréve, Orbópaták, Sajtosút, Tövisesmező

íj 711

íjgyártó (*arcufex*) 213

Íjgyártó (*Arcupar*) Fábíán, jb, Cseh 353

Iklód (*Iklod*), Nagyiklód – Iclod, Doboka/Kolozs m, h 1, 115, 519, 642, 930, 950, 1001, 1043

—i cs (Borsa nb): Beke/Benedek (Benedek, Gergely és László mgr a) 1, 519,

- 642, 930, 950, 1001, 1043; Benedek (Beke/Benedek f) 519, 930; Domokos 115; Gergely mgr (Beke f) kolozsi isp (1388–1390) 642, 950, 1001, 1043; László (Beke f) 1
- (*Iklod*), Nyíriklód, Szatmár m/M, h, ma Kántorjánosi része 653
- i cs: Pál 653
- (*Iklod, Jklod*), elnéptelenedett település Dédács határában, Hunyad m 49, 332, 347, 497
- i cs: István (Miklós f) 49, 332, 347, 497; Jakab (Miklós a) 49, 332, 347; Miklós (István és Péter a) 49, 332, 497; Miklós (Jakab f) 49, 332, 347; Péter (Miklós f) 49, 332, 347, 497
- iktatás l. birtokba/javadalomba vezetés
- Illegete* l. Illyeligete
- Ilia l. Illye
- Ilie (Juga f), jb, Csikós 875
- Illenbák (*Velenbach, Vlebach*) – Ilimbav, Eulenchbach, Újegyház sz/Szeben m, h 245, 657, 659
- i lkk: Nikolaus comes (Nikolaus f)
- Illés raguzai érsek (1341–1361, a méltóságosorokban tévesen 1373-ig) 7
- vitkai plb, Meszesen-túli helyettes vikárius (1378) 389
- Illés (György f), Fügedi cs ü l. Tamásfalvi cs
- (Péter a), jb, Györtelek 352
- Ilona (Hídvégi Demeter fel) 30
- (Septér Demeter fel) l. Szilvási cs
- (Szentkirályi György, majd Nádasi Péter fel) 186
- Ilswa* l. Jolsva
- Ilunch (Járai Bonch fel) 88
- Illye (*Ellye, Ilie, Illye*), Marosillye – Ilia, Hunyad m, h 255, 701, 834, 865
- i cs (Ákos nb): András (Gyurk f) 865; Gyurk (András és Márton a) 865; Márton (Gyurk f) 865
- i — (Folti-ág): Erne/Irineus (János és László a) 255, 865; János (Erne f) 255; Kelemen (László f) 865; László (Erne f, Kelemen a) 255, 865
- i — (Illyei-ág): Dénes mgr (Sándor f, János a) 255, 701, 834, 865; János (Dénes mgr f) 865; Sándor (Dénes a) 255, 834, 865
- i — (Zádorlaci-ág): Máté 865
- Illyeligete (*Illegete*), hegy, fn, Hadad 724 imádságoskönyv (*breviarius liber*) 969/2 imaház (*oratoria*) felszentelése 536 immunitás l. még kiváltság, bírósági
- , erdélyi ppki népeké 159
- , kolozsmonostori népeké 785
- , városi, Kolozsvár 936
- Imre csanádi kk, erd kk és ppk, egri kk és ppk, imolai ppk, kalocsai prp és kk, szatmári főesp, váradi ppk l. Cudar Imre
- kolozsmonostori perjel (1381) 642
- váradi olvasókk (1370–1377) 151
- Imre nádor l. Lackfi Imre
- , b, Mikó l. Mikói „Kis” Imre
- (András f), b, K-Szolnok vm 572
- (Mihály a), b, Hódos l. Hódosi Imre
- Imro* l. Inó
- Inakháza (*Inokahaza, Inakahaza*), elnéptelenedett település Bonchida határában, Doboka/Kolozs m 26, 520
- inas (*iuvenus*) 213
- Indal (*Indal*) – Indol/Deleni, Torda/Kolozs m, h 738
- i Gál tordai szb (1383) 738
- iniciálé, díszes 487, 707, 972
- inkvizitor kinevezése 594/2
- Inó (*Inno, Ino, Imro, Inow*) – Inău, K-Szolnok/Szilágy m, h 928, 941, 968
- Inokahaza, Inokhaza* l. Inakháza
- Insula Christiana/Christiani/Maior* l. Kereszténysziget
- *Gyrhardi* l. Fenyőfalva
- Intsch l. Encs
- Ioan/Yuan (Petru a), lk, Szekuláj 483
- Iosaş l. Józsa
- Ipolyberzence l. Berzence
- Ipolygalsa l. Galsa
- Ipolypásztó l. Pásztó
- Ipolyság l. Ság

- Ipp (*Ip, Iph, Ipy*) – Ip, Kraszna/Szilágy m, h 66, 748, 977, 969
 —i „Székely” Benedek 969, 977. L. még Széplaki cs
- irhagyártó (*albi pelliparius*) 213
- Iriny (*Iren*) – Irim/Irina, Szatmár m, h 683
 —i cs: András (Wyd f) 683, Bálint 683, János (János mgr a) 683, János (Wyd f) 683, János mgr (János f) 683, László (Tamás a) 683, László (Wyd f) 683, Miklós 683, Tamás (László f) 683, Wyd (László, András és János a) 683
- íródeák (*scriptor*) 585
- Irsay cs lt 697
- Iskelew* l. Esküllő
- iskolamester (*scolasticus*) 162
- ispán 26, 159, 274, 285, 298, 352, 357, 365, 565, 794, 842, 875, 979, 1009. L. még beregi, besztercei, brassói, csanádi, dobokai, erd sókamara, esztergomi, fehéri, győri, hunyadi, kolozsi, komáromi, krasznai, lipptói, máramarosi, pozsonyi, soproni, szabolcsi, szatmári, székely, szolnoki, temesi, tordai, ungi, vasi, verőcei, zólyomi
- Ispánlaka (*Spanlaka*) – Špálnaca, Fehér m, h 766
 —i cs: „Balog” Miklós 766
 — (*Espanlaka*), elnéptelenedett település Torda és Aranyosgyéres határában, Torda/Kolozs m 473, 480
- Ispánvölgye (*Esponuelgw*), fn, Szentiván 592
- ispotály 272, 525, 867
- Istihaza l. Istvánháza
- István asszonyfalvi pap (1381) 647
 — balázstelki pap (1377), káplán 323
 — egri ppk l. Pomázi „Cikó” István
 — gyógyi pap (1386) 877
 — győri örkk (1382–1386) 768
 — fr, gyfvi pálos perjel (1388) 991
 — fr, kalocsai érsek l. Szigeti (Frankói) István
 — deák, leleszi klerikus (1385) 743
 — lesinai ppk l. Ciga Stjepan
 — széki pap (1376) 180
- szerémi ppk l. Paksi István
 — váradi éneklők l. Pomázi István, Upori István
 — váradi karbeli klerikus (1380) 529
 — zágrábi ppk l. Kanizsai István
 — (Cantor/Miklós f), pap, bacc. art., krasznai főesp (1377–1390), dobokai főesp (1378–) 306, 317, 419
 — (János f), aradi örkk, csanádi és erd kk, szatmári főesp l. Lippai István
 — (Miklós f), esztergomi kk (1373–) 74
 István erd avd l. Berényi „Fáncs” István
 — kir lovászmester l. legifj. Lackfi István
 — szentmihálykői vn (1387) 911
 —, kir emb, b, Fehér vm 281
 —, avdi emb, b, Hunyad vm 332
 — deák, ü, lk, Kolozs vm 175
 — (Balázs a), b, K-Szolnok vm l. Szilágy-szegei cs
 — (Barla f), b, Széplak 928
 — (Boncha f) l. Gambuci István
 — (Chanad f), hunyadi szb l. Pestesi cs
 — (György f, Lőrinc, Mihály és Miklós a), b, Balázstelke 530, 831
 — (Illés f), ü, K-Szolnok vm l. Moni cs
 — (István a), b, K-Szolnok vm 578
 — (István bán f), dalmát-horvát bán, erd vd és szolnoki isp, nádor l. ifj. Lackfi István
 — (István f), b, K-Szolnok vm 578
 — (István f), deák, kolozsmonostori jegyző, lk, Szengyel l. Szengyeli István
 — (János a), lk, erd eme 420
 — (János f) l. Tarkói cs
 — (János f), Sarmasági cs ü l. Sámsoni cs
 — (László a), b, K-Szolnok vm l. Szilágy-szegei cs
 — (László f, László tv) l. Nádasi cs
 — mgr (Pelezke László f) l. Peleskei cs
 — (Lőrinc f), Cegei László ü l. Császári cs
 — (Lukács f), Kelneki cs ü l. Gyógyi cs
 — (Máté a), b, K-Szolnok vm l. Szilágy-szegei cs
 — (Mihály a), b, Andrásné l. Nádasi cs
 — (Mihály f), Fatai Johann ü 519

- mgr (Miklós f) bálványosi vn, dobokai isp l. Aranyi cs
 — (Miklós f), b, Kraszna vm, fam 77
 — („Székely” Miklós f, Kalis a) 144
 — (Péter a) l. Knoll István (Péter a)
 — (Péter a) l. Moutier Étienne de
 — (Philippus f), macsói bán l. Korógyi cs
 — (Pousa f) l. Szeri cs
 Istvánháza (*Estfanhaza, Estuanhaza*) – Iş-tihaza, Fehér/Maros m, h 498, 656, 666, 739, 774
 —i cs: Dávid (Miklós f) 498, 656, 666; Kelemen (Péter a) 739; 757, 760; Lőrinc (Miklós a) 774; Miklós (Dávid a) 498; Miklós (Lőrinc f) 774; Péter (Kelemen f) 739, 757, 760
 Isztria (*Istiria*), félsziget, H és Szlv 15
 Itália 22, 567
 —i hadjárat (1373) 15, 44, 53
 ítélet l. bíraskodás
 —, főbenjáró 526, 651, 819
 ítékezés megtiltása l. kiváltság, bírósági
 Itri, Giacomo da, otrantói érsek (1363–1378) 44
 Iván/Yvan (Demeter a), lk, zágrábi eme 162
 —/Iwan (Buda f), lk, Veresmart 875
 Ivánc (*Iwanoch, Iwanouch*) – Medinci, Kőrös m/H 776
 Ivánkatelke (*Iwankatelky*), elnéptelenedett település Kunszentmárton határában, K-Szolnok m/M 697
 Iza (*Izaa*) – Iza, Máramaros m/U, h 935
 Izthyen l. Esztény
 Izvoarele l. Csifud
- J**
- Jac l. Monostorpaták
 Jadra l. Zára
 Jakob, erd kk (1374?–) 74
 — fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1377–1380) 244, 551
 — kolozsvári ispotálymester l. Szász Jakob
 — makarskai ppk (1369–1386) 7, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797
 — otrantói érsek l. Itri, Giacomo da
 — tordai főesp, zágrábi kk és ppki helynök l. Székesfehérvári „Veres” Jakob
 — váradai örkk (1368–1391) 151, 354, 528, 599, 723–724, 755, 806, 862, 878, 902, 959, 972–973
 — (János f) pap, erd kk (1366–) 74
 Jakob országbíró l. Szepesti Jakob
 —, jb, Farnas 499
 —, jb, Nádas 633
 —, fam, lk, Szentgothárd 137
 — (Dávid a), lk, Várad/Hídköz 884
 — (Illés f), b, K-Szolnok vm l. Dészázi cs
 — (János a), b, K-Szolnok vm 629
 — (János a), lk, Szatmár vm l. Völcházi cs
 — (Lukács tv), fam, Hídvég 650
 — (Márton f), Kállói István ü 435
 — (Mihalcz f), lk, Orbai sz 874 (!)
 — (Miklós a), lk, K-Szolnok vm 330
 Jakob Elek (1820–1897) történész 621
 Jakabfalva (*villa Jacobi*) – Icaşdorf/Iacobeni – Jakobsdorf, Nagysink sz/Szeben m, h 106
 —i fn: Aschornseifen, Hattertbüchel, Heuwiese, Rohr 106
 Jakcs (kusalyi) cs 476. L. még Kusalyi cs
 Jakó Zsigmond (1916–2008), történetkutató 511
 Jakob mgr, brassói jegyző (1388) 969/2
 — szebeni bíró (1384–1387) 787, 909–910
 — comes, szebeni király- és székbíró (1387) 888
 —, lk, Kund 212
 — comes, lk, Szeben sz 907
 — (Nikolaus brassói plb a) 326
 Jakobsdorf l. Gyákos
 Jakus (Balog István f) 1016
 Jankafi cs l. Ősi cs
 Jánok – Janik, Abaúj m/Szl, h
 —i cs (Hontpázmány nb): Demeter veszprémi ppk (1387–1392, 1395–1398) 955, 974–975, 983, 995, 998

- János aradi prp (1387–1392) 905
 — bencenci pap (1382) 666
 — bíboros l. Jean de la Grange
 — boszniai ppk l. Liskói János
 — budai prp l. Bogáti János
 — csanádi ppk l. Smilo János
 — egri prp l. Bácsi János
 — erd éneklők, kk l. Jean de Lussagnet
 — erd karbeli pap (1376) 207, 212
 — erd prp (1389) l. Laki János
 — esztergomi érsek l. Kanizsai János, de Surdis Giovanni
 — esztergomi prp, kirnéi káplán, kir kancellár l. Kanizsai János
 — fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1373–1378) 2–3, 9, 57, 120, 296, 405, 408 (!)
 — győri éneklők (1366–1393) 768
 — győri ppk l. Hédervári János, de Surdis Giovanni
 — fr, gyfvi ágostonos perjel (1387) 911
 — mgr, homorogi főesp (1372–1388), váradai kk 541, 904
 — jogtudós, kir követ l. Bredenscheid Johann
 — kerci apát (1377–1382) 245, 659
 — köblösi klerikus (1381) 642
 — kurzolai ppk l. da Veglia Giovanni
 — fr, pap, leleszi szerzetes (1383) 744
 — leleszi prp (1366–1378) 80
 — nonai ppk (1387–1401) 955, 974–975, 983, 995, 998
 — pápai legátus l. de Cardaillac Jean
 — fr, pap, sági szerzetes (1378–1379) 422
 — salernói érsek l. Aquaviva Giovanni
 — szerémi ppk (1375–1392) 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998
 — türei pap (1384) 819
 — váci ppk l. de Surdis Giovanni
 — váradhegyfői prp (1340–1352) 924
 — várad karbeli pap (1373–1379), a Szt. Erzsébet-oltár igazgatója (1379) 72, 157, 445
 — váradai olvasókk (1386–1410) 878, 902, 959, 972, 973
 — váradai ppk l. Cudar János
 — váradai prp l. Jean de la Grange
 — vránai perjel l. Palisnai János
 — zágrábi ppk l. Smilo János
 — zenggi ppk l. Giovanni da Pesaro
 — (Balázs f) tesöldi pap (1373) 39
 — (István f), erd kk (1378–) 420
 — (János f) pap, győri prp (1365–1368) 74
 — (Miklós f), kirnéi káplán, dévai plb, erd kk, telegdi főesp, váradai kk l. Újvárosi János
 János erd avd l. Temes János
 — kir pohárnokmester és udvarmester, pozsonyi isp l. Dunajeci cs
 — kir tárnokmester l. Zsámboki cs
 — macsói bán l. Horváti cs
 — vegliai gróf l. Frangepán János
 — deák, b, Csongrád vm 521
 — deák, ü, jb, lk, Gyfvár 86
 —, lk, Soml(y)ó 695
 — (András a), lk, Keszű 57
 — (András f, Miklós a), b, K-Szolnok vm 101
 — bán (Bálint a) l. Alsáni János
 — (Beke f), b, Szentmárton l. Harói cs
 — (Benedek f), ruténiai vd, szörényi bán l. Serkei cs
 — (Benedek f), b, K-Szolnok vm 579
 — (Budula f), kirnéi étekgómeester l. Korbáviai cs
 — (Demeter f), b 54
 — (Demeter f), b, Küküllő vm 97
 — (Egyed f), b, K-Szolnok vm l. Sarma-sági cs
 — (Gergely mgr a) l. Bethleni cs
 — (György f), munkácsi alvn l. Nagymihályi cs
 — (Henrik f), relator l. Tamási cs
 — (Iuanka /Iwanka f), kolozs isp l. Ősi cs
 — (Jakab a), lk, egri eme 74
 — (Jakab f), b, Szolnok vm 629
 — (Jakab f), Cégényi cs ü l. Völcsházi cs
 — (János a), lk, erd eme 74

- (Lőrinc f), Losonci Dénes mgr ü 581
 — (Lukács f), lk, Újlak 69, 80
 — (Máté f), ü, lk, Doboka vm 100
 — (Mihály f), eteli albíró (1380) 513
 — (Mihály f, László a), hospes, jb, Fodorháza 225
 — (Miklós a) 74
 — (Miklós f), avdi emb l. Nádasi cs
 — mgr (Miklós f), dévai vn l. Aranyi cs
 — (Pál a) 406, 410, 431, 472
 — (Pál a), lk, Szabolcs vm l. Megyeri
 — (Pál f), Erdódi cs ü 1027 (!)
 — (Pál f), Losonci Dénes fam, ü 457–458
 — (Péter avd f) l. Járai cs
 — (Péter f), b, K-Szolnok vm l. Szilágy-szegei cs
 — (Rykaph f, István a) l. Tarkői cs
 — (Simon bán f) l. Meggyesi cs
 — (Simon f), b, B-Szolnok v. Doboka vm 222, 655
 — (Simon f), esküdt, lk, Torda 278
 — (Sumrak f) l. Barcsai János
 — mgr (Tamás f), kir ajtónállómester, győri és komáromi isp l. Gönyűi cs
 — (Zaaz vd f, Balk és Dragh tv) l. Bélteki cs
 János Henrik morva örgróf (1349–1375) 132
 Janus l. Johann
 Jára (*Jara*), Alsójára – Iara, Torda/Kolozs m, h 33, 88, 302, 315, 319, 479
 —i (v. Csáni) cs: András (Miklós a) 486; Bonch (Ilunch férje) 88; Gergely (György f) 479–480, 596; Gergely (István f) 88; György (Gergely a) 479–480, 596; István (Gergely a) 88; János (Thorda f) 319, 762; László (László a) 33, 302; László (László f) 33, 302; Miklós (András f) 486; Thorda/Torda (János a) 319, 762
 —i (v. Váradjai) cs: János (Péter erd avd f) 296, 537, 747; Mihály (Péter avd f) 296; Miklós (Péter avd f) 296; Péter (János, Mihály, Miklós, Péter és Torda a), erd avd (1344–1350, 1359–1368) 124, 184, 282, 296, 532, 537, 747, 791; Péter (Péter avd f) 296, 791; Torda (Péter avd f) 296, 532, 537
 — (*Jaara*), Marosjára – Iara de Mureș, Torda/Maros m, h 139
 Jarochniowitz, Jarohněvice l. Gernowitz járóföld (hosszmérték) 325, 327
 Jastrzębiec Andrzej, szereti (1370–1388), majd vilniusi (1388–1398) ppk 957
 Jászó (*Jazou*) – Jasov, Abaúj m/Szl, mv 112
 —i (*Jazou*) Keresztelő Szt. János premon-trei monostor konventje (hiteleshely-ként) 112, 154, 672, 753/2
 —i — — tagjai: prp: Miklós 154
Jaurynum, *-iensis* l. Győr, -i javadalom adományozása 74, 845
 — —nak engedélyezése 52
 — elcserélése 74
 — elfoglalása 290
 — halmozása 290, 361
 — jövedelme 52, 162, 200–201, 206, 291, 331, 358, 1032, 1034
 — kormányzása, világi személy által 421
 — megtarthatása 39, 52, 99
 — rezerválása 200–201, 291, 358, 1034.
 L. még dignitariusi, kanonoki javada-lom, prebenda rezerválása
 —, választással betöltött 361
 —ba iktatás 24, 58, 62–63, 79, 99, 103–104, 162, 183, 190, 195, 200–201, 237, 241, 280, 290, 306, 358, 373, 418, 1031–1032, 1036
 —tól való megfosztás 354
 javak lefoglalása 695, 785
 Jazer Stephan (Styn férje), lk, Enyed 991
Jazou l. Jászó
Jdechfolua l. Dédács
 Jebucu l. Zsobok
Jedych l. Jövedics
 jegyajándék 88, 94, 97, 180, 300, 321, 330, 353, 629, 677, 698, 827, 877, 895
 jegyesség 697, 881–882
 jegyző (*notarius*): brassói, erd avdi, erd vdi, hétszékí, királyi, kolozsmonosto-ri konventi, kolozsvári
 Jekyl szabó, lk, Felek 554

- Jeledinți l. Lozsád
 Jelšava, Jelschau l. Jolsva
 jelvény, városi 16, 75
 Jenő (*Jeneu*), Szamosjenő – Ineu/Fundătura, Doboka/Kolozs m, h 470, 483, 516
Jerkumuelgw l. Gerkenenthal
 Jerosolimitanus l. jeruzsálemi
 Jeruzsálem (*Jerusalem*), Palesztina/Izrael, v 873
 —i pátriárka: Szigeti (Frankói) István fr
 Jibou l. Zsibó
 Jichișu de Jos/~ de Sus l. Gyékényes
 Jimbor l. Zsombor
 jobbágy 56, 57, 72, 86, 93, 124, 129, 133, 136, 157, 159, 161, 178, 216, 225, 227, 234, 254, 265–266, 304, 319, 342, 351, 355, 404, 430, 438, 470, 483, 491, 499, 533, 535, 537, 546, 560, 563, 615, 637, 650–651, 661, 665, 671, 674, 701, 733–734, 736, 738, 761, 785, 795, 802, 809, 812, 819, 832, 842, 852, 858–859, 875, 892, 914, 925, 950, 1004, 1042. L. még birtoktalan ember
 — bántalmazása 262
 — elfogása 72, 339
 — kifosztása 20
 — szabad költözése 172, 274, 427, 549, 633, 961, 987
 — szökése 352, 499, 633, 987
 — telepítése 349
 jobbágyfiú, királyi 335
 jobbágytelek l. telek, jobbágy-
 Jófő (*Jwfiw*) – Dobra, Hunyad m, mv
 —i kerület 890
 jog l. még árumegállítási, birtok-, egyház-, földesúri jog, kegyuraság, királyi, menedék-, pallos-, szokás-, szomszéd-sági, természet-, vám-, végrendelkezési jog
 —, adományozási, királyi 520
 —, —, pápai 103
 —, —, püspöki 52, 74, 78, 290–291, 317, 326, 1034
 —, —, vajdai 614, 880, 929
 —, elővételi 260, 438, 683
 —, kenézi 614
 —, metropolitai 188
 —, prezentálási 74, 326, 421, 688, 971
 —, világi 290
 jogállás, szabad 274
 joghatóság: egyházi, erdélyi vajda, esztergomi érsek, plébánia, váradi káptalan joghatósága
 jogigényről való lemondás 177
 jogtudós (*iurisperitus, legista*) 34, 978
 jogvédő l. ügyvéd
 Johann fr, brassó cisztercita rektor (1388) 969/2
 — szebeni plb (1386) 886
 — (Suger /d/ Johann f), klerikus, mainzi eme 358
 Johann szebeni bíró (1382) 695
 —/Janus/Yanusch comes szebeni királybíró és székbíró l. Szebeni Johann
 —, lk, Medgyes 912
 — comes, lk, Sáros 381
 — comes, lk, Sebes 907
 —, lk, Vizakna 940
 — (Benzcko f), lk, Kassa 969/2
 — (Johann a), lk, Sebes 722
 — (Johann f), lk, Sebes 722
 — (Michael f), fam, lk, Disznód 747
 — (Nikolaus comes a), lk, Kolozsvár l. Hasenschart cs
 — (Nikolaus f), villicus, Brassó 998
 — (Salomon comes f) l. Kelneki cs
 — (Salomon a) lk, Segesvár sz 381
 — (Servatius f), lk, Szeben 659
 — (Stephan f), lk, Báránykút 1018
 Johannisberg l. Szentjánosfalva
 Johannisdorf l. Szentiván
 johannita konvent: hévízi, vránai
 — rend előjárói 199
 Jolsva (*Ilsva, Ilswa*) – Jelšava – Jelschau/Eltsch, Gömör m/Szl 916, 955, 974, 983, 995, 998
 —i (v. Rátóti) cs (Rátót nb): Leusták mgr (Péter f) kir ajtónállómester (1387–1392), nádor (1392–1397) 617, 913,

916, 920, 955, 974, 983, 995, 998;
Péter (Leustachius mgr a) 916, 920
Josaas l. Józsaás
Josenii Bârgăului l. Borgó
Joseph, lk, Zsobok 950
Józsaás (*Josaas*), Alsójózsaás – Iosaş, Zaránd/Arad m, h 875
—i lkk: Stan (Broda f)
József (Péter f), dömösi prp (1372–) 74
jövedelem, szász székbíráké 76
Jövedics (*Jedych*) – Idiciu – Bellesdorf, Kükküllő/Maros m, h 93
Juank l. Mikeháza
Juba, lk, Disznód k 711
Jucu l. Zsuk
Juga (Ilie a), jb, Csikós 875
—, jb, Kápolna 875
Jugie, Guillaume de la, gyfvi főesp (1343–1345, 1345/1353–1374), titeli prp (1344–1374), a Szt. Kelemen-egyház bíborosa (1368–1374), erd kk (–1374) 74, 99, 104, 183, 206
juh 137, 196, 483, 800, 865, 881–882
juhötvened (*quinquagesima ovium*) átengedése 338. L. még ötvenedszedő
Julmarkt l. Gyalu
Jwftw l. Jófő

K

Kac (*Kach, Kacz*), elnéptelenedett település Marosbogát és Marosgezse között, Fehér/Maros m 1005, 1008, 1026
—i malom 1005, 1008
Kachal l. Gacsály
Kacsics nemzetség l. Berzeneci, Geréb, Libercsei, Mártonfalvi, Szécsényi, Szészármai cs
kádár (*doliator*) 213, 1018
Kaján (*Kizkayan*), Kiskaján, Alsókajanel – Căinelul/Căinelu de Jos, Hunyad m, h 1019

Kajántó (*Kayantho, Kayantow*) – Chinteni, Kolozs m, h 157, 174, 299, 411, 413, 423, 466, 471, 496, 507, 511, 1024
—i fn: Aranyosdálpataka, Zebedej
—i káplán 1024
Kajdanó (*Kaydanou*) – Kajdanovo, Beregm/U, h 925
Kajla (*Kayla*) – Caila – Kollendorf, Doboka/B-Naszód m, h 301, 519, 700, 982, 997
—i cs: Ladislaus mgr (Velken f) 135, 301, 519, 700, 982, 997; Velken/Wlkun (Ladislaus a) 135, 301, 519, 700, 982, 997
Kakas (d) László l. Pásztói cs
Kakasd (*Kakas*), Székelykakasd – Cocoşi/Vălureni, Maros sz/m, h 587
—i „Székely” Jakab 587
Kakasfalva (*Hambach, Hanebach*) – Hamba – Hahnenbach, Szeben sz/m, h 74, 190, 195, 235, 554
—i lkk: Bauer Stephan, Hylger (d) Stephan villicus, Thomas (Gross Peter f)
—i plb: Kakasfalvi Thomas
—i villicus 235
—i cs: Thomas (Thomas a) 190, 195; Thomas (Thomas f), egyházjogi baccalaureus/licentiatus, kakasfalvi plb (1372–1376), keresztényszigeti plb (1376–1383), erd kk (1372/1376–), szebeni dékán (1377–1383), kirnői különleges káplán 74, 190, 195, 340, 536, 722, 735, 787, 820
Kákova (*Cripzbach, Crypbah*), Szebenkákova – Căcova/Fântânele – Krebsbach, Szeben sz/m, h 740, 750, 754–755
—i fn: Budenbach
Kakukypad (*Kakukpoda*), fn, Bodon, Szakál 276
Kalántelek (*Alsokalantelek, Chalantheluch*), Alsókalántelek, Kiskalán – Călanu Mic, Hunyad m, h 890, 926
—i kenéz 890
—i malom 890
kalapos (*pilleator*) 213
Kalazthetek l. Kálozthetek

- Kalinalva (*Wrdugkalonfalua, Vrdugkalonfalwa*), Ördögkalinalva, Felsőkalinalva – Călinești, Máramaros m, h 928
- Kalis (István ln, Gáldtői Mihály fel) 144
- Kállay cs lt 14, 21, 95, 101, 435, 465, 661, 699, 756, 923
- Kallesdorf l. Árokaljja
- Kálló (*Kallo, Kallou*), Nagykálló, Szabolcs m/M, mv 435, 465, 513, 524, 537, 661, 761, 817, 832, 913, 923
- i cs (Balogsemjén nb; Kállói-ág): Demeter (János a) 435, 465; György (Wbul mgr f) 534; János (Demeter f) 435, 465; Klára (Miklós deák mgr ln, Butkai „Keszeg” János fel) 913; László (Mihály f, Miklós deák mgr és Ubul mgr a) 21, 913; Mihály (László a) 21; Miklós deák mgr (László f, Klára a) 913; Ubul/Wbul/Wgol mgr (László f, György a) 21, 524, 534, 537, 661, 817, 913, 923
- i — (Meggyesi-ág): István (István a) 435, 465, 761; István (István f) 435, 465, 761
- Kálmán győri ppk (1337–1375) 7, 68
- Kalocsa (*Coloccea*), Solt m/M, v
- i (*Colocensis*) eme 74, 99, 104, 307, 610
- i (*Collocensis*) érsek 21, 34, 86, 104, 109–111, 176, 187–188, 201, 325. L. még Szigeti (Frankói) István, Helfenstein Lajos
- i káptalan 74, 90, 162, 201
- i — tagjai: prp és kk: Cudar Imre, Deméndi László
- Kalonda (*Kalanda*) – Kalonda, Nógrád/Szl, h 239
- i cs: András (László f), k-szolnoki alisp (1377–1378) 239, 385; László (András a) 385
- Káloztelek (*Kaluzthelek, Kalazthelek*), Kárásztelek – Carastelec, Kraszna/Szilágym, h 112
- i fn: Adorjántelek, Szatmártelek
- Káltháza (*Kathl*), Kát, elnéptelenedett település Bársonyos határában, Veszprém m/M 768
- i cs l. Vas cs (Kálti-ág)
- Kaltwasser l. Hidegvíz
- Kályán (*Kalyan*), Magyarkályán – Călean/Căianu, Kolozs m, h 1028
- i cs: Mannus 1028
- kamara, királyi 392, 787
- , pápai 104, 183, 258, 288, 290, 845, 868, 1021
- kamarahaszna-ispán: Kápolnai Mihály
- kamarás, bíborosi testületé: Renzio Francesco
- , pápai 74
- Kamarja (*Kamarya*) – Mala Trnovitica, Kőrös m/H, h 138
- i cs: István mgr (Jakab f) 138; Jakab (Karachuny f, István mgr a) 138; Karachuny (Jakab a) 138
- Kamarzánfalva* l. Komorzánfalva
- kanál (*coclear*) 881–882, 895
- kancellár, királyi, fő-: Demeter, Szigeti (Frankói) István, Kanizsai János
- , királyi, titkos: Knoll Péter
- , királyi: Apáti Miklós
- kancellária: királyi, pápai
- kancelláriai jegyzet 158
- —, *commissio* 25, 41, 68, 146, 338, 343, 345, 373, 375, 386, 421, 446–447, 520, 566, 593, 619–620, 682, 702, 896, 907, 915, 939, 946, 955, 979, 985, 1038
- —, *correcta et collata* 722, 797
- —, *perlecta* 68
- —, *registrata* 324
- —, *relatio* 11, 14, 16–17, 21–22, 31, 56, 83, 155, 172, 344, 357, 440, 446–447, 461, 517, 524, 593, 597, 619–620, 660, 681, 695, 707, 720, 737, 787, 792, 849, 857–858, 909–910, 919, 928, 931, 935–936, 967, 971, 986, 999, 1002, 1009
- kancsó, ezüst (*amphora, cantsum*) 911
- Kanig, lk, Feketekőrös 875

- Kanizsa (*Canisa, Kanysa*), Nagykanizsa, Zala m/M, mv 974–975, 983, 995, 998–999
- i cs (Osl nb): István, zágrábi ppk (1356–1375) 7, 68, 118, 176; János (Miklós a) 974–975, 998–999; János esztergomi prp (1374–1382), kir-néi káplán, kir és kirnői kancellár (1387–1403), esztergomi érsek és örökös isp (1387–1418) 604, 955, 974–975, 983, 995, 998, 1033; Miklós (János f), kir tárnokmester (1388–1398) 974–975, 983, 995, 998–999
- kánonjog l. egyházbjog
- kanonoki javadalom adományozása 74, 78, 103–104, 162, 194, 206, 280, 290, 292, 306–307, 361, 1036
- — kérelmezése 416, 419
- — rezerválása 24, 43, 74, 78–79, 104, 190, 195, 417, 420, 1030–1032, 1037
- —ban való megerősítés 78, 421
- —ért folyó per 280
- —ról való lemondás 74, 78, 104, 1032
- kapitány 44, 53, 132, 849, 875. L. még főkapitány
- Kaplai cs l. Serkei cs
- káplán: bácsi, brassói, gyógyi, kajántói, kolozsmonostori konventi, kolozsvári
- , erd kanonoké 846
- , főesperesi 323
- , földesúri 881–882, 892
- , királyi 364. L. még Benedek, Bogáti János, Kürpödi Johann, Mardosi Michael, Peter (Vilmos f), Szebeni Martin, Tótsolymosi „Apród” János, Wargel Theodorich
- , —, különleges: Péter (Vilmos f)
- , királynéi: Kanizsai János, Újvárosi János
- , —, különleges: Kakasfalvi Thomas
- , pápai l. Búzai Miklós, Surányi Péter
- , —, kinevezése 171
- , püspöki, különleges: Peter
- Kaplyon nemzetség l. Bagosi, Csomaközi, Károlyi, Lónai, Pilisi, Tibai, Vadai, Vitkai cs
- kápolna 112, 140, 242, 299, 362
- felszentelése 536
- plébániává emelése 688
- Kápolna (*Capolna, Kapulna*), Felsőkápolna – Căpâlna de Sus, Küküllő/Maros m, h 210, 592, 613, 729, 751, 788
- i (v. Alfalusi, Középfalui) cs: András (Bálint a) 341, 441, 725–726; Bálint (András f) ü 212, 341, 441, 725–726; Barta (Myke f, Demeter a) 341; Benedek (István a) 210, 592, 613, 729, 751, 788, 801; Demeter (Barta f) 341; Demeter (László) 341; Gedeuch (Myke f) 207, 334, 341; István (Benedek f) 210, 592, 613, 729, 751, 788, 801; László (Myke f, Demeter a) 341, 592; Myke (Gedeuch, László és Bartha a) 341
- , Kemeneskápolna, Vas m/M, h
- i Mihály, kir sáfár (1381–1393), titeli prp (1383–1389), kamarahaszna-isp (1383) 756
- (*Capella*), elnéptelenedett település Alcsil környékén, Zaránd/Arad m 875
- i lkk: Beles, Juga, Petru, Stanislaw
- Kapor (*Capurd, Kopur*) – Copru, Doboka/Kolozs m, h 429, 433, 457
- i „Ravasz” Miklós 429, 433, 457
- Kapornak, Nagykapornak, Zala m/M, mv
- i Ottó fr kolozsmonostori apát (1361–1383) 71–72, 82, 117, 126, 129, 156–157, 173, 175, 247, 294, 299, 366, 411, 414, 423, 466, 469, 471, 493, 496, 507, 527, 529, 531, 551, 557, 568, 571, 589, 603, 609, 716
- káposzta (*brastica*) 763
- Kaplyon (d) László és Márk l. Lelei cs
- Kaprinai István (1714–1785) kéziratos gyűjteménye 610, 839
- Kapronca (*Kaproncha*) – Koprivnica, Sáros m/Szl 240
- i cs: Ite (János a) 240; János (Ite f) 240

- Kapronca (*Kaproncha*) – Požeška Koprivnica, Pozsega m/H 923
 — (*Kwkapronca*), Kőkapronca – Koprivnica, Kőrös m/H, h 915
 káptalan: aradi, bácsi, boszniai, budai, csanádi, csázmai, dömösi, egri, erdélyi, esztergomi, gapi, győri, kalocsai, knini, osnabrückeri, pozsegai, speyeri, szebeni, székesfehérvári, szentgyörgymezei, szenttamási, szepesi, szerémi, tartui, titeli, váci, váradi, veszprémi, zágrábi
 —, társas- 64, 1033
 Kaptol l. Pozsega
 Kapur l. Kapor
 Kapus (*Capus*), fn, Kolozsvár, Szamosfalva 626
 Kapus (*Kapus*), Mezőkapus – Căpușu de Câmpie, Torda/Maros m, h 276
 —i cs l. Szentgyörgyi cs
 Kapy cs lt 41, 637, 795
Karachunkykuulgw, fn, Szentiván 592
 Karácsonyfálva (*Karachunfolua*), Nyáradkarácson – Crăciunești, Maros sz/m, h 532, 556, 594
 —i cs: László („Somogyomi” Miklós f) 556; „Somogyomi” Miklós (László és Miklós a) 556; Miklós („Somogyomi” Miklós f) 532, 556, 594
 Karán (*Karan*) – Căvăran/Constantin Dăicoviciu, Temes/Krassó-Szörény m, mv 145
 —i officialisok: Magas, Ladislau
 Karász (*Karaz*), Nyírkarász, Szabolcs m/M, h 633/2, 672
 Kársztelek l. Káloztelek
Karchala l. Kurzola
 kard (*gladius*) 258, 554, 897, 918
 — kirántása 993
 kardműves (*gladiator*) 213
 Karge (d) Nikolaus brassói káplán (1388) 969/2
 Karika (*Kerykapatak*) – Creaca, K-Szolnok/Szilágy m, h 855, 861–862
 Karlsburg l. Gyulafehérvár
 Károly (I.), király (1301/1310–1342) 5, 19, 278, 442, 467, 478, 690, 722, 834, 907, 912
 — durazzói herceg, dalmát-horvát bán (1372–1374), (III.), nápolyi király (1381–1386), (II.), magyar király (1385–1386) 7, 68, 689, 727, 857–858
 — (I.), cseh király (1346–1378), (IV.), német-római császár (1355–1378), 132
 — (V.), francia király (1364–1380), 118
 Károly (*Karol, Karul*), Nagykároly – Carei, Szatmár m, mv 741, 783, 828, 896
 —i cs (Kaplyon nb): András (Marhard f) 741, 783, 896; László (Marhard f) 896; László (Simon f) 741; Marhard (András és László a) 741, 783, 896; Mihály (Simon f) 741, 783; Simon (László és Mihály a) 741, 783
 —i — lt 463, 741, 783, 828, 896, 913
 káromkodás 993
Karozna l. Kraszna
 kárpótlás, emberölésért 498
 Kartal nemzetség l. Bodonyi, Pomázi cs
 kártérítés 35, 60, 77, 83, 215, 243, 250–251, 258, 360, 363, 398, 480, 515, 528, 556, 635, 652, 737, 903, 962, 979
 kártétel 148, 262, 363, 402, 499, 625, 856, 903, 905, 1010
Karulew l. Kerelő
 Kassa (*Cassa, Cassovia, Kasschav*) – Košice – Kaschau, Abaúj m/Szl, v 41, 54, 147, 320–321, 386, 933, 969/2, 983
 — v (oklevéladóként) 147
 —i kereskedők 386
 —i lkk: Bogul János, Johann (Benzcko f), Nagy Péter
 —i polgárok 147, 969/2
 —i András, esküdt, lk, Sebes 933, 983
 Kastenholz l. Hermány
 kasza (*falcastrum*) 475
 kaszáló (*fenetum, fenilium*) 157, 242, 254, 302, 345, 355, 362, 400, 425, 475, 509, 564, 592, 674, 802, 812, 819. L. még mező, rét

- kaszás (*falcator*) 475
 Kaszó (*Kozó*), Somosfalva – Cornești, Máramaros m, h 928
 —i cs: Dragus (Vayk f) 947; Vayk/Wayk (Dragus és Zeu a) 947; Zeu (Wayk f) 947
 Káta (*Chekekathaya*, *Chekekatha*), Csekekáta, ma Nagykáta része, Szolnok/M, h 629
 —i cs: Jakab (Márton a) 629; Jakab 629; Márton (Jakab f, Mihály a) 629; Mihály (Márton f) 629
 — (*Kata*, *Katha*), Nagykáta, Pest m/M, h 154, 395, 421, 521, 753/2
 —i cs (Káta nb; Zsarnói-ág): Gergely (János mgr f) 154; János mgr (Miklós f, Gergely, Lőrinc és „Mocskos” Péter a), kir fam 154, 395, 421, 753/2, 911; „Kátó” László/Vratizsláv, dr. decr., dömösi prp (1369–1372), erd prp és kk (1372–1388), kir követ (1373) 23–24, 32, 34, 36, 74, 131, 154, 235, 271, 275, 381, 395, 415, 438, 482, 551, 558, 574, 648/2–649, 668, 679–680, 696, 700, 753/2, 775, 777–779, 800, 833–834, 843, 850, 865, 882, 911, 971; Lőrinc (János f) 154, 753/2; Miklós (János és „Kátó” László a) 753/2; „Mocskos” Péter (János f) 154, 753/2
 Káta nemzetség l. még Csaholyi, Csarnavodai, Dengelegi, Kátai cs
 Katalin (Gyógyi János fel) 877
 — (I. Lajos kir ln, Valois Lajos jegyese) 118
 — (Meggyesi Simon fel) 324–325, 327
 Katharina (Szebeni Konrad comes fel) 675
 Kathei János l. Kátai cs
Kathl l. Káltháza
 Katho (d) László, Katho (Miklós f) erd prp l. Kátai cs (Zsarnói-ág)
 Kathus (d) János l. Szucsáki cs
 katolikus hitre térés 39, 256, 324, 325, 327, 957
 — — térítés 48, 109–111, 835
 katolikusok 40, 48
 katona, zsoldos 53
 Katona (*Kathana*) – Cătina, Kolozs m, h 225
 —i cs (fodorházi lk): Péter (Simon a) 225; Simon (Péter f) 225
 katonáskodási kötelezettség 692
 Kávapatak (*Cauapathaka*), Káun – Căuni/Căoi, Hunyad m, h 929
 Kávás (*Kauas*), Érkávás – Căuaș, K-Szolnok/Szatmár m, h 733–734, 736, 741, 743, 783
 —i cs: András (Demeter f) 733–734, 736, 743; Demeter (András a) 733–734, 736; György 741; Jakab 741, 783; János (Péter a) 783; Miklós 741; Péter (János f) 741, 783
Keblus l. Köblös
 Kecel (*Kechel*, *Kehel*, *Magyarkecel*), Magyarkecel, Alsókecel – Cățălul Unguresc/Meseșeni de Jos, Kraszna/Szilágy m, h 127, 902, 941, 959
 —i fn: Kolicka, Szorosutca
 —i lkk: Csató Kelemen, Csorba Pál, Székely János
 —i malom 959
 —i Szt. Simon és Júdás-templom 959
 —i (v. Zutori) cs: András (János f) 941, 959; Balázs (Miklós f) 902, 959; Egyed (Mihály a) 127, 902, 959; János (András a) 959; János (János a) 127; János (János f) 127; János (László a) 127, 151; János (Tamás a) 959; „Szelle” László 813; László (János f) 127, 151; László (Miklós f) 902, 959; Mihály (Egyed f) 127, 902, 959; Miklós (Balázs és László a) 902, 959; Tamás (János f) 959
 Keczkés (Dan a), lk, Arad vm 875
 Kechkees (d) László l. Gáldi cs
 Kecsedszilvás l. Szilvás
 Kecset (*Kecheh*, *Kecheth*), Kecsed – Chiced/Aluniș, B-Szolnok/Kolozs m, h 182, 276, 618
 —i cs (Agmánd nb; Péterházi-ág): Ábrahám 709
 —i — (Töki-ág): Antal (Pál f) 182, 276; Balázs (Gergely a) 182, 624; Balázs

- 182; Gergely (Balázs f) 182, 624; János (Tamás a) 182; Miklós (Tamás a) 182, 276; Pál (Antal a) 182; Tamás (János f) 182; Tamás (Miklós f) 182; Tamás 276
- Keethkuunfalu* l. Kunfalu
- Kegyé (*Kege, Kegie*) – Chegea, K-Szolnok/Szatmár m, h 19, 470, 483, 501
—i cs: Péter dobokai szb (1379) 470, 483, 501
- kegyszerek 1039
- kegyuraság 133, 373, 688, 705, 861–862
— adományozása 855
- Kehel* l. Kecel
- Keisd l. Kézd
- Kékes (*Kekus, Kekys*) – Chiochiș, Doboka/B-Naszód m, h 2, 50, 57, 277, 309, 687
— (*Keykes*), Alsókékes – Cichișa, Doboka/Szilágy m, h 244
- Kékesvásárhely l. Vásárhely
- Kelekteleke*, azonosítatlan prédiüm Maglód környékén, Pest m/M 521
- Kelemen (VII.), ellenpápa (1378–1394) 354, 416–420, 689, 835, 845
—, erd káptalani tanúbizonyság (1383) 769
- Kelemen (Mihály a) 74
— (Péter a), b, Doboka vm l. Istvánházi cs
- Kéler Gottfried (1745–1807) kéziratoss gyűjteménye 839
- keleti egyház l. egyház, keleti
- Kellemes (*Kellemes*) – Lubotice, Sáros m/Szl, h 240
—i cs (Baksa nb): István mgr (Miklós f) 240; Miklós (István a) 240
- Kelnek (*Kelnek, Kelnik, Kelnuk*) – Câlnic – Kelling, Szászsebes sz/Fehér m, h 86, 89–90, 196, 442–443, 459–460, 508, 524, 532, 534, 537, 643, 800, 881–882, 913, 934, 953, 964
—i cs: Chel/Cyl (Daniel és Leen a) 86, 89–90; Leen/Lyen (Chel ln) 86, 89–90
—i — (Henningfalvi/Veresegyházi-ág): I. Anna (id. Michael ln, Mártonfalvi János fel) 532, 534, 537, 747, 934, 953; II. Anna (Ladislaus ln, Bencenci János, majd Aranyi János fel) 459–460, 532, 534, 537, 643, 956, 964, 978; III. Anna (ifj. Michael ln) 459–460, 508, 532, 534, 537, 964; Anych (id. Michael ln) 532, 534, 537; Bagych (id. Michael ln) 532, 534, 537; Daniel (Cheel f, id. Michael a) 196, 524, 532, 534, 537, 923, 964; Michael, id. (Daniel f, I. Anna, Anych, Bagych, Klara, Ladislaus, Magdalena és ifj. Michael comes a) 86, 196, 508, 524, 532, 534, 537, 459–460, 643, 913, 923, 934, 953, 964, 978; Michael, ifj., comes (id. Michael f, III. Anna a) 86, 196, 459–460, 508, 524, 532, 534, 537, 964; Klara (id. Michael ln) 532, 534; Ladislaus (id. Michael f, II. Anna a) 86, 459–460, 532, 534, 537, 643, 956, 964, 978; Magdalena (id. Michael ln, Kállói Ubul mgr fel) 532, 534, 537, 913, 923, 934, 953
—i — (Kissebesi-ág): Andreas (Gregor f) 934, 953; Gregor (Andreas és Nikolaus a) 934, 953; Johann (Johann a) 934, 953; Johann (Johann f) 934, 953; Johann (Salomon comes f) 270, 442–443, 534, 678, 800, 811, 881–882, 886; Nikolaus (Gregor f) 934, 953; Nikolaus (Salomon comes a) 86; Salomon comes (Nikolaus f, Johann a) 86, 89, 90, 270, 442–443, 524, 534, 678, 800, 811, 881–882, 886;
- Kéménd (*Kemend*) – Chimindia, Hunyad m, h 332, 347
—i cs: János (Mihály f) 332, 347; Mihály (János a) 332, 347
- Kemény cs lt 866, 965
— — csombordi lt 144
— — malomfalvi lt 60, 264, 379, 538, 650, 655, 814, 950
- Kemény József (1795–1855) forrásgyűjtő
— — gyűjteménye 1, 3, 6–7, 85, 261, 267, 269, 485, 523, 736, 739, 742, 798–799, 834

- — hamisítványai 102, 129, 167, 303, 805, 1017
- — kéziratok okmánytárai: Diplomatarium Transilvanicum 1017
- — — —: Diplomatarii Transilvanici Appendix 129, 167, 266, 303, 621
- — — —: Diplomatarii Transilvanici Supplementum 102 (!), 658, 805, 866, 965
- Keménynagyszőlős l. Szőlős
- Keménypataka (*Kemenpataka*), fn, Hadad 724
- Kémer (*Kemer*) – Camăr, Kraszna/Szilágy m, h 69, 717, 855, 973
- i (v. Almási, Középlaki) cs (Borsa nb): Gergely 69; György (János a) 717, 855, 973; Jakab mgr (László f) 807, 813, 973; László (Jakab a) 807, 813, 973; János (György f) 717, 855, 973
- Kemlék (*Kemlek*), Nagykemlék – Veliki Kalnik, Körös m/H, vár 553
- Kencse (*Kenche*), elnéptelenedett település Érmihályfalva és Értarcsa között, Bihar m 741
- i cs: Domokos (Pál f) 741; Pál (Domokos a) 741
- Kend, kenéz, Kitid 311
- Kend, Magyarszarvaskend – Chendru/Cornești, Doboka/Kolozs m, h
- i cs: Rafael (Tamás a) 219; Tamás (Rafael f) 219
- (*Kend*), Nagykend – Chendul Mare, Küküllő/Maros m, h 1, 8, 751, 801
- i cs l. Kendhidai cs (Kendi-ág)
- Kende Knez, román, lk, Szeben sz 711
- Kendeth (*Nicolae comes a*) l. Lupsai cs
- Kendhida (*Kendhyd*, *Kendhyda*), Kiskend – Chendul Mic, Küküllő/Maros m, h 13, 38, 462, 725–726, 834, 939–940, 944–945
- i cs (Szalók nb): Simon bán (Demeter, Jakab, Mihály, Miklós és Tamás a) 1, 8, 33, 267, 269, 514, 523, 739, 742
- i — (Almási/Somogyomi-ág): Jakab (Mihály f, László, Mátyás, Mihály és Pál a) 441, 514, 592, 948; Jakab (Péter f) 948; János (Péter f) 514; László (Jakab f) 514, 592; Mátyás (Jakab f) 514; Mihály (Jakab f) 441, 514, 948, 1015; Mihály (Simon bán f, Jakab és Péter a) 33, 514, 523; Pál (Jakab f) 514, 948, 1015; Péter (Mihály f, Jakab és János a) 514, 948
- i — (Cikmántori-ág): Bálint (Jakab f) 514, 729; Demeter (Simon bán f, László mgr a) 207, 246, 260, 305, 310, 333–334, 514, 729, 751; Jakab (Simon bán f, Bálint, János, Márk a) 267, 269, 496, 507, 514, 650–651, 725–726, 729; János (Jakab f) 267, 269, 496, 507, 514, 650–651, 725–726, 729, 786; László mgr (Demeter f) 207, 246, 260, 305, 310, 333–334, 514, 729, 751; Márk (Jakab f) 514
- i — (Darlaci-ág): István (Miklós f) 267, 269, 514, 523, 739, 742, 757, 760; László (Miklós f) 514, 523; Miklós (Simon bán f, István, László és Tamás a) 267, 269, 514, 523, 739, 742; Tamás (Miklós f) 267, 269, 514, 523
- i — (Kendi-ág; Gerecsei): Balad (Tamás f) 1, 3, 12–13, 33, 38, 302, 462, 514, 626, 725–726, 751, 834; István mgr (Tamás f, János a) 1, 3, 8–9, 12–13, 33, 38, 302, 462, 514, 626, 725–726, 751, 801, 834, 939–940, 944–945; János (István f) 801; Miklós (Tamás f) 33; Tamás (Simon bán f, Balad, István mgr és Miklós a) 1, 8–9, 514, 801, 939–940, 944–945
- Kendilóna l. Lóna
- Kene (*Kene*), elnéptelenedett település Tasnád határában, K-Szolnok/Szatmár m 239, 484–485, 544–545, 602, 719, 1006
- kenéz, román l. román kenéz
- Kenéz, Újkenéz, Szabolcs m/M, h
- i cs (Gútkeled nb): Szaniszló 155
- kenézség adományozása 311, 313
- be iktatás 150
- Kengyeltő (*Kengeltho*), fn, Derzs 617

- Kentelke (*Kenthelek*) – Chintelnic – Kinteln, Doboka/B-Naszód m, h 954
kenyér 213, 565
- Kenyér (*Olkynyr*), Alkenyér – Šibot – Unterbrotsdorf, Szászváros sz/Fehér m, h 323
— (*Felkynyr*), Felkenyér – Vinerea – Oberbrotsdorf, Szászváros sz/Fehér m, h 323
kepe (*capetia*) 262, 734, 743
- Kerc (*Candela, Kercz*) – Cârța – Kerz, Szeben sz/m, h 63, 190, 195, 657
—i Szűz Mária cisztercita konvent 245, 659
—i — — — tagjai: apát: 63, 190, 195, 657, ill. János; perjel: Gerlacus fr
- Kereg I. Somkerék
Keregh I. Kóród
Kerekgardon I. Gárdony
kerégyártó (*currifex*) 213
- Kerelő (*Karulew, Kereleu*) – Chirileu, Küküllő/Maros m, h 207, 246, 837
—i cs: Gál 207; Mihály 246, 837
- Kerelőszentpál I. Szentpál
Keres I. Somkerék
Keresd (*Keresd*) – Criș – Kreisch, Fehér/Maros m, h 92
- kereskedés 10, 14, 16, 75, 169, 213, 220, 263, 285–286, 295, 298, 338, 365, 478, 487, 585, 695, 737, 794, 875, 909, 967, 979, 1002, 1009, 1016
— szabályozása 386
—, átmenő 660, 787
—, külföldi 16, 40, 660, 787, 910
- Kerestelek (*Kerestheleke*) – Criștelec, Kraszna/Szilágy m, h 476
- Kerestelke I. Gyéres
keresztelés 39, 957
— katolikus módra 111, 256
- Keresztelő Szt. János-monostor, Jászó I. jászói Keresztelő Szt. János-konvent
— —-oltár, Várad 1032
— —-templom, Kisszeben 140
— —-templom, Novaves 205/2
- Keresztényalmás I. Almás
keresztények I. katolikusok
- Keresztényfalva (*Noua civitas*) – Cristian – Neustadt, Brassó vidéke/m, h 345, 396
— község lt 396
—i (v. Vidombáki) cs: Mathias (Rudolf f) 56; Nikolaus (Rudolf testvére) barcsági dékán (1351–1365), brassói plb (1351–1366), erd kk (1357/1362–1365), knini (1366–1373) és csanádi ppk (1373–1375) 7, 42, 56, 68, 74–75; Rudolf (Mathias a) 56
- Kereszténysziget (*Insula Christiana, Magna Insula*) – Cristian – Grossau, Szeben sz/m, h 187, 195, 235, 554, 659, 711, 722
—i lkk: Cristil (Eufemia f), Nikolaus mészáros, Pezel (d) Mathias villicus, Tuosentschon Hencz villicus
—i plb: Kakasfalvi Thomas, Nagycsüri Goblin
—i szász ev. egyházközség lt 711
—i villicus 235, 659
- keresztés I. johannita
Keresztes (*Kereztes, Kerezstus*), elnéptelenedett település Nagyiklód határában, Doboka/Kolozs m 219, 223
- Keresztúr (*Kerezthwr, Kereztur*), Gerendkeresztúr – Grind-Cristur/Grindeni, Torda/Maros m, h 184, 662
— (*Kerestwr, Kerezthur*), Pókakeresztúr – Poca-Cristur/Păcureni, Torda/Maros m, h 731, 772, 780–781, 908, 1011, 1013
—i cs: Imre (János a) 731, 908, 1011, 1013; János (Imre f), erd vdi udvarmester (1389) 731, 908, 1011, 1013
— (*Kereztur, Kerestur*), Récsekeresztúr – Recea-Cristur, Doboka/Kolozs m, h 249
—i cs I. Récsei cs
— (*Kereztur*), Sajókeresztúr, Bethlenkeresztúr – Šieu-Cristur/Cristur-Šieu – Oberkreuz, Doboka/B-Naszód m, h 488
— (*Kereztur, Kerezthwr*), Szilágyfőkeresztúr – Cristur-Crișeni, K-Szolnok/Szilágy m, h 383, 484, 564, 683, 973
—i templom 564

- i cs: Antal (Demeter f) 564; Antal (János f) 973; Demeter (Miklós f, Antal és Miklós a) 383, 564, 748; Demeter (Péter a) 383, 564; János (Antal a) 973; „Szőke” Lőrinc (Zeuke f) 484, 973; Mátyás (Miklós f) 383; Miklós (Demeter a) 564, 748; Miklós (Demeter f) 383, 564; Miklós (Mátyás a) 383; Péter (Demeter f) 383, 564; Zeuke (Lőrinc a) 484
- kerítés 137
- kert (*ortus*) 250, 795, 959
- kerület: 478. L. még aranyosi, besztercei, dévai, erdődi, garai, hátszegi, hunyadi, jófői, létai, máramarosi, miháldi, szilágyi, sztrigyi, „vármegeyi”
- , román 303 (!)
- Kerykapatak* l. Karika
- Keselyes (*Keseles*), fn, Bord 796
- Keserű (*Keserew d*) Péter l. Zsámboki cs késkészítő (*cultellifex*) 213
- Keszi (*Kezey*) – Chisău, K-Szolnok/Szatmár m, h 741
- i cs: János 741; Péter 741
- kesztyűs (*chirothecarius*) 213
- Keszű (*Kezy*), Mezőkeszű – Chişeu/Chesău, Kolozs m, h 57
- i cs l. Septéri cs
- Kétbodony l. Bodony
- Kétlábföld (*Kethlabfeuld*), fn, Szucsák 369, 380
- Kétnyírpataka (*Kethnirpataka*), fn, Szentiván 592
- Kétszék 912
- i szászok 912
- Keuar* l. Kővár
- Keykes* l. Kékes
- kéz megcsonkítása 39
- Kéz d (*Kyzd*), Szászkéz d – Saschiz – Keisd, Segesvár sz/Maros m, mv 1012
- i hospesek 1012
- i malom 1012
- i plb és dékán: Georg
- i cs: Johann (Nikolaus f) 1012; Nikolaus (Johann a) 1012
- i (*Kyzd*) dékán 381, 1012
- i dékán: N. apoldi plb
- Kézdi (*Kezdi*) szék, R 874 (!)
- —i székelyek 874 (!)
- Kezegrh (d) János l. Butkai cs kezesség 965
- Kezey* l. Keszi
- kézműves, jövevény, felvétele a cégbe 213
- Kezy* l. Keszi
- Khalkisz (*Niger Pontus*) – Negroponte, Euboi/Görögország, v 1036
- i dékán 1036
- Kide (*Kyde*) – Chidea, Doboka/Kolozs m, h 51, 236, 247, 411, 414, 423, 466, 496, 527, 531, 557, 568, 571, 603, 716, 938;
- i (v. Tiburctelki) cs: Gergely (János a) 51, 236, 247, 411, 414, 423, 466, 469, 471, 496, 527, 529, 531, 557, 568, 571, 603, 716, 844, 846; György („Veres” János f) 117, 126; Imre 938; János (Gergely f) 51, 236, 247, 411, 414, 423, 466, 469, 471, 496, 527, 529, 531, 557, 568, 571, 603, 716, 844, 846; „Veres” János (Péter és György a) 51, 81, 117, 126, 247, 844, 846; Péter („Veres” János f) 117, 126
- (*Kyda*), Kigye, elnéptelenedett település Mezőpetri határában, Szatmár m 69
- i cs: Imre 69
- Kijev (*Kyou*) – Kijiv, U, v
- i érsekség 927
- i érsek: Ciprián
- kikiáltás, vásárokon 172, 220, 274, 487, 553, 581, 705, 741, 794, 1002, 1009
- kiközösítés, egyházi l. egyházi kiközösítés
- kilenced behajtása 809, 1042
- , bor- 1044
- kincstartó, királyi: Kusalyi András mgr, György mgr és István mgr, Zámbó Miklós
- , pápai 74
- Kintelke (*Kyntelke, Kyptelke*), fn, Szentkirály 807, 813
- Kinteln l. Kentelke

- király I. még Cseh-, Francia-, Lengyelország, Nápoly, Németország
- király, magyar 15, 74, 301, 308, 311, 324–325, 327, 366, 370, 431, 479, 517, 519, 576, 709, 1017 (!), 1040. L. még II. András, III. András, IV. Béla, I. Ferdinánd, I. Károly, II. Károly, I. Lajos, IV. László, Mátyás, I. Ulászló, II. Ulászló, Zsigmond
- , —, távolléte az udvarból 54
- koronázása 849, 893
- i adó (*taxa*) 106, 345, 360, 392, 396, 659
- i birtok 86, 220, 314–315, 320, 344, 351–452, 533, 535, 541, 566, 595, 682, 701–702, 707, 709, 724, 740, 750–751, 784, 802, 812, 849, 858, 899–900, 906, 925–926, 935, 939, 1010, 1042
- i engedély, bíraskodáshoz 105
- i —, birtok adományozásához 321
- i —, örökbefogadáshoz 946
- i —, per újrakezdésére 716
- i —, új pecsét használatára 803
- i —, városfal építésére 933, 983
- i familiaris 421
- i hadjárat l. hadjárat, királyi
- i hadsereg l. hadsereg, királyi
- i jegyző: Zomlani Mihály mgr
- i jelenlét bírósága 101, 159, 281–283, 287, 296, 301, 368, 384, 410, 423, 437, 472, 488, 568, 653, 733, 785, 802, 812, 917, 944, 952–953, 962. L. még bíraskodás (királyi/országbírói)
- i jog 145, 249, 535
- i kamara l. kamara, királyi
- i kancellár l. kancellár, királyi
- i kancellária 65
- i káplán l. káplán, királyi
- i kincstár 728
- i komornyik 683
- i követ l. követjárás
- i különös jelenlét bírósága 527, 529, 531, 571, 603, 716
- i megbízottak Erdélyben 158, 257, 260–264, 266, 268–271, 277, 299, 301, 314–315, 320, 367, 440, 581, 622, 625–626
- i mérték 59, 115, 260, 262, 332, 466, 533, 541, 544, 748
- i orvos: Deméndi László, Ferenc mgr
- i palota 118
- i parancs 106, 108, 152, 155, 243, 347, 351, 396, 446, 469, 479, 496, 534, 659, 681, 695, 748, 784, 790, 811, 817, 851, 854, 970
- i — kihirdetése vásáron l. kikiáltás
- i —, hadba hívó 839
- i —, közgyűlés tartására 257, 262, 269, 270–271, 440
- i polgárok 286, 293, 295, 478
- i sáfár l. sáfár, királyi
- i szolgálat 161, 567, 810, 848–849, 851
- i tanácsos 838
- i teljhatalom 25, 41
- i udvar 54, 98, 299, 423, 485, 527, 544, 545, 571, 578, 579, 602, 689, 708
- i — lovagja l. lovag
- i vár 22, 27, 303 (!), 335, 345, 398–399 (!), 566, 614, 622, 707, 724, 730, 776, 897, 898, 918, 926, 935, 986, 999, 1038
- i város 226, 243, 274, 278, 285–286, 293, 295, 298–299, 338, 365, 390–392, 446, 475, 785, 909, 967.
- i —ok bírója: Szepesi Jakab
- i zászló 335
- királybíró, szász 84, 105–106, 114, 440, 554, 659, 888
- Királydaróc l. Daróc
- Királyháza (*Kyralhaza*) – Koroleve, Ugo-csa m/U, h 408 (!)
- Királyi (*Kyraly*), Berettyókirályi – Chiraleu/Chiraieu, K-Szolnok/Bihar m, h 55, 677
- i cs l. Ardói cs
- Királykútjafő (*Kyralkwthaffew*), fn, Máriatelke 471
- királyné, magyar 68, 365, 416–418, 517, 612, 630, 638, 682, 709. L. még id. Erzsébet, ifj. Erzsébet

- i birtok 503
 —i káplán l. káplán, királynéi
 Királynémeti l. Németi
 királynő, magyar 790, 809, 839. L. még
 Mária, Mária Terézia
 Kirchberg, *Kirchpert* l. Kürpöd
 Kirnicher/Kyrnicher Andreas, lk, Kolozsvár 621
 Kirstianus l. Christian
 Kirtsch l. Kőrös
 Kirva (*Kyrwa*), Tiszakirva – Kriva, Ugo-
 csa m/U, h 408 (!)
 Kis (*Parvus*) Imre l. Mikóci cs
 — (*Kys*) János (Perecsütő Miklós f), lk,
 Kolozsvár 841
 — (*Parvus*) Miklós, fam, Szentimre 674
 — (*Parvus*) Simon l. Fahídi cs
 — Zudar (d) Péter l. Böcsi cs
 Kisapahida l. Apahida
 Kisapold l. Apold
 Kisbács l. Bács
 Kisbéltek(pataka) (*Kysbeltekpataka*), fn,
 Nádasd 724
 Kisbese (*Kysbese*), fn, Székelyfalva 510
 Kisbudmér l. Budmér
 Kiscserged l. Cserged
 Kiscsirvád (*Kyschyruad*), fn, Feketevíz,
 Nagyfalva 755
 Kiscsúr (*Parvum horreum*) – Şura Mică –
 Kleinscheuern, Szeben sz/m, h 554
 —i lkk: Erwin Johann, Nikolaus villicus
 —i villicus 554
 Kisdevecser l. Devecser
 Kisenyed l. Enyed
 Kisermény l. Ermény
 Kisfalud (*Kysfalud*), közelebről azonosítatlan település 452
 —i cs: András (Miklós f) 452; Miklós (András a) 452; Miklós (Tamás a) 452; Tamás (Miklós f) 452
 Kisigrice l. Igrici
 Kiskaján l. Kaján
 Kis-Küküllő l. Küküllő
 Kislibercse l. Libercse
 Kismindszent l. Mindszent
 Kisnagyfalva l. Nagyfalva
 Kisoklos l. Oklos
 Kispacal l. Pacal
 Kisselyk l. Selyk
 —i száz év. egyházközség lt 67
 Kis-Szamos l. Szamos
 Kisszék l. Szekuláj
 Kistárkányi „Boda” Fülöp erd kk (–1366) 74
 Kistécső l. Técső
 Kisterenye l. Terenye
 Kistorony (*Oppendorph, villa Epponis*) –
 Turnişor – Neppendorf, Szeben sz/m,
 h, ma Nagyszeben része 554, 659
 —i lk: Clesil (Herbord f), Mergeman Clos
 villicus, Wernher villicus
 —i villicus 554, 659
 Kisvalkaja (*Kyswalkya*), Ungordas – Vol-
 kove, Ung m/U, h 925
 Kisvárda l. Várda
 Kisszeben l. Szeben
 — v lt 140
 Kitid (*Alkytid, Kytid inferior*), Alsókitid –
 Chitid, Hunyad m, h 311, 313
 Kitid (*Felkytid, Kytid superior*), Felsőki-
 tid, Bosoród – Boşorod, Hunyad m, h
 311, 313
 kiváltság megerősítése 440, 874 (!), 907,
 909–910, 912, 914–915, 985
 —, adózási 345, 620, 692
 —, bírósági 61, 84, 159, 298, 304, 631,
 690–691, 777, 785, 794, 936, 987,
 1009, 1033
 —, erdélyi nemességé 631
 —, gyóntatási 81, 359
 —, hospes- 914
 —, oklevéladási 293
 —, rendi, domonkosoké 504–505
 —, szász széki 345, 440, 620, 722, 854,
 907, 912
 —, székelyké 874 (!)
 —, szőlőműveseké 1017 (!)
 —, városi 243, 278, 690, 692, 779, 853–
 854, 915, 936, 985
 —, —, céhes 621

- kiváltság, városi, kereskedési 10–11, 16, 75, 83, 169, 226, 285–286, 295, 298, 45, 357, 386, 447, 478, 565, 660, 693, 737, 778, 787, 909–910, 933, 967, 979, 983, 1016
- , vásártartási 220, 487, 492, 623, 794, 1002, 1009
- kivégzés 311
- Kizkayan* l. Kaján
- Klára (Bőcsi „Kiscudar” Péter fel) l. Csaholyi cs
- (Ibrányi Pál fel) 827
- (Nyíresi András fel) 818
- Klaus (*Clos*), lk, Disznód 711
- Klausenburg l. Kolozsvár
- Kleinenyed l. Enyed
- Kleiner Kockel l. Küküllő
- Kleiner Somesch l. Szamos
- Kleinfurken l. Sáros
- Kleinmühlbach l. Sebes
- Kleinpold l. Apold
- Kleinschergied l. Cserved
- Kleinscheuern l. Kiscsűr
- Klemens, lk, Lipnitz 969/2
- klerikus 34, 74, 78, 118, 162, 194, 291, 307, 331, 358, 373, 536, 642, 658, 696, 949, 971, 1030, 1034. L. még acolitus
- , karbeli 101, 428, 529, 572, 812, 840, 895, 951
- klérus l. papság
- Klimó György (1710–1777) gyűjteménye 27, 817
- Knin (*Tinin, Thelen*), v, H 42
- i egyházmegye 42
- i káptalan 42
- i püspökség 42, 74
- i ppk: Keresztényfalvi Nikolaus, Tiszai Pál
- Knoll cs (széphelyi): István (Péter a) 848; Péter (István f), dömösi prp (1378–1389), erd ppk (1389–1391), kir titkos kancellár (1388–1389) 848, 1021, 1039, 1041–1042
- koca 865. L. még disznó
- Kockelburg l. Küküllővár
- Kócs (*Kwch*), Komárom m/M, h 169
- Kocsárd (*Kuchard, Kochard*), Oláhko-csárd – Cucerdea Română/Cucerdea, Küküllő/Maros m, h 498
- kocsi (*currus pendens*) 98
- kódex, hártya- 969/2
- Kokt l. Kút
- Kolcsár (*Kolchar d*) István, ü, lk, Fehér vm 160
- koldulás 39
- koldulórend 48
- Kolicka (*Korchka, Koruska*), fn, Kecel, Varsolc 151, 959
- Kollendorf l. Kajla
- Kolonia* l. Köln
- kolostor alapítása 48, 825, 871, 943
- Kolozs (*Clus, Colus, Kolus, Kulusakna*), Kolozsakna – Cojocna, Kolozs m, mv 60, 172, 274, 314, 400–403
- i sóbánya 314
- i (*Clus, Kuluss*) főesperesség 49, 482, 551, 574, 649, 679–680, 700, 876, 882, 1036
- i —: Szepesi Péter, Újvárosi János
- (*Clus*) vm, R 1, 32, 35, 45–46, 50, 60, 72, 82, 116, 215, 277, 282, 302, 344, 346, 366, 370, 397, 400–403, 427, 540, 587, 601, 609, 633, 687, 731, 807, 816, 856, 859, 930, 937, 950, 973, 987, 1001, 1029, 1043
- — isp 215. L. még Bethleni Gergely mgr, Iklódi Gergely mgr, Ősi János, Turóci Jakab
- — szolgabírái 35, 45, 50, 215, 366, 807, 856. L. még Frátai Imre, Györgyfalvi „Henke” László, Mérai Bálint, Patai János, Szentkirályi István, Tótházi Benedek
- Kolozsborsa l. Borsa
- Kolozsbós l. Bós
- Kolozsgyula l. Gyula
- Kolozsmonostor (*Colus, Monustor*) – Cluj-Mănăștur, Kolozs m, mv, ma Kolozs-vár része 18, 299, 366, 370, 527
- i fn: Gorbópataka

- i (*Clus, Clusewar, Clusmonustra, Colos, Kolosmonustora*) Szűz Mária bencés monostor konventje 72, 82, 126, 129, 156–157, 173, 175, 247, 294, 299, 366, 411, 414, 423, 466, 471, 493, 496, 507, 527, 531, 539, 551, 557, 568, 571, 580, 589, 603, 609, 716, 844, 1033, 1044
- i — — (hiteleshelyként) , 1–3, 6, 8–9, 12, 46, 49–50, 57, 59, 70, 88–90, 100, 102 (!), 107, 115–116, 119–124, 130, 134–136, 153, 163–165, 175, 177, 181–182, 184, 198, 203–204, 209, 211, 215–219, 223–225, 227–231, 234, 236, 238, 244, 248, 254, 259–260, 262, 265, 267, 269, 271, 276–277, 282, 285, 287, 296–298, 305, 309–310, 314, 318, 321, 328–329, 332–334, 337, 339, 342, 346–347, 355, 369, 378, 380, 383, 391–392, 394, 397, 399 (!), 405, 408 (!)–409, 426–427, 430, 433–434, 449–452, 454–456, 464, 478–480, 486, 489, 491, 495, 497, 498–499, 506, 512, 515, 517–519, 538–540, 542, 546, 549–550, 552, 556, 558, 560, 569, 587–588, 590, 594–596, 598, 601, 605, 615–616, 618, 621, 624, 628, 630–631, 638, 642, 662–663, 668, 671, 675–676, 687, 690–693, 709, 712–715, 731–732, 739–740, 742, 745–747, 757, 760, 764, 767–768, 803, 807, 813–816, 830, 834, 866, 889, 912, 930, 958, 982, 984, 1000, 1007, 1011, 1013, 1023–1024
- i — — 1427. évi jegyzéke 174, 411, 496, 507, 511, 551, 580, 803, 1044
- i — — hiteleshelyi lt 129, 134, 167, 713, 715
- i — — mlt 71–72, 117, 126, 299, 414, 514, 580, 675, 785, 844, 846, 891
- i — — officialisai 785
- i — — regisztruma 216–218, 224–225, 227–231, 715
- i — — tagjai: apát: 18, 79, 103, 183, 206, 241, 280, 306, 358, 370, 580, 1034–1035, 1044, ill. Kapornaki Ottó, László, Pál; perjel: Antal, Imre, Miklós, Péter; őrszerzetes: György pap, Péter, Tamás; jegyző: Szengyeli István deák; szerzetesek: Antal fr pap, Bálint, György fr pap, Hermann, Jakab, János fr pap, Márton, Miklós, Péter
- i requisitorok 83, 274, 293
- Kolozsnagyida I. Ida
- Kolozspata I. Pata
- Kolozsvár (*Clus, Clusenburg, Clusuar, Closwar, Koluswar*) – Cluj/Cluj-Napoca – Klausenburg, Kolozs m, v 65, 70, 74, 83, 122, 157–159, 227–228, 236, 254, 263, 272, 284–287, 293–295, 298–299, 313–316, 338, 357, 366, 386, 390–392, 426, 446–447, 452, 478, 525, 539, 565, 588, 595, 614, 621, 626, 630, 631, 638, 690–693, 713, 777–779, 785, 841, 846, 853, 891, 936, 967, 985, 1044
- v (oklevéladóként) 551
- v elöljárói 526, 988–990, 993
- v lt 65, 70, 83, 263, 285–286, 293–295, 298–299, 338, 357, 390–392, 446–447, 478, 565, 588, 595, 626, 630–631, 638, 690–693, 722, 777–779, 853, 907, 936, 967, 985
- v pecsétje 293
- v városkönyve 525–526, 988–990, 993
- i bíró 65, 263, 293–294, 298–299, 390–392, 478, 525, 539, 621, 638, 691–693, 777–779, 785, 853, 985, 1044
- i cs: Bálint (Jakab f), klerikus, erd kk (1371–1385), kolozsvári plb (1384–1385) 74, 777–779, 846; Jakab (Bálint a) 74; Péter, Zsámboki cs ü 452
- i esküdtek 65, 294, 621, 690–693, 785, 985, 993, 1044
- i fn: Andornokmál, Boctelkepataka, Domb, Feketeerdő, Felekhegy, Kapus, Kőbánya, Nádas, Óvár, Papfal-

- vapataka, Patak, Sós-patak, Tölgyes-patak, Tölgyfahatár, Vásárrév
 kolozsvári hospesek 65, 70, 83, 227, 286, 293–295, 298–299, 357, 390–392, 446–447, 478, 539, 565, 595, 621, 630–631, 638, 785, 985, 1044
 — jegyző: Hernicus
 — káplán: Miklós pap
 — lkk: Anton (Barthalyus f), Bruestell (d) Hermann esküdt, Dorottya (Dávid ln), Egyed szücs, Fenescher (d) Johann, Finck Johann, Gancz (d) Ladislaus, Hartman (d) Stephan, Hasenschart (d) Nikolaus/Nykus comes (Johann f), Herbotus, Kis János (Perecsütő Miklós f), Krug (d) Nikolaus, László (Lőrinc f), Lutschmann, Menyhért bíró, Messerschmidt Joseph, Miklós comes („Székely” Tamás f) bíró, Nemes (d) Heinrich/Hench, Nikolaus (Hench f), Péter (Máté f), Ruker Thomas, Seydel (d) Georg (Seydlinus f, Wather comes unokája) esküdt, Waymor (d) Thomas esküdt, Weydel (d) Michael
 — óvári egyház vitricusa: Lutschmann
 — plb: Cristanus, Kolozsvári Bálint, Miklós
 — polgárok 70, 83, 122, 157, 263, 285–286, 293–295, 298–299, 357, 386, 390–392, 446–447, 478, 539, 565, 588, 595, 621, 630–631, 638, 690–693, 785, 853, 936, 967, 985, 1044
 — Református Kollégium Kt 682
 — százszok 386
 — Szt. Erzsébet-ispotály 272, 525
 — — — lt 272
 — — — mestere: Szász Jakob
 — Szt. Mihály templom 891
 — szücs céh lt 621
 — — — szabályzata 621
 — vásár 386
 koma (*compter*) 54
 Komárom (*Kamaron*) vm, M és Szl 25
 — — isp: Gönyüi János
 Komjászszeg (*Komyathzeg*) – Comitág/Comșești, Torda/Kolozs m, h 397
 —i cs: Imre 397
 Komlód (*Komlod*) – Comlod, Kolozs/B-Naszód m, h 996
 —i cs l. Pagocsa cs
 Komlós (*Komlyos*), Ugocsakomlós – Comlăușa, Ugocsa/Szatmár m, h 408 (!)
 Komorzánfalva (*Kamarzanfalwa*), elnéptelenedett település Felsőkálinafalva határában, Máramaros m 928
 Kompul János egri kk (1376) 258
 Konca l. Székes
 Konch, lk, Sebes 678
 Konradsdorf l. Korlátelke
 Konstantinápoly (*Constantinopolis*) – Isztambul, Bizánc/Törökország, v 23
 Kont (*Konth*) Miklós erd vd l. Rahlcai cs konvent 64. L. még ágostonos, bencés, cisztercita, domonkos, ferences, johan-nita, német lovagrendé, premontrei
 konzul l. tanácsos
 Konya bán/comes (Frank mgr, Miklós mgr és Simon mgr a) l. Szécsényi cs
 Kopács János gyűjteménye 484
 Kopaz (d) János (László a) l. Sarmasági cs
Koporbah l. Ötösbánya
 Koppánd (*Kopan*) – Copand/Copăceni, Torda/Kolozs m, h 115, 397
 —i cs: Jakab 397; Miklós (Pál f) 115; Pál (Miklós a) 115
 Koprivnica l. Kapronca
 kor, törvényes 121, 131
 Korbávia (*Corbauia, Gorbwa*) – Krbava, zsupa, H 476 (!), 838, 975
 —i cs: Bondizlo/Budizlow (Miklós mgr a) 374, 476 (!); Budula (János a) 975; György comes, kir tanácsos, követ 838; János (Budula f), kirnői étekkfogó-mester (1388–1392) 975; Karul kirnői pohárnokmester (1388–1392) 975; Katalin (Miklós mgr ln, Liskói András fel) 476 (!); Miklós mgr (Budizlow f) 374, 476 (!)

- i (*Carbauia, Corbauia*) püspökség 7, 48, 710, 722, 735, 749, 759, 797
- i ppk: Miklós, Péter, Tamás
- Korchka l. Kolicka
- Korčula l. Kurzola
- Korlát (*Corlath*), elnéptelenedett település Vedresábrány és Albis között, Bihar m 593
- Korláthelmec l. Helmec
- Korláttelke (*Corlathtelke, villa Conradi*), Gainár – Găinari/Poienița – Konradsdorf, Fehér/Szeben m, h 245, 654, 657, 659, 667, 679
- Kornéltelke (*Kornthelky, Korneltelky*), elnéptelenedett település Küküllőpócsfalva, Erdőalja és Dicsőszentmárton között, Küküllő/Maros m 726, 833
- Kornis cs lt 94, 164–165, 223, 284
- Kóród (*Corugy, Keregh, Korog, Korogh*) – Coroi, Küküllő/Maros m, h 8, 97, 301, 729, 751, 788, 837, 840
- i cs: János (Máté f) 837, 840; Máté (János a) 837, 840. L. még Szentmártoni cs
- (*Korog, Korogy*), Nádaskóród – Coruș/Corușu, Kolozs m, h 401, 507
- (*Korog*), Szamoskóród – Corod, Szatmár m, m 973
- i cs: János 973
- Kóródszentmárton l. Szentmárton
- Korógy – Korog, Valkó m/H, vár
- i cs: István (Philipus/Phylpus f) macsói bán (1383–1385) 710, 722, 735, 749, 759, 797; Philipus/Phylpus (István a) 710, 722, 735, 749, 759, 797
- Koroлева l. Királyháza
- koronázás l. király koronázása
- Korond (*Corond, Korund, Kurund*), Szilágykorond – Corund, K-Szolnok/Szatmár m, h 707–708, 717, 723–724, 748–749
- i fn: Farkasorr, Korond, Szárazaszó, Terebes, Terebesfő
- Korpád (*Corpad, Korpad*), Kolozskorpád – Corpadea, Kolozs m, h 549, 589, 609, 616, 921
- i (v. Patai) cs: Demeter 549; György (Kuncul f) 549, 589, 609, 844, 846; Illés (Mihály a) 616; János („Bogár” László a) 93–94, 616, 921; János (Mihály f) 616; Kuncul/Kuntul (György a) 549, 589, 609; „Bogár” László (János f) 93–94, 616, 921; László (Mihály f) 616; Mihály (Illés f, János, László és Péter a) 616; Péter (Mihály f) 616. L. még Patai cs
- korsó (*viteus*) 881–882, 895
- Koruska l. Kolicka
- Košice l. Kassa
- Kothendorf l. Csüdötélke
- Kotterbach (*Koporbah, Kwfurbah*), Ötösbánya – Koterbachy/Rudňany, Szepes m/Szl, h 192
- Kotus János l. Szucsáki cs
- kovács (*faber*) 213, 554
- Kovács (*Faber*) Miklós, esztergomi érseki helynök (1375e) 326
- (*Faber*) László l. Szentgyedyi cs
- Kovácsi (*Kuachy*), Fülekkovácsi – Fil’akovské Kováče, Nógrád m/Szl, h 472, 581
- i cs: István 581; János (Salamon f) 472; Salamon (János a) 472
- Kozárvár (*Kozarwar*) – Cuzdrioara, B-Szolnok/Kolozs m, h 624
- i malom 624
- Kozd l. Köhalom
- Kozma (Miklós a), lk, Ete 513
- Kozmatelke (*Cozmateleke, Kozmatelke*) – Cozma, Kolozs/Maros m, h 302, 646
- i fn: Órhegy 302
- i cs: András (János f, Antal a) 302, 646; Antal (András f) 302; Jakab (János a) 302; János (Jakab f, András a) 302; János (László f) 302; Kristóf (László f) 302; László (Mihály f, János, Kristóf, Mihály és Péter a) 302; Mihály (László a) 302; Mihály (László f) 302; Péter (László f) 302
- Kozo l. Kaszó
- kő (építőanyag) 345
- (határjel) 151, 452, 539, 865

- Kőbánya (*Kubanya*), fn, Kolozsvár 299
- Köblös (*Keblus, Kublus*), Magyarköblös – Cubleşu Unguresc/Cubleşu Someşan, Doboka/Kolozs m, h 452, 642
- i klerikus: János 642
- kőhajítás (*iactus unius lapidis*; hosszsmérték) 242, 299, 320, 335, 362, 507
- Kőhalom (*Kozd, Raboz, Rukbas*) – Co-halm/Rupea – Reps, Kőhalom sz/Brasó m, mv 105, 114, 245
- i lkk: Nikolaus comes, Salomon comes
- i száz év. egyházközség lt 376, 592, 613, 720, 939–940, 945
- (*Kwhalm*) – Rupea – Reps, Kőhalom sz/Brasó m, vár
- i vn 550
- Kőkapronca l. Kapronca
- Kökényesradnót nemzetség l. Bogáti, Dobokai cs
- Kökettelke l. Somály
- Kölcse (*Kulche*), Szatmár m/M, h 55, 973
- i cs (Szentemágocs nb): András mgr (Dénes f), szatmári isp (1373–1375) 55, 69; Dénes (András mgr a) 55, 69; István mgr (János f), aranyosi vn (1388e) 973; János (István mgr a) 973
- kölcson 153–154, 468, 530, 670, 771
- Kölesér, elnéptelenedett település Nagyszalonta határában, Bihar m
- i (*Keleser, Kuleser*) főesperesség 74, 78, 795, 1023
- i főesp: Gáspár (Pongrác f), Rozsályi Gergely
- Köln (*Kolonia*), Németország, v 216
- költség, peres 223
- megosztása 93, 564
- költségtérítés 94, 644, 655, 833, 964, 999
- elmulasztása 782
- kőműves (*muerer, murator, lapicida*) 345, 585
- König (*Rex*) Michael, lk, Vurpód 554
- könyv ellopása 969/2
- örökül hagyása 911
- Köpcsény – Kittsee, Moson m/M, h
- i cs: „Herr” Mihály, pozsonyi isp (1372–1374) 7, 68
- Köpestbánya (*KwpesBanya, KwpesthBanya*), elnéptelenedett település Aranyosbánya határában, Torda/Fehér m 261, 798–799, 834
- Körmöcbánya v lt 629
- Körös (*Kewrus*), Érkörös – Chereuşa, K-Szolnok/Szatmár m, h 432
- i cs: György (Miklós f) 432; László (Miklós f) 432; Mátyás (Miklós f) 432; Miklós (György, László és Mátyás a) 432
- (*Keurus*), Küküllőkörös, Szászkörös – Curciu – Kirtsch, Medgyes sz/Szeben m, h 665, 1014
- i (v. Eceli) cs: Arnold (Peter f), ppki fam 780–781; Georg (Peter f) 1014–1015; Martin (Peter f) 1014–1015; Peter (Georg és Martin a) 1014–1015; Peter (Arnold a) 780–781; Peter (Peter a) 1014–1015; Peter (Peter f) 665, 1014–1015
- (*Crysensis*) vm, H 776
- Körösfekető l. Fekető
- Köröspatak (*Crispatac*), Sepsiköröspatak – Valea Crişului, Seps sz/Kovászna m, h 658 (!)
- i cs: Bálint (János a) 658 (!); János (Bálint f), klerikus 658 (!)
- Köröstarján l. Tarján
- körtefa (*arbor piri*) 1005, 1008
- kötél (*funiculus*; hosszsmérték) 575
- kötélverő (*funifex*) 213
- Kövár (*Keuar, Kuuar, Kuwar*) – Chioar, vár, ma rom Berkeszpataka területén, K-Szolnok/Máramaros m 398–399, 724, 962, 970, 973, 994
- Kövespatak (*Kuespatak*), fn, Bogdánd 748
- (*Keuespatak*), fn, Salgó 452
- követ, havasalföldi 1040
- , királyi: Bredenscheid Johann, Kátai „Kátó” László, id. Lackfi Miklós
- , kolozsváriaké 447
- , lengyel 54

- , pápai 44, 53
 —, szászoké 365, 440
 követjárás a Szentszéknél 23–24, 34, 36, 154, 688–689, 1031
 —, Franciaországba (1385) 838, 851
 Középfalu (*Kuzepfaluw*, *Kwsepfalw*), Micefalva – Mica – Michelsdorf, Kükütlő/Maros m, h 725–726, 801
 Középlak (*Kuzepalak*) – Cuzăplac, Kolozs/Szilágy m, h 973
 —i cs. l. Kémeri cs
 Közép-Szolnok (*KeozepZolnok*) vm, R 683
 Középvinc l. Mihálcfalva
 közgyűlés (*generalis congregatio*), alvaidai, tanácskozó 203, 255, 807
 —, királyi kiküldöttek által tartott 257, 261–263, 267, 269, 270–271, 276–277, 299, 301, 320
 —, nádori 54
 —, —, Bihar és Kraszna vm részére 639
 —, —, Szatmár vm részére 636
 —, szász dékánáságé 474, 576
 —, szász, Hétszéké 242, 245, 440, 583, 648
 —, vajdai 259–261, 264, 266, 268, 300, 318, 333, 411, 414, 448, 452, 466, 469, 493–499, 502, 519, 527, 571, 627, 690, 954
 —, —, elmaradása 455
 —, —, K-Szolnok vm részére 484–485, 544, 602, 629, 545
 —, —, tanácskozó 370, 650–651
 közjegyző: Búzai Miklós, Hamo-i Mihály, Plantagenest Jean, Steinaui Urban, Stephan (Heynczimann f), Szentiványi Péter, Thoscha Nikolaus
 közlekedés, áru nélkül 365
 —, szabad 220, 298, 487, 695, 794, 967, 1002, 1009, 1016
 —, szabálytalan 198
 közrendű l. birtoktalan ember
 krajnik (*karaynyuk*) l. román krajnik
 Krakkó – Kraków, Kis-Lengyelország/L, v 1040
 — (*Cracho*, *Cracow*, *Karko*), Boroskrakó – Cricău – Krakau, Fehér m, mv 362, 500, 657, 659
 —i plb: Péter
 Krapundorf l. Igen
 Krassó (*Crassou*) vm, R és Sz 343
 Krassófüzes l. Füzesdő
 Krassóhódos l. Hódos
 Kraszna (*Carazna*, *Crasna*, *Nogeer*), Nagyér – Crasna, folyó 374, 541
 Kraszna (*Karazna*) – Crasna, Kraszna/Szilágy m, mv 129
 —i officialis 129
 —i villicus 129
 —i (*Crasna*) főesperesség 306, 317, 419
 —i főesp: István (Cantor/Miklós f), Miklós mgr (Pál f)
 — (*Crazna*, *Karazna*) vm, R 66, 77, 112, 127, 185, 349, 476, 639, 721, 743, 878, 919, 946, 973
 — — alisp 77, 127, 349
 — — isp 127
 — — szolgabírái 77, 349
 Krasznabéltek l. Béltek
 Krasznacégény l. Cégény
 Krasznahídvég l. Hídvég
 Krasznahorvát l. Horvát
 Krasznamihályfalva l. Mihályfalva
 Krasznarécse l. Récse
 Kraus (*Crispus d*) Johann, villicus, Nagydísznód 711
 Krbava l. Korbávia
 Krebsbach l. Kákova
 Kreisch l. Keresd
 Kricsfalva (*Crich*) – Kricsovo, Máramaros m/U, h 150
 —i kenéz: Stoian Ioan
 Krisztus Teste-oltár, Gyfv 91
 Kriva l. Kirva
 Krk l. Veglia
 Kronstadt l. Brassó
 Krug (d) Nikolaus, lk, Kolozsvár 526
 Kuachy l. Kovácsi
 Kubanya l. Kőbánya
 Kublus l. Köblös

- Kuchard* I. Kocsárd
Kuchmannthal I. Cikmántor
Kuchperg I. Kürpöd
Kucsó (*Kucho*) – Cuceu, K-Szolnok/Szilágy m, h 968
Kujávia (*Cuyavia*), régió, L 132
 —i kapitány: z Wazemborga Bartosz
Kulche I. Kölese
 kulcs 23, 474
Kuleser I. Kölesér
Kulus I. Kolozs
Kun Lukács I. Rozsályi cs
Kund (*Kund*, *Kwnd*) – Cund – Reussdorf, Küküllő/Maros m, h 209, 211–212, 321, 412, 428, 592, 613, 797
 —i lkk: Georg (Henning f), Jakob, Peter
 —i malomhely 212
Kunfalu (*Keethkuunfalu*), Kétkunfalu, elnéptelenedett település Mezősömlő közelében, Krassó/Temes m 343
 kunok bírása 636. L. még Garai Miklós
Kunország (*Comania*) 835
kúria I. udvarház
Kurund I. Korond
Kurzola (*Karchala*) – Korčula – Curzola, Dalmácia/H, sziget és v
 —i ppk: da Veglia Giovanni
Kusaly (*Kusal*) – Coșeu, K-Szolnok/Szilágy m, mv 178, 234, 383, 404, 561, 564, 572, 661, 683, 707–708, 717, 723–724, 748–749, 763, 771, 794, 855, 862, 878, 883, 897–898, 901, 918–919, 928, 941, 946, 962, 970, 972, 974, 975, 1038
 —i fürdő 404
 —i pap: Balázs
 —i sokadalom 794
 —i Szűz Mária-templom 794
 —i cs (Jakcs-ág): András mgr (Jakch mgr f) bácsi officialis (1382), beregi isp (1382–1388), kir kincstartó (1382–1389), udvari lovag (1386), verőcei isp (1388) 404, 424, 564, 661, 682–683, 702, 707–708, 723, 749, 794, 855, 861–862, 878, 883, 897, 898, 901, 918–919, 925, 928, 941, 946, 962, 968, 970, 972–975, 994, 1038; Tamás mgr (Jakch mgr a) 404, 564
 —i (v. Moni) cs (Jakabfi-ág): Jakab (Miklós mgr a) 234, 763, 973; Miklós mgr (Jakab f) 234, 763, 973
kút (*puteus*) 314, 592
Kút (*Kuth*, *Kwt*), Kútfalva – Cut – Kolt, Fehér m, h 86, 534, 537, 956, 964
Kutos (*Kutos*), elnéptelenedett település Détért határában, Gömör m/Szl 916
 —i cs: Demeter 916

- kutya 213
Kuuar, *Kuwar* l. Kóvár
Kuzepuinch l. Mihálcfalva
 Küküllő (*Kykullew*, *Kyskykullew*), Kis-Küküllő – Tárna Mică – Kleiner Kockel, folyó 97, 726, 751
 — (*Keukeuleo*), Nagy-Küküllő – Tárna Mare – Grosskockel, folyó 870
 —i (*Kykelleu*, *Kykullew*) főesperesség 86, 88, 100, 107, 121, 160, 180, 186, 192, 364, 550, 696, 759, 834
 —i főesp 18. L. még Tótsolymosi „Apród” János mgr
 — (*Kykellew*, *Kykullew*) vm, R 8, 87, 94, 97, 212, 279, 321, 375–376, 490, 498, 560, 665, 720, 726, 729, 751, 797, 801, 831, 833, 1014–1015
 Küküllőalmás l. Almás
 Küküllődombó l. Dombó
 Küküllőkőrös l. Kőrös
 Küküllőpócsfalva l. Pócsfalva
 Küküllőszéplak l. Széplak
 Küküllővár (*castrum Kikulew/Kykellew*, *Kykyllewar*) – Cetatea de Baltă – Kockelburg, Küküllő/Fehér m, vár 336, 339, 429, 473, 480, 489, 562, 592, 594, 642, 654, 656, 729, 739, 757–758, 788, 837, 844, 860, 948
 Külsősemesnye l. Semesnye
 Külső-Szolnok (*Zolnok exterior*, *Zolnuk*) vm, M és R 19, 239, 383, 385, 398, 477, 484–485, 513, 544–545, 559, 593, 602, 629, 697, 707–708, 717, 719, 723, 748–749, 842, 855, 862, 878, 896–898, 918, 928, 941, 946, 954, 968, 972–975, 1002, 1006, 1009. L. még Belső- és Közép-Szolnok
 — — alisp 477. L. még Gál mgr, Kalondai András
 — — szolgabírái 239, 385, 559, 629, 719, 1006
 Kürpöd (*Kirchpert*, *Kuchperg*) – Chirpär – Kirchberg, Újegyházszék/Szeben m, h 62–63, 74
 —i lk: Johann, kir káplán, vessződi plb (–1373), nagycsúri plb (1373–) 62–63, 74
 Kürtös, Somogy m/M, h
 —i cs (Bő nb): Bereck (Messer István f) 702; „Messer” István (Bereck a) 682, 702
 Kwar l. Kővár
 Kwbanya l. Kőbánya
 Kwfurbah, Kwfwrbah l. Ötösbánya
 Kwhalm l. Kőhalom
 Kwkapronca l. Kapronca
 Kwketelke l. Somály
 Kwnd l. Kund
 KwpesthBanya l. Köpestbánya
 Kwsepfalu l. Középfalu
 Kwt l. Kút
 Kyak, azonosítatlan település, Losonc környékén, Nógrád vm (?) 581
 —i cs: János 581
 Kyzelman Johann, villicus, Nagydisznód 554
Kykelleu, castrum l. Küküllővár
Kylsescemesnye l. Semesnye
 Kynda, jb, Honc 875
Kyou l. Kijev
Kyptelke l. Kintelke
KysBermen l. Börmény
Kyschyruad l. Kiscsirvád
Kysenid l. Enyed
Kyshermen l. Ermény
Kyshothwan l. Hatvan
Kyskykullew l. Küküllő
Kypachal l. Pacal
Kyssebes l. Sebes
Kystecheu l. Técső
Kyswalkya l. Kisvalkaja
Kyszekes l. Székes
Kyzd l. Kézd, -i

L

- láb föld (*terra pedalis*) 819
 Láb föld (*Labfeuld*), fn, Szucsák 819

- Lackfi cs (Hermán nb): Dénes mgr, ifj. (id. István vd f, legifj. István a), erd vd és szolnoki isp (1359–1367) 15, 139, 257, 283, 301, 367, 478, 581, 668, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 873; Imre (id. István vd f), erd vd és szolnoki isp (1369–1372), nádor (1372–1375), kapitány Itáliában (1373), udvari lovag 4, 7, 11, 15, 21, 31, 44, 47, 54, 59, 68, 85, 96, 115, 118, 125, 161, 247, 398, 746, 834, 954; István, id. (Dénes, Imre és ifj. István a), erd vd (1344–1350), szlavón és dalmát-horvát bán (1350–1353) 139, 161, 494, 749; István, ifj. (id. István vd f), dalmát-horvát bán (1371, 1383–1384), erd vd és szolnoki isp (1372–1376, 1385–1386), főkapitány Itáliában (1373), nádor és a kunok bírója (1387–1392), lovászmester (1387–1395) 4, 6–7, 11, 21, 31, 15–17, 44, 49, 53, 68, 91, 96, 113, 115, 118, 132, 148–149, 158, 161, 167, 172, 191, 199, 205, 277, 309, 398, 614, 759, 797, 817, 858, 860, 873, 875, 902, 904, 909–910, 913, 919, 925, 928, 954–955, 959, 967, 974–975, 983, 995, 998; István, legifj. (Dénes f) kir lovászmester (1368–1382, 1382–1384, 1385–1387) 7, 15, 68, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 873; Lachk/Lochk mgr (id. István, id. Miklós mgr és Pál a) 155, 875; Miklós mgr, id. (Lachk f) ungi isp (1362–1379), kir követ (1373) 23, 34, 36, 155, 875; Pál (Lochk f) 875
- láda (*cista*, *scrinium*) 94, 97, 321, 604, 628, 800
- Ladamóc (*Ladamoch*) – Ladmovce, Zemplén m/Szl, h 240
- Ladislau, karáni officiális (1375) 145
- (Bere f) l. Oláh Ladislau
- (Lehach f), b, Bolosnica 197
- Ladislau, lk, Segesvár sz 381
- (Elis férje), lk, Alvinc 113
- laikus 23
- Lajos kalocsai érsek l. Helfenstein Lajos
- , a váradi Szűz Mária nagyobbik oltárának papja (1381) 599
- Lajos (I.; Katalin, Mária és Hedvig a), magyar (1342–1382) és lengyel király (1370–1382) 5–7, 11, 14, 16–17, 19–24, 26–27, 31, 34–37, 41–42, 44, 49, 53, 56, 58, 61–63, 65–66, 68–72, 75–76, 80, 82–84, 87, 91–92, 95, 98, 101, 105, 109–112, 118, 127–128, 132–133, 138–139, 142–152, 155–159, 161, 170, 172, 176, 185, 187, 189, 195, 197, 205/2, 213, 220–221, 226, 235, 242–243, 249, 257, 262–263, 265, 267, 269–274, 276–279, 281–287, 293–299, 301–304, 309, 311–316, 320–321, 323, 335, 337–338, 343–345, 348, 350–352, 354, 356–357, 362–365, 367–368, 371–376, 382–384, 386, 390–392, 396, 398–399 (!), 408 (!), 410, 421–422, 436–437, 440, 446–447, 453, 461–464, 469, 472, 475, 477–478, 480–481, 484, 487–488, 492, 496, 509, 518, 520, 522, 524, 527, 529, 531, 533, 535, 541, 550, 553, 555, 557–558, 565–568, 571, 581, 591, 593, 597, 603–604, 610–612, 619–620, 622–623, 625, 630–631, 638, 645, 659–661, 673, 681–683, 687, 690–695, 707, 710, 716, 718, 720, 722, 728–729, 731, 735, 737, 759, 776–779, 794, 797–798, 800, 806, 810–811, 817, 824, 834, 843, 849–850, 853–855, 865, 869, 874 (!), 896–897, 899, 906, 915, 918, 923, 935–936, 954, 985, 994, 998
- — erdélyi tartózkodása 145–150, 155, 158–159
- orléans-i herceg (V. Károly francia kir tv) l. Valois Lajos
- lakat 23
- lakatgyártó, lakatos (*serator*) 213

- Lak, Borsod m/M, h
 —i cs (Baksa nb): János erd prp (1389–1402) 1008, 1026
Lakuray, Lakwrya l. Uraly
Landescron, Landskron l. Talmács
 lándzsa 335
 Langenthal l. Hosszúaszó
Lanzcron l. Talmács
 Lapád (*Lapad*), Magyarlapád – Lopadea ungurească/Lopadea Nouă, Fehér m, h 115, 1014
 —i cs (Demjén nb): Bekun/Buken (Mihály és Miklós a) 115, 801, 1014; Mihály (Bekun f) 115; Miklós (Bukén f) 801, 1014
 — (*Lepad*), Oláhlapád – Lopadea română/Lopadea Veche, Fehér m, h 462
lapis Tydrici l. Törösvár
 Lápos (*Lapus*), Magyarlápos – Lăpușul ungurească/Târgu Lăpuș, B-Szolnok/Máramaros m, mv 624
 Láposliget (*Lapusligeth*), fn, Szentiván 592
 Lapupatak (*Lebzopataka*) – Lăpu/Ruginoaia, Kolozs m, h 813
 László diakónus (1383) 765
 — mgr, erd éneklők l. Szentkirályi László
 — erd kk (1377–1386), dékánk (1377–1378) 312, 332, 413, 507, 547, 881–882
 — mgr, erd karbeli deák (1388) 944–945
 —, erd karbeli klerikus (1385–1391) 840
 — mgr (Péter f) erd ppki helynök, ózdi főesp l. Ajkai „Veres” László
 — erd prp l. Kátai „Kátó” László
 — fenesi pap (1381) 609
 — igeni plb (1378–1379), erd kk, dékánk (1378–1379) 415, 438
 — fr, kolozsmonostori apát (1383–1385) 785
 — nyitrai ppk l. Deméndi László
 — mgr (András f), segedi plb (1365/1366–1375), erd kk (1368–1375), erd dékánk (1373–1375) 32, 74, 115, 131
 — váradi és veszprémi ppk l. Deméndi László
 — váradi karbeli prebendarius (1380) 572
 —, váradi karbeli klerikus (1384) 812
 László (IV.), király (1272–1290) 511
 — avdi emb 895
 — bálványosi vn l. Szentgyörgyi cs
 — deák, avdi jegyző (1376) 210
 — erd avd (1390–1392) 384, 388, 611, 694, 718. L. még Derencsényi László, Nadabi László
 — erd vdi fam 16, 83
 — oppelni herceg l. Piast László
 — szentimrei officális (1376) 210, 212
 —, b, K-Szolnok vm 579
 —, szűcs, jb, Pocsaj 637
 —, ü, lk, Solymos 160
 — (András a) l. Kalondai cs
 — (Dénes f), b, Szabolcs vm 973
 — (Desew f), erd vd, székely és szolnoki isp l. Losonci cs
 — mgr (Desew f) l. Vas cs
 — (Egyed f) l. Szomordoki cs
 — (Geleth f, Miklós a) l. Virágosberki cs
 — (István és László a) l. Nádasi cs
 — (István f), b, K-Szolnok vm l. Szilágy-szegei cs
 — (János f), hospes, jb, Fodorháza 225
 — („Kopasz” János f) l. Sarvasági cs
 — (Mihály és Péter a) l. Nádasi cs
 — („Gerew” Miklós f) l. Méhesi cs
 — (Miklós tv) l. Szentgyörgyi cs
 — (Mikola tv) l. Szamosfalvi cs
 — (László f, István tv, Margit a) l. Nádasi cs
 — (Pál f), b, K-Szolnok vm 572
 — (Petew f), erd avd l. Derencsényi cs
 — (Simon f) l. Károlyi cs
 — mgr (Ugrin f), erd avd l. Nadabi cs
 — (Wilken f) l. Kajlai cs
 Lászlóháza (*Lazlauhaza*), elnéptelenedett település Mezösomlyó közelében, Krassó/Temes m 343
 Laterán (*Lateran*), pápai palota Rómában 78
 —i zsinat 78, 326
 later 61, 266, 777, 826
 — bűjtatása 711
 — elfogása 719
 — elítélése 875
 — megégetése 711

- Laurențiu (Deme f, Britonyai Fernia férje), b, Britonya 268
- Layk/Layko havasalföldi vd l. I. Vladislav Vlaicu
- Laysta l. Loviștea
- lázadók 817, 928
- Lazar (d) Nikolaus, jb, Balázstelke 133
- leány 54
- fiúsítása l. fiúsítás
- , hajadon 384, 459, 517, 654, 680, 740, 747, 752, 1023–1024
- leányegyed 86, 89, 300, 353, 461–462
- kiadása 45, 389
- — egy tagban 50, 57
- kifizetése 88, 375, 587, 605
- , birtokban kiadott 20, 31, 45, 50, 56–57, 97, 113, 123, 128, 133, 148, 210, 212, 268, 277, 300, 308–309, 318, 353, 374–375, 534, 545, 562–563, 579, 587, 656, 664, 666, 721, 782, 788, 793, 960
- Leblang l. Lemnek
- Lebzopataka l. Lapupatak
- Lechința l. Lekence
- Lecsmér (*Lechmer*) – Leșmir, Kraszna/Szilágy m, h 349, 878
- i cs: László (Pathoch f) 349, 878; Pathoch/Pathowch (László a) 349, 878
- legátus, pápai l. pápai legátus
- legelő (*terra pascualis*) 320, 345, 355, 592, 613
- legeltetés 48, 613, 711, 795
- Légen (*Legen*) – Legin/Legii, Kolozs m, h 282, 296, 552, 713, 715
- i officialis: Göci András
- Lehach (Ladislaw a), b, Bolosnica 197
- Lehota (*Lehota*), Gácslehota, Gácsliget – Lehôtka, Nógrád m/Szl, h 847
- Lekence (*Lekenche*), Maroslekence – Lechința, Torda/Maros m, h 738
- i lk: Pál (Fábián f)
- Lele (*Leele, Lele*) – Lelei, K-Szolnok/Szatmár m, h 724, 941, 968, 973
- i cs: Benedek („Kaplony” Tamás f) 973; „Kaplony” László 941; „Nagy” László 941, 968; László (Tamás a) 973; „Kaplony” Márk 941; Mihály (Tamás f) 973; „Kaplony” Tamás (Benedek a) 973; Tamás (László a) 973; Tamás (Mihály a) 973
- Lelesz (*Lelez*) – Leles, Zemplén m/Szl, mv
- i Szt. Kereszt premontrei konvent (hiteleshelyként) 4, 47, 66, 69, 80, 150, 399, 435, 437, 476, 575, 591, 612, 632, 661, 684, 699, 730, 733–734, 741, 743–744, 756, 761, 827, 863, 923, 925, 941, 1003–1004
- i — — hiteleshely lt 47, 150, 166, 473, 482, 591, 733, 756, 761, 863, 925, 941
- i — — tagjai: prp: János, Pálóci Domo-kos; szerzetesek: Antal pap, János pap, Tamás pap
- Lélfalva l. Mikófalva
- lelkigondozás, híveké 43, 52, 58, 74, 99, 104, 200–201, 237, 241, 290–291, 317, 358, 361, 1030–1032, 1034–1035
- lelkipásztor 892
- Lemberg l. Lwów
- lemeztelenítés l. jobbágy lemeztelenítése, nők megerőszkolása
- lemondás l. egyházi méltóságról, főesperességről, jogigényről, kanonokságról, plébániosi javadalomról
- Lemnek (*Lobendyk*) – Lovnic – Leblang, Kóhalom sz/Brassó m, h 114
- i lk: Hak Anton
- Lendava l. Lindva
- Lendernó (*Lynduo*), elnéptelenedett település Kötterbach környékén, Szepes m/Szl 192
- lengyel rendi lt 1040
- Lengyelkék (*Bingenkirch, Regerkirch, Rengelkirch, Rengerkerh*) – Ringelkirch, elnéptelenedett település Hosszútelke határában, Fehér m 86, 443, 534, 537, 923, 934, 953, 956, 964
- Lengyelország (*Polonia*) 23, 27, 54, 64, 74, 104, 183, 689

- királya: Lajos, II. Ulászló Jagelló
 — királynője: Hedvig
 —i előljárók 522
 —i pápai legátus 829
 Leó (X.), pápa (1513–1521) 1033
 — gyfvi főesp, nagycsúri plb l. Nagycsúri cs
Lepad l. Lapád
 lépés (*gressus*; hosszmérték) 1018
 Lépes (*Lepes d*) cs (váraskeszi): András (János f) 961; György erd ppk (1427–1442) 870; János (András a), erd avd (1369–1372) 247, 336, 411, 423, 961
Lesaneto l. Lussagnet
 Leschkirch l. Újegyház
 Lesina (*Fara*) – Hvar, Dalmácia/H, v
 —i (*Pharensis*) ppk: Benvenuto, Ciga Stjepan
 Lešmir l. Lecsmér
 Lesnyek (*Lesnuk*), fn, Lesnyek 880
 Lesnyek (*Lesnuk*) – Lešnic, Hunyad m, h 880
 —i fn: Biharos, Lesnyek
 —i kenéz 880
 —i cs: Debree (Iwan f) 880; Iwan (Debree a), kenéz 880
 Lesses (*Pulcher mons, Schonberg*) – Şulemberg/Dealul Frumos – Schönberg, Nagysink sz/Szeben m, h 106, 648
 —i fn: Fettendorf
 —i malom 648
 —i Michael comes 648
 Léta (*Leta*) – Lita, Torda/Kolozs m, vár és kerület 635, 758
 —i vn: Aranyi István és János
 Létavértes l. Vértes
 Leukus (Balázs és Péter tv), b, Küküllő vm l. Héderfáji cs
Leurenchtelke l. Lőrincelke
 Léva (*Leua*) – Levice, Bars m/Szl, vár 707
 levél l. oklevél, missilis
 levelesítés 553, 875
 Levice l. Léva
Lewrinchryue l. Lőrincréve
 Leynczynk Georg, lk, Újváros 1018
 Libercse (*Alsowliberche, Lyburche*), Alsólibercse, Nagylibercse – Ľuboreč, Nógrád m/Szl, h 954
 — (*Eghazasliberche*), Egyházaslibercse, Kislibercse – Ľuboriečka, Nógrád m/Szl, h 954
 —i cs (Kacsics nb): Mihály (Simon és „Tompos” Tamás a) 954. L. még Berzencei cs
 —i — (Palásti-ág): Mihály (Miklós f) 954; Miklós (Rado f, Mihály a) 954; Rado (Simon f, Miklós a) 954; Simon (Mihály f, Rado a) 954
 —i — (Tompos-ág): Falkus („Tompos” Tamás f, Miklós és Simon a) 954; János („Tompos” Tamás f, Mihály és Miklós a) 954; Mihály (János f) 954; Miklós (Falkus f) 954; Miklós (János f) 954; Simon (Falkus f) 954; „Tompos” Tamás (Mihály f, Falkus és János a) 954
 licentiatús l. egyházjogi licentiatús
 Lien (Renner/Rhener comes ln, Herbord fel), lk, Vinc 113
 Liget (*castrum Lygeth*), Végles – Vígľaš, Zólyom/Szl 566
 Lindva (*Lyndwa*), Alsólendva – Lendava, Zala m/Szlv 648/2, 710, 722, 735, 749, 759, 797
 —i cs (Hahót nb): István szlavón bán (1381–1385) 648/2, 710, 722, 735, 749, 759, 797; János szlavón bán (1381–1385) 648/2
 Lipcse (*Lypche, Lypczew*), Zólyomlipcse – Slovenská Ľupča – Slowakisch Liptsch, Liptó m/Szl, mv 398–399 (!)
 Lipnitz (*Lipnicz*) – Lipienica, Pomerehlen/L, h 969/2
 —i lk: Klemens
 Lipót (III.) (Vilmos a) osztrák (1365–1379), stájer, karintiai és krajnai herceg, tiroli gróf (1365–1386) 522
 Lippa (*Lippa*) – Lipova, Arad m, mv 54, 92, 103

- Lippai cs: István (János f) pap, aradi őrk (1366–1369), szatmári főesp (1368–), erd kk (1368/1369–1374), csanádi kk (–1369), zágrábi kk (1374) 74, 103; János (István a) 74, 103
- Liptó (*Lypto*) vm, Szl 335, 468
- — isp: Bebek György
- Liszko (*Lizkow, Lyzko*), elnéptelenedett település Bobota határában, Valkó m/H 356, 364, 390–392, 464, 476 (!), 487
- i cs (Szentemágocs nb): András 476 (!); János boszniai ppk (1387–1408) 955, 974–975, 983, 995, 998; Pál kir étékfogómeister (1360–1381) 7, 68, 356, 364, 390–392, 464, 487
- Lita l. Léta
- litvánok (*Lithvani, Litwani*) 335, 849, 957
- elleni hadjárat (1377, 1382) 335, 849, 935
- Livada l. Dengeleg, Egres
- Livezile l. Vláháza
- ló 56, 69, 72, 215, 345, 470, 478, 483, 554, 651, 738, 865, 895, 967, 1004.
- L. még csődöröcsikó
- lefoglalása 979
- megölése 635
- patkolása 213
- , csikó 734
- , hátas 157
- , ménesbeli 409, 800, 913
- Lobendyk l. Lemnek
- Loch (d) István l. Faragói cs
- Lochk (Miklós és Pál a) l. Lackfi cs
- Lochonch, Lodhunk l. Losonc
- Logig l. Ludvég
- Lok Hennyng, lk, Szelindek 659
- lókereskedelem 979
- Lokson (*Lokson*), elnéptelenedett település Kőlözna közelében, B-Szolnok/Szilágym 356
- Lokydel, lk, Szeben 585
- Lombos/Lombus János, egri kk (1376) 258
- Lóna (*Lona*), fn, Cseh 353
- Lóna (*Lona inferior*), Alsólóna, Aranyoslóna – Luna de Arieș/Luna, Kolozs/Torda m 662
- (*Lona*), Kendilóna – Lona/Luna de Jos, Doboka/Kolozs m, h 50, 219, 223
- i cs (Kaplyon nb): Demeter (Miklós a) 50, 219; Mihály 219, 223; Miklós (Demeter f) 219
- Lónyay cs lt 25, 710
- Looch (d) Jakab l. Faragói cs
- Lopadea Nouă, Lopadea Veche l. Lapád lopás 213, 231, 387, 483, 711, 738, 842, 950, 969/2, 1029
- Loránd győri prp l. Salamonvári Loránd
- Lórántháza (*Loranthaza*), ma Baktalórántháza része, Szabolcs m/M, h 503, 513
- i cs: András (Loránd f, Gergely a) 503, 513; Gergely (András f) 503; Loránd (András a) 503
- Lorenz (Simon és Michael a), Balázstelke 128
- Losaag, Losad l. Lozsád
- Losonc (*Lochuch, Lodhunk, Lossoncz, Luchonch*) – Lučenec, Nógrád m/Szl, mv 185, 191, 257, 301, 367, 406, 410, 422, 431, 439, 445, 465, 472, 519, 543–544, 560, 567, 578, 581, 599, 602, 604, 617, 633/2, 640–641, 684, 688–689, 710, 839, 847, 851, 869, 906, 908, 916–917, 955, 969, 974–975, 983, 995, 998
- i cs (Tomaj nb): Dénes, tárnokmester (1224–1231) 354; Dénes, id. (Deseu mgr, István bán és id. Tamás a) 301, 580, 640–641, 710
- i — (Bánfi-ág; Monyorói, Régeni): Albert mgr (id. István f) 567, 624, 847; Dénes mgr, ifj. (ifj. Tamás mgr f, leg-ifj. Tamás a), udvari ifjú (1383), zólyomi isp (1385–1387), dalmát-horvát bán (1387–1389) 185, 257, 273, 283, 301, 367–368, 406, 410, 422, 429, 431, 433, 444, 457–458, 472, 481, 491, 567, 580–581, 604, 686, 710, 847, 851–852, 906, 908, 917, 930, 955, 965–966, 969, 974–975, 977, 983, 995, 998, 1027 (!), 1039; György mgr (id. István f) 543, 567,

- 580, 624; István, id. (id. Tamás f, Albert mgr, György mgr, ifj. István mgr és ifj. László mgr a) 257, 283, 301, 367–368, 406, 410, 422, 431, 472, 481, 491, 543, 567, 580–581, 624, 839, 847, 892; István mgr, ifj. (id. István f), temesi és csanádi isp (1386–1388), szőrényi bán (1387–1388) 567, 624, 892; László mgr, ifj. (id. István mgr f), udvari lovag (1382/1384), besztercei isp (1384–1386), temesi isp és szőrényi bán (1386–1387), szlavón bán (1387–1389) 81, 257, 283, 301, 367–368, 406, 410, 422, 431, 472, 481, 491, 567, 580, 624, 688–689, 839, 847, 955, 974–975, 983, 995, 998; Tamás, id. (id. Dénes f, id. István mgr és ifj. Tamás mgr a) 283, 301, 367, 406, 410, 431, 457–458, 481, 580–581, 710; Tamás mgr, ifj. (id. Tamás f, ifj. Dénes mgr a) 185, 257, 273, 283, 301, 367–368, 406, 410, 422, 429, 431, 433, 444, 472, 481, 491, 567, 580–581, 604, 686, 710, 847, 851–852, 906, 908, 457–458, 917, 930, 955, 965, 966, 969, 974–975, 983, 995, 998, 1027 (!); Tamás mgr, legifj. (Dénes bán f) 1039; Zsigmond orsovai, miháldi, sebesi és zsidóvári vn (1415–1420) 145
- i — (Dezsőfi-ág): Dénes, ifj. (Desew f) 543; Desew/Desew (id. Dénes f, László erd vd, Mihály mgr és Miklós a) 17, 191, 257, 277, 301, 435, 439, 445, 465, 519, 543–544, 560, 578, 599, 602, 633/2, 640–641, 684, 703, 770, 831, 869, 916, 920; László mgr (Desew „bán” f), székely isp (1373–1376), erd vd és szolnoki isp (1376–1385, 1386–1392), franciaországi követ (1385) 17, 118, 128, 133, 135, 191, 209, 211, 226, 243, 246, 257, 259–262, 264, 266, 268, 277, 283, 300–301, 303 (!)–305, 308–311, 313, 318, 321, 323, 329, 332–334, 348, 353, 356, 364, 367, 370, 390–392, 410, 414, 435, 439, 444–445, 448, 450, 452, 455–456, 464–466, 469, 471, 475, 477, 484–485, 487, 493–500, 502, 507, 509, 512, 516–519, 522, 524, 527, 529, 531–532, 534, 537, 543–549, 557, 560, 566, 571–572, 573, 578–581, 596–597, 599, 602–604, 614, 624–627, 629–631, 644, 650–652, 655, 684, 686, 697, 709–710, 713, 715–716, 722, 725–726, 729, 731, 735, 748–749, 751, 753, 758–759, 770, 782, 786–787, 797, 805 (!), 809–810, 826, 831, 833–834, 838, 845, 848, 851, 860, 869, 872, 876, 880, 905, 916, 920, 923, 929, 935, 953, 955–956, 964, 966, 974–975, 978, 980–981, 983, 986, 995, 998–999, 1007, 1011, 1013, 1017 (!), 1027 (!); Mihály mgr (Desew f) 543, 633/2, 640–641, 684; Miklós mgr (Desew f), székely isp (1382–1385) 543, 652, 670, 703, 832, 920
- i — (Losonci-ág; Vécsei): Dénes mgr, ifj. (István bán f) 257, 283, 301, 354, 367–368, 406, 410, 422, 427, 431, 433, 472, 481, 581, 617, 640–641, 848; István (id. Dénes f, ifj. Dénes mgr a) szőrényi bán (1342–1349) 257, 283, 301, 354, 367–368, 406, 410, 422, 427, 431, 472, 481, 581, 640–641, 848
- lovag (*miles*) 44, 194, 236, 244, 249, 398, 488, 554, 688–689, 707, 723–724, 858, 861
- , udvari (*aule miles*) 19, 41, 68, 520, 626, 682–683, 702, 708, 717, 723–724, 748–749, 794, 855, 862, 897, 899, 918, 926, 955
- lovaglás 106
- lovagrend l. johannita, német lovagrend
- lovászmester, királyi: Lackfi ifj. István és legifjabb István
- , királynéi: Drágfi „Oláh” János
- , moldvai: Dragoyus

- Lovista (*Laysta*) – Lovištea, Havasalföld, tájegység 98
- Lovnic l. Lemnek
- Lozsád (*Losaag*, *Lossad*, *Lusad*) – Jele-dinți, Hunyad m, h 332, 339, 342, 347, 600
- i cs: András 339; Balázs (Mihály f) 339, 342, 347, 600; Domokos 332, 347; Jakab 332, 339, 342; János (Lőrinc a) 347; Lőrinc (János f) 347; Mihály (Balázs a) 347
- Lőrinc csombordi pap (1376) 186
- váradi karbeli pap (1375–1380) 151, 572
- Lőrinc, fam, ü, lk, Bődön 89
- , lk, Fahíd 251
- , Macskási cs ü 1007
- (István f), b, Balázstelke 530, 560, 831
- (János a) 581
- (László a), lk, Kolozsvár 293
- (Mihály a), lk, Ete 513
- Lőrincréve (*Lewrinchryue*), fn, Igrici 917
- Lőrinctelke (*Leurenchtelke*), elnéptelenedett település Mezősályi határában, Torda/Maros m 276
- Luboreč, Euboriečka l. Libercse
- Lubotice l. Kellemes
- Lúcia (ifj. Kelneki Michael, majd Benedeki László fel) l. Gyógyi cs
- Lud, román, lk, Szeben sz 711
- Ludas (*Ludas*), Botludas, Kisludas – Gusu – Giesshübel, Fehér/Szeben m, h 654, 698, 750, 752
- i cs: György (Miklós a) 698; Miklós (György f) 654, 698, 750, 752
- (*Ludas*), Marosludas – Luduș, Torda/Maros m, h 319, 1005, 1008
- (*Ludas*), Nagyludas – Ludoșul mare/Ludoș – Grosslogdes/Grossludesch, Szerdahely sz/Szeben m, h 907
- i cs: Nikolaus comes 907
- Ludvég (*Ludweg*) – Logig – Ludwigsdorf, Kolozs/B-Naszód m, h 954
- Lueschkyrg l. Újgyház
- Lukács pap, gyógyi káplán (1386) 881–882
- újfalusi pap (1376) 186
- , a váradi Szt. Ilona-oltár papja (1381) 599
- Lukács (István a) l. Gyógyi Lukács
- (Jakab tv), lk, Hídvég 650
- (János és Péter a), újlaki officiális (1373–1374) 69, 80
- Lukács (kövecsesi) cs lt 921–922
- Lukas (Peter a), lk, Tyúkos 56
- Luna de Jos, Luna l. Lóna
- Luncani l. Gerend
- Lupch, jb, Csikós 875
- Lupsa (*Lwpsa*), Nagylupsa – Lupșa, Torda/Fehér m, h 834
- i cs: Kendeth (Nicolae comes a) 635, 834; Nicolae comes (Kendeth f), lup-sai kenéz 635, 834
- Lupu l. Farkastelke
- Lusad l. Lozsád
- Lussagnet (*Lussonet*), Franciaország, h 74, 104, 162
- , Jean de, bácsi kk (1374–1375), szege-di főesp (1374), erd kk (1374–1378), erd éneklők (1374–1377), ózdi főesp (1376–1377) 74, 104, 162, 183, 235, 275, 361
- Lutschmann, a kolozsvár-óvári egyház vitricusa (1380) 525
- Lwów (*Lemburga*) – Lviv – Lemberg, Halics/U, v 927
- i domonkos konvent lt 594/2
- Lylendorf l. Mikófalva

M

- Maccus l. Makkos
- Machal/Fachal (d) Péter, lk, Hunyad 266
- Machala l. Mocsolya
- Machy l. Mocs
- Măcicașu l. Macskás
- Macrus l. Marc
- Macska Domokos erd avd (1356–1359) 519
- Macskás (*Alsoumachkas*), Alsómacskás, Szentmártonmacskás – Sánmárton-Măcicaș/Sánmárton, Doboka/Kolozs

- m, h 59, 157, 173, 175, 529, 958, 963, 1007, 1020
- i cs: András (Miklós f) 157, 173, 175, 958, 963; Balázs (Miklós f) 157, 173, 175, 529, 958, 963, 1007; István (Miklós f) 958, 963, 1007, 1020; Joseph (Miklós a) 157, 175; Miklós (András, Balázs, István és Péter a) erd avdi jegyző (1373) 59, 157, 173, 175, 529, 958, 963, 1007, 1020; Péter (Miklós f) 958, 963, 1007, 1020
- (*Machkas*), Hosszúmacskás – Macicașul Lung/Satu Lung, Doboka/Kolozs m, h 117, 387, 426, 430
- i cs: „Darabos” Mihály dobokai szb (1378) 117, 387, 426
- (*Felseumachkas*, *Machkas*), Felsőmacskás, Magyarmacskás – Macicașul Ungureșc/Măcițașu, Kolozs m, h 93–94, 471, 958, 1007
- i cs: „Veres” Miklós 93–94
- Macsó (*Machou*) – Mačva, bánáság, Sz
- i bán: Alsáni János, Garai id. Miklós és ifj. Miklós, Horváti János, Korógyi István
- Mada (*Maday*), Nyirmada – Szatmár m/M, h 736
- i cs: Miklós 736
- Madarasájfej (*Madarasayfey*), fn, Szentkirály 813
- Madarász (*Madaraz*), Nagymadarász – Mădăraș, Szatmár m, h 593
- i cs: János (László a) 593; László (János f, László a) 593; László (László f) 593
- Măeriște l. Krasznahidvég
- Mag l. Csernavoda
- Magaré (*Magria*, *Magyar*) – Magărei/Pelișor – Magarei, Újegyház sz/Szeben m, h 76, 245
- i Salomon comes, újegyházi székbíró (1374) 76, 84, 245
- Magarregun* l. Régen
- Magas, karáni officiális (1375) 145
- Magessalla* l. Meggyes
- Magfalua* l. Mátyfalva
- magister (egyházi) 7, 32, 49, 59, 73, 86, 88, 93–94, 100, 107, 121, 128, 133, 160, 168, 171, 180, 186, 205/2, 238, 300, 323, 330, 330, 364, 389, 413, 471, 507, 530, 537, 541, 547, 586, 605, 608, 636, 664, 678, 698, 723–724, 754–755, 763, 768, 804, 827, 831, 841, 881–882, 887, 901–902, 917, 944–945, 959, 977. L. még szabad művészetek, teológia magistere
- (világi) 1, 3, 8–9, 12–14, 17, 19, 22, 25, 27, 31, 33, 38, 41, 51, 54–55, 59–61, 68–69, 71–72, 77, 83, 86, 89–90, 93–94, 96, 98, 115, 122, 128–131, 133–134, 138, 155, 160, 170, 184, 191, 208–209, 211–212, 225, 240, 249, 257, 262, 265, 276–277, 283, 295, 301, 305, 328, 332, 334, 342–344, 346, 351, 354, 360, 363, 367–368, 383, 387–388, 399 (!), 402, 404, 406, 408 (!), 410, 421–422, 424, 427–429, 431, 433, 437, 442–444, 449, 452, 457–458, 467, 470, 472–473, 475–476, 478–483, 485–486, 488, 493, 495, 498, 500, 506, 513, 520, 524, 528, 534–535, 552, 560, 563–564, 569, 570, 572, 580–582, 586, 596–597, 604, 608, 612–613, 615, 617, 624, 626, 633/2, 637, 640–641, 643, 652–653, 659, 661, 672, 677–678, 679, 682–684, 686, 700–702, 704, 707–710, 717, 719, 723–724, 729, 733–734, 736, 738, 740, 742–743, 748–749, 751, 754–755, 763, 768, 771, 773, 776, 794–796, 798, 800, 809, 811, 813, 818, 832–834, 840, 846–849, 852, 855, 857, 861–863, 865, 876, 878, 883, 890, 897–898, 899–902, 904, 906, 908, 911, 913, 916, 918–919, 923, 925–926, 928–929, 930, 937–938, 941, 946–947, 950–951, 955, 958, 962–964, 968, 970–975, 987, 994, 996, 1001, 1006, 1009, 1020, 1025, 1027 (!), 1038–1039, 1043

- magister (világi értelmiségi) 14, 161, 235, 242, 260, 305, 362, 486, 499, 516, 533, 541, 543, 571, 582, 586, 603, 608, 629, 716, 911, 969/2
- Maglód (*Maglod*), Pest m/M, h 521
- Magna Insula* l. Kereszténysziget
- Magna villa Walachikalis* l. Nagyfalu
- Magnum Horreum* l. Nagycsűr
- Magnus* l. Nagy
- magszakadás 5, 56, 97, 128, 148, 167, 277, 302, 343, 375, 524, 540, 593, 624, 665, 673, 682, 702, 710, 720, 722, 731, 735, 759, 794, 797, 864, 889, 913, 919
- Magura, hegy 1017 (!)
- Magy (*Moogh*), elnéptelenedett település Széltarló mellett, Bihar m 4
- i cs: András (Miklós f) 4; Miklós (András a) 4
- magyar (*Hungarialis*) falu 408 (!), 878, 946, 968, 972
- papok 109–111
- Magyar* l. Magaré
- Magyar Balázs erd vd (1472–1475) 299
- (d) Pál mgr, b, Krassó vm 343
- Magyar Kancelláriai Lt 243, 278
- Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteménye 67
- Magyarbagó l. Bagó
- Magyarbaksa l. Baksa
- Magyarberéte l. Bréte
- Magyarbikal l. Bikal
- Magyarborzás l. Borzás
- Magyarcsesztve l. Csesztve
- Magyardellő l. Dellő
- Magyarfelek l. Felek
- Magyarforró l. Forró
- Magyargáld l. Gáld
- Magyargyerőmonostor l. Gyerőmonostor
- Magyarherepe l. Herepe
- Magyarigen l. Igen
- Magyarkályán l. Kályán
- Magyarkecel l. Kecel
- Magyarköblös l. Köblös
- Magyarlapád l. Lapád
- Magyarlápós l. Lápós
- Magyarmacskás l. Macskás
- Magyarnádas l. Nádas
- Magyarnemegeye l. Nemegeye
- Magyaró l. Monyoró
- magyarok (*Hungari, Ungari*) 129, 345, 875, 897–898, 906, 918
- Itáliában 53
- Magyarország (*regnum Hungarie*) 23, 27, 64, 74, 104, 183, 308, 476, 809, 835–836, 838, 845, 875, 911, 961, 967
- határa 27, 48, 109–111, 835, 874 (!)
- i ágostonos rendtartomány 836
- i ferences rendtartomány 325, 327, 835. L. még Tordai Mátyás
- Magyarós (*villa Nucum*), Szászmagyarós – Măieruş – Nussbach, Brassó vidéke/m, h 345
- Magyaróvár l. Óvár
- Magyarpacal l. Pacal
- Magyarpalatka l. Palatka
- Magyarpete l. Pete
- Magyarrégen l. Régen
- Magyarsáros l. Sáros
- Magyarsolymos l. Solymos
- Magyarsülye l. Sülye
- Magyarszentpál l. Szentpál
- Magyarszilvás l. Szilvás
- Magyarvalkó l. Valkó
- Magyarzsombor l. Zsombor
- Mahler (*Pictor*) Nikolaus szebeni vitricus (1386) 867
- Maia l. Mánya
- Măieruş l. Magyarós
- mainzi (*Maguntinensis*) egyházmegye 358
- Makarska (*Makarum*), Dalmácia/H, v
- i ppk: Jakab
- Makkos (*Maccus*), fn, erdő, Nádas 401
- Mako* l. Macsó
- Makótelke (*Makotelke*), elnéptelenedett település Marosgezse határában, Fehér/Maros m 1005, 1008
- Makra (*Macra*), elnéptelenedett település Nyírbátor határában, Szatmár m/M 50
- i (v. Cégi) cs: János (Pál f) 517; Pál (János a) 517; Péter 50

- Makray cs felpeseti lt 139
Mälâncrav l. Almakerék
Maleczky Miklós gyűjteménye 1006
Malmkrog l. Almakerék
malom (*molendinum*, *mollen*) 92–93, 181, 272, 363, 404, 415, 585, 592, 624, 634, 648, 825, 865, 886–887, 890, 959, 1005, 1008, 1012, 1018
— adásvétele 1012
— építése 402, 515, 528, 554, 644, 800, 833, 1018
— felosztása 405
— javítása 655
— jövedelme 376, 704, 720
—, háromkerekű 624, 991
—, kétkerekű 613, 704
malomgát karbantartása 93
malomhely 114, 212, 432, 554, 584, 624, 890
malomkerék (*moelreder*) 585
malomkő (*moelsteyn*) 585
Mänärade l. Monora
Mänästireni l. Gyerőmonostor
Mänästuru Românesc l. Gyerőmonostor
Mänäu l. Monó
Mándok (*Manduk*), Szabolcs m/M, h 633/2, 684
Mándy cs lt 575
Manshercze, oroszcsüri villicus 554
Mányik (*Manya*, *Manyk*, *Manyuk*) – Manic, Doboka/B-Naszód m, h 236, 238, 519, 709
—i cs: Albert (Antal és Anna a) 238, 519, 709; Anna (Albert ln) 238; Antal (Albert f) 238; László 236
Mara l. Maró
Mara cs lt 275, 843
Máragyulafalva l. Gyulafalva
Máramaros (*Maramoris*, *Maramoros*) kerület/vm, R és U 398–399 (!), 591, 707–708, 717, 723–724, 849, 863, 928, 935, 947, 1003
— — isp: Béltéki Balk mgr, Drag mgr és „Oláh” János mgr; Kusalyi György mgr
—i vd: Béltéki Balk
Máramarossziget l. Sziget
Marc/Macrus, jb, Váradja 875
Marchegg (*Marhekka*), Alsó-Ausztria/A, v 836
—i ágostonos konvent perjele 836
Mardos (*Ardesch*) – Moardäs – Mardisch, Medgyes sz/Szeben m, h 63, 74
—i Michael, mártonfalvi plb (–1373), vessződi plb (1373–), kir káplán (1373) 63, 74
Margareta (I. Bogdan moldvai vd ln), lk, Szeret 359
Märgäu l. Meregyó
Marghita l. Margitta
Margit (Balázstelki Antal fel) 128
— (Désházi Illés fel) 389
— (Myhalch ln, Sáldorfí János fel) l. Mihálcfalvi cs
— (Miklós ln, Rádosi Peter fel), b, Kund 210, 212
— (Szentmártoni Márk fel) 97
— (Tiburctelki Deme, majd Kidei „Veres” János fel) 247
Margitta (*Margita*) – Marghita, Bihar m, h 28
—i Szt. Margit-templom 28
marha 129, 592, 613
Marhekka l. Marchegg
Mária (I. Lajos kir ln, Zsigmond fel), királynő (1382–1386/1395) 25, 132, 197, 321, 376, 529, 531, 557, 568, 571, 603, 613, 682, 689, 707–708, 710, 716–718, 720, 722–728, 730–731, 733–737, 740, 743–745, 748–752, 754–755, 759, 761, 772, 776, 780–781, 784–786, 789, 792, 794, 797–799, 801, 803, 812, 834, 838, 842, 848–849, 850, 853–855, 861–864, 869, 872, 874 (!)–876, 897, 899, 906–907, 909, 912, 918, 928, 935, 942, 946, 955, 971–972, 974–975, 983, 985, 995, 998, 1002, 1038, 1042
— — elfogása 897, 918, 975
— Terézia, királynő (1740–1780) 866, 965
Máriapócs l. Pócs
Máriássy cs lt 147
— — márkusfalvi lt 192

- Máriatelke (*Mariatheleke, Maryatelke*), Csonkatelep – Săliștea Nouă, Kolozs m, h, ma tanya Kajántó határában 82, 174, 411, 413, 423, 466, 471, 496, 507, 511
- i fn: Darvastó, Fášalom, Halom, Királykútjafő, Máriatelkefő, Ravaszlyuk
- Máriatelkefő (*Mariathelekkfew*), fn, Máriatelke 471
- Marienburg l. Földvár
- Marinus bíboros l. Bulcani Marino
- Márk, elnéptelenedett település Ramocsháza határában, Szabolcs m/M
- i cs: Demeter (Miklós f) 435; Miklós (Demeter a) 435
- márka 2, 13, 41, 52, 85, 97, 119, 130, 142, 164, 172, 178, 218, 248, 276, 291, 300, 310, 333–334, 353, 358, 380, 394, 431, 472, 481, 486, 493, 506, 579, 581–582, 606, 615, 624, 655, 692, 700, 716, 819, 889
- , arany 64, 737, 909
- , budai súlyú 102 (!), 392, 865
- , dénárban számolt 260, 302, 636, 639, 775, 847
- , ezüst 94, 102 (!), 114, 202, 213, 392, 495, 549, 659, 700, 867, 1005, 1032, 1034
- , —, finom 865
- , garasban számolt 85, 182, 223, 549, 651, 664–665
- , nehéz súlyú 847
- , szebeni súlyú 213, 659, 867, 114
- Márkháza (*Markhaza*), Márokháza – Marochaza/Tăușeni, Doboka/Kolozs m, h 519, 818
- i cs l. Botházi cs
- Maró (*Mara*), Moró – Morău, Doboka/Kolozs m, h 1023–1024
- i cs: István (Miklós f) 1023–1024; László (Miklós f) 1023–1024; Margit (Miklós ln) 1023–1024; Miklós (István, László, Margit és Tamás a) 1023–1024; Tamás (Miklós f) 1023–1024
- Maros (*Maros, Morus, Moryzius*) – Mureș – Mieresch, folyó 131, 374, 584, 704, 847, 865, 1005, 1008
- menti székelyek 131
- Marosbélld l. Béli
- Marosbogát l. Bogát
- Maroscsapó l. Csapó
- Marosdátos l. Dátos
- Marosgombás l. Gombás
- Marosillye l. Illye
- Maroskoppánd l. Koppánd
- Maroslekence l. Lekence
- Marosludas l. Ludas
- Marosnémeti l. Németi
- Marosoroszfalu l. Oroszfalu
- Marosugra l. Ugra
- Marosvásárhely l. Vásárhely
- v lt 782
- Marosvécs l. Vécs
- Marosszentanna l. Szentanna
- Marosszentjakab l. Szentjakab
- Marosszentkirály l. Szentkirály
- Márpod (*Megerpot*) – Marpod – Marpod, Újgyház sz/Szeben m, h 114
- i lkk: Greb Nikolaus, Gerlach, Gerlach Peter, Wasmutt
- i malomhely 114
- i száz ev. egyházközség lt 114, 654, 657, 659, 667, 679–680
- Mart (*Morth*), elnéptelenedett település Varsolc határában, Kraszna/Szilágy m 404
- Marteskirch l. Szentmárton
- Martin nagycsúri plb, szebeni prp, lk, Szeben l. Szebeni Martin
- Martin, lk, Brassó 854
- szebeni bíró (1385) 826
- Mártinești l. Szentmárton
- Martingfalva*, Martinsdorf l. Mártonfalva
- Márton fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1381) 596
- Márton (Jakab a), lk, Szabolcs vm 435
- Mártonfalva (*villa Martini*) – Metișdorf/Metiș – Martinsdorf, Fehér/Szeben m, h 63, 74
- i plb: Mardosi Michael

- i (v. Disznajói, Talmácsi) cs (Kacsics nb): János (Péter f, Kelneki I. Anna férje, János és Margit a) 532, 534, 537, 740, 745, 747, 961; János (János f), erd avd (1408–1409) 740, 745, 747, 961, 1028; Margit (János In, Járai János fel) 747; Péter (János a) 532, 534, 537, 747. L. még Geréb cs
- (*Martingfalva*), elnéptelenedett település Liptószentmiklós közelében, Liptó m/Szl 335
- i cs: Balázs (Miklós a) 335; Miklós (Balázs f) 335
- Martonyi (*Martoni*), Borsod m/M, h 395
- masa* l. szekér, mázsa-
- Maskfalva (*Maskfalu*), Maskófalva – Mašková, Nógrád m/Szl, h 847
- Matafaris, de, cs: Demetrio, nonai ppk (1354–1386) 7, 68, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797; Pietro, zárai érsek (1376–1398) 356, 364, 390–392, 464, 487, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998
- Máté sebenicói ppk l. Cernota, Matteo
- Máté, lk, Szfv 965
- (István f), b, K-Szolnok vm l. Szilágy-szegi cs
- /Mathe (János a), lk, Doboka vm 100
- (Mihály a), b, Doboka vm 107, 121
- (Péter a), lk, Kolozsvár 621
- (Tamás a), lk, erd eme 74, 104
- Matejovce l. Mátéfalva
- Maternus váradi prp (1388–1392) 972–973
- Mátészalka l. Szalka
- Mathias, b, Fürstendorf l. Apoldi cs
- , lk, Talmács 876
- Matskási cs lt 145
- Mátyás király (1458–1490) 243, 363, 834, 893
- , jb, Pocsaj 637
- (Balázs f), fam, lk, Fata 135
- (Miklós f), szentmártoni pap (1376) 200
- Mátyfalva (*Magfalua*) – Matyijeve, Ugo-csa m/U, h 55
- i cs (Hontpázmány nb): János (János a) 55; János (János f, László a) 55; László (János f) 55. L. még Ardói cs
- Mayad* l. Mojád
- Maygrad* l. Mojgrád
- Maynus comes, követ, lk, Havasalföld 1040
- Mázsapatak (*Masapatak*), fn, Bogdánd 748
- meder (*alveus, cursus, meatus*) 106, 299, 314, 351, 541, 724, 755
- , kiszáradt (*vallis siccus*) 320
- Medgyes (*Medyes, Megees, Megyes*) – Mediaș – Medwisch/Mediasch, Medgyes sz/Szeben m, v 133, 560, 912, 921, 939–940, 944–945, 949
- i lk: Johann, Nikolaus comes
- i száz év. egyházközség lt 912, 735
- i cs: Johann (Nikolaus f) 939–940, 944–945; Johann, klerikus 949; Nikolaus (Johann a) 939–940, 944–945
- (*Medgyes, Meggyes*) szék, R 619–620, 735, 870
- —i százok 735
- Medieș/Medieșul Aurit l. Meggyes
- Medinci l. Ivánc
- Mediolanum* l. Milánó
- Medium mons* l. Felsőbánya
- Mednyánszky cs lt 450, 452
- Medvéspataka (*Meduespataka*), fn, Hadad 724
- Megees/Meghes/Megyes* l. Medgyes
- megerősítés l. birtok adományozásának, főesperesi javadalomban, kanonoki javadalomban, kiváltság, plébánosi javadalomban, prépostságban
- Megerpot* l. Márpod
- megintés 45
- Megyer, Vasmegyer, Szabolcs m/M, h
- i cs: János (Pál a) 435, 465; Pál (János f) 435, 465
- megyéspüspök l. püspök, területileg illetékes
- Meggyes (*Megges*), Aranyosmeggyes – Medieș/Medieșul Aurit, Szatmár m, mv 374, 437, 612, 653, 973
- i Szt. Imre-templom 324–325, 327

- Meggyes (*Magessalla, Meghes*), Aranyosmeggyes – Medieș/Medieșul Aurit, Szatmár m, vár 324–325, 327
- i cs (Pok nb): Anna (Móric In, Bátori László fel) 374; István mgr (Simon bán f) 374, 437, 612, 653, 973; János mgr (Simon bán f) 299, 374, 437, 612, 653; Miklós (Móric a), erd vd (1315–1316) 374; Móric (Miklós f, Simon bán és Anna a) 374; Simon (Móric f, István mgr és János mgr a), dalmát-horvát bán (1369–1371) 299, 324–325, 327, 374, 437, 612, 653, 973
- (*Medyes*), Nyírmeggyes, Szatmár m/M, h 485, 761
- Mehádia l. Miháld
- Méhes (*Mehus*), Mezöméhes – Miheș/Miheșu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 532
- i cs: Gerew („Gerew” Miklós a) 425, 532; „Gerew” Miklós (Gerew f, László a) 425, 942; Méhes-i cs: László („Gerew” Miklós f) 425, 532, 942
- Mehser (d) István l. Kürtösi cs
- Melchior brassói prédikátor (1388) 969/2
- Meleg (*Meleg d*) János l. Tomaji cs méltóság, egyházi, rezerválása 43 méltóságsor, egyházi, budai káptalané 937
- , —, erdélyi káptalané 32, 131, 235, 275, 381, 415, 438, 482, 551, 574, 649, 668, 679–680, 700, 775, 777–779, 800, 833, 843, 850, 865, 882, 1008, 1026
- , —, győri káptalané 768
- , —, váradi káptalané 151, 354, 528, 599, 723–724, 755, 806, 862, 878, 902, 959, 972–973,
- , királyi 7, 68, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998
- Mendzenth* l. Mindszent
- menedékjog adományozása 553
- menekültek befogadása 98
- ménés 244, 409, 734, 881–882, 913
- Ménеспatak (*Memespataka*), fn, Salgó 452
- Menorou* l. Monyoró
- mentesség l. még adómentesség, vámmentesség
- , bullások befogadása alól 290
- , joghatóság alól l. kiváltság, bírósági
- Mentő (*Menteuu, Mentew, Mento, Metew*)
- Aluniș, Torda/Maros m, vár 257, 283, 301, 367, 410, 431, 581
- Menyhért kolozsvári bíró (1388) 985
- Menyő (*Menye, Menyw*) – Mineu, K-Szolnok/Szilágy m, h 579, 973
- i cs: György (László f) 973; Imre 579; László (György a) 973; Marchus (Tamás a) 973; Tamás (Marchus f) 973
- Méra (*Mera*) – Mira/Mera, Kolozs m, h 401, 405, 973, 1001, 1029, 1043
- i cs: Bálint (Jakab f), kolozsi szb (1389) 973, 1001, 1029, 1043; Jakab (Bálint a) 973; Jakab deák (Péter a) 405; Péter (Jakab deák f) 405
- Meregyó (*Mergeri*) – Mărgău, Kolozs m, h 614
- Mergeman Clos, kistoronyi villicus 554
- Mergenborg, Mergenborg* l. Földvár
- Mergeri* l. Meregyó
- Merisor l. Almás
- Mérk (*Mierk*), Szatmár m/M, h 19
- mérték: ekealja, font, hold, hordó, járóföld, kepe, kőhajítás, kötél, lépés, márka, nyíllövés, róf, szekér, veder, vég
- , királyi l. királyi mérték
- Mesentea l. Mindszent
- Meseșenii de Jos l. Kecel
- Messer (d) István l. Kürtösi cs
- Messerschmidt (*Cultellifaber*) Joseph, lk, Kolozsvár 989
- Mesteacăn l. Nyíres
- mesterségek halmozásának tiltása 213
- tanulása 213
- mészáros (*carnifex*) 213, 554
- Meszed (*Mezed*), Fornádia – Fornádia, Hunyad m, h 1019
- Meszés (*Mezes*) – Meseș, hegység 330, 389, 528, 636, 721, 763, 792, 855, 862, 960

- i Szt. Margit bencés monostor 855, 861–862
- en-túli helynök l. erdélyi ppk Meszesen-túli helynöke
- Meszesapát (*Mezesapath*) l. Meszes-i Szt. Margit bencés monostor
- Mészkö (*Mezkew*) – Mischiu/Cheia, Aranyos sz/Kolozs m, h 136
- Mesztákon l. Nyíres
- Metew* l. Mentő
- Metiş l. Mártonfalva
- Mettersdorf l. Demeter
- Meud* l. Mindszent (?)
- Mezed* l. Meszed
- mező (*campus*) 323, 345, 440, 452, 471, 554, 755. L. még kaszáló, rét, Tövisesmező
- Mezőakna l. Akna
- Mezőbánd l. Bánd
- Mezőbanyica l. Báni
- Mezőbergenye l. Bergenye
- Mezőceked l. Cikud
- Mezőerked l. Erked
- Mezőgyéres l. Gyéres
- Mezőkapus l. Kapus
- Mezőkecsed l. Kecsed
- Mezőkeszü l. Keszü
- Mezőlak (*Mezowlak*), Veszprém m/M, h 597
- i cs l. Zámbó cs
- Mezőméhes l. Méhes
- Mezőörke l. Örke
- Mezőpeterd l. Peterd
- Mezősályi l. Sályi
- Mezősámsond l. Sámsond
- Mezősomlyó l. Asszonylaka
- Mezőszakál l. Szakál
- Mezőszava l. Szava
- Mezőszengyel l. Szengyel
- Mezőszentandrás l. Szentandrás
- Mezőszentmihály l. Szentmihálytelke
- Mezőszokol l. Szokol
- Mezőtelegd l. Telegd
- Mezőuraly l. Uraly
- mezőváros (*oppidum*) 145, 553
- Mezőveresegyház l. Veresegyház
- Mica l. Alfalu, Középfalu, Mikeháza
- Micălaca l. Mikelaka
- Miceşti l. Mikes
- Miceştii de Câmpie l. Kecsed
- Michael rozsnyói pap (1388) 969/2
- sebesi plb (1382) 678
- szakadati pap (1380) 554
- Michael földvári bíró (1389) 998
- comes, lk, Felek 245
- comes, lk, Hermány 554
- comes, lk, Szászváros 105
- (Henning f) l. Segesvári Michael
- (Johann a), lk, Disznód 747
- (Lorenz f), jb, Balázstelke 128
- Michelsdorf l. Alfalu, Középfalu
- Micoşlaca l. Miklóslaka
- Micula l. Mikola
- Miercurea Sibiului l. Szerdahely
- Mieresch l. Maros
- Mierk* l. Mérk
- Mihai Viteazu l. Zoltán
- Mihăieni l. Mihályfalva
- Mihăieşti l. Szentmihálytelke
- Mihăileni l. Sáldorf
- Mihálcfalva (*Kuzepuinch*, *Myhalchfalua*, *villa Michalcz*), Középvinc – Mihalt, Fehér m, h 33, 59, 115, 372, 532, 570, 654, 657, 659, 740, 750, 752, 894, 980–981
- i cs: András (Bako f) 752; Anna (Bako ln) 894; Bako/Bacho/Bakou mgr (András és Anna a) 33, 59, 115, 532, 570, 654, 657, 659, 740, 750, 752, 894; Dávid (Jak f), erd kk (1389–) 1030; István 981; Jaak/Jakab/Jakch (Dávid, László és Péter a) 115, 372, 981, 1030; László (Jaak f) 115, 372, 981; Lőrinc 981; Margit (Myhalch ln, Sáldorfi János fel) 698; Myhalch (Margit a) 698; Péter (Jaak f) 115, 372, 981
- Mihalcz (Jakab a), lk, Orbai sz 874 (!)
- Miháld (*Myhald*), Mehádia – Mehadia, Szörényi bánág/Krassó-Szörény m, vár és kerület 197

- Mihály budai örkk (1387–1407) 937
 — egri ppk l. Szécsényi Mihály
 — erd karbeli klerikus (1387) 895
 — mgr, erd kk (1363–1382) 93–94, 471, 547, 664
 — kir sáfár, titeli prp l. Kápolnai Mihály
 — scardonai ppk (1350–1388) 7, 68, 356, 364, 392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975
 —, váradi kk, kisprp l. Császlóci Mihály
 — mgr, váradi kk (1388) 977
 — váradi olvasókk (1386) 862
 — (Kelemen f), sellyei pap (–1368), esztergomi kk (1368) 74
 Mihály mgr, kir fam 360
 — pozsonyi isp l. Köpcsényi „Herr” Mihály
 —, jb, Erked 178
 —, ü, Kolozs vm 175
 — (Albert f) l. Mindszenti cs
 — (András f), lk, Ete 513
 — (Egyed f) l. Szomordoki cs
 — (György f, Miklós mgr szolnoki főesp tv) 73, 128, 133, 530, 560, 831
 — (György f), ü, Doboka vm 642
 — (Imre f) l. Hódosi cs
 — (István a), lk, Doboka vm 519
 — (István f) l. Nádasi cs
 — (István f), b, Balázstelke 560
 — (János a), hospes, Fodorháza 225
 — (János a), lk, Ete 513
 — mgr (Chumbor János f), b, K-Szolnok vm 973
 — („Éles” János f) l. Pókai Mihály
 — (László f) l. Nádasi cs
 — (Lőrinc f), fam, l. Batizházi cs
 — (Lőrinc f), lk, Ete 513
 — (Máté/Mathée f), ü, Doboka vm 107, 121
 — (Pál főesp a) 868
 — mgr (Ponya f) l. Teremi cs
 — (Tamás a), lk, erd eme 74
 Mihályfalva (*Myhalfolua*), Krasznami-hályfalva – Mihaifaläu/Mihăieni, K-Szolnok/Szatmár m, h 541
 Mihálypataka l. Vármező
 Miheșu de Câmpie l. Méhes
 Mike Sándor (1795–1867) gyűjteménye 94, 119, 164–165, 215, 219, 223
 Mikefalva l. Alfalu, Középfalu
 Mikeháza (*Mykehaza, Juank*), Ivánk – Mica, B-Szolnok/Kolozs m, h 642, 709
 —i cs l. Tötöri cs
 Mikelaka (*Mikelaca*) – Micălaca, Arad m, h 905
 Mikes (*Mykus*) – Micuș/Micești, Torda/Kolozs m, h 244
 Miklós budai kk l. Hatvani Miklós
 — budai olvasókk l. Udvardi Miklós
 — csanádi és knini ppk l. Keresztényfalvi Nikolaus
 —, erd karbeli klerikus (1388) 951
 — erd (?) prp (–1376) 237
 — esztergomi érsek l. Apáti Miklós
 —, a gyfvi Krisztus Teste-oltár igazgatója (1374) 91
 — jászói prp (1350–1375) 154
 — fr pap, kolozsmonostori perjel (1383–1389) és őrszerzetes (1389) 745, 1013
 — fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1383) 742
 — kolozsvári plb (1378–1380) 390–392, 525
 — korbáviai ppk (1385–1401) 955, 974–975, 983, 995, 998
 — milkói ppk l. Budai Miklós
 — pap, kolozsvári káplán (1385) 846
 — pataki plb (1382) 661
 — traui ppk l. Niccolo Casotti
 — (Antal f), domonkos szerzetes, argyasi ppk (1381–) 610, 658 (!)
 — (Carachin f), szerémi kk (–1371) 74
 — mgr (György f, Mihály tv) szolnoki főesp, erd kk (1356–1385), Meszesen-túli ppki helynök (1377–1378) 59, 73, 128, 133, 323, 330, 389, 530, 560, 831
 — (János f), erd eme-i klerikus, szenttamási kk (1366–1368), esztergomi kk (1368) 74
 — mgr (Pál f), krasznai főesp, erd kk (1375) 133, 317

- mgr (Péter f), lk, Búza, egri és erd kk, pankotai főesp l. Búzai Miklós
- (Simon f, Salamon tv), ózdi főesp l. Székesfehérvári Miklós
- Miklós, bálványosi vn l. Szentgyörgyi cs
- kir kancellár l. Apáti Miklós
- macsói bán, nádor l. Garai cs
- mgr székely isp l. Losonci cs
- mgr, nádori specialis jegyző, vdi proto-notarius l. Valkói Miklós
- szlavón bán l. Szécsi cs
- türei officialis l. Utas cs
- ungi isp l. id. Lackfi cs
- , avdi emb, b, Fehér v. Hunyad vm 339
- (Ábrahám f), b, Csikós l. Gerlai cs
- (Albert f) l. Mindszenti Miklós
- (András a) 202
- (Bakw f), lk, Székelyfalva 704
- (Danch f), lk, Torja 874 (!)
- (Demeter a), lk, Szabolcs vm l. Márki cs
- (Farkas f), b, Monyorós l. Szeszármái cs
- (Gergely a) 74
- (Gergely kk a) 103
- mgr (Gergely f) szabolcs isp l. Domoszlói cs
- (Gatsal György f), fam, Hídvég 650
- mgr („Heem F”, Pál f) l. Himfi cs
- (István a), b, Kraszna vm 77
- (István a), lk, erd eme 74, 306, 317
- (Isván mgr és János mgr a) l. Aranyi cs
- (István f), b, Balázstelke 530, 560, 831
- mgr (István f), dobokai isp l. Szentgyörgyi cs
- (Jakab f) 973
- (Jakab f), ü, K-Szolnok vm 330
- (János a) 52
- (János avdi emb a) l. Nádasi cs
- (János és Katho a) l. Kátai cs (Zsarnói-ág)
- (János f), ü, b, K-Szolnok vm 101
- mgr (Konya bán f) l. Szécsényi cs
- (Kozma f), lk, Ete 513
- („Sánta” László f, Miklós a), lk, Brassó l. Bodolai cs
- (László f) l. Virágosberekí cs
- (Lochk f) l. Lackfi cs
- (Mátyás a), lk, erd eme 200
- (Margit a), lk, Küküllő vm 210
- (Miklós a) 450, 452
- (Miklós f) bonchidai officialis (1379) 450, 452
- (Miklós f) kirméi tárnokmester és udvarmester l. Hédervári cs
- (Miklós f), lk, Brassó l. Bodolai cs
- mgr (Valkói Miklós jegyző komája) 54
- (Nagy Pál f), lk, Ete 513
- (Pál f), b, Szentmárton l. Petlendi cs
- (Péter a), b, Kolozs vm 46
- (Péter f), b, Doboka vm l. Vas cs
- (Péter f), fam, lk, Szentiván 376
- (Péter tv), fam, Hídvég 650
- mgr (Peteu/Pethew f) székely isp l. De-rencsényi cs
- (Sartoric f), lk, Panit 69
- (Sebestyén a), lk, esztergomi eme 292
- (Tamás a), lk, Szilvás 20, 35, 45, 50
- comes („Székely” Tamás f), kolozsvári bíró (1368, 1377–1385) 263, 293, 298–299, 390–392, 446–447, 478, 525, 539, 638, 690–693, 777–779, 853
- (Ws f) l. Frátai cs
- Miklóshegye l. Nikusberg
- Miklóslaka (*Mykloslaka*) – Micoșlaca, Fehér m, h 374, 476
- Mikó (*Myke*), elnéptelenedett település Hídalmas és Drág között, Doboka/Szilágy m 153, 236, 244, 284, 434, 495, 549, 671, 676
- i cs: Ágoston (János a) 284, 495, 549, 671, 676; Balázs (Mihály a) 495, 549, 671, 676; „Kis” Imre 495, 549, 671, 676; János (Ágoston f) 284, 495, 549, 671, 676; „Püspöki” Mihály 153; Mihály (Balázs f) 434, 495, 549, 671, 676; „Bakó” Péter 236, 244, 495, 549, 671, 676
- Mikó cs lt 404, 919
- Mikófalva (*Lylendorf*), Lélfalva, elnéptelenedett település Keresztvár határában, Fehér/Brassó m 56
- Mikola (László tv) l. Szamosfalvi cs

- Mikola (*Mykola*) – Micula, Szatmár m, h 802, 973
 —i cs: Domokos 973, Gergely 802
- Mikola nemzetség I. Dezméri, Gyerőmonostori, Szamosfalvi, Szentmihálytelki, Tamásfalvi, Valkói, Vásárhelyi cs
- Mikolapatak I. Válya
- Mikus, b, Cintos, Lapád 462
- Milaj (*Mylay*), elnéptelenedett település Vitfalva és Szepeskörtvélyes mellett, Szepes m/Szl 192
- Milánó (*Mediolanum*) – Milano, Olaszország, v 53
 — ura: Visconti Bernabo és (II.) Galeazzo
 —i érsek 99
- Mildenburg I. Alamor
miles aule I. lovag, udvari
- Milkó (*Milkouia*), moldvai eme
 —i ppk: Budai Miklós
- Mindenszentek-oltár, Gyfv 981
- Mindszent (*Mendzenth, Mentzenth, Meud*), Érmindszent – Meţenţi/Ady Endre, K-Szolnok/Szatmár m, h 741, 748, 761, 783
 —i cs: Bálint (Mátyás f) 783; György (János f) 783; István 741; Jakab (Mátyás f) 783; János (György a) 783; László (*Miklós f*) 741, 748; Mátyás (Bálint és Jakab a) 783; *Miklós (László a)* 748; Péter (Tamás f) 761; Tamás (Péter a) 761
 — (*Mendzenth*), Kismindszent – Mesentea, Fehér m, h 160
 — (*Mindzenth*), elnéptelenedett település Köröstarján közelében, Bihar m 705
 —i (v. Esztári, Cibak) cs (Hontpázmány nb): Albert (Mihály és Miklós a) 552; Cybak 705; Mihály (Albert f) 552; Miklós (Albert f) 552
- Mineu I. Menyő
 minoriták I. ferencesek
- Mintiu I. Németi
- Mircea/Mircius (I., cel Bătrân), havasalföldi vd (1386–1395, 1397–1418) 1040
- Miriszló (*Myrozlou*) – Mirăslău/Mirislău, Fehér m, h 634
 —i udvarház 634
 —i cs: István (János a) 634; János (István f), ppki tizedszedő (1381) 634
- Mirşid I. Nyirsid
 mise 57, 213, 258, 289, 325, 704, 821, 1039
 — mondása lelki üdvösségért 23
- missilis I. oklevél, missilis
- Mittelstadt I. Felsőbánya
- Moardăş I. Mardos
- Mocs (*Machy, Moch, Mooch*) – Mociu, Kolozs m, h 50, 60, 594, 596, 816
 —i cs I. Szentkirályi cs
 mocsár (*palus*) 299, 314, 471
- Mocskos (Mochkus d) Péter I. Kátai „Mocskos” Péter
- Mocsolya (*Machala, Moczolia*) – Mocirla/Valea Pomilor, K-Szolnok/Szilágy m, h 385, 544–545, 572–573, 578–579, 599, 602, 719, 771, 782
 —i fn: Csetecseri
 —i cs: „Zsoldos” [...] 578. L. még Adi cs
- Moellner I. Müllner
- Moha (*Moha*), Nagymoha – Mucundorf/Grănar – Muckendorf, Fehér/Brassó m, h 649
 —i cs I. Dályai cs
- Moigrad I. Mojgrád
- Mojád (*Mayad*) – Moiad, K-Szolnok/Szilágy m, h 330, 717, 855, 925, 973
 —i (v. Ilosvai) cs: Albert (István, Miklós és Tamás a) 330, 717, 855, 925, 973; István (Albert f) 330, 717, 855, 925, 973; Miklós (Albert f, Erzsébet férje) 330; Tamás (Albert f) 330
- Mojgrád (*Maygrad*) – Moigrad, K-Szolnok/Szilágy m, h 855, 861–862
- mókusbőr 213
- Moldva (*Moldavia, terrae Moldaviae, Valachia, Walachia minor*) – Moldova 359, 398, 594/2, 874 (!), 927, 1040
 —i hadjárat (1374) 108
 —i katolikusok 359

- i vd 398. L. még Béltteki Szász, I. Petru Muşat
molnár (*mollener, molendinator*) 585
- Mon (*Mony, Moon*), Nagymon – Naimon, K-Szolnok/Szilágy m, h 234, 287, 383, 454, 973
- i cs: Barta/Bartha (Damján, Elek és László a) 234, 287, 973; Damján (Bartha f) 973; Elek (Bartha f) 973; Illés (István a) 234, 287, 454; Illés (István f) 544–545; István (Illés a) 544–545; István (Illés f) 234, 287, 454; László 383; László (Barta f) 234, 287, 973. L. még Kusalyi cs (Jakabfi-ág)
- (*Nirmon, Nyrmony*), Nyírmon, Nyírfalva – Nirmon/Bulgari, K-Szolnok/Szilágy m, h 239, 383, 973
- i cs: Domokos (László a) 239; Imre (László a) 383; János (Márk a) 973; János (Miklós f) 973; László (Domokos f) 239; László (Imre f) 383; Márk (János f) 973; Miklós (János a) 973
- Mona (d) Mihai, lk, Szekuláj 483
- Monó (*Monow*) – Mânău, Vicea, K-Szolnok/Máramaros m, h 968
- Monora (*Munara*) – Mânărade – Donnersmarkt, Fehér m, h 202
- i cs: Luch (Nikolaus a) 202; Monora-i cs: Nikolaus (Luch f) 202
- Monostor l. Gyerő-, Kolozsmonostor
- Monostorpatak (*Monusturpatak*), Zsákfalva – Jac, K-Szolnok/Szilágy m 855, 861–862
- Monostorusabran* l. Ábrány
- Mons Mellis* l. Hermány
- Mons Sancti Petri* l. Szentpéter
- Monustur*, ~ *Olachalis* l. Gyerőmonostor
- Monyoró (*Menorou, Monyarou, Monyurou*), Magyaró – Măierău/Aluniş, Torda/Maros m, h 429, 457–458, 624, 930
- i cs l. Losonci cs (Bánfi-ág)
- Monyorós (*Monyoros*), Sajómagyarós – Şieu-Măgheruş – Ungersdorf, Doboka/B-Naszód m, h 709
- Mór (*villa Moor*), Fejér m/M, h 169
- Morău l. Maró
- Morgonda (*Mergental*) – Merghindeal – Marienthal/Mergeln, Nagysink sz/Szeben m, h 105
- i száz év. egyházközség lt 105
- Móric (*Moricz, Moruch*), Aranyosmóric – Moruţ – Moritzdorf, Doboka/B-Naszód m, h 233, 238
- Moró l. Maró
- morva támadás (1385) 839
- Morvaország 132
- i örgróf: János Henrik 132
- Mosdatlan (*Mosdathlan d*) András, lk, Dés 198
- Mosonmagyaróvár l. Óvár
- Moszkva, Oroszország, v 1040
- Motesiczky cs lt 681
- Motiş l. Mutos
- Moutier, Franciaország (limoges-i eme), h
- , de, cs: Étienne (Pierre a) 64, 74; Pierre (Étienne f), egri kk (1360–1376), pápai adószedő (1373–1375) 64, 74
- Movile l. Százhalom
- MTAKt, Kézirattár 113
- Muckendorf l. Moha
- Munara* l. Monora
- Munkács (*Munkach*) – Mukacsevo, Bereg m/U, mv 925
- (*Munkach*) – Mukacsevo, Bereg m/U, vár 925
- i avn: Nagymihályi János
- Mura Mare l. Szederjes
- Mureş l. Maros
- Muşata l. Margareta
- Muser Nikolaus, lk, Szászváros 722
- Mutos (*Muthus, Mutus*) – Motiş, K-Szolnok/Szilágy m, h 962, 968, 970, 973, 994
- műhely 213
- Mühlbach l. Sebes
- Müllner/Moellner Ladislaus, lk, Szeben 585
- Müntzdorf l. Harina
- Mycloshege* l. Nikusberg
- Myhalpotoka* l. Vármező

Myke l. Mikó
Mykus l. Mikes
Myrozlou l. Miriszló
Myttersgrund l. Demeterpataka

N

Naan, lk, Hagymásmező 635
 Nadab – Nădab, Zaránd/Arad m, h
 —i cs (Csák nb): László mgr, id. (Ugrin f) erd avd (1374–1376) 115–117, 120, 126, 128–130, 133–137, 173, 175, 202, 247; László, ifj., erd avd (1410–1415) 160, 299; Ugrin/Vgrin (id. László mgr a) 128, 135, 247
 nádas 106, 554
 Nádas (*Nadas*) – Nadăș, folyó 299, 402, 515, 819
 Nádas (*Felnadas*, *Nadasd*, *Nadaz*), Magyaránás – Nădășelu, Kolozs m, h 81, 117, 186, 216, 247, 277, 309, 372, 378, 400–403, 407, 471, 588, 628, 633, 687, 807, 973, 1007, 1028
 —i fn: Makkos
 —i lkk: Bálint, Gáspár, Jakab
 —i malom 402
 —i cs: Domokos (Lőrinc f) 628, 807, 1007, 1028; István mgr (László f, Valkói Miklós mgr apósa) 54, 161, 277, 400, 403; János (Miklós f) 372, 378, 407, 413; László (István mgr és László a) 54, 277, 400, 403, 687; László (László f, Margit a) 161, 277, 403, 687; Lőrinc (Domokos a) 117, 277, 309, 628, 807, 1028; Margit (László ln) 277, 309, 687; „Bezter” Mihály 216; Miklós (János a) 372, 378, 407, 413; Pál 973; Péter (Péter a) 807; Péter (Péter f) 807
 —i cs (Andrásházi/Tiburci-ág): András („Nagy” Miklós a) 506; István (László f) 71, 81, 254, 369, 397, 401–402, 405, 407, 426, 430, 448, 471, 506,

515, 548; István (Mihály a) 1001, 1029; Klára (Petlendi „Borz” László fel) 506, 515; László (István, Mihály és Péter a) 51, 71, 81, 186, 247, 254, 369, 378, 397, 401–402, 405, 407, 426, 430, 448, 471, 506, 515, 548, 588, 633, 807, 844, 846, 1001; Mihály (István f) 1001, 1029; Mihály (László f) 254, 401–402, 405, 448, 506, 548, 588, 807, 1001; „Nagy” Miklós (András f) 506, 515; Péter (László f) 51, 81, 186, 247, 254, 378, 397, 401–402, 405, 407, 448, 506, 548, 633, 844, 846

Nádasberend l. Berend
 Nádasd (*Nadas*, *Nadasd*), Hadadnásd – Nadișu Hododului, K-Szolnok/Szatmár m, h 707–708, 717, 723–724, 748–749
 —i fn: Kisbéltek(pataka), Nyíreság, Sikebábcamagasa
 — (*Nadasd*), Nádasdia – Nădăștia, Hunyad/Fehér m, h 865
 — (*Nadaasd*, *Olahnadasd*), Oláhnádasd, Szilágynádasd – Nadișul Român/Nadiș, K-Szolnok/Szilágy m, h 962, 968
 Nádaskóród l. Kóród
 Nádaspapfalva l. Papfalva
 Nádastóbérce (*Nadaztoberche*), fn, Bodon, Szakál 276
 Nádasszentmihály l. Szentmihálytelke
Nadhfalu l. Nagyfalu
 Nadiș, Nadișu Hododului l. Nádasd nádor 22, 26, 159, 374, 477, 636, 681, 702. L. még Garai id. Miklós és ifj. Miklós, Jolsvai Leusták, Lackfi Imre és ifj. István, Piast László, Szécsi Miklós, Zsámboki Miklós
 —i jegyző: Valkói Miklós mgr
 Nádpaták (*Rorbach*) – Rodbav – Rohrbach, Sink sz/Brassó m, h 1018
 —i lkk: Gotfredus kádár, Hon Herman
Nagbermen l. Börmény
NaghZewles l. Szöllős
 Nagy (*Magnus*) Benedek tordai bíró (1377)
 278

- (*Magnus*) Domokos, jb, Erked 178
- (*Magnus*) János (János és Sebestyén a) I. Csaholyi cs
- (*Magnus*) János, fam, ü 271
- (*Magnus*) Kosa, lk, Ete 513
- (*Magnus*) László I. Lelei, Szentmihálytelki cs
- (*Magnus*) Mihály I. Hosdátí cs
- (*Magnus*) Miklós I. Nádasi, Vervölgyi cs
- (*Magnus*) Pál, bőnyei officialis 157
- (*Magnus*) Pál (Miklós a), lk, Ete 513
- (*Magnus*) Péter, lk, Kassa 386
- (*Magnus*) Péter I. Vervölgyi cs
- (*Magnus*) Simon I. Bagosi cs
- (*Magnus*) Tamás I. Faragói cs
- Nagyalmás I. Almás
- Nagyapold I. Apold
- i száz ev. egyházközség lt 221, 242, 362
- Nagybánya (*Rivulus dominarum*), Asszony-pataka – Baia Mare – Frauenbach, Szatmár/Máramaros m, h 784, 969/2
- i bánya 784
- i bíró 969/2
- i fn: Feketeerdő
- i hospesek 784
- i plb: Tibai Péter
- i polgárok 784
- i tanító: Theodor
- Nagybarcsa I. Barcsa
- Nagybudmér I. Budmér
- Nagybún I. Bún
- Nagycég I. Cég
- Nagycsanád I. Csanád
- Nagycserged I. Cserged
- Nagycsúr (*Magnum Horreum, Magnum Orreum*) – Şura Mare – Grossscheuern, Szeben sz/m, h 58, 62–63, 74, 242, 554, 654, 659, 679–680
- i lkk: Czhoëue Nikolaus villicus, Heyncz (Stephan f), Ouenberger Heyczmannus
- i plb: Kürpödi Johann, Nagycsúri Leo, Szebeni Martin
- i villicus 554
- i cs: Adalbert (Goblin ppk a) 242, 362; Christian mgr (Goblin erd ppk tv) 654, 680, 740, 747, 750, 752, 754; Goblin(us)/Geublinus/Gebellin/Gewbel (Adalbert f), keresztnyszigeti plb (1372–1376), erd ppk (1376–1386) 187–188, 193, 195, 213, 216, 221, 231, 242, 288–291, 303(!)–304, 312, 317, 330, 356, 362, 364, 366, 370, 390–392, 421, 446–447, 461–462, 464, 487, 522, 554, 586, 605, 608, 619–620, 622, 636, 654, 657, 659–660, 667, 673, 675, 678, 680, 698, 710–711, 720, 722, 735, 740, 745, 747, 749–750, 752, 754–755, 759, 763, 772, 780–781, 789, 792, 797, 806, 811, 825, 850, 867, 943; Heyncze (Goblin ppk tv) 554; Dorothea (Goblin ppk tv) 654, 680, 740, 747, 750, 752, 754; Emmerich/Heinrich/Henryc (Goblin ppk tv) 654, 659, 680; Heinzman/Henchman mgr (Goblin ppk tv) 740, 747, 750, 752, 754; Katharina (Egerbegyi Georg fel, Goblin ppk tv) 654, 680, 740, 747, 750, 752, 754; Leo (Goblin ppk tv), nagycsúri plb (1375–1382), gyfvi főesp (1383–1399) 654, 659, 679–680, 740, 747, 750, 752, 754; Margarete (Goblin ppk tv, Szelindeki Henning fel) 654, 680, 740
- Nagydemeter I. Demeter
- község lt 535
- Nagydevecser I. Devecser
- Nagydisznód I. Disznód
- Nagydoba I. Doba
- Nagydomb I. Szűnyogszeg
- Nagyecsed I. Ecsed
- Nagyenyed I. Enyed
- Nagyenyedfő (*Nagenyedfew, Nyagenyedfew*), fn, Enyed, Torockó 136
- Nagyercse I. Ercse
- Nagyermény I. Ermény
- Nagyesküllő I. Esküllő
- Nagyfalu (*Nogfalu*), Apanagyfalu – Nuşfalău/Nuşeni, B-Szolnok/B-Naszód m, mv 89–90
- i lk: Gergely

- Nagyfalu (*Nogfala, Nogfalu*), Kisnagyfalu, Érkişfalu – Chişfalău/Satu Mic, K-Szolnok/Szatmár m, h 541, 802, 812
 —i cs l. Cégényi cs
 — (*Gorozdorph, Magna villa Walachikalis, Nadhfalu*), Szelistye – Sălişte – Grossdorf, Szeben sz/m, h 711, 740, 747, 750, 752, 754–755
 —i fn: Kiscsirvád, Ochsengrab, Oláhcsirvád
 — (*Nagyfalw, Nogfalu*), Szilágynagyfalu – Naşfalău/Ńuşfalău, Kraszna/Szilágym, mv 77, 129, 852
 Nagyéc l. Géc
 Nagygoroszló l. Goroszló
 Nagyharsány l. Harsány
 Nagyida l. Ida
 Nagykároly l. Károly
 Nagykáta l. Káta
 Nagykemlék l. Kemlék
 Nagy-Küküllő l. Küküllő
 Nagy-Lengyelország (*Polonia*), régió, L 132
 —i kapitány: z Szubina Sędziwój
 Nagylibercse l. Libercse
 Nagyludas l. Ludas
 Nagylupsa l. Lupsa
 Nagymező l. Nagytelek
 Nagymihály – Michalovce, Ung m/Szl, mv
 —i cs: György (János a) 925; János (György f), munkácsi alvn (1387) 925
 Nagymoha l. Moha
 Nagymon l. Mon
 Nagypacal l. Pacal
 Nagypetri l. Petri
 Nagyrev (*Nagrew, Nogrew*), Külső-Szolnok m/M, h 559, 697
 —i cs: János (Pál f) 697; Miklós (Pál f) 697; Pál (János és Miklós a) 697; Pál (Rechend f) 559; Rechend (Pál a) 559
 Nagysáros l. Sáros
 Nagysemjén l. Panyola
 Nagy-Szamos l. Szamos
 Nagyszederjes l. Szedzerjes
 Nagyszeg (*Nogheg*) – Nořąg/Nořig, K-Szolnok/Szilágym 968
 Nagyszombat – Trnava – Tyrnau, Pozsony m/Szl, v
 —i Szt. Adalbert Egyesület lt 454, 721, 849, 878, 883, 946
 Nagyszöllős l. Szöllős
 Nagytalmács l. Talmács
 Nagytécső l. Técső
 Nagytelek (*Nogoteluk*), Nagymező – Pruni, B-Szolnok/Kolozs m, h 356
 Nagytóti l. Tóti
 Nagyugróc l. Ugróc
 Naimon l. Mon
 Nánabeszter nemzetség l. Haranglábi cs
 Năoiu l. Novaj
 Nápoly, királyság, ma Olaszország része
 — királya: III. Károly
 Náprád (*Naprad*) – Năpradea, K-Szolnok/Szilágym, h 968
 narráció 335, 849, 897, 918
 Neeg comes (Danchul tv), lk, Havasalföld 98
 Neel l. Noel
 Neg, b, Karán vidéke 145
 —, román, lk, Szeben sz 711
 — cel Mare, román, lk, Talmács k 711
Negrad l. Nógrád
 Negreni l. Feketető
 Negroponte l. Khalkisz
 Negru/Niger, bíró, Arad v. Temes vm 875
 Négy Koronás Szent-egyház, Róma 464, 474, 487, 536, 626, 634, 696, 710, 722, 735, 749, 759, 792, 797, 803, 821–824, 829
 Néma (*Nema*) – Nima, B-Szolnok/Kolozs m, h 123, 815, 857
 —i cs: Dorottya (Miklós ln) 123; Gergely (Miklós a) 123, 815; Mihály (Péter f) 857; Miklós (Gergely f, Dorottya a) 123, 815; Péter (Mihály a) 857
 Nemegeye (*Nemege, Nymige*), Magyar-nemegeye – Nimigea de Jos, B-Szolnok/B-Naszód m, h 135, 519, 590, 598
 —i cs l. Virágosberki cs
 nemes, országos 268
 Nemes/Nemisch (d) Heinrich/Hench, esküdt, lk, Kolozsvár 525, 690–693, 853

- Nemes cs, hídvégi, lt 650
 némesítés 138, 335
 német lovagrend 64
 — — rendháza: barcasági
 németek (*Theotonic*) 345
 Németi (*Nempti*) – Mintiu, Szatmár m,
 mv, ma Szatmárnémeti része 575
 —i cs l. Pelei cs
 — (*Nemiti*, *Nempty*), Királynémeti – Crai-
 nimăt – Baierdorf, Beszterce-vidé-
 ke/B-Naszód m, h 709
 — (*Nymiti*), Marosnémeti – Mintia, Hu-
 nyad m, h 1019
 —i cs (Hermán nb): István (Jakab és Já-
 nos a) 1019; Jakab (István f) 1019;
 János (István f) 1019
 — (*Nemeth*), Oláhnémeti – Mintiul Ro-
 mân/Mintiu, B-Szolnok/B-Naszód m,
 h 135, 519, 547
 — (*Nempti*), Szamosújvárnémeti – Mintiu
 Gherlii, B-Szolnok/Kolozs m, h 219
 Németország (*Alamannia*) 34
 — királya: Zsigmond
 Német-Római Birodalom 132, 869
 — — császára: IV. Károly
 — — főkamara: Zsigmond
 Nemisch (d) l. Nemes
 nemtelen l. birtoktalan ember
 nemzetség l. Aba, Agmánd, Ákos, Baksa,
 Balog, Balogsemjén, Bánca, Bárka-
 lán, Becsegergely, Borsa, Bó, Csák,
 Csanád, Csolt, Csór, Demjén, Do-
 rozsma, Erdőd, Gútkeled, Hahót, Hé-
 der, Hermán, Hontpázmány, Kacsics,
 Kaplyon, Kartal, Káta, Kökényesrad-
 nót, Míkola, Nánabeszter, Osl, Pápa,
 Péc, Pok, Rátót, Sártiványvecse,
 Smaragd, Szalók, Szentemágocs,
 Szil, Tekele, Tomaj, Turul, Tyukod,
 Ugra, Zsidó, Zsombor
 népnyelv használata 134
 — ismerete 162, 206
 —i nevek 106, 151, 242, 299, 320, 478,
 483, 626, 724, 755, 763, 819
 Nepos (d) János csanádi kk (1374) 74
 Neppendorf l. Kistorony
 Neudorf l. Újfalu
 Neumeister (*Newmeyster*) Paul íródeák,
 lk, Szeben 585
 Neustadt l. Keresztényfalva, Újváros
 Nevetlenfalva l. Gyakfalva
 Nicolae (Cristian f), lk, Szekuláj 483
 — (Dan f), kenéz, Gorbó 72
 — comes (Kendeth f), kenéz l. Lupsai Ni-
 colae
 Nieheim, Dietrich von (†1418), a pápai
 kancellária írnoka és abbreviatora
 (1378–1395) 610
 Niger l. Negru
Niger Kreis l. Feketekörös
Niger Pontus l. Khalkisz
 Nikápoly (*Nykapol*)–Nikopol, Bulgária, v 98
 Nikolaus brassói plb és barcasági dékán
 (1378) 360
 — feleki plb (1384), szebeni dékán
 (1384–) 820
 — földvári plb (1379), barcasági dékán
 (1379) 474
 — örményesi pap (1374) 93–94
 — (Jakob f), brassói plb (1366/1369–
 1375e) 326
 — (Nikolaus f) berethalmi plb (–1367) 74
 Nikolaus, lk, Feketehalom 915
 —, lk, Gernowitz 969/2
 —, mészáros, Kereszténysziget 554
 —, villicus, Kiscsúr 554
 — comes, lk, Kőhalom 105, 114
 — comes, lk, Medgyes 560
 — comes, lk, Szeben sz 907
 —, lk, Százhalom 1018
 — comes, lk, Újfalu 554
 — (Alard f) l. Vízaknai cs
 — (Andreas a), lk, Váldhíd 735
 — (Christian f), lk, Fenyőfalva 56
 — (Christian a), lk, Segesvár sz 381
 — (Christian f), lk, Újfalu 6–7
 — (Hench a), lk, Kolozsvár 228
 — (Johann a), lk, Brassó 998
 — comes („Hassonsarch” Johann f), lk,
 Kolozsvár l. Hasenschart cs

Nikolaus (Nikolaus a) 74
 — (Nikolaus comes a), lk, Illenbák 245
 — comes (Nikolaus f), lk, Illenbák 245
 Nikopol l. Nikápoly
 Nikusberg (*Mycloshege, Nykusberk*) – Mik-
 lóshegye, fn, Omlás, Toporcsa 755
 Nima l. Néma
 Nimigea de Jos l. Nemegey
 Nin l. Nona
Nirmon l. Nyírmon
 Nitra, *Nitria, -ensis* l. Nyitra, -i
 Nižný Klátov l. Alsótökés
 Nocera, Olaszország, v 689
 Nocrich l. Újegyház
 Noel/Neel („Sánta” László ln, Wynandi
 Jakab fel), lk, Brassó l. Bodolai Noel
Nogduba l. Doba
Nogeer l. Kraszna, Nagyr
Nogheg l. Nagyszeg
Noghermen l. Ermény
Nogoteluk l. Nagytelek
 Nógrád (*Negrad, Neugrad*) vm, M és Szl
 406, 954
Nogzamus l. Szamos
Nogytecheu l. Tecső
 Noiștat l. Újváros
 Nona (*Nona*) – Nin, Dalmácia/H, v
 —i ppk: János, de Matafaris Demetrio
notarius l. jegyző
 Nou, Nou Român l. Újfalu
Noua civitas l. Keresztényfalva
Nova villa l. Újfalu, Novaves
 Novaj (*Noua, Nouah, Noway*) – Năoiu,
 Kolozs m, h 605, 762, 816
 —i cs: Fülöp (János a) 816; János (Fülöp
 f, Péter a) 762, 816; László (Miklós f)
 605; Miklós (László a) 605; Péter (Já-
 nos f) 762, 816
 Novaves (*Nova Villa*), Zágráb m/H, h, ma
 Zágráb része 205/2
 —i Keresztelő Szt. János-templom 205/2
 Nowy Dwór, Mazóvia/L, h
 — —, Dobrogost z, poznańi ppk (1384–
 1394) 957
 nő bántalmazása, megerőszakolása 72

Nösen l. Beszterce
 Nucet l. Szentjánosfalva
 Nugigerul Miklós esztergomi kk (1368e) 74
 Nunnenkleppel (*Nunnencleppel, Nunn-
 klueppel*) Michael szebeni polgármes-
 ter (1372–1374) 105, 114
nuntius l. pápai nuncius
 Nușeni, Nușfalău l. Nagyfalu
 Nussbach l. Magyarós
 Nykus comes, lk, Kolozsvár l. Hasen-
 schart cs
 —, lk, Radna 652
Nymige l. Nemegey
Nymiti l. Németi
Nyreghez l. Nyíregyháza
Nyrsed l. Nyírsid

Ny

nyáj 69, 157
 Nyaláb (*Nyalab*), Ugocsa m/U, vár 399(!),
 408 (!)
 Nyáradkarácson l. Karácsonyfalva
 Nyárló (*Nyarlo, Nyarlow*), fn, Enyed, To-
 rockó 136, 320
 nyárlóhely (*locum estuale*) 880
 nyelvi különbségek 109
 nyestbőr 213
 nyíllövés (hosszmérték) 72, 151, 157,
 299, 320, 335, 626, 635, 1005, 1008
 Nyírcsaholy l. Csaholy
 Nyíregyháza (*Nyreghez*), Szabolcs m/M,
 mv 476
 Nyires (*Nyres*), fn, Balázstelke 170
 Nyires (*Nyres*), Boncnnyires – Bonț, Dobo-
 ka/Kolozs m, h 238, 483, 818
 —i lk: Báldi Jakab
 —i cs: András (Iwanka f) 818; Domokos
 (Dorottya, István és János a) 238,
 818; Dorottya (Domokos ln, Búzai
 Miklós fel) 238; István (Domokos f)
 238, 818; Iwanka (András a) 818; Já-
 nos (Domokos f) 238

— (*Nyres*), Nyírfalva, Mesztákon – Mes-teacăn, Hunyad m, h 566, 843
 —i cs l. Demsusi cs
 Nyíreság (*Nyresag*), fn, Nádasd 724
 Nyíri (*d de Nyr*) Benedek és Mihály l. Csáni cs
 Nyíriklód l. Iklód
 Nyírkarász l. Karász
 Nyírmada l. Mada
 Nyírmeggyes l. Meggyes
 Nyírmező (*Nyrmezew*) – Poiana Aiudului, Fehér m, h 136
 Nyírpazony l. Pazony
 Nyírpilis l. Pilis
 Nyírsid (*Nyrsed*) – Mirșid, K-Szolnok/Szilágy m, h 855, 861–862
 Nyitra (*Nitria*) – Nitra, Nyitra m/Szl, v 695
 —i (*Nytra*) püspökség 74
 —i ppk: Deméni László, Gergely, Újhelyi Domokos fr
 — (*Nyitra*) vm, Szl 707
 — — előjárói 335
 nyugta l. oklevél, mentesítő

O, Ó

Oberbrodsdorf l. Kenyér
 Oberkreuz l. Keresztúr
 Óbuda l. Buda
 Obyce l. Ebedec
 Ochsengrab (*fossatum bovum, Tysgrab*), fn, Feketevíz, Nagyfalu 755
 Ocna Dejului l. Désakna
 Ocna Sibiului l. Vizakna
 Ocna-Șugatag l. Szlatina
 Očnița l. Akna
 Ocolișu Mic l. Oklos
 Od l. Ad
 Odendorf l. Abafája
 Odríhei, *Odwarhel* l. Udvarhely
 Oegreg l. Egregy
 Oeychin Nikolaus, lk, Disznód 554
 Ófehértó l. Fejértó

Offermenes l. Fűrmenyes
officialis 69, 72, 79–80, 83–84, 115, 129, 145, 157, 159, 172, 210, 212, 296, 298, 300, 351–353, 357, 361, 365, 421, 437, 447, 450, 452, 565, 652, 661, 666, 701, 733, 736, 756, 785, 842, 1016–1017 (!)
 —, erdélyi l. erdélyi püspöki helynök
 —, vice- 152
 Ohába (*Ohaba*), Hobicavárhely – Hobița-Grădiște, Hunyad m, h 308
Ohaba l. Várhely
Ohtun l. Ajton
 oklevél átadása 215, 529, 603
 — — birtokkal együtt 32, 700, 831
 — — peres ellenfélnek 531, 571
 — átírása 6–7, 11, 19, 38, 67–68, 118, 122, 139, 143–144, 174, 184, 235, 272, 278, 297, 300, 312–313, 336–337, 354, 364, 382, 390–391, 436, 442–443, 453–454, 459–460, 463–464, 467, 473, 482, 484, 494, 504–505, 508, 511, 514, 551–552, 555, 574, 607, 611, 621, 640–641, 667–669, 679–680, 687, 690–694, 696, 710, 713, 715, 718, 720, 722, 735, 746, 749, 759, 764, 768, 772, 777–781, 797, 806, 824, 843, 850, 860, 870, 907, 909–910, 912, 915, 921–922, 924, 931, 946, 955, 974–975, 983, 992, 995, 998, 1025–1026
 — bemutatása 6–7, 13, 33, 35, 49, 56, 65, 115, 121–122, 130, 134, 152, 235, 242, 246–247, 257, 260, 283, 285, 300–301, 310, 332–333, 336, 354, 357, 374, 390–391, 394, 410–411, 414, 421, 423, 431, 440, 459, 463–464, 466, 472, 478–479, 480, 484, 496–497, 519, 527, 529, 531, 535, 545, 551, 557, 568, 571, 574, 578–579, 581, 602–603, 606, 612, 640–641, 653, 658, 671, 716, 723, 740, 767–768, 774, 780–781, 808, 834, 843, 848, 851, 893, 923, 960, 998, 1017

- oklevél bizonyítóereje 134, 246–247, 300, 328, 332, 347, 353, 357, 385, 392, 411, 414, 423, 471, 475, 478–480, 489, 497, 527, 535, 579, 581, 605, 612, 671, 676, 762, 812, 834, 960, 964
- díja 223
- elidegenítése 792
- elpusztítása/pusztulása 56, 318
- elvétele 56, 527, 531, 571, 604, 716
- érvénytelenné nyilvánítása 13, 103, 106, 134, 164, 182, 252, 265, 300, 414, 438, 569, 575, 628, 664, 747, 831, 903, 905, 964, 994
- ismertetése népnyelven 134
- lezárása, újbóli 603, 824, 915
- megpecsételése más pecsétjével 96, 191, 435, 465, 519, 581, 716
- megvizsgálása 158, 328, 535, 604, 834
- őrzése, hiteleshelyen 134, 780–781
- —, letétként 604, 848
- újbóli kiállítása 861
- visszaadása 275, 488, 603, 716
- , chirographált l. chirographum
- , csonka 55, 57, 59, 86, 92, 173, 175, 185, 191, 229, 237, 245, 262, 281, 301, 315, 334, 339, 342, 356, 364, 372, 381, 414, 454, 506, 521, 535, 545, 561, 564, 578–579, 596, 602, 624, 635, 683, 724, 727, 780, 789, 806, 876, 895, 944, 959, 973, 1008, 1010, 1026, 1038
- , elveszett 5, 76, 84, 113, 139–140, 159, 163, 233, 266, 335, 350–351, 509, 512, 518, 535–536, 546, 549, 621, 625, 627, 633/2, 644–646, 706, 713, 744, 770, 782, 839, 911, 917, 947, 957, 1040
- , említésből ismert 119, 142, 439, 533, 573, 799, 808, 894, 958, 963, 980, 997, 1007, 1020
- , fiúsító l. fiúsítás
- , fogalmazvány 136, 415, 438, 472, 923, 944
- , formulariumból 610, 688–689
- , gyanús hitelességű 129, 167, 434, 451, 511, 671, 676, 805, 870
- , hamis 102, 300, 303, 353, 399, 408, 451, 471, 476, 511, 658, 874, 1017, 1027
- , hátlapon 438
- , hiányos keltezésű/keltezetlen 22, 27, 54, 106, 112, 136, 155, 161, 216–218, 224–225, 227–231, 351, 503, 526, 585, 652, 670, 688–689, 734, 790, 798–799, 820, 870, 893, 966, 987, 989–990, 993. L. még oklevél, kivonatos
- , hibásan keltezett 23, 36, 102, 110, 134, 138, 174, 185, 242, 245, 297, 407, 513, 610, 652, 804, 822, 839, 869, 874, 954, 974–975, 998, 1008, 1026, 1033
- , két példányban kiállított 11, 73, 319, 404, 521, 624
- , kivakart írású 414
- , kivonatos, elenchusból 163, 174, 179, 232–233, 350, 411, 425, 496, 507, 509–512, 517–518, 551, 580, 584, 625, 627, 644–647, 703–706, 770, 803, 825, 871, 885–887, 942–943, 991–992, 1044
- , kódexbe kötött 969/2
- , kötelezvény 113, 130, 165, 193, 216–217, 224, 227–230, 501, 522, 560, 576–577, 868, 949, 999, 1021
- , követjelentés 838
- , közjegyzői 110, 118, 331, 576, 696, 821–822, 969/2
- , közöletlen 4, 19, 31, 37, 39, 41, 43, 47, 66, 77, 86, 99, 125, 146–147, 154, 162–163, 168, 185, 206, 233, 237, 243, 253, 256, 278, 297, 315, 337, 339, 342, 349–350, 358, 361, 371, 381, 384, 388, 484, 488, 509, 512, 518, 526, 538, 545, 555, 561, 573, 575, 579, 611, 614, 625, 627, 632, 644–645, 650, 662–663, 673, 683, 694, 701, 712, 718, 726–727, 732–734, 743, 761, 763, 767, 769, 808,

- 835, 841, 845, 860–862, 865–866, 879, 884, 889, 895, 901–903, 921–922, 924, 930, 932, 938, 944, 950–952, 958, 960, 963, 965, 972–975, 981–982, 987–990, 993, 996–997, 1007–1008, 1010–1011, 1013–1014, 1017, 1020, 1023–1026, 1028, 1031, 1038, 1043
- , magyar fordításban fennmaradt 139, 683, 724
- , mandátum, egy évre szóló 71, 156
- , —, levélkeresztető 19, 174, 436, 473, 713, 772, 921
- , másolat 76, 84, 102, 112–114, 123, 129, 150, 159, 167, 220, 266, 269, 299, 303, 308, 335, 337, 381, 492, 536, 546, 549, 553, 576, 610, 615, 621–623, 650, 658, 679–680, 710, 724, 744, 771, 775, 782, 805, 824, 838–839, 867, 870, 874, 911, 957, 965, 987, 1017–1018
- , mentesítő 60, 74, 85, 202, 288, 300, 353 (!), 424, 476, 629, 678, 698, 800, 867, 947, 1041
- , missilis 14–15, 22, 27, 36, 44, 53–54, 98, 155, 161, 199, 604, 652, 658 (!), 670, 770, 790, 810, 817, 836, 838–839, 852, 892, 966
- , német nyelvű 522
- , nyugta l. oklevél, mentesítő
- , osztály- l. birtokosztály
- , pápai 34, 324–325, 327, 594/2, 610, 696, 957, 1033. L. még regisztrum, pápai
- , pecsételetlen 123, 185, 196, 212, 308, 318, 415, 438, 679
- , privilegiális, kiállításának ígérete 299, 314, 320–321, 343, 566, 575, 897, 899, 907, 909–910, 912, 915, 918–919, 928
- , regisztrumból l. regisztrum
- , rossz állapotban 38, 47, 50, 54–55, 73, 82, 92, 115, 152, 158, 196, 214, 237, 253, 259, 264, 301, 316, 323, 328, 337, 349, 371, 382, 384, 388, 407, 409, 428, 449, 452, 456, 464, 486, 493, 497, 500, 505–506, 513, 542, 545, 564, 575, 579, 589, 596, 602, 611, 624, 628, 673, 683, 687, 694, 718, 731, 733, 741, 753/2, 760–761, 783, 786, 789, 796, 858, 862–863, 896, 923, 941, 946
- , supplicatio 415–420, 688–689
- , számadás 74, 585, 867
- , szokatlan szerkezetű 354, 780–781
- , tartalmi ái-ból ismert 5, 12, 20, 45, 49, 135, 143, 145, 207, 240, 246, 253, 257, 260–261, 271, 283, 300 (!), 305, 310, 329, 349, 351, 353 (!), 355, 367–369, 371, 384, 388–389, 398, 410–411, 413, 422–423, 431–432, 437, 466, 471, 481, 529, 531, 543–545, 555, 557, 568, 571–572, 578, 603, 607, 611–612, 617, 663, 673, 694, 712, 718, 721, 732, 746, 767, 769, 784, 798, 870, 883, 954, 956, 981–982, 1028, 1037
- , tiltó l. eltiltás, tiltakozás
- , több pecséttel 60, 132, 239, 370, 385, 387, 396, 400–403, 470, 483, 501, 516, 522, 559, 629, 633, 701, 711, 719, 738, 809, 818, 832, 859, 950, 1001, 1006, 1029, 1043
- , több példányban kiállított 11, 73, 260, 301, 319, 404, 521, 624, 928
- , városi, Brassó 577
- , —, Buda 213
- , —, Kassa 147
- , —, Kolozsvár 293, 525–526, 551, 988–990, 993
- , —, Szeben 585, 711, 867
- Oklos (*Aklus*, *Oklus*), Kisoklos – Ocolişu Mic, Hunyad m, h 311, 313
- Olachi* l. románok
- Oláh (*Wolachus*) Ioan mgr l. Bélteki cs
- (*Olachus*) Iwan (Dragomer f), b, Alsó-apsa 935
- (*Volachus*) Ladislau (Bere f), román vd, sebesvári uradalom 614, 860
- (*Olachus/Volachus*) Ztoyán, ü 268

- Oláhaphida l. Apahida
 Oláhárkos l. Árkos
 Oláhberend l. Berend
 Oláhcsirvád (*Cirwod Olahorum*), fn, Feketevíz, Nagyfalu 755
 Oláhdálya l. Dálya
Olaherkes l. Árkos
 Oláhgorbó l. Girbó
 Oláhgyepes l. Gyepes
 Oláhgyéres l. Gyéres
 Oláhhorvát l. Horváti
 Oláhkocsárd l. Kocsárd
 Oláhlapád l. Lapád
 Oláhnádasd l. Nádasd
 Oláhnémeti l. Németi
 Oláhsályi l. Sályi
 Oláhtordos l. Tordas
 Oláhújfalú l. Újfalú
 Oláhvásárhely l. Vásárhely
Olarchis l. Árkos
 Olaszi (*Alazy, Olazy*), Érolaszi – Olosig, Bihar m, h 95, 445
 —i cs: András (Beke f) 95, 445; Beke (András a) 445; Domokos 95
Olchwa l. Alcina
 Oldamar, román, lk, Talmács k 711
Olfalu, Olfalw l. Alfalu
Olkynyr l. Kenyér
 Olnok (*Olnuk*), Ónok – Bárlea, Doboka/Kolozs m, h 219, 818
 —i cs: Barnabás/Barrabas, dobokai szb (1384) 219, 818
Olpestus l. Pestes
Olpreth l. Alparét
 Olt (*Alt*) – Olt – Alt, folyó 888
 oltár 112, 280
 — alapítása, lelki üdvösségért 112
 — felszentelése 140, 536
 —/igazgató (*rector*) 91, 283, 308, 445, 599, 613, 861–862, 981, 1032
 Oltáriszentség-testvérület, Szeben 821–822
 Olthévíz l. Hévíz
 Oltszakadát l. Szakadát
Olus l. Ónos
- Ombod (*Ombod, Vmbud*) – Ambud, Szatmár m, h 19, 178
 Omlás (*Omlas*), fn, Alsóapold, Omlás 755
 Omlás (*Homlas, Omlas*) – Amnaş – Hamlesch, Szeben sz/m, h 242, 362, 740, 745, 747, 750, 752, 754–755, 759, 850
 —i fn: Nikusberg/Miklóshegye, Omlás, Ördögpatoka, Pünkösdhalom, Vecsérd
 —i száz év. egyházközség lt 750, 752, 754–755, 759, 850
 Ondótelek (*Ondoteleke, Tarchahaza, Wondotelek*), Tarcsaháza, elnéptelenedett település Kolozsvár határában, Kolozs m 299, 539
 Ónok l. Olnok
 Ónos (*Olus*), fn, Bogdánd 724
Onthtelke l. Anttelke, Ondótelek
 Onuca l. Unoka
 Ópiski l. Piski
 Oppeln (*Opulia*) – Opole Szilézia/L, v 108, 112, 132
 —i/Opuliai László herceg l. Piast László oppelni herceg
Oppendorph l. Kistorony
 Oppiz, lk, Szeben 585
 Orád (*Oragh, Orad, Orath*), elnéptelenedett település Szucsák és Méra között, Kolozs m 405, 515
 Oradea l. Várad
 Orbaiszék (*Orbai*), székely szék, R 874 (!)
 —i lk: Jakab (Mihalcz f)
 —i székelyek 874 (!)
 Orbán (V.) pápa (1362–1370) 74
 — (VI.) pápa (1378–1389) 354, 594/2, 610, 658 (!), 688–689, 696, 957, 969/2, 1021
 Orbó (*Orbou, Orbo*), Magyarorbó, Alsóorbó – Gárbova de Jos, Fehér m, h 59, 115
 — (*Orbo Saxonica*), Szászorbó – Gárbova – Urwegen, Szerdahely sz/Fehér m, h 86
 — (*Orbou*), Tasnádorbó – Orbäu, K-Szolnok/Szamár m, h 4
 Orbóhalom (*Orbohalm*), fn, Benedek 500
 Orbópatak (*Orbopatak*), fn, Igrici 452

- Ordou* l. Ardó
Orgon (*Orgon*), Franciaország, v 99
Orgonum l. Argo
 Orlat, Orlát l. Váralja
Ormány (*Ormaany*, *Orman*) – Orman, B-Szolnok/Kolozs m, h 624, 847
Ormenișul de Câmpie l. Örményes
Orod l. Arad
Oroiu de Câmpie l. Uraly
Orosfaia l. Oroszfája
Orosz (*Vruz d*) Mihály l. Szentiványi cs orosz külügyminisztérium lt 1040
Oroszcsúr (*villa Ruthenica*) – Ruscior – Reussdörfchen, Szeben sz/m, h 554
 —i lk: Manshercze villicus
 —i villicus 554
Oroszfája (*Orozfa*, *Oruzfaya*, *Wrufzaya*) – Orosfaia, Kolozs/B-Naszód m, h 456, 601, 714, 773, 857, 980–981
 —i cs: Domokos 456; István (István a) 601, 714, 773, 857, 980–981; István (István f) 980–981
Oroszfalu (*Oruzfalw*, *Vrvzfalu*), Maros-oroszfalu – Rușii Munți, Torda/Maros m, h 624, 847
 — (*Orozfalu*, *Zereth*), Szeretfalva – Sărățel – Reussen, Doboka/B-Naszód m, h 351, 954
Oroszmező (*Orozmezew*, *Oruzmezeu*) – Rus, B-Szolnok/Szilágy m, h 624
Oroszország l. Ruténia
Orreum l. Nagycsúr
Orros (*Orrus*) Benedek l. Szentimrei cs
Orsova (*Orsua*) – Orșova, Szörényi bán-ság/Mehedinți m, vár 14, 22, 27
 —i vám 14
 —i vn: Himfi Péter
 országbíró 26, 41, 159, 374, 477, 681. L. még Bátori István, Bebek Imre, Cudar Péter, Pálóci László, Perényi Péter, Szécsi Miklós, Szepesi Jakab
 országhatár 48, 109–111
 — védelme 27, 893
 országút (*magna via*, *publica via*, *strata publica*) 133, 151, 276, 299, 308, 314, 452, 471, 507, 626, 724, 755
Ortelec l. Vártelek
 orto (pénzfajta) 213
 ortodoxok l. egyház, keleti; szakadárrok
Oruzfalu l. Oroszfalu
Oruzfaya l. Oroszfája
 orvos (*phiscus*): Ferenc, Deméndi László
 —i egyetemi fokozat 290
Osl nemzetség l. Kanizsai cs
Osnabrück (*Osnabrugum*), Németország, v
 —i káptalan 1032
Osoi l. Oszvaj
Oșorhel l. Vásárhely
 ostrom 689
 osztályos atyafi 167 (!), 865, 878
 —sá fogadás 530
 osztályrész kisorsolása 178
 osztrák l. ausztriai
Oszvaj (*Felozuey*, *Wzwe*), Feloszvaj, Aszó
 — Osoi, B-Szolnok/Kolozs m, h 356
 Ótohán l. Tohán
Otrantó (*Ydrontin*) érsekség 44
 —i érsek: Giacomo da Itri
 Ottó kolozsmonostori apát l. Kapornaki Ottó
Ouenberger Heyczmannus, lk, Nagycsúr 554
Óvár (*castrum*), fn, Kolozsvár 525
Óvár (*Owar*), Magyaróvár, Mosonmagyaróvár, Moson m/M, h 737, 909
 —i harmincadszedők 737
 —i vám 737
Oythe (*Oyta*), Hannover/Németország, h 1032
 —i lkk: Papen Heinrich
 ózdi (*de Ozd*, *de Vzđ*) főesperesség 183, 322, 330, 418, 605, 608, 678, 698, 793, 804, 834, 1022
 —i főesp: Ajkai „Veres” László, de Lusagnet Jean, Székesfehérvári Miklós, Újvárosi János
Ozora (*Uzsura*, *Wzura*), bán-ság Bosznia területén 139, 278, 824, 915
Ozunloka l. Asszonylaka

Ö, Ő

ökör 72, 77, 266, 387, 475, 478, 503, 533, 541, 637, 755, 757, 760, 865, 881–882, 950

öltözék l. ruha

Ölyves (*Vlues*) – Ulieș, Kolozs/Maros m, h 50

—i „Tolvaj” László 50

őr, halastóé (*custos piscine*) 589

Ördög (*Vrduk*) Benedek l. Solyomkői cs

— (*Vrdugh*) István, lk, Brassó 854

— (*Urdug*) István l. Szentiváni cs

— (*Vrdug*) János mgr, gyógyi officiális (1382) 701

Ördögkalinfalva l. Kalinfalva

Ördögpatoka l. Höllseifen

örgróf 64. L. még brandenburgi, morvaország

Őrhegy (*Eurhyg*), fn, Kozmatelke 302

Őrke (*Erke, Eurke, Ewrke*), Mezőörke – Urca, Torda/Kolozs m, h 276, 319, 489, 662, 856

—i (v. Berkenyesi) cs: „Szopos” Miklós, id. (ifj. „Szopos” Miklós a) 489; „Szopos” Miklós, ifj. (id. „Szopos” Miklós f) 276, 319, 489, 494, 605, 856, 859

Örkönd (*Vrkun d*) Jakab, János és Mihály l. Detrehemi cs

Örmény/Ermyrn (d) János, lk, Alamor 747

Örményes (*Ermenes, Eurmenes*), Mezőörményes – Ormenișul de Câmpie/Ormeniș, Kolozs/B-Naszód m, h 2, 50, 57, 277, 309, 687

— (*Ermenes, Eurmenes*), Szászörményes – Ormeniș – Irmesch, Küküllő/Maros m, h 93–94

—i pap: Nikolaus

Örményország (*Armenia*) 594/2

Örményszékes l. Székes

örökbefogadás 878, 883

örökösödés, kölcsönös 33, 46, 521, 530, 889

—, leányági l. birtok öröklése leányágon

örökösök kártalanítása 33

Ős (*Ews, Vsy, Ws, Wz*), Újós – Iuș/Fântânele – Eisch, Doboka/B-Naszód m, h 32, 124, 282, 296, 301, 401, 403, 458, 470, 519, 552, 570, 709, 713, 980, 981, 1025

—i cs: Iuanka/Iwanka/Joanka/Jwanka (János mgr a) 32, 124, 282, 296, 301, 400–403, 458, 470, 519, 552, 570, 709, 713, 715, 980–981, 1025; János mgr (Iuanka f), kolozsi isp (1378) 32, 124, 282, 296, 301, 400–403, 458, 470, 519, 552, 570, 709, 713, 715, 980–981, 1025

ösvény (*semita*) 242, 320, 362, 452

—, románoké (*semita Olachorum*) 755

összeg kétszereződése 180, 230, 238, 319, 485, 581, 615, 655

Ötösbánya l. Kotterbach

ötvenedszedő (*exactor quinquagesime*) 338

öv 328, 445, 480, 486, 578, 599, 881–882

övkészítő (*cingulator*) 213

özvegy 92, 122, 128, 142, 167, 186, 209–213, 268, 302, 321, 324–325, 327, 330, 349, 374, 490, 506, 508, 515, 533, 537, 541, 586, 608, 664, 675, 747, 763, 775, 797, 827, 833, 837, 840, 895, 913, 950, 960, 964, 991, 1016

P

Pacal (*Kispacha, Kyspachal*), Kispacal, Érkisszőlős – Pățalușu/Pățalul Mic, Kraszna/Bihar m, h 432, 721, 878, 946

—i fn: Füzespatok, Hosszúaszó

—i malomhely 432

—i udvarház 721

— (*Pachal*), Nagypacal, Érszöllős – Pățalul Mare/Viișoara, Kraszna/Bihar m, h 721, 883

—i cs: András (István f) 883; Benedek (István f) 883; György (Miklós f) 883; István (András, Benedek, Jakab

- és Miklós a) 883; „Farkas” István 721; Jakab (István f) 883; László (Miklós f) 883; Mátyás (Miklós f) 883; Miklós (György, László és Mátyás a) 883; Miklós (István f) 883
- Păcureni l. Keresztúr
- Pacsa (*Pacha*), Zala m/M, h 206
- i cs: Egyed mgr (János f), erd kk (1376–1380) 206, 471, 537; János (Egyed a) 206
- Pádua (*Padua*) – Padova, Olaszország, v 838
- ura: Carrarai Ferenc
- Pădureni l. Csanád
- Păgida l. Apahida
- Pagocsa, Mezőpagocsa – Pogăceaua, Tor-da/Maros m, h
- i cs (Komlói-ág): Jakab (Poch f) 996; Poch (Jakab a) 996
- i cs (Szolcsvai-ág): Jakab (Pál f) 498; Miklós (Miklós a) 796; Miklós (Miklós f) 498, 796; Miklós (Péter f, Miklós a) 498; Miklós 758, 837; Pál (Péter f, Jakab a) 498; Péter (Miklós és Raaf a) 498; Péter (Pál a) 498; Raaf (Péter f) 498
- Păingeni l. Póka
- Paks, Tolna m/M, mv
- i cs (Rátót nb): István szerém ppk (1368–1373) 7, 68
- Pál csanádi ppk, váradi prp, zágrábi ppk l. Horváti Pál
- knini ppk l. Tiszai Pál
- kolozsmonostori apát (1385–1407) 844, 846
- váradi karbeli pap, a Szt. György-oltár igazgatója (1386–1388) 861–862, 959
- Pál (Mihály f) hevesi főesp (1386) 868
- Pál kir étekgómester l. Liszkói Pál
- , b, Fehér vm 281
- (András a), b, Doboka vm 642
- (Bálint a), lk, erd eme 74
- (Bertalan a), lk, erd eme 74
- (Demeter a), jb, Zsobok 987
- (Fábián f), jb, Lekence 738
- (János a) 457–458, 1027 (!)
- (János f), Kállói István ü l. Megyeri
- (János f), Losonci Dénes ü 406, 410, 431, 472
- (László a), b, K-Szolnok vm 572
- (Lochk f) l. Lackfi Pál
- (Miklós a) 317
- (Miklós a), b, Szentmárton l. Petlendi cs
- Palást (*Palasth*) – Plášťovce, Hont m/Szl, h 954
- i cs l. Libercsei cs (Palásti-ág)
- Palata l. Palota
- Palatka (*Palathka*), Magyarpalatka – Pălatca, Kolozs m, h 470
- Pálca (*Palcha*), Tornyospálca, Szabolcs m/M, h 633/2, 684
- Palešnik l. Palisna
- Pálfalva (*Palfolua*), Szatmárpálfalva – Păulești, Szatmár m, h 178, 636
- i templom 178
- i (v. Erkedei, Széri, Gelyénesi) cs: „Bajnok” István (Jakab f) 178, 636, 960; Jakab („Szemes” Sándor f, „Bajnok” István és Sandor a) 178, 636, 748, 960, 973; „Szemes” Sándor (Jakab és Sándor a) 960; Sándor („Szemes” Sándor f) 960; Sandor/Sandrin/Sandur (Jakab f) 178, 636, 748, 960, 973
- Palisna (*Palisna*) – Palešnik, Kőrös m/H, mv 896
- i János vránai keresztes perjel (1381–1383, 1385–1391) 896–897, 918
- pallosjog 61, 68, 690
- Pálóc – Pavlovce nad Uhom, Ung m/Szl, mv
- i cs: Domokos leleszi prp (1378–1403) 476, 575, 632, 684, 743–744, 1003; László országbíró (1446–1470) 848
- pálos konvent: gyulafehérvári, patlani, remetei, székelyházi, szentmihálykői
- rend okleveleinek 1520 körüli jegyzéke 425, 510, 584, 647, 703–704, 825, 871, 885–887, 942–943, 991–992
- — tagjai 705
- palota (*palatium*) 250–251
- , királyi l. királyi palota
- , pápai l. pápai palota

- Palota (*Palata*), elnéptelenedett település Magyaroklős közelében, Doboka/Ko-
lozs m 356
- Pamplona, Navarra/Spanyolország, v
—i (*Pampilonensis*) ppk 206, 237, 361
- Páncél (*Pancel d*) János I. Visontai es
Panit (*Panit, Panyth*), Szilágypanit – Pa-
nit/Panic, K-Szolnok/Szilágy m, h 69,
733–734, 743
—i lkk: András, György
—i officialis 733
- Pankota (*Panbota, Pankata*) – Pāncota,
Zaránd/Arad m, mv
—i főesperesség 168, 258, 299
—i főesp: Benedek, Búzai Miklós mgr
- Panyola (*Panyala*), Nagysemjén, Szatmár
m/M, h 101
—i cs (Balogsején nb): János (Péter f)
101; Péter (János a) 101
- pap (*sacerdos*) 42, 109–111, 135, 211,
244, 289, 305, 408 (!), 422, 582, 813,
877, 982, 1007, 1024
— felszentelése 74
—, áldozó- (*presbiter*) 39, 52, 74, 80, 99,
104, 151, 183, 187, 189, 200–201,
206, 237, 259, 269, 271, 276, 283,
296, 306, 309, 317, 326, 329, 342,
347, 354, 361, 405, 416–418, 420,
430, 437, 452, 464, 474, 481, 487,
536, 575, 596, 598–599, 613, 626,
634, 649, 676, 696, 710, 722, 735,
742, 744, 749, 759, 792, 797, 803,
821–824, 829, 846, 877, 881–882,
955, 969/2, 974–975, 981, 983, 995,
998, 1035–1036. L. még acolitus, al-
szerpap, klerikus, szerpap
—, karbeli (*presbyter/sacerdos chori*) 72,
126, 152, 157, 157, 207, 212, 445,
563, 724, 748, 861–862. L. még
klerikus, karbeli
—, parókus (*rector ecclesie, sacerdos*
parochialis) 23, 39, 93–94, 131, 175,
180, 186, 200–201, 285, 323, 325,
327, 353, 357, 394, 421, 474, 504,
554, 568, 576–577, 609, 647, 664,
666, 688–689, 763, 819. L. még plé-
bános
—, világi 81
—i rend 536
- pápa 40. L. még VIII. Bonifác, IX. Boni-
fác, XI. Gergely, VII. Kelemen, X.
Leó, V. Orbán, VI. Orbán
—i adószedő 290. L. még d'Albiars
Pierre, Búzai Péter, de Caussin Ar-
naud, de Moutier Pierre
—i census 64
—i engedély javadalom megtartására 39
—i — — adományozására 52
—i — javadalomhalmozáshoz 24, 37, 99,
104, 237, 290, 290, 361
—i — renház építésére 48
—i —, misézési 289
—i —, szentelési 188
—i —, zsinatról való távolmaradásra 327
—i familiáris 317, 322, 326, 845
—i kamara I. kamara, pápai
—i kamarás I. kamarás, pápai
—i kancellária 610
—i — tagjai: abbreviator: da Bologna
Giovanni; írnok: Guidonis Geraldus,
de Tatinghem Gilbert; registrator: da
Benevento Niccoló
—i kegy érvénytelenítése 34
—i kinevezés, püspöké I. püspök kineve-
zése
—i legátus 290. L. még de Cardaillac Jean,
Demeter, Szigeti (Frankói) István
—i megbízott 18, 325
—i nuncius 64. L. még de Bonnevalle
Bernardo
—i oltalom I. védelem, pápai
—i palota 40, 1031–1032, 1036
—i rendelet 48, 237, 325, 361
—i rezerválás 103, 176, 183, 187, 189,
237, 317, 322, 326, 361, 418
—i servitium fizetése 193, 288, 868, 949,
1021, 1041
—i teljhatalom 79, 280, 306
—i tized I. tized, pápai
—i tizedszedő I. tizedszedő, pápai

- i udvar 37, 74, 78, 99, 103–104, 154, 176, 183, 188, 206, 317, 322, 326, 416, 418, 845, 1031–1032, 1036–1037
- Pápa nemzetség I. Zámbo cs
 Papbikó I. Bikó
 Papen Heinrich, mgr art., a váradi Szűz Mária-egyház kk és a Szt. János-oltár igazgatója (1389), erd kk (1389–) 1032
- Papfalva (*Papfalua*, *Popfalua*), Nádaspapfalva – Popfaláu/Popești, Kolozs m, h 82, 264, 267, 299, 427, 433, 930
- i cs: „Csoronk” Benedek („Csoronk” Péter f) 264, 1029; Imre 267; István („Csoronk” Péter f) 264; István 264; Jakab (Lőrinc f) 264, 427, 433, 930; Lőrinc (Jakab és Miklós a) 82, 264, 427, 433, 930; Miklós (Lőrinc f) 82; „Csoronk” Péter (István és Benedek a) 264
- Papfalvapataka (*Papfalvapataka*), fn, Kolozsvár, Papfalva 299
- Papiu Ilarian I. Bodon
 papság 39, 42, 74, 176, 187, 189, 822
- Paptelek (*Poptheleke*, *Popthekeke*), Szilágyapaptelek – Poptelec/Popeni, K-Szolnok/Szilágy m 968
 parancslevél I. oklevél, mandátum párbaj 182
- Párizs (*Parisius*) – Paris, Franciaország, v 103
- Paróca (*Parowcha*) – Pravica, Nógrád m/Szl, h 954
- (*Felsewparowcha*), Felsőparóca, Pusztaparóca, elnéptelenedett település Paróca közelében, Nógrád m/Szl 954
- Parvum horreum* I. Kiscsűr
- Passau, Bajorország/Németország, v
- i (*Pataviensis*) eme 1034
- Pásztó (*Pasztoh*), Ipolypásztó – Pastovce, Hont m/Szl, mv 971
- i cs (Hontpázmány nb): „Kakas” László mgr (Miklós a) 971; Miklós („Kakas” László mgr), császári prp (1388–) 971
- pásztorkodás 48
- Pata, Gyöngyöspata, Heves m/M, mv
- i (*Para*) főesperesség 258
- i főesp: György
- (*Patha*, *Pathay*), Kolozspata – Pata, Kolozs m, h 46, 60, 93–94, 215, 277, 299, 370, 400–403, 556, 588–589, 624, 633, 830, 844, 846, 859, 921, 950, 987
- i cs: Bako/Bakou (Balázs, János és Margit a) 46, 556; Balázs (Bako f) 46, 556; Imre (János a) 60, 215, 277, 370, 400–403, 588–589, 624, 633, 859, 950, 987; János (Bako f) 46, 556; János (Imre f) kolozsi szb (1373, 1378, 1381, 1386, 1388, 1390) 60, 215, 277, 370, 400–403, 588–589, 624, 633, 859, 950, 987; Margit (Bako ln, Péter fel) 46. L. még Korpádi, Ródi cs
- patak (*rivulus*) 93, 106, 128, 151, 212, 299, 302, 320, 370, 452, 471, 507, 564, 575, 592, 613, 657, 659, 721, 748, 755, 763, 813, 1012. L. még Apácavizepataka, Aranyosdálpataka, Besepataka, Bitkapataka, Boctelkepataka, Bozolnokpataka, Budenbach, Búnpataka, Cserbükkpataka, *Draseon*, Enyed, Enyedpataka, *Fereng*, Füzespatak, Gorbópataka, Gyulapataka, Hársasájpataka, Hindó, Höllseifen/Ördögpataka, Hosszúalja, Keménypataka, Kisbéltek(pataka), Kiscsivád, Kolicka, Korond, Kövespatak, Lesnyek, Mázsapatak, Medvéspataka, Ménespatak, Nyíreság, Ochsengrab, Oláhcsivád, Omlás, Ónos, Orbópatak, Rebra, Rohrkenyölgypataka, Sárospatak, Szárazpatak, Szarvaskópataka, Szentkirálypataka, Tarkópataka, Telischen, Terebes, Tiborpataka, Torockó, Vecsérd
- , kiszáradt 755
- Patak (*Potak*), fn, Kolozsvár 299
- (*Patak*), fn, Prod 415

- Patak (*Patak*), Sárospatak, Zemplén m/M, mv 661
- i plb: Miklós
- patakmeder l. meder
- Păţalul Mic l. Pacal
- Patlan (*Pathlan*), fn, Cécéke k.
- i pálos kolostor 705
- patvarkodás 480
- Păuca l. Pókafálva
- Păucişoara l. Pócsfálva
- Paucsinesd, Păucineşti l. Vále
- Păuleşti l. Pálfálva
- Pazony (*Pazon*), Nyírpazony, Szabolcs m/M, h 513
- i cs: Leukus (Miklós a) 513; Miklós (Leukus f), szabolcsi szb (1380) 513
- Paztoh* l. Pásztó
- Péc nemzetség l. Ibrányi cs
- Pécs (*Quinqueecclesia*), Baranya m/M, v 884, 896
- i lkk: János, a teológia magistere, argyasi ppk, váradi ppki helynök (1386–1387) 884; Pál horvát-dalmát és szlavón bán (1404–1406) 138
- i (*Quinqueecclesiensis*) eme 162
- i ppk 34, 104, 146, 176, 183. L. még Alsáni Bálint, Bergzabern Wilhelm
- i Püspöki Lt 27, 817
- pecsét engedélyezése 293, 803
- faragása és összetörése 975
- körirata 15, 96, 100–101, 105, 114, 122, 125, 132, 158, 180–181, 208, 213, 235, 264, 275, 323, 362, 375, 393, 429, 456–458, 463, 489, 497, 522–523, 574–577, 626, 648, 653, 655, 680, 686, 723, 729, 742, 773, 795, 815, 823–824, 828, 847, 857, 865, 882, 910, 920, 937, 1003, 1013, 1024
- leírása 293
- megtagadása 990
- őrzése 155, 474, 622
- , alvajdai 38, 50–51, 59, 115, 129, 137, 336, 377–379, 407, 409, 414, 441, 489, 502, 600, 606, 714, 766, 774, 788, 791, 814, 948, 984, 996, 1000, 1014–1015, 1019
- , —, gyűrűs 247–248, 251, 255, 393, 429, 448–449, 455, 479, 542, 548, 642, 773, 836
- , autentikus 293
- , érseki, Esztergom 109, 132, 340, 581, 603, 696, 716, 821–824, 829
- , —, —, gyűrűs 474, 634, 820
- , —, Kalocsa 109, 504–505
- , függő, hártvaszalagon 132, 396, 522
- , havasalföldi vajdáé 1040
- , hercegi 132
- , hiteleshelyi, budai káptalané 937
- , —, egri káptalané 222, 916
- , —, erdélyi káptalané 33, 73, 91, 93–94, 97, 126, 133, 144, 152, 170, 175, 202, 214, 250, 257, 319, 323, 341, 382, 428, 442–443, 453, 457–460, 463, 490, 507–508, 511, 514, 523, 530, 537, 547, 563, 609, 635, 643, 665–666, 669, 674, 685, 764–765, 796, 804, 811, 819, 831, 840, 846, 876–877, 879, 881, 895, 903, 917, 920, 922, 944–945, 951–953, 961, 1025
- , —, —, mandorla alakú 131, 235, 275, 381, 482, 551, 574, 649, 668, 680, 700, 777–779, 843, 850, 865, 882, 1008, 1026
- , —, esztergomi káptalané 640–641
- , —, győri káptalané 768
- , —, jászói konventé 154
- , —, kolozsmonostori konventé 2–3, 9, 46, 57, 70, 89–90, 120, 122, 134, 153, 164–165, 177, 181–182, 184, 198, 204, 211, 223, 234, 238, 244, 259, 269, 276, 296, 318, 328, 342, 346–347, 394, 405, 408, 427, 430, 433, 451–452, 454, 486, 491, 506, 515, 539–540, 556, 558, 560, 569, 587, 595–596, 598, 601, 615–616, 618, 621, 624, 628, 675–676, 690–693, 715, 742, 745, 747, 760, 815–816, 830, 889, 1013, 1024

- , —, —, régi 124, 552
 —, —, —, új 803
 —, —, leleszi konventé 80, 476 (!), 575, 632, 684, 743, 1003
 —, —, szepesi káptalané 841
 —, —, váci káptalané 521
 —, —, váradi káptalané 151, 174, 354, 511, 528, 723–724, 780–781, 793, 806, 862, 878, 902, 959, 972–973
 —, —, —, mandorla alakú 55, 72, 101, 157, 166, 178, 208, 404, 424, 445, 468, 541, 564, 637, 795, 812, 861, 901, 924
 —, királyi 138
 —, —, felség- 11, 16–17, 20–21, 25, 35, 41, 61, 65–66, 75, 82, 87, 92, 128, 133, 144, 150, 172, 197, 243, 249, 263, 265, 270, 272–273, 278–279, 281, 284–287, 293–295, 298–299, 301–302, 312–314, 320–321, 343, 345, 353, 357, 363–365, 367, 372, 374, 386, 446–447, 478, 484, 520, 550, 553, 558, 565, 567, 593, 597, 619, 638, 661, 682, 687, 690–691, 843, 907, 909, 912, 932, 934, 936, 938, 946, 952–953, 967, 978, 985–986, 994, 998, 1009–1010
 —, —, —, ellopása Boszniában (1363) 139, 278, 824, 915
 —, —, —, új 68, 139, 390–391, 797
 —, —, gyűrűs 56, 155
 —, —, kettős 356, 364, 390–392, 464, 487, 692, 834, 955, 974, 983, 995, 998
 —, —, —, új 7, 68, 735, 915
 —, —, kisebb l. pecsét, királyi, titkos
 —, —, közép 383
 —, —, nagyobb l. pecsét, királyi, felség-
 —, —, titkos 11, 14, 19, 22, 26–27, 31, 61, 65, 70, 75, 83, 98, 146, 158, 220, 226, 249, 272, 304, 312, 338, 343–345, 373, 375–376, 382, 386, 398, 421, 440, 461–463, 475, 477, 480, 488, 492, 520, 524, 550, 566, 591, 593, 619–620, 622–623, 660, 681, 720, 737, 806, 834, 857–858, 896–897, 899, 906, 910, 919, 923, 926, 928, 931, 933, 935, 939–941, 955, 974, 979, 983, 995, 999, 1009
 —, királynéi, gyűrűs 517, 604, 695, 702, 756, 787, 810, 817, 849, 910
 —, királynői, felség- 707–708, 717, 720, 723–728, 731, 733, 736–737, 740, 749, 751, 761, 772, 780, 785–786, 789, 792, 794, 801, 853–854, 875
 —, —, kettős 722, 735, 759, 797, 803, 975
 —, —, titkos 842, 863–864, 918, 971, 975, 1002, 1038, 1042
 —, —, —, új 975
 —, lengyel kapitányoké 132
 —, lengyel királyé 1040
 —, magán 169, 604, 670, 790, 852, 990
 —, —, gyűrűs 10, 54, 161, 970
 —, —, pajzsalakú 847
 —, megyei hatóságoké 60, 239, 370, 385, 387, 400–403, 470, 483, 501, 516, 559, 629, 633, 701, 719, 738, 809, 818, 832, 859, 950, 1001, 1006, 1029, 1043
 —, moldvai vajdái 927
 —, nádori 47, 125, 633/2, 639, 672, 753/2, 783, 851, 925
 —, —, hiánya 96
 —, nádori ítélmesteré 741, 828
 —, országbírói 75, 85, 108, 132, 141, 191, 395, 406, 435, 465, 519, 653
 —, örgrófi 869
 —, pápai, ólom 324
 —, pápai legátusi 504–505
 —, papírfelzetes 461–462, 634, 702, 910, 919, 923, 928, 1002
 —, préposti, budai 626
 —, püspöki, erdélyi 86, 132, 188, 362, 522, 870, 911
 —, —, —, gyűrűs 81, 892, 914, 1039
 —, —, váradi 970
 —, —, —, gyűrűs 1016
 —, püspöki helynöki, egri 827
 —, — —, erdélyi 86, 88, 100, 107, 121, 160, 180, 186, 330, 582, 586, 608, 636, 678, 698, 763, 960, 1022

- pecsét, püspöki helynöki, váradi 677, 884
 —, rendfőnöki 836
 —, román kerületé 890
 —, szász káptalané 474, 576
 —, szász széki, Barcaság 360, 396, 577
 —, —, Hétszék 105, 114, 213, 242, 245, 252, 583, 648
 —, —, —, új 67
 —, —, Sink 106, 622, 1018
 —, —, Szeben 554, 711, 888
 —, székely ispáni 522
 —, vajdai 4, 167, 527, 264, 333, 444, 456, 484–485, 493–500, 522, 527, 534, 580, 602, 651, 655, 686, 709, 729, 748, 753, 758, 826, 880, 905
 —, —, gyűrűs 966
 —, —, hiánya 191, 435, 465, 519
 —, —, kisebb 15, 652, 668
 —, —, nagyobb 96
 —, várnagyi 396, 929
 —, városi, Kolozsvár 293, 621, 1044
 —, —, Szeben 16, 711, 867
 —, vörös viaszba nyomott 806, 914, 970, 1016, 1039
 pecsétfő (*caput sigilli*) 257, 445, 452, 603
 Pécskút (*Pechkuth*), fn, Szentiván 592
 Pécsvárad (*Pechwarad*), Baranya m/M, h
 —i konvent (hiteleshelyként) 488
 pék (*pistor*) 213
 Pele (*Pele, Peley*) – Piele/Becheni, K-Szolnok/Szatmár m, h 47, 66, 575, 761
 —i fn: Cserbükkpataka 575
 —i udvarház 575
 —i cs: Gyuge 575; István (Lőrinc f) 66; István (Miklós f) 575; István 47, 66; Lőrinc (István a) 66; Mátyás 761; Miklós (István a) 66, 575
 —i — (Németi-ág): Jakab (Zouchyk f) 575; Zouchyk (Jakab a) 575
 Peleske, Nagypeleske – Peleş, Szatmár m, h
 —i cs (Zsidó nb): István mgr (László f), aranyosi vn (1388e) 973; László (István mgr a) 973
 Peleszarvad l. Szarvad
 Peleszka (*Plychka*), elnéptelenedett település Garassa határában, Arad m 875
 —i lk: Stan
 Pelezke László (István mgr a) l. Peleskei cs
 Pelis l. Pilis
 Pelişor l. Magaré
 pensa (= 40 dénár) l. dénár
 Péntek (*Penthwk*), Szászpéntek – Pinticu – Pintak, Kolozs/B-Naszód m, h 954
 pénz l. töképez
 pénzgyűjtés, keresztes hadjáratra 23
 per áttétele l. fellebbezés/-vitel, perbeli
 — bonyolultsága 714
 — egysége 567, 712, 767, 851
 perbeli elfoglaltság, korábbi (*ratione prioritatis termini*) 378, 984
 — feljegyzés (*signatura*) 3–4, 66, 115, 136, 175, 180, 259, 276, 281, 287, 347, 372, 383, 394, 407, 409, 428, 435, 441, 486, 500, 502, 515, 579, 581, 642, 714, 741–742, 745, 783, 812, 984
 Pereche l. Piricse
 Perecsen (*Perechun, Perechen*), Szilágy-perecsen – Pericei, Kraszna/Szilágy m, h 374, 476
 Perecsütő (*Perechsythew d*) Miklós (Kis János a), lk, Kolozsvár 841
 Perény (*Pereni, Peryn, Puryn*) – Perín, Abaúj m/Szl, h 672, 955, 974, 983, 995, 998
 —i cs (nyalábi-ág): 408; Péter országbíró (1415–1423) 432
 —i — (rihnoi-ág): Pál mgr 672
 —i — (terebsi-ág): Miklós, kir pohárnokmester (1387–1390) 955, 974, 983, 995, 998
 —i — lt 343
 perhalasztás 51, 86, 96, 100, 107–108, 115, 121, 134, 155, 160, 191, 247–248, 332, 334, 347, 378–379, 395, 406–407, 409–411, 414, 428, 435, 448, 455, 469, 493, 497, 502, 519, 531, 542–543, 545, 548–549, 557, 567, 578–579, 581, 602–603, 606,

- 612, 712, 714, 716, 748, 753, 762–763, 767, 774, 782–783, 795, 808, 814, 818, 828, 848, 851, 866, 954, 960, 964, 984, 997, 1000, 1020, 1022
 — tiltása 496
 —, hadjárat miatt 26, 681
 Pericei l. Perecsen
 Perín l. Perény
 perjel 347, 688
 perjelnő 32
 Perjémes, Perjámos – Periamos/Periam, Csanád/Temes m, h
 —i András mgr, egri és szepesi kk, egri ppki helynök (1385–1388) 827
 Perked (*Perked*), elnéptelenedett település Balkány közelében, Szabolcs m/M 21
 perköltség 404, 512, 515, 586
 persely, fatörzsből 23
 Perugia (*Perusium*), Olaszország, v 957
 Pesaro, Olaszország, v
 —, Giovanni da, zenggi ppk (1386–1392) 955, 974–975, 983, 995, 998
 Peschendorf l. Bese
 Pest (*Pest*) vm, M 521
 Pestes (*Alsopestes, Olpeustus, Pestus*), Alpestes – Peștișu Mare, Hunyad m, h 268, 308, 316, 600, 926, 1019
 —i cs: Balázs (Miklós f) 926; Balázs (Mihály a) 600; Benedek 268, 308; Caha-uad/Canad/Chanad (István a) 316, 701, 1019; Dénes (István f) 600; István (Chanad f), hunyadi szb (1382, 1390, 1395) 316, 701, 1019; István (Dénes a) 600; Mihály (Balázs f) 600; Miklós (Balázs a) 926
 —i — (Batizfalvi-ág): László (Miklós f) 926, 932; Miklós (László a) 926, 932
 —, Felpestes – Peștișul de Sus/Peștișu Mic, Hunyad m, h
 —i cs l. Szentgyörgyi cs
 Peszere (*Phizelei*), elnéptelenedett település Biharugra határában, Bihar m/M 900
 —i cs: Gywla (Miklós a) 900; Miklós (Gywla f) 900
 Pete (*Petelaka, Petetelke*), Magyarpete – Petea, Kolozs m, h 32, 124, 282, 296, 713, 715
 Peter erd kk, sebesi plb (–1368) 74
 — erd ppki káplán, krakkói plb (1377–1382), segesvári plb (1385–1394) 362, 657, 659, 850
 — sebesi plb (1387) 907
 — selyki plb (1387) 912
 Peter lk, Kund 212
 — comes, lk, Volkány 142
 — (Arnold a), lk, Ecel 735
 — (Cecilia f), villicus, Dolmány 554
 — comes (Christian f), kir emb, lk, Fenyőfalva 56, 888
 — (Heynczmann comes f), lk, Szelindek 659
 — comes (Lukas f), kir emb, lk, Tyúkos 56, 907
 —/Simon (Simon comes f), lk, Sellenberk 245
 Péter bíboros, gyfvi főesp, titeli prp l. de Vergne Pierre
 — borsai pap (1378) 353
 — boszniai ppk (1356–1376) 7, 68
 — mgr erd dékánk és kk, kolozsi és tordai főesp l. Szepesi Péter
 — erd karbeli klerikus (1379) 428
 — erd karbeli pap (1380) 563
 — erd örkk (1365–1395) és dékánk (1376–1377, 1383–1386) 32, 131, 235, 275, 381, 415, 438, 482, 551, 574, 649, 668, 679–680, 700, 775, 777–800, 833–834, 843, 850, 865, 882, 1008, 1026
 — erd ppk l. Knoll Péter
 — erd subcustos (1377) 242
 — pap, a gyfvi Mindszentek-oltár igazgatója (1388) 981
 — fr pap, kolozsmonostori szerzetes (1375–1381) 135, 598
 — korbáviai ppk (1373–1375) 68
 — nagybányai plb l. Tibai Péter
 — raguzai érsek l. Pietro Calice
 — fr pap, sági szerzetes (1379) 481
 — váradhegyfoki prp (1326–1339) 924, 960

Péter váradi karbeli klerikus (1374) 101
 — váradi olvasókk (1378–1384), váradi ppki helynök (1381–1382) 354, 528, 599, 677, 723–724, 755, 806
 — veszprémi ppk (1377–1378) 356, 364, 390–392
 — zárai érsek l. de Matafaris Pietro
 — (Balázs f) szentmiklósi pap (1376) 201
 — (Bego f) esztergomi kk (1353–1366) 74
 — (István f), dömösi prp l. Knoll Péter
 — (István f), egri kk, pápai adószedő l. Moutier Pierre de
 — (Vilmos f), besztercei plb (1358–1376), erd kk (1376), kir káplán, váci ppk (1377–1400) 158, 189–190, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998
 Péter országbíró, szlavón bán l. Cudar cs
 — paniti officialis (1383) 733
 —, lk, Sarmaság 239
 — (András a), lk, kalocsai eme 307
 — (Domokos f), Csaholyi Sebestyén ü 85
 — (György a), fam, Doboka vm 269
 — mgr („Heem f”, Pál f) l. Himfi cs
 — (Illés f), jb, Győrtelek 352
 — (János a), b, K-Szolnok vm l. Szilágy-szegi cs
 — („Veres” János f), lk, Hunyad 266
 — (József a), lk, veszprémi eme 74
 — (Kelemen f), avdi emb l. Istvánházi cs
 — (László főesp a) l. Ajkai cs
 — (László f), b, Tiburc l. Nádasi cs
 — (Lukács f), lk, Újlak 69, 80
 — (Máté f), lk, Kolozsvár 621
 — (Miklós a), b, Doboka vm l. Vas cs
 — (Miklós mgr a), lk, Búza l. Búzai lk
 — (Miklós a), lk, Küküllő vm 376
 — (Miklós f, Patai Margit férje), lk, Kolozs vm 46
 — (Miklós tv), lk, Hídvég 650
 — (Pál f), avdi emb l. Herepei cs
 — (Péter és Torda a), erd avd l. Járai cs
 — (Péter avd f) l. Járai cs
 — (Pongrácz f), kir emb, Doboka vm 969

Peterd (*Peterd*), Mezőpeterd, Bihar m/M, h 95
 —i cs: „Veres” Domokos 95
 Péterfalva (*Peterfalua, villa Petri*) – Petrifaläu/Petrești – Petersdorf, Szászsebes sz/Fehér m, h 86, 800, 886–887
 —i malom 800, 886–887
 Péterháza (*Petewrhaza*) – Petrești, B-Szolnok/Kolozs m, h 709
 —i cs l. Kecseti cs (Péterházi-ág)
 Péterlaka (*Peterlaka*), elnéptelenedett település Torda határában, Torda/Kolozs m, h 662
 Petersberg l. Szentpéter
 Petersdorf l. Péterfalva
 Pétervárad l. Bélakút
Petetelke l. Pete
 Peteu/Pethew l. Pető
Petewrhaza l. Péterháza
Pethyentheleke l. Pettyentelke
 Petlend (*Bethlend, Pethlend*), elnéptelenedett település Tordatúr határában, Torda/Kolozs m 318, 397, 405, 448, 506, 515, 548
 —i udvarház 318
 —i cs: Ábrahám (Mihály f) 318; „Compol” András (István f) 318, 397, 405; Barnabás (Mihály f) 318; István („Compol” András a) 397, 405; László (Mihály f) 318; Lőrinc (Mihály f) 318; Mihály (Ábrahám, Barnabás, László és Lőrinc a) 318
 —i — (Andrásházi-ág): Jakab („Borz” László f) 448, 506, 515; János („Borz” László a) 397, 448; „Borz” László (János f, Jakab, Miklós és Péter a) 397, 405, 448, 506, 515, 548, 1001; Miklós („Borz” László f) 548; Péter („Borz” László f) 448, 506, 515, 548
 —i — (Szentmártoni-ág): Miklós (Pál f) 328, 397; Pál (Miklós a) 328, 397
 Pető/Pethew (János, László és Miklós mgr a) l. Derencsényi cs
 Petrești l. Péterfalva, Péterháza

- Petri (*Petri*), Nagypetri – Petrindul Mare/Petrindu, Kolozs/Szilágym, h 987
 —i hospesek 987
- Petril, román, lk, Talmács k 711
- Petrovaradin l. Bélakút
- Petru (I.) Mușat, moldvai vd (1375k–1391) 927, 1040
 —, kenéz, lk, Gorbó 72
 —, lk, Hagymásmező 635
 —, jb, Kápolna 875
 — (Yuan f), lk, Szekuláj 483
 — (Zayk f), lk, sztrigyi kerület 311, 313
- Pettyentelke (*Petyentheleke*, *Pethyentheleke*), elnéptelenedett település Szilágycseh, Szilágyszeg és Lele között, K-Szolnok/Szilágym 968
- Peukteleke l. Póka
- Pezel (d) Mathias, villicus, lk, Kereszténysziget 235
- Pfaffenhenil (*Phaffenhenyl/Fofenhenul d*) Peter, esküdt, lk, Szeben 386, 585, 867
- Pheyges (d) Grigore, jb, Bulcs 875
 — Ioan, jb, Bulcs 875
- Phizelei l. Peszere
- Piast László oppelni herceg (1356–1401), nádor (1367–1372), wieluni herceg (1370–1392), Ruténia ura (1372–1378, 1386) 108, 112, 132
- Pictor l. Mahler
- Pidvinohragyiv l. Ardó
- Pilis (*Pelys*), fn, Enyed, Torockó 136
- Pilis (*Pylis*, *Pelis*), Nyírpilis, Szatmár m/M, h 437, 653
 —i cs (Kaplyon nb): Péter 437, 653
- Pinkesthalm l. Pünkösthalm
- Pintak, Pinticu l. Péntek
- Pir (*Piry*, *Pyr*), Pér, elnéptelenedett település Teszér határában, Hont m/Szl 472, 581
 —i cs: Bálint (István a) 472, 581; István (Bálint f) 472, 581; Miklós (Tamás a) 581; Tamás (Miklós f) 581
- Piricse (*Pereche*), Szatmár m/M, h 484
 —i cs: Benedek (István és János a) 484; István (Benedek f) 484; János (Benedek f) 484
- Piski (*Pisky*, *Pisky*), Ópiski – Simeria Veché, Hunyad m, h 49, 332, 339, 342, 347, 497
- Piskinc (*Pyskench*, *Viskench*) – Pișchintî, Hunyad m, h 858, 890, 926, 932, 952
 —i cs l. Aranyi cs
- Plaiuri l. Hagymásmező
- Plantagenest Jean, pápai és császári közjegyző (1374), lk, l’Aigle 118
- Plášťovce l. Palást
- plébánia (*parochialis ecclesia*) 28–29, 58, 62–63, 74, 189, 195, 200–201, 205/2, 256, 326, 416–418, 689, 969/2, 1031, 1033, 1036. L. még templom
 — joghatósága 48
 — megszüntetése 688
- plébános (*plebanus*, *rector*) 32, 48, 58, 62–63, 74, 115, 131, 158, 187, 189–190, 195, 292, 326, 360, 362, 381, 389–392, 415, 438, 474, 504, 525, 536, 654, 657, 659, 661, 678–680, 689, 722, 735, 777–779, 820, 823–824, 846, 850, 886, 892, 907, 912, 969/2, 993, 1012, 1031. L. még pap, parókus
 —i javadalom adományozása 62–63, 74, 326, 892
 —i — rezerválása 63, 195, 326
 —i —ban való megerősítés 74, 326
 —i —ról való lemondás 39, 58, 62–63, 74, 195, 200–201, 416–418, 1031, 1036
- Plopiș l. Gyümölcséses
- Plychka l. Peleszka
- Pócs (*Ponth*), Istvánháza, K-Szolnok/M, h, ma Kunszentmárton része 697
 — (*Polch*), Máriapócs, Szabolcs m/M, h 476
- Pocsaj (*Poche*), Bihar m/M, h 637
 —i lkk: László szücs, Mátyás
 —i cs (Ákos nb): Mátyás (Péter f) 637; Péter (Mátyás a) 637

- Pócsfalva (*Pochfolua*, *Pousfalua*), Küküllőpócsfalva – Păucea/Păucișoara – Puschendorf, Küküllő/Maros m, h 441, 801
 —i cs: János (Mihály f) 441; Mihály (János a) 441. L. még Abosfalvi cs
- Pócstelke (*Pochtelke*, *Ponsteleke*, *Pooste-leke*, *Powstelke*) – Păucea – Puschen-dorf, Küküllő/Szeben m, h 73, 87, 91, 128, 133, 170, 560
- Podhorányi cs lt 335
- Podsága (*Pothsag*), Alsópodsága – Pocea-ga de Jos/Poșaga de Jos, Torda/Fehér m, h 996
- podányok 23, 40, 835, 849, 957
- Pográny (*Pogoran*), Pogány – Pohranice, Nyitra m/Szl 707
- pohár (*piccarium*) 881–882, 895
 —, ezüst (*ciphus*) 911
- pohárnokmester, királyi: Cudar György, Dunajeci János, Forgács Balázs, Perényi Miklós
 —, királynői: Korbáviai Karul
- Poiana Aiudului l. Nyírmező
- Poiana l. Polyán
- Poienița l. Korláttelke
- Pojenica (*Polonycza*), Pojenicavojni – Poienița Voinii, Hunyad m, h 566
- Pok nemzetség l. Meggyesi cs
- Póka (*Peukteleke*, *Pokatelke*, *Pouka*) – Poca/Päingeni, Torda/Maros m, h 50, 301, 517, 725–726, 731
 —i cs: „Éles” János (Mihály a) 50, 214, 301, 725–726, 731; Mátyás 517; Mihály („Éles” János f) 214
- Pókafalva (*Pokafalua*) – Păuca – Törnen, Fehér/Szeben m, h 6–7
- Pókakeresztúr l. Keresztúr
- Pokol (d) Toma, fam 875
- Polch l. Pócs
- polgár (*civis*, *concvivis*) 10–11, 16, 65, 70, 75, 83, 86, 105, 113–114, 122, 142–143, 147, 157, 198, 213, 235, 242–243, 245, 252, 263, 278, 285–286, 293–295, 298–299, 314–315, 323, 340, 357, 365, 386, 390–392, 396, 438, 446–478, 487, 487, 525, 539, 554, 565, 576–577, 588, 595, 621, 630–631, 638, 659, 678, 690–693, 695, 728, 784–785, 853–854, 867, 875, 888, 909–910, 915, 933, 936, 967, 969/2, 979, 983, 985, 993, 998, 1010, 1016, 1044
- polgárháború l. háború, polgár-
Polky, azonosítatlan település, Kolozs v. Torda vm 88
 —i cs: Jakab (Klára a) 88; Klára (Jakab ln, Budai István fel) 88
- Polonia* l. Nagy-Lengyelország
- Polonycza* l. Pojenica
- Polyán (*Polyan*, *Polian*), Aranyospolyán – Poiana, Aranyos sz/Kolozs m, h 486
- Pomáz (*Pomaz*), Pilis m/M, h 653
 —i cs (Kartal nb): Dénes 653; „Cikó” István váradi éneklők (1362–1383), váradi prp (1384–1388), egri ppk (1387–1399) 151, 354, 528, 599, 723–724, 755, 806, 862, 878, 902, 949, 955, 959, 974–975, 983, 995, 998
- Pongrác (Gáspár a) 78
 — (Péter a), lk, Doboka vm (?) 969
- Pons Sorgie* l. Sorgues
- Ponsteleke* l. Pócstelke
- Ponth* l. Pócs
- Ponya (Mihály mgr a) l. Teremi cs
- Pop (d) Vasile l. Almási „Pop” Vasile
- Popeni l. Paptelék
- Popești, *Popfalua* l. Papfalva
- Porostyan* l. Borostyánkő
- Portelek (*Portelek*, *Porteluk*) – Portelec/Portița, Szatmár m, h 166, 484
 —i cs: Jakab (Márton f, Anich férje) 166, 484; Márton (Jakab a) 166, 484
- Portiva fr zenggi ppk (1349–1379) 7, 68, 356, 364, 390–392, 464
- Poșaga de Jos l. Podsága
- Pósháza (*Posahaza*), elnéptelenedett település Magyaröklös határában, Doboka/Kolozs m 356

- Posega, Posoga* l. Pozsega
Posnan l. Poznań
 Possar (d) Pál l. Szentpáli cs
 posztó 65, 204, 213
 —, kölni 216
 —, szürke- (*pannus griseus*; *zefer*) 478
 posztókészítő (*lanifex*) 213
Pothsag l. Podsága
Pouka l. Póka
Pousfalu l. Pócsfalva
Poustelke, Powstelke l. Pócsstelke
 Požega l. Pozsega, Pozsegavár
 Poznań (*Posnan*), Nagy-Lengyelország/L,
 v 957
 —i ppk: Nowego Dwóru Dobrogost z
 Pozsega (*Posega*), Pozsegaszentpéter –
 Kaptol, Pozsega m/H, h 162
 —i Szt. Péter-káptalan prépostja 162
 — (*Posega*) vm, H 753/2–755, 923
 —i János mgr, váradí kk (1374–1383)
 754–755
 Pozsegavár (*Posegawar, Posogawar*) –
 Požega, Pozsega m/H, mv 772, 776
 Pozsony (*Poson*) vm, Szl 7, 68, 118, 356,
 364, 390–392, 464, 487, 653, 710,
 722, 735, 749, 759, 797, 955, 995, 998
 — — isp: Himfi Benedek, Köpcsényi
 „Herr” Mihály, Stiborici Stibor, Szé-
 csi Miklós, Zámbo Miklós
 Prága (*Praga*) – Praha – Prag, Cseh-
 ország, v 206
 Pravica l. Paróca
 Pray György (1723–1801) kéziratot gyűj-
 teménye 159, 658
 Prázsmár (*Cartalath, Tortalen, Torthlew*)
 – Prejmer – Tartlau, Barcaság/Brassó
 m, mv 74, 345, 915
 —i lk: Andreas
 —i Konrad erd eme-i klerikus 74
 prebenda 43, 52, 74, 78–79, 104, 162,
 183, 190, 194–195, 206, 241, 280,
 291, 317, 322, 358, 361, 416, 419,
 421, 1030–1032, 1036–1037
 — rezerválása 24, 290, 306
 prebendarius 572
 prédikálás 48, 835
 —, népnyelven 109, 111
 predium 205/2, 521, 928
 —, lakott 928
 prém adásvételének tiltása 213
 premontrei konvent 1033. L. még jászói,
 leleszi, sági, váradhegyfoki
 Prépostfalva (*villa Prepositi*) – Proştea/Ste-
 jărişu – Propstdorf, Nagysink sz/Sze-
 ben m, h 106
 préposti javadalom adományozása 62, 74,
 99, 237, 971
 — — rezerválása 58
 — —ban való megerősítés 74
 Příbel (*Pribeľ*), Alsó- és Felsőfehérvékút –
 Příbelce, Hont m/Szl, h 108
 —i cs: Donch (Miklós a) 108; Miklós
 (Donch f) 108
 Prímási Lt 1033
 privilégium l. kiváltság
 Prod (*Prod*) – Prod – Pruden, Segesvár
 sz/Szeben m, h 415
 —i fn: Patak 415
 —i malom 415
 —i udvarház 415
Promontorium l. Remete, Szenttamás
 Propstdorf l. Prépostfalva
 protocollum l. regisztrum
 protonotarius: erdélyi vajdai
Prukka l. Bruck
 Pruneni l. Szilvás
 Pruni l. Nagymező
 Pruniş l. Szilvás
 Pugil (d) l. Bajnok
 Puncz Johann brassói káplán (1388) 969/2
Purchberg, Purkberg l. Vurpód
 Puschendorf l. Pócsfalva
 puskaműves (*buechseynmeyster*) 585
 puszta hely 528. L. még birtok/háztartás/
 telek(hely)/utca, lakatlan
 Pusztaalmás l. Almás
 Pusztacsán l. Csán
 Pusztadaróc l. Daróc
 Pusztaegres l. Egres
 Pusztaparóca l. Paróca

Pusztaszentmárton l. Szentmárton
 Pünkösdhalom (*Pinkesthalm*), fn, Alsó-
 apold, Omlás, Toporcsa 755
 püspök 23, 48, 64, 159
 — (horvát–dalmát): knini, korbáviai, kur-
 zolai, lesinai, makarskai, nonai, scar-
 donai, sebenicói, traui, zenggi
 — (külföldi): bolognai, boroszlói, castrói,
 imolai, poznańi, szereti, pamplonai,
 Tui-i, urbinói, vilniusi, viterbói
 — (magyar): argyasi, boszniai, csanádi,
 egri, erdélyi, győri, milkói, nyitrai,
 pécsi, szerémi, szőrényi, váci, váradi,
 veszprémi, zágrábi
 — áthelyezése 42, 176, 187, 189
 — felszentelése 24, 58, 74, 188, 190, 195
 — kinevezése 42, 74, 179, 187–189, 421,
 610
 —, exempt 23
 —, katolikus 109–111, 188
 —, területileg illetékes 324–325, 327
 —, választott 24, 58, 74, 188, 190, 195
 —i engedély, misézési 1039
 —i —, szentelési 536
 —i —, tized adományozásához 324
 —i helynök l. helynök, püspöki
 —i jövedelmek 943
 —i udvar 911
 Püspöki (*Pyspyky d*) Mihály l. Mikói cs
 Püspöki (*villa Pyspuky*), közelebbről azo-
 nosítatlan település, Borsod, Gömör,
 Heves v. Nógrád vm 660
 püspökség l. egyházmegye
 — alapítása 957
 Püspökútja (*Pyspwkutha*), fn, Szentkirály 813
Pyskench l. Piskinc
Pysky l. Piski
Pyspoky l. Püspöki

Q

quingagesima l. juhötvened
Quingueecclesia, -ensis l. Pécs, -i

R

rablás 56, 72, 147, 258, 266, 516, 637,
 711, 734, 743, 757, 760, 842, 875,
 897, 903, 918. L. még birtok pusztítá-
 sa, kártétel
 rablóbanda 875
Raboz l. Kőhalom
Răcăștia l. Rákosd
Racoș, *Racus* l. Rákos
 Rad (Godam a), jb, Csikós 875
Rădaia l. Andránháza
Radeln l. Rádós
Radna (*Rodna*) – Rodna – Rodenau, B-
 Szolnok/B-Naszód m, mv 652
 —i lk: Nikus/Nykus
 —i officialis: Vas László
Radnót (*Radnolth*) – Iernut, Küküllő/Ma-
 ros m, h 758, 837, 840
 —i cs: János (Miklós a) 837, 840; Miklós
 (János f) 837, 840; Scolastica (Kóródi
 János fel) 837, 840
Radom (*Radom*), Kis-Lengyelország/L, v
 1040
Rádós (*Radus*) – Roades – Radeln, Seges-
 vár sz/Brassó m, h 210, 212
 —i cs: Jenew (Peter a) 210, 212; Peter
 (Jenew f) 210, 212
Radow, b, Karán vidéke 145
Radu (I.)/Godon (Layko tv), havasalföldi
 fejedelem (1375–1383?) 335
Radul (Cristian Phaff f), lk, Disznód k 711
Radul Negru, román, lk, Szeben sz 711
Radus l. Rádós
Raduzlu (Woyk a), lk, Havasalföld 98
Radvánszky cs sajkákai lt 971
Raguza – Dubrovnik, Dalmácia/H, v
 —i (*Ragusa*) érsekség 955, 974–975, 983
 —i érsek 23. L. még Pietro Calice, Illés,
 Ugo de Scuria
Rähau l. Rehó
Raholca – Orahovica, Kőrös m/H, mv
 —i cs: „Kont” Miklós erd vd (1351–1356)

- Ráka (*Raka*), elnéptelenedett település Tasnádcsány környékén, K-Szolnok/Szatmár m 896
- Rakamaz (*Rakamaz*), Szabolcs m/M, h 476
- Rakattyas (*Rakathyas, Rakatyas*), fn, Bodon, Szakál 262, 276
- Rákóczi cs: György (I.), erd fejedelem (1630–1648) 293
- Rákóczi-Aspremont cs lt 398, 784
- Rákos (*Racus*), Alsórákos – Racoș, Küküllő/Brassó m, h 279
- (*Rakus*), Beregrákos – Rakosino, Bereg m/U, h 925
- Rákosd (*Racusd, Rakosd, Rakus, Rakusd*) – Răcăștia, Hunyad m, h 600, 758, 932, 934, 952, 964
- i cs: Balázs (Kilian f) 600, 758, 932, 934, 952–953, 964; Bálint 600; Imre (Pál f) 934; Kilian/Kylian (Balázs a) 600, 758, 932, 934, 952–953, 964; Pál (Imre a) 934
- Rakovac l. Dombó
- Ramchogul (d) Johann, lk, Szeben 365
- Ramocsaháza (*Ramachahaza*), Szabolcs m/M, h 513, 677
- i cs: „Balog” János (Klára a) 677; Klára („Balog” János ln, Sarmasági János fel) 677; Mihály szabolcsi szb (1380) 513
- Rangeldorf l. Henningfalva
- Râpa de Jos l. Répafalva
- Rápolt (*Rapolth*) – Rapoltu, Hunyad m, h 774, 926, 952
- i cs: Jakab (Mathyas és Miklós a) 774, 926, 952; Mathyas (Jakab f) 774, 952; Miklós (Jakab f) 774, 926, 952
- Rasceni, Rascia* l. szerbek, Szerbia
- Răscruci l. Válaszút
- Râșnov, *Rasnow* l. Rozsnyó
- Ráton (*Rathon, Rathun*) – Rati/Ratin, Kraszna/Szilágy m, h 127, 653, 733–734, 736, 748, 959, 973
- i cs: „Bud” András 127; András (Simon f) 733–734, 736; Bertalan (János a) 959; Egyed 748; Gergely (Pál a) 973; Imre (István f) 653, 733, 736; István (Imre a) 733, 736; István (Pál f) 653, 748, 973; János (Bertalan f) 959; „Csontos” Pál 748; Pál (Gergely f) 973; Pál (István a) 748, 973; Simon (András a) 733–734, 736
- Rátót (*Ratolt*), Vácátót, Pest m/M, h 920
- i cs l. Jolsvai és Serkei cs
- Rátót nemzetség: Jolsvai, Paksi, Serkei cs
- Rávășel l. Rovás
- Ravasz (*Rauaz d*) Jakab, ü, Küküllő vm 212
- (*Rauas/Rauaz d*) Lukács és Péter l. Szucsáki cs
- (*Rauaz/Rouaz d*) Miklós l. Kapori cs
- Ravaszlyuk (*Rawazlywk*), fn, Máriatelke 471
- Rawas l. Rovás
- Rebra (*Rebre*), patak 135
- Recea-Cristur l. Keresztúr
- Rechke* l. Cécke
- rector* l. oltárigazgató, pap, plébános
- Récse (*Reche*), Kraszna/Récse – Recea, Kraszna/Szilágy m, h 125, 151, 249, 488, 639, 733–734, 743, 813, 973
- i cs: Dénes (Ictor f) 734, 743; Ictor/Ictor (Dénes és László a) 734, 743, 813; „Tar” István (Mátyás a) 973; János (László és Mihály a) 973; László (Ictor f) 813; László (János f) 973; Mátyás („Tar” István f) 973; Mihály (János f) 973
- i cs (Keresztúri-ág): Antal (Balázs f) 249, 639, 733; Balázs (Antal, Balázs, Lőrinc és Mihály mgr a) 125, 249, 488, 639, 733, 973; Balázs (Balázs f) 973; Lőrinc (Balázs f) 249; Mihály mgr (Balázs f) lovag 125, 249, 488, 639, 973
- Récsekeresztúr l. Keresztúr
- Rediu l. Rőd
- Rednik (gyulafalvi) cs lt 947
- Regéc (*Regech*), Abaúj m/M, vár 386
- Régen (*Magarregun, MagyarRegen*), Magyarregén – Reghinul Unguresc – Ungarischreen, Torda/Maros m, h, ma Szászregén része 624
- i malom 624

- Régen (*Regan, Regun*), Szászrégen – Re-
ghin – Sächsichreen, Torda/Maros m,
mv 273, 433, 444, 491, 580, 624,
686, 688–689, 852
—i ágostonos konvent 688
—i — — tagjai: perjel 688
—i Szt. György-kápolna 688
—i Szűz Mária-templom 688
—i cs l. Losonci cs (Bánfi-ág)
Regerkyrch l. Lengyelkék
regisztrum l. még Bodoni cs lt elenchusa,
kolozsmonostori konvent 1427. évi
jegyzéke, pálos rend okleveleinek
1520 körüli jegyzéke, Wass cs lt elen-
chusa
—, erdélyi káptalané 32, 371, 384, 388,
611, 673, 694, 718
—, kolozsmonostori konventé 216–218,
224–225, 227–231, 715
—, pápai, CamAp 74, 193, 288, 868, 949,
1021, 1041
—, —, RegAven18, 24, 28–30, 37, 39,
42–43, 52, 62–63, 78–79, 99, 103,
162, 168, 195, 237, 241, 256, 258,
280, 289–292, 306–307, 317, 322,
324–327, 358, 361, 835, 845
—, —, RegLat 1030–1032, 1034–1037
—, —, RegSuppl 416–420,
—, —, RegVat 23, 34, 36, 40, 44, 48, 53,
58, 64, 104, 109–111, 171, 176, 183,
187–190, 194, 200–201, 206, 359
—, püspöki helynöké 86
—, városi 525–526, 988–990, 993
—, velencei 199, 205, 838, 873
Regun l. Régen
Rehó (*Reychaw, Ryho*) – Rähäu – Reiche-
nau, Szászsebes sz/Fehér m, h 196,
1031
—i plb: Wargel Theodorich
—i cs: Andreas (Nikolaus f) 196; Anth
(Michael a) 196; Johann (Nikolaus f)
196; Michael (Anth f, Michael comes
a) 196; Michael (Nikolaus f) 196; Mi-
chael comes (Michael f) 196; Nikolaus
(Michael, Johann és Andreas a) 196
Reken (*Ruffa arbor*) – Rucăr, Havasal-
föld, h 345
—i vám 345
relatio l. kancelláriai jegyzet, relatio
Remete (*Promontorium Zagrabienensis*) –
Remete, Zágráb m/H, h, ma Zágráb
része 205/2, 648/2
—i pálos konvent 205/2, 648/2
— (*Remete*), elnéptelenedett település Zsi-
dovin/Berzovia mellett, Temes/Kras-
só-Szörény m 256
—i Szűz Mária-templom 256
—, elnéptelenedett település Marótlaka
közelében, Kolozs m 705
remeték elűzése 705
Rener (Rener f) l. Vinci cs
Rengelkyrch, Rengunkirh l. Lengyelkék
Renzio, Francesco, a bíborosi testület ka-
marása (1386–1390) 1041
Répafalva (*Repafualua, Repafalwa*), Fel-
sőrépa – Râpa de Sus/Vátava, Ko-
lozs/Maros, h 624
— (*Repafolua*), elnéptelenedett település
Kispéterfalva környékén, Fehér/Sze-
ben m 202
Reps l. Kőhalom
Reschner, Martin (1791–1872) kéziratos
gyűjteménye 67
Resighea l. Reszege
Resinár – Rășinari – Städterdorf, Szeben
sz/m, h
—i lkk: David, Dragmer Bobusch, Drew-
gysch, Kende Knez, Lud, Neg cel Bo-
gat, Radu Negru, Stanbescht
Reszege (*Rezege*) – Resighea, Szatmár m,
h 761
—i cs: Pál (Péter a) 761; Péter (Pál f) 761
rét (*pratium*) 106, 276, 303 (!), 315, 475,
509, 537, 554, 563, 584, 616, 724. L.
még kaszáló, mező
Rét (*Rethy*), elnéptelenedett település Var-
júfalva közelében, Sáros m/Szl 841
—i fn: Csákányvölgy
—i cs: Hylbrandus (Martin a) 841; Martin
(Hylbrandus f) 841

- Réten (*villa Retherii*) – Retiş – Retersdorf,
Fehér/Szeben m, h 1018
—i malom 1018
—i cs: Ladislaus comes (Tylo comes tv)
1018; Tylo comes (Ladislaus comes
tv) 1018
Retor (d) László (Domokos f), bacc. art.,
erd kk (1377) 280
Reud l. Röd
Reussdorf l. Kund
Reussdörfchen l. Oroszcsűr
Reussen l. Oroszfalu
Reussmarkt l. Szerdahely
rév (*portus, transitus aque*) 874 (!), 888.
L. még Szőlősrév
Réva (*Ryua*), elnéptelenedett település Bot-
háza határában, Kolozs m 856, 859
Révay cs központi lt 268, 308, 928
Reychaw l. Rehó
Rhédey cs lt 426, 430
Rhyßus Joannes szebeni jegyző (1556–
1562) 114, 252
Rikalf/Rykaph (János a) l. Tarkői Rykaph
Rimaszécs, Rimavská Seč l. Szécs
Rimetea l. Torockó
Ringelkirch l. Lengyelkék
Riuşor (*Ryusoor*), fn, Britonya 308
Rivulus dominarum l. Nagybánya
Rodeş l. Rádós
Rochkyr l. Veresegyház
Rodbansch, román, lk, Talmács k 711
Rodbav l. Nádpaták
Rodenau, Rodna l. Radna
Rodolfus l. Rudolf
Rodosz, Görögország, sziget 199
Rogovo, elnéptelenedett település Tenger-
fehérvár/Biograd na Moru közelében,
Dalmácia/H 696
—i Szt. Kozma és Damján kolostor lt 696
Rohod (*Rohud*), Szatmár m/M, h 741
—i cs: János 741; Péter 741
Rohr (*roer*), fn, Jakabfalva 106
Rohrbach l. Nádpaták
Rohrkenvölgypataka (*Rurkumuelgpata-
ka*), fn, Szentiván 592
rókabőr 213
rokonok beleegyezése, birtokügylethez
94, 321, 438, 489, 519
— elővételi joga 94, 523
rokonság tagadása 86, 89–90
Róma (*Roma*), Olaszország, v 237, 241,
256, 258, 280, 289–292, 358–359, 361,
594/2, 610, 1021, 1030–1037, 1041
—i egyház l. katolikus egyház
—i Négy Koronás Szent-egyház 464, 474,
487, 536, 626, 634, 696, 710, 722,
735, 749, 759, 792, 797, 803, 821–
824, 829
—i Szt. Kelemen-egyház 99, 104, 183, 206
—i Szt. Marcell-egyház 237, 354, 361
—i Szt. Péter-egyház 237, 241, 256, 258,
280, 290–292, 358–359, 361, 594/2,
1021, 1030–1037, 1041
—i Szt. Szabina-egyház 955, 974–975,
983, 995, 998
—i új Szűz Mária-egyház 1021
—i Via Lata-i Szűz Mária-egyház 280
Római Szt. Birodalom l. Német-Római
Birodalom
román falu (*villa Olachalis/Olachorum/
Volahalis/Wolachalis*) 136, 303 (!),
308, 311, 313, 338, 408 (!), 711, 724,
740, 750, 752, 754–755, 865, 878,
946, 968, 972, 994, 1019
— kenéz 72, 266, 303 (!), 311, 483, 566,
614, 635, 880, 890
— kerület (!) 303, 313
— krajnik 890
— nemesek 197
— nyelv 111
— vajda 398, 614, 730, 744, 784
Romania l. Bizánci császárság
románok (*Olachi, Volachi, Wlachoni, Wo-
lahi*) 40, 48, 72, 109–111, 129, 137,
145, 197, 229, 268, 303 (!)–304, 325,
335, 343, 483, 566, 585, 701, 705,
711, 719, 755, 795, 826, 852, 897–
898, 906, 918, 928
— beköltözése 98
— telepítése 338

- Romlott (*Romluth*) – Romita, Doboka/Szilágy m, h 244
- Ronda (*d de Ronda*) Mihály, esküdt, lk, Torda 278
- Rorbach l. Nádpaták
- Rosal l. Rozsály
- Rosch l. Rovás
- Roseln l. Rozsonda
- Rosenau l. Rozsnyó
- Rosenfeld, Karl Ludwig Czekelius von (1804–1869) gyűjteménye 67
- Roşia de Secaş l. Veresegyház
- Roşia l. Veresmart
- Rosintal l. Rozsonda
- Roskovány (*Roskowan*) – Rožkovany, Sáros m/M, h 841
- i cs: Barow (Chank f) 841 Chank (Barow a) 841
- Rossnaw l. Rozsnyó
- Roşu (*Rufus*) Ioan és Nicolae l. Britonyai cs Rotbav, Rothbach, Rothberg l. Veresmart Rothkirchen, Rotkirch l. Veresegyház
- Rouendorf l. Vincenc
- Rovás (*Rawas*) – Rävåsel – Rosch, Fehér/Szeben m, h 664
- i cs: Mihály 664
- Rožkovany l. Roskovány
- Rozsály (*Rosal*), Szatmár m/M, h 898, 901
- i cs (Gútkeled nb): Gergely (György f), váradi kk, köleséri főesp (1373–1389), erd ppki helynök (1387–1389) 74, 78, 795, 1023; György (Gergely a) 74, 78; „Kun” Lukács 898, 901
- Rozsnyó (*Rasnow, Rossnaw, villa Rosarum*), Barcarozsnyó – Râşnov – Rosenau, Brassó vidéke/m, mv 345, 824, 969/2
- i pap: Bartholämeus, Michael
- i plb: Stephan (Heynczimann f)
- Rozsonda (*Rosintal*) – Ruja – Roseln, Nagysink sz/Szeben m, h 56
- i lk: Salomon
- Röd (*Reud, Rewd*) – Rediu, Kolozs m, h 82, 93–94, 299, 517
- i cs: László 82; György (János a) 517; János (György f) 517
- i — (Patai-ág): Deseu/Desew (János és Miklós a) 93–94, 277, 403, 830; János (Deseu f) 93–94, 277, 403; Miklós (Desew f) 830
- rőf (*ulna*) (hosszmérték) 216, 386, 478, 1018
- Rubanfalua, azonosítatlan település Segesvár környékén 142
- i cs: Kystthomas 142
- Rubin (*Eldech, Rubyn*), fn, Királydaróc 541
- Rubinér (*Rubyneer*), fn, Királydaróc 541
- Rucăr l. Rukkor
- Ruchen azonosítatlan település (Losonc?), Nógrád m/Szl 368
- Rudňany l. Ötösbánya
- Rudolf/Rodolfus fr, segesvári domonkos perjel (1379) 504–505
- Ruezmarkt l. Szerdahely
- Ruffaripa, *Rufus mons* l. Veresmart
- Rufus l. Roşu, Veres
- Ruginoasa l. Lapupatak ruha, ál- 12
- , asszonyi 800
- Ruja l. Rozsonda
- Rukbas l. Kőhalom
- Ruker Thomas, lk, Kolozsvár 990
- Rukkor (*villa Ruackerei*) – Rucăr, Szeben sz/Brassó m 893
- Rupea l. Kőhalom
- Rupsdorf l. Bábahalma
- Rurkumuelgpataka l. Rohrkenvölgypataka
- Ruscie, terra l. Ruténia
- Ruscior l. Oroszcsúr
- Ruşii Munţi l. Oroszfalu
- Rusmark l. Szerdahely
- Russ, jb, Suggya 875
- Russcya, *Russia* l. Ruténia rutének (*Oroz*) 852
- Ruténia (*regnum Ruscie, Russia*) 132, 398, 594/2, 849, 916
- ura: Piast László
- i vd: Serkei János
- Ryho l. Rehó
- Ryua l. Réva

S, Š, Ş

- Saar, G. de, kancelláriai írnok 858
 Saas (d) Jakob I. Szebeni „Szász” Jakob
 Sabinov I. Kisszeben
 Săcădate I. Szakadát
 Săcălaia I. Szekuláj
 Săcăşeni I. Szakácsi
 Săcel I. Feketevíz
 Sächlichreen I. Régen
 Şaeş I. Segesd
 sáfár, királyi: Kápolnai Mihály
 sáfrány 660
 Ság (*Saag, Sagh*), Ipolyság – Šahy, Hont
 m/Szl, mv 971
 —i premontrei konvent (hiteleshelyként)
 367–368, 406, 410, 422, 431, 472,
 481, 581
 —i — — tagjai: szerzetes: Antal, János,
 Péter
 Sajgó I. Salgó
 Sajó (*Saye Vlby, Sayo, Sayou*), Kissajó –
 Şieuş – Kleinschogen, Kolozs/B-Na-
 szód m, h 624, 689, 892
 —i malom 624
 —i plb: Bálint
 —i villicus 892
 Sajókeresztúr I. Keresztúr
 Sajómagyarós I. Monyorós
 Sajószentandrás I. Szentandrás
 sajt (*caseus*) 478, 483
 Sajtosút (*Sohthusuth*), fn, Igrici 452
 — (*Sahthusuth*), fn, Varsolc 151
 Sakadat I. Szakadát
 Šala I. Sellye
 Sălacea I. Szalacs
 Salamon mgr tordai főesp (1329–1363),
 erd ppki helynök (1349–1363) 300
 Salamonvár, Salomvár, Zala m/M, h
 —i Loránd győri prp (1374–1386) 768
 Sălăţig I. Szilágyszeg
 Sălciua de Jos I. Szolcsva
 Sălcuţa I. Fűzkút
 Săldorf (*Saltorph*), Sălfalva – Şaldorf/Mi-
 häileni – Schaldorf, Fehér/Szeben m,
 h 698
 —i cs: János (János a) 698; János (János
 f) 698
 Salerno (*Salernum*), Olaszország, v
 —i érsek: Acquaviva Giovanni
 Sălfalva (*Salfalua, Sauli*), Sărfalva – Şeu-
 leşti/Şăuleşti, Hunyad m, h 268, 926
 —i cs (Smaragd nb): János 268; László
 (Sal f) 926; Sal (László a) 926
 Sălgó (*Solgo*), Sajgó – Şigău, B-Szolnok/
 Kolozs m, h 451–452
 —i fn: Kövespatak, Ménespatak, Szakadát
 Sălişte I. Nagyfalu
 Săliştea I. Árkos
 Săliştea Nouă I. Máriatelke
 Săliştioara I. Alpháza
 Salomon comes, újegyházi székbíró I.
 Magaréi cs
 — comes, lk, Földvár 583
 — comes, lk, Kőhalom 245
 —, kir emb, lk, Rozsonda 56
 — comes (Johann a) I. Kelneki cs
 — (Johann f), lk, Segesvár sz 381
 Sălsig I. Szélszeg
Saltorph I. Sălfalva
 Salz I. Sőfalva
 Salzburg I. Vizakna
 Sályi (*Sauli, Sauly*), Mezősályi – Şăulia
 de Câmpie, Torda/Maros m, h 276,
 662, 738
 —i cs I. Tuzsoni cs (Sályi-ág)
 — (*Saly, Sauly, Sauoly*), Oláhsályi – Şău-
 lia Română/Şeulia de Mureş, Kükül-
 lö/Maros m, h 498, 796
 —i cs: László (Lukács a) 498; Lukács
 (László f) 498
Sambok I. Zsámbok
 Sámson (*Sampson, Sampsun, Sanson*),
 Szilágysámson – Şamşud, K-Szol-
 nok/Szilágy m, h 572, 599, 733–734,
 736, 748, 855, 941, 973
 —i cs: István (János f) 733–734, 736,
 748; István (Sampson f) 855; János

- (István a) 736, 748; János (László a) 973; László (János f) 973; László (Miklós f) 572, 599, 973; László 748, 941; Miklós (László a) 572, 599, 973; Sampson (István a) 855
- Sámsond (*Samsond*), Mezősámsond – Şamşud/Şincai, Maros sz/m, h 703
- i cs: „Székely” Márton (Márton a) 703; Márton („Székely” Márton f) 219, 223, 703
- Sâncel l. Szancsal
- Sâncraii, Sâncraiu (...) l. Szentkirály
- Sancta Agatha* l. Szentágota
- Sancti Michaelis castrum* l. Szentmihálykő
- Sanctus Georgius* l. Szentgyörgy
- *Martinus* l. Szentmárton
- *Nicolaus* l. Szentmiklós
- *Paulus* l. Szentpál
- *Rex* l. Szentkirály
- Sandivog nagy-lengyelországi kapitány l. z Szubina, Sędziwój
- Sándorháza (*Sandorhaz*, *Sandurhaza*), elnéptelenedett település Menyő határában, K-Szolnok/Szilágy m 572, 579, 748, 968, 973
- i cs: Bálint 572; Benedek (István f) 973; Benedek 572, 973; Gergely 973; Imre (János a) 973; István (Benedek a) 973; János (Imre f) 572, 973; János (László f) 572; László (János a) 572; Miklós (Pál f) 968, 973; Miklós (Sándor f) 572, 579; Miklós 748; Pál (Miklós a) 968, 973; Péter (Sandor f) 572, 973; Sándor (Miklós a) 572, 579; Sandor (Péter a) 973
- Sânduleşti l. Szind
- Sângătin l. Enyed
- Sânger, Sângeru de (...) l. Szengyel
- Sâniacob l. Szentjakab
- Sankt Florian, Felső-Ausztria/A, h
- i ágostonos kolostor kt 969/2
- Sanktgeorgen l. Szentgyörgy
- Sânmărghita l. Szentmargita
- Sânmărtin l. Macskás
- Sânmihaiu de Câmpie l. Szentmihálytelke
- Sannen (Czhenne a), lk, Fenyőfalva 554
- Sannen Nikolau, lk, Újfalva 554
- Sânnicoara l. Szentmiklós
- Sânpaul l. Szentpál
- Sânpetru l. Szentpéter
- Sanson* l. Sámson
- Sânta (*Santha*) László l. Szentimrei cs
- László (Noel/Neel a), lk, Brassó l. Bodolai cs
- Sântana de Mureş l. Szentanna
- Sântandrei l. Szentandrás
- Santău, Santăul Mare/Mic l. Szántó
- Sântejude l. Szentegyed
- Sântimbru l. Szentimre
- Sântioana l. Szentiván
- Sântu l. Szentandrás
- Sáp (*Sap*), elnéptelenedett település Méhkerék közelében, Bihar m/M 900
- i cs: György 900
- Sarachen mgr l. Szerecsen Jakab mgr
- Sărata l. Sófalva
- Sărăţel l. Oroszfalu
- Săraud l. Szarvad
- Sârbi l. Balotafalva
- Sárd (*Saard*) – Şard, Fehér m, mv 885
- (*Sard*), Küküllősárd – Şard/Şoard – Schard, Küküllő/Maros m, h 377
- i cs: László (Sandrin f) 377; Sandor (Sandor a) 377; Sandor (Sandor f) 377; Sandrin (László a) 377
- (*Sard*), Magyarsárd – Şard/Şardu, Kolozs m, h 71, 117, 156, 173, 589
- i cs: György 117; György (Tamás f) 117; László (Péter deák f) 71, 117, 156, 173, 175, 589; Péter deák (László a) 71, 117, 173, 175; Tamás (György a) 117
- Sárfalva l. Sálfalva
- Šarišské Sokolovce l. Tótsolyos
- Sarmaság (*Sarmasagh*, *Sarmassag*) – Sărmaşag, K-Szolnok/Szilágy m, h 239, 287, 385, 572, 578–579, 599, 677, 719, 748, 761
- i lk: Péter

- i cs: Egyed (János f) 572, 578–579, 599, 719, 748; István (János f) 572, 578, 677; István (Miklós f) 287, 748, 761; János (Egyed és István a) 572, 578–579, 599, 677, 719, 748; János („Igaz” Miklós f) 719; „Kopasz” János (László a) 239, 748; László („Kopasz” János f) 239, 579, 748; László (Miklós f) 287, 579; Miklós (István és László a) 287; „Igaz” Miklós (János a) 239, 719
- Sarmisegetusa l. Britonya
Sarno l. Zsarnó
- Sáros (*Sarus*), Kissáros, Magyarsáros – Şaroşul Unguresc/Delenii – Kleinfurken, Küküllő/Maros m, h 665, 1015
- i cs: Péter 1015
- (*Sarus*, *Schars*, *Scharz*), Nagysáros – Şoarş – Scharesch, Nagysink sz/Brassó m, h 245, 381, 1018
- i lkk: Georg comes, Halperphaff, Johann comes
- Sárospatak (*Saruspatak*), fn, Gyéres 486
Sarphnik l. Scharfeneck
Sarraceni l. szaracénok
 Sárszentágota l. Szentágota
 Sártványvecse nemzetség l. Borsi cs
Sartor l. Szabó
 Sartoric (Miklós a), lk, Panit 69
 Särväzel l. Szarvad
 Säsarm l. Szeszárma
 Saschiz l. Kézd
- Sásvár (*Sasvar*, *Saswar*), Tizzasásvár – Trosznyik, Ugocsa m/U, mv 730, 744, 863
- i cs: Domokos (Gál f) 730, 744, 863; Gál (Domokos a) 863
- Sătmărel l. Zsadány
 sátor 48
- Satu Lung l. Macskás
 Satu Mic l. Nagyfalva
 Săuca l. Szödemeter
 Şăuleşti l. Salfalva
Sauli l. Salfalva, Sályi
 Şaulia de Câmpie, *Sauly* l. Sályi
- Sava l. Szava
Saxones l. százszok
Saye Vlby, *Sayou* l. Sajó
 Scalach l. Szalacs
 Scardona (*Scardona*) – Skradin, Dalmácia/H, v
- i püspökség 983, 995, 998
- i ppk: Mihály
Sceged l. Szeged
Scekuluasarhel l. Vásárhely
 Sceles l. Szeles
 Scemes (d) Sándor l. Pálfalvi cs
Scenpal l. Szentpál
Scepus l. Szepes
 Schaas l. Segesd
 Schad Stephan, lk, Brassó 915
 Schaldorf l. Sárdorf
Schaporcha l. Toporcsa
 Schardörfel l. Csernavoda
 Scharesch l. Sáros
 Scharfeneck (*Sarphnik*, *Scarphennek*, *Scharpenek*, *Sophornik*, *Sorphnik*), Neuscharfeneck, Pfalz/Németország, vár 194, 213, 221, 242, 295, 345, 360, 362, 396, 440, 622, 711
- , von, cs: Friedrich (Johann f), speyeri kk (1376–) 194; Johann mgr (Friedrich a), lovag (1376), talmácsi vn (1376–1381), sebesvári vn (1377), brassói isp (1378) 194, 213, 221, 242, 295, 345, 360, 362, 396, 440, 622, 711
- Schars*, *Schars*, *Scharz* l. Sáros
 Schässburg, *Scheks* (*castrum*) l. Segesvár
Schellenberg, *Schellenberk* l. Sellenberk
 Schereb l. Şerb
 Schereban l. Şerban
 Scherer (*Rasoris*) Mathias brassói káplán (1388) 969/2
Sches, *castrum* l. Segesvár
 Schewder l. Schöder
 Schisdorf Johann 969/2
 Schmiegen l. Somogyom
schoene l. bírság
 Scholten l. Csanád
Schonk l. Sink

- Schöder (*Schewder*) Cleysel, lk, Szeben 585
 — (*Schoeder/Seudeur d*) Michael, lk, Szeben 11, 105, 114
 Schöndorf l. Széplak
 Schreibersdorf l. Göbölfalva
 Schuka, román, lk, Talmács k 711
Schwartzpach, Schwarzwasser l. Feketevíz
Sciladzeg, *Scilagzeg* l. Szilágyszeg
Slavi l. szlávok
 Sclavus l. Tót
 Sculak Peter, lk, Báránykút 1018
Schurchuch l. Szöröcsök
 Scuria, Ugo de, raguzai érsek (1361–1370, méltóságsorokban tévesen 1384-ig) 68, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759
Scybiniun, *-ensis* l. Szeben, szebeni
Scylad l. Szilágyszeg
 Sebenico (*Sibinicum*) – Šibenik, Dalmácia/H, v
 —i bencés monostor apátja 696
 —i ppk: Matteo Cernota
 Sebes (*Sebes*, *Sebeswar*, *Sebesyuar*) – Šebeš, Sáros m/Szl, vár 708, 717, 723–724, 748
 —i cs: János (János mgr a) 708, 717, 723–724, 748; János mgr (János f), udvari lovag 708, 717, 723–724, 748
 — (*Sebest*), Karánsebes – Turnu Ruieni, Szörényi bánág/Krassó-Szörény m, vár 48
 — (*Kyssebus*, *Sebes minor*), Sebeshely, Kissebes – Sebeșel – Kleinmühlbach, Fehér m, h 86, 678, 800, 811
 —i cs l. Kelnek-i cs (Kissebesi-ág)
 — (*Muelnbach*, *Sebes maior*, *Sebeswaras*, *Sebus*), Szászsebes – Șebișul Săsesc/Sebeș – Mühlbach, Sebes sz/Fehér m, mv 74, 84, 105, 114, 213, 235, 340, 678, 722, 907, 933, 983
 —i céh 213
 —i fn: Szentgyörgyhatára
 —i lkk: Johann (Johann f), Johann comes, Kassai András esküdt, Konch, Wechsel Nikolaus
 —i plb: Michael, Peter
 —i polgárok 235, 678, 933, 983
 —i Szt. Jakab-kápolna 678
 —i cs: Andreas comes, sebesi (?) királybíró (1372–1374) 84, 105, 114, 340; Peter comes 235
 — (*Sebus*) szék, R 242
 — — királybírája és szébkbírája: Vurpódi Andreas comes
 Sebestyén (Miklós f), vadkerti plb (1377) 292
 sebesülés 72, 262, 335, 339, 342, 516, 733, 849, 875
 Sebesvár (*Sebes*, *Sebesuar*) – Bologa, Bihar/Kolozs m, vár 286, 614, 705, 805 (!)
 —i avn 286, 295
 —i vn 286; l. még von Scharfeneck Johann von mgr
Sebeswaras, *Sebesyuar* l. Sebes
Seer, Ser l. Szér
 segédpüspök (*suffraganeus*) 140. L. még váradi
 Segesd (*Segesd*) – Șaeș – Schaas, Segesvár sz/Maros m, h 32, 74, 115, 131
 —i plb: László mgr (András f)
 Segesvár (*castrum Sches/Sez*, *Segesuar*, *Segygsdwar*, *Segyzvar*) – Sighișoara – Schässburg, Segesvár sz/Maros m, v 114, 142–143, 213, 412, 415, 504–505, 722, 729, 850
 —i céh 213
 —i Szűz Mária domonkos kolostor 415, 504–505
 —i — — tagjai: perjel: Rudolf
 —i lkk: Arnold villicus, Sewer Peter, Stenhuser Arnold
 —i plb: Peter 850
 —i polgárok 142–143
 —i szász ev. egyházközség lt 142–143
 —i cs: Henning (Michael a) 412, 428; Michael (Henning f) 412, 428; Michael (Salomon mgr a) 729; Salomon comes/mgr (Michael f) 415, 729
 — (*castrum Scheks*) szék, R 106
 — — vénei 106
 Șeica Mare l. Selyk

- sekrestye 436, 445, 473, 482, 607, 780–781
 Seleuş l. Szöllős
 Selibor, vdi fam, lk, Havasalföld 98
 Seligstadt, Seliştat l. Boldogváros
 Sellenberk (*Schellenberg*, *Schellenberk*) –
 Şelimbâr – Schellenberg, Szeben
 sz/m, h 245, 554, 648
 —i lk: Egydius villicus, Helwicus, Pe-
 ter/Simon (Simon comes f), Stephan
 comes
 Selyk (*Seelk*, *Selk*), Nagyselyk – Şeica
 Mare – Marktschelken/Grossschel-
 ken, Selyk sz /Szeben m, mv 87, 912,
 940, 944–945
 —i lk: Thomas
 —i plb: Peter
 — (*Sachselk*, *Seelk*), Kis- és Nagyselyk,
 szék, R 619–620, 735
 —i szászok 735
 Sellye (*Zalia*), Vágsellye – Šala, Nyitra
 m/Szl, mv 74
 —i plb: Mihály (Kelemen f)
 Semchte l. Sempte
 Semesnye (*Kylsescemesnye*, *Sennesen-*
neo), Külsősemesnye – Şimişna, B-
 Szolnok/Szilágy m, h 356, 624
 Semjén/Semyen, b, Sályi l. Tuzsoni cs
 Semjén (*Symyen*), Kissemjén, Kérsemjén,
 Szabolcs m/M, h 21
 —i cs l. Kállói cs
 Şemlacu Mare l. Asszonylaka
 Sempte (*Semchte*, *Sempthe*) – Šintava,
 Nyitra m/Szl, mv 630, 687
 Senk l. Sink
 Sennesenneo l. Semesnye
 Senthegud l. Szentegyed
 Sepsi (*Sepsi*) szék, R 874 (!)
 — —i lk: Tamás (Daczo f)
 — —i székelyek 874 (!)
 Sepsikőröspatak l. Kőröspatak
 Septér (*Septher*) – Şopteriu, Kolozs/B-
 Naszód m, h 2, 45, 50, 57, 277, 309,
 436, 453, 540, 687, 731, 764
 —i templom 57
 —i cs: Demeter (Pouch f, László a) 436,
 453, 540, 731; László (Demeter f)
 436, 453, 540, 731; Pouch (Demeter
 a) 436, 453, 540
 —i (v. Keszüi) cs: András (János f, Szil-
 vási Margit férje) 57, 540, 764; János
 (András a) 764
 Şerb/Schereb, román, Talmács k 711
 Şerban/Schereban, román, Talmács k 711
 Serke (*Serke*) – Širkovce, Gömör m/Szl, h
 916
 —i (v. Kaplai, Rátóti) cs (Rátót nb): Be-
 nedek (Desew mgr és János a) 916,
 920; Desew mgr (Benedek f) 916,
 920; János (Benedek f), ruténiai vd
 (1379–1381, 1382–1383, 1386), szö-
 rényi bán (1388–1390) 916, 920, 983
 Servatius (Johann a), lk, Szeben 659
 serviens, birtoktalan 159. L. még familia-
 ris, famulus
 servitium l. pápai servitium
 Serzegh l. Szélszeg
 Sesarma l. Szesárma
 Seuca l. Szőkefalva
 Seudeur (d) l. Schöder
 Şeulia de Mureş l. Sályi
 Severin l. Szörény
 Sewer (d) Peter, lk, Segesvár 142–143
 Seydel/Sydel (d) Georg (Seydlinus f), es-
 küdt, Kolozsvár 525, 638, 690–693
 Seydlinus (Georg a), lk, Kolozsvár 525
 Sfăraş l. Farnas
Sibenicum, Šibenik l. Sebenico
 Sibiel l. Szibiel
 Sibiu l. Szeben
 Şibot l. Kenyér
 Sic l. Szék
Siculi, *Siculus* l. székelyek, Székely
 Şieu-Măgheruş l. Monyorós
 Şieu-Sfântu l. Szentandrás
 Siffridus/Sifrid mgr, a Hétszék jegyzője
 (1377–1378) 235, 242, 362
 Şigău l. Salgó
 Sighetu Marmaţiei l. Sziget
 Sighişoara l. Segesvár

- signatura* l. feljegyzés hát-lapon
 Sikebábcamagasa (*Sykebabchamagasa*),
 fn, Nádasd, Bábca 724
 síkság (*planities*) l. mező
 Sile l. Sülye
 Şilea l. Sülye
 Silivaş, Silivaşu de Câmpie l. Szilvás
Silkerek l. Szilkerék
 Silvaşul de Câmpie l. Szilvás
 Simeria Veche l. Piski
 Simişna l. Semesnye
 Şimleu Silvaniei l. Somlyó
 Simon mgr, erd kk, Meszesen-túli ppki
 helynök (1381–1390), egrl kk, szol-
 noki főesp (1388) 636, 763, 960
 Simon (Demeter f), ü 192
 — (Gerard f), jb, Balázstelke 128
 — (János a), b, B-Szolnok vm 222, 655
 — (János a), lk, Torda 278
 — (Katalin férje) l. Meggyesi Simon
 — mgr (Konya bán/comes f) l. Szécsényi cs
 — (Lorenz f), jb, Balázstelke 128
 — comes (Peter/Simon a), lk, Sellenberk 245
 —/Peter (Simon comes f), lk, Sellenberk 245
 Sínai (*Synay*)-hegy, fn, Egyiptom 205
 —i Szt. Katalin-kolostor 205
 Şincai l. Sámsond
 Sink (*Schenck, Schonk, Senk, Magnus
 Schenk*), Nagysink – Cincu – Gross-
 schenk, Nagysink sz/Brassó m, mv
 105, 114, 893, 907, 1018
 —i lkk: Fridrich Peter, Gyrlach Johann,
 Henning comes, Tilmann comes,
 Vuelman Claaz
 — (*Schenk, Senk*) szék, R 106, 242, 492,
 622–623, 893, 1018
 — — bírái 1018
 — — elöljárói 492, 622–623
 — — esküdtjei 1018
 — — ítélszékének elköltöztetése 622
 — — királybírája 106. L. még Henning
 comes, Szentágotai Johann
 — — pecsétje 106, 622, 1018
 — — székbírája 106
 — — vénei 106
- —i százszok 492
 Šintava l. Sempte
 Şintereag l. Somkerék
 Şinteu l. Solyomkő
 Siplac l. Széplak
 Siret l. Szeret
 Širkovce l. Serke
Sirmium, -iensis l. Szerém, -i
 Slatina l. Szalatnya
 Sleppeſcheynkel Peter, lk, Szeben 585
 Slimnic l. Szelindek
 Slovenská Ľupča l. Lipcse
 Smaragd nemzetség l. Barcsai, Sálfalvai,
 Zsámboki cs
 Şmig l. Somogyom
 Smilo János csanádi ppk (1380–1386),
 zágrábi ppk (1386–1394) 710, 722,
 735, 749, 759, 797, 955, 974–975,
 983, 995, 998
 só szállítása 77, 363, 475
 — bányászása 226. l. még sóbánya, sóvágó
 —, havasalföldi, behozatala 14
 sóakna 172
 Şoarş l. Sáros
 sóbánya (*salisfodina*): kolozsi, tordai
 Socolu de Câmpie l. Szokol
 Sófalva (*Sofalu, Zereth*) – Şomfalău/Să-
 rata – Salz, Doboka/B-Nászód m, h
 351, 954
 sógor (*soror*) 46
Sohtusuth l. Sajtosút
 Şoimeni l. Solyomkő
 Şoimuş l. Solymos
 sokadalom l. vásár, éves
 sókamara: erdélyi
 sókamaraispán 172. L. még Böldre
 Mihály, Zámbo Miklós
 sókocka 77
 Solgo l. Salgó
 solidus 1041
Solmoch l. Solymos
Solumkew, Solumku l. Solyomkő
solvit-jel 175, 227–228, 264, 284, 394,
 406, 435, 484–485, 493, 498–499,
 811–812, 1006

- Solymos (*Syolmos*), Magyarsolymos – Şoimuş, Fehér m, h 160
 —i lk: László
 — (*Solumus*), Szilágysolymos – Şoimuş, K-Szolnok/Szilágym, h 968
 — l. Tótsolymos
 — (*Solumus, Sulymus*), elnéptelenedett település Batiz határában, Szatmár m 741, 973
 —i cs l. Vajdai cs
 — (*Solmoch*), elnéptelenedett település Madarász közelében, Bihar m 900
 —i cs: János 900
 Solyom (*Zolum d*) Mátyás l. Adazi cs
 Solyomkő (*Solumkeu, Solyumkow, Somlyoku*) – Şinteu/Şoimeni, Doboka/Kolozs m, h 3, 71, 267, 269, 299, 523, 639, 742
 —i cs (Zsombor nb) (Esküllői-ág): „Ördög” Benedek 757, 760, 917; Bertalan („Botos” János f) 917; „Botos” János mgr („Botos” Miklós f, Bertalan a), ülnök 3, 71, 216, 225, 267, 269, 299, 452, 523, 626, 642, 739, 742, 917; „Botos” Miklós („Botos” János a) 523; „Ördög” Benedek 642
 —i — (Köblösi-ág): „Teke” Mihály (Gáspár és Menyhért a) 642, 917; Gáspár („Teke” Mihály f) 917; Menyhért („Teke” Mihály f) 642, 917
 — (*Solomku*) – Şinteu, Bihar m, vár 805 (!)
 Soma (*Summa*), elnéptelenedett település Szucság közelében, Kolozs m 523
 Somály (*Sumpmal*), fn, Somály 253
 Somály (*Kwketelke, Sumpmal*), Köketelke – Şumal, Kraszna/Szilágym, h 253, 349
 —i fn: Somály 253
 Sombor l. Zsombor
 Sombory cs lt 234, 330, 813
 Someş, Someşul Mare/Mic l. Szamos
 Someşeni l. Szamosfalva
 Someş-Guruszlău l. Goroszló
 Someş-Odorhei l. Udvarhely
 Someş-Uileac l. Újlak
 Somkerék (*Kereg, Keres, Sumkerék*) – Şintereag, B-Szolnok/B-Naszód m, h 135, 461, 519, 547, 668–669
 —i cs l. Virágosberki cs
 Somlyó (*Somlyo*), Szilágysomlyó – Şimleu Silvaniei, Kraszna/Szilágym, vár 374, 476
 — (*Sumplow*), közelebről azonosítatlan település 695
 —i lk: János
 Somlyócsehi l. Csehi
 Somlyógyörtelek l. Györtelek
 Somlyóújlak l. Újlak
 Somogy vm, M és H 682
 Somogyom (*Somogun, Somogyonh, Sumugyon*) – Şmig – Schmiegen, Kükküllő/Szeben m, h 441, 514, 556, 592, 948, 1015
 —i Pál 441. L. még Kendhida-i cs (Almási/Somogyomi-ág)
 —i (*de Somogun d*) Miklós l. Karácsonyfalvi cs
 Somogyvár (*Somogwar*), Somogy m/M, vár 138
 —i várjobbágyok 138
 —i (*Symigiensis*) bencés konvent (hiteleshelyként) 125
 Somsosfalva l. Kaszó
 Sood (d) Stephan, lk, Brassó 854
 Sophornik l. Scharfeneck
 Sopron (*Sopron*) vm, M és A 265, 999
 — — isp: Szécsényi Frank
 Şopteriu l. Septér
 Sorgues (*Pons Sorgie*), Franciaország, h 44, 103
 Sorphnik l. Scharffeneck
 sorsolás osztály során 178
 Sospatak (*Souspatak*), fn, Ajton, Torda 314
 — (*Sospatak*), fn, Kolozsvár 299
 Sósréth (*Sosreth*), fn, Ajton, Torda 314
 Sósszentmárton l. Szentmárton
 Soterius, Georg (†1728) kéziratos gyűjteménye 536
 sóvágó 172, 226
 sózás 911

- Spalato (*Spalato*) – Split, Dalmácia/H, v
 —i (*Spaleto*) Antal fr, ferences szerzetes (1374) 111
 —i érsek 23, 42. L. még Branca Ugolino
 Špálnaca, *Spanlaka* l. Ispánlaka
 specialis notarius l. jegyző
 Speyer, Németország, v
 —i (*Spirensis*) egyházmegye 194
 —i káptalan 194
 —i — tagjai: kk: Scharfeneck Friedrich
Spinis, de l. Tövis, -i
 Spišský Hrhov l. Görgő
 Sporrer Knybel, lk, Szeben 585
 Spring (*Spreng, Sprend*) – Špring – Gespreng, Fehér m, h 86, 534, 537, 923, 956, 964
 Stan, jb, Feketekörös 875
 —, jb, Peleszka 875
 — (Broda f), jb, Józás 875
 Stanbescht, román, lk, Szeben sz 711
 Stanislow, jb, Kápolna 875
 statútum, erdélyi káptalané 290
 —, váradi káptalané 112
 Ștefan, jb, Suggya 875
 Stefkfalva (*Stephkfalua*), elnéptelenedett település Ragyolc közelében, Szepes m/Szl 841
 —i cs l. Szepesi cs
 Steinau (an der Oder) – Ścinawa, Szilézia/L, v
 —i cs: Peter (Urban a) 7; Urban (Peter f), pápai és császári közjegyző (1429–1471) 7, 821–822
 Steinweg (*Steinweg, Steynweg*), fn, Apold 242, 362
 Stejärenii l. Bese
 Stejărișu l. Prépostfalva
 Stenhuser Arnold, lk, Segesvár 722
 Stenner, Friedrich Wilhelm (1851–1934), gyűjteménye 553
 Stephan szentiváni pap (1374) 93–94
 — (Heynczimann f), rozsnyói plb (1384–1394), császári közjegyző (1388) 824, 969/2
 Stephan comes, lk, Sellenberk 648
 —, lk, Szeben 386
 —, villicus, Szerdahely 114
 — (Heyncz a), lk, Nagycsúr 659
 — (Johann a), lk, Báránkyút 1018
Stholchonberch l. Szelindek
 Stiboric (*Stiborch*) – Ściborzyce, Kis-Lengyelország/L, h 998
 —i cs: Sthibor pozsonyi isp (1389–1402) 995, 998
Stiria l. Stájerország
Stirik l. Sztrigy
 Štítnek l. Csetnek
 Stoian (*Stoyan d*) Ioan, kenéz, Kricsfalva 150
 Stoiana l. Esztény
 Stolczemberger/Stolzenberger Cristil/Cristel, villicus, Szentersébet 554, 659
Stolzenberg, Stolzenburg l. Szelindek
 Stoykan (Dragmer f), lk, Lovista 98
 Straja l. Gesztrágy
 Strassburg l. Enyed
 Straw, román, lk, Talmács k 711
 Streisángeorgiu l. Szentgyörgy
 Stremț l. Gyógy
 Strháre l. Esztergály
Strig l. Sztrigy
Strigonium l. Esztergom
 Strugureni l. Veresegyház
 Styn (Jazer Stephan fel), lk, Enyed 991
Subak l. Zsobok
 subdiaconus l. alszerpap
 Suceagu l. Szucsák
 Suciude Jos l. Szöcs
 Sicutard l. Szentgothárd
Sudag l. Szucsák (?)
 Sudor Imre kalocsai prp, szatmári főesp l. Cudar Imre
 Sudurău l. Szodoró
 Suelczener Johann szebeni polgármester (1380) 554
 Suger (d) Johann (Johann a), lk, mainzi eme 358
 Sugod (*Sugud, Zugod*), elnéptelenedett település Ispánlaka határában, Fehér m 281, 372

—i cs: Gergely (Miklós f) 281; László (Miklós f) 281, 372; Miklós (Gergely és László a) 281, 372
 Suggya (*Susdya*), elnéptelenedett település Lőkősfalva határában, Temes m 875
 —i jb: Russ, Ștefan, Teodor
 Suky cs lt 160, 177, 299, 336, 464, 616, 1043
Sulymus l. *Solymos*
 Șumal l. Somály
Sumbur l. Zsombor
Sumkerek l. Somkerék
Summa l. Soma
Sumpmal l. Somály
 Sumurducu l. Szomordok
 Suplac, Suplacu de Barcău l. Széplak
 Șura Mare l. Nagycsűr
 Șura Mică l. Kiscsűr
 Surány (*Suran*), közelebről azonosítatlan település 171
 —i cs: Pál (Péter mgr a) 171; Péter mgr (Pál f), pápai káplán, erd kk (1375) 171
 Surdis, Giovanni de, váci ppk (1363–1375), győri ppk (1375–1376), esztergomi érsek és örökös isp (1376–1378) 7, 118, 155, 172, 189, 335, 340, 356, 364
 Surian (Bayk f), b, Bolosnica 197
Surk l. Zsurk
Susdya l. Suggya
 Sutoru l. Zutor
 Sülye (*Sile*, *Sylew*, *Sylw*), Magyarsülye – Șilea, Fehér m, h 93–94, 271, 276, 279, 281, 301, 685, 739, 742
 —i cs: István („Szöke” Miklós f) 93–94, 685, 739, 742; „Szöke” Miklós (István a) 685, 739, 742; Péter 276, 279, 301; Tamás 271
 Svatý Jur l. Szentgyörgy
Swk l. Zsuk
Swlchumberg l. Szelindek
Sydan l. Zsadány
Syle, *Sylew*, *Sylw* l. Sülye
Syluas l. Szilvás

Sz

szabad falu l. falu, szabad
 — költözés l. jobbágy szabad költözése
 — közlekedés l. közlekedés, szabad
 — művészetek baccalaureusa 280, 306
 — — magistere 419, 1031–1032
 — — oktatása 43, 206
 — rendelkezés százsz birtok fölött 648
 szabadság l. kiváltság
 szabályozás l. adószedés, birtok visszaváltásának, egyházi javak kezelésének, kereskedés, oklevél bemutatásának szabályozása; céhszabályzat, vámszabályzat
 szabó (*sartor*) 213, 554
 —, foltozó (*mantellarius*) 213
 Szabó (*Sartor*) János, ü, Doboka vm 3
 — (*Sartor*) Lőrinc, lk, Szentiván 512, 644
 — (*Sartor*) Péter, fam 516
 Szabolcs (*Zabolch*, *Zabowch*, *Zabuch*) vm, M 21, 435, 476, 503, 513, 756, 832, 913, 973
 — — alisp 503
 — — isp 503, 832. L. még Domoszlói Miklós
 — — szolgabírái 503, 832. L. még Pazonyi Miklós, Ramocsaházi Mihály
 Szádkó (*Zaadkw*, *Zadkew*), fn, Enyed, Torockó 136, 320
 Szádvörösmart l. Veresmart
 Szakácsi (*Zakach*, *Zakaczy*), Érszakácsi – Socaciu/Săcășeni, K-Szolnok/Szatmár m, h 477, 633/2, 672, 842, 855, 861, 862, 941, 968, 972–973
 —i cs: István (Jakab f) 477, 633/2, 672, 842, 855, 861–862, 941, 968, 972–973; Jakab (István a) 477, 633/2, 672, 842, 855, 941, 968, 861–862, 972–973
 szakadárok (*scismatici*) 40, 48, 109–111, 256, 324–325, 327
 — megkeresztelése 39
 Szakadát (*Zakadath*), fn, Salgó 452

- Szakadát (*Czectat, Czektat*), Oltszakadát – Săcădate – Sakadat, Szeben sz/m, h 554, 888
 —i gondnok: Clesil
 —i pap: Michael
 —i rév 888
- Szakál (*Zakal, Zakaltelke, Zakalus*), Mezőszakál – Săcal/Bărboși, Torda/Maros m, h 262, 276, 725
 —i fn: Halom, Kakukkpád, Nádastóberce, Rakattyas
- Szakállastelke (*Zakalostelky*), elnéptelenedett település Mezőszakál környékén, Torda/Maros m, h 662
- Szakállasvölgy (*Zakalaszweg*), elnéptelenedett település Mezőszakál környékén, Torda/Maros m, h 662
- Szalacs (*Scalach*) – Sălăcea, Bihar m, h 112
 —i vám 112
- Szalatnya (*Zalothna*) – Slatina, Hont m/Szl, h 954
- Száldobos (*Zaldobos*) – Szteblivka, Máramaros m/U, h 1003
- Szalka (*Zalka*), Mátészalka – Szatmár m/M, h 736
 —i officialis 736
 —i villicus 736
 — (*Zalka*), Tizzaszalka – Bereg m/M, h 661
 szállásadás (*descensus*) 243, 392, 854
 szállítás 585
- Szalók (*Tyzalok*), Tizzaszalók, Heves m/M, h, ma Abádszalók része 617
- Szalók nemzetiség l. Kendhidai szalonna 478
- Szalonna (*Zalona*), Borsod m/M, h 395, 753/2
 —i cs: István (Loránd f) 395, 753/2; Loránd (István a) 395, 753/2
- számadás 74, 585, 823, 867
- Szamos (*Zamus*) – Someș – Somesch, folyó 178
 — (*Vizamus, Wyzzamos, Zamus*), Kis-Szamos, Vízszamos – Someșul Mic – Kleiner Somesch, folyó 158, 222, 299, 539, 655
 — — (*Vizamus*) kerület (*districtus*) 219
 — (*Nogzamus*), Nagy-Szamos – Someșul Mare – Grosser Somesch, folyó 135
- Szamosbecs l. Becs
- Szamosdoba l. Dob
- Szamosfalva (*Zamusfalua, Zomosalva, Zomusfolua*) – Someșfalău/Someșeni, Kolozs m, h 60, 173, 175, 227, 299, 538–539, 546, 595, 626, 630–631, 638, 814, 866
 —i fn: Boctelkepataka, Kapus
 —i cs (Mikola nb): Kemen/Kemyn (László és Tamás a) 215–216, 227, 546, 595, 626, 630–631, 638, 814, 866; László (Kemen f) 546, 595, 626, 814, 866; Tamás (Kemen f) 216, 227, 546, 595, 626, 630–631, 638, 814, 866
 —i — (Szentmiklósi-ág): „Göböl” András (Miklós f) 60, 173, 175, 538–539, 595; János (Miklós f) 60; Miklós („Göböl” András és János a) 60, 173, 175, 538–539, 595. L. még Dezméri, Gyerőmonostori, Vásárhelyi cs
- Szamoshesdát l. Hosdát
- Szamosjenő l. Jenő
- Szamoskóród l. Kóród
- Szamosudvarhely l. Udvarhely
- Szamoszentmiklós l. Szentmiklós
- Szamosszéplak l. Széplak
- számszerij (*balista*) 585
- száműzetés 969/2
- száműzött 553
- Szancsal (*Zanchal*) – Sâncel, Küküllő/Fehér m, h 231, 903
 —i cs: Egyed (Felicián?, György és István a) 231, 903; Felicián (?) (Egyed f) 231; György (Egyed f) 903; István (Egyed f) 216, 231, 903
- Szántó (*Santhow, Zanthou*), Tasnádszántó – Santău, K-Szolnok/Szatmár m, h 19, 47, 262, 276, 661, 962, 970, 1009
 —i sokadalom 1009
 —i cs (Zsidó nb): István mgr (Pethew f), udvari lovag 19, 47, 262, 276, 1009; János mgr (Pethew f), udvari lovag

- 19, 661, 962, 970, 973, 1009; Pethew/Peteu/Petew (István mgr és János mgr a) 19, 47, 262, 276, 661, 962, 970, 973, 1009
- szántó föld (*ager*) 86, 133, 178, 211–212, 242, 252, 254, 259, 299, 302, 323, 362, 400, 415, 425, 452, 507, 509–510, 535, 537, 541, 554, 560, 563–564, 592, 613, 616, 674, 724, 795, 819, 962
- bérbeadása 360
- művelése 161, 686
- , trágyázott 355
- szaracénok (*Sarraceni*) 40. L. még Szerecsen Jakab mgr
- Száraraszó (*Zarazaw*), fn, Korond 724
- Szárarapatak (*Zarrazpatak*), fn, Hadad 724
- Szarkad (*Zarkad*), elnéptelenedett település Magyarpeterd határában, Torda/Kolozs m 59, 93–94, 115, 167, 209, 211, 321, 506, 834
- i cs: László (László mgr és Tamás mgr a) 59, 93–94, 115, 167, 209, 211, 321, 506, 834; László mgr (László f) 59, 93–94, 115, 167, 209, 211, 321, 506, 834; Tamás mgr (László f) 115, 209
- szarv 213
- Szarvad (*Zaruad*), Peleszarvad – Särväzel, K-Szolnok/Szatmár m, h 632, 761, 783, 1006
- i cs: András (Mihály a) 1006; László (László f) 783, 1006; László (László, Leukus és Miklós a) 1006; Leukus (László f) 1006; Mihály (András f) 1006; Mihály (Miklós f) 632; Miklós (László f) 761, 1006; Miklós (Mihály a) 632; „Farkas” Miklós 1006
- (*Zarwad*, *Zoruad*), Tasnádszarvad – Säräuad, K-Szolnok/Szatmár m, h 4, 41, 85, 741
- i (v. Bályoki) cs: Dénes (ifj. László f) 741; Denkhart (Miklós f) 253; János (Miklós f) 253; László, id. (ifj. László és Miklós a) 4, 41, 85, 253, 349; László, ifj. (id. László f, Dénes és László a) 4, 349, 741; László (ifj. László f) 741; Miklós (id. László f, Denkhart, János és Péter a) 41, 85, 253, 349; Péter (Miklós f) 253
- Szarvadbükke (*Zaruadbiky*), fn, Hadad 724
- Szarvaskőpataka (*Zarwazewpataka*, *Zarwazkwpataka*), fn, Enyed, Torockó 320
- szarvasmarha 157, 161, 213, 230
- Szarvasmező (*Szarwasmezew*, *Zarwasmezeu*), elnéptelenedett település Felsőrépa környékén, Kolozs/Maros m 624
- szász dékán/ság/káptalan: barcasági, kézdi, szebeni
- szék/kerület: Barcaság, Beszterce, Hét-szék, Medgyes, Sebes, Selyk, Sink, Szászváros, Szeben, Szerdahely, Új-egyház
- —ek bővítése 619–620
- szokásjog l. szokásjog, szász
- Szász Evangélikus Egyház Gyűjtőt 362, 750, 752, 754–755, 759, 850
- Szász (*Zaaz d*) Jakob, a kolozsvári Szt. Erzsébet-ispotály mestere (1377–1380) 272, 525
- (*Saas d*, *Saxonis*) Jakob, lk, Szeben 722, 939–940, 944–945
- Szász Nemzeti Lt 10–11, 16, 76, 84, 106, 114, 169, 213, 235, 252, 365, 386, 440, 487, 576, 585, 654, 657, 659–660, 679–680, 695, 722, 737, 775, 787, 826, 865, 867, 875, 888, 893, 907, 909–910, 979, 1005, 1008, 1016
- Szászárkos l. Árkos
- Szászbanyica l. Báni
- Szászbogács l. Bogács
- Szászbongárd l. Bongárd
- Szászcsanád l. Csanád
- Szászdálya l. Dálya
- Szászdisznajó l. Disznajó
- Szászegebegy l. Egebegy
- Szászencs l. Encs
- Szászerked l. Erked
- Szászfalu (*Zazfalw*), Tiszászászfalu – Szászove, Ugocsa m/U, h 408 (!)
- Szászfenes l. Fenes

- Szászföldvár I. Földvár
 Szászhermány I. Hermány
 Szászkézd I. Kézd
 —i száz év. egyházközség lt 1013
 Szászmagyarós I. Magyarós
 szászok (*Saxoni, Theutonicí*) 16–17, 76, 84, 155, 221, 345, 381, 386, 440, 487, 492, 592, 613, 619, 620, 622–623, 711, 722, 735, 854, 912, 915, 933, 998
 Szászorbó I. Orbó
 Szaszove I. Szászfalu
 Szászpéntek I. Péntek
 Szászrégen I. Régen
 Szászsebes I. Sebes
 Szászsebes v lt 933, 983
 Szásztörpény I. Törpény
 Szásztúkos I. Tyúkos
 Szászfűfalu I. Újfalu
 Szászváros (*Waras*) – Orăștie – Broos, Szászváros sz/Hunyad m, mv 105, 114, 213, 722
 —i céh 213
 —i lkk: Blas Michael villicus, Michael comes, Muser Nikolaus
 — (*Waras*) szék, R 242
 — — bírāja: Vurpódi Andreas comes
 Szászveresmart I. Veresmart
 Szászvessződ I. Vessződ
 Szászvolkány I. Volkány
 Szatmár, Szatmárnémeti – Sătmar/Satu Mare, Szatmár m, v
 —i (*Zannar, Zathmar*) főesperesség 74, 745, 759, 887
 — főesp: Bereck, „Szőke” Bottonus, Cudar Imre, Lippai István
 — (*Zathmar, Zotmar*) vm, R és M 19, 80, 398, 476, 591, 636, 707, 730, 733, 761, 784, 812, 849, 863, 899–900, 947, 955, 973
 — — isp: Béltéki Balk, Drag és „Oláh” Ioan
 Szatmárdara I. Dara
 Szatmárpálfalva I. Pálfalva
 Szatmártelek (*Zathmathelek*), fn, Káloztelek 112
 Szava (*Zawa*), Mezőszava – Sava, Doboka/Kolozs m, h 236, 282
 —i cs: László (Márk f) 236, 282; Márk (László a) 236, 282
 szavatosság vállalása 33, 57, 132, 154, 165, 196, 202, 238, 250–251, 275, 319, 346, 438, 468, 498, 521–522, 528, 537, 556, 560, 564, 616, 618, 649, 664, 685, 698, 793, 796, 811, 816, 830, 930, 937, 1008, 1012
 Százhalom (*Zazhalom*), fn, Hadad 724
 Százhalom (*Centum cumuli, Hundirtbucheln, Zazhalm*) – Hundrubechiu/Mobile – Hundertbüchel, Sink sz/Szeben m, h 105–106, 150, 1018
 —i lk: Nikolaus
 Szeben (*Cibinium*), Kisszeben – Sabinov, Sáros m/Szl, mv 140
 —i Keresztelő Szt. János-templom 140
 —i Szűz Mária-kápolna 140
 — (*Cibinium, Hermanstadt, Sceben, Zibin*), Nagyszeben – Sibiu – Hermannstadt, Szeben sz/m, v 10–11, 16, 52, 67, 75, 84, 105, 114, 147, 148, 149, 213, 235, 242, 245, 252, 340, 365, 386, 554, 583, 585, 648, 659–660, 673, 675, 695, 711, 722, 737, 787, 800, 821–822, 826, 867, 875, 886, 888, 909–910, 939–940, 944–945, 979, 1016
 — v pecsétje 16
 — — védjegye 16
 —i bíró 695, 787, 826, 909–910
 —i céh 213
 —i esküdtek/konzulok 213, 867, 909–910
 —i hospesek 11, 910, 1016
 —i jegyző: Rhyßus Johann
 —i kereskedők 10, 365, 695
 —i lkk: Bécsi Nikolaus, Budener Simon, „Fekete” Miklós, Ferlinus, Friedrich, Goldschmidt Johann esküdt, Huezen Stephan villicus, Jakob bíró, Johann (Servatius f), Johann bíró, Lokydel, Mahler Nikolaus vitricus, Martin bíró, Müllner Ladislaus, Neumeister

- Paul íródeák, Nunnenkleppel Michael polgármester, Oppiz, Pfaffenhenil Peter, Ramchogul Johann, Schöder Cleysel és Michael, Sleppscheynkel Peter, Sporrer Knybel, Stephan, Suelczener Johann polgármester, „Szász” Jakob, Weichein Nikolaus villicus, Ziegler Cleysel
- i Oltáriszentség-testvérület 821–822
- i plb: Johann
- i polgármester 105, 114, 554
- i polgárok 10–11, 16, 75, 114, 235, 365, 386, 659, 695, 875, 910, 979, 1016
- i románok l. resinári lkk
- i szász ev. káptalan lt 340, 820–822
- i Szt. Kereszt-oltár 213
- i Szt. Lélek-ispotály 867
- i Szt. Mihály-oltár 213
- i Szűz Mária-templom 821–822
- i vásár 386, 660
- i villicus 554, 585, 659, 711
- i „cs”: Corradus comes 675; Johann/Janus/Yanusch comes, szebeni királybíró (1372–1382) és székbíró (1377–1380) 84, 105, 114, 242, 340, 362, 554, 659; Martin nagycsüri plb (1364–1373) és szebeni dékán (1364–1373), kir káplán (1371–1373), erd prp (1372), szebeni prp (1373–1386) 58, 62, 74, 867. L. még Enyedi cs
- i (*Cybiniensis*) dékánság/káptalan 99, 340, 474, 536, 722, 735, 787, 820, 1033
- i — — dékán: 99, 536, ill. Nikolaus, Szebeni Martin, Kakasfalvi Thomas
- i (*Sceben, Scybiniensis*) Szt. László-társaskáptalan/prépostság 42, 58, 62, 74, 867, 1033
- i — — prp: 52, ill. Szebeni Martin, Tiszai Pál
- i (*Cibiniensis*) provincia 242, 245, 252, 362, 659, 745. L. még Hétszék
- i (*Cybiniensis*) szék 554, 711, 740, 750, 752, 754, 888, 907
- — előjárói 711, 888
- — királybírái és székbírái: Jakob comes, Szebeni Johann
- — pecsétje 554
- Szebengálos I. Gálos
- Szebenkákova I. Kákova
- Szécs (*Zech, Zeech*), Rimaszécs – Rimavská Seč, Gömör m/Szl, h 7, 56, 118, 155, 257, 260, 262–264, 266, 268, 270, 277, 299, 301, 314–315, 320, 356, 364, 367, 390–392, 464, 487, 581, 612, 625, 637, 653, 695, 699, 710, 722, 728, 735, 749, 759, 797, 848–849, 851
- i cs (Balog nb): András erd ppk (1320–1356) 300, 461–462; Domokos erd ppk (1356–1368) 461–462; Miklós comes/mgr, dalmát-horvát bán (1346–1349, 1358–1366, 1374–1375, 1376–1380), szlavón bán (1346–1349, 1366–1368, 1372–1373), országbíró (1355–1358, 1369–1372, 1381–1384), pozsonyi isp (1381–1382), nádor (1385–1386) 7, 56, 118, 155, 257, 260–264, 266, 268, 270, 277, 299, 301, 314–315, 320, 356, 364, 367, 390–392, 437, 464, 487, 581, 612, 626, 637, 653, 695, 699, 710, 722, 728, 735, 749, 759, 797, 848–849, 851
- (*Zech*), Somlyószécs – Siciu/Sici, Kraszna/Szilágy m, h 973
- i cs (Becsegergely nb): István (Miklós a) 973; János 973; Lőrinc (Péter f) 973; Miklós (István f) 973; Péter (Lőrinc a) 973
- Szecsél I. Feketeviz
- Szécsény (*Zechen*), Nógrád m/M, mv 954
- i cs (Kacsics nb): Falkus/Farkas (Tamás vd a) 954; Frank mgr (Konya bán/comes f, László a), vasi és soproni isp (1374–1379), erd vd (1393–1395) 96, 212, 265, 273, 351, 809, 813, 954; Konya bán (Tamás vd f, Frank mgr, Miklós mgr és Simon mgr a) 96, 265, 273, 351, 569, 809, 954; László

- (Frank f) 954; Mihály (Tamás vd f), egri ppk (1363–1377) 7, 68, 140, 258, 954; Miklós mgr (Konya comes/bán f) 96, 351, 569, 809, 954; Simon mgr (Konya comes/bán f) 351, 809, 954; Tamás (Falkus/Farkas f, Konya bán és Mihály a), erd vd (1321–1342) 462, 954. L. még Szészármai cs
- Szederjes (*Zederyes*), Nagyszederjes – Mura Mare, Torda/Maros m, h 751
- szeg (*negel*) 585
- Szeged (*Sceged*) – Csongrád/M, v 112
- i vám 112
- i (*Zegued*) főesperesség 104
- i főesp: de Lussagnet Jean
- szegények támogatása 213
- Szegő (*Zegew d*) Jakab (István a) l. Bádoki cs
- Szék (*Zeekakna, Zyk*) – Sic, Doboka/Kolozs m, mv 172, 180
- i pap: István 180
- Székásveresegyháza l. Veresegyház
- székbíró (*iudex terrestris*), székely 633
- , szász 106, 242, 554, 888, 1018
- , —, kinevezése 76, 84
- székdíj (*cathedraticum*) 327
- székely alispán 854
- elöljárók 633
- falu (*villa Siculorum*) 425, 584
- ispán 854. L. még Béltéki Balk és Drag, Derencsényi Miklós, Losonc László és Miklós
- szék: Aranyos, Kézdi (!), Maros, Orbai (!), Sepsi (!)
- Székely (*Siculus*) Albram, jb, Szentpál 738
- (*Syculus*) Jakab l. Kakasdi cs
- (*Siculus*) János, lk, Kecel 959
- (*Siculus*) Márton l. Sámsondi cs
- (*Zekul d*) Miklós, jb, Balázstelke 128
- (*Zekel/Zekul d*) Tamás (Miklós comes a), lk, Kolozsvár 263, 293, 298–299, 390–392, 446–447, 478, 525, 638, 690–692, 777–779
- székelyek (*Siculi*) 131, 315, 386
- három neme 703, 874 (!)
- Székelyfalva (*Zekelffalwa*), elnéptelenedett település Marosvásárhely és Remeteszeg között, Maros sz/m 510, 584, 704
- i fn: Besepataka, Bodamezeje, Kisbese
- i lkk: Antal (Barthalyws f), Barta Domokos, Miklós (Bakw f)
- i malom 704
- Székelyföld (*terra Siculorum*) 633
- i kereskedők 487
- i vásárok 386
- Székelyháza (*Zekelhaza*), Maros sz/m, h, ma Marosszentkirály része
- i pálos kolostor 232, 425, 510, 584, 647, 703–704, 942
- Székelykakasd l. Kakasd
- Székelyvásárhely l. Vásárhely
- Székelyzsombor l. Zsombor
- székér 10, 72, 77, 239, 404, 475, 546, 565, 737, 757, 760, 895, 909, 979
- (mértékegység) 478, 637
- , mázsa- (*masa*) 478
- Szekerberéte l. Bréte
- Szekerés (*Zekeres, Zekerez*), Nagyszekerés, Szatmár m/M, h 973, 1034
- i lkk: Egyed (Márton f), erd klerikus 1034; Márton (Egyed a) 1034
- i cs (Becsegergely nb): István (Miklós a) 973; Miklós (István f) 973
- Székes (*Kyzzekes, Zekes*), Kisszékes, Konca – Cunța – Zeckesdorf, Fehér m, h 371–372, 675
- Székes (*Zekes*), Örményszékes – Armeni – Urmenen, Fehér/Szeben m, h 961
- i udvarház 961
- Székesfehérvár (*Alba, Alba Regalis*), Fehérvár, Fejér m/M, v 10, 16, 74, 839, 965
- i ferences konvent 53
- i — — tagjai: örszerzetes: Szörcsöki Tamás
- i lk: Máté
- i Szt. Pál-oltár 280
- i Szűz Mária-társaskáptalan 74, 280
- i — (hiteleshelyként) 633/2, 672
- i — tagjai: kk: Bertalan (Pál f)

- i cs: András („Veres” Jakob a) 241; „Veres” Jakob (András f), hunyadi főesp (1371–1372), erd kk (1372–1395), zágrábi kk és ppci helynök (1376), tordai főesp (1376–1377) 74, 205/2, 241; Miklós (Simon f, Salamon tv), ózdi főesp (1360/1361–1372) 179, 183, 322, 418; Salamon (Miklós tv) 418; Simon (Miklós a) 183, 322; Tamás, esztergomi kk (–1373), egri kk (1373–) 74
- Szekszárd (*Saxard*), Tolna m/M, h
- i bencés konvent (hiteleshelyként) 581
- Szekuláj (*Zekulay*), Kisszék – Săcălaia, Doboka/Kolozs m, h 483
- i kenéz 483
- i lkk: Gheorghe cel Mare, Mona (d) Mihai, Nicolae (Cristian f), Petru (Yuan f), Toma kenéz
- i románok 483
- szelence (*picsidum*) 603, 716
- Szeles (*Zyleus d*) Miklós l. Veresegyházi cs
- (*Sceles d*) Péter bakaji officális (1382) 666
- Szelindek (*Stholchonberch*, *Stolczemberg*, *Stolzenberg*, *Swlchumberg*) – Slimnic – Stolzenburg, Szeben sz/m, h 114, 554, 654, 659, 680, 740, 1037
- i lkk: Dornink Stephan, Hoekerlink Kirstianus, Lok Hennyng, Peter (Heynczmann comes f), Thomas villicus
- i cs: Hennegh/Henning (Katharina a) 654, 680; Katharina (Hennegh/Henning ln) 654, 680, 740, 747, 750, 752, 754; Michael (Michael a) 1037; Michael (Michael f), erd kk (1389/1395–1400) 1037
- Szelistye l. Nagyfalu
- Szelistyora l. Alpháza
- Széltség (*Serzegh*, *Zeelzeeg*, *Zelzeg*) – Sălsig, K-Szolnok/Máramaros m, h 962, 968, 970, 973, 994
- személyazonosság igazolása 302, 521, 878, 937
- szemét (*myst*) 585
- széna 213, 239, 795
- szénafű l. kaszáló
- szénégetés 784
- Szengyel (*Scengel*, *Zengyel*), Erdőszenygel – Sânger/Sângeru de Pădure, Torda/Maros m, h 276, 279
- i cs: Simon 276, 279; Tamás 279
- (*Zengel*, *Zenthgyel*), Mezőszenygel – Sângerul de Câmpie/Sânger, Torda/Maros m, h 262, 276, 279, 434, 451, 479, 495, 549, 671
- i lkk: István (István a) 479; István deák mgr (István f), kolozsmonostori konventi jegyző (1370–1383) 215, 223, 299–300, 434, 451, 479, 486, 495, 549, 595, 631, 663, 671, 676, 732;
- i cs: János (László f) 262, 276, 434, 451, 671; László 279; László (János a) 434, 451, 671; Lőrinc 279
- szent királyok 869, 874 (!)
- Szentágota (*Sancta Agatha*, *Zenthagotha*, *vallis Agnetis*) – Agnita – Agnetheln, Nagysink sz/Szeben m, h 220–221, 242, 492, 622–623, 648–649, 659
- i vásár 220–221, 492, 622–623
- i cs: Gyzelberth (Johann comes a) 649; Johann comes (Gyzelberth f), sinki székbíró (1377), sinki királybíró (1382) 220–221, 242, 492, 648–649, 659
- (*Sancta Agatha*), Sárszentágota, Fejér m/M, h 839
- Szentandrás (*Zenthandreas*) – Sântandrei, Hunyad m, h 562–563
- i fn: Egregy
- (*Scenthandras*, *ZenthAndryas*, *Zenthandurias*), Mezőszentandrás – Sântu, Kolozs/Maros m, h 427, 433, 436, 617, 930
- i hospesek 427
- i templom 617
- i udvarház 427
- (*Zenthandras*), Sajószentandrás – Sântu/Șieu-Sfântu, Doboka/B-Naszód m, h 982

- Szentanna (*Azzonffalwa, ZenthannaAzunfolua*), Asszonyfalva, Marosszentanna – Sântana de Mureș, Maros sz/m, h 131, 647
- i pap: István 647
- i Szt. Anna-templom 131
- Szentdemeter (*Sanctus Demetrius*) – Dumitreni, Udvarhely sz/Maros m, h (bizonytalan azonosítás) 74, 79
- i lkk: Mihály (Pál f), erd kk (1374–) 74, 79; Pál (Mihály a) 74, 79
- (*Sanctus Demetrius*), Szávaszentdemeter – Sremska Mitrovica, Szerém m/Sz, mv 787
- Szentegyed (*Sanctus Egidius, Scentheged, Zenthegyd*), Vasasszentegyed – Sântejude, Doboka/Kolozs m, h 100, 107, 121, 180, 248, 455, 501, 519, 586, 608, 770, 856, 982, 984, 1022
- i cs: Domokos (László a) 501; Jakab 1022; „Kovács” László 1022; László (Domokos f) 501. L. még Vas cs
- (*Senthegud*), elnéptelenedett település Kóka határában, Pest m/M 521
- Szentemágocs nemzetség I. Alsáni, Kölcsei, Liszközi cs
- Szenterzsébet (*villa Humperti, villa Lumperti*) – Gușterița – Hammersdorf, Szeben sz/m, h 554, 659
- i lkk: Cluegel Clesel villicus, Stolzenberger Cristel
- Szentgothárd (*Zenthgothharth*), Vasasszentgothárd – Sucutard, Doboka/Kolozs m, h 137
- i lk: Jakab
- Szentgyörgy (*Sanctus Georgius*) – Svatý Jur – Sanktgeorgen, Pozsony m/Szl, mv 797
- i cs (Hontpázmány nb): Tamás/Templin/Templin kir tárnokmester (1379–1382), dalmát-horvát bán (1384–1385) 464, 487, 797
- (*Zenthgywrg*), Csapószentgyörgy – Sfântu Gheorghe, Torda/Maros m, h 662
- , Erdőszentgyörgy– Sângeorgiu de Pădure, Maros sz/m, h
- i (v. Kapusi) cs: Erdeu (Mihály a) 276; Mihály (Erdeu f) 276
- (*ZenthGewrgy*), Hajdúszentgyörgy, elnéptelenedett település Alsójózsa határában, Szabolcs m/M 1004
- (*Sanctus Georgius, Zengewrg*), Sztrigyszentgyörgy – Streisângeorgiu, Hunyad m, h 311, 313
- i cs: Ladislau (Nicolae a) 311, 313; Nicolae (Ladislau f) 311, 313
- (*Sanctus Georgius, Zenthgeorg*), Vízszentgyörgy, elnéptelenedett település Széplak határában, B-Szolnok/Kolozs m 20, 35, 45, 50, 139, 670, 790
- i (v. Pestesi) cs (Hermán nb): Dénes (id. Egyed f) 139; Egyed, id. (id. János f, Dénes a) 139; Egyed, ifj. (ifj. János f) 139; István mgr (id. János f, Miklós mgr és László a) 20, 35, 45, 50, 670, 790, 818; János, id. (id. Egyed, István mgr, ifj. János és László a) 20, 35, 45, 50, 139; János, ifj. (id. János f, ifj. Egyed a) 139; János (László f) 139; László (István f), bálványosi vn (?) (1375) 167, 670; László (id. János f, János a) 139; Miklós mgr (István f), bálványosi vn (?) (1375), dobokai isp (1384) 139, 167, 670, 790, 818
- (*Sanctus Georgius, Zenthgyurg*), elnéptelenedett település Dédács környékén, Hunyad m 316, 926, 932, 934
- i cs: János (Mihály f) 926, 932, 934; Mihály (János a) 926, 932, 934; Péter (Simon f) 316; Simon (Péter a) 316
- (*Zenthgerg, Zenthgergtelek*), elnéptelenedett település Szerdahely környékén, Szerdahely sz/Szeben m 800, 881
- Szentgyörgyhatára (*Zengewrghatara*), fn, Sebes 678
- Szentgyörgymező (*Viridis Campus*), Esztergom m/M, h, ma Esztergom része 190
- i Szt. György-társaskáptalan 1041
- i — — tagjai: prp: 190, 195, 340, ill. von Bredenscheid Jakob

- Szentimre (*Sanctus Emericus*), Maros-szentimre – Sántimbru, Fehér m, mv 8, 13, 35, 38, 50–51, 59, 115–117, 137, 173, 204, 210, 212, 247–248, 251, 300, 332–333, 353, 377–380, 407, 412, 423, 434, 441, 448–449, 495, 497, 542, 548–549, 570, 600, 606, 667, 671, 714, 762, 766, 773–774, 791, 814, 866, 984, 996, 1000, 1005, 1014–1015, 1019
- i officialis: Gyulai Mihály, Herepei Miklós mgr és Mihály mgr, László
- (*Zentemreh inferior*), Sztrigyfalva, elnéptelenedett település Petrény közeleiben, Hunyad m 562, 674
- i cs: „Orros” Benedek 562; „Sánta” László 562, 674
- Szentiván (*Zenthiuan, Zenthywan*), Iklód-szentivány, elnéptelenedett település Nagykíklód határában, B-Szolnok/Kolozs m 222, 655
- i malom 655
- i cs: István (Simon f) 222, 655; János (Simon f) 222; Lya (Simon ln, János fel) 655; Márton (Simon a) 222; Simon (Márton f, István, János és Lya a) 222, 655
- (*Sanctus Iohannes, Zenthiwan, Zenthyuan*), Szászszeptiván – Sântioana – Johannisdorf, Küküllő/Maros m, h 13, 33, 38, 93–94, 209–212, 321, 375–376, 592, 613, 720, 797
- i fn: Engenthal, Garat, Gerkenenthal, *Handruh*, Ispánvölgye, *Karachunky-kuulgw*, Kétnyírpataka, Láposliget, Pécskút, Rohrkenvölgyepataka, Tamástelke, *Tergwkuth*
- i lk: Fejér Péter
- i malom 376, 592, 613, 720
- i pap: Stephan
- i cs: Miklós (Péter f) 592, 613, 720; Péter (Miklós a) 592, 613, 720. L. még Ebesfalvi cs (Szentiváni-ág)
- (*ZentJuan, Zenthyuan, Zenthywan*), Vajdaszentivány – Sânioana/Voivodeni, Torda/Maros m, h 50, 116, 119, 163–165, 273, 350, 444, 450, 509, 512, 517–518, 569, 580, 624–625, 627, 644–645, 652, 655, 686, 709, 753, 1011, 1027 (!)
- i lk: Szabó Lőrinc
- i malom 644
- i cs: András (István, Lőrinc és Mihály a) 119, 164–165, 273, 350; Balázs („Ördög” István f) 645; Erzsébet (János ln, Szentiváni István fel) 350, 509, 517, 518, 625, 627; Gergely (Miklós f, György és Jakab a) 116, 119, 163–165, 512, 517–518, 569; György (Gergely f) 569; István (András f, Erzsébet férje) 273, 350, 625, 627; „Ördög” István (Balázs, János, Kelemen és Péter a) 645; Jakab (Gergely f) 569; János („Ördög” István f) 645; János (Miklós f, Erzsébet, Katalin és Klára a) 116, 119, 163–165, 350, 512, 517–518, 644; Katalin (János ln) 350, 509; Kelemen („Ördög” István f) 645; Klára (János ln) 350; Lőrinc (András f) 273; Mihály (András f) 119, 163–165, 273, 350; „Orosz” Mihály 50; Miklós (Gergely és János a) 116, 119, 164–165, 517, 569; Pál (Péter a) 165; Péter („Ördög” István f) 645; Péter (Pál f) 165
- Szentivány, közelebről azonosítatlan település, Körös m/H 696
- i cs: Miklós (Péter a) 696; Péter (Miklós f), klerikus, közjegyző (1382) 696
- Szentjakabtelke (*Zenthiacabtelke*), Maros-szentjakab – Sâniacob, Fehér/Maros m, h 594, 596
- Szentjánosfalva (*ZentJanusfalua, ZentInusfalua*), Szentjánoshegy – Nucet – Johannisberg, Fehér m, h 939–940, 944–945
- Szentkirály (*Zentkyral, Zenthykral*) – Sâncraiu/Sâncrai, Hunyad m, h 674, 864
- i cs: László (Mihály f) 674; Mihály (László a) 674. L. még Aranyi cs

- Szentkirály (*Sanctus Rex, Zenkyral*), Enyedszentkirály – Sâncrai, Fehér m, h 59, 115, 152, 209
- i cs: Donch 59, 209; Gergely (Pál a) 152; Pál (Gergely f) árkosi viceofficialis (1375) 152
- i (v. Bagói, Mocsi) cs: Barnabás (István f) 186; György (id. Myske f) 186; István (id. Myske f, Barnabás a) 186; István (Jakab f) 594, 596, 816; István (id. Miske f), kolozsi szb (1373) 50, 60; Jakab, id. és ifj. (id. Myske f, István a) 115, 160, 186, 186, 594, 596, 816; Myske, id. (István, id. Jakab, ifj. Jakab, ifj. Myske a) 50, 60, 115, 160, 186, 594, 596; Myske, ifj. (id. Myske f) 186
- (*Zenkyral, Zenthkyral*), Érszentkirály – Sâncraiu/Eriu-Sâncrai, K-Szolnok/Szatmár m, h 166, 477, 591, 863, 924, 973
- i cs (Agmánd nb): Domokos (Imre f) 477; Imre (János és Domokos a) 477, 973; Jakab (Miklós és Simon a) 477, 591, 924; János (Imre f) 477, 973; Miklós (Jakab f) 166, 477, 591, 924; Simon (Jakab f) 477, 591
- (*Farkad, Zengiral, Zenthkiralfalua*), Gyéresszentkirály, Farkad – Ghiriş-Sâncraiu, ma Aranyosgyéres része, Torda/Kolozs m, h 662, 473, 479, 765, 663, 486
- (*Sanctus Rex, Zenthkyral, Zentkyral*), Marosszentkirály – Sâncraiu de Mureş, Maros sz/m, h 232, 393, 703
- i fn: Gellyénerdeje, Hegytető
- i cs: Bagycz 232. L. még Tuzsoni cs
- (*Zenthkyral*), Szilágysszentkirály – Sâncraiu Silvaniei, K-Szolnok/Szilágy m, h 973
- i cs: András (András a) 973; András (András f) 973; Bálint (Imre a) 973; Bereck (Domokos f) 973; Domokos (Bereck a) 973; Imre (Bálint f) 973;
- János (Miklós f) 973; Miklós (János a) 973
- (*Zenthkyral*), Topaszentkirály – Topa-Sâncraiu/Sâncraiu Almaşului, Kolozs m, h 813
- i fn: Bozolnokpataka, Hársasájpataka, Kintelke, Madarasájfaj, Püspökútja, Szentkirálypataka
- Szentkirályi László mgr erd éneklökk (1382–1394) 649, 668, 679–680, 700, 775, 777–779, 800, 806, 833, 843, 850, 865, 881–882, 1008, 1026
- Szentkirálypataka (*Zenthkyralpataka*), fn, Szentkirály 813
- Szentmargita (*Zenthmargita*), Mezősszentmargita – Sânmärghita, Torda/Maros m, h 341
- Szentmárton (*Dychewzenmarton*), Dicsősszentmárton – Dicio-Sânmartin/Târnaveni – Marteskirch, Küküllő/Maros m, mv 872, 876
- (*Zenthmartun*), Kőródszentmárton – Coroisânmartin, Küküllő/Maros m, h 97
- i (v. Kóródi) cs: Dorottya (Márk ln) 97; Ilona (Márk ln) 97; Márk (Péter f, Dorottya és Ilona a) 8, 97, 301, 729, 751, 788; Péter (Márk a) 97
- (*Sanctus Martinus, Zenmarton, Zenthmartun*), Pusztaszentmárton – Sânmartinul Deşert/Mártineşti, Torda/Kolozs m, h 328, 397, 480, 486, 549, 738
- i cs: Klára (Petlendi Pál fel) 328. L. még Harói, Petlendi cs
- (*Zenthmarthon*), Gerendszentmárton, Sösszentmárton, – Sânmartinul Sărat/Gligoreşti, Torda/Kolozs m, h 662, 769
- (*Zentmarton*), Tizzaszentmárton, Szabolcs m/M, h 624, 633/2, 684, 832
- (*Sanctus Martinus, Zenthmarton*), elnéptelenedett település Drág és Vajdaháza között, Doboka/Szilágy m 153, 284, 434, 451, 495, 549, 671
- i cs (Szil nb) (Kalocsai-ág): Erzsébet (Kalach ln, Szengyeli István deák fel)

- 434, 671; János (Mihály f) 284; Kalach (Erzsébet és Margit a) 300, 434, 671; Margit (Kalach In, Héderfáji Péter fel) 671; Mihály (Péter f, János a) 284; Péter (Mihály a) 284
- i — (Szentpéteri-ág): Gergely (id. Jób f, ifj. Jób a) 153, 434, 451, 495, 549; Jób, id. (Gergely a) 495; Jób, ifj. (Gergely f) 153, 434, 451, 495, 549
- (Sanctus Martinus), közelebről azonosítatlan település, erd eme 200
- i pap: Mátyás (Miklós f) 200
- i Szt. Márton-templom 200
- Szentmártonmacskás l. Macskás
- Szentmihálykö (castrum Sancti Michaelis, Zenthmihalkeue, Zenthmihalkewe) – Tăuți, Fehér m, vár 825, 871, 911
- i vn: István
- i Szűz Mária pálos kolostor 825, 871, 885–887, 943
- Szentmihálytelke (Zenthmihaltelke), fn, Faragó 116, 120
- Szentmihálytelke (Zenthmyhaltelke), Mezőszentmihály – Sânmihaiu de Câmpie, Kolozs/B-Naszód m, h 624
- i halastó 624
- (Zenthmihaltelek, Zenthmyhaltheleke), Nádasszentmihály – Sânmihaiu/Mihăiești, Kolozs m, h 471, 546, 568, 671, 973
- i pap: András
- i cs (Mikola nb): „Nagy” László 671; László (Miklós f) 973; Miklós (László a) 973
- Szentmiklós (Sanctus Nicolaus, Zenthmiklos), Aranyosszentmiklós – Sânnicoara, Doboka/B-Naszód m, h 219, 519, 590
- i cs: Ágota (Mihály In, Sámsondi Márton fel) 219; Gergely 219; Iuanka (Simon a) 519; László (Miklós f) 519, 590, 727; Mihály (Ágota a) 219; Miklós (László a) 519, 727; Simon (Iuanka f) 519, Tamás 590
- (Sanctus Nicolaus, Zenthmyklos), Szamoszentmiklós – Sânnicoara, Kolozs m, h 226, 299, 539, 1043
- i hospesek 1043
- i vám 226
- (Zenthmiklos, Zenthmyclos), elnéptelenedett település Kerelősóspatak határában, Torda/Maros m 207, 246, 260, 305, 310, 329, 333–334, 766
- i templom 305, 310, 334
- i cs l. Héderfáji cs
- (Sanctus Nicolaus), közelebről azonosítatlan település, erd eme 201
- i pap: Péter (Balázs f)
- i Szt. Miklós egyház 201
- Szentpál (Scenpal, Zenpal, Zenthpal), Kerelőszentpál – Sânpaul, Küküllő/Maros m, h 214, 301, 498, 738, 788
- i lk: Székely Ábrahám
- i (v. Ugrai) cs: Barnabás/Barrabas, id. (László a) 214, 301; Barnabás, ifj. (László f) 214; Chepan/Chepany (Tamás a) 214, 498; István („Pozsár” Pál f) 214; István (Pál a) 788; László (id. Barnabás f, ifj. Barnabás és Tamás mgr a) 214, 301, 498, 738; Margit (Pál In, Széplaki Simon fel) 788; Pál (István f, Margit a) 788; Pál (Tamás f) 214; „Pozsár” Pál (István a) 214; Péter (Tamás f) 214; Tamás (Chepan f, Pál és Péter a) 214, 498; Tamás mgr (László f) 214, 498, 738
- (Sanctus Paulus), Magyarszentpál – Sânpaul, Kolozs m, h 175, 254, 380
- i pap: Domokos
- i cs: Pál (Pál a) 254, 259, 380; Pál (Pál f) 254, 259, 380
- Szentőpéter (Mons Sancti Petri), Barcaszentpéter – Sânpetru – Petersberg, Brassó vidéke/m, h 345
- (Zenthpetur), Füzesszentpéter – Fizeș-Sânpetru/Sânpetru Almașului, Doboka/Szilágy m, h 284
- i cs: Pál (Pethew f) 284; Pethew (Pál a) 284

- Szentpéter (*Zenthpether*), ma Kunszentmárton része, K-Szolnok/M 697
szentségtörés 258
- Szenttamás (*Promontorium*), Esztergom m/M, h, ma Esztergom része 74
—i (*Aquensis*) Szt. Tamás-káptalan 74
—i — tagjai: prp 43; kk: Egri Tamás, Miklós (János f), Tövisi Tamás
- Szepes (*Scepes*) vm és vidék, Szl és L 356, 364, 373, 390–392, 395, 406, 410, 422, 431, 435, 437, 464–466, 471–472, 481, 487, 496, 517, 519, 581
—i Péter mgr erd kk (1363–1395), kolozsi főesp (1363–1386), tordai főesp (1387–1395), erd dékánk (1367–1368, 1371–1372, 1379–1383, 1386–1387, 1389–1390, 1394–1395) 32, 49, 482, 497, 551, 574, 649, 679–680, 700, 876, 882, 917, 1026
—i cs: János mgr (Jakab comes f), esztergomi kk (1378), dobokai főesp (1378–1391) 373, 841; Jakab comes (János mgr a), országbíró (1372, 1373–1380), kir városok bírása (1375–1378) 68, 77, 85, 108, 118, 128, 132, 141, 155, 191–192, 344, 356, 364, 367–368, 373, 390–392, 395, 406, 410, 422–423, 431, 435, 437, 461, 464–466, 471–472, 481, 487, 496, 517, 519, 581, 716, 841
—i (*Scepus*) Szt. Márton-egyház társaskáptalana 827
—i — (hiteleshelyként) 335, 841
—i — hiteleshelyi lt 77, 112
—i — tagjai: kk: Perjémesi András mgr
- Széphegy (*Zephegh*), elnéptelenedett település Avaspatak/Szárazpatak körül, Ugocsa/Szatmár m 408 (!)
- Széplak (*Zeeplak*, *Zeplak*), Berettyószéplak – Suplacu de Barcău, Bihar m, h 66, 593
—i cs (Turul nb): Gergely (Leukus a) 593; Imre (János f) 66; János (Imre f) 66; Leukus (Gergely f) 593
—i — (Ippi ág): András (Miklós f) 748; István (János f) 748; János (István a) 748; Miklós (András a) 748
— (*Zeplak*), Dextrászéplak – Săplac/Goreni – Ungarischzepling/Schöndorf, Kolozs/Maros m, h 354, 581
—i cs l. Tomaji cs
— (*Zeplak*), Küküllőszéplak – Suplac, Küküllő/Maros m, h 788
—i cs: Simon 788. L. még Szentpáli cs
— (*Sceplaak*, *Zceplak*), Szamoszéplak – Someș-Săplac/Aluniș, K-Szolnok/Szilágy m, h 928, 941, 968
— (*Siplac*), Tenkeszéplak – Suplacu de Tinca, Bihar m, h 18
- Szer, Ópusztaszer, Csongrád/M, mv
—i cs (Bárkalán nb): István (Pousa f) 299; Pousa (István a) 299
- Szér (*Seer*, *Zeer*, *Zer*) – Ser, K-Szolnok/Szatmár m, h 178, 748, 960, 973
—i Szt. Kereszt-templom 178
—i cs l. Pálfalvi cs
- Szerbia (*Rascia*) 23
—i hadjárat (1361?) 197
- Szerdahely (*Rusmarkt*) – Miercurea Sibiuului – Reusmarkt, Szerdahely sz/Szeben m, h 114
—i lk: Stephan villicus
—i villicus 114
— (*Ruezmarkt*, *Zeredahel*) szék, R 242, 740, 750, 752, 754, 881
— — királybírája: Veresmarti Nikolaus
— — székbírája: Vurpódi Andreas comes szerecsen l. szaracénok
— dénár l. dénár, szerecsen
- Szerecsen (*Sarachen*) Jakab mgr, sókamaraisp (1362–1367, 1373–1374) 14, 911
- Szerém (*Sirmium*) vm és tájnév, Sz
—i (*Zeremi d*) János, Alsómacskási cs ü 958
—i (*Serim*) egyházmegye 74
—i (*Sirmiensis*) káptalan 74
—i — tagjai: kk: Bálint (Pál f), Miklós (Karácsony f)
—i ppk 201. L. még János, Paksi István

- Szerencs (*Zerench*), elnéptelenedett település Boldogkőújfalú területén, Aba-új m/M 986
- Szeret (*Cereth*) – Siret, Moldva/R, mv 359, 957
- i ppk: Jastrzębiec Andrzej
- Szeretfalva l. Oroszfalva
- Szerfalva l. Balotafalva
- Szerzei cs 476
- szerpap (*diaconus*) 74, 99, 280, 451, 765, 1021
- szerzetes 81. L. még konvent
- Szes Mattheus (Thomas brassói plb a) l. Brassói Szes Mattheus
- Szeszárma (*Sesarma*) – Säsarm – Weizhorn, B-Szolnok/B-Naszód m 709
- i cs (Kacsics nb): Farkas (Miklós mgr a) 709; Miklós mgr (Farkas f) 709
- Szibiel (*Budinbach, Budybah*) – Sibiel – Budenbach, Szeben sz/m, h 740, 750, 752, 754
- sziklet (*insula*) 23, 178, 299, 959
- Sziget (*Zigeth*), Máramarossziget – Sighetu Marmăției, Máramaros m, mv 947
- Szigeti (Frankói) István fr, a teológia mgr, bács-kalocsai érsek/adminisztrátor (1367–1382), kir kancellár (1377–1379), jeruzsálemi pátriárka (1379–1382), pápai legátus (1379) 7, 68, 90, 118, 356, 364, 390–392, 464, 487, 504–505
- szikla (*rupes*) 136
- Szil (*Zyl*) nemzetség 671, 676. L. még Szentmártoni cs
- Szilágysziget (*Zilagh, Zilagy*) kerület 565, 730
- Szilágysziget l. Badacsony
- Szilágysziget l. Bogya
- Szilágysziget l. Borzás
- Szilágysziget l. Cseh
- Szilágysziget l. Erked
- Szilágysziget l. Keresztúr
- Szilágysziget l. Korond
- Szilágysziget l. Nádásd
- Szilágysziget l. Nagyfalu
- Szilágysziget l. Panit
- Szilágypaptelek l. Paptelek
- Szilágyperecsen l. Perecsen
- Szilágyság 25
- Szilágyság l. Sámson
- Szilágyság l. Solymos
- Szilágyság l. Somlyó
- Szilágyság (*Scylad, Scilagzeg, Zylagzeg*) – Sälätig, K-Szolnok/Szilágyság m, h 101, 287, 495, 549, 973
- i cs: Balázs (István f) 287, 973; Deseu/Godew (Tamás a) 284, 287, 973; István (Balázs a) 287, 973; István (László a) 287; István (Máté a) 287; János (Péter f) 287, 549; János 101, 495; László (István f) 287; Máté (István f) 287; Péter (János a) 287, 549; Tamás (Deseu/Godew f) 284, 287, 973
- Szilágyszentkirály l. Szentkirály
- Szilágysziget l. Újfalva
- Szilágysziget János, ü 493
- Szili (*Zyl*) elnéptelenedett település Füzes-szentpéter környékén, Doboka/Szilágyság m 284
- Szilkerék (*Silkerek, Zylkerek*) – Şintereguţ/Corneni, B-Szolnok/Kolozs m, h 203, 204, 219, 233, 452, 519, 547, 857
- i cs: Balázs (János f, Borbála a) 203–204, 233, 452; Borbála (Balázs ln) 233; Domokos (János a) 204; Gebard/Gebarth/Gyebarth/Gebrath (Tamás a) 452, 519, 857; István (Márton f) 219, 452; Jakab (János a) 203–204, 452, 519, 547; János (Domokos f, Balázs a) 203–204, 452; János (Jakab f) 203, 204, 452, 519, 547; Márton (István a) 452; Tamás (Gebard f) 452, 519, 857
- Szilvás (*Ziluas, Zyluas*), Kecsedszilvás – Chiced-Silvaş/Pruneni, Doboka/Kolozs m, h 182, 233, 618, 917
- i cs: Dénes (Péter és Tamás a) 182, 618, 917; Péter (Dénes f) 182; Tamás (Dénes f) 182, 618, 917
- (*Zyluas*), Magyarorszilvás – Silvaşul Unguresc/Pruniş, Torda/Kolozs m, h 996
- i cs: András mgr 996

- Szilvás (*Zyluas*), Mezőszilvás – Silvașul de Câmpie/Silivașu de Câmpie, Kolozs/B-Naszód m, h 2, 20, 35, 45, 50, 57, 277, 309, 540, 687, 786
- i lkk: Tamás (Miklós f)
- i udvarház 50
- i cs (Zombor nb): Balázs (id. Sandrin f) 2, 20, 35, 45, 50, 57; Gyula (Sombor f, Katalin, id. Sandur és Margit a) 2, 20, 50, 57, 309, 540, 687, 764; Ilona (Pethew In, Septér Demeter, majd Nádasi László fel) 277, 540, 687; Katalin (Gyula In, Szilvási Tamás fel) 20, 35, 50, 57; Margit (Gyula In, Keszüi/Septéri András fel) 57, 309, 540, 764; Peteu/Pethew (Sombor f, Ilona a) 2, 50, 277, 309, 687; Sandrin/Sandur, id. (Gyula f, Balázs és ifj. Sandrin a) 2, 20, 35, 45, 50, 57; Sandrin/Sandur, ifj. (id. Sandrin f) 2, 20, 35, 45, 50, 57; Sombor/Sumbur (Peteu és Gyula a) 2, 20, 50, 57, 277, 309, 540, 687, 764
- (*Ziluas*), Tasnádszilvás – Silvaș, K-Szolnok/Szatmár m, h 19
- (*Syluas*, *Zyluas*), Vízszilvás – Silivaș, Doboka/Kolozs m, h 470, 930
- i Leukus I. Vas cs
- (*Zyluas*), elnéptelenedett település Szászsebes környékén, Fehér m 881 szimónia 418
- Szin, Torna m/M, h
- i cs 395
- Szind (*Zynd*) – Sind/Sándulești, Torda/Kolozs m, h 88
- Szirmay cs lt 335
- Szlatina (*Zalatina*), Aknasugatag – Ocna-Șugatag, Máramaros m, h 928
- szlávok (*Sclavi*) 349
- Szlavónia 776, 839
- i bán: Cudar Péter, id. Lackfi István, Lindvai István és János, ifj. Losonci László, Pécsi Pál, Szécsi Miklós
- Szob, Somogyszob, Somogy m/M
- i Bertalan erd avd (1392–1393) 143, 496, 607, 894, 958, 963, 982, 997, 1007, 1020
- szoba (*stuba*) 969/2
- Szodoró (*Zodorow*, *Zudaro*, *Zudrou*), Érszodoró – Sudurău, K-Szolnok/Szatmár m, h 101, 166, 1006
- i cs: Domokos (László a) 101; György (Mihály f) 1006; István (Mihály f) 1006; László (Domokos f) 101, 166; Mihály (György és István a) 1006; Péter deák 166; „Veres” Tamás 166
- szokásjog 57, 97, 255, 268, 440, 493, 571, 619, 664, 762, 833, 842, 865
- mellőzése 25, 92, 290, 375
- , román 109
- , szász 86, 211, 440
- Szokol (*Zacul*), Mezőszokol – Socol/Socolu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 456
- i cs: Paznan 456
- Szolcsva (*Zochwa*, *Zolchwa*, *Zuchua*), Alsószolcsva – Sălciua de Jos, Torda/Fehér m, h 498, 758, 796, 837, 996
- i cs I. Pagocsai cs
- (*Zochua*), Felsőszolcsva – Sălciua de Sus, Torda/Fehér m, h 996
- szolga 213, 635
- szolgabíró 26, 159, 262–263, 266, 300, 385, 495–496, 629, 794, 875. L. még dobokai, fehérvári, hunyadi, kolozsi, krasznai, k-szolnoki, szabolcsi, tordai szolgálat alóli mentesség 235
- Szolnok (*Zolnuk*), Solnok m/M, mv 559, 629
- i (*Zolnuk*, *Zonuk*) főesperesség 330, 530, 560, 831, 960
- i főesp: Miklós mgr, Simon mgr
- (*Zolnuk*, *Zonuk*) vm (az erd vd címében) 4, 6–7, 59, 115, 167, 191, 209, 211, 247, 259–260, 264, 266, 268, 277, 305, 308–311, 318, 323, 329, 333, 370, 414, 435, 439, 444–445, 450, 452, 456, 465, 484–485, 493–500, 507, 519, 532, 534, 537, 544–549, 560, 578–580, 599, 602, 614,

- 624, 626, 651, 655, 686, 697, 709–710, 713, 715, 722, 729, 735, 748–749, 753, 758–759, 786, 797, 826, 831, 833–834, 860, 872, 880, 905, 966, 974–975, 983, 995, 998, 1011, 1013, 1017, 1027. L. még Belső-, Közép- és Külső-Szolnok vm
- Szomordok (*Zomurduk, Zumurduk*) – Sumurducu, Kolozs m, h 1, 254, 259, 380, 394, 426, 471, 507, 819, 837, 840, 938, 951
- i cs: Demeter (János f) 254, 259, 355, 369, 380, 394, 819; Domokos (János f) 254, 380; Egyed (László és Mihály a) 82, 254, 259, 355, 369, 380, 394; György (János f) 254, 259, 426, 430, 819; István (Miklós a) 254; János (Demeter, György és Miklós a) 254, 259, 355, 369, 380, 394, 426, 430, 819; János (Domokos a) 254; János (Mihály f) 1, 254, 259; János (Miklós a) 1; László (Egyed f) 82; Mihály (Egyed f, János a) 82, 182, 254, 259, 355, 369, 380, 394; Miklós (István f) 254; Miklós (János f) 1, 426, 819; Péter 837, 840, 938, 951
- Szomordoktelke (*Zomordoktelke*), fn, Zutor 807, 813
- szomszédok megnevezése 124, 170, 234, 276, 323, 401, 415, 479–480, 485, 560, 572, 599, 700, 813, 889, 973
- tanúságtétele 471, 519, 544, 572, 578, 602, 609, 743, 760, 807, 813, 970, 973
- szomszédsági jog 429, 433, 444, 457–458
- Szopos (*Zopus/Zupus d*) Miklós l. Örkei cs
- Szorosutca (*Zorusulcha*), fn, Kecel 959
- Szöcs (*Zeuchud, Zewcewd*), Alsószöcs – Suciú de Jos, B-Szolnok/Máramaros m, h 624
- Szódemeter (*Zeudemeter*) – Săuca, K-Szolnok/Szatmár m, h 973, 1002
- i hetivásár 1002
- i cs (Ákos nb): István (Péter f) 1002; Jakab (Péter f) 1002; Péter mgr (Syncha f, István és Jakab a) 973, 1002; Syncha (Péter mgr a) 973. L. még Álmosdi cs
- Szöke (*Zonke*) Bottonus (Peregrinus f), szatmári főesp (1373), erd kk (1373–) 74
- (*Zeuke d*) János, Teremi Mihály ü 441
- (*Szöke d*) László l. Györgyfalvi cs
- (*Zeuke*) Lőrinc l. Keresztúri cs
- (*Zeuke d*) Miklós l. Sülyei cs
- Szökefalva (*Zeukafolua, Zeuke, Zeukeffalwa*) – Săuca/Seuca, Küküllő/Maros m, h 93–94, 210, 1014
- i cs: András (Benedek f) 1014; Balázs (László a) 210; Benedek (András a) 1014; Domokos (Imre a) 93–94; Imre (Domokos f) 93–94; László (Balázs f) 210, 1014
- szökevény 553
- Szöllős (*NaghZewles*), Nagyszöllős, Keménynagyszöllős – Seleuşul Mare/Seleuş – Grossalisch, Segesvársz/Maros m, h 885
- i lkk: Anton (Cristlinus f)
- Szöllősvégárdó l. Ardó
- szőlő (*vinea*) 65, 70, 128, 133, 179, 294, 299, 321, 425, 592, 595, 613, 617, 626, 634, 647, 796–797, 885, 964, 1044
- telepítése 959
- vásárlása 964
- szőlőhely 509
- szőlőműves 1017 (!)
- Szőlősrév (*Zewlewsrew*), fn, Nagyszöllős, Ugocsa m/U 408 (!)
- Szöröcsök (*Scurchuch*), Karakószöröcsök, Veszprém m/M
- i Tamás, szfvi ferences örszerzetes (1373) 53
- Szörény (*Zeurin, Zeuryn*) – Severin, Szörényi bánág/Mehedinţi m, vár 161, 197, 776
- visszafoglalása 138, 197
- i (*Zeurin*) bánág 138, 197, 892
- i bán: Losonci István
- i ppk: Gergely fr (!)
- szövet 386

- szövetség, havasalföldi–török 98
 —, havasalföldi–lengyel–moldvai 1040
 Szt. Agricola-egyház, Avignon 43, 79, 103–104, 183, 190, 195, 200–201
 — András-kápolna, Várad 723–724
 — — -oltár, Gyfv 877
 — Anna-kolostor l. gyulafehérvári Szt. Anna kolostor, váradi Szt. Anna-apáca kolostor
 — — tisztelete 131
 — — -templom, Szentanna 131
 — Benedek-egyház, Garam-melléke l. garamszentbenedeki bencés konvent
 — Demeter-kápolna, Várad 112
 — Erzsébet-ispotály, Kolozsvár 272, 525
 — — -kolostor l. gyulafehérvári Szt. Erzsébet-monostor, hosszúmezői Szt. Erzsébet-kolostor (!)
 — — -oltár, Várad 112, 445
 — György-kápolna, Régen 688
 — — -karja, Dardanellák, tengersizos 23
 — — -kolostor, Hosszúmező l. hosszúmezői Szt. György ferences kolostor
 — — -oltár, Várad 861–862, 959
 — — -prépostság l. szentgyörgymezei-társaskáptalan
 — Háromság-konvent l. hévízi Szt. Háromság-konvent
 — Ilona-oltár, Várad 599
 — Imre-templom, Meggyes 324–325, 327
 — István-kolostor l. budai és gyulafehérvári Szt. István ágostonos kolostor
 — — -monostor, Váradhegyfok l. váradhegyfoki premontrei konvent
 — Jakab-kápolna, Sebes 678
 — Jeromos kolostor, Bihar m (Várad és Fugyivásárhely között) 705
 — Jodok-kápolna, Apold 242, 362
 — Katalin-kápolna, Brassó 969/2
 — — -kolostor, Sínai hegy 205
 — Kelemen-egyház, Róma 104, 183, 206
 — Kereszt-egyház l. leleszi konvent
 — — -oltár, Gyfvár 283
 — — -oltár, Szeben 213
 — — -templom, Szér 178
 — — — — — Korona 849, 880
 — — — — — iránti hűség 817
 — — — — — Kozma- és Damján-oltár, Gyfvár 613
 — — — — — László-prépostság l. szebeni Szt. László-társaskáptalan/prépostság
 — — — — — Lélek-apáca kolostor, Gyfvár 32
 — — — — — -ispotály, Szeben 867
 — — — — — -prépostság l. csázmai Szt. Lélek-társaskáptalan
 — — — — — Marcell-egyház, Róma 237, 354, 361
 — — — — — Margit-templom, Margitta 28
 — — — — — Márton-egyház l. aradi káptalan
 — — — — — -plébánia, Déva 416–418
 — — — — — -templom, Genyéte 721
 — — — — — -templom, Szentmárton 200
 — — — — — Máté-oltár, Gyfvár 308
 — — — — — Mihály tisztelete 792, 891, 1042
 — — — — — Mihály-monostor l. bátai bencés monostor
 — — — — — templom, Kolozsvár 891
 — — — — — -oltár, Szeben 213
 — — — — — Miklós-templom, Beszterce 189
 — — — — — templom, Hídvég 29
 — — — — — templom, Szentmiklós 201
 — — — — — Pál apostol tisztelete 891
 — — — — — -egyház, Bács l. bácsi káptalan
 — — — — — Pál-oltár, Székesfehérvár 280
 — — — — — Péter apostol tisztelete 891
 — — — — — -egyház, Avignon 63
 — — — — — -egyház, Róma 237, 241, 256, 258, 280, 290–292, 358–359, 361, 594/2, 1021, 1030–1037, 1041
 — — — — — -káptalan/prépostság l. budai és pozsegi társaskáptalan
 — — — — — Simon és Júdás-templom, Kecel 959
 — — — — — Sír, Jeruzsálem 199, 205
 — — — — — Szabina-egyház, Róma 955, 974–975, 983, 995, 998
 — — — — — Tamás-prépostság l. szenttamási káptalan
 — — — — — -templom, Apold 775
 Szteblivka l. Száldobos
 Sztrigy (*Stirik, Strig, Stryg*) – Strei, folyó 311, 313, 890
 — — — — — -melléki kerület 311, 313, 890
 — — — — — elöljárói 890

Sztrigy, Zeykfalva – Strei, Hunyad m, h
 —i Péter erd avd (1404–1408) 663, 767, 808
 Sztrigyszentgyörgy I. Szentgyörgy
 Szubina, Sędziwój z, nagy-lengyelországi kapitány (1372–1377) 132
 Szucsák (*Sudag, Zuchaak, Zuchac*), Szucság – Suceagu, Kolozs m, h 117, 161, 254, 259, 355, 369, 380, 394, 400, 589, 819, 844, 958, 963, 973, 1007, 1020
 —i fn: Kétláb föld, Láb föld, Nádas
 —i udvarház 819
 —i cs: András 254; „Bátor” András 117, 380, 394, 844; „Bese” András (Péter a) 161, 958, 963, 1007, 1020; Domokos (Péter és Lukács a) 355, 369, 380, 394, 819; „Katus” János 819, 844; János (János f) 254, 259, 589; János (*László f*) 973; *László (János a)* 973; „Ravasz” Lukács (Domokos f) 254, 259, 355, 369, 380, 394, 400, 819; Miklós 161; „Ravasz” Péter (Domokos f) 254, 259, 355, 369, 380, 394, 400, 819; Péter („Bese” András f) 958, 963, 1007, 1020
 Szuna (*Zuna*), elnéptelenedett település Érkörös határában, K-Szolnok/Szatmár m 485, 761, 827–828, 973
 —i cs: Jakab 761; János (János a) 827; János (János f) 827–828; János (László és Miklós a) 485; László (János f) 485; Miklós (János f) 485, 973
 Szúnyogszeg (*Zunugzegh, Zwnyogzeg*), Nagydomb – Dâmbu Mare, B-Szolnok/Kolozs m 624
 szücs (*pellifex*) 213, 621, 637
 Szűz Mária gyalázása 993
 Szűz Mária pálos kolostor, Szentmihálykő 825, 871, 885–887, 943
 Szűz Mária társaskáptalan, Várad I. váradi Szűz-Mária társaskáptalan
 Szűz Mária tisztelete 131
 — — -egyház, Via Lata-i, Róma 280
 — — -egyház, új, Róma 1021

— — -egyház I. székesfehérvári káptalan, váradi Szűz Mária-társaskáptalan
 — — -kápola, Apahida 299
 — — —, Kisszeben 140
 — — — -kolostor/monostor I. esztergomi, hosszúmezői, kerci, segesvári konvent
 — — — -oltár, Várad 599
 — — —, kisebb, Várad 112
 — — — -templom, Brassó 326, 829, 969/2
 — — —, Egerszeg 256
 — — —, Hódos 256
 — — —, Kusaly 794
 — — —, Régen 688
 — — —, Remete 256
 — — —, Szeben 821–822
 — — —, Tesöld 39

T, Ț

tábor (*descensus*) 915
 Tádok (*Thaduk*), elnéptelenedett település Tordatúr határában, Torda/Kolozs m 318
 Țaga I. Cege
 Țagu I. Cég
 takács (*textor*) 213
 tál, ezüst (*pelvis, scultella*) 895, 911
 Talabor (*Talabor*), Talaborfalu – Tereblja, Máramaros m/U, h 1003
 Talmács (*Tolmach, Tolmacz*), Nagytalmács – Tâlmăciu – Landskron, Szeben sz/m, mv 711, 876
 —i lk: Mathias
 — (*Lanczkrona, Landezcron, Lanczron, Thomachs*) – Tâlmăciu – Landskron, Szeben sz/m, vár 213, 221, 242, 362, 396, 585, 622
 —i avn: Bachritter (d) János, Gottfried
 —i vn: Scharfeneck Johann
 —i uradalom lkk: Bansch Negru, Fladmir, Neg cel Mare, Oldamar, Petril, Rodbansch, Schuka, Șerb, Șerban, Straw, Toma

- Tamás esztergomi érsek és örökös isp l.
Telegdi Tamás
— fr pap, leleszi szerzetes (1373–1380)
66, 437, 575
— korbáviai ppk (1375–1382) 356, 364,
390–392, 464, 487
— zenggi ppk (1381–1386) 710, 722,
735, 749, 759, 797
— (Máté f), pap, erd kk (1371–1374), erd
éneklokk (1373–1374) 32, 74, 104
— (Mihály f), pap, erd kk (1368–) 74
Tamás ü, K-Szolnok vm 330
—, b, Sályi l. Tuzsoni cs (Sályi-ág)
— (Daczo f), lk, Sepsi sz 874 (!)
— („Régen” Dénes mgr a) l. Losonci cs
— (Gedew/Godew f) l. Szilágyszegi cs
— (János mgr a) l. Gönyüi Tamás
— (János f), Pálfalvi Sandrin ü l. Adi cs
— (Miklós comes a), lk, Kolozsvár l. Szé-
kely Tamás
— (Miklós f, Szilvási Katalin férje), lk,
Szilvás 20, 35, 45, 50
Tamásfalva (*Tamasfolua*, *Thamasfalu*),
Almástamási – Tămaşa, Kolozs/Szi-
lágym, h 393, 409, 449, 546, 606,
813, 815
—i (v. Farnasi) cs (Mikola nb): György
(Illés és Miklós a) 409, 449, 499, 546,
606, 767, 815; Illés (György f) 393,
409, 449, 546, 606, 767, 815; Miklós
(György f) 499. L. még Valkói cs
Tamási, Tolna m/M, mv
—i cs (Héder nb): Henrik (János a) 1002;
János (Henrik f) 1002
Tamáspataka (*Tamaspathaka*) – Tămăşa-
sa, Hunyad m, h 521
Tamástelke (*Tamastelke*), fn, Gógán,
Szentiván 321, 592, 797
tanácskozás l. közgyűlés, tanácskozó
tanácsos (*consul*) 213, 396, 867
Tancsháza (*Donchhaza*) – Tonciu, Ko-
lozs/Maros m, h 815
tanító (*rector scolarium*) 969/2
— helyettese (*scolarium succentor*) 969/2
tanú 160, 903, 973, 988
tanúk felsorolása 362, 969/2, 973, 1018
tanúvallatás l. szomszédok tanúságtétele,
vizsgálat
Țara Bârsei l. Barcaság
Țara Românească l. Havasalföld
Tarackköz (*Taraz*) – Terezsva, Máramaros
m/U, h 1003
Tarbocha l. Turbóca
Tarcadobó l. Dobó
Tarchahaza, Tarcsaháza l. Ondótelek
Târgu Lăpuş l. Lápos
Târgu Mureş l. Vásárhely
Târgușor l. Vásárhely
Tarján (*Teryen*), Köröstarján – Tărian, Bi-
har m, h 95, 101
—i cs: István (Pál f) 95, 101; Pál (István
a) 95, 101
Tarkó – Kamenica, Sáros m/Szl, h
—i cs: István (János f) 240; János (Ry-
kaph f, István a) 240; Rykaph (János
a) 240
Tarkópataka (*Tarkwpataka*), fn, Enyed,
Torockó 320
Tărlungeni l. Domonkosfalva
Tárnava Mică l. Küküllő
Tárnăveni l. Szentmárton
tárnok, királyi 682, 702
Tárnok (*Tarnuk*), azonosítatlan település,
K-Szolnok v. Szatmár vm 80
—i cs: László (Péter f) 69, 80; Péter
(László a) 69, 80
tárnokmester, kir: Kanizsai Miklós, Szent-
györgyi Tamás, Zámbo Miklós,
Zsámboki János
—, királynéi: Bebek György, Hédervári
Miklós
Tárpiu l. Törpény
Tartlau l. Prejmer
Tartu (*Tartu*) – Dorpat, Észtország, v
—i káptalan 1031
—i — tagjai: kk: Wargel Theodorich
Tasnád (*Tasnad*, *Thasnad*) – Tășnad, K-
Solnok/Szatmár m, mv 389, 763, 960
—i vikárius l. erdélyi ppk Meszesen-túli
helynöke

- Tasnádcsány I. Csán
 Tasnádorbó I. Orbó
 Tatár (*Tatar d*) Antal, j b, Balázstelke 133
 — (*Tatar d*) Gergely, fam, Hídvég 650
 — (*Tatar*) László I. Boci cs
 tatárok (*Tartari*) 23, 109–111
 Tatárország (*Tartaria*) 594/2
 Táté (*Tate, Thathee, Thather*) – Totoiu, Fehér m, h 33, 59, 115, 210, 250–251, 371–372, 384, 388, 461, 532, 626, 740, 750, 752, 831, 834, 857, 881–882, 895, 1005, 1008, 1026
 —i cs: Absolon (Miklós f) 461; István (János f) 115, 1005, 1008; István mgr (Márton f, Berethalmi Ursula férje) 33, 59, 115, 371–372, 384, 388, 532, 626, 752, 834, 857, 881–882, 895, 1005, 1008, 1026; János (István a) 115, 1005, 1008; Márton (István és Péter a) 33, 59, 115, 210, 250–251, 371–372, 532, 626, 740, 750, 752, 831, 834, 881–882, 895, 1005, 1008, 1026; Miklós (Péter és Absolon a) 461; Péter (Márton f, Gáldi Ilona férje) 210, 250–251, 532, 740, 750, 752, 831, 895, 1005, 1008; Péter (Miklós f) 461
 Tatinghem, Artois/Franciaország, h
 —, Gilbert de, a pápai kancellária írnoka (1375–1378) 324
 Tatrang I. Domonkosfalva
 Täușeni I. Márkháza
 Täuți I. Szentmihálykő
 távolmaradás, bíróságról 248, 301, 380, 388, 406, 409–410, 431, 449, 465, 557, 581, 638, 653, 712, 714, 716, 719, 748, 767, 774, 791, 808, 963, 969/2–970, 997, 1005, 1020
 —, birtokosztályról 367
 —, zsinatról 327
 távoltartási végzés 651
 Tawsintschon (d) Heyczmann 711
 taxa I. adó
 Teaca I. Teke
 Técső (*Kystecheu*), Kistécső – Teceu Mic, Máramaros m, h 1003
 — (*Nogytecheu*), Nagytécső – Tyacsiv, Máramaros m/U, h 1003
 tegez (*pharetra*) 585
 Tegeha I. Cégény
 tégla (*czigel*) 585
 tehén 483, 865
 Teiuș I. Tövis
 Teke (*Teke*) – Teaca – Tekendorf, Kolozs/B-Naszód m, h 954
 Teke (*Tekee d*) Mihály I. Sóllyomkői cs
 Tekele nemzetség I. Dobói cs
 Tekerő (*Thekerew*), elnéptelenedett település Csány határában (?), Heves m/M 954
 Teleac I. Telek
 Telegd (*Thelegd, Tylegd*), Mezőtelegd – Tileagd, Bihar m, h 495, 500, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 908, 950
 —i „Érszékedí” Tamás 950
 —i cs (Csanád nb): János (Kelemen f) 908; Kelemen (János a) 908; Lőrinc (Tamás a) 500; Miklós (Miklós mgr a) 495, 710, 722, 735, 749, 759, 797; Miklós mgr (Miklós f), ajtónállómeszter (1382–1384) 495, 710, 722, 735, 749, 759, 797; Péter mgr (Tamás f) 500; Tamás (Lőrinc f, Péter mgr a) 500; Tamás esztergomi érsek és isp (1367–1375) 7, 68, 132, 326
 —i (*Tilegd*) főesperesség 416, 870
 —i (*Thilegd*) főesp 206. L. még Dályai János, Demjén nb Benedek, Újvárosi János
 telek (*curia, fundus curie, mansio, sessio*) 129, 178, 211–212, 245, 302, 355, 376, 425, 432, 556, 575, 587, 592, 613, 617, 645, 720–721, 728, 763, 771, 926, 930, 1007
 —, egész- 133, 238
 —, jobbágy- 170, 430, 438, 537, 560, 563, 616, 665, 819, 858
 —, kuriális 238, 865
 —, lakatlan 537, 865
 —, negyedes 415

- Telek (*Telek*), azonosítatlan település, talán Déda környékén, Torda/Maros m 624
telekhely (*locus sessionalis*) 57, 178, 616, 645, 665, 671, 674, 721, 858
—, lakatlan/pusztá 563, 865
Telki (*Theleky*), elnéptelenedett település Gerend környékén, Torda/Kolozs m 662
Teleki cs gyömrői lt 141
— — kendilónai lt 476
— — mvhelyi lt 51, 81, 122, 135, 161, 186, 208, 270, 378, 393, 397, 400–403, 405, 407, 409, 442, 448–449, 459, 489, 502, 506, 515, 519, 542, 547–548, 590, 598, 633, 668–669, 678, 714, 738, 773, 811, 830, 833, 881–882, 1001, 1011, 1013, 1029
telekosztály l. birtokosztály, telkenként
telepítés 178, 301, 319, 338, 349, 404, 427, 528, 614, 761, 763, 795, 880
Telischen (*Telscha, Teltscha*), fn, Apold 242, 362
teljhatalom: királyi, pápai
Telki (*Thelky*), elnéptelenedett település Csepe határában, Ugocs m/U 399 (!)
Teltscha l. Tetscheln
Temes (*Temes*) vm, R és Sz 98, 892
— — isp: Himfi Benedek, Losonci István
Temes (*Temes*) János mgr, erd vdi fam (1373), erd avd (1376–1385, 1386–1389) 16, 49, 130, 134, 203–204, 207, 210, 212, 219, 223, 236, 244, 246–248, 251, 254–255, 259–260, 268, 328, 332–334, 336, 339, 342, 347, 353, 355, 366, 369–370, 377–380, 388, 393–394, 397, 405, 407, 409, 411–414, 423, 426, 428–430, 434, 441, 448–449, 451, 455, 466, 473, 475, 479–480, 482, 486, 489, 493, 495, 498, 502, 519, 542, 548–549, 562–563, 570, 588–590, 592, 594–596, 598, 600, 606, 609, 613, 615, 642, 654, 656–657, 662–663, 666–667, 671, 676, 679, 712, 714, 732, 739, 742, 753, 757, 760, 762, 765–767, 769, 773–774, 788, 791, 807–808, 813–815, 837, 840, 844, 846, 866, 895, 903, 921–922, 948, 958, 963, 965, 980–982, 984, 996–997, 1000, 1005, 1008, 1014–1015, 1019–1020, 1023–1026
Temesvár (*Temuswar, Themeswar*) – Timișoara – Temeswar, Temes m, v 138–139, 817, 892, 1009, 1038, 1042
temetés 213
temető (*cimiterium*) 48, 688
— felszentelése 536
Temlin/Templin kir tárnokmester l. Szentgyörgyi cs
templom 23, 131, 133, 140, 178, 256, 326, 470, 474, 522, 553, 564, 688, 721, 794, 821–822, 870, 891, 959, 969/2
— eladományozása 688
— építése 48, 324–325, 327, 617, 829
— felszentelése 536
— javítása 28–29, 32, 775
—, kéttornyú 305, 310
—, közös 57
—, pogány 957
—, pusztá (*deserta*) 305, 334
Temus, -war l. Temes, -vár
tengerszoros: Szt. György karja
Teodor/Theodir, lk, Disznód k 711
—/Todor, jb, Suggya 875
teológia 290
— magistere 356, 364, 390–392, 464, 487, 504–505, 884
— tanára 836
Terbocha l. Turbóca
Terebes (*Terebes*), fn, Korond 724
Terebesfő (*Terebesfew*), fn, Korond 724
Tereblja l. Talabor
Teremi (*Theremy, Therenye*), Nagyteremi – Tirimia, Küküllő/Maros m, h 33, 131, 262, 279, 283, 301–302, 467, 493, 510, 584, 751
—i cs: Gergely (Mihály mgr f) 131; István (Mihály mgr f) 131; László (Mihály mgr f) 467; Mihály mgr (Ponya f, Gergely, István és László a) 33, 119, 131, 164–165, 262, 276, 279,

- 283, 301–302, 441, 467, 493, 510, 584, 704, 751; Ponya/Ponia/Punya (Mihály mgr a) 33, 119, 131, 164–165, 262, 276, 279, 283, 301–302, 441, 467, 493, 510, 584, 704, 751
- i — (Bándi-ág): Mihály (Péter f) 260, 334; Péter (Mihály a) 260, 334
- Terenye (*Terenne*), Kisterenye, Nógrád m/M, h 937
- i cs l. Derencsényi cs
- Tereszva l. Taracköz
- Tergwkuth*, fn, Szentiván 592
- Terkes (d) András l. Haraklyáni cs termény 757
- terménytized l. tized, terményből
- termés felégetése 262
- természetjog 97, 664, 833, 865, 964
- terra usualis* l. föld, használatban levő
- Teryen* l. Tarján
- Tesöld (*Theseuld*) – Chişoda, Temes m, h 39
- i Szűz Mária-templom 39
- i — — papja: János (Balázs f)
- testvérület (*confraternitas*) 821–822. L. még cím
- Tethreh* l. Detrehem
- Tetscheln l. Ecsellő
- Teuchlender (d) Johann, jb, Balázstelke 133
- Teufelsdorf l. Héjjasfalva
- Teuk*, *Tewk* l. Tők
- Thaduk* l. Tádok
- Thalheim l. Dolmány
- Tharbacha* l. Turbóca
- Thatamyr (Dragomer f), lk, Máramaros vm 935
- Thatmai* l. Tomaj
- Thelen* l. Knin
- themleu* l. tömlő
- Theodor, brassói helyettes tanító (1388 e), nagybányai tanító (1388) 969/2
- Theotonici* l. németek
- Therpen* l. Törpény
- Thethreh* l. Detrehem
- Thewmus (Dénes a), jb, Veresmart 875
- Theye Heyncze feleki villicus 554
- Thicus* l. Tyúkos
- Thomas barcasági dékán, brassói plb l. Feketehalmi Thomas
- (Thomas f), erd kk, kakasfalvi és keresztényszigeti plb, szebeni dékán l. Kakasfalvi Thomas
- (Szes Mattheus f) brassói plb l. Brassói Thomas
- Thomas, kir emb, lk, Selyk 87, 940, 944–945
- , villicus, Szelinek 554
- (Gross Peter f), lk, Kakasfalva 554
- ThordaAkna*, Thorenburg l. Torda
- Thorotzkay cs lt 61, 68, 209, 211–212, 321, 797
- Thorstadt l. Hosszútelke
- Thoscha Nikolaus közjegyző (1429–1449) 576
- Thouth l. Tót
- Thusun* l. Tuzson
- Thwrch* l. Turc
- Thwreek* l. Törek
- Thykud* l. Tyukod
- Tiba – Tibava, Ung m/Szl, h
- i (*de Thyba*) Péter l. Atyai cs
- i cs (Kaplyon nb): Péter, nagybányai plb (1387–1419) 969/2
- Tibatelke (*Tybatelky*), elnéptelenedett település Magyarköblös határában, Doboka/Kolozs m 356
- Tiborpataka (*Tiburpataka*), fn, Benedek 500
- Tiburctelke (*Thyburchthelke*, *Tyburch*), elnéptelenedett település Kajántó határában, Kolozs m 51, 81, 117, 126, 247, 402, 411, 413–414, 423, 466, 469, 496, 507, 527, 531, 557, 571, 603, 716, 844, 846. L. még Bönye
- i cs: Deme (Margit férje, Katalin a) 247; Katalin (Deme ln, Nádasi Péter fel) 247. L. még Kidei, Nádasi cs
- Ticia* l. Tisza
- Ticuşu Vechi l. Tyúkos
- Ţigău l. Cegőtelke
- Ţigmandru l. Cikmántor
- Tileagd l. Telegd
- Tilmann comes, lk, Sink 907

- tiltakozás 49, 89–90, 129, 137, 207, 214, 234, 239, 246, 328, 332–333, 341, 349, 400, 433, 483, 485, 514, 519, 523, 552, 579, 588, 633, 686, 705, 883, 920, 950, 954, 969/2, 987, 1006, 1028
- tímár (*cerdonius*) 213, 621
- Timár (*Thimar*), Szabolcs m/M, h 476
- Tinin, Tinnin l. Knin
- Tiocu de Jos, ~ de Sus l. Tök
- Tioltiur l. Tötör
- Tirimia l. Teremi
- Tisza (*Ticia*) – Tisa, folyó 408 (!)
- Tisza cs lt 253, 349
- Tisza, azonosítatlan település, Csongrád m/M
- i cs (Bárkalan nb): Pál pap, szebeni prp (1350–1373), knini ppk (1373–1396) 24, 42, 58, 68, 74, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 974–975, 983, 995, 998
- Tiszaderzs l. Derzs
- Tiszakirva l. Kirva
- Tiszáninneri Ref. Egyházkerület lt 996
- Tiszasásvár l. Sásvár
- Tiszaszalka l. Szalka
- Tiszaszászfalu l. Szászfalu
- Tiszaszentmárton l. Szentmárton
- Tiszavid l. Vidtelke
- tisztesség (*honor*) 15
- Titel (*Titul*) – Titel, Bács m/Sz, mv
- i káptalan 74
- i — tagjai: prp 99, ill. de la Jugié Guillaume, Kápolnai Mihály, de Vergne Pierre
- Titslar* l. Ecsellő
- Tiuissed* l. Tövised
- Tiur l. Túr
- Tivadarfalva (*Thywadarfalwa*) – Fedorove, Ugocsa m/U, h 399 (!), 408 (!)
- i cs: „Veres” Benedek 399 (!), 408 (!)
- Tizalok* l. Tiszaszalók
- tized 558, 577
- adományozása 256, 324, 825
- átengedése 871
- elhordása 844, 846
- felosztása 689
- fizetése 789
- lefoglalása 18, 550
- , bor- 1017 (!)
- , földesúri 262, 324
- , káptalani rész 18, 789
- , kolozsmonostori apáté 294, 844, 846
- , pápai 34, 74, 200–201, 291, 358, 1032, 1034
- , plébánosi rész 256, 689, 824, 870
- , püspöki rész 112, 689, 789
- , terményből 689, 846
- tizednegyed 18
- , főesperesi 550
- tizedszedés akadályozása 34, 789
- , jogtalan 446, 1017 (!)
- tizedszedő, káptalani 789
- , pápai 200–201, 291, 358
- , püspöki 446, 789, ill. Miriszlói János tó (*stagnum*) 178, 1018
- Todor l. Teodor
- Tógáttó (*Tokagteu*), fn, Hadad 724
- Tohán (*Tuchan*), Ótohán – Tohanu Vechi, Brassó vidéke/m, h 56
- Tohot (d) l. Tót
- Tokagteu* l. Tógáttó
- Tolcsva, Zemplén m/M, h
- i cs: László erd avd (1343–1344) 136
- Told (*Told*), Bihar m/M, h 899–900, 904, 955, 973
- i cs: György (Miklós mgr f) 899–900, 904, 955, 973; János (Miklós mgr f) 899–900, 904, 955; Miklós mgr (György és János a), udvari lovag (1387) 899–900, 904, 955, 973
- Toldalag (*Tholdalad, Toldalagh*) – Toldal, Torda/Maros m, h 116, 120, 265, 297, 301, 337, 456, 517, 731, 1011
- i cs: Barnabás (Sykesd f, János a) 265, 297, 337, 456, 731, 1011; János (Barnabás f) 265, 297, 337, 456, 1011; János (Péter f) 116, 120, 301, 517; Péter (János a) 116, 120, 301, 517; Sykesd (Barnabás a) 265
- i — lt 265, 341

- Tolvaj (*Toluay d*) László l. Ölyvesi cs tolvaj 559. L. még lator, lopás
- Toma kenéz, lk, Szekuláj 483
- , román, lk, Talmács k 711
- (Bayk f), b, Bolosnica 197
- Tomaj (*Thatmai, Thomay*), elnéptelenedett település Losoncapátfalva közelében, Nógrád m/Szl 422, 472, 581
- i (v. Széplaki) cs: Bachou/Bochou (Péter a) 422, 581; János (Tamás f) 581; „Meleg” János 472; Péter (Bachou f) 422, 581; Tamás (János a) 581
- Tomaj nemzetség l. Abádi, Losonci cs
- Tompa (*Tompa d*) János l. Ecellői cs
- Tonciu l. Tancs
- Topárcea l. Toporcsa
- Topaszentkirály l. Szentkirály
- Toporcsa (*Schaporcha, Chaporcha*) – Topárcea – Tschapertsch, Szerdahely sz/Szeben m, h 755
- i fn: Nikusberg/Miklóshegye, Pünkösdhalom
- Torbocha, Torbycha* l. Turbóca
- Torda (Péter f) l. Járai cs
- Torda (*Thorda, ThordaAkna*) – Turda – Thorenburg, Torda/Kolozs m, mv 1, 112, 129–130, 172, 203, 243, 255, 257, 259–274, 276–279, 281–282, 299, 312, 314–315, 318, 333, 370, 386, 397, 409, 411, 414, 448, 452, 455–456, 466, 475, 480, 493–502, 519, 589–590, 627, 650–651, 738, 807, 820, 836, 856, 954, 965, 1010
- i bíró 278
- i esküdtek 278
- i fn: Agyagos, *Chukkutha*, Sospatak, Sósret
- i hospes 243, 278, 314, 475, 480, 1010
- i lkk: Bálint (Ábrahám f), Benedek (Ábrahám f), „Nagy” Benedek bíró, János (Simon f), „Ronda” Mihály 278
- i polgárok 243, 278, 314–315, 1010
- i sóbánya 112
- i vásár 386
- i Mátyás, ágostonos tartományfőnök (1385) 836
- i (*Torda*) főesperesség 74, 205/5
- i főesp: Cibak László, Salamon mgr, Szepesi Péter mgr, Székesfehérvári „Veres” Jakab mgr, Tót Tamás
- (*Thorda, Torda*) vm, R 130, 207, 260, 265, 318, 328, 333, 473, 475, 479, 569, 580, 700, 725, 738, 751, 762, 766, 786, 834, 996, 1011, 1013
- — isp 475
- — szolgabírái 475, 762. L. még Harói János, Indali Gál
- Tordaegres l. Egres
- Tordahagymás l. Hagymásmező
- Tordas (*Tordas*), Oláhtordos – Turdaş – Torendorf, Fehér m, h 948
- Tordatúr l. Túr
- Torja (*Torja*) – Turia, Fehér/Kovácszna m, h 874 (!)
- i lk: Miklós (Danch f)
- Tornyospálca l. Pálca
- Torockó (*Thorozkow, Torozko*), fn, Enyed, Torockó 136, 320
- Torockó (*Thurozkou, Turuzkou, Twruzkou*) – Trăscău/Rimetea, Torda/Fehér m, mv 33, 59, 61, 68, 93–94, 115, 136, 211, 261, 320–321, 364, 506, 797–799, 833–834
- i fn: Enyedpataka, Gyulapataka, Nyárló, Szarvaskőpataka, Szádkő, Tarkópataka, Torockó
- i cs (Ákos nb) 136; Akus/Akws (András és Miklós a) 59, 61, 115, 320, 798, 834; András (Akus f) 59, 61, 115, 320, 798, 834; András (Gergely f) 61; Elek mgr (István f) 61, 798; Elleus, id. (István a) 68, 211; Elleus mgr, ifj. (István f) 33, 59, 61, 93–94; Gergely (András a) 61; György (Illés f) 833; Illés (György a) 833; István (id. Elleus f, Elek mgr, ifj. Elleus, László mgr, Margit és Miklós mgr a) 33, 59, 61, 68, 93–94, 115, 211, 320–321, 506, 797–798, 834; László mgr (István f)

- 59, 61, 93–94, 115, 211, 320–321, 797–798, 834; Margit (István ln, Ebesfalvi Péter fel) 211, 321, 797; Miklós (Akus f) 59, 61, 115, 320, 798, 834; Miklós (István f), udvari lovag (1373) 59, 61, 68, 93–94, 115, 211, 320–321, 506, 797–798, 834
- Torockogyertyános l. Gyertyános
- Torokuasarhel l. Vásárhely
- torony 48, 258, 585
- Torozkou, Torozkw l. Torockó
- Tortalen, Torthlew l. Prázmár
- Tót (*Sclavus*) Balázs, hospes, Váradja 875
- (*Toth/Thouth d*) János (Tamás a) l. Csomafáji cs
- (*Tot d*) János (Ferenc a) l. Tuzsoni cs
- (*Toot/Tohot d*) Tamás, hunyadi főesp (1363–1371), tordai főesp (1371), dobokai főesp (1374–1378), csanádi ppk (1378–1380) 74, 419, 421, 464, 487
- (*Thouth d*) Tamás, ü, lk, Kolozs vm 175
- Tótháza (*Thothaza, Tothaza*) – Tothaza/Crișeni, Kolozs m, h 370, 400–403, 633, 950, 987
- i cs: Benedek (Tamás f) kolozsi szb (1378, 1381, 1388) 370, 400–403, 633, 950, 987; Tamás (Benedek a) 370, 400–403, 633, 950, 987
- Tóti (*Thothy, Tothy, Toti, Toty*), Nagytóti – Toltia/Totia, Hunyad m, h 521, 864, 932, 952
- i Imre 864
- Totoiu l. Táté
- Tótsolymos (*Solymus*), Tótselymes – Tolče-meš/Šarišské Sokolovce, Sáros m/Szl, h 192
- i cs: Balázs („Apród” Miklós f) 192; „Apród” János mgr („Apród” Miklós f), kir káplán, küküllői főesp és erd kk (1355–1393), esztergomi érseki helynök (1363–1366, 1378–1387), erd ppki helynök (1368–1376), esztergomi kk (1379–1383) 86, 88, 100, 107, 121, 160, 180, 186, 192, 364, 550, 696, 759, 834; Klára („Apród” Miklós ln) 192; „Apród” Miklós („Apród” János mgr, Balázs és Klára a) 192
- Tottur, *Toutheur* l. Tötör
- Tótvárad l. Váradja
- Tők (*Tewk, Theuk*), Alsótők – Teocul/Tiocu de Jos, Doboka/Kolozs m, h 182, 624, 642
- i cs: János (Márton f) 642; Márton (János a) 642. L. még Kecseti cs
- (*Felseuteuk*), Felsőtők – Teocul/Tiocu de Sus, Doboka/Kolozs m, h 452
- tőkepénz (*pecunia capitalis*) 556
- Tőkés (*Alteukes*), Alsótőkés – Nižný Klátov, Abaúj m/Szl 240
- (*Feultheukes*), Felsőtőkés – Vyšný Klátov, Abaúj m/Szl 240
- Től (*Tul*), elnéptelenedett település Hám határában, Somogy m/M 125
- i cs: János (Mathyus f) 125; László (Mihály f) 125; Mathyus (János a) 125; Mihály (László a) 125
- Tölgyespaták (*Teulgyspaták*), fn, Kolozsvár 299
- tölgyfa (*arbor ilicis, ~ kerci/querci*) 151, 445, 452, 471, 755
- Tölgyfahatár (*Tulfahatar*), fn, Kolozsvár 299
- tömlő (*cuteus, themleu/tumleu*) 483
- Töresfalva (*Turcz*), Töröcsvár – Bran – Türzdorf, Brassó vidéke/m, h 56
- Töröcsvár (*lapis Tydrici*) – Bran – Törzburg, Barcaság/Brassó m, vár 345
- Töre (*Tule*) – Turá, Bars m/Szl, h 707
- Törek (*Thwreek, Tureg, Turek*), elnéptelenedett település Csígmó határában, Hunyad m 59, 170, 701
- i (v. Bényei) cs: Bakoch/Bakouch/Bakos mgr 31, 59, 133, 170, 560
- Törnen l. Pókafalva
- Török Bertalan (1847–1915) gyűjteménye 127, 148–149, 151–152, 348, 651, 902, 929
- törökök (*Turchi, Turki*) 40, 98
- elleni hadjárat (1373) 23, 34

- Törpény (*Therpen*), Szásztörpény – Tärpiu – Treppen, Beszterce-vidék/B-Naszód m, h 535
- Törzau (*Turchaw*), fn, Brassó 345
- Törzburg l. Törcsvár
- Tötör (*Tottur, Toutheur*) – Tioltiur, Doboka/Kolozs m, h 433, 642
- i (v. Mikeházi) cs: Damján (Péter a) 709; Erzsébet (Myke ln, Súlyomkői „Teke” Mihály fel) 642; László (Mike f) 642; Mihály (Sebeuk f) 433; Mike/Myke (Erzsébet és László a) 642; Péter (Damján f) 709; Sebeuk (Mihály a) 433
- Tövis (*Spinis, Tuis*) – Teiuş – Dreikirchen, Fehér m, mv 74
- i (*Tuissi*) cs: Miklós (Miklós a) 74; Miklós (Miklós f), erd eme-i pap, esztergomi kk (1366) 74; Simon (Simon mgr és Tamás a) 74; Simon mgr (Simon f), váci kk (1353–1363), erd kk (1363–1370) 74; Tamás (Simon f), erd kk (1357–1363), váci kk (1363–), szenttamási (?) kk (–1373), esztergomi kk (1373–) 74
- Tövised (*Tuissed, Tuysed, Tyuissed*), elnéptelenedett település Érszodoró határában, K-Szolnok/Szatmár m 141, 485, 756, 761, 924
- i cs: István (Jakab deák a) 485, 761, 924; Jakab deák (István f) officialis 485, 756, 761, 924; János (János a) 141; János (János f) 141
- Tövisesmező (*Tyuissesmezeu*), fn, Igrici 452
- Tövissesség (*Tyuessesag*), fn, Hadad 724
- trágyáztatás 355
- Transalpina, terra/pars* l. Havasalföld
- Trappold l. Apold
- Trau (*Tragurium*) – Trogir, Dalmácia/H, v
- i (*Traguriensis*) püspökség 955, 974–975, 983, 995, 998
- i ppk: Casotti Niccolo, de Dominis Crisogono
- Treppen l. Törpény
- Treutel cs: János mgr, relator (1375) 155
- Tritenii de Jos l. Detrehem
- Trócsány (*Trochan*) – Tročany, Sáros m/Szl 240
- trón öröklése leányágon 710, 720, 722, 735, 759, 794, 797
- Troschen l. Drassó
- Trosznyik l. Sásvár
- Tschanad l. Csanád
- Tschapertsch l. Toporcsa
- Tschippendorf l. Csépan
- Tsekmantulh* l. Cikmántor
- Tuchan* l. Tohán
- Tui (*Tudae*) – Tuy, Galicia/Spanyolország, v
- i (*Tudensis*) ppk 1031–1032
- Tuis, -si* l. Tövis, -i
- Tul* l. Töl
- Tule* l. Töre
- Tulfahatar* l. Tölgyfahatár
- tumleu* l. tömlő
- Tuosentschon Hencz, villicus, Kereszténysziget 659
- Túr (*Tur*), Tordatúr – Tur/Tureni, Torda/Kolozs m, h 59, 71
- i cs: János 59, 71
- Turá l. Töre
- Turbóca (*Tarbocha, Terbocha, Tharbacha, Torbicha*) – Turbuța, K-Szolnok/Szilágym, h 962, 968, 970, 973, 994
- Turc (*Thwrch*) – Turț, Ugocsa/Szatmár m, h 408 (!)
- Turchaw* l. Törzau
- Turchi* l. törökök
- Turchin/Thurchyn (d) Péter, lk, Hunyad 266
- Turcz* l. Töröcsfalva
- Túrcsán l. Csán
- Turda l. Torda
- Turdaş l. Tordas
- Ture, Turea* l. Türe
- Tureg, Turek* l. Törek
- Turia l. Torja
- Turnișor l. Kistorony
- Turnu Ruieni l. Sebes
- Turóc (*Turuch*) vm, Szl 450, 633
- i Jakab kolozsi isp (1381) 450, 633

Tur̄t l. Turc
 Turul nemzetség l. Széplaki cs
Turuzko, Turuzkou l. Torockó
Tuysed l. Tövised
 Tuzson (*Thuson, Tusum*), Tuson – Tuşinu, Kolozs m, h 177, 393, 449, 542
 —i (v. Szentkirályi) cs: Ferenc („Tót” János f) 393; „Tót” János (Ferenc a) 393, 433, 444; Lőrinc (Miklós a) 393; Miklós (Lőrinc f) 393
 —i — (Dátosi-ág): „Bolgár” László (Lea és Miklós a) 177, 393, 409, 449, 502, 542; Lea („Bolgár” László ln, Zsuki „Darabos” János fel) 177; Miklós („Bolgár” László f) 393, 409, 449, 502, 542
 —i — (Sályi-ág): Semien/Semyen (Simon f) 393, 276, 738; Simon (Semien és Tamás a) 393; Tamás (Simon f) 393, 738, 276
 tükészítő (*acufex*) 213
 Tűr (*Tywr, Tyr*) – Tiur, Fehér m, h 879
 —i fn: Bitkapataka
 —i udvarház 879
 —i cs l. Balázsfalvi cs
 Türe (*Ture, Tyre*) – Turea, Kolozs m, h 72, 819
 —i officialisok: Bálint, „Utas” Miklós
 —i pap: János
 —i vám 72
 Tüorzdorf l. Töröcsfalva
Tydrici (lapis) l. Töröcsvár
Tykud l. Tyukod
Tylegd l. Telegd
 Tylmann (Daniel f), lk, Boldogváros 722
 Tylmes comes, b, Rukkor 893
 Tylo, berethalmi conventor (1388) 969/2
Tyr l. Tűr
Tyre l. Türe
Tysgrab l. Ochsengrab
Tyuessesag l. Tövissesség
Tyuissesmezeu l. Tövissesző
Tywr l. Tűr
Tyx l. Tyúkos

Ty

Tyacsiv l. Técső
 Tyukod (*Thykud, Tykud*), Szatmár m/M, h 741, 973
 —i István 741, 973
 Tyukod nemzetség l. Detreheimi, Fügedi, Gerendi cs
 Tyúkos (*Thicus, Tyx*), Szásztyúkos – Ticuşul Săsesc/Ticuşu Vechi – Deutsch-Teckesch, Kőhalom sz/Brassó m, h 56, 907
 —i lk: Peter comes (Lukas f)

U, Ú

udvar: királyi, pápai, püspöki
 —i ifjú l. apród, királyi
 udvarbíró, püspöki 554, 1016
 Udvard – Dvory nad Žitavou, Komárom m/Szl, h
 —i Miklós, budai olvasókk (1372–1401) 937
 udvarház (*curia, domus*) 50, 72, 86, 97, 128, 133, 170, 212, 250, 308, 318, 404, 427, 438, 537, 556, 560, 575, 624, 634, 646, 701, 721, 795, 819, 865, 879, 959, 961
 — építése 161
 —, negyedes (*quartalis*) 415
 Udvarhely (*Odwarhel, Wduarhel*), Szamosudvarhely – Someş-Odorhei, K-Szolnok/Szilágym, h 968
 — (*Vduarhel*), Vámosudvarhely – Vamoşodorheiu/Odrihei, Küküllő/Maros m, h 751
 udvarmester, vajdai: Keresztúri János
 udvarnok, királyi 682, 702
 Ug (*Wg*), elnéptelenedett település Belvárd területén, Baranya m/M 488
 —i cs: Loránd (Péter a) 488; Péter (Loránd f) 488
 Ugocsa (*Vgucha, Wgocha*) vm, U, R és M 399 (!), 913, 931
 Ugocsakomlós l. Komlós

- Ugolin spalatói érsek l. Branca Ugolino
- Ugra (*Ugra, Vgra*), Biharugra, Bihar m/M, h 141, 793, 900, 904
- i cs (Ugra nb): Dániel (Konya f) 793; Iwan (Lukács a) 141, 900, 904; Konya (Dániel a) 793; Lukács (Iwan f) 141, 900, 904
- (*Vgra, Wgra*), Marosugra – Maros sz/Maros m, h 214, 498
- i cs l. Szentpáli cs
- Ugra nemzetség l. Ugrai cs
- Ugróc (*Ugrolch*), Nagyugróc – Vel'ké Uherce, Bars m/Szl 681
- i cs l. Baracska cs (Ugróci-ág)
- Ugronháza (*Vgrunhaza*), elnéptelenedett település Mocsolya környékén, K-Szolnok/Szilágym 572
- i cs: László 572
- Uileacu Șimleului l. Újlak
- új adomány (*nova donatio*) 21, 148, 197, 249, 343, 520, 593, 702, 707–708, 723, 731, 740, 750–751, 776, 798, 849, 855, 857, 861–862, 864, 896–902, 906, 918–919, 926, 928, 935, 939–940, 944–945, 968, 972
- Újegyház (*Lueschkyrg*) – Nocrich – Leschkirch, Újegyház sz/Szeben m, h 114
- i lk: Daniel comes
- (*Leschkirch*) szék, R 76, 84
- — székbírái: Alcinai Hedric, Magaréi Salomon
- — vénei 76, 84
- Újfalú (*Wyfalu, Vysul*), Csengerújfalú – Szatmár m/M, h 141
- (*Nova villa, Vyfalu, Wyfalua*), Oláhújfalú – Nou Român – Goldbach/Wallachisch-Neudorf, Fehér/Szeben m, h 657, 659, 939–940, 944–945
- (*Nova villa, Wyfalw*), Szászújfalú – Nou – Neudorf, Szeben sz/m, h 6–7, 554
- i lkk: Georg Kovács, Nikolaus comes, Nikolaus (Christian f), Sannen Nikolaus
- (*Wyfalw*), Szászújfalú, ma Tompaháza része, Fehér m, h 186
- i pap: Lukács 186
- Újhely, Sátoraljaújhely, Zemplén m/M, mv
- i Domokos fr nyitrai ppk (1372–1386) 7, 68, 118, 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797
- i cs lt 55, 677, 931
- Újlak (*Sudakwylak, Vylak*), Sutakújlak, Somlyóújlak – Uilacul Șimleului/Uileacu Șimleului, Kraszna/Szilágym, h 968, 973
- i cs: Jakab (Miklós f) 973; János (Miklós f) 973; János (Zuthak f) 968; Miklós (Jakab és János a) 973; Zuthak (János a) 968
- (*Vylak, Wylak*), Szilágújlak – Someș-Uileac, K-Szolnok/Máramaros m, h 69, 80, 724, 968, 970, 973
- i officialis: Lukács
- (*Wylak*), közelebbről azonosítatlan helység 152
- i cs: Fábíán (Lukács f), árkosi viceofficialis (1375) 152; Lukács (Fábíán a) 152
- Újnemet (*Wynempty*) – Unimăt, K-Szolnok/Szatmár m, h 748
- i cs: Lőrinc (Sandur a) 748; Sandur (Lőrinc f) 748
- Újös l. Ős
- Újváros (*Nova civitas*) – Noiștat – Neustadt, Sink sz/Szeben m, h 1018
- i lk: Leynczynk Georg, Vuelman Claaz comes
- i cs: János (Miklós f), kir-néi káplán (1373), dévai plb (1378–1391), erd kk (1373/1378–1391), telegdi főesp (1378–), kolozsi főesp (1389), váradi kk (1389–) 52, 74, 416–418, 1036; Miklós (János a) 74, 416–418, 1036
- Ulászló (I.), király (1440–1444) 535
- (II.), király (1490–1516) 213, 338, 697, 784, 792
- (II.) Jagelló, litván nagyfejedelem (1377–1392), lengyel király (1386–1434) 927, 957, 1040
- Ulciug l. Völcsök
- Ulieș l. Ölyves
- Ultramorsiensis* l. marosontúli

Ung (*Wng*) vm, U és Szl 23, 34, 36
 — — isp: id. Lackfi Miklós
Ungari l. magyarok
 Ungarischreen l. Régen
 Ungarischzepling l. Széplak
 Ungersdorf l. Monyorós
 Ungordas l. Kisvalkaja
 Ungrischer/Wngrischer Jakob, lk, Kolozsvár 621
 Unguraş l. Bálványos
 Ungurei l. Gergelyfája
 Unoka (*Wnka*, *Vnka*) – Unoca/Onuca, Torda/Maros m, h 265
 Unterbrodsdorf l. Kenyér
 Unterwinz l. Vinc
 Upor – Špor, Zemplén m/Szl, h
 —i István váradi éneklők (1385–1394) 862, 878, 902, 959, 972–973
Ura (*Vray*), Szatmár m/M, h 741
 —i cs: Jakab 741
Uraly (*Lakuray*, *Lakwrya*), Lakuraly, Mezőuraly – Oroiu de Câmpie, Maros/Torda m, h 766
 Urbino, Olaszország, v
 —i (*Urbinatensis*) ppk: Guillelmus
 Urca l. Örke
Urdug l. Ördög
 úriszék l. bíraskodás, földesúri
 Úrháza l. Vlădhăza
 Urmenen l. Székes
 Urmeniş l. Örményes
 Uroi l. Arany
 Ursula (Tátéi István fel) l. Berethalmi cs
 út (*via*) 151, 242, 299, 314, 362, 445, 452, 471, 541, 592, 626, 657, 659, 724, 755, 813. L. még Agyagos, Püspökútja, Sajtósút, Steinweg
 — építése 302
 — kizárólagos használata 169
 — őrzése 338
 —, budai 10
 —, füves 299, 445
 —, királyi (*via regis*) 471, 507
 —, szabad 554
 —, szfvi 10

utak viszontagságai 184, 327, 571
Utas (*Vthes*, *Wtas*), elnéptelenedett település
 Cered közelében, Gömör m/M 72, 222
 —i Miklós türei officialis (1373) 72
 utazás, erdélyi 1039
 —, európai 103, 838, 848, 851
 —, szentföldi 199, 205, 873
 utca (*platea*) 302, 959
 —, egy házsoros 133, 178, 212, 556
 —, két házsoros 128, 178, 212, 353
 —, lakatlan 178
 —, telkekre osztott (*vicus sessionalis*) 178
 útkereszteződés 276
 útonállás 39. L. még lator

Ü, Ű

ügyvéd 4, 51–52, 71, 74, 85–86, 88–90, 100, 107, 115, 121, 127, 133, 136, 154, 156, 160, 164, 166, 175, 180, 182, 192, 198, 202, 207, 212, 238, 246, 248, 250–251, 257, 260, 268, 271, 293, 299, 301–302, 310, 319, 328, 330, 332, 355, 379, 395, 406, 409–410, 431, 435, 441, 448, 455, 457–459, 465–466, 472, 484, 490, 493–498, 506, 519, 530, 534, 537, 541, 543–545, 549, 571, 578–579, 581, 602–603, 612, 616, 624, 627, 635, 638, 649–651, 653, 665, 671, 674, 677, 684, 706, 714, 716, 741, 747–748, 759, 767, 780–781, 796, 814–815, 818, 827–828, 831, 841, 865–866, 868, 916, 920, 924, 930, 949, 954, 960, 963–964, 973, 978, 984, 994, 1000, 1020–1022, 1027–1028
 ügyvédvallás 642, 706, 1027 (!)
 ügyvivő (*assumptor termini*) 378, 984
 ülnök, esküdt 115, 262–263, 266, 270, 299, 495–496, 763, 964
 ünnep, egyházi 28–29, 40, 933

üresedés 7, 24, 58, 62, 63, 74, 99, 103–104, 131, 162, 176, 180, 183, 186–187, 189–190, 195, 206, 237, 317, 322, 326, 356, 361, 364, 373, 390–392, 416, 418–419, 421, 487, 551, 574, 581, 668, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955, 971, 974–975, 983, 995, 998, 1022
üstkészítő (*caldarifex*) 213

V

Vác (*Vac, Wac, Wach*), Nógrád m/M, v
—i egyházmegye 74, 189
—i káptalan 189
—i — (hiteleshelyként) 521, 954
—i — tagjai: kk: Tövisi Simon és Tamás
—i püspökség 189
—i ppk: Péter (Vilmos f), de Surdis Giovanni
—i Püspöki és Káptalani Lt 848
Vácrátót l. Rátót
Vada (*Wada*), elnéptelenedett település Csánalos határában, Szatmár m 741, 783
—i cs (Kaplyon nb): András (László a) 741, 783; László (András f) 741, 783
vadász hely 345
Vadkert (*Vedkerta, Vodkerta*), Nógrád m/M, h 292
—i plb: Sebestyén (Miklós f)
Vágsellye l. Sellye
Vaideiu l. Alfalu
Vaja (*Chiganvaya, Chyganwaya*), Cigányvaja, Cigányi – Ţigani/Crişeni, K-Szolnok/Szilágym, h 968
vajda: erdélyi, havasalföldi, máramarosi, moldvai, román, ruténiai
Vajda, Krasznokvajda, Abaúj m/M, h
—i (v. Solymosi) cs (Hontpázmány nb): Bertalan (Deers f, Miklós a) 741, 973; Deers/Ders (Bertalan a) 741, 973; Miklós (Bertalan f) 741
vajdahunyadi ortodox egyházközség lt 197

Vajdaszentivány l. Szentiván
Vajnág (*Vaynokhaza*) – Vonyihove, Máramaros m/U, h 1003
vakság 127, 404
Valachia maior l. Havasalföld
Valachia minor l. Moldva
Válaszút (*Valazut*) – Valásut/Răscrucci, Doboka/Kolozs m, h 387
— (*Valazuth*), Borválaszút – Valásut/Cruşişor, Szatmár m, h 863
Valcău l. Valkó
Válcele l. Bányabükk
Valcz l. Belz
Váldhíd (*Valtudia, Waldhudia*) – Valchid – Waldhütten, Medgyes sz/Szeben m, h 735, 870
—i lk: Andreas (Nikolaus f)
—i plb: Andreas
—i templom 870
Vále (*Graphondroph, Graphyndorph*) – Vale – Grabendorf, Szeben sz/m, h 740, 750, 752, 754
— (*Walee*), Paucsinesd – Păucineşti, Hunyad m, h 308
Valea Crişului l. Köröspatak
— Largă l. Cikud
— Lungă l. Hosszúaszó
— Pomilor l. Mocsolya
— Stejarului l. Disznópataka
Văleni l. Valkó, Válya
Vălenii de Mureş l. Disznajó
Valfer (*Valpher*), elnéptelenedett település Apatin körül, Bodrog m/Sz 146
—i cs: „Chytuar” Lőrinc (Miklós a) 146; Miklós („Chytuar” Lőrinc f), udvari ifjú (1375) 146
Vălişoara l. Gyertyános
Valkó (*Valkow, Walkou*), Magyarvalkó – Valcău Unguresc/Văleni, Bihar/Kolozs m, h 402, 499, 546, 586, 608
—i cs (Mikola nb): László (Miklós f) 813; László (Pál f) 813; Miklós mgr (Pál deák mgr f, László és Miklós a), nádori specialis jegyző (1373), vdi protonotarius (1375) 54, 161, 402, 499,

- 546, 582, 586, 608, 813; Miklós (Miklós f) 546; Pál (Miklós deák mgr és László a) 402, 586, 608, 813. L. még Tamásfalvi cs
- Valkó (*Walko*), Pest m/M, h (?) 581
- i cs: Antal (János a) 581; János (Antal f) 581
- (*Walkow*) – Valcău, Kraszna/Szilágy m, vár 77, 185
- vallis Agnetis* l. Szentágota
- *Fygud* l. Fügedvölgy
- Valois Lajos (V. Károly francia király f), orléansi herceg (1392–1407) 118, 689, 838
- Valpher* l. Valfer
- Valth* l. Vát
- Valtudia* l. Váldhid
- Väluren l. Kakasd
- Válya (*Wallya*), Mikolapatak – Văleni, Máramaros m, h 928
- vám 10, 72, 83, 112, 181, 198, 226, 263, 286, 295, 345, 357, 365, 374, 447, 478, 528, 565, 662, 707, 737, 749, 849, 909, 1038
- áthelyezése 345
- bérbeadása 14
- mérséklése 345
- zálogosítása 198
- , királyi 169
- vámbirtokos 285
- vámjog igazolása 478
- , bitorolt 112
- vámmentesség 83, 226, 263, 285–286, 295, 345, 357, 365, 447, 478, 565, 693, 778
- Vámos (*Wamus d*) András l. Göci cs
- Vámosgálfalva l. Gálfalva
- Vámosudvarhely l. Udvarhely
- vámszabályzat 10, 478, 10, 737, 979
- vámszedés, jogtalan 72
- vámszedő 10, 83, 169, 226, 357, 365, 737, 979
- Vánători l. Börmény, Héjjasfalva
- Vapincum*, *Vapicensis* l. Gap, -i vár 48, 235, 927. L. még Adorján, Aranyos, Bálványos, Belz, Beszterce, Boldogkő, Borostyánkő, Csicsó, Déva, Döbrönte, Fenes, Gradac, Hát-szeg, Hollókő, Höltővény, Huszt, Kemlék, Köhalom, Kővár, Küküllővár, Léta, Léva, Liget, Meggyes, Mentő, Miháld, Munkács, Nyaláb, Orsova, Óvár, Regéc, Scharfeneck, Sebes, Sebes (Karánsebes), Sebesvár, Súlyomkő, Somlyó, Somogyvár, Szentmihálykő, Szörény, Talmács, Töröcsvár, Valkó, Várad
- átengedése 161, 324–325, 327, 335, 839
- ellátása 22
- építése 301, 345
- javítása 999
- megvédése 776
- , királyi l. királyi vár
- , romos 897–898, 918, 962
- Várad (*Varad*, *Warad*), Nagyvárad – Oradea – Grosswardein, Bihar m, v 18, 87, 95, 325, 327, 404, 639, 673, 705, 884, 925, 926, 1016
- i bíró 1016
- i esküdtek 1016
- i fn: Hídköz
- i Keresztelő Szt. János-oltár 1032
- i — — igazgatója: Papen Heinrich
- i lkk: Dávid (Jakab f)
- i Szt. András-kápolna 723–724
- i — — igazgatója: András mgr
- i Szt. Anna-apácakolostor 884
- i Szt. Demeter-kápolna 112
- i Szt. Erzsébet-oltár 112, 445
- i — — igazgatója: János karpap
- i Szt. György-oltár 861–862, 959
- i — — igazgatója: Pál
- i Szt. Ilona-oltár 599
- i — — papja: Lukács
- i Szűz Mária-oltár 599
- i — — papja: Lajos
- i Szűz Mária kisebb oltár 112
- i vár 1032, 1036

- i (*Varadiensis*) egyházmegye 18, 74, 324–325, 327
- i (*Varad*) káptalan 18, 24, 37, 74, 78, 200, 307, 1032, 1036
- i — (hiteleshelyként) 55, 71–72, 95, 101, 127, 141, 151, 156–157, 166, 174, 178, 185, 208, 253, 354, 404, 406, 410, 424, 432, 435, 439, 445, 465, 468, 472, 511, 527–529, 531, 533, 541, 544–545, 561, 564, 572–573, 578–579, 599, 602, 637, 653, 705, 708, 716–717, 721, 723–724, 736, 741, 748–750, 752, 754–755, 759, 771–772, 780–781, 793, 795, 802, 805 (!)–806, 812, 855, 861–862, 878, 883, 898, 900–902, 904–905, 924, 946, 955, 959, 962, 968–969, 972–975, 977, 995
- i — hiteleshelyi lt 772
- i — joghatósága 18
- i — statútuma l. statútum, váradi káptalané
- i káptalan tagjai: prp 18, ill. de la Grange Jean, György, Horváti Pál, Pomázi „Cikó” István, Maternus; olvasókk 24, ill. Imre, János, Mihály, Péter; éneklők 24, ill. Bereck, Pomázi „Cikó” István, Upori István; örkk 24, ill. Jakab; kk: Alsáni Bálint, Császlóci Mihály, Egri János mgr, Gáspár (Pongrác f), János, Mihály mgr, Pozsegai János, Rozsályi Gergely, Újvárosi János; karbeli pap: András, János, Lőrinc, Pál; karbeli klerikus: István, László, Péter; karbeli prebendarius: László
- i Szűz Mária társaskáptalan 723–724, 972–973, 1032
- i — — tagjai: prp 103, 200, 1036, ill. András mgr, Császlóci Mihály; kk: Papen Heinrich
- i ppk 7, 112, 200, 241, 280, 324–325, 327, 536, 1030, 1032, 1034. L. még Bebek Domokos, Cudar Imre, Deméndi László, Futaki Demeter
- i ppki helynök 536. L. még Pécsi János, Péter váradi olvasókk
- i segédpüspök (*suffraganeus*) 536
- váradhegyfoki (*de promontorio Waradiensis*) Szt. István premontrei konvent (hiteleshelyként) 924, 960
- — tagjai: prp: 1036, ill. János, Péter
- Váradja (*Waradia*) – Oarda, Fehér m, h 296
- i cs l. Járai cs
- (*Waradia*), Tótvárad – Vărădia de Mureș, Arad m 875
- i lkk: Marc/Macrus, Tót Balázs
- várákoszás bíróság előtt 406, 431, 449, 465, 638, 963, 997, 1020
- , helyszínen 211, 723, 972, 1013
- Váralja (*Varalya, Waralya*), Orlát – Orlat – Winsberg, Fehér/Szeben m, h 755
- i fn: Budenbach
- Váralmás l. Almás
- Várcesteri (*Warchery*), fn, Varsolc 151
- Várda (*Kisvarada, Warada*), Kisvárda, Szabolcs m/M, mv 633/2, 684, 1004
- i cs (Gútkeled nb): Domokos mgr (János f) 633/2, 684, 1004; János (Domokos mgr a) 633/2, 684
- várfal 283, 301, 553
- varga (*sutor*) 213
- Várhely l. Britonya
- várjobbágy 138. L. még jobbágyfű
- vármegye 478. L. még Abaúj, Arad, Bars, Belső-Szolnok, Bereg, Bihar, Bodrog, Csanád, Csongrád, Doboka, Fehér, Győr, Heves, Hunyad, Kolozs, Komárom, Körös, Közép-Szolnok, Kraszó, Kraszna, Küküllő, Külső-Szolnok, Liptó, Máramaros, Nógrád, Nyitra, Pest, Pozsega, Pozsony, Somogy, Sopron, Szabolcs, Szatmár, Szepes, Temes, Torda, Turóc, Ugocsa, Ung, Vas, Verőce, Zala, Zólyom
- i (*Varmegy*) kerület, Hunyad vm 890
- i — előjárói 890
- Vármező (*Myhalpotoka, Warmezew*), Mihálypataka – Buciumi, Doboka/Szilágy m, h 468

- várnagy 27, 72, 145, 158, 167, 213, 221, 242, 274, 285–286, 295, 298, 345–346, 352, 357, 362, 365, 396, 550, 565, 596, 622, 643, 701, 758, 796, 842, 890, 911, 929, 970, 973, 979. L. még alvárnagy, vár
- etnikuma 345
- kinevezése 345
- váromány I. kanonoki javadalom rezerválása
- város 13, 17–18, 42, 70, 72, 75, 114, 140, 145, 159, 172, 176, 178, 187, 189, 197, 206, 213, 226, 228, 274, 293, 298–299, 314, 325, 327, 338, 345, 352, 356, 360, 364–365, 390–392, 395–396, 404, 406, 474, 487, 525–526, 554, 565, 576–577, 585, 610, 617, 626, 638, 659, 690, 692–693, 711, 737, 777–779, 785, 787, 800, 817, 842, 853, 857, 867, 875, 896, 909–910, 933, 957, 967, 969/2, 983, 988–990, 993, 1010, 1013
- alapítása 610, 957
- , királyi I. királyi város
- ba költözés 404
- i pecsét 16
- városfal építésének engedélyezése 933, 983
- városkönyv (*liber civitatis*) elkezdése 525
- Varsó – Warszawa, Mazóvia/L, v 1040
- Varsolc (*Warsowch, Worsolch*) – Vársołt, Kraszna/Szilágy m, h 127, 151, 404, 424, 902, 919
- i fn: Általszáldobágy, Kolicka, Sajtósút, Várseri
- i malom 404
- i cs: Balázs (János a) 404; János (Balázs f) 404; Mihály („Vak” Miklós f) 404, 424, 919; „Vak” Miklós (Tamás f, Mihály a) 127, 151, 404, 424; Tamás (Miklós a) 127, 404, 424
- vártartomány 566
- Vártelek (*Warteleke*) – Ortelec, K-Szolnok/Szilágy m, h, ma Zilah része 855, 861–862
- Vas (*Vos, Was d*) cs L. még Wass cs lt
- — (id. főág): János (János a) 248; János (János f) 248; János (László f) 248, 455, 930; László (Miklós és János a) 248, 455; Miklós (László f) 248, 455, 686, 982
- — (Cegei-ág): Deseu/Desew (János és László mgr a) 100, 107, 121, 137, 180, 346, 387, 455, 501, 516, 652, 706, 856, 984, 1000, 1022; János (Deseu f) 387; László mgr (Deseu f, Lewkus a) radnai officialis (1382k) 100, 107, 121, 137, 180, 346, 387, 455, 501, 516, 652, 706, 790, 856, 984, 997, 1000, 1022
- — (Kálti-ág): András mgr („Veres” Péter mgr f), győri kk (1380–1388) 100, 107, 121, 768, 790; László („Veres” Péter f, László a) 100, 107, 121, 180; László (László f) 180; Miklós mgr („Veres” Péter f) 100, 107, 121, 180, 455, 768, 790; „Veres” Péter (András mgr, László és Miklós mgr a) 100, 107, 121, 180, 455, 768, 790
- — (Keszüi/Cegei/Szilvási-ág): László (Leukus a) 100, 107, 121, 180, 455, 753, 1022; Leukus/Lewkus (László f) 100, 107, 121, 180, 455, 470, 753, 770, 790–791, 856, 982, 984, 997, 1000, 1022
- — (Szentegyedi-ág): István mgr (Miklós f) 100, 107, 121, 180, 455, 483, 519, 547, 582, 586, 608, 790, 856, 859, 1028; Miklós (István mgr és Pál a) 100, 107, 121, 455, 582, 586, 608; Pál (Miklós f) 100, 107, 121, 582, 586, 608
- — (Szentiváni-ág): János (Tamás a) 180; Tamás (János f) 180
- Vas (*Castriferrei*) vm, M és A és Szlv 265, 597
- — isp: Szécsényi Frank
- vásár 172, 213, 274, 360, 487, 553, 581, 705, 741, 967, 1009

- , éves/sokadalom (*forum annuale, nundine*) 220, 386, 622–623, 660, 794, 1009
- , heti- 487, 1002
- , jogsértő 492
- , székelvényeké 386
- Vásárhely, Fugyivásárhely – Fughiu-Oșorheiu/Oșorhei, Bihar m, h 705
- (*Vasarhel, Wasarhely*), Gyerővásárhely – Oșorheiu/Dumbrava, Kolozs m, h 215, 266, 546, 973
- i cs (Mikola nb): Gerew/Gereu (Gerew mgr, Gergely, János és László a) 181, 215, 266, 546, 807, 813, 973; Gerew/Gereu/Gyereu mgr (Gerew f) aranyosi vn (1388e) 181, 266, 546, 807, 973; Gergely (Gerew f) 546; János (Gerew f) 215, 546; László (Gereu f) 546. L. még Dezméri, Gyerőmonostori, Szamosfalvi cs
- (*Torokuasarhel*), Oláhvásárhely, Erdővásárhely – Oșorhel, B-Szolnok/Kolozs m, h 356
- (*Vasarhel*), Oláhvásárhely, Kékesvásárhely, – Oșorhel/Târgușor, Doboka/Kolozs m, h 137
- i románok 137
- (*Forum Siculorum, Scekuluasarhel, Vasarhel, Zekelwasarhel*), Székelyvásárhely, Marosvásárhely – Murăș-Oșorheiu/Târgu Mureș – Neumarkt, Maros sz/m, v 295, 297–302, 633, 647, 821–824, 829, 1034
- i szőlő 647
- Vásári (*Wasary*), elnéptelenedett település Szalonta közelében, Bihar m 793, 804
- i cs l. Ajkai cs
- Vásárrév (*Wasarrew*), fn, Kolozsvár 299
- vásártartási engedély 220, 492, 794
- Vasasszentgyed l. Szentgyed
- Vasasszentgothárd l. Szentgothárd
- Vasile, jb, Glod 701
- Vát (*Valth*), elnéptelenedett település Nógrádszentpéter mellett, Nógrád m/Szl 954
- i cs: János (Lewstach f) 954; Lewstach (János a) 954
- Vätava l. Répafalva
- Vatikáni lt, CamAp, Collectoriae 74
- , —, Obligationes 193, 868, 949, 1021
- , —, Solutiones 288–289, 1041
- , RegAven 18, 24, 28–30, 37, 39, 42–43, 52, 62–63, 78–79, 99, 103, 162, 168, 195, 237, 241, 256, 258, 280, 289–292, 306–307, 317, 322, 324–327, 358, 361, 835, 845
- , RegLat 1030–1032, 1034–1037
- , RegSuppl 416–420
- , RegVat 23, 34, 36, 40, 44, 48, 53, 58, 64, 104, 109–111, 171, 176, 183, 187–190, 194, 200–201, 206, 359
- Vay cs berkeszi lt 503, 513, 672
- Vayk/Wayk (Dragus és Zeu a) l. Kaszói cs vazallus, egyházi 42, 176, 187, 189
- Vechea l. Buda
- Veck (*Vrochk*) – Iescu/Escu, B-Szolnok/Kolozs m, h 356
- Vécs (*Veech*), Marosvécs – Ieciu/Brâncoveniști – Wetsch, Torda/Maros m, h 427
- i cs l. Losonci cs
- Vecsérd (*Wecherd*), fn, Omlás 755
- vecsernye 822
- Vécsey cs sárközújlaki lt 593, 636
- védelem, hatóság részéről 20, 31, 83, 128, 143, 167, 172, 345, 357, 789–790
- , —, mellőzése 875
- , királyi/királynői 127, 220, 274, 550, 790, 794, 854, 909
- , pápai 23
- , rokoni l. szavatosság vállalása
- , szomszédok részéről 404
- veder (ürmérték) 213
- Vedkerta l. Vadkert
- vég (*pecia*; mérték) 65, 386. L. még róf
- Végles l. Liget
- Veglia (*Veglia*) – Krk, Dalmácia/H, sziget 838
- , Giovanni da, kurzolai ppk (1368–1389) 983, 995
- i zsupán: Frangepán János

- végrendelkezés 32–33, 94, 643, 678, 775, 806, 823, 867, 877–878, 881–882, 884, 911, 913, 964
- Velc (*Vewlch*) – Velț – Wölz, Medgyesz/Szeben m, h 170
- Velenbach l. Illenbák
- Velence (*Venetia*) – Venezia, Olaszország, v 199, 205, 873
- i Állami Lt 199, 205, 838, 873
- i dózse: Antonio Venier
- i szenátus 199, 205, 873
- Veliki Kalnik l. Kemlék
- Vel'ká Ida l. Ida
- Vel'ké Uherce l. Ugróc
- Vellakew l. Villakó
- Velț l. Velc
- Velzy l. Belz
- Vencel (IV.), cseh király (1363/1378–1419) 132
- Venice (*Veneche*) – Venetia de Jos/Sus, Fehér/Brassó m, h 102 (!)
- i cs l. Dobokai cs
- Venier, Antonio, velencei dózse (1382–1400) 838
- Verbéce (*Verbeche*), elnéptelenedett település Tornaszentjakab határában, Torna m/M 154
- i cs: István (László f) 154; László (István a) 154
- vérdíj 586, 608, 889
- kifizetése 97, 182, 498, 819, 947
- —nek elmulasztása 652
- Veréce (*Werewcze*) – Verjacja, Ugocsa m/U, h 408 (!)
- verekedés l. hatalmaskodás, nők verése
- verem (*fovea*) 276, 302
- Veres (*Weres*) Benedek l. Tivadarfalvi cs
- (*Rufus*) Domokos l. Peterdi cs
- (*Rufus, Werus*) György l. Balázstelki cs
- (*Rufus*) Imre l. Bogáti cs
- (*Ruffus*) Jakab hunyadi főesp l. Székesfehérvári „Veres” Jakab
- (*Rufus*) János (Péter a), lk, Hunyad 266
- —, b, Tiburctelke l. Kidei cs
- —, Losonci Dénes mgr fam 852
- (*Veres d*) László ózdi főesp l. Ajkai „Veres” László
- (*Rufus*) Miklós l. Macskási cs
- (*Rufus*) Péter mgr, b, Káltháza l. Vas cs Verese gyház (*Verese ghaz, Werese ghaz*), Mezőverese gyház – Vereşhaza/Strugureni – Rotkirch, Doboka/B-Naszód m, h 50, 282, 727
- i cs: „Bezter” Mihály 282; „Szeles” Miklós 50, 686, 727
- (*Rochkyr, Veruse ghaz, Werese ghaz*), Székásverese gyháza – Roşia de Secaş – Rothkirchen, Fehér m, h 86, 534, 537, 923, 934, 953, 956, 964
- Veresmart (*Rufus mons, Weresmort*) – Roşia Săsească/Roşia – Rothberg, Szeben sz/m, h 114, 252, 554, 648, 659, 888, 944
- i fn: *Gundolf*
- i cs: Christian comes 888; Lorenz comes (Nikolaus f) 648, 944; Michael comes 888; Nikolaus comes (Lorenz a) szerdahelyi királybíró (1382–1395) 114, 554, 659, 944
- (*Beresmort*), Szádvörösmart – Virișmort, Arad m, h 875
- i lkk: Dénes (Thewmus f), Iwan (Buda f)
- (*Ruffaripa*), Szászveresmart – Rotbav – Rothbach, Brassó vidéke/m, h 345
- Vergne, Pierre de, a római Via lata-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa (1371–1403), titeli prp (1374–1378), gyfvi főesp (1374–1378) 74, 99, 280
- Verhnye Vogyane l. Apsa
- Verissa (*Verissa*), Berissza – Baulus, Törökország, h 891
- i érsek: Gergely
- Verjacja l. Veréce
- Verőce (*Wereche*) vm, H 946
- — isp: Kusalyi András mgr
- Vértes (*Werthes*), Létavértes, Bihar m/M, h 973
- i cs: László mgr (Pál f) 973; Miklós mgr (Pál f) 973; Pál (László mgr és Miklós mgr a) 973

- Vérvölgy (*Veruelg, Weruelge, Weruelwgh*) – Verveghiu, K-Szolnok/Szilágy m, h 287, 572, 579, 599, 661, 748, 889, 941, 973
- i cs: Balázs (János f) 287, 572, 579, 599, 889; Bálint (János f, Péter a) 287, 572, 973; György (János f) 889; Imre (Simon) 572; István, fam 661; János (Balázs, Bálint, György és Mátyás a) 287, 572, 599, 889; János (Miklós f, Magdolna a) 287, 889; Lukács (Miklós a) 973; Magdolna (János In, Vérvölgyi Miklós fel) 889; Markalf (Miklós a) 889; Mátyás (János f) 287, 572, 889; „Nagy” Miklós 941; Miklós (János a) 287, 889; Miklós (Lukács f) 973; Miklós (Markalf f) 889; Miklós (Péter a) 748; Miklós (Tamás f) 889; Péter (Bálint f) 973; Péter (Miklós f) 748; „Nagy” Péter 941; Simon (Imre f) 572; Tamás (Miklós a) 889; Tamás (Tamás a) 973; Tamás (Tamás f) 973
- Vesen l. Vezseny
- Veseud-Agnita l. Vessződ
- Veszprém (*Vesprim*), Veszprém m/M, v
- i eme 37, 43, 74, 118, 206, 280, 1031
- i káptalan 37
- i — tagjai: kk: Alsáni Bálint
- i ppk 176. L. még Deméndi László, Himházi Benedek, Jánoki Demeter, Péter, Zsámboki László
- Vessződ (*Vezeug*) – Veseud – Wassid, Fehér/Szeben m, h 438
- i udvarház 438
- i cs: Butus/Bothus (György f) 438; György (Butus, György és Tamás a) 438; György (György f, László a) 438; László (György f) 438; Tamás (György f) 438
- (*Wessodia*), Szászvevessződ – Veseud-Agnita – Zied, Nagysink sz/Szeben m, h 62–63, 74
- i plb: Kürpödi Johann, Mardosi Michael vételár kifizetése 196, 831
- Vetendorf l. Fettendorf
- Veter Buda l. Buda vetés 105, 865
- Vetés (*Wethes*) – Vetis, Szatmár m, h 828
- Veulchek l. Völcsök
- Vewlch l. Velc
- Vezeug l. Vessződ
- Vezseny (*Vesen, Wesen*), Szolnok m/M, h 191, 710, 722, 735, 749, 759, 797
- i cs: Domokos (Miklós a) 191; László mgr (Miklós f) étekgógmester (1382–1386) 191, 710, 722, 735, 749, 759, 797; Miklós (Domokos f, László mgr a) 191, 710, 722, 735, 749, 759, 797
- Vgo raguzai érsek l. de Scuria Ugo
- Vgulyn spalatói érsek l. Branca Ugolino viasz 213
- adásvétele 16, 75
- készítésének engedélyezése 16, 75
- Vicea l. Vicsa
- viceofficialis l. officialis, vice-victualia l. élelemadó
- Vicsa (*Wychcha*) – Vicea, K-Szolnok/Máramaros m, h 968
- Vidin (*Bodon*), Bodony, Bulgária, v 935
- Vidombák (*Wibenbach, Woydemboh*) – Ghimbav – Weidenbach, Brassó vidéke/m, h 74, 345
- i plb: Brassói Nikolaus, Brassói Nikolaus (Peter f)
- Vidrászeg (*Vidrazeg*) – Vidrasău, Küküllő/Maros m, h 766
- i cs: Bálint 766; Gergely 766; Tamás 766
- Vidtelke (*Vydteleke*), Tiszavid – Bereg m/M, h 661
- Vienna l. Bécs
- Víglaš l. Liget
- Viile Tecii l. Ida
- Viișoara l. Egerbegy, Hundorf, Pacal vikárius l. helynök
- villa Agnethis l. Szentágota
- *Chonradi/Conradi* l. Korlátelke
- *Echelini* l. Ecel
- *Epponis* l. Kistorony
- *Felicis loci* l. Boldogváros

- villa Georgii* l. Györgyfalva
 — *Humperti/Lumperti* l. Szenterszébet
 — *Jacobi* l. Jakabfalva
 — *Martini* l. Mártonfalva
 — *Nucum* l. Magyarós
 — *Petri* l. Péterfalva
 — *Prepositi* l. Prépostfalva
 — *Retherii* l. Réten
 — *Rosarum* l. Rozsnyó
 — *Ruackerei* l. Rukkor
 — *Ruthenica* l. Oroszcsűr
 — *Walachikalis, Magna* l. Szelistye
 Villakő (*Vellakew*), fn, Benedek 500
 Villeneuve-lès-Avignon (*Villanova*), Franciaország, h 58, 62–63, 162, 200–201
 villicus 114, 129, 159, 235, 298, 323, 352, 360, 365, 452, 554, 577, 585, 659, 711, 736, 842, 892, 998
 Vilmos bíboros, gyfvi főesp, titeli prp l. de la Jugié Guillaume
 — (*Guillermus, Gwyllermus, Gyllermus*) fr, győri ppk (1377–1386) 356, 364, 390–392, 464, 487, 710, 722, 735, 749, 759, 797
 — pécsi ppk l. von Bergzabern Wilhelm
 Vilmos (III. Lipót f), stájer, karintiai és krajnai herceg (1386–1406), tiroli gróf (1386–1395) 522
 Vilnius (*Wilna*) – Wilno, Litvánia, v 957
 —i káptalan lt 957
 —i püspökség alapítása 957
 —i ppk: Jastrzębiec Andrzej
 Vinc (*Vinch, Vincz inferior, Wynch*), Alvinc – Vințu de Jos – Unterwinz, Fehér m, mv 86, 113, 323
 —i hospesek 323
 —i lkk: Hench villicus, Henning (Henning f), Herbord, Ladislaus
 —i polgárok 113, 323
 —i villicus 323
 —i cs: Elis (Rhener comes ln, Ladislaus fel) 113; Lien (Rhener comes ln, Herbord fel) 113; Rener (Rener comes a) 148, Rener/Rhener comes (Rener f, Elis és Lien a) 113, 148
 vincellér 1017 (!)
 Vincenc (*Rouendorf*), Rauendorf, elnéptelenedett település Henningfalva határában, Fehér m 86
 Vinerea l. Kenyér
 Vingárd (*Vingarkirk, Wingarth, Wyngartkyrch*) – Vingard – Weingartskirchen, Fehér m, h 86, 508, 534, 537, 745, 956, 964
 —i cs l. Geréb cs
 Vințu de Jos l. Vinc
 Vinzenz besztercei tanító (1388 e) 969/2
 Virágosberek (*VilagosBerek, Wyragosberek*), Világosberek – Vireag/Florești, B-Szolnok/B-Naszód m, h 547, 668
 —i (v. Nemegyei, Somkeréki) cs (Becsegergely nb): Geleth (László a) 668–669; László (Geleth f, Miklós a) 135, 519, 590, 598, 668–669; Miklós (László f) 135, 519, 590, 598, 668, 669
Viridis Campus l. Szentgyörgymező
 Virișmort l. Veresmart
 Visconti cs: Bernabo, Milánó ura (1354–1385) 53; (II.) Galeazzo, Milánó ura (1354–1378) 53
 Visegrád (*Vissegrad, Wyssegrad*), Pilis m/M, v 4–6, 11, 14–17, 19, 21, 47, 61, 65–66, 69, 77, 82, 85, 96, 98, 108, 125, 128, 138, 141, 172, 191–192, 197, 365, 371–374, 383, 395, 406, 421, 435–436, 461–462, 465, 469, 472, 517, 524, 578, 581, 653, 672, 697, 699, 748, 782–783, 828, 847, 954, 962, 968–969, 1004
Viskench l. Piskinc
 Visonta, Heves m/M, h
 —i cs (Aba nb): „Páncél” János 300, 353
 Viterbo (*Viterbium*), Olaszország, v
 —i (*Viterbiensis*) ppk 241, 358
 Vitka (*Wytcha, Wytha*), ma Vásárosnamény része, Szatmár m/M, h 389, 973
 —i plb: Illés
 —i cs (Kaplyon nb): Balázs 973; Domokos 973
 vitricus 525, 823, 867

- Vitus brassói viceplb (1388) 969/2
 víz (*wazzer*) 585
 — áradása l. árvíz
 viza (*uso, huso*) 478. L. még hal
 Vizakna (*Akana, Vizacanya, Wyzakna*) –
 Ocna Sibiului – Salzburg, Fehér/Sze-
 ben m, mv 172, 412, 428, 940
 —i lk: Johann
 —i cs: Alard (Nikolaus a) 148; Johann
 (Nikolaus f) 412, 428; Miklós erd avd
 (1439–1446, 1448) 555; Nikolaus (A-
 lard f, Johann a) 148, 412, 428
 Vizamus l. Szamos
 vizitáció l. egyházlátogatás
 vizsgálat 71, 156, 588
 —, birtokügyben 12, 86, 89, 114, 219,
 223, 261, 276, 351, 423, 519, 544,
 572, 578, 602, 664, 686, 802, 807,
 812, 856, 859, 968, 970, 972–973
 —, egyházi 40, 109–111, 325, 957
 —, hatalmaskodás ügyében 72, 80, 157,
 239, 266, 339, 342, 349, 366, 370,
 483, 497, 503, 509, 513, 591, 609,
 650, 661, 699, 701, 733–734, 736,
 743, 757, 760–761, 832, 903, 962,
 1004
 —, vámügyben 263
 Vizsoly (*Wysoł*), Abaúj m/M, mv 986
 Vízszamos l. Szamos
 Vízszentgyörgy l. Szentgyörgy
 Vízszilvás l. Szilvás
 Vládháza (*Woladhaza*), Úrháza – Caco-
 va/Livezile, Fehér m, h 634
 —i malom 634
 Vladislav (I.) Vlaidu (*Layko*), havasalföldi
 vd (1364–1374) 98, 335, 798
 Vlebach l. Illenbák
 Vlues l. Ölyves
 Vmbud l. Ombod
 Vnka l. Unoka
 Voćin l. Atyina
 Vodkerta l. Vadkert
 Voivodeni l. Szentiván
 Volakalis l. román
 Volkány (*Welkendorph*) – Vălcăndorf/
 Vulcan – Wolkendorf, Fehér/Maros
 m, h 142
 —i lk: Peter comes
 — (*Wlkan*), Szászvolkány – Vulcan, Wol-
 kendorf, Brassó vidéke/m, h 345
 Volkove l. Kisvalkaja
 Vonyihove l. Vajnág
 Voyna (Dragmer a), lk, Lovista 98
 Völcs (*Wlch*) – Ielciu/Elciu, Doboka/Ko-
 lozs m, h 356
 Völcsháza (*Wolcechaza, Wolcich*), elnép-
 telenedett település Nábrád határában,
 Szatmár m/M 802, 812
 —i cs: Jakab (János a) 812; János (Jakab
 f) 802, 812
 Völcsök (*Veulchek, Welchek*) – Ulciug,
 K-Szolnok/Szilágy m, h 962, 968
 völgy (*vallis*) 136, 276, 299, 308, 320,
 452, 471, 507, 510, 541, 626, 657,
 659, 724, 755. L. még Borzapataka,
 Csákányvölgy, Fügedvölgy, Ispán-
 völgye, Kisbese, Nyíreság, Szakállas-
 völgy, Szárazaszó, Töviseság
 Vrána – Vrana, Dalmácia/H, v
 —i johannita (keresztes) konvent tagjai:
 perjel: Palisnai János
 Bratislaus erd prp l. Kátai „Kátó” László
 Vrdug, Vrdugh, Vrduk l. Ördög
 Vrdugkalonfalva l. Kalinfalva
 Vrhan (d) Nikolaus, villicus, lk, Nagy-
 disznód 235
 Vrkun (d) l. Örkönd
 Vrochk l. Veck
 Vruz l. Orosz
 Vrvzfalu l. Oroszfalu
 Vuelman Claaz, újvárosi comes (1389),
 lk, Nagysink 1018
 Vulcan l. Volkány
 vulgáris l. népnyelvi
 Vurian (d) l. Burján
 Vurpód (*Burberg, Burkperg, Heuholm,*
Purcberg), Hóhalom – Vurpár –
 Burgberg, Szeben sz/m, h 56, 114,
 221, 242, 252, 362, 554, 659

vurpódi lk: König Michael
 — szász ev. egyházközség lt 554
 Vurpódi Andreas comes, szerdahelyi, se-
 besí és szászvárosi székbíró (1377),
 sebesi királybíró (1382) 56, 114, 221,
 242, 362, 554, 659
 Vyšný Klátov l. Tókécs
 Vysul l. Újfalva
 Vzura l. Ozora

W

Wagner Károly (1732–1790) kéziratos
 gyűjteménye 911
 Wagusium l. Raguzza
 Walachia minor l. Moldva
 Walchis l. románok
 Waldhudia, Waldhütten l. Váldhíd
 Walee l. Paucsinesd
 Wallachisch-Neudorf l. Újfalva
 Walther comes (Georg nagyapja), lk, Ko-
 lozsvár 690
 Waltudya l. Váldhíd
 Warada l. Várda
 Waras l. Szászváros
 Wargel Theodorich, mgr art., rehói plb
 (1389), tartui és warmiai kk (1389),
 kir követ és káplán 1031
 Warmbach l. Hévíz
 Warmia (*Warmia*), régió, Poroszország/L
 —i káptalan 1031
 —i — tagjai: kk: Wargel Theodorich
 Warszawa l. Varsó
 Waskuar, fn, Derzs 617
 Wasmutt (Greb Nikolaus f), lk, Márpod 114
 Wass cs l. Vas cs
 — — lt 100, 107, 121, 137, 180, 248, 314,
 387, 455, 470, 483, 501, 516, 582,
 586, 608, 646, 652, 670, 706, 753,
 768, 770, 790–791, 818, 856, 859,
 984, 1000, 1022
 Wassid l. Vesszöd
 Watar l. Batár

Waymer (d) Thomas, esküdt, Kolozsvár 993
 Wazenborga, Bartosz z, kujáviai kapitány
 (1374–1377) 132
 Wechel Nikolaus, lk, Sebes 235
 Weichein (*Fychyn, Wychin d*) Nikolaus,
 villicus, Szeben 659, 711
 Weidenbach l. Vidombák
 Weingartskirchen l. Vingárd
 Weissenberg (*Wisemburch*), Lausitz/Né-
 metország, h 132
 —i cs l. Wazenborga
 Weissenburg l. Gyulaféhevár
 Weizhorn l. Szeszárma
 Welchek l. Völcsök
 Welkendorph l. Volkány
 Wereshaz l. Veresegyház
 Werewcze l. Veréce
 Wernher kistoronyi villicus 659
 Werus (d) l. Veres
 Wesen l. Vezseny
 Wesselényi cs bp-i lt 389, 545, 564, 573,
 579, 724, 771, 794, 889, 928, 946,
 962, 970, 1009
 — — drági lt 682
 — — zsbói lt 404, 424, 432, 683, 702,
 707–708, 717, 721, 723–724, 748–
 749, 763, 855, 861–862, 878, 883,
 897–898, 901, 918, 946, 960, 962,
 968, 972–975, 994, 1038
 — Miklós ítélőmester (1567–1584) 314
 Wessodia l. Vesszöd
 Wetsch l. Vécs
 Weulchek l. Völcsök
 Weydel (d) Michael, esküdt, Kolozsvár 525
 Wg l. Ug
 Wgo raguzai érsek l. Ugo de Scuria
 Wgulin spatatói érsek l. Branca Ugolino
 Wibenbach l. Vidombák
 Wielun (*Velun*), hercegség, L 132
 —i herceg: Piast László
 Wien, *Wienna* l. Bécs
 Winsberg l. Váralja
 Wlachia maior l. Havasalföld
 Wlachoni l. románok
 Wlch l. Völcs

Wlkan l. Volkány
Wlken (László a) l. Kajlai Wlken 135
Wngrischer l. Ungrischer
Wnka l. Unoka
Woladhaza l. Vláháza
Wolcechaza, Wolcich l. Völcsháza
Wolfendorf l. Farkastelke
Wolkendorf l. Volkány
Wondotelek l. Ondótelke
Woydemboh l. Vidombák
Woyk (Raduzlu f), lk, Havasalföld 98
Wölz l. Velc
Wratislaus erd prp l. Kátai „Kátó” László
Wratislavia, -ensis l. Boroszló, -i
Wrdugkalonfalua l. Kalinfalva
Wrdugpataka l. Höllseifen
Wrkun(d) l. Örkönd
Wruczfaya l. Oroszfája
Ws (Miklós a) l. Frátai cs
Ws l. Ős
Wtas l. Utas
Wychin (d) Nikolaus l. Weichein Nikolaus
Wynandi Jakab, lk, Brassó l. Drági cs
Wysol l. Vizsoly
Wytcha, Wytha l. Vitka
Wyuar l. Abaúj
Wyzzamos l. Szamos
Wzura l. Ozora

Y

Yanusch l. Johann
Ydronin l. Otrantó
Yuan, Yvan l. Ioan, Iván

Z

Zaadkw l. Szádkő
zab 585
Zabolch, Zabowch l. Szabolcs
Zabolottya l. Almás

Zacul l. Szokol
Zadar l. Zára
Zadkew l. Szádkő
Zagendorf l. Cegótelke
Zágráb (Zagrab) – Zagreb, Zágráb m/H, v
 176, 648/2, 817, 918–919
 — v előljárói 817
 —i eme 162, 696, 971
 —i káptalan 103, 176, 205/2
 —i — tagjai: Lippai István, Székesfehérvári „Veres” Jakab mgr
 —i püspökség 176, 179, 187
 —i ppk 971. L. még Demeter, Horváti Pál, Kanizsai István, Smilo János
 —i ppki helynök 971, ill. Székesfehérvári „Veres” Jakab mgr
Zagrabiensis, promontorium l. Remete
Zajdrugháza (Zaydruglaza), elnéptelenedett település Mezösomlyó közelében, Krassó/Temes m 343
Zajkány (Bradath) – Zeicani, Hunyad m, h 308
Zajta (Zahta), Szatmár m/M, h 973
 —i cs l. Atyai cs
Zajzon (Zezyna) – Zizin – Zeizendorf, Brassó vidéke/m, h 56
Zakach l. Szakácsi
Zakal, -telke, Zakalus l. Szakál
Zala (Zala) vm, M, H és Szlv 514, 597
Zalasd (Zalasd) – Zlašti, Hunyad m, h 348
 —i (v. Almási) cs: Ioan („Pop” Vasile f, Musath, Petru és Vasile a) 929; Ladislau (Petru a) 348; Musath (Ioan f) 929; Petru (Ioan f) 929; Petru (Ladislau f) 348; „Pop” Vasile (Ioan a) 929; Vasile (Ioan f) 929
Zalatina l. Sztatina
Zaläu l. Zilah
Zalavár, Zala m/M, h
 —i bencés konvent (hiteleshelyként) 514
Zaldobos l. Száldobos
Zálha (Zalha) – Zalha, B-Szolnok/Szilágy m, h 356
Zalia l. Sellye
Zalka l. Szalka

- zálogösszeg 495, 775
 — kifizetése 424
 — —nek elmaradása 796
Zalothna l. Szalatnya
Zámbó (*Zambou, Zambow*) cs (Pápa nb):
 László (Miklós mgr a) 597; Miklós mgr (László f), sókamaraispán, kir kincstartó (1377–1382) tárnokmester (1382–1384, 1385–1388), pozsonyi isp (1382–1384) 528, 597, 710, 722, 735, 749, 759, 797, 955
Zamlym l. Zomlin
Zamus l. Szamos
Zanislaus, szolga, lk, Hagymásmező 635
Zanoch, elnéptelenedett település Varsolc határában, Kraszna/Szilágy m 127, 151
Zantou l. Szántó
Zára (*Jadra*) – Zadar, Dalmácia/H, v
 —i bencés monostor apátja 696
 —i érsek 23; ill. Domokos, de Matafaris Pietro
 záradék, közjegyzői 118, 331, 696, 969/2
 —, megerősítő, 1364. évi 824
 zarándoklat, aacheni 341
 —, szentföldi 199, 205, 873
Zarazazow l. Szárazaszó
Zärnești l. Zernest
Žarnov l. Zsarnó
Zaruadbiky l. Szarvadbükke
Zarwazewpataka l. Szarvaskőpataka
 zászló zsákmányolása 849
 —, királyi l. királyi zászló
Zayk (Petru a), lk, sztrigyi kerület 311, 313
Zaz l. Szász
Zazdysnoyou l. Disznajó
Zazerkys l. Árkos
Zazfalw l. Szászfalu
Zazhalom l. Százhalom
Zcengel l. Szengyel
Zebedej (*Zebedey*), fn, Kajántó 471, 507
Zebulusarhel l. Vásárhely
Zeckesdorf l. Székes
Zeekakna l. Szék
Zeelzeeg l. Szélszeg
Zeer l. Szér
zefer l. posztó
Zegew l. Cegőtelke, Szegő
Zeicani l. Zajkány
Zeigerstat l. Boldogváros
Zeizendorf l. Zajzon
Zekel/Zekul (d) l. Székely
Zekerberethe l. Bréte
Zekeres, Zekerez l. Szekeres
Zekulay l. Szekuláj
Zekulusarhel l. Vásárhely
Zeke (d) László, b, Zutor l. Keceli cs
Zeles (d) Miklós l. Veresegyházi cs
Zemlen l. Zemplén
Zemlyn l. Zomlin
Zengewrghatara l. Szentgyörgy
Zengg (*Segna*) – Senj, H, v
 —i (*Seniensis*) püspökség 487
 —i ppk: Pesaro Giovanni da, Portiva fr, Tamás
Zengiral, Zenkyral l. Szentkirály
Zennpal, Zenpal l. Szentpál
Zent(h)- l. Szent-
Zenthgyel l. Szengyel
Zenthgyurfolua l. Henningfalva
Zenthiacabtelke l. Szentjakab
ZenthInusfalua l. Szentjánosfalva
Zerden l. Feketehalom
Zeremi l. Szerémi
Zereth l. Sófálva, Oroszfalu
Zernest (*Zirna*) – Zärnești, Brassó vidéke/m, h 56
Zeu (Vayk f), b, Máramaros vm l. Kaszói cs
Zeuchud l. Szöcs
Zeudemeter l. Szödemeter
Zeukafolua, Zeuke l. Szőkefalva
Zeuke l. Szőke
Zeurin, Zeuryn l. Szörény
Zewlewsrew l. Szőlősrév
Zezyna l. Zajzon
Zichy cs nágocsi lt 240
 — — zsélyi lt 239, 352, 385, 719, 832, 1004
Zied l. Vessződ
Ziegler (*Czigler*) Cleysel, lk, Szeben 585
Ziffendorf l. Csifud
Zilagy l. Szilágy

Zilah (*Zilag, Zylah*) – Zalău, K-Szolnok/Szilágy m, mv 112, 151, 792, 914
 — v lt 914
 —i vám 112
Ziluus l. Szilas
Zimbor l. Zsombor
Zimmermann, Joseph Andreas (1810–1897), gyűjteménye 76, 84, 220, 492, 622–623
Zipser/Czypser Thomas, lk, Kolozsvár 621
Zizin l. Zajzon
Zlaști l. Zalasd
Zlaw, kenéz, lk, Hagymásmező 635
Znyacovo l. Ignéc
Zobok l. Zsobok
Zochua, Zochua, Zochwa l. Szolcsva
Zoldus l. Mocsolyai cs
Zolnuk l. Szolnok
Zolnuk interior l. Belső-Szolnok
Zoltán (Zolthan) János, b, Telki l. Csepei cs
Zoltán (Zoltan) – Zoltan/Mihai Viteazu – Zoltendorf, Fehér/Maros m, h 729
Zolum (d) l. Sólyom
Zólyom (Zolium) – Zvolen – Altsohl, Zólyom m/Szl, mv 98, 249, 343–345, 488, 492, 520, 522, 524, 591, 622–623, 681–682
 — (*Zolyensis, Zolyum*) vm, Szl 852, 906, 908, 917
 — — isp: Losonci Dénes mgr
Zólyomlipcse l. Lipcse
Zomlin (Zamlym, Zemlyn), elnéptelenedett település Ártánd és Bors határában, Bihar m/M és R 299, 533, 541
 —i cs: Mihály mgr (Ramaz f) kúriai jegyző (1377–1380) 299, 533, 541; Ramaz (Mihály mgr a) 299, 533, 541
Zomosfalua l. Szamosfalva
Zonke Bontonus l. Szőke Bottonus
Zonuk (exterior, interior) l. Belső-, Közép-, Külső-Szolnok, Szolnok
Zopus l. Szopos
Zoruad l. Szarvad
Zorusulcha l. Szorosutca

Zovány (Zuon) – Zăuan, Kraszna/Szilágy m, h 216
 —i hospes: Gergely
Ztergaar l. Esztergály
Zuchua l. Szolcsva
Zuckmantel l. Cikmántor
Zudar/Zudor (d) l. Cudar, Böcsi cs
Zudaro, Zudrou l. Szodoró
Zugod l. Sugod
Zumurdok l. Szomordok
Zunugzegh l. Szunyogszeg
Zupus (d) l. Szopos
Zutor (Zuthor) – Zutor/Sutoru, Kolozs/Szilágy m, h 813
 —i fn: Szomordoktelke
 —i cs l. Keceli cs
Zvolen l. Zólyom
Zwdar l. Cudar
Zybotheleke l. Zsibó
Zyk l. Szék
Zyleus l. Szeles

Zs

Zsadány (Sydan), Kiszsadány – Sätmärel, Szatmár m, h 19
Zsákfalva l. Monostorpatak
Zsámbok (Sambok), Pest m/M, h 521
 —i cs: Miklós (Simon f, Péter a) 521; Péter (Miklós f) 521; Simon (Miklós a) 521
 —, Zsámbék, Pilis m/M, h
 —i cs (Smaragd nb; Alparéti-ág): Demeter mgr (Pál f) 452; Gerech mgr (János mgr f) 452; István mgr („Keserű” Péter mgr f) 452; János mgr („Keserű” Péter mgr és Pál mgr a) 452; János mgr (Gerech mgr és Miklós mgr a) 452; László mgr („Keserű” Péter mgr f) 452; Miklós mgr (János mgr f) 452; Pál mgr (János mgr f, Pál mgr és Demeter mgr a) 452; Pál mgr (Pál f) 452; „Keserű” Péter mgr (János mgr f, István mgr és László mgr a) 450, 452

Zsámboki cs (Smaragd nb; Nádorfi-ág):
 János kir tárnokmester (1373–1376)
 7, 68; Miklós nádor (1342–1356)
 514; László veszprémi ppk (1358–
 1371) 299

Zsarnó (*Sarno*) – Žarnov, Torna m/Szl, h 154
 Zsibó (*Zybotheleke*) – Jibou, K-Szolnok/Szil-
 lágy m, h 968

Zsidó nemzetség I. Peleskei, Szántói cs
 Zsigmond brandenburgi örgróf (1374/
 1378–1388), magyar (1387–1437) és
 német (1410/1411–1437) király 11,
 75, 83, 132, 220, 263, 278, 285, 315,
 338, 345, 351, 363, 374, 386, 392,
 487, 492, 622–623, 648/2, 722, 735,
 737, 787, 860, 869, 878, 893–894,
 896–901, 904, 906–910, 912, 915–
 920, 923, 926, 928, 931–936, 938–
 941, 944–946, 951–955, 962, 964,
 967–975, 977–979, 983, 985–986,
 994–995, 998–999, 1004, 1009–1010,
 1017 (!), 1031

zsinat, egyetemes 237, 324–325, 361

—, —, lateráni 78, 418

—, egyházmegyei 327

Zsobok (*Subak, Zobok*) – Jebucu, Ko-
 lozs/Szilágym, h 230, 950, 987

—i lkk: Demeter (Pál f), Joseph

zsolozsma 704

Zsombor (*Sombor, Sumbur*), Magyarzsom-
 bor – Jimborul Mare/Zimbor, Kolozs/
 Szilágym, h 198, 284, 813, 895, 908

—i vám 198

—i (v. Brassói) cs: János (Miklós f) 284;
 Mihály mgr 284, 813, 895, 908; Mik-
 lós (János a) 284, 463. L. még Bodo-
 lai, Drági cs

— (*Sombor*), Szászsombor – Jimborul
 Sásesc/Jimbor, Doboka/B-Naszód m,
 h 516, 519, 686, 727

—i cs: Pál (Peteu f) dobokai szb (1380)
 516, 519, 686, 727; Peteu/Petheu/Pe-
 thew (Pál a) 516, 519, 686, 727

— (*Sumbur*), Székelyzsombor – Jimbor,
 Fehér/Brassó m, h 155

Zsombor nemzetség I. Sólyomkői, Szilvási cs
 Zsuk (*Such, Suuk, Swk*) – Jucu, Kolozs m,
 h 177, 236, 244, 299, 449–450, 502,
 542, 589, 609, 1043

—i cs (Agmánd nb; Albert-ág): „Darabos”
 Mihály 236, 244, 450

—i — (István-ág): „Darabos” János 177,
 409, 449, 502, 542, 589, 609; „Dara-
 bos” Miklós 589, 609, 1043

Zsurk (*Surk*), Szabolcs m/M, h 633/2

A DL-SZÁMOK MUTATÓJA

Az MNL OL Diplomatikai Levéltárából e kötetben feldolgozott oklevelek jelzetei

(A félkövérrel szedett jelzetszámok után kötetünk regesztaszámjai következnek)

859: 682; **1773:** 460; **3537:** 514; **4557:** 443; **6102:** 19; **6206:** 89; **6225:** 93; **6930:** 753/2;
6452: 324; **6453:** 325; **6454:** 327; **6522:** 374; **6524:** 375; **6575:** 412, 428; **6661:** 155; **6679:**
524; **6694:** 532, 537; **6696:** 534; **6771:** 597; **6803:** 619; **6804:** 620; **6881:** 648; **7063:** 776;
7227: 884; **7235:** 884; **7284:** 916; **7285:** 920; **7328:** 935; **7381:** 961; **7396:** 953, 956, 964, 978;
7454: 986; **7472:** 999; **7481:** 1003; **8008:** 212; **8393:** 12, 33, 38; **9722:** 800; **10159:** 930;
10752: 207, 246, 260, 305, 310, 329, 333; **22482:** 363; **26378:** 495; **26565:** 383; **26566:**
399, 408; **26567:** 521; **26758:** 156–157; **26759:** 506; **26760:** 556; **26761:** 628; **26858:**
713, 715; **26861:** 552; **26867:** 124; **26868:** 198; **26869:** 282, 296; **26870:** 346; **26871:**
601; **26982:** 247; **26984:** 2; **26985:** 181; **26986:** 277, 309, 687; **26987:** 344; **26988:** 731;
27137: 607, 958, 963, 1007, 1020; **27138:** 436, 453; **27144:** 238; **27277:** 26; **27278:** 182;
27279: 236, 244; **27280:** 468; **27281:** 528; **27282:** 709; **27434:** 20, 35, 45, 50; **27435:**
153; **27436:** 182; **27437:** 517; **27438:** 520; **27439:** 671, 676; **27626:** 664; **27630:** 498;
27631: 560; **27830:** 203–204; **27832:** 123; **27833:** 222; **27834:** 287; **27835:** 618; **27836:**
642; **28066:** 356; **28069:** 1028; **28085:** 260, 305, 310, 333–334; **28092:** 92; **28093:** 123;
28094: 173, 175; **28099:** 544, 572, 578, 599, 602; **28101:** 877; **28104:** 789; **28354:** 184;
28356: 318; **28357:** 624; **28507:** 434, 451; **28508:** 982, 997; **28572:** 467; **28576:** 207,
246, 260, 305, 310, 329, 333; **28583:** 88; **28584:** 328; **28585:** 624; **28706:** 297, 337;
28735: 411, 413, 423, 466, 469, 471, 496; **28750:** 262, 276; **28751:** 299; **28752:** 299;
28753: 314; **28754:** 314; **28755:** 366, 370; **28756:** 539; **28757:** 527, 529, 531, 557, 568,
571, 603, 716; **28922:** 31; **28923:** 128, 133; **28925:** 456; **28927:** 493; **28928:** 589, 609;
28931: 740; **29038:** 82; **29179:** 32; **29180:** 57; **29182:** 196; **29183:** 250; **29184:** 251;
29185: 319; **29186:** 319; **29187:** 441; **29189:** 540, 764; **29190:** 540; **29194:** 685; **29196:**
815; **29197:** 819; **29198:** 934, 953; **29199:** 940; **29200:** 948; **29203:** 980–981; **29434:** 49,
332, 347; **29435:** 890; **29436:** 600; **29437:** 656, 666; **29438:** 674; **29439:** 858; **29440:**
864; **29441:** 932, 952; **29442:** 926; **29443:** 727; **29711:** 73; **29712:** 87; **29713:** 170; **29714:**
210, 212; **29715:** 214; **29717:** 279; **29718:** 490; **29719:** 530; **29721:** 562–563; **29722:** 665;
29723: 729; **29724:** 801; **29725:** 831; **29726:** 905; **29730:** 1014; **29731:** 1015; **29732:** 1019;
29992: 374, 437, 612; **30009:** 924; **30026:** 437, 612, 653; **30099:** 374, 437, 612; **30133:** 130,
134; **30135:** 134, 479; **30136:** 751; **30137:** 766; **30138:** 786; **30151:** 662–663, 712, 732,
767, 769, 808; **30294:** 954; **30398:** 59; **30400:** 281; **30401:** 372; **30402:** 643; **30403:** 725;
30404: 762, 765; **30620:** 508; **30674:** 136; **30708:** 13, 33; **30709:** 13, 33, 38; **30710:** 56;
30711: 73; **30712:** 87, 91; **30713:** 97; **30714:** 872, 876; **30715:** 202; **30716:** 311, 313;
30717: 377; **30718:** 477; **30719:** 533, 541; **30721:** 594, 596; **30722:** 605; **30723:** 615;
30726: 726; **30728:** 740, 745; **30729:** 758; **30730:** 788; **30731:** 796; **30732:** 802, 812;
30733: 837; **30734:** 837, 840; **30735:** 959; **30737:** 1002; **30738:** 1005, 1026; **31053:** 374,
437; **31060:** 271, 746; **31087:** 130, 134, 475, 480, 486; **31105:** 115; **31107:** 316, 323;
31108: 363; **31109:** 500; **32214:** 207, 246, 260, 333–334; **32225:** 381; **32231:** 561;

32232: 1010; **32233:** 262; **32234:** 316, 323; **32276:** 339, 342; **32290:** 940, 944; **32505:** 261, 798–799, 834; **32506:** 261, 798–799, 834; **34350:** 648/2; **34801:** 315; **36403:** 174, 411, 496, 507, 511, 551, 580, 803, 1044; **36407:** 216–218, 224–225, 227–231; **36410:** 816; **36548:** 221, 242; **36549:** 320, 364; **36938:** 538; **36944:** 866, 965; **36946:** 546, 987; **37066:** 261, 798–799, 834; **37078:** 494; **37195:** 895; **37216:** 159; **37558:** 90; **38167:** 931; **38190:** 55; **38195:** 677; **38708:** 411, 413, 423, 466, 469, 471, 496, 507, 551; **38834:** 851; **38931:** 753/2; **41626:** 67; **41892:** 8–9; **41896:** 15; **41907:** 46; **41928:** 69, 80; **41948:** 96; **41980:** 154; **41996:** 178; **42037:** 255; **42045:** 395; **42097:** 395; **42136:** 499; **42145:** 525–526, 988–990, 993; **42162:** 566; **42186:** 606; **42244:** 701; **42259:** 753/2; **42424:** 570, 1025; **42495:** 980–981; **42694:** 300, 353; **42999:** 543; **44336:** 555; **47866:** 734, 743; **47881:** 15; **47882:** 54; **47883:** 98; **47951:** 22; **52208:** 14; **52209:** 21; **52229:** 95, 101; **52280:** 435; **52293:** 465; **52388:** 639; **52408:** 661; **52410:** 661; **52412:** 661; **52436:** 699; **52455:** 756; **52555:** 923; **58595:** 25; **60359:** 147; **60987:** 426, 430; **62534:** 681; **62733:** 125; **62735:** 249; **62736:** 488; **62737:** 574; **62738:** 639; **62739:** 698; **62740:** 810; **62741:** 857; **62742:** 879; **62743:** 937; **62744:** 938, 951; **64086:** 41; **64101:** 637; **64103:** 795; **64723:** 450, 452; **65389:** 234; **65390:** 330; **65391:** 807, 813; **65783:** 108; **65821:** 617; **66836:** 632; **66838:** 827; **66879:** 913; **67401:** 335; **68751:** 874; **70665:** 343; **71421:** 899–900, 904, 955; **71463:** 721, 878, 883, 946; **72092:** 398, 784; **73634:** 442; **73744:** 51; **73745:** 81; **73746:** 122; **73747:** 186; **73748:** 208; **73749:** 270; **73750:** 378; **73751:** 393; **73752:** 400; **73753:** 402; **73754:** 403; **73755:** 401; **73756:** 397, 405; **73757:** 409; **73758:** 448; **73759:** 449; **73760:** 459; **73761:** 489; **73762:** 502; **73763:** 506, 515; **73764:** 542; **73765:** 135, 519, 547; **73766:** 548; **73767:** 590, 598; **73768:** 633; **73769:** 668; **73770:** 669; **73771:** 678; **73772:** 714; **73774:** 738; **73775:** 773; **73776:** 811; **73777:** 830; **73779:** 881; **73780:** 882; **73781:** 407; **73782:** 1001; **73783:** 1011, 1013; **73784:** 1029; **73938:** 668; **73960:** 270; **74035:** 833; **74431:** 161; **74656:** 275; **74657:** 843; **74678:** 439, 445; **74872:** 192; **77592:** 96; **77597:** 96; **77661:** 239; **77688:** 352; **77709:** 385; **77871:** 719; **77915:** 832; **78005:** 1004; **83357:** 373; **83360:** 421; **83409:** 841; **84300:** 25, 710; **86484:** 697; **86491:** 253, 349; **86581:** 921–922; **86625:** 141; **87490:** 146; **89503:** 639; **89547:** 971; **96538:** 503, 513; **96575:** 672; **98076:** 559; **98628:** 463; **98645:** 741; **98649:** 783; **98650:** 741, 783; **98652:** 828; **98658:** 896; **100189:** 728; **104766:** 240; **105212:** 575; **105453:** 564; **105455:** 724; **105456:** 771; **105457:** 794; **105458:** 889; **105459:** 928; **105460:** 962, 970; **105461:** 1009; **105466:** 878, 946; **105483:** 389; **105550:** 724; **105762:** 545, 573, 579; **108387:** 913

A DF-SZÁMOK MUTATÓJA

Az MNL OL Diplomatikai Fényképgyűjteményéből
e kötetben feldolgozott oklevelek jelzetei

(A félkövérrel szedett jelzetszámok után kötetünk regesztaszámái következnek)

208841: 191; **209939:** 331; **210950:** 66; **211625:** 941; **212354:** 150; **218641:** 138; **219742:** 166; **219863:** 473, 482; **219946:** 591; **219985:** 756; **219991:** 733; **219992:** 761; **220041:** 925; **230639:** 817; **233401:** 160; **237361:** 1033; **238363:** 836; **244529:** 127, 151; **244530:** 148–149, 152; **244531:** 348; **244532:** 902; **244533:** 929; **244593:** 10; **244594:** 11; **244595:** 11; **244596:** 16; **244597:** 114; **244598:** 169; **244599:** 213; **244600:** 235; **244601:** 252; **244602:** 365; **244603:** 386; **244604:** 440; **244605:** 660; **244606:** 695; **244607:** 722; **244608:** 737; **244609:** 775; **244610:** 787; **244611:** 826; **244612:** 867; **244613:** 659, 680; **244614:** 875; **244615:** 888; **244616:** 737, 909; **244617:** 787, 910; **244618:** 722, 907; **244619:** 979; **244620:** 1016; **244636:** 11; **244644:** 585; **244658:** 386; **244664:** 737, 909; **244698:** 722, 907; **244718:** 722, 907; **244730:** 386; **244731:** 722, 907; **244736:** 11; **244737:** 737, 909; **244842:** 787; **245070:** 722, 907; **245071:** 722, 907; **245074:** 722, 907; **245082:** 722, 907; **245083:** 893; **245096:** 893; **245097:** 893; **245188:** 722, 907; **246207:** 213; **246209:** 213; **246210:** 213; **246244:** 870; **246367:** 553; **246445:** 474; **246811:** 17; **246812:** 345; **246813:** 854; **246814:** 915, 998; **246815:** 939; **246816:** 915; **246817:** 940, 945; **246820:** 345; **246826:** 75; **247041:** 722, 907; **247417:** 722, 907; **250222:** 629; **252789:** 984; **252790:** 1000; **252794:** 1022; **252823:** 100; **252824:** 107; **252825:** 121; **252826:** 137; **252827:** 248; **252828:** 180; **252829:** 387; **252830:** 455; **252831:** 470; **252832:** 501; **252833:** 516; **252834:** 652; **252835:** 586; **252836:** 670; **252837:** 790; **252838:** 586, 608; **252839:** 818; **252840:** 483; **252841:** 582; **252842:** 791; **252843:** 856, 859; **252853:** 516; **252854:** 652; **252897:** 768; **252903:** 314; **253315:** 158; **253316:** 172; **253317:** 226; **253466:** 1, 3; **253467:** 85; **253469:** 267, 269; **253470:** 485; **253471:** 523; **253473:** 739, 742; **253474:** 736; **253537:** 261, 798–799, 834; **253562:** 6–7; **253587:** 94; **253588:** 165; **253589:** 119, 164; **253590:** 219, 223; **253617:** 215; **253665:** 254, 259; **253666:** 504; **253667:** 1023–1024; **253785:** 722, 907; **254269:** 593; **254270:** 636; **254801:** 404; **254802:** 424; **254804:** 702; **254805:** 748; **254806:** 708, 723; **254807:** 717, 724; **254808:** 707; **254809:** 855, 861; **254810:** 855, 862; **254811:** 878; **254812:** 898, 901; **254813:** 878, 946; **254814:** 968, 972; **254815:** 962, 973; **254816:** 897, 968, 972, 974; **254817:** 918, 968, 972, 975; **254818:** 994; **254819:** 1038; **254826:** 897, 968, 972, 974; **254829:** 707–708, 717, 723–724, 749; **254839:** 897, 968, 972, 974; **254848:** 432, 721, 878, 883, 946; **254977:** 145; **255011:** 700; **255012:** 880; **255202:** 177; **255239:** 1043; **255276:** 464; **255289:** 616; **255292:** 160; **255307:** 336; **257482:** 265; **257483:** 341; **257660:** 284; **257704:** 404; **257705:** 919; **257729:** 267, 269; **257730:** 757, 760; **257795:** 60; **257796:** 264; **257797:** 379; **257798:** 655; **257799:** 814; **257800:** 950; **257858:** 650; **257869:** 212; **257870:** 61, 68; **257871:** 209, 211; **257872:** 321; **257873:** 321, 797; **257895:** 650; **257940:** 476; **258367:** 522; **258368:** 522; **259539:** 559; **260325:** 268, 308; **260389:** 928; **260666:** 116, 120; **260667:** 273; **260668:** 302; **260669:** 354; **260670:** 355, 369, 380, 394; **260671:** 406; **260672:** 429; **260674:** 433; **260675:** 444; **260676:** 457; **260677:** 458; **260679:** 569; **260680:** 257, 283, 367–368, 406,

410, 422, 431, 472, 481, 581; **260681**: 587; **260682**: 640; **260683**: 641; **260684**: 684; **260685**: 684; **260686**: 686; **260688**: 852; **260689**: 903; **260690**: 906, 969, 977, 995; **260695**: 894; **260936**: 654, 657, 667, 679; **260939**: 25, 710; **261188**: 682; **262348**: 809; **263326**: 77; **266682**: 274; **274384**: 4; **275192**: 71–72; **275193**: 117, 126; **275194**: 414; **275195**: 514; **275196**: 580; **275197**: 675; **275198**: 785; **275199**: 844, 846; **275200**: 891; **277235**: 86; **277302**: 772, 781; **277306**: 371, 384, 388, 611, 673, 694, 718; **277369**: 806; **277400**: 131; **277401**: 304, 312; **277402**: 375, 382; **277403**: 415, 438; **277406**: 461; **277407**: 462; **277408**: 497; **277409**: 505; **277410**: 245; **277411**: 550, 558; **277412**: 634; **277413**: 635; **277415**: 747; **277416**: 774; **277417**: 772, 780; **277418**: 792; **277419**: 1042; **277633**: 792; **278298**: 491; **278412**: 320, 364; **278454**: 142–143; **278469**: 884; **278517**: 793; **278520**: 804; **278664**: 487; **278678**: 360; **278679**: 583; **278743**: 649; **278961**: 1033; **280246**: 848; **280949**: 144; **280964**: 298, 691; **280976**: 392; **280977**: 392, 692; **280978**: 392, 779; **280979**: 392; **280982**: 338, 392; **280989**: 936; **280997**: 338; **281021**: 446; **281032**: 690; **281036**: 777; **281066**: 967; **281073**: 626; **281074**: 588, 595; **281078**: 299; **281091**: 299; **281092**: 299, 391; **281096**: 293; **281098**: 390; **281099**: 853; **281125**: 985; **281133**: 83; **281134**: 83; **281135**: 286; **281136**: 295; **281137**: 285; **281138**: 285, 693; **281139**: 285, 693; **281140**: 285, 778; **281141**: 357; **281142**: 478; **281143**: 565; **281144**: 285; **281145**: 83; **281146**: 263; **281147**: 83; **281148**: 478; **281154**: 263; **281179**: 722, 907; **281188**: 722, 907; **281205**: 65, 70; **281206**: 294; **281217**: 338; **281234**: 299; **281236**: 299; **281259**: 447; **281269**: 630–631, 638; **282205**: 96; **282810**: 842; **282861**: 996; **283645**: 391; **283646**: 391; **283647**: 391; **283935**: 47; **283976**: 863; **285584**: 735; **285668**: 454; **285679**: 849; **285686**: 849; **285692**: 721, 878, 883, 946; **285849**: 27; **285852**: 817; **286489**: 179, 232, 425, 510, 584, 647, 703–704, 825, 871, 885–887, 942–943, 991–992; **286490**: 1006; **286547**: 577; **286548**: 474, 576; **286549**: 824; **286550**: 823; **286551**: 829; **286664**: 722, 907; **286754**: 696; **287481**: 132; **290094**: 37; **290097**: 30; **290112**: 18; **290129**: 52; **290134**: 24; **290136**: 62; **290137**: 63; **290139**: 43; **290148**: 28–29; **290154**: 39; **290642**: 293; **290984**: 99; **290987**: 103; **290994**: 79; **290997**: 78; **290999**: 78; **291027**: 168; **291064**: 162; **291067**: 195; **291077**: 256, 258; **291086**: 290; **291088**: 324–325, 327; **291089**: 325, 327; **291093**: 317, 322; **291100**: 241; **291114**: 280; **291115**: 306; **291118**: 292, 307; **291128**: 289; **291136**: 358; **291141**: 291; **291192**: 845; **291366**: 614, 860; **291963**: 340; **291964**: 820; **291983**: 821–822; **292139**: 711; **292155**: 114; **292156**: 659, 680; **292159**: 105; **292451**: 484